

Giới thiệu Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em

Tên khác: Có em quãng đời còn lại đều ngọt.

Tên gốc đầy đủ: Quãng đời còn lại có em, vừa ngọt ngào lại ấm áp.

Design by Zu | Team U&V

Convert: KoE

Edit: TH, TPL, Nhi, Kali

Beta: Richi, Cỏ, Dochán

Với sự tham gia của một vài bạn khác.

- Nhóm @Meow_team -

Văn án:

Diễn viên Lâm Yên mang tiếng xấu vì bị hãm hại, bị tên người yêu cũ bả phản bội, sự nghiệp diễn xuất một lần nữa tụt dốc không phanh, rơi xuống đáy cốc.

Bất ngờ vào một ngày nọ, cuộc đời xui xẻo đã lâu của cô lại đột nhiên bật chế độ hack: Biến thành cô gái số một, diễn xuất đứng đầu giới nghệ sĩ, liên tiếp nhận được quảng cáo hàng hiệu mời làm người đại diện thương hiệu... Một bước lên mây.

Cùng lúc đó, cô phát hiện trên cơ thể mình thường xuyên diễn ra những chuyện hoang đường không tưởng tượng nổi mà ngay đến cả cô cũng không hề hay biết!

Mãi cho đến một ngày, cô gặp một người đàn ông lạ mặt mang theo phần mệnh mệnh áp đảo chúng sinh lại thần bí, dụ hoặc. Người đàn ông này lại còn liên quan, biết tới tất cả mọi chuyện của cô ngay từ lần gặp gỡ đầu tiên...

Ngày viết truyện: 29/6/2019.

Cùng tác giả của bộ truyện: Chọc tức vợ yêu (Cho em muôn trượng hào quang), Cô vợ ngọt ngào có chút bất lương...

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Âm thanh kỳ quái

Edit: TH

Ngày hè chói chang, phim trường.

Lâm Yên vừa đội nắng gắt trên đầu vừa chạy theo đoàn làm phim.

Hiện tại, màn hình lớn đối diện trên tòa nhà cao tầng đang phát ra tin tức về kinh tế và tài chính mới nhất gây chấn động.

"JM - Tập đoàn thương nghiệp kinh doanh đa quốc gia đứng đầu xảy ra náo động lớn, tổng giám đốc chấp hành Bùi Duật Thành không biết thực hư thế nào bệnh tình nguy kịch..."

Lâm Yên liếc qua, tin tức trên màn hình xuất hiện một tấm ảnh chụp Bùi Duật Thành. Giống như tấm ảnh chụp lên ở bệnh viện.

Trong phòng bệnh cao cấp rộng rãi, có một người đàn ông tuấn mỹ dị thường đang nằm.

Người đàn ông trưởng thành này mang một khuôn mặt có thể nói hại nước hại dân, từng đường nét đẹp để đến độ hoàn mỹ như tác phẩm nghệ thuật nhào nặn từ bàn tay của thượng đế, mặt mũi của anh ta như chìm trong sương mù, cho người ta một loại cảm giác lạnh lùng xa cách.

Thật kỳ quái!

Rõ ràng cô không hề quen biết người đàn ông này, nhưng trong lòng lại đột nhiên sinh ra cảm giác cực kỳ quen thuộc.

Lâm Yên lắc đầu, cô lo cho mình còn không xong làm gì còn hơi sức đâu mà để ý đến chuyện sống chết của người khác.

Gần đây đầu óc cô không được tỉnh táo rõ ràng, thỉnh thoảng cảm thấy thiếu thứ gì đó, hình như còn nghe được nơi nào phát ra âm thanh xa lạ đang nói chuyện, đầu óc quay mòng mòng. Mỗi lần như vậy, ở studio thất thần đều bị đạo diễn mắng.

Thời gian casting không còn bao lâu nữa, Lâm Yên vội vàng cầm lấy sơ yếu lý lịch của mình chen vào thử vai ở đại sảnh.

"Xin chào ngài đạo diễn, tôi tên là Lâm Yên..."

Lâm Yên vừa mới mở miệng đã bị đạo diễn cắt ngang: "Cô chờ một chút, cô tên Lâm Yên?"

Lâm Yên gật đầu, "Vâng."

Cái tên này chẳng có gì đặc biệt nhưng biểu cảm trên khuôn mặt đạo diễn làm Lâm Yên có dự cảm không tốt lành gì.

"Lâm tiểu thư, hay là cô tìm nơi khác thử xem đi!"

Lâm Yên nhú mày: "Là đạo diễn tuyển tôi tới... Ngài nói——"

Đạo diễn trực tiếp cắt ngang cô: "Thật xin lỗi cô, Lâm tiểu thư, chúng tôi không muốn gây rắc rối, mong cô thông cảm cho."

Hai hàng lông mày Lâm Yên cau lại, trong lòng nghi hoặc.

Ở bên trong phim trường còn rất nhiều đoàn làm phim khác có thể tới thử vai. Cô liên tục chạy đi chạy lại nhiều nơi, vết thương cũ trên đùi bắt đầu đau đốn. Kết quả chỗ nào cũng giống nhau, cứ đến lượt cô diễn còn chưa nhìn đã bị từ chối.

Cả thể xác lẫn tinh thần Lâm Yên đều mệt mỏi, về mặt cô chết lặng bị đám người đẩy đông đúc đẩy tới đẩy lui.

Vì cái gì?

Tại sao cô nhận nhiệm vụ như vậy, đối phương cứ liên tục lặp đi lặp lại nhiều lần chèn ép cô?

Lâm Yên run rẩy lấy điện thoại di động ra, gọi một cú điện thoại.

"Lâm Thư Nhã, là cô đúng không? Là cô đánh tiếng làm tất cả đoàn làm phim đều từ chối nhận lý lịch của tôi? Là cô muốn cho tôi ở giới giải trí không còn đường sống nữa?!" Lâm Yên chất vấn đầu dây bên kia điện thoại.

Bên kia vang lên tiếng cười khê đặc ý: "Ái chà em còn tưởng là ai cơ đấy! Chẳng phải người chị gái tâm cao khí ngạo của em đấy sao?"

"Lâm Thư Nhã, cô đừng có mà giờ trò! Người thừa kế Lâm gia tôi cho cô! Hàn Dật Hiền tôi cũng không cần! Cô rốt cục đến cùng còn muốn thế nào?"

"Xem mày nói gì kia! Tao vốn dĩ chính là người thừa kế hợp pháp của Lâm gia, anh Dật Hiền cũng là người chủ động bày tỏ tình cảm với tao, làm gì có chuyện chị gái nhường cho, đúng không?"

Lâm Thư Nhã nói xong, dịu dàng cười: "Thật ngại quá chị à, hôm nay anh Dật Hiền tổ chức sinh nhật cho em, không rảnh rồi cùng chị không có việc gì làm đàm nói nhảm, em có việc bận, đi trước nha..."

Lâm Yên còn muốn nói nữa thì nghe được bên kia Lâm Thư Nhã truyền tới một giọng nói quen thuộc của người đàn ông: "Thư Nhã, là ai vậy?"

Lâm Thư Nhã hờn dỗi nói: "Anh Dật Hiền, là chị gái em gọi điện thoại tới, chị đến bây giờ vẫn còn oán trách em, nói là không thể tới chúc mừng sinh nhật..."

Lâm Yên không muốn nghe thêm nữa trực tiếp cúp điện thoại.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Liên tục đen đui

Edit: TH

Ban đêm ở Đế Đô, một khách sạn xa hoa nào đó.

Lâm Yên không tìm được việc làm do bị đoàn làm phim liên tục từ chối nên cô chuẩn bị tới nơi này nộp đơn xin việc.

Lúc bước vào cô đi nhầm đường, không cẩn thận xông vào một buổi party ở bể bơi.

Cô không nghĩ tới, đêm nay Lâm Thư Nhã lại tổ chức tiệc sinh nhật ở đây...

Ha, từ sau khi về nước đến giờ, cô chưa từng gặp chuyện nào thuận lợi.

Vài ngày trước, Hàn Dật Hiền cùng Lâm Thư Nhã công bố quan hệ.

Nửa năm trước Hàn Dật Hiền còn công khai nói duy trì chủ nghĩa độc thân, tuyệt đối sẽ không bỏ rơi fans yêu đương và kết hôn trước, hiện tại và mặt cũng thật nhanh, trong giới không chỉ không bị mọi người trào phúng, ngược lại còn hâm mộ.

Dù sao thì Lâm Thư Nhã là con gái rượu độc nhất của tập đoàn giải trí Khải Thắng, hiện tại còn đang là lưu lượng* nổi tiếng nhất. Cưới cô ta ắt như cưới đồng tài nguyên lớn, từ đây về sau tương lai còn ngại con đường trở thành ngôi sao gặp khó khăn hay sao?

(*Chú thích: Lưu lượng là ý chỉ một nam/nữ minh tinh nào đó đạt được sự quan tâm nhiều nhất của quần chúng, ở Trung Quốc được đánh giá qua mức độ tìm kiếm trên Baidu (Baidu của Trung Quốc tương tự như Google) những chỉ số thương hiệu quảng cáo, bao gồm minh tinh đó có bao nhiêu fan, đăng bao nhiêu status trên Weibo (Weibo mạng xã hội TQ tương tự Facebook) có bao nhiêu like, còn cả việc họ bao nhiêu lần được ngồi trên bảng top hot search, lượng xem, lượng đọc những vấn đề có liên quan đến họ là bao nhiêu.)

Đương nhiên Lâm Thư Nhã cũng không hề thua thiệt.

Nhà Hàn Dật Hiền gia cảnh đã vốn kinh doanh nhiều năm, tài sản tuyệt đối không phải dạng thường.

Lúc này, ở party tổ chức tại bể bơi có một đám nam nữ trẻ tuổi tụ tập.

Phía dưới âm nhạc cùng suối phun như chìm vào tiên cảnh vô cùng lãng mạn. Lâm Thư Nhã mặc một bộ đồ sườn xám kiểu Trung Quốc cổ điển thanh lịch, dung mạo thanh lệ dịu dàng. Hàn Dật Hiền thân mặc âu phục màu trắng, khí chất phá lệ tuấn tú.

Lúc này, Hàn Dật Hiền lấy ra vòng cổ kim cương đắt đỏ đang ôn nhu giúp Lâm Thư Nhã đeo lên cổ.

Lâm Yên ở xa thấy được sợi dây chuyền kia, trái tim từng đột thít chặt...

Hàn Dật Hiền đưa Lâm Thư Nhã sợi dây chuyền đó chính là sợi dây chuyền mà cô trước đó hết sức yêu thích lại không nỡ bỏ tiền mua.

Những năm tháng cô ở nước ngoài tiền kiếm được không phải tiêu trên người em gái thì cũng là vào người Hàn Dật Hiền, bản thân đều tiết kiệm ăn mặc hết mức.

Đúng lúc này, đột nhiên nghe thấy “choang” một tiếng.

Việc xui xẻo hơn thế nữa cuối cùng cũng đến...

Ban đầu Lâm Yên nghĩ phải nhanh chóng rời khỏi nơi này, thật không ngờ bên cạnh cô một nhân viên phục vụ không cẩn thận làm vỡ bát đĩa.

Nhất thời ánh mắt của tất cả mọi người đổ dồn về phía cô. Đồng thời cũng nhận ra cách ăn mặc của Lâm Yên hoàn toàn không phù hợp, đúng là có chút quê mùa.

"Cô gái này là ai vậy? Ăn mặc kiểu gì thế này sao lại chạy đến đây?"

"Không biết! Thư Nhã với Dật Hiền chắc không có loại này làm bạn bè đâu đấy chứ?"

...

Lâm Thư Nhã là người đầu tiên phát hiện ra có một cô gái quần áo giản dị đứng cạnh nhân viên phục vụ, cô ta không khỏi nhướng mày.

Đối mặt với khách khứa chỉ trở bàn tán, Lâm Yên sắc mặt trắng bệch.

Cô suýt nữa thì không nhận được xông lên mắng to Lâm Thư Nhã là cái loại tiểu tam không biết xấu hổ, cướp bạn trai của cô. Lâm Yên còn muốn tặng cho Hàn Dật Hiền một cái bạt tai, mắng gã là đồ đàn ông cận bã, bắt cá hai tay!

Nhưng cô vẫn đứng nguyên tại chỗ, tức giận đến toàn thân phát run, căn bản một hành động cũng không có.

Cô cho là mình có khả năng tha thứ!

Cô cho là mình có khả năng quên!

Sự thật chứng minh, em gái cùng bạn trai nắm tay nhau phản bội quá đau xót, không phải là trong thời gian ngắn có thể quên đi!

Tận mắt đứng nhìn hai người kia, hận ý toàn bộ xông lên.

"Tại sao cô ấy lại ở đây?" Hàn Dật Hiền trông thấy Lâm Yên có phần chột dạ, không hiểu hỏi Lâm Thu Nhã.

Lâm Thu Nhã ôn nhu nắm chặt lấy tay Hàn Dật Hiền, quan tâm nói: "Chị chắc là nghĩ thông rồi, tôi chúc mừng sinh nhật của em, chúc phúc cho chúng ta!"

Nói xong, Lâm Thu Nhã nhắc mép váy sườn xám, ung dung ưu nhã đi tới.

Lâm Thu Nhã đi đến bên cạnh Lâm Yên, khoe miệng hơi cong lên, hạ thấp giọng nhẹ nhàng nói với Lâm Yên: "Chị, tại sao chị lại ở chỗ này, chẳng lẽ... Là tới nộp đơn xin làm phục vụ sao?"

"Lâm Thu Nhã!" Lâm Yên nghiêng răng nghiêng lợi.

"Ồi thật không ngờ tới, từng ở nước ngoài oai phong làm tay đua xe đỉnh cao. Bây giờ lại ra nông nổi này, vi phạm quy tắc thi đấu, dám sử dụng thuốc cấm, bị người ta báo cáo, rớt đến mức trắng tay. Bây giờ, mày đúng thật là rề rách! Đóng vai quần chúng không ai nhận, còn muốn tới đây rửa chén đĩa?"

"Lâm Thu Nhã, là cô, tất cả đều là do cô làm! Đừng tưởng tôi không biết cô đã chuẩn bị cốc nước đó cho tôi trước khi thi đấu! Xe của cô, nhà của cô, tất cả những món đồ xa xỉ sang trọng đều là tôi mua, tôi tạo điều kiện cho cô theo học trường tốt nhất, sinh hoạt không thiếu thốn bất cứ thứ gì, cô báo đáp tôi như vậy à?!" Trong mắt Lâm Yên tràn ngập sự lạnh lẽo.

Nghe thấy vậy, mặt Lâm Thu Nhã hơi biến sắc, xong ngay lập tức khôi phục lại như thường, ghé lỗ tai vào nhỏ giọng nói: "À... Mày thế mà đều biết cơ đấy, vậy thì đã sao nào? Ai sẽ tin lời của mày nói, mày ấy à thật đúng là tội nghiệp."

Lâm Thu Nhã thừa biết người chị gái này tính tình mềm yếu, coi như cô ta đã thi đã sao, cũng chẳng làm gì được...

Hàn Dật Hiền cùng phục vụ nói chuyện hai câu, xong xuôi lại nói với đám khách khứa cùng bạn bè bên cạnh hiếu kỳ liên tục truy hỏi gã. Vừa mới quay người đi thì nghe sau lưng vang lên một tiếng "bốp" lớn.

Lâm Yên mới đó còn suy yếu đến mức có thể ngất xỉu bất cứ lúc nào vào lúc này lại giáng một cái tát thật mạnh vào Lâm Thu Nhã.

Hàn Dật Hiền vội vàng quay đầu chỉ thấy Lâm Thu Nhã đang ôm mặt, bị đánh đến ngây người, nhìn khí thế mạnh mẽ của Lâm Yên, nửa ngày còn không kịp phản ứng lại.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Có dám đánh cược một lần hay không

Edit: TH

Hàn Dật Hiền vẫn luôn biết tính tình Lâm Yên dịu dàng hồ hững.

Quen biết nhau hai năm nay, Hàn Dật Hiền còn chưa từng thấy qua cô đối với bất kì người nào động tay.

Huống hồ gì, cô còn thương yêu nhất chính là người em gái này.

Không nghĩ tới cô lại có thể xuống tay với Lâm Thu Nhã nặng như vậy.

Hàn Dật Hiền vừa tức giận vừa đau lòng, bước hai ba bước đi đến, đầu tiên ôm Lâm Thu Nhã kéo vào lòng ngực của mình, tiếp theo cũng không giữ nổi hình tượng của mình, rống lên với Lâm Yên: "Lâm Yên cô điên rồi? Cô dám động tay đánh người trước!"

Lâm Yên lạnh lùng ngẩng đầu một cái, ánh mắt kia khiến cho Hàn Dật Hiền đang ôm Lâm Thu Nhã cũng phải lùi lại mấy bước.

Quá dọa người!

Đây căn bản không phải Lâm Yên bị gã sai bảo hai năm nay, bị gã lừa gạt hai năm vẫn còn dằn dặt kiếm tiền cho gã.

Ánh mắt này bình tĩnh lại sắc bén, mang tới khí tràng mạnh mẽ chấn động lòng người.

Kể cả Hàn Dật Hiền từ nhỏ đến lớn, không ít lần có kinh nghiệm cùng với những người có địa vị cao giao tiếp với nhau cũng bị ánh mắt này của cô làm

cho hoảng sợ.

Ánh mắt của Lâm Yên lạnh như băng nhìn về phía Hàn Dật Hiền và Lâm Thư Nhã một cái, cả hai người đều không hện mà cùng co rúm lại, run lên.

Sau đó, Lâm Yên mở miệng, vẫn là thanh âm ấy, lại giống như ẩn hiện một linh hồn cường thế khác.

"Sao, một bàn tay đã không chịu nổi? Ngày đó cô không phải quỳ trước mặt tôi nói, chỉ cần tôi nhường Hàn Dật Hiền cho cô, cho dù cô bị băm thành trăm mảnh cũng nguyện ý cơ mà?"

Xung quanh khách khứa nghe xong, lập tức im lặng như tờ, nhưng sau đó liền tốp năm tùm ba ghé đầu vào nhau xì xào bàn tán.

Còn chuyện như này thật sao?

Lâm Thư Nhã không ngờ tới Lâm Yên luôn luôn ẩn nhẫn chịu đựng lại đột nhiên mạnh mẽ quyết liệt như vậy, cô ta lập tức luống cuống.

Cô ta kiêng dè nhìn xem Lâm Yên, lo lắng mọi người xung quanh tin vào Lâm Yên vừa nói, tuy thế, rất nhanh cô ta đã trấn định lại: "Tôi cùng anh Dật Hiền là lưỡng tình tương duyệt*, môn đăng hộ đối, cái loại nhân viên đến đây nộp đơn xin phục vụ thế mà dám chạy đến nơi này nói hươu nói vượn..."

(*Lưỡng tình tương duyệt tức hai bên có ý với nhau.)

Lâm Thư Nhã dừng lại một chút, cố ý quét ánh mắt từ trên xuống dưới nhìn Lâm Yên cả người mặc một bộ đồ hàng via hè hàng giá rẻ, "Tôi cướp người đàn ông của cô? Cô nói thử xem, ai tin cô?"

Nghe được Lâm Thư Nhã nói, khách khứa cũng bắt đầu cười nhạo rộ cả lên.

"Ồ." Lâm Yên không thèm để ý cười cười, "Lưỡng tình tương duyệt?"

Lâm Yên vừa dứt lời, Lâm Thư Nhã cảm thấy tim đang phát run.

Không nói thêm bất cứ lời lẽ nào dư thừa, Lâm Thư Nhã càng run hơn nữa.

Ngay lúc Lâm Thư Nhã chuẩn bị đem Lâm Yên ném ra ngoài, liền nghe thấy Lâm Yên chỉ vào bể bơi bên cạnh nói: "Thế này đi, chúng ta cược một lần thử xem."

Lâm Thư Nhã không hiểu sao cảm thấy nguy hiểm, cũng không dám nói thêm nhiều chuyện đối với Lâm Yên tự dưng bỗng như biến thành người khác thế này.

Lâm Yên đã bị cô ta ép đến đường cùng, muốn phát điên lên rồi. Đánh cược với người điên để làm gì?

Lâm Yên sắc mặt không đổi tiếp tục mở miệng: "Tôi và Lâm Thư Nhã đều không biết bơi, Hàn Dật Hiền, anh đều biết điều đó."

Cô ngừng lại một chút, đáy mắt hiện lên một tia ý cười, nụ cười khiến người khác kinh sợ: "Hàn tiên sinh, nếu tôi và Lâm Thư Nhã tiểu thư cùng rơi xuống nước, anh sẽ cứu ai?"

Lâm Thư Nhã nghe đến đây, cô ta nhìn Lâm Yên với ánh mắt không khác gì nhìn kẻ điên.

Hàn Dật Hiền dĩ nhiên sẽ cứu cô ta, cái này mà còn phải hỏi sao? Hàn Dật Hiền liếc mắt nhìn Lâm Thư Nhã, trên mặt cũng đầy kiên định.

Lâm Yên nhìn tất cả biểu cảm trên gương mặt Lâm Thư Nhã, nhàn nhạt mở miệng: "Sao rồi? Lâm Thư Nhã, có muốn cược không?"

Lâm Thư Nhã cười nhạo một tiếng: "Ồ, vị tiểu thư này, cô hà tất gì phải tự rước lấy nhục?"

Đáy mắt Lâm Yên loé lên một tia sáng âm u khiến lòng người ghê rợn: "Sợ thua?"

Lâm Thư Nhã không biết Lâm Yên vì sao đêm nay lại khác thường như thế, nhưng cô ta cũng thành công bị khơi dậy dục vọng muốn phân thắng bại: "Thật nực cười, tôi mà phải sợ thua cô sao?"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Ánh mắt của tôi không kém như vậy

Edit: TH

Hai con người Lâm Thụ Nhã hít lại.

Ở đây nhiều khách khứa cùng bảo vệ như vậy, cho dù cô ta không biết bơi, cũng không xảy ra chuyện xấu được.

Nhưng Lâm Yên thì không giống thế.

Hàn Dật Hiền là tuyệt đối sẽ không cứu nó.

Nhóm khách khứa cũng không một ai biết rõ lai lịch của đứa con gái này.

Lâm Thụ Nhã thậm chí còn nghĩ, nếu như Lâm Yên cứ thế chìm dưới đáy bể bơi...

Chính mày tự tìm đường chết, cũng đừng có oán trách tao.

Đôi mắt Lâm Thụ Nhã âm u ánh lên tia độc ác nhìn về phía Lâm Yên, "Được, tôi đây sẽ để cô hết hy vọng!"

Vì vậy, Lâm Thụ Nhã ngay lập tức cùng Lâm Yên đi đến bể bơi bên cạnh.

Một giây sau, hai tiếng "ầm ầm", nước bắn lên tung toé ——

Khách khứa đứng ở một bên tiến đến gần, trào phúng nhìn Lâm Yên.

Cái đồ nhà quên này nào có vấn đề phải không?

Cho dù thế nào đi nữa Hàn Dật Hiền cũng không thể nào cứu cô ta!

Hàn Dật Hiền vẫn đang xem chừng Lâm Thụ Nhã, sợ cô ta bị thương, chuẩn bị nhảy xuống cứu cô ta.

Lúc này, thấy Lâm Thụ Nhã đã nhảy, Hàn Dật Hiền vừa muốn xuống... thì người giúp việc vội vàng cầm điện thoại của Hàn Dật Hiền đưa cho gã.

"Thiếu gia! Cậu nghe đi... Mau lên!"

Sau đó không biết đầu dây bên kia nói cái gì, sắc mặt Hàn Dật Hiền đột biến.

Một giây sau, Hàn Dật Hiền dùng tư thế tốc độ sét đánh không kịp bưng tai nhảy ào xuống nước, cực nhanh... Bơi về phía của Lâm Yên!

Thế nhưng Lâm Yên cũng không cho hắn chạm vào mình, vừa thấy hắn bơi tới thì ngay lập tức tự mình bơi vào bờ.

Tất cả khách khứa nhìn Hàn Dật Hiền bơi về phía Lâm Yên mà cả người choáng váng.

Đang trong nước trời thật mất mũi Lâm Thụ Nhã càng không thể tin hơn nữa.... Lâm Yên không phải không biết bơi sao?

Thế sao vừa rồi nó có thể bơi thuần thục như vậy?

Nhưng cho dù Lâm Yên có biết bơi hay không không quan trọng, tất cả mọi người đều thấy Hàn Dật Hiền cứu Lâm Yên trước.

Mọi người nửa ngày mới hồi phục tinh thần, vội vàng đem Lâm Thụ Nhã vớt lên.

Mà Lâm Thụ Nhã lúc này đã uống căng một bụng nước, xém nữa thì ngất đi, quần áo trên người ướt sũng, khuôn mặt được trang điểm đẹp đẽ kỹ càng cũng lem luốc hết, làm gì còn nửa phần ưu nhã nào. Bây giờ trông đơn giản chẳng khác nào một con Thủy quái.

So sánh với Lâm Yên không chút trang điểm nào cùng bộ quần áo lao động cô mặc chẳng hề hấn gì.

Đứng ở một bên, Hàn Dật Hiền cũng chưa từng nhìn Lâm Thụ Nhã liếc một cái, gã ta đang khẩn trương xem xét cho Lâm Yên, cầm một cái khăn tắm đưa cho cô.

Lâm Yên không nhận lấy khăn tắm trong tay Hàn Dật Hiền, hờ hững nhìn Lâm Thụ Nhã chật vật, "Bây giờ tin rồi chứ?"

Lâm Thụ Nhã đơn giản không có cách nào tin được Hàn Dật Hiền lại cứu Lâm Yên!

"Anh Dật Hiền, vì sao..." Lâm Thụ Nhã nhìn chăm chăm Hàn Dật Hiền, nước mắt la chã chực sắp khóc.

Lẽ nào gã ta còn không bỏ được Lâm Yên?

Không, không có chuyện đó, cái loại con gái như nó hiện tại không có gì cả, lấy cái gì so với cô ta?

"Thụ Nhã, anh..." Hàn Dật Hiền nhìn bộ dạng đau lòng của Lâm Thụ Nhã, mặt mũi gã tràn đầy lo lắng, gã mong muốn nói rõ lý do, nhưng lại không

thở ở đây mở miệng ra được.

Lâm Thư Nhã nhìn chăm chăm Lâm Yên, "Cô rút cục đã làm gì anh Dật Hiền rồi?"

Đêm nay Lâm Yên quá mức quý dị, Lâm Thư Nhã cơ hồ đã có chút mất khống chế.

Lúc này, đám bạn thân thiết của Lâm Thư Nhã cũng đi tới nói giúp vài câu.

"Thư Nhã, cậu đừng nóng giận, cái con bé nhà quê đấy, khẳng định là đã dùng thủ đoạn không ai biết để làm rồi!"

"Đúng vậy, loại đàn bà như cô ta cũng thấy nhiều rồi, thấy người đàn ông ưu tú lại tốt như Hàn Dật Hiền, còn chẳng phải giống ruồi bu lấy bảm dính miếng thịt hay sao!"

...

Lâm Yên nhàn nhạt liếc mắt nhìn hai cô gái kia, "Bảm dính Hàn Dật Hiền? Thật xin lỗi, nhưng hôm nay tôi chỉ là muốn chứng minh, vị Hàn tiên sinh này đối Lâm Thư Nhã tiểu thư, cũng chỉ đến thế mà thôi."

Hàn Dật Hiền nghe thấy Lâm Yên châm ngòi ly gián, đang muốn nói, thì Lâm Yên tiếp tục mở miệng—— "Đến mức tôi, ánh mắt của tôi, không có kém như vậy."

Hàn Dật Hiền: "..."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Trí nhớ đứt quãng

Edit: TH

Lâm Yên vừa nói ra lời này, hiện trường một mảnh xôn xao.

Chết mất!

Một đứa con gái nhà quê xin làm phục vụ, ai cho cô ta dũng khí nói ra những lời này?

Lâm Thư Nhã cuối cùng cũng bình tĩnh lại, cười nhạt nhìn về phía Lâm Yên nói, "Vị tiểu thư này, tôi mặc kệ cô đối với anh Dật Hiền dùng thủ đoạn gì, nhưng cô không cảm thấy lời này hài hước sao? Thật có khẩu khí lớn, đến cả anh Dật Hiền cô cũng chướng mắt, cô..."

Lâm Thư Nhã còn định nói tiếp, lúc này, ở cửa ra vào đột nhiên truyền tới những tiếng kinh hô.

Mọi người vô ý thức nhìn về phía phát ra tiếng kêu...

Một giây sau, khách khứa vây xem lập tức khiếp sợ há miệng, vô ý thức đứng thành hai hàng.

Bùi... Bùi Nam Như!!!

Hiện tại ở giới giải trí đẳng cấp về lưu lượng, giá trị nhan sắc cùng thực lực tồn tại khiến cho hàng vạn thiếu nữ điên cuồng! Siêu cấp Ảnh Đế Bùi Nam Như!

Bùi Nam Như tính tình rất cổ quái, rất ít tham gia các buổi tụ tập cá nhân.

Tất cả mọi người đều không nghĩ tới có thể tại bữa tiệc sinh nhật nho nhỏ của Lâm Thư Nhã lại trông thấy Bùi Nam Như, nên kích động dồn dập không thôi.

"A a a ông xã nhà tôi thật sự là đẹp trai quá!"

"Trời ạ! Thư Nhã cùng Dật Hiền cũng có mặt mũi quá đi! Thế mà lại mời được siêu sao Bùi Nam Như đến tham dự!"

...

Ngay đến Lâm Thư Nhã cũng ngây ngẩn hết cả người, nhưng rất nhanh phản ứng kịp, tranh thủ thời gian sửa sang lại một quần áo một chút, cố gắng đi lên chào hỏi, "Bùi Ảnh Đế, thật không ngờ anh cũng tới đây..."

Thế nhưng, mọi người đều thấy Bùi Nam Như không thèm nhìn Lâm Thư Nhã, trực tiếp bước về phía Lâm Yên.

Người đàn ông vững vàng đứng trước mặt Lâm Yên, anh ta cởi âu phục trên người, động tác ôn nhu khoác lên vai cô.

"Thật xin lỗi, Lâm Yên tiểu thư, để cô đợi lâu." Bùi Nam Như ngay cả âm thanh cũng rất nghiêm túc.

Tiếng Bùi Nam Như vừa dứt, trong nháy mắt, toàn trường lần nữa lâm vào tĩnh lặng.

Bùi... Bùi Nam Như không phải tới tham gia tiệc sinh nhật... Là đến tìm con bé nhà quê này?

Lâm Thư Nhã không dám tin vào hai mắt của mình, Hàn Dật Hiền một bên cũng kinh ngạc nhũn chặt lông mày.

Còn Lâm Yên đối với vị Ảnh Đế này thì là hồ hững nhìn anh ta một cái, giống như bạn bè lâu năm không thể quen thuộc hơn được nữa, tùy ý nói chuyện với anh ta: "Đi thôi."

Đừng nói là tất cả mọi người, đối với thái độ của Lâm Yên, ngay đến cả Bùi Nam Như cũng không che giấu nổi kinh ngạc.

Tuy thế anh ta cũng không nhiều lời, trực tiếp đi cùng Lâm Yên ngang qua đám người, đi ra ngoài cửa.

Cách đó không xa, sau lưng, Lâm Thư Nhã bị chọc giận đến muốn nổi điên.

Lâm Yên sao lại quen biết Bùi Nam Như?

Hôm nay cho dù bất kể thế nào, mặt mũi cô ta xem như mất hết!

Về phần Hàn Dật Hiền, giờ phút này gã khổ không thể nói. Gã cũng không biết Lâm Yên làm thế nào lại quen biết Bùi Nam Như, càng không biết vì sao Lâm Yên đột nhiên có hậu thuẫn lớn như vậy, có thể bắt được cả công ty ba của gã tới áp chế gã ta.

Gã chỉ biết, nếu vừa rồi gã không nhảy xuống cứu Lâm Yên thì kết quả Hàn gia tuyệt đối gặp phải rắc rối to...

"Thư Nhã... Thư Nhã em nghe anh nói đã..."

Đáng tiếc, mặt mũi đều bị vứt hết cả rồi, Hàn Dật Hiền có nói cái gì đều không có ý nghĩa nữa.

...

Bên ngoài khách sạn.

Lâm Yên đi theo Bùi Nam Như được vài bước, một luồng gió lạnh thổi đến làm cô lạnh rùng mình, giật mình tỉnh lại.

A?

Một giây trước cô nhớ là vẫn đang xem Hàn Dật Hiền cùng Lâm Thư Nhã show ân ái, sao một giây sau, lại ra ngoài cửa Hàn gia rồi?

Còn cái người trước mặt này là sao?

Lâm Yên đột nhiên che miệng lại!

Trời ạ!!!

Bùi Nam Như!!!!

Thần tượng của cô, Bùi Nam Như?

Người mà cô ngưỡng mộ nhất, Ảnh Đế Bùi Nam Như???

Cô sao lại đi cùng Bùi Nam Như, trên người còn giống như đang mặc âu phục của Bùi Nam Như nữa???

Cả người Lâm Yên như đang nằm trong mộng, hơn nửa ngày trời cuối cùng mới lắp bắp mở miệng, "Bùi... Bùi Ảnh Đế... Anh tại sao lại ở đây... Tôi, quần áo trên người tôi là..."

Ánh mắt Bùi Nam Như phức tạp nhìn cô gái, đang muốn mở miệng nói gì đó thì đúng lúc này, điện thoại di động của anh ta đột nhiên vang lên.

Không biết Bùi Nam Như nghe được cái gì, sắc mặt biến đổi: "Cái gì? Anh tỉnh lại rồi? Tôi lập tức trở về ngay!"

"Bùi Ảnh Đế..."

Lâm Yên đứng một bên còn không kịp nói chuyện, Bùi Nam Như đã lái xe, nhanh chóng rời đi.

Lâm Yên: "..."

Cái gì thế này... Rốt cục cuối cùng đã xảy ra chuyện gì?

Lúc này Lâm Yên mới phát hiện, toàn thân mình trên dưới đều ướt đầm.

Chẳng lẽ... Chẳng lẽ cô vừa rồi... Ở trong không gian chật hẹp rơi xuống nước, nên được Bùi Nam Như cứu?

Lâm Yên càng nghĩ càng thấy có khả năng này xảy ra.

Thế không vì sao cô lại không nhớ bất cứ điều gì chứ?

Từ khi về nước đến giờ, cô chưa từng gặp chuyện nào suôn sẻ, đêm nay vất vả được tiếp xúc với nam thân, thế mà cô lại chẳng có chút ấn tượng nào...

Cô còn có thể "may mắn" hơn một chút nữa thì chết à?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Người có quan hệ thân mật nhất trên thế giới này

Edit: TH

Bệnh viện tư nhân nào đó ở Đé Đô.

Bùi Nam Như cấp tốc chạy tới phòng bệnh VIP trên tầng cao nhất.

Hiện giờ đám cao tầng vây trước cửa đông như kiến, tất cả mọi người đều nôn nóng không thôi nhìn vào bên trong phòng bệnh.

Thấy Bùi Nam Như tới, đám người mới tản ra thành một hàng, cung kính gọi: "Nhị thiếu!"

Bùi Nam Như không rảnh để ý tới những người này, lập tức vào trong phòng bệnh.

"Kẹt" một tiếng, cửa phòng bệnh đẩy ra.

Trong phòng như tràn ngập cái giá lạnh của mùa đông, đầu giường đặt một bó hoa tường vi trắng, vài cánh hoa rải rác rơi xuống mép giường.

Trên giường bệnh, một người đàn ông đang dựa vào thành giường, trong tay lật văn kiện.

Người đàn ông có khuôn mặt tuấn mỹ lạ thường, nhưng quanh người lại toả ra hơi thở lạnh lạnh. Trên mặt đeo kính mắt đơn giản mà lộ ra khí tức cấm dục, mà ẩn dưới mắt kính kia là đôi mắt sâu thẳm thăm thẳm như đáy biển cuốn lấy, nguy hiểm vô cùng.

Anh rõ ràng chẳng qua chỉ ngồi an tĩnh dựa vào giường, nhưng quanh người lại toả ra khí thế bức người, khiến cho không khí trong phòng bệnh vui đi vài phần.

Lúc này, anh đem tài liệu đặt sang một bên, hơi nghiêng tay chống trán, giống như đang đắm chiêu thất thần suy tư điều gì, đáy mắt gọn lên tia sáng chớp tắt.

"Anh..." Bùi Nam Như thấy anh trai mình đã tỉnh, trên khuôn mặt luôn trầm ổn của anh ta toát ra mấy phần kích động.

Trong nháy mắt nhìn về phía Bùi Nam Như, cái lạnh lẽo trong đáy mắt anh mới tiêu tan mấy phần: "Trong khoảng thời gian này, công ty thế nào rồi?"

"Tình huống không tốt lắm, tuy nhiên em đã tạm ngừng tất cả mọi quảng cáo và show diễn, mấy ngày nay đều ở tập đoàn xử lý, tạm thời không có chuyện lớn gì xảy ra."

Bùi Duật Thành: "Vất vả."

Bùi Nam Như hốc mắt ửng đỏ, "Anh tỉnh lại là tốt rồi! Trước đây anh đột nhiên hôn mê bất tỉnh, chúng em đều không chuẩn bị chút nào. Khó giải quyết nhất là bác sĩ không tra ra được nguyên nhân anh hôn mê, em đã tìm tất cả các chuyên gia nhưng bọn họ ai nấy đều không tìm ra biện pháp!"

Trên gương mặt Bùi Duật Thành bình tĩnh song con ngươi lại như là sóng ngầm mãnh liệt, "Trong lúc anh mê man không có chuyện gì đặc biệt xảy ra?"

Bùi Nam Như nghe vậy sững sờ, đột nhiên nghĩ ra, "Đúng rồi anh, thật sự có chuyện này rất kỳ quái, em đang muốn nói với anh. Tài khoản của anh bị trộm, gửi cho em một bức thư rất kì quái, nhưng em không tra ra được bất kỳ dấu vết nào có người hack vào. Giống.. Giống như chính anh dùng mật khẩu đăng nhập vào..."

Ánh mắt Bùi Duật Thành chớp chớp, "Bức thư kì quái?"

Bùi Nam Như gật đầu: "Đúng vậy... Bức thư đó viết là..."

Bùi Duật Thành: "Bảo em đi giúp một cô gái tên Lâm Yên."

Không đợi Bùi Nam Như mở miệng, Bùi Duật Thành đã tiếp lời.

Bùi Nam Như kinh ngạc, "Anh, làm sao anh biết? Vì chuyện này không giống bình thường, em muốn xem xem rốt cuộc là ai làm sau lưng? Vì mục đích gì? Nên em đã chiếu theo bức thư kia viết, đi giúp cô gái đó."

Ban đầu em cũng định thăm dò cô gái kia một chút, kết quả lại nhận được điện thoại nói anh đã tỉnh nên chỉ có thể nhanh chóng về trước...

Chẳng lẽ buu phẩm đó là anh phát thật à? Sao có thể vậy được, anh không phải hôn mê suốt... Vừa mới tỉnh lại hay sao?"

Bấy giờ đáy mắt gọn sóng của Bùi Duật Thành chậm rãi bình ổn lại, giống như cuối cùng cũng hiểu ra mọi chuyện, thuận miệng nói: "Đã tỉnh một lần."

Bùi Nam Như đối với Bùi Duật Thành vẫn luôn tin tưởng vô điều kiện, cho nên không chút nghi ngờ.

Chẳng qua, anh ta có chút không hiểu.

"Anh, anh biết cô gái này à? Sao lại đột nhiên để em đi giúp cô ấy? Anh với cô gái này... Có quan hệ gì thế?" Cho dù trầm ổn như Bùi Nam Như, cũng hiếu kỳ.

Anh trai anh ta bên người chưa từng có bất kỳ một người phụ nữ nào, cái cô gái tên Lâm Yên đó anh ta càng chưa từng nghe qua.

Đối với câu hỏi này, Bùi Duật Thành suy nghĩ một lát, cân nhắc tìm từ, sau đó mở miệng nói: "Trên thế giới này, là người có quan hệ thân mật nhất."

Bùi Nam Như: "..."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Xác minh một chuyện

Edit: TH + TPL

Bùi Nam Như không ngờ Bùi Duật Thành trả lời như vậy.

"Quan hệ thân mật nhất...?"

Lúc anh ta còn chưa hay biết gì, anh đã đột nhiên cùng một cô gái phát triển đến loại "quan hệ" này rồi cơ á?

Bùi Nam Như không nhịn được được mở miệng, "Anh, chuyện xảy ra khi nào, sao em chưa nghe anh nói gì hết cả!"

Bùi Duật Thành: "Ừm, anh cũng vừa mới biết."

Bùi Nam Như: "..."

Vì sao sau khi tỉnh lại, lời nói của anh, anh ta một chữ nghe cũng không hiểu là thế nào?

Cái gì gọi là anh cũng vừa mới biết?

Bùi Nam Như chần chừ mở miệng: "Anh, anh có biết lai lịch của cô gái này không? Có cần em giúp anh cẩn thận điều tra cô ấy một chút không?"

Ngón tay Bùi Duật Thành tùy tiện đỡ lấy một cánh hoa đang rơi, thản nhiên nói: "Không cần."

Trên thế giới này, không có ai hiểu Lâm Yên hơn anh.

"Nam Như, chuẩn bị xe, đưa anh đến một chỗ."

Nghe anh trai nói vậy, Bùi Nam Như kinh ngạc: "Anh, cơ thể anh vừa mới hồi phục lại, lúc này anh còn muốn đi đâu?"

Bùi Duật Thành: "Đi để xác thực... Một chuyện."

...

Chung cư cao cấp nào đó ở Đé Đô.

Sau khi rời khỏi khách sạn, Lâm Yên đón xe buýt về nhà mẹ.

Vừa về đến nhà, cô lập tức tắm rửa sạch sẽ thay quần áo.

Tắm nước nóng xong, Lâm Yên cảm thấy tinh thần thoải mái lên rất nhiều, tâm trạng theo đó cũng tốt hơn không ít. Không biết vì sao, cô luôn có cảm giác kỳ quái, giống như vừa xả được con tức giận vậy, những nỗi phiền muộn trong lòng tích tụ bao lâu nay cũng vơi đi vài phần.

Rõ ràng cách đây không lâu vì Lâm Thư Nhã với Hàn Dật Hiền yêu đương mặn nồng mà cô còn cảm thấy đau lòng, thậm chí đau đến mức còn không cần thận bị rơi xuống nước, vì sao bây giờ tâm trạng lại tốt thế này?

Hình như gần đây cô bị rối loạn thần kinh rồi...

Mà thôi kệ, miễn tâm trạng tốt là được, chuyện khác không quan trọng.

Lâm Yên giữ vững tinh thần, quyết định tiếp tục kiểm tra một vài tin tức thông báo tuyển dụng mới nhất của những đoàn làm phim.

Cho dù trong giới giải trí Lâm Thư Nhã với Hàn Dật Hiền có thể lực thì cũng không thể một tay che trời, nhất định có nơi mà cái bàn tay thói ấy không vươn tới được.

Ngã ở chỗ nào thì đứng lên ở chỗ đó.

Sàn thi đấu... Cô không thể trở về được nữa rồi...

Cô không muốn đến ngay cả giới giải trí cũng bị lũ kẻ thù lúc nào cũng đối nghịch kia đuổi ra ngoài.

Đang xem thông tin trên máy tính thì có tiếng đập cửa vang lên.

Lâm Yên đứng dậy đi mở cửa, "Mẹ!"

Bà ta thò đầu nhìn qua phòng ngủ của cô một lượt, không vui nói, "Tại sao lại dùng máy tính, không biết bây giờ tiền điện đắt lắm à?"

Nói xong, tức giận mở miệng dẫn Lâm Yên, "Mẹ bảo này Tiểu Yên, sắp tới cuối tháng rồi, cháu lúc nào giao tiền thuê nhà! San San học đại học còn thiếu nhiều tiền, còn phải nuôi loại người lớn tướng rảnh rỗi như cháu, hai mẹ con mẹ phải sống thế nào!"

Lâm Yên lông mày cau lại, "Xin lỗi mẹ, có thể thư thả lại hai ngày được không, mẹ cũng biết đấy, công việc của cháu bây giờ, thu nhập không bằng trước kia..."

Vương Xảo Tuệ lập tức lên giọng, "Vậy thì không thể ỷ lại nhà chúng tôi, để mẹ goá con côi chúng tôi nuôi cô được! Chưa từng thấy người nào như cô, không biết xấu hổ! Mẹ cô dạy cô kiểu gì thế hả?"

Sắc mặt Lâm Yên lạnh lùng, "Mẹ đừng quên, phòng này ban đầu là mẹ cháu mua cho cậu, còn tiền nhà là cháu giúp cậu!"

Vương Xảo Tuệ như bị đâm phải đuôi, lập tức kích động chống nạnh, "Giỏi lắm Lâm Yên! Cô có ý gì! Phòng này lúc trước là mẹ cô tự tay đưa chúng tôi! Đã đưa cho chúng tôi rồi thì đương nhiên là của chúng tôi! Tôi không cần biết là ai cho tiền!

Cậu của cô chưa mất bao lâu cô đã khinh thường mẹ con chúng tôi đơn độc, lại còn định cướp căn phòng này! Đứa con gái này, sao cô độc ác thế?

Cô nghe cho rõ, tiền thuê nhà cô mà còn không có thì cuối tháng cuốn gói cút ra ngoài đi!"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Lừa từ trên núi xuống

Ediit: TH + TPL

Lâm Yên rời khỏi nhà, trong tiếng chửi rủa của bà ta.

Cứ lần nào cô hy vọng đứng lên thì cuộc đời lại dành cho cô một đòn trí mạng.

Cái số kiếp đen đui này chắc là theo cô cả đời...

Không còn cách nào khác, cuối cùng Lâm Yên chỉ có thể gọi cho người bạn duy nhất ở trong nước của mình, Uông Cảnh Dương xin giúp đỡ.

"Alo, Lâm Yên? Khách quý hiếm gặp! Rảnh rồi có chuyện tìm tôi cơ đấy?"

"Cầu Từ... Tháng sau, tôi có thể ở với ông vài ngày không?"

Đầu bên kia điện thoại, giọng của Uông Cảnh Dương hơi ngừng lại, "Làm sao? Bà không phải ở nhà mẹ à?"

"Tháng này chưa đóng nổi tiền thuê nhà." Lâm Yên cười khô.

"Cái gì? Cái bà cô mẹ đó không phải là bà cho tiền mua nhà sao?"

"Đúng vậy..." Lâm Yên bắt đầu dĩ nhiên.

Uông Cảnh Dương lập tức giọng chân, "Mẹ kiếp, lương tâm của bà ta bị chó ăn rồi! Tôi bảo nhá Lâm Yên, bà rút cục là bao nhiêu lần mất mặt thế hả, bà tự xem lại đi, tất cả đám người bên cạnh bà đều là loại vô ơn bạc nghĩa!"

Lâm Yên cười cười: "Làm gì phải tất cả, không phải còn có ông đây thôi?"

Uông Cảnh Dương sững sờ, sau đó hừ hừ một tiếng, giọng điệu rõ ràng vui vẻ lên không ít, "Bà biết là tốt rồi! Tôi đang ở gần trường Đại học, bà tới tìm tôi đi, tôi mời bà thịt nướng!"

Lâm Yên: "Được."

Lâm Yên nhìn điện thoại đã cúp, đáy mắt lộ ra tia âm ảm.

...

Ban đêm, công trường đại học, quán nhậu đồ nướng mở đúng thời gian đông khách nhất.

Từ xa Lâm Yên đã thấy Uông Cảnh Dương đang ngồi ở đó uống bia, anh ta đeo khuyên tai màu đen cùng với quả đầu nhuộm màu tím.

Ỗ vào nhan sắc giá trị cao, thật sự là muốn làm gì thì làm...

Nếu là người khác mà nhuộm màu tóc này chắc chắn hù chết con nhà người ta, hết lần này tới lần khác tên này đúng thật là tùy hứng.

Chàng trai mang ngũ quan sáng sủa đẹp trai, trên trán hiện lên vài phần kiêu ngạo bất cần, thân hình thẳng tắp, hai chân thon dài, tùy tiện mặc áo thun đen kết hợp với chiếc quần jean rách gối, trông anh ta như người mẫu quảng cáo, giống y nam chính từ trong manga shoujo bước ra.

(*Manga Shoujo một thể loại truyện tranh ở Nhật Bản, thường vẽ về câu chuyện tình cảm lãng mạn, thích hợp với những cô nàng thiếu nữ. Chi tiết xin tự tra google.)

Cho dù có đặt vào vòng giải trí đầy rẫy những tiểu thịt tươi*, cũng không hề thua kém chút nào...

(**Tiểu thịt tươi ý chỉ những nam diễn viên trẻ đẹp có sức hút cao.)

Quán nhậu đồ nướng không thiếu những nữ sinh đại học, mấy bàn ăn bên cạnh các cô gái đang lặng lẽ lên lên lấy điện thoại chụp ảnh anh ta.

Chắc là nhìn thấy cô, hai mắt Uông Cảnh Dương sáng rực, chai rượu trong tay lắc lắc, "Lâm Yên, ở đây!"

Lâm Yên cũng vẫy tay lại, lập tức đi đến, ngồi đối diện với Uông Cảnh Dương.

Hôm nay Lâm Yên mặc một bộ váy màu trắng, mái tóc đen dài thẳng buông nhẹ đầu vai, đầu gối rất có quy củ khép lại, ngồi ngay ngắn.

Uông Cảnh Dương nhìn từ trên xuống dưới Lâm Yên một lượt, khóe miệng co rút lại, rõ ràng rất ghét bỏ.

"Bà có thể đừng ăn mặc thành cái bộ dáng như quý này không? Lâm Thư Nhã ăn mặc theo phong cách nữ tính thanh nhã đã đành, bà mặc thế này chẳng

khác gì tôi lừa bà từ trên núi xuống!"

Lâm Yên đen mặt, "..."

Kiểu so sánh quý quái gì thế?

Được rồi, cô đúng là không biết cách ăn mặc quần áo.

Trước đây làm tay đưa xe không để ý cách ăn mặc, cả ngày cứ mặc quần áo màu đen, không cần thay đổi nhiều làm gì.

Bình thường trước mặt Hàn Dật Hiền, cô phối đồ dựa trên sở thích phong cách của gã.

Lúc làm diễn viên thì người đại diện bảo mặc gì cô mặc nấy.

Đến nỗi chính cô đối với chuyện này hoàn toàn không yêu cầu gì, khoác tạm cái túi nhựa màu đen cũng được.

Lâm Yên đang muốn nói chuyện, bỗng nhiên cơ thể đột ngột có cảm giác lạ lùng, vô thức nhìn thoáng qua xung quanh.

Ánh mắt cô chậm rãi nhìn một lượt, cuối cùng dừng lại ở dưới bóng cây đối diện đường cái.

Ở đó có một chiếc ô tô màu đen đang lẳng lẳng đỗ.

Lâm Yên nhìn chằm chằm cửa kính màu đen của xe, khó hiểu không tài nào dòm mắt đi được, giống như có một loại sức mạnh không tên nào đó đang lôi kéo chính mình...

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Đánh gãy chân chó của ông

Edit: TH + TPL

"Lâm Yên! Lâm Yên? Nhìn cái gì đấy?"

Mãi đến khi Uông Cảnh Dương gọi mình, Lâm Yên mới sững sờ giật mình, "Cái gì..."

"Bà không sao chứ?"

"Không, hơi phân tâm một chút, ông nói cái gì?"

Cùng lúc đó.

Dưới bóng cây bên trong chiếc xe màu đen kia.

Ngồi ở ghế sau, đáy mắt người đàn ông hiện lên một nụ cười thần nhiên, nhẹ giọng thì thầm nói, "Phát hiện rồi à?"

Còn Bùi Nam Như lúc này hai đang lo lắng cau chặt hai hàng lông mày, "Anh, anh vừa mới tỉnh lại, sức khoẻ thật không làm sao đấy chứ?"

Sau khi Bùi Duật Thành tỉnh lại, bác sĩ làm kiểm tra toàn diện cho anh, cơ thể khoẻ mạnh như người bình thường, nhưng vẫn phải nằm viện quan sát mấy ngày.

Thế mà, Bùi Duật Thành vừa mới tỉnh lại, điều đầu tiên đã tìm đến cái cô tên Lâm Yên này.

Bùi Nam Như nhìn theo ánh mắt của Bùi Duật Thành, kiểu gì nghĩ cũng không ra, cô gái này có chỗ nào đặc biệt, mà có thể làm cho Bùi Duật Thành để ý như thế.

Bùi Duật Thành không nói gì, tầm mắt lạnh lạnh chậm rãi rơi vào người ngồi đối diện với Lâm Yên - Uông Cảnh Dương, ý cười trong đáy mắt không để gì phát giác đã tiêu tán mấy phần...

Quán nhậu đồ nướng.

Rất nhanh, ông chủ đem bìa cùng xâu nướng lần lượt bung lên.

Đồ khui bia không dùng tốt lắm, Ưông Cảnh Dương thử nhiều lần đều không thành công. Lâm Yên nhìn anh ta một cái, bàn tay trắng nõn mềm mại cầm lấy chai bia từ trong tay Ưông Cảnh Dương, sau đó trực tiếp đưa lên miệng. "Rắc" một cái dùng răng cạy mở nắp bia, sau đó đưa vào tay Ưông Cảnh Dương.

Ưông Cảnh Dương im lặng nhìn động tác vô cùng thành thục của cô nàng: "..."

Nhịn nhục nửa ngày, Ưông Cảnh Dương bó tay mở miệng nói, "Bà biết bà như thế gọi là cái gì không? Chính là về hồ không thành, lại thành chó, toàn bộ đều giống bất chúc bữa!"

Lâm Thư Nhã là chân chính học vẽ, múa, đàn, hát giỏi giang, người ta khí chất từ trong ra ngoài, không phải bà có thể giả bộ là được!

Mất Hàn Dật Hiền không bị mù! Đồ dỏm như bà làm sao so được với chính chủ? Giả bộ cũng không giống chút nào!"

Lâm Yên không nói gì, chỉ cắn mở cái nắp chai thứ hai, lộc cộc giải quyết nguyên một chai rượu.

Ưông Cảnh Dương vẫn còn tiếp tục nói: "Lâm Yên, tôi nói bà, bà thành ra ngày hôm nay cũng không thể chỉ trách em gái bà với thằng đàn ông cận bã kia, tất cả đều là người bà quen!"

Năm đó thành tích bà đứng đầu thành phố trúng tuyển vào trường Đại học Đế Đô, lại vì chu cấp nuôi em gái mà bỏ việc học, ra ngoài làm công kiếm tiền, cho cô ta học trường học tốt nhất, còn đưa cô ta học dương cầm, học vẽ tranh, học khiêu vũ, học cắm hoa...

Mãi cho đến lúc em gái bà thi xong đại học, cô ta lại muốn vào giới giải trí làm diễn viên. Được thôi, bà không nói hai lời bán mình đưa xe, dùng mạng mình kiếm được tiền mua cho cô ta vai nữ chính!

Bà phát điên phát cuồng như thế rồi kết quả thi sao? Cô ta hút khô máu của bà đã đành, tiện tay cướp luôn bạn trai của bà!

Bà tỉnh táo lại đi, đừng có u mê không tỉnh nữa! Bà coi Lâm Thư Nhã như người thân nhất, cô ta chẳng qua biến bà thành cái máy rút tiền ATM ngu ngốc mà thôi..."

Lâm Yên mặt đầy ưu thương ngẩng đầu 45 độ ngắm nhìn bầu trời đêm, mỉm cười cất lời anh ta, "Cầu Từ, ông chỉ cần nói thêm một chữ nữa, có tin tôi đánh gãy chân chó của ông không?"

Ưông Cảnh Dương nháy mắt cảm như hén, giống hệt bộ dáng gả con rung rúc, im lặng ăn xiên thịt nướng.

Lâm Yên dịu dàng nói ra câu này so với trước kia, hung thần ác sát còn làm người ta sợ hãi hơn!

"Được rồi Cầu Từ, ông không cần nói, tôi đã tỉnh táo lại lâu rồi, từ nay về sau, tôi với Lâm Thư Nhã không có bất cứ quan hệ nào." Lâm Yên bùng rượu trên bàn lên, uống một hơi cạn sạch.

Chẳng qua, bây giờ tỉnh ngộ thì đã muộn rồi, còn làm được cái gì nữa, cuộc đời của cô đã hoàn toàn không cách nào cứu vãn được nữa rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Nụ hôn bị cắt ngang

Edit: TH + TPL

Từ sau khi bố mẹ ly hôn, người cô yêu thương nhất chính là cô em gái này, toàn bộ những thứ tốt nhất đều cho cô ta, bảo hộ cô ta như bảo hộ công chúa.

Còn cô, từ bỏ việc học và tiền đồ từ tầng lớp thấp nhất của đáy xã hội lẫn mò. Bây giờ chỉ có lại một cái chân bị thương với trái tim chết lặng.

Ưông Cảnh Dương nói không sai, khí chất của Lâm Thư Nhã là do tiền của cô bỏ ra những 10 năm nay tạo thành, nói toàn tài cũng không ngoa, bằng không trong giới giải trí cô ta cũng không được đặt cho danh hiệu "Đệ nhất tài nữ".

Những điều này cơ bản không phải chỉ học trong thời gian ngắn mà thành, cuộc đời đã định cô không thể sánh nổi Lâm Thư Nhã.

Lâm Yên tư lượng rất tốt một két bia đã uống hết, cuối cùng cô mới có chút men say.

"Em gái bà không phải người tốt, Hàn Dật Hiền càng cận bã hơn. Lâm Yên, tôi cho bà một lời khuyên chân thành, từ giờ về sau đừng có mà mê muội về đẹp bên ngoài nữa, trên thế giới này, càng là thứ đẹp đến điểm lệ điên đảo thì càng có độc, đây là quy luật..."

Lâm Yên chống đầu, nghe vậy bật cười, "Vậy ý ông là, ông cũng có độc? Ông cũng rất đẹp mà!"

Uông Cảnh Dương cứng đờ, hai gò má từ từ đỏ rựng: "..."

Lâm Yên cảm giác mình hình như đang say, ý thức càng ngày càng mờ mịt, tiếng nói của Uông Cảnh Dương bên tai cũng trôi xa dần.

Rõ ràng là trời mùa hè, Lâm Yên lại đột nhiên cảm thấy lạnh lẽo. Cảm giác giống như có một khối băng lạnh buốt thấu xương chui vào trong cơ thể.

Tuy nhiên cảm giác này chỉ thoáng qua.

Rất nhanh khối băng ấy hóa thành dòng nước ấm áp, hoà vào cơ thể cô.

"Khụ, tôi không giống, quan hệ của hai chúng ta thế nào, tôi còn có thể hại bà à? Lâm Yên... Tôi thấy bà đừng quay về chỗ mẹ bà luôn đi... Tối nay... Bà trực tiếp đến chỗ tôi ở... Vẫn còn phòng trống đấy..." Uông Cảnh Dương ấp úng mở miệng đề nghị.

Nhưng Uông Cảnh Dương chờ nửa ngày không thấy Lâm Yên đáp lại.

Vừa ngẩng đầu lên nhìn, đã thấy Lâm Yên gục xuống bàn ngủ thiếp từ lâu.

Uông Cảnh Dương thấy thế, nhìn chằm chằm cô gái không tim không phổi, im lặng nhỏ giọng thì thầm, "Luôn luôn ngu ngốc như thế... Được rồi, ông đây cũng không có tư cách nói bà, ông đây so với bà còn ngu hơn, thích một kẻ ngu ngốc..."

Dưới ánh đèn chợ đêm, cô gái lẳng lẳng nằm ngủ trên mặt bàn như một thiên sứ, gương mặt mềm mại, trắng nõn đáng yêu, đến những lông tơ trên mặt đều thấy rõ...

Uông Cảnh Dương ngơ ngác nhìn ngây dại, đồ bưng tận mang tai, trái tim đập càng lúc càng nhanh, hô hấp trở nên gấp gáp.

Uông Cảnh Dương siết chặt nắm đấm, không kìm nén được lòng mình, tiến lại gần mặt cô gái...

Giữa hai người lúc này gần đến mức có thể nghe được nhịp thở của đối phương.

Trong tích tắc môi của Uông Cảnh Dương chạm lên mặt Lâm Yên...

Lâm Yên bỗng nhiên mở mắt, đáy mắt lạnh lẽo như lưỡi dao sắc bén bắn thẳng về phía anh ta ——

Ngay lúc này, cô gái mở miệng, giọng nói sâu kín thăm thẳm sắc lạnh đến tận cùng ——

"Muốn chết?"

"Mẹ... Mẹ ơi!!!" Uông Cảnh Dương bị dọa cho hồn bay phách lạc, ngã từ trên ghế ngã xuống đất, chổng cả vó lên trời.

Cùng lúc đó, lập tức trong khoang xe đổi điện.

Bùi Nam Như kinh hoàng nhìn Bùi Duật Thành mất hết ý thức, "Anh! Anh, anh tỉnh lại đi..."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Kỹ năng chặt hoa đào

Edit: Tiểu Phong Linh

Uông Cảnh Dương hoàn toàn không ngờ Lâm Yên lại đột nhiên tỉnh dậy, anh ta bị dọa cho trực tiếp ngã xuống đất, hơn nửa ngày trời mới vịn eo bò lên.

"Mẹ nó! Lâm Yên bà làm sao thế? Ông đây suýt bị bà dọa thành bệnh tim luôn rồi!!!"

Trên mặt cô gái phút chốc thoáng qua vẻ hoảng hốt, tuy nhiên, rất nhanh liền khôi phục lại bình thường, đáy mắt hiện lên vẻ đã hiểu rõ mọi chuyện.

Chỉ thấy đôi mắt của cô gái vốn âm trầm, tinh thần sa sút, trong nháy mắt đôi đồng tử kia như minh châu được lau qua bụi bặm, toả ra ánh sáng lạnh lạnh. Nghe thế, cô liếc nhìn Uông Cảnh Dương, nhàn nhạt mở miệng nói, "Nếu không làm việc trái với lương tâm, ông sợ cái gì?"

"Tôi..." Uông Cảnh Dương đúng là thật sự chột dạ, lấy đại lý do vô cùng cường ép, "Chẳng qua tôi thấy trên mặt bà dính cái gì đấy, muốn giúp bà lấy đi thôi! Chứ bà nghĩ tôi định làm gì?"

"Thật không?" Lâm Yên nhàn nhạt cười cười, không tò ý kiến.

Thế nhưng biểu cảm ấy, lại làm cho Uông Cảnh Dương cảm thấy toàn bộ tâm tư suy nghĩ của mình bị nhìn thủng.

Thậm chí còn có cảm giác như đang đối đầu với áp bức quá mãnh liệt từ một đối thủ mạnh...

Móa! Tình huống gì thế này...

Uông Cảnh Dương nhìn không được phi nhỏ, "Lâm Yên, bà bị ma nhập vào người à? Tự dưng đột nhiên... Lạnh lẽo thế..."

Vừa rồi trong giây lát cô mở to con mắt còn làm anh ta sợ té xuống đất!

Uông Cảnh Dương vừa thảm khinh bỉ, vừa vội vàng đổi đề tài, "Lâm Yên, lời tôi vừa nói bà có nghe thấy không? Bà đừng ở chỗ bà cô kia nữa, đến nhà tôi ở luôn đi!"

Lâm Yên nhìn anh ta một cái, "Không cần."

Uông Cảnh Dương cho rằng cô sợ gây phiền toái cho mình nên khuyên nhủ, "Bà với tôi còn khách sáo cái gì! Căn phòng của tôi bên đó cũng để trống!"

Lâm Yên cầm một xiên thịt nướng trên bàn, nhưng không có ý định ăn, chỉ nhìn qua rồi thuận miệng nói: "Có chỗ để đi."

Uông Cảnh Dương bắt đầu đi: "Bà nếu ngại, chờ bà kiếm được tiền rồi trả tôi tiền thuê nhà! Đừng cậy mạnh, bà ở Đế Đô này không có người thân hay bạn bè gì, còn có thể đi đâu?"

Lâm Yên: "Chỗ bạn trai tôi."

Uông Cảnh Dương: "...!!!"

Uông Cảnh Dương ngờ ngạc luôn tại chỗ, "bụp" một cái xiên thịt trong tay rơi luôn xuống đất.

"Bà... Bà vừa nói gì?" Uông Cảnh Dương giống y như người vừa bị đánh một gậy làm tỉnh táo.

Bạn trai? Con bé này khi nào có bạn trai rồi?

Có bạn trai cái là trở mặt, ngay cả thái độ nói chuyện với anh ta cũng lãnh đạm!!!

...

Cùng lúc đó Bùi Duật Thành tự nhiên rơi vào mê man, trong lòng Bùi Nam Như đã rối như tơ vò.

Đang chuẩn bị tranh thủ thời gian lái xe đem người đưa đi bệnh viện thì đột nhiên, cửa xe bị người khác gõ gõ.

Bùi Nam Như hạ cửa kính xuống, sau đó thấy ngay người đứng bên ngoài lại là Lâm Yên!

"Cô... Lâm Yên?"

Cô gái trực tiếp mở cửa xe, ngồi ở ghế sau với Bùi Duật Thành, "Không cần đi bệnh viện, về Văn Gian Thủy Trang."

Đáy mắt Bùi Nam Như hiện lên tia cảnh giác: "Cô là ai? Rốt cục có quan hệ gì với anh tôi?"

Kỳ quái...Không phải lần đầu tiên anh ta phát hiện ra...

Giọng điệu nói chuyện của cô gái này, lại khiến anh ta không tự chủ được nghe theo.

Trên khuôn mặt đạm mạc không đổi của cô gái, hỏi ngược lại: "Anh của cậu chưa từng nói qua chúng tôi có quan hệ?"

Bùi Nam Như lập tức không nói gì: "..."

Mặc dù anh ta hoàn toàn không biết gì, nhưng mà có thể làm cho anh hai anh ta nói ra câu "quan hệ thân mật nhất".

Cô gái này...Tuyệt đối không phải tầm thường...

Chỉ ít đối với anh hai của anh ta, hẳn là có thể tin tưởng được.

Sau một hồi giây dựa, cuối cùng Bùi Nam Như đành lái xe về Văn Giang Thủy Trang.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 12: Tỉnh lại

Edit: Tiểu Phong Linh

Sáng hôm sau.

Biệt thự lưng chừng núi ở Đé Đô.

Trong phòng ngủ rộng rãi, Lâm Yên mơ mơ màng màng dụi mắt, từ trong chăn mềm bò dậy.

Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em Trailer

Một giây sau, phát hiện mình đang ở đâu, nháy mắt Lâm Yên liền bừng tỉnh.

Trong không gian rộng rãi được trang trí sang trọng, tinh tế, ngoài cửa sổ có một bể bơi, đang nằm trên giường kingsize, trong phòng mỗi vật bài trí, mỗi bức họa nhìn có vẻ khiêm tốn nhưng lại quý giá đến mức làm người ta run rẩy...

Chỗ này... Tuyệt đối không phải căn hộ của mẹ, càng không phải là nơi ở của Uông Cảnh Dương.

Chết tiệt!

Cô lại mất trí nhớ rồi à?

Tối hôm qua không phải cô ra ngoài ăn đồ nướng với Uông Cảnh Dương sao?

Đây là đâu?

Đêm qua mấy chai bia kia không có khả năng làm cô say đến mức chẳng nhớ gì cả.

Chuyện đột nhiên mất kí ức thế này, không phải lần đầu tiên mới xảy ra, giống lúc đó tối qua ở cửa khách sạn gặp Bùi Nam Như vậy...

Lúc ấy cô chỉ nghĩ đơn giản là mình quá mệt mỏi kiệt sức nên mới vậy.

Thế còn buổi sáng hôm nay, chuyện này thật không có cách nào tin được.

Tại sao một giây trước còn ăn uống với Uông Cảnh Dương ngoài quán nhậu, vừa mới mở mắt ra... Đã thấy nằm ở trên cái giường xa lạ thế này?

Lâm Yên cố gắng nhớ lại, nhưng tiếc là không nhớ ra bất cứ điều gì.

Đúng lúc này, điện thoại di động của cô đột nhiên vang lên.

Lâm Yên tiện tay mở ra, phát hiện tối hôm qua Uông Cảnh Dương nhắn cho cô vô số tin nhắn.

Cầu Từ: Mẹ nó! Lâm Yên! Bà là cái đồ không có lương tâm! Chuyện lớn như thế mà không nói cho tôi! Bà rút cục có bạn trai lúc nào!

Cầu Từ: Bạn trai bà là ai?

Cầu Từ: Bao nhiêu tuổi?

Cầu Từ: Làm gì?

Cầu Từ: Trong nhà làm gì?!

Cầu Từ: Có đẹp trai không?

...

Lâm Yên cạn lời, Uông Cảnh Dương lại phát điên gì thế không biết?

Cái gì mà có bạn trai?

Sau đó, Lâm Yên đột nhiên thấy tin nhắn mà Ưông Cảnh Dương gửi tới còn có một đoạn video nữa.

Cầu Từ: Lâm Yên, mọe bà! Có còn là bạn bè hay không! Bà còn bao nhiêu chuyện lừa gạt tôi nữa? [Kèm video]

Lâm Yên nghi ngờ mở ra đoạn video ra...

Video giống như đang quay lén, thoát nhìn có chút đưng đưa màn hình, nhưng vẫn thấy rõ.

Nhưng mà trong video này, sao càng xem càng thấy quen quen?

Đây không phải là ở khách sạn ngày hôm qua, tiệc sinh nhật của Lâm Thư Nhã sao?

Rất nhanh, cô đã thấy hình ảnh của mình...

Cả đoạn video phía sau khiến Lâm Yên vô cùng kinh ngạc.

Đoạn video ghi hình lại tối hôm qua sinh nhật party, cô sao lại đánh cược với Lâm Thư Nhã, còn tên khốn Hàn Dật Hiên kia lại nhảy xuống cứu mình, còn có cả... Bùi Nam Như!

Chuyện đêm hôm đó, Lâm Yên vẫn tưởng rằng mình quá mệt mỏi không cần thận roi xuống nước, sau đó được Bùi Nam Như thuận tay cứu lên.

Cả vạ lần không nghĩ tới, lúc ấy còn phát sinh ra nhiều chuyện như thế!

Tỉnh dậy sau cơn mơ, ngoài kia đã long trời lở đất ——

Nằm ở trên giường lớn trong biệt thự xa hoa...

Bạn trai cũ mặc kệ bạn gái liều mạng cứu mình...

Tiền bối lão làng trong giới giải trí nhiều năm thân thiết như bạn bè quen biết đã lâu...

Cô ngay đến nằm mơ cũng không dám mơ như thế!

Trên trái đất này, còn chuyện nào so với chuyện này khó tin hơn không?

Một giây sau, "kẹt kẹt" một tiếng cửa phòng tắm đối diện đột nhiên bị người khác đẩy ra...

Dáng dấp người đàn ông này so với Bùi Nam Như còn muốn điên đảo chúng sinh hơn, từ trong phòng tắm đi ra.

Nếu cô không lầm, người đàn ông cách đây không lâu cô vừa thấy xuất hiện trên TV——Người đứng đầu Bùi gia ở Đế Đô, tổng giám đốc tập đoàn tài chính kinh doanh đa quốc gia... Bùi Duật Thành!

Lâm Yên: "...!!!"

Mơ thành hiện thực!!!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Cần được bình tĩnh lại

Người đàn ông nửa người để trần, chỉ quấn độc một cái khăn tắm trên hông, giọt nước trong suốt theo mái tóc hơi ướt rơi xuống lồng ngực màu đồng đây nam tính...

Thấy cô gái ngồi trên giường, đôi mắt của người đàn ông như một cái đầm lạnh lẽo, hờ hững mà thâm thúy nhìn về phía cô, "Tĩnh."

Lâm Yên ngờ ngạc nhìn người đàn ông đột nhiên bước từ phòng tắm ra. Trong chốc lát, trong đầu cô như có 100 con voi ma mút thời kì tiền sử đang gào thét giẫm đạp...

"Bùi... Bùi Duật Thành?"

Lúc ấy trên TV, khuôn mặt kia nhìn quá xuất chúng, cho nên cô tuyệt đối không nhận lầm.

Cô cố gắng nhớ lại tối hôm qua cuối cùng đã xảy ra chuyện gì. Nhưng vẫn như thế hoàn toàn nghĩ không ra.

Bốp!

Lâm Yên đưa tay lên tự tát chính mình!

Lâm Yên, mày tỉnh táo một chút!

Mày chỉ đang nằm mơ thôi!

Mày nhất định là đang nằm mơ!

Bùi Duật Thành đang đứng lau tóc bên cạnh trơ mắt nhìn Lâm Yên tự tay tát mình, vẻ mặt anh phức tạp: "..."

Để tránh Lâm Yên tiếp tục tự mình hại mình, người đàn ông mở miệng nhắc nhở: "Có lẽ cô cần được yên tĩnh một chút."

Lâm Yên chết lặng mấy míc liên tục gật đầu, "Vâng vâng vâng, không sai! Tôi cần phải tỉnh táo lại! Tỉnh táo... Bình tĩnh một chút..."

Lâm Yên vừa nghĩ lung tung vừa điên cuồng cố gắng để cho bản thân bình tĩnh lại.

Cuối cùng...

Cô cần môi, về mặt sụp đổ nhìn về phía Bùi Duật Thành, "Bùi tổng.. Ngài.. Ngài có thể mặc quần áo trước được hay không? Bộ dạng này của ngài, tôi không thể bình tĩnh được..."

Đáy mắt người đàn ông lóe lên một tia ý cười, "Được."

Một lúc lâu sau, cuối cùng Bùi Duật Thành đổi một bộ quần áo ở nhà, trên gương mặt cũng đeo thêm chiếc kính mắt.

Người đàn ông ngồi trên ghế sofa đặt bên cửa sổ, ánh nắng le lói xuyên qua bóng cây hắt lên gương mặt lạnh lùng mà xa cách của anh. Tay áo sơ mi trắng được xắn lên gọn gàng, hai chân thon dài tùy ý vắt chéo, kính mắt đơn giản đeo trên sống mũi thẳng tắp không chỉ không làm mất đi khí chất của anh mà ngược lại càng làm anh thêm hoàn mỹ.

Lâm Yên: "...!!!!"

Lâm Yên cảm giác như thể mình hôm nay không bình tĩnh nổi.

Giới giải trí đều nói gương mặt của Bùi Nam Như có thể dùng nhan sắc giết người, nhưng người đàn ông này trước mắt cô, đủ để khiến người ta hồn xiêu phách lạc.

Bùi Duật Thành có vẻ nhìn ra cô có lời muốn nói, chậm rãi châm một điếu thuốc, khói thuốc nhàn nhạt vẩn vút quanh đầu ngón tay thon dài, "Muốn nói gì?"

Lâm Yên đã lấy lại tinh thần, lựa một vài từ ngữ thích hợp, trái tim nhỏ bé run rẩy, cẩn thận từng li từng tí hỏi, "Thật xin lỗi Bùi tổng, tối hôm qua tôi có thể do uống hơi nhiều, hoàn toàn không nhớ đã xảy ra chuyện gì..."

Nên tôi muốn hỏi ngài một chút, vì sao buổi sáng tôi lại tỉnh lại ở bên trong nhà của Bùi tổng ngài..."

"Không nhớ gì..." Khoé môi Bùi Duật Thành khẽ nhếch lên không để gì phát hiện, dưới cặp mắt kính lóe lên tia sáng.

Sau đó, anh dùng giọng trầm khàn vô cùng có từ tính mở miệng, "Sao, ngủ với tôi rồi không nhận, giả vờ mất trí nhớ?"

Lâm Yên: "..."

"Vèo" một cái, Lâm Yên run rẩy trượt chân ngã lăn xuống giường, trực tiếp bị dọa đến nỗi muốn quỳ.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Quá thua thiệt

Edit: TH + TPL

Cô...

Cô ngủ với Bùi Duật Thành?

Cô ăn gan hùm mật gấu hay sao!!!

Lâm Yên bật mình đứng dậy, kinh hoàng giải thích: "Chuyện này sao có thể! Bùi tiên sinh, tôi cảm thấy chúng ta khẳng định là có hiểu lầm gì đó, coi như cho tôi mượn một trăm lá gan cũng không dám bắt kính với ngài..."

Ngón tay thon dài của Bùi Duật Thành kẹp lấy nửa điều thuốc lá đang cháy đỏ, con mắt lười biếng híp lại nhìn cô: "Đã bắt kính."

Lâm Yên: "..."

Đã... Đã bắt kính...

Ai đó hãy tới cứu tôi...

Thấy Lâm Yên nhenh nhong, Bùi Duật Thành lạnh lùng lườm cô: "Còn gì muốn nói không?"

Lâm Yên vùng vẫy giãy chết: "Có! Bùi tiên sinh, tôi có một vấn đề rất quan trọng, ngài nói... Nói tôi... Tôi bắt kính với ngài... Chuyện đó... Tôi đến cùng là... Làm sao mà thành công được?"

Cô mà có bản lĩnh ngủ với Bùi Duật Thành, sao không bay lên trời luôn đi!

Bùi Duật Thành hơi nghiêng đầu chống tay, đuôi lông mày nhướn lên, "Cô đang hi vọng tôi... Giúp cô nhớ lại một chút?"

"Phụt, khụ khụ khụ..." Lâm Yên bị dọa đến mặt mũi trắng bệch: "Không! Không cần! Tôi không có... Không có ý đó!"

Cô bị ép từ bỏ vấn đề này.

Nhưng việc này phải làm sao bây giờ?

Lâm Yên nóng lòng như lửa đốt, cẩn thận dò hỏi, "Bùi tiên sinh... Nếu như tôi nói với ngài... Tôi thật sự hoàn toàn không nhớ gì... Ngài tin không?"

Nhìn bộ dáng kinh hãi của cô gái, đáy mắt Bùi Duật Thành hiện lên rõ ý cười hơi hợt, "Tất nhiên sẽ tin."

Cuối cùng cũng tin!

Hai mắt Lâm Yên sáng lên, mặt mũi đang tràn đầy xúc động thì nghe được, Bùi Duật Thành nói tiếp, "Dù sao, một người phụ nữ nếu muốn bội tình bạc nghĩa, lý do hoang đường gì mà chẳng nghĩ ra?"

Lâm Yên: "..."

Cái đêch!

Có! Thật! Sự! Không! Có! Cái gì mà phụ bạc Bùi Duật Thành, lời này quá dọa người!

Chẳng lẽ... Cô thật sự quên cái gì?

Đúng lúc này, trong đầu Lâm Yên đột nhiên loé sáng.

Cô hình như... Biết là chuyện gì xảy ra rồi!

Tất cả vì sao trước kia cô làm nhiều chuyện như thế mà lại không nhớ gì!

Phá đám tiệc sinh nhật của Lâm Thư Nhã...

Quen biết Bùi Nam Như...

Còn có một chân với Bùi Duật Thành...

(*Có một chân ý là có "quan hệ" abc ấy ấy đấy)

Đó là vì cô...

Bị đa nhân cách!!!

Nếu vậy, tất cả đều có thể giải thích được.

"Mẹ kiếp, mình... Mình... Mình không phải là tinh thần xuống dốc mà là...Đa nhân cách sao..." Lâm Yên hoảng sợ lầm nhảm nói một mình.

Bùi Duật Thành nghe thấy tiếng nói nhỏ của cô gái, khoe miệng bắt giác cong lên: "..."

Lâm Yên nghĩ đến đây, bắt đầu nhức đầu, nếu như mình nói ngay với Bùi Duật Thành mình bị đa nhân cách, ngủ với anh ta chính là nhân cách khác, không phải mình, không biết Bùi Duật Thành có thể tha cho cô không?

Lâm Yên cẩn thận suy nghĩ lại, sau đó phát hiện không có khả năng...

Cho dù có bị đa nhân cách, đây chẳng phải đều là chuyện tốt cô làm hay sao!

Nếu như sự thật là thế, chuyện đó... Chuyện đó không phải cô quá thiệt thòi sao?

Hậu quả thì cô gánh, mà sao một chút kí ức cũng không nhớ gì!

- - - - -

Lời nhảm: Hôm nay hết. Chỉ còn 2 chương nữa là kịp tác giả, dạo này Quấn Quấn Hữu Yêu bận lên sóng không ra chương mới. Để tránh hay bị trường hợp có ngày không có chương nào mà đọc thì chúng mình định giữ khoảng cách số chương so với tác giả.

Nam chính không có tiết tháo, vô liêm sỉ, lưu manh!!!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Nồi từ trên trời rơi xuống*

(*Nồi/gánh nồi là ngôn ngữ mạng của Trung Quốc tương đương với nghĩa của câu "ăn ốc đổ vỏ" của chúng ta. Ý chỉ việc mình không làm nhưng vẫn phải chịu trách nhiệm gánh hậu quả, còn người kia thì hưởng thụ.)

Edit: TH + Kali

Rõ ràng không phải cô làm, nhưng lại hoàn toàn không cách nào phản bác lại.

Lâm Yên có miệng mà khó nói, uất ức muốn chết, cả người rũ như cây nấm bị gió bão vùi dập.

Bùi Duật Thành nhìn cô gái rõ ràng có cả bụng lời muốn nói, nhưng một chữ cũng không thốt ra được, tâm trạng không hiểu sao vui vẻ: "Đang nghĩ ra lý do hợp lý để viện cớ à?"

Lâm Yên ủy khuất mấp máy môi.

Chuyện hoang đường như vậy còn có lý do hợp lý nào nữa? Kịch bản phim truyền hình cũng không dám viết như thế!

Ngoại trừ đa nhân cách, cô thực sự không nghĩ ra được nguyên nhân nào khác.

Lâm Yên làm bộ tư thế chịu chết, chịu trận yếu ớt nói: "Không có... Không có..."

Cái nồi to này từ trên trời rơi xuống, cô buộc phải công..

Bùi Duật Thành bóp đầu mẩu thuốc lá trong tay: "Lại đây."

Lâm Yên nghe vậy, ngẩng đầu, mở to mắt cảnh giác.

Thấy cô gái vẫn đứng yên không chuyển động, đáy mắt Bùi Duật Thành lập tức lạnh đi, áp bức từng chút phủ xuống.

Lâm Yên lập tức cảm giác sống lưng lạnh buốt, cô nuốt nước bọt, chấp nhận chậm rãi đi về phía Bùi Duật Thành.

Chậm chạp nửa ngày, cuối cùng cô dừng lại cách Bùi Duật Thành ba bước chân.

Người đàn ông có vẻ ghét bỏ động tác của cô quá lè mè, cánh tay dài duỗi ra, một giây sau đã kéo cô ngồi lên đùi mình.

Một mùi thuốc lá nhàn nhạt xung quanh lập tức xông thẳng vào mũi cô.

Lâm Yên thở mạnh cũng không dám, đôi mắt hốt hoảng nhìn chăm chăm vào người đàn ông trước mặt.

Lúc này, bộ dạng của cô gái hoảng sợ lại bối rối, nhìn trông vừa nghe lời vừa đáng thương, giống y như chú thỏ con sa vào hang sói.

Ở khoảng cách gần này, mặc dù trạng thái và tinh thần cô không tốt nhưng làn da không hề bị ảnh hưởng, mềm mại đến mức hoàn toàn không nhìn thấy lỗ chân lông.

Chắc do làn da mềm mại quá mức, nên vừa nãy cô tự tay tát mình đã làm nửa gương mặt kia đỏ bừng cả lên.

Bùi Duật Thành duỗi ngón tay thon dài chạm khê vào bên má sưng đỏ của cô.

Lâm Yên đau đến lập tức theo bản năng rụt cổ.

Bùi Duật Thành vươn tay ra sau lưng Lâm Yên, kéo ra ngăn kéo, sau đó lấy một vật gì đó.

Động tác này của anh giống như ôm cô vào lòng vậy.

Lâm Yên từ đầu tới cuối nín thở, không dám nhúc nhích.

Chẳng lẽ còn có thể phản kháng đánh người? Người sai là cô!

Ngay lúc Lâm Yên cảm thấy rất có thể Bùi Duật Thành sẽ lấy gậy đánh cô...

Ngón tay lạnh của người đàn ông thoa nhẹ lên gò má cô...

Vết đau trên mặt có chút mát lạnh lại hết sức dễ chịu, hình như còn ngửi thấy mùi thuốc.

Lâm Yên hơi ngạc nhiên.

Bùi Duật Thành là... Đang cho bôi thuốc cho mình?

Còn đang chìm vào suy nghĩ miên man thì người đàn ông đã bôi thuốc mỡ xong.

Sau đó, cánh tay Bùi Duật Thành tùy ý khoác lên người cô, đôi mắt lạnh lùng hờ hững nhìn cô, mở miệng nói: "Mong Lâm tiểu thư bảo vệ tốt cơ thể của mình, tôi không hy vọng lần sau lại nhìn thấy cô bị thương."

Không ngờ Bùi Duật Thành thế mà quan tâm mình, Lâm Yên theo bản năng chớp chớp mắt kinh ngạc gật đầu, "Ừ...".

Bùi Duật Thành bỏ thuốc mỡ sang một bên, thuận miệng nói, "Dù sao, thì thân thể của cô tôi cũng có quyền sử dụng."

Lâm Yên: "...!!!"

Cái gì mà thân thể của cô anh ta cũng có quyền sử dụng???

Không phải là ý mà cô đang nghĩ đấy chứ!

Chúng ta chỉ bắt cần ngủ với nhau một đêm? Chẳng lẽ sau này còn muốn tiếp tục mối quan hệ này???

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Dục vọng cầu sinh rất mạnh*

(*Dục vọng cầu sinh = Ước muốn/khát vọng muốn sống mãnh liệt. Câu này để nguyên vì mình thấy nó hay.)

Edit: TH

Beta: Kali

Còn nữa rất cực là nhân cách thứ hai của cô quan hệ với Bùi Duật Thành kiểu gì!

Không phải lúc cô không hay biết còn làm chuyện gì kì quái hơn đấy chứ?

Loại tình huống mà ngay cả bản thân mình còn không biết rõ ràng này thật sự quá thốn, lúc nào cũng trong tình trạng bị lôi xuống hố.

Lâm Yên hiện tại không dám nói gì.

Đúng lúc này, tiếng gõ cửa "cốc cốc" vang lên.

Bùi Duật Thành: "Vào đi."

Lâm Yên vội vàng nhân cơ hội chạy thoát xa một chút, sau đó vô tình nhìn về phía có tiếng bước chân ngoài cửa, một giây sau cô liền ngẩn người ——

Bùi Nam Như!!!

Ảnh đế Bùi Nam Như!

Nam thần của cô! Thần tượng của cô!!

"Anh..." Bùi Nam Như đẩy cửa tiến vào, gọi Bùi Duật Thành một tiếng.

Hiện tại, Bùi Nam Như mặc một bộ quần áo nhân nhĩ như ở nhà, trên khuôn mặt đẹp trai mang theo nét cười dịu dàng ấm áp như gió xuân, cả người sáng lấp lánh!

Trong nháy mắt khiến Lâm Yên cảm giác toàn bộ hào quang rực rỡ trên thế giới đều rơi vào xung quanh người đàn ông này.

Đây là lần đầu tiên cô thấy bộ dáng khi ở nhà của Bùi Nam Như cũng là lần đầu tiên thấy được vẻ thân thiết kia.

Mặc dù hình tượng của Bùi Nam Như thường ngày cũng rất dịu dàng, thân mật nhưng Lâm Yên biết trong dịu dàng có xa cách, kiêu ngạo, cao thượng không thể nào chạm tới.

Đối với các fans hâm mộ như cô mà nói, Bùi Nam Như vĩnh viễn giống một vị thần tồn tại trên cao.

Nhưng ngay giây phút vừa rồi Bùi Nam Như đẩy cửa bước vào, anh ta như thần tiên hạ phàm không vương khói bụi trần gian.

"Chị Lâm" Bùi Nam Như thấy cô thì hơi gật đầu xem như chào hỏi.

Thế nhưng...

Sự thân thiết trong đáy mắt của Bùi Nam Như khi nhìn Bùi Duật Thành biến thành xa cách khi thấy cô.

Tuy vậy, chỉ nhiều đó thôi cũng khiến Lâm Yên xúc động "thụ sủng nhược kinh".

(*Thụ sủng nhược kinh: Được quan tâm mà vừa mừng vừa lo.)

Dù gì đây cũng là lần đầu tiên cô có thể tiếp xúc với Bùi Nam Như ở khoảng cách gần như vậy, trước đó không tính vì cô đâu có nhớ gì.

Lâm Yên sững sốt hơn nửa ngày, mới lắp bắp chào lại, "Bùi Ảnh Đế... Anh... Chào anh!"

Nói xong thì ánh mắt vẫn thế không dời nổi khỏi người Bùi Nam Như.

Có một loại fans hâm mộ gọi là nhìn thần tượng đến phát thèm, rất khó để cưỡng lại...

Tuy nhiên...

Rất nhanh Lâm Yên cũng cảm giác được một dự cảm không lành.

Bên cạnh cô trông mắt kính của người đàn ông phát ra tia sáng lạnh lẽo, ngón tay thon dài hơi cong lên gõ gõ nhẹ nhàng vào tay ghế sofa. Âm thanh lạnh đậm nói, "Nhìn được không?"

Lâm Yên lập tức cảm thấy hơi lạnh len vào sống lưng lên đến đỉnh đầu: "..."

Nói rằng nhìn rất đẹp?

Cảm giác nếu nói như vậy sẽ vô cùng nguy hiểm...

Nói nhìn không đẹp chút nào?

Sao cô có thể tự lừa dối bản thân nói nam thần của mình không đẹp?

Không thể nghĩ ngờ đây chính là câu hỏi đòi mạng...

Trong phút chốc, Lâm Yên nhanh chóng dùng bộ não tích lũy tinh hoa cả đời, cô hít một hơi sâu: "Đẹp... Nhìn rất đẹp trai!"

Hai con người Bùi Duật Thành hí lại.

Lâm Yên lập tức thêm vào: "Bùi Ảnh Đế dĩ nhiên đẹp trai, dù sao Bùi Ảnh Đế cũng là em ruột của Bùi tiên sinh ngài! Làm gì có chuyện nhìn không đẹp!"

Áp bức trên trán Bùi Duật Thành nháy mắt tiêu tan, khoé môi cong cong, "Ồ, tìm đường sống cũng giỏi thật."

Mặc dù giọng điệu và lời nói không mấy vui vẻ nhưng rõ ràng chịu chấp nhận chiêu này của Lâm Yên.

Sau một hồi giãy dụa, cuối cùng Bùi Nam Như đành lái xe về Vân Giang Thủy Trang.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Thật là một người tốt!

Edit: Tiểu Phong Linh

Beta: Kali

Bùi Nam Như dường như có vài lời muốn nói với Bùi Duật Thành, nhưng có cô ở đây, không tiện mở miệng, đành tránh ra ngoài trước.

Lâm Yên thấy thế, vội vàng nhìn về phía Bùi Duật Thành nói, "Bùi tiên sinh, nếu ngài còn có việc, tôi xin đi trước, không quấy rầy ngài đến mức như chuyện hôm qua, tôi thề sẽ không xảy ra nữa..."

Lâm Yên nói xong có chút thấp thòm, vì không biết thái độ của Bùi Duật Thành đến cùng là gì.

Bùi Duật Thành ở thân phận địa vị này nếu muốn gây khó dễ cho cô, cô hoàn toàn không có năng lực phản kháng.

Nếu ở hoàn cảnh bình thường, chịu thiệt phải là cô gái như cô mới đúng, nhưng ai bảo đối phương hết lần này tới lần khác lại là Bùi Duật Thành...

Chuyện này có thể nào thì cũng là cô chiếm tiện nghi.

Bùi Duật Thành nghe vậy, ánh mắt có chút ý tứ sâu xa, thản nhiên nói: "Hi vọng là thế."

Lâm Yên thấy đối phương không muốn truy cứu nữa, thở phào nhẹ nhõm, "Ngài yên tâm, tôi tuyệt đối sẽ không xuất hiện trước mặt ngài nữa đâu!"

Bùi Duật Thành nhìn lướt qua khuôn mặt của cô gái nhỏ đang thề thốt: "Nếu Lâm tiểu thư đã nói vậy, tôi yên tâm rồi. Tôi gọi lái xe đưa cô về."

Lâm Yên theo bản năng muốn từ chối, nhưng cô nghĩ lại, nơi này chắc chắn không có xe buýt, đón taxi lại quá mắc, hiện tại cô nghèo túng như thế, tốt nhất vẫn nên tiết kiệm một chút.

"Vâng... Cảm ơn!"

Xem ra cô hiểu lầm Bùi Duật Thành rồi, không ngờ con người anh ta lại tốt như thế.

...

Sau khi Lâm Yên rời khỏi, lúc này Bùi Nam Như mới một lần nữa đẩy cửa đi vào.

"Anh, anh thật sự không sao chứ?"

Vốn dĩ anh ta còn tưởng lần này Bùi Duật Thành lại mê man tiếp, không ngờ theo lời Lâm Yên nói tới qua, sau khi đưa anh trở về, không bao lâu thì anh liền tỉnh.

Ánh mắt Bùi Duật Thành vượt qua cửa sổ rơi vào trên người cô gái ở dưới lầu: "Anh rất giống đang có chuyện?"

Bùi Nam Như lắc đầu.

Không chỉ không có việc gì, hơn nữa nhìn qua còn đang trong trạng thái khoẻ mạnh.

Còn Lâm Yên trông cũng kì quái, so với hai lần gặp cho anh ta cảm giác không giống nhau.

Tuy nhiên rất nhiều cô gái rất giỏi thay đổi, Bùi Nam Như cũng không quá để ý chuyện này.

...

Chiếc xe ô tô màu đen chạy từ từ, ngoài cửa sổ phong cảnh hai bên đường trôi dần theo gió, rất nhanh ngôi biệt thự kia đã khuất khỏi tầm mắt.

Lâm Yên giống như đã mơ một giấc mơ hoang đường sau đó dần tỉnh lại.

Nhưng sự thật vẫn rành rành ở đây, tất cả không phải là mơ, chỉ có khả năng duy nhất đó là thần kinh cô không ổn định, có vấn đề.

"Tài xế, phiền anh có thể dừng lại ở bệnh viện nhân dân số 4 được không?"

Cô rất quen với bệnh viện này, vừa hay khoa thần kinh của bệnh viện nhân dân số 4 cũng là khoa tốt nhất trên toàn thành phố.

"Được, thưa Lâm tiểu thư."

Rất nhanh, xe đã dừng lại trước cửa toà cao ốc bệnh viện nhân dân số 4.

Vừa vào cửa, Lâm Yên đã thấy một tấm biển quảng cáo vô cùng bắt mắt.

【Chuyên gia hàng đầu nổi tiếng khoa tâm thần - giáo sư Hạ Thụy Uyên hôm nay khám bệnh miễn phí, tất cả các bước kiểm tra đều đồng loạt miễn phí】

Trông thấy biển quảng cáo, Lâm Yên hơi sững sờ, chuyên gia nổi tiếng khoa tâm thần, hơn nữa còn kiểm tra miễn phí?

Đây thực sự là trời giúp đỡ!

Hiện tại Lâm Yên thiếu nhất là tiền, trước đó còn lo lắng, trên người mình mang tiền có đủ để trả chi phí kiểm tra hay không.

Mà Hạ Thụy Uyên, họ tên này có chút quen quen.

Lâm Yên lấy điện thoại di động, gõ vào website ba chữ Hạ Thụy Uyên.

【Hạ Thụy Uyên, chuyên gia có trình độ cao nhất trong lĩnh vực tâm thần】

Ánh mắt Lâm Yên sáng lên, khó trách tên Hạ Thụy Uyên có chút quen tai, thì ra đã có danh tiếng cực kì chấn động qua các ca bệnh chữa trị.

Năm đó cô ở nước ngoài hồi còn là tay đua xe, từng xem qua tin tức ở lĩnh vực này.

Ở nước ngoài có một tên tội phạm bị đa nhân cách điển hình, ngoài nhân cách chính bên ngoài biểu hiện, còn chia ra làm sáu nhân cách hoàn toàn khác biệt, trong đó có ba nhân cách rất cực đoan, máu lạnh.

Cuối cùng, tên tội phạm này đã được vị Hạ Thụy Uyên này chữa trị triệt để thành công.

"Ôi má... Mình gặp may mắn to rồi!"

Lâm Yên lẩm bẩm trong miệng.

Hạ Thụy Uyên quả thực là có trình độ chuyên môn cao trên thế giới, thế mà tới bệnh viện nhân dân số 4 này ngồi khám bệnh, lại còn tất cả các khâu kiểm tra bệnh đều là miễn phí!

Quả đúng với câu nói..

Lương y như từ mẫu!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Uống nhiều nước nóng

Edit: TH

Beta: Kali

Lúc này, Lâm Yên nhanh chóng đi vào bệnh viện.

"Lâm tiểu thư, chân của cô, hình như không phải kiểm tra lại vào hôm nay thì phải."

Vừa mới vào bệnh viện, Lâm Yên đã gặp phải người quen là y tá trưởng.

Cô ở bệnh viện nhân dân số 4 chữa trị được một khoảng thời gian, cũng coi là quen biết không ít bác sĩ, y tá.

"Không." Lâm Yên lắc đầu, nhìn y tá trưởng. "Hôm nay tôi đến khoa tâm thần khám bệnh."

"Khám khoa tâm thần?" Y tá trưởng khó hiểu.

"Lần sau trò chuyện tiếp nha! ~" Lâm Yên vội vàng lên tiếng chào, lập tức sợ bỏ lỡ cơ hội, tranh thủ thời gian chạy đi tìm phòng khám chuyên gia Hạ Thụy Uyên.

Lâm Yên vốn tưởng rằng, khẳng định phòng khám Hạ Thụy Uyên rất đông, không dễ xếp hàng, hoặc là có nhiều hạn chế.

Không lâu sau Lâm Yên phát hiện mình nghĩ nhiều rồi, căn bản làm thủ tục rất nhanh, không gặp khó khăn gì.

Lâm Yên cũng không nghĩ nhiều, dù sao, Hạ Thụy Uyên là chuyên gia lĩnh vực khoa thần kinh, chắc là không có nhiều người tới khám thần kinh như cô thôi?

...

Tầng ba, trước phòng làm việc, Lâm Yên gõ cửa. Hạ Thụy Uyên ở đây, thế mà xếp hàng không có một ai.

Được sự đồng ý, Lâm Yên đẩy cửa vào.

"Ngài là Hạ giáo sư..."

Lâm Yên liếc mắt đã nhận ra đây là Hạ Thụy Uyên.

"Mời ngồi." Ông chỉ cái ghế sau lưng Lâm Yên.

"Xin chào, nói một chút tình huống của cháu đi." Ông lão đeo kính nhìn về phía Lâm Yên.

"Hạ giáo sư, là thế này, cháu cảm thấy cháu bị tâm thần!" Lâm Yên nhìn Hạ Thụy Uyên chằm chằm, hạ thấp giọng nói.

Nghe vậy, Hạ Thụy Uyên lại cười: "Cháu cho mình có thể đích xác biết được bản thân bị bệnh à, tâm thần có vấn đề hay không không phải cháu nói là được, vị tiểu thư này, cháu họ gì?"

"Thưa bác sĩ, cháu họ Lâm." Lâm Yên đáp.

"Được rồi Lâm tiểu thư, cháu vì sao lại nói trạng thái của mình không ổn định?" Ông già mỉm cười nói.

Lâm Yên trầm tư một lát, "Hạ giáo sư, chuyện này nói ra rất dài dòng, giáo sư chờ cháu từ từ nói từng chữ một, là thế này, hôm đó trước khi ra cửa, cháu ăn hai cái bánh bao..."

Hạ Thụy Uyên: "Cháu vẫn nên nói ngắn gọn đi. Nói điểm chính là được."

Lâm Yên: "..."

"Vậy được." Lâm Yên rử đầu cụp xuống: "Cháu thường xuyên bị mất ý thức, đồng thời ở lúc mất đi ý thức, cháu làm ra một số chuyện vô cùng khác người, nhưng căn bản chính cháu cũng không biết!"

Tiếp đó, mặt mũi Lâm Yên đầy hoảng sợ: "Hạ giáo sư, cháu ở nước ngoài thấy tin tức về ca bệnh điển hình này của ngài, giống bị đa nhân cách y như đức, cháu khẳng định là cháu bị bệnh tâm thần, cháu bị đa nhân cách, mà theo cháu suy đoán nhân cách kia có tính cực đoan rất mạnh!"

Ông già đến bên cạnh Lâm Yên, kéo mí mắt cô, xem xét một lát, rồi lẩn nữa trở về chỗ ngồi.

"Lâm tiểu thư, cháu không cần quá lo lắng, tình huống này của cháu hết sức phổ biến, tôi thấy cháu không phải bị đa nhân, chẳng qua gần đây trạng thái không tốt cho nên tạo thành trí nhớ kém." Hạ Thụy Uyên mở miệng nói.

"Hả? Không thể nào!" Lâm Yên ngơ ngác, chỉ vào mắt mình... Đây cũng thật không khoa học!

"Ha ha, Lâm tiểu thư nếu như không tin, chúng ta làm kiểm tra toàn diện."

"Chỉ phí..."

"Hôm nay đều miễn phí."

"Vâng vâng vâng, quá tốt!" Lâm Yên gật đầu như gà mổ thóc.

Sau đó, Lâm Yên nhanh chóng đi theo Hạ Thụy Uyên rời khỏi phòng.

Hai giờ sau Lâm Yên không biết mình rút cục kiểm tra cái gì, cô dùng toàn bộ dụng cụ lớn nhỏ kiểm tra, đồng thời trong quá trình còn hỏi đáp, cần tự phải trả lời.

Sau khi hoàn thành tất cả các bước kiểm tra, Lâm Yên đi theo Hạ Thụy Uyên lần nữa quay về phòng khám chính.

Ông già xem tờ báo cáo kết quả trong tay, nhìn về phía Lâm Yên nói: "Lâm tiểu thư, căn cứ vào kết quả kiểm tra và quan sát của tôi, cháu không bị gì gọi là đa nhân cách, về ăn ít đồ chua, thả lỏng trạng thái, không nên quá lo lắng căng thẳng, uống nhiều nước nóng."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Tứ đại giai không*, chỉ có kiểm tiền

(*Tứ đại giai không: một câu nói nhà Phật. "Tứ đại" là nói thân xác của chúng ta do 4 chất: đất, nước, lửa, gió hợp lại mà thành; "giai không" là không còn lại gì, có thể hiểu như khi con người chết đi "cát bụi lại trở về cát bụi" vậy, ám chỉ trên đời này đã chẳng có gì để lưu luyến. - Trích chú thích từ chương 558 của Chọc tức vợ yêu.)

Edit: TH + TPL.

Beta: Kali.

"Hạ giáo sư... Cháu cảm thấy không đúng, cháu tuyệt đối bị đa nhân cách mà! Nếu không ngài khám tiếp cho cháu thử xem?" Lâm Yên nhìn Hạ Thụy Uyên nói.

"Lâm tiểu thư, cháu đừng nôn nóng, cháu phải tôn trọng khoa học, tin tưởng bác sĩ." Hạ Thụy Uyên cau mày nói.

"Hạ giáo sư, cháu không phải không tin khoa học với bác sĩ, cháu chỉ là không tin cháu thôi!" Lâm Yên nói.

"Ha ha, Lâm tiểu thư, nếu như cháu đã biết ca bệnh nổi tiếng ở nước ngoài kia, thì hẳn là biết uy tín của tôi, tôi nói cháu không bị bệnh chính là không có." Hạ Thụy Uyên cười nói.

"Cháu vẫn cảm thấy..." Mặt mũi Lâm Yên đầy lưỡng lự.

"Lâm tiểu thư, nếu không, cháu đi gặp bác sĩ khác xem?" Cuối cùng, Hạ Thụy Uyên nhéo nhéo mi tâm.

"Bác sĩ khác? Còn có bác sĩ khác lợi hại hơn ngài hay sao?" Lâm Yên vội vàng hỏi.

Ông già khiêm tốn mỉm cười, "Chỉ sợ không có."

Lâm Yên: "..."

Thật xin lỗi, quý rầy ngài rồi.

Cuối cùng, Lâm Yên chỉ có thể đen mặt rời đi.

Nếu ngay cả chuyên gia về lĩnh vực tâm thần như Hạ Thụy Uyên còn nói cô không bị bệnh, thì chắc chuyện kia không có vấn đề gì.

Chẳng lẽ là... Ma nhập vào người?

Chờ Lâm Yên đi khỏi, ông lão cầm điện thoại di động bấm số gọi.

"Bùi tiên sinh, lời ngài dặn dò đã hoàn thành... Đúng vậy, Lâm tiểu thư không nghi ngờ gì."

...

Sau khi đi bệnh viện kiểm tra về, Lâm Yên mới thoáng yên tâm.

Sau đó, cuối cùng mới nhớ tới người nào đó bị mình bỏ quên.

"Alo, Cầu Từ..."

Trong tích tắc Lâm Yên gọi điện tới, đầu kia lập tức bắt máy, truyền đến âm thanh kích động của Ưông Cảnh Dương: "Mẹ nó! Lâm Yên bà là cái đồ thấy sắc quên bạn, rốt cuộc bây giờ mới trả lời điện thoại của tôi!"

Lâm Yên bắt đầu dĩ bất cử, "Tôi hôm qua tôi có phải nói lời gì kì quái với ông không?"

Ưông Cảnh Dương lập tức nói: "Đâu chỉ là kỳ quái, có mà kinh dị ấy, tôi hôm qua tôi hỏi bà có muốn đến chỗ tôi ở không, bà liền nói bà có chỗ để đi, còn nói muốn đến chỗ bạn trai bà! Thế nên... Bà đã có bạn trai từ khi nào?"

Lâm Yên sững sốt, không nghĩ tới tôi hôm qua cô còn nói vậy: "Tôi nói sao?"

Ưông Cảnh Dương: "Dĩ nhiên! Đây là chính miệng bà tôi qua nói vậy!"

Lâm Yên bắt đầu dĩ: "Gần đây tôi trí nhớ kém, huống chi tôi hôm qua còn uống chút rượu, tôi uống nhiều rồi nói lung tung ông cũng tin?"

Ưông Cảnh Dương kinh ngạc đến ngây người, "Mẹ kiếp! Lâm Yên đại gia nhà bà! Bà làm hại tôi một đêm không ngủ, kết quả là bà nói lung tung với tôi?"

Lâm Yên có chút cảm nín: "Vì sao ông một đêm không ngủ? Đến mức đó à?"

Ưông Cảnh Dương chợt dạ ho nhẹ một tiếng, "Tôi đây không phải tò mò sao..."

Ưông Cảnh Dương còn có chút không yên lòng, "Bà bây giờ có tỉnh táo không? Thật sự không có bạn trai đấy chứ?"

Lâm Yên: "Thật không có! Hiện tại nội tâm của tôi tứ đại giai không, chỉ có kiếm tiền!"

Ưông Cảnh Dương: "... " Lời này ông không tin.

Lâm Yên: "Không thèm nghe ông nói nữa, tôi còn phải đi tìm việc làm, nếu tháng sau còn chưa đóng nổi tiền thuê nhà, thì nhờ vả ông vậy!"

Cúp điện thoại, Lâm Yên hít một hơi thật sâu, bỏ qua tất cả những mối ngổn ngang trong đầu.

Mặc dù đã khám bác sĩ xong, cô vẫn còn một chút nghi ngờ không thông, thế nhưng đối mặt với tình huống cần giải phải quyết nhanh vấn đề cơm ăn áo mặc no đủ, tất cả đều không quan trọng bằng.

Việc cấp bách bây giờ cô phải nhanh nhanh kiếm tiền...

Còn không thì đừng nói tiền thuê nhà, khám bệnh cũng chẳng có tiền, cô không có khả năng mỗi ngày đều gặp may mắn như vậy.

- - - - -

Lời nhảm: Đề chúc mừng đạt mốc 100 lượt đánh giá đầu tiên trên web, hôm nay chơi lớn bảo 7 chương, thức đêm gõ chữ. 7 chương bắt đầu!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Vai diễn này chắc chắn là của tôi.

Edit: TH + TPL

Beta: Kali

Ngoài cửa sổ, cái nắng mùa hè oi ả ngập tiếng ve sầu kêu râm ran.

Trong phòng ngủ, điều hoà bị hỏng, nhiệt độ nóng bỏng của ánh nắng mặt trời chiếu qua cửa sổ, như một cái bếp lò.

Lâm Yên bật máy tính lên, đang tìm kiếm thử một số tư liệu, giống như bọt biển, điên cuồng nắm lấy từng giây từng phút hấp thụ kiến thức.

Trước đó cô cứ chìm đắm mãi trong đau thương đã tổn quá nhiều thời gian.

Hiện giờ, trong phòng đối diện của em họ cô - Tần San San, thỉnh thoảng truyền đến tiếng chơi game ồn ào, làm cô không tài nào tập trung được.

"San San, mau ăn nhiều hoa quả vào mới tốt cho da, học viện truyền thông điện ảnh Đế Đô tốt nhất trong nước, con nhất định phải cố gắng học tập vào! Biết chưa?" Vương Xảo Tuệ hai má lúm đồng tiền như hoa bầy một bàn hoa quả đã ướp lạnh, bung đến trước mặt cô con gái.

Tần San San bĩu môi nói, "Mẹ, thời đại nào rồi có ai vào trường học còn ngày ngày đi học chứ, có quen biết là đã sớm đi quay phim luôn rồi?"

Lâm Yên nghe đến đó, lông mày cau lại, không nhịn được mở miệng, "San San, ở giới giải trí, nếu như muốn trụ được lâu dài, vẫn phải nắm vững cơ sở trước đã..."

Cô không học đại học, vừa tốt nghiệp cấp 3 đã ra ngoài làm việc kiếm tiền, bây giờ nhược điểm lớn nhất của cô chính là không có cơ hội học lên cao.

Nhưng Tần San San thì khác, cô ta có cơ hội tốt như vậy.

Tần San San nghe xong, mặt mũi lập tức cười nhạo, "Thật sự cười chết người, chị họ, chị mỗi ngày chỉ có thể đóng vai phụ quần chúng, ngay cả lời thoại cũng không có thì biết cái gì về giới giải trí?"

Vương Xảo Tuệ cũng không vui, "Cô có rảnh quan tâm đến việc này thì quan tâm đến tiền thuê nhà một tháng này của cô đi!"

Lâm Yên biết mình nói nữa cũng vô dụng, dứt khoát im lặng.

Tần San San liếc mắt nhìn Lâm Yên, cố ý giọng khoe khoang, "Mẹ, chị họ Thư Nhã đã giúp con lấy được cơ hội thử vai phim điện ảnh!"

Hai mắt Vương Xảo Tuệ sáng lên, "Phim điện ảnh gì?"

"《 Kỳ Phùng Dịch Thủ 》, con thử vai nữ phụ, là nữ phụ số bốn, tuy nhiên, mẹ đừng xem thường vai nữ phụ số bốn này, đây là một bộ phim hơn ngàn vạn đầu tư đại chế tác, nam chính là Ánh đế Bùi Nam Như, phía đầu tư là tập đoàn JM!"

Vương Xảo Tuệ nghe xong, vui mừng ra mặt, "Ồi trời, tập đoàn JM đầu tư phim? Đây tuyệt đối là tác phẩm lớn! Cạnh tranh chắc chắn rất kịch liệt!"

"Còn không phải sao, ở nhà chúng ta có một cô thuê phòng ngủ, lần trước đi thử vai quần chúng có mỗi câu lời thoại, kết quả trực tiếp bị đá ra ngoài! Ngay cả diễn viên quần chúng còn có cả đám sinh viên đào tạo chính quy tranh nhau bẻ mấu đầu, thì càng đừng đề cập đến loại vất vưởng đào tạo không chính quy! Diễn viên quần chúng thì cũng chỉ có thể diễn vai xác chết, diễn bối cảnh, loại như này mà nghĩ vào đoàn làm phim? Mơ cũng đừng có mơ!"
Lúc Tần San San vừa dứt lời, cố ý trào phúng nhìn thoáng qua Lâm Yên.

"San San à, con cần phải chuẩn bị cho tốt vào!"

"Mẹ yên tâm đi, chị Thư Nhã đã giúp con chào hỏi xong xuôi rồi, vai này khẳng định là của con!"

...

Tần San San nói bộ phim này, Lâm Yên cũng đã được nghe qua.

Phim mới do Khương Nhất Minh làm đạo diễn, gần đây đúng là đang trong thời gian casting.

Tuy nhiên, Khương Nhất Minh nổi tiếng nghiêm khắc, phim của ông ta từ trước tới giờ không tiếp nhận xếp nhân vật, tất cả đều nhìn kỹ thuật diễn trong buổi casting.

Cho nên coi như Tần San San có đạt được cơ hội thử vai, cuối cùng cũng chỉ có thể dựa vào thực lực mới ở lại được mà thôi.

Đến Tần San San cũng có thể lấy được vai nữ phụ số bốn này...

Lâm Yên vừa nghe Tần San San nói casting chính là vai này, thì đã rất rõ, Lâm Thư Nhã chẳng qua chỉ tùy tiện bán cho Tần San San một cái on huệ, căn bản không phải thật lòng muốn giúp Tần San San.

Vai diễn nữ số bốn này là vai nữ cường, phải có khí chất siêu bá đạo của nữ chủ tịch*.

Với kỹ thuật diễn xuất của Tần San San, không có khả năng làm được..

Lâm Yên không suy nghĩ nhiều nữa, tiếp tục tra tư liệu lý lịch sơ lược, ngược lại cũng chẳng liên quan gì tới cô.

- - - - -

*Thực ra là nữ tổng giám đốc nhưng cố ý biến thành nữ chủ tịch cho có trend.

Chương 21: BOSS đại nhân đến thị sát

Edit: Tiểu Phong Linh.

Beta: Kali.

Sơ yếu lý lịch của Lâm Yên cuối cùng cũng được một đoàn làm phim hồi âm, thế là trời vừa rạng sáng, ngày thứ hai cô đã đến địa điểm thử vai.

Vai cô muốn thử là của một bộ phim Thiên Lôi đầy máu chó, thế nhưng bây giờ cô có vai diễn là tốt rồi, không có quyền lựa chọn kịch bản.

"Số 33!"

Nghe bên trong gọi vào số thẻ của mình, Lâm Yên hít sâu một hơi, đi vào phòng thử vai.

Một lúc lâu sau, Lâm Yên diễn xong.

Đạo diễn lắc đầu, "Thật xin lỗi Lâm tiểu thư, kỹ thuật diễn xuất của cô không đủ sức cuốn hút, hi vọng lần sau còn cơ hội hợp tác!"

Diễn xuất là quanh năm ngày tháng tích lũy mà thành, không phải đột nhiên có thể biến thành kỹ năng, dù vậy, Lâm Yên học thứ gì đều rất nhanh, lĩnh ngộ cực cao, trong khoảng thời gian học tập này, xử lý một chút tình huống nhỏ thì thật không thành vấn đề.

Chẳng qua thật đáng tiếc, bộ phim này đạo diễn yêu cầu phải diễn theo phong cách xúc nổi, từ chối lối diễn xuất quá quy củ của cô.

Lâm Yên chỉ có thể bất đắc dĩ rời đi.

Sau khi đi ra, Lâm Yên đi ngang qua một đoàn làm phim khác, bên ngoài đoàn làm phim này chật ních người.

Bên ngoài đoàn làm phim treo bảng hiệu ——《Kỳ Phùng Định Thù》.

Đây chẳng phải đoàn làm phim mà hôm nay Tần San San tới casting hay sao?

Lâm Yên vô thức dừng chân, ánh mắt vượt qua đám người, nhìn vào bên trong.

...

Cùng lúc đó đoàn làm phim《Kỳ Phùng Định Thù》đang loạn như cào cào.

Nhà sản xuất Phùng An Hoa và đạo diễn Khương Nhất Minh gọi toàn bộ nhân viên đến họp, căn dặn tuyệt đối không thể để xảy ra bất cứ chuyện gì sai sót.

Gian phòng thử vai bên trong đại sảnh.

Trong phòng này có lắp đặt một cái camera, có thể nhìn thấy loạt thử vai bên ngoài.

Hiện tại, đối diện với camera là một người đàn ông đang ngồi trên chiếc ghế salon bằng da thật.

Trên khuôn mặt người đàn ông đeo một chiếc kính gọng vàng, mặc một bộ âu phục màu đen theo phong cách retro* đầy cảm dục, đang tiện tay lật một tờ tạp chí.

(*retro là một phong cách thời trang kết hợp thời xưa pha lẫn với hiện đại, chi tiết xin các bạn tự tra google)

Cho dù là thái độ tùy ý, quanh người vẫn toả ra khí thế mạnh mẽ, khiến cho người ta sợ không dám nhìn thẳng.

Bùi Nam Như bưng một ly cà phê, bước đến trước mặt người đàn ông, hơi cười cười, "Anh, sao hôm nay đột nhiên anh rảnh rồi tới thị sát buổi làm việc thế này?"

Người đàn ông nhận lấy ly cà phê, "Không thể tới?"

Bùi Nam Như khẽ cười một tiếng, "Em đương nhiên rất vui vẻ khi anh đến đây, nhưng mà Phùng An Hoa và đạo diễn Khương bị dọa quá chừng."

Không ai ngờ rằng Bùi Duật Thành lại đích thân tới đoàn làm phim, Phùng An Hoa bị dọa đến chân mềm nhũn, vừa rồi quán lấy nhất quyết hỏi Bùi Nam Như có chuyện gì xảy ra.

Nói thật ra, Bùi Nam Như cũng rất bất ngờ.

Mặc dù bộ phim này là tập đoàn JM đầu tư, thế nhưng Bùi Duật Thành không có khả năng tự mình đến xem loại chuyện nhỏ nhặt thế này.

Cốc cốc cốc ——

Tiếng gõ cửa nhẹ nhàng cẩn thận vang lên.

Bùi Nam Như: "Vào đi."

Nhà sản xuất Phùng An Hoa và đạo diễn Khương Nhất Minh cùng đi vào.

Vừa thấy người đàn ông ngồi trên ghế salon đối diện, hai người lập tức vô thức rùng mình.

Tuyệt đối không ngờ, ông chủ lớn thế mà đích thân tới đây.

Hai người bọn họ, nhà sản xuất và đạo diễn xem như có mặt mũi nổi tiếng trong giới giải trí, thấy qua vô số người thượng lưu đầy tiền, người đầu tư ngồi vị trí cao cũng có quan hệ không ít.

Nhưng tới bây giờ không ai giống Bùi Duật Thành, có thể cho người ta cảm giác áp bức lớn đến vậy.

Phùng An Hoa xoa xoa tay, cười lễ phép, "Không ngờ Bùi tổng ngài đích thân tới xem buổi casting, thật sự là cực kì vinh hạnh, vinh hạnh cực kì ạ!"

Khương Nhất Minh cũng nói, "Bùi tổng, tôi luôn là người chú trọng đến khả năng diễn xuất, tuyệt đối không có chuyện bị nhiễu loạn khi chúng ta casting, chất lượng tuyệt đối khiến ngài có thể yên tâm!"

Phùng An Hoa cũng vội vàng phụ họa, "Gian phòng này hết sức yên tĩnh, không có bất kì người nào tới quấy rầy ngài, ngài lúc nào cũng có thể thấy tình huống thử vai ở bên ngoài, nếu ngài có yêu cầu gì, có thể nói với tôi, tôi sẽ dốc toàn lực hoàn tất yêu cầu của ngài!"

Trên ghế salon, người đàn ông nghiêng tay chống trán, nhấp một ngụm cà phê, giống như chẳng thêm quan tâm lời bọn họ nói, thuận miệng trả lời, "Không cần khách trương, các ông tự nhiên."

Phùng An Hoa với Khương Nhất Minh hai mắt nhìn nhau.

Nhìn thái độ của Bùi Duật Thành, giống như không phải qua đây xem casting.

Nếu không phải đến xem casting, đại nhân vật trăm năm khó gặp như anh ta chạy tới ghé thăm đoàn làm phim của bọn họ để làm gì?

Dù sao, bộ phim này nam chính cũng là Bùi Nam Như, nói không chừng người ta đơn giản tới quan tâm em trai một chút thôi..

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Nhất định phải cho mặt mũi

Edit: TH.

Beta: Kali.

Mãi đến khi ra khỏi căn phòng, Khương Nhất Minh và Phùng An Hoa lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, mặc dù Bùi Duật Thành chẳng qua chỉ an tĩnh ngồi trên ghế salon nhắm mắt dưỡng thần, nhưng áp bức vô hình khiến hai người bọn họ không thở nổi.

Vì Bùi Duật Thành đến, hiện tại Khương Nhất Minh và Phùng An Hoa hết sức không tự nhiên, trong lòng cũng không khỏi thắc mắc.

"Lão Khương, ông nói xem Bùi tổng hôm nay tới làm cái gì?" Phùng An Hoa thận trọng ghé tai Khương Nhất Minh nói thầm.

Nghe thế, Khương Nhất Minh hơi nghi ngờ lắc đầu, "Tôi sao biết được."

Theo lý thuyết, nhân vật đẳng cấp như Bùi Duật Thành, không thể đối với đoàn làm phim của bọn họ có bất kì hứng thú gì.

Dưới tay Bùi Duật Thành quá nhiều sản nghiệp, ngành giải trí chỉ là một trong số đó, chỉ riêng công ty truyền hình điện ảnh hàng đầu, ở trong nước ít nhất cũng có mấy chục công ty.

Không chỉ nguyên điện ảnh, đội ngũ chế tác phim còn là hàng đầu thế giới, thế nên Bùi Duật Thành không thể nào đích thân tới xem.

Nếu nói vì bộ phim này nam chính là Bùi Nam Như, nhưng Bùi Nam Như đi diễn đã nhiều năm như thế, quay qua không biết bao nhiêu bộ phim, nhiều bộ chế tác phim lớn vô số kể, anh ta vì sao quan tâm đến đoàn làm phim này, còn muốn đích thân tới xem?

Thế nên rút cục Bùi Duật Thành muốn làm gì.

"Lão Khương... Bùi tổng không phải là..." Long mảy Phùng An Hoa hơi nhăn lại.

"Úp úp mở mở cái gì, có gì nói thẳng." Khương Nhất Minh nói.

Phùng An Hoa: "Đối với Bùi tổng hôm nay tới đây, tôi đoán có một nguyên nhân."

Khương Nhất Minh: "Nguyên nhân gì?"

Phùng An Hoa: "Một người đàn ông đột nhiên làm hành động khác thường như vậy, tám phần mười là vì phụ nữ! Hôm nay chúng ta thử vai chỉ có nữ phụ số bốn, nên ông nói thử xem, Bùi tổng sẽ không phải đến là vì... Nữ phụ số bốn này?"

"Ý của ông là, Bùi tổng coi trọng một nữ diễn viên nào đó đến thử vai, biết cô ta hôm nay tới casting, cho nên mới tới?" Khương Nhất Minh rõ ràng ngắt ra..

"Nếu không thì vì sao, ông cảm thấy có khả năng không?" Phùng An Hoa cười cười.

"Chuyện này..." Trong lúc nhất thời, Khương Nhất Minh cũng khó nói.

Theo ông ta biết, nhờ có quan hệ có thể tới phỏng vấn hôm nay, cũng chỉ có một nữ diễn viên.

Hình như tên gì mà Tần San San.

Đến nỗi Tần San San có quan hệ với ai Khương Nhất Minh cũng không rõ, chẳng qua trước đó có cấp trên gọi điện thoại cho bọn họ, nói hôm nay đã sắp xếp Tần San San tới casting, để bọn họ ít nhiều chiếu có một tý, cho vài phần mặt mũi.

"Chẳng lẽ là cái cô Tần San San kia?" Khương Nhất Minh như có điều suy nghĩ.

Phùng An Hoa mỉm cười: "Tôi đã xem qua lý lịch tóm tắt của nữ diễn viên kia rồi, chỉ là học sinh của Đại học học viện Điện ảnh truyền thông Đé Đô, ngay cả tác phẩm cũng không có, thì làm sao có mặt mũi lớn như vậy, không chừng là có quan hệ với Bùi tổng, chắc là... quan hệ không tầm thường đâu, ông xem, hôm nay Bùi tổng còn tự mình lộ mặt đến đây đây."

"Không thể nào, mấy năm nay chưa từng nghe nói Bùi tổng có người phụ nữ nào bên người, mà với thân phận và địa vị của Bùi tổng như vậy, làm gì vì một diễn viên mới hao tâm tốn trí..." Khương Nhất Minh kinh ngạc.

"Lão Khương, cho dù có là Bùi tổng thì cũng là đàn ông." Phùng An Hoa cười cười.

"Vậy phải làm sao bây giờ?" Khương Nhất Minh khó khăn nói.

"Còn làm sao nữa, trước tiên cứ dựa theo quá trình mà làm, đến lúc đó tuyển Tần San San là được rồi, nguyên tắc của ông cho dù có lớn cỡ nào, cũng không thể nào bằng mặt mũi của Bùi tổng, nhớ kỹ, nhất định phải cho Tần San San một ít mặt mũi." Phùng An Hoa nói.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Có hậu trường lớn

Edit: TH.

Beta: Kali.

Một lát sau, công tác phỏng thử vai đã chuẩn bị sẵn sàng.

Nhóm diễn viên thử vai khẩn trương ngồi chờ ở ngoài.

Rất nhanh, các diễn viên đều được gọi tới số báo danh, lần lượt tiến vào.

Lâm Yên không định dừng lại lâu, liếc mắt nhìn qua sau đó xoay người chuẩn bị rời đi.

Đúng lúc này, một nhân viên vội vàng chạy ra.

"Số 33! Ai là số 33?"

Ánh mắt nhân viên liếc xéo đến bảng số gắn trước ngực Lâm Yên, lập tức sai bước đi đến, "Cô có chuyện gì thế? Gọi cô sao không lên tiếng? Còn không mau vào đi!"

Lâm Yên ý thức được đối phương hình như đang nhầm lẫn, "Tôi... Tôi không phải..."

Trên người cô đeo là số báo danh tại lúc thử vai bộ phim Thiên Lôi máu chó kia.

"Nhanh nhanh nhanh! Nếu hôm nay mà xảy ra chút sai sót gì, bát cơm của tôi không giữ được!"

Lâm Yên ngơ ngác bị tên nhân viên cứng rắn lôi vào trong, ngay đến cơ hội mở miệng giải thích cũng không có.

"Đạo diễn đến rồi, trật tự!"

Vừa dứt lời, đám người nhà sản xuất, đạo diễn, phó đạo diễn, biên kịch lần lượt đi ra.

Lâm Yên chỉ có thể tranh thủ thời gian im lặng.

Ánh mắt Khương Nhất Minh quét qua toàn trường, chợt mở miệng hỏi: "Số 29 đâu?"

"Còn chưa tới..." Nhân viên nhỏ giọng nói.

"Cái gì?!" Khương Nhất Minh bỗng nhiên nổi giận.

Mọi người ở đây trong lòng đều rõ, Khương Nhất Minh ghét nhất là diễn viên đến không đúng giờ.

Thấy Khương Nhất Minh muốn nổi giận, Phùng An Hoa nhỏ giọng nói: "Lão Khương, số 29 là Tần San San."

Nghe thấy, Khương Nhất Minh chỉ có thể miễn cưỡng nén cơn giận dữ: "Vậy thì chờ một lát đi."

"Chờ?"

Toàn bộ diễn viên ở đây đều kinh ngạc, thử vai trong phim của Khương Nhất Minh, chỉ cần không đến đúng giờ, lập tức sẽ bị sa thải, bây giờ còn tiếp tục phải chờ nữa sao?

Ước chừng 15 phút trôi qua.

"Ngại quá, tôi đến muộn."

Cuối cùng, Tần San San và Vương Xảo Tuệ cũng nghênh ngang đi vào studio.

Hôm nay Tần San San tạo hình trang điểm tỉ mỉ kỹ càng, còn mặc một bộ đồ hàng hiệu không dưới mười vạn, xem ra là đã bỏ hết vốn liếng.

Đến ngay cả Vương Xảo Tuệ cũng ăn mặc như một vị phu nhân thật sự.

"Tôi casting còn có thể mang người thân vào?"

Một vị nữ diễn viên nào đó nhìn Tần San San và Vương Xảo Tuệ, lòng mày cau lại.

"Thì sao, liên quan đến cô à?" Giọng Vương Xảo Tuệ lạnh lùng.

Những người này làm sao có thể giống bọn họ?

San San nhà này có Lâm Thư Nhã làm chỗ dựa, lần này sắp xếp thử vai cũng là Lâm Thư Nhã tự mình tổ chức.

"Ha ha, vị này là Tần tiểu thư phải không, không có gì đâu, mời ngồi." Nhìn thấy Tần San San, Phùng An Hoa lập tức đứng người lên, mặt đầy ý cười nói.

"Cảm ơn."

Thấy nhà sản xuất đối với mình thái độ nịnh nọt, một tia hoài nghi cuối cùng của Tần San San cũng tan tành mây khói, trên khuôn mặt hiện ra đầy vẻ kiêu ngạo và lạnh lùng.

Không ngờ, mặt mũi của chị Thư Nhã lại lớn như thế, ngay cả nhà sản xuất cũng phải khom lưng cúi đầu với cô ta.

Cho nên lòng tin của cô ta càng thêm vững vàng.

Xung quanh bốn phía các nữ diễn viên đến thử vai đều không nhìn nổi hai mẹ con Vương Xảo Tuệ.

Hai mẹ con nhà này có thân phận gì mà ngay cả nhà sản xuất Phùng An Hoa cũng phải nịnh nọt.

Như vậy... Chuyện này các cô còn hy vọng sao?

Tuy nhiên, Khương Nhất Minh nổi tiếng coi trọng nhân tài, hết sức chú trọng kỹ năng diễn xuất, hẳn là không vì bối cảnh của hai mẹ con này mà làm việc trái với nguyên tắc.

Hiện tại, Lâm Yên ngồi ngoài cùng bên tay phải, cách bà mẹ Vương Xảo Tuệ và đứa em họ Tần San San một khoảng, nên hai mẹ con bọn họ cũng không chú ý tới Lâm Yên.

"Sức ảnh hưởng của Lâm Thư Nhã lớn như vậy?" Lòng mày Lâm Yên lông nhú lại.

Mặc dù Lâm Thư Nhã dựa vào quan hệ của Lâm gia và Hàn gia, bối cảnh cũng không nhỏ, nhưng coi như hậu trường có lớn đến đâu cũng không thể nào nhúng tay được tới đây mới đúng..

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Quá đáng sợ!

Edit: TH + TPL.

Beta: Kali.

Rất nhanh, buổi casting bắt đầu.

Trong đại sảnh casting đặt một cái giường, trên giường là đạo cụ giả người, đảm nhiệm vai nam chính.

Cảnh này rất đơn giản, nam chính đã bị gục ngã không gượng dậy nổi, nữ phụ số bốn chính là đối thủ một mắt một còn của nam chính, đến bệnh viện tìm anh ta đàm phán.

Bộ phim này cạnh tranh hết sức kịch liệt, phỏng vấn điều kiện nữ diễn viên tất cả đều rất tốt.

Người thứ nhất thử vai là người mới nổi đạo gần đây.

Đạo cụ người giả nằm im không nhúc nhích.

Người mới này có chút khản trương, hít sâu một hơi, "Minh nhất định có thể làm được!"

Khương Nhất Minh mở miệng: "Bắt đầu đi!"

Nữ diễn viên gạt đầu, hít sâu một hơi, đi đến bên giường rồi ngồi xuống.

Nữ diễn viên sửa lại chần nệm của đạo cụ người giả, nhìn khuôn mặt của đạo cụ này rất hề hước, cô ta tận lực điều chỉnh cảm xúc của mình, nhưng nhìn người giả này thật sự rất buồn cười, cô ta làm sao mà diễn nổi với đạo cụ này? Thật là...

Mãi đến khi đạo diễn ho nhẹ một tiếng, nữ diễn viên kia mới hồi phục tinh thần, cuối cùng mới nói lời thoại ——

"Anh... Anh có khỏe không?"

Vừa mới diễn đến đây, Khương Nhất Minh đen mặt, trực tiếp xen ngang cô ta, nổi giận nói: "Đối thủ không phải người thật thì không diễn được sao?!"

Đạo cụ buồn cười à, cô đang diễn cái gì thế, bao nhiêu lần cô suýt cười rồi?!"

Khương Nhất Minh luôn luôn độc miệng, không chừa cho chút mặt mũi nào.

Vừa dứt lời, nữ diễn viên kia mặt mũi trắng bệch, các diễn viên khác đang xem cũng cười vang.

Lâm Yên: "..."

Quá đáng sợ!

Mau thả tôi ra ngoài!

Vốn là kĩ năng của cô rất kém cỏi, bố trí người giả dùng thay thế nhân vật kiểu này cô không không chế được, chứ đừng nói khuôn mặt mười phần hai hươc của cái đạo cụ này, độ khó quá cao!

Nếu như là người thật, tối thiểu còn có thể lôi kéo bầu không khí, hỗ trợ nhau nhập vai hơn, nhưng người giả thì lại không nói được lời thoại, quá lúng túng.

Lâm Yên ngó nghiêng trái phải, muốn tìm cơ hội bỏ trốn, nhưng cửa chính đã sớm bị đóng chặt.

Buổi casting vẫn tiếp tục.

15 phút đồng hồ trôi qua, lại có ba nữ diễn viên bị ra ngoài, nói tóm lại, so với vị thứ nhất hiểu thắng hơn, nhưng không diễn được cảm giác của nữ tổng tài, chẳng qua có chút mạnh mẽ hơn thôi, so với yêu cầu của Bùi Nhất Khương còn chênh nhau xa.

Khương Nhất Minh không khỏi đau đầu nhéo mi tâm: "Người tiếp theo."

Hiện giờ, Vương Xảo Tuệ nhìn về phía con gái, cười nói: "San San, những người này diễn kém quá, còn muốn tranh với con, không biết lượng sức mình."

Nghe vậy, khoé miệng Tần San San cong lên, cười lạnh.

Qua một lúc lâu sau, Phùng An Hoa đứng dậy, nhìn về phía mẹ con Vương Xảo Tuệ, trên mặt đầy tươi cười: "Tần tiểu thư, tới phiên cô."

"Ừm."

Tần San San gật đầu, đứng dậy, ra vẻ tư thế ưu nhã, chậm rãi đi về phía sân khấu.

Tần San San nhìn chằm chằm người giả trên giường, mặt mũi đầy ngạo nghễ: "Đừng giả bộ chết, đứng lên đi, hôm nay tôi tới đây muốn cùng anh nói chuyện, giữa chúng ta, cũng phải có lời giải thích..."

"San San, diễn quá tuyệt vời!" Dưới đài, Vương Xảo Tuệ lập tức vỗ tay.

...

Khương Nhất Minh hít một hơi thật sâu.

Đây mà là Đại học học viện điện ảnh truyền thông Đé Đô?!

Nếu là đám dân quê thì còn có thể cố xem cho hết.

Nhưng với tên tuổi của sinh viên trường Đại học học viện điện ảnh truyền thông Đé Đô thì chắc chắn phải nhập vai hoàn hảo!

Ông để cô ta diễn nữ tổng giám đốc bá đạo!

Thế mà Tần San San đang diễn cái quái gì vậy? Đây rõ ràng là tiểu thư quen thói nuông chiều trong giàu mà kênh kiệu điêu ngoa! Đây phải là nữ tổng giám đốc quyền thế!

Cô ta đang diễn cái quỷ gì thế này!!

Nếu không phải có quan hệ với Bùi tổng, Khương Nhất Minh thề, ông ta nhất định phải khiến cô ta và bà mẹ kia cùng cút hết ra ngoài!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Bất đắc dĩ

Edit: Tiểu Phong Linh.

Beta: Kali.

"Thế nào, thấy chưa, đây mới là kĩ năng diễn xuất, đây mới là phái thực lực điển hình!" Vương Xảo Tuệ nhìn về phía Khương Nhất Minh và Phùng An Hoa nói.

Nhìn Khương Nhất Minh giận đến phát điên, Phùng An Hoa vội vàng lạng lẽ dè tay Khương Nhất Minh xuống, nói nhỏ: "Bình tĩnh... Nghĩ đến Bùi tổng!"

Cuối cùng, Khương Nhất Minh chỉ có thể cắn chặt răng nuốt con tức giận xuống.

"Tần tiểu thư diễn giỏi quá!"

"Không sai, kĩ năng diễn xuất của Tần tiểu thư, thật khiến người ta hâm mộ!"

Bỗng nhiên, có vài nữ diễn viên bị loại đứng dậy vỗ tay cho Tần San San.

Mấy vị nữ diễn viên này không ngu, đồ đàn cũng có thể nhìn ra thái độ của Khương Nhất Minh và Phùng An Hoa đối với Tần San San, sau lưng cô gái này tuyệt đối phải có hậu trường cực kì lớn.

Ngược lại bây giờ bọn họ đã bị loại, không bằng thừa dịp nói vài lời hay, nói không chừng sau này còn có thể kết bạn với cô gái này.

Thấy một vài nữ diễn viên có chút danh tiếng khen ngợi mình như vậy, Tần San San nhếch mép cười.

"Tốt, Tần tiểu thư rất có bản lĩnh, hết sức phù hợp với nhân vật này, nên chúng tôi quyết định trao cơ hội đảm nhận vai diễn này cho tiểu thư Tần San San." Phùng An Hoa cười nói.

"Chúc mừng Tần tiểu thư!"

"Tần tiểu thư có thể trao đổi phương thức liên lạc không?"

Mấy nữ diễn viên vội vàng chạy đến bắt chuyện.

Còn không kịp đợi Tần San San mở miệng trả lời, ngồi ghế giám khảo, Khương Nhất Minh đen mặt lại nói: "Còn nữ diễn viên cuối cùng chưa thử vai, số 33 lên đi."

Nghe vậy, Tần San San và đám người Vương Xảo Tuệ nhất thời sững sờ.

Bởi vì Lâm Yên ngồi ở ngoài cùng, cho nên bọn họ đều không nhìn thấy.

"Chuyện này, đạo diễn Khương... Tôi thật ra..." Lâm Yên đứng dậy, xấu hổ muốn chết.

Có thể cho cô làm một diễn viên quần chúng được không?

Cô muốn đóng diễn viên quần chúng! Nữ tổng giám đốc bá đạo kiểu này cô không biết diễn... Ông nhìn tôi xem có giống nữ tổng giám đốc bá đạo không?

Nếu không, cho tôi diễn nữ lưu manh được đây?

"Tại sao cô ta lại ở đây?" Nhìn thấy Lâm Yên, trên mặt Tần San San hiện ra vẻ chán ghét không che giấu chút nào.

Loại phế vật này, ai cho cô ta dũng khí tới thử vai nhân vật này cơ chứ.

"Lâm Yên, cô làm cái gì mà có thể tới đây thử vai, mau biến ra ngoài cho tôi!" Vương Xảo Tuệ nhìn Lâm Yên chăm chăm, lạnh giọng quát, hoàn toàn coi như đây là nhà của mình, vĩnh viễn quát tháo.

Vương Xảo Tuệ vừa dứt lời, lông mày Lâm Yên lập tức nhăn lại, nhìn thẳng Vương Xảo Tuệ nói: "Tôi ở đâu, tôi muốn làm gì, là quyền tự do của tôi, liên quan gì đến mẹ, mẹ có tư cách gì sai bảo tôi?"

Nể tình mặt mũi cậu đã qua đời, cô nhẫn nhịn đủ rồi, hai mẹ con nhà này khinh người quá đáng.

"Lâm Yên, cô là ai, cô dám dùng thái độ này nói chuyện với tôi à?" Vương Xảo Tuệ lập tức nổi giận, ban đầu con gái bà ta đã lấy được vai này, nhưng Lâm Yên từ chỗ nào xuất hiện, lãng phí thời gian của bọn họ!

"Nếu không thì thái độ gì." Lâm Yên lạnh lùng nói, một chút tình thân lưu lại cuối cùng trong lòng cũng mất hết.

"Tốt, trước ngày mai, nếu cô không nộp tiền thuê nhà, thì rút ra khỏi nhà tôi!" Vương Xảo Tuệ cười lạnh.

Ngược lại đồ phế vật Lâm Yên này, đóng diễn viên quần chúng còn vất vả, làm gì diễn được vai nữ tổng tài bá đạo.

Con gái bà ta còn theo học được Đại học học viện điện ảnh truyền thông Đệ Đô, loại người như Lâm Yên xách gậy cho con gái bà ta còn chẳng xứng, chứ chưa nói đến so tài cạnh tranh.

"Mẹ, đáng lẽ mẹ nên sớm quảng thử đồ thừa thải này ra ngoài, chúng ta còn thiếu chút tiền thuê nhà hay sao?" Tần San San lãnh đạm lên tiếng.

"Các vị, con nhỏ này không phải xuất thân chính quy, ngay đến Đại học cũng chưa từng học, đi diễn vai quần chúng còn không xong, tôi thấy chúng ta không nên lãng phí thời gian, loại cô ta luôn đi." Vương Xảo Tuệ đột nhiên nhìn về phía Phùng An Hoa nói.

"Chuyện này..."

Nhất thời, Phùng An Hoa gặp khó khăn, cho dù bất kể thế nào, quy trình vẫn phải tiến hành, làm gì có chuyện đi thử vai mà không cho người ta diễn, trực tiếp đuổi đi, thật không phải phép.

"Ôi trời, đúng là không biết xấu hổ, diễn vai quần chúng còn không xong, lại dám chạy tới đây thử vai?" Một vị diễn viên mặc lễ phục màu đỏ khinh bỉ.

Đang không biết làm thế nào để quen biết Tần San San, tự dưng có người đến tận cửa.

"Đúng vậy, tại sao cô này lại ở trong nhà Tần tiểu thư, còn muốn cướp vai của cô ấy, hưởng hồ, cô ta làm gì có thực lực?"

"Hừ, nhìn cái cách ăn mặc của cô ta xem, tới thử vai bá đạo nữ tổng giám đốc à, giống nộp đơn xin làm phục vụ thì đúng."

"Ồn ào cái gì, coi đây là chỗ nào hả!" Bỗng nhiên, Khương Nhất Minh đứng bật dậy, tức giận quát.

Không cho mọi người bên ngoài có cơ hội mở miệng, Khương Nhất Minh nhìn về phía Lâm Yên: "Số 33, bắt đầu thử vai!"

- - -

Hôm nay xong, kịp tác giả rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Bắt đầu nhập vai

Edit: TH

Nghe vậy, Lâm Yên có chút bất đắc dĩ.

Quả nhiên, vận may chỉ lóe lên một cái rồi biến mất, hiện tại cô khôi phục lại thì không ngừng xui xẻo như thường.

Ai ngờ chỉ đứng ở ngoài ăn dưa hóng chuyện thôi mà cuối cùng nằm không cũng trúng đạn.

Khương Nhất Minh mặt không đổi sắc, mở miệng nhắc nhở: "Tình huống và lời thoại cô có thể tự do phát huy, chỉ cần có thể diễn ra linh hồn của nhân vật này là được, bắt đầu đi!"

Lâm Yên: "..."

Cô có thể diễn một chút bên ngoài đã là căng lắm rồi, còn bảo cô diễn linh hồn của nhân vật???

Cuối cùng, Lâm Yên chỉ có thể mang tâm trạng nặng nề, từng bước một đến bên giường, sau đó mặt mũi buồn bã nhìn đạo cụ giả người trên giường.

Các diễn viên bên cạnh thấy thế cười xùy, "Cô ta chắc chắn là đang diễn nữ tổng giám đốc bá đạo chứ không phải là nữ tổng lâm vào đường cùng đấy chứ?"

Lâm Yên hít sâu một hơi, điều chỉnh trạng thái nhập phim.

Cô không được huấn luyện chuyên nghiệp qua bao giờ, mà kinh nghiệm thì lại thiếu, nhập phim chậm cũng là một vấn đề rất lớn.

Một lúc lâu sau, cuối cùng Lâm Yên mới thoát tiến vào trạng thái.

Ánh mắt của cô rơi trên giường, "Anh có khỏe không?"

Khương Nhất Minh không kiên nhẫn đập bút máy trên bàn, "Cô có biết nhân vật cô đang diễn là ai không? Khí chất của cô đâu? Còn ánh mắt của cô là sao, một chút thần hồn cũng không có, tưởng tượng đạo cụ trước mặt cô là Bùi Nam Như đi! Làm lại lần nữa!"

Nhìn đạo cụ giả người này tưởng tượng thành Bùi Nam Như?!

Lâm Yên vất vả lắm mới tiến vào trạng thái được, thì lại bị đạo diễn làm rối loạn, tưởng tượng Bùi Nam Như vào đạo cụ sao... Khuôn mặt của cô dùng cái đã đỏ bừng...

Đã không không chế được vai diễn rồi lại còn không cường lại được sắc đẹp của Bùi Nam Như!

Sao có thể sống được?

Khương Nhất Minh thấy thế, cau mày, ông ta sai rồi, vừa rồi trực tiếp phải cho số 33 ra ngoài luôn mới phải!

"Cô đang diễn người đến đàm phán công việc, hay là đến để yêu đương? Cô rút cục có thể đóng phim hay không! Không biết đóng phim thì ra ngoài, đừng lãng phí thời gian của tôi!" Ban đầu Khương Nhất Minh tâm trạng đã không tốt, cuối cùng thì hoàn toàn nổi cơn tam bành triệt để.

Vương Xảo Tuệ bên cạnh cười trên nỗi đau của người khác, đắc ý không thôi, "Tôi đã bảo rồi, con bé này căn bản không có tư cách vào đây! Các người lại không tin! Nhân vật này chỉ có con gái của tôi mới diễn được thôi!"

"Cô còn đứng đây làm cái gì? Làm trang trí à!" Khương Nhất Minh thấy Lâm Yên còn đứng bất động không nhúc nhích, lập tức lại phát điên.

Đang tiếp tục nổi giận, nhưng...

Ngay khi ông ta định mở miệng, đôi mắt vốn dĩ vô hồn của cô gái, trong nháy mắt biến thành gió bão lạnh lẽo lướt qua, vô cùng âm trầm.

Luồng gió biến mất, cô gái nhìn về phía ông ta, một đôi mắt lạnh giá thấu xương, áp lực vô hình đột nhiên kéo đến, mạnh mẽ như một lưỡi dao sắc bén kề cổ họng ông ta.

"Cô... Cô..." Trong lúc nhất thời, Khương Nhất Minh bị cái ánh mắt kia dọa đến nỗi không thốt ra nổi câu nói tiếp theo.

Phùng An Hoa bên cạnh cũng bị ánh mắt xéo qua, sống lưng lạnh buốt.

Cùng lúc đó, trong phòng bên cạnh.

Bùi Nam Như hoảng hốt đỡ anh trai đột nhiên rơi vào hôn mê dựng dậy trên ghế salon, "Anh! Anh! Anh tỉnh lại đi!"

Cũng may chuyện này không phải lần đầu tiên xảy, Bùi Nam Như rất nhanh tỉnh táo lại, gọi điện cho trợ lý của Bùi Duật Thành, "Lập tức chuẩn bị xe đến bệnh viện!"

...

Trên ghế salon trong phòng casting.

Lâm Yên không đứng lên, mà chỉ thay đổi tư thế cho dễ chịu hơn, ánh mắt lười biếng mà ngạo mạn nhìn về phía Khương Nhất Minh và Phùng An Hoa

"Đạo diễn Khương, hoá ra, Đây là... cái mà ông gọi là công bằng?"

Giọng điệu của cô gái chỉ như gió thoảng mây bay, nhưng lại khiến cho người ta cảm giác như đang bị dã thú săn con mồi, da đầu tê dại, thất kinh khiếp đảm*.

(*Nguyên là kinh hồn táng đảm)

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Tổng giám đốc bá đạo nhập vào

Edit: TH

Khương Nhất Minh trong nháy mắt chợt dạ lấp bắp, "Cô... Cô đang có ý gì?"

Cô gái nhếch khóe miệng cong lên, cười lạnh, chậm rãi mở miệng nói, "Không có ý gì, chẳng qua hi vọng đạo diễn Khương và sản xuất Phùng nghĩ lại rồi hẵng làm."

Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em Trailer

Rõ ràng lúc này chỉ là một diễn viên mới khúm núm, ngôn ngữ cử chỉ hành động rất tùy ý, nhưng trong nháy mắt toàn bộ khí chất đều bộc lộ ra, như thể biến thành người khác.

Khương Nhất Minh và Phùng An Hoa hoảng sợ liếc nhìn nhau, từ trong mắt đối phương thấy được suy nghĩ của cả hai đang giống nhau.

Trời ạ! Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, cô gái này sao lại có thể giống như thay đổi thành một con người khác hoàn toàn như vậy?

Bọn họ thể mà lại bị ánh mắt của một cô gái trẻ làm cho sợ hãi!

Đáng sợ nhất là, ánh mắt của cô gái này, thể mà lại giống Bùi tổng đến vậy!

Vừa rồi bọn họ thật sự đã nghĩ chính mình đang bị Bùi tổng chất vấn, suýt chút nữa sợ tè ra quần.

Không chỉ có Khương Nhất Minh và Phùng An Hoa, trên sân khấu các diễn viên khác cũng bởi vì bầu không khí căng thẳng này không hiểu sao vô thức không dám thở mạnh.

Cuối cùng, vẫn là Phùng An Hoa phá vỡ cục diện bế tắc, cười gượng nói, "Ha ha, tốt! Rất tốt! Thật không ngờ số 33, kỹ năng diễn xuất của Lâm tiểu thư lại lợi hại như vậy! Đây quả thực y như tổng giám đốc bá đạo nhập vào!"

Khương Nhất Minh cũng phản ứng lại, đáy mắt lóe lên tia mừng rỡ như điên, "Không sai! Đây chính là cảm giác mà tôi mong muốn! Quá hoàn mỹ!"

Hóa ra là đang diễn, ông ta làm đạo diễn thể mà còn không kịp phản ứng.

Thực lực và sự biểu hiện mạnh mẽ này, thật sự khiến người ta kinh ngạc!

Vương Xảo Tuệ cũng nghe được ý trong lời nói của Lâm Yên, lúc này tức giận quát to, "Lâm Yên, cô là cái đồ lòng lang dạ sói, cô đang nói bậy bạ cái gì thế, dám bịa đặt nói kỹ thuật diễn xuất của San San nhà tôi không tốt? Cô ngay cả đại học còn chưa từng học, San San chính là sinh viên Đại học học viện điện ảnh truyền thông Đệ Đô, cô có tư cách gì so sánh với con gái tôi, cái thứ không biết xấu hổ!"

Con ranh Lâm Yên này, đúng là xem thường bà ta, dám có ý mượn danh nghĩa đóng phim để trách đạo diễn không công tâm!

Lâm Yên yên tĩnh đứng một bên, giống như chẳng thèm nghe lọt tai, nhàn nhạt liếc mắt lườm bà ta, ánh mắt kia như thể đang nhìn một hạt cát phù du không đáng đếm xỉa.

Phùng An Hoa ho nhẹ một tiếng, nhắc nhở Khương Nhất Minh: "Lão Khương, bình tĩnh, đừng quên Tần San San là người do Bùi tổng chỉ định..."

Khương Nhất Minh mặt đen lại nói, "Hạt giống tốt như thế này, ông bảo tôi cho người ta đi?"

Phùng An Hoa cũng biết Khương Nhất Minh trọng dụng nhân tài, đành mở miệng nói, "Trước tiên ông cứ giữ cô gái này lại, sắp xếp cho cô ấy một nhân vật khác là được!"

Sắc mặt Khương Nhất Minh lúc này mới hơi tốt lên một chút.

Kỳ thật, trong lòng Khương Nhất Minh, cô gái này diễn mới là nữ tổng tài tuyệt nhất mà ông ta muốn tuyển, chỉ tiếc, vì quan hệ của Tần San San...

Phùng An Hoa vỗ vỗ bả vai Khương Nhất Minh, lập tức ho nhẹ một tiếng, mở miệng tuyên bố nói, "Lâm tiểu thư, thế này, trong đoàn làm phim của chúng tôi vẫn còn vai phụ, đất diễn cũng không ít, trước tiên cô cứ ở lại!"

"Cái gì, cho loại người như này đóng phim sao?!"

Nghe nói đoàn làm phim muốn giữ Lâm Yên lại, âm thanh Vương Xảo Tuệ lập tức the thé cực kỳ chói tai.

Tần San San cũng cau lông mày lại, chị Thư Nhã trước đó đã giao cho cô ta, muốn cô ta lúc nào cũng phải để ý đến Lâm Yên, nếu có bất kỳ một công ty điện ảnh hay đoàn làm phim nào dám dùng nó, nhất định phải nói cho cô ta..

Tần San San biết, Lâm Thư Nhã muốn phong sát toàn bộ Lâm Yên, không cho nó bất kể cơ hội nào, ngay cả diễn viên quần chúng cũng không được.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 28: Lập tức xóa tên

Edit: TH

Beta: Kali

"Đạo diễn Khương, tôi cảm thấy, người này không phù hợp."

Tần San San bỗng nhiên nhìn về phía đạo diễn Khương Nhất Minh, trong ánh mắt đầy ý cảnh cáo.

"Vì sao không phù hợp, tôi cho là phù hợp, mà chẳng qua chỉ là diễn viên quần chúng mà thôi." Khương Nhất Minh cau mày nói.

"Áy, Lão Khương, Tần tiểu thư nếu đã nói vậy rồi, nên vẫn là thôi đi... Mà, tôi cho rằng vị Lâm tiểu thư này hoàn toàn chính xác không phù hợp với bộ phim này của chúng ta..." Phùng An Hoa trong nháy mắt phản bội.

Hoàn toàn không cần thiết vì cô gái này mà đắc tội với Tần San San!

"Ông là đạo diễn hay tôi là đạo diễn?" Khương Nhất Minh lạnh giọng quát.

Tần San San bên kia ông ta nhìn, thỏa hiệp, nhưng hiện tại ông ta muốn Lâm Yên làm diễn viên quần chúng cũng không được?

Quyền lợi của đạo diễn nằm ở đâu?

Thấy Khương Nhất Minh kiên định như vậy, Phùng An Hoa cũng khó xử, chuyện này phải xử lý thế nào đây?

"Ồ... Được, đạo diễn Khương nếu đã nói vậy, tôi cũng không có cách nào, tuy nhiên, đạo diễn Khương ông có thể phải suy nghĩ kỹ lại." Tần San San cười lạnh, lấy điện thoại di động ra, gọi cho Lâm Thư Nhã.

Điện thoại kết nối, giọng điệu của Tần San San rất nhẹ nhàng, trực tiếp báo cáo toàn bộ tình huống cho Lâm Thư Nhã.

"Lâm Yên...?" Đầu dây bên kia, sau khi đã rõ tất cả, Lâm Thư Nhã cúp điện thoại.

Không ngờ, Tần San San có chút bản lĩnh thật, vai nữ tổng giám đốc bá đạo này mà cô ta có thể lấy được thật.

Lâm Thư Nhã căn bản vốn không chút để bụng, chẳng qua là tùy tiện giúp Tần San San một chuyện, để cho cô ta đi thử xem thôi.

Nào ngờ, Lâm Yên được nhìn trúng, cho diễn một vai phụ, thậm chí Khương Nhất Minh còn trước mặt mọi người tán dương, Lâm Thư Nhã không thể nào bỏ qua được.

Lúc này, Lâm Thư Nhã gọi cho một vị cấp trên nào đó của công ty giải trí Đình Phong.

Công ty giải trí Đình Phong là công ty con thuộc tập đoàn JM, chính là phía đầu tư của《Kỳ Phùng Định Thủ》lần này.

"Anh Chu... Đúng, là tình huống vậy, chuyện này làm phiền anh rồi."

Sau khi cúp điện thoại, khoe miệng Lâm Thư Nhã cong lên một tia ý cười âm hiểm: "Lâm Yên, tao muốn thử xem xem, Khương Nhất Minh kia, có dám dùng mày hay không!"

...

Cùng lúc đó, tại studio.

Hiện tại, bầu không khí đang lâm vào cục diện bế tắc, một người đàn ông trung niên đeo giày tây đẩy cửa đi vào.

Nhìn thấy người đàn ông này, gương mặt Phùng An Hoa trở nên tươi cười, lập tức nghênh đón, "Ồi chào, Chu tổng, sao ngài lại tới đây!"

Vị Chu tổng này phụ trách hạng mục đầu tư của công ty giải trí Đình Phong.

Chu tổng đi đến cạnh Khương Nhất Minh, đầu tiên liếc qua Lâm Yên, rồi nhìn về phía Khương Nhất Minh, không nói hai lời trực tiếp ra lệnh: "Người này bị loại, diễn viên quần chúng cũng không cần cô ta."

"Cái gì?!" Khương Nhất Minh nhú chặt lông mày.

Trước tình huống này, tất cả các nữ diễn viên khác phải lau mắt nhìn Tần San San, cô gái này rút cục hậu trường lớn đến đâu?

Tần San San nói không, cái cô Lâm Yên kia ngay cả diễn viên quần chúng cũng không thể diễn!

"Chu tổng, ông nghe tôi nói..."

Khương Nhất Minh muốn mở miệng giải thích, lại bị Chu tổng phát tay cắt ngang: "Tôi nói rất rõ ràng rồi."

Vương Xảo Tuệ đứng bên cạnh cười lạnh không thôi, Tần San San thì hai tay ôm ngực, hết sức khinh bỉ liếc mắt lườm Lâm Yên.

Cuối cùng, Khương Nhất Minh cắn răng, không nói thêm gì nữa.

Vị Chu tổng kia nhìn về phía Lâm Yên, mặt không chút thay đổi nói: "Còn đứng ngây ra đó làm gì, đi đi."

Lâm Yên không hề động đậy, đứng nguyên tại chỗ, con ngươi lạnh lùng dò xét trên người Chu tổng.

"Nhìn cái gì?!" Chu tổng lạnh giọng quát.

"Ông là người phụ trách đầu tư của công ty giải trí Đình Phong... Chu Phong?" Lâm Yên lãnh đạm lên tiếng, như đang nhớ lại một nhân vật nhỏ bé không mấy quan trọng.

"Thế nào, tôi còn phải giả mạo à?" Chu tổng cười lạnh.

Đôi mắt Lâm Yên hơi híp lại, chợt ánh mắt lạnh lùng hờ hững kia nhìn thẳng vào khuôn mặt của ông ta, không nhanh không chậm nói, "Cậy quyền làm việc tư... Chi sợ Chu tổng sẽ lập tức bị xóa tên khỏi công ty giải trí Đình Phong, không bằng, bây giờ ông đi về thu dọn đồ đạc trước."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Diễn sâu

Edit: TH

Beta: Kali

Lâm Yên vừa dứt lời, mọi người ở đây trước hết là sững sờ, sau đó cười âm ỉ.

"Vị Lâm tiểu thư này, có phải nhập vai quá rồi không, thật sự coi mình là nữ tổng giám đốc bá đạo à?"

Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em Trailer

"Thật buồn cười, nhập vai thành như vậy, tôi chưa từng thấy qua, chắc không phải bị kích thích đến điên rồi đi!"

Vài vị nữ diễn viên cười nhạo lên tiếng.

Chu tổng cũng cố nén cười, nhìn Lâm Yên như nhìn đồ điên, "Cô phát bệnh rồi à, hay là đầu có vấn đề, có muốn đi bệnh viện khám không?"

Lâm Yên cũng không mở miệng nói chuyện, chẳng qua lấy điện thoại đi động ra, ngón tay hờ hững bấm mấy lần.

"Tôi đã nói với cô rồi, cô điếc sao! Hay là để tôi mời cô ra ngoài?!" Chu tổng thấy Lâm Yên còn chơi điện thoại, lập tức phần nộ quát.

"Nghe." Lâm Yên nâng mắt lên, nhìn về phía vị Chu tổng kia.

"Cái gì?"

Chu tổng cười lạnh, đang muốn nói, thì điện thoại của mình bỗng reo lên.

Thấy tên cuộc gọi, về mặt Chu tổng khẽ biến, lập tức kết nối: "Cao tổng, ngài nói! Ngài nói đi ạ!"

Cũng không biết đầu bên kia điện thoại nói cái gì, con ngươi Chu tổng đột nhiên co rút: "Cái gì... Tôi bị sa thải... Để tôi thu dọn đồ đạc rồi khỏi công ty luôn? Vì sao?! Cao tổng, Cao tổng?!"

Điện thoại bị ngắt, Chu tổng dờ dẩn tại chỗ.

Không chỉ là Chu tổng, mọi người xung quanh nghe được cú điện thoại này cũng đều choáng váng.

Chu tổng... bị sa thải thật rồi?

Biểu tình của Vương Xảo Tuệ và Tần San San đang dương dương đắc ý cũng hoàn toàn cứng đờ, nhìn qua có chút buồn cười.

"Cô...Cô cô cô..." Chu tổng đỏ mặt tía tai, không thể nào tin được nhìn Lâm Yên.

Đây là đang xảy ra chuyện gì?

Cô gái này chân trước vừa nói ông ta sẽ bị đuổi việc, một giây sau ông ta thế mà bị đuổi thật!

Quá tà đạo!

Không được, ông ta nhất định phải tìm hiểu cho rõ đến cùng là có chuyện gì xảy ra.

Chu tổng tức đến nổi phởn, đẩy cửa đi ra ngoài.

Lúc này, Khương Nhất Minh và Phùng An Hoa cũng trợn mắt há hốc mồm.

Tình huống gì thế này?

Đúng như lời cô Lâm Yên này nói rồi!

Chuyện này quá trùng hợp!

Không đúng, trọng điểm là, làm sao biết Chu tổng đột nhiên bị sa thải?

Phùng An Hoa nuốt nước bọt, "Xong rồi Lão Khương, chúng ta tính sai rồi, Tần San San này căn bản cũng không phải có quan hệ với Bùi tổng!"

Dĩ nhiên Khương Nhất Minh hiện tại cũng phản ứng kịp, nếu như có quan hệ với Bùi tổng, Chu tổng làm sao lại bị sa thải.

Sợ rằng bọn họ đã hiểu lầm đến mức Bùi tổng tức giận, tự mình ra tay giải quyết vị Chu tổng kia!

Hai người đang nói chuyện, từ phòng bên cạnh một trợ lý nam đi ra, ghé vào tai nói thầm với hai người: "Nhị thiếu bảo tôi nói với hai vị một tiếng, anh ấy và Bùi tổng có việc gấp rồi đi trước."

Phùng An Hoa: "..."

Khương Nhất Minh: "..."

Thôi xong! Bùi tổng thật sự bị tức giận bỏ đi rồi!

Bọn họ vốn là định muốn lấy lòng Bùi tổng một chút, ai biết vượt mong ngựa không thành còn đập phải đuôi ngựa phía trên!

Biết ngay mà!

Sao Bùi tổng có thể là người vì phụ nữ mà làm việc công tư không phân minh được?

Bùi tổng khẳng định là vì tận chức trách mà tới thị sát thôi!

Nhưng mà bọn họ lại dùng tâm tư tiểu nhân suy đoán Bùi tổng!

Đã tạo nghiệp nặng rồi phải tranh thủ thời gian mà vót vát lại!

Phùng An Hoa bất an nhìn về phía Lâm Yên: "Lâm tiểu thư, vừa rồi biểu hiện của cô vô cùng kinh điển, khiến cho tôi và đạo diễn Khương ấn tượng sâu sắc, vậy nên, chúc mừng cô, nhân vật nữ phụ số bốn này ngoài cô ra không còn ai khác có thể đảm nhận!".

Khương Nhất Minh cũng vội vàng nói: "Lâm tiểu thư, cô về chuẩn bị một chút, chờ đoàn làm phim khai máy sẽ thông báo cho cô!"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Dù sao cô cũng không có đầu óc

Edit: TH

Beta: Kali

Bây giờ, tâm trạng Khương Nhất Minh thoáng có chút phức tạp.

Tưởng rằng cái cô Tần San San kia có quan hệ với Bùi Duật Thành, làm việc nửa ngày, hóa ra sai hết.

Cũng may chỉ là hiểu lầm, nếu không, cô gái tên Lâm Yên này, ông ta thật sự không có cách nào để dùng cô.

Quả thật Lâm Yên trong lòng ông ta là ứng cử viên vai nữ phụ số bốn hoàn mỹ nhất, nhờ như bỏ lỡ thì thật đúng là sẽ trở thành nuối tiếc lớn.

...

"Rút cục các người đang làm gì vậy!"

Âm thanh the thé của Vương Xảo Tuệ cất lên: "Cô ta dựa vào cái gì mà được tuyển chọn, đầu óc của các người bị nhúng vào nước hết rồi à?!"

Tần San San nhăn lông mày lại, cô ta cũng không biết chuyện gì đang xảy ra, vị Chu tổng kia chắc chắn là người mà chị Thư Nhã mời đến, nhưng tại sao đúng lúc mấu chốt, lại xảy ra chuyện ngoài ý muốn với Chu tổng.

Phùng An Hoa chỉ vào mặt Vương Xảo Tuệ, lạnh giọng quát: "Hai vị cũng ồn ào đủ rồi, thử vai kết thúc, mời các người ra ngoài!"

Nghe vậy, Vương Xảo Tuệ sững sờ, nhà sản xuất này trước đó còn hết mực cung kính, lễ phép với mẹ con bà ta, sao đột nhiên dám nói như vậy với bọn họ?

"Ông có biết ông đang nói chuyện với ai không? Ông có tin tôi gọi điện thoại cho Thư Nhã ngay bây giờ không?!" Vương Xảo Tuệ lạnh giọng quát.

"Thư Nhã?"

Khương Nhất Minh và Phùng An Hoa ngạc nhiên, liếc nhau một cái.

Lâm Thư Nhã của công ty giải trí Khải Thắng?

Mất công nửa ngày, hóa ra hậu trường của mẹ con nhà này là Lâm Thư Nhã.

Khó trách Chu tổng tới, theo bọn họ biết, Lâm Thư Nhã và Chu tổng có quan hệ không tệ, lén lút không ít lần qua lại.

Thật đúng là hiểu lầm lớn.

Cuối cùng, Phùng An Hoa trực tiếp gọi nhân viên đưa hai mẹ con nhà kia ra ngoài.

"Lâm tiểu thư, rất xin lỗi, bởi vì chúng tôi có chút sai sót, tạo thành nhiều chuyện phức tạp không cần thiết với cô, nếu như cô còn có vấn đề gì, cứ việc nói."

Lâm Yên: "Tôi cần trả trước cát-xê."

Phùng An Hoa sáng khoái nói, "Chuyện này không thành vấn đề, tôi sẽ cho người đi thu xếp."

Cô gái hơi gật đầu, lập tức quay người rời đi.

...

Rời khỏi đại sảnh casting, cô gái chậm rãi đi đến hành lang vắng người.

Không thấy ai phát hiện, lúc này, ánh mắt lạnh lùng của cô gái đột nhiên biến mất, lập tức chuyển thành khiếp sợ không nào thể tin nổi, tuy nhiên, ánh mắt đó chỉ xảy ra trong chớp mắt, rất nhanh đã khôi phục lại sự lạnh lùng, như hai người trong cùng một thể xác.

Chuyện này là sao?!

Lần này, Lâm Yên không hề mất trí nhớ!

Cô rõ ràng nhìn thấy tất cả những chuyện xảy ra vừa rồi, nhưng những chuyện này không phải cô làm.

Ý thức của cô rất tỉnh táo, thế nhưng cơ thể lại không chịu sự khống chế của tiềm thức.

Loại cảm giác này, giống như là cơ thể của cô bị người khác điều khiển vậy!

Kể cả hiện tại, cô cũng vẫn không thể khống chế bản thân.

Chết tiệt! Rốt cuộc là chuyện gì đang xảy ra?

Lâm Yên bỗng nhiên nảy ra trong đầu một ý nghĩ quái dị, chẳng nhẽ cô bị ma ám rồi?

Không lẽ lần trước cô bị chấn thương, không những ngã gãy chân còn ngã hổng cả đầu?

"Không cần lo lắng vớ vẩn."

Lâm Yên: "...!!!"

Cô nghe được chính cơ thể của mình nói chuyện.

Ở đây không có bất kỳ ai, chẳng lẽ con ma đang nói chuyện với cô?

Ma còn biết an ủi cô à?

Giây tiếp theo, Lâm Yên nghe được chính cơ thể của mình nhàn nhạt nói: "Có lẽ, cô không có thứ này."

Móa! Thế mà dám khinh thường cô không có não?

Nếu hiện tại Lâm Yên mà khống chế điều khiển được cơ thể mình chắc chắn sắc mặt lúc này sẽ đen như đáy nồi.

"Cô*... Cô rút cục là cái quỷ gì? Vì sao khống chế cơ thể của tôi? Uống nước không quên người đào giếng đâu đấy! Cô dùng cơ thể của tôi, thế mà còn mắng tôi không có não!?"

(*Chỗ này để Lâm Yên gọi nửa kia đang khống chế thể xác của mình là cô vì Lâm Yên không biết rõ là ai, nam hay nữ... Nếu chỗ này bị sai sẽ sửa lại.)

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Cô là ma?

Edit: TH

Beta: Kali

"Ha..."

Lâm Yên đợi nửa ngày, chỉ thấy từ trong miệng của mình phát ra tiếng cười khê.

Sau đó, đối phương không thèm để ý đến cô nữa.

Lâm Yên chỉ có thể trơ mắt nhìn cơ thể của mình đi ra khỏi tòa cao ốc, lập tức leo lên một chiếc xe taxi.

Cảm giác ý thức tỉnh táo mà cơ thể lại không khống chế được dọa cô phát điên rồi.

"Chờ một chút, này này này, cô muốn đi đâu?"

"Cô lại muốn dùng thân thể của tôi làm cái gì?"

"Cô rốt cuộc là thứ gì vậy?"

...

Lâm Yên bất đắc dĩ gấp gáp đến mức muốn nhảy dựng lên cũng không chút tác dụng nào.

Cô bây giờ như đang bị nhốt trong lồng thủy tinh, cô có thính giác, thị giác, có thể biết tất cả mọi chuyện diễn ra bên ngoài, nhưng cái gì cũng không làm được.

Một lát sau, Lâm Yên phát hiện mình tự xuống cổng của bệnh viện tư nhân, rất thuộc đường vào trong.

Cái tên này thao túng cơ thể của cô tới bệnh viện làm gì?

Chẳng lẽ là đến khám bệnh?

Hiện tại Lâm Yên cũng chẳng có cách nào, đành yên lặng theo dõi diễn biến tiếp theo.

Thang máy chậm rãi đi lên, dừng lại ở tầng cao nhất phòng bệnh VIP.

Toàn bộ tầng này rất yên tĩnh, cô gái đi đến cuối hành lang thì dừng lại.

Trước cửa phòng bệnh, một trợ lý nam trẻ tuổi đeo giày tây đã đứng đợi sẵn.

Trợ lý thấy cô đến thì hơi gật đầu, lập tức tránh sang một bên, giúp cô mở cửa phòng bệnh.

Cửa phòng bệnh đẩy ra, Lâm Yên thấy một người đàn ông đang nằm trên giường bệnh.

Sau khi thấy rõ người đàn ông trên giường bệnh là ai, Lâm Yên lập tức tròn tròn mắt.

Sao người nằm trên giường bệnh lại là Bùi Duật Thành!

Ngay lúc Lâm Yên cực kỳ kinh ngạc, cô nhìn thấy thân thể mình ngồi xuống chiếc ghế bên giường của Bùi Duật Thành.

Lâm Yên đột nhiên nhớ ra một chuyện ——

"Mịa nó! Tôi biết rồi! Hóa ra cô chính là sắc quỷ yêu thích Bùi Duật Thành!"

"Cô lại muốn làm cái gì!"

"Tôi khuyên cô đừng làm loạn! Đây đó là thân thể của tôi đây! Của tôi!"

"Ê, cô nói một câu đi! Cô có nghe hay không? Tôi nói cô làm vậy là phạm pháp đấy!"

...

Lâm Yên hoảng hốt lo sợ nhìn Bùi Duật Thành trên giường bệnh, hi vọng lúc này anh ta có khả năng tỉnh lại, sau đó nhanh chóng thoát khỏi móng vuốt của con ma quỷ này đi.

Nhưng Bùi Duật Thành giống đã ngủ thật say, sắc mặt cũng hơi tái nhợt.

Ánh nắng le lói xuyên qua kẽ lá chiếu lên gương mặt đẹp đẽ của người đàn ông tựa như thiên tiên.

Không biết có phải vì đang ngủ hay không, lúc này, trên người Bùi Duật Thành không toả ra khí thế bức người, cũng không nguy hiểm quỷ lệ, cứ yên lặng nằm như thế, không chút uy hiếp nào, như mỹ nhân đang say ngủ...

Nhan sắc chói lóa khiến Lâm Yên ngây ngẩn.

Ngay lúc Lâm Yên có chút thất thần, một giây sau, chuyện kinh dị xảy ra.

Tay của cô, tự động di chuyển...

Móa! Tay của cô dám sờ lên mặt anh ta!!!

Mất thấy chính mình gây ra tội ác đưa móng vuốt chạm vào cổ áo Bùi Duật Thành, linh hồn Lâm Yên gào thét như cá heo*, "A a a a! Dừng tay! Cô đang làm cái gì!"

(*Cá heo có tần số âm rất lớn, ý ở đây khoa trương là Lâm Yên hét to như cá heo.)

Ngón tay trắng nõn của cô gái không nhanh không chậm nhẹ nhàng vuốt ve cổ áo của người đàn ông. "Đây không phải việc mà cô muốn làm sao?"

Lâm Yên lập tức hét lên: "Nói bậy! Tôi không nghĩ thế!!!"

Cô lúc nào muốn làm loại chuyện này cơ chứ!

"Cô nghĩ thế, tiềm thức của cô sẽ không nói dối." Giọng điệu cô gái đầy khẳng định.

Lâm Yên muốn hồng bét, "Im miệng! Cô là ma à? Còn có thể đọc được tiềm thức của tôi?"

Cô... Tiềm thức của cô thật sự có suy nghĩ đại nghịch bất đạo như vậy?

Không thể nào!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Coi như tiền thuê nhà

Edit: TH

Beta: Kali

Tay kia đỡ trán, cô gái cất giọng lạnh nhạt, lười biếng, "Dù sao tôi ở trọ ở thân thể của cô, coi như tôi đưa cô... Tiền thuê nhà."

Lâm Yên: "..."

Tiền thuê nhà?

Con mọt nó tiền thuê nhà!!!

Cô vào ở thân thể của tôi, chủ nhân là tôi đây đã đồng ý chưa?

Đồng ý chưa?!

Còn tiền thuê nhà là đùa giỡn cột nhà Bùi Duật Thành?

Tiền thuê nhà thế này ai dám lấy!?

Ngay khi Lâm Yên sắp bị giày vò phát điên, cơ thể cô đột nhiên lung lay, ánh mắt dờ dẩn, Lâm Yên phát hiện mình đã vào được cơ thể.

Quá... Quá tốt!

Cô hoàn hồn rồi!

Cuối cùng cô cũng nhập lại thể xác!

Lâm Yên vui mừng đến phát khóc.

Hừ chết cô, còn tưởng là mình không về được!

Nhưng mà, Lâm Yên còn chưa kịp nở nụ cười sống sót sau tai nạn, một giây sau, cô đột nhiên thấy...

Trên giường bệnh, lông mi của Bùi Duật Thành khẽ run, từ từ mở mắt.

Mà lúc này, móng vuốt đầy tội ác của cô còn đang.. Duy trì tư thế đặt trên cổ áo anh.

Lâm Yên: "..."

Thôi cơ thể à, mày đừng trở về nữa.

Cô vẫn là... Chết đi cho xong...

Trong nháy mắt khi người đàn ông mở mắt, khí chất cao quý như bậc đế vương lần nữa ủa về, tản ra khắp phòng.

Dường như vì vừa mới tỉnh lại nên ánh mắt của người đàn ông có chút mờ mịt, sau đó dần nhìn lại rõ ràng.

Giây tiếp theo, ánh mắt sau khi đã khôi phục tỉnh táo rơi thẳng vào ngón tay của Lâm Yên đang đặt trên cổ áo mình...

Đuôi lông mày của người đàn ông khẽ nhướn lên mấy phần không dễ phát hiện, đôi mắt lạnh nhạt nhìn cô, mang theo âm trầm khàn mở miệng, "Lâm tiểu thư, lại gặp mặt."

Lâm Yên tuyệt đối không ngờ bị bắt được tại trận, cứ duy trì để tay trên cổ áo người ta, giống hành động như đang muốn cởi quần áo, để nguyên cũng không được mà rút tay về cũng không xong.

Bầu không khí ngưng ngừng ứ đọng vài giây.

Trên mặt Lâm Yên như sắp chịu chết, khó khăn mở miệng nói, "Bùi tiên sinh... Nếu như... Nếu như hiện tại tôi nói cho ngài... Không phải tôi tự mình tới đây... Tôi bị ma nhập vào người... Ngài tin không?"

Đôi mắt của người đàn ông như chìm trong sương mù không chút gọn sáng, "Với IQ của Lâm tiểu thư, có thể nghĩ ra được lý do như vậy, chắc chắn đã rất nỗ lực."

Lâm Yên: "..."

Mẹ nó! Cô nói thật mà! Thật đấy!

Rốt cuộc muốn cô nói thế nào thì anh ta mới tin?

Trong lòng Lâm Yên sụp đổ, tay không nhúc nhích.

Người đàn ông ung dung nhìn đôi tay nhỏ mềm mại của cô, "Lâm tiểu thư... Vẫn muốn tiếp tục?"

Lâm Yên lập tức như cầm một củ khoai lang nóng bỏng, vội vàng rút tay về, "Không không không! Không phải đâu! Thật xin lỗi!"

Thị lực của Bùi Duật Thành hình như không tốt lắm, nhìn người khác mà hai mắt mờ như sương, khiến người ta có cảm giác bí ẩn, kín đáo.

Cô giống như bị anh nhìn thấu, nhưng lại không thể nhìn thấu anh.

Người đàn ông chậm rãi ngồi dậy, tiện tay lấy kính đeo lên mắt, "Tôi nghĩ, Lâm tiểu thư cần phải cho tôi một lời giải thích."

Sống lưng Lâm Yên cứng đờ, không thể nghĩ ngờ đây là một câu hỏi đòi mạng.

Bùi Duật Thành đã cho cô một cơ hội rồi, tuyệt đối sẽ không có lần thứ hai.

Trả lời thế nào mới thoát chết thảm đây?

Mất trí nhớ, gặp ma, biến thành người khác đều khó tin!

Chỉ sợ chọc giận người ta.

Hoặc không, dứt khoát nói mình là đồ biến thái?

Chắc chắn là sẽ bị Bùi Duật Thành đưa vào tù!

Mẹ nó!

Đáng chết!

Cái con sắc ma này, ai làm người này chịu, có bản lĩnh thì chui ra đây mà gánh hậu quả đi!

Cô ngáp nghe sắc đẹp của Bùi Duật Thành, đâu có liên quan gì tới tôi!

Con ma kia bây giờ lại chạy mất tiêu! Thế thì bảo cô giải thích kiểu gì?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Vuốt lông đại BOSS

Edit: TH

Beta: Kali

Bùi Duật Thành cũng không nóng nảy, cứ hờ hững mà nhìn cô, chờ câu trả lời của cô.

Lâm Yên cảm giác đỉnh đầu đang treo một thanh Hồ đầu đao*, lúc nào cũng có thể lấy mạng...

(* Hồ đầu đao là một trong 3 thanh đao của phủ Khai Phong để xử án những người phạm tội, cụ thể là xử quan lại trong Bao Công (Bao Thanh Thiên). Ai có hứng thú tìm hiểu thì hỏi google. Đừng bảo không biết Bao Thanh Thiên là ai đấy nhé...)

Thời gian từng giây từng phút qua đi...

Lâm Yên biết đưa đầu vào cũng chết, mà rút đầu ra cũng chết, thế là hít sâu một hơi mở miệng nói, "Bùi tổng, là thế này... Ngài anh tuấn, phóng khoáng hiên ngang, tài trí mưu lược tính toán như thần, từ khi chỉ với một ánh mắt thấy ngài trên TV tôi đã thần hồn điên đảo, ngày đêm suy nghĩ nhớ mãi không quên, ngài biết không, ngài so với bánh ngọt còn ngọt hơn!*

Làm ra mọi điều bất kính với ngài, chuyện này không phải chuyện tôi có thể khống chế được, mà là do nhan sắc trời sinh đầy quyền rũ của ngài..."

(*Nguyên gốc sơ sơ là có 100 loại bánh ngọt thì ngài ngọt 98 lần, chỗ này nếu sai sẽ sửa lại sau.)

Sau khi Lâm Yên nói một hồi đỉnh tai nhức óc xong, phòng bệnh rơi vào tĩnh lặng 3 giây.

"Ha..."

Sau đó, men theo tiếng cười mềm mại mà khiến lòng người mọi âm u tan biến. Chỉ thấy Bùi Duật Thành nằm trên giường bệnh, ý cười trong mắt anh lan tỏa, nháy mắt giống sóng băng lạnh lẽo biến thành dòng nước chảy róc rách dịu dàng.

Từ trước đến nay, trong mắt Bùi Duật Thành chưa từng mang ý cười vui vẻ, cũng không có chút ảm áp nào.

Lần đầu tiên cô thấy Bùi Duật Thành cười như thế... Lại đáng yêu như vậy...

Quá hại nước hại dân...

Thế nào là cười một tiếng nghiêng nước nghiêng thành, hôm nay cô đã sâu sắc cảm nhận được!

Lâm Yên nhìn đến ngây ngẩn cả người.

Ban đầu cô còn thấy lời nói vừa rồi nhỉnh nọt quá xấu hổ.

Nhưng hiện tại, người này trước mắt mình, cô cảm thấy lời vừa rồi không thể nào đủ.

Khí thế áp bức trên người Bùi Duật Thành cũng theo ý cười giảm đi mấy phần, lần này nói với cô: "Rất có văn."

Bùi Duật Thành dừng lại một chút, rồi hỏi: "Vừa nghĩ ra?"

Nói bóng gió, vừa mới chém ra à?

Lâm Yên nuốt nước bọt, vội vàng nói, "Sao có thể thế được! Đây là xuất phát từ nội tâm của tôi đấy!"

Bùi Duật Thành: "Nghe Lâm tiểu thư nói vậy, chắc có thể tha thứ được?"

Lâm Yên nhảy bèn phát hiện giọng điệu của Bùi Duật Thành có vẻ cô sẽ tìm được đường thoát chết?

Con mắt Lâm Yên lóe sáng, lập tức nhanh nhẹn mở miệng, "Dĩ nhiên không thể tha thứ được, Bùi tổng ngài chính là thần tiên trên trời, người như tôi sao dám nghĩ tới, tất cả đều là lỗi của tôi!"

Trong lúc Lâm Yên đang vắt hết óc suy nghĩ tìm đường thoát thân thì cửa phòng bệnh lúc này bị người khác mở mạnh ra dọa cô giật mình nhảy dựng.

Sau đó, Lâm Yên lập tức thấy một con gió lốc sắc sỡ năm màu lao vào——

"Oa! Anh cả! Anh cuối cùng cũng tỉnh rồi!"

Người vừa đến là một thiếu niên, khoảng chừng 18 -19 tuổi bỏ nhào vào người đàn ông đang nằm trên giường, không nói hai lời đã bắt đầu khóc lóc như mưa: "Anh cả, em còn tưởng lần này anh sẽ không tỉnh lại nữa! Nếu anh chết rồi thì em phải sống sao!"

Bùi Duật Thành nhìn cậu chàng đang nằm bám víu trên người mình, hai con mắt híp lại: "Bùi Vũ Đường, cho em một giây."

"Vèo" một tiếng, người chàng trai như gấn lò xo bật dậy, lập tức nhảy lên, tui thân lâu bầu: "Anh, tại sao anh lại như vậy! Em lo lắng cho anh muốn chết! Vì anh mà cả ngày lấy nước mắt rửa mặt, lúc đi xe đưa đã dùng 300 mã lực* phóng tới bệnh viện thăm anh, anh còn hung dữ với người ta!"

(*Mã lực ở đây là mã lực của xe hơi, còn gọi là mã lực cơ học. Một mã lực cơ học được đo bằng nhiều đơn vị khác nhau.

Ví dụ: Đo bằng công suất thực tế của một động cơ ô tô Chrysler 426 HEMI là 375 mã lực. Chi tiết tham khảo google)

Cậu chàng vừa dứt lời, trên khuôn mặt lãnh đạm của Bùi Duật Thành kết một tầng băng sương, ánh mắt lạnh lẽo nguy hiểm trút xuống: "Đi đưa xe?"

Bùi Vũ Đường bị dọa giật mình, lông tơ trên người dựng cả lên, lập tức thề thốt: "Không! Không có! Em không có đi đưa xe! Chỉ là một câu nói phóng đại thôi, phóng đại lòng em luôn hướng về anh trai! Em đi xe rất quý cù chỉ 30 mã lực lái tới đây!"

Chàng trai nói xong, hình như bây giờ mới phát hiện trong phòng bệnh còn người khác, ánh mắt trong suốt của cậu ta lập tức tràn đầy ghét bỏ và cảnh giác.

- - - - -

Lời nhảm: Vì đã xuất hiện thằng em trai thứ 3 làm hỏng hết mọi xưng hô lúc trước giữa 3 thằng anh em nhà này, nên chúng tớ đã sửa lại toàn bộ xưng hô giữa Bùi Nam Như và Bùi Duật Thành, không xưng “anh hai” nữa, đã được sửa lại trên web truyệnfull và wattpad riêng của nhóm, nơi khác copy đi sai tội tớ không chịu trách nhiệm về bản edit lúc trước.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Dám đánh chủ ý lên người anh trai tôi?

Edit: TH

Beta: Kali

Lúc này, Lâm Yên đang tò mò nhìn người trước mặt.

Hóa ra Bùi Duật Thành không chỉ có một người em trai là Bùi Nam Như!

Khó trách trên trán chàng trai này có chút giống giống Bùi Duật Thành, đều là nhan sắc nghịch thiên, chẳng qua khí chất hoàn toàn khác biệt.

Ánh mắt Bùi Vũ Đường lạnh lùng nhìn chằm chằm Lâm Yên, lập tức kích động truy hỏi Bùi Duật Thành, "Anh, người phụ nữ này chính là chị dâu tương lai của em? Anh đang đùa sao! Anh có biết cô ta xuất thân thế nào không?"

Suốt ngày chỉ biết tạo scandal để thu hút sự chú ý, vì nổi tiếng mà thậm chí còn bịa đặt nói mình là bạn gái của một ngôi sao trẻ nổi tiếng nào đó, người ta bác bỏ tin đồn còn bám lấy không buông, sau này nhiều người phản đối, bị toàn bộ giới giải trí phong sát..."

Nghe được tất cả chuyện của mình bị phơi bày, Lâm Yên sờ sờ mũi, cũng không định muốn giải thích.

Cô đã từng rất cố gắng giải thích với nhiều người, rồi sau đó tự nhận ra, ngoài cô ra thì chẳng ai tin tưởng lời cô nói.

Lâm Yên cảm thấy mình quá xui xẻo, đã làm cho Bùi Duật Thành tâm trạng tốt lên rồi, bỗng dưng còn lôi đầu ra một Bùi Giáo Kim *

(*Ở đây là Trình Giáo Kim, tác giả cố ý mượn điển tích của Trình Giáo Kim để nói về Bùi Vũ Đường, ý là chuyên đi chen ngang vào chuyện người khác.)

Bản thân nhiều lịch sử đen tối như thế, Bùi Duật Thành còn tin cô sao?

"Người phụ nữ này, cô là gan cũng lớn thật, dám đánh chủ ý lên người anh trai tôi!"

Bùi Vũ Đường hung hăng trừng mắt với Lâm Yên, sau đó đầy căm phẫn nhìn Bùi Duật Thành: "Anh, nếu anh để loại phụ nữ này làm chị dâu em! Em sẽ... Em sẽ nhất quyết không về nhà!"

Bùi Vũ Đường nói xong, không khí lập tức lạnh xuống.

Lâm Yên bị kẹp ở giữa hai anh em trai, cực kì xấu hổ, "Chuyện đó..."

Cô đang nghĩ xem có nên khuyên nhủ một chút, để dịu xuống hòa giải, kết quả nghe thấy Bùi Duật Thành mở miệng nhẹ nhàng như gió thổi, "Chuyện này thật quá tốt."

Lâm Yên: "..."

Bùi Vũ Đường: "..."

Bùi Vũ Đường đứng chết trân tại chỗ, thoáng nhận đã kích to lớn, nhìn Lâm Yên chăm chăm như nhìn một con hồ ly tinh, "Anh, loại phụ nữ tâm cơ như Bạch Liên Hoa* vậy, anh vì người phụ nữ này mà muốn đuổi em ra khỏi nhà?"

(*Bạch Liên Hoa là những người luôn thể hiện mình trong trắng, yếu đuối, vô tội, ngây thơ...)

Bùi Duật Thành: "Em không phải đã bị đuổi ra khỏi nhà rồi à?."

Bùi Vũ Đường: "..."

Lâm Yên: "..."

Cô đột nhiên thấy vị em trai này có chút đau?

Bùi Vũ Đường lần nữa đem ánh mắt nóng rực chuyển hướng tới Lâm Yên: "Cô rút cục đã làm gì anh tôi hả?"

Lâm Yên bắt đầu dĩ thờ dài, "Cậu hiểu lầm cái gì rồi... Tôi với anh cậu thật không có bất cứ quan hệ nào... Cậu có thể xem tôi như người qua đường..."

Đúng vậy, không có quan hệ gì, chỉ là ngủ một đêm, cũng biến thái chạy đến phòng bệnh người ta “muru đồ bất chính”... Mà thôi...

Lâm Yên nói xong, không hiểu sao lương tâm có chút đau.

Rõ ràng Bùi Vũ Đường hoàn toàn không tin, "Tôi tin cô, tôi làm quỷ!"

"Vũ Đường, đừng quấy rối."

Ngay lúc Lâm Yên khổ không tả được, Bùi Nam Như đi vào.

Lâm Yên lập tức cảm thấy một làn xuân gió ấm áp thổi đến, hai con mắt không kìm được sáng lên.

Bùi Vũ Đường vừa thấy Bùi Nam Như liền bắt đầu nóng nảy, "Anh hai, chẳng lẽ anh cũng mặc kệ, tro mắt nhìn anh cả u mê lạc lối hay sao? Anh biết không, vì người đàn bà này mà anh cả không cho em về nhà!"

Trên mặt Bùi Nam Như lộ vẻ bất đắc dĩ, "Không phải chính em muốn rời nhà ra đi à?"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Chàng trai, tôi khuyên cậu hoàn lương

Edit: TH

Beta: Kali

Anh cả và anh hai cùng lúc tấn công, Bùi Vũ Đường uất ức xù lông, căng như quả bóng, trực tiếp hung hăng đe dọa, "Bùi Vũ Đường em chết đói trên đường, nhảy từ cửa sổ xuống, cũng tuyệt đối không nhận chị dâu cả này đâu!"

Lâm Yên cảm thấy mình nhất định phải thanh minh, "Ấy chờ đã... Vị bạn học này... Tôi thật sự không muốn làm chị dâu cả gì đâu..."

Bùi Vũ Đường: "Cô không muốn làm chị dâu cả, chẳng nhẽ còn muốn làm chị dâu hai?"

Lâm Yên: "...!!!"

Chàng trai, tôi khuyên cậu hoàn lương!

Về cơ bản, hẳn là mỗi fan hâm mộ đều ảo tưởng idol là ông xã của mình, Lâm Yên cũng không ngoại lệ.

Cho nên vừa rồi Bùi Vũ Đường nói câu "chị dâu hai" kia, thật đúng làm cô chột dạ một ít.

Lâm Yên đang nghĩ ngợi, trong lúc vô tình đối mặt với ánh mắt của Bùi Duật Thành đang nằm trên giường bệnh, phát hiện đối phương hiện tại vẫn ung dung nhìn cô.

Trong lòng Lâm Yên hoảng hốt, chột dạ tránh né ánh mắt.

Sao lại có loại ảo giác bị bắt gian thế này?

"Lâm tiểu thư, thật xin lỗi, Vũ Đường em ấy không phải cố ý." Bùi Nam Như an ủi.

Lâm Yên thụ sủng nhược kinh khoát tay, "Không việc gì, không có việc gì, khụ, thanh danh của tôi cũng đúng là không tốt..."

"Tôi đang cố ý đấy!"

Bùi Vũ Đường hoàn toàn không nghe vào tai bất cứ lý lẽ nào, gào xong thì trực tiếp đóng rầm cửa bỏ đi.

Lâm Yên thấy thế nhìn về phía Bùi Duật Thành, mở miệng nói, "Bùi tổng, quá xin lỗi, làm hại em trai ngài hiểu lầm, đều là lỗi của tôi, tôi sẽ nói rõ lý do với cậu ta, ngài yên tâm tôi khẳng định sẽ làm rõ chuyện này..."

Lâm Yên mượn cơ hội này, mau chóng chuẩn khỏi phòng bệnh.

Sau khi Lâm Yên và Bùi Vũ Đường rời khỏi, Bùi Nam Như nhìn Bùi Duật Thành trên giường bệnh nói xin lỗi.

"Xin lỗi, anh, em chỉ thuận miệng nói với Vũ Đường một câu, không ngờ em ấy phản ứng lớn như thế." Bùi Nam Như đau đầu nhéo nhéo mi tâm.

Bùi Duật Thành đối với chuyện này tựa như cũng chẳng thêm để ý, nhàn nhạt mở miệng: "Không sao, coi như sớm thích nghi."

Bùi Nam Như nghe vậy lập tức khẽ giật mình, ý tứ này của anh cả chẳng lẽ là...

Cũng không thể trách anh ta suy nghĩ nhiều, ngay vừa rồi, anh ta biết được anh trai thông qua tài khoản của văn phòng tư nhân gửi cho công ty giải trí Đình Phong bên kia một đoạn tin nhắn, lập tức sa thải người quản lý phụ trách đầu tư.

Thời điểm phát sinh chuyện này, anh trai đang trong trạng thái hôn mê, mà anh ta luôn ở bên cạnh anh cả, cho nên anh ta suy đoán, anh trai chắc đã đem tài khoản tư nhân nói cho Lâm Yên biết.

Dưới tòa cao ốc bệnh viện.

Lâm Yên vội vàng đuổi kịp chàng trai trước mặt.

Chỉ thấy Bùi Vũ Đường đang nghiêng người dựa vào một con xe Ferrari màu đỏ chót, giống như đang đợi cô.

Ánh mắt Lâm Yên tùy ý quét qua, lập tức nhìn ra chiếc xe này đã qua cải tiến.

Bùi Vũ Đường này, là tay mê đua xe?

Lâm Yên vội vàng đi tới, "Bùi tam thiếu, cậu nghe tôi nói lý do..."

Cô đã đủ thảm hại rồi, mỗi lần đều như từ cõi chết trở về, không hề muốn mình bị cấm nhiều đao* nữa, nếu được, vẫn nên giải thích rõ ràng là tốt nhất.

(*Đao này là cái đao ở chương 33, ý là Lâm Yên không muốn chết vướng vào vụ rắc rối này)

Bùi Vũ Đường nhìn Lâm Yên, nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra hàm răng trắng bóc, "Muốn tôi nghe cô giải thích lý do? Được thôi! Lên xe đi rồi nói!"

"Được..." Lâm Yên cũng không suy nghĩ nhiều, kéo cửa xe ghế phụ, khom người ngồi vào trong xe.

Bùi Vũ Đường nhìn cô gái ngồi ghế lái phụ, nghiêng răng nghiêng lợi.

Hôm nay cậu ta nhất định phải cho cô ả này biết mùi!

Trong nháy mắt khi Lâm Yên vừa ngồi xuống, tiếng động cơ ồ ồ vang lên, chiếc xe Ferrari màu đỏ tựa như tia chớp, lao ra ngoài nhanh như vũ bão...

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Anh cả cậu giá rẻ thế à?

Edit: TH

Beta: Kali

Brùm brùm——

Tiếng động cơ êm tai truyền tới.

Một giây sau, chiếc Ferrari màu đỏ chót này lao ra ngoài nhanh như chớp.

Nếu là cô gái bình thường, chắc chắn đã bị dọa cho sợ hãi hét toáng lên.

Lâm Yên thì chỉ hơi kinh ngạc nhũn mày lúc khởi động xe.

Tăng tốc trăm mét như vậy cũng rất tuyệt!

Xem ra là đã mời người thạo nghề cải tiến.

Mặc dù không thể so sánh với xe đua chuyên nghiệp, nhưng trong giới nghiệp dư cải tiến được con xe như này cũng không tệ.

Lâm Yên biết qua loa Bùi Vũ Đường muốn làm gì, cô an tĩnh ngồi ở ghế lái phụ, không nói chuyện, nhắm mắt dưỡng thần.

Từ sau khi nghỉ thi đấu vì lần ngoài ý muốn kia, cô đã không nhớ rõ bản thân mình đã qua bao lâu chưa đụng tới xe nữa.

Sóng âm thanh quen thuộc mà êm tai ấy, vào lúc này nghe được, giống như đã thoáng qua một đời người.

Ngày xưa từng trên sàn thi đấu, còn cả bị hủy tư cách thi đấu, những kí ức đó cô đã cố gắng quên đi, từng chút hiện lên rõ mồn một trong đầu, tựa như chỉ mới xảy ra hôm qua thôi...

Bùi Vũ Đường thấy Lâm Yên luôn nhắm chặt mắt lại, sắc mặt cũng không tốt lắm, cười xùy, "Hey, cô bị say xe đấy à?"

Lâm Yên thăm dò tính tình vị tiểu thiếu gia này một chút, cũng không trêu cậu ta, không nói lời nào gạt đầu thừa nhận.

Vù——

Một giây sau, Bùi Vũ Đường còn tăng tốc nhanh hơn nữa.

Bùi Vũ Đường rất nhanh đã lái tới con đường vắng vẻ, phía trước có mấy khúc rẽ cua, thì điên cuồng khoe kỹ thuật lái xe của mình.

Bùi Vũ Đường thấy khuôn mặt nhỏ của Lâm Yên càng ngày càng ảm đạm, giống như bị dọa đến nỗi nói cũng không dám, lập tức càng chán ghét thêm, "Hey, cô không phải muốn nôn đấy chứ? Anh trai tôi sao lại coi trọng loại nhất như thỏ đế thế này! Tôi ghét nhất loại con gái yếu đuối, ngồi xe mà còn say..."

Lâm Yên: "..."

Nghe xong lời nói thẳng thắn này của cậu ta, Lâm Yên không chút nào nghi ngờ nữa, cậu ta có thể sẽ cô độc cả đời.

Bùi Vũ Đường: "Hừ, tôi nói cho cô biết, cô bỏ ngay cái suy nghĩ đó đi! Muốn làm chị dâu cả của tôi, tuyệt đối không có khả năng!"

Lâm Yên: "..."

Cô cũng không muốn đâu nhé...

Khóe miệng Bùi Vũ Đường khẽ nhếch, vẻ mặt phách lối, "Đương nhiên, nếu như cô có thể kiên trì ngồi ở ghế lái phụ nửa giờ, tôi sẽ suy nghĩ lại một chút!"

Lâm Yên: "..."

Còn suy nghĩ lại nữa à? Anh cả cậu giá rẻ thế?

Lâm Yên ho nhẹ một tiếng, mở miệng nói: "Chuyện này, không cần, không cần suy nghĩ nữa... Tôi muốn xuống xe... Tôi bị say xe... Muốn ới..."

"Tôi còn chưa chơi chán! Muốn ới thì kìm nén lại cho tôi!"

Bùi Vũ Đường đang sung sướng biểu diễn kỹ thuật lái xe, lúc này đột nhiên đâm sọt phải một con xe GTR màu bạc vượt lên chạy song song với cậu ta, đồng thời cũng dần dần vượt qua, đỗ lại ở trước đầu xa ngăn cậu ta lại.

Cùng lúc đó, còn bốn chiếc xe thể thao nữa cũng ép sát, kẹp giữa Bùi Vũ Đường.

Bùi Vũ Đường thấy mấy chiếc xe kia, trên mặt lập tức nổi bão, "Mẹ kiếp! Âm hồn không tan! Tại sao lại là mấy tên khốn kiếp này!"

Ánh mắt Lâm Yên lướt qua một vòng, lập tức phát hiện, Bùi Vũ Đường bị mấy chiếc xe này vây quanh.

Cậu ta cùng mấy chiếc xe kia không ngừng va chạm nhau, ánh lửa tóe ra bốn phía...

Vài phút sau, Bùi Vũ Đường bị mấy chiếc xe kia ép dừng lại dưới chân núi.

Cậu ta tức đến nổi phôi mớ cửa, xuống xe.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Cậu vui vẻ là được

Edit: TH

Beta: Kali

Dẫn đầu chiếc xe GTR màu bạc kia là một vị thiếu gia, bên cạnh đang ôm một mỹ nữ đáng người nóng bỏng.

Thiếu gia kia huyết sát khiêu khích, "Ồi chào, đây không phải Đứa Con Của Gió của chúng ta hay sao, tương lai muốn làm ngôi sao F1*? Mang em gái hóng mát à? Tôi có phải quấy rối các người rồi không?"

(* Thể thức 1 hay F1, là một môn *thể thao tốc độ* chuyên về *đua ô tô bánh hở* cao nhất theo định nghĩa của *Liên đoàn Ô tô Quốc tế* (Fédération Internationale de l'Automobile hay FIA), cơ quan quản lý thể giới về thể thao mô tô.)

Sau lưng vị thiếu gia, một chàng trai tóc vàng khác cười nhạo, "Ha ha ha, cái gì mà Đứa Con Của Gió, mày mỗi lần thi đua xe đều bại dưới tay anh Nam! Một lần cũng không thắng được!"

Bên cạnh một người khác cũng cất giọng mỉa mai: "Tao thấy cái đội đua xe rơm rạ của nó, cũng sắp giải tán rồi!"

...

Câu nói này đâm trúng nỗi đau của Bùi Vũ Đường, cậu chàng lập tức kích động: "Tổng Diệu Nam! Coi như xương cốt gãy hết, đội xe của ông đây cũng sẽ không giải tán!"

Tổng Diệu Nam mở miệng: "Đúng vậy, không giải tán không giải tán, chúng mày giải tán rồi, còn ai mỗi lần đua xong đứng hét hét nữa?"

"Ha ha ha ha ha..." Xung quanh lập tức cười to.

Bùi Vũ Đường khề nguyên rửa gào lên, "Tổng Diệu Nam, mày đừng phách lối, lần sau gặp ở đấu trường, tao đá mày ra khỏi đường đua!"

Tên tóc vàng đàn em cười nhạo không ngớt: "Đừng chỉ biết suốt ngày bốc phét, có bản lĩnh thì đừng lần sau, hiện tại tới đấu một trận đi?"

"Lập tức đi! Đua một trận!" Những người khác cũng phụ họa.

Bùi Vũ Đường dù sao tuổi trẻ nóng nảy, lúc này đồng ý luôn: "Đấu thì đấu!"

Mấy người đối diện chỉ chờ Bùi Duật Thành nói ra câu này, lập tức cười xấu xa nhìn nhau.

Tổng Diệu Nam cười như không cười, "Đấu ngay bây giờ thì không có ý nghĩa? Không bằng, đặt chút tiền đặt cược!"

Bùi Vũ Đường: "Mày muốn tiền đặt cược thế nào?"

Tổng Diệu Nam: "Ha ha, rất đơn giản, nếu như tao thua, tùy mày xử lý. Nếu là mày thua, thì quỳ xuống, đập đầu ba cái, gọi tao một tiếng 'ba'!"

"Tốt tốt tốt! Anh Nam ván này cược rất được!"

"Ha ha ha ha..."

Sắc mặt Bùi Vũ Đường chìm xuống: "Mày..."

Tổng Diệu Nam "hey" một tiếng. "Thế nào? Không dám đánh cược? Không dám thì thôi, bỏ đi! Không miễn cưỡng!"

Bùi Vũ Đường: "Được, tao đánh cược với mày!"

Lâm Yên đứng cạnh trơ mắt nhìn nửa ngày cậu chàng hăng hái giẫm vào bẫy của đối thủ.

Bùi Duật Thành và Bùi Nam Như tại sao có thể có đứa em trai ngốc như vậy?

Không thấy người ta đang cố ý chọc tức cậu ta, đào hồ chôn cậu ta hay sao?

Cậu ta rõ ràng không thể thắng được mà?

Bất kể cả kỹ thuật lái xe hay tình trạng của con xe này của cậu ta, chẳng có chút phần thắng nào.

Đua xe là cái nghề đốt tiền vô cùng, cô nhìn ra được, chiếc xe này của Bùi Vũ Đường đã tốn không ít tiền tiêu vào, nhưng còn thiếu rất nhiều.

Đương nhiên, với gia thế và bối cảnh của Bùi Vũ Đường, không thể nào thiếu chút tiền ấy.

Nhưng trước đó nhìn đối thoại của đám anh em trai nhà bọn họ, Lâm Yên cũng hiểu, đoán chừng đứa nhỏ này đúng là bỏ nhà đi thật.

Những người này chắc chắn không biết thân phận thật của Bùi Vũ Đường..

Lâm Yên thực sự nhện không được, uyển chuyển nhắc nhở vài câu, "Tam thiếu, xe này của cậu tính năng vẫn thua xe người ta một bậc... Phần thắng không lớn..."

Bùi Vũ Đường tức đến nổi phổi giận dữ mắng mỏ, "Cô biết cái gì! Đây là tôi bỏ giá cao mời người đến cải tiến hẳn hoi! Vũ khí bí mật của tôi! Tuyệt đối diệt hết đám cháu trai này!"

Lâm Yên: "..."

Được được, tôi không hiểu...

Cậu vui vẻ là được rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Gà mờ chọi nhau

Edit: TH

Beta: Kali

Bên cạnh vừa hay có đường đua chuyên nghiệp, thế là nhóm người lái xe đến chỗ đó.

Đứng ở vạch xuất phát, một đám người hoan hô đầy hưng phấn, tóc vàng đàn em thúc giục, "Chờ làm gì? Bắt đầu đi!"

Lâm Yên tranh thủ thời gian nói với Bùi Vũ Đường ngồi trên ghế lái, "Ê, Tam thiếu, chờ một chút! Tôi thấy các người giống đua còn lâu, tôi không dám quấy rầy, nếu không thì cậu thả tôi xuống dưới trước?"

Bùi Vũ Đường trừng mắt: "Xuống cái gì mà xuống! Bọn nó đều tưởng tôi mang theo em gái, cô bây giờ đúng lúc thi đấu đòi đi, mặt mũi tôi đều mất hết cả à? Ngồi đằng hoàng cho tôi!"

Lâm Yên: "..."

Còn phải thế nữa?

Cô nằm không cũng trúng đạn ngày càng nhiều, thật đáng sợ...

Bùi Vũ Đường nghiêm mặt, không kiên nhẫn liếc qua Lâm Yên, "Thắt chặt dây an toàn, nếu sợ thì nhắm mắt lại, loại thỏ để như cô thật phiền phức..."

Lâm Yên: "Ồ..."

"Đoàng ——" một tiếng súng vang lên.

Một giây sau, chiếc xe Ferrari màu đỏ và GTR màu bạc đồng thời lao đi!

Lâm Yên quét mắt nhìn đầu trường, đây là một trong những đường đua tương đối lớn trong nước, mỗi vòng 3. 408 cây số, tất cả có 12 đường rẽ, đoạn đường khá phức tạp, vô cùng có tính khiêu chiến, có thể thể hiện kỹ năng đua xe hết mình.

Đừng nói là đường đua này, tất cả các đường đua ở Trung Quốc, cô cũng có thể nhắm mắt lái xe.

Mà, với tốc độ của hai người Bùi Vũ Đường và Tống Diệu Nam này... Trong mắt cô không khác gì ngồi xe đạp điện đụng nhau.

Mặc dù Lâm Yên rất không muốn dùng tính từ này để hình dung, nhưng trận đấu này... Thật giống "gà mờ chọi nhau", không có tính thương thức nào.

Kết quả đối với cô mà nói, cũng vừa xem phát liền biết ngay.

Bên này, Bùi Vũ Đường và Tống Diệu Nam phóng đến mức khiến người khác kinh hãi, tiếng hoảng sợ ở trên đài kêu liên tục, thì trên ghế lái phụ Lâm Yên đã sắp ngủ gật.

Quả nhiên, đường rẽ số 1, Bùi Vũ Đường đã bị vượt qua, sau đó trực tiếp bị bỏ một khoảng cách xa.

Bùi Vũ Đường khề nguyên rủa một tiếng, "Chết tiệt! Không thể nào! Rõ ràng xe tôi mới cải tiến có thể phân thắng bại với thằng khốn nạn kia!"

Lâm Yên: "..."

Đúng là có khả năng phân cao thấp, nhưng điều kiện tiên quyết là, cậu phải có đủ kỹ thuật...

Không biết qua bao lâu.

Brừ ——

Quả nhiên, xe của Tống Diệu Nam về đích trước.

Trên đài vang lên đầy tiếng hét hưng phấn chói tai, mỹ nữ bên cạnh Tống Diệu Nam vui vẻ hôn cậu ta một cái.

Tên đàn em tóc vàng hưng phấn huyết sáo không ngừng, "Ha ha ha ha! Không hổ là vạn năm hạng bét! Nhanh nhanh nhanh! Còn không mau quỳ xuống gọi ba!"

"Đúng vậy, có chơi có chịu! Bùi Vũ Đường, mày sẽ không đổi ý lật lọng đấy chứ?"

"Ha ha không thể nào? Nói cho bọn mày biết, vừa rồi tao có lên thu hình lại rồi! Nếu nó đổi ý, từ đây về sau đừng hòng tham gia vào đua xe nhé?"

"Ha ha ha ha..."

Cười âm ỉ, trong mắt Bùi Vũ Đường đỏ ngầu quật cường.

Cậu chàng gất gao bóp hai tay thành nắm đấm, cuối cùng nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Thua là thua, ông đây có chơi có chịu!"

Nói xong, thì "rầm" một tiếng đóng cửa, xuống xe.

"A a a! Quỳ mau quỳ xuống mau!"

"Kêu ba ba đi!"

Bên cạnh không ít người nhìn có chút há hê móc ra điện thoại, chuẩn bị quay video lại.

Lâm Yên đứng một bên, lông mày cau lại.

Không phải...

Tay đua xe chân chính chuyên nghiệp đều có lòng kính trọng đối thủ, không phải nhục nhã người khác như vậy.

Lâm Yên bất đắc dĩ nhìn thoáng qua Bùi Vũ Đường.

Không ngờ cậu chàng này thế mà đúng thật có chơi có chịu, khiến cô thay đổi cách nhìn.

Được rồi, cuối cùng cũng chỉ là đứa trẻ, đối với đua xe hết lòng nhiệt huyết.

Lần này nếu thật sự phải chịu khuất phục nhục nhã như vậy, chỉ sợ sau này trong lòng không xóa nổi bóng đen tâm lý...

Tựa như cô vậy.

Mà...

Nói thế nào Bùi Vũ Đường cũng là em trai của nam thần!

Nếu là cậu ta đi gọi người khác là ba, thế có khác nào nam thần của cô cũng gọi người khác là ba?

Như thế sao được!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Khí chất hơn người

Edit: TH

Beta: Kali

Khi đầu gối Bùi Vũ Đường sắp quỳ xuống chạm đất thì lúc này, một bàn tay nhỏ nhắn đột nhiên vươn tới, vững vàng đỡ cậu chàng dậy.

Lâm Yên đề cậu ta lại: "Vội cái gì."

"Ê ê ê! Làm gì thế! Thua rồi chơi xấu à?" Bên Tống Diệu Nam lập tức kêu.

Lông mày Bùi Vũ Đường nhăn lại, hất tay cô ra, "Đừng xen vào, chuyện này không liên quan đến cô!"

Lâm Yên không thèm để ý đến xung quanh kêu gào, khéo môi nhếch lên một nụ cười thân thiện, ánh mắt hướng về phía cầm đầu Tống Diệu Nam, "Tống thiếu phải không? Cậu chỉ mới thắng Bùi Vũ Đường thôi, còn chưa đấu với tôi đâu! Hay là, chúng ta tỷ thí một trận?"

Lâm Yên dứt lời, xung quanh yên lặng một giây, rồi lập tức cười phá lên.

"Cô gái, cô muốn đấu với anh Nam, đang nói đùa đấy à?"

Bùi Vũ Đường kéo Lâm Yên ra, "Cô muốn làm gì? Điên rồi sao! Cô ngồi xe còn say xe đến nôn ói, còn đòi lái xe thể thao?"

Nghe được Bùi Vũ Đường nói vậy, mọi người xung quanh càng cười to hơn.

"Ha ha ha say xe còn muốn đua xe! Thật sự là buồn cười chết tôi rồi!"

Lâm Yên vẫn dửng dưng vẻ điềm đạm như cũ, mở miệng nói, "Tống thiếu, chúng ta đấu một trận, nếu như tôi thắng, cậu phải đáp ứng mọi điều kiện của tôi, nếu cậu thắng thì..."

Tống Diệu Nam hoàn toàn không nghĩ cô sẽ thắng, nhìn cô với ánh mắt như nhìn loại tôm tép không biết tự lượng sức mình, hỏi luôn, "Tôi thắng thì sao?"

Lâm Yên cười híp mắt, "Nếu cậu lại thắng nữa, thì đề Bùi Vũ Đường gọi cậu hai tiếng ba!"

Bùi Vũ Đường: "...???"

"Phụt! Ha ha ha..."

Xung quanh cười ầm.

Bùi Vũ Đường gất gao trừng mắt Lâm Yên, "Mẹ nó! Tôi chỉ là trong bệnh viện nói cô vài câu, cô vậy mà dám chơi xỏ tôi à? Cô dựa vào gì đem tôi ra cợt, cô..."

Lâm Yên nhẹ nhàng nhìn thoáng qua Bùi Vũ Đường, "Im miệng, yên lặng."

Tuy chỉ là cái liếc mắt cực kì tùy ý, thậm chí biểu cảm trên khuôn mặt không đổi, vẫn là gương mặt nhỏ nhắn kia, vẫn mặc chiếc váy quê mùa, thế nhưng khi đuôi mắt của cô gái hơi nâng lên lại cho người ta cảm giác thay đổi hoàn toàn.

Trong đầu Bùi Vũ Đường liền hiện lên mấy từ: Mạnh mẽ mà quyến rũ.

Rõ ràng là cái đồ nhà quê, thế nào mà tự nhiên... Tự nhiên trở nên... Yêu nghiệt như thế...

Bùi Vũ Đường nhất thời im bật, bị ánh mắt kia nhìn chằm chằm đến mức hai gò má không hiểu sao nóng lên, thậm chí hô hấp còn ngừng lại...

Gặp quý...

Cậu ta thế mà còn thấy cái bánh bao này đẹp đến kinh điển, khí chất áp đảo hơn người...

Điên rồi...

"Thế nào, có đầu không? Chẳng lẽ... Tổng thiếu không dám? Đã vậy, để tôi nhường cậu trước một vòng đua!" Lâm Yên hào phóng mở miệng nói.

Lâm Yên vừa dứt lời, tiếng cười lại càng lớn.

"Ha ha ha, cô gái này điên rồi à?"

"Bùi Vũ Đường đem em gái không giống bình thường, cấu tạo não bộ không giống người khác!"

Tổng Diệu Nam cuối cùng cũng cười đã rồi, đáy mắt xẹt qua một tia âm u, lúc này mới nói, "Đầu! Dĩ nhiên phải đầu! Bỏ thiếu thật sự lâu rồi chưa bao giờ gặp chuyện thú vị thế này!"

Lâm Yên: "Vậy thì bắt đầu đi!"

Nói xong, Lâm Yên trực tiếp ngồi vào ghế lái của Bùi Vũ Đường.

Thấy Bùi Vũ Đường đứng yên không nhúc nhích, Lâm Yên nhú mày nhìn cậu ta một cái, "Còn ngây ra đó làm gì, lên xe!"

Bùi Vũ Đường nhăn nhó đen mặt chui vào trong xe, "Cô cái đồ điên này, đến cùng muốn làm gì? Đây không phải chuyện cô گیر được đâu!"

"Vào vị trí, chuẩn bị ——" Người phụ trách bắn súng mở miệng.

Lâm Yên không đáp lại, sờ lên tay lái, hỏi Bùi Vũ Đường: "Xe của cậu chân ga bên nào thế? Có sửa lại gì không?"

"Khụ khụ khụ..." Bùi Vũ Đường nuốt chút nữa học máu mồm, lúc này dùng tốc độ sét đánh không kịp bưng tai thắt dây an toàn, "Lâm Yên, mẹ nó, cô đùa tôi đấy à!!!"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Kỹ thuật đè bẹp

Edit: TH

Beta: Kali

"Người anh em, tôi đi trước....!"

"Vù" một tiếng, chiếc kia GTR màu bạc của Tổng Diệu Nam đã lao ra đường băng trước.

Mà Lâm Yên thì vẫn còn loay hoay tìm vị trí chân ga, chân phanh.

Bùi Vũ Đường ngồi bên cạnh, đã hoàn toàn sục đổ: "Chị hai! Cô xuống xe đi! Đừng đùa nữa! Tôi trực tiếp gọi luôn Tổng Diệu Nam hai tiếng ba ba còn không được à?"

Lâm Yên: "Vội cái gì, đã nói chấp cậu ta một vòng, hơn nữa, cậu như vậy không tốt đâu, cậu gọi người khác là ba, anh cả với anh hai cậu đã đồng ý chưa?"

Bùi Vũ Đường: "..."

Giờ phút này, Bùi Vũ Đường mặt đã xám ngoét như tro ngồi nghịch ở ghế lái phụ.

Thả tôi xuống xe!!!

Một lát sau, Tống Diệu Nam đã lái xong một vòng, lướt vù qua xe cậu ta.

Suốt một vòng khoảng cách, cho dù chính cậu ta vào sân, cũng tuyệt đối không đuổi kịp...

Bùi Vũ Đường không ngờ tới, mình đã đủ thảm rồi, phải quỳ xuống gọi người ta là ba, hiện tại thì hay, thế mà còn phải gọi hai tiếng!

Đội Tống Diệu Nam dẫn trước một vòng, Lâm Yên cuối cùng cũng khởi động xe.

Brum——

Trong nháy mắt xe xuất phát, đã nhanh tới cực hạn, khiến cả người Bùi Vũ Đường sững sốt.

Sau đó, cậu ta thấy, bên ghế lái phút trước còn là cái bánh bao nhát như thỏ đế, trên mặt còn bọc lộ hơi buồn ngủ, một tay nghiêng chống trán, một tay khác vịn vào tay lái, lái xe với tốc độ bình thản như nước chảy mây trôi, bề của điều luyện, thoát cái đã đến trước xe của Tống Diệu Nam...

Tựa như, cả người cô đã hòa thành một với chiếc xe này.

Bùi Vũ Đường: "..."

Tống Diệu Nam còn đang đắc ý, đột nhiên phát hiện sau lưng truyền đến tiếng động cơ gào rú.

Chuyện gì thế này?

Cô gái kia đuổi kịp sao?

Suy nghĩ chủ quan rồi! Không tin được là cũng có chút tài vật!

Đáng tiếc, cậu ta am hiểu nhất là chặn đường, tuyệt đối không có ai ở phía sau mà vượt mặt cậu ta được.

Vừa rồi Bùi Vũ Đường cũng bị cậu ta ép cả đường đua!

Tống Diệu Nam "Bảo bối, hãy chờ xem, chờ anh không chỉ chặn đường của bọn nó, còn đá luôn cả bọn nó ra khỏi đường đua!"

Mỹ nữ ngồi ở ghế lái phụ duyên dáng cười, "Anh Nam là tuyệt vời nhất! Cho bọn nó mở rộng tầm mắt đi!"

Tống Diệu Nam "Bảo bối, ngồi vững vào, nhìn anh chơi chết..."

Tống Diệu Nam còn chưa dứt lời, đằng sau chiếc xe Ferrari màu đỏ như bùng lửa, dùng một góc độ tiểu xảo, khi vừa đến đường rẽ đã dễ dàng vượt qua xe Tống Diệu Nam

Sau đó, một ngựa tuyệt trần* bỏ xa khoảng cách Tống Diệu Nam

(*Ý chỉ có một số người về phương diện nào đó có năng lực hơn hẳn người bình thường, khiến người khác chỉ có nhìn chứ không theo nổi - trích tham khảo) Mỹ nữ ngồi bên tay lái phụ: "..."

Tống Diệu Nam "..."

Rõ ràng còn là chiếc Ferrari màu đỏ kia vừa mới thua dưới tay cậu ta, bây giờ lại như là thú dữ xổng chuồng.

Chiếc GTR màu bạc của cậu ta ở trước mặt nó, lại chẳng khác nào một chiếc xe đồ chơi nhỏ bé...

Một luồng áp bức khổng lồ phủ ngập bầu trời kéo đến, từ trước đến nay cậu ta đua xe chưa từng cảm giác qua, khiến cậu ta ngộp thở chấn kinh.

Biểu cảm phách lối trên mặt Tống Diệu Nam cứng đờ, vội vàng cố gắng vượt qua: "Mẹ nó! Chủ quan rồi! Đừng vội! Ông đây lập tức vượt cô ta!"

Nhưng...

Trong tay cô gái đó, chiếc Ferrari kia, thoáng như có sự sống, dễ dàng cản lại đường đi của cậu ta, thậm chí còn có thể đoán đúng phương hướng chạy xe kế tiếp, như thiên la địa võng* ngăn chặn toàn bộ khả năng vượt đường.

(*Thiên la địa võng tương ứng với “lưới trời lồng lộng”, ý chỉ bủa vây kín kẽ, không thể nào thoát được.)

Từ đầu tới cuối, cậu ta không hề có cơ hội nào vượt lại, thậm chí nhiều lần còn bị ép cho sắp chệch khỏi đường đua.

Mãi đến khi cái bóng màu đỏ rực kia xông về vạch đích, Tống Diệu Nam vẫn sững sờ ngồi trên ghế lái, thật lâu chưa hoàn hồn lại được...

Kết... Kết thúc rồi...

- - -

Ps: Cần tuyển editor làm hết bộ truyện này, có kinh nghiệm đọc hiểu convert, có vốn từ phong phú (đủ xài). Ai có nhu cầu ứng cử xin comment phía dưới.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Bị treo lên đánh*

Edit: TH

Beta: Kali

(*Treo lên đánh là một ngôn ngữ mạng Trung Quốc, chỉ người bị đánh bất lực không kháng cự lại được.)

Đây quả thực là kỹ thuật đê bẹp toàn bộ!

Cô... Cô gái này, rút cục có lai lịch gì?

Không chỉ Tống Diệu Nam, xung quanh những nam nữ thanh niên mới này còn hưng phấn tung hô, giờ phút này cũng đã câm như hến.

"Tuyệt...Như thần..."

"Các người nhìn rõ không?"

"Nhìn... Thấy rõ ràng...Cô gái này tất cả đường rẽ khúc cua đều khống chế được không sai lệch li nào...Anh Nam toàn bộ quá trình đều bị chèn ép..."

"Cao... Cao thủ! Đơn giản như vương giả* treo đánh thanh đồng*!"

(*Vương giả và thanh đồng là 2 cấp bậc rank trong game liên minh huyền thoại LOL.

1. Vương giả (thách đấu) là cấp cao nhất, dành cho những người chơi lợi hại nhất, một nước có vài triệu người chơi thì khoảng 200 người đạt được.

2. Thanh đồng là mức xếp hạng thấp nhất

Ở đây nghĩa cả câu nói này tức là khi vương giả (Lâm Yên) gặp thanh đồng (Tống Diệu Nam) thì chỉ cần một bàn tay là có thể đập chết, bị “treo lên mà đánh”. – cắt nghĩa by KOL)

...

Kính hãi nhất, quả thật vẫn là Bùi Vũ Đường ngồi ở ghế lái phụ trên chiếc Ferrari.

Lúc này, cậu chàng nắm chặt dây an toàn, bộ mặt ảm đạm xám ngoét, muốn nôn mà không dám, nhìn Lâm Yên như nhìn quỷ.

"Cô...Cô cô cô..." Bùi Vũ Đường nửa ngày không nói lên lời.

Lâm Yên đẩy cửa xe ra, xuống xe.

Trong gió đêm, sợi tóc của cô gái bay lượn, con mắt lóe lên tia sáng quý lệ ngập màu bóng tối, làm gì còn nửa điểm vừa sợ hãi vừa ngốc chết như vừa rồi.

"Thế Tống công tử, hiện tại cậu có phải nên thực hiện tiền đánh cược rồi không?" Giọng điệu cô gái nhàn nhạt.

Tống Diệu Nam cắn răng trừng mắt nhìn Bùi Vũ Đường: "Hừ, thật không ngờ, lật thuyền trong mương, Bùi Vũ Đường, mày cố ý hại tao đúng không?"

Bùi Vũ Đường: "...???"

Tống Diệu Nam: "Nói đi, cô muốn gì?"

Lâm Yên ánh mắt chớp chớp ung dung nhìn vào động cơ xe của Tống Diệu Nam, lạnh nhạt nói: "Động cơ của Tống thiếu rất được."

Tổng Diệu Nam mở to mắt: "Cô..."

Con mắt của đứa con gái này sao lại độc như vậy!

Chết tiệt, phé vật Bùi Vũ Đường này, rút cục là đào cao thủ ở đâu ra!

"Tháo ra, cho cô ta!"

"Cái gì? Anh Nam, động cơ này anh mang về từ bên Đức mà..."

"Tôi bảo cậu cho cô ta, không nghe thấy sao?"

"Dạ..."

Lâm Yên cười híp mắt nhìn bọn họ tháo động cơ, hài lòng lắm lắm, "Ày, gọi ba thì có ý nghĩa gì, nên lấy một chút đáng giá mới có lời nha!"

Thấy bộ dạng Lâm Yên như người hám tiền, một giây trước ánh mắt của Bùi Vũ Đường còn xem cô như đại thần lập tức mất hết.

Chẳng lẽ là ảo giác của cậu ta sao?

Vừa nãy lúc thô con này lái xe, khí chất không như vậy...

Sau khi đã cầm động cơ, Lâm Yên liếc mắt nhìn Bùi Vũ Đường, "Đi thôi, lái xe!"

Bùi Vũ Đường sững sờ gật đầu, ngoan ngoãn ngồi vào ghế lái, "Ồ..."

Cuối cùng, nhóm người Tổng Diệu Nam cứ cấn răng nghiêng lợi nhìn Lâm Yên và Bùi Vũ Đường cầm động cơ của bọn họ nghênh ngang lái xe đi mất.

Bùi Vũ Đường ngồi lại ghế lái, thế nhưng lần này, cậu ta không dám lại khoe kỹ thuật đua xe nữa, quy củ lái xe về như ốc sên chạy.

Hai người đều không nói gì, bầu không khí trong xe nhất thời trở nên tĩnh lặng.

Bùi Vũ Đường một bụng muốn hỏi, cuối cùng, tùy tiện tìm một câu mở miệng: "Cô... Tại sao cô lại muốn động cơ xe của Tổng Diệu Nam?"

Lâm Yên: "Ừ, tôi thấy tùy tiện lấy thứ gì đó là được, muốn làm người tốt thiện lương!"

Khóe miệng Bùi Vũ Đường co rút: "..."

Thật đúng là thiện lành, nguyên cả chiếc xe thì động cơ là đáng giá nhất!

Bùi Vũ Đường nhìn Lâm Yên một cái, lại liếc mắt qua lại, hơn nửa ngày muốn nói rồi lại thôi.

Lâm Yên nghiêng đầu nhìn thoáng qua Bùi Vũ Đường, "Tam thiếu, cậu... Còn có việc gì?"

Bùi Vũ Đường hai mắt sáng lấp lánh nhìn cô, kích động không thôi mở miệng: "Ba ba!!!"

- --- Ps: Cần tuyển editor làm hết bộ truyện này, có kinh nghiệm đọc hiểu convert, có vốn từ phong phú (đủ xài). Ai có nhu cầu ứng cử xin comment phía dưới.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Cầu mang tôi bay*

Edit: TH

Beta: Kali

(*Ý là cầu chỉ dạy lái xe)

"Khụ khụ khụ..."

Lâm Yên nghe một tiếng “ba” này của cậu ta mà cả kinh suýt nữa thì mém sặc nước bọt chết, "Cậu gọi tôi là gì?"

Bùi Vũ Đường: "Ba! Ba thật sự là quá lợi hại! Cầu mang con bay!!!"

Lâm Yên: "..."

Chàng trai tiết tháo* của cậu đầu rồi, trước đó còn gọi cô là Bạch Liên Hoa, bánh bao mềm, thỏ con, sao giờ lại biến thành ba ba rồi?

(*Tiết tháo là ý chỉ những người có nhân phẩm, đạo đức cao, cương trực, không chịu khuất phục, v...v. Trong hoàn cảnh này ý của Lâm Yên là hỏi liêm sỉ của Bùi Vũ Đường vứt đầu rồi.)

Sớm biết cậu ta gọi một tiếng “ba” chẳng áp lực chút nào, cô sẽ không phiền toái đi giúp cậu ta như vậy.

Cũng may chỉ là tùy tiện lái một chút, bằng không thì cái chân đau của cô không thể trụ nổi.

Lâm Yên còn đang tĩnh lặng, vừa nghiêng đầu thì bất gặp cặp mắt sáng chói, giống như chín cái mặt trời mọc trong mắt cậu ta.

Đối với ánh mắt nóng rực thế này, quả thật không chịu nổi.

Bùi Vũ Đường cứ dùng ánh mắt làm đui mù mắt người ta nhìn cô chăm chăm "Ba ba! Cô rút cục sao lại làm được! Thế mà thằng Tống Diệu Nam! Còn đã chấp cả một vòng nữa!"

Lâm Yên: "..."

Thắng một tay gà mờ, rất lợi hại sao?

Bùi Vũ Đường: "Ba ba, đây là cấp độ chuyên nghiệp đúng không! Có phải cô là cao thủ trong đội đua xe nào đấy?"

Lâm Yên: "Chờ chút... Tam thiếu, chúng ta thương lượng một chút, cậu có thể đừng gọi tôi là ba ba được không?"

Vừa nghĩ tới Bùi Duật Thành và Bùi Nam Như, tiếng ba ba này thật sự khiến cô kinh hồn bạt vía.

Bùi Vũ Đường: "Thế tôi gọi như nào?"

Lâm Yên: "Tùy tiện đi, không phải ba ba là được."

Bùi Vũ Đường: "Chị dâu cả!"

Lâm Yên: "Im miệng..."

Bùi Vũ Đường: "Chị dâu hai?"

Lâm Yên: "... Mẹ nhà cậu!

Lâm Yên nhẫn nhịn hít sâu một hơi: "Gọi tôi là Lâm Yên là được!"

Bùi Vũ Đường ngoan ngoãn mở miệng: "Được rồi chị Yên! Không thành vấn đề, chị Yên! Chị Yên, chị vẫn chưa trả lời vấn đề của em!"

"Cậu suy nghĩ nhiều rồi, cậu mới thấy tôi như vậy đã là cao thủ sao? Tôi chẳng qua chỉ lái xe hơi nhanh một chút!" Lâm Yên bắt đầu dĩ nhiên.

Bùi Vũ Đường mở to hai mắt nhìn, "Chẳng qua lái xe hơi nhanh một chút? Chị Yên, chị đối với nghề đua xe này hình như hiểu lắm rồi phải không, đối với một tay đua mà nói, tốc độ là tính mạng!"

"Đúng là không hiểu nhiều, chẳng qua trước đó chơi thử một khoảng thời gian..."

Lâm Yên cũng không muốn nhắc nhiều đến đoạn quá khứ kia, tên của cô, từ lâu đã bị gạch tên khỏi giới đua xe rồi.

Bùi Vũ Đường nháy nháy mắt, mặt mũi đầy tò mò: "Chị Yên, chị chỉ là một cô gái, còn đi chơi trò đua xe nguy hiểm như vậy?"

Lâm Yên sờ lên mũi, qua loa đáp lại cho có: "Chuyện này sao... Nói ra rất dài dòng..."

Bùi Vũ Đường: "Không sao, không có việc gì! Chị có thể từ từ nói!"

Nhìn bộ dáng Bùi Vũ Đường, thiếu điều hận không thể lấy sổ ghi chép ra viết lại lời cô nói.

Lâm Yên không có cách nào khác, đành vắt hết óc suy nghĩ xem nên trả lời thế nào.

Một lúc lâu sau, cô mới mở miệng nói, "Thật ra... Chuyện là thế này, tôi biết chơi đua xe, cũng là bởi vì tình cờ... Lúc ấy... Người tôi thích... Anh ấy là một tay đua xe... Bởi vì anh ấy... Tôi mới tiếp xúc với đua xe..."

Bùi Vũ Đường ngăn người: "Chị lại vì muốn cua trai mà đi đua xe á..."

Lâm Yên: "Thế nào?"

Bùi Vũ Đường: "Không có... Không có gì... Sau đó thì sao? Sau này chị của đồ người ta à, người kia thành bạn trai của chị sao?"

Lâm Yên về mặt thờ thần nhớ lại: "Sau đó, tôi bắt đầu chậm rãi học, từng chút một tìm tòi, rồi thấy mình càng lái càng nhanh, cuối cùng tôi phát hiện... Đua xe vui như vậy, còn muốn bạn trai làm gì? Bạn trai là cái gì? Có thể ăn được à?"

Bùi Vũ Đường: "Áy..."

Cậu ta đoán được mở đầu, nhưng không đoán được kết thúc là thế này.

- - -

Ps: Cần tuyển editor làm hết bộ truyện này, có kinh nghiệm từng edit từ bản convert. Ai có nhu cầu ứng cử xin comment phía dưới.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Tôi rất có nguyên tắc

Edit: TH

Beta: Kali

Lâm Yên liếc mắt nhìn cậu ta: "Làm sao vậy?"

Bùi Vũ Đường vội vàng khoát tay nói: "Không có gì, không hồ là ba ba em! Chị Yên chị nói rất chí lý! Chị Yên nói cái gì cũng đúng!"

Lâm Yên biểu tình câm nín: "Tôi nói cái gì cũng đúng? Trước đây cậu không phải nói tôi dùng mọi biện pháp tạo scandal để gây sự chú ý sao, còn không biết xấu hổ bịa đặt nói người khác là bạn trai tôi..."

Bùi Vũ Đường không chút do dự đáp luôn: "Vậy khẳng định là người khác bịa đặt! Là những người đó nói xấu chị!"

Lâm Yên: "..."

Chàng trai, hình như trước đó cậu không có nói vậy!

Khóe miệng Lâm Yên hơi co rút, "Cậu thay đổi cũng nhanh nh? Nguyên tắc đâu?"

Bùi Vũ Đường gãi gãi đầu: "Nguyên tắc? Em rất có nguyên tắc mà!"

Lâm Yên: "..."

Thế nên, nguyên tắc của cậu là, ai lái xe nhanh, người đó nói cái gì cũng đúng?

Ông tài xế có loại đãi ngộ này không?

"Đúng rồi đúng rồi, chuyện đó chị Yên, vì sao chị không tiếp tục chơi đua xe, đi làm diễn viên làm gì?" Bùi Vũ Đường hỏi.

Hiện tại Bùi Vũ Đường càng ngày càng tò mò làm cô thực sự càng thêm khó đối phó...

Lâm Yên thuận miệng nói, "Ban đầu đua xe là tùy tiện chơi, tôi vẫn tương đối thích làm diễn viên hơn..."

Bùi Vũ Đường suy nghĩ một chút, dù sao Lâm Yên cũng chỉ là một cô gái, đúng là không có khả năng làm nghề đua xe, yêu thích làm diễn viên hơn cũng là điều rất bình thường, thế là cuối cùng thôi không hỏi tới nữa, "Việc này, thật đáng tiếc..."

Lâm Yên thấy Bùi Vũ Đường cuối cùng ngừng truy hỏi, mới thờ phào nhẹ nhõm.

Thật ra, những chuyện cô vừa mới nói với Bùi Vũ Đường, cũng không hoàn toàn là nói dối, nửa thật nửa giả mà thôi.

Nguyên nhân cô rời khỏi giới xe đua là giả, nhưng nguyên nhân cô vào nghề là thật.

Lúc trước, đúng là cô vì thích một tay đua nên mới tiếp xúc đua xe, sau này phát hiện, đua xe so đàn ông thú vị hơn nhiều, nghiện đến mức cô trực tiếp đem quảng đàn ông ra sau gáy, đi chơi đua xe...

Quả thật, nhớ lại, loại chuyện thế này đối với cô mà nói, giống như không phải lần đầu tiên.

Cô học cái gì đều rất nhanh, sau khi nghỉ học đã từng làm rất nhiều công việc khác nhau, trước khi đến với đua xe, còn làm game thủ cày thuê một khoảng thời gian ngắn.

Lúc đó cô cũng hết sức yêu thích một vị tuyển thủ chuyên nghiệp, vì anh ta mà khổ luyện kỹ thuật chơi game, kết quả, cuối cùng cô từ thanh đồng đánh lên vương giả, cuối cùng trở thành đệ nhất AD carry* trong server nội địa.

(*AD là viết tắt của Attack Damage. AD carry là những tướng thiên về khả năng tấn công vật lý. Nói một cách nôm na, AD carry là những tướng bắn xa và sở hữu các kỹ năng được hưởng lợi từ sát thương vật lý hoặc tốc độ tấn công. – một thuật ngữ trong game LOL liên minh huyền thoại)

Chơi game rất vui, bạn trai là cái gì? Có thể ăn sao?

Tuy nhiên, lúc cô chơi game khi đó ra mắt quảng bá chưa được bao lâu, game lúc ấy còn chưa phổ biến, thi đấu tranh tài không ai xem, không kiếm được tiền, cho nên rất nhanh cô liền đã đổi nghề tìm con đường kiếm tiền mới.

Sau này qua lại với Hàn Dật Hiến, thật ra là Hàn Dật Hiến chủ động theo đuổi cô trước.

Bọn họ từ nhỏ đã quen biết, lúc đi học còn học chung một trường, khi đó cô được xem như là một học thần* vô cùng nổi bật, chẳng qua sau khi bố mẹ ly hôn, cô thoát ly khỏi giới thượng lưu, bỏ học làm công, mới phải đi xa như vậy.

(*Học thần là chỉ những người không hay chăm học nhưng sở hữu trí thông minh cao, học tập giỏi.)

Mãi cho đến nhiều năm về sau, trong một lần vô tình gặp gỡ, Hàn Dật Hiến chủ động theo đuổi cô...

Sau khi bị cấm thi đấu ở nước ngoài, không gượng dậy nổi nữa cô mới về nước, em gái và Hàn Dật Hiến là bến bờ, là chốn an ủi duy nhất của cô.

Cô tự động viên mình, nghỉ thi đấu cũng tốt, có thể dành nhiều thời gian bù đắp cho người nhà và bạn trai.

Vì có thể ở bên Hàn Dật Hiến, lúc ấy cô mới quyết định tiến vào giới giải trí.

Khi đó cô đúng là lao lực quá độ, chỉ muốn bình lặng yêu đương, bồi dưỡng tình cảm gia đình thật tốt và nghỉ ngơi tĩnh dưỡng sau chấn thương ở chân.

Nhưng cô nào hay biết, thứ mà cô luôn cho là mái ấm áp lại là nơi địa ngục đầy rẫy tâm địa ác độc...

Cô đem hợp đồng và quan hệ xã hội của bản thân đều giao cho Lâm Thư Nhã xử lý, mà Lâm Thư Nhã lại lấy danh nghĩa giúp đỡ cô, tạo đủ loại scandal thu hút chú ý.

Lúc đó cô đúng là tốc độ nổi tiếng rất nhanh, nhưng nổi tiếng vì bị chửi rủa, trên mạng đâu đâu cũng ngập tiếng mắng chửi cô, chờ lúc cô kịp phản ứng lại thì chuyện tình cảm giữa cô và Hàn Dật Hiến đã gặp nguy hiểm rồi.

Cô bắt đầu không đi theo những công việc do Lâm Thư Nhã sắp xếp cho nữa, nhưng hiệu quả không cao, mãi đến khi, cô phát hiện Lâm Thư Nhã và Hàn Dật Hiến lén lút qua lại sau lưng mình, mới triệt để lật bộ mặt.

Sau này điều tra kỹ lưỡng thêm, cô thậm chí còn phát hiện, chuyện cô bị cấm thi đấu cũng là do đũa em gái này hãm hại, bấy giờ trong lòng mới hoàn toàn sụp đổ, thất vọng và chán chường...

- - -

Ps: Cần tuyển editor làm hết bộ truyện này, có kinh nghiệm từng edit từ bản convert. Ai có nhu cầu ứng cử xin comment phía dưới.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Dâu trưởng như mẹ

Edit: TH

Beta: Kali

Bùi Vũ Đường kích động nhìn cô chăm chú: "Chị Yên, mặc dù chị nói chị chẳng qua tùy tiện chơi, thế nhưng chị thật siêu lợi hại, em ngồi trên xe mới phát hiện, chị chèn ép Tổng Diệu Nam đến mức thẳng đó không chỗ nào đánh trả được, mà đáng sợ nhất là căn bản chị không dùng toàn lực! Xin chị hãy dạy em đua xe đi, em nhất định phải trở nên nổi tiếng, để anh trai em lau mắt mà nhìn! Nếu không em tuyệt đối không về nhà nữa!"

Lâm Yên nhìn về phía chàng trai, "Ồ, trước cậu cũng bởi vì chuyện này mà bỏ nhà ra đi sao?"

Bùi Vũ Đường rũ đầu, "Người nhà em đều không đồng ý cho em đua xe, nhất là anh cả, cực kỳ phản đối, nhưng, em thật sự yêu thích nó vô cùng..."

Hoá ra Bùi Duật Thành đặc biệt chán ghét đua xe!

Lâm Yên có chút hơi khó nói, "Chuyện này... Tôi cũng chỉ là gà mờ, nếu như trong thâm tâm cậu muốn học tập nghề này, nên tìm huấn luyện viên chuyên nghiệp thì tốt hơn!"

Việc này Lâm Yên không nói láo, tay đua xe giỏi, không nhất định phải là một huấn luyện viên giỏi.

Bùi Vũ Đường: "Em không có tiền..."

Lâm Yên: "..."

Đây thật đúng là... Rất chua xót...

Cô bị cảm động lây luôn.

Bùi Vũ Đường: "Mà anh em lại thả lời, không ai dám cho em vay tiền, không ai dám giúp em."

Về mặt Lâm Yên đau khổ: "Tôi cũng không dám!"

Bùi Vũ Đường hai mắt sáng lên: "Không bằng thế này đi, em giúp chị của anh em, chờ chị thành chị dâu em rồi, chị dám được! Đến lúc đó chị có thể làm chỗ dựa cho em!"

Lâm Yên: "..."

Chàng trai, logic này của cậu hay đấy!

Lâm Yên bắt đầu dĩ lập lại: "Được, tôi tuyên bố lại lần nữa, cậu thật sự hiểu lầm, tôi đối với anh cả nhà cậu tuyệt đối không có ý gì."

"Thật không? Ngay cả anh cả nhà em mà chị còn không hứng thú? Chị có phải phụ nữ không thế?" Biểu cảm Bùi Vũ Đường rất thất vọng.

Lâm Yên im lặng liếc mắt, "Tóm lại, chuyện này, tôi đứng là bất lực, tuy nhiên, động cơ của Tổng Diệu Nam là dùng xe của cậu thắng về, cái này là của cậu, cậu có thể để người ta sửa lại một chút, đối với con xe của cậu trợ giúp tính năng hơn rất nhiều!"

"Cái gì? Chị muốn cho em động cơ kia? Thật cho em sao?"

Bùi Vũ Đường cảm động không thôi mà nhìn chăm Lâm Yên: "Chị Yên, chị thật tốt! Hoá, cái này gọi là cảm giác dâu trưởng như mẹ* sao? Em rất mong muốn có chị dâu!"

(*Người Trung Quốc thường hay có câu "trưởng tẩu như mẹ")

Lâm Yên: "..."

Dâu trưởng như mẹ là cái quỷ gì!

Chàng trai, cậu đừng dùng thành ngữ lung tung được không???

Còn có, cậu không phải mới không lâu trước đây còn thề thốt có chết đối trên đường cái, từ cửa sổ cao tầng nhảy xuống, cũng tuyệt đối sẽ không nhận chị dâu cả là cô sao?

Lâm Yên: "Bùi tam thiếu..."

Bùi Vũ Đường: "Đừng gọi em là Tam thiếu, quá xa lạ, chị gọi em là Vũ Đường đi, Đường Đường cũng được!"

Đường Đường...?

Lâm Yên đen mặt, "Vậy tôi gọi cậu là Vũ Đường.. Dạy cậu đua xe chỉ sợ là không được, tôi đã không động vào đua xe... Nếu về sau cậu có gì không hiểu về kĩ thuật cần cái tiến, có thể tới hỏi tôi, nếu tôi biết, có thể giúp cậu..."

Bùi Vũ Đường: "Thật sao, vậy tốt quá rồi!"

Lâm Yên: "Tuy nhiên, tôi cũng có một vấn đề nhỏ, khả năng cần nhờ cậu giúp đỡ."

Bùi Vũ Đường: "Giúp chuyện gì, không thành vấn đề, chị cứ việc nói!"

Lâm Yên: "Khụ, cậu có không anh cả cậu... Ủ... Video thu lại hoạt động hằng ngày..."

"Cái gì? Chị Yên, chị muốn video "đen" của anh cả nhà em?" Bùi Vũ Đường kinh ngạc, nhìn Lâm Yên như đang nhìn một đồ biến thái.

Lâm Yên: "..."

Cái gì mà tôi muốn video XXX của anh trai cậu! Có thể thôi nói nhảm kì quặc như vậy không?

- - -

Ps: Cần tuyển editor làm hết bộ truyện này, có kinh nghiệm từng edit từ bản convert. Ai có nhu cầu ứng cử xin comment phía dưới.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Phố Nam Lục Thụ Xuân Nhiều Như*

Edit: TPL

Beta: Kali

(*街南绿树春饶絮 - một câu thơ của Yến Kỳ Đạo thời Bắc Tống, bài thơ này nói về mùa xuân và tình yêu trai gái...

Dịch nghĩa: Phố Nam xuân đến tràn trời biếc.

Hoặc: Ngày xuân hoa lá rợp phố Nam

- - -có sự tham khảo)

Lâm Yên hít sâu một hơi, "Tôi chẳng qua chỉ muốn video sinh hoạt hàng ngày thôi, bởi vì anh của cậu từ trước tới nay bình thường đều không tiếp nhận phỏng vấn, ngay cả ảnh chụp bên ngoài cũng không nhiều, càng khỏi nói tới video, cho nên tôi chỉ có thể tìm cậu hỗ trợ!"

"Nhưng, chị muốn video làm gì?" Bùi Vũ Đường khó hiểu.

Lâm Yên lườm cậu ta một cái, "Yên tâm, tôi không phải biến thái, chỉ là vì gần đây tôi nhận được một vai, nhân vật này là nữ tổng giám đốc bá đạo, tôi cần phải bắt chước khí chất của anh cậu một chút."

Cô hoàn toàn không ngờ chính mình sẽ dùng phương pháp không thể tưởng tượng này mà đạt được vai nữ phụ số bốn.

Thế nhưng, nếu đã lấy được, dù có phải đa nhân cách hay không, cô nhất định sẽ không từ bỏ cơ hội này.

Hiện tại chẳng mấy chốc nữa cô sẽ vào đoàn làm phim, cần phải nhanh chuẩn bị kỹ càng cho vai nữ phụ số bốn này.

Dù sao trước mắt cô còn chưa tìm ra rốt cuộc mình bị bệnh gì, không thể gửi gắm hi vọng ở cái nhân cách xuất quỷ nhập thần kia được.

Mà cô suy nghĩ nửa ngày, trong các nội dung phim truyền hình điện ảnh, kiểu người như nữ tổng giám đốc bá đạo trước giờ không nhiều, diễn tốt càng ít, rất khó tìm phim tham khảo được mà xem.

Mà khí chất của Bùi Duật Thành là hoàn hảo nhất, thích hợp nhất.

Hôm nay ở thời điểm đang thử vai, cô suýt nữa thì tưởng mình bị Bùi Duật Thành nhập vào người!

"Được, không thành vấn đề, cứ giao cho em, em giúp chị giải quyết!" Bùi Vũ Đường sáng khoái nói.

"Được rồi, vậy thì làm phiền cậu!" Lâm Yên gật đầu, dù sao Bùi Vũ Đường cũng là em ruột Bùi Duật Thành, kiếm được video hằng ngày của anh ta chắc chắn rất dễ dàng.

"Đến lúc đó em làm thế nào gửi video cho chị? Chúng ta add wechat* nhé?" Bùi Vũ Đường nói xong lấy điện thoại ra.

(*Wechat hay còn gọi là weixin một ứng dụng chat chit của Trung Quốc, chi tiết tra google)

"Hả, được thôi!"

Lâm Yên cũng lấy điện thoại di động ra, mở mã QR của bản thân, hai người nhanh chóng kết bạn với nhau.

Thêm bạn tốt xong, Bùi Vũ Đường nhìn chăm chăm trên Wechat ảnh đại diện và ID của Lâm Yên, lại liếc mắt nhìn cô một cái, ánh mắt lóe lên ý tứ sâu xa.

Lâm Yên không hiểu: "Làm sao thế? Làm gì nhìn tôi như vậy?"

Bùi Vũ Đường búng tỉnh ngộ, nói: "Chị Yên, khó trách sao chị nói dối với anh cả em không có ý gì, hoá ra chân ái của chị, là anh hai của em!"

Lâm Yên: "Hả???"

Bùi Vũ Đường bộ dáng như đã hiểu, chỉ vào điện thoại di động, "Không cần giả vờ, chị xem ảnh đại diện của chị, là ảnh chụp anh hai em, còn có ID của chị cũng là tên anh hai!"

"Áy..."

Lâm Yên vội vàng cúi đầu xem điện thoại di động của mình, này mới nhận ra, giống như nhiều fans hâm mộ khác, ảnh đại diện là idol của mình, mà ID của cô là... Phổ Nam Lục Thụ Xuân Nhiều Như.

Câu này xuất phát từ câu thơ cổ của danh gia Yến Kỳ Đạo thời Bắc Tống, vừa vặn trong câu thơ này có hai chữ "Nam Như".

Hiểu lầm này quá lớn!

Lâm Yên tranh thủ nói rõ lý do, "Cấm nói nhảm, anh hai cậu là siêu sao Ảnh Đế, cũng là tiền bối tôi hết sức kính phục, tôi chỉ là fan hâm mộ anh hai cậu mà thôi! Chỉ có thể đứng từ xa nhìn! Tôi ngay cả chữ kí của anh hai cậu cũng không cướp nổi!"

Lâm Yên cực lực bảo vệ sự trong sạch của thần tượng.

Mặc dù trước kia cô cò nhiệt* với rất nhiều nghệ sĩ nam để nổi tiếng, thế nhưng, thần tượng của cô, tuyệt đối cô sẽ không đi nhúng chàm** đâu!

(*Từ cò nhiệt này ai hay hóng phốt từ showbiz hiểu ngay, kiểu giống tung tin đồn xấu, tung tin tình ái với nhà bên nam để được hot lên, có thể là bịa đặt 100% hoặc chỉ tương tác nhẹ như chạm mắt hay chào hỏi bắt tay cũng bị xào nấu lên thành yêu đương...

** Nhúng chàm = Châm mút, một hành động với ý xấu xa dè tiện)

Bùi Vũ Đường bĩu môi nói, "Không có gì khác nhau, chẳng lẽ chị không muốn gả cho idol của mình sao? Các fans hâm mộ không phải đều gọi idol của mình là chồng đây à?"

Lâm Yên: "..."

Thằng ranh này, cậu hiểu biết quá đấy!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Ông vui vẻ là được rồi

Edit: TH

Beta: Kali

Sau khi chia tay Bùi Vũ Đường, Lâm Yên không về nhà mẹ nữa.

Bởi vì thử vai lần này, cô và mẹ bên kia đã hoàn toàn không nể mặt mũi, không cần quan tâm chuyện gì xảy ra.

Không bằng tới tìm Ông Cảnh Dương ở nhờ một thời gian, sau khi tìm được phòng trọ rồi sẽ lập tức dọn nhà.

Đình hoa Giang Phong

Lâm Yên đứng trước cửa khu trọ, ấn chuông cửa.

Uông Cảnh Dương kéo cửa ra, vừa nhìn thấy cô, đuôi lông mày lập tức nhướng lên, "Bà cuối cùng cũng bị đuổi ra ngoài rồi à?"

Lâm Yên nhìn bộ dáng hớn hờ của đối phương, có chút cạn lời, "Sao tôi cảm thấy ông giống như đang rất vui về thế?"

"Đây không phải vì thấy bà ở chỗ kia ở bị khinh bỉ sao, dọn ra ngoài ở là tốt rồi!" Uông Cảnh Dương vừa cầm dép lê đưa cho cô, vừa cười nói.

Lâm Yên nhìn đôi dép lê màu hồng mới tinh trên tay Uông Cảnh Dương, hơi sững sốt vô thức hỏi, "Ông có bạn gái?"

Không thể trách Lâm Yên nghĩ nhiều, đôi dép này không chỉ là màu hồng, còn có hai cái tai mèo nữa.

Uông Cảnh Dương nguyệt cô, "Bạn gái gì? Bà lại uống nhiều rồi à?"

Lâm Yên chỉ dép, "Vậy sao trong nhà ông lại có dép lê nữ?"

Uông Cảnh Dương đen mặt, nhìn cô nàng không hề hay biết gì, quát lên: "Tôi thích loại kiểu dáng như này, được chưa?"

Lâm Yên nhìn Uông Cảnh Dương với ý tứ sâu xa, "Được được được, không vấn đề, ông vui về là được rồi!"

Thật không ngờ, Uông Cảnh Dương còn có loại sở thích này...

Uông Cảnh Dương suyt nửa thì bị tức chết, hít sâu một hơi rồi nói, "Thế nên, bây giờ bà tính sao?"

Lâm Yên đeo dép, ngồi xuống ghế sa lon, "Tôi thử vai thành công, đã xin đạo diễn trả trước cát-xê, chuẩn bị dọn ra ngoài, lần nữa thuê phòng ở."

Uông Cảnh Dương biểu tình hơi cứng lại, "Cái gì? Bà thử vai thành công?"

Lâm Yên gật đầu, "Đúng thế, mà lại không phải diễn viên quần chúng, là một bộ phim được đầu tư kinh phí cao diễn vai nữ phụ số 4!"

Uông Cảnh Dương nghe vậy, mặt mũi đầy hoài nghi: "Với cái kỹ thuật diễn xuất kém cỏi của bà á...?"

Hai con người Lâm Yên hít lại: "Cho ông thêm một cơ hội!"

"Khụ... Vâng vâng vâng, không phải kỹ thuật diễn xuất của bà nát, chẳng qua là căn bản chưa nghiêm túc thôi, một khi bà đã nghiêm túc rồi, làm gì còn đất cho ảnh hậu, ảnh đế nữa?" Uông Cảnh Dương nhanh chóng đổi lời.

Lâm Yên lập tức hai má cười lúm đồng tiền như hoa, "Cầu Từ, quả nhiên vẫn là ông thông minh nhất!"

Uông Cảnh Dương: "... Ha ha..."

"Đúng rồi, bà vừa mới nói muốn dọn nhà, vậy đã tìm được phòng chưa?" Uông Cảnh Dương hỏi.

"Đang chuẩn bị tìm đây! Tôi với mợ đã triệt để trở mặt rồi, chắc chắn là một ngày cũng không ở được, tình hình cụ thể sau này tôi nói với ông tí nữa, trước làm phiền ông mấy ngày, chờ tôi tìm được chỗ ở sẽ chuyển ngay!" Lâm Yên nói.

"Tôi thì không sao cả, tùy bà ở bao lâu cũng được!"

Uông Cảnh Dương nói xong, tròng mắt chuyển động lên xuống, mở miệng, "Đúng rồi, vừa hay ở phòng trọ cách vách đang trống, không bằng bà trực tiếp chuyển tới sát vách phòng tôi đi, cũng có thể chiếu cố tốt lẫn nhau, nếu không một cô gái như bà, ở một mình ở cũng không an toàn."

"Cách vách ông không phải có khách trọ rồi sao? Anh ta thuê lâu dài mà?" Lâm Yên thấy có chút kỳ quái.

Uông Cảnh Dương: "Tôi đâu biết, dù sao thì cứ hỏi!"

Lâm Yên nhú mày: "Lạ thật, lần trước gặp anh ta còn nói thuê ba năm..."

Uông Cảnh Dương thuận miệng đáp: "Đoán chừng có chuyện gì nên dừng thuê, tôi với chủ thuê nhà có quen biết, có thể liên hệ trực tiếp giúp bà!"

Lâm Yên sờ cằm, "Đừng nóng vội, tôi thử tự mình tìm xem đã..."

Uông Cảnh Dương: "Còn tìm cái gì, quá tiện nghi! Mà chủ thuê nhà lại vội vã cho thuê, giá cả còn có thể hạ xuống!"

Lâm Yên: "Vậy được! Ông giúp tôi liên hệ đi!"

Uông Cảnh Dương: "..."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Chẳng qua chỉ đưa xe một chút

Edit: TH

Beta: Kali

Uông Cảnh Dương cũng không biết có phải là ảo giác của mình hay không, anh ta cảm thấy, đêm nay Lâm Yên, so với lúc bình thường hình như có chỗ không giống nhau.

Sau khi bị cấm thi đấu rồi trở về nước, lại bị Lâm Thư Nhã và Hàn Dật Hiền phản bội, cả người Lâm Yên tan vỡ gượng gạo không dậy nổi, nhưng hiện tại, giống như đột nhiên khôi phục sức sống.

Trên thực tế, ở lần gặp mặt trước, anh ta đã phát hiện tinh thần của cô tốt lên không ít.

Nhất là buổi tối hôm nay, thậm chí ngay cả trên người cô anh ta cũng thấy xuất hiện một tia bóng dáng phấn chấn như lúc trước.

"Ngoại trừ thử vai hôm nay, bà còn làm gì?" Uông Cảnh Dương nhin không được truy hỏi một câu.

"Không làm gì!" Lâm Yên nháy nháy mắt, mặt đầy ngây ngốc.

Uông Cảnh Dương nhíu mày, "Sao tôi thấy tâm trạng bà có vẻ sáng lạn thế?"

"Có sao?"

Lâm Yên sờ lên mặt mình, cô chẳng qua đưa xe một chút thôi mà?

Rõ ràng như vậy?

"Chắc là bởi vì tôi kiếm được tiền!" Lâm Yên trả lời.

Uông Cảnh Dương cảm thấy lý do này cũng hết sức là hợp lý, "Được, tôi trực tiếp giúp bà liên hệ chủ thuê nhà!"

...

Sáng ngày thứ hai.

Hiệu suất của Uông Cảnh Dương cực cao, đã giúp cô liên hệ với chủ thuê nhà xong xuôi, tiền thuê nhà so với giá thị trường, đúng là rẻ hơn một chút.

Nơi này mặc dù không tính là khu trọ tốt, thế nhưng với tiền thuê nhà này, xác thực không tệ.

Thế là, Lâm Yên liền quyết định, lập tức liên hệ với công ty dọn nhà.

Không lâu sau, hai người đứng ở trước cửa khu chung cư của mẹ.

Uông Cảnh Dương vừa đi vừa nói: "Đồ dùng trong nhà với đồ điện gia dụng các loại, ngày mai tôi sẽ đi mua với bà!"

Lâm Yên xua tay, "Không cần."

Đang nói chuyện, thang máy "tinh" một tiếng, hai người và công nhân của công ty dọn nhà đã chạy tới nơi.

"Bà có một chút đồ vớ vẩn, tôi giúp bà chuyển là xong rồi, còn kêu công ty dọn nhà làm gì?" Uông Cảnh Dương bữu môi phi nhỏ.

Lâm Yên vừa bấm nhấn chuông cửa, vừa cười cười, "Ai nói, đồ vật của tôi rất nhiều đấy."

Vừa dứt lời, cửa đã mở.

Vương Xảo Tuệ thấy Lâm Yên thì ngẩn người, lập tức nổi trận lôi đình, khinh khỉnh ra mặt nói, "Ồ! Đây không phải là đại minh tinh Lâm Yên của chúng ta hay sao? Bay lên cảnh cây rồi, còn mò mặt về chỗ ở rách nát như đây làm gì?"

Tần San San dường như là nghe thấy Lâm Yên tới, lập tức từ phía sau vọt ra, chỉ vào mặt Lâm Yên bắt đầu mắng, "Lâm Yên đồ không biết xấu hổ, đoạt vai của tao! Thế mà còn muốn ở lại trong nhà của tao, không có cửa đâu!"

Vương Xảo Tuệ cười lạnh nhìn thoáng qua Lâm Yên và Uông Cảnh Dương, "Ài, thế nào? Còn mang tiểu bạch kiểm* nghèo túng này đến làm chỗ dựa à?"

(*Tiểu bạch kiểm để chỉ những chàng trai trắng trẻo trông giống thư sinh trời gà không chặt.)

Tiểu bạch kiểm nghèo túng Uông Cảnh Dương: "..."

"Tao cho mày biết Lâm Yên, đây là nhà của bà đây, từ giờ trở đi, mày cút ra ngoài cho tao, nếu không tao sẽ tố cáo kiện mày tội tự ý xông vào nhà dân!" Vương Xảo Tuệ nói xong, tay chỉ thẳng về phía góc tường, "Cầm lấy đồng đồ đạc rách nát của mày, cút đi!"

Ánh mắt của Lâm Yên theo hướng tay Vương Xảo Tuệ chỉ, nhìn thoáng qua, đồ đạc trong phòng của cô đã sớm bị Vương Xảo Tuệ coi như thể đồng rác mà vứt ra ngoài.

Uông Cảnh Dương không nhịn được nữa nổi giận mắng, "Mẹ kiếp, bà là đồ khốn nạn, lúc trước phòng này là Lâm Yên cho tiền mua, có cút thì cũng phải là các người cút đi..."

Vương Xảo Tuệ lập tức đầy dặc ý, "Ồ, vậy chúng mày đi tố cáo tao đi, cảnh sát tới bắt tao được à? Trên bất động sản chứng nhận có viết tên của tao!"

Lâm Yên không nhanh không chậm cản Uông Cảnh Dương đang tức xù lông, vẩy vẩy tay với công nhân dọn nhà phía sau, "Đồ vật di chuyển cẩn thận."

"Được thưa Lâm tiểu thư!" Công nhân dọn nhà nghiêm chỉnh đóng gói những đồ đạc mà Vương Xảo Tuệ ném ra ngoài, bỏ vào bên trong thùng chứa.

Vương Xảo Tuệ thấy Lâm Yên thức thời như thế, trào phúng vòng hai tay quanh ngực, "Cầm lấy đồng rác rưởi của mày cút đi!"

Lâm Yên cười cười, "Không vội, đồ của tôi, còn chưa chuyển xong!"

Vương Xảo Tuệ mặt hơi biến sắc, "Đồ của mày? Mày ngoại trừ chút rách rưới này ra, còn có đồ gì?"

Ánh mắt Lâm Yên vượt qua Vương Xảo Tuệ và Tần San San nhìn vào trong phòng, lập tức nghiêng đầu, mở miệng nói với các nhân viên dọn nhà đang làm việc sau lưng, "Đi vào, toàn bộ dọn sạch cho tôi, một thứ cũng không để lại!"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Không để lại bất cứ thứ gì

Edit: TH

Beta: Kali

Vương Xảo Tuệ sùng sốt, lập tức hét ầm lên, "Lâm Yên, mày muốn chết à! Đây chính là đồ của tao! Mày dám dọn!"

Tần San San cũng giận đến tái mặt, "Lâm Yên mày điên rồi! Nghèo đến độ trực tiếp ra tay cướp sao?"

Uông Cảnh Dương đứng bên cạnh thấy thế cũng ngây cả người, "Chúa ơi, bà chơi lớn như vậy sao?"

Dứt lời, đáy mắt Lâm Yên lóe lên một tia mà bình thường chưa bao giờ xuất hiện trên biểu cảm khuôn mặt của cô, "Tôi thích thế! Phải sớm làm vậy với bọn họ lâu rồi!"

Nhân viên dọn nhà mà Lâm Yên thuê, nghe vậy liền dồn dập vào trong nhà, chuẩn bị bắt đầu khuân đồ.

Vương Xảo Tuệ vừa thấy lập tức gào lên, "Lâm Yên con ranh con này, mày thế mà thật dám ăn cướp trắng trợn! Tao muốn báo cảnh sát! Tao phải báo cảnh sát ngay bây giờ!"

Lâm Yên hơi nhíu mày, "Muốn báo cảnh sát? Được! Có muốn tôi giúp các người không?"

Tần San San lấy điện thoại ra, "Lâm Yên, mày cho là chó cùng rứt giậu* rồi không sợ bị cắn đúng không? Tao sẽ đem mày tung lên mạng, cho mày lại một lần nữa nổi tiếng!"

(*Trong bản gốc tác giả dùng câu khác, nhưng nghĩa tương đương với câu “chó cùng rứt giậu” của ta nên mình thay bằng câu này cho dễ hiểu. – bản edit

được cập nhật nhanh nhất trên wattpad Meow_team)

Vương Xảo Tuệ một tay túm lấy một nhân viên dọn nhà, "Cậu dám! Cậu dám động vào đồ của nhà tôi một thứ gì, tôi báo cảnh sát bắt cậu!

Mấy công nhân dọn nhà thấy thế, lập tức có chút lưỡng lự, không dám động đây nữa.

Uông Cảnh Dương nhìn mẹ con nhà kia ức hiếp Lâm Yên, siết chặt nắm đấm, đáy mắt lóe lên một tia lạnh lẽo.

"Đồ đạc của các người?" Lâm Yên nhìn bộ dáng vênh váo hung hăng của hai mẹ con, không nhanh không chậm rút ra một xấp văn kiện, mở miệng nhẹ nhàng nói, "Ngại thật, trong phòng này từ điều hoà, TV, máy giặt, bàn ăn, thậm chí cả giấy dán trên tường... Tất cả đều là dùng tiền của tôi mua! Á đúng rồi, còn có mấy chậu hoa lan ở ban công kia nữa! Hiện tại, tôi muốn dọn đồ của tôi, có vấn đề?"

Trong tay cô có đầy đủ hóa đơn, kêu ai tới đều vô dụng.

Vương Xảo Tuệ và Tần San San nhìn về xấp giấy trong tay Lâm Yên, bên trong là những hóa đơn to nhỏ đủ cả.

Hai người liếc nhau, lập tức sắc mặt khế biến.

"Lâm Yên! Mày dám! Những vật này đều là chính mày tự mua, mua cho chúng tao, thì là đồ đạc của chúng tao, làm sao còn vô lý đòi chuyển đồ!" Vương Xảo Tuệ kêu gào.

Lâm Yên cười cười, "Ồ, hóa ra bà cũng biết, tất cả đều là tôi mua... Là tôi mua, không sai, tuy nhiên, tôi chưa nói qua muốn tặng nó cho các người, thế nào, có giấy tờ gì chứng minh không?"

"Con ranh, mày... mày..."

Ý cười trong đáy mắt biến mất: "Đừng ngây ra đó, dọn đi! Dọn cho tốt vào! Tôi trả các người giá gấp đôi!"

Để tránh cuốn vào thị phi, các nhân viên dọn nhà ban đầu đã nghĩ hủy đơn hàng này, nghe Lâm Yên có hóa đơn trong tay xong, những đồ vật này đúng là thuộc quyền sở hữu của Lâm Yên, lại gặp đúng chủ thuê muốn tăng gấp đôi giá tiền, lập tức không chút do dự đẩy Vương Xảo Tuệ ra, nhanh nhẹn bắt đầu dọn đồ.

"Các người dừng tay cho tôi! Dừng tay!"

"Không được chạm vào! Bàn trang điểm! Không được chạm vào bàn trang điểm của tôi!"

"Lâm Yên mày làm như thế, mày khinh thường mẹ góa con côi bọn tao, mày có xứng với cậu của mày không!"

...

Không phải đợi lâu, trong tiếng gào thét của hai mẹ con, công nhân dọn nhà dựa theo danh sách của Lâm Yên, sắp đem hết đồ trong nhà dọn bằng sạch.

Ngay cả giấy dán tường Lâm Yên cũng không tha, cho người ta dọn toàn bộ.

Thời điểm cô mới về nước, làm diễn viên thu nhập cũng tạm được, cho nên Vương Xảo Tuệ đối với cô cũng rất khách khí.

Chẳng qua không nghĩ rằng, sau khi cô bị phong sát, vừa mất đi thu nhập, thì Vương Xảo Tuệ lập tức lạnh lùng nhìn cô, thậm chí còn muốn tính cả tiền thuê nhà...

Lâm Yên là người vô cùng trọng tình trọng nghĩa.

Nhưng khi đã tuyệt tình, sẽ không để lại bất kì thứ gì.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49: May mắn quá mức

Edit: TH

Beta: Kali

Sau khi Lâm Yên cùng Uông Cảnh Dương và đám công nhân dọn nhà rời đi, Vương Xảo Tuệ đặt mộng ngồi bệt dưới đất bắt đầu gào khóc.

"Con ranh con đê tiện... Đồ lòng dạ nham hiểm độc ác..."

Tần San San trơ mắt nhìn bàn trang điểm yêu thích của mình, từ đầu giường, thậm chí ngay cả giấy dán tường xinh đẹp đều bị bóc sạch sẽ, tức đến muốn nổi điên, "Chuyện này tuyệt đối không thể cứ bỏ qua như vậy!"

"Không sai, không thể bỏ qua được, bây giờ con lập tức gọi điện thoại cho Thư Nhã! Con ranh con khôn kiếp đó, nó dám đối nghịch rồi!"

Tần San San lập tức lấy điện thoại ra, bấm số gọi cho Lâm Thư Nhã.

"Alo, chị Thư Nhã..."

Điện thoại vừa kết nối, Tần San San đã ngay lập tức bắt đầu nói liếng thoảng, "Chị họ Thư Nhã, chị phải giúp em, em sắp bị Lâm Yên làm cho tức chết! Hôm nay nó đột nhiên mang theo một đám người tới, hung thần ác sát, đem mọi đồ đạc trong nhà em dọn bằng sạch! Mẹ em bị nó chọc giận đến sinh bệnh rồi!"

"Lâm Yên đến nhà em giật đồ?"

"Đúng vậy! Chị Thư Nhã, chị cũng biết nó làm gì cần mặt mũi nữa, như quân thổ phỉ, giữa ban ngày ban mặt, thế mà dám ăn cướp trắng trợn!"

"Ồ, thật sao? Cô ta đã nghèo đến mức này?"

Lâm Thư Nhã cũng không quan tâm mẹ con Tần San San có bị coi thường hay không, cái cô ta quan tâm là, nhất cử nhất động* của Lâm Yên.

(*Nhất cử nhất động – mọi hành động từ nhỏ đến lớn. – Bản edit cập nhật hoàn thiện ở wattpad Meow_team, truyệnfull)

Từ trước tới nay Lâm Yên đều hết sức chiều cố quan tâm đến hai mẹ con nhà này, không ngờ lần này ngả bài không chữa cho tý mặt mũi nào.

Dù sao, cũng có thể hiểu được, hiện tại Lâm Yên chỉ là một con chó giấy chết trong nước, chuyện gì mà không dám làm ra.

Một bên Vương Xảo Tuệ ra hiệu cho Tần San San, Tần San San vội vàng tiếp tục mở miệng nói, "Dĩ nhiên rồi, bọn em bị ức hiếp cũng không quan trọng, chủ yếu là chị Thư Nhã, Lâm Yên cũng quá không coi chị trong mắt rồi, vai nữ số bốn kia, rõ ràng là chị Thư Nhã giúp em tranh thủ được, kết quả cứ thế bị nó cướp, chị Thư Nhã, chẳng lẽ con tức này chị có thể nuốt trôi sao?"

Tình huống phát sinh trong đoàn làm phim, Lâm Thư Nhã đã nhận được tin tức.

Cô ta không ngờ Chu tổng lại đột nhiên bị đuổi việc, thậm chí còn để cho Lâm Yên đạt được vai nữ phụ số bốn.

"Chị họ, chị nói xem Lâm Yên có phải tìm được hậu trường nào rồi không? Nếu không chị giúp em tìm vị Chu tổng kia, làm sao vừa đúng vào lúc ấy bị sa thải, thật là trùng hợp..." Tần San San thử thăm dò hỏi.

Lâm Thư Nhã cười giễu một tiếng, không nhanh không chậm nói, "Em quá đề cao nó rồi, chị đã nghe qua, Chu tổng bị sa thải, là bởi vì làm trái với quy định của công ty bị người ta tố cáo khuyết điểm, cùng với Lâm Yên không có bất cứ quan hệ nào."

Tần San San liên tục gật đầu, "Chẳng trách! Hóa ra chỉ được cái ăn may!"

Đầu kia điện thoại, Lâm Thư Nhã không biết nghĩ đến chuyện gì, ánh mắt hơi trùng xuống mấy phần.

Lần trước tại tiệc sinh nhật của cô ta, thái độ khác thường của Lâm Yên đã khiến cô ta chú ý.

Thế nhưng, sau này Hàn Dật Hiền nói lại là Lâm Yên giờ trò quý sau lưng, giả mạo cấp trên của công ty đối tác với Hàn gia gọi một cuộc điện thoại để uy hiếp, gã ta nhất thời hoảng hốt mới mắc lừa mà tin là thật.

Đến ngay cả Bùi Nam Như bên kia, cô ta đã âm thầm nghe ngóng tin tức phòng làm việc của Bùi Nam Như, phòng làm việc bác bỏ tin đồn, nói không có bất cứ quan hệ nào với Lâm Yên.

Lần đó Bùi Nam Như chẳng qua chỉ tình cờ đi ngang qua giúp Lâm Yên một chút.

Thế nhưng, gần đây vận may của Lâm Yên, tựa như có chút tốt quá mức...

"Chị họ, chị phải nghĩ biện pháp một chút, vai diễn này ngàn vạn lần không thể để cho nó đạt được, chẳng lẽ chị để cho nó giảm lên đầu chị rồi trèo lên sao?" Tần San San lo lắng mở miệng.

Lâm Thư Nhã nghe vậy, vẻ mặt có chút không vui, cô ta tự nhiên sẽ không cho phép Lâm Yên có bất cứ cơ hội nào.

Chẳng qua là, bộ phim kia bên đầu tư chính là công ty giải trí Đình Phong, hiện tại Chu tổng đã bị đuổi việc, cho dù là cô ta đi nữa, cũng không có cách nào không chế quyết định của đoàn làm phim.

Dù sao sau lưng Đình Phong cũng là tập đoàn tài phiệt JM.

Tuy thế, Lâm Thư Nhã cũng không quá để ý chuyện này, lạnh nhạt nói, "Vội cái gì? Coi như nó lấy được thì sao, cũng phải giữ chắc được nữa!"

Phá đám Lâm yên có quá nhiều biện pháp, cô ta muốn bóp chết con nhỏ đó, y như dễ dàng bóp chết một con kiến hôi.

Tần San San nghe Lâm Thư Nhã chuẩn bị ra tay xong, mặt mũi đầy hờn vui mừng, "Không sai, chị Thư Nhã, coi như nó có ăn được vào rồi thì cũng phải nôn ra!"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Cút ra đây cho tôi!

Edit: TH

Beta: Kali

Đình hoa Giang Phong.

Lâm Yên chỉ huy dọn nhà công nhân, đem từng đồ đạc sắp xếp đúng chỗ.

Những đồ dùng trong nhà và vật dụng này đều là lúc trước cô tự mình chọn, cho nên hết sức phù hợp sở thích của cô, bố trí xong lại quét dọn một chút, nhìn thoáng qua đã có vẻ trông ấm cúng hơn nhiều.

Mặc dù chắc chắn thua chỗ ở lúc trước của cô, nhưng cuối cùng đã không cần ăn nhờ ở đậu mà có chỗ đặt chân cho riêng mình rồi.

Chẳng qua không biết nghĩ đến điều gì, Lâm Yên lười nhác ngồi trên ghế salon cạnh giường, sắc mặt buồn phiền, không ngừng thờ dài.

Uông Cảnh Dương nhìn cô một cái, đoán chừng cô đang đau lòng, thế là lại gần an ủi nói, "Nén bi thương, vì loại người như mẹ bà và em họ của bà thì không đáng, cùng lắm thì sau này không gặp lại nữa..."

Lâm Yên xoa bóp cổ tay thờ dài, "Cầu Tử, thật sự là tức chết tôi luôn, sao vừa rồi tôi lại muốn ra oai, trả cho những nhân viên dọn nhà kia gấp đôi số tiền! Lỗ lớn!"

Uông Cảnh Dương đen mặt, "Bà khổ sở nửa ngày vì chuyện này?"

Lâm Yên nháy nháy mắt: "Làm sao? Vô ích tốn thêm tiền, tôi không thể khổ sở à?"

Uông Cảnh Dương: "..."

Lúc trước sao anh ta không phát hiện ra con bé này tham tiền đến vậy?

Uông Cảnh Dương đang muốn mở miệng nói chuyện, lúc này, điện thoại di động trên bàn của anh ta đột nhiên hiện lên một tin tức bất quá!

(*Tin tức bất quá giống như tin nóng chưa được xác thực rõ ràng như bạn đọc trên kênh 14 – bản edit hoàn thiện được cập nhật nhanh nhất ở wattpad Meow_team)

Uông Cảnh Dương tùy ý lướt qua, một giây sau, sắc mặt lập tức thay đổi: "Mẹ kiếp... Lâm Yên! Bà lại ra scandal mới!"

Lâm Yên xem thường, "Tôi bị lãng quên tới mức này, còn có thể ra scandal mới? Ai còn nhớ rõ tôi là ai?"

"Bà tự xem đi!" Uông Cảnh Dương trực tiếp nhét luôn di động vào trong tay Lâm Yên.

Lâm Yên nghi ngờ nhận điện thoại của Uông Cảnh Dương.

Sau khi thấy rõ chủ đề của tin tức giải trí đang nằm trên đầu kia, Lâm Yên suýt nữa bị dọa cho ngã dập mông khỏi ghế salon.

—— Con ác mộng của cả giới giải trí Lâm Yên đang Đông Sơn tái khởi*, đêm khuya bí mật hẹn hò với ảnh đế Bùi Nam Như!!!

(*Thành ngữ “Đồng Sơn tái khởi” hoặc “Đồng Sơn phục khởi” được dùng như một điển cố văn học để chỉ những người thất thế mà trùng hưng được thanh thế; hoặc nói theo ngôn ngữ hiện nay thì đó là chuyện quay trở lại vũ đài chính trị và tạo dựng sự nghiệp – bản edit hoàn thiện được cập nhật nhanh nhất ở wattpad Meow_team)

"Cái gì?!" Lâm Yên còn không theo kịp, "Tôi... Tôi với Bùi Nam Như???"

Lâm Yên tuyệt đối không ngờ rằng, thế mà cô ngày, tên của mình và Bùi Nam Như đồng thời xuất hiện trong tin tức bất quải.

Uông Cảnh Dương vừa đồng tình vừa nhìn Lâm Yên, "Trước đó tôi đã muốn hỏi giữa bà và Bùi Nam Như rút cục là có chuyện gì xảy ra, lần này thì bà chết chắc, với sức chiến đấu của fans hâm mộ Bùi Nam Như, tôi nhất xác cho bà đoán chừng cũng không thu được toàn thây..."

Lâm Yên ngơ ngác đứng hình, đọc kĩ từng chữ trong tin bất quải này.

Trong tin tức này có kèm theo ảnh chụp đêm hôm đó tại bữa tiệc sinh nhật của Lâm Thư Nhã, cô và Bùi Nam Như đứng cùng nhau trước cửa quầy rượu, trên người của cô vẫn còn khoác áo của Bùi Nam Như.

Ngày đó ở bữa tiệc sinh nhật của mình, Lâm Thư Nhã đã mất hết mặt mũi, cho nên tin tức về tối hôm đó, Lâm Thư Nhã chắc chắn đã chặn lại toàn bộ, không để lộ chút nào.

Cho nên, tấm hình này sao lại có thể tuồn ra ngoài được?

Trừ phi... Là Lâm Thư Nhã tự mình tung ra...

Uông Cảnh Dương nhìn chằm chằm Lâm Yên, "Thế, bà với Bùi Nam Như là sao? Theo video của đêm hôm đó, nhìn hai người có vẻ rất quen thân!"

"Chuyện gì xảy ra à! Tôi cũng muốn biết đấy!".

Lâm Yên nôn nóng đi đi lại lại, sau đó trực tiếp hét âm lên, "Cô... Mẹ nó, cô cút ra đây ngay cho tôi! Chiếm lấy thân thể của tôi khắp nơi gây họa! Gây họa xong thì chạy mất dạng, để lại cục diện rối rắm thế này cho tôi thu dọn à! Có thể có loại người như cô sao?"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Tôi chém chính tôi

Edit: TH

Beta: Kali

Uông Cảnh Dương thấy Lâm Yên gào thét với không khí, mặt anh ta lộ vẻ kinh dị, "Lâm... Lâm Yên... Bà không sao chứ?"

Lâm Yên dẫm mạnh một cái lên trên ghế, "Đi ra! Có nghe không! Nếu không phải cô, nam thần của tôi làm sao lại bị cuốn vào loại scandal này, nam thần của tôi ngay cả tôi còn không nỡ chà đạp, cô lại dám đối với anh ấy như vậy! Có tin tôi liều mạng với cô không!"

Nếu như chỉ có mấy chuyện lúc trước, Lâm Yên đều có thể không để ý, thế nhưng, Bùi Nam Như chính là ranh giới cuối cùng của cô.

Uông Cảnh Dương vội vàng can: "Chúa ơi! Lâm Yên! Bà đang nói chuyện với ai thế?"

"Tốt! Cô không ra đúng không!" Lâm Yên hít sâu một hơi, chạy ào đến trong phòng bếp, lôi con dao phay ra, trực tiếp dí vào cổ mình, "Nếu cô không ra, có tin... Có tin tôi chém tôi luôn không!"

Cái nhân cách thứ hai kia của cô, như vậy, nếu như cô chết rồi, tên kia cũng không sống nổi!

Uông Cảnh Dương bị Lâm Yên dọa cho không dám cử động, hoảng hồn, tranh thủ thời gian lại gần cướp ngay con dao trong tay Lâm Yên, "Mẹ kiếp! Lâm Yên! Bà thật điên rồi?"

Lâm Yên uất ức đến sắp nổ tung, "Làm sao bây giờ... Tôi phải làm thế nào nói rõ lý do với tiền bối đây... Thật sự không phải tôi... Anh anh anh... Tiền bối sẽ cho là tôi cố ý làm như thế... Cố ý lợi dụng anh ấy tạo scandal để được nổi tiếng..."

Cô quả thật oan uổng muốn chết!

Trước đó bị Bùi Duật Thành xử oan đã đủ thảm rồi, hiện tại còn cả Bùi Nam Như nữa!

Uông Cảnh Dương trong lòng vẫn còn đang sợ hãi, phải trấn an Lâm Yên, "Lâm Yên, bình tĩnh... Bà bị kích thích rối loạn thần kinh rồi à? Không chỉ một cái scandal thôi sao? Cũng không phải là lần đầu tiên! Hơn nữa diễn viên nam trong giới giải trí đều cò nhiệt rồi, thêm một Bùi Nam Như thì có sao?"

Sao Bùi Nam Như có thể giống nhau?

Bùi Nam Như đối với cô mà nói là ánh trăng sáng trong lòng!

Cô đã từng theo gót chân vô số đại quân fans hâm mộ Bùi Nam Như cùng bảo vệ gìn giữ, phá nát những diễn viên nữ tâm tư bản thủ dựa vào Bùi Nam Như!

Cô làm sao mà chịu đựng được, có một ngày, chính mình lại trở thành người làm bản Bùi Nam Như!

"Ông thì biết cái gì?" Lâm Yên lờm Uông Cảnh Dương, còn đang lo lắng, lúc này, điện thoại di động của cô đột nhiên vang lên.

Vừa nhìn thấy tên hiển thị trên màn hình, Lâm Yên ngẩn người, người đại diện của cô..

Cô đã mau quên, mình còn một người đại diện.

Lâm Yên do dự hơn nửa ngày, mới dè dặt từng li từng tí nhận cuộc gọi, "Alo, chị Lăng?"

Đầu kia điện thoại, Triệu Hồng Lăng khẽ cười một tiếng, "Lâm Yên, mấy ngày không thấy, đừng khí tăng vọt, ngay cả Bùi Nam Như cũng dám tạo scandal?"

Lâm Yên mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, "Em nói không phải em làm, chị tin không?"

Triệu Hồng Lăng là người đại diện của cô, chẳng qua, sau khi cô đi diễn, cái gì cũng nghe theo Lâm Thư Nhã, tất cả nội vụ đều giao cho Lâm Thư Nhã xử lý, quan hệ với Triệu Hồng Lăng ngày càng xích mích, cuối cùng, gần như đã là không qua lại nữa.

Sau này, cô biết tất cả chuyện Lâm Thư Nhã đã làm, về phần Triệu Hồng Lăng, cô cũng không có mặt mũi đi tìm cô ấy nữa.

Triệu Hồng Lăng hừ lạnh một tiếng, "Ai biết được, em ngu xuẩn cũng không phải lần đầu tiên! Nói không chừng em nghĩ quẩn, muốn đòi kiểu chết kích thích hơn thì sao?"

Lâm Yên: "..."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Bỏ mạng trong đoàn làm phim

Edit: Kali + Nhi.

Trong giới giải trí có ai mà không biết sức chiến đấu của fans Bùi Nam Như mạnh cỡ nào, chỉ cần có nữ diễn viên nào dám cò sự nổi tiếng của anh ta, tạo scandal với anh ta, quả thực liền muốn chết.

Đối phương rõ ràng là muốn đẩy Lâm Yên vào chỗ chết!

Giọng điệu của Triệu Hồng Lăng lạnh xuống, "Chị đã sớm bảo, đứa em gái này của em không thể nào tin được."

"Em biết..."

Chuyện tới nước này, cô hiểu rõ hơn ai hết.

Lâm Yên thở dài, "Chị Lăng, chuyện lúc trước, thật xin lỗi."

"Không có gì đáng xin lỗi, cô à dù sao cũng là người thân của em, em tin cô à, không có gì đáng trách."

Triệu Hồng Lăng nói xong, dừng một chút, đột nhiên mở miệng hỏi, "Đúng rồi, nghe nói em thử vai vào bộ phim điện ảnh mới nhất của đạo diễn Khương Nhất Minh?"

Lâm Yên gật đầu, "Đúng thế..."

"Không nói tới việc... em làm thế nào có được cơ hội thử vai, chẳng qua chị không ngờ rằng, em lại dám đi thử vai bộ phim này!" Triệu Hồng Lăng lúc

nói câu này, vừa đồng tình vừa thương hại một cách quý dị.

“... Bộ phim này... làm sao?” Lâm Yên hỏi.

Giọng điệu Triệu Hồng Lăng mập mờ làm cô có loại dự cảm xấu.

Triệu Hồng Lăng sâu xa hỏi: “Em có biết các vai nam khác trong bộ phim này là ai không?”

Lâm Yên nhú mày nói, “Em không có đề ý, chỉ biết nam chính là Bùi Nam Như!”

Dù sao căn bản là ngay từ đầu cô không hề nghĩ tới muốn đi thử vai bộ phim này, cũng là bởi vì bị tên kia đột nhiên không chế cơ thể của cô nên mới thành công...

“Chị Lăng, những diễn viên nam khác là ai?” Lâm Yên hỏi.

Triệu Hồng Lăng không nhanh không chậm mở miệng nói, “Thẩm Triều Mộ...”

Vừa nghe đến cái tên này, Lâm Yên sắc mặt cứng đờ: “Cái gì? Mẹ nó!”

Đây không phải nam nghệ sĩ nam cô từng tạo scandal hay sao!

Triệu Hồng Lăng tiếp tục nói: “Vệ Phong Từ.”

Lâm Yên: “Không... Không thể nào?”

Người này cô cũng từng cộ nhiệt qua!

Triệu Hồng Lăng: “Đường Gia Nghiệp.”

Đây cũng là người bị dính scandal với cô, cũng từng bị cô cộ qua độ nổi tiếng!

Nghe Triệu Hồng Lăng nói xong một chuỗi tên này, Lâm Yên tròn mắt há mồm.

“Có làm không vậy? Lại thêm một Bùi Nam Như, đây... đây quả thực là bỏ mạng trong đoàn làm phim!” Lâm Yên khó tin nói.

“Em bây giờ mới biết?” Triệu Hồng Lăng ung dung mở miệng, cho cô một đả kích cuối cùng: “À, đúng rồi, còn một người nữa, nam nghệ sĩ khách mời hữu nghị, Hàn Dật Hiền.”

Lâm Yên: “Ha ha...”

Đao của bà đâu!

Cô nhất định phải chém chết chính mình!

Lâm Yên vớ lấy cái dao phay trên bàn, Ưông Cảnh Dương bên cạnh vẫn đang ngó chừng cô, lập tức đè tay cô lại, “Tĩnh táo một chút... Có gì nói chuyện đã!”

Triệu Hồng Lăng như thể đã nghĩ đến phản ứng của Lâm Yên, mở miệng nói, “Phúc họa đi cùng, thật ra, em cũng không phải là không có cơ hội lật lại tình thế, việc này có thể đưa em xuống địa ngục, thậm chí không ngóc đầu lên nổi, nhưng mà cũng là cơ hội tốt nhất để em trở mình, chỉ cần em có bản lĩnh này!”

Lâm Yên vẫn còn đắm chìm trong tin dữ lớn, chậm chạp chưa tỉnh hồn lại.

Triệu Hồng Lăng: “Làm sao vậy? Đang suy nghĩ gì?”

Lâm Yên hít sâu một hơi, vừa cầm điện thoại di động vừa nhìn Triệu Hồng Lăng mở miệng, “Em muốn... em có thể yêu cầu đạo diễn một việc hay không...”

Triệu Hồng Lăng cười lạnh một tiếng, “Nói gì cơ? Sợ? Muốn rời khỏi đoàn làm phim?”

Lâm Yên: “Em muốn thêm tiền!”

Triệu Hồng Lăng: “...”

Lâm Yên: “Em là dùng cả tính mạng đi quay bộ phim này, chẳng lẽ không nên thêm tiền sao?”

Triệu Hồng Lăng: “...”

Chương 53: Giữ khoảng cách với Bùi Nam Như

Edit: Khùng Long

Beta: TH + Kali

“Chị nghĩ rằng, so với tiền, em trước hết nên nghĩ cách để bảo toàn mạng của mình trước.”

Triệu Hồng Lăng yên lặng nửa ngày, sau đó đưa ra ý kiến mang tính thiết thực nhất.

Lâm Yên nghe vậy, suy nghĩ một chút, đau buồn phát hiện, đúng là nên như vậy...

Chỉ là Triệu Hồng Lăng liệt kê các diễn viên nam trên kia, tính cả Bùi Nam Như, cơ bản tất cả đều đã bao gồm 80 - 90% fans nữ trong giới giải trí...

Tình cảnh đến lúc đó... Chắc chắn, thật sự ngấm lại đã thấy kích thích.

Đoán chừng cô sẽ bị xâu xé không chừa một mảnh xương nào!

Chính cô cũng đã từng có mặt trong đám fans hâm mộ, cô rất rõ ràng những fans nữ kia khi xé* người sẽ có bao nhiêu điên cuồng.

(*xé một từ hay dùng khi đọc tin tức bất quá trong C-biz Trung, ai hay theo dõi thì biết từ này tương đương với bóc phốt – bản edit hoàn thiện được cập nhật nhanh nhất ở wattpad Meow_team)

Đừng nói là fan nữ, ngay cả cô cũng muốn xé chính mình.

Quả thật, hiện tại Lâm Yên cũng hiểu được.

Lúc trước Lâm Thư Nhã trăm phượng nghìn kế sắp xếp mọi chuyện, cố ý tạo ra nhiều scandal bôi nhọ cô như vậy, chờ sau đó chính cô phát hiện chuyện xấu giữa Lâm Thư Nhã và Hàn Dật Hiên, vì thanh danh của cô quá kém, coi như nói thật, cũng không ai tin cô mới là bạn gái của Hàn Dật Hiên.

Mà bây giờ, mặc dù cô chỉ lấy được nữ phụ số bốn, Lâm Thư Nhã cũng không để yên, lại dám dùng Bùi Nam Như đẩy cô vào chỗ chết.

“Em bây giờ ở chỗ nào?” Triệu Hồng Lăng hỏi.

“Hôm nay em vừa dọn nhà, là địa chỉ mới, sẽ không có ai biết.” Lâm Yên trả lời.

Triệu Hồng Lăng gật đầu: “Vậy thì tốt, mấy ngày nay em đừng rời khỏi nhà, chú ý một chút, tin tức giữa em và Bùi Nam Như mới được đăng lên chưa tới một giờ, microblogging* của em đã bị ba vạn bình luận mắng chửi, mặt khác, fans hâm mộ của Thẩm Triều Mộ, Vệ Tử Phong, Đường Gia Nghiệp, Hàn Dật Hiên đoán chừng cũng sẽ rất nhanh kéo đến, em chuẩn bị tâm lý thật tốt...”

(*microblogging: mạng xã hội ở Trung Quốc ví dụ như: Sina Weibo, Baidu, Wechat... – bản edit hoàn thiện được cập nhật nhanh nhất ở wattpad Meow_team)

Lâm Yên: “Dạ... Em sẽ cẩn thận...”

Zombie vậy thành và hoàn cảnh của cô bây giờ quả thật không khác nhau là bao.

Thật ra không cần Triệu Hồng Lăng nhắc nhở, cô cũng đoán được trước.

Cô nhớ kỹ lần trước có một người không biết xấu hổ dám tạo scandal với Bùi Nam Như, bị fans hâm mộ của Bùi Nam Như xé đến trời đất âm u*, đến nay vẫn có người sớm chiều ghé thăm microblogging, một ngày ba bữa đều mắng chửi.

(Trong raw là *thiên hôn địa ám = trời đất âm u, tăm tối.)

Huống chi lần nay cô đang chống lại toàn bộ fans nữ của cả giới giải trí!

Giọng điệu Triệu Hồng Lăng ngưng trọng: “Sự tình giữa em và Bùi Nam Như, chị sẽ đến phòng làm việc của bọn họ nói chuyện, thương lượng xong chúng ta sẽ cùng đưa ra lời giải thích, biểu thị em và anh ta chỉ là ngẫu nhiên gặp mặt. Chẳng qua, hiệu quả của lời giải thích này không lớn, không thể lãng quên được lửa giận của fans hâm mộ. Nhất là lúc mấu chốt này, em lại cùng Bùi Nam Như làm việc trong cùng một đoàn phim, tất cả mọi người đều đề mắt đến em, chờ sai lầm của em”

Triệu Hồng Lăng vô cùng nghiêm túc mở miệng: “Cho nên, chị phải nhắc nhở em, về sau vào đoàn làm phim, ngoại trừ thời điểm quay phim, em phải giữ khoảng cách với Bùi Nam Như, không cho phép đến gần anh ta trong vòng mười bước.”

Thật vất vả mới có cơ hội diễn cùng nam thần, thế mà vẫn phải cách xa tám mét, trên thế giới này còn có chuyện nào thảm hơn sao...

Vì sự trong sạch của nam thần, Lâm Yên tan nát cõi lòng chỉ có thể không thôi gật đầu: “Yên tâm đi, em có thể trốn xa bao nhiêu, thì còn trốn xa nhiều hơn nữa!”

Triệu Hồng Lăng tựa như vẫn không yên lòng, lại căn dặn: “Không chỉ với Bùi Nam Như, tất cả các diễn viên nam em đều phải giữ khoảng cách.”

Khóe miệng Lâm Yên hơi rút: “A...”

Tất cả fans nữ của giới giải trí đều là địch, cô rút cục đã tạo cái nghiệt gì...

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Chúc bà may mắn

Edit: TH

Beta: Kali

"Tại sao em lại có được vai này? Chị nghe được Khương Nhất Minh nói vì kỹ năng của em xuất quỷ nhập thần? Nếu như em có được vai này bằng thực lực, có lẽ em còn cứu được." Triệu Hồng Lăng nói.

Lâm Yên trầm mặc chớp mắt một cái: "Chị Lăng, chị cảm thấy có khả năng sao?"

Triệu Hồng Lăng: "Không có khả năng, chẳng qua là chị hỏi chơi thôi."

Lâm Yên: "..."

Đối với kỹ năng diễn xuất của cô không có lòng tin như vậy?

Lâm Yên xạm mặt lại, bất đắc dĩ thở dài, "Được rồi... Nói thật cho chị biết, em có vai này, hoàn toàn là đánh bậy đánh bạ..."

Triệu Hồng Lăng: "Cho nên, lời chị nói vừa nãy là giải pháp duy nhất cho em, nhớ kỹ chưa."

"Được rồi, em sẽ chú ý." Lâm Yên nghe căn dặn từ đầu bên kia điện thoại, trong lòng không khỏi hiện lên một tia ảm áp, nhin không được mở miệng nói, "Chị Lăng, cảm ơn, thật sự cảm ơn chị... Em không nghĩ tới, chị sẽ gọi cho em cuộc điện thoại này..."

Triệu Hồng Lăng: "Đừng suy nghĩ quá nhiều, chị vào nghề đến nay đã dẫn dắt qua nhiều diễn viên như vậy, em là vết nhơ duy nhất, chị chẳng qua là muốn tẩy trắng cho bản thân mình thôi."

Lâm Yên lập tức nghẹn lại: "Ách..."

Thật là có lỗi với chị..

...

Sau khi cúp điện thoại của Triệu Hồng Lăng, Lâm Yên sống dở chết dở nằm trên ghế salon.

Uông Cảnh Dương ở bên cạnh nghe được toàn bộ cuộc nói chuyện, đồng cảm vỗ vai cô, "Có thể làm cho fans nữ của toàn giới giải trí truy sát, bà quả thật là người đầu tiên từ xưa đến nay! Tôi không biết nên nói cái gì, chỉ có thể... Chúc bà may mắn!"

Không biết Lâm Yên nghĩ đến cái gì, đột nhiên xoay người đứng lên, nhìn chằm chằm Uông Cảnh Dương: "Đừng chỉ chúc tôi may mắn! Tôi có việc cần ông giúp!"

"Giúp cái gì?"

"Hiện tại tôi chắc chắn là không ra ngoài được, làm phiền ông đi mua giúp tôi ít đồ!"

"Nếu bà cần đồ dùng hàng ngày, tôi giúp bà đi mua! Sao phải nhìn chằm chằm tôi?" Uông Cảnh Dương xoa xoa cánh tay.

Lâm Yên lắc đầu, "Không phải không phải, không phải đồ dùng hàng ngày, tôi muốn mua... Bùa chú... Kiếm gỗ... Đồng tiền... Gương bát quái... Đứng rồi, còn có tôi, tôi cũng mua một chút..."

Sắc mặt Uông Cảnh Dương khó tả nhìn cô, lập tức vươn tay, sờ lên trán của cô: "Bà làm sao? Bị kích thích đến ngáo rồi?"

Lâm Yên đẩy tay anh ta ra, "Ông đừng quan tâm, những thứ này phải sớm giúp tôi chuẩn bị kỹ càng, tôi cần đến!"

Uông Cảnh Dương: "..."

Lâm Yên cắn móng tay, âm thầm suy tư, hiện tại kẻ thù lớn nhất của cô không phải fans nữ của toàn giới giải trí, mà là... thỉnh thoảng cô ta lại xuất hiện khổng chế cơ thể cô...

Cô phải nghĩ biện pháp giải quyết tên kia, nếu không nhớ lúc cô không biết, cô ta lại đi tiếp xúc một trong những diễn viên nam kia... Cô sẽ xong đời!

Nhất là Bùi Nam Như, nhờ cô ta đối với Bùi Nam Như nổi lên tâm tư gì đó thì làm sao bây giờ?

Cô nghĩ, hiện tại chỉ có hai loại khả năng, một là cô có hai nhân cách, nhưng lúc đi khám, bác sĩ nói cô rất bình thường.

Nếu như ngoại trừ khả năng này, như vậy, chẳng phải là chỉ còn lại cái khả năng kia...?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Thật sự quá thông minh

Edit: TH

Beta: Kali

Ngoại trừ một vài món đồ bên ngoài, Lâm Yên lập cả một danh sách dài, viết đủ thứ chi chít dày đặc.

Khóe miệng Uông Cảnh Dương co giật: "Bà lại muốn làm gì? Ở nhà cúng bái sao?"

Lâm Yên trừng mắt: "Nói hươu nói vượn! Tôi là loại người phong kiến mê tín thế à? Tôi vẫn luôn vững tin vào khoa học! Đúng thế, nhớ mua nhiều cân tôi vào!"

Uông Cảnh Dương: "..."

"Nhanh đi đi! Máy đồ này đều là... là... Tôi cần dùng để làm đạo cụ quay phim, cần dùng gấp!" Lâm Yên thúc giục.

"Tôi đi đâu mua cho bà mấy thứ linh tinh này..."

Uông Cảnh Dương hết cách, chỉ có thể ra cửa mua đồ giúp cô.

Sau khi Uông Cảnh Dương, Lâm Yên lôi mấy bộ kịch bản chuyên nghiệp ra, tiếp tục lật xem.

Trước đó cô bị Lâm Thư Nhã và Hàn Dật Hiền lừa gạt, quá để ý vào biến cố xảy ra với mình, quên mất làm diễn viên căn bản phải dựa vào thực lực và kỹ năng diễn xuất để đứng vững.

Nguy cơ của hôm nay, nếu như cô có kỹ thuật diễn xuất, có thực lực, cũng sẽ không đến mức nhốn nháo hoảng loạn như vậy.

Gây được nhiều sự chú ý để trở nên nổi tiếng thì cũng rất nhanh sẽ biến mất, không giữ lâu được.

May sao cô học hỏi thứ gì cũng không mất nhiều thời gian, những lý thuyết này cô đã tiêu hóa gần hết, chỉ cần tiến hành tập luyện thực tế mà thôi.

Nếu trong khoảng thời gian ngắn ngủi, cô có thể lập tức khổng chế vai diễn của mình, thế nhưng, nếu chỉ nhắm vào diễn qua một nhân vật cố định, vấn đề không nhỏ.

Cho nên, thiếu hụt một ít còn lại đành trông cậy vào video của Bùi Vũ Đường gửi đến.

...

Vân Gian Thủy Trang.

Bùi Vũ Đường nhớ nhiệm vụ của mình, vì giúp Lâm Yên kiếm video "đen" nên ban đêm đã mất ngủ dạo ở lại nhà của Bùi Duật Thành.

Từ tối hôm qua đến giờ, cậu chàng đã lặng lẽ quay không ít những đoạn video ngắn.

Nhưng mà, vẫn cảm thấy chưa đủ.

Dù sao đây là việc đầu tiên cậu ta giúp chị Yên làm, nhất định phải hoàn thành xuất sắc mới được!

Cửa phòng sách, Bùi Vũ Đường cẩn thận đẩy ra một khe hở nhỏ.

Bùi Duật Thành vừa xem xong một video hội nghị quốc tế, đang nhắm mắt nghỉ ngơi.

Hình như vẻ mặt người đàn ông có chút mệt mỏi, áo vest bên ngoài đã cởi ra, trên người chỉ mặc một chiếc áo sơ mi trắng, cà vạt nói lỏng, tùy ý thả, hai cúc áo trên cùng mở ra, kính gọng vàng lóe lên tia sáng trên sống mũi.

Bùi Vũ Đường nhìn không được âm thầm "ấy" một tiếng, sắc đẹp như vậy, chị Yên còn dám nói không động tâm?

Bùi Vũ Đường vừa thò tay vào, vừa lời điện thoại ra, mở chức năng quay video, chớp thời cơ bắt đầu ghi hình lại.

Vì muốn quay sắc nét rõ ràng hơn một chút, Bùi Vũ Đường lặng lẽ rón rén đến cạnh Bùi Duật Thành.

Ngay lúc cậu ta chỉ còn cách bàn đọc sách ba bước chân, con ngơ sau chiếc kính của Bùi Duật Thành đột nhiên hé mở.

Bùi Vũ Đường bị dọa gần chết, vội vàng đem điện thoại giấu sau lưng, "Ách, anh cả... Anh... Anh đã tỉnh rồi!"

Bùi Duật Thành: "Có việc?"

Bùi Vũ Đường gượng cười: "Ha ha, anh cả, em chỉ muốn quan tâm anh một chút, thời tiết này thật sự quá nóng bức, anh nhìn xem anh toát hết cả mồ hôi rồi, không thì... Anh nên cởi quần áo ra đi?"

Bắt đầu từ tối hôm qua, Bùi Vũ Đường vẫn luôn quay lại mọi hoạt động của anh, chỉ thiếu điều không thể viết rõ bốn chữ "mưu đồ bất chính" trên mặt.

Bùi Duật Thành nghe vậy, vẻ mặt không đổi liếc mắt nhìn cậu chàng, "Không cần."

Bùi Vũ Đường sốt sắng: "Ấy, thật sự không cần thay sao? Như vậy rất khó chịu! Hay là để em giúp anh cởi bộ quần áo sạch sẽ tới!"

Bùi Duật Thành: "Bùi Vũ Đường, em đang rất rảnh?"

Một ánh mắt sắc như dao bắn tới, Bùi Vũ Đường lập tức rút cổ, "Khụ, em rút ngay đây!"

Sau khi ra khỏi phòng đọc sách, Bùi Vũ Đường thất vọng trần trụi nắm tóc.

Haiz, vậy phải làm sao bây giờ?

Đột nhiên nghĩ ra một chuyện, hai con mắt Bùi Vũ Đường sáng lên.

Có rồi!

Xế chiều mỗi ngày anh trai đều có thói quen bơi lội!

Bây giờ cậu ta ngồi cạnh ở bể bơi chụp ảnh anh ấy là được!

Cậu ta thật sự quá thông minh!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56: Bước lên đỉnh cao của nhân sinh

Edit: Khùng Long

Beta: Kali

Bùi Vũ Đường lập tức chạy đến bể bơi phía trên, tìm góc quay tốt nhất.

Chờ nửa ngày, cuối cùng cũng thấy anh trai cậu ta tới!

Bùi Duật Thành cầm một cái khăn tắm trong tay, trên người đã mặc chiếc quần bơi, bởi vì thời gian dài tập thể dục, dùng đúng phương pháp tập thể hình, vóc dáng của Bùi Duật Thành dù là đàn ông cũng không nhìn được phải thốt lên một câu hoàn mỹ...

Đem khăn tắm trong tay ném sang ghế nằm bên cạnh, Bùi Duật Thành bật người nhảy vào trong nước.

Bùi Vũ Đường vô cùng vui vẻ quay lại toàn bộ quá trình

Ha ha ha ha có cái này, lần này chị Yên giao nhiệm vụ cho cậu ta, cậu ta nhất định hoàn thành được max điểm!

Đến lúc đó, cậu ta có thể đánh bại Tống Diệu Nam, cầm hết tất cả giải quán quân, bước lên đỉnh cao cuộc đời...

“Soạt” một tiếng, Bùi Duật Thành đi ra từ bể bơi, tùy ý cầm khăn tắm xoa xoa tóc, sau đó, ngược mắt nhìn thoáng qua nơi Bùi Vũ Đường đứng.

Bùi Vũ Đường đang đắm chìm trong ảo mộng tươi đẹp, kết quả, một giây sau, đỉnh đầu đột nhiên xuất hiện một cái bóng...

Tiếp đó chàng trai đã thấy, không biết từ lúc nào Bùi Duật Thành đã thay xong quần áo, đang đứng trước mặt cậu...

“Anh cả!!!”

Bùi Vũ Đường bị dọa ngã ngay vào bụi hoa, vội vàng đem điện thoại giấu ra sau lưng: “Anh cả, em không có chụp ảnh anh, em chẳng qua thấy view ở đây rất đẹp, chụp vài tấm hình, đứng, quay phong cảnh!”

Hai con mắt của Bùi Duật Thành híp lại: “Chụp ảnh?”

Bùi Vũ Đường: “...”

Trời má! Anh cả thật sự không thấy cậu ta đang làm cái gì, cuối cùng cậu ta không đánh đã khai!

Bùi Duật Thành liếc nhẹ qua chàng trai trước mặt, thể nhưng sự lạnh lẽo dưới đáy mắt vẫn khiến da đầu cậu tê dại: “Bùi Vũ Đường, xem ra, em thật sự muốn quay về công ty.”

Bùi Vũ Đường nghe xong lời này, quả thật bị dọa đến hồn bay phách lạc: “Không không, em không muốn!”

Trường đua còn đang chờ cậu ta đi chinh phục!

Mộng tưởng còn đang đợi cậu ta đến thực hiện!

Cậu ta không muốn về công ty!

Thế nên...

Bùi Vũ Đường liền bán đứng Lâm Yên: “Không phải! Không phải em muốn chụp ảnh anh! Anh cả, là Lâm Yên, Lâm Yên muốn em quay lại video “đen” của anh rồi đưa cho chị ấy!”

Bùi Duật Thành: “...”

Bùi Vũ Đường vội vàng mở miệng: “Chính chị ấy muốn em làm như vậy! Anh cả tin em đi! Em cảm thấy hành vi này thật quá biến thái, cho nên, em kiên quyết từ chối, nhưng ngày hôm đó chị ấy giúp em một chuyện, em còn thiếu một món nợ ân tình, nên không thể không đáp ứng...”

Đuôi lông mày của Bùi Duật Thành khẽ nhíu: “Thật không?”

Bùi Vũ Đường nuốt nước bọt: “Dĩ... dĩ nhiên! Chính xác một trăm phần trăm! Anh, anh tuyệt đối đừng tức giận! Đừng bắt em trở về! Em... em sẽ xóa tất cả video!”

“Chờ một chút.” Bùi Vũ Đường vừa lấy điện thoại ra, Bùi Duật Thành đã ngăn động tác của cậu ta lại.

“Anh, còn gì sao?” Bùi Vũ Đường cẩn thận hỏi.

Bùi Duật Thành vron tay.

Bùi Vũ Đường lập tức hiểu ý, cung kính giao điện thoại ra.

Bùi Duật Thành mở album ảnh, xem một lượt ảnh chụp của Bùi Vũ Đường và những video kia, đều là video quay lại hoạt động của anh mấy ngày nay, còn cô, video anh mới vừa bơi lội...

Góc quay của Bùi Vũ Đường cũng không tệ, ngay cả bóng mờ cũng có thể thấy được.

Bùi Vũ Đường trong lòng có chút run rẩy: “Anh...?”

Dưới ánh mắt hoảng sợ của Bùi Vũ Đường, Bùi Duật Thành mở miệng: “Quay không tệ.”

Bùi Vũ Đường thở phào nhẹ nhõm, vội vàng vuốt mông ngựa*: “Hê hê, bởi vì anh cả góc nào cũng đều đẹp trai.”

(*vuốt mông ngựa: nịnh hót – bản edit hoàn thiện được cập nhật nhanh nhất ở wattpad Meow_team)

Bùi Duật Thành: “Giữ lấy.”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: Hiểu lầm kì quái

Edit: TH

Beta: Kali

Bùi Duật Thành: "Em nợ ân tình Lâm Yên..."

"Đúng... Đúng vậy..." Bùi Vũ Đường yếu ớt mở miệng.

"Đã như vậy thì giữ đi." Bùi Duật Thành nói xong, đưa điện thoại di động ném lại cho cậu ta.

Bùi Vũ Đường nghe thế, quả thực không thể tin nổi.

Anh... Anh trai cậu ta vì giúp cậu trả ân tình... Mà không tiếc hi sinh chính mình giúp cậu trả nợ!

Bùi Vũ Đường kích động gào một tiếng rồi nhào tới: "Anh cả! Quả nhiên anh vẫn yêu em nhất!!!"

Bùi Duật Thành: "..."

Nó có phải hiểu lầm gì kì quặc rồi không?

...

Bùi Vũ Đường nói xong, sung sướng rời đi.

Bùi Duật Thành trở lại phòng khách, mở tủ lạnh lấy ra một chai nước khoáng, đúng lúc này, một con choáng váng quen thuộc bỗng dưng ập đến.

Chai nước vừa mở trong tay rơi xuống, tung tóe trên mặt đất...

Ý thức như bị vục sâu không đáy bao trùm chiếm lấy, từng chút chìm vào trong bóng tối...

Bùi Duật Thành cố gắng giữ tỉnh táo đến giây cuối cùng, lao đảo đi tới ghế salon đối diện, tựa như vừa mới ngồi thì cơ thể anh đã ngã xuống, hoàn toàn rơi vào mê man...

...

Đình hoa Giang Phong.

Uông Cảnh Dương mua sắm một buổi chiều, cuối cùng xách túi lớn túi nhỏ trở về.

"Lâm Yên, thứ bà muốn đã mua về rồi, bà tự xem một chút đi..."

"Quá tốt!" Lâm Yên buông kịch bản xuống, lật người nhảy tới bàn.

Mở túi Uông Cảnh Dương vừa mua ra kiểm tra, tất cả thứ ghi trên hóa đơn của cô đều đã được mua đủ.

Lâm Yên ôm đồ như ôm bảo bối, cẩn thận kiểm tra từng thứ một.

Cũng không biết loại nào có ích nhỉ?

Được rồi, mặc kệ, dùng tất cả luôn!

Lâm Yên bắt đầu nhanh chóng bố trí kiếm gỗ, gương bát quái rồi treo lên, bùa dán giăng khắp cả căn phòng, tòi xâu lại thành một dây, đeo luôn lên cổ mình...

Uông Cảnh Dương không gì đứng cạnh nhìn, "Vai diễn của bà... Là làm đạo sĩ với hòa thượng à?"

Lâm Yên không trả lời, lấy ra một tấm bùa màu vàng, đưa cho Uông Cảnh Dương, "Cầu Từ, tới, giúp tôi dán một chút, ép vào trán của tôi đây này, ngay chính giữa, mau lên!"

Uông Cảnh Dương: "Bà nghiêm túc đấy à?"

Lâm Yên: "Hết sức nghiêm túc! Nhanh lên!"

Uông Cảnh Dương thờ dãi, bắt đắc dĩ lại gần, nhận lấy lá bùa màu vàng kì quặc: "Tôi thật sự phục bà..."

"Mau mau mau..." Lâm Yên nhắm mắt lại, sau đó chỉ trán của mình thúc giục.

Uông Cảnh Dương: "..."

Ha ha, cô gái khác đều nhắm mắt lại chờ anh ta hôn, con bé này thì hay rồi bảo anh ta làm cho loại chuyện này!

Uông Cảnh Dương xé mặt trái chỗ dính lá bùa, tìm chỗ phù hợp, lập tức nhắm vào trán Lâm Yên đập tới ——

Nhưng mà, ngay lúc lá bùa trong tay Uông Cảnh Dương chạm vào trán Lâm Yên, ngón tay thon dài của cô gái đột nhiên nâng lên, chuẩn xác bắt lấy cổ tay của anh ta.

"Á —— "

Cổ tay bị đau làm Uông Cảnh Dương lập tức kêu rên thành tiếng, "Mẹ kiếp! Đau đau đau! Buông tay! Buông tay! Lâm Yên! Bà làm gì vậy!!!"

Chỉ thấy đôi mắt cô gái từ từ mở ra, sự lạnh lẽo băng giá tràn ngập trong đáy mắt.

Ánh mắt cô gái rơi vào thứ trong tay Uông Cảnh Dương đang cầm, con ngươi hơi co lại, sau đó thì nhận ra trong tay của Uông Cảnh Dương là một tờ giấy màu vàng..

Trên mặt tờ giấy màu vàng kia dùng bút đỏ viết chữ gì đó như giun bới nhìn không hiểu gì..

Ánh mắt lạnh lạnh đảo một lượt nhìn quanh khắp phòng, lập tức thấy đầu giường treo kiếm gỗ, trên khung cửa sổ treo gương bát quái, cả căn phòng dán chỉ chít bùa, cùng với... Trên cổ mình một vật nặng trĩu toàn... Tôi...

Khóe miệng của cô gái không dễ gì phát hiện giật nhẹ, sau đó hít một hơi thật sâu, đưa tay nhéo mi tâm của mình.

Thật sự là đã... Đánh giá quá cao sự thông minh của cô rồi...

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Chuyện này không khoa học

Edit: Kali

Beta: TH

Lúc Bùi Duật Thành tỉnh dậy lại phát hiện...

Ý thức của anh, lần nữa nhập vào thân thể của Lâm Yên.

Sau đó thấy trong phòng treo đủ thứ đồ vật kỳ kỳ quái quái...

Liền hiểu ra cô gái nhỏ này có khả năng hiểu nhầm mình cái gì, tâm tình Bùi Duật Thành có chút khó tả.

Uông Cảnh Dương ở bên cạnh cầm lấy cổ tay bị đau, ai oán lên án, “Này Lâm Yên, không phải bà nói tôi dạn à? Bây giờ lại muốn làm sao nữa?”

Ánh mắt Bùi Duật Thành nhàn nhạt quét qua anh ta một cái, “Có thuốc lá không?”

Ánh mắt cô đột nhiên trở nên xa lạ, làm cho Uông Cảnh Dương không khỏi sửng sò, lập tức nghi ngờ hỏi, “Thuốc? Bà bắt đầu hút thuốc khi nào?”

Bùi Duật Thành không trả lời, bước đến trước bàn đọc sách ngồi xuống, tiện tay mở ra một cuốn kịch bản trên bàn.

Uông Cảnh Dương đưa một điếu thuốc, nhin không được mở miệng, “Con gái tốt nhất vẫn là đừng nên hút thuốc...”

Đối phương vẫn không đáp, nhận lấy điếu thuốc. Uông Cảnh Dương vô thức tiến tới, giúp cô châm lửa.

Uông Cảnh Dương nhìn qua động tác của cô gái đang kẹp đầu thuốc lá trông có vẻ rất giống một người hay hút thuốc.

Sau khi Bùi Duật Thành nhận lấy điếu thuốc cũng không hề hút, chẳng qua chỉ kẹp mẩu thuốc trong tay, lẳng lặng để nó cháy, như thể là đang dùng cách này để giải tỏa và suy nghĩ.

“Bà... Bà không sao chứ?” Uông Cảnh Dương cảm thấy lúc này trạng thái Lâm Yên có chút kỳ quái, vô thức không dám nói lời nào.

Không phải vì luyện phim mà tẩu hỏa nhập ma chứ?

“Cậu có thể đi được rồi.”

“Được rồi, vậy có việc thì gọi tôi...”

“Chờ một chút.” Uông Cảnh Dương đang muốn đi, lại bị gọi lại, sau đó thấy cô gái chỉ chỉ vào những thứ đồ ngổn ngang trong phòng, “Đem những thứ này đi.”

Uông Cảnh Dương có chút sput đồ, “Mẹ nó! Không phải chứ! Có làm hay không! Tôi nhọc nhằn khổ sở mới mua được, bà lại không muốn nữa?”

Bùi Duật Thành nhàn nhạt quét mắt nhìn cậu ta một cái: “Hay thay đổi và tùy hứng là quyền lợi của con gái.”

Uông Cảnh Dương: “...”

Được thôi, anh ta không cách nào phản bác lại được...

Sau khi Uông Cảnh Dương đi ra, ánh mắt Bùi Duật Thành xéo qua quét đến cái gương nằm ở trên bàn có dán một tờ giấy trắng, chữ viết trên giấy giống như của Lâm Yên, dùng cọ màu đỏ viết lấy hàng chữ đỏ tươi lớn.

Bùi Duật Thành đưa tay xé tờ giấy kia xuống, sau đó thấy trên giấy viết —

Tôi không biết cô rốt cuộc là yêu nghiệt phương nào!

Thế nhưng, nếu như cô lại không chế cơ thể của tôi, xin cô hãy tuân theo mấy điều khoản dưới đây!

Nếu không, tôi sẽ cùng cô đồng quy vu tận*! (vẽ thêm hình một cái dao phay)

(*đồng quy vu tận: cùng chết chung – bản edit hoàn thiện được cập nhật nhanh nhất ở wattpad Meow_team)

Thứ nhất, không cho phép tới gần Bùi Nam Như trong vòng mười bước!

Thứ hai, không cho phép tới gần Thẩm Triều Mộ trong vòng mười bước!

Thứ ba, không cho phép tới gần Vệ Từ Phong trong vòng mười bước!

Thứ tư, không cho phép tới gần Đường Gia Nghiệp trong vòng mười bước!

Thứ năm, không cho phép tới gần Hàn Dật Hiền trong vòng mười bước!

Thứ sáu, không cho phép tới gần Bùi Duật Thành trong vòng mười bước! Không cho phép tới gần Bùi Duật Thành trong vòng mười bước! Không cho phép tới gần Bùi Duật Thành trong vòng mười bước!

...

Lâm Yên cảm giác ý thức của mình bị rối tung như sợi mì hoành thánh, không biết qua bao lâu, cuối cùng cô mới chậm rãi tỉnh lại từ trong bóng tối.

Khi cô tỉnh lại, phát hiện...

Cơ thể mình đang ngồi ở trước bàn sách, một tay cầm trang giấy trước kia cô viết “cảnh cáo”, một tay khác lại kẹp một liều thuốc đã cháy một nửa.

Mà cô kinh dị phát hiện ra cơ thể của cô, lại bị không chế!

Nhiều đồ trừ tà như vậy, tên kia thế mà không sợ hãi chút nào, còn vào đúng lúc này lại một lần nữa không chế cơ thể của cô!

“Cô cô cô... Lại là cô!?”

“Cô không sợ mấy thứ này nào sao?”

“Chuyện này không khoa học mà!!!”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Không có ý đồ?

Edit: Nhi, Khùng Long

Beta: TH

Bùi Duật Thành nghe được âm thanh truyền đến từ trong đầu, khẽ cười một tiếng: “Ngược lại.”

Lâm Yên: “...”!

Cái tên này, quả nhiên có thể trò chuyện với mình.

Ngược lại là có ý gì?

Không sợ mấy thứ này mới là khoa học?

Nhưng nghĩ lại đúng thật là không sai...

Những thứ này thật sự không khoa học... Cô quả thật đã lấy ngựa chết làm ngựa sống!

Lâm Yên nhìn mặt mình trong gương, lòng suy sụp: “Người anh em, rốt cục cô muốn gì? Còn nữa! Tại sao cô lại hút thuốc! Làm ơn buông tha trẻ nhỏ đi được không!”

“Không hút.”

“Châm thuốc cũng không được! Đấy chẳng phải sẽ khiến cơ thể tôi hít phải khói thuốc sao!”

“Xin lỗi, thói quen.” Bùi Duật Thành nói xong, liền nghe theo đập tắt điếu thuốc.

Lâm Yên hơi kinh ngạc, cái này... Cái tên này cũng biết nghe đạo lý?

Nếu như những cách kia đều không thể thực hiện, nói không chừng phải thương lượng với cô ta một chút...

Nghĩ như vậy, Lâm Yên thử mở miệng thăm dò, mở miệng: “Này, những lời tôi viết nhắn lại, cô đều đã thấy rồi!! Cô có cái gì muốn nói không?”

Bùi Duật Thành: “Thấy, lý do của cô?”

Vừa nhắc tới cái này, Lâm Yên liền tức giận.

“Cô còn không biết xấu hổ hỏi tôi lý do? Đều tại cô gây ra bao nhiêu chuyện phiền toái! Khiến cho bây giờ toàn bộ cư dân mạng đều đang đồn về scandal của tôi và Bùi Nam Nhữ, còn cả đoàn làm phim, quả thực là địa ngục, mỗi nam diễn viên ở đó tôi từng có scandal với họ, chỉ với fans hâm mộ của bọn họ thôi cũng đủ khiến cho tôi chết không chỗ chôn, hiện tại ở giới giải trí tôi đã thành kẻ thù của toàn bộ fans hâm mộ nữ...” Lâm Yên tức giận

lên tiếng.

Bùi Duật Thành: “Thế nên?”

Lâm Yên: “Vậy nên vì để sống sót trong đoàn làm phim, nhờ đâu lúc tôi đang quay phim, cô không chế tôi thì bắt buộc phải làm theo điều khoản kia, giữ khoảng cách với bọn họ!”

Bùi Duật Thành nghe vậy gật đầu: “Biện pháp không tồi.”

Không hiểu sao Lâm Yên cảm thấy khó hiểu, giọng điệu của tên này là lạ, tại sao tâm trạng lại rất vui vẻ?

“Vậy ý của cô là... cô đồng ý với điều khoản này?” Lâm Yên thăm dò.

Bùi Duật Thành dừng một chút, ánh mắt nhìn vào nội dung trên giấy: “Năm dòng đầu thì có thể, còn điều thứ sáu thì lý do gì?”

“Cô còn không biết xấu hổ hỏi lý do!!” Lâm Yên lặp lại câu này một lần nữa, lòng đầy căm phẫn nói: “Cô quên cô đã từng làm ra chuyện điên rồ gì với Bùi tổng rồi à?”

“Trên thực tế mà nói những chuyện đó đều là cô làm.”

“Im miệng, không phải chủ ý của tôi thì không liên quan đến tôi! Là cô không chế tôi!”

“Ý của cô là cô không có ý đồ đó?”

“Đĩ nhiên! Còn phải hỏi sao? Cô cho rằng tôi cũng biến thái giống cô à?” Lâm Yên bật thốt lên.

Vừa dứt lời, lúc này, điện thoại cô đặt trên bàn đột nhiên vang lên.

Lâm Yên lo lắng là tin tức quan trọng từ Triệu Hồng Lăng, vội nói: “Mau mở lên, nhìn xem ai gửi tới!”

Điện thoại của Lâm Yên là khóa vân tay, Bùi Duật Thành cầm điện thoại lên, trực tiếp mở khóa, lập tức mở ra tin nhắn vừa gửi tới Lâm Yên.

Cái tin nhắn này là một đoạn video, trong video khung cảnh là một biệt thự sang trọng có khu bể bơi, rất nhanh sau đó đã thấy một người đàn ông đi tới cạnh bể bơi, trên người chỉ mặc một chiếc quần bơi, vai rộng, mông nhỏ, chân dài, eo thon, tất nhiên là... Bùi Duật Thành...

Lâm Yên tuyệt đối không ngờ, tin nhắn gửi tới lại là hình ảnh kích thích như vậy, nếu như lúc này cô điều khiển được cơ thể mình, đoán chừng đã ném điện thoại đi rồi!

Lâm Yên: “Mẹ nó, ai gửi cho tôi cái này?”

Bùi Duật Thành khẽ cười một tiếng, giọng khàn khàn trầm thấp: “Không có ý đồ?”

Lâm Yên: “Không phải tôi! Tôi không có! Tôi bị oan!!!”

- ----

Bản edit hoàn thiện nhất được cập nhật trên wattpad Meow_team

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Vẫn còn chưa đủ?

Edit: TH

Lâm Yên vừa dứt lời, đối phương lại gửi một tin nhắn trên Wechat tới.

Xe này không lái về nhà trẻ: [Chị Yên, em đã dựa theo yêu cầu của chị quay xong rồi, mời kiểm tra và nhận hàng!]

Lâm Yên: "...!!!"

Lâm Yên vừa nhìn cái tên nick name Wechat này, lập tức nhận ra, đây chẳng phải Bùi Vũ Đường sao?

Cái tên này, gửi lúc nào mà chẳng được, hết lần này tới lần khác cứ nhầm trùng lúc này gửi cho cô!

Không đúng, quan trọng là, cái gì mà dựa theo yêu cầu của cô?

Chẳng qua cô chỉ muốn có video sinh hoạt hàng ngày của Bùi Duật Thành xem một chút mà thôi, thằng nhóc này trong não chứa cái gì, có phải cậu ta hiểu nhầm gì kì quặc rồi không?

"Đây là hiểu lầm! Tôi vừa nhận được một vai diễn nữ tổng giám đốc bá đạo của một bộ phim, vì muốn hoàn thành tốt vai diễn của mình nên tôi mới nhờ vả em trai Bùi Duật Thành là Bùi Vũ Đường, giúp tôi quay một đoạn video thường ngày của Bùi tổng, tuyệt đối không yêu cầu cậu ta gửi hàng cấm như thế!" Lâm Yên cắn răng nghiêng lợi giải thích rõ lí do.

Đuôi lông mày của Bùi Duật Thành khẽ nhếch lên, tựa như không đồng tình với từ ngữ của cô, "Hàng cấm?"

Lâm Yên nghe vậy, lập tức mặt đầy cảnh giác, "Như thế mà vẫn chưa đủ cấm à? Cô còn muốn thế nào nữa! Tôi cảnh cáo cô! Cô cũng đừng tùy tiện làm loạn! Cô..."

Lâm Yên đang muốn tiếp tục uy hiếp, nhưng ý thức đột nhiên lại trở nên tan rã, từng chút một rơi vào mê man sâu, "Sao lại đột nhiên cảm thấy buồn ngủ quá..."

Bùi Duật Thành: "Cố gắng đối thoại với tôi sẽ mất sức, ngủ đi."

Lâm Yên làm sao mà dám ngủ, lập tức gắng gượng nói: "Không được! Ngộ nhờ cô thừa dịp tôi không ở đây..."

Bùi Duật Thành dùng âm thanh êm ái trấn an: "Nếu như tôi thật sự muốn làm, cho dù cô tỉnh táo, cô có thể ngăn cản được sao?"

Lâm Yên: "...!!!!"

Móa! Cô ta đang khuyên nhủ người khác đấy à?

Một giây sau, ý thức của Lâm Yên lập tức chìm xuống, cô nghi ngờ ý thức của mình không phải mê man vì cơ thể, mà là bị tức đến phát ngất!

Sau khi trong đầu rơi vào trạng thái ngủ say, điện thoại di động của cô lần nữa vang lên tiếng tin nhắn.

Xe này không lái về nhà trẻ: [Chị Yên, nhiệm vụ chị giao cho em đã thuận lợi hoàn thành, hôm nào chúng ta cùng đi đưa xe chung nha? Chị yên tâm, em biết một trường đua hết sức kín đáo, đảm bảo anh trai em chắc chắn sẽ không phát hiện!]

Bùi Duật Thành: "..."

Bùi Duật Thành dùng điện thoại của Lâm Yên, trả lời lại một câu ——

Phổ Nam Lục Thụ Xuân Nhiều Như: [Anh là Bùi Duật Thành.]

Điện thoại đầu kia im lặng vài giây, sau đó Bùi Vũ Đường bị dọa cho ngây người cuối cùng cũng trả lời.

Xe này không lái về nhà trẻ: [Cái gì!!! Anh... Anh cá? Anh... Hiện tại anh đang ở chung với chị Yên? Sao điện thoại của chị ấy lại ở chỗ anh? Chị Yên của em đâu???]

Phổ Nam Lục Thụ Xuân Nhiều Như: [Ngủ.]

Xe này không lái về nhà trẻ: [...!!!]

Ngủ... Ngủ?

Ngay sau đó, Bùi Vũ Đường liên tục gửi vô số tin nhắn đến.

Xe này không lái về nhà trẻ: [Anh cả, em sai rồi!]

Xe này không lái về nhà trẻ: [Anh cả anh hãy tha thứ cho em!]

Xe này không lái về nhà trẻ: [Anh cả, em chỉ muốn đưa chị dâu đi hóng gió giải sầu một chút thôi! Vận tốc là 30 mã lực!]

Xe này không lái về nhà trẻ: [Anh cả, em chúc anh và chị dâu cả bách niên giai lão, trăm năm hạnh phúc, sớm sinh quý tử*! Anh trai, trong lòng của em, anh và chị dâu là một đôi do trời đất tác thành! Tuyệt đối là một cặp bạn đời tuyệt vời! Em tuyệt đối không ngăn cản anh và chị dâu ở với nhau đâu! Từ hôm nay trở đi, chị dâu chính là chị dâu cả của em!]

Xe này không lái về nhà trẻ: [Anh cả, em không quấy rầy anh chị nữa, anh chị cứ ngủ tiếp đi...]

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 61: Còn muốn quay đầu không?

Edit: TH + TPL

Khi Lâm Yên tỉnh lại thì phát hiện mình đang ngồi trên một chiếc xe taxi.

Mà cơ thể cô vẫn bị điều khiển như trạng thái cũ.

"Cô... Cô muốn đưa tôi đi đâu?" Ý thức Lâm Yên lập tức bùng tỉnh.

Một giây sau, xe taxi dừng trước cổng của một ngôi biệt thự.

"Đây là đâu?"

"Cô muốn làm gì?"

"Nơi này... Nơi này sao nhìn quen mắt thế nhỉ? Mẹ nó! Đây không phải là nhà của Bùi tổng sao?"

"Này! Cô quá thể quá! Sao cô lúc nào cũng luôn muốn bắt một con dê để nhổ lông thế! Đòi người khác không được sao?"

Lâm Yên nói nhảm một lúc lâu, đối phương cuối cùng cũng đáp lại cô —— "Cô muốn đòi ai?"

Lâm Yên nghẹn lại: "Tôi nói vậy thôi! Tôi không nghĩ bắt ai cả!"

Nói xong, Lâm Yên tranh thủ thời gian tiếp tục khuyên nhủ: "Bây giờ tôi cũng đã sớm nhìn thấu rồi, mặt người dạ thú ai nhìn qua chẳng lịch sự phong nhã, mấy thằng cận bã lớn lên đều đẹp trai, trên thế giới này nhìn càng đẹp mắt thì càng là thứ có độc.

Mặc kệ cô độc lập, mạnh mẽ tới đâu, lợi hại thế nào, một khi đã u mê trong sắc đẹp, thì tất cả đều xong! Tôi khuyên cô tốt nhất nên bỏ kiếm* xuống, quay đầu là bờ! Hai chúng ta ở chung một chỗ vui vẻ kiếm tiền chẳng lẽ không tốt sao?"

"Khô hải vô biên*, tứ đại giai không*, quay đầu là bờ..."

(*bỏ kiếm trong câu “rửa tay gác kiếm”

*Khô hải vô nhai/biên là một câu nói trong phật giáo, tức là bể khô mệnh mỏng... chi tiết tra google.

*Tứ đại giai không đã chú thích ở chương 19. – bản edit hoàn thiện được cập nhật nhanh nhất ở wattpad Meow_team)

Ngay khi Lâm Yên liên tục lải nhải, cố gắng tẩy não cho tên kia, cơ thể của cô đã bị đối phương thao túng, mở khóa cửa nhà của Bùi Duật Thành, bước vào phòng khách.

Cái tên này, thế mà ngay cả mật mã khóa nhà của Bùi Duật Thành cũng biết? Có phải nhân lúc lừa mình làm không ít chuyện giấu giếm không?

Lâm Yên còn đang khiếp sợ, ánh mắt chuyển qua cửa trước nhìn thấy ghế sofa đặt ở giữa phòng khách, sau ghế sofa là một cái khung cửa sổ sắt đất, sau cửa sổ lớn là bể bơi với ánh nắng tà tà chiếu lung linh trên mặt nước.

Bùi Duật Thành nhắm mắt, yên tĩnh nằm ngủ say trên ghế sofa, hình như người đàn ông vừa mới bơi xong, trên thân chỉ mặc độc một bộ áo choàng tắm rộng thùng lĩnh lộ ra tấm ngực và cái eo nổi đường tuyến nhân ngư* tuyệt đẹp với những tia nắng nhạt chiếu lấp lánh qua khung cửa rơi vào người, trông anh như đang ngủ say dưới đáy biển...

(*tuyến nhân ngư: hai đường tạo thành chữ V ở phần bụng phía trên xương chậu của đàn ông, nó giống với phần bụng dưới của con cá khi nó co mình, vì vậy mà được gọi là tuyến nhân ngư. – bản edit hoàn thiện được cập nhật nhanh nhất ở wattpad Meow_team)

Tận mắt nhìn thấy như thế, so với video còn kích thích hơn gấp trăm ngàn lần!

Trong nháy mắt Lâm Yên cảm thấy, tất cả chuyện cũ thoáng qua như mây khói...

Thế gian này thật đáng giá...

Bùi Duật Thành: "Muốn quay đầu không?"

Lâm Yên: "Khoan khoan khoan! Đừng quay đầu vội! Tôi nhìn chút đã!"

Bùi Duật Thành: "..."

Sau khi ý thức được mình nói cái gì, Lâm Yên lập tức sụp đổ, "Chuyện này không thể trách tôi được! Cứ thế này ai chịu cho nổi!"

"Ha..."

Lâm Yên nghe được chính cơ thể cô phát ra tiếng cười, giọng điệu của riêng tên này, ngay lập tức, cơ thể của cô đột nhiên mềm nhũn chao đảo ngã xuống...

Một giây sau, Lâm Yên cảm nhận được ý thức đã quay về cơ thể có thể kiểm soát được mình!

Cô về rồi?

Tuy nhiên, vì vừa mới nhập vào thân thể, không kịp thích nghi với phản ứng hoàn toàn, cả người theo quán tính tiếp tục lao đảo, cứ như vậy trực tiếp ngã lên... Trên người Bùi Duật Thành...

Vì sao!

Vì cái gì mỗi lần quay về đều đúng lúc này!

Tại sao luôn luôn phải là cô chịu trận!

Lâm Yên trong lòng quả thực "bi thương chảy ngược dòng thành sông", dùng công lực tu cả đời, loại bỏ mọi cảm dỗ của sắc đẹp, nhanh chóng đứng lên.

Hiện giờ, cô chỉ có một ý nghĩ trong đầu, thừa dịp Bùi Duật Thành chưa tỉnh lại, nhân cơ hội này đánh bài chuồn!!!

Lâm Yên đứng lên, co cẳng muốn chạy, kết quả, giây tiếp theo, bên hông bỗng nhiên xiết chặt, một lực mạnh mẽ kéo cô quay lại.

Thân thể của cô cứ vậy bỗng dưng nằm lại như lúc đầu...

Lâm Yên cắn đầu nhào vào lồng ngực của người đàn ông, trán đụng trúng cằm anh.

Một giây sau, cơ thể Lâm Yên đột nhiên cứng đờ.

Trên trán bỗng cảm giác có thứ gì đó mát lạnh chạm vào...

Tựa như lông vũ khẽ khàng hôn lên môi, nhẹ nhàng rơi trên trán của cô, giọng người đàn ông lạnh lạnh mà khàn khàn, mang theo từ tính vô cùng mê hoặc vang lên bên tai ——

"Chào buổi trưa, Lâm tiểu thư."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Quá khó khăn

Edit: TH

Beta: Richi

Một giây sau, đại não Lâm Yên giống như pháo hoa nổ tung, “đùng” một tiếng.

Ngày trước, vì theo nghề đua xe nên cô từng tiếp xúc không ít với đàn ông, tất cả trên người đều toàn là dầu máy, cứ như thế trong thời gian dài ở chung với nhau, cô cũng dần thay đổi thói quen coi tất cả như anh em.

Ví dụ như Ưông Cảnh Dương, cô chưa từng xem anh ta như đàn ông, kể cả là Bùi Nam Như, đối với cô mà nói cũng chỉ giống một loại sùng bái và kính ngưỡng thần tượng mà thôi.

Ngày trước Hàn Dật Hiến cũng phàn nàn rằng cô không có chút nào giống con gái, không biết bày tỏ tình cảm, lại càng không hiểu lãng mạn, phong tình.

Mấy năm nay, cô cũng đã từng gặp qua rất nhiều soái ca muôn hình muôn vẻ, kiểu gì cũng có. Thế nhưng, đây là lần đầu tiên có một người đàn ông làm

cho trái tim “sắt đá” của cô đập thành thịch giống như thiếu nữ mười tám tuổi.

Lúc này, đôi mắt của người đàn ông run lên, lim dim có vẻ lười nhác, trong đáy mắt phản chiếu khuôn mặt ửng đỏ của cô, môi của anh gần kề đến nỗi, cô còn có thể nghe được nhịp thở khe khẽ. Vì vừa nãy giây giữa nên áo trên ngực anh đã hoàn toàn bị cô kéo xuống, ngón tay của cô chạm lên da thịt ấm áp đàn hồi.

Thế giới của cô bây giờ như bầu trời bị che lấp bởi sương mù lạnh lạnh trong rừng sâu hun hút.

Tâm trí Lâm Yên đột nhiên trở nên mơ hồ, xuất hiện tia ảo giác kỳ diệu.

Cảm giác này... Sao lại quen thuộc đến thế?

Quen thuộc đến nỗi dường như, cô đã biết người này từ rất lâu rồi.

Lâm Yên thất thần một hồi lâu, sau đó liền bừng tỉnh, phát hiện bản thân mình còn đang nằm đè trên thân người ta.

Mà Bùi Duật Thành từ đầu tới cuối rất nhẫn nại duy trì tư thế này, nhẹ nhàng đỡ lấy eo của cô để tránh cô không ngã xuống.

Bàn tay anh ôm lấy eo cô, như đang trấn an một con thỏ nhỏ sợ hãi, hết mực dịu dàng.

Lâm Yên cảm giác nơi mềm yếu nhất của mình được người khác nâng niu trong tay, nhưng lại cam tâm tình nguyện ý lại.

Một giây sau, Lâm Yên chợt lắc đầu, tranh thủ thời gian làm tỉnh táo lại.

"Soạt" một tiếng, Lâm Yên dùng sức lật người, nhanh như chớp lăn sang một bên, sau đó nhanh chóng phui mông một cái, đứng lên.

Xong xuôi, cô khom người ngồi xuống quỳ trước ghế sofa nhận tội: "Bùi tổng, thật... xin lỗi."

Lần này cô nên tìm lý do gì bây giờ?

Đại não Lâm Yên hoạt động: "Quả thật chuyện là như này..."

"Là vì... Bởi vì..."

"Đúng rồi! Vì Bùi Vũ Đường!"

"Là cậu ta bảo tôi đến tìm cậu ta! Là cậu ta nói mình ở trong này, nói mật mã cho tôi!" Lâm Yên nói liên hồi: "Kết quả... Kết quả là trong lúc tôi đang đi tìm cậu ta không cẩn thận ngã một phát, không ngờ vừa hay ngã trúng lên người Bùi tổng, đã quấy rầy ngài ngủ trưa."

Bùi Duật Thành chậm rãi ngồi dậy, trên gương mặt lộ ra mấy phần khen thưởng: "Có tiến bộ."

Lâm Yên: "Hả? Có tiến bộ cái gì?"

"Lý do lần này, logic chặt chẽ." Bùi Duật Thành bình luận.

Lâm Yên: "..."

Anh quả nhiên vẫn là chưa tin tôi sao?

Nói thật không tin, nói dối cũng không tin!

Thật sự cô sống quá khổ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Chơi ngu. . .

Edit: Kali

Beta: TH + Cỏ + Richi

Bây giờ muốn bảo toàn được mạng sống, không bị xem như biến thái bắt vào tù, chỉ còn cách giả bộ làm người máy thiết lập chế độ "tình cảm mặn nồng"

thôi!

Lâm Yên nỗ lực ổn định lại tâm trạng, "Điều tôi nói là thật. Sờ đi tôi đi tìm Bùi Vũ Đường, thật ra là muốn hỏi thăm một chút từ cậu ra rằng ngài thích cái gì. Không nghĩ tôi là không cẩn thận mạo..."

Lâm Yên đang nói dở, ánh mắt liếc qua không cẩn thận rơi vào lồng ngực trần trụi của người đàn ông, lập tức không nhìn được mà lấp bắp: "Mạo... Mạo... Mạo phạm ngài..."

Bùi Duật Thành một lần nữa buộc lại áo ngủ bị cô kéo rơi, đồng thời kiên nhẫn ra hiệu cô: "Tiếp tục."

Lâm Yên cuối cùng đã bình tĩnh lại, tiếp tục mở miệng nói: "Bùi tổng, tôi đã làm tổn thương tinh thần của ngài, tôi cảm thấy vô cùng có lỗi. Chẳng qua là, tôi... tôi rất nghèo... Tôi không có nhiều tiền..."

Bùi Duật Thành: "Cho nên?"

Lâm Yên: "Bằng không thì... Tôi đập đầu đền tội với ngài?"

Bùi Duật Thành khẽ cười một tiếng: "Tôi không cần kiểu bồi thường này."

Lâm Yên làm vẻ mặt cầu xin: "Được rồi, tôi biết. Coi như tôi đập vỡ đầu cũng vô dụng, nhưng mà, trừ cái đó ra, tôi cũng không biết có biện pháp nào có thể bồi thường và được tha tội..."

Ánh mắt Bùi Duật Thành lóe lên, con ngươi như biển sâu không đáy lẳng lặng chăm chú nhìn cô: "Cũng có biện pháp bồi thường."

Mắt Lâm Yên lập tức sáng lên, cẩn thận dò hỏi: "Biện pháp bồi thường? Là gì?"

Bùi Duật Thành này thật khiến cho người ta nhìn không ra, đến mức mỗi lần cô nói chuyện với anh đều thấy kinh hồn bạt vía*.

(*kinh hồn bạt vía: hết hồn, hết vía, khiếp vía – bản edit hoàn thiện được cập nhật nhanh nhất ở wattpad Meow_team)

Bùi Duật Thành không trả lời, ngược lại hơi dừng một chút rồi miệng hỏi: "Có thể hỏi Lâm tiểu thư một câu không?"

Lâm Yên vội vàng gật đầu: "Dĩ nhiên! Ngài cứ hỏi đi!"

Bùi Duật Thành: "Lâm tiểu thư... Thích tôi?"

".. ." Lâm Yên nhất thời sững sốt.

Câu hỏi này...

Cô cũng muốn phui sạch quan hệ nhưng vấn đề là nếu nói không thích, vậy tất cả mọi loại hành vi của cô đều được gọi là biến thái, đủ để bị đưa vào ngồi tù một trăm năm.

Nếu như nói bản thân thích Bùi Duật Thành, vì theo đuổi Bùi Duật Thành mới tiếp cận anh, miễn cưỡng nghe còn có vẻ hợp lý...

Cô thật sự nên vui mừng vì cái tên biến thái kia không tới nhà vệ sinh để theo dõi Bùi Duật Thành...

Thế nên, Lâm Yên chỉ có thể tiếp tục đem mặt mo của mình dẫm nát dưới chân, áp ủ một chút tình cảm vô cùng thâm tình nói: "Dĩ nhiên! Lần trước tôi cũng đã nói rồi, ngay từ lần đầu tiên nhìn thấy Bùi tổng tôi đã đối với ngài tình sâu mãi mãi!"

Ai nói mắt đẹp là ngôi sao thì nhất định chưa từng gặp qua ánh mắt của ngài, ai nói gió xuân là ấm áp thì nhất định chưa từng nhìn thấy nụ cười của ngài, ai nói bánh kẹo là ngọt ngào thì nhất định chưa từng được nghe giọng nói của ngài. Chỉ cần một ngày không nhìn thấy ngài, đường huyết của tôi nhất định sẽ bị tụt!"

Lo lắng thái độ của mình còn chưa đủ thành khẩn, Lâm Yên lại bồi thêm một câu: "Nếu như có thể kết bạn với ngài, đời này của tôi thật sự không còn gì hối tiếc!"

Ý cười trong mắt Bùi Duật Thành giống như đang gợn từng vòng xoáy nhộn nhạo lên: "Lâm tiểu thư quả là khiến tôi hết sức cảm động."

Lâm Yên nghe vậy, nháy nháy mắt, vô thức nghĩ đến một câu: "Thật cảm động, nhưng tôi rất tiếc" hết sức mùi mẫn ấy rồi sau đó sẽ bị từ chối.

Ngay lúc Lâm Yên suy nghĩ lung tung, một giây sau, nghe được bên tai truyền đến âm thanh của Bùi Duật Thành như tiếng đàn cello trầm thấp mà đầy từ tính

"Đã như vậy... Tôi muốn kết bạn với Lâm tiểu thư."

Lâm Yên: "...!!!"

Người đàn ông vừa dứt lời, Lâm Yên ngẩng đầu tròn mắt há mồm, mặt mũi như biến thành tro bụi, nghĩ thế nào cũng không ngờ tới Bùi Duật Thành sẽ đồng ý với mình.

Sét đánh trên đầu cũng chỉ thế mà thôi.

Xong... Chờ ngu rồi...

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Tôi thật sự rất vui

Edit: Nhi

Beta: Cỏ

Sao lại đồng ý?

Không phải là từ chối sao?

Câu "thật cảm động, nhưng tôi rất tiếc" đâu?

Anh trai, sao ngài lại không dựa vào kịch bản mà trả lời thế?

"Khụ khụ..." Lâm Yên bị dọa gần chết, ho đến rung chuyển đất trời: "Bùi tổng... Tôi có nghe lắm không...? Ngài... Ngài vừa mới đồng ý kết bạn với tôi?"

Bùi Duật Thành thấy cô ho khan liền đưa tay ra nhẹ nhàng vỗ vỗ sau lưng cô, nói: "Cô không nghe lắm."

Đầu óc Lâm Yên đã hoàn toàn nổ tung, mất đi khả năng suy nghĩ: "..."

Đột nhiên Bùi Duật Thành tiến đến, làm cho đầu của cô càng thêm hỗn loạn. Lâm Yên vô thức muốn thoát khỏi Bùi Duật Thành, có lẽ vì "chế độ thiết lập người máy tình cảm nòng nài" của cô không cho phép.

Khát vọng tìm đường sống thôi thúc khiến cơ thể cô cứng đờ, tiếp tục duy trì tư thế đang quỳ trên ghế sofa bên cạnh.

Mà người gây ra chuyện này lại đang cười nhẹ nhàng, ngồi ở đó nhìn cô: "Lâm tiểu thư, thế nào?"

Lâm Yên như tượng gỗ ngơ ngác nhìn chăm chăm vào Bùi Duật Thành, vô thức thốt lên: "Bùi tổng, hình như ánh mắt ngài không tốt lắm?"

Bùi Duật Thành: "..."

Lâm Yên vội vàng khuyên như: "Khụ, tôi nói này, thật ra thời đại này đàn ông ở bên ngoài phải chú ý bảo vệ mình. Hiện tại có đám con gái rất nguy hiểm, tôi cảm thấy Bùi tổng vẫn nên suy nghĩ thật kỹ!"

Cô tuyệt đối không nghĩ tới phương diện tình cảm của Bùi Duật Thành lại đơn thuần như vậy.

Chắc tán đồ cũng rất dễ?

Bàn tay đang vỗ nhẹ của Bùi Duật Thành hơi dừng lại, chắc là đang suy nghĩ, sau đó mở miệng nói: "Đúng vậy."

Lâm Yên: "Đúng không đúng không? Vì vậy ngài vẫn nên suy nghĩ thật kỹ một chút?"

Bùi Duật Thành nhìn về phía cô: "Cho nên, Lâm tiểu thư muốn ám chỉ tôi trực tiếp kết hôn sẽ tốt hơn?"

Lâm Yên: "...!!!!"

Vì sao anh ta lại có suy nghĩ đáng sợ như vậy?

Đầu óc Lâm Yên suất chút nữa dao động: "Không không không... Tôi không có ý đó! Tôi không hề muốn kết hôn với anh một chút nào!...Không phải, ý của tôi là thật ra tôi không có dự định kết hôn!"

Lời nói Lâm Yên không mạch lạc, cô cố gắng nói rõ lý do, đồng thời nỗ lực để bản thân mình nhìn cận bã một chút.

Nhưng mà, Bùi Duật Thành nghe thấy như vậy lại không hề có chút nào gọi là không vui, đáy mắt lóe lên một tia thâm thúy như màn đêm khiến cô không thể nhìn thấu.

"Có thể không kết hôn." Bùi Duật Thành mở miệng.

Lâm Yên tròn mắt: "..."

Như vậy cũng được sao?

Chẳng qua... Suy nghĩ một chút, cũng có thể lý giải..

Có lẽ Bùi Duật Thành chỉ là thấy cô tương đối mới lạ, cho nên mới đáp ứng kết giao cùng cô mấy ngày mà thôi, làm sao lại nghĩ đến việc kết hôn xa xôi như vậy...

Chắc cô đã suy nghĩ nhiều rồi?

Kẻ có tiền đều ba ngày đổi bạn gái một lần, không phải chuyện rất bình thường sao?

Nghĩ tới đây, Lâm Yên nhẹ nhàng thờ ắt ra.

Thế nhưng lòng cô nhanh chóng phát ra tiếng kêu gào.

Tại sao?

Rốt cuộc là vì sao lại phát triển đến mức này rồi?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Không thể để chế độ thiết lập bị sụp đổ

Edit: TPL

Beta: Richi

Lâm Yên dùng kỹ thuật diễn xuất cả đời để khiến trên mặt mình viết to hai chữ “sung sướng” đầy rõ ràng.

Hiện tại, cô chỉ có thể tự an ủi chính mình, ít nhất sau này khi cơ thể lại bị khống chế làm chuyện gì đó với Bùi Duật Thành cũng không cần phải lo lắng bị bắt vào tù.

"Tôi... Tôi có thể đề nghị một yêu cầu nho nhỏ không? Vì nguyên nhân nghề nghiệp của tôi, quan hệ của chúng ta vẫn là nên giữ bí mật với bên ngoài." Sau khi bình tĩnh lại, Lâm Yên khôi phục lý trí, lập tức đưa ra vấn đề quan trọng.

Bùi Duật Thành nghe vậy liền mở miệng nói: "Chuyện sinh hoạt và công việc của em sẽ không có bất kì ảnh hưởng nào, tôi cũng sẽ không can thiệp vào chuyện của em. Còn điều gì nữa không?"

Nghe được những lời quan tâm này từ Bùi Duật Thành, Lâm Yên cũng có chút áy náy: "Tạm thời... không có gì..."

Có bạn trai quá nhanh, nhanh như lốc xoáy kéo đến vậy.

Từ giờ mục tiêu sống của Lâm Yên cô, ngoại trừ kiếm tiền, đại loại còn thêm một cái nữa... đó là chia tay Bùi Duật Thành!

Ngộ nhờ ngày nào đó Bùi Duật Thành phát hiện ra chân tướng thật sự, cô chẳng phải sẽ chết hay sao?

Ngộ nhờ lúc cô bị nhập vào người, con sắc quỷ kia lại đi tán tỉnh gã đàn ông khác thì sao?

Thế này thì gọi là yêu đương cái gì cơ chứ?!

Đây rõ ràng là thử thách sinh tồn!

Mà cô thì không muốn yêu đương chút nào!

Sau chuyện không thành với Hàn Dật Hiền, Lâm Yên cảm nhận sâu sắc được, quả nhiên loại chuyện yêu đương loại này không phù hợp với mình, cô cứ

chuẩn bị thật tốt để cả đời này không yêu ai là được.

Còn nữa, yêu đương tốn rất nhiều tiền...

Đánh giá một cách khách quan, Lâm Yên biết một cô gái như mình không thể khiến người ta yêu quý được, mà cô cũng đã thử cố thu lại sự “dữ tợn” của bản thân, đi nịnh nọt người khác.

Tuy nhiên, cô không hề giống với Lâm Thư Nhã luôn biết cách ăn mặc chỉnh trang, tính tình thì lại ngây thơ, hồn nhiên, dịu dàng, ủy mị động lòng người, khiến cho người ta muốn dâng cả thế giới đến trước mắt cô ta.

Fans hâm mộ Lâm Thư Nhã vô cùng đông, không chỉ fan hâm mộ nam rất nhiều, ngay cả fan hâm mộ nữ cũng vậy.

Tất cả trên mạng đều tung hô "Thư Nhã quá lương thiện, thuần khiết, đáng yêu", “ trái tim người làm mẹ muốn tan chảy”, "trên thế giới không có gì tốt đẹp hơn cô gái này", "tôi muốn bảo vệ Thư Nhã cả đời",...

Tất cả sự cố gắng nỗ lực, hy sinh của cô, vốn không bằng một giọt nước mắt và đôi ba câu nũng nịu của Lâm Thư Nhã.

Vì vậy...

Muốn chia tay với Bùi Duật Thành có lẽ quá dễ dàng?

Có khi còn chưa được mấy ngày, cô chẳng cần làm gì cũng có thể thoát thân!

Nghĩ tới đây, tâm trạng Lâm Yên mới tốt lên một ít.

Ngay lúc Lâm Yên còn đang suy nghĩ viễn vông, bên tai đột nhiên truyền tới âm thanh của Bùi Duật Thành: "Lâm tiểu thư có mang điện thoại di động không?"

Lâm Yên vội vàng xốc lại tinh thần: "Có mang, sao vậy?"

Ánh nắng ấm áp xuyên qua ô cửa sổ chiếu xuống mặt đất, người đàn ông nghiêng người tựa vào ghế sofa, hơi lạnh trong đáy mắt anh cũng phản chiếu thành một màu êm dịu: "Không có gì, chẳng qua cảm thấy hình như tôi nên biết số điện thoại của bạn gái mình."

"Ày... Khụ khụ khụ..." Lâm Yên lập tức mặt mũi đỏ ửng.

Vì sao chỉ là câu nói tùy ý của anh thôi đã khiến trái tim làm bằng đá của cô bị hòa tan mất rồi?

Thậm chí, ý nghĩ kiếm tiền trong lòng cũng bị ăn mòn luôn...

Đáng sợ, thật quá đáng sợ!

Lâm Yên nhất thời không thể lập tức quen được thân phận của mình bây giờ, thụ sủng nhược kinh đưa di động tới.

Bùi Duật Thành nhập số điện thoại của mình vào trong máy Lâm Yên, lập tức bấm nhận, coi như trao đổi số điện thoại với nhau.

Tiếp đó, Bùi Duật Thành lại muốn add nick Wechat của cô.

Lâm Yên dĩ nhiên đồng ý, đang định mở nick Wechat của mình, kết quả không biết nghĩ đến điều gì, sắc mặt đột nhiên thay đổi.

Tên nick wechat của cô là tên của Bùi Nam Như, ảnh đại diện trên wechat cũng là ảnh của Bùi Nam Như!

Cô luôn miệng nói thích nhất Bùi Duật Thành, mà nick name với ảnh đại diện thì lại để em trai anh...

Nếu để Bùi Duật Thành thấy được thì...

Toi đòi! Hình tượng thiết lập muốn sụp đổ!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Yên Thành Sơ Vũ Cách Tà Dương*

(烟城疏雨隔斜阳 - Yên Thành Sơ Vũ Cách Tà Dương, một câu thơ ẩn dụ nói về các tòa thành thời chiến quốc hoang sơ tiêu điều bị binh mã vây

quanh tứ phương chìm trong khói thành, ở đây câu thơ này dùng để miêu tả bóng lưng cô độc và tịch mịch của Bùi Duật Thành.

Dịch nghĩa: Ánh chiều tà không thể chiếu đến cô thành bởi mưa phùn.)

Edit: Min

Beta: Dochan

Làm sao bây giờ, phải làm sao bây giờ?

Chết rồi, sao dạo gần đây cứ cảm giác mỗi ngày trôi qua đều phải sống sót để vượt qua cửa tử thế này?

Lâm Yên cuống quýt nói: "Ôi, điện thoại làm sao thế này, hình như bị đơ rồi, có chút vấn đề. Ngài chờ tôi một chút có được không?"

Nói xong, Lâm Yên liền dùng ngay tư thế sét đánh không kịp bưng tai lục lại video trước đó Bùi Vũ Đường gửi cho cô.

Vừa mới mở màn hình khung tin nhắn ra thì lập tức thấy một đoạn nội dung chat lạ lùng.

[Chị Yên, nhiệm vụ chị giao cho em đã hoàn thành thuận lợi, hôm nào chúng ta cùng đi đua xe nhé? Chị yên tâm, em biết một trường đua bí ẩn lắm, anh trai em chắc chắn sẽ không phát hiện.]

[Anh là Bùi Duật Thành.]

[Cái gì? Anh... Anh cả? Anh... Anh bây giờ đang ở cùng với chị Yên? Điện thoại của chị Yên sao lại ở chỗ anh? Chị Yên của em đâu?]

[Ngủ.]

...

Lâm Yên xem xong đoạn tin nhắn này thì suýt chút nữa ném luôn điện thoại đi động.

Không cần nói cũng biết đây là chuyện tốt do người nào làm.

Tên sắc quỷ kia rốt cuộc có thâm cừ đại hận* gì với cô mà muốn đào hố chôn cô như thế?

(*Thâm cừ đại hận ý là Oán lớn thù sâu. – Bản edit hoàn thiện được cập nhật nhanh nhất ở wattpad Meow_team)

Tuy nhiên mạng sống của Lâm Yên bây giờ đang lâm vào tình thế ngàn cân treo sợi tóc, thực sự không rảnh đi so đo tính toán chuyện này, cô lập tức nhanh như chớp chớp mở ngay video đó ra.

Trước đó Bùi Vũ Đường gửi cho cô rất nhiều đoạn video, chẳng qua lúc đó cô chỉ thấy được mỗi đoạn video cuối cùng "kinh khủng" nhất.

Tất cả những video trước đó đều rất bình thường, ghi hình lại sinh hoạt và công tác thường ngày của Bùi Duật Thành, mỗi đoạn đều có thể so sánh với chất lượng của phim bom tấn, tùy tiện lấy một tấm làm poster cũng được.

Lâm Yên chọn nhanh được một tấm ảnh người đàn ông đứng bên cửa sổ, ánh chiều tà hắt xuống bóng lưng anh, đổi nó thành ảnh đại diện.

Ngay sau đó, cô lập tức huy động não bộ tìm kiếm trong vốn văn học của mình rồi quả quyết đổi nick name thành "Yên Thành Sơ Vũ Cách Tà Dương".

Trong thời gian ngắn ngủi, Lâm Yên hoàn thành xong hàng loạt động tác, sau đó mới mở mã QR của mình ra: "Được rồi. Có thể thêm bạn tốt rồi. "

Đối với chuyện này, Bùi Duật Thành làm như không hề phát hiện, cầm điện thoại lên add tài khoản của cô.

Lâm Yên nín thở nhìn chăm chăm vào phản ứng của anh.

Bùi Duật Thành dĩ nhiên liếc mắt thấy ảnh đại diện và tên nick của cô, trên ảnh đại diện là bóng lưng của mình, còn thêm câu "Yên Thành Sơ Vũ Cách Tà Dương".

Ha, chỉ ngắn ngủi vài giây thôi mà có thể đến được trình độ này, có lẽ anh phải công nhận trí thông minh của cô một lần nữa.

Trên khuôn mặt người đàn ông vẫn là biểu cảm hờ hững, thế nhưng khóe môi lại đang cong lên.

Cuối cùng Lâm Yên cũng được xác nhận yêu cầu kết bạn với Bùi Duật Thành, trên danh sách bạn bè của đối phương đều đã hiện tên nhau.

Bùi Duật Thành có vẻ không hay dùng wechat, ID và ảnh chân dung đều là ảnh phổ biến, ID là tên của anh, ảnh đại diện là LOGO ký hiệu của tập đoàn JM.

Xong xuôi tất cả, Lâm Yên thở phào nhẹ nhõm một hơi, vừa trộm liếc anh vừa ho nhẹ lên tiếng giải thích, " Em... Em không có ảnh ngài, cho nên ảnh này

là Tam thiếu quay giúp em."

Hoàn toàn là bộ dạng một cô gái nhỏ chìm sâu vào lưới tình không cách nào kìm nén được.

Dứt lời, chính Lâm Yên cũng không nhận được tự vỗ tay tán thưởng bản thân. Mịa nó, kĩ thuật xuất thân tài tình thế này ngay cả cô cũng tự tin vào mình.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66-2: Lời giới thiệu mới

Lúc vừa mới phát hiện ra ý thức của Bùi Duật Thành nhập vào người, Lâm Yên lập tức từ chối.

Rõ ràng đang nhảy disco ở quán bar, tỉnh dậy lại đứng trong toilet của Bùi Duật Thành!

Rõ ràng đang quay phim ở nông thôn, tỉnh dậy lại ngồi trong phòng họp của Bùi Duật Thành!

Rõ ràng đang ngủ ở nhà, tỉnh dậy lại nằm trong ngôi biệt thự lớn của Bùi Duật Thành!

Về sau... Lâm Yên quả quyết —— “Boss xin ngài nhập vào người giúp em làm bài tập!”

“Boss cầu ngài nhập vào người, giúp em làm kiểm tra!”

“Boss cầu nhập vào người, giúp em theo đuổi nam thần!”

“Boss, nghe nói sinh con rất đau... chờ sau này em sinh con, không bằng anh...”

Bùi Duật Thành: “...”

(Lý do không để nó ở ngoài cuốn sách vì lời dẫn này của Quấn Quấn đã spoil mất nội dung hay ho “Bùi Duật Thành NHẬP VÀO người Lâm Yên” nên để nó ở đây, chủ yếu là ai đọc đến chương 58 chắc mới rõ ràng, để ở đầu thì mất hay, ai cũng biết hết rồi.)

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Đây là loại bạn trai thần thánh gì?

Edit: Nhi

Beta: TH + Richi

Hiện tại, số điện thoại cũng đã cho, add nick Wechat cũng đã làm, vậy cũng nên thả cô đi rồi chứ?

Lâm Yên trưng ra vẻ mặt tội nghiệp, trên mặt viết rõ "nếu không có chuyện gì thì thần có thể bãi triều không?"

Bùi Duật Thành nhìn giờ trên điện thoại, mở miệng nói: "Chút nữa tôi có một hội nghị, có lẽ không thể ở cùng em."

Thật tốt quá!

Lâm Yên nghe xong, cái đầu nhỏ như hoa hướng dương ngẩng lên, thầm mở cò trong bụng, nhưng trên mặt lại hiện ra ba phần tiếc nuối, ba phần không nỡ, còn có bốn phần quan tâm: "Không sao không sao, anh đi làm việc của anh là được, không cần để ý đến em. Vừa hay em cũng phải đi chuẩn bị cho phim mới. Vậy em đi trước đây, không quấy rầy anh làm việc nữa!"

Bùi Duật Thành: "Chờ một chút."

Lâm Yên: "..."

Lại chờ? Cô không muốn chờ!

Ai biết được "chờ một chút" sẽ có chuyện gì xảy ra chứ?

Tùy tiện nói vài câu đã nói chuyện yêu đương, nếu nói thêm mấy câu nữa, chẳng lẽ tiếp theo sẽ đến cục dân chính kết hôn?

Bất đắc dĩ, cơ thể Lâm Yên cứng ngắc, không dám nhúc nhích.

Thấy người đàn ông đứng dậy từ ghế salon, sau đó lập tức đến bên cạnh cô cúi người đưa ngón tay thon dài sờ lên bắp chân của cô.

Lâm Yên: "..."

Bắp chân đột nhiên bị sờ, dù đã cách một lớp vải nhưng vẫn đủ làm cô giật mình.

Thế này là sao?

Ngay lúc này, âm thanh lạnh lùng hờ hững xen một chút chế nhạo truyền đến bên tai: "Không tê chân?"

Lâm Yên nghe vậy mới phát hiện ra mình ngồi quỳ quá lâu, quả thật đã bị tê chân, chỉ cần động đây sẽ tê rần.

Bản thân cô còn không phát hiện, thế mà Bùi Duật Thành lại biết.

Anh nói xong liền xắn tay áo lên một chút, khuy một gói xuống, nửa quỳ trước người cô, nhẹ nhàng xoa bóp bắp chân giúp cô.

Lực đạo Bùi Duật Thành vừa phải, ban đầu còn có chút tê đau, nhưng rất nhanh cảm giác đó liền biến mất.

Bùi Duật Thành là ai? Chính là người mà cô chỉ có thể nhìn thấy trên TV hoặc trên tạp chí tài chính và kinh tế, so với Bùi Nam Như còn là người khó gặp hơn, bỏ xa mười mấy hệ hành tinh.

Người như vậy bây giờ lại đang cúi người, nửa quỳ ở trước mặt cô.

Vừa đẹp trai vừa có tiền, lại vừa ôn nhu và quan tâm.

Đây là loại bạn trai thần thánh gì?

Lúc này Lâm Yên lại có cảm xúc với người trước mắt, coi như tán gia bại sản cũng nguyện ý.

Lâm Yên không ngừng lắc đầu, lấy lại tinh thần: "Khụ, tốt hơn rồi. Cảm ơn cảm ơn."

Vừa rồi ý nghĩ "tán gia bại sản" khiến nội tâm Lâm Yên lập tức có tiếng cảnh báo, vội vàng tạm biệt như lửa cháy đến mông rồi mau chóng rời đi: "VẬY em đi trước đây..."

Tạm biệt xong, Lâm Yên rời khỏi biệt thự.

Sau khi cô rời đi không lâu, Bùi Duật Thành bước vào phòng ngủ cởi áo ngủ ra thay một chiếc sơ mi trắng, tùy ý tháo mấy cúc áo.

Sau đó anh ngồi lên ghế cạnh cửa sổ đốt một điếu thuốc.

Một làn khói mỏng bao quanh, đôi mắt người đàn ông sâu như đáy biển.

Dường như Bùi Duật Thành vẫn đang chìm sâu vào trong suy nghĩ miên man, nửa ngày không động đậy, không hề biết điếu thuốc trong tay đã cháy hết.

Không biết qua bao lâu, người đàn ông bóp mạnh đầu thuốc lá, mở ngăn kéo đầu tiên của tủ bên cạnh lấy từ bên trong ra hai quyển sổ màu đỏ.

Bìa màu đỏ ghi ba chữ "Giấy kết hôn", Bùi Duật Thành nhẹ nhàng lật ra. Tấm ảnh dán trên giấy chứng nhận có hai người, trên khuôn mặt lạnh lẽo của người đàn ông vậy mà lại đang mỉm cười nhu hòa, bên cạnh là một cô gái với đôi mắt sáng như sao, hai má lúm đồng tiền hệt như hoa...

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Về nhà ăn cơm

Edit: TH

Beta: Richi

Sau khi về nhà, Lâm Yên tắm rửa sạch sẽ, nghỉ ngơi một lát, trải qua ngày hôm nay thật vất vả.

Cô nằm trên giường lướt điện thoại di động xua đi một chút nỗi hoảng sợ trong lòng, chưa được bao lâu thì tiếng chuông điện thoại di động đột nhiên vang lên.

Lâm Yên mắt thấy cái tên hiển thị trên màn hình lập tức bấm nhận.

"Alo, mẹ!"

"Tiểu Yên, chiều tối hôm nay có rảnh không? Ông ngoại con đã cho mẹ con mình trở về nhà cũ ăn cơm." Đầu bên kia điện thoại truyền tới âm thanh của mẹ: "Ông ngoại gọi mẹ con mình về ăn cơm..."

Lâm Yên nghe vậy, vẻ mặt thoáng kinh ngạc nhưng vẫn đáp lại: "Dạ được mẹ, con sẽ qua đón mẹ ngay."

Cúp điện thoại xong, Lâm Yên nhanh chóng từ trên giường ngồi dậy.

Sau khi ba và mẹ ly hôn liền gặp phải xích mích với nhà ngoại, mãi đến những năm gần đây quan hệ mới hòa hoãn lại.

Còn nguyên nhân là do đâu, Lâm Yên đương nhiên cũng biết.

Ba của cô là Lâm Dược Thông và mẹ là Hạ Mộ Vân sau khi kết hôn liền dựa vào nguồn tài nguyên và chỗ dựa của ông ngoại cô mới trở nên phát đạt, rất được ông ngoại tin nhiệm.

Tuy nhiên, sau này Lâm Dược Thông không biết đã làm gì, đem toàn bộ tài nguyên mang đi, đồng thời chiếm đoạt công ty mang lại lợi nhuận nhiều nhất dưới tay ông ngoại.

Sau khi bị đứt mất xích tài chính quan trọng, tất cả sản nghiệp dưới tay ông ngoại rơi vào đường cùng bế tắc, không kiên trì nổi mấy năm, cuối cùng đành phải để công ty tuyên bố phá sản.

Hiện tại ông ngoại vẫn còn đang quản lý một đội đua xe quy mô nhỏ hẹp, đây cũng là chấp niệm duy nhất không thể từ bỏ của ông.

Hạ gia dựa vào đua xe mới trở nên giàu có, là gia thế chuyên về ngành đua xe. Năm đó ông ngoại dựa vào đua xe kiếm được lợi nhuận đầu tiên, sau này mới tiến quân vào giới kinh doanh và truyền hình điện ảnh.

Nhưng mọi người đều biết rằng chơi đua xe là đốt tiền nhất, mất xích tài chính quan trọng bị đứt thì chỉ còn nước từ đội đua xe có quy mô lớn biến thành đội đua hạng bét mà thôi.

Thậm chí năm đó mọi người dưới trướng của ông ngoại còn bỏ đội đua xe chạy đi tìm đội đua khác, bây giờ tất cả đều đập lên đầu ông ngoại.

Lâm Yên thờ dài, mấy năm nay quả thật ông ngoại cũng không dễ dàng gì. Đội đua xe kiên trì cho tới tận bây giờ còn chưa giải tán, không biết ông ngoại đã chịu biết bao gian khổ.

Thật ra nhà ngoại đối với hai mẹ con Lâm Yên có chút không vừa lòng, nếu như không phải vì Lâm Dược Thông thì làm sao Hạ gia lại rơi vào bước đường này.

Đối với chuyện này, mấy năm nay mẹ cô hết sức áy náy.

Chẳng qua là những năm gần đây ông ngoại cũng dần dà nguôi ngoai, cũng có ít liên lạc qua lại với mẹ, nhưng để trở về nhà cũ ăn cơm thì là chuyện trước nay chưa từng có.

Lâm Yên ban đầu ở nước ngoài lựa chọn nghề đua xe này nên ít nhiều cũng có chút quan hệ với ông ngoại.

Cô nhớ rõ trong nhà của ông ngoại có đầy ắp một phòng toàn là hình ảnh và tư liệu về đua xe, từ nhỏ Lâm Yên đọc qua cũng không ít.

Mặc dù vậy, chuyện cô ra nước ngoài đua xe ngay cả nhà ngoại hay thậm chí đến cả mẹ cũng không biết.

Lâm Yên vốn định giành cúp quốc tế trong lần thi đấu ấy đem về đưa cho ông ngoại, hi vọng ông ngoại đừng oán trách mẹ nữa.

Chỉ tiếc... Trong trận thi đấu kia cô bị tai nạn rất nghiêm trọng, cũng may trời xanh ưu ái mới không tử vong luôn tại chỗ, nhưng vết thương trên đùi mãi cho đến giờ vẫn không thể khỏi hẳn.

Hiện tại Lâm Yên đã hoàn toàn bị cấm thi đấu, tất cả những chuyện này đều không thể nhắc lại nữa.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Nhất định phải để mẹ có cuộc sống tốt hơn

Edit: Kali

Beta: Richi

Trên xe taxi, Lâm Yên suy nghĩ rất nhiều..

Sau khi đến nơi, Lâm Yên cầm lấy đồ mua từ siêu thị cho mẹ cô- Hạ Mộ Vân, trực tiếp bắt xe.

"Mẹ!"

Lâm Yên gõ cửa một cái.

Cửa phòng rất nhanh đã được mở ra, trong mắt Lâm Yên hiện lên một người phụ nữ mang vẻ đẹp tao nhã cùng dáng người uyển chuyển.

Có thể thấy rõ nét khốn khổ, tiêu tụy theo năm tháng trên khuôn mặt Hạ Mộ Vân, nhất là đôi tay đã phủ đầy vết chai. Nhưng ngay cả như vậy vẫn không thể nào che lấp đi được vẻ đẹp và khí chất của bà.

"Tại sao lại mua nhiều đồ như vậy? Mẹ cũng không dùng hết được, thật lãng phí!"

Hạ Mộ Vân nhận lấy túi lớn túi nhỏ trong tay Lâm Yên, cau mày nói.

Trong phòng, hơi nóng hầm hập phả vào mặt, chiếc quạt điện cũ kĩ phát ra tiếng kêu "kẹt kẹt".

"Mẹ, không tốn nhiều tiền lắm đâu. Con cũng tìm được việc làm rồi!" Lâm Yên nhìn Hạ Mộ Vân, trong lòng có chút cảm giác khó chịu.

Sau khi ly hôn với Lâm Dược Thông, mẹ vẫn ở chỗ này.

Thật ra năm đó Lâm Yên ở nước ngoài kiếm được rất nhiều tiền, mỗi lần gửi về cho mẹ tiền đều bị mẹ trả lại, nói cô làm lụng vất vả, kiếm tiền không dễ dàng nên cái gì cũng không đồng ý nhận.

Về sau, Lâm Yên để cho Lâm Thụ Nhã đón mẹ đến biệt thự, Lâm Thụ Nhã thật ra nhất quyết không muốn liên lạc với mẹ, thậm chí cố ý ở trước mặt mẹ bày tỏ thái độ không muốn ở cùng với bà nhưng sau lưng lại nói rằng mẹ không muốn ở với cô ta.

Mãi cho đến bây giờ, Lâm Yên mới biết được sự thật này.

"Tìm được việc làm cũng là tự lực kiếm tiền vất vả, mẹ bên này không thiếu gì. Mẹ có tiền, nếu con thiếu tiền phải nói với mẹ, một bức họa của mẹ cũng rất đáng tiền." Hạ Mộ Vân nhìn chăm chăm Lâm Yên, nhẹ giọng cười nói.

Không đợi Lâm Yên tiếp tục nói cái gì, Hạ Mộ Vân lại tiếp lời: "Tiểu Yên, con ngồi đợi một chút, chờ mẹ thu dọn ít đồ. Chúng ta đi đến khu nhà cũ."

"Vâng ạ." Lâm Yên ngoan ngoãn nhẹ gật đầu.

Lâm Yên ngồi ở trên ghế sa lon, ánh mắt đánh giá xung quanh phòng.

Trên tường treo rất nhiều tranh chữ, được bảo vệ rất tốt, thậm chí không có chút bụi bẩn nào.

Đây đều là những tác phẩm tâm đắc của mẹ cô.

Từ nhỏ bà đã luyện viết chữ đẹp, nhất là vẽ, hết sức linh động, sống động như thật.

Mặc dù mẹ nói tranh chữ của bà có thể bán, không lo ăn uống nhưng Lâm Yên biết rõ, căn bản là không có người nào đến mua tranh chữ của mẹ, một bộ cũng không bán được.

Trên ghế sa lon bày ra rất nhiều loại giấy, nước khoáng và đồ uống chai.

Khóe mắt Lâm Yên cay cay, nhìn thoáng qua thấy Hạ Mộ Vân vẫn còn bận rộn, trong lòng cảm giác khó chịu.

Mấy năm nay cơ thể của mẹ không tốt lắm, vẫn không đi làm việc gì, trước đó Ưông Cảnh Dương còn nói với cô, thấy mẹ cô nhạt vò chai nước suối đem đổi tiền ở cửa tiệm ve chai..

"Mẹ, con thuê phòng ở, là một nhà trọ. Mẹ theo con về nhà trọ ở đi." Lâm Yên hô về phía Hạ Mộ Vân.

Nghe thấy thế, Hạ Mộ Vân cười cười, lắc đầu nói: "Nhà trọ có lớn lắm đâu, một người ở còn không đủ."

"Đủ! Mẹ con chúng ta thì thừa thoải mái ở!" Lâm Yên vội la lên.

"Không đi, ở đây mẹ rất tốt. Con thường xuyên qua đây thăm mẹ một chút là được." Hạ Mộ Vân cũng không quay đầu lại, mở miệng nói.

Lâm Yên biết tính cách của mẹ mình, mẹ nói không đi, dù cô nói thế nào mẹ vẫn sẽ không đi theo cô ở chung.

Lâm Yên cũng biết, mẹ cũng không phải là không muốn thay chỗ ở tốt hơn, nhưng là do trong lòng không muốn liên lụy con cái.

Nhớ tới dĩ vãng của mẹ, từng là tiêu chuẩn tiểu thư con nhà gia giáo, giỏi đánh đàn, đánh cờ, làm thơ, vẽ tranh, thành thạo mọi thứ, từ nhỏ đã được cưng chiều hết mực, thế mà, bây giờ lại rơi vào tình cảnh như vậy...

Lâm Yên âm thầm thề, cô nhất định phải để mẹ có cuộc sống tốt hơn, dù như thế nào đi chăng nữa!

[Bản cập nhật hoàn thiện nhất trên wattpad Meow_team và truyệnfull]

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: Nghe hiểu được sao?

Edit: Kali

Beta: Richi

"Tiểu Yên, chúng ta đi thôi, tránh tới trễ. Ông ngoại của con không thích người khác đến trễ." Sau khi Hạ Mộ Vân thu dọn xong liền nói với Lâm Yên.

Nghe thấy vậy, Lâm Yên nhẹ gật đầu rồi đứng dậy, khoác tay của Hạ Mộ Vân rồi đi ra khỏi cửa.

...

Chỗ mẹ ở có chút xa xôi, hai người ngồi xe gần một giờ rút cục mới đến nơi.

Nhìn khu nhà cũ khiến Lâm Yên nhớ lại rất nhiều điều, tuổi thơ và biết bao nhiêu kỉ niệm hồi ức của cô đều gắn liền với nơi này.

Lâm Yên còn nhớ rõ, khi còn bé bên trong khu nhà cũ có một chiếc xe đua kiểu cũ là bảo bối sưu tập mà ông ngoại thích nhất, sau này cũng bởi vì phá sản mới bị ép bán đi.

Rất nhanh, Lâm Yên và mẹ đi vào đại sảnh khu nhà cũ.

"Cô, cô tới rồi." Một nam thanh niên chừng hai mươi tuổi nói với Hạ Mộ Vân.

"Tiểu Phong." Hạ Mộ Vân khẽ cười nói với chàng trai.

Cậu trai trẻ trước mặt nhìn thoáng có chút xấu hổ gọi là Hạ Nhạc Phong, là con một của bác hai Lâm Yên.

Ông ngoại tất cả có bốn người con, ba nam một nữ, mẹ Lâm Yên - Hạ Mộ Vân là con thứ ba.

Chỉ có điều cậu út của Lâm Yên hai năm trước đã qua đời, cô có quan hệ tốt nhất với cậu út, kỹ xảo đua xe và rất nhiều thứ khác nữa đều là cậu út dạy cô.

Sau khi về nước, Lâm Yên nhất quyết ở trong nhà của cậu út, nếu không phải bởi vì quan hệ với cậu út, Lâm Yên sẽ không thể nào có thể nhường nhịn hai mẹ con Vương Xảo Tuệ.

Ngay sau đó một người đàn ông trung niên từ trong nhà đi ra, lạnh lùng nhìn lướt qua Lâm Yên và Hạ Mộ Vân, cũng không mở miệng nói chuyện.

"Anh cả..." Hạ Mộ Vân lên tiếng chào người đàn ông trung niên.

Người đàn ông trung niên này tên Hạ Hùng, là bác cả của Lâm Yên. Vì chuyện của Lâm Dược Thông nên ông cực kỳ hận một nhà Lâm Yên, thường xuyên nói móc và mỉa mai Hạ Mộ Vân, mà Hạ Mộ Vân bởi vì trong lòng vẫn còn áy náy, từ xưa tới nay đều không dám tranh luận điều gì.

"Ông ngoại đâu?" Lâm Yên nhìn về phía bên cạnh Hạ Nhạc Phong, hỏi.

"Chị họ, ông ngoại và cha em đang ở trong phòng nói chuyện của đội xe." Hạ Nhạc Phong thờ dãi nói.

"Gần đây đội xe có vấn đề gì không?" Lâm Yên hỏi.

"Ừm." Hạ Nhạc Phong sắc mặt ngưng trọng gật gật đầu: "Chị Yên, gần đây tình hình đội đua xe không lạc quan chút nào, đội xe của chúng ta hiện tại là hạng chót, nếu như giải đua tiếp theo không thắng sẽ phải giải tán."

Lâm Yên nghe vậy liền suy nghĩ, đội đua xe có quy tắc của đội đua xe, mà quy tắc tình hình bình thường lại rất phức tạp, nhưng mà chung quy đều là dựa vào thực lực, đội xe yếu bị loại bỏ và phải giải tán cũng là điều hết sức phổ biến.

Lâm Yên vừa định cẩn thận hỏi một chút về tình hình đội đua xe, cách đó không xa bác cả Hạ Hùng liếc mắt lờm Hạ Nhạc Phong, nói: "Tiểu Phong, con nói với họ chuyện này để làm gì? Họ thì biết cái gì!"

"Anh cả, Tiểu Yên chẳng qua là quan tâm một chút, không có ý định gì khác." Hạ Mộ Vân vội vàng giải thích nói.

"Quan tâm?" Hạ Hùng cười lạnh một tiếng: "Nếu như không phải là một nhà các người, chúng tôi sao có thể đến nước như hôm nay? Đội đua xe mà cha coi trọng nhất cũng muốn giải tán, thật đúng là sao chổi! Còn hỏi tình hình của đội đua xe, nói với mấy người thì thế nào, nghe hiểu được sao?"

[Bản cập nhật hoàn thiện nhất trên wattpad Meow_team và truyenfull]

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71: Hở xuống đồng bị chó khinh

Edit: Nhi>

Beta: Richi

Ngay lập tức Lâm Yên nhìn về phía bác cả Hạ Hùng, lông mày hơi nhướn lên.

Cô đang muốn nói gì đó thì một ông lão tóc trắng phơ, trên mắt đeo một chiếc kính lão cùng bác hai Hạ Lương đi ra từ trong nhà.

"Cha." Hạ Mộ Vân nhìn về phía ông lão, mở miệng chào.

Ông lão nghe thấy, hướng về phía Hạ Mộ Vân gật nhẹ đầu.

Sau đó ông ngồi xuống cạnh bàn cơm, nhìn lướt qua mọi người: "Tất cả ngồi xuống ăn cơm đi, vừa hay tôi có chút chuyện muốn nói."

Lập tức Lâm Yên và mọi người dồn dập ngồi vào chỗ.

"Cha, chuyện về đội xe, không có cách nào giải quyết sao?" Bác cả Hạ Hùng hỏi.

Ông lão tự mình rót rượu, không nói gì. bác hai Hạ Lương bên cạnh mở miệng nói: "Nửa tháng sau, đội xe chúng ta sẽ thi đấu với đội xe của lão Thang. Nếu thua, đội xe của chúng ta phải giải tán, không có ai muốn tiếp tục đầu tư vào đội xe đứng thứ nhất từ dưới lên cả."

"Lão Thang... Cha, trước đó ông ta không phải là trợ thủ đắc lực của người sao? Hay là gọi điện thương lượng với ông ta một chút..." Hạ Hùng mở miệng nói.

"Anh cả, thôi đi! Tên súc sinh họ Thang kia mấy năm gần đây vẫn luôn muốn phá hỏng đội xe của chúng ta, mấy lần trước đó chúng ta đều bị tên họ Thang kia chèn ép tới mức ra khỏi đường, tìm ông ta thương lượng?" Hạ Lương cười lạnh: "Trừ khi có thể thắng đội xe của ông ta."

"Đội xe của lão Thang không hề bình thường, ông ta nuôi dưỡng không ít tay đua xe giỏi, ngoài ra phần lớn chúng ta cũng không thể so sánh được với đội xe lão Thang..." Hạ Hùng suy nghĩ nói.

Chưa nói hết, tiếng đập cửa vang lên.

Hạ Nhạc Phong đứng dậy mở cửa.

"Chú Thang?"

Ngoài cửa, một người đàn ông trung niên đeo bao tay da màu đen, tóc kiểu mohican*, mặt đầy ý cười bước tới: "Lão gia tử, tôi đến thăm ngài."

"Thang Chấn Anh, hôm nay là bữa tiệc của Hạ gia, tôi không nhớ có mời ông." Ông lão mặt không đổi nhìn về phía ông ta.

"Lão gia tử, nghe ngài nói kia, hôm nay tôi tới không phải để ăn chực cơm của ngài, dù sao tôi cũng được từng được ngài dạy dỗ, nay tôi tới là muốn báo ân!" Thang Chấn An cười nói.

"Có ý gì?" Ông lão hỏi.

"Ha ha, lão gia tử, tình huống đội xe của ngài như thế nào ngài hẳn phải biết, trận tiếp theo các người sẽ đấu vòng loại, vừa hay đối thủ lại là đội xe của tôi, mà cơ hội thắng của ngài chắc chắn là số không, như vậy đội xe sẽ phải giải tán. Không bằng bán cho tôi, ít nhất còn có thể kiếm vài đồng bỏ túi, ngài xem có đúng không?" Người đàn ông trung niên cười nói.

"Nói xong rồi?" Ông lão siết chặt nắm đấm.

"Xong rồi, ý ngài thế nào?" Thang Chấn An mở miệng hỏi.

"Cút." Ông ngoại Lâm Yên lạnh giọng mở miệng.

Lời nói vừa phát ra, sắc mặt lão Thang lập tức biến đổi, cười lạnh: "Tôi nói này lão gia tử, cho thể diện mà ngài lại không cần. Tôi nguyện ý thu mua đội xe rôm kia, đó chính là vinh hạnh của ông. Chờ đến lúc thi đấu thua, tất cả các người có quỳ xuống cầu xin tôi, tôi cũng không cần! Hiện tại cả nhà các người có thể bảo vệ được đội xe rôm kia sao, chắc chắn ăn uống cũng là vấn đề lớn? Còn tưởng là bảo vật?"

"Ông có cút không?" Bác hai Hạ Lương bỗng nhiên đứng dậy, hung hăng ném ly rượu trong tay xuống chân lão Thang.

"Ha ha, được được, tôi đi... Tôi muốn cho các người nhìn một chút, đội xe rôm kia rốt cuộc có bao nhiêu tội nghiệp, toàn rác rưởi. Tự tôi sẽ đưa các người cút khỏi đường đua vĩnh viễn, nửa tháng sau gặp lại." Thang Chấn An gạt nhẹ đầu, cười lạnh một tiếng, quay người rời đi.

*Tóc mohican: ai không biết thì lên mạng tra google nhé!!!

[Bản cập nhật hoàn thiện nhất trên wattpad Meow_team và truyệnfull]

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Bất hòa

Edit: TH

Beta: Richi

Vì sự xuất hiện của Thang Chấn Anh, bầu không khí trên bàn ăn ngay lập tức càng thêm nặng nề, sắc mặt của mọi người đều rất khó coi.

Trong nháy mắt, ông ngoại già nua đi không ít.

Bác hai Hạ Lương sắc mặt ngưng trọng: "Lần tranh tài này Thang Chấn Anh chắc chắn sẽ điên cuồng nhằm vào chúng ta, chúng ta nhất định phải chuẩn bị đầy đủ."

Hạ Nhạc Phong cười khò nói: "Cha, ban đầu chúng ta cũng không có bao nhiêu phần thắng, ngay cả hoa tiêu* hôm trước cũng đã bỏ đi rồi, hiện tại không tìm được người thay thế, đến lúc đó có tham gia vào trận đấu được hay không cũng là một vấn đề."

(*Hoa tiêu ý chỉ người dẫn đường.)

Lúc này bác cả Hạ Hùng đột nhiên đập bàn "rầm" một tiếng, bắt đầu gầm lên: "Hạ gia chúng ta rơi vào tình cảnh này, năm đó từng là câu lạc bộ đứng đầu đỉnh cao, bây giờ ngay cả hoa tiêu cũng không giữ lại được, một tên chó mèo cũng khinh thường được, bây giờ các người đã vui vẻ chưa? Hải lòng chưa?"

Cơ thể Hạ Mộ Vân khẽ lung lay, các ngón tay co rút lại, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy.

Hạ Lương cau mày: "Được rồi anh cả, đừng nói nữa, chuyện này không liên quan gì với Mộ Vân, là chính chúng ta không có bản lĩnh thắng nổi người ta."

Đúng lúc này, từ phía ngoài cổng xuất hiện một người đàn ông trẻ tuổi, cười chế nhạo một tiếng: "Chú hai, đến giờ phút này chú vẫn còn nói giúp loại sao chổi chuyên gây họa đây sao? Cha con nói không sai, nếu như không phải nhà bọn họ lòng lang dạ sói, làm sao Hạ gia chúng ta có thể rơi vào tình trạng

này?"

Người vừa lên tiếng so với Lâm Yên và Hạ Nhạc Phong lớn tuổi hơn một chút, là con trai của bác cả Hạ Hùng - Hạ Minh Khải.

Lâm Yên nghe đến đây, ánh mắt lạnh lẽo bắn về phía anh ta: "Chúng tôi là sao chổi thì anh và bố anh là cái gì? Chỉ là đồ bỏ đi luôn lái xe đua chạy cuối cùng à?"

Lâm Dược Thông đúng là nguyên nhân khiến cho Hạ gia sụp đổ, nhưng mẹ cô mới là người bị hại lớn nhất. Hạ Hùng thân làm anh cả, lại để em gái mình chịu nhục đến tận bây giờ, chưa bao giờ nói được một lời an ủi, chứ đừng nói gì đến quan tâm và chăm sóc, chỉ có sự móc mĩa và oán trách mãi mãi.

Hạ Minh Khải nghe xong liền nổi giận: "Mẹ kiếp! Lâm Yên, mày nói cái gì? Mày lặp lại lần nữa cho tao! Còn dám nói tao là đồ bỏ đi, có mày mới là loại hàng không đáng một xu! Chắc chắn, sao mày với cô em gái Lâm Thư Nhã không đi tìm thằng khốn gọi là “cha” kia đi? À đúng rồi, tao suýt nữa thì quên mất, Lâm Dược Thông là loại thương nhân khôn ngoan, làm sao thêm cái loại phế vật như mày..."

"Đủ rồi, tất cả đều câm miệng lại cho ta!"

Mãi đến khi lão gia tử quát to, mọi người trên bàn cơm rốt cục mới im lặng.

Lão gia tử nói xong thì đứng lên, không nói một lời rời khỏi bàn ăn, đi vào phòng đọc sách.

Hạ Minh Khải hơi mất tự nhiên nhưng mặt vẫn đầy khinh thường nhìn Lâm Yên: "Con ranh, tao thấy mày đúng là đồ không biết trời cao đất dày, đứng đây nói chuyện mà không đau eo à? Mày biết đua xe tốn bao nhiêu tiền không? Không có tiền thì lấy gì so tài với người khác, có bản lĩnh thì mày lái thử xem! Mày có hiểu đua xe không? Bánh xe lắp ở chỗ nào có biết không? Thế mà còn dám ở đây phát ngôn bừa bãi!"

Bác cả Hạ Hùng cũng hừ lạnh: "Minh Khải, không cần cãi cọ với nó, nói nó nghe cũng không hiểu đâu!"

Mấy năm nay Lâm Yên vì tránh để mẹ mình lo lắng nên không nói cho bất kì kẻ nào mình làm nghề đua xe, biết cô là tay đua chỉ có Lâm Thư Nhã và Hàn Dật Hiền.

Lâm Yên nghe vậy cũng không nói gì thêm, chẳng qua mặt không đổi sắc liếc xéo qua hai cha con kia.

Hai cha con Hạ Hùng và Hạ Minh Khải vứt đĩa bỏ đi, bữa cơm vì thế cũng tan rã trong không vui.

[Bản cập nhật hoàn thiện nhất trên wattpad Meow_team và truyệnfull]

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Chị có thể làm hoa tiêu

Edit: TH

Beta: Richi

"Tiểu Yên, mẹ đi xem ông ngoại con một chút." Vành mắt Hạ Mộ Vân đỏ hoe, lập tức đứng dậy đi về phía phòng đọc sách.

Tiếp đó bác hai Hạ Lương cũng than thở rời đi, trong phòng khách chỉ còn lại Lâm Yên cùng em trai họ Hạ Nhạc Phong.

Lâm Yên gọi em trai Hạ Nhạc Phong đến: "Tiểu Phong, chị có chuyện muốn nói với em."

Hạ Nhạc Phong nghe vậy vội vàng an ủi: "Chị họ, vừa rồi những gì anh Minh bọn họ nói chị đừng để trong lòng."

"Không có gì, chị biết." Lâm Yên mở miệng: "Chị tìm em không phải vì chuyện này, vừa rồi trên bàn cơm chị nghe em nói, hoa tiêu của em đã bỏ đi rồi?"

Trên trường thi đấu mỗi đơn vị là một đội xe, mỗi đội xe đều có sự góp mặt của tay đua và hoa tiêu mới tạo thành.

Hoa tiêu được mệnh danh là "con mắt" khi lái xe, thời điểm đua sẽ ngồi ở vị trí bên cạnh tài xế, tùy cơ thông báo chặng đường đua.

Rất nhiều người đối với hoa tiêu lại hiểu sai cho rằng hoa tiêu thì chỉ ở bên cạnh đọc bản đồ cho lái xe, là vị trí có cũng được mà không có cũng chẳng sao.

Trên thực tế, một hoa tiêu dày dặn kinh nghiệm là người nắm vững mọi góc độ ngã cua trên đường đua, càng nhiều đường rẽ dài thì càng tiềm ẩn những nguy hiểm khôn lường, thậm chí là cả tốc độ gió, nhiệt độ mặt đường. Bởi vậy, khi thông báo về đường đua thích hợp nhất cho việc đua tốc độ, lái xe có

thể bỏ bớt được gánh nặng phán đoán về mặt thời gian, đạt tốc độ tăng tốc cao nhất.

Có thể nói, hoa tiêu giỏi tương đương với việc thi đấu với "bộ não mạnh nhất".

Hạ Nhạc Phong nghe thế cũng khó nói, ngượng ngừng gãi gãi đầu: "Đúng vậy, bỏ rồi..."

Đối với một tay đua xe mà nói, hoa tiêu bỏ đi không khác gì bà vợ bỏ chồng chạy mất tăm.

Hạ Nhạc Phong bắt đắc dĩ nói, "Đều tại em vô dụng..."

"Vậy bây giờ mọi người có ứng cử nào viên phù hợp chưa?" Lâm Yên hỏi.

Hạ Nhạc Phong lắc đầu: "Hiện tại, hoa tiêu rất nhiều, nhưng đều chỉ muốn kiếm com, muốn tìm một hoa tiêu chuyên nghiệp không dễ dàng như vậy. Hơn nữa lần này chúng ta còn không nể mặt Thương Chấn Anh, bên kia khẳng định sẽ sai người cản trở."

Lâm Yên nghe vậy gật đầu mở miệng nói: "Nếu đến lúc đó mọi người vẫn không được ứng cử viên phù hợp, chị có thể làm hoa tiêu cho em."

Hạ Nhạc Phong nghe vậy ngẩn ra: "Chị?"

Cũng không thể trách Hạ Nhạc Phong khiếp sợ, trong ấn tượng của cậu ta Lâm Yên chưa từng đụng vào đua xe, thế nên không ngờ rằng cô đột nhiên muốn làm hoa tiêu cho cậu ta.

Hạ Nhạc Phong cười cười: "Chị họ, em biết chị muốn giúp em. Nhưng mà chị họ, chắc là chị không hiểu nhiều về đua xe, hoa tiêu không phải như người khác nói chỉ cần đọc cho lái xe biết, hoa tiêu còn cần phải nắm được tất cả thông tin về tuyến đường, còn có thời tiết, tình trạng xe nữa. Người này cần trình độ chuyên nghiệp không thua gì tay lái, không phải ai cũng có thể tùy tiện ngồi vào ghế cạnh tài xế là có thể làm hoa tiêu..."

Hạ Nhạc Phong dừng một chút rồi thở dài, tiếp tục nói, "Huống chi hoa tiêu nhất định phải có được giấy phép đua, chị chắc chắn không có cách nào dự thi đâu."

Lâm Yên không phản bác Hạ Nhạc Phong, chỉ nói một câu: "Chứng nhận thi đấu chị có."

Hạ Nhạc Phong sững sờ: "Tại sao chị có được chứng nhận thi đấu?"

Lâm Yên mở miệng giải thích: "Quả thật lúc trước chị từng học đua xe với cậu út, em cũng biết mẹ chị hay lo, chị gặt mẹ và người nhà đi theo cậu út đăng kí, nhưng cũng không được đăng ký bao lâu, bằng lái cũng cấp thấp nhất, miễn cưỡng đủ làm hoa tiêu..."

Hạ Nhạc Phong nghe vậy cười nói: "Thật không ngờ chị họ cũng chơi xe đua, chị chỉ là một cô gái mà có thể cầm được chứng nhận thi đấu cấp E cũng rất lợi hại rồi!"

Lâm Yên: "Nếu như đến lúc đó cần thì nhớ gọi điện thoại cho chị."

Hạ Nhạc Phong gật đầu: "Được rồi, dù như thế nào vẫn cảm ơn chị!"

[Bản cập nhật hoàn thiện nhất trên wattpad Meow_team và truyệnfull]

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 74: Nên có dự định cho bản thân

Edit: TH

Beta: Dochan

Sau khi tan tiệc, Lâm Yên đưa mẹ về nhà trước.

Vì ông ngoại gọi bọn họ về ăn cơm nên tâm trạng của mẹ rõ ràng tốt hơn nhiều, nhưng không ngờ lại kết thúc trong náo loạn, trên đường mẹ cô vẫn luôn thất thần, im lặng không nói gì cả.

Lâm Yên biết mấy năm nay mẹ đều ôm trách nhiệm đè nặng, trong lòng đã sớm uất ức thành bệnh.

Nếu cứ tiếp tục như vậy, chỉ sợ tinh thần của mẹ ngày càng sa sút.

Cô đã nghĩ rất nhiều biện pháp làm giảm đi sự chú ý của mẹ, nhưng e nút thắt trong lòng mẹ in dấu quá sâu, không gỡ bỏ được...

Lúc trước mẹ và Lâm Dược Thông ly hôn, toà án phán quyết bồi thường cho bà một ngôi biệt thự.

Nhưng vì sau đó bác cả suốt ngày chỉ biết rượu chè gây gổ, không may lại chộc phải một vị thiếu gia có tiếng ở Đé Đô, bị người ta kiện vào tù. Một khi bác cả thật sự phải ngồi tù, vậy chẳng phải sau khi được thả ra cả đời này đều tiêu tùng, không ngóc đầu dậy nổi hay sao?

Mẹ vì cứu bác cả, chỉ có thể bỏ điều kiện bồi thường khi ly hôn mà đi xin Lâm Dược Thông giúp đỡ.

Từ một căn biệt thự ở nội thành Đé Đô, Lâm Dược Thông chỉ cho mẹ cô một căn nhà cũ nát xập xệ cách xa trung tâm thành phố, nằm tận sâu trong ngoại thành.

Sau đó bác cả không chút cảm kích nào, ngược lại còn trút giận hết lên người mẹ.

Đến nơi, Lâm Yên ôm lấy tay mẹ, vừa đi vừa an ủi bà.

"Mẹ, những lời của bác cả mẹ đừng để trong lòng, đừng vì sai lầm của người khác mà tự trừng phạt bản thân. Mẹ đã luôn làm rất tốt, cũng đừng bao giờ cảm thấy thiếu nợ con. Con đã trưởng thành rồi, chính con sẽ tự chăm sóc tốt cho bản thân, ngay cả Thư Nhã và ba con cũng không thua kém gì, vậy nên mẹ đừng lo lắng nữa..."

Lâm Yên hơi ngừng một chút, tiếp tục thử khuyên nhủ thăm dò: "Mẹ, mẹ phải chuẩn bị kế hoạch dự định cho chính bản thân mình. Mẹ còn trẻ, chỉ là một lần thất bại trong hôn nhân thôi, chẳng lẽ nửa đời còn lại mẹ vẫn muốn sống như thế mãi sao?"

Lâm Yên an ủi mẹ như hằng ngày cô vẫn làm, chẳng qua lại không ăn thua.

Mẹ vẫn mãi đắm chìm trong quá khứ đầy áy náy, quãng đời còn lại phía sau chỉ mong muốn được hai chữ "tha thứ", hoàn toàn chưa từng cân nhắc suy nghĩ cho chính mình...

Khi xưa Hạ Mộ Vân là thiên kim tiểu thư lá ngọc cành vàng, có biết bao kiêu ngạo, được nâng niu bao bọc cẩn thận từng li từng tí, mà bây giờ bị cuộc đời sóng gió xô đẩy nuốt chửng cả linh hồn, chỉ còn vụn vụn mỗi xác thịt.

"Tiểu Yên, con đừng lo. Mẹ không có chuyện gì đâu, mấy năm nay đã sớm thành thói quen rồi, không đến nỗi vì chút lời nói này mà không chịu nổi. Huống chi bác cả của con nói cũng không sai... Đúng là lỗi của mẹ..."

Haizz, quả nhiên...

Nghe mẹ nói như vậy Lâm Yên chỉ có thể thấy bất đắc dĩ, đang định nói gì thì đột nhiên thấy một chiếc xe màu xám đỗ lại dưới nhà.

Bọn họ vừa mới đến gần, cửa xe đã mở ra, từ trong xe bước ra một người đàn ông trung niên đi giày tây bóng bóng.

Người đàn ông vừa đi đến dưới bóng đèn đường, Lâm Yên liền nhận ra ngay là ai: "Chú Tạ?"

"Tiểu Yên..." Người đàn ông trung niên vội vàng rào bước tới, lên tiếng chào hỏi, sau đó nhìn về phía Hạ Mộ Vân ở bên cạnh Lâm Yên, vẻ mặt ông tựa như vẫn còn câu nệ nhưng lại mềm giọng nói: "Mộ Vân... Mọi người về rồi..."

Lâm Yên cười nói, "Chú Tạ, đã trở như vậy sao chú lại đến đây?"

Người đàn ông trung niên này là Tạ Tranh, hiện tại là tổng giám đốc đương nhiệm của tập đoàn Tạ thị, là một cù khoai lang nóng chạm vào sẽ phỏng tay, đồng thời cũng là bạn thời đại học của mẹ, tuổi tác tương đương. Thế nhưng, do thường xuyên chăm sóc, bảo dưỡng nhan sắc nên thoát nhìn vẫn không hề thấy đã có tuổi. Có thể thấy rằng hồi trẻ ông cũng là một nhân vật phong vân, cộng thêm thân phận và địa vị của ông bây giờ, ra ngoài đường vẫn có đám các cô gái trẻ si mê theo đuổi.

[Bản cập nhật hoàn thiện nhất trên wattpad Meow_team và truyệnfull]

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75: Tay đua xe không màng đến tình cảm

Edit: Nhi (◡_◡✿)

Beta: Kali

Từ lúc đi học Tạ Tranh đã từng theo đuổi mẹ, chẳng qua lúc ấy bà lại không thích những chàng trai thượng lưu kia, cho rằng bọn họ chỉ ăn chơi trác táng không có chí tiến thủ, nhưng lại có tình cảm sâu đậm đối với người có gia cảnh bần hàn mà tài hoa là Lâm Dược Thông.

Mới đầu, Hạ Mộ Vân và Lâm Dược Thông cũng đã trải qua một đoạn thời gian vô cùng ngọt ngào, thế nhưng không ai ngờ tới Lâm Dược Thông lại ảm giấu sâu đến thế.

Về sau ở chung lâu, sự ích kỷ và tham lam từ trong xương tủy của Lâm Dược Thông dần dần được lộ rõ, thậm chí ông ta còn xem thường dạng thiên kim tiểu thư như Hạ Mộ Vân.

Sau này bà mới biết được Lâm Dược Thông từng có mối tình đầu, nhưng người đàn bà kia lại vội vã gả cho một người giàu có, từ đó trong lòng Lâm Dược Thông bắt đầu căm hận những người có tiền.

Đối với Lâm Dược Thông mà nói, Hạ Mộ Vân chỉ là công cụ giúp ông ta trở nên thành đạt.

Khi bà tỉnh ngộ ra thì Lâm Dược Thông đã lợi dụng lớp nguy trang lừa tất cả sự tín nhiệm của Hạ gia, sau đó còn lấy đi hơn nửa cơ nghiệp của ông ngoại...

Sau khi Hạ Mộ Vân kết hôn, Tạ Tranh buồn bã một thời gian dài, nhiều năm sau ông không chịu được sự bức bách ở trong nhà mới kết hôn, nhưng không được bao lâu do tính cách hai người không hợp nên ly hôn.

Sau đó, Tạ Tranh không kết hôn nữa.

Về sau biết được tin Hạ Mộ Vân ly hôn, việc đầu tiên của ông ấy là tìm bà, muốn giúp đỡ mẹ con cô.

Chẳng qua là bị bà từ chối.

Sau này, Tạ Tranh có tới thăm mấy lần, mỗi lần đều mang túi lớn túi nhỏ, dù luôn luôn bị mẹ Lâm Yên từ chối nhưng vẫn rất kiên trì.

Ý tứ của ông ấy, tất nhiên là bà hiểu, nhưng vì hiểu rõ nên mới từ chối tất cả sự giúp đỡ, không muốn cho Tạ Tranh một tia hi vọng nào.

Trước kia, Lâm Yên cảm thấy đây là việc riêng của trường bối, cô là tiểu bối nên không thể nhúng tay vào. Nhưng hiện tại cô đột nhiên cảm thấy, có lẽ nên tác hợp ông ấy với mẹ một lần...

Lúc đó không nhúng tay vào là có nguyên nhân rất quan trọng, đó là cô phải xác định xem ông ấy có phải chỉ là nhất thời hứng thú hay không? Nhưng quan sát nhiều năm như vậy, bên người Tạ Tranh có rất nhiều cô gái trẻ nhưng ông ta lại không để tâm tới, từ đầu đến cuối đều không hề tái giá, hết lòng chờ đợi Hạ Mộ Vân.

Có một lần, cô tới sớm tìm bà lại thấy xe Tạ Tranh ở dưới lầu, hình như là ở đó cả một đêm. Hỏi người xung quanh mới biết được gần đây xuất hiện một tên trộm, thấy không an toàn nên Tạ Tranh đã ở dưới lầu yên lặng canh chừng vài ngày.

Lúc này Lâm Yên mới dám xác định, Tạ Tranh thật lòng yêu Hạ Mộ Vân.

Chẳng qua, đêm nay Tạ Tranh không may mắn lắm.

Bởi vì bà vừa mới từ bên ông ngoại trở về, tâm trạng đang rất kém, chắc chắn không có tâm tư đi đối phó với ông ấy.

"Tạ tiên sinh." Quả nhiên, bà chỉ nhận nhặt chào một tiếng.

Thấy vẻ mặt xa cách của bà, đôi mắt đang sáng lên của Tạ Tranh lập tức tối lại.

Đàn ông như Tạ Tranh, bên ngoài thì sát phạt quả quyết lại rất công minh, nhưng đứng trước mặt Hạ Mộ Vân lại là bộ dạng luống cuống của thiếu niên, chỉ cần một ánh mắt xa cách của bà sẽ lập tức trở nên cô đơn.

Lâm Yên bắt đầu dī thờ dài, bỗng nhiên có chút đồng cảm với người này.

Nếu để người đàn ông này tự mình theo đuổi, có cảm giác cả đời này ông ta cũng không theo đuổi được.

Nhưng khổ nỗi Lâm Yên có lòng nhưng cũng bất lực, cô chính là một tay đua xe không màng đến tình cảm, nên cũng không biết phải làm thế nào để theo đuổi người khác...

[Bản cập nhật hoàn thiện nhất trên wattpad Meow_team và truyenfull]

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: Gánh không nổi*

[*Gánh hoặc là kéo không nổi: Trong văn cảnh này, từ gánh trong gánh team - thuật ngữ khi chơi game chỉ những người giỏi hơn giúp một người chơi yếu thắng cả trận đấu.]

Edit: Kali

Beta: Richi

Nhưng mà, chưa được ăn thịt heo cũng từng thấy heo chạy*, Lâm Yên trước đó từng ở chung một chỗ với những thành viên nam trong đội đua, tốt xấu cũng biết qua được một số chiêu trò.

(*chưa được ăn thịt heo nhưng cũng từng thấy heo chạy: chưa từng thử/ làm gì đó nhưng cũng từng nghe nói qua)

Thế là Lâm Yên suy nghĩ một chút, ho nhẹ một tiếng phá vỡ yên lặng nói: "Chú Tạ, đừng đứng ở chỗ này, có chuyện gì vào nhà rồi nói?"

Tạ Tranh nghe vậy, ánh mắt lập tức sáng lên: "Ừ..."

Vừa dứt lời, Hạ Mộ Vân liền mở miệng nói: "Muộn rồi không tiện lắm. Để hôm nào có thời gian đi."

Câu "hôm nào có thời gian" này, thật ra chính là không có thời gian.

Tạ Tranh nghe xong, biết rõ Hạ Mộ Vân nhất định muốn từ chối nhưng vẫn vô thức thuận theo liên tục gật đầu: "Vậy cũng được... được..."

Lâm Yên: "..."

Chú được cái gì vậy?

Cơ hội nói chuyện tốt như vậy lại bỏ lỡ, khó trách chú theo đuổi lâu như vậy mà một chút tiến triển cũng không có!

Lâm Yên thật sự bị làm cho tức chết, nháy mắt ra hiệu cho Tạ Tranh, nhưng đối phương hoàn toàn không hiểu được của ý tứ của cô.

Thấy mẹ đang chuẩn bị lên lầu, Lâm Yên chỉ có thể tranh thủ mở miệng: "Ai da! Chú Tạ, lúc này con thấy chú đi khắp khếnh. Lần bị thương trước vẫn chưa lành hẳn à?"

Mẹ nghe được lời này của Lâm Yên, cuối cùng hơi hơi dừng chân lại: "Tạ tiên sinh bị thương sao?"

Mặc dù mẹ rất lạnh lùng với Tạ Tranh, đồng thời từ đầu đến cuối đều giữ khoảng cách, nhưng từ nhỏ đã được giáo huấn phép tắc lễ nghĩa bình thường, nên khi nghe nói đối phương bị thương vẫn lễ phép hỏi thăm một câu.

Lâm Yên thấy thế liền nắm chặt cơ hội, nói với mẹ: "Mẹ, mẹ còn không biết sao?"

Quả nhiên, Tạ Tranh hoàn toàn không hề nhắc qua chuyện này với mẹ...

Lâm Yên tiếp tục nói, "Một đoạn thời gian trước, bên này không phải có tên trộm ẩn nấp sao? Sau khi nghe nói chú Tạ đã không yên lòng về mẹ, sợ mẹ ở nhà một mình không an toàn nên ở dưới lầu nhiều đêm trông mẹ. Sau đó vào một đêm nọ chú thật sự đã phát hiện ra tên trộm kia, vì muốn bắt tên trộm đó mà không cẩn thận bị thương ở chân, trông có vẻ rất nghiêm trọng..."

Hạ Mộ Vân hiển nhiên là hoàn toàn không biết chuyện này, nghe Lâm Yên nói xong, mặt mũi đầy kinh ngạc, trên mặt cũng thoáng qua một tia mất tự nhiên.

Trên thực tế, Tạ Tranh chẳng qua là bị trật chân nhẹ, sau khi nghe được lời này của Lâm Yên, liền vô thức muốn phản bác: "Mộ Vân, không phải! Tôi chỉ bị chút vết thương nhỏ... Cũng đã mau lành rồi..."

Lâm Yên: "..."

Tính tình thật thà đến phát mệt, cô đã nói đến nước này thế mà vẫn không kéo nổi...

Lâm Yên cắn răng, tranh thủ tiếp tục thêm lời: "Mẹ, chú Tạ sợ mẹ lo lắng, đang an ủi mẹ đấy! Vết thương kia có thể rất nghiêm trọng, không thể xuống giường trong khoảng thời gian rất dài! A đúng rồi mẹ, trước đó mẹ không phải đi tìm bác sĩ trung y mua thuốc trị thương sao? Con dùng thấy hiệu quả rất tốt! Không bằng để chú Tạ vào nhà bôi chút thuốc, chú ấy là đàn ông độc thân, làm gì biết tự chăm sóc bản thân! Mẹ xem, đến bây giờ chú ấy vẫn còn khập khiễng kia!"

"Chuyện này..." Hạ Mộ Vân do dự một chút, cuối cùng mềm lòng: "Ừ thì anh vào đi. Lần trước tôi bảo Tiểu Yên đi lấy thuốc, vẫn còn dư."

Lâm Yên nghe xong lập tức mừng rỡ, tranh thủ nháy mắt cho Tạ Tranh bên cạnh.

Tạ Tranh như thể hoàn toàn không ngờ tới Hạ Mộ Vân lại để mình lên lầu, cả người đều choáng váng, nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại: "Nhưng chân của tôi không có..."

"Không! Chú đang khập khiễng!" Lâm Yên nhảy một bước đến, giọng gao đờ lấy Tạ Tranh: "Chú Tạ, chú nhìn xem, chú đứng còn không vững. Mau đi vào bôi thuốc với hai mẹ con chúng con nào!"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Âm thầm không cần ghi công

Edit: TH

Beta: Kali

Lâm Yên là trạch nữ* “đầu làm bằng đá” còn giúp được tới nước này, ông ấy lại không phối hợp nữa thì cô cũng bó tay luôn rồi?

(*Trạch nữ - Từ này để chỉ những cô gái có tính cách lập dị, thích ru rú ở nhà, ôm máy tính, đọc truyện, xem phim, online mà lười ra ngoài. – Bản edit được cập nhật hoàn thiện mỗi ngày trên wattpad Meow_team)

Dưới sự nỗ lực không ngừng của Lâm Yên, cuối cùng Tạ Tranh cũng chịu đi theo bọn họ lên lầu vào trong nhà.

Phòng dù rất nhỏ, lại chất đầy đồ nhưng luôn được Hạ Mộ Vân thu xếp gọn gàng, ngăn nắp.

Tạ Tranh ngồi xuống một chiếc ghế gỗ nhỏ, chăm chú nhìn những bức tranh trên tường, trong mắt tràn ngập hoài niệm.

Sau đó ánh mắt Tạ Tranh cứ nhìn theo bóng dáng của Hạ Mộ Vân mãi, cho đến khi bà đi vào phòng tìm thuốc, ánh mắt ông vẫn không rời.

Lâm Yên đặt mông xuống cái ghế cạnh Tạ Tranh, rót một chén trà rồi uống hết ừng ực, sau đó nhìn Tạ Tranh với vẻ chỉ hận không rên được sắt thành thép: "Chú Tạ, vừa rồi con giúp chú như thế mà chú còn muốn đập đồ chỗ dựa là con à?"

Về mặt Tạ Tranh bắt đắc dĩ: "Nhưng mà Tiểu Yên, vết thương của chú thật sự đã tốt lên nhiều rồi. Chờ lát nữa mẹ con mà biết chú lừa bà ấy chẳng phải sẽ càng chán ghét chú hơn sao? Và lại chú cũng không muốn lừa Mộ Vân, chú luôn nói thật với mẹ con..."

Lâm Yên liếc mắt: "Được thôi, con đây sẽ đưa Phật đến Tây Thiên..."

Tiếp theo không đợi Tạ Tranh kịp nói gì, cô đã bầu mạnh đui ông một cái.

"Á..." Tạ Tranh lập tức thất thanh kêu đau.

Lâm Yên: "Bây giờ không tính là lừa nữa rồi."

Hạ Mộ Vân vội vàng từ trong nhà chạy ra: "Làm sao thế?"

Lâm Yên mặt không đổi sắc: "Chân của chú Tạ lại đau ạ."

Sau khi trở về từ nhà của Bùi Duật Thành, hiện tại không có bất cứ hoàn cảnh nào có thể ngăn được kĩ năng diễn xuất của cô bộc phát.

Tạ Tranh: "..."

Hạ Mộ Vân vội vàng cầm thuốc đi tới, lập tức quả nhiên thấy cổ chân của Tạ Tranh có một mảng lớn tím bầm còn chưa tan hết.

"Thuốc của bác sĩ trung y này kê cho hiệu quả cũng không tệ, anh thử xem thế nào." Hạ Mộ Vân đưa thuốc mỡ tới.

Tạ Tranh thụ sủng nhược kinh nhận lấy, nâng niu trên tay như nâng vật gì quý giá lắm: "Cảm ơn..."

Lâm Yên thấy vậy cuối cùng cũng thờ phào, nhìn thời gian trên điện thoại di động lập tức thấy hợp thời cơ liền mở miệng nói: "Mẹ, ngày mai con còn phải dậy sớm nên giờ con về trước đây, chờ chú Tạ bôi thuốc xong thì nhờ mẹ tiễn chú ấy xuống lầu nhé! "

Dứt lời còn sợ có chuyện gì nữa xảy ra, Lâm Yên hoàn toàn không đợi phản ứng của Tạ Tranh và Hạ Mộ Vân, chạy như bay không thấy bóng dáng đâu cả.

Hi vọng Tạ Tranh có thể nắm lấy cơ hội này, trò chuyện với mẹ cho tốt để gia tăng tình cảm.

Sau khi xuống lầu, Lâm Yên ngẩng đầu nhìn lên trên một chút, âm thầm lưu giữ công lao của mình.

Giải quyết xong, Lâm Yên liền chuẩn bị ra về.

Vừa mới đi chưa được bao xa đã thấy ánh đèn xe chiếu rọi sau lưng.

Lâm Yên vô thức nghiêng đầu, kết quả thấy... Xe của Tạ Tranh đang ở phía sau.

Chuyện gì thế này?

Lúc này vừa mới lên sao chưa gì đã xuống rồi?

Tạ Tranh hạ cửa kính xuống, gọi cô: "Tiểu Yên, lên xe đi chú đưa con về."

Lâm Yên vội hỏi: "Chú Tạ, sao chú nhanh thế? Chẳng lẽ... Bị mẹ con đuổi xuống sao?"

Sắc mặt Tạ Tranh có chút lúng túng nói: "Không phải, chú sợ mẹ con và chú ở một mình riêng với nhau không tự nhiên."

Lâm Yên: "..."

Cô quả thật không còn gì để nói...

Lâm Yên bất đắc dĩ mở cửa xe leo lên.

Trầm mặc một lúc lâu, Tạ Tranh mới mở miệng: "Tiểu Yên, cảm ơn..."

Lâm Yên vẫn còn đang bực tức: "Cảm ơn cái gì ạ?"

Tạ Tranh: "Cảm ơn con vừa rồi..."

Lâm Yên: "Cầu chú một cái sao?"

Tạ Tranh: "Khụ khụ..."

Lâm Yên cảm thán... Tình tình thật thà thật quá mệt mỏi, phối hợp với Tạ Tranh cấp bậc thanh đồng* thấp tè này thật uống công kỹ năng đánh vương giả* của cô mà!

(*Thanh đồng và vương giả đã chú thích ở chương 41.)

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Chúc anh chị trăm năm hạnh phúc

Edit: Kali

Beta: TH

"Chú Tạ, thật ra chú cũng không cần cảm ơn con. Sở dĩ con giúp chú cũng là vì đã nhiều năm như vậy, con thấy chú vì mẹ con đã làm rất nhiều chuyện. Con cảm nhận được chú thật lòng thích mẹ..."

Tạ Tranh nghe vậy vội nói: "Chú đương nhiên là thật lòng, điều này chú có thể thề với trời!"

Lâm Yên thở dài nói: "Chẳng qua tính tình mẹ của con chú cũng biết rồi đấy, nếu như không ai kéo bà, bà sẽ mãi mãi không thể dứt bỏ được quá khứ, mà chú Tạ chú lại..."

Lâm Yên cố gắng giải thích một cách uyển chuyển: "Chú lại luôn im lặng âm thầm hi sinh cho mẹ, con biết nếu vẫn cứ tiếp tục như vậy hai người vĩnh viễn chỉ có thể lùi chứ không tiến lên được."

Tạ Tranh về mặt bất đắc dĩ nói: "Tiểu Yên, không sợ con chê cười chứ chú vừa thấy mẹ con trong lòng hoàn toàn nhận nhạo cả lên, không biết phải làm thế nào để ở chung với bà ấy..."

"Vậy nên chú Tạ, nếu lần sau con giúp chú, chú tốt xấu gì cũng phải phối hợp với con một chút. Ví dụ như đêm nay con thật sự vất vả lắm mới tạo được cơ hội cho hai người ở chung, chú không phải là nên nhân cơ hội tốt như thế này để trò chuyện với mẹ con một chút sao?"

Tạ Tranh về mặt chân thành vội vàng lên tiếng: "Tiểu Yên, chú biết rồi lần sau nhất định nghe theo con."

Lâm Yên: "..."

Đối với biểu hiện đêm nay của Tạ Tranh, Lâm Yên thật sự hoài nghi với lời cam đoan này.

Hi vọng là như thế...

...

Xe lái đến nhà trọ rất nhanh, Lâm Yên và Tạ Tranh tạm biệt, sau đó liền lên lầu.

Cũng may cô đổi địa chỉ rất đúng lúc, không có fans hâm mộ tìm tới nơi này, mấy lần cô ra cửa cũng đều rất thuận lợi.

Mặc dù fans hâm mộ ngày càng mắng cô ác độc, nhưng dù sao rất lâu rồi cô chưa từng xuất hiện trước mặt công chúng, bình thường ăn mặc hoàn toàn không nhìn ra chỗ nào là minh tinh, sinh hoạt hàng ngày cũng không có ai nhận ra cô.

Lâm Yên vừa về tới nhà không lâu, wechat của cô đột nhiên thông báo tới tấp.

Lâm Yên thờ dãi, không cần nghĩ cô cũng biết là ai.

Sau khi mở ra, quả nhiên lại là Bùi Vũ Đường gửi tới...

Xe này không lái về nhà trẻ: [Chị Yên! Mắt em! Mắt của em! Em đang thấy cái gì đây! Avatar của chị! Nick name của chị!]

Xe này không lái về nhà trẻ: [Chị Yên! Avatar và nick name của chị làm thế nào mà từ anh hai em biến thành anh cả em rồi? Đây là có chuyện gì? Chị dâu hai biến thành chị dâu cả rồi?]

Xe này không lái về nhà trẻ: [Chị Yên! Kêu gọi! Khẩn cấp kêu gọi!]

Xe này không phải lái về nhà trẻ: [Chị Yên! Để ý em đi!]

Xe này không lái về nhà trẻ: [Chị Yên, không, chị dâu cả! Chị và anh cả của em quả nhiên đang quen nhau!]

Xe này không lái về nhà trẻ: [Chị dâu, chúc chị và anh em trăm năm hạnh phúc, bách niên giai lão, sớm sinh quý tử*! Chị dâu, trong lòng em, chị và anh cả là một đôi do trời đất tác thành! Tuyệt đối là một cặp bạn đời tuyệt vời! Em tuyệt đối sẽ không ngăn cản chị và anh em ở với nhau đâu! Từ hôm nay trở đi, chị dâu chính là chị dâu cả của em!]

(*quý tử: con trai)

Lâm Yên ban đầu đã quên mất Bùi Duật Thành - quả bom hẹn giờ này, bây giờ bị Bùi Vũ Đường liên tiếp nhắc lại, tâm trạng đột nhiên không tốt, đã thế cậu ta còn ở đây điên cuồng oanh tạc, cô trực tiếp gõ mạnh một chữ "cút" ở khung soạn tin nhắn.

Lập tức chuẩn bị gửi đi.

Ngón tay vừa định nhấn xuống nút gửi đi thì lúc này điện thoại vang ting ting hai lần.

Xe này không lái về nhà trẻ: [(Hồng bao lì xì) Chúc anh cả và chị dâu trăm năm hạnh phúc!]

Xe này không lái về nhà trẻ: [(Hồng bao lì xì) Chúc anh cả và chị dâu bách niên giai lão!]

Xe này không lái về nhà trẻ: [(Hồng bao lì xì) Chúc anh cả và chị dâu sớm sinh quý tử!]

Lâm Yên nháy nháy mắt...

Yên Thành Sơ Vũ Cách Tà Dương: [Cảm ơn đàn em khóa dưới ^_^~]

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 79: Ngôi Nhà Thiên Sứ

Edit: Nhi (◡‿◡✿)

Beta: Richi

Nhân được ba cái hồng bao lì xì, tâm trạng Lâm Yên thoải mái hơn không ít.

Nhưng tâm trạng ấy lại kéo dài chẳng được bao lâu.

Người đại diện là Triệu Hồng Lăng gửi cho cô một đoạn video phỏng vấn Lâm Thư Nhã và Lâm Dược Thông.

Buổi phỏng vấn diễn ra ở nhà Lâm Dược Thông.

Ngồi trước bàn sách là Lâm Thư Nhã đang mặc một bộ váy màu trắng ưu nhã, cao quý đang trả lời câu hỏi của phóng viên.

Ngồi bên cạnh là Lâm Dược Thông, trên mặt ông ta tràn đầy từ ái.

Phóng viên: "Thư Nhã tiểu thư là diễn viên nổi tiếng nhất của công ty Khải Thăng, lại còn được cả giới giải trí công nhân là thiên sứ quốc dân, có lẽ phải trải qua không ít khó khăn."

Lâm Thư Nhã: "Quá trình nỗ lực thực sự cực kỳ vất vả, vì vậy xin mọi người hãy tiếp thêm sức mạnh, ủng hộ cho tôi để tôi có thể giúp đỡ càng nhiều người hơn nữa."

Nghe đến đây, khóe miệng Lâm Yên giật giật.

Ha, cực kì vất vả?

Cho dù là lúc khó khăn nhất, cô và mẹ cũng chưa từng để cô ta chịu chút uất ức nào. Sau đó Lâm Thư Nhã có Hàn Dật Hiến, Lâm Dược Thông và có rất nhiều người hâm mộ luôn ủng hộ cô ta.

Cuộc sống của Thư Nhã rất thuận lợi giống như đang bật chế độ hack, sao có thể vất vả cho được?

Phóng viên lại hỏi: "Đúng rồi Thư Nhã, nghe nói cô còn có một người chị?"

Sắc mặt Lâm Thư Nhã trầm xuống, vẻ mặt lộ ra một chút khổ sở: "Đúng vậy, nhưng mà chị của tôi chỉ mới tốt nghiệp cấp ba, cả ngày ở bên ngoài không thèm trở về. Trước kia, lúc mẹ tôi bị bệnh cũng có trở về nhưng vừa về đến nhà là xòe tay đòi tiền..."

Mặc dù đã quen với việc Lâm Thư Nhã đổi trắng thay đen nhưng khi nghe thấy vậy, Lâm Yên vẫn rất bội phục.

Lúc trước mẹ đổ bệnh, rõ ràng là cô từ bỏ trận đấu quan trọng mà từ nước ngoài chăm sóc cho mẹ, mà Lâm Thư Nhã lại xuất ngoại đi du lịch với bạn bè.

Mỗi lần trở về đều nung nấu đòi tiền, còn lấy lý do học tập để cầm tiền đi tiêu xài...

"Trời ạ! Người chị này thật là quá đáng!"

Trong video, mặt mũi các phóng viên đều tràn đầy bức tức, sau đó giúp Lâm Thư Nhã xả giận.

Phóng viên tiếp tục hỏi: "Đúng rồi, nghe nói tiểu thư Thư Nhã là người sáng lập ra trạm cứu trợ động vật?"

Lâm Thư Nhã khiêm tốn mỉm cười: "Đúng vậy, bởi vì tôi rất thích những động vật nhỏ."

"Ồ, tiểu thư Thư Nhã còn xây dựng trạm cứu trợ động vật?" Một vị phóng viên nào đó tò mò.

Lâm Dược Thông bên cạnh tự hào mở miệng: "Đúng vậy, Thư Nhã nói với tôi rằng chính con bé đã tự tay sáng lập ra Ngôi Nhà Thiên Sứ."

Nghe vậy, trên mặt các phóng viên đều tràn đầy kinh ngạc. "Ngôi Nhà Thiên Sứ" là trạm cứu trợ động vật nhỏ rất nổi danh, có lực ảnh hưởng rất lớn, nhưng người sáng lập phía sau rất bí ẩn, xưa nay không hề tiếp nhận phỏng vấn.

Không nghĩ tới, người bí ẩn đó lại là Lâm Thư Nhã.

Lâm Yên nghe đến đó, tức giận đến muốn cười.

Cô bỏ ra rất nhiều thời gian để xây dựng "Ngôi Nhà Thiên Sứ", sao lại thành Lâm Thư Nhã xây lên rồi?

Lâm Thư Nhã ghét nhất là chó mèo, mỗi lần cô nhờ Lâm Thư Nhã giúp, cô ta đều không tình nguyện, cô phải mua quần áo, túi xách để trao đổi.

Hiện tại nơi đó nổi tiếng thì lại nhận hết công lao.

Lâm Yên tắt đoạn phỏng vấn, sau đó gửi cho Triệu Hồng Lăng một tin nhắn.

Yên Thành Sơ Vũ Cách Tà Dương: [Xem xong rồi, vì sao lại gửi cho em video này?]

Triệu Hồng Lăng: [Để em học tập một chút, nhìn xem người ta xây dựng hình tượng cho bản thân như thế nào.]

Yên Thành Sơ Vũ Cách Tà Dương: [...]

Thật sự không phải để chế nhạo cô sao?

Triệu Hồng Lăng: [Thay đổi avatar và nick name? Rất tốt. Vậy mà em lại chịu đổi.]

Yên Thành Sơ Vũ Cách Tà Dương: [...]

Cô thật sự không dám nghĩ tới, nếu Triệu Hồng Lăng biết nguyên nhân thì sẽ có phản ứng gì...

[Bản edit được cập nhật được hoàn thiện nhất trên wattpad Meow_team]

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 80: Thế giới hoàn toàn mới

Edit: Kali

Beta: Richi

Lâm Yên trực tiếp gọi một cú điện thoại cho Triệu Hồng Lăng.

Sau khi liên lạc lại với Triệu Hồng Lăng, phía bên kia đoàn phim Lâm Yên đều để Triệu Hồng Lăng liên hệ giúp mình.

Lâm Yên hỏi: "Chị Lăng, đạo diễn Khương và đoàn làm phim bấm máy khi nào? Thời gian ấn định vào lúc nào ạ? "

Nếu ngày ấy không trùng với ngày thi đấu bên đội xe của ông ngoại, cô có thể tranh thủ thời gian chạy qua giúp một chút.

Triệu Hồng Lăng nói luôn: "Ngày mai em tới công ty một chuyến, chúng ta gặp mặt nói chuyện đi."

Lâm Yên gật đầu: "Dạ."

Triệu Hồng Lăng: "Nhớ kỹ phải ăn mặc kín đáo, ở công luôn có anti fans của em chực sẵn."

Lâm Yên: "A..."

Nhà người ta thì có fans hâm mộ giờ bảng tiếp ứng*, ngồi chờ ở công ty mang theo những món quà, đưa đón idol đi làm.

(*bảng tiếp ứng: bảng ghi slogan cổ vũ thần tượng – bản edit hoàn thiện được cập nhật nhanh nhất ở wattpad Meow_team)

Còn cô thì sao? Từ khi đi đóng phim đến nay chưa từng có một fan hâm mộ nào ngồi chờ mà chỉ có: búa rìu, trứng gà thối, rau nát... chực sẵn để chuẩn bị xông lên hành cô một trận...

Loại đãi ngộ này cũng được xem như độc nhất vô nhị trong giới giải trí.

Gần đây xảy ra quá nhiều chuyện, mỗi một chuyện đều là rung chuyển đất trời, nếu như cô là Lâm Yên của khi mới về nước, lúc này sợ rằng đã bị quật ngã.

Từ sau khi bị cấm thi đấu, toàn bộ thế giới của cô giống như sụp đổ, không có tinh thần làm bất cứ chuyện gì.

Lúc đó cô tùy ý để cho Lâm Thư Nhã xếp đặt, vậy mà bị cô ta và Hàn Dật Hiền lừa quanh một vố, đó là bởi vì cô chưa bao giờ để tâm.

Thế giới của cô đã sụp đổ, vậy nên cô sẽ... sáng tạo lại một thế giới hoàn toàn mới!

Dù sự nghiệp vẫn mờ mờ lung lung như cũ nhưng chỉ cần trong lòng kiên định thì không còn gì để sợ cả.

...

Ngày thứ hai, công ty giải trí Khải Tinh.

Lâm Yên ngoan ngoãn chạy tới theo lời dặn của Triệu Hồng Lăng.

Công ty giải trí Khải Tinh quy mô tuy không lớn nhưng so với các công ty không có chi nhánh khác vẫn hơn, mấy năm nay giải trí Khải Tinh phát triển ở mức không tệ, dưới tay Triệu Hồng Lăng đào tạo ra được nhóm diễn viên xuất sắc, ngay lập tức danh tiếng của toàn bộ công ty cũng nhờ đó mà vang dội.

Nghे theo sự nhắc nhở của Triệu Hồng Lăng, Lâm Yên mang theo khẩu trang, kính râm, trang bị đầy đủ trước khi ra khỏi cửa.

Vừa đến cổng công ty, quả nhiên thấy được nhóm anti fan trung thành của cô chính tề như một đội ngũ.

So với lúc trước thì hiện nay quy mô đã to hơn gấp mấy chục lần, fans của nhà nào cũng có.

Nhưng mà ở đây là tất cả fans hâm mộ của các diễn viên trong công ty, nên phòng chừng không có nhiều anti fan của cô.

Bảng tiếp ứng... À không đúng, là bảng kháng nghị.

Mặt bảng nổi bật một vài chữ quen thuộc, "Lâm Yên rút khỏi giới giải trí", "Lâm Yên là đồ Lục Trà Biểu giả bộ Bạch Liên Hoa *"...

(*Lục Trà Biểu = green tea b*tch = những cô gái xinh đẹp, tóc dài, mắt to tròn, cổ to ra ngây thơ vô tội đầy sức sống khi ở cạnh đám đàn ông, tóm lại là giả tạo.)

Lâm Yên thấy anti fan của mình to lớn hùng hậu được huấn luyện nghiêm chỉnh mà thật sự tự hào, tặc lưỡi cảm thán trong lòng một phen, sau đó đi bằng cửa sau vào tòa cao ốc của công ty.

Sau khi vào trong công ty, mọi người thấy cô xuất hiện thì có chút kinh ngạc, lập tức ai ai cũng lộ ra vẻ mặt chán ghét, chum đầu kẻ mỗ thảo luận.

"Đây không phải Lâm Yên sao? Sao cô ta lại tới đây? Đã đến nước này rồi mà còn dám bước chân ra khỏi cửa, thật đúng là không biết xấu hổ!"

"Cô ta không biết xấu hổ cũng không phải chuyện ngày một ngày hai, bình thường thì nhìn nhu nhược ra vẻ không muốn tranh giành cái gì, thật ra lòng dạ lại thâm sâu vô cùng!"

"Không ngờ loại người này thế mà lại là diễn viên của công ty chúng ta, bây giờ làm tôi ra ngoài cũng không dám nói mình ở Khải Tinh nữa!"

Những lời này Lâm Yên đã nghe quá nhiều rồi, cũng sớm quen từ lỗ tai này sang lỗ tai kia.

Chưa đi được mấy bước, vừa vặn va phải một người quen, là trợ lý nhỏ Đa Đa của Triệu Hồng Lăng.

Lâm Yên vội vàng bắt được cô: "Đa Đa..."

Đa Đa thấy Lâm Yên, mặt mũi đầy kinh ngạc che miệng: "Mẹ nó! Chị... Chị Yên! Sao chị lại tới đây? Chị thật là lợi hại! Chị làm sao mà sống sót nổi đi vào được công ty?"

[Bản edit được cập nhật hoàn thiện mỗi ngày trên wattpad Meow_team]

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 81: Xảy ra chuyện lớn

Edit: Nhi ◯___◯

Beta: Dochan

Khóe miệng Lâm Yên co rút: "Cảm ơn đã khen ngợi, đại khái là bởi vì mạng chị lớn."

Đa Đa liếc mắt nhìn Lâm Yên thâm đánh giá. Tóc tai thì bù xù như tổ quạ, trên người mặc một bộ quần áo đen sì như đang khoác bao tải. Bây giờ thì cô

đã hiểu ra tại sao chị Yên lại không bị nhận ra: "Không trang điểm, không hóa trang, ngay cả đầu cũng không gội. Chị Yên, bây giờ chị sống phóng khoáng thế sao? Hình tượng của chị! Hình tượng của chị sắp sập rồi!"

Khóe miệng Lâm Yên co rút, hình tượng cái lông!

Trước đây hình tượng của cô là tiểu bạch hoa yếu đuối, lục trà nữ thanh nhã. Hình tượng như vậy nếu bồi đắp tốt thì sẽ giống thiên sứ quốc dân - Lâm Thư Nhã được người người yêu thích.

Còn nếu đi sai hướng... Thì loại người như Lâm Yên sẽ bị tất cả mọi người, đặc biệt là các cô gái, chỉ hận không thể dọn loại tâm địa xấu xa lục trà, bạch liên hoa như cô vào chỗ chết.

Trước đó microblogging của Lâm Yên đều là Lâm Thư Nhã quản lý, cô nhớ có một lần Lâm Thư Nhã đăng ảnh đầu ngón tay của cô ta bị thương lên microblogging.

Vết thương nhỏ kia, nếu nhìn kỹ thì một giây sau có khả năng sẽ khép lại.

Ngoại trừ kéo fame tạo scandal bên ngoài, thì trên microblogging này Lâm Yên cũng được xem là một trong những "bóng đen" nổi tiếng.

Còn hiện tại, liên quan tới vấn đề hình tượng này, trong lòng Lâm Yên cũng đã sớm có dự định.

"Bé Đa Đa, đừng quan tâm tới sống chết của chị như vậy, quan tâm vấn đề này phải là anti fan của chị mới đúng!"

Lâm Yên liếc nhìn Đa Đa, lập tức mở miệng hỏi: "Chị Lăng đâu?"

Đa Đa nghe xong, sắc mặt lập tức ỉu nghiu xuống, ra hiệu Lâm Yên xích lại gần rồi ghé vào tai cô, nhỏ giọng nói: "Chị Lăng đang ở trong văn phòng, nhưng mà lúc này tâm trạng không được tốt lắm.. ."

"Làm sao vậy?" Lâm Yên không hiểu.

Đa Đa: "Xảy ra chuyện lớn, Tường Tư Phi đi ăn máng khác*!"

Nghe được tin tức nặng ký này khiến Lâm Yên kinh hãi: "Tường Tư Phi đi ăn máng khác? Sao có thể? Cô ta chính là cánh tay phải đắc lực nhất của chị Lăng mà!"

Nếu như nói Lâm Yên là vết nhọc lớn nhất của Triệu Hồng Lăng thì Tường Tư Phi là người mà Triệu Hồng Lăng tự hào nhất.

Về mặt Đa Đa đau khổ nói: "Đúng vậy, chị Lăng thu nhận toàn bộ người mới, sau đó lại tự tay bồi dưỡng nhiều năm như vậy, tiêu tốn biết bao nhiêu tài nguyên, vất vả lắm mới tạo ra được một nghệ sĩ tâm đắc nhất. Kết quả vào đúng lúc quan trọng thì cô ấy đột nhiên lại đi ăn máng khác, đây cũng thật quá đáng..."

Lâm Yên hồ nghi: "Chuyện xảy ra khi nào? Tại sao chị lại không biết gì cả?"

Đa Đa giận dữ nói: "Chị không biết là điều dĩ nhiên vì chuyện vừa xảy ra vào sáng nay, tối quá đột ngột. Cô ta vừa tới công ty đã ầm ĩ với chị Lăng một trận, sau đó bỏ đi!"

Sắc mặt Lâm Yên ngưng trọng, chậm rãi mở miệng nói: "Kỳ hạn hợp đồng của cô ấy còn chưa tới mà phí bồi thường lại không nhỏ, chịu nổi giá cả không có mấy công ty..."

Giải trí Đinh Phong, giải trí Khải Thịnh, truyền hình điện ảnh Thượng Hoa, Báo Phong Thời Đại, truyền thông Vạn Chúng...

Trong số mấy công ty giải trí này thì giải trí Đinh Phong thì yêu cầu người cực cao, Tường Tư Phi nhất định không vào được. Rõ ràng không đủ tư cách!

Giải trí Khải Thịnh vì bị cường ép dẫn đến bức bách nên bây giờ cũng bắt đầu tham khảo tiêu chuẩn tuyển người của giải trí Đinh Phong, còn Báo Phong Thời Đại chỉ nâng đỡ người trong nhà, về phần truyền hình điện ảnh Thượng Hoa thì gần đây tài chính cũng xảy ra một chút vấn đề.

Như vậy, chỉ còn có chi nhánh của công ty giải trí Khải Thịnh đang rất phát triển, truyền thông Vạn Chúng."

Đa Đa ở bên cạnh nghe xong, sừng sốt một chút: "Chị Yên, chị nói đúng rồi, chính là truyền thông Vạn Chúng! Gần đây chi nhánh đó đang điên cuồng tuyển người!"

"Loại công ty này thật đáng khinh bỉ, không tự mình bồi dưỡng nghệ sĩ, chỉ biết đào góc tường* của những công ty khác!" Đa Đa tức giận nói.

(*Ăn máng khác: là phản bội công ty đang làm chuyển sang công ty khác)

*Đào góc tường: là đào người công ty khác về công ty mình - Bản edit hoàn thiện được cập nhật nhanh nhất trên wattpad Meow_team)

- - -

Chuyên mục tìm người: Cần tìm một bạn beta-er gấp, vả lăm rồi (*>人<)

Yêu cầu:Chỉ cần biết dùng word trên máy tính và có kha khá thời gian.

Việc rất đơn giản, các bạn chỉ việc phải soát lỗi chính tả và nếu sai thì sửa lại theo yêu cầu của editor. (Lợi ích chả có gì ngoài việc được đọc trước bản edit của bọn tớ kịp với tốc độ ra chương mỗi ngày của tác giả ٩٠٠٠٠)

Ưu tiên nếu bạn là người nắm chắc cấu trúc và ngữ pháp tiếng Việt. (Đọc hiểu được cả convert thì quá tốt)

Ngày chỉ cần soát lỗi 1-2 chương mà thôi. Khi vào năm học mọi người đều bận thì thời gian sẽ thoáng đi nhiều.

Hãy về với vòng tay của chúng tớ để chúng ta cùng nhau hoàn thành truyện của Quấn Quấn~ Ai ứng cử xin cmt xuống dưới.

Không nhận 2k2 và 2k5 đang trong giai đoạn cuối cấp... ٩٠٠٠٠?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 82: Diễn viên nổi tiếng nhất

Edit + Beta: TH + TPL

Lâm Yên cũng không tức giận, chỉ bình thần cười cười: "Ai bảo người ta có tiền cơ chứ, chơi nhân dân tệ cũng có quy tắc đấy."

Nghe vậy Đa Đa hơi kinh ngạc. Trước kia Lâm Yên trong mắt cô bé là người chuyện gì cũng không hiểu, không ngờ cô đối với chuyện này tâm sáng như gương, mới chỉ phân tích công ty nào đào tạo Tường Tư Phi thôi cũng đã nói đúng ý.

Cô ta không thể tin nổi những lời này cũng có ngày từ miệng Lâm Yên phát ra.

"Bây giờ chị Lăng thế nào rồi?" Lâm Yên hỏi.

Đa Đa lấy lại tinh thần, bắt đầu đi quay lại đề tài cũ: "Còn thế nào được nữa, chị Lăng vất vả lắm mới đi từng bước ngồi lên vị trí tổng thanh tra kinh tế như ngày hôm nay. Hiện tại Tường Tư Phi vừa đi, công danh của chị Lâm lập tức mất một nửa..."

Triệu Hồng Lăng tác phong ngay thẳng quyết đoán, mấy năm nay ở công ty đắc tội với không ít người, nhưng vì công lao của cô ta bày ra rõ ràng rành như vậy nên không ai dám ý kiến gì. Hơn nữa trong công ty, cô ấy còn là người chính tay đào tạo ra diễn viên tuyến một duy nhất là Tường Tư Phi, khiến những người khác dẫu ghét tỵ cũng là điều không thể tránh khỏi.

Hiện tại Tường Tư Phi vừa đi, tình cảnh của Triệu Hồng Lăng đúng là không mấy khả quan.

Lâm Yên vỗ vai Đa Đa: "Đi thôi, dẫn chị đi gặp chị Lăng."

Đa Đa đưa Lâm Yên tới văn phòng của Triệu Hồng Lăng.

"Chị Lăng, Lâm Yên tới rồi." Đa Đa lo lắng nhìn Triệu Hồng Lăng rồi lập tức khề nói với Lâm Yên: "Chị Lăng bây giờ đang khó chịu, chị có gì muốn nói thì mau nói nhanh đi! Không khéo tỵ nữa chị Lăng thấy chị, tâm trạng còn tệ hơn thì sao!"

Lâm Yên: "... "Được thôi, tôi không phản bác được.

"Chị Lăng!" Lâm Yên lên tiếng chào hỏi.

Trước giờ Triệu Hồng Lăng luôn bận rộn với công việc, nhưng lúc này cô ấy lại im lặng ngồi trước bàn làm việc, vẻ mặt có chút thất thần.

Thấy Lâm Yên đến Triệu Hồng Lăng không cảm xúc liếc cô một cái: "Tới rồi à, ngồi đi."

Triệu Hồng Lăng tính cách vẫn luôn mạnh mẽ cứng rắn, Lâm Yên cũng không biết an ủi cô ta thế nào, sau khi ngồi xuống thì ho nhẹ một tiếng rồi mới mở miệng nói: "Chị Lăng, chị cũng đừng để nặng trong lòng, Tường Tư Phi đi thì đi đi, chị không phải còn có em sao! Em vừa mới nhận được phim của đạo diễn Khương lại cùng Bùi Ảnh Đế tạo scandal, chắc chắn sẽ có hàng nghìn anti tăng độ hot lên cho em! Nghĩ thế nào cũng tiền đồ rộng mở!"

Triệu Hồng Lăng: "... "

Đa Đa: "... "

Rốt cuộc ai cho cô dừng khi nói lời này?

Mặc dù là phim của Khương đạo diễn nhưng cũng chỉ là vai nữ phụ số bốn, mà vai nữ số bốn này còn đâu đâu cũng thấy anti fans, có gì đáng tự hào khoe khoang hay sao?

Cô sắp bị nói xấu đến mức lên trời ngồi cả rồi đấy!

Triệu Hồng Lăng bị cô chọc cười: "Em cũng tự tin thật đấy nhỉ?"

Lâm Yên cười tủm tỉm, nói: "Dĩ nhiên rồi! Em có lòng tin sau này em sẽ là diễn viên nổi tiếng nhất dưới tay chị Lăng đây!"

Đa Đa cũng không nhịn được cười phá lên: "Khụ khụ khụ, diễn viên xúi quẩy nhất còn tạm được, mà không cần về sau đâu bây giờ chị cũng đã là..."

Đa Đa ngập ngừng liếc mắt nhìn Lâm Yên nhiều hơn một chút. Cô ta cảm thấy khó hiểu, hình như lần này gặp lại Lâm Yên đã khác trước rồi.

Hôm nay Lâm Yên không trang điểm, làn da khỏe khoắn mịn màng, không giống với trước đây vì hình tượng mềm yếu mà mỗi lần trang điểm nhìn trông mặt trắng nhợt cắt không còn giọt máu...

Không chỉ có vẻ ngoài đang thay đổi.

Trước đây Lâm Yên không có chút sức sống nào, cũng chưa từng đề ý đến chuyện xung quanh mình, càng khỏi phải nói sẽ không bao giờ có câu “em sẽ là diễn viên nổi tiếng nhất.”

Nhưng lúc này, rõ ràng vẫn là cô gái ấy, thậm chí còn ăn mặc lời thôi léch thếch hơn, chỉ tùy tiện ngồi ở đó thôi cũng thấy được người cô đang căng tràn sức sống rực rỡ, đôi mắt kia bao la như chứa cả ngàn vì sao tinh tú...

Cô còn khiến cho người ta cảm nhận được, cho dù có là tên ăn mày lê la dưới đường, cũng tuyệt đối là tư thế “ông đây là kẻ đứng đầu thế giới này”.

[Bản edit được cập nhật hoàn thiện mỗi ngày trên wattpad Meow_team]

- - -

Chuyên mục tìm người: Cần tìm một bạn beta-er gấp, vả lắm rồi (*>^<)

Yêu cầu: Chỉ cần biết dùng word trên máy tính và có kha khá thời gian.

Việc rất đơn giản, các bạn chỉ việc phải soát lỗi chính tả và nếu sai thì sửa lại theo yêu cầu của editor. (Lợi ích chả có gì ngoài việc được đọc trước bản edit của bọn tớ kịp với tốc độ ra chương mỗi ngày của tác giả ٩(๑)۶)

Ưu tiên nếu bạn là người nắm chắc cấu trúc và ngữ pháp tiếng Việt. (Đọc hiểu được cả convert thì quá tốt)

Ngày chỉ cần soát lỗi 1-2 chương mà thôi. Khi vào năm học mọi người đều bận thì thời gian sẽ thoáng đi nhiều.

Hãy về với vòng tay của chúng tớ để chúng ta cùng nhau hoàn thành truyện của Quần Quần~ Ai ứng cử xin cmt xuống dưới.

Không nhận 2k2 và 2k5 đang trong giai đoạn cuối cấp... ٩(๑)۶?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 83: Cứu vớt hình tượng

Edit: Kali

Beta: Richi

Triệu Hồng Lăng đưa một xấp tài liệu tới trước mặt Lâm Yên.

"Bản chính sự đi, tình hình hiện tại của em thì trước đó chị cũng đã nói qua với em rồi. Nếu bây giờ em muốn trở mình thì việc khẩn cấp nhất trước mắt phải làm là tái thiết lập, tạo nên một hình tượng hoàn toàn khác mới có thể cứu vớt hình ảnh của em lúc này."

Đa Đa bên cạnh nhìn không được lăm bằm: "Chị Lăng, hình tượng này của chị Yên còn có thể cứu vớt được nữa sao?"

Lâm Yên: "..."

"Muốn thay đổi ấn tượng đã ăn sâu bén rễ trong lòng mọi người quả thực rất khó..." Triệu Hồng Lăng nhìn Lâm Yên, đưa tay chỉ về phía xấp tài liệu kia: "Đây là một số hình tượng khuôn mẫu mà những diễn viên nữ trong giới giải trí thường dùng, em có thể xem qua một chút rồi chọn một cái mà em thấy phù hợp nhất với mình."

Lâm Yên nhận tài liệu lật xem: "Để em xem một chút, hình tượng nữ diễn viên chuyên nghiệp và chăm chỉ... Cái này không sai đi đâu được!"

Đa Đa khó tin mà nhìn cô một cái: "Cho em xin đi, ngón tay chị bị đứt có một chút cũng muốn đăng lên microblogging. Kỹ thuật diễn xuất thì tệ hại, tài năng thì không có, trình độ nghiệp vụ cũng hạng chót, bình thường đã không có gì tốt còn làm ra đủ loại trò bối mớ và đùa nghịch, đến mức như vậy mà chị còn muốn xây dựng hình tượng chuyên nghiệp và chăm chỉ?"

Khóe miệng Lâm Yên hơi co rút, mặc dù muốn nói rõ lí do nhưng nghĩ lại trước đây mình thật sự đã tạo ra ấn tượng này, cho nên muốn giải thích rõ ràng cũng không được.

Thế là cô tiếp tục lật đến trang thứ hai: "Thế còn... Hình tượng nữ diễn viên có IQ cao học bá? Chị cảm thấy cái này rất thích hợp với chị!"

Biểu cảm của Đa Đa càng thêm khiếp sợ, tiếp tục đọc miệng nói: "Chị Yên, chị tinh táo một chút đi! Người nào không biết chị chỉ học ngang trình độ cấp 3, thi đại học cũng không đậu, lại còn IQ cao với chả học bá?"

Lâm Yên: "..."

Cô không phải là không thi đậu mà là không đi học thôi có được không?

Năm đó cô từng là thủ khoa khoa học tự nhiên của toàn tỉnh...

Năm lớp 10 cha mẹ cô ly hôn, Lâm Thư Nhã nhỏ hơn cô hai tuổi, lúc ấy vừa mới lên cấp hai.

Ngày ấy sức khỏe mẹ cô vẫn tốt, có thể làm chút việc vặt, mà cô cũng có khả năng làm thêm ngoài giờ. Tranh thủ sau giờ học, cô còn đi làm thêm, làm game thủ cày thuê cũng kiếm được ít tiền thể sinh hoạt.

Năm đó cô đã có thể đi học đại học nhưng vì Lâm Thư Nhã từ nhỏ cơ thể vốn rất yếu lại ngoài ý muốn rơi xuống nước, bệnh cũ tái phát nên cần một số tiền phẫu thuật và chi phí thuốc men đắt đỏ. Cô và mẹ đã nghĩ đủ biện pháp nhưng thực sự không thể nào kiếm được nhiều tiền như vậy.

Thậm chí mẹ còn vứt mặt mũi qua cầu xin ông ngoại, nhưng ông ngoại bên kia cũng không khá khẩm hơn khi vẫn nợ bên ngoài một khoản tiền không nhỏ, nên lúc ấy không thể bỏ ra một số tiền lớn như vậy.

Cô đã từng ngậm thơ chạy đi tìm cha và rồi thấy ông ta từ trên xe đi xuống với một người đàn bà khác.

Năm đó lý do khiến cha mẹ ly hôn cũng là do mối tình đầu kia của cha - Mã Mạn Như.

Mã Mạn Như được gả vào nhà giàu nên cuộc sống bình thường cũng không tệ, nhưng sau này chồng bà ta phá sản lại còn thiếu một món nợ lớn, nên thường xuyên chạy tới trước mặt cha giả bộ đáng thương.

Mỗi lần bà ta gặp phiền phức, cha cô lúc nào cũng bỏ mẹ cô để chạy tới.

Thậm chí kiện cáo ly hôn của Mã Mạn Như, cha cô cũng tìm luật sư giúp bà ta.

Sau khi Mã Mạn Như vừa ly hôn, cha cô ngay lập tức bắt mẹ ly hôn.

Chẳng qua thủ đoạn của Mã Mạn Như này cũng rất cao, biết không có được mới là tốt nhất. Sau khi cha ly hôn, bà ta cố ý không đồng ý kết hôn với cha, làm cho cha ngày càng căm ghét cô hơn.

Trước đó Lâm Yên giận điên lên chạy đi mắng Mã Mạn Như, bị Lâm Dược Thông nổi giận giáng cho cô một cái bạt tai, đẩy cô ra giữa trời đổ mưa trong khi lại cẩn thận che chở cho người đàn bà kia từng li từng tí.

Lúc đó ánh mắt Lâm Dược Thông nhìn cô hết như đang nhìn một thứ chán ghét vướng víu, sợ sự tồn tại của cô sẽ làm ô uế mắt của Mã Mạn Như, ảnh hưởng đến tình cảm thuần khiết vĩ đại giữa ông ta và Mã Mạn Như. Thậm chí ông ta ước gì tất cả ba mẹ con cô đều biến mất khỏi thế giới này.

[Bản edit được cập nhật hoàn thiện mỗi ngày trên wattpad Meow_team]

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 84: Không bằng buông thả để bản thân tự do

Edit: Nhi (ノ ε ￣)

Beta: Dochan

Lâm Yên cố nhin lại sự giận dữ và khuất nhục, ăn nói khấp nép kể về bệnh tình của em gái, cầu xin cha mau cứu em gái.

Nhưng Lâm Dược Thông đáp lại cô chỉ có một từ "cút", chỉ có một câu "mẹ con các người đều là quý đòi nợ, chỉ biết đến là đòi tiền của tao".

Đêm hôm ấy, Lâm Yên nằm ngoài người trước giường bệnh, nhìn em gái đang thoi thóp chỉ có thể nằm chờ chết, cảm thấy vô cùng tuyệt vọng và bất lực hơn bao giờ hết.

Cô thật sự muốn trở nên mạnh mẽ...

Lúc đó, một trường đại học đứng đầu nước cũng đã hứa hẹn cho cô toàn suất học bổng, đồng thời đưa cô vào diện hộ nghèo được hỗ trợ. Thế nhưng đây chẳng qua chỉ là hạt cát trong sa mạc, vì lúc đó Lâm Yên không hề có ý muốn đi nên chậm chạp không làm thủ tục nhập học.

Tại thời điểm đó, cậu út lại nói với cô rằng có một đội xe của nước ngoài nhìn trúng cô, ra giá rất cao để mời cô về, đồng thời cũng hứa hẹn có thể trả tiền lương cho cô trước.

Lúc đó mẹ Lâm Yên lo âu, sốt ruột đến nổi đổ bệnh. Muốn tiếp tục trị liệu lâu dài cho em gái thì phải chi trả tiền thuốc men rất đắt đỏ, không thể nào thanh toán hết được, vô cùng tốn nhiều tiền. Cô đã không thể đợi quãng thời gian bốn năm dài đằng đẳng như vậy nữa rồi, hơn nữa không biết chừng bốn năm này còn xảy ra nhiều nhiều biến cố.

Cuối cùng, Lâm Yên không chút do dự quyết định bỏ học đi nước ngoài, một mình bước trên con đường đầy khó khăn và nguy hiểm..

Để tránh mẹ phát hiện sẽ lo lắng nên ở nước ngoài cô đã dùng thân phận và tên hoàn toàn mới, cực ít lộ mặt trước công chúng.

Bên ngoài không ai không biết, năm đó toàn giới đua xe đều khiếp sợ tay đua xe tên Yeva, tất nhiên đó là một cô gái trẻ tuổi đến từ Trung Hoa.

Cho nên khi biết được người làm cho cô bị đuổi khỏi giới đua xe lại chính là đứa em gái mà cô luôn coi như sinh mệnh mà bảo vệ, Lâm Yên mới hoàn toàn sụp đổ...

Bây giờ nghĩ lại chuyện này, Lâm Yên vẫn rất đau lòng, nhưng không còn oán hận như vậy nữa.

Dù sao, hận một người cũng phải có tình cảm.

Lâm Yên cười chế giễu rồi phàn nàn: "Chị Lăng, chị trông chừng Đa Đa đi!"

Đa Đa hừ một tiếng, "Em làm sao, em nói sự thật mà!"

Triệu Hồng Lăng cũng cảm thấy rất khó giải quyết, nhìn Lâm Yên hỏi: "Vậy em có ý gì không?"

Lâm Yên sờ cằm, cầm lấy bút máy bên cạnh, lật sách đến trang trắng rồi xoẹt xoẹt viết mấy chữ: "Chị cảm thấy sao, hình tượng này rất thích hợp với em..."

"Cái gì vậy?" Đa Đa tò mò tiến lại nhìn.

Sau đó thấy, Lâm Yên viết lên bên trên trang giấy trắng hai chữ: Lâm Yên.

"Lâm Yên...? Có ý gì?" Đa Đa không hiểu.

Lâm Yên mở miệng nói: "Hình tượng trước đây của em, chính là thuộc loại dưa xanh hái không ngọt mà lại quá dễ dàng bị fan hâm mộ chọc thủng, đến lúc đó sẽ hoàn toàn ngược lại. Nếu dùng hình tượng đó, không bằng để em buông thả bản thân tự do, em như thế nào thì hình tượng tạo nên cũng như vậy, là chính mình thì ngược lại sẽ có ít sơ hở hơn."

Triệu Hồng Lăng trầm ngâm một lát, liếc nhìn Lâm Yên: "Em chắc chắn chứ?"

Lâm Yên buông tay: "Bây giờ còn có biện pháp nào khác sao?"

Mặt mũi Đa Đa tràn đầy hoảng sợ, nhìn cách ăn mặc dốt như gà mờ của Lâm Yên: "Chị Lăng, tuyệt đối không nên! Chị nhìn bộ dạng cô ấy bây giờ, có thể thả tự do được sao..."

Lâm Yên nghiêng đầu, cười nói: "Bé Đa Đa, mồm miệng em độc như vậy, cẩn thận về sau không ai yêu đó!"

Đa Đa liếc mắt nhìn cô: "Ai cần chị lo!"

"Không sao, chị cần chị cần..." Lâm Yên nói xong, nhìn về phía Triệu Hồng Lăng: "Chị Lăng, em thiếu trợ lý, hay chị đưa Đa Đa cho em đi!"

"Em muốn Đa Đa?" Triệu Hồng Lăng có chút ngoài ý muốn.

Trước đó, Tiểu Lưu ghét nhất là Đa Đa, cô tưởng Lâm Yên cũng không thích Đa Đa chứ.

[Bản edit được cập nhật và hoàn thiện mỗi ngày trên wattpad Meow_team]

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85: Tên hay

Edit: TH

Beta: Nhi ■ ■

"Đúng đúng đúng! Em rất thích Đa Đa!" Lâm Yên liên tục gật đầu.

Đa Đa bị dọa đến mặt mũi trắng bệch: "Không muốn! Em không làm trợ lý của chị đâu! Chị khó phục vụ như thế, trợ lý lúc trước Tiểu Lưu của chị đâu rồi, sao chị không tìm cô ta đi?"

Trợ lý tên Tiểu Lưu trước đó là Lâm Thư Nhã tìm giúp Lâm Yên, do Lâm Thư Nhã đứng sau lưng giật dây điều khiển, nên luôn tạo thêm gạch đá với scandal cho cô.

Người xung quanh Lâm Yên không ai nhận ra, chỉ có Triệu Hồng Lăng phát hiện thấy có gì không đúng mới đến hỏi cô. Lâm Yên nói lại với Triệu Hồng Lăng là trợ lý này do em gái tìm cho, khẳng định không có vấn đề gì.

Lúc đó Triệu Hồng Lăng đã cảnh cáo cô, nói rằng Lâm Thư Nhã có vấn đề.

Chẳng qua, Lâm Yên lúc ấy cả ngày ngờ ngờ ngác ngác sống qua ngày, lại quá tin tưởng cô em gái này cho nên mới hoàn toàn không lọt vào tai lời Triệu Hồng Lăng nói.

Mãi đến khi biết hết tất cả mọi chuyện cô mới đuổi việc Tiểu Lưu.

Triệu Hồng Lăng trầm ngâm một lát, cuối cùng mở miệng nói: "Đa Đa, em cố gắng vất vả một chút, em đi theo Lâm Yên đi, đem con nhóc này giao cho người khác chị cũng không yên lòng."

Đa Đa sao dám cãi lời Triệu Hồng Lăng, về mặt đau khổ trông mặt nhìn Lâm Yên: "Sao chị cứ nhất định phải đòi em theo chứ!"

Lâm Yên cười tủm tỉm nói: "Ai da, em đáng yêu như thế lại còn thẳng thắn nữa, chị cần những người nói chuyện thành thật ở cạnh chị, nhắc nhở chị... Hơn nữa, tên của em rất hay!"

Lâm Yên vừa dứt lời thì liếc mắt cái tên trên thẻ công tác: Tiền Đa Đa.

Tên rất hay! Cái tên đại diện cho sự may mắn!

Lâm Yên vỗ vai Đa Đa rồi an ủi: "Đa Đa đừng như vậy, vui lên nào, nói không chừng sau này em sẽ là trợ lý số một trong giới giải trí nữa đấy nhé!"

Đa Đa mặt không cảm xúc nhìn chằm chằm cô: "Đợi đến lúc đấy em đã bị anti fans của chị giết chết rồi!"

Bất kể ra sao thì việc cô là trợ lý của Lâm Yên đã được quyết định rồi.

Cách đây không lâu đoàn làm phim《Kỳ Phùng Dịch Thu》vừa gửi hợp đồng cho Triệu Hồng Lăng để Lâm Yên ký.

Sau khi nói chuyện với Lâm Yên xong thì Triệu Hồng Lăng tiếp tục bàn giao công việc.

"Đoàn làm phim thử vai mất bảy ngày, sau đó sẽ lập tức khai máy. Trong khoảng thời gian này chị cũng không hi vọng kỹ năng diễn xuất của em có thể tiến bộ lên, chị chỉ có một yêu cầu duy nhất đó là đừng có gây ra bất cứ chuyện gì, im lặng chờ đợi luận hạ nhiệt. Chị sẽ để Đa Đa giám sát em, em nhất định phải nghe theo tất cả sự sắp đặt của con bé." Triệu Hồng Lăng cảnh cáo nói.

Lâm Yên sáng khoái đáp lại: "Chuyện này không thành vấn đề."

Triệu Hồng Lăng thở dài đem bảng danh sách đưa cho cô: "Đây là lịch quay phim của em, đất diễn của em cũng không nhiều, hầu hết mất nhiều thời gian chờ đợi. Kiên nhẫn một chút, cảm chỉ phần nàh. Nếu như thực sự thấy nhàm chán thì tải mấy game về mà chơi, đừng nhàn rỗi không có chuyện gì mà đi gây chuyện."

Triệu Hồng Lăng là người cùng hội cùng thuyền với Lâm Yên nên phải chuẩn bị kĩ giúp cô.

Những chuyện này tất cả đều phải dựa vào chính bản thân Lâm Yên, người đại diện không thể giúp hết được.

Lâm Yên nghe Triệu Hồng Lăng nói vậy thì thật sự trong lòng có nỗi khổ to lớn.

Trước kia cô sống dờ chết dờ, làm gì có hơi sức đâu đi gây chuyện. Cơ bản tất cả đều là do Tiểu Lưu tung tin lố bịch một cách trắng trợn: Nào là "gọi đồ ăn thì nhất định phải là nhà hàng 3 sao Michelin", nào là "cà phê không đủ nóng thì không uống", rồi thì "tuyệt đối không được đụng vào lớp trang điểm của mình", chưa thấy yêu cầu nào mà khó ở đến thế.

Không trách được bảo sao Đa Đa nghe phải làm trợ lý cho cô đã hốt hoảng.

Hết cách rồi, cái "lịch sử đen tối" này của cô phải giải quyết từ từ thôi.

Lâm Yên nhận lịch làm việc rồi nhìn lướt qua một chút, cuộc đấu đua xe vào chiều nay ở chỗ ông ngoại vừa hay không trùng lịch quay phim của cô. Đến lúc đó mặc kệ em trai có cần cô làm hoa tiêu không, cô vẫn cứ đến, không chừng có thể giúp được gì cho họ...

[Bản cập nhật được hoàn thiện mỗi ngày trên wattpad Meow_team]

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: Cho một câu trả lời

Edit: TH

Beta: Nhi 丷 丷

Lúc mới về nước, Lâm Yên hoàn toàn không thể tiếp xúc tới những thứ có liên quan đến đua xe, vừa nhìn thấy chúng lập tức sẽ suy sụp đến phát điên.

Có lần trong một chương trình giải trí, Tiểu Lưu đột nhiên đưa điện thoại di động đến cho cô xem một vài tin tức mới nhất về sự kiện đua xe.

Sau đó cô như người mất hồn, biểu hiện thất thường vô cùng xấu hổ, được vinh dự mang danh là "hổ đen" khi đi show.

Vì kỹ năng diễn xuất không tốt lại cộng thêm thanh danh kém nên không có chương trình nào muốn tìm cô quay, về sau hoàn cảnh lại càng khó khăn hơn...

Ngay cả lúc giúp Bùi Vũ Đường đua xe, trong lòng Lâm yên vẫn còn khúc mắc.

Kể từ đêm hôm đó khi được ngồi trên xe một lần nữa, cảm giác tốc độ đem đến làm máu nóng trong người cô sôi trào, chính lúc ấy mới khiến cô buông tha hết tất cả...

Trong văn phòng, Triệu Hồng Lăng đang dặn dò Lâm Yên những điều cần chú ý khi vào đoàn làm phim thì đúng lúc này, cửa phòng bị một đám người thô lỗ đẩy ra.

Ngay lập tức thấy 5 – 6 người đại diện cùng chen vào phòng.

Biểu cảm trên gương mặt Triệu Hồng Lăng lấy lại vẻ bình tĩnh, ánh mắt lạnh lùng nhìn đám người này: "Có việc gì?"

Mấy người này đều là bộ dáng hung hăng tới hơi tội, một người đàn ông trung niên đi đầu vỗ tay đập rầm xuống mặt bàn rồi gầm lên, "Triệu Hồng Lăng, cô còn có mặt mũi dám hỏi à! Ngay cả người của mình còn giữ không nổi! Tường Tư Phi là diễn viên hạng A duy nhất của công ty, cô ta đi rồi cô có biết sẽ ảnh hưởng lớn đến mức nào tới công ty của chúng ta hay không?"

"Đúng đấy! Rắc rối lớn như vậy cô phải hoàn toàn chịu trách nhiệm!"

"Không có Tường Tư Phi, công lao của cô ngay đến cả người đại diện của sao hạng ba cũng không bằng, có tư cách gì ngồi ở vị trí tổng thanh tra kinh tế này!"

...

Đối với những lời lên án của mọi người, Đa Đa đứng cạnh tức sấp chết: "Này! Các người quá đáng vừa vừa phải phải thôi! Tường Tư Phi có lợi hại hơn nữa cũng do một tay chị Lăng đào tạo ra! Không có chị ấy, công ty chúng ta làm sao có diễn viên hạng A được?"

Trong số đám người ở đây có một vị nữ đại diện lên tiếng: "Cô còn mặt mũi nói vậy à? Cô ta nâng người không phải dùng tiền của công ty sao? Vì để nâng Tường Tư Phi lên cô ta đã đoạt biết bao tài nguyên và tiền của của chúng tôi! Hiện tại thì hay rồi, người chạy mà gà bay trứng vỡ, khiến cho công ty phải chịu tổn thất lớn!"

Đa Đa phần nộ phản bác lại: "Nói vậy! Bao nhiêu tài nguyên đều là tự tay chị Lăng đi từng nơi một để kiếm! Nếu như toàn bộ đều nhờ vào công ty, vậy sao các người không có bản lĩnh mà nâng diễn viên lên đứng tuyến đầu đi!"

Đa Đa còn đang muốn nói tiếp thì bị Triệu Hồng Lăng giữ lại: "Đa Đa, đừng nói nữa."

Những người đại diện kia vẫn không chịu buông tha, chất vấn: "Triệu Hồng Lăng, dù thế nào đi nữa chuyện này cô nhất định phải cho chúng tôi một câu trả lời thỏa đáng!"

Cửa phòng mở toang, bên ngoài vây đầy toàn là nhân viên và những diễn viên khác.

Tác phong làm việc của Triệu Hồng Lăng xưa nay chưa từng nể mặt mũi ai, lúc này không ít người đang cười trên nỗi đau của người khác.

Nhất là những nhóm diễn viên trước giờ luôn bị Triệu Hồng Lăng đè ép.

Một diễn viên hạng hai khoanh tay trước ngực, mặt đầy khinh bỉ: "Không có Tường Tư Phi, Triệu Hồng Lăng chẳng là cái thá gì, cô ta làm gì có tư cách ngồi ở vị trí tổng thanh tra! Nếu không phải cô ta cậy quyền đem hết tài nguyên công ty đi như thế, tôi làm gì bị ép đến mức này? Bây giờ coi như gặp quả báo!"

Mấy nghệ sĩ khác cũng phụ họa theo: "Chứ còn gì nữa, nhìn cô ta bây giờ chỉ xứng làm người đại diện của Lâm Yên thôi!"

"Ha ha, khó trách cô ta gọi Lâm Yên quay về. Tôi thấy cô ta hết cách cứu vãn rồi đấy..."

Những lời bàn tán của các diễn viên rất to, hầu như toàn bộ người trong phòng đều nghe thấy.

Trong phòng Lâm Yên nằm không cũng trúng đạn: "Ồ kia..."

[Bản cập nhật được hoàn thiện mỗi ngày trên wattpad Meow_team]

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Giành lại công lao số một

Edit: Nhi ٩ (͡° ͜ʖ ͡°) ٩

Beta: Dochan

Trong lúc nhất thời, Triệu Hồng Lăng trở thành mục tiêu bị công kích, bị mọi người chỉ trích. Tất cả đều muốn kéo cô ấy ngã ngựa.

Bình thường Triệu Hồng Lăng làm việc quá tốt, căn bản là không nắm bắt được nhược điểm, mà lần này vì Tường Tư Phi đi ăn máng khác nên tội lớn là ở đây. Triệu Hồng Lăng chắc chắn không thể thoát khỏi chịu trách nhiệm.

Bản thân Triệu Hồng Lăng vô cùng hiểu rõ điều này, hít sâu một hơi rồi nhìn tất cả mọi người, mở miệng: "Chuyện này chắc chắn là trách nhiệm của tôi. Tôi sẽ đi từ chức bộ tổng thanh tra kinh này."

Cô ấy luôn coi thường việc trốn tránh trách nhiệm. Dù thế nào Tường Tư Phi dưới trướng mình cũng phản bội công ty, đây là sự thật.

Đa Đa nghe vậy lên tiếng kinh ngạc: "Chị Lăng!"

Mọi người rõ ràng đang chờ Triệu Hồng Lăng nói ra câu này nên nghe thấy vậy tất cả lập tức lộ ra vẻ vui mừng, dồn dập nói lời châm chọc.

"Ngay từ đầu nên như thế rồi!"

"Công ty nhiều người như vậy, với công lao của cô ta bây giờ, sao có thể quản lý họ được?"

Lúc này, người vốn nên yên lặng để giảm bớt cảm giác tồn tại như Lâm Yên lại đột nhiên chậm rãi đi tới.

Cô gái hững hờ liếc nhìn tất cả mọi người, nhàn nhạt mở miệng: "Chờ một chút, gấp cái gì chứ."

Mọi người thấy Lâm Yên đột nhiên xuất hiện thì lộ ra sự chán ghét và mất kiên nhẫn: "Nơi này không đến lượt cô nói chuyện!"

Lâm Yên không thèm để ý những người kia, trực tiếp mở miệng nói: "Không phải chỉ là Tường Tư Phi thôi sao? Cũng đáng để các người ngạc nhiên! Trong vòng ba tháng, tôi sẽ bù lại toàn bộ thành tích đã mất của chị Lăng, giành lại công lao số một!"

Lâm Yên vừa nói xong, tất cả lập tức bàn tán xôn xao.

Mọi người đều nhìn Lâm Yên như nhìn người điên, ngay cả Triệu Hồng Lăng và Đa Đa cũng cảm thấy kinh ngạc.

Một lát sau, cả phòng yên lặng bỗng nhiên cười phá lên.

"Ha ha ha ha ha, Lâm Yên, tôi nghĩ cô bị điên rồi! Loại chuyện khoác lác buồn cười này mà cũng nói ra được?"

"Hiện tại cô đã bị cả giới giải trí phong sát, chẳng qua chỉ là chó ngáp phải ruồi mới nhận được vai nữ phụ số bốn, một vai diễn không hề có chút cảm giác tồn tại nào. Lại còn không biết xấu hổ đi cạo độ nổi tiếng của Bùi Anh Đức, có lẽ bây giờ cô đã xuất hiện trong danh sách đen của các fan hâm mộ rồi đấy. Cô không làm liên lụy đến công ty là tốt rồi, còn đòi kiếm công lao cho công ty?"

"Không lâu nữa đâu, sợ là vai nữ phụ số bốn kia cô ta không giữ được! Ai dám dùng diễn viên nhiều phiền phức như vậy?! Thế mà còn so sánh bản thân mình với Tường Tư Phi!"

...

Đối mặt với sự khinh thường của mọi người, sắc mặt Lâm Yên không hề thay đổi, mở miệng cười: "Tôi có làm được hay không thì thử một lần chẳng phải sẽ biết sao. Thế nào? Chẳng lẽ các người không có lòng tin với bản thân mình sao? Sợ bị tôi đè xuống, sẽ mất mặt vì không giành được công lao đứng đầu à?"

Nghe vậy, sắc mặt mấy người đại diện kia đều đen lại.

"Cô thật sự đang đứng đây nói hươu nói vượn!"

"Mơ mộng hảo huyền!"

Lâm Yên buông tay: "Sao lại không được? Nếu mọi người có lòng tin như vậy vì sao lại không dám đánh cược với tôi?"

Mọi người không nghĩ tới sẽ bị Lâm Yên chặn ngang một bước, giận dữ thương lượng với nhau.

Triệu Hồng Lăng có công lao cũng có khổ lao, cho dù bọn họ có chê trách thì khả năng cấp trên sẽ không để cô ta từ chức như vậy được.

Nhưng nếu đồ rom rác như Lâm Yên này chen vào thì nói không chừng Triệu Hồng Lăng sẽ đi nhanh hơn.

Đến lúc đó thanh danh của Triệu Hồng Lăng sẽ mất hết, như vậy cô ta chắc chắn không thể trở mình.

Thế là thay mặt tất cả người đại diện ở đây, một người đứng dậy: "Được, vậy chúng tôi sẽ chờ ba tháng. Nếu đến lúc đó công lao của tổng thanh tra Triệu không đứng thứ nhất, thì phải thực hiện hứa hẹn hôm nay!"

Nói xong, mấy người đó mới lần lượt rời đi.

Sau khi mọi người đi hết, Đa Đa tức giận đến điên rồi, bắt đầu tiến tới mắng: "Lâm Yên, chị làm gì vậy? Chị Lăng đối xử với chị tốt như vậy, tại sao lại muốn hại chị Lăng?"

[Bản cập nhật được hoàn thiện nhất trên wattpad Meow_team]

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Đánh chiếm giang sơn này

Edit: Kali

Beta: TH

"Đa Đa..."

Triệu Hồng Lăng lắc đầu cắt lời Đa Đa, thanh nhẹ một tiếng nói: "Được rồi, ít nhất tranh thủ trong thời gian ba tháng."

Mặc dù ba tháng này cũng không đủ để thay đổi gì.

Đa Đa vẫn còn chút tức giận căm phẫn: "Là chị ấy quấy rối!"

Lâm Yên nháy nháy mắt: "Nói không chừng chị có thể nổi tiếng thật, sau đó các quảng cáo và đi show sẽ nườm nượm tới mời thì sao?"

Đa Đa đen mặt: "Nếu như chị có thể giành được thành tích số một thì em lập tức làm osin bưng trà rót nước cho chị. Chị nói gì em nghe vậy!"

...

Sau khi trò chuyện xong, Triệu Hồng Lăng gọi một chiếc xe nhờ Đa Đa đưa Lâm Yên về nhà.

Xuống lầu dưới, Đa Đa xụ mặt nhắc nhở: "Sau này chị trước khi ra khỏi cửa phải cẩn thận một chút, hiện giờ còn không xin được kinh phí thuê vệ sĩ cho chị, chị đừng để bị đánh chết!"

Lâm Yên cười nói: "Biết rồi, chị không dễ chết vậy đâu, chị còn muốn đánh chiếm giang sơn này cho em và chị Lăng nữa!"

Đa Đa: "Giang sơn của anti fan sao?"

Lâm Yên: "..."

Còn có thể vui vẻ nói chuyện được nữa không?

Lâm Yên nhìn thoáng qua nhóm anti fan của mình phía cách đó không xa, tặc lưỡi nói: "Ày, nhóm anti fan này thật là, chị đứng ngay trước mặt mà bọn họ cũng không nhận ra! Độ trung thành quá thấp!"

Đa Đa cạ lời: "Chớ nói nhiều, mau lên xe đi!"

Lâm Yên bên này vừa muốn lên xe, nhóm anti fan bên kia không biết phát hiện được gì đột nhiên khí thế hung hăng lao đến chỗ cô.

"Lâm Yên! Là Lâm Yên!"

"Lâm Yên cái đồ dê tiện, dám động vào nam thần nhà tao, tao liều mạng với mày! "

"Chị em nhanh lên! Đánh chết ả dê tiện này!"

...

Trong lúc nhất thời rau quả, đá, trứng gà thối bay đầy trời.

Đa Đa hất nắm rau héo trên đầu ra, giận dữ hét: "Cái miệng thối của chị! Bị nhận ra rồi! Lần này thì hay rồi!"

Lâm Yên lúc này ăn mặc kín đáo như thế nghe vậy nhủ mày: "Không thể nào, như thế này mà cũng có thể nhận ra? Thật sự là đánh giá thấp độ trung thành của bọn chúng!"

Đa Đa trầm mặt: "Tám phần mười là người của công ty công khai tin tức!"

Lâm Yên: "Tốt xấu gì cũng cùng chung một công ty, có phải là chị đây quá quá hiền lành rồi không? Rốt cuộc là ai thất đức như vậy?"

Đa Đa: "Toàn bộ người của công ty đều ghét chị, em sao biết được rốt cuộc là ai làm!"

Lâm Yên: "..."

Đa Đa thúc giục: "Mau lên xe!"

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, Lâm Yên và Đa Đa vội vàng leo lên xe, nhanh như gió chạy đi.

"Thật sự rất lâu rồi không có nhận được tiếp đón nhiệt tình như thế của nhóm anti fan..." Lâm Yên sờ trái tim nhỏ mà cảm thán.

Đa Đa liếc cô một cái: "Mọi người không tìm ra tung tích của chị, chỉ có thể ngồi chờ ở cổng công ty của chúng ta đây. Nhưng đây chỉ là một đội nhỏ mà thôi, chờ khi đoàn làm phim khởi quay, mọi người mà biết chị phải vào tổ quay phim thì tất cả anti fan sẽ ngồi xổm chờ chị tới, đó mới gọi là xong đời! Chị

hãy nghĩ kĩ tới ngày đó chết như thế nào đi!"

Trái tim nhỏ của Lâm Yên đã bị ghim chi chít những mũi tên, mắt cô nhìn ba chữ trên thẻ công tác của Đa Đa "Tiền Đa Đa", rốt cục tâm trạng cũng thông suốt một chút.

Đa Đa quay đầu nhìn thoáng qua, thấy mấy chiếc xe đuổi theo thậm chí có không ít paparazzi* nghe được tin cũng chạy tới.

(*paparazzi: thợ săn ảnh, còn gọi là đám chó săn chuyên đi săn tin chụp trộm – bản edit hoàn thiện được cập nhật nhanh nhất ở wattpad Meow_teamTop of Form

Bottom of Form

)

Đa Đa lo lắng thúc giục: "Bác tài ơi lái nhanh một chút, ngộ nhờ bị bọn chúng đuổi theo rồi tìm thấy địa chỉ Lâm Yên là coi như xong đời!"

"Đoạn đường này không lái nhanh được, tôi đã lái nhanh nhất có thể rồi!" Bác tài oán trách, thật ra ông cũng không muốn nhận cái nhiệm vụ gian khổ này đâu.

Đa Đa nghe vậy tức giận liếc mắt trừng Lâm Yên: "Đều tại chị, hiện tại tình cảnh chị Lăng đã khó khăn vậy mà còn phải quản lý người như chị!"

Bác tài phía trước đầu đầy mồ hôi: "Đuổi quá sát rồi, sợ là không cắt đuôi được!"

Đa Đa gấp đến độ không chịu được: "Làm sao bây giờ? Chẳng may bị những người kia đuổi kịp, hậu quả khó tưởng tượng nổi!"

Lâm Yên vẫn không nói chuyện, cô quan sát tỉ mỉ đoạn đường phía trước sau đó quay đầu nhìn mấy chiếc xe đuổi theo đằng sau một chút, rồi nói với bác lái xe: "Bác Trương, bác hãy xuống xe ở đèn đỏ phía trước sau đó đổi cho cháu lái!"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 89: Đổi lái cho tôi

Edit: Nhi ٩ (' _ ') ۶

Beta: TH

Đa Đa gấp đến nỗi nhảy dựng lên: "Làm sao bây giờ? Ngộ nhờ bị những người kia đuổi kịp thì hậu quả khó mà lường được!"

Lâm Yên vẫn không nói chuyện, cô đang tỉ mỉ quan sát đoạn đường phía trước, sau đó quay đầu nhìn mấy chiếc xe đang đuổi theo đằng sau một chút rồi nói với bác lái xe: "Lão Trương, đến đèn đỏ phía trước thì đổi lái cho tôi đi!"

Tài xế Trương vô cùng ngạc nhiên: "Cái gì? Đổi lái cho cô?"

Đa Đa tức giận nói: "Lâm Yên, chị lại quấy rối cái gì vậy? Chẳng phải chị không biết lái xe sao?"

Lâm Yên: "Chị biết."

Đa Đa trừng cô, "Chị biết cái gì chứ! Chị đừng có lừa em! Lúc trước nhân viên lái xe của công ty không đủ người, chị Lăng bảo chị tự lái xe về, sau đó chị sống chết cũng không lái, tình nguyện đi về bằng xe buýt, kết quả bị anti fan vây chặt. Chị quên rồi sao?"

Vụ này... Lâm Yên cũng không muốn nó xảy ra đâu.

Bởi vì lúc ấy chính là thời điểm mà di chứng của cô đang trong giai đoạn nghiêm trọng nhất, cô thật sự không thể lái xe, chỉ cần chạm vào sẽ bị hoa mắt chóng mặt, bất đắc dĩ mới phải ngồi xe buýt.

Lâm Yên hết cách, chỉ có thể mở miệng: "Trước đó là không biết, vừa mới học bằng lái."

Lão Trương tức giận nói, "Tôi là một người tài xế lâu năm như vậy còn không cắt đuôi được, cô là người mới cầm bằng lái thì sao mà làm được? Người trẻ tuổi thật sự quá ngông cuồng!"

Trong lúc nói chuyện, xe đã đi đến cột đèn đỏ phía trước.

Lâm Yên biết không thể nói rõ lí do được nên trực tiếp mở cửa xe phía sau, xuống xe.

Sau lưng Đa Đa hét lên: "Lâm Yên! Chị điên rồi!!!"

Lâm Yên: "Xuống xe."

Lão Trương hét cách, chỉ có thể xuống xe đi về phía sau.

Lúc đó thời gian chờ đèn đỏ đã sắp hết.

Năm...

Bốn...

Ba...

Hai...

Một...

Đèn đỏ kết thúc, đèn xanh bật lên.

Lâm Yên đạp mạnh vào chân ga, mạo hiểm vượt qua những chiếc xe đang đi trước mặt.

Đa Đa bị dọa đến nỗi nắm lấy dây an toàn, tức giận mắng to: "Lâm Yên! Chị bình tĩnh lại đi! Phóng viên vây quanh cũng không bằng chị lái xe kéo chúng ta bị đâm chết tại chỗ đâu!"

Lâm Yên đưa tay lên ngoáy ngoáy lỗ tai: "Đa Đa, nếu em còn tiếp tục kêu gào nữa thì không phải chị đâm xe chết đâu mà là bị nhón nháo đến chết hoảng đấy!"

Đa Đa: "Chị dùng một tay vịn một tay lái nữa a a a!"

Đa Đa hét lên, sau đó Lâm Yên lập tức bẻ lái đi đến đầu đường bên trái.

"A a a a..." Đa Đa bị dọa đến nỗi hét liên tục.

Ngay cả lái xe cũng hoảng sợ nắm lấy tay cầm phía trên: "Rốt cuộc tổng thanh tra Triệu tìm người này ở đâu, chắc chắn đầu óc có vấn đề!"

Nhưng khi nhìn lại thì hai người phát hiện ra...

Lâm Yên nhìn như đang bẻ lái lung tung nhưng trên thực tế chiếc xe này lại như bị một máy móc tinh vi khống chế, thành thạo vượt qua từng chiếc xe một, đồng thời không hề chạm vào những xe xung quanh, thậm chí còn lợi dụng những chỗ hở mà lách qua nhưng cô vẫn luôn tuân thủ đúng tín hiệu đèn giao thông.

Đa Đa kinh ngạc không thôi, nhìn cô gái đang ngồi trên ghế lái qua gương chiếu hậu.

Trên mặt đeo khẩu trang nên không thấy rõ cảm xúc nhưng trong đôi mắt cô lại bình tĩnh như nước, một đôi mắt sắc bén như dao, là bộ dáng mà Đa Đa chưa bao giờ nhìn thấy.

Nhưng lại để cho người ta... cảm thấy an tâm..

Còn đang thất thần thì "brum" một tiếng, Lâm Yên bẻ cua điều luyện rẽ vào ngõ hẻm chỉ đủ vừa một chiếc ô tô đi vào.

Con đường chật hẹp này cực kỳ khó lái, chỉ không chú ý một chút sẽ rơi xuống cánh đồng bên cạnh, chứ đừng nói gì đến chuyện lái tốc độ cao.

Nhưng mà xe của bọn họ lại như ngựa hoang mất cương phi trên thảo nguyên vậy, vẫn chạy vô cùng thuận lợi.

Chỉ trong chốc lát bọn họ đã phóng nhanh tít tắp, bỏ xa xe của phóng viên tận mấy con phố...

[Bản cập nhật hoàn thiện nhất trên wattpad Meow_team]

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 90: Tôi chính là tôi, một làn khói khác biệt

Edit + Beta: TH

Lâm Yên rẽ ngang rẽ dọc qua những con hẻm, chờ khi Đa Đa và tài xế phản ứng kịp thì đằng sau đã hoàn toàn không có một bóng dáng paparazzi và anti fans nào nữa rồi.

Không biết qua bao, lâu cuối cùng khi đã hoàn toàn xác định được mình bỏ rơi được đám người kia, tài xế và Đa Đa vẫn còn hoảng hồn chưa kịp định thần lại.

Bác Trương cảm thấy cái mạng già như sắp lìa khỏi xác: "Lâm tiểu thư, cô... Cô học bằng lái ở đâu? Lái xe... Quá hải..."

Đa Đa lằm bằm: "Cái lũ paparazzi kia hết như thuốc cao da chó*, dính vào rồi thì đừng nghĩ dứt ra được, coi như chị may mắn thật đấy, thế mà có thể cắt đuôi bọn chúng..."

(*Ý của Đa Đa là lũ kia dai như đĩa – bản edit được cập nhật hoàn thiện nhất trên wattpad Meow_team)

Đa Đa nói xong, cực kỳ nghiêm túc nhìn chằm chằm Lâm Yên: "Lần này là tình huống đặc biệt, nhưng lần sau chị đừng có đụng vào xe nữa!"

Nếu bình thường chị ta mà cũng lái như thế thì còn đi xa đến đâu nữa?

Lâm Yên khéo léo đáp lại: "Tuân lệnh ngài Đa Đa!"

...

Đình hoa Giang Phong.

Sau khi về đến nhà, Lâm Yên bắt đầu lập kế hoạch cho bản thân.

Mặc dù Khải Tinh không tính là công ty giải trí lớn gì, thế nhưng trong vòng ba tháng mà muốn giành được thành tích số một thì cũng không phải chuyện dễ dàng gì.

Sau khi Trương Tư Phi đi, Khải Tinh vẫn còn những sao hạng hai thực lực khá tốt, thậm chí ngay cả sao hạng ba cũng không hề tệ chút nào.

Hiện tại mặc dù cô cũng được tính là siêu hot nhưng thanh danh thật sự quá kém, nếu không chịu thay đổi thì cô sẽ phải ở với tiếng xấu này cả đời.

Ngoại trừ việc thay đổi hình ảnh của bản thân, tẩy trắng ra thì đứng vững trong giới giải trí này chỉ có thể dựa vào hai chữ “thực lực”.

Tẩy trắng không phải chuyện ngày một ngày hai, chỉ có dám mạnh mẽ thì cô mới có đủ tự tin để đối mặt với tất cả chỉ trích từ phía dư luận.

Trong quãng thời gian trở về nước, Lâm Yên sống như một cái xác không hồn, suốt ngày chỉ ngơ ngác ngác mặt người khác điều khiển bảo gì làm nấy, cứ như vậy thất bại rỗng rã cả năm trời.

Bắt đầu từ khi 15 tuổi cô đã phải thích nghi với cuộc sống khó khăn, 18 tuổi bỏ nhà tha hương xa xứ nơi đất khách quê người, 22 tuổi từ vị trí cao rơi xuống, 23 tuổi bị người mình thương yêu nhất, thân nhất phản bội...

Những khó khăn gian khổ nhất đều đã trải qua rồi thì sợ gì đường cùng ngõ cụt!

Chỉ là phải bắt đầu lại một lần nữa mà thôi.

Trước kia Lâm Thư Nhã điều khiển hết mọi chuyện, bây giờ cô phải suy nghĩ thấu đáo vạch ra kế hoạch cho riêng mình.

Đầu tiên, Lâm Yên thay đổi microblogging của mình.

Cái microblogging này là Lâm Thư Nhã đăng kí cho cô, nếu dùng lại thì thật không ổn mà ngày xưa đăng toàn những nội dung thâm hại.

Thế là cô lật đật đi đăng kí một tài khoản mới, nick name là: "Mỗi ngày đều nghĩ giàu nhanh kiểu gì".

Ảnh đại diện cô đặt là ảnh cô chụp con mèo nhỏ lúc trước từng nuôi, là con mèo hoang đầu tiên mà cô cứu được, bây giờ đang “huống tuổi già” ở trạm cứu trợ động vật rồi.

Sau đó Lâm Yên đăng trạng thái lên microblogging của mình: Tôi chính là tôi, một làn khói* khác biệt!

(*Từ Yên trong tên Lâm Yên có nghĩa là khói – bản edit được cập nhật hoàn thiện nhất trên wattpad.com/user/Meow_team)

Sau khi dùng nick phụ đăng trạng thái lên microblogging xong thì cô lại dùng nick chính chia sẻ lại: [Các cục cưng thân mến, tài khoản microblogging này tôi không dùng nữa, hoan nghênh mọi người ghé thăm microblogging mới này tìm tôi chơi ^_^]

Lâm Yên vừa mới chia sẻ xong thì trên microblogging toàn bộ ngập trong tiếng chửi rủa.

[Mẹ nó! Ai là cục cưng của cô! Tờm chết đi được! Muốn ọe!]

[Cái cô lòng dạ hiểm ác này lại nghĩ cách lăng xê đây mà!]

[Dù có thay nick microblogging thì có thể làm như không biết cái lịch sử lúc trước của cô à? Khôn quá nhỉ?]

...

Rất nhanh nick phụ của Lâm Yên đã tăng mấy nghìn “fans hâm mộ”.

Lâm Yên lặng lẽ lướt qua những ID này, rất đông tất cả đều là anti fans cấp boss của cô, cô đi đến đâu thì mắng đến đấy, có thể nói là vô cùng trung thành.

Tài khoản microblogging bên kia sau khi thông báo nick mới cũng nhanh chóng bị đào lên mắng chửi.

Trong lúc Lâm Yên đang chìm trong những lời thóa mạ, khinh bỉ của đám anti fans thì thể mà lại thấy được một bình luận không hợp hoàn cảnh xuất hiện.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Cô cũng có fan hâm mộ?

Edit: Kali

Beta: TH

Cây pháo nhỏ: [Yên Yên cố gắng lên, ủng hộ cô, hãy cứ là chính mình! Tôi tin cô là người tuyệt nhất!]

Lâm Yên chớp chớp mắt, hơi có chút ngoài ý muốn.

Chẳng lẽ là anti giả làm fan?

Một fan chống đỡ mười anti, khoác lên vỏ ngoài fan hâm mộ nhưng thật ra ở bên ngoài lại đi bôi nhọ, so với anti fan bình thường còn có hiệu quả hơn, đây cũng là thủ đoạn giới giải trí hay sử dụng.

Thế nhưng Lâm Yên cẩn thận suy nghĩ một chút, không giống.

Bởi vì anti fan của cô đã đủ nhiều rồi nên sẽ không có ai lại dùng chiêu này để về vùi thêm chuyện.

Mà nội dung lời nhắn này không giống như anti fan cải trang, anti fan sẽ nâng mình đạp người khác, cố ý nâng cô sau đó đạp diễn viên nhà khác xuống, làm fan hâm mộ của những diễn viên đó tới mắng cô.

Vấn đề là cô làm sao có thể có fan hâm mộ đây?

Lúc đầu mặc dù kỹ năng diễn xuất của Lâm Yên tệ hại thật, nhưng còn có mấy fan yêu thích gái đẹp. Nhưng mà sau này do mặt cô trắng bệch, lại hay nghiêm mặt tỏ vẻ yếu đuối âm u cau có, giả trí nhan sắc dù có đẹp đến mấy cũng không ai thích nổi, hơn nữa scandal còn đầy một sọt khiến chút fan thích gái đẹp này cũng bay mất luôn.

Cho nên Lâm Yên rất khiếp sợ đối với chuyện đột ngột xuất hiện fan hâm mộ.

Vì tò mò nên Lâm Yên cố ý vào microblogging của người này xem, phát hiện người này đăng nhiều bài tin tức bát quái có liên quan đến cô, mỗi một tin đều bêu cô.

Thật đúng là fan hâm mộ của cô?

Kéo tới cuối microblogging một bài đăng rất lâu trước đó, ngón tay Lâm Yên dừng một chút.

Cây pháo nhỏ: [Tôi biết nhất định sẽ bị chửi nhưng tôi nhịn không nổi nữa, tôi muốn thông báo một việc: Từ hôm nay trở đi, tôi muốn làm fan của Lâm Yên! Đúng vậy, chính là Lâm Yên mà các người biết đến đó! Quả thật là một tiểu thiên sứ xinh đẹp lại thiện lương!

Mấy ngày trước tôi có đi xem buổi hòa nhạc của Vệ Từ Phong, kết quả quá nhiều người chen lấn trực tiếp làm tôi ngã xuống đất, cuối cùng có một chị gái đã che chở tôi, cứu tôi ra ngoài. Nếu lúc ấy không có cô ấy, tôi chắc chắn đã bị đâm đến gãy xương!

Các người biết chị gái này là ai không? Thế mà lại là Lâm Yên! Lâm Yên! Cái cô gái thích kéo fame nhất lục trà biểu bạch liên hoa Lâm Yên!

Ngoài đời chị ấy là người siêu tốt bụng, không chỉ dùng thân mình che chở đưa tôi ra ngoài mà còn tự đi mua băng dán cá nhân giúp tôi, cuối cùng không chờ tôi nói một lời cảm ơn đã đi mất! Chỉ có trợ lý nhỏ của chị ấy thật đáng ghét, ở bên cạnh nhất quyết nhắc nhở Lâm Yên chớ xen vào việc của người khác!

Còn nữa, còn nữa, còn nữa! Tuy chị ấy không trang điểm nhưng đáng vẻ đẹp đến mức bùng nổ luôn! Phá hủy thế giới quan về sắc đẹp của tôi, là hoàn toàn khác biệt! Đáng tiếc lúc ấy vậy mà tôi không chụp lại hình!]

Vị cây pháo nhỏ này fan hâm mộ không nhiều, phía dưới chỉ có linh tinh vài bình luận, tất cả đều là chất vắn.

Gió thổi thoáng qua: [Giả mù sa mưa*, lãng xê thì có!]

(*Giả mù sa mưa: giả bộ, giả vờ – bản edit hoàn thiện được cập nhật nhanh nhất ở wattpad Meow_team)

Vệ Từ Phong đáng yêu nhất: [Chắc chắn là giả bộ!]

Lâm Yên rút khỏi giới giải trí: [Cười chết tôi, Lâm Yên người đẹp thiện lương? Mày có chắc không phải là thủy quân* của Lâm Yên?]

(*thủy quân: là 1 nhóm người hoặc là các con bot được lập trình sẵn đi khen chê trên mạng xã hội. Bên Trung hoặc bên mình chắc cũng có, chỉ cần bỏ tiền ra thuê một phát thì có thể đi khen lên tận mây xanh hoặc chê bai người khác không thương tiếc ở dưới phần bình luận... – bản edit hoàn thiện được cập nhật nhanh nhất ở wattpad Meow_team)

Cây pháo nhỏ: [Thật ra ngay từ đầu tôi cũng lo lãng liệu có phải giả vờ, nhưng mà nếu như là giả vờ thì lúc ấy bên cạnh chắc chắn sẽ có người chụp ảnh và ngày tiếp theo hẳn là sẽ có tin tức, thế nhưng không hề có cho nên chắc chắn không phải giả bộ!

Tôi cảm thấy không thể dựa vào những gì chúng ta thấy bên ngoài mà phán xét cả một con người. Người như chị gái nhỏ này luôn giúp người khác, lấy đó là niềm vui của mình thì chắc chắn không phải là người xấu như trong những tin đồn thất thiệt trên mạng!]

Một mình này muốn giải thích rõ lý do, chẳng qua không có người nào nghe cô bé, ngược lại tất cả đều châm chọc khiêu khích cô.

Cuối cùng Lâm Yên nhớ lại, hình như đúng là có chuyện này thật.

Cô thật sự thích nghe anh Vệ Từ Phong hát, lúc ấy Lâm Thư Nhã nói trợ lý tặng cô một tấm vé vào cửa buổi hòa nhạc của Vệ Từ Phong, để cho cô đi giải sầu một chút, cô tất nhiên đi mà không hề phòng chút nào.

Kết quả là ngày hôm sau Lâm Thư Nhã liền đăng lên microblogging nói cô đi nghe buổi hòa nhạc của Vệ Từ Phong. Lúc đầu đi nghe một buổi hòa nhạc cũng không có gì to tát, nhưng ai bảo cô là Lâm Yên, trước đó từng cọ nhiệt với quá nhiều người, nếu như nói thật sự chỉ đi xem ca nhạc cũng không có ai tin.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 92: Ý nghĩa của nghề nghiệp này

Edit: Nhi = ￣ ω ￣ =

Beta: Dochan

Lúc đó Lâm Yên còn chưa biết mấy lần trước đều là do Lâm Thư Nhã tự sắp đặt, đồng thời mua chuộc phóng viên phát thông báo bằng văn bản, cho nên bình thường không hề hoài nghi những chia sẻ hằng ngày trên microblogging kia.

Nếu không thấy bài viết này trên microblogging thì cô đã quên mất lúc ấy mình còn thuận tay giúp một bé fan hâm mộ...

Lúc này, Lâm Yên đọc hết tất cả bình luận phía dưới bài viết trên microblogging, xem liệu mạng giải thích cho mình thì bỗng nhiên trong lòng nảy sinh một cảm giác khó tả.

Chính là cảm giác được người khác tin tưởng và bảo vệ...

Hoá ra cô không chỉ có một mình, hoá ra trên đời này vẫn còn rất nhiều người đang cố gắng...

Thật ra lúc trước Lâm Yên không hề hiểu ý nghĩa của nghề này, thậm chí chỉ là vì Hàn Dật Hiền nên mới lựa chọn làm diễn viên. Lúc ấy, cô coi như đã hạ quyết tâm nghiêm túc làm việc thì cũng chỉ là vì muốn kiếm sống qua ngày.

Nhưng dường như vào lúc này, cô lại đột nhiên phát hiện ra ý nghĩa của cái nghề này.

...

Lâm Yên gọi một cú điện thoại cho Uông Cảnh Dương nhờ anh mua một ít thức ăn cho mình, sau đó bắt đầu tập trung làm việc

Dưới ánh đèn khuya, Lâm Yên đang hết lần này tới lần khác miệt mài tập diễn.

Cô không phải xuất thân chính quy, cũng không hề trải qua bất cứ đào tạo chuyên nghiệp nào nên chỉ có thể nhờ vào chính thực lực của bản thân, từng chút, từng chút một chinh phục lĩnh vực hoàn toàn mới...

Một tuần lễ trôi qua, Lâm Yên đã đọc qua tất cả các kịch bản cũng như tất cả những cuốn sách liên quan đến diễn xuất, sau đó tìm hàng loạt các tư liệu truyền hình điện ảnh, tự mình tập lại một lần.

Đối với một người mới không biết cái gì mà nói, thì điểm khó khăn nhất khi đóng phim chính là đối mặt với ống kính. Khi có máy quay xuất hiện trước mặt thì sự mất tự nhiên và xấu hổ kia sẽ phóng to hơn gấp trăm lần.

May mà năm 18 tuổi Lâm Yên đã bắt đầu tham gia các giải đấu, có tố chất và tâm lý vững vàng. Cô hiểu nhất là không được bị ảnh hưởng bởi những yếu tố bên ngoài làm rối loạn, phải coi như nó không tồn tại.

Dù là dưới ánh mắt của hàng nghìn người thì cũng có thể giữ vững tự tin như cũ, đây chính là thế mạnh lớn nhất của Lâm Yên.

Cho nên, cô chỉ cần nắm vững kỹ năng diễn xuất, hiểu rõ tất cả diễn biến tâm lý của nhân vật là đủ.

Lúc trước nhờ đọc rất nhiều kịch bản nên Lâm Yên có thể nắm được một ít kiến thức, sau đó cô xem đi xem lại những video mà Bùi Vũ Đường gửi tới. Từng chút từng chút quan sát mỗi động tác của Bùi Duật Thành, mỗi một biểu cảm, giọng điệu khi nói chuyện cô đều đã ghi nhớ rõ ràng.

Nếu có thể diễn xuất được một phần mười khí chất của Bùi Duật Thành thì cô có thể tự tin diễn trọn vẹn vai tổng giám đốc nữ bá đạo này.

Lâm Yên đối mặt với chiếc gương, luyện ánh mắt hết lần này tới lần khác, luyện tới nỗi sắp tẩu hỏa nhập ma.

"Haizz... Một chết tôi rồi... Nghi ngơi một chút đã!" Lâm Yên đã kiệt quệ nằm nhoài trên bàn trang điểm.

Tổng giám đốc bá đạo quả nhiên không hề dễ bắt chước như vậy, nếu như bản thân không toát được vẻ đẹp khí chất thì khi diễn sẽ mất hết sự hài hoà, ngu ngốc và cực kì vô duyên.

Lâm Yên đang ngồi cảm thán, không biết nghĩ đến cái gì, đột nhiên ngậy ngẩn cả người.

Cô chợt nhớ ra... Từ sau lần gặp ở biệt thự, Bùi Duật Thành đã một tuần lễ không hề tìm cô, một tuần lễ không hề tìm cô!

Một khi Lâm Yên đã nghiêm túc làm việc thì sẽ cực kì nhập tâm, quên hết tất cả mọi việc. Gần đây cô đang tập diễn đến nỗi tới mặt tối mũi vậy nên suýt chút nữa đã quên mất chuyện mình có một người bạn trai.

Mẹ nó! Sao lại quên mất quả bom hẹn giờ này được chứ?

Rốt cuộc Bùi Duật Thành có ý gì?

Mặc dù cô là một trạch nữ chính hiệu, nhưng dù sao cũng đã từng yêu đương, nếu là quan hệ bạn bè nam nữ thì đã lâu như vậy mà lại không hề có một cuộc điện thoại nào thì thật không bình thường?

Có phải là Bùi Duật Thành cũng giống cô, đã quên mất chuyện này rồi không?

[Bản dịch được cập nhật và hoàn thiện nhất mỗi ngày trên wattpad Meow_team]

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 93: Kỹ thuật chia tay

Edit: Nhi ◯▽◯

Beta: TH, Dochan

Lâm Yên nghĩ cả nửa ngày trời, cảm thấy chỉ có một khả năng, là với thân phận của Bùi Duật Thành thì việc đổi bạn gái đối với anh ta là chuyện quá bình thường.

Lúc đó có lẽ chỉ thấy cô thú vị nên thuận miệng đáp ứng, sau đó liền ném ngay ra sau đầu.

Dù sao thì Bùi Duật Thành là ai cơ chứ, lại có thể nhớ nhung một người tầm thường như cô hay sao?

Bất đắc dĩ, Lâm Yên chỉ có thể coi Bùi Duật Thành là một trong hàng nghìn người mà cô không với tới được.

Nghĩ đến đây Lâm Yên thấy bản thân đã thông suốt hết tất cả, có thể thở phào nhẹ nhõm được rồi

Quả nhiên, đúng như cô đã dự đoán từ trước.

Lâm Yên lại càng vui vẻ hơn vì khoảng thời gian gần đây ở nhà, cô không bị thần kinh nữa, nhân cách kia cũng không hề xuất hiện.

Tất cả đều đang phát triển theo chiều hướng tốt!

Lâm Yên cảm thấy cô có thể bắt đầu kế hoạch chia tay...

Nhưng mà...

Làm thế nào để nói chia tay đây?

Đây chính là một việc cần kỹ thuật!

Hơn nữa đối phương lại là Bùi Duật Thành, vậy nên cô hoàn toàn không tìm được lý do nào thích hợp...

Lâm Yên mở mạng và nghiên cứu một chút: Làm thế nào để chia tay bạn trai một cách khéo léo?

Trên mạng hiện ra đủ loại thông tin.

Có người nói rằng: "Bạn cứ phá thôi, phá trời phá đất thì đối phương sẽ không chịu được mà chia tay với bạn!"

Cái này không được, cô không dám. Hơn nữa chỉ cần thấy khuôn mặt của Bùi Duật Thành thôi Lâm Yên cũng không phá nổi, chỉ nhìn thôi mà mọi tức giận đều bay mất...

Có người nói: "Bạn thuê một cô gái đi dụ dỗ anh ta, sau đó nói anh ta vượt tường. Như vậy chắc chắn sẽ chia tay được!"

Cái này cũng không được, thuê người phải bỏ tiền.

Lại có người nói: "Chuyện này rất đơn giản, chỉ cần tìm ra lỗi sai của anh ta! Không trả lời tin nhắn, không trả lời điện thoại, quan niệm bất đồng, sở thích khác biệt, cái gì cũng được hết!"

Cái này... Hình như có thể thử xem!

Tìm kiếm nửa ngày, Lâm Yên thu được lợi ích không nhỏ.

Hóa ra còn có thể làm như vậy?

Đang định học tập thêm kỹ thuật thì lúc này tiếng chuông điện thoại đột nhiên vang lên.

Lâm Yên tiện tay nhận, kết quả vừa mới kết nối thì đầu bên kia điện thoại liền truyền đến âm thanh hoảng hốt, lo sợ của Bùi Vũ Đường: "Chị dâu cá! Cứu em!"

Sắc mặt Lâm Yên cứng lại: "Tam thiếu? Xảy ra chuyện gì?"

"Em... Em gây họa... Lần này em xong đời rồi! Chị dâu cá... Trừ chị ra, lần này không ai có thể cứu được em..." Ở đầu điện thoại bên kia Bùi Vũ Đường nói năng lộn xộn, dường như là đã xảy ra chuyện lớn.

"Rốt cuộc là có chuyện gì, cậu từ từ nói, nói rõ!"

Ấn tượng của Lâm Yên đối với Bùi Vũ Đường là người không sợ trời không sợ đất, không biết cậu ta có chuyện gì mà lại sợ đến như vậy.

Bùi Vũ Đường vội vàng nói rõ lý do: "Em uống nhiều quá nên đã nổi lên xung đột nhỏ với Tổng Diệu Nam, đánh nhau một trận rồi bị bắt vào cục cảnh sát,

sau đó em tìm anh hai nhờ nộp tiền bảo lãnh để em được thả ra..."

Lâm Yên nghe vậy liền thở phào nhẹ nhõm: "Hà? Vậy chẳng phải là không có chuyện gì rồi sao?"

Cô còn tưởng là việc gì quan trọng liên quan tới mạng người, dọa cô giật mình.

Bùi Vũ Đường nghe thấy vậy lập tức bùng nổ. Người này lại không hề suy nghĩ gì cả, không có việc thì gọi làm cái gì, chị ấy không thể suy nghĩ thêm được à?

Bùi Vũ Đường gào lên: "Tất nhiên là không có chuyện gì! Nhưng quan trọng là bây giờ anh cả của em biết rồi! EM CHẾT CHẮC ĐẤY!!!

Anh cả đã đồng ý cho em làm tay đua xe với điều kiện trong thời gian này em tuyệt đối không được gây họa, cũng không được tìm nhà hỗ trợ. Nhưng bây giờ em đã vi phạm điều kiện rồi!

Ngay tối nay em sẽ bị đưa tới học một trường ở nước Y, bị quản thúc 24/24, ăn uống ngủ nghỉ đều có người giám sát. Nếu không đạt được yêu cầu của anh cả thì sẽ tiếp tục ở nơi đó chờ đợi! Kinh khủng nhất là một khi em đã đến đây thì sẽ không còn được tự do nữa!"

[Bản cập nhật hoàn thiện nhất trên wattpad Meow_team]

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Lần đầu tiên yêu đương

Edit: Kali

Beta: TH

Lâm Yên hơi kinh ngạc: "Đáng sợ như vậy sao?"

"Tất nhiên rất đáng sợ! Những tháng ngày như thế em đã sống đến vài chục năm rồi, vất vả lắm mới có được tự do nên em không muốn tiếp tục trở về cái lồng giam kia đâu! Để em quay về không bằng để em chết đi!" Giọng nói Bùi Vũ Đường đầy hoảng sợ, xem ra bóng ma tâm lý rất nghiêm trọng.

Bùi Vũ Đường vừa nói vừa khóc: "Chị dâu cả, bây giờ em hối hận xanh cả ruột rồi, đã chịu đựng được lâu như vậy tại sao lại sợ suýt nhất thời? Đều tại em thấy gần đây tâm trạng của anh cả em không tệ nên buông lỏng cảnh giác, thả lỏng một chút kết quả lại gây họa..."

Lâm Yên gãi gãi đầu suy nghĩ một chút, sau đó khuyên: "Ày, Tam thiếu, thật ra tôi cảm thấy cậu hoàn toàn có thể nói chuyện thương lượng với anh cả của cậu, Bùi tiên sinh thật sự dễ nói chuyện mà!"

Giọng nói của Bùi Vũ Đường đầy vẻ không thể tưởng tượng nổi: "Chị dâu chị đang nói đùa gì vậy? Anh cả của em mà dễ nói chuyện á? Rốt cuộc chị có hiểu lắm gì với anh em không?"

Chỉ cần anh của em đã nói, đã ra quyết định thì tuyệt đối sẽ không thay đổi, ai nói nữa cũng đều vô dụng! Một khi em đã về thì nhất định phải đi theo con đường mà anh ấy vạch ra, một bước cũng không được sai, anh ấy tuyệt đối sẽ không cho em cơ hội thứ hai nữa!"

"Thật vậy sao?" Lâm Yên nghe Bùi Vũ Đường miêu tả, trong lòng không khỏi có chút thắc mắc.

Mặc dù cô chỉ gặp Bùi Duật Thành mấy lần nhưng cảm thấy Bùi Duật Thành thật sự rất dễ nói chuyện, hoàn toàn không giống như trong miệng của Bùi Vũ Đường nói, là một người không có lý lẽ, lạnh lùng và độc tài như vậy.

Nếu không thì sẽ không có việc nhiều lần cô làm chuyện bất kính với anh nhưng anh cũng đều không truy cứu, thậm chí còn đồng ý với lời "tò tính" của cô dễ dàng như vậy...

"Chị dâu, cầu xin chị! Chị mau tới đây đi! Bây giờ chị bây giờ là hy vọng duy nhất của em! Em đang ở biệt thự của anh em! Sau khi chị qua đây sẽ có người đón chị ở cửa ra vào! Em lên lút gọi cú điện thoại này cho chị, lập tức trợ lý của anh ấy sẽ tới tịch thu tất cả thiết bị truyền tin của em!" Bùi Vũ Đường đau khổ cầu xin.

Lâm Yên thật sự có chút khó xử: "Chuyện này... Cậu không phải đã nói anh của cậu không dễ nói chuyện, ai nói đều vô dụng, dù tôi qua rõ ràng cũng vô dụng thôi! Hơn nữa cậu có thể có chút hiểu lầm quan hệ giữa tôi và anh cậu rồi, chúng tôi tổng cộng mới gặp nhau có ba lần, anh của cậu chẳng qua chỉ chơi đùa với tôi mà thôi, anh ấy đã bảy ngày rồi không liên lạc với tôi..."

Dù sao cũng là chuyện nhà của bọn họ, có thêm một người như cô cũng như không, chạy tới làm được gì?

Bùi Vũ Đường nghe vậy kinh hãi: "Anh em chẳng qua là chơi đùa với chị? Làm sao có thể thế được! Anh ấy là lần đầu tiên yêu đương đấy! Anh ấy sẽ lấy mối tình đầu của mình ra để tùy tiện chơi đùa sao?"

"Phụt... Khụ khụ khụ..." Lâm Yên bị ba chữ "mối tình đầu" này dọa sặc nước miếng.

Cô cô cô... cô là mối tình đầu của Bùi Duật Thành?

Nói đùa sao?!

Cô rốt cuộc có tài đức gì?

Chẳng lẽ đơn giản là cô giỏi vuốt mông ngựa à?

Đầu kia không biết có phải là có người đang đến hay không, Bùi Vũ Đường đột nhiên thấp giọng: "Chị dâu cả! Cầu xin chị! Coi như chị không tin vào tình cảm của chị và anh em, chẳng lẽ có thể không quan tâm đến tình ba con của hai chúng ta sao?"

Lâm Yên: "..."

Tình ba con là cái quỷ gì...

Bùi Vũ Đường có vẻ còn muốn nói gì nữa nhưng có lẽ sợ bị người nghe được, đầu kia đột nhiên ngắt điện thoại.

Sau đó Wechat Lâm Yên vang lên đینگ đینگ đینگ mấy cái thông báo.

Xe này không lái về nhà trẻ: [(hồng bao lì xì) Ba!]

Xe này không lái về nhà trẻ: [(hồng bao lì xì) Ba!]

Xe này không lái về nhà trẻ: [(hồng bao lì xì) Cứu!]

Xe này không lái về nhà trẻ: [(hồng bao lì xì) Con!]

Lâm Yên: "..."

Tình cha con này thật làm người ta khó mà từ chối...

Lâm Yên vô cùng bất đắc dĩ nhận những cái hồng bao lì xì kia.

Được rồi, mặc kệ có giúp gì được không nhưng đi xem thử một chút cũng không mất gì.

[Bản cập nhật hoàn thiện mỗi ngày trên wattpad Meow_team]

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Tất cả cứu viện đều ngưng

Edit: Nhi ๑_๑

Beta: Dochan

Tại Văn Thủy trang

Trong phòng khách, mấy người bảo vệ mặt không biểu cảm đang canh cửa ra vào, trợ lý mặc bộ vest màu đen đang kiểm tra toàn bộ hành lý của Bùi Vũ Đường.

Bùi Duật Thành mặc một bộ quần áo thoải mái ở nhà đang ngồi trên ghế sa lon, ngón tay thon dài kẹp lấy điều thuốc, tùy ý dựa vào thành ghế. Bùi Vũ Đường thì đang "oa oa" quỳ gối ở bên chân anh kêu khóc không thôi.

"Anh cả, xin anh, làm ơn tha cho em nốt lần này đi, tuyệt đối không có lần sau đâu..."

"Bùi tổng, hành lý của Tam thiếu đều đã chuẩn bị xong, hiện tại có thể lập tức xuất phát tới nước Y. Trường học bên đó cũng đã được sắp xếp ổn thỏa, chính là trường học tư nhân mà ngài tự mình chọn lựa trước đó, tất cả hành động đều được giám sát, sáng mai có thể làm thủ tục nhập học ạ." Trợ lý

đứng bên cạnh cung kính báo cáo.

Bùi Vũ Đường như sói con hung tợn trừng mắt nhìn vị trợ lý kia: "Mẹ kiếp! Tôi không đi! Có chết tôi cũng không đi nơi quỷ quái kia!"

Bùi Vũ Đường vừa rống vừa chạy thật nhanh đến bên cạnh Bùi Nam Như: "Anh hai! Anh hai cứu em! Anh nói một câu thôi! Anh giúp em khuyên ngăn anh cả đi!"

Bùi Nam Như than nhẹ một tiếng, vẻ mặt bất đắc dĩ: "Vũ Đường, tính tình anh cả em còn không biết sao? Những điều anh nói được đều nói cả rồi, nếu còn xin nữa chỉ càng đổ thêm dầu vào lửa thôi.."

Bùi Vũ Đường vội vàng hỏi: "Vậy còn ba của em thì sao? Anh giúp em hỏi chưa, ba nói thế nào?"

Bùi Nam Như lắc đầu: "Ba nói, tất cả đều nghe theo anh cả."

Bùi Vũ Đường thật sự hết hy vọng: "Móa! Mịa nó đây là cha ruột sao? Vì sợ anh cả nên ngay cả đứa con ruột là em cũng đều mặc kệ sao?"

Bùi Vũ Đường chỉ có thể chạy đến bên Bùi Duật Thành tiếp tục cầu khẩn: "Anh cả, sự việc tối nay thật sự là ngoài ý muốn. Thằng nhóc Tống Diệu Nam kia quá muốn ăn đòn, và lại tại em uống quá nhiều nên nhìn không được mới động thủ. Anh xem hai năm nay em vẫn luôn biểu hiện rất tốt, anh cho em một cơ hội đi, xin anh mà..."

Bùi Duật Thành nhẹ nhàng nhả ra một làn khói. Đôi mắt ẩn sau chiếc kính không để lộ một tia cảm xúc nào: "Trình Mặc, cậu tự mình dẫn nó đi."

Trợ lý hơi gật đầu: "Vâng!"

Sau đó lập tức nhìn về phía Bùi Vũ Đường: "Tam thiếu, mời."

Bùi Vũ Đường ngồi yên tại chỗ, trong nháy mắt cậu ta cảm thấy

máu trong người như đông cứng lại, cả trời đất sắp sụp đổ đến nơi.

Cậu biết, anh cả khi đã quyết định thì tuyệt đối sẽ không thay đổi.

Cậu xong rồi...

Cổ găng hai năm, phí công tốn sức!

"Anh hai! Anh hai cứu em với!!!"

Bùi Nam Như bên cạnh vẫn có chút không đành lòng, thử mở miệng thăm dò: "Anh cả, hai năm nay biểu hiện của Vũ Đường quả thực rất tốt, tiến bộ rất lớn, chuyện tối nay em cũng đã điều tra một chút. Mặc dù em ấy ra tay trước nhưng là do đối phương cố ý khiêu khích trước, đây có thể là nguyên nhân của chuyện này mà Vũ Đường cũng không vô duyên vô cớ đi gây rối."

Bùi Vũ Đường nghe vậy liên tục gật đầu, đôi mắt lại một lần nữa hiện lên hi vọng.

Bùi Duật Thành cười như không cười nhìn Bùi Nam Như: "Thế nào, em muốn nhúng tay?"

Bùi Nam Như chỉ cảm giác được áp bức to lớn từ ánh nhìn lơ đãng ấy trút xuống người mình, trán anh ta chảy ra một giọt mồ hôi lạnh: "Em chỉ nói là em đã biết rõ sự thật... Tất nhiên, quyết định của anh cả vẫn là chính xác nhất."

Đại khái là hai năm nay tính tình Bùi Duật Thành ôn hòa đi không ít, đến mức anh ta quên mất anh cả vô cùng độc tài ra sao nên mới dám hết lần này đến lần khác nghi ngờ quyết định của anh cả.

Thấy tất cả cứu viện đều ngòm, Bùi Vũ Đường: "..."

Mịa nó, anh cứ như vậy mà phản bội em?

Trợ lý Trình Mặc đẩy hai va li hành lý lớn, yên lặng đứng cạnh Bùi Vũ Đường, thấy Bùi Vũ Đường lại đứng không nhúc nhích liền nhìn về hai bảo vệ đang đứng ở cửa.

Hai bảo vệ thấy vậy liền gật đầu rồi cùng nhau đi tới, chuẩn bị cường chế kéo người đưa lên xe.

[Bản cập nhật hoàn thiện nhất trên wattpad Meow_team]

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 96: Chào buổi tối, Lâm tiểu thư

Edit: Kali

Beta: TH

Trình Mặc đẩy hai cái vali hành lý thật to, không nói lời nào đứng cạnh Bùi Vũ Đường.

Thấy Bùi Vũ Đường chậm chạp không đi, anh nhìn thoáng qua hai người bảo vệ ở cổng.

Hai người bảo vệ hiểu ý nên cùng nhau đi tới.

"Tam thiếu gia, xin ngài đừng làm chúng tôi khó xử..."

"Không, tôi không đi! Tôi không đi!"

"Thứ lỗi." Hai người bảo vệ nhìn nhau một cái, chỉ có thể dùng biện pháp cường chế mạnh mẽ mà mỗi người giữ lấy một bên của Bùi Vũ Đường.

Hai người bảo vệ đều từng trải qua huấn luyện chuyên nghiệp, Bùi Vũ Đường hoàn toàn không có năng lực đánh trả, hơn nữa cậu cũng không dám đánh nhau trước mặt anh cả.

Lúc máu chốt sắp bị lôi lên xe thì đột nhiên từ cổng truyền đến âm thanh nhỏ nhẹ của một cô gái...

"Thật... Thật xin lỗi... Làm phiền một chút..."

Lâm Yên vừa vào cửa đã thấy cả người Bùi Vũ Đường và hành lý bị hai người đàn ông vạm vỡ giữ lại, khó tránh khỏi bị dọa không nhẹ.

Xem ra những lời mà Bùi Vũ Đường nói trong điện thoại cũng không phải khoa trương...

Bùi Vũ Đường vừa thấy Lâm Yên, tưởng chừng như thấy được ba ruột, đẩy hai người bảo vệ ra rồi vọt tới Lâm Yên: "Ba ba! Ba ba! Chị cuối cùng cũng đến rồi!"

Bùi Nam Như: "... Ba ba?"

Bùi Duật Thành: "..."

Hai người bảo vệ bên cạnh và trợ lý nghe được Bùi Vũ Đường nói ra một tiếng "ba ba" long trời lở đất này mà kinh ngạc không không thốt lên lời.

Lâm Yên xấu hổ không thôi nhìn thoáng qua nam thân và bạn trai hiện giờ của mình, nghiêng răng nghiêng lợi trừng Bùi Vũ Đường: "Chú ý từ ngữ của cậu..."

Nếu cậu gọi tôi là ba ba vậy tôi với Bùi Nam Như còn cả Bùi Duật Thành nữa thì thành quan hệ gì?

Bùi Vũ Đường khúm núm oan ức nói: "Chị dâu cá, em không muốn ở biệt thự Y quốc to lớn như sân bóng kia đâu, không muốn đi học trường dành cho hoàng tử công chúa quý tộc, không muốn trở về kế thừa gia tài ngàn tỉ của Bùi gia... Xin chị mau cứu em!"

Lâm Yên thực sự nghe đến mức đen mặt lại: "..."

Cứ cái rắm! Nghe những lời này cô làm sao lại rất muốn đánh chết cậu ta?

Đôi mắt cô bạn gái đã bảy ngày không liên lạc này, vẻ mặt Bùi Duật Thành dường như không có chút biến hóa nào, thái độ cũng giống như bình thường.

Bóng đêm bao trùm lấy khung cửa sổ, một nửa gương mặt của người đàn ông chiếu dưới ánh đèn trong phòng khách, nửa gương mặt còn lại chìm vào bóng tối. Đôi mắt ẩn sau cặp kính lạnh lẽo như trăng treo trên trời, thâm trầm sâu như vạn dặm Anh* dưới đáy biển.

(*Dặm Anh tên tiếng Anh là mile, viết tắt là dặm: 1 dặm = 5.280 thước Anh; = 1,6093 km – bản edit hoàn thiện được cập nhật nhanh nhất ở wattpad Meow_team)

Lâm Yên rất không quen việc quan hệ với Bùi Duật Thành đột nhiên lại thay đổi, cho nên lúc gặp mặt thực sự rất xấu hổ, ngay cả nên mở miệng nói cái gì cũng không biết.

Dù sao trước đó những điều cô từng nói, cái gì mà tình cảm thâm mến nhiều năm đều là tự bịa ra cả, Bùi Duật Thành đối với cô chẳng qua như người xa lạ vừa mới gặp mặt vài lần mà thôi. Hơn nữa trên người anh còn có thân phận địa vị quá cao, người bình thường như cô không thể chạm tới được.

Lâm Yên liếc mắt trừng Bùi Vũ Đường một cái, ghét bỏ mà đẩy cậu ra, sau đó ngại ngùng không dứt chào hỏi Bùi Duật Thành: "Khụ, Bùi... Bùi tiên

sinh... Chào ngài..."

Bùi Duật Thành kẹp đầu thuốc lá trên đầu ngón tay, ánh mắt sâu xa lạnh lùng như ánh trăng dừng lại trên khuôn mặt của cô: "Chào buổi tối Lâm tiểu thư."

Lâm Yên nghiêng đầu trông Bùi Vũ Đường, hạ giọng mờ mờ: "Thấy chưa, tôi và anh cậu thật sự không quen nhau, ngay cả nói tôi cũng không biết nên nói thế nào với anh cậu, cậu còn kêu tôi xin tha cho cậu..."

Thái độ này của Bùi Duật Thành làm cho cô nghi ngờ chuyện tình ngày đó chẳng qua chỉ là ảo giác.

Bùi Vũ Đường cũng bị kiểu ở chung của Lâm Yên và Bùi Duật Thành làm cho kinh sợ, sao lại xưng hô xa lạ như thế?

"Ngủ cũng ngủ với nhau rồi mà còn không quen nhau sao?" Bùi Vũ Đường thốt ra.

Lâm Yên nghĩ đến việc "chính mình" gửi cho Bùi Vũ Đường mấy cái tin nhắn kia trên Wechat, không có cách nào giải thích rõ lý do, uất ức muốn chết: "Ngủ rồi thì không thể không quen nhau được à?"

[Bản cập nhật được hoàn thiện mỗi ngày trên wattpad Meow_team]

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 97: Có chuyện lớn tìm anh

Edit: Kali

Beta: Byun

Bùi Vũ Đường liều mạng túm lấy cọng rom cứu mạng cuối cùng này: "Con mặc kệ. Ba phải cứu con. Ba không thể trơ mắt nhìn con bị đưa đi như thế! Con bé nhỏ như vậy, tội nghiệp như vậy, ba nỡ lòng sao?"

Lâm Yên: "Tôi đúng là rất nhẩn tâm..."

Không thể đưa xe cũng có thể trở về kế thừa gia tài ngàn tỉ, thật đúng là đủ bé nhỏ, tội nghiệp và bất lực mà!

Kiểu khoe khoang trá hình này quả thực làm đui mù mắt chó kẻ nghèo khó như cô.

Bùi Vũ Đường: "Nhưng ba đã nhận lì xì của con rồi."

Bùi Vũ Đường vừa dứt lời, Lâm Yên lập tức chột dạ: "Ày..."

Bị nắm được điểm yếu rồi.

Lì xì của con gấu nhỏ này rất lớn, bốn cái lì xì tất cả là 188.

Ày, làm sao lại không quản được tay của mình chứ?

Lâm Yên chớp chớp mắt, cực kỳ đau lòng hỏi một câu: "Bây giờ tôi trả lại cho cậu, còn kịp không?"

Bùi Vũ Đường càng đau lòng hơn: "Không còn kịp rồi, điện thoại di động của con đã bị tịch thu, thẻ cũng bị khóa, ba trả lại cũng vô dụng."

Lâm Yên: "..."

Này thì tiện tay! Này thì lì xì! Ai bảo không có việc gì tự nhiên đi nhận lì xì?

Trên ghế salon, Bùi Duật Thành nhìn lướt qua hai người đang đứng nói to nói nhỏ ở cổng: "Lâm tiểu thư, tìm tôi có việc?"

Bùi Vũ Đường vội đẩy Lâm Yên: "Nhanh nhanh nhanh, anh em gọi chị đấy."

"Cậu chôn tôi rồi!" Lâm Yên nghiêng răng nghiêng lợi trông cậu ta, sau đó vội vàng vàng trả lời Bùi Duật Thành: "Chuyện là có chuyện... có chuyện rất lớn tìm ngài..."

Được rồi được rồi.

Ai bảo giúp người là niềm vui của cô cơ chứ?!

Vì giữ gìn đam mê và chính nghĩa, vì khát vọng nhiệt huyết của tuổi trẻ, phải liều mạng thôi!

Chẳng qua là với tình huống trước mắt này, nếu Lâm Yên đi lên khuyên, làm không tốt có thể còn tự chuốc lấy họa. Cho nên chắc chắn không thể nói thẳng cô tới là vì cầu xin giúp Bùi Vũ Đường.

Bảy ngày không liên lạc, đột nhiên chạy đến thăm hỏi lại vì cầu xin cho người khác, nói xuôi được sao?

Hình tượng cô tạo nên chắc chắn sẽ sụp đổ mất.

Cho nên trước khi cầu xin, trước tiên cô cần phải tạo dựng lại hình tượng của mình cho ổn định đã rồi tính sau...

Đúng. Phải xây dựng lại hình tượng, xây dựng lại!

Cô yêu Bùi Duật Thành chết đi sống lại, cô điên cuồng theo đuổi Bùi Duật Thành, thậm chí còn như tên biến thái theo dõi. Cho nên vừa xác định quan hệ yêu đương mà bảy ngày không gặp, tình huống tiểu biệt thắng tân hôn* rõ ràng như vậy, cô nên hành xử như thế nào mới không đột ngột đây?

(*tiểu biệt thắng tân hôn: Vợ chồng xa nhau ít ngày, khi gặp lại còn mạnh mẽ và say đắm hơn đêm tân hôn – bản edit hoàn thiện được cập nhật nhanh nhất ở wattpad Meow_team)

Bùi Duật Thành nghe vậy, ánh mắt nhàn nhạt liếc nhìn cô một cái: "Đúng không?"

"Đúng..."

Đại não Lâm Yên nhanh chóng hoạt động, dùng phương pháp trong một cuốn kịch bản xưa cũ mà gần đây vừa học được, thử bắt chước "tính háo sắc như quỷ" xem, chắc là có hiệu quả.

Thế là một giây sau, Lâm Yên cắn răng nhắm mắt lao như một chiếc xe lửa nhỏ bay về phía Bùi Duật Thành.

Sau đó...

Trực tiếp cả người nhào vào trong ngực của Bùi Duật Thành.

Trước đây, tất cả đều là do cô bị ép mới bắt kính với Bùi Duật Thành, nhưng bây giờ vì gây dựng lại hình tượng mà lần nữa bắt kính...

Cô cảm thấy bản thân quả thực rất là nghiệp chương!

Chờ Bùi Duật Thành phản ứng lại thì mùi hương thơm sữa tắm tươi mát trên người cô gái đã dịu dàng nhào vào lòng anh rồi...

Người đàn ông luôn luôn điềm đạm và bình tĩnh như anh ấy vậy mà trong đáy mắt ánh lên vẻ kinh ngạc, nhưng sau đó cũng chỉ thoáng qua trong chớp lát rồi lại trở về với đôi mắt u tối như không thể hoà được vào màn đêm. Người anh hơi đổ về phía sau vì sự xông đến bất chợt của cô gái nhỏ, một tay vô thức ôm nhẹ lấy eo cô...

Lâm Yên sử dụng toàn bộ kỹ năng diễn xuất mới tới luyện được gần đây để bản thân nhập vào vai một cô thiếu nữ đang độ yêu đương. Mà thực sự bây giờ với khoảng cách gần gũi với anh như vậy còn tự mình chủ động, trạng thái này cô không cần phải diễn cũng đã giống rồi...

"Em... Chuyện lớn của em chính là... Em rất nhớ ngài..."

Giọng nói mềm mại nũng nịu của cô gái vang bên tai của người đàn ông.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 98: Tụt huyết áp

Edit: Nhi ●—●

Beta: Dochan

Bùi Vũ Đường: "...???"

Vừa rồi chẳng phải nói không quen mà?

Hiện tại không chỉ có Bùi Vũ Đường kinh ngạc mà còn có cả hai người bảo vệ kia.

Hai vệ sĩ trở mắt nhìn cô gái ăn mặc tùy tiện đang bỏ nhào vào lòng ông chủ, phản ứng đầu tiên chính là mau chóng chạy đến bảo vệ.

Nhưng Bùi Nam Như đứng bên cạnh lại dùng ánh mắt ra hiệu rồi vươn cách tay ngăn cản lại động tác của hai tên vệ sĩ.

Mặc dù đây không phải là lần đầu Lâm Yên gần gũi với Bùi Duật Thành, lần trước là trực tiếp ngã vào lòng người ta, lần trước nữa còn ở bệnh viện đưa tay ra sờ soạng, lần trước trước nữa ở biệt thự còn làm ra chuyện bất kính hơn nữa. Thế nhưng đây là lần đầu tiên Lâm Yên ở trạng thái tỉnh táo lại chủ động gần gũi với Bùi Duật Thành.

Lại còn nói lời sến súa đến như vậy, cô thật sự sắp không thêm đếm xỉa đến mặt mũi của mình nữa rồi!

Lúc này Bùi Duật Thành chỉ mặc một cái áo len dệt mỏng, mặc dù một tay của cô đã cố gắng để không chạm vào người của Bùi Duật Thành đang ngồi trên ghế salon nhưng tay kia lại không không có điểm tựa nên cứ như vậy mà đặt lên bụng của người đàn ông này, tuy là đã cách một lớp vải mỏng nhưng vẫn cảm nhận được cơ bắp rất rõ ràng..

Mẹ nó! Mất mạng rồi!

Lâm Yên thành công xây dựng hình tượng nên vội vàng chuẩn bị đứng dậy, kết quả vì quá hốt hoảng thành ra bị trượt tay xuống dưới.

Lần này, cả hai tay đều đang đặt cố định ở trên người của Bùi Duật Thành.

Lâm Yên nhìn quần áo phẳng phiu của người đàn ông này bị mình mạnh mẽ vò nát thì trong lòng dâng lên cảm giác tội lỗi to lớn!

"Thật xin lỗi, thật xin lỗi... Tôi không cố ý..."

Trong lòng Lâm Yên đang phi nổ bản thân một vạn lần, nhưng vẫn phải tiếp tục diễn. Để có thể mau chóng đánh bài chuẩn khỏi đây, cô chỉ có thể tranh thủ nói thêm: "Lông mày của ngài không phải chỉ là lông mày mà là trăng trong nước, hoa trong kính. Đôi mắt không phải chỉ là đôi mắt, mà là dòng nước óng ánh chảy siết. Miệng không phải chỉ là miệng, mà là bông hoa hồng cuối cùng trên trái đất này. Vừa rồi tôi không phải cố ý ngã vào lòng ngài mà là gần đây tôi hay bị tụt huyết áp chính là vì lâu rồi không được gặp ngài..."

Bùi Vũ Đường: "..."

Bùi Nam Như: "..."

Hai bảo vệ và trợ lý: "..."

Tất cả trở mắt nhìn Lâm Yên tự biên tự soạn ra kịch bản một hơi nói liền thoáng, mấy người bên cạnh đều không nhận được mà cảm thán.

Dường như Bùi Duật Thành cũng hơi ngơ ngác một chút sau đó đôi mắt lập tức rũ xuống, cười khẽ một tiếng, dùng âm thanh khàn khàn như tiếng đàn Cello nhẹ giọng mở miệng: "Tụt huyết áp?"

Lâm Yên: "Khụ... Là... là....."

Trời ạ, xấu hổ quá đi!

Vì tình yêu và chính nghĩa nên cô thật sự đã liều mạng!

Hơi lạnh trong mắt Bùi Duật Thành nổi sóng, nghe vậy anh cũng không nói gì thêm, nhưng lại đột nhiên giơ tay ra kéo hông của cô lại phòng ngừa cô ngã sấp xuống, sau đó chậm rãi tháo mắt kính xuống...

Lâm Yên: "...!!!"

Sau khi không đeo kính, trong đáy mắt Bùi Duật Thành như có gió núi thổi tan sương mù dày đặc. Đôi mắt ma mị của người đàn ông khiến người khác sợ hãi cứ vậy xoáy thẳng vào mắt cô.

Trong tích tắc, trái tim Lâm Yên đập liên hồi.

Bùi Dật Thành bỏ kính ra quả thực là hồn xiêu phách lạc!

Đây thật sự khiến cho người khác muốn phạm tội mà!

Ngay lúc Lâm Yên đang đang chấn động thì người đàn ông vừa bỏ kính mắt kia đột nhiên lấy tay đang cầm kính nhẹ nhàng đỡ lấy gáy cô.

Sau đó một nụ hôn như bỏ công anh bị thổi tung rơi xuống cánh đồng cỏ, như gió nhẹ khẽ lướt trên mặt sông băng, vô cùng mềm mại chạm lên môi Lâm Yên.

Ở khoảng cách có thể nghe thấy được hơi thở của nhau, Bùi Duật Thành mở miệng hỏi:

"Còn tụt huyết áp nữa không?"

Lâm Yên: "...!!!"

Tôi là ai?! Tôi ở đâu?! Tôi đang làm gì?!

[Bản cập nhật hoàn thiện nhất trên wattpad Meow_team]

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Anh không cần lý do

Edit: Kali

Beta: Richi

Một đám vệ sĩ và trợ lý cứ như vậy không kịp đề phòng bất ngờ bị BOSS của mình phát thức ăn chó* mà trợn mắt há mồm. Bùi Vũ Đường vừa cướp vali hành lý từ tay trợ lý cầm còn không chắc, trực tiếp “rầm” một tiếng đập trúng vào chân cậu ta, đau đến nhe răng trợn mắt.

(*Thức ăn chó hay còn gọi là cầu lương: Đây là một từ lóng dùng để trêu đùa có nguồn gốc từ Trung Quốc dùng để chỉ các hành động thân mật, tình cảm ngọt ngào mà các cặp đôi yêu nhau thể hiện trước mặt những người độc thân. – bản edit hoàn thiện được cập nhật nhanh nhất ở wattpad Meow_team)

Lâm Yên bị tiếng rên đau của Bùi Vũ Đường làm giật mình mà sốc lại tinh thần, vội vàng cuống quýt lắc đầu liên tục rồi lách mình ngồi gọn vào một bên: "Không không không... Hết tụt rồi!"

Đúng là đường huyết tăng vọt mới đúng?

Đây mà là mối tình đầu á?

Lần đầu tiên yêu đương sao có thể biết trêu chọc như vậy chứ?

Ai mà chịu cho nổi!

Thật lòng mà nói nụ hôn vừa rồi của Bùi Duật Thành quả thực nhẹ đến nỗi gần như không cảm giác được. Vừa chạm vào đã rồi, vô cùng lễ độ và đúng mực, làm cho tim của cô đập còn nhanh hơn cả so với lúc thi đấu ở vòng cuối cùng nhanh hơn cả so với lúc thi đấu trận chung kết sử dụng kỹ năng bẻ của cấp thần.

Một vị vệ sĩ bên cạnh sau khi hồi phục tinh thần thì nhin không được hỏi nhỏ Bùi Vũ Đường: "Tam... Tam thiếu... Cô gái này là ai vậy?"

Bùi Vũ Đường một mặt bỏ kiêu ngạo mà mở miệng trả lời: "Ba của tôi!"

Vệ sĩ: "...???"

Bùi Vũ Đường: "Bạn gái của anh cả! Chị dâu cả tương lai của tôi!"

Hai người vệ sĩ nghe vậy liếc nhau, mặt đầy khiếp sợ. Bọn họ đi theo ông chủ cũng nhiều năm rồi, mấy năm nay phụ nữ yêu thương nhưng nhớ nhiều không đếm xuê nhưng không hề thấy ông chủ động tâm chút nào. Sao đột nhiên lại từ đâu chui ra một cô bạn gái có quan hệ thân mật như vậy?

Dù sao đây cũng là việc riêng của ông chủ, bọn họ cũng không dám hỏi nhiều, liền nhanh chóng tiếp tục làm việc chính.

"Tam thiếu, mời ngài lên đường!"

"Đừng vậy, đừng làm chúng tôi khó xử!"

"Lên đường? Lên đường gì? Tôi không đi! Có chết tôi cũng không đi!"

Đàm phán trở về điểm xuất phát, Bùi Vũ Đường lại bắt đầu gào: "Chị dâu cả! Chị dâu cả! Chị phải cứu em!!!"

Nghe Bùi Vũ Đường kêu la, Lâm Yên mới hồi phục lại tinh thần.

Vừa mới mê muội sắc đẹp liền xem chút quên luôn cả chính sự.

"Bùi tiên sinh..."

Lâm Yên vội vàng nhìn Bùi Duật Thành, thử mở miệng thăm dò nói: "Chuyện của tam thiếu em cũng nghe qua một chút, uống rượu đánh nhau quả thực là không đúng, chẳng qua đối phương là tên công tử Tổng Điều Nam kia cũng không phải loại hiền lành gì. Lần trước em đã gặp qua một lần, rõ ràng cố ý khiêu khích để Tam thiếu sập bẫy, lần này Tam thiếu chắc chắn cũng không phải cố ý, tám phần mười là rơi vào hố của đối phương..."

Bùi Vũ Đường nghe vậy liền tục gạt đầu: "Anh cả, chị dâu cả nói không sai, sự thật chính là thằng ôn kia cố ý khiêu khích em trước!"

Đáy mắt Bùi Duật Thành không có chút nhiệt độ nào: "Đối phương khiêu khích... Cho nên năng lực phân biệt tốt xấu và khả năng kiềm chế cơ bản nhất em cũng không có?"

Ánh mắt Bùi Duật Thành lạnh đến nỗi làm người ta phát run, Bùi Vũ Đường hoàn toàn không dám nhìn thẳng vào mắt của anh ruột, rụt cổ, ngay cả thở mạnh cũng không dám.

Lâm Yên cũng lập tức cảm thấy một luồng áp bức như núi cao đè xuống, nhẹ giọng nói: "Nói thì nói như thế, nhưng dù sao Tam thiếu vẫn còn nhỏ mà, con trai ở tuổi này dễ xúc động một chút quả thật rất bình thường."

Bùi Vũ Đường tiếp tục gạt đầu hùa theo: "Đúng vậy đúng vậy, mấy đứa con trai như em ở tuổi này đánh nhau không phải rất bình thường sao?"

Bùi Duật Thành: "Tuổi còn nhỏ không phải là lý do để phạm sai lầm, anh cũng không cần biết bất kỳ lý do gì. Lúc trước chính em và anh đưa ra quy tắc, nếu vi phạm tất nhiên phải trả giá đắt."

Trên mặt Bùi Vũ Đường chợt dạ một chút, lập tức cúi đầu càng thấp hơn...

Lâm Yên nghe vậy, ánh mắt thoáng qua rơi vào một tập văn kiện trên bàn trà, hình như là "ba điều quy ước" lúc trước của Bùi Vũ Đường và Bùi Duật Thành, mặt trên còn có cả chữ ký và dấu tay do Bùi Vũ Đường tự viết.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Có thể nhúng tay vào

Edit: Nhi ●●●

Beta: Cỏ

Khó trách Bùi Vũ Đường dùng bất cứ biện pháp gì, cho dù là khả năng nhỏ nhất như tìm đến người ngoài là cô để hỗ trợ. Bùi Duật Thành hoàn toàn rất khó chơi. Huống hồ anh vốn chiếm lý ngay từ đầu, sau hai ba câu bản thân cô cũng sắp bị tẩy não.

Muốn thuyết phục anh bằng cách nói đạo lý, thật sự không có khả năng.

Hơn nữa, Bùi Duật Thành là người coi trọng nguyên tắc nên càng không có khả năng phá lệ.

Đây thật sự rất khó làm...

Lâm Yên vốn không phải người biết tranh luận, trước đó cãi nhau với Hàn Dật Hiền nhưng không hề thắng lần nào, mỗi lần đều là cô thỏa hiệp trước, ai bảo cô không nói lại người ta chứ!

Lâm Yên thờ dài, ra hiệu bằng ánh mắt với Bùi Vũ Đường: "Tôi đã cố hết sức, cậu tự cầu phúc đi. Năm sau tôi sẽ đốt tiền giấy cho cậu".

Trong lòng Bùi Vũ Đường rất rõ ràng về chuyện này, chống chơi đến bây giờ chẳng qua là không cam lòng mà thôi.

Chàng trai nhìn chằm chằm xấp tài liệu trên bàn trà, tia sáng cuối cùng trong mắt hoàn toàn mờ dần, siết chặt nắm đấm, mắt đỏ ửng nói: "Chuyện đã đáp ứng lại không làm được, là lỗi của em, em đi là được..."

Lâm Yên thật sự không còn biện pháp nào, cô nhìn Bùi Duật Thành bên cạnh, nhích lại gần một chút sau đó, vươn tay nhẹ nhàng kéo kéo tay áo của người đàn ông, "Chuyện này thật xin lỗi, tôi biết đây là việc của nhà anh, tôi không nên nhúng tay vào, chỉ là... Thật sự không thể cho Tam thiếu một cơ hội sao?"

Bùi Duật Thành: "..."

Lâm Yên: "Cho cậu ta một cơ hội đi, xin anh... Có được không?"

Bùi Duật Thành không nói gì, ánh mắt lạnh lạnh nhìn vào đôi mắt cầu khẩn của cô gái, sau đó lại nhìn vào cánh tay nhỏ của cô đang lờ lờ kéo tay áo mình.

Lâm Yên ho nhẹ một tiếng: "Chuyện đó nếu thật sự không được thì thôi vậy..."

Một lúc lâu sau, khi Lâm Yên chuẩn bị tiến đưa Bùi Vũ Đường thì âm thanh của Bùi Duật Thành đột nhiên truyền đến bên tai...

Bùi Duật Thành: "Có thể."

Lâm Yên: "..."

Bùi Nam Như: "..."

Bùi Vũ Đường: "...!!!"

Bọn họ vừa nghe thấy cái gì?

Mặt mũi Lâm Yên đầy vẻ kinh ngạc: "Àch, anh... anh đáp ứng sao?"

Tại sao vậy? Tại sao đang bình thường lại đột nhiên đồng ý? Bản thân cô còn có cảm giác sẽ không khuyên nổi nữa mà!

"Có thể cho em ấy một cơ hội." Bùi Duật Thành cho câu trả lời khẳng định.

Lâm Yên nhin không được hỏi một câu: "Tại sao lại đột nhiên đáp ứng?"

Bùi Vũ Đường và Bùi Nam Như nghe vậy cũng nhìn hết về phía anh mình.

Bọn họ hiểu rất rõ tính tình của anh cả, với sự thông minh của anh thì không ai có thể thuyết phục được, nguyên tắc của anh cũng tuyệt đối không vì bất cứ chuyện gì mà thay đổi.

Cho nên vừa rồi Bùi Duật Thành chỉ nói một câu lạnh lùng "em muốn nhúng tay?", Bùi Nam Như đã trực tiếp từ bỏ nói lý lẽ.

Dưới vẻ mặt tràn đầy khó hiểu của Lâm Yên, đuôi lông mày đen như nhiễm nước mực của Bùi Duật Thành khẽ nâng lên, để lộ ra một nụ cười nhàn nhạt. Anh chăm chú nhìn cô, chậm rãi mở miệng nói: "Nói lý lẽ với bạn gái không phải là một hành động sáng suốt."

Lâm Yên: "..."

Àch... Đây quả thật là một phát trúng tim mà!

Lời nói của người đàn ông vừa phát ra, trong nháy mắt nhịp tim của Lâm Yên lại bắt đầu đập loạn quen thuộc. Ánh mắt của người này một giây trước rõ ràng còn lạnh lẽo như băng, không hề có một tia hy vọng cứu vãn nào nhưng một giây sau khi đối mặt với cô lại hoàn toàn chuyển thành cung chiêu và thỏa hiệp.

Bùi Vũ Đường: "...!!!"

Đối đãi như này thật sự quá khác biệt?

Bùi Duật Thành nói xong, lại mở miệng nói thêm một câu: "Ngoài ra có thể nhúng tay."

Lâm Yên vẫn còn chút sững sờ cho nên nhất thời không lý giải được ý Bùi Duật Thành: "Ý anh là gì?"

Bùi Duật Thành: "Chuyện nhà tôi."

Chuyện nhà tôi, em có thể nhúng tay.

Bùi Nam Như: "...". Hình như tâm trạng mình có chút phức tạp.

[Bản cập nhật hoàn thiện mỗi ngày trên wattpad Meow_team]

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 101: Không cần phải đứng nhìn từ xa

Edit: Kali

Beta: Sun

Sau khi Bùi Duật Thành nói xong tất cả, trợ lý và vệ sĩ đều lui ra, Bùi Vũ Đường và Bùi Nam Như cũng rời khỏi. Trong chốc lát trong phòng khách chỉ còn lại hai người là Lâm Yên và Bùi Duật Thành.

Lâm Yên vẫn cảm thấy quan hệ yêu đương nam nữ này giữa mình và Bùi Duật Thành rất không chân thực, cũng hiểu được Bùi Duật Thành cao cao tại thượng quá đối xa cách so với mình, không ngờ rằng Bùi Duật Thành lại vì một câu xin xỏ của cô mà thay đổi quyết định.

Bùi Duật Thành cất bước đi qua cửa sổ sát đất đến bên bể bơi, Lâm Yên cũng chậm chậm theo sau.

Đêm lạnh như nước, ánh sao lấp lánh chiếu xuống mặt nước.

"Bùi tiên sinh... Em... Có thể hỏi ngài một chuyện không?"

"Chuyện gì?"

"Chuyện là... Trước đó, ngài vì sao lại tùy tiện đồng ý lời tỏ tình của em như vậy, đồng ý để em làm bạn gái của ngài?" Lâm Yên cuối cùng cũng hỏi được câu này.

Cô thật sự rất tò mò, mặc dù chính mình đã từng nghĩ tới rất nhiều lý do nhưng vẫn cảm thấy khó mà tưởng tượng nổi.

Bùi Duật Thành quay đầu, ánh mắt sâu xa nhìn thoáng qua cô: "Em cho rằng... Tôi tùy tiện đồng ý?"

Lâm Yên giật mình, vội xua tay nói: "Không không không, em không có ý nói ngài tùy tiện! Chỉ là cảm thấy rất kinh ngạc, dù sao với thân phận và địa vị như ngài thì thực sự hai chúng ta không phải người cùng một thế giới. Sau đó ngài cũng không chủ động liên lạc với em, cho nên em còn tưởng rằng ngài chẳng qua là thuận miệng nói vậy thôi.

Thực ra sau khi trở về em đã suy nghĩ rất nhiều, cũng sám hối rất lâu. Em cảm thấy ngày đó em thật sự đã quá phận, em chỉ muốn đứng xa xa nhìn ngài thôi. Đêm hôm đó bất kính với ngài cũng vì em đã uống quá nhiều, em thể tình cảm sùng bái của em hoàn toàn là thuần khiết, tuyệt đối không có tâm tư bản thủ nào khác. Em cũng không nghĩ tới ngài vậy mà lại đáp ứng, cho nên..."

Bùi Duật Thành hững hờ nhìn cô: "Cho nên?"

Lâm Yên nuốt nước bọt: "..."

Cho nên chúng ta chia tay đi?

Hai chữ "chia tay" đã đến cửa miệng rồi, cuối cùng Lâm Yên chuyển vèo một cái đổi lời thành: "Cho nên... Cho nên... Em nhất định càng trân trọng hơn nữa... Thích ngài hơn gấp nhiều lần... Toàn tâm toàn ý với ngài đến chết cũng không thay đổi..."

Bùi Duật Thành thấy vẻ mặt căng thẳng của cô, cười nói: "Em rất sợ tôi?"

Lâm Yên gượng cười: "Không có... Không có... Chẳng qua là kính ngưỡng... kính ngưỡng mà thôi... Ngài trong lòng em như thần tiên không dính khói lửa trần gian... Chỉ có thể đứng xa nhìn mà không thể đùa giỡn... Em cảm thấy kết giao với em... Thật sự là đã làm bản ngài..."

Huhu, muốn chia tay sao lại khó thế này?

BOSS! Tôi thật không xứng với ngài!

Bùi Duật Thành một lúc lâu không đáp lại.

Lâm Yên không đoán được anh đang suy nghĩ gì nên có chút hốt hoảng, nhìn không được nhìn trộm anh. Kết quả sau đó đối diện với đôi mắt của người đàn ông so với bóng đêm còn thâm thúy hơn...

"Nếu như không chỉ có thể đứng nhìn từ xa thôi thì sao?" Người đàn ông hỏi.

Trái tim của Lâm Yên bị dọa đến mức sắp nhảy vọt ra ngoài, chuyện này... Đây là có ý gì?

Không phải là ý tứ mà cô đang nghĩ đó chứ?

Bùi Duật Thành đưa tay ra nhẹ nhàng xoa bóp cổ tay đang cứng ngắc của cô: "Không cần căng thẳng, tôi đã nói rồi, quan hệ của chúng ta sẽ không có bất kỳ ảnh hưởng gì đến sinh hoạt của em. Thái độ của em với tôi, cái nhìn hay thậm chí cả cách xưng hô với tôi cũng không cần có bất kỳ thay đổi nào hết. Tất cả cứ dựa vào điều làm em thoải mái nhất."

Trong lòng Lâm Yên vốn là muốn chia tay nhưng lại vì mấy câu ngắn ngủi này của đối phương mà bắt đầu sụp đổ.

Đây quả thật là bạn trai thần thánh!

Chẳng trách từ trước tới giờ Bùi Duật Thành không uốn nắn cách xưng hô quá xa cách của cô, lại còn phối hợp gọi cô "Lâm tiểu thư", nguyên nhân là sợ cô không thích ứng kịp.

- - -

Hãy vote và để lại cmt cho đàn mèo xinh xắn nếu bạn yêu thích truyện nhé ☺ • ◡ • ☺

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 102: Tôi không phải là người như vậy

Edit: Nhi • _ _ •

Beta: Cá

Lâm Yên không biết mình đã trở lại nhà trọ như thế nào.

Cả người cứ bồng bênh như đang ở trên mây.

Yêu đương với Hàn Dật Hiến mấy năm cũng không hề có cảm giác tuyệt vời như thế!

Tỉnh táo một chút đi, ngày mai còn phải dậy sớm trang điểm để đi chụp ảnh.

Lâm Yên vừa nằm xuống không lâu, điện thoại lại vang lên tiếng tỉnh tỉnh.

[Xe này không phải lái về nhà trẻ]: Chị dâu cả! Ôn cứu mạng này em suốt đời không quên! Về sau chị có gì cần đến em thì dù có lên núi đao xuống biển lửa em cũng không từ chối!

[Xe này không phải lái về nhà trẻ]: Chỉ là chị dâu cả, hình như tình cảm của anh chị tiến độ hơi chậm, tại sao gặp mặt mà vẫn Bùi tiên sinh, Lâm tiểu thư?

[Xe này không phải lái về nhà trẻ]: Hay là em giúp chị, trực tiếp đưa anh ấy lên giường của chị, đó chắc chắn là biện pháp nhanh nhất, chị dâu cả, chị suy nghĩ một chút đi?

Lâm Yên: "..."

Đêm hôm khuya khoát có thể đừng nói về vấn đề này được không? Có để cho người ta ngủ không vậy?

[Yên Thành Sơ Vũ Cách Tà Dương]: Đẹp đi, tôi không phải loại người như vậy!

Lâm Yên đen mặt lại trả lời, sau đó trực tiếp bật chế độ yên lặng, nằm xuống đi ngủ.

Sáng sớm hôm sau, Lâm Yên thức dậy thật sớm.

Trên bàn trang điểm, mỹ phẩm dưỡng da và đồ trang điểm đều sắp xếp lộn xộn, trừ những đồ trước đó được nhà tài trợ tặng thì còn lại đều là cô mua đại, bình thường cũng không có hứng thú đối với những thứ này.

Lâm Yên lục lọi một hồi mới thấy một lọ serum còn hơn một nửa thuộc nhãn hiệu Chando từ trong đồng hồ mỹ phẩm kia ra, lấy cái còn hạn sử dụng rồi bôi lên mặt.

Sau đó cô khó khăn thực hiện các bước chăm sóc da mặt, trang điểm không dám làm bừa, bởi vì căn bản là cô không biết làm, cô thật sự chưa học cái này.

Cuối cùng Lâm Yên mở tủ quần áo ra nhìn lướt qua, bên trong toàn đồ đen và rộng đều là cô tự mua, mặc vào cực kì thoải mái, nhưng tính thẩm mỹ thì đến là cạn lời, mặc lên người nhìn như ông cụ già bán thức ăn ngoài chợ.

Trước đó tất cả cát xê được trả trước cô đều đã dùng để trả tiền thuê phòng, một phần cô gửi vào tài khoản của mẹ, hiện tại chỉ còn lại có một chút tiền sinh hoạt, không có đủ tiền để mua quần áo.

Cho nên tìm đi tìm lại, Lâm Yên chỉ có thể chọn một bộ đồ dài màu trắng.

Nghĩ lại tối hôm qua khi cô đi gặp Bùi Duật Thành, quần áo cô mặc như mua từ các ông cụ ngoài chợ, không có chút nữ tính nào cả.

Ồ, ánh mắt của Bùi Duật Thành không biết bị làm sao...

"Lâm Yên..." Tiếng Uông Cảnh Dương đập cửa truyền từ ngoài vào.

Lâm Yên thay quần áo rồi đi ra mở cửa.

Uông Cảnh Dương liếc mắt đánh giá cô. Theo thói quen, ánh mắt của anh ta tràn đầy sự khinh bỉ: "Mấy ngày nay bà không có chút động tĩnh nào, tôi còn tưởng bà bị fan hâm mộ chém chết trong nhà rồi!"

Lâm Yên lườm anh ta một cái: "Tôi đã nói là đang tập trung làm việc mà..."

"Tôi nhớ hôm nay bà đi thử vai, có muốn tôi đưa bà đi không?" Uông Cảnh Dương hỏi.

Lâm Yên rất tự giác nên lắc đầu liên tục: "Không cần, trong vòng mười bước bên cạnh tôi tốt nhất là không có bất kỳ người khác giới nào xuất hiện."

Khóe miệng Uông Cảnh Dương hơi rút: "Được, vậy bà cẩn thận một chút."

Lâm Yên khoát khoát tay: "OK!"

Uông Cảnh Dương nhìn cô, muốn nói rồi lại thôi, cuối cùng lầu bàu: "Đừng liều chết đến cực khổ như vậy, nếu thực sự không được thì cùng lắm là mặc kệ thôi! Tốt... Tốt xấu gì bà còn có tôi đây..."

Lâm Yên cảm động gật đầu, vỗ vai Uông Cảnh Dương: "Biết rồi, cảm ơn ông. Không hổ danh là anh em tốt của tôi!"

Uông Cảnh Dương: "..."

Anh em mẹ nhà bà...

Ông đây theo đuôi bà đến như vậy mà còn chưa đủ rõ ràng sao?

--

Đối với đàn mèo con xinh xắn chúng tớ, độc giả chính là người dẫn dắt, quyết định sự tồn tại và đường hướng phát triển của cả team để cho ra những bản edit hoàn thiện nhất. Vì vậy, hãy vote và cmt để ủng hộ chúng tớ nhé $\geq \wedge \leq$

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Đừng tự làm khó mình

Edit: Kali

Beta: Byun

Lâm Yên tán chuyện với Uông Cảnh Dương xong, đang chuẩn bị xuống lầu thì kết quả đi chưa được mấy bước đã "xoẹt" một tiếng. Váy của cô vì quá dài nên bị giầy cao gót dẫm lên xé rách.

Lâm Yên lập tức chửi một tiếng: "Mẹ nó... Đây là bộ váy đắt nhất của bà!"

Uông Cảnh Dương đen mặt dờ trán: "Tôi khuyên bà đừng tự làm khó mình. Dù sao bà cũng có định xây dựng lại hình tượng Bạch Liên Hoa đâu."

Lâm Yên suy nghĩ một chút rồi sờ cằm: "Cầu Từ, ông nói rất đúng! Và lại tôi mặc như thế này rồi đến lúc bị truy sát làm sao mà chạy trốn được?"

Uông Cảnh Dương: "..."

Nói xong Lâm Yên nhanh chóng trở về trong phòng, thay một bộ đồ thể thao vô cùng thuận tiện và thoải mái.

Đây là bộ phim đầu tiên Lâm Yên nhận trong lần tái xuất này. Triệu Hồng Lăng và Đa Đa tới đón cô đến đoàn làm phim.

Lâm Yên mang khẩu trang và mũ lưỡi trai, ăn mặc cực kỳ kín đáo rồi lên xe.

"Sao chị lại ăn mặc như thế này mà đi làm?" Về mặt Đa Đa đầy sự ghét bỏ.

Lâm Yên thở dài: "Ày, ban đầu là mặc váy nhưng đi chưa được mấy bước lại bị giày cao gót dẫm lên rách mất rồi. Hơn nữa chị cũng thực sự không quen mặc váy, em cố nhìn một chút đi."

Đa Đa quả thực cạn lời: "Lúc trước chị rút cuộc đã làm như thế nào mà xây dựng được hình tượng Bạch Liên Hoa vậy? Chị như thế này là Bạch Liên Hoa cầu thả à?"

"Ăn mặc thoải mái đúng mực là được. Bây giờ chị không có yêu cầu gì nhiều. Nhân lúc vẫn còn sớm, em có thể nghỉ ngơi một lát." Triệu Hồng Lăng vừa lái xe vừa lên tiếng.

"Hi hi, vẫn là chị Lăng tốt nhất với em." Lâm Yên vui rạo rức mở miệng.

Trở ngại tâm lý của cô đã được khắc phục rồi, có thể tự mình lái xe nên phải cố gắng kiếm tiền để mua một chiếc xe chạy thay vì đi bộ. Cũng không thể để cho chị Lăng tới đón mãi được.

Xe lái rất nhanh đã đến nơi. Hôm nay, đoàn làm phim chụp ảnh và tạo hình nhân vật.

Lâm Yên là diễn viên đến sớm nhất. Lúc cô tới nơi thì những diễn viên khác đều chưa tới, chỉ có một nhóm nhân viên đang ở bận bịu dàn cảnh, tạo ánh sáng, làm công tác chuẩn bị.

Vừa đến cổng ngay lập tức trong phòng nổi lên xì xào bàn tán và những ánh mắt khác thường.

"Này này, mau nhìn đi. Lâm Yên! Lâm Yên đến rồi!"

"Con mẹ nó, thật sự là cô ta! Cô ta không phải mỗi ngày thích nhất mặc váy trắng, giống như một đóa hoa sen trắng gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn hay sao? Hôm nay ăn mặc như vậy, xem chút nữa tôi không nhận ra rồi!"

"Chắc chắn là thay đổi trang phục vì sợ bị fan hâm mộ nhận ra rượt đuổi thôi. Ở trong giới giải trí lâu như vậy nhưng giờ tôi mới thấy một người phụ nữ ghê tởm như thế. Suốt ngày chỉ biết giả vờ yếu đuối rồi đi cọ độ hot của người khác."

"Đúng là loại trình độ tốt nghiệp cấp 3 đầy nghiệp dư. Vì muốn đi đường tắt mà dám cọ nhiệt với Thẩm Triều Mộ của bọn họ, còn tuyên bố mình là bạn gái của Hàn Dật Hiền nữa chứ. Quả thực....!"

"Bây giờ không biết dùng thủ đoạn gì mà có thể chui vào đoàn làm phim của chúng ta, lần này sợ là nhìn trúng độ hot của Bùi Ảnh Đế rồi. Thật đúng là cóc ghè mà đòi ăn thịt thiên nga!"

...

Thấy những người kia càng nói càng khó nghe thậm chí giọng nói cũng càng to, Đa Đa vội vàng cảnh giác dè Lâm Yên lại: "Mất hứng cũng phải nhịn, coi như không nghe thấy gì. Trong đoàn làm phim này, địa vị của chị là thấp nhất, hơn nữa bọn họ nói vậy cũng không sai."

Lâm Yên: "... Đây là trợ lý của mình đây sao?"

Triệu Hồng Lăng mở miệng: "Với tình huống lúc này của em, nhẫn nhịn là trên hết, cho dù xảy ra bất cứ chuyện gì em cũng không được đáp trả lại."

Về năng lực làm loạn truyền thông của Lâm Yên, Triệu Hồng Lăng thật sự rất không yên lòng. Sở dĩ vậy nên mới dứt khoát cản dận cô giữ khê một chút, đừng làm gì mới là ổn thỏa nhất.

Lâm Yên nghe lời nói: "Biết rồi. Ngay cả game em cũng đã download rồi, chờ tải xong em sẽ ngoan ngoãn chơi game thôi."

Đa Đa "hừ" một tiếng: "Nếu chị thật sự nghe lời như thế, em đã cảm tạ trời đất lắm rồi!"

- - -

Đối với đàn mèo con xinh xắn chúng tớ, các bạn độc giả chính là người dẫn dắt, quyết định sự tồn tại và đường hướng phát triển để team cho ra đời những bản edit hoàn thiện nhất.

Vì vậy, hãy vote và cmt để ủng hộ chúng tớ nhé (✿◡◡)

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Nữ chính

Edit: Nhi ` _ '

Beta: Dochan

Lâm Yên tìm một góc không có người rồi ngồi xuống, sau đó đeo tai nghe lên, mở Vương Giả Vinh Diệu* ra bắt đầu chơi.

(*Vương Giả Vinh Diệu: một game của Trung Quốc – Bản cập nhật được hoàn thiện mỗi ngày trên wattpad Meow_team)

Lâu rồi không chơi, hạng của cô đã rớt xuống tận "thanh đồng". Vừa hay đang rảnh không có việc gì làm nên có thể cày lên hạng.

Đa Đa phiền muộn nhìn chằm chằm Lâm Yên, thấy thế nào cũng không đáng tin cậy, không nhận được nói với Triệu Hồng Lăng: "Chị Lăng, rốt cuộc là chị nghĩ cái gì? Mặc dù Lâm Yên bị phân đến làm nghệ sĩ dưới trướng của chị, nhưng chị ấy lại hoàn toàn không nghe theo lời của quản lý. Mọi chuyện cần thiết chị ấy chỉ nghe theo cô em gái và trợ lý kia, làm hỏng cả một ván bài tốt.

Chị ấy chính là một bãi bùn loãng không thể trát tường, chị bồi dưỡng chị ấy tốn biết bao tài nguyên, còn ảnh hưởng tới thanh danh của chị. Em thấy loại người như thế này chị không nên tiếp tục quan tâm làm gì..."

Trên mặt Triệu Hồng Lăng không biểu lộ cảm xúc gì, vẻ mặt nhàn nhạt mở miệng: "Chị đã ký hợp đồng với cô ấy thì sẽ phụ trách tới cùng. Nhưng nếu cô ấy vẫn chưa tỉnh ngộ thì chị cũng không giúp được."

Dù sao hiện tại cô ấy cũng gần như không thể bảo đảm được nữa.

Đa Đa biết Triệu Hồng Lăng vô cùng coi trọng nguyên tắc, muốn khuyên cũng không khuyên nổi, chỉ có thể đành nhụt chí lâu bầu: "Chỉ mong chị ấy đừng làm cái trò gì điên cuồng như con thiêu thân..."

"Đúng rồi chị Lăng, rốt cuộc nữ chính của bộ phim này là ai? Đoàn làm phim vì tạo xu thế mới nên giấu kĩ như vậy, ngay cả trang phục thế nào cũng không công bố ra ngoài!" Đa Đa nhìn xung quanh một vòng sau đó tò mò hỏi.

Triệu Hồng Lăng: "Chờ một lúc sẽ biết."

Đa Đa gật gật đầu: "Vâng..."

Hôm nay là ngày chọn trang phục nên tất cả đều phải có mặt.

Một lúc sau, đột nhiên ngoài cửa vang lên tiếng ồn ào, một đám vệ sĩ và trợ lý đang che chở một nữ diễn viên đi vào phòng chụp ảnh.

Thấy cô gái như ngôi sao sáng đang được mọi người vây quanh, sắc mặt Đa Đa lập tức biến đổi: "Tuông Tư Phi!"

Hôm nay Tuông Tư Phi ăn mặc rất đẹp, trên người mặc bộ váy dài, là kiểu mới nhất nằm trong bộ sưu tập năm nay của Chanel. Thay đổi gu ăn mặc một chút khiến cô ta hoàn toàn nổi lên về đẹp người phụ nữ, hào quang tỏa ra bốn phía, bộ dạng giống như nữ thần.

Người phụ nữ bên cạnh cô ta mặc một bộ màu xanh vỏ cau chính là người đại diện số một của truyền thông Vạn Chúng Chu Mạn Thiên, cũng chính là người đại diện hiện tại của Tuông Tư Phi.

Vừa nhìn thấy hai người đó, con tức giận của Đa Đa lập tức nổ tung: "Tại sao cô ta lại tới đây?"

Ánh mắt Triệu Hồng Lăng lóe lên, không nói gì cả.

Dường như Tuông Tư Phi đã trông thấy bọn họ, cô ta không có chút xấu hổ và ý tứ né tránh nào, ngược lại còn bước tới chỗ Triệu Hồng Lăng.

Tuông Tư Phi bình tĩnh đứng trước mặt Triệu Hồng Lăng, nhìn lướt qua Lâm Yên đang chơi game phía sau, mỉm cười khách khí chào hỏi: "Chị Lăng, thật trùng hợp, đưa diễn viên tới thử trang phục à?"

Chu Mạn Thiên đứng bên cạnh nhìn thấy Lâm Yên thì bật cười cười "ha ha", giọng điệu chua ngoa chế giễu nói: "Tổng thanh tra Triệu, ngài không đến mức như vậy chứ? Tôi chỉ mang đi một Tuông Tư Phi thôi mà, cô đã hồ đồ đến nỗi chỉ có thể dẫn dắt loại diễn viên như Lâm Yên này sao? Nghe nói là vai diễn... Ồm... Nữ phụ số mấy nhĩ... À... nữ phụ số bốn sao?"

Chu Mạn Thiên vừa nghịch móng tay sơn màu đỏ, vừa kiêu căng mở miệng: "Thật là trùng hợp, Tuông Tư Phi của chúng tôi cũng tới để thử trang phục, chỉ là Tuông Tư Phi là nữ chính của bộ phim này, dù gì cũng vừa mới gia nhập công ty của chúng tôi, coi như là quà gặp mặt của người đại diện là tôi đối với cô ấy đi!"

Tuông Tư Phi lại là nữ chính của bộ phim này?

Đa Đa tức giận: "Chu Mạn Thiên! Cô đào góc tường của người khác còn không biết xấu hổ sao? Cô thật sự vô liêm sỉ!"

--

Đối với đàn mèo con xinh xắn chúng tớ, độc giả chính là người dẫn dắt, quyết định sự tồn tại và đường hướng phát triển của team để cho ra đời những bản edit hoàn thiện nhất.

Vì vậy, hãy vote và cmt để ủng hộ chúng tớ nhé ☺ _ ☺

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Điều võ giương oai

Edit: TH

Beta: Cỏ

Chu Mạn Thiên cười trào phúng: "Không thể nói như thế được, chim khôn biết chọn cành cây mà đậu. Đây là chuyện quá hiển nhiên, Tư Phi tư chất tốt như thế, làm sao cứ phải tiếp tục đi theo sự dẫn dắt của một người đại diện không có năng lực cơ chứ? Chẳng phải là quá lãng phí hay sao?"

"Cô nói ai không có năng lực hả? Không nhờ có chị Lăng, cô ta sẽ có ngày hôm nay sao? Thế mà còn không biết xấu hổ, đứng trước mặt chị Lăng giễu võ giương oai!"

Tướng Tư Phi đứng bên cạnh nghe mình bị nói thế thì sắc mặt trở nên khó coi. Cô ta ghét nhất là tất cả thành tích của cô ta đều đổ vào người Triệu Hồng Lăng, giống như không có Triệu Hồng Lăng cô ta chả là cái đinh gì hết vậy.

Cô ta làm việc cho Triệu Hồng Lăng vất vả lâu như thế quá đủ rồi. Huống hồ công ty giải trí Khải Tinh chỉ là một công ty nhỏ, căn bản không thể cho cô ta nhiều tài nguyên lớn hơn.

Chu Mạn Thiên vòng hai tay khoanh ngực, "Ha ha nếu có năng lực thì làm sao không lấy nổi vai nữ chính? Không nhìn trước đó Tư Phi của chúng tôi nhận những vai gì à? Ai như cái con bé nhà quê rách nát lại xấu xa của mấy người, chắc chắn..."

Tư Phi của bọn này có thể nhận được vai nữ chính, lại diễn cùng Bùi ảnh đế trên màn ảnh lớn, bao nhiêu người mơ ước còn không có cửa đâu!"

Tướng Tư Phi nghe vậy sắc mặt dịu đi, quả nhiên quyết định đổi công ty chuyển sang truyền thông Vạn Chúng của cô ta là vô cùng chính xác.

Dù sao, truyền thông Vạn Chúng cũng là chi nhánh thuộc công ty Khải Thăng, đồng thời mới gần đây thiên kim tiểu thư nhà họ Lâm – Lâm Thư Nhã đã trực tiếp nhận quyền hành về tay, tài nguyên chắc chắn là không thiếu.

"Cô... Chị Lăng rõ ràng là vì..."

Đa Đa còn muốn nói tiếp thì Triệu Hồng Lăng đã cản lại.

Quả thật diện mạo và tư chất của Tướng Tư Phi cũng bình thường. Sở dĩ Triệu Hồng Lăng nhìn trúng Tướng Tư Phi là bởi vì cảm thấy cô ta là mầm non tốt, kĩ năng diễn xuất cũng khá chắc, cho nên để cô ta nhận một bộ phim điện ảnh nghệ thuật, muốn cho cô ta đi theo con đường của phái thực lực.

Trong miệng của Chu Mạn Thiên, vai diễn cô gái nông thôn kia chính là tác phẩm thành danh của Tướng Tư Phi, đồng thời khiến cô ta được đề cử vai nữ phụ xuất sắc nhất của giải Cành cọ vàng*.

(*Cành cọ vàng là giải thưởng thuộc Liên hoan phim quốc tế Cannes.)

Chỉ cần cô ta kiên nhẫn mấy năm nữa thôi, Triệu Hồng Lăng cô có niềm tin Tướng Tư Phi sẽ giành được ngôi vị Ảnh hậu.

Chỉ tiếc rằng, không ngờ cô ta đã bị vòng giải trí này làm cho mờ mắt.

Bộ 《Kỳ Phùng Dịch Thủ》 này đúng là có ekip tốt, kinh phí cao, cũng là bộ điện ảnh lớn nhất từ trước đến nay, nhưng dù sao cũng là một bộ phim thương mại, hơn nữa đề tài chủ yếu chỉ xoay quanh nam chính.

Cô đã xem qua kịch bản của bộ phim này rồi, nữ chính trong phim không có gì nổi bật, chẳng khác nào một cái bình hoa đi động, tất cả chỉ đều làm nền cho nam chính. Tướng Tư Phi đi diễn vai này là quá hạ thấp giá trị diễn xuất của bản thân, mà với nhan sắc của cô ta cũng không trụ được vai này.

Thế nhưng Triệu Hồng Lăng biết mặc dù mình có nói gì đi nữa Tướng Tư Phi cũng không nghe lọt tai, thế là cô dứt khoát im lặng.

Bấy giờ các phóng viên đều đã có mặt, tất cả vây quanh Triệu Hồng Lăng để nhòm ngó thái độ của cô.

Đây là thủ đoạn lẳng xê mà Chu Mạn Thiên hay làm, chắc chắn cô ta đã thả tin tức ra bên ngoài, cố ý mời những kí giả này tới.

Phóng viên: "Tư Phi nghe nói cô đã đổi công ty sang truyền thông Vạn Chúng, bộ phim《 Kỳ Phùng Định Thủ 》 này là vai diễn đầu tiên mà công ty mới giúp cô lấy được. Lần đầu được đóng phim cùng Bùi ảnh đế, hiện tại cô đang cảm thấy thế nào?"

Tướng Tư Phi: "Vô cùng kích động, có thể hợp tác với Bùi Ảnh Đế là may mắn của tôi. Cảm ơn công ty, cảm ơn người đại diện của tôi và chị Chu đã giúp tôi có cơ hội nhận vai diễn này. Hợp tác với Vạn Chúng là quyết định sáng suốt nhất từ trước tới giờ của tôi!"

Phóng viên: "Tư Phi, đối với người đại diện cũ cô có muốn nói gì không? Nghe nói Triệu Hồng Lăng của công ty giải trí Khải Tinh là người một tay nâng đỡ cô lên, vì sao cô vẫn còn đang trong kì hạn hợp đồng mà lại chuyển sang công ty khác?"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Tôi là Lâm Yên

Edit: TH

Beta: Sun

Tướng Tư Phi nhìn sang Chu Mạn Thiên: "Chuyện này..."

Chu Mạn Thiên: "Ha ha ha, là do người nào đó cố ý cản trở Tư Phi phát triển bản thân, chỉ cho cô ấy nhận những phim tệ. Tư Phi không chịu nổi nữa nên mới lựa chọn rời đi. Hy vọng còn ít người trong tay thì tự bồi dưỡng cho tốt vào, đừng đem diễn viên ra làm công cụ vơ vét của cải!"

...

Bên kia Tướng Tư Phi được đám phóng viên vây quanh thì bên này Triệu Hồng Lăng không có lấy một ai.

Đa Đa đỏ mặt nhìn chằm chằm hai người kia dám đổi trắng thành đen: "Đúng là đồ vô ơn bạc nghĩa! Tức chết tôi rồi! Đắc ý cái gì! Nếu như không có chị Lăng thì cô ta có được ngày hôm nay sao? Không chỉ không biết cảm ơn mà còn hất nước bẩn! Không được, em phải đi giải thích rõ ràng với đám kí giả kia!"

"Tất cả mọi chuyện không giống lời cô ta nói..." Đa Đa vừa dứt lời thì muốn chen vào trong, nhưng vây quanh Tướng Tư Phi là ba bốn hàng người, những ký giả kia chỉ đặt lực chú ý lên người Tướng Tư Phi, hoàn toàn không quan tâm đến bọn họ.

Một thợ quay phim thô lỗ đẩy Đa Đa ra làm dụng cụ công kênh trên người đứng trụng cô bé.

"Á..." Đa Đa bị đụng lùi về phía sau một bước, lập tức rên đau.

Lúc này, Lâm Yên đang ngồi chơi game trong góc không có cảm giác tồn tại nào chậm rãi tháo tai nghe xuống rồi đuổi lưng một cái.

Đúng lúc Đa Đa bị đẩy ngã thì Lâm Yên nắm lấy cánh tay của cô bé kéo về.

"Lâm Yên, chị kéo em làm gì? Em phải đi nói rõ ràng với bọn họ!" Đa Đa vội vàng la lên.

"Đừng nóng! Muốn làm tiêu điểm được tất cả mọi người chú ý, khiến tất cả đều phải nghe lời mình nói không phải rất dễ dàng sao?" Lâm Yên ung dung mở miệng.

Đa Đa: "Chị nói thì dễ nhỉ? Ai sẽ để ý đến chúng ta? Trong giới giải trí này căn bản chúng ta không có quyền được lên tiếng!"

Lâm Yên tất nhiên rất rõ điểm này.

Cô không phản bác lại Đa Đa, đứng sau lưng đám kí giả không nhanh không chậm nói: "Hello các chư vị phóng viên, quấy rầy một chút rồi, có ai muốn phỏng vấn bạn bè của tôi không?"

"Móa! Cô là ai? Tránh ra một bên!" Trong đám phóng viên có một tay còn không thèm quay đầu lại, tiếp tục vội vã phỏng vấn Tướng Tư Phi.

Lâm Yên mỉm cười: "Tôi là Lâm Yên."

Lâm Yên vừa dứt lời, toàn trường bỗng im ắng hẳn. Mấy giây sau, mọi người mới lần lượt quay đầu nhìn về phía người đang nói chuyện.

"Mẹ nó! Lâm Yên á?"

"Là Lâm Yên sao?"

"Thật hay giả thế? Không phải Lâm Yên trước nay đều không tiếp nhận phỏng vấn sao? Mỗi lần đều là trợ lý cô ta ra mặt mà!"

...

Lâm Yên ho nhẹ một tiếng: "Khụ, các vị kí giả thân mến, chính là tôi đây. Hôm nay nếu mọi người có vấn đề gì thì cứ hỏi."

Nữ chính của mọi vụ scandal bê bối tự tiếp nhận phỏng vấn so với phỏng vấn nữ chính của bộ phim còn ghê hơn nhiều!

Cái tên Lâm Yên này đại biểu cho điều gì, chính là tin tức bất quáỉ xấu xa nhất!

Mấy đám phóng viên chuyên đi moi tin tức bất quáỉ trên tạp chí lớn và đám nhà đài internet tranh thủ thời gian chạy tới.

Tuy nhiên vẫn còn mấy tay phóng viên khinh thường loại diễn viên như Lâm Yên, không hề động đậy. Huống hồ bọn họ còn được Chu Mạn Thiên dùng tiền mời tới, đương nhiên sẽ không đi.

Lâm Yên quét mắt liếc qua tất cả mọi người, cười híp mắt: "Hôm nay bản thân biết gì đều nói hết không giấu diếm, mọi người muốn biết gì đều có thể hỏi, tôi sẽ trả lời tất!"

Lâm Yên: "Đúng rồi, kể cả một vài chuyện như... Tôi với Thẩm Triều Mộ..."

Một vài bộ phận phóng viên mắt sáng cả lên, chạy về đây không ít.

Lâm Yên: "Còn có... Chuyện khó nói giữa tôi và Vệ Từ Phong..."

Vừa dứt lời, lại có một đám nữa chạy tới, đám phóng viên Chu Mạn Thiên mời tới cũng không nhẫn nại nổi.

Lâm Yên: "Đêm hôm đó tôi với Đường Gia Nghiệp rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì. Chuyện giữa tôi, Hàn Dật Hiến và Lâm Thư Nhã trước đó có thù oán thế nào, vì sao ngay cả Bùi Ảnh Đế cũng dính dây mơ rễ má không rõ với tôi..."

Trong nháy mắt, tựa hồ tất cả các phóng viên đều chuyển hướng camera, tất cả đều khiêng nòng pháo nhắm thẳng Lâm Yên.

Trong giới giải trí này sao hạng A nhiều như vậy, Tường Tư Phi cũng không phải là người chói lọi nhất, cũng chẳng được tin bất quáỉ nào từ người cô ta.

So với nữ chính Tường Tư Phi phản bội công ty thì "nữ hoàng tin đồn" Lâm Yên đây còn hot hơn nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 107: Một kẻ hung hãn

Edit: TH

Beta: Sun

Khoảng thời gian trước, Lâm Yên dính vào vụ quan hệ giữa Hàn Dật Hiến và Lâm Thư Nhã xong thì đột nhiên mất tích, làm hại bọn họ không moi được tin tức nào!

Một thời gian sau đó Lâm Yên mới xuất núi, vừa mới quay lại đã có tin tức khiến cả giới giải trí chấn động. Bởi vì cô ta thể mà có qua lại với Bùi ảnh đế, còn có cả ảnh chụp thật nữa.

Chỉ tiếc chuyện này vừa mới tung ra thì lập tức cả hai bên đều phủ nhận. Trong cái giới giải trí này không ai dám viết lung tung scandal về Bùi Nam Như, cho nên dù có là tin bất quáỉ vừa lớn lại vừa hot như vậy cũng bị nguội đi một cách nhanh chóng.

Tuyệt đối không ngờ rằng Lâm Yên từ trước tới nay không bao giờ tiếp nhận phỏng vấn từ giới truyền thông thì hôm nay cô lại phá vỡ nguyên tắc của mình và dám nhận lời phỏng vấn của họ.

Cái cô gái này tùy tiện nhả một câu thôi cũng tuyệt đối là tin tức lớn!

Kiểm com cho cha mẹ ăn cũng dư thừa!

Chuyến này tới đây thật sự quá đáng giá!

Nghĩ đến đây tất cả các kí giả muốn phát điên lên rồi, mặc kệ bát quái hằng ngày thế nào, mục đích đến đây hôm nay ra sao. Tất cả không còn quan tâm gì nữa, lập tức vây quanh Lâm Yên, hoàn toàn quên luôn Trương Tư Phi.

Thời đại này rồi ai mà không muốn viết một bài báo được mọi người quan tâm!

Những nhân viên trong đoàn làm phim cũng không kiềm được dừng lại công việc, buông đồ trong tay xuống, ngóng dài cổ ngó sang.

Trương Tư Phi vốn là ngôi sao sáng thì đột nhiên quanh người vắng tanh. Trên người cô ta mặc một bộ quần áo hoa lệ nhưng lại cực kì lúng túng trước hoàn cảnh này.

Chu Mạn Thiên hoàn toàn không ngờ được nghệ sĩ dưới tay Triệu Hồng Lăng không chút độ hot nào thế mà lại chỉ nói có hai ba câu đã đoạt hết gió, khuôn mặt của cô ta xám xịt lại: "Này... Này phóng viên Giang... Phóng viên Phùng... Các người đi đâu thế..."

Những tay phóng viên này rõ ràng là cô ta bỏ tiền và công sức mời tới tạo đà cho Trương Tư Phi. Kết quả thế mà tất cả đều chạy tới chỗ của Lâm Yên, rốt cục là đã xảy ra chuyện gì?

Đây chẳng khác nào trộm gà không được còn mất năm gạo*!

(*Ý là có mục đích xấu với người ta nhưng bị người ta úp sọt lại. – Bản edit hoàn thiện nhất được cập nhật trên wattpad Meow_team)

Lâm Yên khẽ cười một tiếng, nhìn về phía Đa Đa đang trợn mắt há mồm, mở miệng nói: "Đa Đa, em có biết trong giới giải trí này thật lòng yêu thích và hoan nghênh chị nhất là ai không?"

Đa Đa: "Có loại người như thế tồn tại nữa cơ à?"

Lâm Yên: "Đương nhiên là có!"

Đa Đa: "Ai vậy?"

Lâm Yên: "Paparazzi! Em có biết chị nuôi sống bao nhiêu paparazzi không?"

Cũng thật sự may mắn nhờ có Lâm Thư Nhã vì bôi đen cô mà nghĩ đủ mọi cách làm lớn chuyện, thậm chí không tiếc ngay cả Bùi ảnh đế cũng kéo xuống vũng bùn, đã thế thì cô sẽ tận dụng tốt cơ hội trời cho này, hóa thế yếu thành thế mạnh.

Nắm lấy con dao này của Lâm Thư Nhã, hung hăng ném trả lại cho cô ta.

Đa Đa nhìn đám phóng viên vô cùng nhiệt tình kia: "...". Thật đúng là không có cách nào phản bác.

Đạo diễn Khương Nhất Minh và nhà sản xuất Phùng An Hoa vừa đến, vốn đang cho rằng cánh phóng viên sẽ vây quanh bọn họ rồi cô ý tạo đà* cho nữ chính Trương Tư Phi, kết quả không ngờ Trương Tư Phi đứng lẻ loi một góc không ai hỏi han gì đến.

(* Nguyên là áp lực, ý là mượn thế từ đạo diễn và nhà sản xuất rồi tăng bốc Trương Tư Phi. – Bản edit hoàn thiện nhất được cập nhật trên wattpad Meow_team)

Mà Lâm Yên chỉ dùng dăm ba câu nói thôi đã khiến đám phóng viên bùng nổ.

"Nhà sản xuất Phùng, ông xem thế này... Còn ra cái thể thống gì nữa? Đi quay tạo hình với thử trang phục mà làm loạn thế này à?" Khương Nhất Minh lông mày nhíu chặt.

Trong mắt Phùng An Hoa lóe lên một tia sáng, giọng điệu thoải mái nói: "Không sao, cứ để cho cô gái này làm loạn, loại cơ hội tuyên truyền miễn phí tốt thế này có sao lại không làm..."

Trước đó nữ diễn viên này dám bịa đặt đổ điều cho Hàn Dật Hiền, vu oan cho Lâm Thư Nhã, từng bị Khải Thắng phong sát.

Theo lý thuyết, đoàn làm phim không bao giờ muốn chọn cái loại diễn viên này để tránh rắc thêm phiền toái, bọn họ cũng từng suýt nữa định thay đổi người.

Thế nhưng một nữ diễn viên mà có thể tương đương với cả đoàn đội tuyên truyền của bọn họ thì không thể bỏ qua được.

(*Một đội ngũ quay và sản xuất phim hay mỗi diễn viên đều có đoàn đội hoặc đội ngũ để tuyên truyền/PR cho phim và bản thân mình. – Bản edit hoàn thiện nhất được cập nhật trên wattpad Meow_team)

Chương 108: Phụng hoàng tái sinh

Edit: TH

Beta: Byun

Trong lúc nhất thời, tất cả phóng viên chen chúc chạy tới, chuyển hướng camera nhắm vào Lâm Yên.

Lâm Yên không nói cho bất cứ ai, thực ra sau khi về nước, cô rơi vào tình trạng mất ngủ và suy sụp tinh thần trong thời gian dài, trạng thái luôn yếu ớt.

Có lẽ vì tính tình thay đổi mà mặc dù cô chưa có bước tiến gì lớn nhưng trạng thái đang từng ngày tốt hơn, bận rộn tìm tòi để ngày càng hoàn thiện bản thân. Ăn uống và nghỉ ngơi lúc trước bị rối loạn thì nay đã như người bình thường. Chứng mất ngủ lâu dài cũng trở nên tốt hơn không ít, buổi sáng chỉ tùy tiện chăm sóc một chút cũng khiến làn da đẹp lên nhiều.

Mọi người chỉ thấy cô gái ấy mặc một bộ đen từ đầu đến chân, chiếc quần jean bó sát làm tôn lên đôi chân thon dài thẳng đuột. Tóc dài như những dây mây là lướt trên đầu vai, gương mặt không chút trang điểm nào nhưng không giống lúc xưa lợt phớt trắng nhợt. Giờ đây làn da vừa mịn màng lại trắng bóc, không chút tí vết nào. Thậm chí ngay cả lỗ chân lông cũng không hề thấy đâu, trên gò má ửng hồng tự nhiên.

Cô gái từ từ chậm rãi tháo chiếc mũ lưỡi trai đang che kín nửa gương mặt xuống, để lộ ra ngũ quan tuyệt đẹp. Sống mũi nhỏ tinh tế, bờ môi hồng mềm mại như cánh hoa anh đào, đôi lông mày đen nhánh như được vẽ lên hàng nước mực. Nhất là cặp mắt hoa đào kia, đuôi mắt hơi xéch lên, giữa hai hàng lông mày như điểm ánh sáng nhỏ, đáy mắt hiện lên vẻ lười biếng nhàn nhạt không khác nào tuyệt tác dưới bút vẽ của thi sĩ. Cả người đều toát vẻ năng động tràn đầy nhựa sống.

Trước đó, khi Lâm Yên bị vu oan vào chuyện tình cảm giữa Hàn Dật Hiền và Lâm Thư Nhã, đã từng có paparazzi chụp được một tấm ảnh của cô. Tấm hình ấy quả thật lười thôi lếch thếch như nữ quý.

Tất cả cánh phóng viên có mặt ở đây đều cho rằng cô sẽ là một bộ dáng oán phụ âm u lếch thếch, nhưng hoàn toàn không ngờ được rằng nhan sắc lại chói lóa như vậy.

Trong chốc lát tất cả đều rơi vào trạng thái im lặng đến quỷ dị.

Từ khi Lâm Yên vào đến giờ vẫn đội mũ lưỡi trai che kín mặt, sau đó chỉ có vui đầu vào chơi game. Vừa rồi các nhân viên trong đoàn làm phim cũng không hề thấy rõ mặt cô, mãi đến tận bây giờ mới được chiêm ngưỡng.

Nếu không phải vừa rồi chính miệng Lâm Yên nói ra thân phận của mình, các phóng viên suýt chút nữa đều không nhận ra. Một lúc lâu sau tất cả mới sực tỉnh, anh nhìn tôi tôi nhìn anh quay ra bàn tán.

"Cha... Cha mẹ ơi! Đại nỷ nhân này có phải là Lâm Yên thật không đấy? Thay đổi quá lớn rồi? Có phải cô ta đi phẫu thuật thẩm mỹ hay không?"

"Không, nhìn kĩ đi. Ngũ quan trên mặt không thay đổi gì đâu. Chính là... Nói thế nào bây giờ nhỉ... Cho người ta cảm giác thay đổi hoàn toàn..."

"Thực ra giá trị nhan sắc của Lâm yên cũng cực cao đấy nhé! Mấy người không nhớ tấm hình tạp chí nổi khắp mạng xã hội của Lâm Yên sao?"

...

Thực ra trước khi Lâm Yên đi theo sự nghiệp diễn xuất thì nổi tiếng nhờ một bức hình.

Đó là ảnh chụp tạp chí. Lâm Yên ngồi trên chiếc xe thể thao cũ mang phong cách retro*, lười biếng nghiêng đầu chống trán, ánh mắt đắm đắm nhìn khung cảnh đất trời xa xăm, đáy mắt chập chờn trong đêm như được thổi một ngọn lửa bùng cháy.

(*Phong cách retro đã từng chú thích ở một chương, hiểu là theo phong cách cổ xưa. Chi tiết thỉnh tra google.)

Chỉ một tấm hình đã khiến cư dân mạng giật mình. Trên gương mặt cô gái ấy ẩn hiện đầy vẻ chứa đựng đau thương làm lòng người rung động.

Khi đó, nhóm fans yêu thích cái đẹp đã tìm đến cô.

Một tấm hình thôi có thể thu hút vô số fans hâm mộ. Được trời xanh ưu ái ban cho thể này trong giới giải trí bao nhiêu người mơ ước cũng không có nổi.

Chỉ tiếc trạng thái sau này của Lâm yên càng lúc càng tệ, không biết có phải vì giảm béo quá mức không mà thân thể nhìn trông gầy gò trơ xương. Gương mặt hoàn mỹ kia càng ngày càng u ám xám xịt khiến người ta không thể yêu thích nổi, hoàn toàn tự diệt đi hết vẻ sức sống trên người mình, càng dùng

nhắc tới cách ăn mặc và hóa trang của cô khiến người khác không còn gì để nói.

Nhưng không ngờ, chỉ mới mấy ngày trôi qua, cô gái này lại lần nữa xuất hiện trước mặt công chúng giống như phượng hoàng tái sinh*, thay đổi xác thịt**.

(*Nguyên là dự hỏa trùng sinh – một điển tích phượng hoàng tái sinh từ tro tàn

**Thoát thai hoán cốt – thay đổi da thịt trở thành một người hoàn toàn khác.)

Rõ ràng vẫn là khuôn mặt tuyệt đẹp kia, nhưng vẻ đẹp ấy lại khiến lòng người rung động.

Thậm chí so với hồi xưa một tấm ảnh khiến cả cộng đồng mạng dậy sóng thì nay còn kinh diễm hơn thế.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 109: Phản công

Edit: TH

Tướng Tư Phi giận đến mức nghiêng răng treo treo, phong cách ăn mặc vừa LOW vừa quê mùa như con nhai ranh Lâm Yên kia thể mà cũng dám cướp sự chú ý của cô ta.

Chu Mạn Thiên cười lạnh, "Khó trách Triệu Hồng Lăng đưa cô ta đến đây, cũng chỉ là hạng dùng tiền đi phẫu thuật thẩm mỹ mà thôi! Ha ha, người đại diện cũ này của em đúng là thèm tiền đến điên rồi!"

Tướng Tư Phi vòng hai tay khoanh ngực, "Cũng hết cách rồi, ai bảo sau khi em đi dưới tay cô ta không còn ai nữa."

Tiếng nói của hai người này không hề nhỏ. Tầm mắt của Lâm Yên xuyên qua đám đông bắn thẳng về phía Chu Mạn Thiên và Tướng Tư Phi, khóe miệng hơi cong lên, đáy mắt ngập ý cười.

Ồ, dưới tay Triệu Hồng Lăng không có nghệ sĩ nào sao? Không phải mấy năm nay toàn bộ công sức và tâm huyết đều dành cho Tướng Tư Phi hay sao!

Lâm Yên trực tiếp lên tiếng, "Mới vừa rồi tôi nghe vị đại diện cấp cao - Chu Mạn Thiên nói rằng người đại diện của tôi là chị Triệu Hồng Lăng vì vợ vét tiền của mà chỉ cho Tướng Tư Phi nhận đóng toàn phim ế?"

Chu Mạn Thiên thấy Lâm Yên đột nhiên nhắm lưỡi dao vào mình, cô ta xì một tiếng rõ dài, giọng điệu đầy khinh bỉ, "Thì sao? Chẳng lẽ tôi nói sai à?"

"Cô Tướng Tư Phi, cô có đồng ý với lời này của người đại diện của mình là Chu Mạn Thiên không?" Lâm Yên nhìn về phía Tướng Tư Phi, tiếp tục hỏi.

Tướng Tư Phi trầm mặt không đáp lại, xem như đã thừa nhận.

Bởi vì diện mạo của cô ta quá bình thường, cho nên từ trước tới giờ cô ta luôn để ý tới dáng vẻ của mình. Nhưng Triệu Hồng Lăng cứ để cô ta phải nhận những vai diễn quê mùa, thậm chí để còn có ý bảo cô ta phải diễn những vai xấu xí, cô ta đã sớm không chịu nổi nữa rồi.

Mỗi lần lên mạng đọc được những bình luận chê bai về bề ngoài của cô ta khó nhìn, cô ta càng căm ghét ghi hận trong lòng.

Mà hiện giờ gương mặt không hề trang điểm của Lâm Yên bắn ra hào quang bốn phía như cái gai nhọn hoắt đâm thẳng vào lòng cô ta.

Lâm Yên thấy Tướng Tư Phi ngậm thừa nhận thì cười lạnh một cái, quét mắt nhìn tất cả đám phóng viên rồi nói thẳng: "Tốt, nếu đã vậy thì tôi và các vị có mặt ở đây cùng điểm lại tác phẩm trong những năm gần đây của cô Tướng Tư Phi."

Bản thân tôi còn kém coi nhiều mặt nhưng riêng về trí nhớ thì cũng không tồi.

Nếu như tôi nhớ không nhầm thì cô Tướng Tư Phi đây đã đi diễn ba năm, tất cả hết năm bộ phim.

Bộ phim đầu tiên là tác phẩm đầu tay của Tướng Tư Phi, thủ vai một cô gái thôn quê nơi nghèo khó bị coi rẻ trong miệng vị đại diện Chu kia chính là tác phẩm đã thành danh, bộ phim này đã mang lại giải thưởng nữ phụ xuất sắc nhất trong giải điện ảnh Kim Tông cho cô.

Bộ phim thứ hai vào vai thiếu nữ bất lương cũng chính là vai mà người đại diện cấp cao họ Chu của cô khinh thường, mặc dù bỏ lỡ thời gian bình xét nhưng phim đã đại bại trở nên cực kì hot, được rất nhiều nhà phê bình khen ngợi.

Bộ phim thứ ba hợp tác cùng với Ảnh hậu Lưu Tư Văn đã trực tiếp lọt vào danh sách những bộ phim điện ảnh xuất sắc nhất trong liên hoan phim Lạc

Lâm

Bộ phim thứ tư đảm nhiệm vai nữ chính đã giành được giải nữ chính xuất sắc nhất của Cành cọ vàng.

Bộ phim thứ năm vào một tháng trước cô Tường Tư Phi cũng đã giành vai nữ chính xuất sắc nhất của giải điện ảnh Cành cọ vàng, nhờ vậy đã đưa vị thế của cô trở thành sao hạng A..."

Lập luận của Lâm Yên đầy đanh thép, không bỏ sót bất cứ thông tin nào.

Sau đó ánh mắt cô lạnh như băng nhìn về phía Tường Tư Phi và Chu Mạn Thiến: "Mọi người đều biết, mấy năm những bộ phim điện ảnh nghệ thuật rất ít ỏi, cộng thêm thu nhập còn kém hơn nhiều so với một bộ phim thương mại, thậm chí còn không bằng một bộ phim máu chó.

Vị đại diện Chu này, và cả cô Tường Tư Phi nữa, các người nói rằng Triệu Hồng Lăng một lòng tham chỉ vì muốn vợ vét của cái, đồng thời phán rằng những kịch bản phim trên đều tệ hại. Vậy thì xin hỏi, hai vị là cho rằng ban giám khảo giải Cành cọ vàng bị mù hay toàn thể những người đang xem điện ảnh cũng vậy? Hay là cho rằng, phim không kiếm được nhiều tiền thì là phim tệ?"

Trong nháy mắt Lâm Yên vừa dứt lời thì toàn trường lặng ngắt như tờ.

Một lúc lâu sau các kí giả đều đồng loạt quay về hướng của Tường Tư Phi và Chu Mạn Thiến.

(*Cành cọ vàng là giải thưởng điện ảnh thuộc Liên hoan phim quốc tế Cannes.)

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Kể vong ơn bội nghĩa

Edit: Nhi o(͡° ͜ʖ ͡°)o

Beta: TH

Mặc dù thanh danh của Lâm Yên không tốt, giá trị uy tín gần như là số không, lời nói ra sẽ không ai tin, nhưng mà những lời cô vừa nói đều rất có lý, có chứng cứ đầy đủ, logic chặt chẽ, không hề có chút sơ hở nào.

Tường Tư Phi có thể có địa vị và danh tiếng như ngày hôm nay đều là nhờ vào những phim cô ta đã nhận.

Mà trong giới giải trí, tất cả mọi người đều vô cùng tán thành đối với năng lực chọn phim của Triệu Hồng Lăng.

Nhưng bây giờ Tường Tư Phi vừa mới chuyển công ty khác đã vội vàng phủ nhận toàn bộ nỗ lực của người đại diện cũ, ngay cả quá khứ của mình cũng chối bỏ.

Hơn nữa còn ghét bỏ những nhân vật mình diễn trước kia không đủ cao thượng.

Chuyện này có vẻ hơi đi quá xa rồi.

Tường Tư Phi nghe được lời nói này của Lâm Yên, không thốt ra nổi một chữ nào, sắc mặt lập tức trắng bệch.

Chu Mạn Thiến vừa mới đắc ý vênh vao, lúc nói chuyện cũng không động não nên nghe xong lời của Lâm Yên thì mới biết là không ổn, sắc mặt cũng lập tức thay đổi.

Triệu Hồng Lăng để Tường Tư Phi nhận toàn là phim điện ảnh "bị vùi dập giữa chợ", đối xử lạnh nhạt với cô ta, thậm chí còn bòn rút tiền lời, dưới tình huống lớn xảy ra như thế, cái loại phim này không dơ tệ thì còn là cái gì?

(*Bị vùi dập giữa chợ: từ này xuất phát từ những tác giả viết tiểu thuyết mạng như Quẩn Quẩn, dùng hết tâm huyết viết 1 bộ truyện nhưng không có người đọc tác giả sẽ nói câu: "Bị vùi dập giữa chợ". Ở đây cũng như vậy, phim điện ảnh hay nhưng ít lượt xem, người không biết bấm vào xem lượt view và bảo phim tệ. - Cắt nghĩa by cvter KOL)

Nhưng Chu Mạn Thiến không ngờ được rằng Lâm Yên sẽ mang giải thưởng ra để nói chuyện, thậm chí còn lôi cả ban giám khảo và khán giả mê điện ảnh vào.

Trận vạch mặt này của Lâm Yên quá có trình độ, các phóng viên bắt đầu có lòng phản bội. Khương Nhất Minh đứng bên cạnh nghe xong cũng gật đầu liên tục.

Một vị phóng viên nhận tiền của Chu Mạn Thiên cũng nhin không được mà mở miệng: "Thực ra với điều kiện của Tướng Tư Phi, Triệu Hồng Lăng hướng cho cô ta đi con đường này cũng không có vấn đề gì, với điều kiện như cô ta thì cả đời này chỉ có thể đóng vai phụ mà thôi. Cô ta đóng phim ba năm đã nổi tiếng, thế này cũng đã rất may mắn rồi!"

"Đúng vậy, gặp được một người đại diện đáng tin cậy như vậy!"

"Đáng tiếc, đối phương lại không hề cảm kích! Bây giờ nổi tiếng rồi, còn ôm đuôi công ty mới nữa nên lập tức chê bai những bộ phim kia dở tệ!"

"Không chỉ có thế, còn đưa người đại diện mới tới chằm chọc khiêu khích người ta, đây không phải kẻ vô ơn bội nghĩa hay sao?"

...

Đa Đa vốn còn sợ Lâm Yên sẽ làm loạn, nhưng không hề nghĩ tới Lâm Yên lại nói ra những lời này.

Cô bé ngơ ngác và sững sờ ngay tại chỗ, ánh mắt nhìn Lâm Yên rất phức tạp.

Mà Triệu Hồng Lăng chỉ chậm rãi nhắm mắt, thờ dài một cái.

Vốn Triệu Hồng Lăng cho là mình có thể chấp nhận, có thể lý giải, có thể thoải mái, diễn viên dưới tay cô có thể đi ở tùy ý, từ trước tới giờ cô không bao giờ ép ở lại.

Nhưng khi nghe được những lời Lâm Yên, nghe cô đếm được mình đã hao tâm phí sức lấy tài nguyên cho Tướng Tư Phi thế nào, nghĩ đến bản thân mình những năm nay vẫn luôn giữ vững lập trường thì trong lòng không khỏi chua xót...

Thấy tất cả phóng viên bắt đầu chỉ trích, Chu Mạn Thiên tức đến nổi phở: "Lâm Yên! Vừa rồi chẳng qua là tôi nói sai, ý của tôi là Tư Phi được đánh giá rất cao là do có tài nguyên tốt mà thôi!"

"Ha, cho nên những bộ phim trước kia của cô ta đều thành phim siêu dở hay sao?" Lâm Yên không cho cô ta lái sang đề tài khác.

Chu Mạn Thiên chán nản, đáy mắt thoáng qua một tia lạnh lẽo, lạnh giọng nói: "Lâm Yên, cô còn dám ở đây giả nhân giả nghĩa. Trong giới này người quay phim tệ nhiều nhất, kiếm tiền nhờ độ hot, không biết xấu hổ nhất chắc chắn là cô! Người đại diện thế nào thì diễn viên thế ấy, có loại nghệ sĩ này dưới trướng thì vị người đại diện Triệu Hồng Lăng kia có thể là dạng người tốt đẹp gì?"

Lâm Yên hơi nhíu mày, cô thừa biết cô ta nhất định sẽ chơi chiêu này nên không nhanh không chậm nói: "Ha ha, vị đại diện cấp cao họ Chu, cái chiêu đổi trắng thay đen này của cô chơi cũng đẹp đấy. Chỉ là đáng tiếc mọi người đều biết rằng Lâm Yên tôi không thích bị quản giáo, thích làm theo ý mình, luôn bất hòa với Triệu Hồng Lăng. Chẳng qua là chị Lăng vì coi trọng hợp đồng, muốn phụ trách đến nơi đến chốn nên mới nhường nhịn tôi, không đá tôi ra ngoài."

Cho nên chuyện tôi nhiều vết nhơ thì đó cũng là chuyện của tôi, một đóa hoa tươi như Triệu Hồng Lăng chỉ là không may cắm vào bãi phân trâu là tôi mà thôi!"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Lặng lẽ không cần giữ công

Edit: Kali

Beta: TH

Haha ——

Làm gì có ai tự nói mình như vậy chứ?

Một đám phóng viên nghe được lời này của Lâm Yên đều buồn cười.

Lúc trước Lâm Yên và người đại diện Triệu Hồng Lăng này quả thật đã nhiều lần âm ỉ bất hòa, đây cũng là sự thật.

Trợ lý Lưu Tiểu Doanh của Lâm Yên thậm chí từng khóc lóc tố cáo rằng Triệu Hồng Lăng ngược đãi đánh đập Lâm Yên gì đó nữa, cuối cùng sự thật được chứng minh chẳng qua là bị vu oan, xem chút nữa mà trở mặt với công ty quản lý, cuối cùng vẫn là Triệu Hồng Lăng đứng ra bảo vệ Lâm Yên.

Hơn nữa những lời này của Lâm Yên quả thực quá tuyệt vời!

Nói cái gì mà Triệu Hồng Lăng trước sau như một, không bao giờ thay đổi, chú trọng tuân theo bản hợp đồng?

Đây chẳng phải là đang mĩa mai Tường Tư Phi bội ước, hủy bỏ hợp đồng trước thời hạn sao?

Hợp đồng năm năm mà mới được có ba năm vừa hot đã chạy, Triệu Hồng Lăng quả thực mất cả chì lẫn chài, uổng phí ba năm khổ tâm.

Trong chốc lát vẻ mặt của các phóng viên nhìn Tường Tư Phi và Chu Mạn Thiển càng thêm khinh bỉ.

Việc truyền thông Vạn Chúng gần đây điên cuồng đi đào gót tường mọi người cũng có nghe qua, trước đó vẫn không cảm giác được gì, bây giờ ngẫm lại thấy hành vi này quả thật có chút ghê tởm.

Không đợi Chu Mạn Thiển mở miệng, Lâm Yên cười híp mắt tiếp tục nói: "Hơn nữa nếu như dựa theo logic này của cô, diễn viên không biết xấu hổ cho nên người đại diện cũng không cần mặt mũi."

Thí dụ như theo cách nói của cô thì nếu Triệu Hồng Lăng không biết xấu hổ. Như vậy, tôi chẳng phải cũng giống chị ấy, Triệu Hồng Lăng không biết xấu hổ suy ra chị ấy đào tạo ra diễn viên chắc chắn cũng không cần mặt mũi, cho nên Tường Tư Phi cô cũng không cần mặt mũi rồi?"

"Cô... cô..."

Chu Mạn Thiển bị Lâm Yên nói cho đến một câu cũng không thể phản bác, suýt chút tức đến hộc máu.

Tất cả đám phóng viên ở bên cạnh nghe say sưa ngon lành, hận không thể đem cái ghế đầu qua ngồi, lấy thêm ít hạt dưa.

Trước đây làm sao lại không biết Lâm Yên nói hay như thế chứ, quả thực rất có năng lực tư duy logic nha?

Quả thực là người cãi lộn xuất sắc!

Lâm Yên mỉm cười, lặng lẽ không cần ghi công.

Cãi nhau với cô ư?

Từ nhỏ đến lớn, cô thi tranh luận đều chưa từng thua!

Khi học cấp 3, từng đại diện trường tham gia giải tranh luận cả nước, không phụ sự mong đợi của mọi người làm đối thủ khốc lóc âm ỉ.

Thực ra cũng không phải cô muốn âm ỉ nhưng do thắng cuộc thi tranh luận thì có tiền thưởng, hơn nữa lại không cần hao phí thể lực chỉ cần dùng miệng là được.

Cho nên trong tất cả các loại thi đấu, cô thích nhất là thi tranh luận.

Năm đó đi nước ngoài, sau khi gia nhập đội xe, cô chỉ vì lợi ích trước mắt mà điên cuồng thi đấu kiếm tiền, kết quả gây ra nhiều sai lầm nghiêm trọng thiếu chút nữa mất mạng.

Để cô tĩnh tâm lại, thầy cô đã sắp xếp đủ loại đặc huấn đặc biệt, bao gồm huấn luyện thể chất, dã ngoại sinh tồn và huấn luyện lòng kiên nhẫn bằng cờ vây, thư pháp để ép cô tu tâm dưỡng tính. Đồng thời, thầy cô còn thúc giục cô thi vào ngành Khí động lực học của Viện Công nghệ Massachusetts (MIT) Mỹ.

Lúc đó ở trường học, cô cũng thi đấu điên cuồng, chỉ cần thi đấu có tiền thưởng đều tham gia, lúc ấy thắng được nhiều nhất cũng là thi về tranh luận.

Cô vì nghiên cứu nguyên lý xe đua mới học Khí động lực học, chuyên ngành này rất lạ, mà trường học không có ai biết cô là tay đua xe, nếu như công khai cô sợ bí danh của mình sẽ bị đào ra, cho nên chuyện này cô cũng chưa từng có nói với Lâm Thư Nhã.

Kể cả những lúc cô thi đấu nguy hiểm, những lúc đặc huấn chịu đựng được những cái gian khổ kia, bao nhiêu lần suýt chút nữa chết, bao nhiêu lần suýt chút nữa chống đỡ không nổi, cô cũng chưa từng nói một chữ với Lâm Thư Nhã...

Sau cùng, tầm mắt Lâm Yên lướt qua hết thầy phóng viên ở đây, mỉm cười mở miệng: "Quản lý vàng Chu Mạn Thiển của truyền thông Vạn Chúng tức giận mắng giải thưởng Cảnh cộ Vàng quá tệ, ban giám khảo mất mù, Ảnh Hậu Kim Tông Tường Tư Phi tự nói bản thân đồng từ trước đến nay đều là phim tệ... Các vị phóng viên thân mến, ngay cả tiêu đề tôi cũng đã nghĩ giùm các người, tin tức này mọi người có hài lòng không?"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 112: Sẽ không bao giờ

Edit: Kali

Beta: TH

Lúc này Tường Tư Phi không còn chút hình tượng nữ thần nào, trên mặt đầy vẻ hoảng loạn, thậm chí có chút oán trách làm sao trong trường hợp này Chu Mạn lại không lựa lời mà nói.

Nếu như là Triệu Hồng Lăng thì tuyệt đối sẽ không phạm phải sai lầm cơ bản này, không bao giờ để người ta nắm được nhược điểm còn khiến cô ta bị vạ lây!

Nhưng Tường Tư Phi lại không dám tức giận với Chu Mạn Thiên, chỉ có thể lo lắng nói: "Chị Thiên, chị mau nghĩ biện pháp gì đi, tuyệt đối không thể để cho những tin tức này truyền ra ngoài..."

Những tin tức này một khi được tung ra, chính là đắc tội với toàn bộ nhân vật đức cao vọng trọng trong giới giải trí, quả thực Lâm Yên đang muốn đẩy cô ta vào chỗ chết!

Chu Mạn Thiên cũng không nghĩ tới mình chỉ tùy tiện nói một câu mà lại gây ra họa lớn như vậy, nhất thời luống cuống mặt mũi đỏ bừng mắng: "Lâm Yên! Cô đừng có ngậm máu phun người! Tôi đã nói rồi, chẳng qua là tôi nói sai thôi!"

Hôm nay nhiều phóng viên đến nhiều như vậy mà sự việc lại âm ỉ quá lớn, cho dù muốn vụ việc yên tĩnh lắng xuống cũng không được.

Lúc này Đa Đa quả thực nở mày nở mặt, cười lạnh một tiếng rồi mở miệng nói: "Vị đại diện cấp cao họ Chu này, cô rốt cuộc có phải là nói sai hay không thì nói với chị Yên của tôi cũng vô dụng thôi, phải xem các vị ban giám khảo và các quý khán giả mê điện ảnh có tin hay không!"

Chu Mạn Thiên cắn răng: "Các người rõ ràng cố ý châm ngòi!"

"Châm ngòi cũng phải có đồ để chúng tôi đốt chứ, lời là từ chính miệng của cô nói ra cũng không phải chúng tôi dè dặt lên cổ để ép cô nói! Vừa rồi chị Yên của tôi cũng đã hỏi lại nhiều lần nhưng chính Tường Tư Phi cũng đã ngầm thừa nhận rồi!"

Ngay lúc hai người đang lờ qua tiếng lại thì ở cửa đột nhiên truyền đến một loạt tiếng hô đầy kích động ——

Chỉ thấy một cô gái được người đại diện và một đám vệ sĩ đang bảo vệ bao quanh, mặc một bộ váy sang trọng thoát tục mới ra mắt của hãng Dior, dáng vẻ tao nhã đi đến.

Cô gái vừa mới xuất hiện thì trong nháy mắt toàn trường xôn xao cả lên.

"A a a! Trời ạ! Thư Nhã! Là Lâm Thư Nhã!"

"Lâm Thư Nhã làm sao lại tới đây! Cô ấy không tham gia diễn bộ phim này mà? Hàn Dật Hiên cũng có tham gia diễn nhưng cũng chỉ là vai khách mà thôi nên buổi thử trang phục hôm nay cũng không cần đến!"

"A a a a Thư Nhã quá đẹp quá có khí chất! Thư Nhã nhìn tôi đi! Tôi là fan của cô!"

...

Mọi người hoàn toàn không nghĩ đến một buổi thử trang phục bình thường thôi, mà Tiểu Hoa Đán* Lâm Thư Nhã hot nhất hiện nay đến nỗi chạm tay vào cũng có thể bùng trong giới giải trí lại đột nhiên xuất hiện ở đây.

(*Tiểu hoa đán ý chỉ những nữ minh tinh xinh đẹp có sức hút và độ nổi tiếng rất cao.)

Các tay phóng viên quả thật kích động đến điên rồi, trong nháy mắt tất cả đều gọi tên Lâm Thư Nhã, chạy như bay đến cạnh Lâm Thư Nhã.

Lâm Yên nghiêng về vẻ đẹp năng động thậm chí còn có tính xâm lược, giống như một ngọn lửa bùng cháy, có thể thiêu đốt tất cả.

Mặc dù vẻ đẹp Lâm Thư Nhã không kinh diễm được như vậy, nhưng mà lại trong sáng đáng yêu, tươi đẹp và ngọt ngào.

Ánh mắt của cô gái trong như hồ nước, đôi môi mềm mại giống như cánh hoa anh đào, ánh mắt sáng lấp lánh dịu dàng, chỉ một cái liếc mắt thôi cũng khiến người ta nổi lên mong muốn mãnh liệt muốn bảo vệ mình, hận không thể đem cả thế giới dâng đến trước mặt cô ta.

Thấy Lâm Thư Nhã đột ngột xuất hiện, Lâm Yên chau mày lại sau đó bả vai bị người bên cạnh nhẹ nhàng đỡ lại.

Lâm Yên: "Chị Lăng..."

Triệu Hồng Lăng giống như muốn an ủi cô nhưng lại không biết phải nói gì cho phải.

Lâm Yên ngược lại không thêm đề ý, chỉ cười cười nói: "Chị Lăng yên tâm, em sẽ không náo đâu."

Mất không chế và náo loạn đó là bởi vì còn đau lòng, còn không cam lòng, còn muốn nuôi hi vọng, nhưng bây giờ thì cô sẽ không.

Lâm Thư Nhã vừa xuất hiện lập tức trở thành trung tâm sự chú ý của tất cả mọi người.

Nhà sản xuất Phùng An Hoa và đạo diễn Khương Nhất Minh cũng tự mình tới nghênh đón.

Phùng An Hoa là một lão cáo già, lập tức cười chào hỏi: "Ồi chào, khách quý hiếm gặp đây mà Lâm tiểu thư, hôm nay sao lại rảnh rỗi đến nơi này của chúng tôi vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 113: Ép buộc nhận lời xin lỗi

Edit: TH

Lâm Thư Nhã khách khí chào hỏi hai người: "Chào sản xuất Phùng, chào đạo diễn Khương. Hôm nay mạo muội tới đây, hy vọng không quấy rầy hai vị, tôi đến đây thăm trường quay!"

Thăm phim trường?

Cô ta thăm ai?

Tất cả mọi người lộ vẻ hồ nghi.

Phùng An Hoa cũng nghi ngờ mở miệng, "Thăm trường quay? Nhưng hôm nay Hàn Dật Hiền không có buổi thử vai ở đây..."

Lâm Thư Nhã dịu dàng mỉm cười ngọt ngào nhìn Phùng An Hoa, sau đó nhìn về phía cánh phóng viên đang vây quanh, chậm rãi giải thích lý do, "Cách đây không lâu, tôi chính thức tiếp quản chỉ nhánh dưới tổng công ty của ba tôi là truyền thông Vạn Chúng, mà cô Tường Tư Phi là trọng điểm bồi dưỡng của công ty chúng tôi, 《Kỷ Phùng Định Thủ》 là bộ phim đầu tiên của Tư Phi khi mới về công ty, cho nên hi vọng mọi người có thể ủng hộ nhiều hơn!"

Mọi người nghe thế mới chợt hiểu ra, thì ra là vậy.

Hóa ra là vì Tường Tư Phi mà tới!

Tuy nói hành động bội ước nhảy sang công ty khác của Tường Tư Phi làm cho người khác rất khinh thường. Thế nhưng, phải nói thật truyền thông Vạn Chúng có chỗ dựa là cây cổ thụ công ty Khải Thắng này, điều kiện đúng là hơn rất nhiều so với loại công ty giải trí nhỏ như Khải Tinh, cũng khó trách Tường Tư Phi tình nguyện mang tiếng xấu mà vẫn bỏ đi.

Lần này có phóng viên lập tức thừa cơ đặt câu hỏi: "Cô Lâm Thư Nhã, ở đây vừa mới xảy ra xung đột, người đại diện của quý công ty ngang nhiên chửi bới giải thưởng Kim Tông, không biết cô có muốn nói gì không?"

Lâm Thư Nhã nghe vậy, vẻ mặt không có chút lúng túng nào, bình tĩnh nhìn mọi người rồi không nhanh không chậm nói: "Chuyện vừa mới xảy ra lúc này tôi đã nghe trợ lý của mình nói rồi.

Đầu tiên là truyền thông Vạn Chúng chúng tôi rất trọng dụng nhân tài có tiềm lực và kỹ năng diễn xuất tốt trong giới giải trí này. Cá nhân tôi cũng vô cùng kính trọng những diễn viên thuộc phái thực lực.

Vì vậy chúng tôi mới có lòng đi mời cô Tường Tư Phi, hết mình giúp đỡ cô ấy tranh thủ được những tài nguyên tốt nhất."

Những lời này của Lâm Thư Nhã cực kì tinh ranh. Đầu tiên là tẩy trắng toàn bộ cho truyền thông Vạn Chúng, rõ ràng đi đào góc tường người khác, cướp nhân tài của người khác về nhưng lại lấy danh nghĩa vô cùng đẹp đẽ là quý trọng nhân tài.

Lâm Thư Nhã tiếp tục nói: "Rất xin lỗi vì người đại diện của công ty chúng tôi sơ ý dẫn đến những hiểu lầm không đáng có cho mọi người, nhất định là gây tổn hại đến danh dự của cô Triệu Hồng Lăng."

Lâm Thư Nhã nói xong đi thẳng tới trước mặt Triệu Hồng Lăng, thái độ thành khẩn mở miệng, "Tại đây tôi xin được thay mặt Chu Mạn Thiển, trình trọng xin lỗi cô Lăng, hy vọng cô có thể bỏ qua cho."

Đa Đa không ngờ chỉ với đôi ba câu của Lâm Thư Nhã đã xé xóa hết mọi chuyện, cô bé nổi giận, "Đào góc tường của người ta, còn dám đem người đến thị uy rồi châm chọc khiêu khích, một câu xin lỗi là xong à?"

Lâm Yên bình tĩnh nhìn một màn này, trên mặt không để lộ bất kì cảm xúc nào.

Nếu như là người khác đến làm chuyện này thì không chỉ dăm ba câu là bỏ qua được.

Nhưng nhân duyên và hình ảnh của Lâm Thư Nhã trong giới giải trí quá tốt, chỉ cần cô ta ra mặt thì đã có phân nửa phóng viên đã quay ngoắt về phía cô ta rồi.

Cộng thêm thái độ nhún nhường nhận lỗi của Lâm Thư Nhã dưới con mắt của mọi người. Lời xin lỗi này Triệu Hồng Lăng không muốn cũng chỉ có thể chấp nhận.

Thế nhưng nếu một khi Triệu Hồng Lăng chấp nhận thì vấn đề này lại rơi vào phạm vi ân oán cá nhân rồi.

Lâm Yên trầm mặc nhìn Lâm Thư Nhã đứng một bên như thể cô là người đầu tiên biết rõ cô ta.

À, hiền lành lương thiện, vô tư trong sáng?

Những ký giả kia nghe được những lời này của Lâm Thư Nhã thì liên tục gật đầu, trong mắt đầy vẻ kính nể và tán đồng, sự phẫn nộ ban nãy đã vơi đi không ít.

"Cô Lâm Thư Nhã mặc dù tuổi còn nhỏ nhưng cách đối nhân xử thế thật khiêm tốn lễ phép!"

"Đúng vậy, thực ra ban đầu truyền thông Vạn Chúng cũng chỉ có ý tốt mà thôi..."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Tin tức bát quái gây chấn động

Edit: Nhi ●ε ●

Beta: Byun

Hiển nhiên Triệu Hồng Lăng hiểu rõ được tình hình bây giờ, không kiêu ngạo cũng không tự ti mở miệng nói: "Lâm tiểu thư khách khí rồi."

Tướng Tư Phi vừa nhìn thấy Lâm Thư Nhã xuất hiện thì lập tức biết có người đáng tin cậy, trên mặt khôi phục lại biểu cảm ngạo nghễ vừa rồi.

Triệu Hồng Lăng chỉ là người đại diện của công ty nhỏ, không có cô ta thì chức vị tổng thanh tra khó mà giữ được. Lâm Yên lại là đưa què mùa huênh hoang khoác lác. Thế mà bọn họ còn đòi đầu với cô ta!

Chỉ cần Lâm Thư Nhã nói một câu thì dù là phiền phức ngập trời cũng có thể giải quyết.

Vừa rồi Chu Thiên Mạn còn đang hoảng hốt đã lập tức đứng thẳng lưng lên, đứng sau lưng Lâm Thư Nhã đi theo nói xin lỗi qua loa. Nhưng trong giọng nói lại không hề có chút áy náy nào: "Tổng thanh tra Triệu, thật ngại quá. Thực ra mới vừa tôi cũng đã giải thích, là tôi nói sai, nhưng ai biết diễn viên Lâm Yên cứ nắm lấy lời nói sai của tôi không buông, ài..."

Nghe được lời này của Chu Mạn Thiên, các phóng viên theo bản năng nhìn về phía Lâm Yên.

Sau đó đột nhiên nghĩ đến một việc ——

Lâm Yên!

Lâm Thư Nhã và Lâm Yên!!!

Sao lại suýt chút nữa quên đi tin siêu bát quái này cơ chứ!

Các phóng viên lập tức phản ứng, nhân cơ hội xông lên phía trước hỏi dồn dập.

"Thư Nhã, hôm nay Lâm Yên cũng tới đây. Trước đó, cô ấy nhiều lần bịa đặt chuyện của cô và Hàn Dật Hiên. Đối với chuyện này cô có muốn nói gì không?"

"Tiểu thư Lâm Thư Nhã! Trước đây Lâm Yên vu oan cô là người thứ ba, đối với chuyện này cô thấy thế nào?"

"Đúng vậy Thư Nhã! Lâm Yên không biết xấu hổ bịa đặt vu oan như vậy, cô không truy cứu trách nhiệm pháp lý với cô ta sao?"

Trong chốc lát, tất cả mọi người ai nấy đều hùng hực tinh thần hóng tin bát quái, tất cả ánh mắt đều tập trung vào ân oán giữa Lâm Thư Nhã và Lâm

Yên.

Quả nhiên, chỉ cần có Lâm Yên thì sẽ có rất nhiều tin tức. Hôm nay đã có không ít tin lá cải!

Không ai nghĩ tới Lâm Thư Nhã lại đột nhiên xuất hiện. Lần oan gia ngõ hẹp này sẽ có trò hay để xem!

Lâm Thư Nhã ăn mặc xa hoa, cao quý tao nhã, dường như hấp dẫn tất cả ánh mắt của mọi người.

Ánh mắt cô ta xuyên qua đám người, chậm rãi rơi vào Lâm Yên, nhẹ nhàng cười chế giễu không ai phát hiện ra.

Sự cao cao tại thượng và trào phúng kia đụng phải tầm mắt của Lâm Yên, chỉ lướt qua một giây rồi nhanh chóng khôi phục lại vẻ mặt cao quý tao nhã.

Dưới hàng loạt các câu hỏi của phóng viên, Lâm Thư Nhã lộ ra biểu cảm muốn nói lại thôi, ánh mắt phức tạp. Một lúc sau cô ta mới lắc đầu, mở miệng nói, "Dù thế nào đi nữa, cô ấy cũng là chị của tôi..."

Chị?

Lâm Thư Nhã chưa nói hết thì các phóng viên đã lập tức bàn tán xôn xao, tất cả mọi người đều kinh ngạc đến ngây người.

"Cô Lâm Thư Nhã, vừa rồi cô gọi Lâm Yên là... chị?"

"Cô Lâm Thư Nhã, lời vừa rồi của cô có ý gì? Cô và Lâm Yên rốt cuộc có quan hệ như thế nào?"

Lâm Thư Nhã xoay người, nhìn về phía các phóng viên đang kinh ngạc sau đó vuốt cằm nói: "Thực ra Lâm Yên là chị ruột của tôi, lúc nhỏ nhà tôi đã xây ra một chút biến cố, tôi và chị sống nương tựa lẫn nhau. Tính cách chị tôi có chút cực đoan. Cho tới bây giờ chị tôi muốn cái gì thì tôi sẽ cho chị cái đó, chưa bao giờ có bất cứ do dự nào. Nhưng mà có chút nguyên tắc nên tôi không thể tiếp tục nhượng bộ."

Trời ạ! Đây thật sự là tin tức bất quáí gây chấn động đất trời!

Lâm Thư Nhã và Lâm Yên lại là chị em ruột!

Chị em ruột tranh nhau một người đàn ông!

Ngay sau đó, Lâm Thư Nhã cố nén nước mắt, tiếp tục nói: "Bộ phim này, chị của tôi đóng vai nữ phụ số bốn, hi vọng mọi người ủng hộ cho chị ấy nhiều hơn. Tôi tin bản tính chị tôi không xấu. Cảm ơn mọi người."

Trời ạ, đây là thiên thần nào vậy?

Cô ấy đối xử với Lâm Yên tốt như vậy, còn nhớ kỹ tình cảm chị em nên đã vì cô ta mà nói chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 115: Không còn sót lại bất cứ tình cảm nào

Edit: TH

Biết ngay cái cô Lâm Yên kỹ năng diễn xuất tệ hại thế này thì làm sao nhận được vai diễn trong bộ phim có kinh phí cao thế này, hoá ra là vì có Lâm Thư Nhã hỗ trợ!

Muốn nói người khác là kẻ vong ơn bạc nghĩa, Lâm Yên này mới thực sự là kẻ vong ơn bạc nghĩa!

Một người quê mùa không có tý trình độ diễn xuất nào, chuyên đóng phim tệ rồi tới ngày chỉ có kéo fame tạo scandal. Vì muốn nổi tiếng mà không từ thủ đoạn, thậm chí không tiếc đi bịa đặt hãm hại người khác.

Một người xuất thân từ học viện truyền thông điện ảnh Đế Đô, đa tài đa nghệ, thông minh lương thiện, chỉ có nghĩ đến chuyện đi từ thiện, được công nhận là thiên sứ quốc dân.

Lời của Lâm Thư Nhã nói ra dĩ nhiên mọi người đều tin tưởng không chút nghi ngờ.

Cô gái dễ thương yếu đuối thế này càng khơi dậy sự tức giận trong lòng bọn họ, nháy mắt khiến quần chúng đồng cảm.

Lâm Yên từ đầu đến cuối không nói lời nào chỉ đứng một bên thờ ơ lạnh nhạt, lẳng lặng nhìn Lâm Thư Nhã diễn trò.

Lúc này Lâm Thư Nhã đang nhìn Lâm Yên, khoe miệng hơi cong lên tạo thành ý cười âm độc, đầy mắt đầy trào phúng. Sau đó lại gần chỗ Lâm Yên làm một bộ đau khổ thương xót nói, "Chị... Em biết chị vẫn còn oán hận em. Từ hồi còn nhỏ thì đồ chơi, đến lúc lớn đồ trang điểm em đều nhường hết cho chị. Chị nói chị muốn ra nước ngoài phát triển, em theo học cấp 3 khi nghỉ hè cũng đi làm thuê giúp chị, chút chuyện nhỏ thế này thì không đáng là gì..."

Nhưng mà... Chuyện tình cảm không phải đơn phương từ một phía là được. Cho dù em có muốn nhường cũng không thể cho chị được..."

Những lời này của Lâm Thư Nhã lọt vào tai các kí giả, phản ứng của bọn họ thế nào không cần phải đoán nữa.

"Trước đó ở thời điểm Lâm Thư Nhã nhận cuộc phỏng vấn thật không ngờ Lâm Yên chính là người chị không học vẫn không nghề nghiệp kia của cô ấy!"

Trong lúc nhất thời, vô số ánh mắt đổ dồn về phía Lâm Yên.

"Lâm Yên cô thật không biết xấu hổ là gì! Thế mà ngay cả bạn trai của em gái ruột mình cũng dám thương nhớ!"

"Đúng thế, ý vào Thư Nhã lương thiện muốn làm gì thì làm, làm tổn thương cô ấy còn đi bịa đặt hãm hại! Trời ơi! Sao trên đời lại tồn tại một loại chị gái ruột độc ác như vậy! Loại cặn bã này đúng là làm bẩn cả giới giải trí!"

"Trước đó cô ta còn đồng dạng tuyên bố trên microblogging nói Ngôi Nhà Thiên Sứ là do một tay cô ta sáng lập ra, cướp bạn trai của Thư Nhã thì đã đành, đến cả việc làm từ thiện của Thư Nhã cũng cướp! Sao cô ta có thể đi yêu thích cướp đoạt đồ thuộc về người khác như thế được!"

...

Dưới những tiếng phẫn nộ và chỉ trích của tất cả mọi người, Lâm Thư Nhã ghé vào tai Lâm Yên nói thầm.

Cô ta hạ thấp giọng, cố ý nói nhỏ vào tai Lâm Yên, "Chị gái mày từ nhỏ đã ưu tú giỏi giang, xinh đẹp hơn tao. Thậm chí còn khoẻ mạnh hơn tao, bất cứ chuyện gì mày tùy tiện làm được đều rất tốt..."

Mẹ yêu thương mày nhất, thầy cô cũng thích nhất là mày, dù cho mày có bỏ học ở nước ngoài làm thuê thì cũng có thể hưởng hết được tất cả sự chú ý!

Mà tao đây, tao vĩnh viễn chỉ có thể ngoan ngoãn đợi ở nhà, đợi trong phòng bệnh, nhận lấy sự bỏ thí của mày...

Tao giống như con nô lệ sống dưới ánh sáng của mày, tao đã không còn có cái gì nữa, vì sao... Vì cái gì mày cũng muốn cướp cả anh Dật Hiên của tao?"

"Nô lệ... Bỏ thí..." Lâm Yên lẩm bẩm hai cái từ hết sức buồn cười này trong miệng

Cô không ngờ tình cảm chị em thân thiết bao năm nay, cô liều mạng che chở cho nó mà ở trong lòng Lâm Thư Nhã lại thành ra như vậy.

Cô cũng không ngờ Lâm Thư Nhã chỉ vì một gã đàn ông thôi cũng trở mặt thành thù với mình.

Lần này cô không hề phát điên phát dại, cũng không hề tức giận đến mức học máu, trái lại trong lòng như được giải thoát, hoàn toàn thoải mái.

Một tia không đành lòng cuối cùng còn sót lại cũng hoàn toàn tan biến.

Lâm Thư Nhã trầm thấp cười một tiếng, "Tuy nhiên đã không còn quan trọng nữa rồi, thứ mà Lâm Thư Nhã này muốn thì đều phải có được! Lâm Yên mày lợi hại hơn nữa thì sao? Bây giờ không phải chỉ có thể ngoan ngoãn nằm dưới chân tao, bị tao dẫm đạp tới mức cả đời này không ngóc đầu dậy nổi hay sao?"

"Chị, chị đừng giãy giụa nữa, trên thế giới này không có ai hiểu chị bằng em đâu. Tất cả sơ hở của chị đều nằm trong lòng bàn tay em!"

Lâm Yên nâng mắt miễn cưỡng nhìn qua Lâm Thư Nhã, ánh mắt mang theo sự áp bức kinh người: "Lâm Thư Nhã, cô thật sự nghĩ rằng mình hiểu rõ tôi cơ à?"

Khi tôi xem cô là người thân cận nhất, tất nhiên là để lộ sơ hở.

Nhưng nếu tôi đối với cô như người xa lạ thì cô cho rằng mình còn có thể làm hại tôi sao?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 116: Vứt nã ở nhà

Beta: TH

Ánh mắt Lâm Thư Nhã rơi vào người Lâm Yên, đáy mắt lộ ra sự lạnh lùng và kiêu ngạo giống từ trên cao nhìn xuống một con kiến hôi bé nhỏ.

Trước đó Lâm Yên nhờ vào vận may nên mới có thể từ trên cao nhìn xuống bố thí cho cô ta, thậm chí còn cướp đi người đàn ông cô ta thích, nhưng mà bây giờ vận may đó đã chấm dứt, cho dù là Lâm gia hay anh Dật Hiên, tất cả phải thuộc về cô ta.

Còn Lâm Yên, cái đũa phé vật kia... Cuối cùng chỉ có thể là phé vật mà thôi, ngay cả xách gậy cho cô ta cũng không xứng.

"Chị, nếu như chị cần gì thì hãy nói với em..." Lâm Thư Nhã nhanh chóng đứng trước mặt phóng viên, nhìn về phía Lâm Yên nói: "Bất kể thế nào đi nữa thì chị mãi mãi là chị gái của em. Cho dù trước kia chị có ra sao nhưng máu mủ tình thâm vẫn không thể cắt đứt."

Lâm Thư Nhã nói xong thì một đám người của truyền thông dồn dập đứng lên bênh vực kẻ yếu.

"Thư Nhã, cô quá lương thiện rồi, cô ta căn bản không xứng làm chị của cô! Loại người này mấy năm nay tôi làm phóng viên gặp nhiều lắm, cô ta không hề có chút tam quan* nào, ngay cả điểm mấu chốt cũng không có!" Một người phóng viên trong đó liếc Lâm Yên, lạnh giọng quát.

(*Tam quan gồm: Nhân sinh quan, giá trị quan và thế giới quan. Tam quan của một người quyết định cái nhìn khách quan đối với thế giới, cách lý cùng điểm giới hạn đạo đức của người đó. Chi tiết tra google. - Bản edit được cập nhật trên wattpad Meow_team)

Đối với lời nói của vị phóng viên này, mọi người ở đây đều vô cùng tán thành.

Một vị nữ phóng viên khác mặc quần dài màu đỏ, chán ghét nhìn Lâm Yên, phụ họa nói, "Dù sao cũng có vài người căn bản không xứng làm người, chỉ cần đạt được mục đích của mình thì sẽ không từ bất cứ thủ đoạn nào, tất cả những người xung quanh cũng lợi dụng thì máu mủ ruột thịt là cái gì chứ?"

"Mọi người, xin không nên nói như vậy, có lẽ chị tôi chỉ là nhất thời hồ đồ mà thôi..." Lòng mày Lâm Thư Nhã hơi nhíu lên, vừa nhẫn nhịn chịu đựng lại đau lòng.

"Cô Thư Nhã, vừa rồi phóng viên Tôn nói rất đúng, cô quá lương thiện, Lâm Yên thật không biết xấu hổ mà ý vào sự lương thiện của cô, nếu cô vẫn không biết bảo vệ mình như vậy thì về sau chắc chắn sẽ chịu nhiều thiệt thòi!" Nữ phóng viên váy đỏ nghiêm mặt nói.

Triệu Hồng Lăng yên lặng nhìn đám ký giả truyền thông kia, lòng mày cau lại, lựa chọn sáng suốt lúc này chính là im lặng.

Đối với Lâm Yên, Triệu Hồng Lăng xem như là đã hiểu rõ. Lúc trước cô ấy đã sớm phát hiện ra Lâm Thư Nhã có vấn đề, nhưng quan ngại mối quan hệ giữa Lâm Yên và Lâm Thư Nhã nên Triệu Hồng Lăng không thể nói được cái gì. Còn bây giờ thì xem ra Lâm Thư Nhã này không chỉ có vấn đề mà vấn đề còn rất lớn.

Nhưng mà hiện tại tình thế khác biệt, quyền nói chuyện đã hoàn toàn bị Lâm Thư Nhã nắm trong tay, tất cả mọi người đều chọn tin tưởng Lâm Thư Nhã.

Nếu như lúc này cô nói chuyện giúp Lâm Yên, nói nguyên nhân và sự thật thì rất có thể tác dụng sẽ phản tác dụng.

"Lâm Yên, cô thật sự không biết xấu hổ, chính cô là người ra nước ngoài ăn chơi đàng điếm rồi để cho Thư Nhã cực khổ đi làm thêm kiếm tiền về cho cô trong mùa hè nóng bức thế này, cô vẫn còn là người sao? Thư Nhã có người chị như cô thật đúng là rất xui xẻo!" Phóng viên mặc váy đỏ nhìn chằm chằm Lâm Yên, trong mắt đầy vẻ chán ghét và khinh bỉ.

Lúc này Lâm Yên mới nâng mũi lưỡi trai mình đang đội lên, trên mặt mang ý cười nhàn nhạt, nhìn về phía vị phóng viên mặc váy đỏ kia: "Sao, lúc ra cửa không mang theo não đi hả?"

"Cô nói cái gì?"

Nghe vậy, phóng viên đeo kính kia lên tiếng quát lớn: "Thẹn quá hoá giận nên bắt đầu công kích cá nhân sao?"

Khóe miệng Lâm Yên hơi nhếch lên, nhưng không tức giận, cười nhạt nói: "Đây là tôi tốt bụng muốn nhắc nhở, thân là ký giả truyền thông mà người khác nói cái gì thì các người tin cái đó, không thêm đi điều tra, cũng không có chứng cứ, tôi nói ra cửa cô không mang não, có phải nói đúng không."

Không để phóng viên có cơ hội tiếp tục mở miệng, Lâm Yên lại nói: "Bản thân hoàn toàn không có năng lực suy đoán, tất cả tin tức đều dựa vào người khác nói ra mà cũng xem là thật..."

- - -

Nay mới đi hóng hót quên up truyện cho các bạn đọc giả.-.

Hãy cmt và vote để ủng hộ đàn mèo nhà chúng tớ nhé ^^

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 117: Giết người gián tiếp

Edit: TH

Beta: Byun

Nói tới đây Lâm Yên đổi lời: "Đúng rồi. Tôi vẫn nhớ mấy tháng trước có một vị giáo viên nữ bị oan, sau đó đã nhảy lầu để chứng minh sự trong sạch của mình. Chuyện đó cũng là đám phóng viên các người tin lời người khác đặt điều, viết một bài báo rất dài tung lên mạng xoay chuyển hướng dư luận sao?"

Lâm Yên vừa dứt lời, cô phóng viên mặc váy đỏ kia đã biến sắc.

Đa Đa bên cạnh nghe vậy vội mở miệng nói: "Áy, tin tức này em cũng biết. Vụ việc lúc ấy rất lớn, mấy tháng trước một vị phụ huynh nào đó đã lên án cô giáo kia đã ngược đãi đánh đập con mình trong khoảng thời gian dài.

Kết quả là một nhóm phóng viên vô đạo đức. Dưới tình huống không hề có chút bằng chứng nào trong tay đã vì độ quan tâm của cư dân mạng đối với tin tức nóng hổi này mà phỉ báng giáo viên nữ kia trên internet. Tiếp đó càng to chuyện, rất nhiều cư dân mạng đọc những bài báo của những tay phóng viên bất nhân mà truy tìm microblogging của giáo viên nữ đó, chỗ nào có tin tức thì đua nhau nhảy vào chửi. Thậm chí còn gây rối ở trường người ta."

Lâm Yên chậm rãi nói: "Cũng do những bài báo này đã gây tổn hại về mặt tinh thần của giáo viên nữ đó. Dưới cơn u uất nóng giận đã không suy nghĩ mà nhảy lầu để chứng minh sự trong sạch của mình... Đến tận hai tháng trước, cô giáo này mới được giải oan. Cô ấy căn bản không hề đánh học sinh nhỏ của mình."

Lâm Yên nói xong thì cười híp mắt nhìn về phía vị nữ phóng viên mặc váy đỏ, quét mắt nhìn tên tấm thẻ công tác trên ngực cô ta: "Nếu tôi nhớ không nhầm thì người viết bài báo dài như cái sớ văn là kí giả lớn Lý Vân cô phải không? Thế nên cô không phải vút nào ở nhà mà là căn bản không có não. Tôi rất tò mò đó! Dự định bây giờ của cô là chuẩn bị đón người bị hại tiếp theo sao?"

Đa Đa nghe vậy hơi ngạc nhiên, bình thường người ta chỉ nhớ nội dung tin tức. Thật không ngờ cả người đăng Lâm Yên cũng nhớ được.

"Cô..." Ả phóng viên mặc váy đỏ hung dữ lườm Lâm Yên, cô ta bị chọc cho tức run cả người.

Chuyện lúc đó xảy ra quá lớn, suýt chút nữa mất miếng cơm của cô ta. Vất vả lắm mới tìm được chuyện xuống, không ngờ lại bị Lâm Yên moi ra trước mặt mọi người.

"Tôi? Tôi làm sao nào? Vì bị tôi nói trúng tim đen nên vị kí giả lớn họ Lý cô thẹn quá hoá giận à? Mặc dù cô không phải hung thủ nhưng chính là kẻ giết người gián tiếp!" Lâm Yên khẽ cười nói.

"Lâm Yên cô đừng có mà đánh lạc hướng sang chuyện khác. Chuyện đó không liên quan gì đến cô." Một tay phóng viên đeo kính lạnh nhạt nói.

Một giây sau, ánh mắt của Lâm Yên rơi vào người hắn ta. Cô nhìn qua một lát rồi nhẹ nhàng gật đầu: "Vị này có phải là phóng viên ở toà soạn Hưng Văn trong giới giải trí không... Có vẻ anh rất đồng ý với cách làm của cô kia?"

"Cô đừng có nói bậy, tôi không có!" Tay phóng viên đeo kính giận giữ nói.

"Vậy thì cũng kì quái thật! Tác phong làm việc của mấy người thật giống nhau. Anh nói Lâm Thư Nhã chịu vất vả trong cái nắng hè oi bức quần quật làm việc thuê, chu cấp tiền cho tôi ở nước ngoài ăn chơi đàng điếm... Thế anh trông thấy rồi à?" Lâm Yên cười nói.

Chỉ một câu thôi đã khiến tay phóng viên đeo kính kia câm như hến.

"Ồ, nếu vậy thì anh có chứng cứ giấy tờ gì chứng tỏ Lâm Thư Nhã chuyển tiền cho tôi không? Có thì mau đưa ra nào, còn chần chờ gì nữa." Lâm Yên tiếp tục nói.

"Lâm Yên, Lâm Thư Nhã là em gái ruột của cô. Sao cô ấy có thể nói hươu nói vượn được." Tay phóng viên đeo kính hừ lạnh một tiếng: "Tôi thấy cô đang rõ ràng tránh nặng tìm nhẹ, không chịu thừa nhận."

Lâm Yên cười cười: "Vậy theo logic của anh, tôi vẫn là chị gái ruột của Lâm Thư Nhã. Thế nên em gái không biết nói hươu nói vượn, người nói hươu nói vượn nhất định là chị gái tôi à?"

Không cho tay phóng viên có cơ hội mở miệng, Lâm Yên tiếp tục nói: "Tôi nghĩ mình nên phỏng vấn anh một chút. Trình độ văn hoá của anh là loại gì? Hơn hẳn người bình thường về năng lực tư duy logic trình thám à? Là giáo viên nào đã dạy anh? Không bằng nói ra luôn đi để mọi người biết đường còn né. Về sau điền vào bảng nguyện vọng, ngàn vạn lần không thể vào trường của anh học được."

- - -

TH: Kì tâm sự đi thi ĐH *vuốt nước mắt*--- QAQ

Hãy vote và cmt để ủng hộ team chúng tớ nhé ^^

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Dựa vào kĩ năng diễn xuất

Edit: Richi

Beta: TH

Nhóm@Meow_team

Trong mắt những ký giả kia, Lâm Yên vốn chỉ là rom rác chuyên đi dụ dỗ đàn ông, lãng xê cợt nhả kéo fame.

Thật không ngờ cô ta nói tới nói lui lại không có chút sơ hở nào.

Chỉ cần mấy câu thôi đã khiến đám phóng viên bên dưới đều không trả lời được, bao gồm cả vị kí giả lớn họ Tôn kia nổi tiếng trong giới giải trí ở toà soạn Hưng Văn cũng bị nghẹn họng.

Lâm Yên đột nhiên kể lại chuyện cũ của giáo viên nữ kia khiến bọn họ lập tức e dè.

Đối với loại chuyện này bọn họ ít nhiều vẫn có chút kiêng kị, dù sao nghề nghiệp cũng ảnh hưởng đến con đường kiếm sống.

Bên này mặt Lâm Thư Nhã đã biến sắc, dường như không được một người luôn nhẫn nhịn, không giỏi ăn nói như Lâm Yên lại đột nhiên hùng hổ đến dọa người.

Ồ bị đẩy đến đường cùng nên hoá liều à...

Lâm Thư Nhã âm thầm liếc nhìn tay phóng viên Tôn kia.

Phóng viên Tôn nhận được ánh mắt của Lâm Thư Nhã, cắn răng đứng dậy cười lạnh một tiếng rồi mở miệng nói: "Cô không học vấn, không nghề nghiệp, còn bỏ học cấp ba trông chẳng khác nào đồ bỏ đi. Vậy mà cũng không cảm thấy ngượng dăm thảo luận chuyện thầy cô và trường học với chúng tôi! Cô có tư cách gì?"

Đã thế còn ở đây đối trá ngụy biện, Thư Nhã lương thiện như vậy chẳng lẽ còn có thể đổ oan cho cô sao?

Được thôi, cô nói chúng tôi không có chứng cứ, những việc kia chúng ta tạm thời không đề cập đến nữa. Thế nhưng cô bịa đặt Hân Dật Hiền, vu oan cho cô Thư Nhã, luôn miệng nói đó là sự thật, cô cũng không có oan uổng chút nào!

Còn cả vai diễn nữ phụ số bốn trong bộ phim《Kỳ Phùng Dịch Thủ》này mọi người đều biết đạo diễn Khương Nhất Minh ngay cả tuyển diễn viên quần chúng cũng yêu cầu rất cao. Với trình độ này của cô thì làm sao có thể nhận được phim có kinh phí cao thế này, còn không phải nhờ cả Lâm Thư Nhã sao?"

Vừa dứt lời các tay phóng viên như tìm được điểm trí mạng, cũng liên tiếp phụ họa: "Đúng thế! Cô chỉ có chuyện tốt nào để giải thích cả? Làm như mình vô tội lắm vậy! Thật đúng là đồ Bạch Liên Hoa!"

Lâm Yên liếc mắt nhìn phóng viên Tôn: "Thứ nhất, những lời đó đúng là chính miệng tôi nói, nhưng tôi có vu oan bịa đặt hay không thì thật xin lỗi, mọi người cũng không có chứng cứ. Thứ hai, vai nữ số bốn của 《Kỳ Phùng Dịch Thủ》tôi dựa vào thực lực của mình lấy được, không liên quan đến cô Lâm Thư Nhã."

Cho dù là bị rối loạn nhân cách thì đó cũng là cô mà!

Lâm Yên vừa dứt lời, những ký giả kia đều bật cười thành tiếng.

"Ha ha ha trời ạ, tôi luôn biết Lâm Yên không hề biết xấu hổ là gì, nhưng không ngờ cô ta còn có thể vô liêm sỉ như vậy!"

"Dựa vào kĩ năng diễn xuất lấy được? Cô quay phim máu chó như Thiên Lôi chắc cũng rất cần kĩ năng chuyên nghiệp phải không?"

"Người trong giới ai mà chẳng biết kĩ năng diễn xuất của cô thảm hại cỡ nào. Rốt cuộc ai cho cô dũng khí nói ra những lời này?!"

...

Đạo diễn Khương Nhất Minh nhất quyết không muốn nhúng tay vào nhưng nghe đến đó lại có chút không nhịn được.

"Lâm Yên đúng là bằng kỹ năng diễn xuất mà lấy được vai này!" Khương Nhất Minh trầm giọng nói.

Mà cô bé này có thiên phú cực kì cao trong lĩnh vực diễn xuất, vai nữ số bốn này trừ cô ấy ra không thể là ai khác.

Phùng Thiếu Hoa dường như biết được suy nghĩ của Khương Nhất Minh, trước khi Khương Nhất Minh mở miệng liền vội vàng ôn tồn ngăn ông ta lại: "Đạo diễn Khương, bây giờ ông không thể khuấy vào vũng nước đục này được! Chuyện này cũng chỉ có thể do bọn họ hiểu lầm thôi..."

"Vì sao? Chuyện này đối với cô bé kia không công bằng!" Về mặt Khương Nhất Minh không vui.

Phùng An Hoa bất đắc dĩ nói: "Ông suy nghĩ một chút, nếu lúc này ông ra mặt, phóng viên chắc chắn sẽ muốn ông đưa ra chứng cứ, đến lúc đó ông sẽ nói thế nào? Chẳng lẽ đem bản thu hình khi thử vai ra cho bọn họ xem, sau đó để bọn họ phát hiện ra sự việc lão Chu Phong kia à?"

Khương Nhất Minh sững sờ, lập tức trầm mặc.

- - -

Đêm hôm còn ai thức đọc không nhỉ?..

Hãy vote và cmt để ủng hộ đàn mèo nhé ^^

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 119: Táo bạo

Edit: Kali

Beta: TH

Lúc này có một phóng viên đưa microphone tới trước mặt Khương Nhất Minh.

"Đạo diễn Khương, xin hỏi ngài cảm thấy kỹ năng diễn xuất của Lâm Yên thế nào?"

"Lâm Yên ban nãy nói cô ta vào được đoàn làm phim là dựa vào kỹ năng diễn xuất của mình, xin hỏi chuyện này có thật không?"

"Đạo diễn Khương, ngài hẳn là biết quan hệ giữa Thư Nhã và Lâm Yên, cho nên mới nể mặt của Thư Nhã mới để vai này cho Lâm Yên!"

...

Đối mặt những câu hỏi do phóng viên đặt ra, sắc mặt Khương Nhất Minh trở nên u ám.

Có lòng muốn nói giúp Lâm Yên để làm sáng tỏ, nhưng chuyện Chu Phong bên kia liên quan đến công ty giải trí Đình Phong có ảnh hưởng quá lớn, cho nên tuyệt đối không thể để cho phóng viên biết.

Cuối cùng Khương Nhất Minh chỉ có thể giữ im lặng, không hề nói một câu nào.

Lâm Thư Nhã thấy thế khoe miệng hơi cong lên như thể mọi thứ đều nằm trong dự tính của cô ta.

Cô ta rất hiểu Lâm Yên, kỹ năng của nó nát bét.

Tám phần mười là do ăn may mới nhặt được vai ấy, lúc ấy Chu Phong bị phát hiện có người nâng đỡ phía sau, Khương Nhất Minh sợ nó ra ngoài nói lung tung mới giao vai này cho nó.

Các phóng viên đang vây quanh thấy phản ứng của Khương Nhất Minh như vậy đều hiển nhiên cho rằng ông ta đã ngầm đồng ý, ngay lập tức tất cả hưng phấn cả lên.

"Nhìn thấy chưa, đạo diễn Khương cũng đã ngầm thừa nhận rồi!"

"Ngay cả lời nói dối trắng trợn như này cũng có thể nói ra được, quả nhiên là không có chút giới hạn nào!"

"Lâm Yên, bây giờ cô còn gì để nói nữa không!"

...

Lâm Yên biết Khương Nhất Minh không nói là có nguyên nhân, nhún vai nói: "Không có gì đáng để nói, tất cả phải dùng thực lực để nói chuyện, chờ sau khi phim được công chiếu, kỹ năng của tôi thế nào, mọi người tự nhiên sẽ rõ. Chỉ hy vọng là... Đến lúc đó, các vị phóng viên nào vu oan cho tôi có thể từng người đứng ra nói lời xin lỗi với tôi."

Một đám phóng viên nghe vậy, nhìn Lâm Yên như thể là nhìn một kẻ điên.

"Nói xin lỗi cô ta ư, tôi thấy cô ta đúng là điên rồi!"

"Tôi thấy cô ta là lợn đã chết nên không sợ bóng nước sôi, chưa thấy quan tài chưa đổ lệ!"

"Haha nói xin lỗi? Lúc tôi xem phim sợ là cô ta đang khóc ròng rọc, rồi chạy đến tất cả các rạp xem phim cầu xin trả lại vé xem phim, sau đó nói xin lỗi với khán giả còn tạm được!"

Về mặt phóng viên Tôn đầy buồn cười, trào phúng không dứt nói: "Được rồi, đến lúc đó nếu cô thật sự có thể dùng kỹ thuật diễn xuất để chứng minh thì tôi sẽ quỳ xuống xin lỗi cô cũng được!"

"Ha ha ha ha ha, tôi cũng vậy, tôi cũng vậy..."

Lời này của phóng viên Tôn ngay lập tức chọc cho toàn trường cười vang kèm theo những tiếng phụ họa rí rít.

Lâm Yên nhìn lướt qua ở đây có vô số thiết bị thu hình mà hài lòng gật đầu, nhiều người nhìn thấy như vậy đến lúc đó một người cũng không thể bỏ qua được.

...

Thời gian phỏng vấn đã kết thúc, các phóng viên lần lượt rời đi, phòng chụp ảnh rốt cục mới được yên tĩnh lại.

Lâm Thư Nhã nói chuyện vài câu với Tưởng Tư Phi rồi cũng nói gót rời khỏi.

Trước khi rời đi, ánh mắt thách thức từ trên cao nhìn xuống quét qua trên mặt Lâm Yên: "Gặp lại chị sau nhé."

Lâm Thư Nhã vừa rời đi, Tưởng Tư Phi có ý liếc nhìn Triệu Hồng Lăng rồi lập tức nói với Chu Mạn Thiên bên cạnh: "Em còn tưởng rằng Triệu Hồng Lăng là người thông minh chứ, không ngờ rằng chị ta ngu dốt đến mức muốn dựa vào con tốt rác rưởi này mà trở mình!"

"Ha ha chị đã nói rồi, Triệu Hồng Lăng hoàn toàn là nhờ ở cạnh em, hút máu của em! Em chắc là không biết Triệu Hồng Lăng còn dám đánh cược với người đại diện khác trong công ty. Nếu trong vòng ba tháng không làm Lâm Yên giành được thành tích số một thì cô ta sẽ tự động đi từ chức bộ tổng thanh tra kinh tế đấy!"

"Có thật không ạ? Chị ta điên rồi!"

Hai người trò chuyện mãi đến khi nhân viên mời Tưởng Tư Phi vào thay quần áo, Tưởng Tư Phi mới mang giày cao gót đứng dậy, bày ra một bộ dáng kiêu ngạo mà đi khỏi.

Về mặt Đa Đa tuyệt vọng như đưa đám: "Chị Yên, sao chị dám đứng trước mặt nhiều phóng viên như vậy ra lời này... Đến lúc đó hậu quả phải giải quyết thế nào?"

Lần trước ở công ty đã thế, lần này trước mặt các phóng viên còn như vậy...

Lâm Yên nháy mắt: "Hậu quả như thế nào? Sao lại hỏi chị? Dĩ nhiên là những phóng viên kia mới phải lo lắng chuyện này chứ!"

Đa Đa: "..."

Rốt cuộc là ai cho chị sự tự tin và can đảm này!

- - -

Hừ nửa đêm nửa hôm chất xám cũng chẳng còn để viết những lời hoa mỹ xin vote và cmt((

Hãy cmt và vote để ủng hộ đàn mèo con xinh xắn nhé <3 Các bạn đọc giả mà không để lại ý kiến thì team mình buồn, team mình hồng cho ra các bản edit hoàn thiện nhất được đâu nha:<

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 120: Say mê kiếm tiền không dứt

Edit: Kali

Beta: TH

Sau đó tất cả nhân viên đều xúm lại bên kia để làm quen với Tường Tư Phi, trong chốc lát trong phòng chỉ còn lại Lâm Yên, Triệu Hồng Lăng và Đa Đa. Không có ai để ý đến các cô.

Tất cả mọi người vây quanh Tường Tư Phi, giống như là cô ta đang chụp ảnh cho một bộ phim bom tấn, quần áo thay hết bộ này sang bộ khác, tất cả nhân viên bên cạnh tăng bốc, khen lấy khen để.

Buổi chụp ảnh chớp mắt đã đến giữa trưa, Lâm Yên đã đợi gần ba giờ.

Triệu Hồng Lăng nhìn thời gian trên điện thoại di động, cau mày lại.

Buổi thử trang phục hôm nay này sợ là không chụp kịp rồi.

Lâm Yên và Tường Tư Phi được xếp lịch thử trang phục vào sáng nay, buổi chiều còn có những diễn viên khác đến chụp nữa.

Nếu Tường Tư Phi chụp hình quá lâu thì sau đó Lâm Yên sẽ không được chụp nữa.

Đa Đa đang cảnh giác đề phòng nhìn chăm chăm Lâm Yên, rất lo Lâm Yên chờ đến mất hết kiên nhẫn sẽ làm ầm ĩ cả lên, rút cục lại thấy cô đang hăng say chơi game đến không thể dừng lại được.

Đa Đa hỏi cạ lời: "Chị Lăng, may mà lúc trước chị để cho chị ấy download trong điện thoại mấy cái game này..."

Thực ra người đại diện của mình và trợ lý đều không biết, Lâm Yên chỉ là đang "say mê kiếm tiền không kìm được" mà thôi.

Cô đang nghĩ bây giờ game này vẫn rất hot như thế, không thì quay lại nghề cũ, tranh thủ thời gian rảnh làm game thủ cày thuê, còn có thể kiếm được chút đồng lẻ.

Vừa chơi game giải trí lại có thể kiếm được tiền chẳng phải rất sung sướng hay sao?

Cho nên cô đã vừa cày nick game này, vừa lạng lẽ đăng cái topic cày game thuê này trên diễn đàn game, sau đó chờ đại gia đến mua.

"Chị Lăng, em đi hỏi một chút lúc nào đến lượt chúng ta."

"Ừm."

Đa Đa nói xong sau đó đi tìm nhân viên.

Lúc này, quản lý vẫn đang cười vui vẻ ngồi nói chuyện với Chu Mạn Thiến: "Chị Thiến, dáng người của Tư Phi rất chuẩn, đúng là móc treo quần áo, mặc cái gì cũng đẹp, rất có cảm giác sang trọng..."

"Chào cô, xin hỏi một chút, khi nào Lâm Yên có thể bắt đầu chụp hình ạ?" Đa Đa hỏi.

Người quản lý bị cắt lời ngay lập tức không kiên nhẫn mà quay đi chỗ khác: "Vội cái gì chứ, nữ chính còn chưa chụp xong, nữ phụ số bốn các cô thì gấp cái gì?"

Đa Đa có chút nóng nảy, cho dù cô rất ghét Lâm Yên nhưng vẫn muốn giành quyền lợi cho diễn viên của mình: "Chỉ là nữ chính thử trang phục rồi trang điểm cũng đã hơn mấy tiếng đồng hồ rồi, chị Yên phía sau cũng không còn nhiều thời gian..."

Lịch trình của những thợ quay phim xịn này rất nghiêm khắc, thời gian cũng được lên lịch hẹn cụ thể, sau đó chắc chắn sẽ không có cơ hội chụp bù, Tường Tư Phi rõ ràng là cố ý không muốn để cho Lâm Yên chụp ảnh và trang điểm.

Nếu như buổi thử trang phục không được chụp, thì khi phim được tuyên truyền chính thức chắc chắn sẽ không có ảnh của Lâm Yên.

Người đứng trước còn đang chậm rãi lựa quần áo cho Tường Tư Phi cười như không cười nhìn thoáng qua Đa Đa: "Đa Đa, bây giờ cô là trợ lý của Lâm Yên à?"

"Đúng thì sao nào?" Đa Đa tức giận nói.

Trước đó cô là trợ lý của Tường Tư Phi, vất vả cho cô vì đã đi theo phục vụ cho Tường Tư Phi như hầu hạ bà chủ, ai mà ngờ cô ta lòng lang dạ sói như thế.

Tường Tư Phi mặc chiếc váy dạ tiệc lộng lẫy quý phái, từ trên cao nhìn xuống nói: "Tất cả mọi người đều thân thiết với nhau, bên này chị đột ngột đòi trợ lý cũng có chút không quen. Chị thấy em giúp đỡ chị cũng nhiệt tình như vậy, nếu được thì em qua đây với chị, chị sẽ trả gấp đôi tiền lương cho."

Nói bóng gió chính là cô hầu hạ tôi rất thoải mái, tôi đưa cô tiền để tiếp tục đến hầu hạ tôi.

Đa Đa nghe xong xem chút nữa tức điên.

Bỏ đi một mình đã không tính giờ còn muốn đào cô qua cùng.

Cô ta cho rằng ai cũng lòng lang dạ sói giống như cô ta sao?

- - -

Vote và cmt để ủng hộ đàn mèo xinh xắn nhé các độc giả yêu quý <3

Team chúng mình đang edit thêm đoạn "Đàn ghi-ta của thời niên thiếu", mong các bạn đón đọc ^^

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 121: Đâm thẳng vào tim

Edit: Er (つ ✧ ω ✧)つ

Beta: TH

Cô là từ tính lè tới đây làm thuê. Trước khi gặp được Chị Lăng, cô làm việc lật vật cho các đoàn làm phim trong phim trường, cả ngày khuôn chuyên đạo cụ cho người ta, bụng trà rót nước, một người làm bằng mấy người.

Chị Lăng nhìn thấy cô làm việc chịu khó nên mới gọi cô tới công ty làm việc, làm trợ lý cho diễn viên được người người hâm mộ.

Mặc dù Đa Đa không hiểu được nhiều nhưng ngay lúc này cô không thể phản bội lại ân nhân của mình!

Đa Đa cười lạnh một tiếng: "Không cần đâu, cô cứ giữ lại chút tiền này để phẫu thuật thẩm mỹ đi!"

Lời này của Đa Đa quả thực đâm trúng tim cô ta, sắc mặt Tường Tư Phi lập tức đen xi: "Mày..."

Chu Mạn Thiên bước lên phía trước trấn an: "Được rồi Tư Phi, con nhãi này không biết tốt xấu, đi theo loại diễn viên như Lâm Yên này thì về sau chắc chắn sẽ chịu đủ thiệt thòi thôi!"

...

Sau khi trở về khuôn mặt nhỏ nhắn của Đa Đa trầm xuống, hốc mắt có chút ửng hồng, nhìn một cái là biết vừa bị khinh thường.

"Làm sao vậy?" Triệu Hồng Lăng vội hỏi.

"Chị Lăng, em không sao, do những người kia quá đáng, Tường Tư Phi kia rõ ràng là đang cố ý gây khó dễ cho em..."

Sắc mặt Triệu Hồng Lăng phức tạp, liếc mắt nhìn Đa Đa, im lặng một lát sau đó mới lên tiếng: "Lúc trước vì Tư Phi ở đây thiếu một trợ lý nên chị mới thuê em. Cho tới bây giờ, Tường Tư Phi là người đầu tiên em theo chân mà em cũng là trợ lý đầu tiên của cô ấy nên dù sao hai người cũng tương đối thân quen, nếu em..."

Đa Đa nghe thấy Triệu Hồng Lăng nói bóng nói gió thì lập tức kích động nói: "Chị Lăng, chị coi em là cái gì? Em mặc kệ diễn viên là ai, em chỉ nhận chị, chị bảo em đi theo ai thì em sẽ đi theo người đó! Cho dù có đi theo Bạch Liên Hoa như Lâm Yên thì em cũng sẽ không đi theo kẻ vô ơn bội nghĩa như Tường Tư Phi kia đâu!"

Đang yên ồ chơi game không hiểu sao nằm không cũng trúng đạn, Lâm Yên: "...???"

Kết quả, buổi chụp ảnh trang phục này quả nhiên không thành công.

Chỉ tùy tiện nói chung chung một câu "sau này sẽ xem xét lại thời gian để chụp", nhưng rõ ràng đây là từ chối qua loa.

"Chúng ta đợi lâu như vậy, cô ta nói không chụp thì không chụp sao? Chị Lăng, hay là em đi tìm đạo diễn nói chuyện một chút!" Đa Đa tức giận nói.

Triệu Hồng Lăng lắc đầu: "Nếu không có chỉ thị từ phía trên thì một nhân vật nhỏ như cô ta sẽ không dám làm như vậy."

Nói bóng nói gió là phía trên khẳng định là đã chấp nhận.

Giữa Tưởng Tư Phi và Lâm Yên, đoàn làm phim chọn hướng đến người nào thì không cần nghĩ cũng biết.

Bọn họ chỉ đi theo lợi ích mà thôi.

Trước đó dung túng cho Lâm Yên vì cô có thể tạo độ hot, hiện tại lại dung túng Tưởng Tư Phi bởi vì cô ta có hậu trường.

"Đi thôi." Triệu Hồng Lăng nhìn về phía Lâm Yên mở miệng.

Vốn là cô còn muốn an ủi Lâm Yên vài câu, kết quả lại nghe được Lâm Yên mơ màng ngẩng đầu: "Hả? Đi rồi sao? Nhanh như vậy! Chờ một chút, chờ em đánh xong ván này! Trận này khẳng định em sẽ Pentakill*!"

(*Pentakill: Một thuật ngữ trong game, ai chơi game hần không còn xa lạ với từ này. Chi tiết muốn biết xin tra google. - Bản edit hoàn thiện được cập nhật trên wattpad Meow_team)

Triệu Hồng Lăng: "..."

Cô ấy và Đa Đa sốt ruột như thế mà con nhóc này từ đầu tới cuối lại không hề lo lắng chút nào chỉ chuyên tâm chơi game.

Giống như... Biết trước là sẽ không được chụp...

...

Ba người xuống lầu, đi đến bãi đậu xe dưới tầng hầm.

Triệu Hồng Lăng gọi điện thoại cho lái xe, sau khi nghe xong lời nói ở điện thoại bên kia, sắc mặt Triệu Hồng Lăng hơi trầm xuống.

"Bây giờ bên ngoài và bãi đậu xe đều có hàng loạt fan hâm mộ ngồi chờ." Triệu Hồng Lăng mở miệng nói.

Đa Đa lập tức mở điện thoại ra, nhìn qua tin tức và microblogging: "Quả nhiên, video vừa rồi đã bị truyền thông truyền phát lên... Địa chỉ trường quay cũng bị tiết lộ... Rất nhiều fan hâm mộ nghe tin mà tới..."

Lâm Yên hơi suy nghĩ, lập tức mở miệng nói: "Chị Lăng, đám fan hâm mộ này căn bản cũng không nhận ra chị và Đa Đa, hay là chúng ta chia ra đi, hai người đi trước, em sẽ tự nghĩ cách."

Triệu Hồng Lăng lập tức bác bỏ: "Không được."

Lâm Yên đang nói chuyện thì lúc này cuối hành lang đột nhiên đi tới vài người.

Bên cạnh là hai là trợ lý và vệ sĩ, ở giữa là người đàn ông cao to, mặc một bộ âu phục theo phong cách retro màu xám đậm, ngũ quan hoàn mỹ kia như được tạo ra dưới tay của thượng đế tạo ra, đẹp trai điển đào.

Khuôn mặt người đàn ông dịu dàng, khóe môi nhếch lên nụ cười nhu hòa, cả người toát ra vẻ ấm áp như gió xuân...

Đa Đa nhìn người đang đi tới, hai gò má đỏ lên kích động đến nổi lú cả lưỡi, "A a a! Bùi... Bùi Ảnh Đế! Là Bùi Ảnh Đế..."

--

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 122: Bùi Nam Như mất bị mù rồi!

Edit: TH

Cách đây không lâu vừa mới lợi dụng độ nổi tiếng của người ta để đi tạo scandal, thế mà giờ đã đụng mặt thật.

Quá lúng túng!

Đa Đa quả thực muốn khóc luôn rồi, đối tượng nguy hiểm của Lâm Yên đâu đâu cũng có, tùy tiện bước có mấy bước thôi cũng gặp mặt.

Đụng trúng nhân vật lớn như vậy!

"Bùi ảnh đế." Triệu Hồng Lăng rất bình tĩnh, có phép tắc gật đầu chào hỏi với người đối diện, xem như là bắt chuyện.

Chuyện Lâm Yên gây ra tất nhiên chẳng ai vui vẻ gì.

Tuy nhiên cũng may người có địa vị như Bùi Nam Như cũng sẽ không chấp nhặt kẻ như Lâm Yên.

Lần trước cô đến phòng làm việc xin đính chính tin đồn thì thái độ của đối phương vẫn rất lịch sự, ôn hoà.

Nói xong, cô ra hiệu cho Đa Đa và Lâm Yên tránh sang một bên.

Tranh thủ thời gian Bùi Nam Như đang đi đến gần, Đa Đa vội vội vàng vàng tóm chặt lấy Lâm Yên kéo sang một bên vắng vẻ.

Nhưng tuyệt đối không ngờ đôi chân thon dài của Bùi Nam Như đi được một nửa thì đột nhiên dừng lại, mắt anh vẫn rũ xuống sau đó quay sang nhìn rồi đứng trước mặt bọn họ.

Ngay lập tức Đa Đa nghe được âm thanh vọng vào khiến lỗ tai như đang mang thai.

"Lâm tiểu thư."

Giọng nói của Bùi ảnh đế!

Bùi ảnh đế vậy... Vậy mà lại chủ động bắt chuyện với Lâm Yên...

Đa Đa sững sốt, theo bản năng ôm đầu.

Đây mặc dù không phải lần đầu tiên Lâm Yên gặp Bùi Nam Như, nhưng dù sao fans hâm mộ anh nhiều năm rồi. Lúc đối diện với Bùi Nam Như vẫn là tâm trạng kích động lại thấp thỏm bồi hồi của người hâm mộ.

Bỗng dưng được Bùi Nam Như chào hỏi, Lâm Yên kinh ngạc rồi sau đó khản trương nói: "Tiền... Tiền bối, chào anh..."

Bùi Nam Như nghe vậy cười cười, vẻ mặt hơi có chút bất đắc dĩ: "Lâm tiểu thư, phải thay đổi xưng hô thôi, tiếng tiền bối này của cô... Tội sợ là không nhận nổi."

Bối phận không đúng.

Lâm Yên: "Ây..."

"Gọi tôi là Nam Như là được." Bùi Nam Như cười nói.

Lâm Yên lập tức lắc đầu như trống bỏi: "Chuyện này... Không thích hợp đâu..."

Gọi người ta là Nam Như á? Cô không dám làm đâu!

Nếu bị người khác nghe được chẳng phải sẽ chết rất thảm à?

Bùi Nam Như không gượng ép nữa, cầm chiếc túi trong tay trợ lý đưa cho Lâm Yên, anh nói: "Cô Lâm, bây giờ bên ngoài toàn là fans hâm mộ, cô khó mà ra ngoài được. Cô mặc bộ quần áo này đi, tôi đưa cô ra ngoài."

Lâm Yên: "...!!!"

Lúc này Đa Đa đang bị cuộc đối thoại giữa hai người dọa cho ngạc nhiên đến đứng hình. Nói chính xác là đứng hình vì thái độ của Bùi Nam Như đối với Lâm Yên.

Xem tấm hình tạo ra scandal được chụp lúc đó, người Lâm Yên ướt như chuột lột đang khoác áo của Bùi ảnh đế trên vai, chắc hẳn anh chỉ đi ngang qua tiện tay thì giúp đỡ mà thôi.

Nhưng nhìn thái độ bây giờ của Bùi ảnh đế đối với Lâm Yên xem ra chuyện không chỉ có vậy.

Không chỉ cho phép Lâm Yên gọi thẳng tên mình, còn cố tình chạy đến đây chuẩn bị quần áo khác cho chị ấy.

Chẳng hề... Chẳng hề một cây cái trắng tốt như Bùi ảnh đế mà cũng bị...

Chuyện này quá hoang đường!

Suy nghĩ này khiến cho fans trung thành của Bùi ảnh đế như Đa Đa cảm thấy thế giới đang đóng băng hết cả lại!

Đa Đa không nhịn nổi nữa hỏi dồn Lâm Yên: "Chị Yên! Vì sao Bùi ảnh đế tốt với chị thế, còn chuẩn bị cả quần áo cho chị nữa, rốt cuộc chị có quan hệ gì với Bùi ảnh đế hả?"

Hiện tại Lâm Yên cũng rất thụ sủng nhược kinh: "Đừng nói là trong đầu em đang nghĩ đến loại quan hệ đấy nhé..."

Đa Đa: "Chứ còn gì nữa không phải loại quan hệ đấy thì là loại gì?"

Tuy dù cô rất không muốn nghĩ về kiểu quan hệ kia nhưng thái độ của Bùi Nam Như thật sự khiến người khác hiểu lầm.

Lâm Yên bắt đầu dĩ nhiên nói: "Em đang nghĩ bậy bạ gì đấy? Chẳng nhẽ mắt Bùi Nam Như bị mù rồi nhìn trúng chị à?"

Đa Đa lắc đầu liên tục phán chắc như đinh đóng cột: "Không."

Lâm Yên: "Chuyện đó không phải đâu, đúng không?"

Không phải Bùi Nam Như mất mù...

Người mất bị mù... Là anh trai anh ta...

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Có quan hệ thân thích

Edit: Kali

Beta: TH

Với câu nói này của Lâm Yên thì Đa Đa và Triệu Hồng Lăng dường như không thể cãi lại được.

Dù sao dù xét về khía cạnh nào thì Bùi Nam Như cũng không thể nào thích Lâm Yên được.

Nói về địa vị ở giới giải trí, Bùi Nam Như vừa tái xuất màn ảnh đã dùng thực lực để đạt được danh hiệu Ảnh đế đỉnh cao, hoàn toàn xứng đáng là một diễn viên xuất sắc nhất giới giải trí, bây giờ đang là một trong số những cổ đông của công ty giải trí Đình Phong.

Nói về bối cảnh gia thế càng không cần phải bàn cãi, nhị thiếu gia của danh môn thế gia - Bùi gia đứng đầu tại Đế Đô. Xuất thân dòng họ của mẹ anh ở nước ngoài sâu không lường trước được, anh ruột thật sự còn kinh khủng hơn là BOSS truyền kỳ trong giới kinh doanh kia, tổng giám đốc chấp hành Tập đoàn thương nghiệp kinh doanh đa quốc gia JM - Bùi Duật Thành.

Nói đến Bùi Duật Thành - vị BOSS truyền kỳ trong giới kinh doanh này thì không cần nhiều lời, anh đã từng làm náo động giới giải trí là chuyện mà xưa nay chưa từng có.

Mặc dù Bùi Duật Thành không phải là người của giới giải trí thế nhưng độ quan tâm không thua kém bất cứ một siêu sao nào.

"Chồng*" trong giới giải trí thì thay đổi theo năm tháng, nhưng địa vị Bùi Duật Thành thì vững như bàn thạch không bao giờ bị xô chuyển.

(*Những fan girl hay gọi idol nam của mình là chồng - Bản edit hoàn thiện được cập nhật trên wattpad Meow_team)

Năm đó ảnh chụp của Bùi Duật Thành lần đầu tiên bị lộ ra, có lẽ là lúc paparazzi theo dõi Bùi Nam Như đã vô tình chụp được anh.

Chỉ là một tấm ảnh góc nghiêng của một người đàn ông đeo kính đứng tựa vào chiếc xe đua màu bạc đã làm toàn bộ diễn viên nam của giới giải trí trong một đêm đều bị đội nón xanh*.

(*Đội nón xanh: bị cấm sủng, ý nói bỏ "chồng" theo Bùi Duật Thành - Bản edit được cập nhật trên wattpad Meow_team)

Vô số fans nữ và nhiều fan cuồng đã leo tường* tập thể, microblogging chính chủ của tập đoàn JM tăng vọt hàng ngàn vạn fans hâm mộ, kéo theo số lượng click vào kênh tài chính và kinh tế cũng bắt đầu tăng mạnh theo...

(*Trèo/leo tường: chỉ hành động đi thích idol khác)

Đến mức mà sau này Bùi Nam Như vẫn hay nói đùa rằng, các cô hâm mộ tôi chỉ vì muốn tôi đăng ảnh của anh tôi đúng không?

Trước đó tin đồn Bùi Duật Thành bệnh tình nguy kịch đã làm chấn động không nhỏ tới giới giải trí, nhiều thiếu nữ còn khóc cầu phúc cho anh, do đó mà nháo cả lên khi báo chí tung tấm hình Bùi Duật Thành nằm trên giường bệnh rất khó chụp được rồi đem bức hình kia giấu như bảo vật để điên cuồng liếm màn hình vô số lần.

Có thể tưởng tượng dù với độ quan tâm và số lượng fan hâm mộ của cả Bùi Nam Như, Thẩm Triều Mộ, Vệ Từ Phong, Đường Gia Nghiệp, Hàn Dật Hiền gộp tất cả lại sợ là cũng không bằng một mình Bùi Duật Thành.

Dù sao trên đầu toàn bộ diễn viên nam của giới giải trí đã xanh như thảo nguyên cả rồi.

Cho nên người đàn ông có gia thế bối cảnh thâm sâu và địa vị cao không thể chạm tới giống như Bùi Nam Như này làm sao có thể thích một diễn viên đầy tai tiếng như Lâm Yên.

Xét về gu thẩm mỹ không bao giờ thay đổi của Bùi Nam Như, Đa Đa chọn tin tưởng Lâm Yên, giọng điệu cũng hòa hoãn không ít: "Bùi Ảnh Đế sao lại giúp chị?"

"Ày..." Đối với vấn đề này, về mặt Lâm Yên hết sức rầu rĩ.

Bùi Nam Như giúp cô như thế không cần nói chắc chắn là vì quan hệ của Bùi Duật Thành.

Cô có thể nói cái gì chứ?

Nói bởi vì anh trai của Bùi Nam Như là bạn trai hiện tại của cô, cho nên em chồng Bùi Nam Như này mới giúp cô?

Đối với sức ảnh hưởng của Bùi Duật Thành, Lâm Yên cũng biết rất rõ, cô không thể tưởng tượng nổi những fan hâm mộ kia nếu như biết mình đã làm gì với Bùi Duật Thành thì kết cục của cô sẽ biến thành tro bụi mất.

Cho nên dù đánh chết thì cô cũng không thể nào để bất kỳ ai biết quan hệ giữa cô và Bùi Duật Thành.

Nhưng mà phải làm sao để hoàn toàn rũ sạch quan hệ với Bùi Nam Như chứ?

Lấy lý do là bạn bè để thoái thác thì càng mờ ám càng không thể tin được, mà thực ra cô cũng không muốn gạt chị Lăng.

Quá khó khăn...

Mẹ ơi, thật sự là quá nan giải cho cô mà...

Thế là Lâm Yên chỉ có thể vắt hết óc suy nghĩ, khó khăn tìm lựa lời thích hợp: "Nhất định phải hình dung được quan hệ của em và Bùi Nam Như. Chúng em chẳng qua là xem như... Quan hệ thân thích?"

Bản về quan hệ và địa vị, em của bạn trai có phải được gọi là em chồng của cô?

Nói là thân nhân chắc cũng không tính là nói dối đâu nhỉ?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 124: Quá vi diệu?

Edit: Er

Beta: TH

Mặt Đa Đa đen lại, rõ ràng là không tin cái lý do qua loa này, "Hai người một người họ Lâm, một người họ Bùi, sao lại là quan hệ thân thích được?"

Lâm Yên tỏ vẻ "đây là chuyện đương nhiên"; sau đó trả lời: "Không phải cùng dòng họ thì không thể là quan hệ thân thích sao?"

"Có thể! Nhưng mà... Trước giờ em chưa từng nghe thấy chị nói qua..."

Nếu thật sự là có tầng quan hệ này thì với tính cách của Lâm Yên hẳn là đã sớm đánh trống khua chiêng tuyên truyền mới đúng.

Cho nên tám phần mười là có chuyện bí ẩn ở bên trong...

Sắc mặt Đa Đa lộ ra vẻ nghi ngờ, sau đó nhìn về hướng Triệu Hồng Lăng.

Rõ ràng Triệu Hồng Lăng cũng không hề biết chuyện này, nhưng cô ấy lại nhìn ra hình như Lâm Yên có chút khó nói nên cũng không truy hỏi gì.

Lâm Yên thuận miệng trả lời: "Bởi vì là bà con xa, dù có bắn đại bác cũng không tới quan hệ kia, hai người không biết cũng là chuyện bình thường, chủ yếu Bùi ảnh đế là người tốt nên mới tiện tay giúp chị..."

Thực ra nói như vậy cũng không có vấn đề gì, cô và Bùi Duật Thành lúc nào cũng có thể chia tay, đến lúc đó dĩ nhiên là quan hệ của cô với Bùi Nam Như có bắn đại bác cũng không tới.

Đa Đa nghe vậy vẫn tương đối kinh ngạc: "Thế mà chị và Bùi ảnh đế lại có loại quan hệ này? Thật sự quá vi diệu!"

Dù có bắn đại bác cũng không tới quan hệ bà con xa kia, vậy cũng rất kinh người đấy chứ!

Lâm Yên bĩu môi: "Quá vi diệu á?"

Loại trình độ này thì quá vi diệu cái gì, có gì đâu mà nhiên!

Cô và em trai của Bùi Nam Như là Bùi Vũ Đường còn có quan hệ cha con đây này!

Lâm Yên và Đa Đa bên này đang kể tai nói nhò một lúc lâu, Bùi Nam Như cũng không thúc giục, vô cùng tốt bụng đứng ở đó chờ.

Cuối cùng Đa Đa và Triệu Hồng Lăng sau khi hỏi chuyện xong thì tự giác lui về phía sau một chút, thuận tiện cho Bùi Nam Như nói chuyện với Lâm Yên.

"Cuối hành lang có toilet, cô có thể qua bên kia thay đồ." Bùi Nam Như mở miệng nói.

Lúc này Lâm Yên có chút lưỡng lự.

Đối với sự giúp đỡ của Bùi Nam Như, cô cũng rất kinh ngạc.

Dù sao quan hệ của cô và Bùi Duật Thành rất phức tạp, hoàn toàn không trong không chế của mình.

Nếu không phải là bắt buộc thì cô cũng không muốn liên lụy tới Bùi Duật Thành.

Dù sao cái mạng nhỏ này cũng rất quan trọng.

Mà...

Ban ngày ban mặt lại ở trước mắt của hàng loạt fan hâm mộ lên xe Bùi Nam Như...

Đây có phải là... Quá kích thích rồi không?

Lâm Yên chỉ có thể kiên trì mở miệng từ chối, nhả nhặn nói, "Cảm ơn Bùi ảnh đế ngài trọng nghĩa ra tay cứu giúp, chẳng qua là tôi cảm thấy có chút mạo hiểm, ngộ nhờ bị fan hâm mộ bắt được đến lúc đó có nhảy vào sông Hoàng Hà thì tôi cũng không nói rõ được, thật ra tôi ngược lại cũng không quan trọng nhưng không thể để cho danh dự của Bùi ảnh đế chịu ảnh hưởng.

Hay là như vậy, bộ quần áo này tôi nhận, sau đó tôi sẽ tự mình nghĩ cách rời đi là được rồi!"

Lời này của Lâm Yên có thể nói là "giọt nước cũng không lọt".

Cô cảm thấy, bản thân mình đã nói đến mức này rồi thì Bùi Nam Như chắc chắn sẽ đồng ý.

Kết quả, Bùi Nam Như "ý vị sâu xa" nhìn cô một cái, sau đó dùng âm thanh chỉ có hai người có thể nghe được nói với cô, "Nhưng mà anh trai tôi đang ở trên xe đợi cô."

Lâm Yên: "..."

Đại... Đại... Đại Boss đang ở trên xe đợi cô?

Vậy cô còn dám không đi sao...

Nói sớm luôn đi cho rồi!

Nói sớm thì cô sẽ không phí công tốn sức mà vụng vầy...

Lâm Yên như khóc ròng trong bụng mở miệng nói: "Huhu vậy được rồi, anh chờ một lát, tôi đi thay quần áo!"

Bùi Nam Như bật cười: "Được, không vội. Tôi chờ cô."

Nhìn bóng dáng bi thương của cô gái đang ôm quần áo chạy nhanh về hướng toilet, đáy mắt Bùi Nam Như lướt qua một tia nghi hoặc không dễ phát hiện.

Tại sao anh luôn cảm thấy thái độ của cô gái này đối với anh trai... Hình như không giống với đối với người yêu...

Thậm chí là có chút... E ngại?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 125: Sắc tức là không, không tức là sắc*

(*Editor đã tự ý đổi tên chương cho dễ hiểu hơn. Trong raw tác giả dùng ngôn ngữ mạng khá khó hiểu.)

Edit: TH

Beta: Sun

Rất nhanh Lâm Yên đã thay xong một bộ quần áo như trợ lý của Bùi Nam Như rồi đi ra.

"Quản lý Triệu xin cứ yên tâm, tôi sẽ đưa Lâm Yên về nhà an toàn." Bùi Nam Như mở miệng.

Triệu Hồng Lăng lễ phép cảm ơn: "Vậy thì xin nhờ ngài giúp đỡ."

Sau khi Lâm Yên đi theo Bùi Nam Như rời khỏi, Đa Đa không nhịn nổi hiếu kỳ mà lẩm bẩm: "Chị Lăng, chị tin Lâm Yên thật à? Chị ấy với Bùi ảnh để mà có quan hệ bà con họ hàng xa á? Lâm Yên hình như vẫn luôn thích Bùi ảnh để mà, em nhớ ngay cả nick name và ảnh đại diện trên Wechat của chị ấy đều là Bùi ảnh để!"

Triệu Hồng Lăng lắc đầu: "Không thể chắc chắn. Nhưng ít nhất không phải quan hệ nam nữ."

Lâm Yên đúng là rất mê đắm Bùi Nam Như nhưng từ hình thức ở chung của hai người ban nãy lại thấy không có bất cứ điều gì mập mờ.

Đa Đa nghĩ lại: "Kì thật Lâm Yên nói cũng có lý, chắc có khả năng Bùi ảnh để chi tiện tay giúp đỡ một chút mà thôi..."

...

Bùi Nam Như và Lâm Yên cùng một tên vệ sĩ trực tiếp đi ra từ cửa chính tới bãi đậu xe dưới tầng.

Quả nhiên, bãi đỗ xe cũng có một đám fan hâm mộ đang vây quanh.

Vừa trông thấy Bùi Nam Như xuất hiện ở phía xa, đám fan hâm mộ lập tức phát ra những tiếng la hét điên cuồng chói tai.

Lâm Yên đeo khẩu trang, cố gắng duy trì sự bình tĩnh đi sau lưng Bùi Nam Như.

Bùi Nam Như theo phản xạ của một quý ông muốn mở cửa xe giúp Lâm Yên. Thế nhưng bây giờ Lâm Yên đang giả làm trợ lý của Bùi Nam Như thì làm gì có chuyện để anh mở cửa xe giúp mình.

Mong muốn tìm được sống trong Lâm Yên trời dậy, cô vọt tới trước mở cửa giúp Bùi Nam Như sau đó mới leo lên xe.

Vệ sĩ thì lên chiếc xe đằng sau.

"Anh, đón được người rồi." Sau khi lên xe, Bùi Nam Như mở miệng nói.

Bùi Duật Thành: "Ừm."

Lúc này, Bùi Duật Thành đang ngồi ở ghế phía sau.

Chỉ thấy trong tay người đàn ông đang cầm một xấp văn kiện, trên người mặc một bộ âu phục được may cắt hoàn hảo. Ánh sáng trong xe có hơi tối nên

chiếu vào chỉ để lộ nửa gương mặt thôi cũng đã khiến tim người ta lên dây đập thành thịch.

Gương mặt này quả thật hoàn toàn là 360 độ không góc chết.

Nhất là với cách ăn mặc hôm nay của Bùi Duật Thành, hình như anh vừa mới quay về từ một sự kiện quan trọng, trông không giống cách ăn mặc bình thường giản dị của anh. Cà vạt được thắt gọn gàng thẳng thớm, cái khuy măng-sét* gắn đá quý Buccellati** và chiếc kính gọng vàng nhãn hiệu Lotos*** nhìn trông có vẻ khiêm tốn nhưng lại xa xỉ đến mức người ta phải tặc lưỡi, chiếc sơ mi trắng được cài cẩn thận đến nút áo trên cùng.

(*Khuy măng-sét: Được dùng để cố định cổ tay áo sơ mi, có chức năng tương tự như cúc áo, để trang trí cho đẹp mắt và có thể tháo rời.

**Đá quý Buccellati: Một thương hiệu xa xỉ và nổi tiếng tại Ý.

***Lotos: Một hãng kính mắt xa xỉ của Đức, ra đời năm 1872. - Bản edit được cập nhật hoàn thiện trên wattpad Meow_team)

Lần đầu tiên Lâm Yên được tận mắt thấy đáng vẻ khi đi làm của Bùi Duật Thành, suýt chút nữa làm trái tim bé nhỏ của cô ngừng đập.

Khó trách lúc trước chỉ với một tấm ảnh không rõ nét như thế cũng khiến toàn bộ đám con gái điên cuồng..

Mà giờ phút này, người đàn ông ấy lại sống sờ sờ ngồi ngay trước mặt mình.

Ghế sau rất rộng rãi, Bùi Nam Như ngồi đối diện nên Lâm Yên chỉ có thể ngồi xuống vị trí bên cạnh Bùi Duật Thành.

Tuy nhiên Lâm Yên lại ngồi sát rạt ra ngoài chỉ thiếu điều dính lên cửa kính, khoảng cách trống giữa hai người còn đủ cho một người ngồi ở giữa.

"Bùi tiên sinh..." Lâm Yên dè dặt lên tiếng chào hỏi.

Bùi Duật Thành ngẩng đầu từ đồng văn kiện, dưới cặp kính lộ ra một đôi mắt sâu như đáy biển: "Lâm tiểu thư."

Âm thanh khàn khàn đầy từ tính như tiếng đàn cello vang vọng cả khoang xe. Lâm Yên không hiểu sao cảm thấy chỉ một tiếng xa cách gọi "Lâm tiểu thư" thôi cũng khiến người ta muốn xiêu lòng.

Không được! Đã nói không được mê đắm sắc đẹp, quyết tâm kiểm tiền cơ mà!

Bỏ tất Quán tự tại khi hành Bát nhã ba la mật đa sâu xa soi thấy năm uẩn đều không, vượt qua mọi khổ ách. Xả Lợi Từ! Sắc chẳng khác không, không chẳng khác sắc; sắc tức là không, không tức là sắc; thọ, tưởng, hành, thức cũng lại như vậy.*

(*Một câu niệm trong Tâm Kinh Bát Nhã của Phật giáo. Câu trên đã được dịch nghĩa. Nguyên gốc:

Quán tự tại bỏ tất hành thâm Bát nhã ba la mật đa thời chiếu kiến ngũ uẩn giai không, độ nhất thiết khổ ách. Xả Lợi Từ! Sắc bất dị không, không bất dị sắc; sắc tức thị không, không tức thị sắc; thọ, tưởng, hành, thức diệc phục như thị.

Ý của Lâm Yên khi niệm câu này là để tránh rơi vào lưới sắc đẹp của Bùi Duật Thành. - Bản edit hoàn thiện được cập nhật trên wattpad Meow_team)

Lâm Yên đang tự mặc niệm Thanh Tâm chú thì đúng lúc này phía trước ghế lái đột nhiên thò ra cái đầu: "Chị dâu cả!"

--

TH: Cảm ơn "tình yêu duy nhất" đã giúp t trong phần edit và thông tin về những hãng hàng này!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 126: Tai nạn chết người

Edit: Kali

Beta: TH

Bùi Vũ Đường đột ngột xuất hiện khiến Lâm Yên giật nảy mình: "Mẹ nó... Tam thiếu... Sao cậu cũng tới?"

"Hôm nay cuối tuần nên không có tiết! Em đến làm tài xế miễn phí giúp anh của em!" Bùi Vũ Đường rất nhanh nhẹn mở miệng giải thích để lộ ra một chiếc răng khểnh nhỏ đáng yêu.

Xem ra là sau lần phạm lỗi lần trước đang tranh thủ biểu hiện tốt một chút.

"Vũ Đường, chỗ này không nên ở lại lâu, lái ra ngoài đã hằng nói chuyện." Bùi Nam Như nhắc nhở.

"Được rồi!" Bùi Vũ Đường lập tức khởi động xe.

Hai chân Lâm Yên khép lại, từ đầu tới cuối thật giống như một học sinh tiểu học ngoan ngoãn ngồi ở ghế của mình.

Xe lái rất nhanh đã ra khỏi bãi đậu xe.

Vừa ra ngoài, khung cảnh càng thêm hoành tráng vì tất cả fan hâm mộ nhiều đến đông nghịt.

Hết giờ bảng rồi lại cầm băng rôn khẩu hiệu.

Lâm Yên vừa nãy đã đọc qua tin tức, quan hệ giữa cô và Lâm Thụ Nhã lộ ra nên bây giờ trên mạng tiếng máng chửi cô đã phủ sóng khắp nơi, so với lúc trước còn lớn chuyện hơn nữa.

Những người bên ngoài này phần lớn đều là fan hâm mộ của Lâm Thụ Nhã vì cô ta bệnh vực kẻ yếu mà tới, fan hâm mộ của Hàn Dật Hiền cũng không ít, lại thêm fan hâm mộ của những nhà diễn viên nam khác tới kháng nghị, tình cảnh có thể nói là rất hoành tráng.

Ví dụ như khẩu hiệu ở phía đối diện kia "Lâm Yên rút khỏi giới giải trí" phía sau có kí tên "Cối xay gió" thì là fan hâm mộ của Vệ Từ Phong.

Lại nhìn bảng đèn led phía trước "Lâm Yên với chó không được đến gần anh nhà tôi" phía sau kí tên "Cây kẹo dừa", rõ ràng là fan hâm mộ của Đường Gia Nghiệp.

Còn có biểu ngữ đằng sau kia "Lục trà biểu Lâm Yên bị sét đánh chết đi" phía sau kí tên "Hạt y dĩ*" thì là fan hâm mộ của Hàn Dật Hiền...

(*Hạt y dĩ hay còn gọi là hạt bo bo, chi tiết về loại hạt này thỉnh tự tra google.)

Bùi Vũ Đường vừa lái xe vừa nhìn mà than thở: "Chị dâu cả, chị thật trâu bò nha, scandal với bạn trai của chị có phải hơi nhiều một chút không?"

Vừa dứt lời mặt Lâm Yên đã đen như đất nồi.

Trước mặt anh cả của cậu - bạn trai hiện giờ của tôi mà dám nhắc tới scandal tình ái của tôi làm cái quỷ gì?

Muốn tôi chết sao?

Bùi Vũ Đường có lẽ cũng ý thức được mình nói sai, để đỡ xấu hổ đã tranh thủ mở đài chương trình phát thanh radio trên xe lên: "Khụ khụ... Nghe nhạc nghe nhạc... Nghe nhạc nào..."

Trong kênh radio là một ca khúc sắp kết thúc, sau đó bắt đầu phát tin tức giải trí.

Nữ phóng viên mở miệng: "Hôm nay chúng ta cùng trò chuyện một chút về giới giải trí: Nữ diễn viên có nhiều scandal bạn trai nhất là ai..."

Lâm Yên: "..."

Không khỏi có dự cảm bất thường.

Nữ phóng viên: "Tin rằng không cần tôi nói thì mọi người đều đã biết! Vị này vừa mới bị phơi bày ra là chị ruột của nữ diễn viên Lâm Thụ Nhã, Lâm Yên! Dựa vào thống kê không đầy đủ, trước mắt những scandal bê bối tình cảm của cô ta trên danh sách đã có Hàn Dật Hiền, Thẩm Triều Mộ, Đường Gia Nghiệp, Vệ Từ Phong..."

Bùi Vũ Đường: "..."

Bùi Duật Thành: "..."

Lâm Yên: "..."

Chương trình phát thanh đọc lên cái tên nào thì Lâm Yên cũng cảm giác hình tượng mà chính mình tạo nên rạn nứt bấy nhiêu, nghe được cái tên cuối cùng thì mặt cô đã xám ngoét như tro.

Lái xe cũng có thể làm chết người cũng chỉ đến thế mà thôi!

Cả người Lâm Yên cứng đờ, trộm quay đầu liếc xem phản ứng của Bùi Duật Thành ở bên cạnh.

Anh vẫn duy trì tư thế nghiêng người chống trán, tầm mắt nhàn nhạt nhìn những fan hâm mộ điên cuồng kia ngoài cửa sổ, hoàn toàn không nhìn ra tâm tình của anh trong đôi mắt dưới cặp kính kia là gì.

Nhưng Bùi Duật Thành càng bình tĩnh như vậy thì Lâm Yên càng hoảng sợ.

Bùi Vũ Đường cũng kinh sợ đến không nói nên lời, không ngờ rằng chỉ tùy tiện mở chương trình phát thanh ra thôi cũng là tin đồn về chị dâu mình.

Thế là Bùi Vũ Đường luống cuống tay chân đổi kênh.

Sau khi đổi xong, chương trình phát thanh tiếp theo lại là...

"Gần đây Lâm Yên thậm chí còn tạo ra scandal với một diễn viên hạng A bậc nhất giới giải trí đó là ảnh đế Bùi Nam Như..."

Bùi Nam Như: "..."

Lâm Yên: "...???"

Cậu hại chết tôi rồi...

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 127: Lâm tiểu thư quá khen

Edit: Er (´_´)

Beta: TH

Đây dĩ nhiên là scandal bát quái của chị dâu cả và anh hai!!!

Bùi Vũ Đường bị dọa đến nổi lông trên người dựng hết cả lên.

Lâm Yên và Bùi Nam Như thì đồng thời đưa ánh mắt về phía đầu nguồn tội ác là Bùi Vũ Đường.

Bùi Vũ Đường vẫn còn ngơ ngác, nhận được ánh mắt của hai người thì vội vàng tắt radio đi.

Sau khi tắt tiếng, trong xe rơi vào yên tĩnh giống như chết lặng.

Toàn giới giải trí bị cấm sừng chạy theo anh cả thế mà cũng sẽ có một ngày bị cấm lại?

Bùi Vũ Đường run rẩy co ro như con gà bệnh ở phía trước, thở mạnh cũng không dám.

Huhu tại sao cậu ta còn ở lại trong xe, thà chui gầm xe còn hơn!

Khó nhất vẫn là Lâm Yên, bây giờ cô thật sự rất muốn tự tử.

Chỉ là đúng lúc này trong đầu cô đột nhiên nảy ra một ý nghĩ điên rồ!

Hay là... Cô mượn cơ hội này dứt khoát trở mặt chia tay với Bùi Duật Thành?

Lâm Yên dán vào một bên, âm thầm tiến lên ghế trước, hạ giọng hỏi Bùi Vũ Đường: "Tam thiếu, tam thiếu, nếu anh cả cậu phát hiện bạn gái anh ấy cấm sừng mình thì sẽ như thế nào?"

Bùi Vũ Đường mang theo tiếng khóc, "Em làm sao mà biết được, anh em chưa từng bị đội nón xanh, bình thường toàn là anh ấy đội cho người khác!"

Lâm Yên: "Cậu đoán thử xem..."

Bùi Vũ Đường: "Em đoán sao? Vậy chắc là huỷ diệt thế giới..."

Lâm Yên: "Chuyện này... Đáng sợ như vậy?"

Bùi Vũ Đường: "Cho nên em nói chị không hề hiểu anh cả chút nào mà, nếu chị biết trước kia anh ấy như thế nào thì lúc này chắc chắn là chị đã chạy xa nghìn cây số rồi!"

Lâm Yên: "..."

Kết quả, Lâm Yên dứt khoát quẳng ngay suy nghĩ vừa rồi.

Cô vẫn nên chọn phương thức chia tay an toàn chút đi, hà tất gì phải làm cực đoan như vậy.

Hơn nữa với tình huống hiện tại, trạng thái của cô không ổn định lắm, bất cứ lúc nào cũng có thể mất khống chế mà làm ra chuyện gì xấu xa đối với Bùi Duật Thành nên vẫn còn cần cái thân phận "bạn gái" này để bảo toàn tính mạng.

Đầu óc Lâm Yên tiếp tục suy nghĩ xoay chuyển nhanh như gió, sau đó cẩn thận e dè nhìn về phía Bùi Duật Thành nhanh chóng lên tiếng thanh minh, "Chuyện này Bùi tiên sinh, khả năng là ngài không hiểu rõ giới giải trí lắm, thật ra mấy cái tin tức này đều là nói lung tung. Bùi ảnh đế này cũng không cần tôi phải nói, dù sao cũng là em ruột ngài, nhân phẩm của Bùi ảnh đế và Bùi tổng ngài đều tốt tính trọng nghĩa khí như nhau, giúp người là niềm vui, tất cả là do những người kia dùng tâm tư bán thiu ngông cuồng mà đoán mò..."

"Hơn nữa còn mấy người đó cũng đều là nói hươu nói vượn, hoàn toàn không thật chút nào!"

Lâm Yên ra về đây chính nghĩa nói năng hùng hồn, "Mà tôi cũng không mù, sao có thể coi trọng bọn họ được! Ánh mắt của tôi rất cao đấy chứ!"

"Còn tên Hàn Dật Hiền kia thật sự là bạn trai cũ của tôi, chẳng qua chỉ là một tên cận bã nên tôi càng không khả năng có cái gì với anh ta, người ta nói không thể quên được người cũ chỉ là vì người mới không tốt, tôi đây khẳng định là nó không tồn tại! Bạn trai tôi còn có thể ăn đứt mười mấy dải ngân hà!"

Bùi Nam Như: "..."

Bùi Vũ Đường: "..."

Ba, ba quá lợi hại!

Không chỉ giải thích hiểu lắm, còn mỗi câu mỗi chữ đều thuận tiện tăng bốc anh cả.

Bùi Vũ Đường có thể nói là phục sát đất.

"Chị dâu cả, kỹ thuật vuốt mông ngựa này của chị rốt cuộc học được ở đâu? Có thể dạy em một chút được không?" Bùi Vũ Đường từ đáy lòng hỏi.

Lâm Yên trừng cậu ta một cái: "Nói bậy, vuốt mông ngựa cái gì, đây chính là lời nói phát ra từ tận đáy lòng tâm can lục phủ ngũ tạng của tôi!"

Bùi Vũ Đường: "Vâng vâng vâng..."

Ba, ngài nói cái gì cũng đúng!

Lâm Yên bên này nói hồi lâu nhưng Bùi Duật Thành vẫn không hề mở miệng nói chuyện, dưới ánh đèn mờ ảo nhìn không rõ biểu cảm.

Cô không biết rốt cuộc thái độ của Bùi Duật Thành là như thế nào nên chỉ có thể nuốt nước bọt, không ngừng cố gắng tiếp tục nói, "Tóm lại Bùi tiên sinh, đây đều là tin đồn, tôi và bọn họ thật sự không có bất cứ quan hệ nào..."

Tôi biết Bùi tổng ngài trăm công nghìn việc, lòng mang nặng việc lớn nước nhà khẳng định là sẽ không để ý loại chuyện nhỏ nhặt này...

Chỉ là... Để tránh dẫn tới chút hiểu lầm không cần thiết... Nên tôi cảm thấy vẫn cần giải thích một chút sẽ tốt hơn..."

Bùi Duật Thành nghe vậy buông văn kiện trong tay xuống, duỗi ngón tay thon dài ra tùy ý giật giật nói lỏng cả vạt ở cổ áo, trong chốc lát, vốn là một người đầy cảm dục giờ đã trở thành mang thêm vài phần tùy tính và không bị trói buộc.

Sau đó người đàn ông nghiêng đầu chống trán, nhìn cô gái ngồi bên cạnh: "Lâm tiểu thư quá khen rồi, chút lời khen ngợi này, Bùi tổng không dám nhận."

Lâm Yên: "Ày...?"

Lâm Yên không đoán được lời nói của Bùi Duật Thành là có ý gì.

Bùi Duật Thành nhìn cô gái trước mắt đang thấp thòm và mông lung, dùng âm thanh lạnh lạnh và khàn khàn mở miệng nói: "Tôi cũng sẽ ăn dấm."

(* Ăn dấm tức là: "Tôi cũng biết ghen." - bản edit hoàn thiện được cập nhật trên wattpad Meow_team.)

- - -

Mong mọi người đón nhận và chiều cổ nhiều hơn~

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 128: Tôi đương nhiên để ý

Edit: Er (•_•)

Beta: TH

Lâm Yên: "Khụ khụ khụ khụ..."

Lúc này Lâm Yên cảm giác mình đang chìm trong đầu sôi lửa bỏng.

Cô hoàn toàn không ngờ Bùi Duật Thành sẽ thành thật nói một câu "tôi cũng sẽ ghen" như vậy.

Câu trả lời của anh không hề có tức giận, càng không có chỉ trích mà là muốn nói với cô rằng anh nghe được scandal của cô với người đàn ông khác thì anh sẽ ghen.

Lâm Yên bị trêu chọc tới nổi suýt chút nữa thì hồn xiêu phách lạc.

Mẹ nó, mình giống như đã yêu rồi vậy...

Dù có táng gia bại sản cũng cam lòng...

Chó độc thân* bên cạnh, Bùi Vũ Đường: "...."

Cầu độc thân* Bùi Nam Như: "...."

(*Cầu/chó độc thân: Chỉ những người FA - Bản edit được cập nhật hoàn thiện trên wattpad Meow_team)

Không hiểu sao hai người bọn họ cảm thấy mình đang lóe sáng như bóng đèn?

Vốn tưởng rằng ngày tận thế gần kề ai dè lại bị nhồi thức ăn cho chó*.

(*Thức ăn/đồ ăn cho chó hay còn gọi là cầu lương)

Bùi Nam Như bên cạnh ho nhẹ một tiếng rồi nói: "Khụ anh cả, anh cũng biết đại đa số tin tức bát quái đều là để gây sự chú ý thôi, không thể tin được..."

Không biết Lâm Yên nghĩ đến chuyện gì, đột nhiên rơi vào trầm mặc.

Sau một lúc lâu cô mới chần chừ ngẩng đầu, nhìn về phía người đàn ông bên cạnh, chậm rãi mở miệng nói: "Bùi tiên sinh, hẳn là ngài cũng biết trên mạng tôi đây vết nhơ, không có tố chất, không nhân phẩm, cũng không có kỹ thuật diễn xuất tốt, hơn nữa không chỉ làm tổn thương em gái mình, còn có một đồng scandal với bạn trai... Hầu như tất cả mọi người đều mắng chửi tôi... Anh... không để ý sao?"

Cô không tin với năng lực của Bùi Duật Thành không điều tra được thông tin của cô, cho nên cô vẫn cảm thấy rất kì lạ, vì sao Bùi Duật Thành vẫn đồng ý để cô làm bạn gái của anh như vậy.

Nếu như vì lúc đó không biết thì về sau khẳng định sẽ tra ra được, dù sao ngay cả Bùi Vũ Đường cũng biết rất rõ ràng.

Bởi vì không hợp lý chút nào cho nên cô vẫn luôn không có cảm giác chân thực.

Nghe được vấn đề của Lâm Yên, Bùi Vũ Đường đang lái xe phía trước cũng dừng lỗ tai lên, cậu cũng rất tò mò!

Lúc nghe thấy scandal của anh hai, cậu rất muốn biết rốt cuộc anh cả sẽ nghĩ gì?

Lâm Yên chỉ thấy sau khi Bùi Duật Thành nghe vậy thì u ám trong mắt như lạnh thêm vài phần.

Tiếp đó, cô nghe thấy anh nói: "Để ý."

Rõ ràng là đã đoán trước được câu trả lời nhưng không biết vì sao trong lòng Lâm Yên vẫn không khỏi có một chút hồi hộp.

Cô nghĩ ngợi, đang chuẩn bị nói...

Thì lúc này, anh lại tiếp tục nói: "Cần tôi giúp em giải quyết bọn họ không?"

Anh đương nhiên để ý tới những người mắng chửi cô.

Lâm Yên: "Ây.... "

Bùi Vũ Đường: ".....???"

Bùi Nam Nhứ: "....."

Lâm Yên bị hoảng sợ tới nỗi ho sù sụ: "Khụ khụ khụ... Không... Không cần không cần.... "

Vì sao Bùi tổng luôn không dựa vào kịch bản mà nói thế?

Mạng nhỏ này của cô không chịu được sự trêu chọc của anh đâu....

Sao lại không phân tốt xấu giúp cô giải quyết người ta thế?

Nhưng mà Bùi Duật Thành này cứ vô điều kiện mà tin tưởng khiến cô khó tránh khỏi chút rung động.

Cô đã sớm quen với việc mọi người không tin mình, nhưng mà người đàn ông này chưa bao giờ nghi ngờ cô.

Lâm Yên vội vàng xua tay nói: "Chỉ là chuyện nhỏ mà thôi, tôi có thể tự mình giải quyết được."

Bùi Vũ Đường khó khăn lắm mới tiêu hoá hết được đồng đồ ăn cho chó: "Em nói này chị dâu cả, chị thật là không biết gì. Lần trước em có xem tin tức báo quái, có người nói khoác Lâm Thư Nhã ở giới giải trí có hậu trường và quan hệ rất ghê gớm! Làm ơn đi, ghê hơn nữa cũng không thể so sánh được với chị. Rõ ràng chị mới là người có hậu trường trâu bò nhất giới giải trí mà! Vì sao chị không thử tính khoe anh cả em ra xem?"

Lâm Yên: "....."

Khoe ra để sau đó cô sẽ bị chửi đến chết à, hơn nữa... Còn có thể ảnh hưởng tới Bùi Duật Thành...

Hiện tại vấn đề lớn nhất của cô không phải là bị chèn ép mà là cô có rất nhiều lịch sử đen tối.

Tuy rằng chính cô vừa nói ai mắt mù mới coi trọng mình.

Nhưng mà không hiểu sao cô lại không muốn người khác đánh giá ánh mắt của Bùi Duật Thành.

Lâm Yên lắc đầu, bĩu môi nói: "Chuyện đấy vẫn nên thôi đi, đến lúc đó những người kia mắng anh cả cậu mắt mù thì sao? Ít nhất thì chờ lúc tôi thành công trong sự nghiệp đi rồi hãy bàn tới!"

Bùi Vũ Đường lên nhìn anh trai mình qua kính chiếu hậu, hiện giờ cậu ta đã hoàn toàn xác định được anh cả thật sự thích Lâm Yên.

Bùi Vũ Đường đáp: "Chuyện đó thì có sao đâu, anh em nhất định sẽ không để ý chút chuyện cùn con này đâu!"

Lâm Yên không chút suy nghĩ buột miệng thốt lên: "Thế thì không được! Anh cả cậu không thèm để ý nhưng tôi để ý, anh cả cậu là người tốt nhất hoàn hảo nhất bất kể mọi phương diện, cho nên bạn gái của anh ấy cũng nhất định phải tốt nhất!"

Lâm Yên vừa dứt lời, trong xe lại lần nữa rơi vào tĩnh lặng.

Con người lãnh đạm của Bùi Duật Thành không để gì phát hiện ra chột gọn lên tia sáng ngăm mãnh liệt.

Bùi Vũ Đường vừa lái xe khóc lóc đầy mặt: "Chị dâu cả, xin chị thương xót, trong xe còn có em và anh hai là chó độc thân đấy nhé!"

Bùi Nam Nhứ ho nhẹ một tiếng, bất đắc dĩ cười khẽ.

Lâm Yên nghe vậy hai gò má bắt gặp hơi đỏ lên.

Câu vừa rồi cô chỉ là vô thức thốt ra thôi, đến chính mình nói xong còn giật mình.

Móa! Chả nhẽ mình đây diễn sâu quá rồi?

Thế mà cô không phân rõ nỗi lòng ban nãy là nịnh hót Bùi Duật Thành hay là lời nói thật lòng nữa...

Lâm Yên ho nhẹ một tiếng: "Tóm lại tôi hết sức cảm ơn sự tín nhiệm của ngài, Bùi tiên sinh. Ngài yên tâm, những vấn đề này tôi sẽ tự mình xử lý tốt."

Ánh mắt của người đàn ông khôi phục lại vẻ bình thường, cũng tôn trọng ý kiến của cô: "Ừm."

Khi ba người còn đang nói chuyện thì chiếc xe đã lách qua được hàng nghìn fan hâm mộ, thành công thoát khỏi đám đông.

Lâm Yên liếc ra ngoài cửa kính mà trong lòng vẫn còn sợ hãi.

Ai có thể nghĩ tới cô cùng ngồi trên xe với Bùi Nam Như, Bùi Vũ Đường, Bùi Duật Thành chứ?

...

Lâm Yên nói với Bùi Vũ Đường địa chỉ nơi ở của mình, rất nhanh sau đó xe đã đỗ ở dưới cửa khu trọ.

Bùi Duật Thành xuống xe đưa Lâm Yên vào trong.

Trên đường đi không ai nói gì nên đã nhanh chóng đến trước lầu.

Đứng trước một người đàn ông, loại con gái chỉ biết có đến động cơ với đưa xe như Lâm Yên liền luống cuống: "Khụ Bùi tiên sinh, cảm ơn ngài hôm nay đã tới đón tôi!"

"Không cần khách sáo, đây là chuyện nên làm."

Giọng điệu của Bùi Duật Thành mang vẻ xa cách, nói xong anh châm một điếu thuốc.

Nhìn vẻ mặt người đàn ông tựa như không để ý chuyện này, trông anh có rất sốt ruột.

Chắc là đang suy nghĩ chuyện công việc?

Chuyến này cố tình tới đây đón cô, chắc phí không ít thời gian...

Lâm Yên thấy thế vội vàng nói: "Ừm nếu không còn chuyện gì nữa thì tôi lên nhà trước nhé!"

Bùi Duật Thành: "Ừ."

Thế là Lâm Yên chuẩn bị bước lên trên.

"Lâm tiểu thư."

Kết quả vừa mới bước được mấy bước, phía sau đã truyền tới giọng của người đàn ông.

"Há?" Lâm Yên vô thức xoay người lại: "Sao vậy..."

Còn chưa kịp hỏi xem có chuyện gì thì người đàn ông đã bóp đầu thuốc lá trong tay, đột nhiên tiến sát lại gần cô.

Ngay lập tức, một nụ hôn mang theo hơi thở mát lạnh như sương trong rừng sâu hun hút xen lẫn với mùi thuốc lá nhàn nhạt đặt lên khoé môi cô...

Lâm Yên như hoá đá tại chỗ ngơ ngác nhìn người đàn ông trước mặt, nửa ngày không lấy lại nổi bình tĩnh.

Người đàn ông dịu dàng nhìn cô, trong tận đáy mắt sâu thẳm của anh vĩnh viễn chỉ có hình bóng cô.

Thấy cô gái nhỏ ngốc nghếch thân cả người ra nhìn mình chằm chằm, trong đôi mắt lạnh như hồ nước của anh hiện lên mấy phần nôn nao, giống như đang bất mãn với chính bản thân mình vì mất khống chế.

Sau đó anh hơi thẳng người dậy rồi lại cúi đầu xuống hôn cô một lần nữa: "... Ngủ ngon."

- - -

Vẫn là câu hỏi cũ> các bạn ăn cầu lương đã thoả mãn chưa ạ? Anh Thành của chúng ta nôn nóng vì "lần đầu tiên" hôn vợ đấy nhé =)))))) có thấy cưng chết người không nàooo?

Hãy đáp lại sự "nhiệt tình" của Thành ca chương 128 này bằng cách nói chúng tớ nghe cảm nhận của các bạn đi nào~~~ hóng hóng nha.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 129: Không phải đang giả vờ yêu đương?

Edit: Kali

Beta: TH

Ngủ ngon?

Làm sao mà ngon được chứ!

Sợ là đêm nay cô sẽ phải thức trắng đêm vì không ngủ được...

Lâm Yên vẫn luôn cho rằng với tính cách của Bùi Duật Thành thì dù anh có kết hôn với ai thì nhất định sống chung vẫn "tương kính như tân" mà thôi.

Nhưng sự thật chứng minh hoàn toàn không phải vậy...

Mặc dù bất kể là cách xưng hô hay là kiểu ở chung với cô, anh vẫn hoàn toàn duy trì khoảng cách giống như với người xa lạ, nhưng lúc trêu chọc cô thì lại không nương tay chút nào.

Mỗi lần đều làm cô vô cùng lo sợ, nhưng hết lần này tới lần khác lại không thể nói gì được.

Dù sao với quan hệ bây giờ của hai người mà nói, hành động của Bùi Duật Thành vẫn không có bất cứ vấn đề gì.

Mãi đến khi về nhà, ban đêm nằm lăn lộn trên giường, Lâm Yên mất nửa ngày mới khôi phục lại nhịp tim giống như người bình thường.

Trước khi ngủ, cô không quên đăng bài lên microblogging cá nhân của mình.

Tài khoản này đã đăng kí từ lâu, mỗi ngày cô sẽ đều đặn đăng một bài lên microblogging. Nếu như hôm đó không có chuyện gì đặc biệt thì có thể đăng lại bài ngày hôm qua, cô đăng bài đều đặn về một nội dung.

Ví dụ như bây giờ cô đăng cái này ——

Làm sao để giải sầu, chỉ có cách giàu nhanh: [Hôm nay đã giàu lên chưa? Chưa.]

Hôm nay Lâm Thư Nhã tự tiếp nhận phỏng vấn của phóng viên, tung ra quan hệ chị em ruột, không ít người đang nhìn chăm chăm microblogging của Lâm Yên, chờ xem cô có đăng cái gì không.

Nhưng mà không ngờ chờ cả ngày mà lại nhận được một bài đăng như vậy.

Mẹ nó, cô gái này ngoại trừ nghĩ đến chuyện kiếm tiền ra thì không có cái gì khác để đăng sao?

Sao giống hết máy móc lập trình sẵn mỗi ngày đều đăng bài giống y chang nhau như vậy?

Lâm Yên đăng xong cũng không đọc những bình luận mắng chửi kia, lật xem qua kịch bản một chút sau đó nằm thẳng lên giường đi ngủ.

Ngày thứ hai Lâm Yên không có lịch quay phim, cô bây giờ cũng không có hoạt động gì khác, Triệu Hồng Lăng thu xếp cho cô tự do hoạt động.

Trong bộ phim 《Kỳ Phùng Dịch Thủ》 này cô chẳng qua chỉ là vai nữ phụ số bốn, tất cả cũng không có đất diễn mấy, chính thức bước vào đoàn làm phim phải tận vài ngày sau nữa.

Thế nên Lâm Yên nhân lúc nhàn rỗi đến bệnh viện một chuyến.

Sau khi về nước, tâm lí của Lâm Yên vẫn rất kém. Lúc ấy cô từng có một đoạn thời gian phải đi khám bác sĩ tâm lý, sau đó thì liên tục bỏ buổi khám không đi nữa, hoàn toàn là bỏ mặc không thèm quan tâm, điều trị tổng quát cái chân trái của mình cũng dừng lại giữa đường.

Nếu muốn bắt đầu lại từ đầu một lần nữa, ít nhất cô cũng cần một cơ thể và tâm lí thật tốt.

Trước đó Lâm Yên có hẹn một vị bác sĩ tâm lý để khám bệnh.

Bác sĩ này là trước kia bạn bè ở nước ngoài đã tìm giúp rồi giới thiệu cho cô nên có thể tin tưởng được.

"Lâm tiểu thư, đã lâu không gặp!" Nữ bác sĩ thân thiết chào hỏi.

Lâm Yên: "Đã lâu không gặp, bác sĩ An."

Nữ bác sĩ vừa đánh giá cô, vừa hơi mỉm cười hỏi: "Có cần tôi giúp gì không?"

Lâm Yên nói: "Tôi muốn xin ngài giúp tôi kiểm tra một chút, trong khoảng thời gian này tôi không uống thuốc, không biết tình trạng khôi phục đến đâu rồi."

Nữ bác sĩ liếc mắt nhìn cô rồi cười cười nói, "Tôi nghĩ cô Lâm chắc là không cần kiểm tra nữa đâu, từ bước đầu tiên mà cô bước chân vào đây tôi đã có thể nhìn ra tình trạng của cô đã được hồi phục rất tốt!"

Lâm Yên sờ lên mặt mình, "Ôi thật sao? Rõ ràng như vậy à?"

Nữ bác sĩ: "Gặp chuyện gì vui sao?"

Lâm Yên nháy nháy mắt, "Hả, chuyện vui?"

Nữ bác sĩ thử hỏi thăm dò, "Là... Đang yêu à?"

Lâm Yên lập tức mở to hai mắt nhìn, "Chuyện này cô cũng biết?"

Lâm Yên vừa nói xong, cảm giác có chỗ không đúng lắm.

Ừa không đúng rồi, mặc dù cô đang yêu nhưng cũng không phải thật, không phải cô đang giả vờ yêu đương à...

Bác sĩ khẽ cười một tiếng, "Xem ra cô đã hoàn toàn hiểu rồi, đã vậy thì không cần tôi kiểm tra giúp cô nữa."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 130: Tập luyện hồi sức

Edit: TH

Lâm Yên gãi đầu, thực ra cô mới là người hiểu rõ nhất trạng thái của mình, "Trong khoảng thời gian này đúng là xảy ra rất nhiều chuyện. Tôi cũng đã suy nghĩ thấu đáo hơn, trạng thái đã tốt lên không ít. Tuy nhiên vẫn cảm ơn cô rất nhiều, bác sĩ An!"

"Không cần khách sáo. Thế lần trước vấn đề cô nói đến là sao?" Bác sĩ An hỏi.

Trước đó Lâm Yên từng đề cập với bác sĩ An rằng trên người mình xuất hiện vài biểu hiện kì quái.

Lâm Yên nghe vậy thở dài rồi trầm ngâm nói, "Tôi đang muốn nói chuyện này với cô đây, cũng là mục đích hôm nay tôi chủ yếu tới đây tìm cô. Gần đây tuy không còn xảy ra tình huống tương tự như vậy nữa nhưng tôi vẫn không yên tâm."

Bác sĩ An gật đầu, nói: "Trước đó cô cũng đã làm kiểm tra tổng thể rồi nên trên người không có vấn đề gì. Tôi đoán là ảnh hưởng về mặt tâm lý."

Bác sĩ An suy nghĩ một lát rồi nói tiếp, "Cô Lâm, cô có từng nghĩ có khả năng những chuyện cô làm trong thời điểm mất trí nhớ thực ra chỉ là những khát vọng trong tiềm thức của cô không?"

"Hả?" Lâm Yên ngơ ngác.

Những khát vọng và ước muốn thật sao?

Thế chẳng phải nói cô là tên quỷ hắc sắc kia à?

"Chuyện này không có khả năng đâu..." Lâm Yên ho nhẹ một tiếng.

Bác sĩ An cười cười, "Thực ra ở khía cạnh tâm lý học thì những chuyện như thế này đã từng xảy ra rồi. Có không ít bệnh nhân trong tiềm thức của họ chứa đựng đầy những dục vọng mãnh liệt muốn làm chuyện gì đó nhưng bình thường thì bị chính bản thân mình khống chế lại loại dục vọng này. Về lâu về dài chắc là sẽ dẫn đến tình huống mà cô đang gặp phải, bản thân cũng không biết rõ mình đã làm gì đồng thời quên hết tất cả mọi chuyện đã xảy ra."

"Vậy tôi tự nói chuyện với mình cũng chỉ là do tôi đang ảo tưởng sao?"

"Không ngoại trừ khả năng này..."

Lâm Yên suy nghĩ một lát, kể ra mà nói thì gặp ma với chuyện bị tâm thần phân liệt thì lời phỏng đoán của bác sĩ An đáng tin hơn rất nhiều.

Gặp ma thì thôi không nói đến nữa nhưng chuyện này đều xảy ra lúc cô đang tuyệt vọng tự đi an ủi bản thân mình.

Đến mức mà bị cả tâm thần phân liệt còn kéo theo nhiều bệnh tình khác. Ngoại trừ mấy lần xảy ra chuyện ngoài ý muốn thì những vấn đề khác cô sinh hoạt như người bình thường, hoàn toàn không ảnh hưởng gì đến cuộc sống và trạng thái tinh thần của bản thân.

Nhưng mà...

Trời ạ! Nếu như những chuyện này đúng là suy nghĩ chân thật trong tiềm thức của cô thì cái ý nghĩ này càng đáng sợ luôn rồi?

Y hệt loại truyện tiểu thuyết huyền huyền giả tưởng mà có nhân vật chính về sau hắc hóa* vì có tâm ma trong người.

(*Nếu giải nghĩa ra thì "hắc" là đen, đại biểu cho sự dơ bẩn, không sạch sẽ. Còn "hóa" là biến đổi, cải biến. Kết hợp giữa "hắc" và "hóa" thì chúng ta có thể hiểu nôm na là con người thay đổi về mặt tinh thần, tâm hồn theo chiều hướng xấu. – Nguồn google, chi tiết thỉnh tự tìm hiểu thêm. Bản edit được cập nhật hoàn thiện trên wattpad Meow_team)

Dù thế nào đi nữa thì biết được trạng thái hiện giờ của mình vẫn ổn định thì Lâm Yên đã yên tâm hơn.

Kể cả vấn đề trong lòng có ma như quỷ hắc sắc này thì không chừng chờ trạng thái của cô hoàn toàn khôi phục lại ổn định thì chắc có thể trở là bình thường như ban đầu.

...

Sau khi rời khỏi phòng khám tâm lý thì Lâm Yên sang khoa vật lý hồi phục chức năng hẹn thời gian trước với bác sĩ để tiến hành tập vật lý trị liệu phục hồi chức năng.

Trong quá trình tập luyện cô đã trả trước chi phí một năm. Chẳng qua sau này do chán nản nên mặc dù đã hẹn trước nhưng cô không đến tập luyện điều trị.

Vốn là thời điểm ở nước ngoài chân của cô qua quá trình trị liệu cùng với y bác sĩ và kỹ thuật viên đã hồi phục hơn phân nửa nhưng hiện tại đã bị gián đoạn nên phải bắt đầu lại từ đầu một lần nữa.

Mặc dù thế nhưng bây giờ cô cũng không ngại để bắt đầu lại từ đầu.

Một mình trong phòng tập dưới sự trợ giúp của kỹ thuật viên, Lâm Yên tập lại lần nữa những động tác kỹ thuật chặt vật mà vô cùng khó khăn.

Hai tiếng trôi qua, toàn thân Lâm Yên đã vã ướt mồ hôi.

Kỹ thuật viên này vừa mới nhận ra bệnh nhân là người chuyên xuất hiện trong những tin tức báo lá cái gây xôn xao khắp mạng – Lâm Yên. Vốn là cũng chẳng có ý định thêm ngó ngang tới nhưng sau đó thấy cô gái nỗ lực ròng rã luyện tập hồi phục theo đúng quy trình hai giờ đồng hồ liên tục liền, khiến người ta có chút khâm phục thay đổi cái nhìn.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 131: CP bị phản đối nhiều nhất

Edit: Er ๖ ๖

Beta: TH, Dochan

Sau khi kết thúc quá trình, kỹ thuật viên không nhìn được chủ động bắt chuyện, "Lâm tiểu thư, cô cũng thật lợi hại, bài luyện tập hồi phục này người bình thường khả năng chỉ chịu được mười phút là đã kêu khổ kêu đau, vậy mà cô tập liên tục hai giờ cũng không hề nhăn nhó chút nào..."

"Thế sao?" Lâm Yên cười cười, sắc mặt mếu máo nói, "Thật ra trong lòng tôi đã chảy mấy tấn nước mắt, chẳng qua là anh không biết mà thôi..."

Luyện tập hồi phục chức năng thực sự rất khó khăn nhưng cô đã từng trải qua cuộc tập luyện đã man hơn thế nên giờ đã thành thói quen rồi.

Kỹ thuật viên không ngờ cô sẽ nói vậy nên không khỏi bị cô chọc cười.

Không ngờ bình thường Lâm Yên lại bình dị gần gũi như vậy, hoàn toàn không giống như lời đồn lập dị và cay nghiệt. Kỹ thuật viên nhìn không được đáp lại cô: "Lâm tiểu thư, chân của cô bị thương là do máy móc gây ra, khung xương và cơ bắp đều bị tổn thương tương đối nghiêm trọng, nếu không phải trước kia cô tìm được bác sĩ giỏi giải phẫu cho thì e là bây giờ chân đã bị phế... Tại sao cô lại có vết thương nghiêm trọng như vậy?"

Lâm Yên nghe vậy hơi giật mình, thuận miệng nói, "Lúc trước xảy ra chút chuyện ngoài ý muốn, là tai nạn giao thông."

Nghiêm trọng như vậy mà chỉ là ngoài ý muốn thôi?

Dù sao cũng là việc riêng của người ta, kỹ thuật viên nhẹ nhàng gạt đầu, không hỏi thêm nữa lên tiếng nhắc nhở nói, "Quá trình tập luyện hôm nay đến đây là kết thúc, cuối tuần nhớ tới đúng giờ! Cái chân này của cô không thể kéo dài được nữa, nếu không thì chậm một chút nữa thì dính cơ, gân máu không lưu thông lâu liên xương, ngay cả luyện tập hồi phục cũng không cứu được! Về sau chỉ cần một chút động tác nhẹ sẽ bị ảnh hưởng!"

(*Vật lý trị liệu khi bị gãy xương đùi. Chi tiết tìm hiểu kĩ hơn trên google. Thông tin về tình trạng kĩ lưỡng của Lâm Yên xét về mặt hậu quả có thể chưa hoàn toàn chính xác, ai có vốn hiểu biết về chuyên môn này có thể góp ý cho chúng tôi ở dưới cmt. - Bản edit

được cập nhật trên wattpad Meow_team)

Lâm Yên gật đầu: "Tôi hiểu rồi, cảm ơn!"

.....

Những ngày gần đây, những lời bàn tán của cư dân mạng càng ngày càng sốt.

Tin tức《 Kỳ Phùng Dịch Thủ 》 lần lượt được công bố buổi chụp ảnh tạo hình cho diễn viên được nhiều lần đứng đầu bảng

hotsearch*.

(*Hotsearch tức là mức độ tìm kiếm, những vấn đề mà mọi người quan tâm và chú ý. - Bản edit được cập nhật trên wattpad Meow_team)

Tạo hình Bùi Nam Như trong phim rất được khen ngợi, ảnh của Tưởng Tư Phi chụp được sửa đến nổi nhìn không giống cô ta hôm đi chụp ảnh chút nào, đồng thời cũng đạt được sự thừa nhận của cư dân mạng và fan tiểu thuyết.

Mặc dù tấm ảnh này của Tưởng Tư Phi rõ ràng là đã qua photoshop, nhưng mà trước đó hình tượng và danh tiếng của Tưởng Tư Phi tương đối tốt nên fan hâm mộ có ấn tượng đẹp với cô ta, hơn nữa kỹ năng diễn xuất cũng vô cùng tin tưởng và nỗ lực, bình luận phía dưới tấm hình đều là tán thưởng và chờ mong.

Bởi vì Lâm Yên không chụp ảnh tạo hình cho nên vai nữ phụ số bốn Lâm Phiên Nhược này của cô, ekip làm phim không đăng ảnh.

Chỉ là một nữ phụ số bốn, buổi chụp ảnh tạo hình này đăng hay không đăng cũng không quan trọng.

Mà kịch bản của bộ phim《 Kỳ Phùng Dịch Thủ 》này là dựa trên một cuốn tiểu thuyết đã được sửa đổi lại. Trong tiểu thuyết, mặc dù vai Lâm Phiên Nhược xuất hiện không nhiều, nhưng lại có không ít fan trung thành rất ưa thích cô ấy.

Cho nên khi danh sách casting này chính thức công bố, họ nhìn thấy nữ thần trong suy nghĩ của mình lại là Lâm Yên, hầu như là tất cả fan hâm mộ đều phần nộ.

Làm cho fan hâm mộ phần nộ nhất là bạn diễn của nữ phụ số bốn Lâm Phiên Nhược - người vào vai nam phụ số bốn Phương Xán Dương lại là chính ngôi sao trẻ mới nổi siêu hot hai năm nay Vệ Từ Phong!

Nội dung bộ phim thì Lâm Phiên Nhược là nữ tổng giám đốc bá đạo còn Phương Xán Dương là Chú sói nhỏ hống hách của cô ấy!

Đôi này vốn là couple mà nhóm fan truyện chữ vô cùng mong đợi, nhưng Lâm Phiên Nhược lại là do bạch liên hoa Lâm Yên thủ vai!

Cảm giác này hết như là đâm phải đồng phân..

Cho nên fan tiểu thuyết gốc rất phần nộ, ở phía dưới còn có một số người đổ thêm dầu vào lửa, khiến cho phần nộ trực tiếp tăng vọt.

Page của bộ phim《 Kỳ Phùng Dịch Thủ 》 suýt chút nữa thì bị chìm trong tiếng chửi nguyền trời của đám fan hâm mộ, nhất là ảnh tạo hình của Vệ Từ Phong trên microblogging đã làm đám fan hâm mộ cùng nhau khóc lóc thảm thiết như nhà có tang..

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 132: Hào quang của nhân vật chính

Edit: Richi

Beta: TH + Sun

[Mẹ nó! Thế mà để Từ Từ của tôi với Lâm Yên diễn cảnh yêu đương á! Con mẹ đoàn làm phim! Tức chết tôi rồi!]

[Với cái loại giá trị nhan sắc thấp tẻ như Lâm Yên cộng thêm khí chất ngút trời của kĩ nữ chuyên giả bộ bạch liên hoa như cô ta sao có thể diễn được vai nữ vương kiều ngạo Phiên Nhược của tôi? Lúc thủ vai có phải đoàn làm phim nào có vấn đề hết cả rồi không?]

[Quyết liệt phản đối bộ phim « Kỳ Phùng Dịch Thủ »! Nếu để Lâm Yên thủ vai Phiên Nhược thì tôi nhất định sẽ không xem bộ phim này, xem nó không phải càng khiến bản thân mình buồn nôn hay sao?]

[Mẹ nó, không thấy đoàn làm phim cũng không dám đăng buổi tạo hình của Phiên Nhược sao? Chắc họ cũng biết Lâm Yên căn bản là người không tốt đẹp gì!]

...

Sau khi đoàn làm phim chính thức công bố danh sách nhân vật, fans hâm mộ của Vệ Từ Phong cơ hồ gào ầm lên phản đối kịch liệt, thậm chí còn dùng photoshop bôi đen ảnh Lâm Yên như đi ảnh đế trên bàn thờ.

Đối với những chuyện thế này Lâm Yên không đáp trả gì, mỗi ngày chỉ tranh luận với đám cư dân mạng duy nhất một đề tài: "Hôm nay đã giàu lên chưa? Chưa!".

Đối với Vệ Từ Phong này Lâm Yên cũng không biết gì nhiều, cơ bản đều bắt nguồn từ những tin đồn thất thiệt, chẳng qua chỉ yêu thích nghe anh ta hát mà thôi.

Nghe nói Vệ gia chuyên về đá quý, là nhà giàu có tiếng ở đất Đế Đô này. Vệ Từ Phong là con trai út của nhà họ Vệ, cũng là đứa con được chiều chuộng yêu thương nhất.

Ở phương diện âm nhạc, Vệ Từ Phong quả thật rất có năng khiếu, học âm nhạc từ hồi còn tiểu học, 18 tuổi đi diễn, làm thơ, soạn nhạc, đàn tấu, diễn xuất không gì là không thể. Một người có thể so cả với một ban nhạc, dựa vào thiên phú về âm nhạc và tài năng mà tung hoành giới ca nhạc, sau đó bắt đầu tiến quân sang giới điện ảnh.

Có thể nói là thiên chi kiêu tử*.

(*Thiên chi kiêu tử: Con cưng, đứa con được cha mẹ cưng chiều quá sinh kiêu. Ở đây hiểu với nghĩa đứa con cưng của ông trời. – Bản edit được cập nhật mỗi ngày trên wattpad Meow_team)

Nhưng một vị thiên chi kiêu tử như vậy lại quỳ dưới váy Lâm Thư Nhã.

Hai người cùng chung công ty giải trí Khải Thắng, Vệ Từ Phong cũng xem như là sư huynh của Lâm Thư Nhã. Lúc Lâm Thư Nhã mới ra mắt, Vệ Từ Phong còn cố ý giới thiệu rất nhiều tài nguyên cho vị tiểu sư muội này, có thể nói là quan tâm có thừa.

Đám fans hâm mộ thậm chí còn đồn rằng hai người có scandal, cuối cùng cả hai đều lên tiếng phủ nhận, nói rằng chỉ là quan hệ bạn bè thân thiết, trong sáng.

Một đôi trai tài gái sắc như vậy coi như tạo ra một chút scandal mập mờ cũng không ảnh hưởng gì đến toàn cục. Ngược lại còn như thêu hoa trên gấm, thậm chí hai người còn có không ít fan CP.

Chỉ là đám fan hâm mộ không biết mà thôi, còn người trong giới thì lại biết rất rõ nội tình Vệ Từ Phong vốn thích Lâm Thư Nhã. Cho dù kể cả sau này cô ta đã là bạn gái của Hàn Dật Hiên rồi nhưng vẫn quyết liệt theo đuổi như cũ.

Lâm Thư Nhã nhờ vào vẻ bề ngoài như thiên sứ mà câu được nhiều người yêu mến và diu dặt giúp đỡ, Vệ Từ Phong chỉ là một trong số đó mà thôi.

Trước đó Bùi Vũ Đường nói tin đồn Lâm Thư Nhã có quan hệ lớn thực ra cũng đúng, không có lừa thì sao có khói.

Lâm Thư Nhã có cha là chủ tịch công ty giải trí Khải Thắng - Lâm Dục Thông. Bạn trai hiện tại là người thừa kế Hàn thị - Hàn Dật Hiên. Anh trai kết nghĩa là tài tử của giới âm nhạc Vệ Từ Phong. Thầy giáo dạy dương cầm nổi danh là Úc Từ Hàng, còn có người chỉ dạy kỹ năng diễn xuất là Phó viện trưởng Học viện truyền thông điện ảnh Đế Đô...

Cô ta giống như nhân vật chính luôn tỏa sáng trong tiểu thuyết, mỗi người đều ra sức bảo vệ cô ta, động một chút là lại gặp được quý nhân. Hơn nữa còn rất nhiều chàng trai ưu tú vừa có tài vừa có sắc mê đắm sự lương thiện và vẻ đẹp của cô ta, không cách nào kiềm chế được.

So sánh với cô ta thì Lâm Yên nhất định đang đóng vai nữ phụ ác độc.

Ngay trong lúc đang hot đến sôi trào thì bài báo lúc trước lăng xê Lâm Yên và Vệ Từ Phong đột nhiên xuất hiện.

Nội dung bài báo thậm chí còn nói Vệ Từ Phong một lòng yêu mến, mê đắm Lâm Yên khiến cho đám fans hâm mộ càng phản đối ác liệt.

Lâm Yên không cần nghĩ cũng biết, đây là cách Lâm Thư Nhã thường dùng để kéo thêm thù hận của anti fan cho cô.

Lúc biết Vệ Từ Phong đảm nhận vai Phương Tán Xương, Lâm Yên thực ra cũng từng nghĩ đến.

Đến lúc đó vị Vệ tiểu thiếu gia này đoán chừng không thể không làm to chuyện!

Quả nhiên Vệ Từ Phong không chỉ đồng tình mà còn tức giận mắng Lâm Yên lòng lang dạ sói, nhục mạ cô trên microblogging của em gái, còn tự online đăng bình luận dưới bài blog về scandal của hai người:

Vệ Từ Phong: Coi trọng cô ta á? Trừ phi ông đây mất mùi!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 133: Vả sừng cả mặt

Edit: TH

Beta: Sun

Ban đêm Lâm Yên đang nằm ở trên giường lướt tin tức lá cải thì điện thoại di động đột nhiên vang lên, mở ra xem hoá ra là cuộc gọi đến từ Triệu Hồng Lăng.

"Alo, chị Lăng ạ?"

"Em đã xem microblogging của Vệ Từ Phong chưa?" Quả nhiên Triệu Hồng Lăng gọi điện thoại tới để hỏi chuyện này.

"Đang xem ạ!" Lâm Yên trả lời.

Cô tính online để đăng trạng thái lên microblogging thì phát hiện hôm nay dưới phần bình luận microblogging của cô còn bị mắng chửi nhiều hơn lúc trước. Thế là đành phải đọc xem có chuyện gì xảy ra, sau đó mới biết hoá ra vụ việc bắt nguồn từ microblogging của Vệ Từ Phong.

Tuỳ tiện lướt qua xem một chút, sau đó cô nàng ngán ngẩm thoát ra quay về lại giao diện microblogging của mình, tiếp tục gõ bài đăng hôm nay: "Hôm nay đã giàu chưa? Chưa."

"Cái tên Vệ Từ Phong này chắc hẳn em cũng biết sơ qua bối cảnh của cậu ta, loại người này không phải là loại chúng ta dây dưa đến được. Hơn nữa tính tình của cậu ta khó tính có tiếng ở trong giới này, bất kể là ai cũng không nể nang chút nào, đến lúc đó chị chỉ sợ cậu ta tìm đến gây khó dễ cho em."

Lịch trình công việc ngày mai của chị rất bận, không thể đến chỗ em được. Thế nên em phải tự cẩn thận ứng phó lấy, cố gắng nhẫn nại một chút, tuyệt đối không được để xảy ra xung đột." Triệu Hồng Lăng nhắc nhở.

Lâm Yên ngoan ngoãn gật đầu: "Em biết rồi chị Lăng."

Triệu Hồng Lăng thở dài: "Nhưng mà nếu đối phương thực sự quá đáng thì nhớ gọi điện thoại cho chị, chị lập tức qua xử lý."

Ở trong giới những đánh giá về Vệ Từ Phong khen chê mỗi thứ một nửa. Anh ta đúng là vô cùng tài hoa nhưng tính tình thì quá tệ, hoàn toàn là một vị tiểu tử tông thích đi gây chuyện, có ba ngày thì hai lần đi làm to chuyện, mọi người dù giận nhưng không dám ho he gì, ai bảo cậu ta phách lối kiêu căng thành tính rồi.

Nhưng lần này còn khó giải quyết hơn nữa, tất cả dư luận đều đứng về phía Vệ Từ Phong.

Dư luận vốn dĩ đã rất bất lợi với bọn họ rồi giờ còn tăng thêm một Vệ Từ Phong khiến người khác đau đầu này...

Triệu Hồng Lăng thực ra đã chuẩn bị phương án đề phòng tình huống xấu nhất, nếu như thực sự không được thì bộ phim này e là chỉ có thể từ bỏ...

"Ngày mai Đa Đa sẽ đến giúp em, con bé ấy tính tình ngay thẳng, chỉ có chút ít thành kiến với em thôi, em đừng để bụng. Chị đã giải thích qua với nó rồi, mặc dù trong thâm tâm con bé vẫn còn khó chịu ai oán nhưng trong sinh hoạt và công tác hằng ngày em ấy sẽ giúp đỡ em tận tình, không cần phải lo lắng."

Lâm Yên nghe được những lời này của Triệu Hồng Lăng, trong lòng đầy ảm áp: "Cảm ơn chị, chị Lăng."

Cô cũng không để bụng thái độ của Đa Đa với mình, trái lại Đa Đa ghét bỏ ra mặt như thế còn khiến cô càng yên tâm hơn.

Chỉ ít cô không cần phải phí tâm tư đi phòng bị người bên cạnh mình.

Trợ lý lúc trước của cô tuyệt đối nghe lời, quan tâm giúp đỡ tận tình nhưng mỗi chuyện cô ta làm sau lưng cô lại khiến cô không rét mà run.

Từ lúc đi theo Triệu Hồng Lăng đến nay, bản thân cô đã đem đến bao nhiêu phiền phức cho chị ấy, nhưng chị ấy từ đầu đến cuối lại không hề bỏ mặc cô.

Thực ra chị ấy có thể hao tâm phí sức đặt cả hy vọng vào những diễn viên có tố chất và tương lai hơn cô, nhưng chính lúc cô gặp khó khăn hoạn nạn

nhất thì ngay cả vậy Triệu Hồng Lăng cũng vẫn quan tâm đến cô...

Chỉ vì cô là diễn viên chị ấy quản lý.

...

Ngày thứ hai.

Trong đoàn làm phim tương đối náo nhiệt như đang ăn tết đến, tùm năm tùm ba ngồi hết ở một chỗ xì xào buồn dưa.

"Ê, mấy người đã biết tin hôm qua Vệ Từ Phong đăng trên microblogging hay chưa?"

"Ha ha ha dĩ nhiên là thấy rồi, quả thực là quá hả dạ! Vệ tiểu thiên vương* quá cứng, đích thân ra trận và mặt còn nói thẳng mặt mù mới nhìn trúng Lâm Yên! Hôm nay lên cả top hotsearch rồi!"

(*Thiên vương/tiểu thiên vương cũng giống như tiểu thịt tươi/tiểu sinh: Chỉ những nghệ sĩ nam trẻ tuổi tài năng trong giới giải trí, có mức độ quan tâm và sự thu hút cao. - Bản edit được cập nhật mỗi ngày trên wattpad Meow_team)

"Để cho hạng đàn bà kia tạo scandal mỗi ngày, lần này thì bị vả sưng mặt rồi nhé! Cũng không nhìn xem người ta là ai à? Tiểu Thiên Vương của giới âm nhạc lại còn là ông chủ nhỏ của đá quý Tỳ Thụy, trong giới nổi tiếng là hạng người không ai dám động đến thế mà cô ta lại dám nhảy nhót trên đầu vị Tiểu Bá Vương này, đúng là chán sống mà!"

- ---

- ĐÃ FIX LẠI CHƯƠNG 128

Như thông báo của hôm qua, do sơ suất của tui tờ mà đã thiếu mất một đoạn ở chương 128, lại còn là đoạn rất quan trọng nữa. Xin lỗi toàn thể độc giả vì sự cố này. Các bạn có thể quay lại chương 128 để đọc nhé, lời khuyên chân thành là chương 128 còn bất ngờ hơn cả thế~ nếu bỏ sót thì sẽ phải hồi hận đó.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 134: Chị làm gì có tiền

Edit + beta: TH

Nói đến đây, người này dừng lại một chút rồi lộ ra vẻ mặt mập mờ, hạ thấp giọng nói, "Mà có ai là không biết Vệ Từ Phong có ý với Lâm Thư Nhã? Nữ thần của mình bị đối xử như thế bảo sao anh ta không đáp trả lại?"

"Chắc chắn, cũng chỉ có loại người như Lâm Yên mới không biết xấu hổ tranh giành bạn trai với Lâm Thư Nhã thôi? Cô ta chẳng lẽ không biết mình bây giờ bị toàn bộ giới giải trí chê cười à?"

"Cô ta ngay cả vai Lâm Phiên Nhược cũng dám diễn thì còn cái gì mà cô ta không dám làm? Không biết chọc Vệ thiên vương nổi giận lôi đình như thế hôm nay có dám vác mặt tới không?"

...

Ngay khi cô nhân viên kia vừa dứt lời thì trong phòng bỗng dưng im bật.

Chỉ thấy Lâm Yên đang đứng ở cửa, cô mặc một bộ quần áo bình thường như lần đi chụp ảnh lúc trước, đang đội mũ lưỡi trai và sai bước đi đến, theo sau là trợ lý của mình - Tiền Đa Đa.

Dường như trong nháy mắt hai người bước vào đã có vô số ánh mắt khác thường đổ dồn về phía họ.

"Mau nhìn đi, mau nhìn đi! Là Lâm Yên đấy! Trời ạ! Da mặt của cô ta quá dày! Thế mà cũng dám tới đây thật!"

"Đây chính là cơ hội diễn vai tình cảm với Vệ Từ Phong, làm sao cô ta có thể bỏ qua cho được. Cho dù có quỳ xuống liếm đất thì cũng phải đến bằng được!"

"Chắc chắn chắc, Vệ thiên vương lúc nào thì tới? Thật muốn xem xem lúc đấy anh ta sẽ vả mặt Lâm Yên thế nào! Chắc chắn sẽ là một vở hài kịch lớn của năm! Tôi không thể đợi được nữa rồi!"

...

Trước đó Đa Đa đi theo Tường Tư Phi đã sớm quen với thái độ hoà nhã lịch sự của mọi người.

Nhưng từ khi đi theo Lâm Yên nghe được toàn bộ những lời này thì không nhịn nổi.

Đa Đa đen mặt phi nhõ, "Nói thật, em ở đoàn làm phim làm chân chạy vật nhiều năm như vậy cũng chưa từng thấy diễn viên nào như chị, đen từ đầu đến chân không tẩy trắng nổi..."

Bây giờ khắp ngõ ngách trên mạng đều mắng chửi Lâm Yên, tất cả đã trở thành bạn tốt của nhau.

Lâm Yên cười híp mắt nhìn con bé, "Hửm? Chị lợi hại như vậy sao? Thế mà hợp gu của tất cả mọi người!"

Khoé miệng Đa Đa hơi co rút, "Thật không hiểu sao chị có thể vô ưu vô lo như thế. Chị có biết lần này chị đắc tội với ai không? Sắp chết đến nơi rồi mà còn đứng đây nói nhảm!"

"Cái tên Vệ Từ Phong đó đáng sợ thế sao?" Lâm Yên nhún mày.

Đa Đa lộ ra vẻ kinh ngạc, "Dĩ nhiên! Chị chưa bao giờ nghe nói về anh ta à? Chỉ với bối cảnh của Vệ gia thôi, kể cả trước khi anh ta bước chân vào giới giải trí thì cũng có nhiều tiền nổi khắp toàn Đế Đô rồi!"

Sau khi tiến quân vào giới giải trí còn càng hồng hách hơn, không ai dám động tới anh ta. Chị cần không vừa ý thôi thì đã xảy ra chuyện lớn rồi.

Lần trước chị dám lợi dụng danh tiếng của anh ta. Anh ta không truy cứu đó là may mắn của chị. Thế mà lần này còn tạo scandal lớn thế thì chắc chắn anh ta sẽ không bỏ qua cho chị đâu!"

Đa Đa càng nói càng tức, "Thế nên sao chị suốt ngày làm phiền chị Lăng thế? Scandal như vậy mà còn dám tạo dựng ra, chị chán sống rồi à?"

Lâm Yên nháy nháy mắt, "Ai nói những scandal kia là chị tự biên tự diễn?"

Đa Đa: "Không phải chị thì là ai?"

Lâm Yên: "Chị đâu có tiền, sao đi mua những bài viết đó được?"

Đa Đa trực tiếp bị hỏi vặn lại đến nghẹn lời: "..."

Tính trong khoảng thời gian này thì cô bé có thể khẳng định, Lâm Yên đúng là rất nghèo.

Quần áo trên người cũng là đồ bình thường, tay còn khoác cái túi vải in hai chữ "giàu nhanh" làm mù luôn mắt người nhìn.

Dưới tình huống "nguy hiểm" như hôm nay mà chị ta còn ra cửa ngõ tàu điện ngầm, đúng là không thiết mạng sống nữa rồi...

Còn sử dụng microblogging thì mỗi ngày đăng một nội dung y như nhau, không quan tâm những tiếng mắng chửi.

Lâm Yên thấy Đa Đa câm nín thì cười ha hả vỗ vai con bé: "Lại nói, với thực lực của chị thì còn chẳng cần phải phung phí tiền của như thế."

Đa Đa: "... Ha ha ok, chị vui là được rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 135: Có phải là con gái hay không

Edit: Kali

Beta: TH + Myl

Đến phòng hóa trang, thợ trang điểm và trợ lý đã tới trước rồi.

Thợ trang điểm là một người đàn ông xinh đẹp ăn mặc và trang điểm lộng lẫy, cái eo kia so với con gái còn nhỏ hơn, móng tay sạch sẽ và gọn gàng, makeup nhẹ nhàng theo phong cách gothic, tóc nhuộm màu nâu sẫm, mặc một bộ đồ hàng hiệu mới nhất đang rất hot trên thị trường hiện nay.

Thấy Lâm Yên đến, đối phương cũng không để ý, chỉ liếc mắt nhìn cô rồi tiếp tục trò chuyện với trợ lý.

Trợ lý nhỏ của anh ta cũng nhận không được mà đánh giá Lâm Yên, "Anh Kevin, cô ta là Lâm Yên, ngũ quan cũng tạm được nhưng nhìn cách ăn mặc này, thật quá là cầu thả..."

Lâm Yên chủ động tiến lên chào hỏi: "Xin chào, tôi là Lâm Yên."

Thợ trang điểm lúc này mới đánh giá cô trên dưới một chút, chậm rãi mở miệng nói: "Kevin, thợ trang điểm của cô."

"Chúng ta bây giờ bắt đầu sao?" Lâm Yên hỏi.

Ánh mắt của thợ trang điểm quét một vòng ở mặt của cô: "Cô có trang điểm không?"

Lâm Yên: "Không có, chỉ dưỡng da một chút thôi."

Thợ trang điểm nghe vậy thì lông mày hơi nhíu, giống như có chút ngoài ý muốn rồi lập tức nói, "Được thôi, đỡ phải tẩy trang, cô trước tiên đi dưỡng ẩm, tôi chuẩn bị xong sau đó sẽ tới trang điểm cho cô."

Lâm Yên gật đầu sau đó ngồi xuống trước bàn trang điểm.

Đa Đa lo lắng, vừa lướt tin tức vừa không ngừng đi tới đi lui bên cạnh Lâm Yên: "Hôm qua Vệ Từ Phong đăng bài lên microblogging đã lên bảng top hotsearch mà chỉ đăng có một bài này thôi đã làm cho fan hâm mộ của anh ta càng không chút kiêng kỵ bắt đầu bóc phốt chúng ta, làm sao bây giờ hôm nay ngày đầu tiên đã phải quay phim với Vệ Từ Phong..."

Lâm Yên tìm trong túi vải nửa ngày sau đó mới lôi ra một bình xịt dưỡng thể dưỡng ẩm, vừa bôi lung tung trên mặt vừa mở miệng nói, "Thoải mái đi, bình tới tướng đỡ, nước tới đất ngăn."

Lúc này thợ trang điểm Kevin chuẩn bị xong kỹ càng dụng cụ trang điểm rồi đi tới.

Thấy Lâm Yên móc ra cái chai không biết loại gì đang bôi lên mặt, anh ta nhìn cô một cái: "Cô dùng cái gì bôi mặt vậy?"

"Sữa dưỡng ẩm của Chando Himalaya Energy! Nhãn hiệu có phải nghe rất ngẫu hay không?" Lâm Yên cầm một cái bình trông đỏ đỏ đen đen, mở miệng nói.

Kevin nghe vậy, quả thực khiếp sợ ra mặt.

Cô dùng Chando thì không có gì, đây là nhãn hiệu quốc dân, quả thực vừa tiện nghi lại dùng rất tốt, cộng thêm làn da của cô đã tốt sẵn, dùng loại nhãn này cũng đủ rồi.

Nhưng vấn đề là...

"Cái này không phải cho nam dùng sao???" Kevin mở miệng nói.

Lâm Yên nháy nháy mắt, "Ồ? Thật không? Tôi hỏi cô bán hàng sản phẩm nào thuận tiện nhất, cô ấy đã đề cử cho tôi cái này! Nói là vừa làm sáng khoái da, tinh hoa, nhũ dịch ba trong một, một bình là xong!"

Đa Đa bên cạnh yên lặng nhéo trán, quả thực không muốn thừa nhận đây là diễn viên của mình: "Làm sao chị lười thể mà không chết chứ..."

Kevin giống như cũng cạn lời, đứng ngơ ngếch nhìn,

mặt mũi đầy khó tin, "Cô rốt cuộc có phải là con gái hay không?"

Thợ trang điểm hoàn toàn không ngờ tới những đồn đại Lâm Yên dụ dỗ khắp toàn bộ diễn viên nam của giới giải trí, thể mà còn cầu thả vụng về hơn cả đàn ông...

Kevin: "Trên mạng đều mắng cô là bạch liên hoa, lục trà biểu... Cô xứng đáng được đám dân mạng đánh giá như thế sao?"

Lâm Yên: "Khụ, thật xin lỗi..."

Kevin xích lại gần mặt cô gái, tỉ mỉ đánh giá một phen, "Mà cô hoàn toàn không trang điểm, trạng thái làn da này cũng quá tốt rồi, cô vẫn luôn dùng cái này à..."

Lâm Yên: "Đúng vậy, dùng rất lâu rồi, sao vậy?"

Kevin: "Khụ... Không có gì..."

Chẳng lẽ sữa dưỡng thể dưỡng ẩm này hiệu quả tốt như vậy? Ngó thử xem một chút...

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 136: Thế nào là vẻ đẹp thực sự

Edít: Er ("• ω •")

Beta: Dochan

"Này, cho hỏi một chút, trang điểm mất bao lâu vậy?" Lâm Yên mở miệng hỏi.

Kevin mặt không cảm xúc nói: "Khoảng hai giờ hoặc lâu hơn."

"Lâu như vậy sao?" Lâm Yên kinh ngạc.

Kevin: "Lâu? Đây chỉ là thời gian trang điểm, còn làm tóc là nửa giờ, thời gian thay trang phục thì chưa biết được."

"Không phải chứ..." Lâm Yên bày ra vẻ mặt như đưa đám.

Kevin lạnh nhạt liếc cô một cái: "Trước kia cô không trang điểm sao? Trang điểm không phải sẽ cân bằng đầy thời gian sao? Rất nhiều minh tinh đều thức dậy sớm để trang điểm!"

"Tôi... Nhiều nhất là nửa giờ đã trang điểm xong..." Lâm Yên lẩm bẩm nói.

Đầu Kevin xuất hiện đầy hắc tuyết, không nhịn được gào lên: "Cô là một nghệ sĩ, bình thường đều phải ra ngoài, trang điểm nửa giờ để cho quý nhìn à? Khó trách, tôi thấy bên trong cô rõ ràng như vậy, trước khi ra ngoài lại không hề trang điểm hay ăn mặc gì cả."

Bên trong cô cho dù có kém như thế nào đi chăng nữa thì cũng không đến nỗi biến thành như vậy chứ! Rốt cuộc cô đã tìm thợ trang điểm rơm nào vậy? Cô có biết đây là phung phí của trời không! Chính là phạm tội đó!"

Lâm Yên rụt cổ, không hiểu sao lại bị mắng đến nổi máu chó đỏ đầy đầu.

Hết cách rồi vì cô vốn không biết gì về những thứ này mà, đều là Lâm Thư Nhã tự mình sắp xếp cho cô.

Thợ trang điểm này có phải là mắc chứng cưỡng ép không?

Cho dù cô có xấu thì cũng là cô xấu, có liên quan gì đến cô ấy đâu chứ?

"Có sao? Tôi cảm thấy rất đẹp mà..." Lâm Yên yếu ớt lên tiếng.

Dù sao hóa trang nhanh là được, bớt được nhiều việc.

Kevin gần như đã hoàn toàn bị gu thẩm mỹ đáng sợ của cô thuyết phục, cầm một cây cọ trang điểm lên, thờ dãi giận dữ nói: "Đẹp con mẹ nhà cô! Hôm nay bà đây sẽ cho cô biết thế nào là vẻ đẹp thực sự!"

Mặt Lâm Yên bị kéo sang, Kevin bắt đầu cẩn thận giúp cô trang điểm.

Kevin vừa không ngừng cảm thán cô có làn da đẹp, ngũ quan hoàn mỹ vừa thuận miệng hỏi một câu, "Trước kia cô làm nghề gì, không phải vẫn làm diễn viên đấy chứ?"

"Lúc trước..." Lâm Yên hơi giật mình, sau đó úp úp mờ mờ nói, "Lúc trước không phải, lúc trước là làm một công việc tương đối sơ sài, mà cái nghề này đa số đều là đàn ông."

Kevin lộ ra biểu cảm "ra là thế": "Khó trách! Vậy tại sao sau này cô lại nghĩ làm diễn viên?"

Lâm Yên: "Vì kiếm được rất nhiều tiền."

Kevin: "..."

Vốn còn tưởng cô ít nhất sẽ nói vì cuộc sống, vì ước mơ, nhưng câu trả lời này lại rất thẳng thắn khiến cho người ta không cảm thấy không ghét nổi.

Kevin nhìn quần áo của cô, nhìn không được nói, "Dựa theo phim và quảng cáo trước kia cô nhận, tiền kiếm được không ít, nhưng cũng không đến nỗi nghèo như vậy chứ? Nhìn cô xem, không mua quần áo, không mua túi xách cũng không mua đồ trang điểm, vậy thì rốt cuộc cô dùng tiền mua

cái gì?"

"Ha ha, tôi không có hứng thú đối với những việc này..." Lâm Yên nói qua loa cho có lệ như đang trốn tránh chuyện này.

Số tiền đó của cô, một ít thì tiêu ở trên người Lâm Thư Nhã, một ít thì đầu tư vào "ngôi nhà thiên sứ", còn lại một phần lớn thì đều cho vào... quỹ từ thiện của "bảo bối về nhà".

Thời gian trôi qua, hình như tất cả mọi người đã quên mất rằng cô còn một người em trai đã mất tích từ nhỏ.

Nhưng mà cô không thể quên được...

Mỗi lần nghĩ về bóng dáng nho nhỏ đó mỗi ngày đều lơ đã đi sau lưng mình thì tim cô lại đau như thắt.

Năm đó, cô sợ mẹ mình sẽ bị kích thích nên không dám ở trước mặt mẹ nhắc lại chuyện này. Nhưng đến bây giờ cô chưa từng quên, cũng chưa từng bỏ cuộc.

Chỉ cần cô vẫn còn sống thì cô chắc chắn sẽ luôn tiếp tục tìm lại em trai. Cô nhất định, nhất định phải đưa em trai trở về!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 137: Không riêng gì anh ta

Edit: TH

Beta: Dochan

Lâm Yên tạo hình được một nửa thì bên ngoài phòng trang điểm đột nhiên vang lên những tiếng hô ầm ĩ.

Đa Đa lo lắng thò đầu ra ngoài ngó thử: "Hình như là Vệ Từ Phong đến rồi, em ra ngoài xem một chút..."

"OK!"

Lâm Yên tùy ý khoát tay, sau đó lần thứ N quay sang van nài Kevin: "Tôi thật sự không thể chơi game sao?"

Kevin đen mặt lại: "Không thể, ngồi đằng hoàng lại cho tôi, cô cúi đầu thì sao tôi trang điểm cho được?"

Lâm Yên đau lòng lắm lắm: "Thời gian là vàng là bạc đó..."

Bảo cô ngồi yên không được làm bất cứ chuyện gì như thế chẳng phải là giày vò chết cô sao?

Kevin nhìn cô một cái: "Vệ Từ Phong đến rồi mà cô không quan tâm chút nào à?"

Lâm Yên: "Sao tôi phải quan tâm?"

Kevin: "Anh ta tốt xấu gì cũng là bạn trai trên tin đồn của cô đó!"

Lâm Yên: "Tôi có nhiều scandal tình cảm như thế, chả riêng gì anh ta!"

Kevin: "..."

...

Quả nhiên bên ngoài phòng chụp ảnh, Vệ Từ Phong đã đến.

Người vừa đến mặc một chiếc áo jacket màu đen, cả người mang theo phong cách kiểu punk kim loại nặng*. Mái tóc hơi xoắn nhuộm một màu nâu đỏ bất mắt, trên lỗ tai bấm một chiếc khuyên đá quý. Đôi lông mày sắc bén cùng với cái mũi cao thẳng tắp, trong đôi mắt màu vàng nhạt chứa đựng đầy sự kiêu ngạo khó thuần không gì có thể trói buộc được.

(*Một phong cách khá ngẫu y như tên, chủ yếu là phụ kiện kim loại. Chi tiết các bạn có thể tra gg hình ảnh. - Bản edit được cập nhật mỗi ngày trên wattpad Meow_team)

Không hề giống với ý nghĩa cái tên "gió thổi thoáng qua" của anh ta chút nào. Vệ Từ Phong vừa mới xuất hiện đem lại cho người nhìn một cảm giác bị tấn

công mãnh liệt, giống y như một trận cuồng phong gió bão.

Toàn bộ nhân viên trong đoàn làm phim cùng diễn viên mới và nhóm diễn viên quần chúng kích động gào to như muốn rách cả cổ họng.

Ngay cả Đa Đa trốn phía sau cũng suýt nữa thì hô to.

Không hổ là người nổi tiếng nhất nhì giới âm nhạc: Tiểu thiên vương Vệ Từ Phong, nhìn khoảng cách gần thế này so với nhìn trên TV hay trong ảnh bìa chụp tạp chí còn đẹp trai hơn thế! Quá đẹp trai!

"A a a! Trời ạ! Vệ thiên vương đẹp trai quá đi!"

"Diễn Tiểu Lang Cầu quá hợp luôn ấy chứ! Fan tiểu thuyết gốc chắc chắn thỏa mãn rồi!"

...

Cả đám người nhà sản xuất Phùng An Hoa, đạo diễn Khương Nhất Minh với phó đạo diễn Ngô Văn Hải cùng nhau chạy tới.

Trên gương mặt đẹp trai của Vệ Từ Phong lúc này đầy âm u, không kiên nhẫn nổi giằng lấy cà phê từ tay trợ lý của mình, ngồi phịch xuống ghế salon.

Trên mặt Phùng An Hoa nở nụ cười tươi rói, nhiệt tình đón tiếp hỏi thăm: "Ồi chào Vệ thiếu gia, cuối cùng tôi cũng thấy cậu rồi. Cậu mau đi trang điểm thay quần áo nào, tôi đã chuẩn bị sẵn cho cậu phòng hoá trang riêng còn có cả thợ makeup siêu giỏi nữa!"

"Đúng vậy đúng vậy, chắc chắn sẽ khiến cậu hài lòng!" Phó đạo diễn Ngô Văn Hải cũng vội vàng phụ họa nói.

Hôm qua Vệ Từ Phong gây bão cộng đồng mạng, chuyện anh ta đích thân online đăng microblogging dĩ nhiên bọn họ cũng biết, sợ rằng hôm nay vị tổ tông này sẽ làm to chuyện.

Vệ Từ Phong gác thẳng hai chân lên bàn trà, khoé miệng cong lên thành ý cười lạnh lẽo: "Đừng có mà dùng chiêu này với tôi!"

Lời này vừa nói ra thì đám người Phùng An Hoa biết là tiêu rồi.

Quả nhiên ngay lập tức sắc mặt của Vệ Từ Phong tối đen lại: "Lúc trước tôi nể mặt tiểu sư muội Thư Nhã nên mới đáp ứng diễn vai này. Hiện giờ các người dám ly miêu hoán Thái tử*, thay đổi cái loại đồ chơi như thế tới đây còn bảo tôi diễn cảnh yêu đương với cô ta à? Lá gan mấy người cũng lớn thật?"

(*Ly miêu hoán Thái tử là một trong những vụ án nổi tiếng nhất của Bao Thanh Thiên. Nôm na hiểu ở đây là đoàn làm phim dám đánh tráo Hạ San San với Lâm Yên để qua mắt Vệ Từ Phong. Chi tiết về vụ án này xin mọi người tra google. - Bản edit hoàn thiện được cập nhật trên wattpad Meow_team)

Hoá ra Vệ Từ Phong cho rằng nữ phụ số bốn này là Hạ San San đảm nhận nên mới đáp ứng diễn vai nam phụ số bốn.

Phùng An Hoa lau mồ hôi trên trán, bất đắc dĩ giải thích: "Vệ thiếu gia của tôi ơi cậu hiểu lầm rồi, trong chuyện này thật sự là có chút hiểu lầm...Bỗng dưng xảy ra chút chuyện ngoài ý muốn, chúng tôi cũng rất bất đắc dĩ..."

- - -

Hãy vote và cmt để ủng hộ đàn mèo nhà chúng tớ nhé ^^

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138: Không dễ dụ như vậy

Edit: Er ㄟ ㄎ ㄟ

Beta: Byun

Phùng An Hoa nói tiếp: "Cậu xem, vì đền bù cho tiểu thư Hạ San San nên chúng tôi đã sắp xếp cho cô ấy một vai khác, hôm nay cô ấy sẽ tới đoàn làm phim..."

Vệ Từ Phong nghiêng người dựa vào ghế salon: "Cho nên như vậy là đã xử lí xong rồi?"

Hôm qua, Phùng An Hoa đã đoán được Vệ Từ Phong sẽ náo loạn như thế này. Vì thế, để trấn an vị thiếu gia này nên ông đã nghĩ cách sắp xếp cho Hạ San San một vai khác.

Nhưng bây giờ xem ra vị tổ tông này sợ là không dễ dụ như vậy...

Bầu không khí đang căng co thì lúc này mấy nữ diễn viên khác cũng đi tới.

Đi đầu là nữ chính bộ phim, ảnh hậu Tường Tư Phi.

Sau khi đi theo truyền thông Vạn Chúng giàu nứt đổ đổ vách thì Tường Tư Phi có thể nói là "súng đổi thành pháo", quần áo từ trên xuống dưới đều thay đổi.

Hôm nay, Tường Tư Phi mặc một bộ váy lễ hội xa hoa của hãng Chanel, tay đeo vòng hãng Cartier, làn da thì vô cùng mịn màng như đi chăm sóc spa, cả người đều toả ra hào quang toả tứ phía, hoàn toàn không thấy bộ dạng của cô em nông thôn mà cô ta diễn trước đó.

Mà đi bên cạnh Tường Tư Phi là một cô gái có khuôn mặt xinh đẹp, chính là người vừa mới vào đoàn làm phim, Hạ San San.

Lúc trước, sau khi Lâm Yên khuôn gằn hết đồ trong nhà đi, cô ta khóc lóc với chị họ Lâm Thư Nhã vài ngày. Sau đó, Lâm Thư Nhã bảo cô ta cứ ở nhà chờ tin tức.

Cho đến buổi sáng hôm nay cô ta nhận được một cuộc điện thoại do Phùng An Hoa tự mình gọi tới, ông ta nhận đủ lỗi đủ kiểu rồi bảo cô ta trực tiếp tới đoàn làm phim.

Lần trước bị đoàn làm phim đuổi ra ngoài, lần này lại được mời về, Hạ San San có thể nói là nở mày nở mặt.

"Chào nhà sản xuất Phùng, chào đạo diễn Khương." Hạ San San vênh váo, tự đắc chào hỏi.

Lúc trước thì không thèm cô ta, bây giờ thì sao, còn không phải là đích thân phải đi mời cô ta về đó thôi.

Phùng An Hoa tỏ vẻ "chưa từng có chuyện gì xảy ra", nhiệt tình mở miệng: "Chào Hạ tiểu thư! Chúng ta lại gặp mặt. Hôm nay tâm trạng của Vệ thiếu không được tốt lắm. Hi vọng Hạ tiểu thư giúp chúng tôi nói vài câu tốt đẹp trước mặt Vệ thiếu."

Hạ San San hừ lạnh một tiếng, không trả lời.

Chân Tường Tư Phi mang giày cao gót đi tới, bộ dạng tư thế của tiền bối dịu dàng hỏi thăm Vệ Từ Phong đang ngồi trên ghế sa lon: "Làm sao vậy? Có ai làm Vệ đại thiếu gia của chúng ta không vui sao?"

Vệ Từ Phong là diễn viên của giải trí Khải Thăng, Tường Tư Phi chuyển sang truyền thông Vạn Chúng. Mà công ty đó lại là chi nhánh của Khải Thăng, cho nên cô ta và Vệ Từ Phong cũng được coi là diễn viên cùng công ty.

Bởi vì có mối quan hệ này nên quan hệ giữa cô ta và Vệ Từ Phong bỗng nhiên được kéo lại không ít.

Nếu là ở vị trí trước kia, khi còn ở công ty giải trí Khải Tinh nhỏ đó thì sợ là cô ta không có tư cách nói chuyện với Vệ Từ Phong một câu nào.

Hạ San San thân mật khoác tay Tường Tư Phi, nghe vậy thì khẽ xì một tiếng rồi nói: "Chị Tư Phi, còn có thể là ai vào đây nữa?! Khẳng định là con ranh xấu xí quê mùa tác oai tác quái kia, có scandal với anh Phong rất nhiều lần. Vậy mà lần này còn đuổi tới tận đoàn làm phim. Chắc chắn là tâm trạng anh Phong đang rất tệ! Diễn cảnh yêu đương với loại đàn bà vừa xấu xí vừa ác độc kia, ai mà chịu cho nổi chứ!"

Hạ San San vừa bênh vực kẻ yếu, vừa đo mặt không ngừng nhìn về phía Vệ Từ Phong đánh giá.

Trời ạ! Không ngờ Vệ Từ Phong ngoài đời còn đẹp trai hơn trong TV gấp trăm lần!

Gương mặt kia như được hun đúc từ bàn tay của thượng đế tỉ mỉ tạo thành. Hơn nữa từ nhỏ còn được hưởng nền giáo dục của quý tộc. Mặc dù nhìn qua rất kiêu căng khó tiếp xúc, nhưng quanh người đều lộ ra hơi thở cao ngạo giống như vương tử từ trong tranh bước ra vậy.

Hạ San San nhìn không rời mắt, đồng thời đáy mắt cũng lộ ra tia ghen.

Chết tiệt! Nếu như không phải do Lâm Yên chặn ngang một bước thì vai diễn yêu đương với Vệ Từ Phong sẽ là cô ta.

--

Team đang cố gắng theo kịp tốc độ ra chương của Quân Quân, đồng thời cũng rất chăm chỉ để tạo ra những bản edit hoàn thiện nhất cho các độc giả đáng yêu, vậy nên hãy vote và cmt để ủng hộ chúng tớ nhé ^^

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 139: Tự mình xem thử

Edit: Er ㄖㄟㄣ

Beta: TH + Byun

Tướng Tư Phi như chị cả thân thiết an ủi Vệ Từ Phong: "Từ Phong, đừng nóng giận. Vì chuyện này mà bị chọc tức thì thật là không đáng."

"Đúng vậy, đúng vậy anh Phong! Nếu anh bị chọc tức mà ảnh hưởng tới sức khoẻ thì chị Thư Nhã sẽ rất đau lòng." Hạ San San vội vàng phụ họa đồng thời nắm lấy cơ hội tự giới thiệu mình: "Đúng rồi, anh... Anh Phong, em là Hạ San San, là em họ của chị Thư Nhã."

Vệ Từ Phong thấy hai người Tướng Tư Phi và Hạ San San, chỉ khẽ nâng mắt, không hề có ý muốn trả lời lại hai người đó, rõ ràng là tâm trạng hôm nay không được tốt.

Hạ San San thấy thế vẻ mặt có chút hơi thất vọng nhưng nhanh chóng khôi phục lại tinh thần. Bây giờ, cô ta đã có cơ hội đóng phim cùng Vệ Từ Phong.

Tướng Tư Phi biết tính tình của Vệ Từ Phong luôn như vậy nên cũng không để ý.

Cô ta xoay người, nhìn về phía Phùng An Hoa, giọng điệu nghiêm túc mở miệng: "Nhà sản xuất Phùng, tình huống bây giờ ông cũng đã thấy. Vốn là chúng ta sẽ có một bộ phim hoàn hảo, diễn viên đến casting ban đầu toàn là những người giỏi. Vậy mà ông lại cho một con chuột vào, đây không phải là khiến người ta buồn nôn sao?"

Khó trách Từ Phong lại tức giận như thế này! Chuyện này dù có thế nào đi chăng nữa thì ông nhất định phải cho chúng tôi một câu trả lời. Cũng phải cho fan tiểu thuyết và fan điện ảnh một câu trả lời."

Hạ San San bên cạnh nhân lúc này lập tức lộ ra uất ức và phẫn nộ, mở miệng nói: "Lúc trước, tôi cũng thử vai Lâm Phiên Nhược này. Tất cả mọi người đều nói tôi diễn tốt, nhưng mà đạo diễn Khương lại không nhận tôi.

Được, tôi đây tin tưởng trình độ chuyên nghiệp của đạo diễn Khương, chỉ trách là kỹ thuật diễn xuất của tôi không đủ tốt. Nhưng bây giờ, các người nói cho tôi biết, cuối cùng các người lại nhận loại người như Lâm Yên này diễn vai Lâm Phiên Nhược. Đây là có ý gì? Chẳng lẽ là cảm thấy tôi không bằng Lâm Yên sao? Dù sao tôi cũng tốt nghiệp học viện điện ảnh truyền thông của Đế Đô, xuất thân chính quy mà?"

Bây giờ vì nể mặt Vệ Từ Phong nên mới sắp xếp cho cô ta một vai nữ phụ.

Mặc dù phần diễn của vai này cũng tạm được, nhưng làm sao có thể so với vai của Lâm Yên được.

Vai nữ phụ số bốn kia, không chỉ có rất nhiều fan tiểu thuyết mà còn diễn cảnh yêu đương với Vệ Từ Phong.

Chỉ riêng cảnh diễn yêu đương với Vệ Từ Phong này mà có biết bao nhiêu nữ diễn viên mơ ước có được.

Trước đó cô ta đi theo chị họ Thư Nhã nên đã sớm biết được tin tức nội bộ bên trong, nói là khách mời Vệ Từ Phong sẽ là vai nam phụ số bốn của bộ phim.

Vốn là cô ta đã nhắm vai Lâm Phiên Nhược này muốn mượn danh tiếng của Vệ Từ Phong để ra mắt, sau đó sẽ nổi tiếng.

Ai biết rằng cuối cùng vai này lại rơi vào tay của phế vật Lâm Yên kia. Sao cô ta có thể không tức giận cho được.

Ban đầu trong lòng Tần San San cũng có chút bất mãn, nhưng không dám ở trước mặt đạo diễn lớn Khương Nhất Minh này phàn nàn. Dù sao thì quý xui xẻo Chu Phong kia lại đột nhiên rút dài.

Nhưng bây giờ thì khác.

Có Vệ Từ Phong ra mặt, còn có chỗ dựa là ảnh hậu Tướng Tư Phi, cô ta hoàn toàn có thể ở phía sau đổ thêm dầu vào lửa.

Đến lúc đó, vị trí số bốn nữ này không còn thì cô ta sẽ vừa vịn leo lên.

Nghe Hạ San San đồng đặc khoe khoang, Khương Nhất Minh rốt cuộc không thể nhịn được nữa, nhìn về phía Vệ Từ Phong mở miệng nói: "Lúc ấy là tôi tự mình thử vai, cô Hạ San San thật sự không quá thích hợp vào vai Lâm Phiên Nhược. Nếu như cậu lúc đó thấy diễn xuất của cô ấy, chắc hẳn cũng sẽ không hài lòng."

Không đợi Hạ San San mở miệng, Vệ Từ Phong nhếch mép cười nguy hiểm: "Ồ? Thế nên đạo diễn Khương nhìn tôi bây giờ là đang rất hài lòng sao?"

Khương Nhất Minh ho nhẹ một tiếng: "Thực ra, kỹ thuật diễn xuất của Lâm Yên ra sao, cậu tự mình đi xem thử một chút thì sẽ biết."

Vệ Từ Phong: "Ý của đạo diễn Khương là đóng phân này không tệ nên mời tôi ăn trước xem sao?"

Khương Nhất Minh: "..."

--

Vote và cmt để ủng hộ team nếu bạn yêu thích truyện nhé ^^

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 140: Chỉ có thể bỏ

Edit: Kali

Beta: TH + Sun

Vệ Từ Phong cười lạnh liên tục: "Tôi sợ là không có gan có cái sở thích đặc biệt này, không thì mấy người mời cao thủ khác đến?"

Nghe thế Phùng An Hoa và Khương Nhất Minh ngay lập tức luống cuống.

Bọn họ mời Vệ Từ Phong không chỉ bởi vì hình tượng của cậu ấy phù hợp với vai nam phụ số bốn Phuong Xán Dương này mà nguyên nhân lớn hơn nữa đó chính là hi vọng cậu ấy có thể hát một ca khúc nhạc phim kết thúc cho bộ phim này.

Nếu chộc tức cậu ấy thì bài hát kết phim của bọn họ cũng mất luôn.

Phải biết rằng có không ít người xin một ca khúc của Vệ Từ Phong mà tranh nhau đến vỡ đầu chảy máu...

Hạ San San bên cạnh ngắm nhìn Vệ Từ Phong, trên mặt đã sớm đỏ ửng cả lên.

Đẹp trai quá mà!

Vệ Từ Phong... Đây là đang thay cô xà giận sao?

Anh ấy chắc hẳn cũng hi vọng cô diễn vai Lâm Phiên Nhược này...

Vì vậy Hạ San San ngay lập tức càng thêm phấn khích, tức giận cảm phần nói: "Đừng nói anh Phong không đồng ý, tôi và những diễn viên khác ở đây cũng không đồng ý quay phim cùng với loại người này, quả thực là đang tự hạ thấp chúng tôi mà! Trong phim, Lâm Phiên Nhược không chỉ học thức xuất chúng, thủ đoạn quả quyết, giá trị nhan sắc cũng rất cao, ngoại trừ nữ chính ra thì đẹp đến lấn át tất cả vai nữ phụ khác, các người chọn một người vừa ác độc lại xấu như ma lem tới diễn là đang làm nhục chúng tôi sao?"

Lâm Yên ngoại trừ lúc mới debut từng xinh đẹp thoáng qua thì sau này trình độ nhan sắc quả thực một lời khó nói hết.

Lúc trước khi Khương Nhất Minh casting chú trọng khí chất hơn, vẻ bề ngoài chỉ xếp sau, vậy nên nghe đến đây cũng có mấy phần yếu thế.

Ông không xác định được Lâm Yên có thể hoàn toàn chèo chống vai này hay không.

Tất nhiên, thực ra tất cả những thứ này đều không quan trọng...

Do dù kỹ thuật diễn xuất và giá trị nhan sắc của Lâm Yên như thế nào cũng đã không còn quan trọng. Bây giờ vấn đề là nếu như những diễn viên khác nhất trí chống lại, thậm chí là thôi diễn, cái vấn đề này mới khó giải quyết...

Trước mắt một người là nữ chính Ảnh Hậu Tướng Tư Phi, một người là Hạ San San còn có chỗ dựa là Vệ Từ Phong, hai người không có một ai dễ trêu.

Phùng An Hoa vỗ vai Khương Nhất Minh, hạ giọng nói: "Đạo diễn Khương, đừng do dự nữa, thay người đi, đây là biện pháp duy nhất bây giờ."

Sắc mặt của Khương Nhất Minh có chút khó coi: "Ít nhất cho cô ấy một cơ hội quay thử chứ..."

Về mặt của Phùng An Hoa bắt đầu ửng đỏ: "Tôi nói này đạo diễn Khương, ông muốn quay thử, vậy cũng phải để Vệ đại thiếu gia người ta chịu chứ! Ông xem Vệ Từ Phong đã chán ghét Lâm Yên đến cực điểm như vậy thì làm sao có thể muốn quay thử với cô ta? Chuyện này nếu lại cố ép, bài hát kết phim của chúng ta cũng bị mất! Vì một vai nữ phụ số bốn nhỏ nhoi này được một mà mất mười!"

Ông vốn còn muốn lợi dụng Lâm Yên nhiều để lãng xê mấy đợt, ai bảo Lâm Yên đụng phải khối sắt Vệ Từ Phong này.

Hiện tại cũng chỉ có thể bỏ.

Khương Nhất Minh cuối cùng vẫn muốn tranh thủ một chút, ông do dự nhìn Vệ Từ Phong, hỏi ý kiến một lần cuối cùng nói: "Vệ thiếu, Chuyện đó... Ý của cậu là..."

Không đợi Vệ Từ Phong mở miệng Hạ San San lập tức nói xen vào, cô ta nghiêm mặt mà bất mãn mở miệng nói: "Ý của anh Phong chẳng lẽ còn chưa đủ rõ ràng sao? Đương nhiên là thay người!"

Khương Nhất Minh do dự: "Cũng đã khai máy, lúc này thay người..."

Tướng Tư Phi vì muốn nịnh nọt Vệ Từ Phong mà vội vàng nói: "Không phải đã có sẵn người sao? San San có thể thay thế Lâm Yên, tin rằng Từ Phong cũng sẽ hài lòng!"

Thấy tình hình phát triển còn thuận lợi hơn so với trong tưởng tượng, thậm chí còn không cần chính cô ta mở miệng, đáy mắt Hạ San San xẹt qua một tia vui mừng, cuối cùng quyết định giục lần cuối, uy hiếp nói: "Đạo diễn Khương, nếu như vẫn để Lâm Yên diễn vai Lâm Phiên Nhược này thì thứ lỗi cho tôi thực sự không thể nào chấp nhận được. Nếu như ngài và đoàn làm phim cứ khăng khăng như thế, vậy thì thật xin lỗi rồi, tôi sẽ rời khỏi đoàn làm phim! Các người thích tìm ai diễn thì tìm người đó đi!"

- - -

Cmt và vote để ủng hộ team nhé ^^

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 141: Đuổi bọn họ đi

Edit: Kali

Beta: TH + Sun

Tướng Tư Phi hồ hững vuốt vuốt móng tay, nhàn nhạt mở miệng: "Không thì tôi cũng đi?"

Chỉ với Lâm Yên mà cũng muốn đấu với cô ta sao? Cô ta muốn bóp chết nó thì có đầy biện pháp.

Cơ hội phản kháng của Lâm Yên cũng không có...

Cùng lúc đó Đa Đa núp một bên nhìn nãy giờ đã gấp đến độ dậm chân.

Xong rồi xong rồi!

Một diễn viên hạng A như Ảnh Hậu Tướng Tư Phi, còn có Vệ Từ Phong làm hậu trường cho Hạ San San cùng nhau tạo áp lực!

Áp lực lớn như vậy đoàn làm phim sẽ không phải thật sự đuổi Lâm Yên khỏi đoàn làm phim chứ?

Không được, cô phải mau chóng đi tìm chị Yên...

Phùng An Hoa thấy thế vội vàng trấn an: "Ấy, những lời này hai vị tỉnh táo một chút, đừng nóng vội. Mọi việc dễ thương lượng, chúng tôi cũng không nói là không thay người..."

Vệ Từ Phong vốn tâm trạng không tốt, nghe một đám người ở đây ồn ào nửa ngày đã sớm không kiên nhẫn được nữa, trên đầu bốc đầy khói.

Mẹ nó, ông đây muốn một người biến mất mà còn cần phải bức bách lái nhái nhiều như vậy?

Đám tạo scandal, còn dám giả mạo bạn gái của anh ta, dám bịa đặt anh ta yêu một người phụ nữ xấu xí đến chết đi sống lại?

Đây quả thực là sự sỉ nhục lớn nhất với gu thẩm mỹ của anh ta!

Anh ta không chỉ muốn cho con đàn bà đó cút khỏi đoàn làm phim mà còn muốn cô ta cút khỏi giới giải trí!

"Ồn ào quá! Câm miệng ngay cho tôi!"

Vệ Từ Phong đá một cước vào bàn trà, nổi giận lôi đình...

Nhưng mà chỉ trong chớp mắt, ánh mắt của anh ta đột nhiên xuyên qua đám người đang cãi lộn, trong lúc vô tình rơi vào phía trước cách đó không xa...

Chỉ thấy cửa phòng hóa trang ở đối diện đột nhiên bật mở, ngay lập tức có một cô gái từ trong bước ra.

Cô gái mặc một bộ váy lễ hội màu đen kinh điển. Toàn bộ trên thân váy được điểm những chiếc lông vũ đen nhánh bay nhẹ nhàng, trên cần cổ thon dài đeo một chiếc vòng cổ choker viền ren, mái tóc dài tới ngang hông được thợ trang điểm uốn xoắn nhẹ như mây mù hải tảo.

Hàng lông mày của cô gái ấy được tô vẽ màu khói, trên trán hiện lên vẽ băng lãnh xa cách. Đôi mắt màu đen kìa như chứa đựng cả bầu trời đêm đầy vì sao tinh tú rơi xuống dưới đáy mắt. Bờ môi mềm mại hé mở như một cây hoa anh túc đang nở rộ, từng bước đi giống như ngàn vạn đoá hoa Bỉ Ngạn đỏ đang đua nhau nở thắm..

Cả người quả thực đẹp đến độ khiến lòng người kinh hãi...

Trái tim Vệ Từ Phong giống như bị một mũi tên nhọn đâm phập một cái, trong đầu chỉ có mấy chữ...

Chớp mắt đã vạn năm...

Sau lưng Lâm Yên là thợ trang điểm Kevin đang hung hăng cầm cọ phấn gào thét đuổi theo phía sau cô: "Lâm Yên, cô đứng lại cho bà đây! Vẫn chưa xong đâu! Còn chưa đánh phấn xong nữa! Chưa tạo khối xong đâu!"

Lâm Yên...?!

Cô ấy chính là... Lâm Yên?

Phùng An Hoa và đám người Hạ San San đang bận ăm ỉ không thể dừng lại được, hoàn toàn không để ý đến Lâm Yên ở phía sau.

Cuối cùng Phùng An Hoa vẫn trực tiếp ra quyết định để cho Lâm Yên rời khỏi đoàn làm phim là được, nếu không tiểu Bá Vương Vệ Từ Phong này chắc chắn sẽ làm lớn chuyện đến long trời lở đất.

Phùng An Hoa đi đến trước mặt Vệ Từ Phong nói ngay: "Ày, vì Trưởng tiểu thư và Hạ tiểu thư đều muốn rời khỏi đoàn làm phim, bên này tôi thật sự là khó xử. Vừa rồi tôi cũng cẩn thận nghĩ qua, thực ra lời này của hai vị cũng không phải không có lý, nếu ý của mọi người đều kiên quyết như vậy... Như vậy thì..."

Vì Phùng An Hoa đột ngột đi tới lập tức che mất tầm nhìn của Vệ Từ Phong.

Vệ Từ Phong thẳng tay đẩy Phùng An Hoa ra, thốt lên: "Vậy thì để hai cô ta rời khỏi đoàn làm phim là được!"

Phùng An Hoa: "Được!"

Nói xong tự nhiên phát hiện có chỗ sai sai...

"Hừm... À... Sao cơ?"

Để hai người đó đi á? Để Trưởng Tư Phi và Hạ San San rời khỏi đoàn làm phim?

Không phải là để Lâm Yên cut sao?

- - -

Đúng như mong đợi của chúng ta =)))) cú nghiệp quật của Vệ Từ Phong đến hơi nhanh, và mặt hơi đau.

Còn một lưu ý nữa xin nhắc với các bạn đó là Tần San San chính là Hạ San San. Cô gái này là họ Hạ theo họ của bố mình (cậu út nhà họ Hạ) không hiểu tại sao trước đây tác giả viết là họ Tần. Đây là lỗi của tác giả nha! Dựa vào raw của ngày hôm nay thì tác giả đã sửa lại là họ Hạ rồi. Trước đó vì sợ tác giả có dụng ý gì khác nên tui mình không tự ý sửa ý đổi. Hiện tại sẽ fix lại toàn bộ những chương à San San này theo họ Hạ nhé.

- - -

Vote và cmt để ủng hộ team nếu bạn yêu thích truyện nhé ^^

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 142: Ảnh giả thì có

Edit: Kali

Beta: TH+ Cá

"Vệ thiếu, chuyện này..."

Phùng An Hoa nhìn Vệ Từ Phong, vẻ mặt hơi sững sờ. Vừa rồi chẳng lẽ là ông nghe lầm?

Rốt cuộc Vệ Từ Phong bảo Lâm Yên đi, hay là để Hạ San San và Trương Tư Phi rời đi?

Lời này sao nghe vào lại có cảm giác không đúng lắm?

Hạ San San và Trương Tư Phi bên này cũng không nghe rõ Vệ Từ Phong nói, nhưng hoàn toàn không nghĩ nhiều, vô thức cho rằng Vệ Từ Phong chắc chắn là đang đuổi Lâm Yên đi.

Phùng An Hoa khá là cẩn thận, vẫn muốn tiếp tục hỏi rõ Vệ Từ Phong rốt cuộc là có ý gì, nhưng mà ánh mắt của Vệ Từ Phong đã hoàn toàn rơi vào phía sau lưng của ông.

"Người kia... Người kia... Là Lâm Yên?"

Vệ Từ Phong nhìn chăm chăm người con gái đối diện, chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi có mấy giây nhưng sắc mặt đã biến hoá vô số lần.

Mặc dù anh chưa từng gặp Lâm Yên, nhưng trước đó cũng đã từng nhìn qua ảnh chụp của Lâm Yên rồi, người trước mắt và người trong mấy bức ảnh kia thế mà lại cùng một người...?

Đó mà là ảnh chụp sao? Ảnh lừa gạt thì có!

Lúc này, Phùng An Hoa và mấy người bên cạnh Khương Nhất Minh cũng theo ánh mắt của Vệ Từ Phong, quay người nhìn lại cửa phòng hóa trang.

Phản ứng đầu tiên của họ là hai mắt sáng lên, cô gái trước mắt quả thực giống như là Lâm Phiên Nhược bước ra từ trong tiểu thuyết.

Không chỉ có khuôn mặt xinh đẹp đến mức khiến người khác kinh sợ, mà đặc biệt còn có khí chất rất riêng, kiêu ngạo mà lạnh lùng như đoá hoa hồng có gai bên chìm trong đêm sương.

Hấp dẫn nhất chính là ánh mắt như không để vương bận bất cứ điều gì, cô độc mà lạnh lùng, tự tin mà ngạo nghễ.

Khương Nhất Minh kích động đến mức xém chút nước mắt tuôn đầy mặt!

Lâm Phiên Nhược! Nhân vật Lâm Phiên Nhược này hoàn toàn sinh ra là dành cho Lâm Yên rồi!

Ông ta không ngờ rằng sau khi Lâm Yên tạo hình lại phù hợp như thế, thần thái và khí chất đều hoàn mỹ như vậy, quả thực vô cùng phù hợp với nhân vật.

Khương Nhất Minh đang kích động nhưng ngay lập tức sắc mặt trầm xuống.

Vệ Từ Phong bên này...

Khương Nhất Minh cảm thấy, dù như thế nào đi nữa ông vẫn muốn tranh thủ một chút.

Nghĩ sao làm vậy, Khương Nhất Minh ngay lập tức đi đến trước mặt Vệ Từ Phong: "Vệ thiếu, Lâm Yên cô ấy..."

Không đợi Khương Nhất Minh nói xong Vệ Từ Phong vừa vặn giống như đột nhiên tỉnh táo lại, anh ta nhìn chăm chăm Khương Nhất Minh, sau đó lại túm lấy Phùng An Hoa lôi sang, mặt mũi đầy sát khí uy hiếp: "Chuyện vừa rồi không được lộ ra một chữ với cô ấy!"

Khương Nhất Minh: "Hà? Tôi không hiểu, Vệ thiếu đang nói cái gì?"

Phùng An Hoa: "Cô ấy?"

Vệ Từ Phong đầy vẻ mặt kiên nhẫn: "Lâm Yên!"

Khương Nhất Minh: "Chuyện gì? Chuyện gì không thể lộ ra một chữ?"

"Con... mẹ nó..." Vệ Từ Phong sốt ruột đến phát cáu.

Cũng may lúc này Phùng An Hoa liếc mắt nhìn Lâm Yên, đột nhiên ánh mắt sáng lên rồi vội vàng mở miệng nói: "À à à, hiểu hiểu hiểu! Vệ thiếu yên tâm! Không để lộ ra đâu! Tuyệt đối sẽ không lộ ra một chữ! Vừa rồi chuyện gì cũng không xảy ra! Vệ thiếu không có bất kỳ cái gì bất mãn và ý kiến với Lâm Yên tiểu thư! Chúng ta đang bàn chuyện trong hòa bình để quay phim chi tiết hơn!"

Vệ Từ Phong nghe vậy sắc mặt lúc này mới hơi hòa hoãn mấy phần, sửa lại cổ áo nói: "Coi như các người vẫn còn đầu óc!"

Phùng An Hoa thấy mình hiểu ý đúng cũng đầy kinh ngạc, vừa liếc trộm Lâm Yên vừa khôn khéo nói: "Vậy thì Vệ thiếu, tôi giới thiệu cậu hôm nay muốn cùng đóng phim Lâm Yên tiểu thư... Cho cậu làm quen trước?"

"Vậy còn không mau lên!!!" Vệ Từ Phong trừng hấn.

"Vâng vâng vâng..." Phùng An Hoa nói xong, muốn dẫn Vệ Từ Phong đi qua.

Vệ Từ Phong vừa thẳng người cất bước đã lập tức dừng chân lại, trong đáy mắt có vài phần khản trương: "Tôi mặc như thế có được không?"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 143: Vịt hóa thiên nga

Edit: Er ㄟ_ㄟ

Beta: TH + Sun

Khoé miệng Phùng An Hoa hơi rút, hình như là đang khiếp sợ, ông ta không ngờ Vệ đại thiếu gia vậy mà cũng có lúc thiếu tự tin?

Phùng An Hoa lập tức giơ ngón tay cái lên: "Vệ thiếu đương nhiên là đẹp trai... Đẹp trai đến ngút trời! Tuyệt đối không có vấn đề gì!"

Vệ Từ Phong nhắm hai mắt lại, hít sâu một hơi, sau đó mới mở miệng: "Chút nữa ông biết nói thế nào rồi chứ?"

Phùng An Hoa: "Biết... Tất nhiên là biết... Nhất định phải biết... Cậu cứ yên tâm..."

Phùng An Hoa nghênh đón đứng ở phía trước, cùng Vệ Từ Phong đi về phía Lâm Yên.

Mỗi khi đến gần một bước thì hô hấp của Vệ Từ Phong lại gấp rút một chút.

Thật... Quá giống...

Đó là cô ấy...

Bên kia Lâm Yên bị Kevin kéo để đánh nốt phần sau đó mới thoát khỏi, hỏi Đa Đa đứng bên cạnh: "Đúng rồi Đa Đa, em vừa muốn nói với chị cái gì?"

Ban đầu Đa Đa đang muốn xông vào tìm Lâm Yên báo cáo tình hình, không ngờ Lâm Yên lại đi ra hơn nữa cả người cũng thay đổi.

Trước đó ở bên trong, cô chỉ thấy Lâm Yên mới trang điểm được một nửa, hoàn toàn không nghĩ tới khi trang điểm xong lại kinh diễm như vậy!

Vừa nhìn thấy Lâm Yên tạo hình xong, Đa Đa nhất thời bị ngây người, suýt nữa thì quên mất chuyện chính.

Lúc này Đa Đa mới lấy lại tinh thần, vội vàng mở miệng nói: "Chị Yên, bên kia xảy ra chuyện lớn rồi, Vệ Từ Phong vừa đến đã bắt đầu hung hăng hỏi tội, bắt đoàn làm phim cho anh ta một lời giải thích. Tưởng Tư Phi và Hạ San San ý có chỗ dựa là Vệ Từ Phong nên cũng liên hợp uy hiếp đoàn làm phim, nói là nếu không đuôi chị đi thì bọn họ sẽ rời khỏi đoàn làm phim!"

Đạo diễn Khương muốn nói giúp chị nhưng cũng sợ bối cảnh của Vệ Từ Phong, mà Phùng An Hoa lại là cái lão gió chiều nào theo chiều đấy, vì nịnh nọt Vệ Từ Phong nên chắc chắn sẽ đuôi chị, lần này sợ là xong thật rồi..."

Bên này Đa Đa đang thao thao bất tuyệt khóc lóc kể lể như mưa thì lúc này nhà sản xuất Phùng đột nhiên xuất hiện chen vào giữa, mặt mũi tươi cười vô cùng nhiệt tình, làm bộ kinh ngạc phờ phạc nhìn Lâm Yên thốt lên: "Ôi chúa tể Lâm Yên, tạo hình này của cô thật sự quá đẹp! Rất thích hợp với nhân vật Lâm Phiến Nhược này! Có diễn viên ưu tú như cô gia nhập đoàn làm phim của chúng tôi thật sự là quá may mắn!"

"Ây... Hả!?" Lâm Yên bị thái độ của Phùng An Hoa dọa cho giật mình: "Sản xuất Phùng quá khen, chủ yếu là do thợ trang điểm lợi hại, hóa vịt thành thiên nga..."

Phùng An Hoa nghe vậy thì khoé miệng co quắp, vịt á? Có ai dùng từ này để miêu tả bản thân mình không?

"Khụ..." Vệ Từ Phong không chớp mắt nhìn chằm chằm Lâm Yên, sau đó ho nhẹ một tiếng, không kiên nhẫn thúc giục.

Phùng An Hoa vội vàng dẫn Lâm Yên tiến lên một bước: "Tối tối tối, Lâm Yên qua bên này, tôi giới thiệu cho cô một người, vị này là người hôm nay sẽ đóng phim với cô..."

Bây giờ trên người Vệ Từ Phong đâu còn vẻ kiêu căng khó nói chuyện, bộ dạng bất cần đời nữa.

Chàng trai rất có phép tắc đứng ở đó, đôi mắt màu vàng nhạt sáng lấp lánh nhìn chăm chăm cô, tóc quăn màu nâu đỏ vốn hiện vẻ kiêu ngạo cũng trở nên ôn hoà đi không ít, anh ta vô cùng có lễ phép chào hỏi: "Chào cô, tôi là Vệ Từ Phong."

Cậu ta là... Vệ Từ Phong?!

Vừa rồi Đa Đa nói Vệ Từ Phong là một người nóng nảy, là tiểu bá vương mà?

Thái độ này, cảm giác này, hình như có chút không đúng thì phải?

Lâm Yên ngó cả người nhưng vẫn vô thức trả lời một câu: "Chào anh, tôi là Lâm Yên."

"Lâm Yên... Lâm Yên... Lâm Yên..." Trong miệng Vệ Từ Phong nỉ non lặp đi lặp lại cái tên này, sau đó hơi ngượng ngùng mấp máy môi, khóe miệng nhếch lên thành nụ cười lễ phép: "Cô hẳn là lớn hơn tôi, như vậy tôi gọi cô là chị Yên nhé."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 144: Haiz, đàn ông mà...!

Edit: Er ㄟ_ㄟ

Beta: TH + Richi

Chị Yên...

Lâm Yên: "...???"

Đa Đa: "...!"

Lúc này, Đa Đa ngơ ngác đứng bên cạnh xem đến nỗi tròn cả mắt.

Đây... Đây... Đây là có chuyện gì?

Sao Vệ Từ Phong giờ như hoàn toàn biến thành người khác thế?

Cảm giác như một chú chó ngao Tây Tạng hung dữ biến thành Samoyed ngoan ngoãn đáng yêu vậy.

(*Samoyed là tên giống chó. Chi tiết tra google. - Bản edit được cập nhật trên wattpad Meow_team)

Nếu sau lưng Vệ Từ Phong có cái đuôi thì giờ này đã ngoáy tít khói rồi!

Mặt Đa Đa đầy vẻ "không hiểu gì", nuốt nước bọt nói: "Chuyện này... Tình huống gì vậy...?"

Kevin bên cạnh nhìn Vệ Từ Phong một lượt từ trên xuống dưới, hơi nhíu mày, khinh thường "giời ơi" một tiếng rồi nói: "Còn là tình huống gì nữa chứ... Haizz, đàn ông thôi..."

Đa Đa: "...???"

Không chỉ có Đa Đa khiếp sợ mà khiếp sợ hơn chính là Trương Tư Phi và Hạ San San đang đứng bên kia.

Ngày đầu tiên trang điểm để chụp ảnh, Trương Tư Phi có ý kéo dài thời gian nên Lâm Yên không thể chụp ảnh được, cho nên lần này Lâm Yên nhất định là tới để chụp ảnh.

Nhưng Trương Tư Phi không thể ngờ được rằng sau khi Lâm Yên trang điểm tạo hình xong sẽ có hiệu quả tốt như vậy!

Cô ta không thể không thừa nhận, vừa nhìn thấy Lâm Yên thì cô ta lập tức ghen ghét đến nỗi gần như nổi điên.

Đối với người luôn quan tâm tới nhan sắc bên ngoài như Trương Tư Phi mà nói thì giống như có một cái gai đâm thẳng vào lòng cô ta...

Chỉ là cũng may gương mặt này của Lâm Yên cho dù có đẹp hơn nữa thì cũng vô dụng!

Tường Tư Phi nhìn nhà sản xuất Phùng và Vệ Từ Phong đã đi xa, vội vàng bước giày cao gót lên phía trước, Hạ San San cũng đuổi theo sau chuẩn bị xem kịch vui.

Tường Tư Phi dừng lại, tỏ thái độ của bề trên: "Nhà sản xuất Phùng, bây giờ có phải là nên để Lâm Yên rời khỏi đoàn làm phim rồi không?!"

Hạ San San vội vàng phụ họa: "Đúng đấy nhà sản xuất Phùng, vừa rồi anh Phong cũng lên tiếng, loại người này chẳng lẽ các người còn muốn lưu lại nơi này khiến anh Phong chướng mắt sao?"

Hai người vừa đi tới, trong chớp mắt khuôn mặt Vệ Từ Phong vốn là đang ngoan ngoãn đáng yêu thì đột nhiên sầm hẳn xuống, chẳng qua là có Lâm Yên ở đây nên cường ép thu lại, lập tức liếc mắt về hướng Phùng An Hoa.

Cái liếc này tràn đầy sát khí, quả thực suýt chút nữa thì làm cho Phùng An Hoa sợ đến nổi hồn bay phách lạc.

Phùng An Hoa tranh thủ thời gian kéo Tường Tư Phi và Hạ San San sang bên cạnh.

"Nhà sản xuất Phùng, ông kéo chúng tôi ra đây làm gì, ông có ý gì? Lâm Yên kia bao giờ mới đi?" Hạ San San không vui mở miệng chất vấn, kiên nhẫn đã mất.

Hạ San San tưởng vừa rồi Vệ Từ Phong đích thân đi tìm Phùng An Hoa và Khương Nhất Minh nói chuyện để nói về chuyện cho Lâm Yên rời khỏi đoàn làm phim, mà Phùng An Hoa và Khương Nhất Minh vẫn giữ ý định ban đầu muốn Lâm Yên ở lại.

"Đi?" Phùng An Hoa cười lạnh: "Ai nói Lâm Yên sẽ đi, quản tốt chuyện của hai người, đừng suy nghĩ nhiều quá!"

"Ông... Nhà sản xuất Phùng! Ông biết mình đang nói chuyện với ai không?" Hạ San San lập tức giận dữ.

Tường Tư Phi cũng nhíu mày: "Nhà sản xuất Phùng, tốt nhất là ông nên nghĩ rõ ràng, chỉ là một Lâm Yên thì có đáng không?"

Đã có hậu trường như vậy thì Phùng An Hoa thì còn quan tâm hai người kia nữa sao. Ông ta liếc mắt nhìn Tường Tư Phi, cười sâu xa một tiếng rồi nói: "Ảnh hậu Tường, tốt nhất là cô đừng uy hiếp tôi! Cái vai này của cô, tôi muốn tìm người thay thế cũng rất dễ dàng! Nếu cô muốn rời khỏi thì xin cứ tự nhiên!"

Tiếp đó Phùng An Hoa lại hướng về phía Hạ San San nhìn qua: "Dĩ nhiên, tiểu thư Hạ San San, cô cũng vậy."

Phùng An Hoa nói xong thì bình tĩnh chấp tay sau lưng rồi rời đi, để lại Tường Tư Phi và Hạ San San ngỡ ngàng đứng tại chỗ, mắt lớn trừng mắt nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 145: Tôi thấy vấn đề này không lớn lắm

Edit: Kali

Beta: TH+ Dochan

Tường Tư Phi và Hạ San San làm sao có thể cứ vậy mà từ bỏ ý định chứ.

Hạ San San ngay lập tức muốn đi tìm Vệ Từ Phong tố cáo, nhưng mà lúc này Phùng An Hoa giống như đã sớm biết các cô muốn làm gì nên mở miệng nói ngay:

"Tiếp theo chúng tôi muốn bắt đầu niêm phong để quay phim. Xin mời những người không có phận sự rời khỏi đây trước!"

Nói xong ngay lập tức gọi nhân viên tới dọn dẹp.

Tường Tư Phi cắn răng, cười lạnh một tiếng: "Nhà sản xuất Phùng, nếu ngài vẫn khăng khăng như thế, vậy thì đừng trách tôi! Đi thôi!"

Hạ San San dậm chân, thờ phì phò đi theo.

Sau khi hai người đi, Khương Nhất Minh còn đang mờ mịt đi tới: "Lão Phùng, rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì?"

Phùng An Hoa một mặt vui mừng hơn hớn: "Gì mà xảy ra chuyện gì?"

"Cứ vậy để cho mấy người Tường Tư Phi đi, không làm sao cả à? Còn Vệ Từ Phong nữa rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, sao thái độ đột nhiên thay đổi

rồi?"

Trong lòng của Khương Nhất Minh đầy nghi vấn: "Chẳng lẽ Vệ Từ Phong thấy tạo hình của Lâm Yên không tệ, cho nên muốn kết giao rồi chịu diễn?"

"Không chỉ như vậy..." Phùng An Hoa bắt đầu đi vổ vổ bả vai của Khương Nhất Minh: "Tôi nói này lão Khương, hóa ra đến bây giờ ông vẫn còn chưa hiểu rõ? Được rồi được rồi... Ông vẫn là quay phim cho thật tốt đi! Ông cứ coi như Vệ Từ Phong đã nghĩ thông suốt, không lộn xộn nữa, những chuyện khác không cần phải để ý đến, giao hết cho tôi!"

"Đúng rồi, hôm nay phim quay nội dung gì?" Phùng An Hoa hỏi.

Nói đến đây về mặt Khương Nhất Minh buồn thiu: "Trong phim Phương Xán Dương và Lâm Phiến Nhược hết sức ăn ý ở chung và giúp đỡ nhau, với trạng thái của hai người kia, sợ là rất khó! Ví dụ như hôm nay ở buổi quay đầu này là Lâm Phiến Nhược về muộn, Phương Xán Dương ghen tuông giận dữ... Vệ Từ Phong thật sự có thể diễn đạt được sao?"

Phùng An Hoa nhìn Vệ Từ Phong đang ở trước mặt Lâm Yên nỗ lực khoe mẽ, cười ha hả nói: "Tôi thấy vấn đề này không lớn lắm."

Thực ra Phùng An Hoa đúng là có chút ngoài ý muốn với chuyện này.

Dù sao trước đó còn nghe đồn Vệ Từ Phong vẫn luôn theo đuổi Lâm Thư Nhã, làm sao đột nhiên đã nhìn trúng Lâm Yên rồi?

Chẳng qua Lâm Yên chỉ vừa xuất hiện trong nháy mắt đúng là rất kinh điển, với tính tình của vị Vệ đại thiếu gia này vừa thấy đã yêu cũng có thể hiểu được...

Kỳ quái là coi như là Vệ Từ Phong nhìn trúng Lâm Yên, thế nhưng với điều kiện của Vệ Từ Phong thì có được cô gái nào mà không phải dễ như trở bàn tay? Cần gì phải khẩn trương như vậy?

Ông không nghĩ tới thái độ của Vệ Từ Phong lại thay đổi nhiều như vậy.

Còn chưa khai máy, sợ là đã nhập vào vai của Phương Xán Dương mất rồi?

...

"Chị Yên, trước đó em vẫn rất mong chờ được hợp tác với chị! Chị Yên thì sao?"

Vệ Từ Phong mở miệng một tiếng chị Yên, gọi thân thiết khỏi bàn, hơn nữa lại cực kỳ như quen thuộc, ánh mắt nhìn cô còn sáng lấp lánh.

Khiến cô khiếp sợ nhất là cậu ta lại còn nói mong chờ hợp tác với cô?

Lúc này bên trong Lâm Yên đã hoàn toàn rơi vào trạng thái ngẩn người không hiểu chuyện gì.

Rốt cuộc là Đa Đa bị hội chứng hoang tưởng, hay là Vệ Từ Phong uống nhầm thuốc?

Vị Vệ Từ Phong này và người trong miệng Đa Đa hình dung hoàn toàn không giống nhau!

Lâm Yên vô thức nhìn về phía Đa Đa, trên mặt đầy dấu chấm hỏi: Xảy ra chuyện gì?

Mà Đa Đa đáp lại cô... Là về mặt càng nhiều dấu chấm hỏi hơn nữa...

Lâm Yên: "..."

Được rồi, cô cảm thấy khả năng Vệ Từ Phong uống nhầm thuốc tương đối lớn hơn.

Dù sao đêm qua cậu ta còn đăng microblogging diss cô, hôm nay sao thái độ lại đột nhiên lật mặt nhanh như vậy?

Lâm Yên rất muốn nói, cô cũng không mong chờ. Cô không có chút nào mong chờ hợp tác chung ở đoàn làm phim với bất kì diễn viên nam nào từng có scandal với cô, lại còn diễn vai yêu nhau...

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 146: Chẳng lẽ mặt không đau à?

Beta: Sun

Lâm Yên đã sớm quyết định sẽ giữ khoảng cách an toàn tuyệt đối với những người có tên trong "danh sách đen" kia.

Nhưng không ngờ Vệ Từ Phong lại không dựa theo kịch bản mà nói như vậy...

Vẫn còn may lúc này nhân viên đi tới: "Vệ thiếu, hiện tại có thể bắt đầu trang điểm chưa ạ? Chúng tôi đã chuẩn bị phòng hoá trang riêng cho anh rồi, còn đặc biệt thuê thợ trang điểm giỏi nhất!"

Lông mày Vệ Từ Phong cau lại: "Phòng hoá trang riêng?"

"Đúng vậy đúng vậy, anh yên tâm. Phòng hoá trang chúng tôi đã sớm chuẩn bị xong, hoàn toàn sẽ không có người quấy rầy!" Nhân viên gật đầu.

Vệ Từ Phong: "Không cần, ở đây trang điểm luôn đi."

"Hả, ở đây sao?" Nhân viên ngơ ngác mở miệng.

Vệ Từ Phong: "Đúng! Còn nữa, không cần sắp xếp thợ trang điểm cho tôi, thợ trang điểm của chị Yên là ai thì bảo người đẩy tới trang điểm cho tôi."

Nhân viên tròn tròn mắt, không biết nên trả lời thế nào.

Có ai không biết tính tình của đại thiếu gia Vệ Từ Phong cơ chứ, yêu cầu vô cùng hà khắc. Bọn họ đã quét dọn phòng hoá trang đến nỗi không có một hạt bụi nào, thợ trang điểm cũng chuẩn bị rất kĩ càng chỉ thiếu tấm gối đốt hương nữa thôi, kết quả bây giờ cậu ta không chỉ muốn có không gian trang điểm bình thường mà còn muốn dùng thợ trang điểm bình thường?

Đôi mắt Vệ Từ Phong hơi híp lại: "Thế nào, có vấn đề gì sao?"

Nhân viên đang không biết trả lời thế nào cho đúng thì Phùng An Hoa đi tới: "Không có vấn đề, tất nhiên là không có vấn đề gì!"

Sau đó nói với nhân viên: "Vệ thiếu bảo làm thế nào thì làm thế đấy là được, chút chuyện này cũng làm không xong?"

"Ây... Được được, tôi đi sắp xếp ngay!" Nhân viên vẫn không hiểu gì rồi đi.

Kết quả Vệ Từ Phong ngồi bên cạnh Lâm Yên bắt đầu trang điểm, thợ trang điểm cũng đổi thành Kevin.

Vệ Từ Phong rất nổi tiếng ở bên ngoài nên tất nhiên Kevin biết rất rõ, nghe thấy Vệ Từ Phong tìm mình để tạo hình, tim không khỏi nhảy lên ngưỡng 120 nhịp đập.

Trước khi trang điểm đã cẩn thận mở miệng hỏi: "Vệ thiếu, ngài có yêu cầu gì đối với trang điểm và tạo hình không?"

Ánh mắt Vệ Từ Phong liếc qua cô gái đang ngồi bên cạnh, nâng cằm lên, tự lẩm bẩm: "Tạo hình xong có thể làm cho chị gái bên cạnh mê đắm tôi đến đâu được không?"

Kevin: "..."

Anh ta rất muốn biết, rốt cuộc tại sao Vệ Từ Phong có thể thay đổi thái độ với Lâm Yên mà trong lòng lại không hề có chút gánh nặng nào như vậy, hơn nữa còn nói ra câu nói này.

Mặt của cậu ta... Chẳng lẽ không bị vả đau sao?

Khoé miệng Kevin giật giật: "Vệ thiếu, theo tôi được biết, tối hôm qua anh còn đăng một bài trên microblogging... Nội dung là gì thì tôi có thể giúp anh nhớ lại một chút là coi trọng Lâm Yên, trừ khi anh mất mủ?"

Vệ Từ Phong nhíu mày, giọng điệu "đương nhiên" nói: "Thế thì làm sao? Mắt tôi bị mù đấy, không được hả?"

Kevin: "... "Được thôi..."

Trong lúc Vệ Từ Phong được trang điểm, Đa Đa và Lâm Yên vẫn đang nghĩ linh tinh: "Không đúng, chuyện này... Trước đó em ở studio làm việc lật vạt có gặp qua Vệ Từ Phong, nhưng cậu ta lại rất khó phục vụ, nhiệt độ cả phê phải cực kì vừa miệng, đồ ăn nhất định phải là đồ từ nhà hàng tư nhân, còn có đủ loại yêu cầu mà chị không thể tưởng tượng được. Bây giờ sao lại dễ nói chuyện như vậy..."

Lâm Yên không biết người mà chính cô nhìn thấy hay người mà Đa Đa đang nói đến mới đáng tin, nhưng cô cũng không quan tâm.

Nhân lúc chờ đợi, Lâm Yên không nhận được mở trò chơi trong điện thoại ra, vô cùng chăm chú cày nhân vật anh hùng trong game.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 147: Chuyện phát triển ngày càng sai

Edit: Kali

Beta: Byun

Không kịp thời gian nữa rồi! Nếu không thể lên level được... Sẽ bị trừ tiền...

Không ngờ thời gian trang điểm lại lâu như vậy!

Lâm Yên vừa mở game ra thì đúng lúc này phó đạo diễn Ngô Văn Hải đi tới, thấy Lâm Yên chơi game thì lập tức nghiêm mặt: "Này Lâm Yên, cô đang làm gì thế? Sắp khai máy còn không đi chuẩn bị cẩn thận, còn ngồi đây chơi cái gì nữa?"

Trên đầu Vệ Từ Phong đầy kẹp nhỏ, đang trang điểm nhưng ánh mắt vẫn không rời khỏi người Lâm Yên, nghe thấy thế sắc mặt lập tức thâm trầm: "Chị Yên thích chơi game, ông để chị ấy chơi là được rồi, ồn ào cái gì? Không biết lúc người khác chơi game ghét nhất là bị quấy rầy sao?"

Nói xong lại nhìn Lâm Yên đầy mong đợi: "Chị Yên, chị Yên! Chị chơi trò chơi gì vậy? Có thể gánh em không?"

Lâm Yên: "..."

Đa Đa: "..."

Nội dung cốt truyện phát triển ngày càng lệch hướng thì phải?

Sao khi vào đoàn làm phim, chẳng lẽ không phải là Lâm Yên sẽ quần quít bám chặt lấy Vệ Từ Phong không buông để cố tạo ra scandal sao?

Vì sao lại như hoàn toàn trái ngược thế này?

Đừng nói là Đa Đa, ngay cả những nhân viên khác của đoàn làm phim cũng dần dần nhận ra có chút gì đó không đúng.

Vốn cho rằng hôm nay Vệ Từ Phong chắc chắn sẽ nổi trận lôi đình, Lâm Yên sẽ chịu không nổi. Ai ngờ Vệ Từ Phong đối đãi Lâm Yên thái độ vừa ôn hòa vừa lễ phép như thế.

Không đúng, không thể chỉ nói là ôn hòa lễ độ! Vệ Từ Phong trước mặt Lâm Yên quả thực nghe lời giống như một chú thỏ con...

Phó đạo diễn Ngô Văn Hải cũng bị vị tổ tông này mắng cho kinh ngạc không tin được: "Hả?"

Vệ Từ Phong hạ giọng uy hiếp: "Thế nào? Nghe không hiểu tiếng người?"

Ngô Văn Hải giật nảy mình, vội vàng cúi đầu khom lưng nói với Lâm Yên: "Áy... Được... Được... Lâm Yên này... Cô cứ chơi... Cô cứ chơi tiếp đi..."

Ngô Văn Hải không hiểu sao lại bị mắng một trận, gãi đầu chạy đi tìm Phùng An Hoa: "Lão Phùng, tình huống này là sao?"

Vừa rồi Vệ Từ Phong không phải còn muốn đuổi người à? Bây giờ, sao đã lật mặt nhanh như chớp thế?

Nhà sản xuất Phùng dĩ nhiên sẽ không tùy tiện lộ ra tâm tư của Vệ Từ Phong, thế nên vẫn nghiêm túc bàn giao với Ngô Văn Hải: "Không cần quan tâm chuyện là thế nào. Ông chỉ cần biết rằng đừng đắc tội với Lâm Yên là được!"

Ngô Văn Hải: "...???"

Rất nhanh sau đó Vệ Từ Phong đã tạo hình xong. Cuối cùng chỉ cần thay trang phục nữa là sẽ hoàn tất.

Một lúc lâu sau, Vệ Từ Phong thay xong quần áo, từ trong phòng thử đồ đi ra.

Lúc này Vệ Từ Phong đã cởi bỏ bộ đồ Punk kim loại nặng lúc trước, thay vào đó anh ta mặc một áo sơ mi trắng tươm tất, quần jean màu lam nhạt, đi đôi giày thể thao màu trắng.

Tất cả vòng cổ, vòng tay, bông tai đeo trên người đều được tháo xuống. Ngay cả mái tóc màu nâu đỏ mà anh ta thích nhất cũng để Kevin nhuộm về lại màu đen vốn có. Chỉ với mái tóc đen óng mượt thôi cũng khiến anh ta trông càng hiền lành, ôn hoà. Lớp trang điểm đậm trên mặt cũng được tẩy trang đi rồi. Hình như chỉ đánh qua chút phấn nền mỏng, lông mày được tỉa tốt trông đậm chất thư sinh, khoáng đạt.

Ngũ quan Vệ Từ Phong vốn tương đối hoàn mỹ tinh tế. Sau khi trên mặt không còn lớp trang điểm dày, bộ dáng non nớt quả thực giống như một sinh

viên đại học vừa vào trường. Lúc mỉm cười thật sự có thể khiến trái tim người khác tan chảy.

Tất cả đám nhân viên vây xung quanh không nhận được gào ầm lên.

"A a a... Trời ạ! Tạo hình chú cún con này của Vệ Từ Phong thật tuyệt vời! Ai chịu cho nôi!!!"

"Quả thực là làm trái tim thiếu nữ của tôi đập rộn ràng mà huhuhu..."

...

Đạo diễn Khương Nhất Minh nhìn thấy cũng rất hài lòng: "Rất tốt, rất tốt! Tạo hình này vô cùng phù hợp!"

Không nghĩ tới Vệ Từ Phong thể mà đồng ý nhuộm tóc?

Trước khi vào đoàn làm phim Vệ Từ Phong cũng đã nói không được động vào kiểu tóc của anh ta. Buổi chụp ảnh tạo hình lần trước cũng là dùng kiểu tóc của anh ta. Thật không ngờ lần này anh ta lại đồng ý nhuộm tóc, rồi còn nhuộm lại màu đen nữa.

- - -

Hôm nay tác giả chỉ up có 2 chương thôi ạ, thật xin lỗi mọi người vì đăng bài muộn.v

Ngủ ngon nhé các tình yêuuuuuuuuuuu <3

Thân ái,

Meow_team

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 148: Tưởng tượng cô ấy là nữ thần

Edit: Er ■ (① ω ①) ■

Beta: Byun

Vệ Từ Phong tạo hình xong, lập tức như lấy được bảo vật quý chạy vội về phía Lâm Yên: "Chị Yên, em nhìn có được không?"

Mẹ nó! Sao lại đến nữa vậy?!

"Đừng... Đừng đến đây! Cậu muốn nói gì thì cứ nói đi." Thấy Vệ Từ Phong sắp tới, Lâm Yên lập tức cầm điện thoại lên lùi lại hơn mười bước với tốc độ ánh sáng, nghiêm ngặt giữ khoảng cách với cậu ta.

Ai cũng đừng hòng tạo scandal với tôi!

Thấy thái độ của Lâm Yên đối với mình phòng bị như vậy, ánh sáng lấp lánh trong mắt Vệ Từ Phong ngay lập tức ảm đạm xuống, cái đuôi không ngừng lắc lắc, cụp vào giống như thú cưng bị chủ nhân vứt bỏ. Đau lòng gần chết!

Đám nhân viên bên cạnh nhìn nhau. Bắt đầu từ nãy bọn họ hình như đã rơi vào ảo mộng rồi.

Phùng An Hoa thấy thế vội vàng tiến lên phía trước, nói với Lâm Yên: "Lâm Yên, sắp khai mạc rồi. Cô vẫn nên nói chuyện một chút với Vệ thiếu trước đi. Không cần lạnh nhạt như thế!"

Vệ Từ Phong nghe xong, lỗ tai lập tức dựng lên.

Lâm Yên lập tức nói: "Không cần, không cần! Tôi nhập vai rất nhanh. Đảm bảo sẽ không có vấn đề gì."

Vệ Từ Phong: "..."

Phùng An Hoa: "Nhưng Vệ thiếu bên này sợ là có vấn đề..."

Lâm Yên: "Sao có thể được! Vệ thiếu lợi hại như vậy! Hơn nữa, kỹ thuật diễn xuất cũng rất tốt nên chắc chắn sẽ không có vấn đề gì đâu."

Phùng An Hoa lập tức nghẹn lời. Ông cũng không thể hủy đi hình tượng của Vệ Từ Phong được, chẳng lẽ lại nói kĩ thuật diễn xuất của anh ta không tốt sao?

Thật sự rất kỳ quái, sao Lâm Yên lại không dựa vào kịch bản mà nói vậy?

Không phải cô vẫn luôn nghĩ mọi cách để quần lấy Vệ Từ Phong sao?

Sao bây giờ lại tránh còn nhanh hơn cả chuột thê này?

Lúc này Khương Nhất Minh đứng bên cạnh ra kiến nghị nói: "Hay là chúng ta quay phim luôn đi. Nếu chậm thêm chút nữa thì sợ thời gian sẽ không đủ..."

Phùng An Hoa suy nghĩ một chút, quay phim luôn cũng được. Nếu quay phim luôn thì Lâm Yên sẽ không đi nữa.

"Chuyện này.... Vệ thiếu, hay chúng ta bắt đầu quay phim luôn nhé? Dù gì cũng là cảnh diễn của cậu và Lâm tiểu thư mà!" Phùng An Hoa thử thăm dò hỏi.

Vệ Từ Phong vừa vẻ nhẩn nhện vừa khôn khéo nhìn Lâm Yên: "Thế nào cũng được. Tôi nghe theo chị Yên."

Lâm Yên: "...???"

Khoé miệng Phùng An Hoa hơi co rút, chỉ có thể nhìn về phía Lâm Yên: "Lâm tiểu thư?"

"Có thể, có thể. Lúc nào tôi cũng có thể quay." Lâm Yên vội vàng gạt đầu.

Sau khi quay xong sẽ tranh thủ thời gian mà rời xa nguy hiểm.

Khương Nhất Minh đi tới, nói với hai người: "Từ Phong, tôi nói với cậu về phim này. Trong kịch bản, Lâm Phiên Nhược là người mà cậu thích nhất. Tất cả tình cảm và nhiệt tình của cậu đều đặt ở trên người cô ấy."

Cho nên, lúc cậu đối mặt với cô ấy thì ánh mắt nhất định phải là nóng bỏng, lúc không nhận được sự chú ý của cô ấy cậu phải biểu hiện ra mình bị tổn thương, uất ức và tức giận... Cậu cần tưởng tượng Lâm Yên là nữ thần của cậu..."

Nói đến đây, Khương Nhất Minh ho nhẹ một tiếng, dường như sợ Vệ Từ Phong lại đột nhiên nổi bão, nhỏ giọng mở miệng nói: "Tôi biết cái này có thể hơi khó đối với cậu. Cậu có thể thử xem sao."

Phó đạo diễn Ngô Văn Hải bên cạnh cũng góp lời: "Tôi nhớ Vệ thiếu có thích một vị nữ diễn viên nhỉ? Hình như cậu còn từng đăng một microblogging có liên quan tới cô ấy..."

Chuyện Vệ Từ Phong vô cùng say đắm một nữ thần, ở giới fan hâm mộ cũng không phải là chuyện bí mật.

"Không phải nữ diễn viên." Giọng điệu Vệ Từ Phong nghiêm túc mở miệng.

Ngô Văn Hải vội vàng vỗ vỗ đầu: "A, đúng rồi! Tôi nhớ ra rồi! Hình như là một tay đua nữ chưa bao giờ lộ diện mặt. Tài năng đua xe vô cùng lợi hại, rất nổi tiếng trên thế giới. Trước đó microblogging của Vệ thiếu thường xuyên đăng trận thi đấu của cô ấy, hầu như là không bỏ trận nào."

Lúc nữa, khi mà diễn thì cậu chỉ cần tưởng tượng Lâm Yên là cô ấy. Chắc hẳn là sẽ không có vấn đề gì."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 149: Máy kiểm tiền không có tình cảm

Edit: Er ■ (① ω ①) ■

Beta: Richi

Chuyện trong lòng Vệ Từ Phong có nữ thần, giới fan hâm mộ đều biết vì đối phương không phải là người của giới giải trí mà là một tay đua xe, cho nên fan hâm mộ cũng không ghét bỏ.

Ngược lại còn cảm thấy thán phục Vệ Từ Phong rất đặc biệt, bộ dạng vô cùng đáng yêu khi theo đuổi siêu sao, thậm chí còn có không ít người đi theo Vệ Từ Phong hâm mộ nữ đua xe kia.

Về mặt Vệ Từ Phong kinh ngạc nhìn Lâm Yên, lẩm bẩm nói: "Không cần tưởng tượng..."

Vốn là cô ấy rồi.

Lâm Yên nghe đến đó, vô thức nhìn về phía Vệ Từ Phong.

Vệ Từ Phong cũng hâm mộ siêu sao? Mà còn hâm mộ người cùng nghề với cô? Tay đua xe?

Không phải là người cô quen biết đấy chứ?

Khương Nhất Minh coi ý của Vệ Từ Phong là nói không có vấn đề, thế là tranh thủ thời gian tiếp tục nói với Lâm Yên: "Lâm Yên, vai Lâm Phiên Nhược cô biết rồi chứ? Trong lòng cô ấy chỉ có sự nghiệp, không tin vào tình yêu, cũng không cần tình yêu."

Phương Xán Dương đối với cô ấy mà nói chẳng qua chỉ là một bạn đời ở bên cạnh để giết thời gian mà thôi.

Cô ấy cũng không yêu Phương Xán Dương, đối với Phương Xán Dương không hề có tình yêu nam nữ. Chút nữa cô hãy khống chế lại cảm xúc, thái độ cô đối với Vệ Từ Phong nhìn thì như yêu say đắm nhưng thực tế lại không hề có tí tình cảm nào, cô hiểu ý của tôi không?"

Khương Nhất Minh nói một câu, Vệ Từ Phong đen mặt: "Kịch bản này là sao?"

Phùng An Hoa trấn an: "Vệ thiếu, kịch bản này là căn cứ vào tiểu thuyết mà sửa lại đó!"

Lâm Yên nghe Khương Nhất Minh nói thì gật gật đầu: "À, tôi hiểu rồi, Lâm Phiên Nhược là cái máy kiếm tiền không có tình cảm đến nỗi thái độ của cô ấy đối với Phương Xán Dương là gần mặt cách lòng!"

Khương Nhất Minh: "Ày... Cứ cho là như vậy đi..."

Lời này của Lâm Yên mặc dù lời bừa bãi, nhưng thật sự rất sâu sắc...

Vệ Từ Phong: "... Tôi muốn thay đổi kịch bản!"

Đa Đa đứng bên cạnh, mặt mũi tràn đầy lo lắng nói thẳm: "Khó khăn thật. Đối mặt với Vệ Từ Phong mà có thể gần mặt cách lòng, chuyện này ai mà làm được chứ?"

Suy nghĩ của những nhân viên khác cũng gần giống với Đa Đa.

"Mịa nó! Chút nữa Lâm Yên quay phim không biết có thừa dịp mà chiếm tiện nghi của Vệ Từ Phong không nữa?"

"Nhưng tôi thấy Lâm Yên có vẻ giống như là luôn trốn tránh Vệ Từ Phong mà?"

"Tám phần mười là muốn chơi trò đùa! Lạ mềm buộc chặt đây mà!"

"Ách, vậy thái độ khác thường của Vệ thiếu là sao? Tôi luôn cảm thấy hai người này trái ngược với những tin đồn ngoài kia..."

Nghe vậy, mấy nhân viên khác cũng lựa chọn yên lặng, trên mặt tất cả đều đầy vẻ "không hiểu gì".

Sau khi nói xong, Khương Nhất Minh xua tay, mở miệng nói tiếp: "Được rồi, mọi người ai vào chỗ nấy đi, chúng ta bắt đầu khởi đầu quay cảnh hôm nay!"

Vừa dứt lời, tất cả nhân viên đều chuẩn bị kỹ càng.

Nhân viên ở trường quay tay cầm tấm ván: "Cảnh thứ ba mươi bảy. 3, 2, 1! Action!"

Lâm Yên nhắm mắt lại, hít sâu một hơi, sau khi nhân viên hô bắt đầu thì trong nháy mắt biểu cảm tùy tiện và hờ hững ở trên mặt đã lập tức tan biến, thay vào đó là lạnh tựa băng sương.

Một tay cầm xấp văn kiện, một tay cầm áo khoác, điện thoại ép trên tai, sải bước đẩy cửa đi ra ngoài.

Sau đó, cô vừa nói chuyện qua điện thoại vừa thay dép lê đi vào trong phòng khách.

Lúc này, máy quay phim đổi hướng đến ghế salon ở phòng khách.

Trên ghế salon, Phương Xán Dương vẫn luôn chờ Lâm Phiên Nhược về nhưng vì quá mệt nên đã ngủ thiếp đi.

Phương Xán Dương mặc áo thun màu trắng và quần jean, những sợi tóc đen nhánh dịu dàng tán loạn, trong ngực đang ôm một cái gối, nghe thấy động tĩnh thì mơ mơ màng màng từ trên ghế salon ngồi dậy.

Bộ dạng chàng trai vừa tỉnh ngủ, thật sự là vừa nghe lời vừa đáng yêu.

Chương 150: Em thích anh

Edit: Kali

Beta: Dochan

Phuong Xán Dương nhìn Lâm Phiên Nhược thay dép đi vào cửa, nhìn cô treo áo khoác đang vắt trên tay lên kệ áo, nhìn cô vội vàng đi vào phòng sách tìm tài liệu, lại nhìn cô bước nhanh tới phòng ngủ tìm cái gì đó...

Từ đầu đến cuối, ánh mắt vẫn như giông cún con nhìn theo cô không rời.

Cuối cùng đợi cô làm xong, cúp điện thoại, Lâm Phiên Nhược lại đi đến cửa sổ trước mặt, tiện tay châm điều thuốc, sau đó cầm ipad xem đủ loại bảng biểu thống kê.

Từ đầu đến cuối, cô cũng không liếc mắt nhìn anh lần nào.

Sắc mặt Phuong Xán Dương lúc mới đầu thì trầm mê, rồi đến ai oán, cuối cùng biến thành phần nộ triệt để.

Cùng lúc đó, đạo diễn Khương Nhất Minh cũng không nhịn được nhìn thẳng Lâm Yên, uyển chuyển mở miệng nói: "Cắt cắt cắt! Lâm Yên này, cô diễn... Rất tốt, thế nhưng về thái độ đối đãi với Vệ Từ Phong có hơi quá. Cô không chỉ là không để ý mà mắt cũng không nhìn! Mặc dù cô không yêu Phuong Xán Dương, nhưng tốt xấu vẫn là thích!"

Vệ Từ Phong: "..."

Quả thực từng chữ của Khương Nhất Minh đều đang đâm thẳng vào tim của Vệ Từ Phong.

Lâm Yên: "A... Thật xin lỗi, tôi làm lại một lần nữa!"

Lâm Yên tránh Vệ Từ Phong còn không kịp, trong lúc nhất thời quả thực không thể nào nhập vai hoàn toàn vào nhân vật được.

May mắn giác ngộ của cô rất cao, trong nháy mắt đã nghĩ đến một biện pháp, cô quyết định sẽ tưởng tượng Vệ Từ Phong thành một con mèo nhỏ thử xem.

Đối với Lâm Phiên Nhược mà nói, thực ra Phuong Xán Dương giống như một chú mèo nhỏ nũng nịu, quấy rối với cô.

Rất nhanh liền quay lại lần nữa.

Sắc mặt Phuong Xán Dương xám xịt, trên khuôn mặt tuấn tú đầy chất vấn: "Em đi đâu? Sao lại về trễ như vậy?"

Lâm Phiên Nhược cũng không ngắt đầu lên tiếp tục xem ipad: "Trong công ty có bữa tiệc rượu."

Phuong Xán Dương xiết chặt nắm đấm: "Tiệc rượu? Mùi nước hoa của đàn ông trên người em là từ đâu mà ra?"

"Anh là mũi chó sao?" Lâm Phiên Nhược khẽ cười một tiếng, sau đó không e dè trả lời: "Trò chuyện với Trần Kính một lát."

Phuong Xán Dương lập tức xù lông: "Trần Kính! Lại là Trần Kính! Nói chuyện phiếm có cần phải sát lại gần như vậy sao? Em có phải thích gã kia rồi hay không?"

Lâm Phiên Nhược: "Em thích anh."

Ánh mắt của Lâm Phiên Nhược nhìn cậu thanh niên giống như nhìn một chú mèo con xù lông đang làm loạn chủ, dù bất đắc dĩ nhưng vẫn như cũ không nhìn được mà cung nựng.

Mặt của Khương Nhất Minh lập tức đầy kích động, cảm giác đúng rồi!

"Em..." Vệ Từ Phong vì ánh mắt cung chiều của cô gái mà trong nháy mắt thất thần, sau đó hai gò má đỏ đến tận mang tai.

Đây quả thực không có chút nào giống đang diễn, thật sự quá tự nhiên!

"Cắt! Vô cùng tốt!" Khương Nhất Minh hô kết thúc.

Cảnh phim này thế mà chỉ quay hai lần đã qua, mà cho dù là biểu hiện của Vệ Từ Phong lẫn Lâm Yên tất cả đều cực tốt, quả thực là thuận lợi đến nỗi làm cho ông xém chút nước mắt tuôn rơi đầy mặt.

Sau khi đạo diễn hô kết thúc, hứng thú trong mắt Lâm Yên dần thối lui, ngay lập tức khôi phục khuôn mặt không biểu cảm.

Những nhân viên ở bên sớm đã làm tốt chuẩn bị trường kỳ tác chiến đều không phản ứng kịp.

"Cảnh này... Cảnh này kết thúc rồi?"

"Nhìn không ra kỹ thuật diễn xuất Lâm Yên cũng không tệ nha!"

"Quả thật là có chút ngoài dự đoán... Không chỉ tạo hình phù hợp... Kỹ thuật diễn xuất cũng quả thực vượt qua kiểm tra..."

...

"Đạo diễn, sao rồi ạ?" Lâm Yên đi tới trước mặt Khương Nhất Minh hỏi thăm.

Mặt Khương Nhất Minh đầy vui mừng, "Được được được, hai người phối hợp vô cùng tốt!"

Vệ Từ Phong cũng lại gần, mắt nhìn màn hình máy quay: "Thật không? Tôi cảm thấy cũng bình thường thôi! Không có gì nổi bật! Vẫn nên quay lại mấy lần đi!"

Lâm Yên nhú mày: "Chỗ nào không tốt? Rõ ràng rất tốt!"

Vệ Từ Phong lập tức đổi lời: "Hahaha, em cũng cảm thấy rất tốt."

Khương Nhất Minh: "..."

Lâm Yên: "..."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 151: Nói chuyện cho đàn hoàng!

Edit: Kali

Beta: Sun

Lúc này Lâm Yên đang có hoài nghi lớn, liệu Vệ Từ Phong có phải bị tâm thần phân liệt hay không..

Sau khi kết thúc, Lâm Yên trở lại phòng hóa trang tháo trang sức.

"Trời ơi, trang điểm lâu như vậy, bây giờ lại phải gỡ ra... Làm con gái sao lại phiền phức như vậy?"

Lâm Yên vừa ngồi xuống, sau lưng truyền đến một loạt tiếng bước chân.

Là Vệ Từ Phong theo sau.

Đi theo cô từ khi làm xong tạo hình tới bây giờ, Vệ Từ Phong không hề rời cô trong phạm vi tầm mắt, giống như sợ cô chạy mất vậy.

Lâm Yên cẩn thận đứng cách hơn mười bước: "Vệ thiếu, ngài có việc?"

Lúc này thái độ của Vệ Từ Phong giống như đã hòa hoãn không ít, bình tĩnh nhìn cô nói: "Chị Yên, chị có thể gọi em là Tiểu Phong."

Lâm Yên nhú mày, cuối cùng vẫn quyết định trực tiếp đi thẳng vào vấn đề: "Vệ thiếu, tôi nói thẳng. Chắc hẳn anh phải biết tôi của trước kia ra sao, cũng hẳn biết những nội dung trong tin tức đó là viết gì về scandal của hai chúng ta, ngay đêm qua anh còn đăng bài diss tôi. Tôi nghĩ là một người bình thường thì nên có phản ứng, với lại dù thế nào thì anh vẫn nên giữ khoảng cách với tôi đi, mà tôi lại..."

Không đợi Lâm Yên nói xong, Vệ Từ Phong cúi đầu, nói một câu: "Em không phải người bình thường..."

Lâm Yên: "Hà!?"

Vệ Từ Phong: "Mắt của em mù..."

Lâm Yên: "..."

Vệ Từ Phong hít sâu một hơi, ánh mắt chăm chú nhìn cô: "Chị Yên, chị... Chị thật sự không nhớ ra em sao?"

Lâm Yên nghe vậy có chút ngoài ý muốn: "Ý gì?"

Nghe lời này của Vệ Từ Phong, bọn họ trước kia hình như có quen biết nhau rồi?

Nhưng trước đó, cô căn bản không hề biết Vệ Từ Phong...

Vệ Từ Phong thấy bộ dạng của Lâm Yên giống như hoàn toàn chẳng nhớ rõ mình, vẻ mặt hơi chút lo lắng: "Ba năm trước ở nước Mỹ, tại Massachusetts Boston, Liên Hiệp Hội Quốc Tế Ô Tô tổ chức một tiệc tối từ thiện. Lúc ấy người đứng ra tổ chức vì cứu trợ trẻ em quyền góp tiền, rất nhiều tay đua xe nổi danh quyền ra rất nhiều vật phẩm tiến hành đấu giá..."

Lâm Yên nghe đến đó, lộ ra vẻ hồi ức.

Buổi đấu giá đó cô vẫn còn ấn tượng. Lúc ấy cô cũng có mặt, cô bán đấu giá một chiếc vòng cổ có ý nghĩa kỷ niệm, là một huy chương đồng nhỏ, phía trên khắc thời gian cô tới nước ngoài sau lần đầu tiên chính thức tham gia trận đấu.

Đêm hôm đó, cái sợi dây chuyền kia đấu giá ra toàn hội trường với giá cao nhất, cho nên ấn tượng của cô vẫn tương đối ghi sâu.

Sao Vệ Từ Phong lại đột nhiên nhắc đến chuyện này? Chẳng lẽ cậu ta cũng đi?

Vệ Từ Phong nhìn chằm chằm Lâm Yên một lúc, xác định cô thế mà thật hoàn toàn không nhớ nổi mình, hốc mắt có chút đỏ hoe: "Chị Yên, lúc ấy chị lấy ra bán đấu giá một vật phẩm, là một khối huy chương đồng phía trên khắc thời gian chị lần đầu tiên chính thức tham gia trận đấu ở nước Mỹ, mà khối huy chương đồng này đã được em mua..."

Ánh mắt Lâm Yên càng ngày càng khiếp sợ, Vệ Từ Phong xóc cổ áo lên, lấy ra cái huy chương đồng nhỏ như đồng tiền xu đang đeo trên cổ cẩn thận nâng lên.

Cuối cùng, ngón tay cậu nắm chặt vòng cổ, nhìn chằm chằm cô rồi nói từng chữ một: "Chị thật... Thật sự không nhớ ra em sao... Yeva..."

Lâm Yên: "..."

Lâm Yên nghe được cái tên "Yeva" này trong nháy mắt sắc mặt đột nhiên thay đổi, ngơ ngác nhìn chằm chằm sợi dây chuyền kia trên cổ Vệ Từ Phong, hoàn toàn chết sững.

Con mẹ nó!!!

Cho dù cô nghĩ đến nát óc cũng không có ngờ tới...

Vệ Từ Phong... Vậy mà... Lại là fan hâm mộ của cô???

Thế mà cô còn có loại sinh vật fan hâm mộ thần kỳ như này á?

Nhưng mà trọng điểm không phải chuyện này, trọng điểm là cũng thật quá trùng hợp?

Thấy Lâm Yên không nói một lời, Vệ Từ Phong buông sợi dây chuyền trong tay xuống, đột ngột đứng ngay trước mặt Lâm Yên, hai tay cầm lấy vạt áo của mình, trực tiếp cởi áo thun màu trắng trên người xuống...

Lâm Yên thấy thế, quả thực bị dọa đến hồn bay phách lạc!

Aaa được rồi đấy...

Chuyện gì đang xảy ra thế này?

Đang yên đang lành nói gì cứ nói chứ? Cởi... Cởi quần áo làm gì?

Cô là một diễn viên ngay thẳng, một tay đua xe ngay thẳng... Tuyệt đối... Tuyệt đối không thích "ngủ" với fan đâu nhé!!!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 152: Bầu không khí càng lúc càng kì quái

Edit: Er ■ (① ω ①) ■

Beta: Byun

Thấy Lâm Yên không nói gì, Vệ Từ Phong bỏ vòng cổ xuống, đột nhiên đứng ngay trước mặt Lâm Yên chuẩn bị cởi áo...

Lâm Yên thấy vậy quả thực bị dọa đến nỗi hồn bay phách lạc.

Aaa được rồi đây...

Chuyện gì đang xảy ra thế này?

Đang yên đang lành, muốn nói gì thì nói chứ? Cởi... Cởi quần áo làm gì?

Cô là một tay đua xe ngay thẳng chính trực, tuyệt đối sẽ không "làm chuyện đó" với fan hâm mộ đâu!

Nếu như bị người khác thấy thì cô có nhảy vào sông Hoàng Hà cũng không rửa sạch tội!

Phản ứng đầu tiên của Lâm Yên là "sét đánh không kịp bưng tai" chạy như bay đến sau lưng Vệ Từ Phong, khóa trái cửa phòng hóa trang lại.

Sau khi khóa chặt cửa, Lâm Yên mới phát hiện...Sau khi cô khóa cửa, tại sao nhìn đi nhìn lại vẫn thấy rất quái lạ thế nhỉ?

Trong phòng hóa trang yên tĩnh đến quỷ dị.

Lâm Yên cứng đờ xoay người lại thì lập tức thấy Vệ Từ Phong đang cởi trần đứng tại chỗ.

Hình ảnh không thể tả lột vào trong mắt.

Chuyện này... Đây là chuyện gì vậy?...

Lâm Yên mặt mày không thôi nâng trán: "Chuyện này... Vệ Từ Phong... Trước hết cậu hãy bình tĩnh lại một chút... Nghe tôi nói đã được không?..."

Ánh mắt Vệ Từ Phong nóng bỏng nhìn chằm chằm vào cô gái trước mặt, từng bước một đi đến trước mặt Lâm Yên, tay chỉ vào eo của mình: "Chỉ kí này, chị cũng không nhớ sao?"

Lâm Yên theo ánh mắt Vệ Từ Phong nhìn xuống eo của cậu ta.

Chỉ thấy nơi đó là hình xăm có bốn chữ bằng tiếng Anh: Yeva.

"Lúc ấy, em không có giấy viết nên để cho chị kí trực tiếp lên người. Sau này... Em không nhớ tẩy rửa nên cuối cùng xăm luôn lên đó. Như vậy thì nó sẽ mãi mãi tồn tại!" Vệ Từ Phong chậm rãi mở miệng nói.

Lâm Yên nhìn fan hâm mộ của mình ở trước mắt, nói không cảm động chút nào thì đó là giả.

Khi cô ở nước ngoài thi đấu, toàn bộ linh hồn và thể xác đều đắm chìm trong những trận đấu. Từ trước tới giờ không hề quan tâm bên ngoài, buổi tiệc từ thiện là hoạt động duy nhất mà cô đồng ý tham gia.

Đó cũng là lần đầu tiên cô biết cô cũng có fan hâm mộ yêu thích và giúp đỡ mình như thế.

Chẳng qua...

Bây giờ, bản thân cô như thế này thì... Sao mà đối mặt với fan hâm mộ ngày xưa được...

Lâm Yên chấn chỉnh suy nghĩ thật tốt, sau đó nhìn về phía Vệ Từ Phong mở miệng nói: "Thật xin lỗi. Vệ Từ Phong, tôi nghĩ chắc anh đã nhận nhầm người rồi. Tôi không phải là người mà anh đang nói tới kia đâu."

"Không phải...?" Sắc mặt Vệ Từ Phong lập tức trở nên trống rỗng.

"Anh đã gặp qua Yeva chưa? Chắc chắn khẳng định dáng vẻ của cô ấy giống tôi sao?" Lâm Yên vẻ mặt trấn định hỏi.

Cô đã hoàn toàn nhớ ra chuyện lúc đó, lúc ấy cô hình như là có đeo khẩu trang và đội mũ, cũng không hề lộ mặt trước mặt Vệ Từ Phong.

Vệ Từ Phong nghe vậy, môi mòng nhếch lên, sau một lúc lâu thì lắc đầu: "Cô ấy cực kì ít lộ diện. Ngoại trừ đối thủ của cô ấy ra thì hầu như là không ai

thấy qua khuôn mặt thật của cô ấy. Lúc em gặp cô ấy cũng đeo khẩu trang và đội mũ, nhưng mà... Ánh mắt của chị..."

Vệ Từ Phong ngẩng đầu, đối mặt với đôi mắt của cô gái. "Ánh mắt của chị rất giống cô ấy! Lần này em không nhận nhầm đâu!"

Hả?

Nghe lời này của Vệ Từ Phong thì hình như trước đó cậu ta đã nhận nhầm mấy lần?

Về mặt Lâm Yên bắt đầu nói: "Vậy cậu chưa từng gặp qua cô ấy, tại sao chỉ thấy tôi có ánh mắt giống mà đã khẳng định tôi là cô ấy được? Hơn nữa hồ sơ lý lịch của tôi toàn bộ đều được công khai. Cậu suy nghĩ kỹ một chút thì sẽ biết tôi không thể nào là người mà cậu đang nói tới kia."

"Không có khả năng này... Vậy tại sao vừa rồi em nhắc đến tên Yeva kia, về mặt của chị lại khiếp sợ như vậy?" Vệ Từ Phong nhay bén suy đoán.

- -

Vote và cmt để ủng hộ team nếu bạn yêu thích truyện ^^

P/s: Độ lười của "con hàng" chuyên up chuyện đang tăng lên, xin lỗi mọi người vì đã đăng muộn.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 153: Lật mặt còn nhanh hơn lật sách

Edit: Er ■ (① ω ①) ■

Beta: Byun

Lâm Yên ho nhẹ một tiếng: "Đó là bởi vì... Bởi vì cái tên này tôi cũng đã từng nghe qua. Nữ tay đua này sử dụng doping* gây bê bối truyền khắp giới thể thao. Hơn nữa, cô ấy không phải là đã bị cấm thi đấu vĩnh viễn rồi hay sao?"

(*Doping là tên gọi chung của các chất kích thích bị cấm trong thi đấu thể thao. Các loại chất này nhìn chung đều có tác dụng đẩy nhanh tốc độ tuần hoàn máu, tăng cường khối lượng máu chảy về tim, làm tăng thể lực cùng sự tập trung cho các vận động viên. - Bản edit được cập nhập nhanh nhất tại: và <https://meowteam.home.blog/>)

Vệ Từ Phong nghe được lời này của Lâm Yên thì sắc mặt đột nhiên biến đổi, đáy mắt vốn nóng bỏng giờ đã đông cứng lại thành băng: "Im miệng! Cô thì biết cái gì? Dựa vào đâu mà dám nói cô ấy như thế. Cái gì mà bê bối? Cái gì mà sử dụng doping? Bọn họ tận mắt nhìn thấy sao?"

Cô ấy thật sự là dùng cả mạng sống tới tham gia thi đấu. Hầu như quanh năm ngày tháng bay tới bay lui nước nọ nước kia, tham gia 168 những trận đấu to nhỏ, tất cả đều đạt giải vô địch. Trong đó, có 37 cuộc thi đấu quốc tế, đoạt được 30 lần quán quân, 5 lần á quân và 2 lần quý quân... Một bước đạt đến đỉnh cao danh vọng của những giải thi đấu thể thao trên thế giới. Với thực lực của cô ấy còn cần phải sử dụng doping ư?

Toàn bộ tay đua trước khi thi đấu đều cần giữ sự tỉnh táo cực độ và trạng thái bình tĩnh. Lúc thi đấu mà hưng phấn quá mức thì ngược lại sẽ dẫn đến phát sinh sự cố. Sao cô ấy có thể tự động đi dùng loại thuốc kích thích hưng phấn thể được? Loại chuyện này chỉ có tay đua không đủ năng lực và thể lực mới làm ra thôi!

Mặc dù Yeva là con gái, nhưng bất luận là thể lực, năng lực hay kinh nghiệm, kỹ thuật, tất cả đều ăn đứt những tên khốn kiếp kia! Mẹ nó! Mấy con người giả tạo kia, đầu óc của họ có bình thường không vậy?"

Vệ Từ Phong càng nói càng kích động, cuối cùng đôi mắt hần sọc những tơ máu.

Lâm Yên nghe Vệ Từ Phong nói từng câu từng chữ, trong lòng không nói lên lời.

Cô chuốc thù oán quá nhiều. Ngay lúc đó, sau khi xảy ra chuyện tệ hại này thì giống như giậu đổ bìm leo vậy...

Không ngờ thời gian đã qua lâu như vậy mà lại nghe được mấy câu này từ chính miệng Vệ Từ Phong.

"Thật xin lỗi." Lâm Yên mở miệng.

Vệ Từ Phong hít sâu một hơi, gần như đã tỉnh táo lại. Sau đó, ngồi xổm xuống, cúi đầu ôm lấy đầu gối, không nói một lời ngồi dựa vào ghế salon bên cạnh.

Lâm Yên gãi gãi đầu, nhặt quần áo trên mặt đất: "Trước hết hãy mặc quần áo vào đi."

Vệ Từ Phong ngẩng mặt lên khỏi đầu gối, hung hăng trợn mắt nhìn Lâm Yên: "Cô không phải là cô ấy thì tại sao lại muốn giả mạo cô ấy? Có phải là cô cố ý không? Có phải là muốn ngấp nghé thân xác của tôi không?"

Khóe miệng Lâm Yên co giật, vị thiếu gia này, sao anh lật mặt còn nhanh hơn cả lật sách thế?

Lâm Yên: "Hình như là chính cậu nhận nhầm tôi là Yeva, hơn nữa cậu cũng tự cởi quần áo ra cho tôi xem mà..."

"Im miệng! Người như cô không xứng gọi tên của cô ấy!" Vệ Từ Phong nhìn chằm chằm Lâm Yên: "Dựa vào cái gì cô lại có đôi mắt giống cô ấy như vậy? Dựa vào cái gì mà ánh mắt cũng giống cô ấy như vậy? Ai cho chứ?"

Mắt Vệ Từ Phong phun đầy những chữ "cô không xứng", "tôi không cho phép", hận đến nỗi không thể móc mắt cô ra.

Lâm Yên bắt đầu dỗi thờ dãi, vị tổ tông này, quả nhiên là hạng người không thể nói lý lẽ.

Lâm Yên còn muốn nói gì đó thì Vệ Từ Phong lại vùi đầu vào trong đầu gối, im lặng không nói lời nào.

Qua một lúc lâu, âm thanh khăn khăn của chàng trai vang lên: "Từ sau lần thi đấu kia, cô ấy đã mất tích. Có người nói cô ấy trở về nước Hoa. Tôi nghe ngóng rất lâu, tìm rất lâu rồi nhưng vẫn không có tin tức gì. Rốt cuộc thì cô ấy đã đi đâu chứ? Sẽ không làm ra chuyện điên rồ gì chứ?..."

Khóe miệng Lâm Yên hơi rút: "Cô ấy lớn như vậy, sao có thể có chuyện gì được! Không thể đưa xe thì còn có thể làm nghề khác mà! Cậu xem, nói không chừng... Tôi chính là Yeva thì sao?"

Vệ Từ Phong quay đầu trừng cô: "Im miệng! Không được tiếp tục sỉ nhục nữ thần của tôi. Nếu cô mà là cô ấy thì tôi sẽ nhảy cửa sổ xuống!"

Lâm Yên: "... "Được thôi...

- - -

Vote và cmt để ủng hộ team nếu bạn yêu thích truyện nhé ^^

TH: Lại thêm đứ đờ nhảy lầu giống Bùi Vũ Đường. Chao ôi.:))))))

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 154: Các người vui vẻ là được rồi

Edit: Kali

Beta: Richi

Vệ Từ Phong nghiêm mặt lấy lại quần áo từ tay cô, sau đó cực kỳ nghiêm chỉnh mà mặc vào, khôi phục dáng vẻ Tiểu Bá Vương không ai bì nổi.

Lâm Yên thấy thế trái lại thở phào nhẹ nhõm.

Cuối cùng cũng khôi phục lại bình thường.

Lâm Yên tháo trang sức, sau đó đến phòng thử đồ thay lại quần áo của mình.

Lúc đi ra, Vệ Từ Phong vẫn như cũ ngơ ngác ngồi trên ghế sa lon, giống như đã bị đá kích không nhớ.

Lâm Yên rũ mắt xuống rồi nhẹ nhàng thở dài một tiếng. Như vậy cũng tốt, nếu cậu ta biết ngày xưa lại đi thích và ủng hộ nữ thần thành bộ dạng nghèo túng như cô thế này, chỉ sợ là sẽ chịu đủ kích còn lớn hơn.

"Vệ thiếu, nếu anh không còn chuyện gì vậy thì tôi đi trước nhé!" Lâm Yên cầm điện thoại đi động và túi xách lên sau đó chào anh ta.

Vệ Từ Phong vẫn ở trạng thái cũ chịu đủ kích to lớn, cũng không lên tiếng.

Lâm Yên bĩu môi, trực tiếp đẩy cửa rời đi.

Đa Đa vừa đi gọi điện thoại kêu xe đến đón Lâm Yên, thấy cô đi ra, hai người cùng nhau rời khỏi đoàn làm phim.

"Chị Yên..." Đa Đa muốn nói gì lại thôi.

Lâm Yên: "Chuyện gì?"

Đa Đa ho nhẹ một tiếng, có chút lo lắng hỏi thăm: "Vừa nãy chị và Vệ Từ Phong ở bên trong lâu như vậy, không làm gì cậu ta đó chứ?"

"Em sao không quan tâm sự an nguy diễn viên của mình, mà lại hỏi chị đã làm gì cậu ta không?" Lâm Yên tức giận nói.

Cho cô xem hình xăm thôi mà, tại sao phải còi sạch quần áo chứ? Đây không phải là dọa người sao!

Đa Đa: "Áy..."

Nếu là trước kia, Đa Đa nhất định đã trực tiếp tuôn ra một tràng.

Thế nhưng hôm nay giống như là bị ma ám, vì vậy cô không dám khẳng định...

Lâm Yên vừa đi đến cổng, đụng phải Tường Tư Phi và Hạ San San, hai người bị một đám phóng viên đen nghịt bao quanh ở giữa.

Hạ San San đang tức giận ra mặt nói gì đó với các phóng viên: "Không sai, trước kia tôi chính là diễn vai Lâm Phiên Nhược. Vai diễn của tôi là bị Lâm Yên cướp mất, hôm nay cô ta diễn chung với anh Phong, cô ta lợi dụng quay phim mà giả bộ chuyên nghiệp, thật chất là dây dưa không dứt với anh Phong! Chúng tôi cũng thực sự hết cách rồi, chỉ có thể tro mắt nhìn anh Phong người phụ nữ kia bắt nạt đến mức này!"

Hạ San San vừa dứt lời, các phóng viên như vỡ tổ.

"Trời ạ! Người đàn bà kia sao lại vô liêm sỉ đến mức này?"

"Thế thì những vị diễn viên nam còn lại làm sao dám vào đoàn làm phim nữa?"

Lúc này Tường Tư Phi cũng lên tiếng: "Chuyện này chúng tôi cũng không rõ, mặt khác đoàn làm phim còn vì quyền lợi của diễn viên, hôm nay tôi và San San nghiêm túc nói chuyện với đoàn làm phim. Thế nhưng đoán chừng là Lâm Yên quá chặt chẽ còn dùng hợp đồng để áp chế, cho dù thế nào cũng không chịu đi, đến mức đoàn làm phim cũng hoàn toàn không còn cách nào khác với cô ta."

Trong những phóng viên có mặt ở đây không ít nữ phóng viên là fan hâm mộ của Vệ Từ Phong, sau khi nghe được mấy câu này quả thực tức đến nổ phổi.

Thần tượng của mình đã bị bắt nạt đến mức này thì sao có thể nhịn được?

Đúng vào lúc này, có một phóng viên nhìn tốt phát hiện ra Lâm Yên ở cách đó không xa.

"Lâm Yên!"

"Là Lâm Yên!"

Ngay lập tức tất cả phóng viên chen chúc chạy tới phía Lâm Yên và Đa Đa, camera và microphone hận không thể dí sát mặt Lâm Yên.

"Lâm Yên! Có diễn viên cùng đoàn làm phim nói cô hôm nay toàn bộ quá trình lợi dụng quay phim mà có những hành động không đứng đắn với Vệ Từ Phong, xin hỏi cô còn gì muốn nói không?"

"Có phải cô chuẩn bị bám chặt Vệ Từ Phong, không biết xấu hổ để lăng xê scandal đến cùng hay không?"

"Vệ Từ Phong đã công khai đăng bài ở microblogging làm sáng tỏ, người ta cũng chán ghét cô đến mức này, sao cô có thể dai như đĩa bám người ta không buông vậy?"

...

Lâm Yên: "..."

Cô dính lấy Vệ Từ Phong không buông...

Được rồi được rồi... Các người vui vẻ là được...

Lúc này trước khi càng nhiều phóng viên vây quanh thì Đa Đa đột ngột lao từ ngoài vào đám đông, không nói một lời gắt gao che chở Lâm Yên đi ra ngoài.

Lâm Yên hơi có chút ngoài ý muốn mà nhìn cô nhóc này: "A..."

Đa Đa cuối cùng cũng hộ tống Lâm Yên ra ngoài, tức giận hừ một tiếng: "Em chẳng qua là đã đồng ý với chị Lăng bảo vệ chị!"

Trước đó Lâm Yên làm chuyện gì tạm thời không đề cập tới, nhưng sự việc hôm nay cô cũng tận mắt thấy, cũng không biết Lâm Yên bị cái gì mà từ đầu tới cuối không hề tiếp cận Vệ Từ Phong...

Chỉ là hình như là Vệ Từ Phong mới càng động kinh, vậy mà toàn bộ quá trình quay phim lại chủ động bắt chuyện với Lâm Yên.

Thế nhưng cô cũng biết rõ, lời này coi như có nói cũng không một ai tin, ngược lại sẽ càng bị chế giễu hơn mà thôi.

- - -

Vote và cmt để ủng hộ team nếu bạn yêu thích truyện nhé ^^

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 155: Sẽ không từ bỏ

Edit: Kali

Beta: Richi

Ngày hôm nay trôi qua cũng thật khiến người ta sợ hãi.

Lâm Yên về đến nhà tiện tay mở microblogging ra, quả nhiên vì Tường Từ Phi và Hạ San San trước mặt phóng viên bôi xấu cô nên trên mạng tiếng chửi rủa cô lại dậy sóng.

Theo thường lệ cô lại đăng bài lên microblogging: "Mỗi ngày muốn giàu nhanh". Sau đó tiện tay lướt hoesrch, kết quả mò được một bài đăng mới nhất trên microblogging của Vệ Từ Phong.

Vệ Từ Phong: [Thế giới của tôi đã mất đi ánh nắng, đêm tối đã vắng bóng sao trời.]

Bài đăng này trên microblogging của Vệ Từ Phong đúng kiểu xuân đau thu buồn, vừa được đăng thì fan hâm mộ đọc được đều quả thực đau lòng thay.

[Mau đến xem này! Nhìn thử xem cô ta đã bức anh của chúng ta thành dạng gì? Anh nhà chúng ta vì diễn xuất chuyên nghiệp đã hy sinh nhiều như thế!]

[Tin tức vừa ra thật sự làm tôi tức! Tôi muốn gửi cho cục cưng nhà tôi cái dùi cui điện để đề phòng chó! Một khi Lâm Yên dám tới gần thì điện giật chết cô ả!]

[Khỏi u ác tính của giới giải trí, chẳng lẽ lại không có cách nào diệt trừ cô ta sao?]

Ày, tùy tiện lướt xem hotsearch đứng đầu cũng là bát quái của mình. Chuyện xấu của mình mà một chút mới mẻ cũng không có, thật là vô vị.

Lâm Yên nhàm chán ném điện thoại đi động, sau đó từ đầu giường lấy ra nửa tấm ảnh chụp ó vàng.

Trong tấm ảnh, một bé trai năm sáu tuổi chăm chăm nín lấy góc áo của cô, nhút nhát sóng vai đứng cạnh cô dưới tán cây hoa anh đào.

Ngoài ra nửa tấm còn lại bị cô xé mất, là Lâm Thư Nhã.

Lâm Yên kinh ngạc nhìn nhìn chăm chăm cậu em trai trong tấm ảnh, sau đó cầm điện thoại đi động lên, gọi một cú điện thoại.

Đầu dây bên kia vang lên mấy hồi chuông, rất nhanh đã kết nối được.

Lâm Yên: "Alo, có tin tức của em trai tôi chưa?"

Đầu kia truyền tới một giọng nam trầm thấp: "Dựa theo tin tức mà cô cung cấp, tôi đã sơ bộ khóa chặt vài mục tiêu, chẳng qua... Mấy mục tiêu kia cũng không phải tổ chức bình thường, muốn đào được tin tức ẽ là vô cùng khó khăn, tôi cần một chút thời gian."

Nghe được câu trả lời trong dự liệu, ánh mắt Lâm Yên âm thầm đi: "Biết rồi, cảm ơn."

Người của đầu dây kia trong điện thoại thờ dãi: "Thực ra, tôi khuyên cô cũng không nên ôm hi vọng quá lớn, thể trạng cơ thể của em cô như vậy, lại không có cô bảo vệ.. Khả năng còn sống sót là rất nhỏ."

Giọng nói của Lâm Yên khẽ run: "Ngày nào còn chưa thấy thi thể thì ngày đó tôi sẽ không bỏ cuộc."

Năm đó cô và em trai cùng bị lừa bán một chỗ, sau đó lại qua nhiều lần mua bán mà bị đưa vào một phòng thí nghiệm dưới lòng đất, bị nhốt ở đó rất lâu.

Khoảng thời gian kia xảy ra chuyện gì, bây giờ cô đã hoàn toàn không muốn nhớ lại.

Sau này, cô và em trai bị cưỡng ép tách ra.

Cô không thể nào tưởng tượng nếu như không có mình ở bên, em trai cô một thân một mình làm sao có thể đối mặt với những chuyện đáng sợ kia.

Cô bắt đầu giả bộ như phối hợp, sau khi chờ bọn hắn buông lỏng cảnh giác, rốt cuộc cũng tìm được cơ hội trốn thoát.

Nhưng mà chờ khi cô quay trở lại để cứu em trai, phòng thí nghiệm kia lại giống như biến mất không chút dấu vết nào, không có tung tích gì nữa. Lúc cảnh sát tìm đến, nơi đó không phải phòng thí nghiệm mà chẳng qua là một cái nhà kho bỏ hoang.

Lúc đó cô còn nhỏ, nói với cảnh sát nơi này là một cái phòng thí nghiệm, có rất nhiều trẻ em giống như bọn cô bị giam bên trong này. Câu trả lời là bọn họ đã điều tra qua, nhưng nơi này từ đầu đến cuối thật sự chỉ là một cái nhà kho bỏ hoang.

Cơ thể của cô cũng đã được đi kiểm tra toàn diện ở bệnh viện, kết quả không có bất cứ vấn đề gì. Tất cả mọi người đều cho rằng trạng thái tinh thần của cô bị kích thích, rối loạn ngôn ngữ.

Mà em trai của cô, cho đến nay tìm kiếm cũng không có chút tin tức nào.

Người này giống như là bỗng dưng hoàn toàn biến mất khỏi thế giới. Mà khoảng thời gian xảy ra chuyện kia, cũng rất giống chỉ là ảo giác...

À, ảo giác?

Làm sao có thể là... Ảo giác đây...

--

Vote và cmt để ủng hộ team nếu bạn yêu thích truyện nhé ^^

P/s: Có vẻ như Quần Quần lại sắp có một pha bẻ lái cực gắt nhĩ?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 156: Lén lút sau lưng anh cả em

Edit: TH

Beta: Dochan

Bên kia truyền tới tiếng thở dài, sau đó cất giọng hỏi: "Dạo này sức khỏe cô thế nào rồi? Tôi lo... Lúc ấy cơ thể cô sẽ để lại di chứng khó mà lường trước được."

"Rất khỏe, đã nhiều năm như vậy nhưng không có vấn đề gì. Chẳng qua về mặt tinh thần... Thôi được rồi, cũng không phải vấn đề lớn gì, không cần lo lắng."

Nói tới đây, trong lòng Lâm Yên đánh bộp một cái. Không lẽ gần đây cô có vấn đề về tâm lý là do di chứng để lại từ phòng thí nghiệm?

Bởi vì mấy năm nay sức khỏe rất bình thường, cô chưa từng nghĩ có vấn đề về tâm lý...

Lâm Yên còn đang chìm trong những suy nghĩ hỗn loạn thì tiếng thông báo từ wechat gửi đến cắt ngang dòng suy nghĩ của cô.

Là Bùi Vũ Đường gọi tới.

Thằng nhóc này lại tìm cô làm gì?

Lâm Yên nghi ngờ bắt máy: "Alo?"

"Chị dâu cả! Chị có nhà không?" Bùi Vũ Đường hỏi.

Lâm Yên: "Đang ở nhà, làm sao?"

"Ôi trời, sao giờ này chị vẫn còn ở nhà? Dư giả thời gian thế sao không làm buổi hẹn hò với anh trai em? Sao hai người qua lại gì mà kì thế! Xung hô kỳ quái thì thôi chưa tính, quen nhau đã lâu như vậy em còn chưa từng thấy hai người hẹn riêng bao giờ?" Bùi Vũ Đường không ngừng phi nhỏ.

Lâm Yên ho nhẹ một tiếng: "Ai nói yêu đương nhất định phải đi hẹn hò? Tất cả mọi người đều bận như thế, nhất là anh trai cậu, chắc chắn rất bận. Công việc không thu xếp nổi thời gian rảnh rỗi. Thân ai người nấy lo việc mình là được!"

"Thế sao được! Thời gian lâu không giữ gìn mối quan hệ thì khẳng định những vấn đề khác sẽ không hiểu nhau, sẽ ảnh hưởng tới tình cảm!"

Bùi Vũ Đường trầm tư khuyên lơn, nói xong còn thì thầm: "Có làm không vậy, chó độc thân như em còn phải nhắc hai người những thứ này... Ày, em thật là quá mệt mỏi vì quan tâm tới cái nhà này!"

Lâm Yên co quắp khoe miệng: "Này anh bạn, tôi và anh trai cậu yêu đương thế nào cậu đừng để ý được không? Thế nên cậu gọi điện thoại cho tôi chỉ vì điều này thôi à?"

"Không, không phải! En còn có chuyện quan trọng hơn!" Bùi Vũ Đường vô cùng hưng phấn nói: "Chị dâu cả, mai em có trận đấu vô cùng quan trọng, chị có muốn tới xem không?"

Lâm Yên: "Ngày mai? Tôi cũng không cần quay phim.. Chỉ là..."

Bùi Vũ Đường nghe xong, lập tức nói: "Vậy chị tới đây nha, tới đây đi! Đội chúng em mời được một tay đua đặc biệt trâu bò, lần này tuyệt đối đè bẹp cái đám Tổng Diệu Nam ngu xuẩn kia! Chị nhất định phải sang đây xem! Tuyệt đối đặc sắc không gì sánh nổi, không xem hối tiếc cả đời!"

Lâm Yên bĩu môi, nói thật đối với thể loại đẳng cấp đua đấu kia cô không cảm thấy hứng thú chút nào...

"Tới đi tới đi mà! Chị xem ngay cả anh em chị cũng không gặp được. Nếu chị tới xem em thi đấu, em sẽ mạo hiểm tính mạng đi quay video anh cả em cho chị!" Bùi Vũ Đường dụ dỗ nói.

Lâm Yên lập tức thốt lên: "Không cần! Cảm ơn!"

Đừng có mà lại quay những video kì cục đó cho cô thì cô đã cảm tạ trời đất lắm rồi.

"Móa, thế mà còn không chịu động lòng?" Bùi Vũ Đường trầm ngâm một lát, lập tức nói ngay: "Chính tay anh hai em kí tên lên tờ áp phích thì chị có muốn không? Bản số lượng có hạn đó nha!"

Kí tên lên tờ áp phích! Lại là bản số lượng có hạn!!!

Một fan hâm mộ tiêu tốt ngay cả chữ kí bình thường cũng không có như Lâm Yên thoáng cái đã dao động: "Kí tên lên áp phích, là bản số lượng có hạn? Cậu thật sự có à?"

Bùi Vũ Đường nghe cái giọng hưng phấn của Lâm Yên thì biểu tình thêm trầm trọng: "Chị dâu cả, sao chị lại từ chối video quay anh cả em nhưng lại nhận chữ kí trên tờ áp phích của anh hai em? Chị không phải là muốn chân đạp hai thuyền đấy chứ? Móa! Nếu đúng vậy thì em theo phe ai mới được? Anh cả rồi cả anh hai, sao mà lựa chọn được đây..."

Tiên sư nhà cậu! Thực sự suy tính về phe nào luôn à?

Lâm Yên đen mặt: "Cái gì mà chân đạp hai đầu thuyền, đã nói rồi anh hai cậu chỉ là idol của tôi thôi!"

"Được thôi được thôi, mặc kệ là cái gì, thế rốt cục chị có đến không? Nói một lời đi, nếu chị đến thì em sẽ vụng trộm lén lút sau lưng anh cả mang áp phích của anh hai đến cho chị!"

Sao nghe lời này cứ kì kì thế nào ấy nhỉ?

Cô chỉ muốn mỗi cái áp phích thôi mà nói như thế cô lén lút sau lưng Bùi Duật Thành đi vụng... trộm vậy.

- - -

Xin lỗi các tí muội vì dạo này đăng chương hay sai lỗi chính tả quá!! (Mong các bạn thông cảm, nếu tìm thấy lỗi sai trong truyện hay cmt cho mình biết để sửa lại nhé ^^

Thân ái.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 157: Có thể kiếm được không ít tiền

Edit: Er (① ω ①)

Beta: Richi

Đối với Lâm Yên mà nói thì ảnh có chữ kí lại còn là số lượng giới hạn của Bùi Nam Như thật sự là có sức hấp dẫn không nhỏ...

Thực ra, ảnh hay không phải ảnh cũng không quan trọng, mà quan trọng đó là ảnh của Bùi Nam Như, còn có chữ kí, hơn nữa lại là bản số lượng giới hạn!

Nếu như cô cầm đi bán đấu giá... Chắc là có thể kiếm được không ít tiền nhỉ?

Không không không!

Ảnh kí tên số lượng có hạn của thần tượng mình, sao cô lại có ý nghĩ cầm đi đổi tiền được...

"Chị Yên, chị còn đó không, nói gì đi chứ, đừng núp mà không ra, em biết chị đang nghe mà!" Âm thanh Bùi Vũ Đường đề cao mấy cái decibel*.

(*Nó chính là đơn vị đề-xi-ben. - Bản edit cập nhật hoàn thiện nhất trên wattpad Meow_team)

"Nghe đây..." Lâm Yên hồi phục tinh thần.

"Nói thật đi chị Yên, rốt cuộc là chị muốn làm chị dâu cả hay chị dâu hai? Chị nên nói rõ ràng đi, nếu không thì em sẽ rất khó khăn không biết nên gọi chị là chị dâu cả hay chị dâu hai đây!"

Bùi Vũ Đường thờ dài, tiếp tục nói: "Bởi vì cái gọi là trung và nghĩa khó thể đều toàn vẹn. Chị Yên, em nói cho chị một bí mật long trời lở đất, chị tuyệt đối không được nói cho người khác biết!"

"Bí mật gì, liên quan tới ai?" Lâm Yên tò mò hỏi.

"Anh cả của em!" Bùi Vũ Đường nhỏ giọng nói.

"Hả, vậy thôi đừng nói nữa, quá nguy hiểm." Lâm Yên nói.

"Không được, chị nhất định phải nghe, em sợ chị sẽ đi vào đường cùng, em là vì muốn tốt cho chị!" Bùi Vũ Đường không ngừng líu lo.

Lâm Yên: "..."

Nào có ai đi ép buộc người khác nghe bí mật động trời chứ. Bí mật không phải luôn cần bảo vệ à, đây là cái quỷ gì thế?

"Được, cậu nói đi." Rơi vào đường cùng, Lâm Yên chỉ có thể rửa tai lắng nghe.

"Chị Yên, em nói cho chị biết, anh cả của em, tuyệt đối tuyệt đối tuyệt đối không phải như vẻ bề ngoài mà chị nhìn thấy, anh cả của em cực kỳ khủng bố!" Bùi Vũ Đường nói.

Lâm Yên: "Tiếp tục."

"Nói xong rồi." Bùi Vũ Đường mở miệng.

Lâm Yên: "???"

Bí mật long trời lở đất chính là chuyện này à?

Làm vừa rồi cô còn nổi lòng hiếu kì muốn đi nghe tin lớn.

"Chuyện cậu nói ai mà chẳng biết..." Khóe miệng Lâm Yên hơi rút, đây mà cũng là bí mật. Mà chính Bùi Vũ Đường cũng nói đi nói lại rất nhiều lần.

"Chị Yên, chị hình như hiểu lầm gì rồi. Em nói chị biết, đáng vẻ mà chị thấy chỉ là mặt ngoài, tuyệt đối đừng bị anh cả của em lừa, anh ấy khủng bố 1000 lần so với những gì mà chị nhìn thấy, không, là mười triệu lần!" Bùi Vũ Đường vội vàng nói.

"Được được, tôi biết rồi." Lâm Yên mở miệng cười.

Bên kia Bùi Vũ Đường sờ lên mũi, nghe giọng điệu của chị Yên có vẻ giống với giọng của người có đầu óc đen tối thế nhỉ, nhất định là cậu nghe nhầm.

"Cho nên chị Yên, cuối cùng thì chị muốn làm chị dâu cả hay chị dâu hai?" Bùi Vũ Đường tiếp tục lặp lại chủ đề trước đó.

"Làm em gái cậu!" Lâm Yên nhéo nhéo ấn đường.

Cậu ta là máy lập sao?

"Em gái Yên, em muốn như vậy thì anh đây đồng ý." Bùi Vũ Đường nhếch miệng cười một tiếng.

Nhưng một giây sau đã nghe thấy âm thanh "tút tut tut" trong điện thoại.

Lâm Yên nhanh chóng cúp điện thoại, cô cảm giác mình sẽ bị Bùi Vũ Đường kéo xuống nước. Đây thật sự là em ruột của Bùi Duật Thành và Bùi Nam Như sao?

Cô có cảm thấy tiếp tục trò chuyện với Bùi Vũ Đường thì cô sẽ gia nhập hàng ngũ có đầu óc đen tối.

Cùng cha cùng mẹ, hoàn cảnh lớn lên giống nhau, sao khoảng cách lại lớn như vậy?

Không đợi Lâm Yên yên bình một chút, Bùi Vũ Đường lại gọi tới.

"Chị Yên, em chỉ đùa thôi mà, sao chị lại cúp điện thoại chứ... Nói chuyện chính với chị, rốt cuộc là chị có đến không? Người khác muốn đến xem cũng không được đâu, chị nghĩ em đang đùa với chị à? Chị biết cái gì gọi là tận mắt chứng kiến không? Em mời những tay đua hàng đầu trong nước đến đây!"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 158: Chôn sâu trong trí nhớ

Edit: Er ■ (① ω ①) ■

Beta: Richi

Vừa nhận cuộc gọi, âm thanh nhiệt tình không ngừng luân chuyển của Bùi Vũ Đường lại một lần nữa vang lên.

"Được được được, tôi biết rồi." Lâm Yên bắt đầu dī thờ dài nói.

Bùi Vũ Đường đứng là thuốc cao da chó, muốn bỏ cũng không được. Nếu như không đồng ý với cậu ta thì chỉ sợ Bùi Vũ Đường sẽ tiếp tục gọi điện thoại cho mình, gọi tới khi hết pin mới thôi.

"Ha ha ha chị Yên, vậy chúng ta quyết vậy rồi, chị ngàn vạn lần đừng cho em leo cây đấy. Chắc chị đang vội, em tắt máy đây!" Bùi Vũ Đường vui vẻ mở miệng nói.

"Chờ một chút!" Nghe Bùi Vũ Đường muốn cúp điện thoại, Lâm Yên vội vàng mở miệng nói.

"Chị Yên, sao vậy?" Bùi Vũ Đường có chút không hiểu.

"Kí tên... Bản số lượng có hạn... Áp phích! Đừng quên đấy!" Giọng điệu Lâm Yên hùng hổ nói.

Bùi Vũ Đường: "..."

"Được được được, yên tâm đi, em chắc chắn sẽ trở về cho chị." Bùi Vũ Đường thề son sắt.

Nghe được lời cam đoan này của Bùi Vũ Đường, Lâm Yên lập tức cúp điện thoại.

Con gấu con này...

Lâm Yên cảm di động không khỏi có chút thất thần. Nếu như không có sự kiện năm đó, nếu như em trai cô vẫn còn thì hẳn là tuổi tác so với Bùi Vũ Đường không kém là bao.

Nghĩ đến em trai, trong mắt Lâm Yên vô thức lại hiện ra một tia tàn khốc khó phát hiện.

Nếu như không phải đám súc sinh kia...

Cô luôn đợi một ngày có thể băm những kẻ kia thành trăm mảnh, để bọn họ ân hận vì ban đầu đã làm sai.

Một lát sau, Lâm Yên thu lại tâm trạng, hít sâu mấy hơi rồi ép xuống cảm xúc trong đầu đang càng ngày càng dao động mãnh liệt.

Cô đã từng bị mất khống chế rất nhiều lần, mà hậu quả lại vô cùng nghiêm trọng. Hầu như mỗi lần đều là hủy diệt mang tính tổn thương và đả kích.

Bây giờ cô đã có thể điều chỉnh suy nghĩ của mình thật tốt, có thể khống chế số lần bản thân bị mất khống chế.

Nhớ năm đó có đủ loại thí nghiệm ở gian phòng kia thì cho dù là hiện tại lưng Lâm Yên cũng sẽ ớn lạnh từng cơn. Căn phòng ấy đơn giản chính là ngục Vô Gian*, là chỗ của A Tu La*. Nếu như có thể cô tình nguyện quên hết tất cả, nhưng rất đáng tiếc loại trí nhớ này lại giống như bàn ủi màu đỏ tươi in vào đầu.

(*Vô Gian: Toà ngục tối đen không ánh sáng có thể lọt vào, không có lối thoát.

*A Tu La (Tiếng Phạn: Asura) hay các thần (Ác Thần) ở đình miếu trong tín ngưỡng Ấn Độ, đặc biệt được nhắc đến nhiều trong Phật giáo. Những vị thần này vẫn ở trong tam giới, phúc hơn cõi người, bằng trời nhưng đức kém hơn.

Bản edit được cập nhật hoàn thiện nhất trên wattpad Meow_team)

Từ nhỏ sức tiếp thu và năng lực học tập của cô cao hơn người thường, sau khi cải tạo ở phòng thí nghiệm kia lại càng kinh khủng hơn. Nếu như không phải đã cải tạo ở đó thì có lẽ cô sẽ không trở thành tay đua xe hàng đầu thế giới, năng lực học tập và tiếp thu cũng không khả năng kinh người như vậy.

Chẳng qua là Lâm Yên vừa mất đi em trai của mình vừa có di chứng mất khống chế không kiểm soát nổi, còn có một phần hồi ức thống khổ kia không thể quên đi được.

Sau khi trốn về, cô đã tận lực giấu đi chút thay đổi này ở trên người mình. Nhưng trên thực tế cho đến bây giờ, Lâm Yên cũng không biết bản thân mình có còn là người bình thường nữa không.

Chỉ sợ chứng tâm thần phân liệt hiện nay lại là di chứng lưu lại khi đó, quý nhập vào người cái gì chứ, thật sự là quá không khoa học.

May là khá hơn, gần đây cô rất bình thường, chưa phát bệnh. Hy vọng có thể tiếp tục duy trì, cô không muốn đến lúc đó lại bị giam vào bệnh viện tâm thần.

...

Ngày hôm sau, Lâm Yên đội mũ, đeo khẩu trang tới trường đua mà Bùi Vũ Đường đã gửi địa chỉ cho cô.

Trường đua chia làm hai khu vực: Sân đua và ngoài sân đua.

Khu vực ngoài sân đua không có rào chắn, chủ yếu là đồng cỏ để phục vụ thi việt dã, thi vượt chướng ngại vật và leo núi, hoặc thi lái xe trong địa hình đường cát hoặc bùn lầy.

Sau đó không lâu, đội xe của ông ngoại bao gồm tay đua và hoa tiêu cũng tập hợp ở khu vực ngoài sân đua để chuẩn bị cho cuộc đua việt dã.

Sân đua là khu vực có rào chắn để thi đấu, loại sân này thường có tầm quan sát tốt hơn để khán giả ngồi hai bên khán đài có thể trực tiếp theo dõi trận đấu.

Hôm nay đám Bùi Vũ Đường thi đấu trong khu vực sân đua.

Lúc này, hai bên khán đài đã có không ít khán giả an vị, Lâm Yên lướt qua đám người, tìm tới khu vực hậu cần của đoàn xe Bùi Vũ Đường. (*)

- - -

TH: Cảm ơn "tình yêu duy nhất" của t đã edit giúp phân đoạn này~

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 159: Không đạt trình độ này

Edit: Kali

Beta: TH + Sun

Lúc này Bùi Vũ Đường đang bận bịu, trên mặt hết sức phấn khích y như đã cố gắng để được đám người Tổng Diệu Nam xuống.

"Chị Yên, sao chị lại tới đây?"

Thấy Lâm Yên đến, Bùi Vũ Đường sững sờ, vội vàng buông tay xuống, đi tới rồi đưa một chai nước khoáng cho cô.

Không đợi Lâm Yên mở miệng, Bùi Vũ Đường hình như nhớ ra cái gì đó, bỗng nhiên trở nên kích động rồi vội vàng nói với Lâm Yên: "Đúng rồi, chị Yên, để em giới thiệu với chị một chút!"

Sau đó Bùi Vũ Đường chỉ vào vài vị thanh niên trẻ tuổi giới thiệu nói: "Chị Yên, chị biết bọn họ không?"

Lâm Yên dò xét từng người, sau đó vẻ mặt không hiểu mà lắc đầu: "Không biết..."

Cả đám đều rất lạ mặt, không có ấn tượng gì.

Nghe Lâm Yên nói vậy, trong đó một người đàn ông trẻ tuổi mặc bộ đồ đua xe hơi hé mắt, lạnh lùng lườm Lâm Yên rồi lại nhắm mắt xuống nghỉ ngơi.

"Mẹ nó! Chị Yên, thật hay giả... Chị lái xe siêu như vậy, với em mà nói tối thiểu cũng xem như cao thủ, chị chơi đua xe mà không biết thành viên của đội đua ZH1?" Bùi Vũ Đường nhìn xem Lâm Yên, vẻ mặt đầy kinh ngạc, chuyện này cũng quá sốc mà.

ZH1 là đội đua xe có trình độ cao nhất nước, từng tham gia giải thi đấu trên thế giới và xếp hạng ba. Nếu đã là người yêu thích đua xe, cả nước này có ai mà không biết đội đua ZH1.

Đánh chết Bùi Vũ Đường cậu ta cũng không ngờ rằng trình độ đua xe khủng như Lâm Yên vậy mà không biết đội đua xe ZH1.

"Chị Yên... Thật sự là uống cho một người có trình độ đua xe như chị." Lúc này ánh mắt xem thường của Bùi Vũ Đường nhìn Lâm Yên không chút nào che giấu.

"Hà?" Lâm Yên sững sờ, không hiểu hỏi lại: "Làm sao?"

Năm đó Lâm Yên ở nước ngoài từng tiếp xúc với những đội đua giàu mạnh nhất thế giới, đối với tình hình trong nước thì không hiểu rõ mấy.

"Chị Yên, chơi đua xe ai mà không biết chiến đội đua xe ZH1 chứ. Nhất là mấy vị trước mặt chị này đã từng tham gia giải đua quốc tế về *thể thức thi đấu vòng tròn hạng ba, thể mà chị cũng không biết!" Bùi Vũ Đường mở miệng nói.

(*thể thức thi đấu vòng tròn, chi tiết search google. – Bản edit được cập nhật nhanh nhất tại: https://www.wattpad.com/user/Meow_team và <https://meowteam.home.blog/>)

"Thể thức thi đấu vòng tròn hạng ba?"

Nghe Bùi Vũ Đường nói, Lâm Yên lại rơi vào trầm mặc.

Giải đua xe theo thể thức thi đấu vòng tròn toàn thế giới quả thực có quy mô thi đấu cực lớn, nhưng tất cả được chia làm ba hạng bậc.

Quy mô lớn nhất phải kể đến thể thức thi đấu vòng tròn hạng một, tiếp đó là hạng hai và nhỏ nhất là hạng ba.

Khi Lâm Yên vừa mới vào nghề thì trình độ kém nhất là đã tham gia thể thức thi đấu vòng tròn hạng hai rồi. Hạng ba thì cô không rõ lắm vì vốn cô không phải loại trình độ này.

Kể cả mấy đứa học trò của học trò của cô cũng không tham gia giải đấu theo thể thức thi đấu vòng tròn hạng ba này.

"Thật ngại quá, tôi không rõ lắm..." Một lát sau, Lâm Yên cười nói.

"Được rồi được rồi." Bùi Vũ Đường khoát khoát tay, trên mặt bỗng nhiên mang theo ý cười, chen đến cạnh Lâm Yên nói: "Chị Yên, để em giới thiệu cho chị một chút!"

Đang nói chuyện, Bùi Vũ Đường chỉ vào một vị nam thanh niên trong đó nói: "Chị Yên, vị này là đội trưởng ZH1, Z Thần!"

"Ồ, chào Z Thần." Lâm Yên vội vàng gật đầu chào Z Thần.

Nghe vậy, nam thanh niên hé mắt nhìn Lâm Yên nhưng chỉ trong phút chốc đã thu ánh mắt về, cũng không nói thêm cái gì.

"Vị này là anh Q, còn vị kia là Mộc Mộc."

Bùi Vũ Đường lần lượt giới thiệu.

Lâm Yên gật đầu chào hỏi từng người, nhưng mà ngoại trừ vị tay đua gọi là Mộc Mộc kia cười chào hỏi lại với Lâm Yên ra thì các tay đua xe còn lại cũng không thèm nhìn thẳng Lâm Yên mà chỉ nhìn lướt qua cho có.

- - -

Đêm hôm khuya khoắt, các bộ lão đọc truyện xong thì ngủ ngon nhé ^^

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 160: Cùng nhau chữa bệnh

Edit: Kali

Beta: Richi

"Thất lễ rồi, các người không biết chị Yên đâu, bằng không thì có thể bớt chút thời gian để tôi cho các người xem chị Yên biểu diễn thiên phú đua xe của chị ấy đi. Sau khi các người xem nhất định sẽ thay đổi cách nhìn!" Bùi Vũ Đường vội vàng nói.

Thực ra hiện nay trong giới đua xe đại khái chính là vậy. Không hề coi trọng những tay đua nữ, thậm chí còn vô cùng coi thường.

Cho dù là xét về phương diện nào mà nói thì nữ giới đua xe quả thực hoàn toàn không bằng nam giới.

Đua xe không phải như lái xe riêng, đại não cần phải cực kỳ nhanh nhạy. Đồng thời thể lực và tinh lực cũng nhất định phải hết sức mạnh mẽ, đầu não phải ở trạng thái tỉnh táo và bình tĩnh cực độ. Nếu không thì không cẩn thận một chút cũng có thể xảy ra hỏng xe, chết người.

Đồng thời huấn luyện viên đua xe tuyệt đối cũng không phải là thứ mà người bình thường có thể chịu được. Yêu cầu cực cao về tố chất tâm lý và cũng hết sức vất vả, với nữ giới mà nói thì bình thường sẽ khó mà kiên trì. Cho dù có kiên trì nổi, trở thành một tay đua xe thì bàn về biểu hiện năng lực cũng thường không bằng nam giới.

Và lại trường hợp hỏng xe gây tai nạn chết người thật sự nhiều vô số kể.

Cho dù là lúc huấn luyện hay lúc thi đấu, một khi đã xảy ra sự cố thì tuyệt đối không thể nào là một sự cố nhỏ được.

Cho nên đội ngũ đua xe trong nước chưa từng có đội viên đua nào là nữ, ngoại trừ vài vị có thiên phú bẩm sinh tương đối tốt ra.

"Bùi Vũ Đường, quên đi." Z Thần không để ý Lâm Yên, mắt nhìn thẳng Bùi Vũ Đường: "Tôi không có hứng thú gì với cô ta, cũng không cảm thấy cô ta có trình độ thiên phú gì. Tốt nhất là để cô ta hưởng thụ cuộc đời thật tốt, nhìn thi đấu làm gì chứ."

"Chuyện này..." Bùi Vũ Đường muốn nói lại thôi, cậu thật sự cảm thấy thiên phú đua xe của Lâm Yên rất giỏi, cứ như vậy bị mai một thì thật tình rất đáng tiếc.

"Bùi Vũ Đường, cô ta đến ngay cả đội đua ZH1 cũng không biết thì biết đua xe cái gì? Cậu hỏi cô ta một chút xem thử có biết cái gì gọi là giải đấu theo thể thức vòng tròn hạng ba không? Đến cả sân thi đấu giải hạng ba cũng chưa được xem, nếu như từng nhìn qua không lý nào không biết chúng tôi được. Vào giải đấu quốc tế hạng ba đợt trước chúng tôi đã lọt vào được top 16, chuyện này mà cũng không biết sao?" Một thành viên của ZH1 hết sức khinh bỉ liếc Lâm Yên, chột cười nhạo nói.

"Cô gái, cô chỉ cần xinh đẹp như hoa là được rồi. Không có việc gì lại đi nói về đua xe làm gì mà tự chuốc lấy nhục nhã. Không thấy con gái và đua xe căn bản chính là hoàn toàn không hợp à? Chuyện thần thánh như đua xe cô đừng nên làm nhục nó, tôn trọng một chút đi." Một vị thành viên khác của ZH1 cười lạnh nói.

Nghe vậy Lâm Yên nhìn một lượt ZH1, có thù với phái nữ? Xem thường tay đua nữ như thế cơ à?

Thấy thái độ cứng rắn của Z Thần gần như không có bất kỳ chỗ nào có thể thương lượng được nữa, Bùi Vũ Đường chỉ có thể thờ dài.

"Không thì tôi có mấy người học trò cũng mới nhập môn. Nếu cô ta muốn chơi thật thì tôi sẽ thương lượng với học trò của tôi, nhận cô ta làm học trò cũng không phải không được." Z Thần bỗng nhiên nói.

"Vậy cũng được! Học trò của Z Thần, nhất định cũng không tệ!" Bùi Vũ Đường liên tục gật đầu.

Sau đó Bùi Vũ Đường nhìn về phía Lâm Yên: "Chị Yên, chị thấy thế nào?"

"Chẳng có gì hay cả, tôi tạm thời không có ý định bái ai làm thầy..." Lâm Yên nói.

Không để Bùi Vũ Đường có cơ hội mở miệng, thêm một thành viên nữa của ZH1 lạnh lùng nhìn chằm chằm Lâm Yên: "Thế nào? Z Thần không nhận cô làm học trò thì ở chỗ này giờ tính công chúa? Đến cùng là ai cho cô tự tin cảm thấy mình có thể bái Z Thần làm thầy?"

Lâm Yên: "..."

Bùi Vũ Đường mời tới mấy vị thành viên của chiến đội hàng đầu trong nước, đầu óc... Có phải là có vấn đề gì hay không, bị bệnh tâm thần giống như cô sao?

Cô có bệnh tâm thần phân liệt, còn mấy vị thành viên của ZH1 này có phải là bị chứng hoang tưởng rồi sao?

Có muốn cô giới thiệu cho vài vị bác sĩ tâm thần có quen biết cho bọn họ không, rồi sau đấy mọi người cùng nhau chữa bệnh?

--

Khụ, toàn bộ chương của ngày hôm nay và số chương nợ ngày hôm qua đã hoàn thành rồi ạ.

Mong các bạn vote và cmt nhiệt tình để tiếp thêm động lực cho team nhé.

Và điều cuối cùng, ngủ ngon, các tình yêu <3

Thân ái,

Meow_team

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 161: Lần sau trộm nhiều hơn một chút

Edit: Er ■ (① ω ①) ■

Beta: Richi

"Bùi Vũ Đường, bảo bạn cậu sống thực tế một tý đi, đừng mơ tưởng hảo huyền nhiều như vậy." Z Thần chậm rãi đứng dậy, lườm Bùi Vũ Đường: "Tôi cho rằng đàn em của tôi sẽ không nhận hạng người này làm học trò đâu. Tôi đi trước xem sân bãi đây, cứ vậy đi."

Z Thần nói xong mang theo vài thành viên rời khỏi phòng hậu cần.

"Chào cô, đừng để trong lòng, nếu như cô thật sự thích đua xe thì khi rảnh tôi có thể dạy cô." Một thành viên của ZH1, tay đua có tên Mộc Mộc đi đến bên cạnh Lâm Yên, nhẹ nhàng cười: "Thực ra bọn họ cũng không có ác ý. Bởi vì đua xe thật sự không phải người bình thường có thể tùy tiện thử, cũng vô cùng nguy hiểm. Dĩ nhiên vẫn là câu nói đó, nếu như cô rất thích đua xe, có đủ kiên trì và quyết tâm, tôi có thể chỉ cho cô một chút."

"Mộc Mộc, vậy thì tốt quá!" Không cho Lâm Yên có cơ hội mở miệng, Bùi Vũ Đường vội vàng nói.

"Ừm, tối nay lưu phương thức liên lạc đi, tôi đi xem trường đua đã." Mộc Mộc nhìn về phía Lâm Yên và Bùi Vũ Đường rồi gật đầu, sau đó đi ra ngoài.

Chờ toàn bộ đội viên ZH1 rời đi, lúc này Bùi Vũ Đường mới nhìn về phía Lâm Yên kích động nói: "Chị Yên, đây chính là hi vọng trong hoàn cảnh khó khăn mà. Chị gặp vận may rồi, mặc dù thực lực Mộc Mộc không bằng Z Thần nhưng cũng siêu cấp lợi hại!"

"Người này tính cách cũng không tệ lắm." Lâm Yên gật đầu nói.

"Người nào không tệ?... Người nào không tệ? Nhưng mà chị Yên, sự chú ý của chị có phải bị lệch rồi không? Chủ yếu là kỹ năng đua xe, kỹ thuật lái xe!" Bùi Vũ Đường nói.

Lâm Yên lườm Bùi Vũ Đường: "Ảnh kí tên của tôi đâu?"

"Chị Yên, không cứu nổi chị nữa rồi. Với thời khắc kích động lòng người như vậy mà chị còn băn khoăn một tấm ảnh cùi mía." Vừa nói Bùi Vũ Đường vừa lấy một tấm ảnh mới tinh trong phòng để đồ ra đưa cho Lâm Yên.

Mở ra quả nhiên không để cho Lâm Yên thất vọng, thật sự là ảnh có chữ kí bản số lượng có hạn của Bùi Nam Như.

Trong lúc nhất thời mắt Lâm Yên nổi đom đóm, ảnh có chữ kí này cực kì hiếm, dù là nữ diễn viên nổi tiếng trong giới cũng khó mà kiếm được.

"Một tấm thôi à, hết rồi sao?" Lâm Yên cẩn thận cuộn tấm ảnh lại, hỏi Bùi Vũ Đường.

"Không hết, em chỉ trộm một tấm thôi. Nếu chị cảm thấy ít thì lần sau trở về em trộm thêm." Bùi Vũ Đường nói.

"Tam thiếu, Bùi Nam Như là anh cậu, sao lại gọi là trộm được, trở về thì lấy thêm thôi." Lâm Yên nói.

"Cũng chẳng khác gì nhau mấy..." Bùi Vũ Đường nghiêng đầu, chợt nhớ ra gì đó, vội vàng nghiêm mặt nói: "Đúng rồi chị Yên, lúc thi đấu chị hãy đi theo em, xem kỹ thuật của các thành viên đến từ ZHI thi đấu, có thể học được không ít đâu!"

Lâm Yên: "..."

Cái này còn phải học? Vậy thì cô cũng có thể học ở trận đấu top đầu trên thế giới trong TV rồi còn ở đây lãng phí thời gian làm gì?

"Chị Yên, chút nữa mới thi đấu, em đi xem sân đua một chút, chị đi đâu thì đi đi, lúc nữa em sẽ tới tìm chị." Bùi Vũ Đường dứt lời đã đi mất.

Lâm Yên cũng không ở lại, đứng dậy đi về phía sân bãi.

Nhưng mà lúc rời đi lại đụng phải một người đàn ông.

"Ra khỏi cửa không đem theo mắt à?!"

Người đàn ông không vui quát lên.

"Thật ngại quá, anh không sao chứ?" Lâm Yên hỏi.

"Là cô?" Vệ Từ Phong ngẩng đầu, sau khi thấy cô gái trước mặt thì hơi sững sờ.

Vệ Từ Phong?

Lâm Yên không ngờ Vệ Từ Phong vậy mà lại xuất hiện ở đây, còn trùng hợp gặp cô như vậy.

"Cô theo dõi tôi?" Vệ Từ Phong nhìn chăm chăm Lâm Yên, lông mày cau lại.

Lâm Yên: "..."

Chàng trai, hình như cậu nghĩ quá nhiều rồi đấy!

--

Vote và cmt để ủng hộ team nếu bạn yêu thích truyện nhé ^^

P/s: Các tình yêu ngủ ngon <3

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 162: Nguy cơ thua cuộc

Edit: Kali

Beta: Richi

"Tôi theo dõi cậu làm gì?" Lâm Yên có chút cạ lời.

"A, tôi biết rồi." Vệ Từ Phong nhìn chăm chăm Lâm Yên, khóe miệng hơi hơi nhếch lên, hiện lên một ý cười lạnh lẽo: "Lâm Yên, tôi cho cô biết, ho dù bây giờ cô bắt đầu tiếp xúc với đua xe thì cô cũng chỉ là cô thôi. Cô vĩnh viễn không thể nào trở thành Yeva được!"

Lâm Yên: "..."

Cô cản trở thành à? Đó vốn là cô rồi có được không?!

"Lâm Yên, đừng tưởng rằng biết chuyện xưa của tôi, cộng với việc cô thật sự có chút tương tự, thì có thể trở thành người kia trong lòng tôi. Cô làm kiểu này sẽ chỉ làm tôi càng ngày càng buồn nôn hơn thôi, hiểu không?" Lúc này ánh mắt Vệ Từ Phong bỗng nhiên trở nên sắc bén: "Không cần thử biến mình thành Yeva, cô không xứng, cũng không thể được."

Không đợi Lâm Yên đáp lại, điện thoại của Vệ Từ Phong đã vang lên.

"Ba... Cái gì? Bây giờ?" Về mặt Vệ Từ Phong đầy không vui: "Con đang ở sân đấu đua xe đây, hôm nay có trò hay..."

"Được rồi, con biết rồi, con lập tức trở về." Sau khi nói xong, Vệ Từ Phong cúp điện thoại, giống như có chút ảo não: "Chết tiệt, chẳng lẽ chỉ có thể xem trận đấu vòng loại của chiến đội Hạ gia vài ngày sau nữa sao..."

Sau đó Vệ Từ Phong quay sang nhìn Lâm Yên một lần nữa, về mặt lạnh lùng nói: "Nhớ kỹ lời tôi nói, nữ thần của tôi vĩnh viễn chỉ có Yeva, mà cô cả đời cũng không có khả năng trở thành cô ấy được. Lo tốt của chuyện của mình đi, không nên làm nhục Yeva, nếu không tôi sẽ khiến cho cô hối hận."

...

Sau khi Vệ Từ Phong nói xong, không để Lâm Yên có cơ hội mở miệng, quay người đi khỏi nơi này.

Lâm Yên không ngờ Vệ Từ Phong thế mà cũng quan tâm giải thi đấu đua xe trong nước như thế, càng không ngờ tới mình sẽ gặp phải Vệ Từ Phong ở đây.

Nhưng suy nghĩ kỹ một chút, nếu như Vệ Từ Phong không phải say mê mãnh liệt với đua xe thì cũng không thể nào có cơ hội biết được Yeva.

Chờ chút, vừa rồi lúc Vệ Từ Phong nói chuyện có nói cái gì mà chỉ có thể đi xem đội xe của Hạ gia trong mấy ngày tới nữa?

Đội xe của Hạ gia nào?

Lâm Yên chống cằm trầm tư, hình như ở Đê Đô tổ chức đội đua xe Hạ gia, đồng thời thi đấu vòng loại vào mấy ngày nữa cũng chỉ có mỗi của ông ngoại thôi?

Nếu nói như vậy, đến lúc giải đấu vòng loại của ông ngoại bên kia bắt đầu, chẳng phải cô lại phải đụng mặt Vệ Từ Phong nữa sao?

Lúc này Lâm Yên bắt đầu suy nghĩ, cô rốt cuộc có cần đổi kiểu tóc hay không, chớ đến lúc đó mắc công nói cô giả mạo Yeva rồi cô ý tiếp cận để giành lấy cảm tình của cậu ta.

Tuy là nói thế nhưng nếu như Lâm Yên thật sự có cơ hội vào sân thi ít nhất với mắt nhìn của Vệ Từ Phong, thân phận Yeva của cô cũng chưa chắc còn có thể giấu được...

Lâm Yên không khỏi có chút nhức đầu, thật khó cho cô quá mà.

Chưa bao lâu, Lâm Yên đi vào trên trường đua, nhìn quanh bốn phía.

Không thể không nói Bùi Vũ Đường và Tống Diệu Nam chọn lựa đường đua này, hoàn toàn không tệ, ít nhất cũng đủ để những trận thi đấu quy mô không nhỏ dùng được.

Lâm Yên vừa nhìn cũng nhìn qua xe đua của cả hai bên, cho dù là xét về góc độ nào, thì chênh lệch cũng không quá lớn. Lần này, không những Bùi Vũ Đường bỏ hết cả tiền vốn, mà Tống Diệu Nam cũng giống vậy.

Tính năng của xe đua không khác biệt nhiều, vậy thì phải xem năng lực của tay đua xe thế nào. Nhất là ở trong những trận đấu, yếu tố xử lý tình huống là cực kỳ quan trọng, nó ảnh hưởng trực tiếp đến thắng bại, điều này thuộc về kỹ năng của những tay đua chuyên nghiệp.

"Chị Yên!"

Bỗng nhiên Bùi Vũ Đường chẳng biết từ lúc nào xuất hiện đằng sau Lâm Yên, tay phải tùy ý khoác lên vai trái của cô.

Nhưng ngay tíc tắc, Lâm Yên gần như xuất phát từ bản năng mà bắt lấy cổ tay của Bùi Vũ Đường.

"Á... Ôi, mẹ nó... Chị Yên... Buông tay! Gãy gãy gãy tay rồi...!" Bùi Vũ Đường gào khóc thảm thiết.

- - -

Còn 20 phút nữa là qua ngày mới rồi, chúc các tình yêu ngủ ngon/ ngày mới an lành <3

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 163: Cô thực sự còn hiểu rõ hơn

Edit: Kali

Beta: Richi

Thấy thế, Lâm Yên mới khôi phục tinh thần, lập tức buông tay ra, nhìn chăm chăm Bùi Vũ Đường đầu đổ đầy mồ hôi, có chút cạn lời. Con gấu nhỏ này không một tiếng động chạy đến sau lưng cô, khác nào dọa ma chứ.

"Chị Yên, chị có ý gì đây? Chị có thù hận gì với em, chị ra tay độc ác với em như vậy?... Chị ăn rau chân vịt lớn lên sao, sức lực mạnh mẽ không biết?!" Bùi Vũ Đường nhẹ nhàng lay cánh tay suýt chút nữa đã bị Lâm Yên bẻ gãy.

Lâm Yên: "..."

Con gấu nhỏ này tự chạy đến sau lưng cô, còn dùng tay khoác lên vai cô, bây giờ còn trách cô.

"Nếu tôi ra tay độc ác thì cái tay này của cậu đã không còn lâu rồi." Lâm Yên nhìn Bùi Vũ Đường cười cười.

"Chị Yên, sức lực của chị chỉ là hơi lớn một chút thôi nhưng cũng không cần khoác lác như thế chứ, cánh tay này của em là làm bằng nhựa plastic sao? Nói không còn thì không còn chắc?" Về mặt Bùi Vũ Đường đầy hậm hực không phục: "Chị Yên, em nói chị nghe, vừa rồi người thua thiệt cũng là chị. Nếu là người khác, em đã sớm đánh lại, em mà đánh lại thì không chết cũng bị thương."

Lâm Yên liếc mắt nhìn Bùi Vũ Đường, bây giờ thì kiên cường nhỉ, không phải cậu ta vừa kêu khóc thảm thiết nói tay muốn gãy sao.

Lâm Yên vừa muốn mở miệng nói gì thì ánh mắt của Bùi Vũ Đường nhìn qua làn xe phía dưới, trong đáy mắt hiện lên một tia lạnh lẽo.

"Con chó kia cũng tới sớm thật." Bùi Vũ Đường hừ lạnh một tiếng.

Ngay sau đó, Lâm Yên cũng nhìn theo ánh mắt của Bùi Vũ Đường.

Không phải ai khác chính là đối thủ một mất một còn của Bùi Vũ Đường - đám người Tổng Diệu Nam.

Lúc này nhóm người Tổng Diệu Nam trên mặt đang đầy ý cười, tiến lên phía trước để nói chuyện với một đám tay đua xe nước ngoài mặc đồng phục đua xe màu xanh lam.

Trên đồng phục đua xe xanh lam này phần lưng còn in hình một con báo săn.

Đồng phục thi đấu màu lam này hình như hơi quen quen, từng nhìn thấy ở đâu rồi nhưng không đợi Lâm Yên nghĩ ra, Bùi Vũ Đường bên cạnh cẩn thận dùng ngón tay chọc Lâm Yên một cái.

"Sao vậy?" Lâm Yên lập tức quay người nhìn Bùi Vũ Đường.

Khi Lâm Yên quay người lại, Bùi Vũ Đường lập tức lui về sau mấy bước.

"Chị Yên, chị nghĩ gì thế, em gọi mấy lần rồi chị cũng không có nghe." Bùi Vũ Đường thở phào nhẹ nhõm nói.

Phản ứng theo bản năng vừa rồi của Lâm Yên đã làm Bùi Vũ Đường có bóng ma tâm lý, rất sợ nếu bất cẩn một chút thì Lâm Yên sẽ lại tiếp tục bẻ gãy mất cánh tay đang bị thương đáng thương của cậu ta.

"Không có gì, tôi đang nhìn đoàn xe của Tổng Diệu Nam." Lâm Yên cười.

"Đúng thế chị Yên, em cũng không rõ Tổng Diệu Nam rốt cuộc là làm cái quỷ gì, sao lại mời đội đua xe ở nước ngoài tới đây?" Sau khi thấy không có nguy hiểm nữa, lúc này Bùi Vũ Đường mới một lần nữa đi tới.

Lâm Yên liếc qua vài vị thành viên của đội xe phía dưới, thế này mà vẫn còn chưa đủ rõ ràng à.. Đồng phục của đội đua xe nước ngoài còn gì.

"Chị Yên, chị biết cái đội xe ròm kia sao? Em cũng không tin Tổng Diệu Nam có thể mời tay đua xe lợi hại đến. Chúng ta bên này có ZH1, đội đua hàng đầu trong nước, còn có Z Thần ở đây nữa!" Bùi Vũ Đường vừa không phục vừa không cam lòng.

"Ừm... Hình như..." Lâm Yên giống như có điều suy nghĩ.

Nhưng mà Lâm Yên vẫn chưa nói xong thì Bùi Vũ Đường lại lắc đầu nói: "Vấn đề thôi, dù kỹ thuật đua xe của chị rất được nhưng cho tới bây giờ cũng không hề hay biết những chiến đội đua xe trong và ngoài nước. Ngay cả ZH1 và Z Thần cũng không biết, làm sao có thể biết được chiến đội của nước ngoài."

Lâm Yên: "...". Cô thật sự còn hiểu rõ hơn là đằng khác.

Đồng phục đua xe trang màu lam, sau lưng có in con báo đang chạy với tốc độ cực nhanh là chiến đội đua xe ở nước ngoài có tên là "Speed", dịch ra chính là "siêu tốc độ".

Đội trưởng của chiến đội này từng mấy lần lấy đạt được quán quân của thể thức thi đấu vòng tròn hạng ba. Về sau khiêu chiến thể thức thi đấu vòng tròn hạng hai. Lúc Lâm Yên còn ở nước ngoài, có một vị học trò của cô cũng đúng lúc tham gia thể thức thi đấu vòng tròn hạng hai. Lâm Yên được học trò mới tới xem, dùng thân phận khách quý đi vào chỗ chiến đội đưa xe của học trò mình để quan sát toàn trận đấu.

- - -

Vote và cmt để ủng hộ team nhé ^^

Giờ này chắc chẳng ai còn thức nữa nhỉ? Các tình yêu ngủ ngon nhé <3

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 164: Con trai, chúc con may mắn!

Edit: Kali

Beta: Richi

Khi đó, học trò của Lâm Yên đúng lúc gặp đội trưởng của đội "Speed".

Lâm Yên còn nhớ rõ, thái độ của vị đội trưởng kia hết sức phách lối không coi ai ra gì. Khiêu khích rồi sỉ nhục đủ thứ với học trò của cô. Rốt cuộc kết quả thi đấu cuối cùng, học trò của cô đã tự mình hạ gục tên đội trưởng "Speed" kia.

Đáng nhắc tới nhất chính là từ lúc bắt đầu, vị học trò kia của Lâm Yên đã đè bẹp đội trưởng của đội "Speed" một cách triệt để. Cuối cùng còn ở vòng đua cuối đội trưởng "Speed" rờn rã hai phút rồi..

Vị học trò kia của Lâm Yên chính là nhờ vào trận thi đấu năm đó mà nổi tiếng, giành được một lần quán quân thể thức thi đấu vòng tròn hạng hai, trở thành tay đua xe hàng đầu của thể thức thi đấu vòng tròn hạng hai, độ hot cứ thế tăng vọt.

Nhưng thực lực của chiến đội "Speed" cũng không thể xem thường, giành được vị trí thứ 8 trong thể thức thi đấu vòng tròn hạng hai. Nếu Bùi Vũ Đường mời tới đội ZH1 thì ở trước mặt chiến đội "Speed" thực sự không đáng nói tới, căn bản hai đội không cùng một đẳng cấp.

Chiến đội "Speed" hạng 8 trong thức thi đấu vòng tròn hạng hai.

Chiến đội "ZH1" xếp vị trí thứ 16 trong thể thức thi đấu vòng tròn hạng ba.

Vừa vặn dùng con số để nói chuyện, không có chỗ nào có thể so sánh được.

Thể thức thi đấu vòng tròn hạng hai và thể thức thi đấu vòng tròn hạng ba cách biệt nhau một trời một vực, nói thông tục dễ hiểu một chút thì giống như trẻ mẫu giáo và sinh viên đại học.

Lâm Yên ung dung thản nhiên nhìn Bùi Vũ Đường, trong mắt này ra một tia đồng cảm. Con gấu con, chúc cậu may mắn...

"Chị Yên, chị thấy bộ dạng hùng hồn của tên Tổng Diệu Nam kia, còn mời mấy tay đua xe nước ngoài tới để chèn ép, thật sự là không biết trời cao đất dày. Thật sự tưởng rằng mấy tay đua ngoại quốc kia có thể giúp gã thắng được trận đấu này sao?"

"Chuyện là Tam thiếu, các người có tiền đặt cược gì đặc biệt không...?" Lâm Yên hỏi Bùi Vũ Đường.

"Đương nhiên là có." Bùi Vũ Đường nhẹ gật đầu, cười lạnh nói: "Chị Yên, lần này tiền đánh cược của chúng chúng em là người nào thua thì đội xe của người đó phải giải tán. Từ nay về sau rút khỏi đường đua, còn phải chui qua háng của đối phương nữa."

Lâm Yên: "...". Chúc cậu may mắn.

"Sao chị lại dùng ánh mắt này nhìn em, có ý gì? Không tin em là chiến đội ZH1 rất lợi hại à?" Thấy vẻ mặt của Lâm Yên không đúng, Bùi Vũ Đường có chút khó chịu.

Lâm Yên nhìn chằm chằm Bùi Vũ Đường, trong đầu đang suy nghĩ cô rốt cuộc phải nói như thế nào với Bùi Vũ Đường về vấn đề này...

Bùi Vũ Đường này thật chẳng lẽ không có đầu óc, cược kiểu này thì tối thiểu cũng phải đi trước dò xét một chút xem đối phương rốt cuộc là mời cấp bậc chiến đội gì tới chứ. Bây giờ còn còn so gì nữa, đội "ZH1" kia coi như liều mạng cũng không thể nào đấu lại với người ta.

"Tam thiếu, cậu xem thử có khả năng này không." Lâm Yên nhìn chằm chằm Bùi Vũ Đường.

"Khả năng gì ạ?" Mặt của Bùi Vũ Đường đầy nghi hoặc.

"Ví dụ như đầu hàng hay nhận thua một nửa chẳng hạn..." Lâm Yên nói.

"Đầu hàng với nhận thua một nửa?" Nghe Lâm Yên nói vậy, Bùi Vũ Đường lập tức sững sờ, sau đó cười lạnh: "Chị Yên, chị nói đùa gì vậy, em cứ vậy đi đầu hàng Tống Diệu Nam để thế sao? Còn nhận thua một nửa nữa, tuyệt đối không có khả năng đâu!"

Lâm Yên: "... Con trai, chúc con may mắn.

"Chị Yên, chị chờ xem đi! Lần này em muốn Tống Diệu Nam trả lại cả gốc lẫn lãi. Dám khi dễ ông đây, thật là muốn thử mùi vị thiệt thòi rồi." Bùi Vũ Đường cười nói.

"Chuyện là, nếu như tôi nói cho cậu biết người Tống Diệu Nam mời chính là chiến đội Speed thì sao?" Lâm Yên mở miệng.

"Chiến đội Speed?" Nghe Bùi Vũ Đường lâm vào suy tư, hình như đến tận bây giờ cũng chưa từng nghe nói qua tên đội đua này.

"Chiến đội gì ạ, chưa từng nghe nói qua..." Một lát sau, Bùi Vũ Đường lắc đầu.

"Từng tham gia giải đấu quốc tế theo thể thức thi đấu vòng tròn hạng hai, danh hiệu cao nhất là top 8." Lâm Yên thở dài, mặc dù không muốn đá kích Bùi Vũ Đường nhưng lại không thể không nói gì.

- - -

Hôm nay (hình như) tác giả đăng 6 chương, nhưng team có chút bận nên mới đăng được 4 chương, mong các bạn thông cảm.

8 phút nữa sẽ qua ngày mới, chúc các tình yêu ngày mới an lành <3

Thân ái,

Meow_team

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 165: Còn có thể chơi như vậy?

Edit: TH

Beta: Sun

"Cái gì?!"

Lâm Yên vừa dứt lời, Bùi Vũ Đường ngỡ ngàng, khó tin nhìn cô chăm chăm: "Tham dự giải đấu theo thể thức vòng tròn hạng hai? Còn xếp ở vị trí thứ 8?! Thật hay giả thế chị Yên, chị đừng dọa em nhé!"

"Những thành viên trong đội đó tôi cũng biết. Lúc trước từng xem giải đấu theo thể thức vòng tròn hạng hai, dựa vào đồng phục họ đang mặc chắc là đúng rồi." Lâm Yên nói.

"Chị Yên, chị dọa em sợ giật mình. Em còn tưởng chị biết thật."

Nghe Lâm Yên nói vậy, Bùi Vũ Đường lúc này mới thở phào nhẹ nhõm: "Chị Yên, chị không biết về các đội đua xe mà trang phục của các đội cơ bản khá giống nhau. Chắc chắn chị sai rồi, sao Tống Diệu Nam có thể mời tới đội đua đạt top 8 trong giải thi đấu quốc tế theo thể thức vòng tròn hạng hai cơ chứ? Nói đùa, em còn chẳng mời tới được."

Bùi Vũ Đường nói vậy thì Lâm Yên cũng chỉ có thể nhún vai. Cô đã nói đến thế thì có tin hay không, có nghe hay không cũng chỉ là chuyện của Bùi Vũ Đường thôi.

"Ồ, đây không phải người sẽ luôn qua háng tao, Bùi thiếu sao?"

Trong lúc hai người còn đang nói chuyện thì đám người Tống Diệu Nam đã đi về phía hàng ghế khách quý.

"Ha ha, Tống Diệu Nam, mày giả làm cháu trai ai thế? Ai chui dưới háng ai trong lòng mày không tự biết sao?" Bùi Vũ Đường lạnh nhạt nói.

Tổng Diệu Nam cũng không nói nhảm thêm nữa, gíơ ngón tay giữa với Bùi Vũ Đường. Bất chợt tầm mắt rơi trên người Lâm Yên, trong mắt ánh lên một tia lạnh lẽo.

Tổng Diệu Nam vĩnh viễn cũng sẽ không quên được lúc trước à đàn bà này đã khiến cậu ta phải mang nỗi nhục không tài nào rửa sạch nổi. Cô ta thân là một đứa con gái, mà lại đua xe thắng cậu ta.

Thua một trận mất một bộ động cơ, Tổng Diệu Nam không để ý, nhưng... Mặt mũi thì nhất định phải lấy về!

"Thế nào? Loại thi đấu thế này cô cũng muốn tham gia?" Tổng Diệu Nam nhìn Lâm Yên đang đứng cạnh Bùi Vũ Đường, mỉm cười.

"Tôi chỉ đến xem thi đấu." Lâm Yên nói.

"Xem thi đấu? Như thế sao được! Lần trước cô thắng tôi, tôi nghĩ cần thêm một lần nữa... Có dám cược lần nữa không?" Tổng Diệu Nam nói.

"Không hứng thú." Lâm Yên thong dong, không để bụng nói.

(*Nguyên gốc là "mạn bất kinh tâm" ý chỉ không ràng buộc, không để trong lòng.

"Ha ha ha Bùi Vũ Đường, mày mang cô em này tới giống hệt mày, đều là thứ hèn nhát." Tổng Diệu Nam liếc mắt lườm Bùi Vũ Đường.

"Mẹ kiếp... Mày nói ai?!" Bùi Vũ Đường trợn tròn mắt, trực xắn tay áo lên.

Chưa đợi Bùi Vũ Đường kịp nói gì thêm, lông mày Lâm Yên lập tức cau lại, kéo Bùi Vũ Đường ra sau lưng mình, ánh mắt nhìn thẳng vào người Tổng Diệu Nam.

Lúc này, Lâm Yên nhìn Tổng Diệu Nam, lãnh đạm nói: "Con người tôi coi trọng nhất là nghĩa khí."

"Ha, thì sao?" Tổng Diệu Nam tỏ vẻ quan tâm nghĩ ngợi.

"Cậu nói thẳng nhóc này thì được, nói tôi thì không." Lâm Yên nói.

Bùi Vũ Đường nghe Lâm Yên nói xong, mặt đầy xúc động cứ liên tục gật đầu nói: "Nói rất hay, nói em là thứ hèn nhát thì được, nói chị..."

Còn chưa nói hết câu, Bùi Vũ Đường sững sờ quay sang nhìn Lâm Yên.

Có thể chơi như thế à?!

Đây là sự trọng nghĩa của Lâm Yên?

"Tổng Diệu Nam, cậu muốn đánh cược gì, đánh cược thế nào?" Lâm Yên tiếp tục nói.

"Cược ngay cuộc đấu này đi. Thắng thua không liên quan gì đến chuyện của chúng ta. Chỉ cần cô có thể thắng bất kì vị tuyển thủ nào sau lưng tôi thì coi như cô thắng. Nhưng nếu như cô thua..." Đang nói dở thì tầm mắt Tổng Diệu Nam rơi vào người Bùi Vũ Đường, ánh mắt đầy soi mói và khiêu khích: "Thì phải theo tôi một đêm."

Tổng Diệu Nam vẫn nghĩ rằng Lâm Yên là tình nhân của Bùi Vũ Đường nên khi nói ra câu này cảm thấy sẽ khiến thằng nhóc này phải nhục nhã tột cùng.

"Cái quái gì thế? Cô ấy thua thì tao với mày qua đêm?" Bùi Vũ Đường nhìn Tổng Diệu Nam, ánh mắt vô cùng quái dị.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 166: Anh cả sẽ giết em mất!

Edit: Er ■ (① ω ①) ■

Beta: TH + Byun

Không chỉ có Bùi Vũ Đường mà còn vài thanh niên nam nữ bên cạnh Tổng Diệu Nam, về mặt ai cũng có chút kì lạ, thành viên của Speed cũng nhú mảy.

Lâm Yên đi đến cạnh Bùi Vũ Đường, nhẹ nhàng vỗ vai cậu ta, nặng nề nói: "Vất vả rồi."

"Mẹ kiếp! Tống Diệu Nam, mày có bị bệnh không? Nhanh rút xa ông đây ra một chút, đừng tới gần tao!" Bùi Vũ Đường chỉ Tống Diệu Nam mắng.

Vốn dĩ Tống Diệu Nam cũng không biết chuyện gì đang xảy ra, nhưng khi thấy vẻ mặt của mọi người bên cạnh thì mới vỡ lẽ.

Cậu ta nói hầu một đêm là nói với Lâm Yên, không phải nói với Bùi Vũ Đường. Nhìn Bùi Vũ Đường nói chỉ là vì khiêu khích thẳng nhái này thôi. Lâm Yên kia không phải tình nhân của Bùi Vũ Đường sao?

Những người này... Rốt cuộc là họ có đầu óc không vậy? Ý tứ rõ ràng thế còn không hiểu là sao?

"Bùi Vũ Đường, người tao nói là tình nhân của mày chứ không phải nói mày." Tống Diệu Nam nói.

"Để chị ấy bồi mày một đêm?" Tầm mắt Bùi Vũ Đường rơi vào người Lâm Yên, toàn thân run lên. Không được, tuyệt đối không được!

Nếu thua thì anh cả sẽ chém cậu ta và Tống Diệu Nam thành trăm mảnh mất!

Chém thành trăm mảnh là thật đấy, tuyệt đối không phải chỉ tùy tiện nói chơi đâu!

"Đừng thả rắm của mày ra, mày xứng sao?" Bùi Vũ Đường chỉ Tống Diệu Nam tức giận mắng to: "Mày không soi mặt mày trong nước tiểu xem phẩm hạnh mày thế nào à?"

"Thế nào? Biết sợ rồi? Biến thành người hèn nhát rồi? Không dám đánh cược thì thôi không sao, chỉ cần thừa nhận chính mình hèn nhát là được rồi." Tống Diệu Nam lạnh giọng cười.

"Mày...!"

Bùi Vũ Đường giận tới nổi mặt đỏ cả. Không đợi Bùi Vũ Đường nói tiếp, Lâm Yên đã tiến lên một bước, khóe miệng hơi cong, cô đáp: "Được, cậu cược, tôi nhận."

"Đừng đừng đừng! Đừng kích động!"

Thấy Lâm Yên đồng ý với Tống Diệu Nam, Bùi Vũ Đường hít sâu một hơi.

Đây không phải chỉ là đùa giỡn thôi đâu, đám người Tống Diệu Nam kia căn bản chính là nhóm người Tiểu Bá Vương, có chuyện gì mà không làm được?

Ngộ nhờ Lâm Yên thua, chắc chắn phải báo tin cho anh cả. Như vậy tới lúc đó... Tất cả mọi người đều chết!

"Bùi Vũ Đường, không liên quan tới mày. Đây là chuyện đánh cược giữa tao và cô ta, hiểu không?" Tống Diệu Nam lườm Bùi Vũ Đường.

"Cậu còn chưa nói nếu cậu thua thì sẽ làm gì?" Lâm Yên nhìn chằm chằm Tống Diệu Nam nói.

"À, nếu tôi thua, cô nói tôi gì thì tôi làm ngay cái đó." Tống Diệu Nam cười.

"Nếu tôi thắng thì lần này... Tôi muốn hai bộ động cơ!" Lâm Yên nói.

Tống Diệu Nam "..."

Bùi Vũ Đường: "..."

Tống Diệu Nam ngoài cười nhưng trong không cười nhìn cô gái, cô ta còn tưởng rằng lần này thật sự sẽ tiếp tục thắng sao? Còn muốn hai bộ động cơ?

"Được, hai bộ động cơ. Chỉ cần cô thắng, tất cả động cơ trên chiếc xe đua này tùy cô chọn." Tống Diệu Nam nói.

"Thành giao." Lâm Yên gật đầu.

Bùi Vũ Đường lập tức kéo Lâm Yên đến nơi vắng người: "Chị, chị dẫu cả... Ba... Chị đừng chơi em, anh cả của em mà biết, chắc chắn sẽ giết em mất!"

Lâm Yên lườm Bùi Vũ Đường, không phải là cậu ta bắt cô đến đây sao, có thể xảy ra chuyện gì chứ.

"Yên tâm đi, không liên quan tới cậu đâu. Vội lại anh cả cậu cũng sẽ không biết." Lâm Yên nói.

"Không biết? Nói đùa gì thế chị Yên, cho dù kể cả đội đua của Tống Diệu Nam không thể thắng ZH1 nhưng nếu thắng chị... Vậy không phải là dễ như ăn bữa sáng thôi sao?" Bùi Vũ Đường vội vàng nói.

"Sợ cái gì, bình tĩnh, son nhân tự có diệu kế.*" Lâm Yên nói.

(*Đây là một trong những câu nói nổi tiếng của Khổng Minh Gia Cát Lượng, ý bảo là "đừng lo đã có tôi (ta) ở đây". - Bản edit cập nhật nhanh nhất tại: https://www.wattpad.com/user/Meow_team và <https://meowteam.home.blog/>)

"Chị Yên, chị tuyệt đối nên kiềm chế lại. Lát nữa trong lúc bọn em thi đấu, chị hãy chạy trước đi, còn lại để em giải quyết!" Bùi Vũ Đường nói.

"Được rồi, tôi biết rồi." Lâm Yên xua tay phẩy phẩy Bùi Vũ Đường.

- - -

Vote và cmt để ủng hộ team nếu bạn yêu thích truyện nhé ^^

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 167: Không phải chỉ là hư danh

Edit: Kali

Beta: Richi

Lúc này đã sắp đến giờ thi đấu, những nhân viên cũng đang khẩn trương chuẩn bị. Tất cả xe đua đều đã ở vạch xuất phát của đường băng.

Toàn bộ thành viên của "ZH1" đã vào khu chuẩn bị của trường đua.

Nhưng khi Mộc Mộc của ZH1 thấy thành viên của đội đua xe bên Tổng Diệu Nam ở khu chuẩn bị phía xa thì vẻ mặt ngay lập tức kinh ngạc.

"Đội trưởng, anh nhìn kia!" Mộc Mộc vội vàng nói.

Ngay sau đó, Z Thần vô thức nhìn lại nơi chuẩn bị đối diện của trường đua, sau khi nhìn thấy thành viên của Speed, cả người ngay lập tức đứng phắt dậy.

"Đội đua Speed... của Không Quân?!" Sắc mặt của Z Thần chấn động.

"Bùi Vũ Đường, cậu đang làm cái gì vậy?" Z Thần cảm tức nhìn Bùi Vũ Đường: "Giáp mặt với đội đua nào cậu cũng không biết?"

Lúc này mắt của Bùi Vũ Đường cũng chói sáng, những lời Lâm Yên vừa nói chẳng lẽ là thật...

Tổng Diệu Nam thật sự mời được Speed - từng giành được top 8 giải thi đấu quốc tế về thể thức thi đấu vòng tròn hạng hai!

Bùi Vũ Đường vốn đã hứa hẹn với ZH1 cuộc so tài này chắc chắn thắng, Tổng Diệu Nam bên kia không cần lo lắng.

Nhưng bây giờ thi đấu với ZH1 lại là Speed!

ZH1 là chiến đội hàng đầu trong nước, ròng rã hai năm trời không hề thua trận một trận nào. Mặc dù lần này không tính là thi đấu chính thức, chỉ có thể coi là thi đấu giao hữu, nhưng... Bọn họ thua không nổi!

Vì bọn họ và Speed hoàn toàn không thể nào so sánh với nhau được...

Cái tên Bùi Vũ Đường chết tiệt này, tình hình đội đua của đối thủ thế nào cũng không biết?!

Chẳng qua cũng không thể chỉ trách Bùi Vũ Đường, cũng do bọn họ quá sơ suất, không hề đi điều tra mà tùy tiện tin Bùi Vũ Đường.

Lúc này suy nghĩ của Bùi Vũ Đường có chút mơ hồ, trong lúc nhất thời không biết nói gì cho phải.

Bùi Vũ Đường vốn cho là mình mời đến chiến đội hàng đầu trong nước ZH1, tuyệt đối đã không có sơ hở nào. Tổng Diệu Nam lần này chắc chắn sẽ thua ở trong tay của cậu. Ai mà ngờ bản lĩnh của Tổng Diệu Nam lại lớn như vậy, xếp hạng thứ 8 trong giải đấu quốc tế về thể thức thi đấu vòng tròn hạng hai mà cũng có thể mới được.

"Lần này xong rồi..."

Trong lúc nhất thời mặt của vài vị thành viên của ZH1 đã xám ngoét như tro. Thành tích cao nhất ở trường đua của bọn họ chỉ là đứng thứ 6 giải đấu quốc tế về thể thức thi đấu vòng tròn hạng 3. Mà Speed lại là top 8 cuộc thi quốc tế về thể thức thi đấu vòng tròn hạng hai, bọn họ làm sao có thể đủ trình độ so với Speed?!

Nhất là đội trưởng của Speed, biệt hiệu là Không Quân, đã từng có thể rong ruổi trên đường đua với Lăng Mãng.

Lăng Mãng... Từng giành được vài lần quán quân của giải đấu quốc tế về thể thức thi đấu vòng tròn hạng hai, không chỉ như thế mà anh ta còn là... Một

trong những học trò của Tử Thần Đường Đua Yeva!

Cho tới bây giờ vẫn chưa có ai từng thấy được khuôn mặt thật của Tử Thần Đường Đua Yeva - liên tục giành được quán quân của cuộc thi quốc tế về thể thức thi đấu vòng tròn hạng nhất, hoàn toàn không hổ danh là đã bảo toàn được cúp vàng, là một tay đua siêu việt trong những giải đấu quốc tế về thể thức thi đấu vòng tròn hạng nhất, từng lên tới đỉnh cao là một trong những nhân vật huyền thoại của đấu trường đua xe.

Danh hiệu Tử Thần Đường Đua cũng không phải chỉ là hư danh, từ khi vào nghề đã được thi đấu vòng tròn hạng hai, nhanh chóng quét lên hạng nhất. Ở những giải đấu về thể thức thi đấu vòng tròn hạng hai không biết đã hạ gục bao nhiêu tay đua hàng đầu truyền kỳ trong giới nữa.

Mà đội trưởng của Speed - Không Quân, đã từng thi đấu với học trò của Tử Thần Đường Đua Yeva, cuộc đua xe này chưa xuất phát thì căn bản cũng đã thua luôn rồi!

"Chết tiệt, cái tên Tống Diệu Nam kia rốt cuộc lai lịch như thế nào mà đội xe của Không Quân cũng có thể mời đến!" Một vị thành viên nào đó của ZH1 nghiêng răng nghiêng lợi, hôm nay bọn họ chắc chắn sẽ thua.

"Vị kia.. Không Quân là ai vậy?" Bùi Vũ Đường cẩn thận hỏi.

"Không Quân là đội trưởng của Speed, hắn ta từng pk với Lăng Mãng – học trò của Tử Thần Đường Đua Yeva ở đường đua quốc tế vòng tròn hạng hai." Mộc Mộc bên cạnh giải thích.

"Con mẹ nó, không phải chứ..." Bùi Vũ Đường một mặt chán động: "Tôi biết Lăng Mãng đấy! Lấy ngọn sóng làm tên danh hiệu, nghe nói trên đường đua liều vô cùng, rất thích chờ đối thủ của mình ở vạch đích..."

- ----

1p trường tượng cả lũ khi biết Lâm Yên là Yeva bắt đầu.>

Khuya khoắt quá rồi nhỉ(Còn ai thức đọc truyện không ta?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 168: Ai thắng ai thua còn chưa biết được

Edit: Er ■ (① ω ①) ■

Beta: Richi

"Đừng nói nhảm." Lòng mây Z Thần cau chặt: "Nếu cậu sớm điều tra tình hình thì cũng không đến mức để chúng ta rơi vào thế bị động như hôm nay. Bùi Vũ Đường, tôi nói cho cậu biết, trận đấu này chúng ta không có khả năng thắng."

"Bùi Vũ Đường, cậu hại chết chúng tôi rồi!" Một vị đội viên của "ZH1" tức giận nói.

Không ai biết mình chắc chắn sẽ thua mà vẫn đi thi đấu cả, nhất là loại thi đấu mà đẳng cấp lại chênh lệch một trời một vực như vậy.

"Vậy phải làm sao bây giờ... Mọi người đừng sợ!" Trán Bùi Vũ Đường chảy ra một tia mồ hôi lạnh, trận này là độ sức sinh tử giữa cậu ta và Tống Diệu Nam nên tuyệt đối không thể thua.

Người nào thua thì phải giải tán đội xe của mình, không thì nói nhưng lại phải chui qua háng của đối phương. Nếu bị thua cuộc tỷ thí này thì không bằng cậu ta chết ngay tại chỗ cho xong.

"Không Quân không tới, có lẽ sẽ không thua đến nỗi khó coi như vậy." Sắc mặt Z Thần ngưng trọng nói.

Át chủ bài của "Speed" là Không Quân, nhưng bây giờ không nhìn thấy Không Quân tại khu chuẩn bị đối diện của trường đua, có lẽ vẫn còn một tia hy vọng.

Dù sao chỉ có một mình Không Quân tự mình đưa "Speed" vào thi đấu vòng tròn hạng hai toàn cầu chứ không phải là tất cả đội viên của "Speed".

Lâm Yên đứng cạnh lờm Bùi Vũ Đường, vừa rồi cô đã khuyên cậu ta đầu hàng thua một nửa thôi, cậu ta còn không nguyện ý, con gấu con này cũng quá tự tin rồi.

Rất nhanh thời gian thi đấu đã đến, hai đội đồng thời đi đến giữa sân.

"Bùi Vũ Đường, tao nhìn mày lần này chết như thế nào." Tống Diệu Nam nhìn chăm chăm Bùi Vũ Đường, cười lạnh một tiếng, làm động tác cắt cổ.

Lúc này Bùi Vũ Đường đã có chút chột dạ, nhưng vẫn giống "vịt giấy chết" mạnh mẽ đáp trả: "Mày ngông cuồng cái gì? Ai thắng ai thua còn chưa biết được."

"Ha, nếu đã vậy chúng tao phải rửa mắt mà đợi rồi! " Tống Diệu Nam nói.

Rất nhanh một tay đua có dáng vẻ đồ con, mặt mũi sáng sủa của đội "Speed" hơi bất mãn nói: "Trận đấu này thế mà lại để tôi... Đua với một cô gái, thật chả ra làm sao."

Nói xong tên thành viên của đội "Speed" kia lạnh lùng lườm Lâm Yên: "Về sau cô đừng có mà có khoác lác."

Lâm Yên nhìn về phía thành viên kia, cười nói: "Đến lúc đó hi vọng anh hạ thủ lưu tình, đừng để tôi thua quá khó nhìn."

"Không không không, tôi sẽ cho cô biết đường đua nguy hiểm cỡ nào, đúng rồi... Cô sẽ lái xe đua hả, biết chân ga chân phanh lại ở đâu không?" Thành viên của "Speed" nói.

Lời anh ta vừa dứt, tất cả thành viên của "Speed" cười phá lên.

Lâm Yên một nhún vai, không nói câu nào.

Xong xuôi công tác chuẩn bị, trận đấu chính thức bắt đầu diễn ra.

Quy tắc trận đấu là nhiều người thi đấu, có hai đội thi đấu để chọn ra thắng bại.

Theo hiệu lệnh cờ vung lên, thành viên của cả hai đội "ZH1" và "Speed" điều khiển xe đua trong nháy mắt lao ra ngoài, tiếng ồn của động cơ xe đua vang lên chói tai.

Các thành viên của "ZH1" thống nhất là điều khiển xe đua màu đỏ, còn "Speed" là xe đua màu lam.

Đỏ và lam, hai loại màu sắc trên đường đua đan xen lẫn nhau, tay đua ở giữa trận đấu vô cùng căng thẳng.

Lâm Yên nhìn lướt qua hai đội xe đang thi đấu trên đường đua kịch liệt, sau đó nhìn về phía Bùi Vũ Đường bên cạnh đang khăn trương, nói: "ZH1 thua."

"Hả?" Nghe thế Bùi Vũ Đường ngơ ngác nhìn về phía Lâm Yên: "Chị Yên, chị không thể mong em thắng một chút được sao? Nếu trận này mà thua vậy thì em đi chết cho xong!"

Lâm Yên có chút bất đắc dĩ, tùy tiện nhìn một vòng, cô biết "ZH1" không phải là đối thủ của "Speed", chẳng qua cô chỉ là "ăn ngay nói thẳng" mà thôi.

"Tam thiếu, tôi cảm thấy, cậu vẫn nên chuẩn bị tâm lý thật tốt trước đi..." Lâm Yên bất đắc dĩ nhìn Bùi Vũ Đường mở miệng nói.

Đội "ZH1" muốn thắng được trận đấu này, trừ phi có kỳ tích xuất hiện, nếu không thì căn bản là không có khả năng.

- - -

Vote và cmt để ủng hộ team nếu bạn yêu thích truyện nhé ^^

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 169: Bị ngược thảm hại

Edit: Kali

Beta: Richi

Lâm Yên quan sát một chút, bây giờ đường đua chỉ có một vị thành viên của Speed là rút lại phía sau Z Thần. Tình trạng của toàn bộ những thành viên còn lại đều vượt hơn hẳn, nếu ZH1 có thể đỡ được một ít thời điểm mà vượt qua mấy thành viên của Speed may ra mới có thể thắng được trận này, nhưng mà chuyện này hiển nhiên cũng không quá thực tế.

Dù sao chênh lệch của hai bên vẫn còn ở đây.

Thực ra không cần Lâm Yên tí mĩ giải thích, bây giờ trên đường đua đến tột cùng là tình huống như thế nào, Bùi Vũ Đường cũng tự mình biết rõ.

"Chị Yên, nếu cứ tiếp tục như vậy ZH1 nhất định sẽ thua... Vậy em không phải sẽ tiêu đời sao, có biện pháp gì để bù đắp không?" Trong lúc nhất thời, Bùi Vũ Đường vô cùng lo lắng.

"Chắc là không có." Lâm Yên lắc đầu.

"Thật sự chẳng lẽ để em giải tán đội xe, còn phải chui qua háng của cái tên khốn kiếp chết tiệt Tổng Diệu Nam kia... Không được, tuyệt đối không được! Nếu để cho anh cả của em biết, anh ấy nhất định sẽ đánh chết em, sau đó sẽ không để em đứng vào xe đua nữa..." Vẻ mặt của Bùi Vũ Đường càng tái nhợt, trên trán chảy ra giọt mồ hôi lạnh.

Nghe thế Lâm Yên khó hiểu nhìn Bùi Vũ Đường, cho nên... Con gấu con này rốt cuộc là sợ thua tranh tài phải giải tán đội xe còn phải chui qua háng của Tổng Diệu Nam hay là sợ anh trai sẽ đánh chết cậu ta thế...

Không đợi Lâm Yên nói tiếp thì trên khán đài lại vang lên hàng loạt tiếng hò reo của người xem.

Lâm Yên và Bùi Vũ Đường cùng nhìn về phía đường đua. Chỉ thấy một vị thành viên của Speed đã vượt qua vạch đích, tháo mũ xuống rồi vẫy tay chào bốn phía.

"Mẹ nó... Thành viên của Speed này đến vạch đích làm cái gì!" Bùi Vũ Đường nghiêng răng nghiêng lợi.

Bùi Vũ Đường vừa mới dứt lời, lại thêm viên khác của đội Speed nhanh như chớp vượt qua vạch đích.

Khi thành viên thứ hai của Speed xông qua vạch đích, sắc mặt của Bùi Vũ Đường giống như tro tàn, điều này có nghĩa là vòng đấu đã kết thúc.

Dựa vào số người cán vạch đích của cả hai bên thì cho dù là tất cả thành viên còn lại của ZH1 có thể vượt qua được Speed thì bọn họ cũng thua trận này.

Vị thứ ba là Z Thần của ZH1 nói cán thẳng vạch đích, nhưng đối với Bùi Vũ Đường mà nói cũng không có ý nghĩa gì nữa, cậu ta đã đại bại dưới tay Tổng Diệu Nam.

"Em muốn đi chết... Để em đi chết là được rồi..." Bùi Vũ Đường kinh hồn bạt vía nói.

Lâm Yên thấy thế một tay nín Bùi Vũ Đường lại.

"Chị Yên, chị đừng kéo em, để em đi chết, anh cả của em nhất định sẽ biết chuyện này, anh ấy nhất định sẽ đánh chết em..." Bùi Vũ Đường nói.

"Vậy được rồi." Lâm Yên thả lỏng tay ra.

Bùi Vũ Đường thấy vậy kinh ngạc nhìn Lâm Yên: "Chị Yên, chị sao lại nhẫn tâm như vậy, chẳng lẽ chị thật sự trơ mắt nhìn em đi chết mà khoanh tay đứng nhìn sao?!"

Lâm Yên: "... Không phải cậu ta nói mình buông tay sao?

"Chị Yên, lần này chị nhất định phải cứu em!" Bùi Vũ Đường khóc nức nở: "Chỉ có chị mới có thể khuyên được anh của em!"

"Cho nên đối với cậu mà nói, giải tán đội xe và chui qua háng của Tổng Diệu Nam cũng không sao cả?" Lâm Yên thoáng tò mò nhìn Bùi Vũ Đường.

Thật không nhìn ra Bùi Vũ Đường này thế mà lại là một tên đàn ông có tiết tháo, nói được làm được, cuộc được nhưng cũng làm được khi thua, trước đó Lâm Yên vẫn còn xem thường cậu ta.

"Đúng... Không được, để em chui qua háng của Tổng Diệu Nam thì thà để em đập đầu chết đi cho rồi!" Bùi Vũ Đường lúc này mới nhớ tới tiền đánh cược của mình.

Lâm Yên: "..."

Giờ phút này, trên đường đua trận độ sức này đã kết thúc. Không cần phải suy nghĩ nhiều, ZH1 bị Speed ngược thảm hại, hai đội thi đấu này vốn dĩ không cùng một đẳng cấp.

--

Vote và cmt để ủng hộ team nhé ^^ Chúc các tình yêu ngủ ngon <3

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 170: Lật ngược tình thế

Edit: Er ■ (① ω ①) ■

Beta: Dochan

Sau khi cuộc thi đấu kết thúc, đám thành viên của "ZHI" trở về. Lúc đi vào, vài thành viên của đội đua nhìn chăm chăm Bùi Vũ Đường, sắc mặt khó coi.

Nếu như không phải Bùi Vũ Đường không điều tra tin tức rõ ràng thì bọn họ sẽ không đấu với "Speed".

Không đợi "ZHI" mở miệng, Tổng Diệu Nam và các thành viên của "Speed" đã đi đến.

Nhìn vẻ mặt của Tổng Diệu Nam, Bùi Vũ Đường nắm chặt hai quả đấm, hận không thể cắn chết Tổng Diệu Nam.

"Đại thiếu gia Bùi Vũ Đường làm sao vậy? Nhìn mày giống như chó nhà có tang* thế, người ta thấy đều có chút đau lòng đấy." Tổng Diệu Nam nhìn chăm chăm Bùi Vũ Đường, cười lạnh một tiếng.

(*Chó nhà có tang ý là chỉ con chó nhà có đám tang. Hiện nay người ta dùng để ví về người không có nơi nương thân.

Câu thành ngữ này có xuất xứ từ "Sử ký - Khổng Tử thế gia". Chi tiết hãy đến với google.

Bản edit hoàn thiện được cập nhật nhanh nhất ở wattpad Meow_team)

Bùi Vũ Đường nhìn Tổng Diệu

Nam, khoe miệng khê động giống như đang muốn nói gì đó, nhưng cuối cùng vẫn không nhả ra nửa lời.

Dù sao thắng làm vua thua làm giặc, cuộc đua lần này cậu ta đã thua, nói thêm cũng không được gì, ngược lại còn khiến người ta càng thêm khinh thường mình.

Thấy Bùi Vũ Đường không nói lời nào, một vị thanh niên sau lưng Tổng Diệu Nam lạnh lùng nói: "Bùi Vũ Đường, mày chắc chưa quên ván cược với anh Tổng nhỉ. Giờ còn đứng ngây ra đó làm gì, chuẩn bị xong chưa, chuẩn bị xong rồi thì trước hết hãy chui qua háng của anh Tổng đi."

"Mày...!" Bùi Vũ Đường cắn răng, sắc mặt nghẹn đỏ lên.

Mặc dù trước đó vẫn luôn bị Tổng Diệu Nam bức ép nhưng lần đánh cược này thật sự là quá lớn, chỉ một lần thôi cậu ta đã không thể lật lại tình thế.

"Hahaha Bùi Vũ Đường thế nào? Có cần cho mày chút thời gian chuẩn bị trước một chút không? Không sao, tao không vội, mày cứ chuẩn bị đi, tao chờ được." Khi nói chuyện, Tổng Diệu Nam ngay trước mặt mọi người dạng ra chân ra.

Lúc này Bùi Vũ Đường nhìn chòng chọc vào Tổng Diệu Nam, trên trán đã nổi đầy gân xanh.

Giải tán đội xe cũng được, chui háng cũng được, vụ cá cược này là Bùi Vũ Đường tự mình nói ra. Bây giờ thua Tổng Diệu Nam, cũng chỉ có thể trách cậu ta lơ là và sơ suất, không nghiến cứu kĩ Tổng Diệu Nam.

Thấy Bùi Vũ Đường vẫn đứng thờ ơ, ngay lập tức một tên bên cạnh Tổng Diệu Nam cười lạnh nói: "Đại thiếu gia Bùi Vũ Đường này, ngài không phải là muốn quyệt nợ chứ? Đây là không có ý muốn đánh cược à?"

"Mày thả rắm chó cái gì! Ông mày quyệt nợ lúc nào!" Sắc mặt Bùi Vũ Đường âm trầm, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Chui thì chui, cho tới bây giờ ông mày đây chưa từng là người thua mà không trả tiền!"

"Đúng rồi, vậy mày còn chờ cái gì? " Tên này nói.

Ngay lúc này trước mặt mọi người, Bùi Vũ Đường hơi khom người xuống.

Nhưng mà không đợi Bùi Vũ Đường làm động tác tiếp theo thì đã bị Lâm Yên đứng bên cạnh kéo lại.

"Chị Yên?" Thấy thế Bùi Vũ Đường không hiểu nhìn lại Lâm Yên.

"Vội cái gì, cá cược giữa chúng ta vẫn chưa xong đâu, coi như muốn thực hiện cá cược thì cũng phải cược xong rồi nói sau." Lâm Yên nói với Bùi Vũ Đường.

"Ồ?" Nghe Lâm Yên nói xong, tầm mắt Tổng Diệu Nam rơi trên người Lâm Yên, ý vị sâu xa dò xét cô rồi cười nói: "Cô gái, thế nào, đau lòng sao? Ha... Giữa chúng ta vẫn còn có một trận cá cược nhỉ, nếu cô đau lòng thì tôi sẽ cho cô thỏa đáng."

Lâm Yên mặt không thay đổi nhìn Tổng Diệu Nam, nói: "Tôi muốn nói đánh cược giữa tôi và cậu, tỷ thí giữa "ZHI" và "Speed" vẫn chưa kết thúc."

"Thế nào, muốn trốn nợ?" Thanh niên bên cạnh Tống Diệu Nam lạnh giọng quát.

"Đừng nóng vội." Lâm Yên nói: "Tống Diệu Nam, trước đó chính cậu nói đánh cược giữa tôi và cậu tính ở trong sân đua, cậu cũng không nói là sau khi "ZH1" và "Speed" thi đấu xong sẽ mở tiếp một trận đánh cược nữa."

"Thế thì sao? " Tống Diệu Nam mở miệng hỏi.

Lâm Yên mỉm cười: "Cho nên, cuộc cá cược tiếp theo giữa tôi và cậu thì tôi có thể tính là đội viên của "ZH1" không sai chứ?"

Tống Diệu Nam cũng không phản bác. Cô ta muốn chơi trò chơi văn chữ, ngược lại cậu ta muốn xem xem, cô gái này có thể chơi trò đều gì.

"Cô muốn cho là vậy thì cũng có thể." Tống Diệu Nam mở miệng.

"Đã thế thì dựa theo quy tắc thi đấu lần này tôi thực hiện, tôi là đội viên cuối cùng của "ZH1", cho nên tất cả đội viên của "Speed" nhất định phải ra thi đấu, bất cứ một đội viên nào vượt qua tôi thì mới tính trận đấu này chúng tôi thua." Lâm Yên mở miệng nói rõ lý do.

Lâm Yên vừa dứt lời thì tất cả đội

viên "ZH1" cũng nhin không được mà cười ra tiếng.

Cô gái này đang nói nghiêm túc sao?

Quy tắc đúng là không sai nhưng dựa trên tiền đề: Nếu như muốn lật bàn thì Lâm Yên nhất định phải thắng tất cả đội viên của "Speed". Nếu bị bất cứ ai của Speed vượt qua thì trận đấu này tính là "ZH1" thua.

- - -

Hóng không hóng không? Sắp có cú và mặt rồi này~~~~ tích cực vote và cmt nha. Người đừng lặng im xem chùa như thế, vì lặng im sẽ giết chết con tym))))). Biết đâu với sự ủng hộ nhiệt tình của mọi người mai team bảo 10 chương thì sao nhĩ~?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 171: Cô xứng sao?

Edit: Kali

Beta: Byun

"Một tay đua nghiệp dư như cô còn nghĩ rằng mình thắng nổi được toàn bộ Speed sao?"

Một vị thành viên nào đó của đội ZH1 nhìn Lâm Yên, nhưu mày thật chặt. Trong mắt hiện lên một tia chán ghét. Đây gọi là cái gì? Lừa người mà còn giả bộ bị đụng trúng?

Trò đùa quốc tế gì đây?

"Cô cũng xứng để so với chúng tôi sao?" Lúc này một vị thành viên khác của đội Speed lạnh lùng lườm Lâm Yên một cái.

Nghe vậy Lâm Yên cười nhẹ rồi nhìn thẳng vào Tống Diệu Nam và nói: "Thế nào, sợ rằng... Trận này phải thế rồi. ZH1 và SPeed coi như hòa nhau, ai về nhà này, về nhà bú sữa mẹ, không ai chịu tổn thất gì, thấy sao hả?"

Nói trắng ra là Lâm Yên cũng không muốn lợi vào vũng nước đục này, không phải tự ra sân vẫn là tốt hơn.

"Cô gái, cô thật đúng là rất đáng yêu đó." Tống Diệu Nam nhìn chăm chăm Lâm Yên, khoé môi cong cong: "Được rồi, cô muốn lãng phí thời gian cũng không sao. Có thể được thi đấu với toàn bộ thành viên của đội Speed cũng đủ cho cô khoe khoang suốt đời. Dù sao đêm nay cô cũng chính là người của tôi, tôi sẽ thỏa mãn nguyện vọng này của cô... Nhưng mà lúc cô hầu tôi, cô cũng phải gắng sức nhiều thêm chút nữa, để không uổng công tấm lòng này của tôi với cô đó."

Tống Diệu Nam nói xong, quay sang nói với mấy thành viên của đội Speed: "Dựa theo quy ước trước đó của chúng ta, cô ấy nói cũng không sai. Vậy thì đánh làm phiền các vị thêm ít phút."

"Được."

Thấy Tổng Diệu Nam mở miệng, mấy thành viên này của đội Speed mới miễn cưỡng đồng ý.

"Tay đua và giải đấu ở Trung Hoa của mấy người đứng là không chỉ không có trình độ mà ngay cả một kẻ thích xe đua cũng vô liêm sỉ như vậy... Chắc chắn, giới đua xe ở Trung Hoa thật sự là quá thấp hèn!"

Một tên thành viên của đội Speed cười lạnh, nhanh chân tiến về phía đường đua, trở lại chiếc xe của mình.

"Có dư đồng phục đua xe không?" Lâm Yên hỏi Z Thần.

"Chị Yên, còn mặc đồng phục đua xe làm gì nữa... Cứ như vậy chuẩn thôi, em đi cùng chị." Bùi Vũ Đường cuống lên với Lâm Yên, cũng bí mật giờ ngón cái lên cho Lâm Yên.

Bùi Vũ Đường cho là Lâm Yên là có ý lừa gạt bọn Tổng Diệu Nam, để Tổng Diệu Nam buông lỏng cảnh giác rồi chờ sau khi Lâm Yên lên xe đua đưa mình theo, chuẩn thẳng khỏi sân đua thì ai còn để ý đến bọn họ nữa.

"Mặc đồng phục đua xe của ZH1 của chúng tôi, cô xứng sao?" Một thành viên của đội ZH1 lạnh lùng nói.

"Đừng nói như vậy." Mộc Mộc lắc đầu với tên kia.

"Mộc Mộc, đưa cho cô ấy một bộ đồng phục, còn cả mũ bảo hiểm nữa." Z Thần lên tiếng.

Lúc này Mộc Mộc đã chạy tới phòng chuẩn bị, lấy ra một bộ đồng phục cỡ nhỏ đưa cho Lâm Yên.

Lâm Yên mặc đồng phục tùy ý, cũng nhận lấy mũ bảo hiểm.

"Dùng con xe trước đó của tôi đi, tính năng của nó là tốt nhất." Z Thần nói với Lâm Yên: "Đừng cậy mạnh, nếu không thật sự sẽ chết người."

"Cảm ơn."

Lâm Yên xua tay, nhanh chân đi vào đường đua.

"Này, chị Yên... chờ em một chút!" Bùi Vũ Đường vội vàng đuổi theo.

Lúc này toàn bộ thành viên của đội Speed đã lên xe đua, chuẩn bị sẵn sàng.

Mà Lâm Yên lại đang đứng ở đó lựa chọn những chiếc xe đua mà các thành viên của đội ZH1 từng lái.

"Chị Yên tùy ý lấy một chiếc đi rồi chúng ta sẽ chuẩn lẹ..." Bùi Vũ Đường nói nhỏ vào tai của Lâm Yên.

"Đừng nói xàm nữa." Lâm Yên nói.

Bùi Vũ Đường: "..."

"Chiếc này."

Sau một lát, Lâm Yên lên chiếc xe mà trước đó Mộc Mộc đã lái.

Thấy vậy, đám thành viên của đội ZH1 bên ngoài đường đua nhũn mảy.

"A, cô gái kia đầu óc không có vấn đề chứ? Tính năng con xe kia của Mộc Mộc cũng thuộc dạng phổ thông bình thường. Chủ yếu do lốp xe ít bám với mặt đường, nhưng mà sau đuôi rất dễ dàng bị vượt."

"Sao, các người thật sự đang trông cậy vào cô ta có thể đánh bại Speed sao?" Một vị nào đó cười lạnh: "Tùy tiện chọn xe chứ gì. Với cô ta mà nói, chỉ sợ xe nào cũng giống nhau thôi."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 172: Đến lúc đó đừng cầu xin tôi

Edit: Kali

Beta: Byun

Trên đường đua.

Sau khi Lâm Yên chọn xe xong thì mở cửa xe rồi ngồi vào vị trí lái.

Bùi Vũ Đường cũng đột nhiên chui vào.

"Cậu muốn làm gì?" Lâm Yên thấy Bùi Vũ Đường ngồi ở ghế phụ mà lộ vẻ ngạc nhiên và khó hiểu.

Bùi Vũ Đường vô cùng thành thạo đeo dây an toàn vào rồi nói: "Đương nhiên là để trốn rồi, chị Yên chị không phải muốn dẫn em đi cùng sao?"

Bùi Vũ Đường hơi nghi ngờ nhìn Lâm Yên, thấy sắc mặt Lâm Yên giống như không đồng ý để cậu ta lên xe. Chẳng lẽ Lâm Yên không có ý định dẫn cậu cùng đi chung sao?

Lúc này Lâm Yên thở dài, con gấu con này sao lại cho rằng cô giả vờ như vậy. Lúc nào cô từng nói là muốn dẫn Bùi Vũ Đường chạy trốn chứ, từ đầu đến cuối ngay cả nói cũng chưa hề đề cập qua một câu nào như vậy, sức tưởng tượng sao phong phú quá vậy.

"Xuống xe." Lâm Yên nhìn chằm chằm Bùi Vũ Đường, khua tay.

"Em không xuống!" Bùi Vũ Đường lắc đầu liên tục: "Chị Yên, chị không thể như vậy được, chúng ta phải cùng đi với nhau!"

"Cậu rút cuộc có xuống hay không." Lâm Yên nhìn Bùi Vũ Đường với ánh mắt hình viên đạn, khóe miệng co quắp.

"Em không xuống, có chết em cũng không xuống xe!" Giọng điệu của Bùi Vũ Đường đầy kiên quyết.

"Được rồi, đây là cậu nói đó, đừng đến lúc đó lại cầu xin tôi." Lâm Yên nhún vai.

Mình đã nói đến như vậy là để cái thằng nhóc này xuống xe, cậu ta không muốn xuống thì đến lúc đó đừng có trách.

Cho dù là những hoa tiêu đã từng được huấn luyện chuyên ngành đặc biệt, cũng không có mấy người dám đi cùng xe với cô.

Lâm Yên không tiếp tục đôi co với Bùi Vũ Đường nữa, giằng thắng vào ly hợp*, nhân tiện quan sát qua mấy lần chân ga và phanh.

(*Ly hợp là bộ phận trung gian thường nằm giữa động cơ và hộp số của động cơ. - Bản edit cập nhập nhanh nhất tại và)

Một giây sau, hiệu lệnh còi phát lên.

Vừa phát hiệu lệnh còi, toàn bộ xe đua của đội "Speed" trong nháy mắt phát ra tiếng động cơ nổ vang rền..

Ngay lập tức, mấy chiếc xe từ các thành viên của đội "Speed" phóng khỏi vạch xuất phát, chỉ chớp mắt đã mất hút không thấy bóng đâu nữa.

Mà lúc này Lâm Yên vẫn còn đang giằng lên bộ ly hợp, dùng tay phải bịt trên vô lăng.

"Chị Yên, chị đang làm gì vậy? Chúng ta rút cuộc có chạy hay không?" Bùi Vũ Đường khó hiểu nhìn Lâm Yên.

"Vội gì. Trận này còn chưa thua đâu. Chờ lúc chúng ta thua tranh tài rồi chạy cũng không muộn." Lâm Yên liếc nhìn Bùi Vũ Đường, mở miệng nói.

Nghe lời này của Lâm Yên, Bùi Vũ Đường sững sờ rồi cẩn thận suy nghĩ. Lời này của Lâm Yên... Cũng khá hợp lý, đây không phải còn chưa thua sao. Không thua thì cậu chạy cái gì chứ, chờ một lát sau khi Lâm Yên thua rồi bọn họ mới chạy, làm tức chết tên khốn kiếp Tổng Diệu Nam kia!

"Thế nhưng cho dù là muốn so... Chị Yên chị vẫn lái nhanh đi, ngay cả khối của thành viên của đội Speed cũng hít không được mất." Bùi Vũ Đường vội vàng la lên.

Lâm Yên không trả lời, ném thẳng điện thoại di động của mình cho Bùi Vũ Đường.

Bùi Vũ Đường vô thức chụp được điện thoại của Lâm Yên, sắc mặt hơi không hiểu cho lắm, cái này... Là có ý gì?

"Chị Yên, em có điện thoại, không cần chị đưa." Bùi Vũ Đường nhìn Lâm Yên nói.

"Đưa cậu." Lâm Yên không nhận được nói: "Để chọn bài hát giúp tôi. Quan trọng là phải có chút sôi động. Tốt nhất là có thể khiến tôi trong nháy mắt nhiệt huyết phun trào. Nếu không thì bây giờ một chút cảm giác hứng thú tôi cũng không có."

Thi đấu với loại cấp bậc đội đua như "Speed" này... Cô thật sự là không có tí hứng thú nào.

...

Lúc này, mấy thành viên của đội ZH1 bên ngoài đường đua nhìn chằm chằm vào chiếc xe đua màu vỏ quýt chậm chạp còn chưa khởi động, mà ngao ngán lắc đầu..

"Chúng ta rốt cuộc đang làm gì thế này. Để cho một ả đàn bà kém hiểu biết, mặc đồng phục ZH1 của chúng ta rồi lái xe đua của chúng ta để đứng đó chịu phạt à? " Một gã thành viên của ZH1 nhìn chiếc xe đua màu vỏ quýt, cực kì khinh thường rồi cười mỉa.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 173: Em sai rồi! Em muốn xuống xe!

Edit: Kali

Beta: Byun

"Thế nào, cậu thật sự cho rằng cô gái kia có thể thi đấu nổi một vòng với Speed sao? Cô ta tốt nhất là không nên khởi động. Lúc đó đỡ phải xuất hiện ở trên đường đua, không chừng mạng nhỏ cũng mất luôn." Một tay thành viên khác cười nói.

"Tốt nhất là cứ đứng ở đó cũng được. Chờ Speed chạy xong là được, coi như time-out, đợi lát nữa chúng ta rút lui.. Lần này coi như chúng ta không may."

...

Cùng lúc đó, bên trong xe đua.

Bùi Vũ Đường: "... " Chị thật sự là đến thi đấu sao?

Lập tức, Bùi Vũ Đường cúi đầu rồi gõ mấy từ.

Độ khoảng ba bốn giây sau, trong điện thoại di động vang lên tiếng nhạc.

"Không tệ, bài gì đó?"

"« Natural* » của Imagine Dragons." Bùi Vũ Đường vô thức đáp.

(*Bài hát này rất nổi tiếng à nha. Tin rằng ai yêu thích âm nhạc US UK đều đã nghe qua bài hát này, mọi người có thể nghe thử nếu có hứng thú muốn hoà vào làn nhạc sôi động. - Bản edit cập nhập nhanh nhất tại https://www.wattpad.com/user/Meow_team và <https://meowteam.home.blog/>)

"Chị Yên, sao chị còn chưa khởi động xe. Mới tức khắc mà người ta đã chạy xong một vòng rồi kia!" Bùi Vũ Đường thấy Lâm Yên từ từ nhắm hai mắt nghe nhạc, ngoài trừ ngáo ngơ ra thì vẫn hoàn ngáo ngơ.

"Đừng vội, sắp đến điệp khúc rồi." Khoé môi của Lâm Yên nhếch lên vẽ ra nụ cười đầy ẩn ý, chân phanh và chân ga cùng đồng thời giẫm lên.

Well, you hold the line

When every one of them is giving up or giving in, tell me

In this house of mine

Nothing ever comes without a consequence or cost, tell me

Will the stars align?

Will heaven step in? Will it save us from our sin? Will it?

"Cause this house of mine stands strong

That's the price you pay

Leave behind your heartache, cast away

Just another product of today

Rather be the hunter than the prey

And you're standing on the edge, face up 'cause you're a...

Natural

A beating heart of stone

You gotta be so cold

To make it in this world

Yeah, you're a natural

Living your life cutthroat

You gotta be so cold

Yeah, you're a natural

Will somebody

Let me see the light within the dark trees' shadows and

What's happenin'?

Lookin' through the glass find the wrong within the past knowin'

Oh, we are the youth

Call out to the beast, not a word without the peace, facing

A bit of the truth, the truth

That's the price you pay

Leave behind your heartache, cast away

Just another product of today

Rather be the hunter than the prey

And you're standing on the edge, face up 'cause you're a...

Natural

A beating heart of stone

...

...

(Bạn là người nắm giữ sợi dây.

Khi mà họ đang từng người bỏ cuộc.

Cho tôi biết, tại lãnh địa của tôi, chả có gì xảy ra mà không chịu hậu quả hay trả giá

Cho tôi biết đi, những ngôi sao ngoài kia sẽ xếp thẳng hàng chứ? Liệu thiên đường sẽ đến chứ? Hãy cứu ta khỏi tội lỗi của mình? Liệu nó sẽ xảy ra chứ?

Vì lãnh địa của tôi sẽ đứng vững. Và đó là cái giá bạn phải trả.

Để sự đau khổ của bạn lại phía sau đi, chỉ là sự xấu xí của ngày hôm nay thôi. Đừng làm con mồi mà hãy là kẻ đi săn.

Bạn đang đứng trên đỉnh cao, hãy ngẩng cao đầu. Vì bạn là thiên tài bẩm sinh với một trái tim sắt đá.

Hãy trở nên lạnh lùng, vì thế giới này tàn nhẫn lắm.

Bạn sinh ra với tài năng bẩm sinh đó, cuộc sống có thể khắc nghiệt đấy! Thế nên hãy cứng rắn!

Bạn sinh ra với tài năng bẩm sinh đó, liệu có ai giúp tôi thấy ánh sáng le lói trong bóng đêm.

Và chuyện gì đang xảy ra vậy? Chỉ nhìn qua tấm gương kia mà không hay ta còn trẻ mà.

Gọi lũ quái vật tới đi, không một lời nào hòa bình cả. Từng chút đổi mặt sự thật. Vì đó là cái giá bạn phải trả.

Đuổi sự đau đớn của bạn đi đi, vì đó chỉ là sản phẩm thất bại của ngày hôm nay thôi. Hãy là kẻ đi săn hơn con mồi yếu đuối.

Đứng trước bờ vực thẳm, hãy đối mặt với nó vì bạn sinh ra để nổi bật...

Bản vietsub, nguồn Alexander Joy (Youtube))

Cơ hồ ngay lúc điệp khúc vang lên, trong chớp mắt, tiếng nổ động cơ chói tai của con xe vang lên toàn đầu trường.

"Con mẹ nó! Chị Yên, chị làm gì vậy? " Bùi Vũ Đường vội vàng cầm lấy dây an toàn: "Chị không thả phanh ra... Cứ như vậy sẽ chỉ làm bánh sau toả nhiệt, chờ đến sau đó thì lao ra quá nguy hiểm!"

(*Bánh sau toả nhiệt tức là con xe này đang bốc khói vì ma sát mạnh với mặt đường. Trong phim ảnh chắc các bạn cũng có người từng thấy điều này rồi nhì? Không thì ra ngoài kia làm thử cái là biết:))))) *đùa thôi* - Bản edit cập nhập nhanh nhất tại https://www.wattpad.com/user/Meow_team và <https://meowteam.home.blog/>)

Nhưng mà Lâm Yên hình như không hề nghe thấy Bùi Vũ Đường nói gì, chỉ hơi ngồi thẳng người dậy. Lúc này, trên mặt Lâm Yên vốn đầy ý cười nhưng cũng biến mất không còn dấu vết gì.

"Năm xuống " Lâm Yên nói.

"Dạ?" Bùi Vũ Đường sững sờ.

Không đợi Bùi Vũ Đường hồi phục tinh thần, Lâm Yên đã dùng một tay nhấn công tắc hạ chỗ ngồi phía sau của Bùi Vũ Đường làm cho cậu ta ngay lập tức ngã người nằm xuống ghế.

Lâm Yên chợt lấy ra một túi ni lông từ trên xe rồi ném vào người Bùi Vũ Đường.

Bùi Vũ Đường cầm cái túi, hoàn toàn không hiểu mà nhìn Lâm Yên, chị rốt cuộc đang tính làm gì?

Lại mấy giây nữa trôi qua, tiết tấu âm nhạc rốt cục cũng đến đỉnh điểm.

Ngay trong giây phút này, Lâm Yên cuối cùng cũng thả chân phanh ra.

"Vù!"

Xe đua màu vỏ quýt xe giống như tia chớp lao ra ngoài.

Nguyên nhân mà vừa rồi Lâm Yên cứ liên tục đạp chân phanh là để làm lực bám mặt đường của bánh sau của con xe giảm đi. Chỉ thấy đuôi sau của chiếc xe nghiêng một cái có độ cong hết sức điêu luyện, lực cản của không khí cũng ngay lập tức giảm bớt đi rất nhiều.

"Oe!"

Cảm giác sau lưng bị đẩy thốn không gì bằng, khiến Bùi Vũ Đường lập tức nôn ói ra, cũng may trong tay còn cầm cái túi mà vừa rồi Lâm Yên ném cho...

"A a a a!" Trên xe, sắc mặt của Bùi Vũ Đường trắng bệch, cái này mẹ nó so với cáp treo còn khó chịu hơn. Bùi Vũ Đường chỉ cảm thấy mình như bị quăng ra từ trong xe.

"Chị... Chị chị... Chị Yên..." Toàn thân Bùi Vũ Đường run rẩy, khuôn mặt đầy hoảng sợ nhìn Lâm Yên, chị ấy rốt cuộc đang làm gì, mang theo cậu cùng đi tự tử sao?!

Nhưng lúc này Lâm Yên đã dường như đã ngăn cách với mọi thế giới bên ngoài, trong mắt chỉ còn lại đường đua.

"Em muốn xuống xe... Em muốn chui qua hàng của Tổng Diệu Nam... Em muốn chết... Em sai rồi..."

Khi cảm giác kinh khủng này thúc vào lưng và tốc độ mãnh liệt của con xe đánh vào thị giác của chính mình, Bùi Vũ Đường suýt chút nữa ngất xỉu.

- - -

Vote và cmt nào các tình yêu ~

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 174: Không gì có thể ngăn cản nổi

Edit: Kali

Beta: Byun

"Vù!"

Bùi Vũ Đường vừa dứt lời, xe đua màu vô quýt đã đạt tới tốc độ tối đa. Thân xe cũng rung lắc kịch liệt, bánh sau trụ không vững. Con xe này giống như một con rắn khổng lồ trong tay Lâm Yên, như đang "dạo chơi" mau chóng phi về phía trước.

Lúc này ở bên ngoài đường đua.

Toàn bộ thành viên của đội ZH1 ngay lập tức đứng phắt dậy. Sắc mặt ai nấy đều hoảng sợ nhìn chiếc xe đua màu vô quýt kia dần dần tiếp cận đội Speed. Trong mắt hiện lên vẻ chấn động khó nói nổi thành lời.

"Cô gái kia điên rồi, cô ta không muốn sống nữa sao? "

Một vị thành viên nào đó của đội ZH1 vội vàng nói.

Loại tốc độ này căn bản đã đạt đến trình độ điên cuồng. Ban đầu, Mộc Mộc lái chiếc xe đua này, khả năng lốp xe bám sát mặt đường cũng không mạnh được như vậy. Cộng với cô gái kia cứ liên tục giẫm lên chân phanh và chân ga, bánh sau đã tỏa nhiệt nên độ bám dính mặt đất đã giảm đi rất nhiều. Một khi xuất hiện bất kỳ sai lầm nào với tốc độ như bây giờ căn bản là không có khả năng sống sót.

Tai nạn xe chết người!!!

Z Thần nhìn chằm chằm Lâm Yên đang lái chiếc xe đua màu vô quýt kia trên đường đua, sắc mặt có chút âm trầm. Cô gái rốt cuộc đang làm gì? Đang thi đấu hay là muốn đi chết?

"Cô ấy hoàn toàn không hề dùng hệ thống phanh xe..." Mộc Mộc đứng bên cạnh nhủ mày thật chặt. Trên đường đua mà không có phanh... Cô ấy thật sự là không hiểu xe đua. Nếu không thì làm sao có thể dám điều khiển xe đua kiểu này.

"Căn bản là một kiểu đi tìm chết." Một vị thành viên nào đó của đội ZH1 nói.

"Không được..." Sắc mặt của Z Thần trầm trọng. Trước mặt là ba khúc cua của trường đua, không có hệ thống phanh cộng thêm tốc độ như vậy, chỉ sợ sẽ xảy ra chuyện lớn.

Nhưng mà với tình huống trước mắt mà nói, ai có thể ngăn chiếc xe đua kia lại được? Không có bất cứ ai có thể làm được cả.

Bây giờ, chiếc xe đua kia đã không có bất kỳ vật gì có thể cản trở, y như con ngựa hoang điên cuồng mất dây cương.

Tổng Điều Nam bên kia cũng cả kinh, coi như không thắng được trận này cũng không cần đến đi tìm chết chứ...

"Lập tức tới chỗ khúc cua ngay." Mộc Mộc vội vàng mở miệng.

Mấy vị thành viên của đội Speed dần dần xông đến khúc cua.

Mỗi tay đua của Speed khi đến đoạn cua đều sẽ mở hệ thống phanh ra, đồng thời lợi dụng hệ thống phanh và phương hướng vận tốc quay để nghiêng thân xe, di chuyển qua đoạn đường.

Mà những thành viên của đội Speed vừa hoàn thành xong khúc cua thì Lâm Yên cũng lái xe đua màu vô quýt đuổi tới. Lâm Yên dựa vào tốc độ xe đua để phán đoán, nhiều nhất là chưa tới mười giây đối diện với khúc cua.

Lúc này Bùi Vũ Đường ở trên xe đã dần dần thích ứng được, không còn cảm giác mãnh liệt muốn nôn mửa giống như trước nữa.

Nhưng sau khi Bùi Vũ Đường trông thấy khúc cua ngay trước mặt thì vội vàng lớn tiếng kêu gào: "Chị Yên... Nhanh nhanh nhanh... Khúc cua, là khúc cua... Giảm tốc độ, con mẹ nó!"

Nhưng mà Bùi Vũ Đường lại phát hiện, Lâm Yên căn bản không hề phản ứng gì với mình mà vẫn làm theo ý cô, hệt như đang đắm chìm trong thế giới của mình. Trên mặt không có bất kỳ biểu cảm gì, trong mắt đầy vẻ lạnh nhạt.

Ngay lúc sắp gặp khúc cua, mặt của Bùi Vũ Đường xám ngoét như tro tàn, đầu óc trống rỗng.

"Vụt" một tiếng.

Lâm Yên trong tíc tắc quay vô lăng.

Chỉ thấy chiếc xe màu vỏ quýt dính sát vạch kẻ của khúc cua, nhẹ nhàng bay thân xe qua.

Sau đó rẽ thêm hai lần, Lâm Yên cũng thực hiện thao tác tương tự, trong chốc lát đã hoàn thành.

Cái cái khúc cua này căn bản là cần phải có cảm giác cách quãng ba lần, chia thành ba lần mà qua...

Nhưng mà Lâm Yên ở đây lưu loát thành thạo chỉ với một lần đã qua được cả ba khúc cua chí mạng. Từ mắt nhìn của người khác mà nói thì không có chút cảm giác dừng lại nào.

- - -

Huhu bận quá, nãy quên up chương cho các bạn, sorry sorry:<

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 175: Cái con điên này!

Edit: Kali

Beta: Richi

Tình cảnh này rơi vào trong mắt của đội ZH1 đang đứng ngoài đường đua.

Một vị thành viên nào đó của đội ZH1 theo bản năng dụi dụi hai mắt, rồi ánh mắt thoáng đờ đẫn nhìn chiếc xe đua màu vỏ quýt kia đã qua ba khúc cua, tốc độ không giảm mà còn tăng vọt lên.

"Chuyện này... Làm sao... Làm sao có thể thế được...?"

"Ba lần rẽ bánh, một lần hoàn thành... Không dùng bất kỳ hệ thống phanh xe nào... Lừa gạt... Gạt người mà!"

"Đây là loại thao tác cái gì?" Mộc Mộc há hốc mồm, không thể tin nổi.

"Còn có chuyện như vậy nữa..." Z Thần đứng dậy, trong mắt đầy vẻ ngạc nhiên.

Anh ta chưa bao giờ từng thấy loại thao tác rẽ cua như vậy, một lần cũng chưa từng.

...

Trên đường đua.

Một vị thành viên nào đó của đội Speed chạy sau cùng, chỉ nghe phía sau truyền đến tiếng động cơ chói tai, vô thức nhìn qua gương chiếu hậu.

"Con mẹ nó!"

Chỉ với một cái liếc mắt, sắc mặt của tên thành viên này trong đội Speed thay đổi kịch liệt.

Thông qua kính chiếu hậu, có thể thấy rõ Lâm Yên lái chiếc xe đua màu vỏ quýt như là một con dã thú điên cuồng lao trên thảo nguyên rộng lớn.

"Cái quái gì đang diễn ra vậy?" Thành viên của đội Speed chửi bậy một câu, vội vàng điều chỉnh tốc độ để bỏ xa Lâm Yên.

Nhưng mà còn chưa chờ anh ta có bất kỳ động tác nào, bóng dáng con xe màu vỏ quýt lóe lên. Lâm Yên lái xe đua lập tức phóng tới mức không nhìn rõ cả hình ảnh thể nào, chỉ còn lại một loạt khói từ đuôi xe bay trên không trung.

...

Ngay sau đó Lâm Yên lái con xe màu vỏ quýt nháy mắt đã vượt qua cả tay đua thứ hai của đội Speed.

"Con mẹ... Con mẹ nó..." Bùi Vũ Đường đã sớm kinh hãi hoàn toàn, sững sờ nhìn Lâm Yên.

Đây rốt cuộc là chuyện quái quỷ gì?!

Bùi Vũ Đường đã không cách nào miêu tả được tâm trạng của mình lúc này, cậu ta đã nhìn thấy cái gì...

"Ba, ba sao làm được thế, đây là thao tác gì?!" Sắc mặt Bùi Vũ Đường chấn động, vội vàng hỏi Lâm Yên.

Nhưng Lâm Yên vẫn không phản ứng lại với Bùi Vũ Đường.

"Ba, ba nói chuyện đi ba!" Thấy Lâm Yên không để ý mình, Bùi Vũ Đường vẫn không chịu bỏ ý định.

"Ngậm miệng ngay!" Lâm Yên rốt cuộc có chút không nhịn được mà gắt.

"Được rồi!" Bùi Vũ Đường nằm trên ghế liên tục gật đầu.

Hiện tại Lâm Yên đã cực kì nhanh đến gần chiếc xe thứ ba của đội Speed.

"Đuổi đến rồi?!"

Thấy thế sắc mặt của một gã thành viên trong đội Speed kinh ngạc. Nhưng vào lúc như thế này cũng không kịp nghĩ nhiều, lập tức tăng tốc độ lên đến tối đa, điều khiển chiếc xe của mình gắt gao ngăn không cho Lâm Yên lao về phía trước.

Chỉ cần ngăn cản Lâm Yên để một đồng đội phía trước xông đến vạch đích thì bọn họ sẽ thắng, chỉ cần có bất kỳ một thành viên nào của đội Speed về trước Lâm Yên thì cô chắc chắn sẽ thua.

"Chơi với tôi à..."

Thấy chiếc xe phía trước bắt chước hướng đi của mình, Lâm Yên cười nhạt không dứt, không nghiêng xe nữa đi thẳng tới phía đuôi của con xe kia.

"Đừng đừng đừng... Chị Yên, ba ơi, ba đây là muốn cùng chết chung với ai a a a a!" Bùi Vũ Đường nóng ruột, với tốc độ thế này mà đụng nhau thì cả tên thành viên kia của đội Speed và cả bọn họ ai cũng đừng nghĩ ai có thể sống nổi!

...

"Con điên, mẹ nó, cái con điên này!" Thấy Lâm Yên lái xe đua màu vô quýt thẳng đến phía của mình, sắc mặt của thành viên của đội Speed tái mét, chửi ầm lên.

Cô à kia làm tới mức như vậy, ngay cả thời gian nhường đường anh ta cũng không có!

Thấy xe đua màu vô quýt muốn đụng vào, đầu óc của thành viên của đội Speed trống rỗng, chỉ có thể điên cuồng đạp chân ga cố gắng kéo dài khoảng cách với Lâm Yên...

Nhưng mà tốc độ của chiếc xe màu vô quýt thật sự là quá nhanh nên không thể khống chế được sự kẻ cận sát sao, căn bản không thể kéo khoảng cách ra được, ngược lại còn bị đuổi đến càng ngày càng gần hơn.

- - -

Ui lại quên đăng chương ==))

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 176: Người xe hợp nhất

Edit: Kali

Beta: Sun

"Vụt! "

Ngay tại lúc chiếc xe màu vô quýt đang sắp đâm vào con xe phía trước của thành viên đội Speed, thì chỉ thấy đầu của xe đua màu vô quýt thật sự nhanh nhạy giống như một con rắn. Ngay lập tức quay ngược về phía bên trái, khoảng cách giữa hai đầu xe được kéo đến sát sao.

Một giây sau, sau khi đã vượt qua chiếc xe của đội Speed, đầu mũi chiếc xe màu vỏ quýt giống như không có bất kỳ cản trở nào, di chuyển về bên phải rồi đi tiếp.

Xe lướt nguy hiểm như vậy mà Lâm Yên lại siêu việt vượt qua được.

Sau khi bị Lâm Yên vượt qua, thành viên của đội Speed ngay lập tức giảm tốc độ xe chậm dần cho đến khi dừng ở làn xe bên phải.

Gã thành viên của đội Speed kia mới đẩy cửa xe đi xuống, tức hồn hên chửi ầm lên: "Mẹ nó cô... Cô muốn đâm chết tôi sao?"

Nhưng mà lúc này đâu còn cái bóng của chiếc xe màu vỏ quýt kia, trong không khí chỉ lại mùi khói cay mùi từ đuôi xe phả ra.

Mà bên ngoài đường đua lúc này, tất cả thành viên của đội ZH1 bao gồm cả Z Thần đều đứng hình ngay tại chỗ.

Có lẽ vị thành viên của đội Speed kia ngồi ở trong xe không thể nào thấy rõ toàn bộ quá trình Lâm Yên lái chiếc xe màu vỏ quýt kia vượt qua anh ta, nhưng bọn họ lại thấy rất rõ ràng.

Dùng từ quá tuyệt đẹp cũng không thể hình dung cảnh Lâm Yên vượt qua trong nháy mắt đó.

Ở trên đường đua này không người nào dám làm như vậy!

Hon nữa nhìn như là đang đánh cược cả tính mạng nhưng mỗi một chi tiết cực nhỏ thôi đều không chệ vào đâu được. Cơ bản không thể nào xuất hiện bất kỳ việc gì ngoài ý muốn.

Thế này sao có thể gọi là đang lái xe chứ... Đây đã là người xe hợp nhất mất rồi!

Chỉ từ cú vượt qua trong nháy mắt ấy mà nói, chiếc xe đua màu vỏ quýt kia đã trở thành một bộ phận của Lâm Yên, ngoài từ hoàn hảo ra thì không tìm ra bất cứ từ gì để lột tả hết được.

...

Trên đường đua bây giờ chỉ còn lại một thành viên cuối cùng của đội Speed.

Mà xe đua màu vỏ quýt cũng đã đuổi tới kịp rồi.

"Cái gì?!" Thành viên cuối cùng của đội Speed còn chưa kịp biết đã xảy ra chuyện gì thì chỉ thấy trước mắt cái bóng màu cam lóe lên, Lâm Yên đã vượt qua rồi xông thẳng tới vạch đích.

Khi nhìn thấy chiếc xe đua màu vỏ quýt kia ngay phía trước, trong phút chốc xông đến vạch đích. Tại vị trí vạch đích còn bề đuôi, lợi dụng lực quán tính để phanh lại. Hiện tại chỉ còn một thành viên cuối cùng của đội Speed ngơ ngác mà thôi.

"Đừng... Đừng đua chứ!" Thành viên cuối cùng của đội Speed sau khi tận mắt chứng kiến Lâm Yên vọt tới vạch đích thì dừng xe và không tin nổi mắt mình nhìn vào chiếc xe màu vỏ quýt bên cạnh.

Lúc này bánh xe của chiếc xe màu vỏ quýt vẫn còn bốc hơi nóng..

Cho đến tận bây giờ, thành viên của đội ZH1 vẫn còn chưa lấy lại được tinh thần.

"Chuyện gì đây..." Một thành viên của đội ZH1 nói với giọng chút run rẩy khi thấy chiếc xe đua màu vỏ quýt cán vạch đích: "Chúng ta... Thắng rồi?"

"Thắng, thật sự thắng... Chúng ta thế mà thắng được cả Speed!"

"Còn có loại chuyện thế này ư? Cô gái kia rốt cuộc có lai lịch gì? Sao có thể sẽ chỉ là một người yêu thích xe đua được thôi chứ?!"

"Cô gái.. Phong cách của cô gái này và đại thần xe đua Lăng Mãng, có chút tương tự..."

"Không phải là có quan hệ gì với Lăng Mãng chứ, Lăng Mãng có mấy vị học trò đều rất bí ẩn, có phải cô ấy là một trong số đó hay không?"

...

Trong đường đua, Lâm Yên đẩy cửa xe ra chậm rãi bước xuống.

Lúc này Lâm Yên nhìn lại vành bánh xe còn đang bốc khói, mỉm cười: "Cũng tạm được."

"Con mẹ nó, chị Yên, ba của con, rốt cuộc ba là làm thế nào, đây là thao tác gì!" Bùi Vũ Đường một cước đá văng cửa xe ra, vội vàng vọt tới cạnh Lâm Yên.

Thấy lúc này sắc mặt của Bùi Vũ Đường vẫn còn chút tái nhợt, Lâm Yên cũng lười nói nhảm. Coi như giải thích cận kề cho cậu ta cũng vô dụng, thứ này

không phải muốn học là học được, người bình thường nếu chơi như thế này, sợ sẩy một cái là ăn đòn...

--

Hic lại quên đăng(((

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 177: Chờ đội trưởng của mấy người đến

Edit: Kali

Thành viên của đội Speed nhìn nhau, đồng thời nhìn về phía Lâm Yên, trong phút chốc không biết nên nói cái gì.

"Các người đừng có mà phách lối, trận đấu còn chưa kết thúc đâu!"

Một trong số những thành viên của đội Speed tức giận nói: "Đội trưởng Không Quân của chúng tôi sẽ lập tức tới ngay!"

Nghe vậy, Lâm Yên nhìn mấy tên thành viên của đội Speed: "Ồ."

Không đợi thành viên của đội Speed nói tiếp thì toàn bộ thành viên ZH1 và Tổng Diệu Nam đã chạy tới.

"Ai đó, đây không phải Tổng đại thiếu gia hay sao? Sao lại giống chó nhà có tang rồi này, thật đáng thương mà." Thấy Tổng Diệu Nam, Bùi Vũ Đường cười lạnh.

Mặt của Tổng Diệu Nam đầy âm trầm nhìn Lâm Yên và Bùi Vũ Đường: "Đừng đắc ý vội... Đội trưởng Không Quân lập tức tới ngay đây, người của chúng tôi vẫn chưa so tài xong mà."

Không Quân...

Lâm Yên cố gắng nghĩ lại, tay đội trưởng đội Speed này đã từng so tài trên đường đua với Lăng Mãng, là học trò của cô ở giải đấu quốc tế vòng tròn hạng hai, kết quả cuối cùng bị Lăng Mãng ngược cho thê thảm.

Nhưng mà nói đi cũng phải nói lại, Không Quân nắm trong tay năng lực thi đấu mạnh hơn gấp nhiều lần so với mấy vị thành viên còn lại của đội Speed, so với bọn họ thì đúng là không cùng một đẳng cấp.

Chiến đội Speed chính là được đội trưởng Không Quân một tay dẫn dắt vào giải đấu quốc tế về thể thức vòng tròn hạng hai.

Nhưng mà với Lâm Yên mà nói, đấu với Không Quân trên đường đua thì cũng không khác gì so với mấy vị thành viên của đội Speed này, chẳng có tí kích thích nào hết.

"Không Quân cũng tới?" Z Thần nhìn về phía một thành viên nào đó của đội Speed, nhú mày hỏi.

Trước đó trên đường đua cũng không trông thấy Không Quân cho nên Z Thần cho rằng lần này sẽ không xuất hiện.

"Ha ha, sao? Sợ rồi?" Lúc này Tổng Diệu Nam cất tiếng cười lạnh lẽo: "Ban đầu tôi cho rằng không cần đến Không Quân đại thần, nhưng bây giờ xem ra chỉ có thể để Không Quân đại thần đích thân ra sân thôi."

Nghe lời này của Tổng Diệu Nam, đám người thành viên của đội ZH1 lòng nguội đi một nửa. Tay đua cốt cán cũng là linh hồn chính của Speed chính là Không Quân, nếu như Không Quân vào sân đua thì Lâm Yên làm sao mà địch nổi?

"Nhưng chúng tôi đã thi đấu xong rồi, Không Quân không đến, cũng không thể tính trên người chúng tôi được." Một thành viên của đội ZH1 mở miệng nói với đội Tổng Diệu Nam.

"Vậy nếu dựa theo logic của các người, trước đó cũng đã thi xong rồi. Dựa vào đâu mà cô gái này có thể vào sân đua tiếp tục thi đấu? Quy tắc chính là như vậy, tất cả dùng quy tắc để nói chuyện." Thành viên của đội Speed đáp trả.

"Vậy thì chờ đội trưởng của các người tới đi." Lâm Yên chẳng hề để ý mở miệng rồi phẩy tay: "Tôi đi nghỉ ngơi chuẩn bị ra trường đua, chờ đội trưởng Không Quân của các người đến thì gọi tôi."

Dứt lời Lâm Yên cũng không quay đầu lại, đi thẳng về khu chuẩn bị hậu cần.

Thấy thế, toàn bộ thành viên của đội ZH1 cũng vội vàng cun cút chạy theo sau lưng Lâm Yên.

"A chị Yên, chờ em với." Bùi Vũ Đường vốn còn muốn cãi vài câu với Tống Diệu Nam nhưng thấy Lâm Yên đã rời đi, cậu ta cũng nhanh chóng đuổi theo.

Một lát sau, trong khu vực hậu cần.

Lâm Yên tùy ý lấy một quyển tạp chí, đang ngồi đọc say sưa ngon lành trên ghế.

Mấy thành viên của đội ZH1 cũng đã đi tới cạnh Lâm Yên.

"Chuyện đó, Lâm tiểu thư..."

Trong đám có một thành viên của đội ZH1 nhìn về phía Lâm Yên, trên mặt chỉ toàn là ý cười.

Nghe vậy Lâm Yên bỏ tạp chí xuống, tò mò hỏi: "Có chuyện gì sao?"

"Cô Lâm, tôi cảm thấy trước đó chúng tôi có thể là có chút hiểu lầm." Thành viên của đội ZH1 nói với vẻ mặt đầy nghiêm túc.

"Hiểu lầm gì?" Lâm Yên không hiểu bọn họ muốn nói gì.

"Trước đó, tôi còn tưởng rằng cô Lâm là kẻ nghiệp dư yêu thích xe đua thôi.. Không ngờ rằng Lâm tiểu thư lại lợi hại như vậy. Với năng lực và trình độ đua xe của cô Lâm đây, tôi cho rằng dù cô tiến vào đội xe hàng đầu trong nước đi tham chiến giải đấu quốc tế về thể thức vòng tròn hạng ba cũng không có vấn đề gì lớn!"

--

Các tình yêu còn hóng chương hay đã ngủ?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 178: Thật là đáng sợ

Edit: Kali

Beta: Richi

"Tôi tham gia... giải đấu quốc tế về thể thức vòng tròn hạng ba?" Lâm Yên hơi sững sờ.

Đối với thi đấu giải đấu quốc tế về thể thức vòng tròn hạng ba, cô thật sự là không mấy mấy hứng thú chút nào.

"Đúng." Lúc này Z Thần cũng gật đầu nói: "Vừa rồi Lâm tiểu thư thi đấu trên đường đua, toàn bộ quá trình tôi đều đã thấy rõ, nếu như cô có hứng thú với đội đua xe thì hoàn toàn không có vấn đề gì."

Nếu như cô gái này đồng ý gia nhập chiến đội ZH1, lần tiếp theo ZH1 thi đấu giải đấu quốc tế về thể thức vòng tròn hạng ba có hi vọng có thể xếp hạng 5! Thậm chí là đứng thứ 3 nữa kia!

"Chị Yên, chị thật là trâu bò!" Bùi Vũ Đường vội vàng chạy lên trước, nhìn Lâm Yên không chớp mắt: "Chị Yên, chị về với đội của em đi. Chị nhất định có thể mang đội của em bay tận lên trời!"

"Đội thi đấu của cậu?" Z Thần liếc qua Bùi Vũ Đường: "Đội cậu ngay cả tư cách thi đấu sân đua hạng hai trong nước cũng không có. Để Lâm tiểu thư gia nhập là làm huỷ hoại nhân tài, nhưng nếu như Lâm tiểu thư đồng ý gia nhập ZH1 thi đấu thì lại khác. ZH1 chúng tôi có tư cách thi đấu giải đấu quốc tế về thể thức vòng tròn hạng ba, Lâm tiểu thư chỉ cần cùng chúng tôi huấn luyện nhiều một chút. Tôi có tự tin, Lâm tiểu thư hoàn toàn có thể cùng chúng tôi chinh phục giải đấu quốc tế về thể thức vòng tròn hạng ba."

Với chiến đội ZH1 mà nói, giải đấu quốc tế về thể thức vòng tròn hạng ba đã có thể xưng là đẳng cấp thi đấu thần thánh lắm rồi. Nếu Lâm Yên yêu thích xe đua, nhất định không thể nào có thể từ bỏ tư cách tham gia giải đấu quốc tế về thể thức vòng tròn hạng ba.

"Nói cũng có lý." Bùi Vũ Đường hơi suy tư.

Nghe đội trưởng của ZH1 nói, Lâm Yên mỉm cười rồi lại cầm tạp chí lên.

Cô thật sự không có chút nào hứng thú đối với giải đấu quốc tế về thể thức vòng tròn hạng ba. Đừng nói vòng tròn hạng ba cho dù là vòng tròn hạng nhất cô cũng đã chơi chán rồi, hơn nữa cô đã bị cấm thi đấu.

Đương nhiên cảm thi đấu không quan trọng, chủ yếu vẫn là không hứng thú. Bảo cô thi đấu giải đấu quốc tế về thể thức vòng tròn hạng ba, đây không phải là giống với việc để một người trưởng thành được huấn luyện nghiêm chỉnh đi đánh nhau với đám con nít hay sao? Loại chuyện kiểu này Lâm Yên thật sự không làm được.

"Cô Lâm, vừa rồi trên đường đua cô liên tục ba lần bẻ cua ở khúc cua, còn lách trái phải đưa xe vượt qua... Là may mắn à... Hay là..."

Một thành viên trong đội ZH1 nhìn Lâm Yên, cẩn thận hỏi dò.

Mặc dù hỏi như vậy có chút thất lễ nhưng mà nhìn thế nào cũng không thể là do ăn may được. Nếu như nói chẳng qua cái bẻ cua thứ nhất ở đường đua là may mắn, chẳng lẽ hai cái còn lại tương tự như nhau bẻ cùng một đường cũng là do may mắn sao?

Còn khúc sau cùng, những chi tiết cần xử lý thật sự là quá nhiều, một chút sơ sẩy thôi đều có thể dẫn đến tai nạn xe cộ chết người nhưng Lâm Yên lại hoàn toàn rất điều luyện và nhẹ nhàng vượt qua. Làm gì có cái nào gọi là yếu tố may mắn chứ.

Mặc dù là vậy, liên tục ba lần vượt qua khúc cua ở trường đua. Thật sự quá tuyệt vời, khiến người ta không thể tưởng tượng nổi nếu như không phải may mắn... Vậy cũng thật là đáng sợ.

"May mắn à... Có lẽ vậy." Lâm Yên mỉm cười, bày ra một bộ mặt đáp án thế nào cũng được.

"May mắn cái gì, làm sao có thể là may mắn được. Con mẹ nó, các người không ngồi trên xe chị Yên thì sao biết toàn bộ quá trình tôi ngồi ở ghế phụ đã nhìn thấy những gì không? Nếu chỉ dựa vào may mắn, tôi và chị Yên đã sớm bị xe tông chết rồi!" Bùi Vũ Đường bên cạnh có chút kích động.

Bùi Vũ Đường tận mắt chứng kiến Lâm Yên ngồi điều khiển và điên cuồng thực hiện các thao tác. Ánh mắt bình tĩnh và lạnh lùng ấy quả thật rất chuyên tâm, may mắn cái khi!!

"Được rồi, không nói chuyện này nữa." Z Thần bỗng nhiên lên tiếng: "Cô Lâm, cô có thể không biết rõ về Không Quân. Chờ sau khi cô thi đấu với Không Quân, chỉ sợ rất khó thắng được. Trước đó tôi từng xem qua một vài tư liệu hình ảnh về đường đua liên quan tới Không Quân, nhân dịp này có thể giải thích cho cô một chút."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 179: Tìm một vị cao thủ đến

Edit: Kali

Beta: Dochan

"Không cần." Lâm Yên mở miệng nói.

"Không cần?" Z Thần sững sốt.

"Anh không phải đã nói rồi sao, tôi khó có thể thắng được trận này. Nếu như không thắng được thì tôi xem tư liệu về anh ta làm gì? Lãng phí thời gian." Lâm Yên cười nói.

"Đội trưởng, Lâm tiểu thư nói cũng rất có lý." Mộc Mộc nói với Z Thần.

Không đợi Z Thần nói thêm điều gì, đột nhiên "rầm" một tiếng, cửa của khu vực chuẩn bị hậu cần bị ai đó một cước đá văng.

Ngay lập tức đập vào mắt là một gã có dáng người cao to mập mạp, hai tay đút túi quần, nghênh ngang bước vào.

"Hừm, không tệ lắm."

Tên mập liếc mắt một vòng quanh phòng, ánh mắt cuối cùng rơi vào người Lâm Yên: "Không nhìn ra, Bùi Vũ Đường còn tìm được một vị cao thủ."

"Tổng Từ Nghĩa?!"

Nhìn thấy cái tên mập kia, lông mày Bùi Vũ Đường cau lại.

Cái tên mập này tên là Tổng Từ

Nghĩa, là anh của Tống Diệu Nam. Ở Đê Đô có tiếng tăm cực lớn, có tiếng giàu nứt đổ đổ vách.

Cách đây ít năm từng dẫn người đến quán bar đánh nhau ẩu đả, hình như là vì tranh giành phụ nữ mà đánh trọng thương đối phương. Sau khi Tống Từ Nghĩa mai danh ẩn tích mấy năm không ngờ khi tái xuất lại đến đây.

"Anh, anh chậm chút, chờ em với." Tống Diệu Nam đi cùng chục tên thanh niên vội vàng đuổi theo.

"Đồ phé vật." Tống Từ Nghĩa lạnh lùng liếc qua Tống Diệu Nam: "Ngay cả con gái cũng không giải quyết được, tao sao lại có một đứa em trai phé vật như thế chứ."

Nghe vậy Tống Diệu Nam có vẻ hơi tủi thân, nhỏ giọng lẩm bẩm một câu: "Cũng không thể trách em."

Tống Từ Nghĩa cười lạnh một tiếng, sờ cằm rồi nhìn về phía Lâm Yên.

Khuôn mặt của con bé này cũng không tồi, hình như nhìn hơi quen mắt, trông rất giống một nữ minh tinh nào đó nhưng mà so với nữ minh tinh kia còn xinh đẹp hơn...

Rồi gã ta chỉ thẳng ngón tay vào mặt Lâm Yên: "Cô gái, tối hôm nay cô không cần theo hầu hạ em trai tôi, hầu hạ tôi là được."

"Mày nói cái gì?!" Bùi Vũ Đường lập tức giận dữ.

Lâm Yên kéo Bùi Vũ Đường lại, cười cười với Tống Từ Nghĩa:

"Trước tiên thắng nổi tôi đã rồi nói."

"Hừ thật đúng là phách lối, cô đua xe rất trâu bò à? Thắng mấy tên trong đội Speed thì đã cảm thấy mình khủng lắm? Ngay cả Không Quân cũng không dễ vào mắt?" Tống Từ Nghĩa nhếch mép.

Nghe vậy sắc mặt của mấy thành viên đội Speed có chút khó coi nhưng cũng không nhiều lời. Ngay cả chính bọn họ cũng cảm thấy mất mặt, bốn người thành viên Speed bọn họ lên một lượt đua thể mà bị một cô gái đánh bại. Trong lòng lại đang có cục tức nghẹn cổ, lúc này cũng không có mặt mũi để nói chuyện thêm. Thật sự là quá mất mặt, không chỉ đã làm mất mặt Speed, mà còn làm mất mặt cả đội trưởng Không Quân.

"Cô gái, Không Quân tiễn cô khỏi đường đua chỉ sợ chưa đến một phút, đã lớn như vậy rồi chắc trong lòng phải tự biết đếm nhì." Tống Từ Nghĩa nói.

"Thật lợi hại như vậy hà..." Lâm Yên khẽ gật đầu: "Được thôi... Vậy anh để Không Quân tới đây."

"Lâm tiểu thư, đừng xúc động!" Lúc này Z Thần vội vàng tiến lên, nhìn Lâm Yên rồi nhỏ giọng nói: "Lâm tiểu thư, tôi vô cùng hiểu tâm trạng của cô nhưng trước tiên cô cần phải biết một sự kiện."

"Chuyện gì?" Lâm Yên hỏi.

"Đối thủ của cô là đội trưởng Speed - Không Quân. Người đã từng thi đấu với một trong những học trò của đường đua Từ thần Yeva - Lăng Mãng đại thần ở giải đấu quốc tế về thể thức vòng tròn hạng hai." Z Thần cau mày nói.

"Lợi hại như vậy sao, sau đó thì sao nào?" Lâm Yên cười một tiếng.

"Kết quả... Cái này không quan trọng, quan trọng là Không Quân đã từng giành được top 8 giải đấu quốc tế về thể thức vòng tròn hạng hai. Cơ bản với thực lực của chiến đội Speed vốn không có tư cách tham gia giải đấu quốc tế về thể thức vòng tròn hạng hai nhưng chính vì đội trưởng Không Quân, chỉ với một mình anh ta thôi cứ thế khiến trình độ của Speed đi lên..."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 180: Học ở trong mơ à?

Edit: Kali

Beta: TH

Z Thần có ý sâu xa nói với Lâm Yên: "Không Quân không chỉ thành công giành được tư cách tham gia giải đấu quốc tế về thể thức vòng tròn hạng hai, thậm chí còn giành được thành tích đáng kinh ngạc là xếp hạng thứ 8. Lâm tiểu thư, tôi nói nhiều như vậy cô hiểu rõ là có ý gì chứ."

Lâm Yên không ngốc, đương nhiên hiểu rõ ý tứ của Z Thần. Đơn giản là nói cho cô biết Không Quân rút cuộc đáng sợ bao nhiêu, về năng lực và kinh nghiệm trên sân đua đến tột cùng mạnh cỡ nào.

"Và lại trong một lần phỏng vấn, Không Quân từng nói, anh ta quen biết thầy của Lăng Mãng - Từ thần đường đua Yeva, còn từng đi theo học Yeva vài lần... Loại người này thật là đáng sợ." Mộc Mộc bên cạnh nhỏ giọng nói thầm.

"Quen biết Từ thần đường đua Yeva?" Lâm Yên nghe vậy, khuôn mặt lộ vẻ khó hiểu.

Từ lúc nào mình từng gặp gỡ với đội trưởng Không Quân của Speed rồi? Hoàn toàn không biết có được không, còn đi theo học hỏi vài lần... Học ở đâu, trong mơ à?

"Cho nên Lâm tiểu thư, chúng ta căn bản không cần thiết phải tức giận với bọn họ. Trước đó ZH1 chúng tôi thua một trận, hiện tại cô đại diện cho ZH1 lại thắng một trận. Dựa theo quy tắc mà nhìn thì trước mắt là đang hòa nhau, chúng ta có thể hoãn trận thi đấu cuối cùng này đến vô kỷ hạn. Cứ vậy trận cá cược này không phân được thắng bại, thế nên cô Lâm và Bùi Vũ Đường cũng không cần trả bất kì cái gì cho vụ cá cược này cả!" Z Thần phân tích cho Lâm Yên.

"Quả thật đúng là như vậy." Bùi Vũ Đường đứng cạnh gật đầu liên tục.

Cậu ta cũng được, Lâm Yên cũng được, với Tổng Diệu Nam trong lúc cá cược là lấy thắng thua quyết định nhưng tình huống trước mắt bọn họ lại không thua. Dựa vào quy tắc mà phán quyết, tạm thời vẫn là hòa 1-1, tất nhiên không cần bỏ ra bất kì cái gì cho vụ cá cược này.

"Lâm tiểu thư chắc cô biết rõ nhất định sẽ thua cược, chỉ có đồ đàn mới có thể đi cược thôi. Chúng ta chỉ cần lợi dụng quy tắc thi đấu một cách hợp lý, như vậy thì có thể đứng ở thế không thua. Quy tắc thi đấu của trận này cho tới giờ cũng không nói qua gì về chuyện sau khi hòa nhau có thể tiến hành thêm một trận nữa." Z Thần mỉm cười.

Thật ra phải nói đến là do Tổng Diệu Nam và Bùi Vũ Đường rất ngông cuồng.

Bởi vì cho dù là Tổng Diệu Nam hay là Bùi Vũ Đường cũng đều cho rằng mình nhất định thắng. Vậy nên vốn không có lập quy tắc thi đấu sau khi hòa, cũng trùng hợp bởi vì sự cuồng vọng này của hai người mà để Z Thần tìm được sơ hở trong của quy tắc.

Lúc này Z Thần phân tích những điều này với Lâm Yên chủ yếu là có hai nguyên nhân. Nếu để Lâm Yên tiến hành thi đấu với Không Quân căn bản không thể có thắng được, tất nhiên không chút nghi ngờ nào nhất định họ sẽ thua.

Kể từ đó ZH1 sẽ thua trận thi đấu cái từ hồi sinh này, mà nguyên nhân thứ hai cũng là vì vụ cá cược của Lâm Yên. Thật sự chẳng lẽ Lâm Yên thua trận này rồi phải đi hầu Tổng Diệu Nam hoặc là anh của cậu ta - Tổng Từ Nghĩa một đêm hay sao?

Về phần Bùi Vũ Đường có phải chui qua háng Tổng Diệu Nam hay phải giải tán đội xe nhỏ của cậu ta hay không thì Z Thần không quan tâm. Chuyện này cũng không liên quan gì đến anh ta, cho dù Bùi Vũ Đường thua rồi thực hiện vụ cá cược, đó cũng là chính đáng đời cậu ta thôi, không làm liên lụy tới ZH1 và Lâm Yên là được.

"Ha ha sao rồi, không dám so tài nữa à? Không lý nào lại có đồ hèn nhất như vậy?" Nghe Z Thần phân tích như vậy, Tổng Từ Nghĩa bỗng nhiên cười với cái điệu lạnh lùng.

Tổng Từ Nghĩa vừa dứt lời, Z Thần thần nhiên nói: "Cái phép khích tướng này của cậu cũng không có tác dụng đối với chúng tôi đâu. Chỉ cần chúng tôi không đồng ý, sau đó kéo dài trận cuối cùng này vô thời hạn thì các người vĩnh viễn đừng nghĩ thắng được ZH1 và Lâm tiểu thư. Thứ hèn nhất cũng chẳng hề gì, loại lời nói này chả có nghĩa gì, chúng tôi là đội đua chỉ dựa theo quy tắc mà làm việc."

- - -

Ngáp ngắn ngáp dài Tui hold không nổi nữa rồi((((...))

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 181: Nổi nhục lớn nhất

Edit: Er ■ (① ω ①) ■

Beta: Cá

"Nói nhiều như thế không phải đồ hèn nhất thì là gì? Thi đấu còn không dám, ở đây mà khoác lác à." Sắc mặt Tổng Từ Nghĩa lạnh xuống.

Nếu quả thật dựa theo suy nghĩ của Z Thần thì bọn họ đúng là không thể thắng nổi ZH1, càng không thể thắng cô gái kia. Người ta không đấu thêm trận

nữa với bọn chúng, quy tắc thi đấu cũng không đề cập thêm nữa thì sao mà thắng nổi?

"Ha ha, thật sự là một đám hèn nhát." Tổng Từ Nghĩa ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Bùi Vũ Đường, mẹ nó mày quả thật không phải là một thằng đàn ông. Bộ mặt của cánh đàn ông đúng là bị mày làm cho mất sạch."

Nghe vậy Bùi Vũ Đường nhếch mép, hoàn toàn mất hy vọng: "Thì sao nào, lúc thi đấu ông đây không thèm thi cùng chúng mày, có tức không? Tức chết chúng mày đi!"

Cậu ta thua thì không quan trọng nhưng tuyệt đối không thể để liên lụy tới Lâm Yên, nếu như không thi đấu thì không ai bị thiệt cả, tất cả đều vui vẻ. Đối thủ của đợt thi đấu cuối cùng này thế nhưng là một người đứng trên đỉnh danh vọng - Không Quân, người đã trên đường đua lấy được hạng 8 của thể thức giải đấu vòng tròn hạng hai toàn cầu. Đầu óc cậu ta dĩ nhiên không có vấn đề, biết chắc là sẽ thua thì ai lại còn đi thi đấu nữa.

"Ha ha..."

Lúc này Tổng Từ Nghĩa tiến lên mấy bước, đi đến bên cạnh Bùi Vũ Đường, tay vỗ nhẹ vào má phải của Bùi Vũ Đường: "Thằng súc sinh này, mày thật đúng là xảo trá."

"Mẹ nhà mày!"

Bùi Vũ Đường tròn mắt, trên trán nổi đầy gân xanh, vốn định động thủ ra tay nhưng lại nhịn xuống.

Cậu ta đã đồng ý với anh cả, từ nay trở đi tuyệt đối sẽ không đánh nhau nữa, nếu không hậu quả tự mình gánh chịu.

"Thế nào, muốn động thủ à? Mày thử xem?" Tổng Diệu Nam tiếp tục vỗ vào má phải Bùi Vũ Đường.

Không đợi Bùi Vũ Đường mở miệng, Lâm Yên đang ngồi ghé ở giữa bỗng nhiên lập tức đứng lên, nhìn thẳng vào mắt Tổng Từ Nghĩa: "Tôi không nói là tôi không thi đấu."

Lâm Yên vừa dứt lời, Tổng Từ Nghĩa hơi sững sờ lập tức ngừng tay lại, ánh mắt rơi trên người Lâm Yên: "Được, đây chính là cô nói, tôi không phá quy tắc mà ép buộc các người thi đấu."

"Đương nhiên." Lâm Yên nói.

Việc này, sắc mặt thành viên của đội ZH1 và Bùi Vũ Đường biến đổi, Lâm Yên điên rồi sao?

Bọn họ hoàn toàn có thể lợi dụng quy tắc giải đấu mà hết sức trì hoãn kéo dài thời gian!

"Haizz.."

Z Thần nhìn chăm chăm Lâm Yên, trong miệng than nhẹ một tiếng. Lâm Yên này quá ngông cuồng tự cao tự đại, như vậy là đã cắn câu của bọn Tổng Diệu Nam rồi.

"Chị Yên, chị điên rồi sao?" Bùi Vũ Đường đẩy kính ngác nhìn về phía Lâm Yên: "Trận đấu tiếp theo đối thủ chính là Không Quân - đội trưởng đội Speed đó!"

Chẳng qua bây giờ có nói gì cũng đều vô nghĩa, Lâm Yên đã đáp ứng rồi. Hơn nữa loại người như Tổng Từ Nghĩa này tuyệt đối sẽ không cho cơ hội đối ý.

Lúc này, Tổng Từ Nghĩa lấy điện thoại ra gọi một cú điện thoại.

"Này Không Quân, lúc nào thì đến?"

"Được, ở khu chuẩn bị đấu trường của ZH1, anh tới đi, chuẩn bị thi đấu tiếp."

Nói xong, Tổng Từ Nghĩa cúp điện thoại.

Qua mấy phút có tiếng đập cửa vang lên.

Tổng Diệu Nam liền vội vàng bước tới, mở cửa chính của khu chuẩn bị thi đấu ra.

Chỉ thấy bên ngoài là một người đàn ông tay đang cầm mũ, mặc bộ quần áo màu lam là trang phục chính thống của đội Speed, chậm rãi tiến vào khu chuẩn bị hậu cần.

"Đội trưởng!"

Nhìn thấy chàng trai, mấy thành viên đội Speed vội vàng vây quanh lại, mặt mũi ai cũng uất ức đến cực điểm, y như mấy đứa trẻ phạm sai lầm, không dám nhìn thẳng vào anh ta.

Không Quân cắt mái tóc ngắn, nhìn trông mười phần sung sức, chỉ là lúc này sắc mặt có chút không vui.

"Sao nào? Nghe nói bốn người các cậu trên đường đua lại thua bởi một cô gái." Không Quân liếc qua mấy thành viên đội Speed.

Đối với Không Quân, đối với Speed mà nói thì đó là sỉ nhục lớn nhất.

--

Đừng quên những cmt và vote xinh xẻo của các bạn nha~

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 182: Có quen biết Yeva?

Edit: Er (Ⓢ Ⓜ Ⓢ)

Beta: Byun

"Đội trưởng, thật xin lỗi... Là tại chúng tôi lơ là và sơ suất. Nếu cho chúng tôi một cơ hội nữa..." Một thành viên của đội Speed cắn răng nói.

Đừng nói là đội trưởng Không Quân, ngay cả chính bọn họ cũng đều cảm thấy vô cùng sỉ nhục.

"Cho mấy người một cơ hội?" Nghe thế Không Quân cười lạnh: "Trên đường đua, thắng chính là thắng, thua chính là thua. Các cậu thua thi đấu xong có thể chỉ vào đối thủ nói 'có bản lĩnh thì đấu lại, vừa rồi là bọn tôi phạm sai lầm' sao? "

Mấy thành viên của Speed bị Không Quân nói một câu thì không ai nói được gì nữa.

Như Không Quân nói, trên đường đua, thắng chính là thắng, thua chính là thua. Trận đua chỉ chú trọng kết quả, ai sẽ đi quản cậu phạm sai lầm gì hay không?

"Biểu hiện của các cậu lần này thực sự khiến tôi rất thất vọng, bốn người trên đường đua vây một cô gái. Kết quả còn bị người ta vượt mặt, xem ra là muốn tôi cân nhắc một chút nên đổi một nhóm thành viên mới." Không Quân lạnh nhạt nói.

Nghe thấy thế thành viên của Speed đồng thời cúi thấp đầu xuống hơn nữa.

Hoàn toàn chính xác, đội trưởng Không Quân nói không sai. Bốn người bọn họ trên đường đua không thắng nổi một người, chuyện này mà truyền ra ngoài...

"Được rồi. Không Quân, cậu đừng trách bọn họ nữa. Dù sao chỉ là thi đấu giao hữu mà thôi, không phải là thi đấu chính thức. Huống hồ đối phương cũng không có danh tiếng gì nên họ chủ quan khinh địch, không dùng hết sức lực, có thể lý giải được." Tống Tử Nghĩa đứng bên cạnh cười nói.

Lập tức mấy thành viên đội Speed nhìn Tống Tử Nghĩa bằng ánh mắt cảm kích.

Bọn họ cho rằng Tống Tử Nghĩa nói rất đúng, cũng nói trúng ý của bọn họ.

Nếu sớm biết cô gái kia có chút bản lĩnh, bọn họ sẽ không phớt lờ như vậy. Trong nháy mắt lúc xuất phát đua, tất nhiên họ sẽ sử dụng toàn lực, không có khả năng cho cô gái kia một cơ hội nào.

"Tống Tử Nghĩa, cậu yên tâm đi. Mặc dù thành viên của tôi xuất hiện một điểm nhỏ ngoài ý muốn nhưng kết quả là vẫn như cũ, trận đấu này sẽ không thua như vậy." Không Quân nhìn về phía Tống Tử Nghĩa nói.

"Ha ha, đại thần Không Quân, đương nhiên là tôi tin tưởng cậu. Người đứng thứ 8 của giải đấu vòng tròn hạng hai quốc tế chẳng lẽ còn có cái gì ngoài ý muốn sao? " Tống Tử Nghĩa cười nói.

"Đúng rồi, đại thần Không Quân, trước cậu có nói... Cậu quen đại thần Lăng Mãng, lúc nào hãy giới thiệu hãy giới thiệu cho chúng tôi một chút đi. Đại thần Lăng Mãng mà đến nước Hoa thì tôi chắc chắn sắp xếp đầy đủ, đảm bảo các cậu sẽ hài lòng." Tống Diệu Nam bên cạnh cười nói.

"Ha ha, Lăng Mãng là đối thủ mà tôi coi trọng nhất. Nếu có cơ hội thì nói không chừng tôi mời từ thần đường đua Yeva đến luôn." Không Quân mỉm cười.

"Thật sao?" Tống Diệu Nam kinh ngạc: "Trước đó đại thần Không Quân còn nói quen Yeva... Là thế này phải không?"

"Đương nhiên." Không Quân lườm Tống Diệu Nam một chút: "Tôi còn nhớ lúc thi đấu vòng tròn hạng hai quốc tế, Lăng Mãng kia lần đầu tiên tham gia tham gia thi đấu có quy mô lớn. Sự phụ cậu ta là từ thần đường đưa Yeva đến trợ giúp. Các cậu không biết đấy thôi, từ thần đường đưa Yeva mười phần thường thức tôi, nói năng lực của tôi còn hơn cả Lăng Mãng, muốn thu tôi làm học trò, chỉ là lúc đó tôi không đồng ý mà thôi."

"Đại thần Không Quân." Mặt mũi Tống Diệu Nam tràn đầy kích động, giờ ngón tay cái lên với Không Quân: "Thật trâu bò!"

Lời Không Quân vừa nói ra, Lâm Yên ở bên ngoài nhóm cảm nín, con hàng này thật biết nỏ?

Cô căn bản không nhận ra cậu ta, còn nói năng lực cậu ta trên Lăng Mãng.. Cô còn muốn nhận cậu ta làm học trò, còn bị từ chối? Còn tí liêm sỉ không vậy?

"Ha ha, đại thần Không Quân, chuyện này về sau lại nói tiếp. Trước hết chúng ta thắng cuộc tỷ thí này đã. Sau đó, tôi sẽ sắp xếp một buổi tiệc vào buổi tối hôm nay." Tống Tử Nghĩa nói.

Hiện tại, quan trọng nhất chính là tiếp tục thi đấu, những việc khác thì để đến bữa tiệc tối nay nói sau.

- ----

Ghê thật:> ai nhận ai làm học trò còn từ chối cơ:))))...

Hôm nay hết rồi nha. Sang ngày mới mất rồi. Cả team nay đã rất mệt để chạy dl đáp ứng nhu cầu độc giả QAQ ~ sáng mai còn có tiết phải lên lớp. Thôi không than vãn nhiều nữa, chúc các cậu ngày mới tốt lành nha. Cảm ơn sự ủng hộ nhiệt tình từ các độc giả thân mến ạ.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 183: Mở trò đùa quốc tế à?

Edit: Er ■ (① ω ①) ■

Beta: Myl

"Tôi cũng rất tò mò, ai ở trên đường đua đã thắng bốn thành viên của tôi?" Không Quân đứng nguyên chỗ cũ, lạnh lùng nhìn về phía Lâm Yên đang đứng cạnh thành viên đội "ZH1" và Bùi Vũ Đường dò xét.

"Là tôi."

Lâm Yên phẩy tay ý bảo đám người "ZH1" và Bùi Vũ Đường tránh ra.

Bọn họ nhanh chóng lùi sang một bên.

Lâm Yên đối diện với ánh mắt của Không Quân, nói với vẻ mặt không cảm xúc: "Có gì sao?"

"Ha ha ha, đúng là cái đồ không biết sống chết. Nếu không phải thêm trận thi đấu này thì sao cô có thể tỷ thí với đội trưởng của bọn này? Mẹ nó! Đủ để cô dương dương tự đắc cả đời đấy!" Một thành viên của "Speed" nhìn Lâm Yên chằm chằm, to tiếng cười trào phúng.

Nhưng Không Quân nhìn thấy Lâm Yên thì trong tích tắc trên mặt anh ta vốn còn đang cười nhạo thì giờ đây đã cứng đờ rồi bay biến đi. Trong mắt ánh lên vẻ kinh ngạc không thể tin nổi.

Nhưng ngay sau đó, lông mày Không Quân nhíu sâu, lắc lắc đầu rồi lấy tay vuốt vuốt cặp mắt của mình. Chẳng lẽ là anh ta xuất hiện ảo giác... Hay là nhìn nhầm rồi?

Một lát sau, Không Quân một lần nữa nhìn về phía Lâm Yên.

Giây phút này, ánh mắt Không Quân dừng trên người Lâm Yên. Đôi mắt đột nhiên long lanh đầy xúc động, hết sức khoa trương vô thức lùi lại mấy bước.

Làm sao có thể...

Làm sao lại xảy ra loại chuyện này?

Bây giờ anh ta là đang nằm mơ sao?

Cô gái này, gương mặt ấy!

Từ thần đường đua...

Yeva!!!

Không Quân nhìn chăm chăm Lâm Yên, hít sâu một hơi.

Tuy mỗi lần từ thần đường đua xuất hiện đều có ý ẩn đi gương mặt của mình. Thậm chí có vài người không rõ Yeva là nam hay nữ, trưởng thành xinh đẹp hay xấu xí, nhưng Không Quân đã từng được thấy khuôn mặt thật của từ thần đường đua Yeva.

Năm đó tại trận đấu theo thể thức vòng tròn hạng hai toàn cầu. Lần đầu tiên Lăng Mãng tham dự giải đấu có quy mô lớn như vậy, cũng là lần đầu tiên anh ta tiến vào đường đua của giải đấu theo thể thức vòng tròn hạng hai trên thế giới.

Từ thần đường đua Yeva đồng ý lời mời của Lăng Mãng nên tới khu khách quý quan sát trận đấu.

Mặc dù rất nhiều tuyển thủ chuyên nghiệp cũng biết từ thần đường đua tới nhưng những người ngồi ở khu vực khách quý cũng không ít. Vậy nên không ai biết rốt cuộc ai là từ thần đường đua Yeva.

Mà sau khi trận đấu kết thúc, vì quá tò mò đối với từ thần đường đua Yeva, cho nên Không Quân đã âm thầm đi theo Lăng Mãng.

Kết quả, trong phòng đơn chuẩn bị thi đấu, Không Quân đã tận mắt nhìn thấy Lăng Mãng gọi một cô gái trẻ tuổi là "sư phụ".

Mọi người đều biết Lăng Mãng chỉ nhận duy nhất một người làm thầy, ngoại trừ từ thần đường đua Yeva ra thì không có ai khác.

Nhớ kỹ vào lúc ấy, Không Quân thậm chí còn không dám tin vào hai mắt của mình. Từ thần đường đua Yeva lại là một tay đua nữ, tuổi còn trẻ, hơn nữa còn cực kì xinh đẹp!

Thậm chí, Không Quân còn chụp trộm một tấm ảnh của Lăng Mãng và từ thần đường đua ở trong phòng chuẩn bị thi đấu!

Mà cô gái trước mặt này, Không Quân có thể khẳng định 100% cô ấy chính là người bên trong phòng chuẩn bị thi đấu của Lăng Mãng kia!

Ngay cả cuộc trò chuyện cô ấy nói với Lăng Mãng, Không Quân cũng nhớ rất rõ ràng.

Cô gái trẻ tuổi xinh đẹp kia, hai ba câu đã chỉ ra vấn đề của Lăng Mãng trên đường đua. Hơn nữa Lăng Mãng không chỉ kiên nhẫn nghe, thỉnh thoảng còn dùng giấy bút ghi chép lại, không phản bác lại nửa lời nửa.

"Đội trưởng?"

Thấy Không Quân có chút choáng váng, thành viên "Speed" gọi Không Quân một tiếng.

"Gặp ma rồi..."

Trong lòng Không Quân âm thầm suy nghĩ, anh ta không thể nào hiểu được tại sao từ thần đường đua Yeva lại xuất hiện ở chỗ quý quái chim không thêm ị thế này. Quan trọng nhất chính là đối thủ cậu ta chuẩn bị thi đấu... Là sư phụ của Lăng Mãng, từ thần đường đua Yeva?

Mở trò đùa quốc tế gì vậy?

Anh ta không thể đấu với từ thần đường đua Yeva, tuyệt đối không có khả năng, cả đời này cũng tuyệt đối không có khả năng!

--

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 184: Nếu không hãy suy nghĩ thêm một chút?

Edit: Er ■ (Ⓛ ω Ⓛ) ■

Beta: Myl

"Đội trưởng, tôi biết loại người này làm đối thủ của anh sẽ vô cùng si nhục thanh danh của đội trưởng..."

Một thành viên của "Speed" mở miệng.

Nhưng mà tên này còn chưa kịp dứt lời thì Không Quân lập tức giận dữ, trước mặt bao người hung hăng và bóp vào mặt tên này một cái.

"Chết tiệt, ngậm cái miệng thối của cậu lại cho tôi! " Không Quân chỉ thành viên kia, quát.

Bị Không Quân hung hăng tát một cái, sắc mặt thành viên kia kì quặc, không hiểu nhìn về phía Không Quân, sao đội trưởng lại đánh cậu ta?

Lúc này thành viên ở đội "ZH1" nhìn thấy Không Quân lạ thường, trên mặt đầy vẻ "không hiểu gì".

Không phải là vì thành viên của "Speed" thua Lâm Yên cho nên Không Quân mới tức giận như vậy đâu chứ.

"Đi thôi, ra đường đua."

Lâm Yên ném tạp chí trong tay ra một bên, chậm rãi đứng dậy, tầm mắt dừng lại trên người Không Quân, mở miệng nói.

Đám người Z Thần mặc dù không hy vọng Lâm Yên và Không Quân đấu với nhau nhưng bây giờ có làm gì cũng không thể thay đổi được, chỉ có thể đành để vậy thôi.

"Không Quân, nhìn cậu thi đấu thì tôi nghĩ đây sẽ là vở kịch một vai chính thôi, ha ha ha." Tống Từ Nghĩa cười cười với Không Quân.

Thấy Lâm Yên đứng dậy, Không Quân vội vàng lắc đầu nói: "Chuyện này, ban này cô mới thi đấu với thành viên của đội tôi nhất định là chưa được nghỉ ngơi tốt lắm. Hay là cô cứ nghỉ ngơi trước đi rồi thi đấu tiếp hoặc là hoãn lại đi, thế nào?"

Không Quân vừa dứt lời, mọi người ở đây ai cũng sững sờ. Nhất là đám người Tống Từ Nghĩa và Tống Diệu Nam. Hoàn toàn không thể hiểu nổi, Lâm Yên nghỉ ngơi không tốt thì liên quan gì đến bọn họ, sao Không Quân lại có tinh thần thể thao như thế?

"Được thôi!"

Nghe vậy Bùi Vũ Đường vội vàng gật đầu, nhìn về phía Không Quân nói ngay: "Vậy thì dời lại đi!"

"Đứng đúng đúng, người anh em nói rất hay, thi đấu phải công bằng một chút." Không Quân gật đầu liên tục.

Không đợi Bùi Vũ Đường nói xong, Lâm Yên chợt lên tiếng: "Không cần, đến cũng đến rồi, tốc chiến tốc thắng đi. Tôi không có nhiều thời gian mà chạy tới chạy lui nơi này như vậy."

"Nếu không cô hãy suy nghĩ thêm một chút?" Trần Không Quân chảy một dòng mồ hôi lạnh, nói đùa gì vậy? Để cậu ta thi đấu tính thời gian với tứ thần đường đua Yeva, vô duyên vô cớ tự chuốc lấy tai vạ, dựa vào đâu?

"Không Quân, nếu bọn họ không biết điều như thế thì cậu đừng quản tinh thần thi đấu làm gì?! Như cô ta nói luôn đi, tốc chiến tốc thắng." Tống Từ Nghĩa hơi mất kiên nhẫn nói.

"Vừa rồi tôi mới biết một chút... Hiện tại là đang hoà không phân thắng bại, tôi có thể từ chối thi đấu tính thời gian, còn có quyền lùi lại thi đấu." Không Quân tiếp tục nói.

Ánh mắt của đám người ZH1 và Bùi Vũ Đường, nhìn về phía Không Quân càng lúc càng kì dị hơn, rốt cuộc anh ta có ý gì?

Không chỉ đám người Bùi Vũ Đường còn cả vài thành viên đội "Speed" cũng không thể nào hiểu được đội trưởng bọn họ đang nghĩ gì.

Sao vô duyên vô cớ lại muốn lùi lại thời gian thi đấu?

"Thật xin lỗi, trước đó quý tộc rõ ràng bỏ sung, đồng thời ban tổ chức thi đấu Bùi Vũ Đường và anh em Tống Từ Nghĩa cũng đã nói rõ ràng, thi đấu tính giờ cần phải thực hiện ngay bây giờ." Lâm Yên thăm dò phía Không Quân.

Thực ra trong lòng Lâm Yên cũng có chút không hiểu. Bản thân cô chưa bao giờ lộ mặt trước công chúng, Không Quân này hẳn là sẽ không là nhận ra cô chứ... Nếu không thì vì sao lại không muốn thi đấu có tính thời gian với cô.

Nhưng bất kể là thế nào, Không Quân này muốn trì hoãn thi đấu, Lâm Yên sẽ không đồng ý đâu. Cô đã tốn thời gian để tiến hành thi đấu, đến cũng đến rồi, chắc chắn phải giải quyết xong ngay tại đây.

- - -

Bạn quá đi ò, ai cho tôi thời gian đây? o(∩____∩)o

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 185: Tôi nhận thua, được chưa?

Edit: Er ■ (① ω ①) ■

Beta: Dochan

"Được, tôi đây nhận thua được chưa?" Không Quân nhìn chăm chăm Lâm Yên, trên mặt đầy vẻ bất đắc dĩ nói.

"Nhận thua?"

Không Quân vừa dứt lời, khu chuẩn bị hậu cần ai ai cũng nhất thời choáng váng. Nhất là thành viên đội "Speed". Đội trưởng bọn họ điên rồi, sao lại muốn nhận thua?

"Nếu cậu muốn nhận thua thì đương nhiên có thể, trận này coi như chúng tôi thắng." Lâm Yên gật nhẹ đầu với Không Quân.

Thi đấu tính giờ thì nhất định phải hoàn thành ở đây, nhưng nếu đội trưởng "Speed" nhận thua thì khác. Vậy coi như thi đấu tính giờ Lâm Yên chiến thắng "ZH1" thắng.

"Không Quân, cậu làm gì vậy, nhận thua?" Sắc mặt Tống Tử Nghĩa âm trầm nhìn về phía Không Quân, tới để đùa giỡn bọn họ à?

"Thật xin lỗi, hôm nay tôi không khỏe, khả năng là không thi đấu trên đường đua được, cho nên chỉ có thể nhận thua." Không Quân đáp với vẻ dĩ nhiên.

Trên đường đua bị tử thần đường đua Yeva chèn ép thì không bằng trực tiếp nhận thua.

Thực ra, nếu Không Quân có thể đấu một trận với tử thần đường đua Yeva thì coi như là thua cũng là vinh hạnh rất lớn, nhưng điều kiện tiên quyết chính là phải có người biết anh ta thua trong tay tử thần đường đua Yeva.

Đáng tiếc là căn bản không có điều kiện tiên quyết này. Ngoại trừ Không Quân ra thì căn bản không ai biết anh ta bại bởi tử thần đường đua Yeva cả, dù Không Quân có đi khắp nơi tuyên truyền nhưng nếu tử thần đường đua Yeva không ra mặt thì cũng không có bất kỳ ai tin tưởng. Người trong giới sẽ chỉ nói toàn đội anh ta bại bởi một kẻ nghiệp dư yêu thích đua xe thôi!

Nhưng nếu như Không Quân chính mình nhận thua, vậy thì sẽ khác. Đầu tiên, chuyện này sẽ bị truyền đi, coi như là truyền ra ngoài thì người bên ngoài cũng chỉ nói anh ta rộng lượng, không so đo với một cô gái yêu thích đua xe, thậm chí còn có ý nhường nhịn nhận thua, cho cô gái yêu thích đua xe đó tự tin!

"Không Quân... Cậu đang đùa tôi sao?" Dưới đáy mắt Tống Tử Nghĩa ngập tràn ý lạnh.

"Tống Tử Nghĩa, tôi không có thời gian đùa giỡn với cậu, để tôi tự mình ra trận ức hiếp một cô gái yêu thích xe đua, chuyện này tôi không làm được. Cậu đi tìm người khác đi, cứ vậy đi, tôi nhận thua!" Không Quân nhìn thẳng vào Tống Tử Nghĩa, hừ lạnh một tiếng.

Không để cho đám người Tống Tử Nghĩa có cơ hội mở miệng nói tiếp thì Không Quân nhìn lướt qua vài thành viên của "Speed", giọng điệu lạnh lùng nói: "Còn không mau theo tôi đi!"

Dứt lời, Không Quân nhanh chóng rời đi cùng vài thành viên của đội "Speed".

...

Sau khi đã rời khỏi trường đua, lúc này Không Quân mới thở phào nhẹ nhõm. Hôm nay thật sự là quá nguy hiểm!

"Đội trưởng, rốt cuộc có chuyện gì xảy ra... Đang yên đang lành, tại sao lại muốn nhận thua?" Một thành viên của "Speed" vẫn không thể nào hiểu được hành động của đội trưởng Không Quân.

Trận đấu tính đến giờ này rõ ràng nhất định sẽ thắng, căn bản một chút lo lắng cũng không hề có, nhưng đội trưởng của bọn họ sao lại nhận thua?

Mới vừa đội trưởng nói không muốn ức hiếp một kẻ yêu thích xe đua, vài thành viên của "Speed" nghe thấy thế hiểu ngay đây chỉ là nói dối, đội trưởng là người thế nào, bọn họ còn có thể không rõ ràng sao?

Không Quân lạnh lùng nhìn về phía các thành viên, nói: "Trước đó tại sao các người lại thua, sau trận đấu không xem lại video à?"

"Có... Cô gái kia là người điên, vận may của cô ta quá tốt, liên tục vượt qua ba lần đường rẽ của đường đua. Chắc chắn là dựa vào vận may mới vượt qua được, nếu vận may của cô ta hơi kém một chút thì hẳn là đã mất mạng rồi." Một thành viên nào đó của "Speed" nói.

"Cậu chả biết cái quái gì cả!" Không Quân chỉ tên kia, tức giận mắng to.

"Hả?" Thấy mình bị chửi, sắc mặt cậu ta kì quái, chẳng lẽ không phải là như vậy sao?

"Mấy người đều là đồ đàn, có biết cô gái vừa rồi thi đấu với các cậu rốt cuộc là ai không?" Không Quân hừ lạnh một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 186: Rốt cuộc cô gái kia là ai?

Edit: Er ■ (① ω ①) ■

Beta: Dochan

"Tôi biết... Hình như là một người bạn của Bùi Vũ Đường, là một kẻ yêu thích đua xe..." Một thành viên khác của "Speed" mở miệng nói.

"Kẻ yêu thích đua xe?" Không Quân cười lạnh một tiếng, quét mắt nhìn tất cả thành viên: "Mấy người các cậu đúng là tứ chi phát triển, không có đầu óc. Toàn những người chưa trưởng thành, bốn người đồng thời ở một phe, trên đường đua lại bị một kẻ yêu thích xe đua xử lý?"

"Đội trưởng, tôi thừa nhận lần này là do chúng tôi chủ quan khinh địch. Nếu như cho chúng tôi một cơ hội..."

Thành viên trong Speed còn chưa dứt lời thì đã bị đội trưởng Không Quân xua tay.

"Đừng nói cho các cậu một cơ hội, có cho cậu mười cơ hội, một nghìn cơ hội, một vạn cơ hội. Các cậu cũng không thể thắng trận đấu này!" Không Quân nổi giận.

Nghe Không Quân nói, bốn thành viên hai mắt nhìn nhau, cho bọn họ một vạn cơ hội cũng không có khả năng thắng? Đội trưởng nói lời này rốt cuộc có ý gì, không tin tưởng bọn họ sao?

"Dù sao các cậu cũng là thành viên tham gia qua giải đấu theo thể thức vòng tròn hạng hai quốc tế. Coi như có lơ là và sơ suất thì cũng không thể bị một kẻ yêu thích đua xe xử lý được. Đừng nói kẻ yêu thích đua xe, thành viên của đội đua hàng đầu nước Trung Quốc này cũng không thể làm như vậy. Tôi nói cho các cậu biết, cô gái kia ngay cả tôi cũng không dám đua với cô ấy." Không Quân thờ dãi.

"Đội trưởng, rốt cuộc thì cô gái đó là ai?"

"Là ai?" Đầu tiên Không Quân nhìn quanh bốn phía, xác định không người thì lúc này mới xoay đầu lại, trong mắt hiện lên vẻ kính sợ: "Tử Thần đường đua... Yeva!"

"Cái gì? "

Không Quân vừa dứt lời, đôi mắt của bốn thành viên còn lại hơi co rút, hít sâu một hơi.

Sư phụ của Lăng Mãng, quán quân của giải đấu vòng tròn hạng nhất trên thế giới - Vệ Miện vương? Đã từng thoát khỏi các giải đấu hạng nhất, thậm chí còn tham gia các trận đấu đỉnh cao nhất, tử thần đường đua Yeva?!

Lúc này tất cả thành viên của "Speed" hoá đá ngay tại chỗ, trong mắt hiện ra vẻ không tài nổi tin nổi với vẻ mặt rung động.

Bọn họ... Được đấu với tử thần đường đua Yeva?

...

Cùng lúc đó bên trong khu chuẩn bị hậu cần của trường đua.

Lúc này đội trưởng Không Quân và thành viên của "Speed" đã đi khỏi, chỉ còn lại hai anh em Tống Tử Nghĩa và Tống Diệu Nam, còn có mười mấy tên thanh niên trai tráng khác.

Thành viên "ZH1" mặc dù không biết rốt cuộc là chuyện gì đang xảy ra, nhưng có thể khẳng định, đội trưởng "Speed" Không Quân nhận thua, cuộc tỷ thí này kết quả là "ZH1" thắng!

"Thật không nghĩ tới, đội trưởng "Speed" lại có quyết đoán như vậy, vận may quá tốt rồi!" Mộc Mộc nhẹ giọng cười một tiếng.

Thành viên "ZH1" cũng nghĩ sở dĩ Không Quân nhận thua là bởi vì như vừa rồi cậu ta nói, không nguyện ý khi dễ một cô gái yêu thích đua xe.

Đối với Không Quân, Z Thần và mấy thành viên trong lòng cũng kính nể không ít.

Tối thiểu nếu như là bọn họ thì nhất định sẽ không làm đi tới đây. Không vì đối thủ là cô gái yêu thích đua xe mà chủ động nhận thua, từ bỏ cơ hội thắng thì đấu giao hữu như vậy.

Bùi Vũ Đường làm gì còn hơi đâu để ý đến Không Quân sao lại nhận thua nữa. Lúc này mặt này cậu ta đang mừng hớn hở, ánh mắt vô cùng khiêu khích nhìn về phía Tổng Diệu Nam, trong miệng chặc chặc tặc lưỡi liên tục: "Tổng Diệu Nam, nói thế nào nhỉ, cho mày một chút thời gian để chuẩn bị tâm lý hay là làm luôn?"

Nếu thắng cuộc tỷ thí này thì Bùi Vũ Đường tất nhiên là để Tổng Diệu Nam làm tròn lời hứa, lần này cả gốc lẫn lá cậu ta sẽ bắt Tổng Diệu Nam tới để trả!

"Mẹ nhà mày..." Tổng Diệu Nam nhìn chằm chằm Bùi Vũ Đường, nghiêng răng nghiêng lợi, nổi giận lôi đình nói: "Nhất định là mày đã mua chuộc Không Quân, nếu không thì tại sao Không Quân lại nhận thua? Mày là đồ tiểu nhân hèn hạ vô sỉ!"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 187: Tuyệt đối sẽ không đánh nhau

Edit: Er ■ (① ω ①) ■

Beta: Dochan+ Richi

Nghe vậy, Bùi Vũ Đường nhếch mép nói: "Bớt ở chỗ này đánh rầm đi. Tao còn không nhận ra Không Quân đấy, càng không có phương thức liên lạc với anh ta chứ đừng nói gì là chuyện mua chuộc. Mày có chứng cứ không, nếu có thì lấy ra đây cho mọi người nhìn thử xem."

Tổng Diệu Nam làm gì có bằng chứng nào trong tay, chắc chắn là không lấy ra được.

"Tổng Diệu Nam, tao nói mày sẽ không phải là không đánh cược nổi, dám cược mà không dám chịu thua?" Thấy Tổng Diệu Nam không nói lời nào, Bùi Vũ Đường cười lạnh nói.

"Ha ha Bùi Vũ Đường, mẹ nó mày dám giở trò với tao?" Sắc mặt Tổng Tử Nghĩa âm trầm, khóe miệng hơi nhếch lên, ánh mắt gắt gao bao lấy Bùi Vũ Đường, nở nụ cười lạnh lẽo.

"Ha, mày nhất định cho là vậy thì tao cũng hết cách rồi. Có chứng cứ thì lấy ra, không có thì mau tới đây chui háng của tao. À còn nữa, đừng quên giải tán đội xe ròm kia của mày. " Bùi Vũ Đường không hề để ý.

"Bùi Vũ Đường, mày thật đúng là chưa nếm mùi đòn bao giờ."

Lúc này Tổng Tử Nghĩa nhe răng cười tợn, lui về sau mấy bước, nói với hơn mười gã còn lại: "Nơi này không gian quá chật hẹp, kéo chúng nó ra ngoài. Còn cả con nhóc thôi kia nữa, kéo hết ra ngoài."

Nói xong, Tổng Tử Nghĩa và Tổng Diệu Nam quay người đi ra giữa sân chuẩn bị thi đấu.

Một giây sau, thành viên của "ZH1" và Bùi Vũ Đường bị lôi ra ngoài.

Bên ngoài chuẩn bị hậu cần ở giữa là con đường chuẩn bị trường đua, Bùi Vũ Đường bị đám người đưa tới đây.

"Sao, chúng mày muốn làm gì?"

Bùi Vũ Đường nhìn Tổng Tử Nghĩa và Tổng Diệu Nam với ánh mắt hình viên đạn.

"Tao đây không biết, không liên quan tới tao, mày phải hỏi anh trai của tao nhé." Tổng Diệu Nam nói.

"Ha ha Tổng Tử Nghĩa, mày muốn làm gì, thua quá nên cay cú sao? Không muốn nhận thua?" Bùi Vũ Đường cả lơ phát phơ nhìn chằm chằm Tổng Tử Nghĩa.

Lúc này Tổng Tử Nghĩa chậm rì rì đi tới cạnh Bùi Vũ Đường, không đợi Bùi Vũ Đường nói tiếp thì cánh tay gã đã giơ lên. Đột nhiên "bốp" một tiếng, và mạnh vào mặt Bùi Vũ Đường.

"Cái đ*ch. Mẹ nó. Trời ạ!"

Không hiểu sao lại bị vả cho một bạt tai, Bùi Vũ Đường lập tức nóng mặt, chuẩn bị muốn ra tay đáp trả.

Nhưng trong đầu Bùi Vũ Đường lại hiện ra bộ dạng của anh cả, đã giờ nắm đấm lên lại chậm chạp không đánh xuống.

Cậu đã đáp ứng anh cả là tuyệt đối sẽ không đánh nhau...

Thừa dịp sơ hở này, Bùi Vũ Đường bị vài tay thanh niên gắt gao tóm chặt.

"Bùi Vũ Đường, đồ súc sinh nhà mày, không đi ra ngoài hỏi thăm một chút Tổng Từ Nghĩa tao là ai mà lại tới đây giờ trò với tao? " Tổng Từ Nghĩa vỗ vỗ mặt Bùi Vũ Đường, chọt nắm lấy tóc Bùi Vũ Đường: "Đồ súc vật, tao nói cho mày biết. Tao không quan tâm Không Quân có phải là bị mày mua chuộc không, bất kể là bọn mày thắng hay thua thì kết cục đều giống nhau."

"Tổng Từ Nghĩa... Mẹ nhà mày, mày cứ chờ đấy cho ông đấy!" Bùi Vũ Đường hung tợn nhìn Tổng Từ Nghĩa, chửi ầm lên.

"Bốp! "

Một giây sau, Tổng Từ Nghĩa lại giơ tay hung hăng đánh vào mặt Bùi Vũ Đường, cười lạnh lẽo: "Nhìn mày đi. Bộ dạng của một con chó, chửi một câu nữa xem thử?"

"Tổng Từ Nghĩa, tao XXX mày!" Bùi Vũ Đường nhổ bãi nước bọt vào mặt Tổng Từ Nghĩa.

"Thằng ôn con này, tao thấy là mày muốn chết đây mà!" Tổng Từ Nghĩa lập tức nổi giận lôi đình, tiếp tục cho Bùi Vũ Đường mấy bạt tai vang dội rồi đập một cú cực mạnh vào bụng Bùi Vũ Đường.

"Các người đủ chưa, đừng khinh người quá đáng, còn tiếp tục nữa chúng tôi sẽ báo cảnh sát!"

Lúc này, Mộc Mộc của "ZH1" nhin không được nghiêm nghị quát to.

- - -

Huhu, Quấn Quấn up tận 30 chương, hai hôm rồi team mới beta xong có ngần này chương, thật xin lỗi vì làm chậm tiến độ mọi người:(:(

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 188: Cô gái kia là quái vật sao?

Edit: Er ■ (① ω ①) ■

Beta: Dochan

Tổng Từ Nghĩa liếc qua đám người Z Thần và Mộc Mộc, cười lạnh: "Chuyện này không liên quan đến chúng mày, ít xen vào việc của người khác đi nếu không tao đánh hết tất cả!"

Lúc đang nói chuyện, vài gã thanh niên đã giữ lấy thành viên "ZH1".

Chợt ánh mắt Tổng Từ Nghĩa rơi vào người Lâm Yên cách đó không xa, cười nói: "Nhìn một chút xem, thằng này uất ức cỡ nào, vô dụng cỡ nào. Cô em có muốn theo tôi không, chỉ cần cô phục vụ tôi nhẹ nhàng khoan khoái thì khẳng định so với đi theo phế vật này cô sẽ được rất nhiều lợi ích."

Nghe vậy sự lạnh lẽo trong đáy mắt Lâm Yên lóe lên.

Nhưng Lâm Yên nhanh chóng hít một hơi thật sâu, nhất định cô phải bình tĩnh... Cô đã tự đồng ý và hứa với bản thân là về sau cô sẽ không đánh nhau nữa... Cô muốn phôi sạ quan hệ với đoạn kí ức âm u kia.

"Thế nào, không nguyện ý?" Tổng Từ Nghĩa thấy Lâm Yên không nói chuyện, lập tức cười lạnh: "Tôi đây sẽ đánh nó, đánh tới khi cô quỳ xuống quỳ xuống cầu xin mới thôi!"

Tổng Từ Nghĩa nói xong, lập tức liếc mắt ra hiệu cho mấy thằng bên cạnh.

Thấy ánh mắt ra hiệu của Tổng Từ Nghĩa, mười mấy gã lực lưỡng vây quanh Bùi Vũ Đường liên tục giáng đòn, đấm đá.

"Tổng Từ Nghĩa... Mày cứ chờ đấy, ông đây mà không giết mày..." Bùi Vũ Đường nói không ngừng chửi, lời toàn bộ người nhà của Tổng Từ Nghĩa đảo lên.

"Đứng ra hết cho tao!" Mặt Tống Từ Nghĩa âm trầm, trong nháy mắt xông lên phía trước, tay trái hung hăng nắm lấy tóc Bùi Vũ Đường, tay phải không ngừng đánh vào mặt Bùi Vũ Đường.

Lúc này khóe miệng Bùi Vũ Đường đã chảy cả máu.

...

"Pặc"

Bỗng nhiên Lâm Yên xuất hiện cạnh Bùi Vũ Đường, nắm chặt tay phải của Tống Từ Nghĩa đang chuẩn bị vung lên.

"Thế nào, cô gái, thay đổi ý định sao?" Tống Từ Nghĩa nhìn Lâm Yên, nhếch mép cười.

Nhưng Lâm Yên không hề để ý tới Tống Từ Nghĩa mà ngay trước cái nhìn của tất cả mọi người. Cánh tay phải hơi giơ lên, trong mắt hiện giờ chỉ toàn là sự âm u lạnh lẽo.

"Cô muốn làm gì?" Thấy thế, hai mắt Tống Từ Nghĩa híp lại.

Tống Từ Nghĩa vừa dứt lời, Lâm Yên giơ tay lên rồi hạ xuống.

Chỉ nghe thấy "bốp" một tiếng, mọi người ở đây còn chưa nắm bắt được chuyện gì thì thấy Lâm Yên đã tát mạnh vào khuôn mặt béo múp của Tống Từ Nghĩa.

Cái tát này của Lâm Yên mạnh tới nỗi khiến người của Tống Từ Nghĩa ngã lăn quay hai ba vòng rồi mới ngã lăn ra đất.

"Anh cả!"

Thấy thế Tống Diệu Nam choáng váng, con ranh đó tát có một cái thôi mà khiến cho anh trai cậu ta thành bộ dạng này?

Tống Từ Nghĩa nhanh chóng được Tống Diệu Nam đỡ dậy.

Khóe miệng Tống Từ Nghĩa rỉ ra máu, bị một cái tát của Lâm Yên làm mặt mũi hắn ta trắng trợt đầy máu tươi.

"Anh cả, anh tỉnh lại đi!" Tống Diệu Nam vội vàng mở miệng nói.

Tống Từ Nghĩa bị Lâm Yên đánh đến nỗi ngất xỉu.

Tống Diệu Nam lắc mấy cái, lúc này Tống Từ Nghĩa mới tỉnh lại, chỉ cảm thấy toàn thân đều đau đớn như cắt da cắt thịt, nhất là mặt mình.

"Mẹ nó..."

Bùi Vũ Đường vốn đang bị đánh ở bên cạnh, bây giờ cũng hoàn toàn cứng đờ.

Cậu ta bị đánh mười cái bạt tai cũng không thảm bằng Tống Từ Nghĩa!

Chỉ một bàn tay của Lâm Yên mà Tống Từ Nghĩa đã máu me đầy mặt còn hôn mê mấy chục giây...

Cô gái này là quái vật sao?

"Mày... Mày! Đồ... đồ con diêm thoỉ tha, mày dám... Dám đánh tao!" Tống Từ Nghĩa chỉ Lâm Yên: "Đánh... Đánh cho tao!"

Lời Tống Từ Nghĩa vừa phát ra, gã thanh niên gần Lâm Yên nhất lập tức ra đòn về phía Lâm Yên.

Nhưng không ai thấy rõ Lâm Yên làm gì, chỉ là mấy hơi thở thổi thẳng cha kia đã như là điều đứt dây, bay thẳng ra ngoài.

--

Eww, có ai còn thức đọc truyện không tar?..

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 189: Động cơ của bà đây đâu?

Edit: Er ■ (① ω ①) ■

Beta: Dochan

Thấy thế mấy thanh niên còn lại dồn dập lấy gậy bóng chày ra.

"Phía trên, đánh cho tao!" Tổng Diệu Nam đỡ Tổng Từ Nghĩa, hung dữ mở miệng.

Một giây sau, mười mấy thanh niên trong tay cầm gậy gỗ gậy sắt đủ loại vũ khí, chạy vội đến cạnh Lâm Yên.

Trong mắt Lâm Yên loé lên tia lạnh lẽo dọa người.

"Rầm rầm."

Một tiếng động vang to.

Cùng lúc đó mấy thanh niên vốn cầm hung khí trong tay chạy về phía Lâm Yên giờ đã hoàn toàn choáng váng, nhìn Lâm Yên như thấy quái vật.

Bọn họ vừa mới nhìn thấy cái gì?

Là hoa mắt sao?

Chỉ thấy Lâm Yên vung một quyền, đâm mạnh vào tường rào sau lưng.

Tất cả hàng rào sập xuống, mà vị trí bị Lâm Yên đánh vào giờ đã hóa thành bột vụn!

"Cút."

Lâm Yên nhìn lướt qua mười mấy thanh niên đang hoảng sợ, lạnh giọng phun ra một câu.

Nghe thấy vậy mười mấy thanh niên kia hai mắt nhìn nhau, ai cũng giống như là vừa gặp quỷ, theo bản năng mà lùi lại phía sau.

"Chuyện này... Con ả này... Là quái vật sao?"

Một thanh niên trong đám nói, âm thanh có chút run rẩy. Một quyền thôi đã đập nát tường rào, vậy nếu quyền này nện ở trên người hắn ta thì có phải hắn ta sẽ chết ngay tại chỗ luôn không?

Lục phủ ngũ tạng và xương cốt chắc cũng bị cô ta một quyền đập chết!

Vài thành viên đội "ZH1" và Bùi Vũ Đường kinh ngạc nhìn chằm chằm Lâm Yên. Trình độ này hoàn toàn không thua đám người Tổng Từ Nghĩa và Tổng Diệu Nam, đây là sức lực quái quỷ gì vậy?

Lúc này về mặt Lâm Yên lạnh nhạt, chậm rãi đi về phía Tổng Từ Nghĩa và Tổng Diệu Nam.

"Mây... Mây muốn làm gì?... Tao cảnh cáo mây... Mây... Mây đừng có mà tới đây!"

Mắt thấy Lâm Yên càng ngày càng đến gần, sắc mặt Tổng Diệu Nam và Tổng Từ Nghĩa trắng bệch. Con ả này có phải sẽ đánh chết bọn chúng không?

"Nhanh nhanh nhanh... Nhanh đánh chết cô ta cho tao!" Tổng Từ Nghĩa vội vàng hướng về phía những thanh niên kia mà mở miệng.

Nhưng mà lần này lại không có ai nghe Tổng Từ Nghĩa dám đứng lên đánh chết cô ta!

Cô ta không nện chết bọn họ đã là thấp nhang cầu trời khẩn phật lắm rồi!

Thấy mười mấy thằng thanh niên thờ ơ, Tổng Từ Nghĩa vội vàng nói: "Bảo cảnh sát, đứng, mau báo cảnh sát!!!"

Tổng Từ Nghĩa vừa nói xong thì Lâm Yên đã sai bước đi đến.

"Mây... Tao cảnh cáo..."

Tổng Từ Nghĩa chỉ Lâm Yên, lời còn chưa nói hết đã thấy Lâm Yên không thèm liếc mắt nhìn Tổng Từ Nghĩa một cái, chỉ giơ tay lên.

"Bốp" một tiếng vang chói tai, Tổng Từ Nghĩa lần nữa lại bị Lâm Yên hung hăng tát một bạt tai. Y như lần trước, cả người lại xoay trên không trung hai ba vòng sau đó mới ngã xuống đất, hoàn toàn bất tỉnh nhân sự.

Ánh mắt Lâm Yên gắt gao quay sang nhìn chằm chằm Tổng Diệu Nam đang run lẩy bẩy như cây sậy.

"Tôi... Tôi cho cô biết... Không đáng... Cúi đầu không ngẩng đầu thấy..." Trong mắt Tổng Diệu Nam đầy vẻ hoảng hốt và sợ hãi đến tột cùng, nói năng

bắt đầu lộn xộn, lấp bấp.

Lâm Yên cũng không nói nhảm, vươn tay nắm lấy cổ áo Tống Diệu Nam.

Trước mắt bao người, cả người Tống Diệu Nam bị Lâm Yên nhấc bổng lên, ngay cả chân cũng không chạm đất. Tống Diệu Nam bị dọa nên trong miệng phát ra hàng loạt âm thanh quái dị.

"Tống Diệu Nam..." Lâm Yên hung tợn nhìn Tống Diệu Nam: "Động cơ... của bà đây đâu? "

"Hả, động cơ... Động cơ nào? " Trong lúc nhất thời đầu óc Tống Diệu Nam có chút hỗn loạn, không ý thức được Lâm Yên rốt cuộc là đang nói cái gì.

"Đánh cược của chúng ta, cậu thua thì đưa cho tôi động cơ!" Lâm Yên tức giận nói.

"A, đúng... Vâng vâng vâng, tôi nhớ ra rồi, động cơ, hai bộ động cơ. Tôi có chơi có chịu, tôi cho cô hai bộ động cơ!" Tống Diệu Nam vội vàng nói.

"Bốn cái!" Về mặt Lâm Yên âm trầm: "Tổn thất tinh thần tính một cái, đánh Bùi Vũ Đường tính một cái, tất cả là bốn cái!"

"Được được được... Bốn cái, tôi cho cô bốn bộ động cơ được chưa ạ? " Tống Diệu Nam vội vàng nói.

- - -

Hả hề không nào? Ai chương trước cầm khăn giấy thương xót Bùi Vũ Đường thì chương này bán thân cho anh Yên luôn đi nhá.:)))

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 190: Dù sao tôi cũng là cô gái yếu đuối

Edit: Er ■ (① ω ①) ■

Beta: Sun

Cục cảnh sát.

Bùi Vũ Đường và chiến đội ZH1 cùng với bên phía Tống Diệu Nam cộng lại tất cả là mười chàng trai nghiêm túc đứng đó, nhìn qua rất hài hòa.

Chỉ một cô gái trẻ tuổi đứng bên cạnh Bùi Vũ Đường, xen giữa một hàng thanh niên.

Cô gái đội mũ lưỡi trai, mặc một bộ quần áo màu đen bình thường, đeo một túi vải buồm. Nước da trắng trẻo, khuôn mặt nhỏ nhắn cũng rất sạch sẽ, không có bất kì vết bầm nào, thậm chí là tóc hay quần áo tất cả cũng không hề lồi thối chút nào, chỉ có vết thương duy nhất trên mu bàn tay đang ửng hồng trầy da xước thịt mà thôi.

Một ông cảnh sát trung niên tay cầm quyền sở đến trước mặt hàng người này, ánh mắt quét qua trên người họ.

Nhóm người Bùi Vũ Đường bên kia chỉ có mình Bùi Vũ Đường có một chút vết thương, những người khác nhìn qua thì vẫn còn tốt. Thế nhưng bên Tống Diệu Nam thì ngược lại, hầu như tất cả mọi người đều bị thương.

Tống Tử Nghĩa còn trực tiếp bị đưa vào bệnh viện..

Vừa nhìn là biết người bên Tống Diệu Nam ở thế hạ phong, bị người bên Bùi Vũ Đường đánh.

Tay cảnh sát yên lặng phán đoán, lúc ánh mắt rơi vào trên người Lâm Yên, sắc mặt của ông ta hơi ngưng lại.

Rõ ràng một đám thanh niên đánh nhau, cô gái này khẳng định là người khuyên can.

Thế là tay cảnh sát nhìn cô gái nhỏ trong đám người, giọng điệu ôn hoà mở miệng nói: "Cô gái nhỏ, cô ra đi."

Lâm Yên chớp chớp mắt, ngoan ngoãn đi ra: "Ày..."

Tay cảnh sát nhìn cô gái nhỏ bé rất nghe lời trước mặt, sau đó quét mắt thấy vết thương trên mu bàn tay của cô, thẩm thía và thuyết phục nói: "Điện thoại báo cảnh sát là cô gọi sao? Cô là một cô gái nhỏ, về sau thấy các thanh niên đánh nhau thì nhớ đi ra xa một chút, đừng chen vào ngăn cản làm gì, nhớ lại thương tổn tới bản thân thì làm sao bây giờ?"

Vừa dứt lời, cả đám người Tống Diệu Nam đồng loạt ngẩng đầu nhìn về phía cảnh sát: "...???"

Chờ chút! Có chỗ nào không đúng thì phải?!

Ngay cả đám người Bùi Vũ Đường và ZH1 nghe thấy lời này cũng có chút ngơ ngác.

Lâm Yên nghe vậy, vẻ mặt thành khẩn, biểu cảm vô cùng cam chịu, gật đầu liên tục nói: "Cảm ơn chú cảnh sát! Chú cảnh sát nói không sai! Không hổ là người phục vụ nhân dân và thần bảo vệ của chúng tôi! Tôi đại biểu cho toàn thể nhân dân Trung Hoa từ tận đáy lòng cảm ơn ngài! Dù sao tôi cũng là một cô gái yếu đuối, để tránh bị thương, về sau gặp loại chuyện nguy hiểm này, khẳng định tôi sẽ tránh ra xa. Trước tiên sẽ gọi điện thoại báo cáo!"

Đám người Tống Diệu Nam: "..."

Đám người Bùi Vũ Đường: "..."

Nghe thế, tất cả đám người ầu đã Tống Diệu Nam đều mở to hai mắt nhìn, bị sự vô sỉ của Lâm Yên làm cho kinh ngạc đến đơ người.

Đám người Bùi Vũ Đường cẩn thận dè dặt liếc mắt nhìn Lâm Yên, nuốt nước bọt, biểu cảm cũng có chút khó miêu tả một lời mà hết.

Tay cảnh sát nhìn thấy cô gái nhỏ này hiểu chuyện, sắc mặt càng thêm ôn hòa, chỉ vào vị cảnh sát khác sau lưng ở khu làm việc rồi mở miệng nói: "Ừ, nhớ kỹ là tốt rồi, ở bên ngoài nhất định phải chú ý bảo vệ mình. Đi đi, cô gái nhỏ, cô trình bày một chút cho vị đồng chí này, sau đó cô về sớm một chút để nghỉ ngơi đi."

Cái mẹ gì thế này!

Cái quỷ gì đây?

Muốn thả cô ta về?

Trong chốc lát, đám người Tống Diệu Nam bên kia cuối cùng cũng không nhịn được, tất cả mọi người bắt đầu mồm năm miệng mười kháng nghị.

Tống Diệu Nam khó khăn nâng cánh tay gãy của mình lên, run run chỉ Lâm Yên, tức giận lên án: "Đồng chí cảnh sát, ông có làm không? Dựa vào đâu mà thả cô ta trở về? Người đánh bọn tôi chính là cô ta! Thả ai cũng được nhưng thả cô ta thì không được!"

"Đúng rồi! Chính là cô ta đã đánh chúng tôi! Chân tôi cũng bị đập gãy!"

"Đồng chí cảnh sát, còn cả cánh tay của tôi nữa, cánh tay của tôi chắc chắn đã bị gãy xương luôn rồi!"

- - -

Cảnh sát cúi iem=)))))) bắt bả Yên vì tội mặt dày vô sỉ đi.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 191: Trả lại sự trong sạch cho cô

Edit: TH

Beta: Cá + Richi

"Đồng chí cảnh sát! Báo cảnh sát rõ ràng là chúng tôi! Là chúng tôi đẩy có được không? Chúng tôi báo cảnh sát là để mấy người bắt lấy đám ác ôn này đây! Sao có thể thả cô ta ra được!"

...

Nghe cả đám người ồn ào gào lên ầm ĩ, tay cảnh sát sầm mặt quát lên: "Im lặng hết ngay cho tôi! Nhón nháo cái gì mà nhón nháo?! Các người coi đây là chỗ nào hả?"

Nói xong tay cảnh sát nhìn một tên bị gãy tay gãy chân, sắc mặt không vui, lên tiếng giáo huấn lại: "Các người một đám thanh niên trai tráng, mỗi người đều rất to cao khoẻ mạnh thế này mà lại đi mặt dày nói một cô gái chân yếu tay mềm đánh các người thành ra nông nổi này à? Không cảm thấy ngại sao?"

Đám người Tống Diệu Nam bị mắng đến máu chó đỏ đầy đầu. Oan uổng đến phát khóc, thậm chí còn phải chịu nhục nhiều hơn.

Đám người bọn họ bị một con nhãi ranh đánh cho thành ra nông nổi này, bọn họ cũng không muốn thừa nhận đâu, được chứ?

Ông ta cho rằng bọn họ nói điều à?

"Đồng chí cảnh sát, chuyện chúng tôi nói đều là sự thật. Không tin mấy người có thể đi điều tra thử xem!"

"Thật sự cô ta đánh chúng tôi mà!"

"Đúng thế, sao lại không tin chúng tôi?!"

Nhìn cả lũ Tổng Diệu Nam vô cùng suy sụp, ngay cả bọn Bùi Vũ Đường cũng không khỏi đồng cảm thay.

Đồng chí cảnh sát ơi, quả thật bọn nó nói không sai đâu...

Tay cảnh sát nghe cả đám thanh niên gào khóc, nước mắt nước mũi tùm lum be bét thì vô cùng ghét bỏ tránh sang một bên: "Thế nên ý của các người là cô gái này tham gia vào cuộc ẩu đả? Mấy người gây gỗ đánh lộn nhau ngay chỗ?"

Cảnh sát nói rồi chỉ vào đám Bùi Vũ Đường hỏi.

Bọn Tổng Diệu Nam nghe vậy rất thành thật lắc đầu như trống bỏi, cùng nhau đồng thanh lên tiếng: "Không phải, là cô gái này một mình đơn phương đánh chúng tôi."

Tay cảnh sát: "..."

Đừng nói tay cảnh sát này, ngay cả mấy vị đồng nghiệp theo sau cũng không nghe nổi nữa.

Trong số người đi phía sau, một nữ cảnh sát nghiêm nghị chất vấn: "Các người nói thật không? Cô ấy chỉ là một phụ nữ, sao có thể đánh mấy người thành cái dạng này được? Tôi hỏi ngược lại mấy người, cô ấy dùng dụng cụ gì để đánh?"

Tổng Diệu Nam yếu ớt mở miệng: "Không có... Không dùng dụng cụ gì."

Tay cảnh sát bị chọc tức đến phát cười, sai bước đi tới kiểm tra sơ bộ thương tích trên người bọn họ: "Bây giờ các người nói cho tôi biết, một cô gái nhỏ như cô ấy sao có thể tay không đánh người thành thế này? Bịa đặt thì cũng phải có logic một chút!"

Lâm Yên bên cạnh nghe thế gật đầu như gà gật: "Không sai không sai, chú cảnh sát nói đúng lắm ạ..."

Cả đám Bùi Vũ Đường im lặng đứng nhìn nhau, anh nhìn tôi tôi nhìn anh, ru rú như gà con, ngoan ngoãn không dám nói gì trước mặt lão đại.

Nói thật, nếu như không phải bọn họ tận mắt nhìn thấy thì nghe lời cảnh sát nói cũng lập tức tin ngay không thể nào là Lâm Yên làm.

Về phần bọn Tổng Diệu Nam lại bị mắng te tát thêm trận nữa, suýt nữa thì uất ức muốn chết, tiếp tục khóc than: "Sao chúng tôi biết được cái người phụ nữ này lại bạo lực như thế được..."

"Đồng chí cảnh sát, chúng tôi không nói dối thật mà!"

"Đúng vậy! Hãy tin chúng tôi! Người phụ nữ này là quái vật!"

...

Đồng chí cảnh sát nói với vẻ mặt không vui: "Chúng tôi đã điều tra qua rồi, cái nơi hẻo lánh kia không hề có camera giám sát."

"Không có giám sát... Sao lại không có giám sát chứ?!"

Tổng Diệu Nam nói xong mới nhớ ra chính bọn chúng đã mượn góc chết của camera để kiểm soát gây chuyện. Kết quả, trăm ngàn lần không ngờ được thế mà tự lấy đá đập vào chân mình.

Cảnh sát nói xong rồi nhìn về phía Lâm Yên trấn an: "Cô gái nhỏ, cô yên tâm, chúng tôi sẽ không nghe theo những lời của đám xấu xa này. Nhất định sẽ điều tra rõ ràng, trả lại sự trong sạch cho cô!"

- - -

Ngủ đây huhu, dạo này yếu quá rồi:< Ngày mai trả nốt các bạn mấy chương nợ từ Chủ Nhật nhé. Hôm thứ bảy má Quấn chỉ nói có thể bảo 10 chương thôi mà, ai ngờ lại tăng lên thành 30 chương cơ chứ:<

Ngủ ngon nhé các tình yêu.

Thân ái,

Meow_team

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 192: Đúng là tôi đánh

Edit: Richi

Beta: Sun

Đám người Tống Diệu Nam: "..."

Mẹ kiếp! Không phải trả lại sự trong sạch cho bọn họ à?

Oan uổng quá đi mất!

Đám người Tống Diệu Nam bắt đầu cãi vã không ngừng, đủ kiểu kêu oan khiến cục cảnh sát vô cùng ồn ào.

Cuối cùng Lâm Yên ho nhẹ một tiếng, chủ động mở miệng: "Được rồi, đừng làm ồn..."

Mặc dù cô không muốn phơi bày những điều khác biệt của mình với người thường, nhưng chuyện này nếu cô không thừa nhận, khẳng định sẽ bị đẩy lên đầu Bùi Vũ Đường.

Nếu bị Bùi Duật Thành biết, thẳng nhóc Bùi Vũ Đường này sẽ gặp xui xẻo.

Dù sao lần này Bùi Vũ Đường hoàn toàn không sai, từ đầu tới cuối đều rất nhẫn nhịn, quả thực không thể trách cậu ta.

Bên Tống Diệu Nam vẫn không nghe lời Lâm Yên, còn đang bận ồn ào.

Lâm Yên nhắm mắt lại, lạnh giọng: "Tôi nói im lặng! Có hiểu không?"

Con ón lạnh xuất hiện, trong chốc lát tất cả đám người Tống Diệu Nam bị dọa đến im thin thít, cảm như hén run rẩy nhìn Lâm Yên.

Trong cục cảnh sát hoàn toàn tĩnh mịch.

Lâm Yên tức giận nhìn những người kia rồi lập tức nhìn về phía vị cảnh sát nói: "Đồng chí cảnh sát, thật xin lỗi, vừa rồi tôi không nói đúng sự thật. Những người này đúng là tôi đánh, là một mình tôi đánh. Những người còn lại đều không liên quan."

Bùi Vũ Đường nghe thấy vậy, lập tức hiểu được Lâm Yên là vì cậu ta nên mới thừa nhận, chạm tay lên khuôn mặt đang tím bầm dập của mình, trong mắt tràn đầy cảm động tin ngưỡng.

Bùi Vũ Đường: "Ba ơi!!!"

Lâm Yên: "Ngậm miệng."

Bùi Vũ Đường: "Vâng..."

Vị cảnh sát nghe thế, lập tức sùng sốt, nghiêm túc nói: "Cô gái trẻ, cô có phải bị những người này uy hiếp đe dọa rồi không? Cô đừng sợ, có chuyện gì cứ trực tiếp nói với tôi!"

Đám người Tống Diệu Nam: "..."

Cho chúng tôi xin, bị uy hiếp bị đe dọa chính là bọn tôi mới đúng!

Vừa rồi chỉ với một ánh mắt thôi cũng đã dọa chết người!

Lâm Yên bắt đầu đỡ: "Khụ, không có ai uy hiếp đe dọa tôi, là tôi..."

Đám người Tống Diệu Nam òa khóc: "Không sai không sai! Đồng chí cảnh sát, đúng là cô ta đấy! Chính cô ta cũng đã thừa nhận rồi! Tại sao anh vẫn chưa tin chúng tôi? Thật không công bằng!"

Vị cảnh sát viên nhìn về phía Lâm Yên, giọng nói đầy chính nghĩa: "Cô gái, cô không cần nói, tôi đều hiểu. Bây giờ người ở cục cảnh sát rồi, chân tướng sự việc chúng tôi khẳng định sẽ giúp cô làm rõ!"

Lâm Yên gãi đầu: "Ày, chuyện này không phải vậy đâu... Chân tướng đã rất rõ ràng, chính là do tôi làm! Đúng là tôi mà!"

Đám người Tổng Điều Nam: "Đúng! Là cô ta! Chính là cô ta!"

Đám người Bùi Vũ Đường im lặng đứng nhìn vào tình cảnh trước mặt, một bên thì thuyết phục người khác nhận mình đánh người, một bên là người bị hại không được giải oan.

Sao cảnh tượng này lại kì quặc thế này?

...

Trong khi bọn người Tổng Điều Nam cãi cọ không ngừng nghỉ thì đúng lúc này một chiếc màu đen xe chậm rãi đỗ trước cửa cục cảnh sát.

Một người đàn ông trông giống trợ lý từ trên xe đi xuống rồi lập tức bước nhanh ra đằng sau xe mở cửa.

Sau đó một người đàn ông mặc âu phục trang trọng màu đen bước xuống xe.

Bùi Vũ Đường đang cảm động thì đột nhiên nhìn thấy bóng người quen thuộc trước cửa.

Trên người của người đàn ông mặc một bộ âu phục được may cắt tỉ mỉ, trên gương mặt đeo một chiếc kính gọng vàng, đáng vẻ lạnh lùng. Bên cạnh là trợ lý cao cấp Trình Mặc và luật sư tư nhân, cất bước đi đến.

Thấy rõ người tới là ai, đôi chân Bùi Vũ Đường run rẩy, tý nữa thì quỵ hẳn xuống sàn.

May là người bên cạnh đỡ cậu ta nên mới miễn cưỡng duy trì tư thế đứng yên được.

Xong..

Lần này cậu chết chắc rồi..

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 193: Đánh nhau từ một phía

Edit: Kali

Beta: Sun

Kéo theo chị dâu cả cùng nhau bị nhốt vào đồn cảnh sát. Lần này chắc chắn là tiêu tùng rồi, không thể cứu nổi nữa!

Lúc trước cậu rõ ràng là gọi điện thoại cho anh hai, vì sao anh cả lại đến đây! Đệt!

Lâm Yên đang không biết làm sao để nói rõ lí do với tay cảnh sát thì đột nhiên thấy Bùi Duật Thành đã lâu không gặp bây giờ lại mang một khuôn mặt lạnh lùng xuất hiện trước mặt khiến cô hoàn toàn sững sờ ở đó.

Suy nghĩ đầu tiên của cô và Bùi Vũ Đường không khác nhau lắm..

Xong đời rồi..

Bởi vì cô đứng ở góc khuất nên Bùi Duật Thành không nhìn thấy cô, đi thẳng đến chỗ Bùi Vũ Đường.

Bùi Vũ Đường thấy ánh mắt đáng sợ kia của anh ruột, quả thực sợ sắp tè ra quần, lắp bắp nói: "Anh... Anh cả... Anh... Anh nghe em nói rõ lí do đã..."

Đệt! Anh cả ngay cả Trình Mặc cũng gọi tôi, rõ ràng là lại muốn tiễn cậu ta đi rồi!

Luật sư bên cạnh Bùi Duật Thành đưa cho cảnh sát một tấm danh thiếp: "Chào ngài cảnh sát, vị tiên sinh bên cạnh tôi đây là anh của Bùi Vũ Đường, tôi là luật sư của cậu ta, có chuyện gì ngài có thể nói thẳng với tôi."

Vị cảnh sát nhận lấy danh thiếp, lập tức giật nảy mình.

Luật sư cố vấn cấp cao của Tập đoàn tài chính JM - Tần Chí Minh.

Tập đoàn JM...

Chẳng lẽ... Chẳng lẽ là cái tập đoàn JM kia là của Bùi gia ư?

Vị cảnh sát khôi phục tinh thần, vội nói: "Chẳng qua là bông bột nhất thời của tuổi trẻ, đánh nhau xích mích nhỏ thôi mà."

Luật sư Tần Chí Minh nhìn thoáng qua Bùi Duật Thành, lập tức mở miệng hỏi: "Ra tay trước là người nào?"

Tay cảnh sát nhìn lướt qua những người kia nói: "Bọn chúng đều ra tay trước cả..."

Trên mặt của Bùi Duật Thành không có độ ấm nào, ánh mắt lạnh như băng sương mang theo cảm giác áp bức phủ ngập bầu trời chụp lấy Bùi Vũ Đường: "Tự mình đi hay là để anh trời đem đi?"

Bùi Vũ Đường lập tức mở miệng nói rõ lí do: "Anh cả! Oan cho em quá mà! Là bọn họ ra tay trước! Mà chúng em còn không hề động tay tý nào, đều là bị đánh từ một phía!"

"Không hề đánh trả?" Bùi Duật Thành nhìn thoáng qua đám người Tổng Diệu Nam sung mặt sung mũi, hững hờ mở miệng: "Bùi Vũ Đường, em chắc phải biết, nói dối trước mặt anh hậu quả là thế nào."

Bùi Vũ Đường nóng vội: "Em không có! Em thật sự không có nói dối mà!"

Luật sư ho nhẹ một tiếng nói: "Tam thiếu, nếu cậu không nói thật, tôi cũng không thể xử lý được chuyện này."

Bùi Vũ Đường: "Con mẹ nó! Tôi làm sao lại không nói thật? Tôi đều đã bị đánh thành đầu heo! Bên tôi không chỉ có mình tôi, những người khác một người cũng không ai ra tay cả!"

Luật sư bắt đầu nói: "Các người không có ai ra tay, vậy thương tích trên người đối phương là ai làm?"

Lúc này, Lâm Yên từ đầu đến cuối bị bỏ quên hoàn toàn, cuối cùng cũng yếu ớt giơ tay lên: "Chuyện kia thật ra... Quả thực không liên quan gì đến Tam thiếu... Là tôi... Tôi đánh bọn họ..."

Trong lúc nhất thời, ánh mắt của tất cả mọi người đều rơi trên người Lâm Yên.

Trong giây lát Lâm Yên vừa dứt lời, đám người Tổng Diệu Nam cũng đồng thanh nói thay Lâm Yên: "Đúng! Là cô ta! Chính là cô ta đánh!"

Luật sư: "..."

Bùi Duật Thành: "..."

Lúc này Bùi Duật Thành mới nhìn thấy cô gái đang núp ở trong góc.

Lâm Yên ngoan ngoãn đứng ở đó giống như là một học sinh tiểu học đã phạm phải lỗi gì, mở miệng giải thích: "Bùi tiên sinh... Chuyện là... Tôi... Tôi hôm nay đến xem Tam thiếu thi đấu..."

"Xem thi đấu..." Bùi Duật Thành nhìn thoáng qua Bùi Vũ Đường.

Lâm Yên: "Đúng vậy, bởi vì ở giữa có chút tranh chấp... Đã đánh nhau với đối phương..."

Không đợi Lâm Yên nói xong, Tổng Diệu Nam lập tức ồn ào nói: "Chính là cô ta đánh, anh hãy nhìn xem cô ta đánh chúng tôi thành cái dạng gì! Tôi cho cô biết, chuyện này các người nhất định phải cho chúng tôi một lời giải thích!"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 194: Ba thật lợi hại

Edit: Kali

Beta: Sun

Tổng Diệu Nam ồn ào xong thì ánh mắt đụng trúng Bùi Duật Thành. Sao cái người này có khí chất làm người ta không rét mà run vậy, cậu ta không hiểu sao lại thấy sợ hãi.

Người đàn ông này là anh trai của Bùi Vũ Đường? Nhìn trông có vẻ không phải là người bình thường...

Nhưng mà Tổng Diệu Nam rất nhanh đã gạt đi ý nghĩ này. Cái đồ hèn nhát như Bùi Vũ Đường kia làm sao có thể có bối cảnh quyền thế chứ.

Nếu như có thì với tính tình của thằng nhãi con kia đã sớm lấy ra để khoe mẽ rồi.

Nghĩ như vậy là gan của Tổng Diệu Nam lại lớn lên, xúi giục đồng bọn bắt đầu chỉ vào vết thương trên người mình để bọn họ chịu trách nhiệm.

Ánh mắt Bùi Duật Thành tựa như gió thổi mà liếc mắt qua đám người Tổng Diệu Nam đang kêu gào, tất cả bọn chúng ngay lập tức ngậm miệng.

Mẹ nó, ánh mắt của người đàn ông này làm sao lại còn đáng sợ hơn cả cái cô gái bạo lực kia thế?

Luật sư nhìn Lâm Yên: "Vị tiểu thư này là bạn của Tam thiếu?"

Bùi Vũ Đường vội mở miệng nói: "Chị ấy là chị dâu cả của tôi, là bạn gái của anh tôi."

Ánh mắt của luật sư Tần lập tức đầy khiếp sợ, BOSS có bạn gái từ lúc nào chứ!!!

Mà cô gái này làm sao lại nhìn có chút quen quen, có nét giống với một nữ diễn viên nào đó...

Chỉ là ông ta không chú ý lắm tới giới giải trí, nhất thời cũng không nghĩ ra là ai.

Tần luật sư rất nhanh điều chỉnh lại cảm xúc, trước tiên là nhìn về phía cảnh sát: "Ra tay là vị tiểu thư này?"

Tay cảnh sát cười nói: "Chuyện này nhìn thế nào cũng không có khả năng, tôi nghi ngờ cô ấy bị đối phương đe dọa và uy hiếp cho nên mới nói như vậy."

Tần luật sư nghe vậy rồi nhìn Lâm Yên, giọng nói ôn hòa mà cung kính nói: "Lâm tiểu thư, nếu như đối phương uy hiếp và đe dọa với ngài, cô có thể không cần..."

Lâm Yên đã nói rõ lý do vô số lần vẫn không ai tin. Cuối cùng không kiên nhẫn được nữa, chưa đợi Tần luật sư nói xong đã trực tiếp cắt lời ông ta: "Thật sự không có ai uy hiếp và đe dọa tôi! Cho tôi xin đi, bạn trai tôi ở đây, ai có thể uy hiếp và đe dọa được tôi chứ? Lời tôi nói đều là thật! Lời nói thật có được không!"

Luật sư Tần: "Ày..."

Điều này cũng không sai...

Có BOS đại nhân ở đây, ai có thể uy hiếp được cô.

Bùi Vũ Đường: "..."

Ba thật là lợi hại, đợt vuốt lông này cậu ta phải học mới được.

Bùi Duật Thành đứng ở bên cạnh không nói gì, nghe được lời này của cô mà khẽ cười một tiếng.

Mỗi lần nghe được âm thanh cười khẽ của Bùi Duật Thành, cô thật sự có chút không chịu nổi. Âm thanh ấy quả thực giống như một chiếc lông vũ đang chọc ghẹo làm con tim nhỏ bé của cô ngứa ngáy vậy...

Lúc này Lâm Yên mới ý thức được mình vừa nói cái gì, gương mặt lập tức hơi ửng đỏ.

Câu nói vừa rồi cô hoàn toàn không suy nghĩ gì nhiều mà xuất phát từ nội tâm bật thốt lên.

Tạo nghiệp rồi, đây là thói quen mà thành sao?

Lâm Yên cẩn thận dè chừng mở miệng: "Bùi tiên sinh, là tôi... Thật xin lỗi... Tôi... Tôi không phải cố ý..."

Nói xong, thấp thỏm nhìn lại người đàn ông.

Bạn gái là một kẻ cuồng bạo lực, còn đánh người thành dạng này, Bùi Duật Thành chắc chắn sẽ tức giận...

Mà không đúng, tại sao cô lại phải thấp thỏm?

Lúc này vừa vặn là thời điểm tốt để chia tay!

Lâm Yên đang vui chạy lên nào...

Lúc này, bên tai truyền đến giọng nói du dương của Bùi Duật Thành: "Có bị thương không?"

Hả?

Không phải là mắg cô sao?

Về mặt của Lâm Yên có chút ngoài ý muốn, sững sờ nói: "Không có... Không bị thương..."

Bùi Duật Thành không nói gì, nhìn lướt qua quanh người cô gái, lập tức phát hiện ra điều gì, đột nhiên cầm tay trái của cô lên, nhìn chăm chăm mu bàn tay trắng da của cô. Đáy mắt ngay tức thì hiện lên một tầng băng mỏng: "Cái này gọi là không bị thương?"

Sắc mặt Lâm Yên lúng túng nhìn một mảng trầy da nhỏ trên mu bàn tay mình: "Ày..."

Cái này... Đây quả thật không thể gọi là bị thương chứ?

- ----

Anh Thành cứ làm trái tim con dân điều đứng xiêu vẹo hướng gì chị Yên)))))) thế có ai như tôi không? Mỗi lần tả chi tiết nhỏ như cười nhẹ thôi cũng nao lòng.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 195: Idol gọi cô là chị dâu cả

Edit: Kali

Beta: Sun

Đám người Tống Diệu Nam một bên thấy thế tròn cả mắt: "...???"

Vị đại ca này, anh có làm hay không?

Trầy chút da thôi mà, mẹ nó như này cũng có thể gọi là bị thương?

Mời anh nhìn chúng tôi mà xem!

Nhìn chúng tôi đây này có được không?

Mời anh xem kỹ vết thương trên người chúng tôi rồi nói tiếp có được không?

Lần này, đám người Bùi Vũ Đường và Tống Diệu Nam hiếm thấy đứng cùng một phe.

Bùi Vũ Đường cúi thân trông mong rúc vào trong góc căn môi.

Anh cả... Anh có thể liếc mắt nhìn em ruột của anh bị đánh thành đầu heo không?

Cậu đánh nhau thì muốn đưa cậu đi, chị dâu đánh nhau thì quan tâm rồi ân cần hỏi han xem người ta có bị thương hay không.

Anh cả yêu ghét lời lôm như này quả thực khiến cậu ta nước mắt giàn giụa...

Bùi Duật Thành nhìn thoáng qua trợ lý Trình Mặc bên cạnh, Trình Mặc lập tức gật đầu: "BOSS, tôi đi mua thuốc."

Nói xong liền đi ngay khỏi cục cảnh sát đến tiệm thuốc đối diện bên kia đường.

Bùi Vũ Đường khom lưng bắt lực mà nhìn bóng lưng của Trình Mặc, có thể nhân tiện mua chút thuốc cho tôi không anh oiiiiiiiiii...

...

Sau khi luật sư của Bùi Duật Thành giải quyết xong tranh chấp, Lâm Yên và đám người Bùi Vũ Đường được thả ra.

Bùi Vũ Đường ịu xui ngồi xuống ghế lái phía trước, Trình Mặc mua thuốc trở về, đưa thuốc cho Bùi Duật Thành rồi lập tức mở cửa xe phía sau ngồi vào.

Lâm Yên chỉ có thể đi theo Bùi Duật Thành cùng ngồi chung ở ghế phía sau.

Vừa lên xe, kết quả phát hiện chỗ ngồi phía sau còn có người!

"Bùi... Bùi Ảnh Đế..." Lâm Yên lập tức sững sờ.

Bùi Nam Như thấy Lâm Yên, hình như cũng có chút ngoài ý muốn, không ngờ cô cũng ở đây: "Cô Lâm?"

"Cô và Vũ Đường ở cùng nhau?" Bùi Nam Như hỏi.

Lâm Yên ho nhẹ một tiếng: "Hôm nay tôi đi xem Tam thiếu thi đấu..."

Bùi Nam Như nghe vậy mở miệng nói: "Thật xin lỗi, thằng nhỏ này bình thường tính tình có chút bốc đồng, không làm liên lụy cô bị thương chứ?"

Bùi Vũ Đường kêu gào: "Anh hai, anh lầm rồi, hôm nay đánh người không phải là em! Không phải là em đâu!"

Bùi Nam Như nhìn chằm chằm trên mặt của Bùi Vũ Đường chỗ xanh chỗ tím: "Không phải là em?"

Bùi Vũ Đường sờ lên đôi mắt gấu mèo của mình rồi kêu lên: "Em bị đối phương đánh, một lần cũng không đánh trả. Là chị dâu của em xông lên đánh người ta! Một người đập cho một đám bầm dập, vừa rồi trong cục cảnh sát, cảnh sát nghe cũng không tin..."

Bùi Vũ Đường phản kích nói.

Bùi Nam Như: "..."

Bùi Nam Như nghe được câu trả lời này, quả thực cũng không ngờ nổi.

Lâm Yên lập tức hung hăng liếc mắt trừng Bùi Vũ Đường, đệt! Thế mà lại ở trước mặt nam thần bêu xấu cô!

Tiếc rằng Bùi Duật Thành đang ở bên cạnh nên cô tức lắm mà cũng không dám nói.

Bùi Nam Như khẽ cười một tiếng, mở miệng nói: "Không ngờ bản lĩnh của chị dâu lại lớn như vậy."

Lâm Yên: "...!!!"

Idol của cô... Idol gọi cô là chị dâu!!!

Nghe tiếng chị dâu này của Bùi Nam Như, tâm trạng quả thực sôi trào.

Tuyệt đối không nghĩ tới cũng có ngày cô và nam thần còn có thể có quan hệ thân mật như vậy.

Những fan nữ khác đều kêu gào hi vọng idol của mình làm chồng của mình...

Mà cô lại không giống vậy, idol của cô lại thành... Em chồng cô...

Lâm Yên khiêm tốn khoát tay: "Không có gì... Chẳng qua từ nhỏ sức lực của tôi so người khác lớn hơn một chút mà thôi..."

Sau đó xe chạy tiếp bình thường, trong lúc nhất thời không ai mở miệng nói chuyện. Trong xe yên tĩnh làm người ta cảm giác như ngồi trên đồng lửa.

Lâm Yên cũng giống như lần trước, ngồi xa ra rồi lấy đầu dán vào bên cửa sổ.

Lập tức lỗ tai của cô giật giật, nghe được bên cạnh truyền đến một loạt âm thanh sột soạt.

Ánh mắt còn lại cẩn thận liếc một cái đã thấy Bùi Duật Thành đang dùng ngón tay thon dài của mình mở lọ côn sát trùng ra, sau đó thấy mắt anh chăm chú nhìn cô.

"Đưa tay cho tôi."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 196: Luôn đi kèm thức ăn cho chó

Edit: Kali

Beta: Sun

"Ui da..." Lâm Yên vội giơ tay ra.

Bùi Duật Thành thắm cồn sát trùng qua bông gạc, động tác cực nhẹ nhàng cẩn thận khử trùng cho cô. Sau đó lại giúp cô xoa một lớp thuốc, cuối cùng dùng một cái băng cá nhân dán lên hộ cô.

Bùi Vũ Đường ngồi ghé sau súng mặt súng mũi nghiêng đầu sang chỗ khác, ánh mắt ai oán nhìn chằm chằm anh cả của mình: "..."

Ghen ghét khiến cậu ta thay đổi suy nghĩ hoàn toàn, đúng là thức ăn cho chó không thể tách rời cậu ta mà...

Phải nói là có chút kỳ lạ, trước đó cậu thấy chị Yên trầy da mặc dù cũng không nghiêm trọng nhưng cũng chảy không ít máu, không có nhẹ như vậy. Sao giờ nhìn lại giống như miệng vết thương đã khép lại rồi, không trông thấy nữa.

Là lúc trước cậu nhìn nhầm sao?

Động tác của Bùi Duật Thành vô cùng dịu dàng, đồng thời cũng rất lịch lãm đàn ông. Từ đầu tới cuối cũng không tiếp xúc da thịt với cô, chỉ có cồn sát trùng và nước thuốc chạm vào người cô thôi.

Nhưng ngay cả như vậy, trái tim của Lâm Yên vẫn ầm ầm ầm bắt đầu đập rộn nhịp, càng ngày càng nhanh...

Sau khi thoa xong thuốc, Lâm Yên lập tức rút tay về, ho nhẹ một tiếng: "Khụ, Bùi tiên sinh, chuyện này, tôi nhất định phải giải thích rõ với anh một chút. Lần này đúng là tôi ra tay nên không có liên quan gì tới Tam thiếu. Anh cũng đừng trách phạt cậu ấy, tam thiếu thực ra rất nghe lời. Đối phương chủ động khiêu khích đủ loại nhưng mà Tam thiếu bị đánh lại không đánh lại, bị mắng lại không nói lại..."

Bùi Vũ Đường ngồi ở ghế trước nghe nói thế quả thực lệ rơi đầy mặt, quả nhiên là ba ruột của mình!

Người ba này tuyệt đối là nhận đúng rồi!

Ôm lấy bắp đùi này quả nhiên là không sai!

Lâm Yên bên này mặc dù tẩy trắng cho Bùi Vũ Đường, nhưng mình lại nhất định phải gánh cái tội danh này, thế là vắt hết óc mở miệng nói: "Đến mức mà tôi cũng thực sự nhìn không nổi bọn họ bắt nạt Tam thiếu, cho nên mới ra tay. Dù sao cũng là em rể của tôi đúng không, coi như là vì bạn trai tôi, tôi làm sao có thể để cho người khác bắt nạt cậu ấy như vậy?"

Bùi Vũ Đường: "...!" Siêu Boss lại bắt đầu ra chiêu rồi!

Bùi Vũ Đường không biết ở đâu nhanh chóng lấy ra một cuốn sổ nhỏ trong xe, bắt đầu ghi chép loạt xoạt...

Bùi Duật Thành nghiêng trán, khóe miệng hơi hơi nhếch lên: "Ừm, nói tiếp đi."

Lâm Yên nuốt nước bọt, tiếp tục nói không ngừng: "Mà nói đi cũng phải nói lại, mặc dù đều là đánh nhau. Nhưng bản chất giữa tôi và Tam thiếu hoàn toàn khác biệt, chúng tôi không giống nhau..."

Bùi Vũ Đường lập tức nhìn sang, vẻ mặt đầy oan ức: "Chị dâu... Khác nhau ở đâu? Em thấy anh cả của em rõ là đối đãi khác nhau thì có, vì sao chỉ cần em đánh nhau thì xử phạt em, thậm chí không phải lỗi của em cũng đòi xử phạt em?"

Nếu nói trong lòng của Bùi Vũ Đường không có một chút ý kiến là không thể nào. Cậu luôn cảm thấy anh cả rất không công bằng, thậm chí không để ý cảm nhận của cậu chút nào.

Nghe được lời của em trai, trên mặt của Bùi Duật Thành không có biểu cảm gì, y như cũng không có gì muốn giải thích.

Lâm Yên nhìn về phía Bùi Vũ Đường, thắm thía mở miệng nói: "Tam thiếu, cậu phải nhớ kỹ một chút, trước mặt cậu là trạng thái bỏ nhà ra đi. Trong cái giới xe đua ngoa hồ tàng long* này, con ông cháu cha ở khắp nơi mà cậu bây giờ chỉ là một tay đua xe nhỏ của một đội xe ròm không có bất kỳ bối cảnh gì..."

(*Ngoa hồ tàng long: Ngoa đúng là nằm, tàng đúng là ẩn. Nhưng Ngoa hồ, tàng long không phải là vững chãi, uy nghi mà là để nói đến khả năng lớn đang tiềm tàng, sẵn sàng bộc lộ ra bất cứ khi nào, như con hổ nằm trong bụi rậm, con rồng đang ẩn mình chờ thời cơ.

Tay đua xe nhỏ của một đội xe ròm... Bùi Vũ Đường che ngực, biểu thị nhận một vạn điểm tổn thương...

Lâm Yên tiếp tục nói, "Cậu thử tưởng tượng nếu như khi đó cậu đánh trả, thế thì đối phương chắc chắn sẽ không chịu để yên. Với bối cảnh của đối phương, sau này mọi chuyện nếu chỉ dựa vào mình cậu tuyệt đối là không có cách nào ôm nổi, ngược lại nếu cậu chịu đựng được, nhiều nhất bị đập một trận là xong.

Tam thiếu, cậu chẳng lẽ không phát hiện sao? Cậu vẫn luôn miệng nói muốn bỏ nhà đi, nói muốn dựa vào chính mình theo đuổi ước mơ. Thế nhưng trên

thực tế trong tiềm thức của cậu vốn luôn nghĩ mình xảy ra chuyện gì đều đã có anh cả và Bùi gia giải quyết: "Tam thiếu à..."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 197: Chúng ta không giống nhau

Edit: Er ■ (① ω ①) ■

Beta: Sun

"Em.. Em không có..." Bùi Vũ Đường lập tức phản bác nhưng giọng điệu rõ ràng chột dạ không ít.

Cậu ta cẩn thận nghĩ đến lời Lâm Yên nói rồi phát hiện ra chị ấy nói hoàn toàn không sai...

"Anh cả cậu nghiêm khắc với cậu như vậy, thực ra chỉ là vì khiến cho cậu mất tư duy theo quán tính. Để cậu có thể hoàn toàn độc lập mà đứng vững không chỉ là trên lĩnh vực kinh tế mà quan trọng hơn chính là trên tinh thần của cậu. Để sau này nếu cậu gặp chuyện gì thì cũng sẽ có năng lực tự mình giải quyết. Cũng như lúc phát sinh nguy hiểm và mâu thuẫn trước đó, cậu sẽ tự nghĩ biện pháp mà ngăn chặn nó, chứ không phải là để cho chuyện phát triển đến tình trạng không thể cứu vãn." Lâm Yên dẫn dắt từng bước nói.

Đại khái là bởi vì tuổi tác Bùi Vũ Đường ngang bằng với em trai cô nên cô nhịn không được mà nhiều lời như vậy.

Nghe xong lời Lâm Yên, Bùi Vũ Đường rơi vào trầm tư. Đúng, rất nhiều lần cậu ta đều quá mức tự đại hay nói cách khác trong lòng cậu luôn ý vào thân phận của mình nên không cố kỵ gì cũng không suy nghĩ nhiều nên mới luôn luôn chịu thiệt thòi...

Bùi Nam Như ngồi phía đối diện hơi ngẩng đầu, có chút kinh ngạc nhìn về phía cô gái. Đường như anh ta không ngờ cô ấy sẽ nói ra mấy câu như vậy.

Lâm Yên vỗ vỗ vai Bùi Vũ Đường: "Cho nên, Tam thiếu cậu xem. Đúng là tôi và cậu không giống nhau, cậu không quyền không thể lại không tiền mà trở thành tay đua xe. Còn tôi thì có bạn trai là người đứng đầu gia tộc Bùi thị, tổng giám đốc tập đoàn JM, đương nhiên là tôi có thể muốn đánh ai thì đánh người đó rồi!"

Vừa rồi Bùi Vũ Đường còn có chút cảm động, bây giờ mặt mày đã đen như đáy nồi: "..."

Lâm Yên nói xong, một mặt nhìn hót nhìn về phía người đàn ông ngồi bên cạnh, đây về "anh không thể mắng tôi, tôi ý vào anh nên mới dám đánh người": "Vậy nên Bùi tiên sinh, mặc dù tôi đánh nhau là không đúng nhưng tôi cũng đã cẩn thận cân nhắc qua, cảm thấy ai có thể đánh thì tôi mới đánh."

Bùi Duật Thành nhìn biểu lộ chứng chạc đứng đắn hoảng của cô gái nhỏ, nhẹ nhàng cười: "Lâm tiểu thư nói không phải là không có lý."

Bùi Vũ Đường: "...???"

Không phải là không có lý?

Bùi Vũ Đường kinh ngạc đến ngây người, chị ấy quả thực là đang nghiêm túc nói hươu nói vượn thì có. Loại nguy biện này mà IQ của anh cả cậu cũng cảm thấy có lý?

Bùi Vũ Đường không nhin được nhỏ giọng nói bên tai Bùi Nam Như: "Chắc chắc quả nhiên yêu đương vào có khác. Trong đầu sẽ hoàn toàn không có IQ, dù có là anh cả thì cũng không ngoại lệ..."

Bùi Nam Như cười cười, lắc đầu.

Trong lúc nói chuyện, xe đã lái đến Văn Gian Thủy Trang.

Lúc này Lâm Yên mới phát hiện mình bị Bùi Duật Thành trực tiếp đưa đến biệt thự: "Ày..."

Bùi Vũ Đường ân cần giúp cô mở cửa xe: "Chị dâu cả, còn thất thần làm gì, mau xuống xe đi!"

Lâm Yên: "..."

Cô muốn về nhà có được không?

Lâm Yên đang đứng trước cửa xe, cân nhắc nên mở miệng chào tạm biệt thế nào...

Lúc này Bùi Duật Thành vừa xuống xe lại đột nhiên cất bước đi tới chỗ cô, sau đó cực kỳ tự nhiên nắm lấy bàn tay không bị thương của cô dẫn đi, anh

nói: "Cùng nhau ăn một bữa cơm. Xem như là chính thức giới thiệu em với Vũ Đường và Nam Như."

Lòng bàn tay truyền đến sự ấm áp bỗng chốc hóa thành ngọn lửa vây lấy cơ thể, thậm chí Lâm Yên còn nghe không rõ người đàn ông này đang nói cái gì, ngơ ngác nhìn chăm chăm gương mặt điên đảo chứng sinh kia, vô thức đáp: "Hà... Được..."

Vừa nói xong Lâm Yên hận không thể tát mình một cái cho tỉnh ra!

Đã nói sắc đẹp đều là phù du cơ mà!

Đã nói tranh thủ thời gian nghĩ biện pháp chia tay cơ mà!

Cuối cùng Lâm Yên vẫn ngoan ngoãn bị dắt vào trong nhà.

Bùi Vũ Đường thuận thực tìm hợp y tế, vừa tự bôi thuốc vừa chảy nước miếng mở miệng nói: "Em muốn ăn thịt kho tàu do chú Trung làm, tùng thử quế ngư*, sườn xào chua ngọt, nước nấu thịt bò, món Laziji**..."

(*Tùng thử quế ngư: Có nghĩa là món cá bài trí như một con sóc. Gọi "Tùng thử" là bởi vì người ta bài trí món ăn trông giống như con sóc. Hơn nữa khi người ta rưới nước sốt nóng hổi lên món ăn thì sẽ tạo ra âm thanh như tiếng sóc kêu. - Trích nguồn tham khảo.

**Laziji: là một món gà ướp chiên giòn của Tứ Xuyên.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 198: Tôi làm gì?

Edit: Er ■ (① ω ①) ■

Beta: Sun

Bùi Duật Thành nhẹ nhàng nắm lấy đôi tay nhỏ của cô gái, ánh mắt liếc nhìn Bùi Vũ Đường: "Chú Trung không có ở đây."

Bùi Vũ Đường lập tức sững sờ: "Hà? Chú Trung xin nghỉ sao? Vậy ai nấu cơm?"

Bùi Duật Thành: "Anh nấu."

Vốn là Bùi Vũ Đường còn đang sung sướng vì đã sống sót qua vụ ẩu đả nhưng vừa nghe thấy lời ấy, mặt mũi đã lập tức trắng bệch, run rẩy nhìn Bùi Duật Thành: "Cái...cái gì... Anh cả, anh muốn tự mình xuống bếp sao?"

Bùi Duật Thành: "Thì sao?"

Khuôn mặt nhỏ bé của Bùi Vũ Đường trắng bệch như tờ giấy, thành khẩn kiến nghị: "Anh, em biết rõ có một cửa hàng thịt nướng mới mở ăn rất ngon, không bằng chúng ta ra ngoài ăn đi!"

Lúc này Bùi Nam Như bên cạnh cũng ho nhẹ một tiếng, mở miệng: "Thành Bắc mới mở tiệm lẩu, mùi vị cũng không tệ đâu."

Bùi Vũ Đường tiếp tục nói: "Hay là đi nhà hàng 3 sao Michelin cũng được đấy!"

Bùi Nam Như: "Hoặc là gọi đầu bếp nước Pháp đến?"

Lúc này Lâm Yên còn đang bị Bùi Duật Thành nắm tay, đầu vẫn còn choáng, không thể suy nghĩ được gì, cũng không biết có phải là ảo giác của mình không. Sao phản ứng của Bùi Vũ Đường và Bùi Nam Như lại quái lạ như thế?

Lâm Yên không rõ ràng cho lắm, vô thức nói: "Ăn cơm ở nhà cũng được mà!"

Tiết kiệm tiền!

Vừa nghe thấy lời Lâm Yên, Bùi Vũ Đường thực sự tuyệt vọng, lén lút hung hăng khua tay loạn xạ với cô.

Bùi Duật Thành: "Muốn ăn cái gì?"

Bùi Duật Thành muốn tự mình xuống bếp, coi như không phải bởi vì hình tượng của cô tạo ra đấy chứ? Lâm Yên thụ sủng nhược kinh, vội mở miệng nói: "Tôi ăn gì cũng được, chỉ cần là anh làm thì tôi đều thích."

Bùi Vũ Đường: "..."

Bùi Nam Nhứ: "..."

Trong phòng khách rơi vào chết lặng.

"Được." Bùi Duật Thành nói xong, sau đó buông cô ra đi vào phòng bếp.

Sau khi Bùi Duật Thành rời đi, Bùi Vũ Đường tranh thủ chạy tới trước mặt Lâm Yên: "Chị dâu cả, có phải chị chưa từng ăn com anh cả nấu không?"

Lâm Yên: "Đúng thế, sao vậy?"

Bùi Vũ Đường: "Không có... Không có gì..."

Về mặt Bùi Nam Nhứ giống như có chút bất đắc dĩ.

Lâm Yên chớp chớp mắt, không hiểu gì.

Sau khi Bùi Duật Thành rời đi, nhịp tim Lâm Yên và độ nóng trên mặt cuối cùng cũng chậm rãi bình thường trở lại, ngồi xuống ghế salon trong phòng khách.

Vừa ngồi xuống, ánh mắt Lâm Yên liếc qua túi vải của cô. Bên trong chính là ảnh có chữ kí bản số lượng có hạn, thế là tranh thủ thời gian lấy ngay một cái gối che túi vải và ảnh đi.

Thứ này thật sự quá nguy hiểm!

Lâm Yên dò xét nhìn về phía phòng bếp, cảm thấy ngồi chờ ăn hình như không tốt lắm...

Thế là, sau khi giấu kỹ túi, cô lạch bạch chạy vào phòng bếp.

Trong phòng bếp, Bùi Duật Thành đang chuẩn bị nguyên liệu nấu ăn, động tác rất thành thạo.

"Khụ, Bùi tiên sinh, có cần tôi giúp gì không?" Lâm Yên hỏi.

Bùi Duật Thành: "Không cần."

"Ây... Nhưng chỉ ngồi chờ ăn thì rất ngại, hay là để tôi giúp ngài làm chút gì đó nhé! Vậy thì ngài cũng đỡ hơn một chút!" Lâm Yên mở miệng nói.

Bùi Duật Thành xoay người, gọi một tiếng lên phòng khách: "Vũ Đường."

"Tới đây ạ ——" Nghe thấy anh cả gọi, Bùi Vũ Đường đang định chuẩn đi lập tức chạy tới.

"Anh cả, anh gọi em có chuyện gì ạ?" Bùi Vũ Đường hấp tấp hỏi.

Bùi Duật Thành: "Rửa rau rồi thái đi."

Bùi Vũ Đường tất nhiên không dám phản đối, gạt đầu liên tục: "Vâng, không thành vấn đề!"

Lâm Yên gãi gãi đầu, hơi lúng túng đứng tại chỗ: "Ây, đưa hết cho cậu ấy rồi thì tôi làm gì?"

Bùi Duật Thành cầm một chiếc tạp dề từ cái móc treo đồ xuống, đưa cho cô: "Giúp tôi buộc nó."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 199: Bữa cơm đòi mạng!

Edit: Er ■ (① ω ①) ■

Beta: Sun

Lâm Yên: "..."

Bùi Vũ Đường đang ra sức thái cà rốt, trong lòng thầm chảy nước mắt: "..."

Anh cả, anh có thể bắt công hơn nữa không???

Lâm Yên vừa khôi phục nhịp tim giờ lại bắt đầu đập nhanh như gió, ho nhẹ một tiếng, vội vàng nhận lấy tạp dề trong tay Bùi Duật Thành, giúp anh mặc sau đó buộc dây đẳng sau lại.

Bùi Duật Thành: "Cảm ơn."

Lâm Yên: "Khụ khụ... Không có gì không có gì..."

Bùi Duật Thành nhìn qua luôn là đáng vẻ lạnh lẽo, thậm chí là khách sáo và xa cách. Nhưng mỗi lần trêu chọc người khác thì thật sự không nương tay chút nào...

...

Sau đó, Bùi Vũ Đường ở trong phòng bếp đều chạy theo sau loay hoay, còn Lâm Yên...

Từ đầu tới cuối chỉ giúp Bùi Duật Thành buộc tạp dề.

Com tối nhanh chóng hoàn thành, Bùi Vũ Đường và Bùi Nam Như cùng nhau bụng thức ăn ra bàn.

Bốn người mặt đối mặt, phân hai bên ngồi xuống.

Lâm Yên nhìn bàn đầy đủ hương vị các món ăn, lập tức thèm nhỏ dãi: "Oa! Không ngờ Bùi tiên sinh lại có trù nghệ tốt như vậy?"

Bùi Vũ Đường: "..."

Bùi Nam Như: "..."

Bùi Duật Thành gấp cho Lâm Yên một miếng thịt sườn xào chua ngọt: "Ném thử."

Xương sườn trông rất tinh tế, nhìn nước cốt nồng đậm, màu sắc mê người.

"Ừm, cảm ơn!" Lâm Yên vội vàng gấp lên, đưa vào miệng.

Bùi Vũ Đường và Bùi Nam Như ngồi đối diện ngừng thở, không tự chủ được nhìn Lâm Yên chằm chằm.

Lâm Yên "a" cắn một cái...

Nhất định là ăn rất ngon!

Kết quả một giây sau, vị giác ở đầu lưỡi cảm nhận được mùi vị của miếng xương sườn, cả người lập tức cứng đờ...

Cảm giác này, phải miêu tả thế nào nhỉ. Thực sự giống như là một người ở phía sau cầm cây gậy to đánh vào đầu vậy!

Mẹ nó...

Cái này... Đây mẹ nó là mùi vị quý dị gì vậy!!!

Lâm Yên thực sự không thể hình dung được...

Rõ ràng nhìn qua ngon như vậy, mùi vị sao lại khó ăn như thế?

Lâm Yên thật sự không dám nhai, mùi vị này có lực sát thương quá lớn. Cô có cảm giác nếu cắn một cái thì sẽ lập tức thăng thiên!

Vốn là vì tiết kiệm tiền nên muốn ăn ở nhà, kết quả đúng là không cần tiền nhưng cần mạng!

Chỉ trong vài giây ngắn ngủi, Lâm Yên giống như vừa trải qua một trận động đất và sóng thần.

Từ đầu tới cuối đều dựa vào tinh thần ổn định và tín nhiệm của mình mới khiến cô miễn cưỡng chống đỡ được...

Lâm Yên mặt ngoài vẫn rất trấn định, nhìn không có gì khác thường. Bùi Vũ Đường nhìn cô một cái, hỏi một câu: "Chị dâu cả, ăn ngon không?"

Lâm Yên vừa cố nén mùi vị đáng sợ mà nuốt xuống, vừa u oán trừng mắt với Bùi Vũ Đường: "ĐƯỢC! ĂN RẤT NGON!"

Trời ạ, khó trách Bùi Vũ Đường và Bùi Nam Như vừa nghe thấy Bùi Duật Thành muốn làm com phản ứng lại quá lạ như vậy!

Tại sao không trực tiếp nói ngay với cô chứ?

Bùi Duật Thành nghe vậy, lập tức gấp cho cô một miếng cá kho.

"Ây, cảm ơn, tự tôi gấp..." Lâm Yên chỉ có thể kiên trì nói cảm ơn.

Trên thế giới này chắc là không có món nào khó ăn hơn cái món sườn xào chua ngọt đâu nhỉ?

Sau khi Lâm Yên nuốt xong miếng cá kho kia: "... Ha ha, có thật.

Quả nhiên...

Trên thế giới này chẳng có ai hoàn mỹ cả!

Không ngờ Bùi Duật Thành nhìn qua thì không có khuyết điểm nào nhưng trù nghệ lại nát như vậy!

Cô rất tò mò anh ấy rốt cuộc làm gì mới làm được thức ăn có mùi vị này?

Thời điểm tranh tài năm đó cô đi khắp nơi. Đi tới rất nhiều quốc gia, cũng nếm qua rất nhiều món ăn khác nhau nhưng ngay cả món được mệnh danh là tột tệ nhất của nước Anh cũng kém Bùi Duật Thành hàng nghìn lần.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 200: Ngủ lại

Edit: Er ■ (① ω ①) ■

Beta: Sun

Sau khi nuốt hết, Lâm Yên hơi nở nụ cười gượng gạo, nói một câu: "Ừm, ngon lắm!"

Ăn rất ngon???

Bùi Vũ Đường nhìn biểu cảm mỉm cười của Lâm Yên, có chút hoài nghi, vội vàng gấp một miếng cá kho lên.

Sau khi ăn xong..

Bây giờ cậu ta đã vô cùng tin tưởng một chuyện: Chị dâu cả đối với anh cả chắc chắn là chân ái không sai!

Sau đó mọi người bắt đầu ăn cơm.

Lâm Yên nếm từng món một, nghĩ chắc sẽ có một món có thể ăn được?

Kết quả, không có một món nào có thể ăn!

Lâm Yên vừa vui đầu đảo cơm trắng vừa tò mò không thôi nhìn chăm chăm Bùi Duật Thành.

Kết quả cô tận mắt thấy Bùi Duật Thành nặt không đổi sắc mà ăn hết những món ăn kia, y như hoàn toàn không cảm thấy những món ăn kia khó ăn vậy.

Mà Bùi Vũ Đường và Bùi Nam Như đối diện lúc ăn cơm cũng rất bình tĩnh.

Đến nỗi Lâm Yên cũng bắt đầu hoài nghi chính mình...

Chuyện gì đây?

Ba anh em nhà này ăn đồ khó ăn như vậy mà lại không có chút phản ứng nào?

Khẩu vị của Bùi gia đều nặng như vậy sao?

Bữa cơm này Lâm Yên cảm thấy vị giác của cô sắp bị tê chết rồi.

Bùi Duật Thành hình như phát hiện biểu cảm của Lâm Yên có chút không đúng: "Mặn sao?"

"Không không không, không mặn không nhạt vừa vặn! Tôi chỉ là hơi khát, có nước không?" Lâm Yên hỏi.

Bùi Duật Thành đứng dậy đi lấy nước.

Nhân lúc này sắc mặt Bùi Vũ Đường lập tức trở nên vặn vẹo: "Chị dâu cả! Em nói ra ngoài ăn thì chị lại nhất định phải ăn ở nhà! Tôi gì phải khổ thế chứ! Hôm nay em đã bị thương như vậy, lúc trở lại còn phải chịu loại tội này, số em sao lại khổ như vậy! Coi như bị Tổng Điều Nam đánh một trận còn tốt hơn là ăn cơm anh cả nấu!"

Sắc mặt Lâm Yên cũng đen xì: "Hóa ra hai người cũng cảm thấy khó ăn? Tôi còn tưởng rằng khẩu vị người nhà họ Bùi mấy người đều nặng như vậy chứ!"

Bùi Vũ Đường: "Chị dâu cả, bây giờ em đã cực kì tin tưởng một việc..."

Lâm Yên: "Việc gì?"

Bùi Vũ Đường: "Chị đối với anh cả em chắc chắn là chân ái. Khó ăn như vậy mà chị lại có thể mỉm cười ăn hết, phải yêu nhau đến thế nào mới làm được như vậy? Ngoại trừ hai anh em chúng em, chị dâu cả là người duy nhất dám ăn cơm anh cả em nấu! Quả nhiên chị là định mệnh của anh cả em!"

Lâm Yên: "... Định mệnh cái đầu cậu..."

Bùi Duật Thành rót nước quay về, Bùi Vũ Đường nhanh chóng ăn xong bát cơm, lập tức "soạt" cái đứng lên: "Em ăn xong rồi! Ồm...em chính là một tay đua xe ròm của đội xe không quyền không thể không bối cảnh nên em không ở lại qua đêm, em trở lại chỗ kia đây! Tạm biệt anh cả! Tạm biệt chị dâu cả!"

Bùi Nam Như cũng lau miệng, đứng lên: "Anh cả, chị dâu cả, hai người từ từ ăn, ngày mai còn có quảng cáo, em cũng đi trước đây."

Sau đó chỉ còn lại một mình Lâm Yên bị thương đối mặt với bàn đầy ắp những món ăn: "...???"

Mấy người chạy vội như vậy sao?

Trong phòng khách, trong lúc nhất thời chỉ còn lại hai người Lâm Yên và Bùi Duật Thành.

Lâm Yên cắn răng, yên lặng ăn hai bát cơm, uống ba cốc lớn nước, sau đó lại im lặng giúp đỡ Bùi Duật Thành dọn bát đĩa.

Dọn bát đĩa xong, Lâm Yên và Bùi Duật Thành cùng nhau rửa bát.

Vừa rửa vừa nghĩ, chờ rửa sạch bát đĩa, chắc là cô có thể đi rồi chứ?

Nhưng mà nói như thế nào được đây?

Hình tượng của cô là hận không thể mỗi phút mỗi giây đều ở bên cạnh Bùi Duật Thành, có vẻ là không thể chủ động đề nghị rời đi được rồi..

Lâm Yên vừa rửa bát vừa không yên lòng nghĩ ngợi, lúc này tay đột nhiên bị một bàn tay lạnh nắm lấy.

Lâm Yên lập tức giật mình, vội vàng nhìn Bùi Duật Thành: "Áy, Bùi tiên sinh, sao vậy?"

"Để đó đi, để tôi rửa." Bùi Duật Thành nhìn nãy cái bát Lâm Yên rửa, giọng điệu hình như có chút bất đắc dĩ.

Lúc này ánh mắt Lâm Yên mới nhìn xuống cái bát mình rửa. Xong đời, bởi vì không để ý, không khống chế sức lực nên cô làm nứt mấy cái bát...

Lâm Yên xạm mặt lại: "Thật xin lỗi thật xin lỗi... Từ nhỏ sức lực của tôi tương đối lớn..."

Bùi Duật Thành: "Đi ra ngoài đợi tôi."

Lâm Yên: "Hả, được thôi..."

- - -

Hình như Bùi Duật Thành gặp chuyện gì đó nên mới "mất vị giác" đúng không ta?> Có lẽ nào hai người cùng bị "đào tạo" trong phòng thí nghiệm không? Lâm Yên thì ngoại trừ sức khỏe đáng kinh ngạc thì khả năng tự lành vết thương cũng rất nhanh! Bùi Duật Thành thì ăn cơm không có cảm giác.:)))) 500 anh em cho xin phỏng đoán nào~ thuyết âm mưu đây rồi.

Đêm nay tới đây là hết rồi. Cảm ơn mọi người đón nhận và theo dõi chương mỗi ngày. Người ta nói không thích bị giục nhưng ai có thể hiểu niềm vui khi được giục ra chương đâu, đúng không?:))))

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 201: Yên tâm về tôi vậy sao?

Edit + Beta: TH

Lâm Yên bất đắc dĩ chỉ có thể ngoan ngoãn quay về phòng khách, ngồi trên ghế sofa, sau đó lại lấy thêm chiếc gối nữa che cái túi vải của mình lại.

Bữa cơm này đến ăn... Cô rất muốn chào tạm biệt...

Bao giờ thì cô mới có thể đi đây?

Lâm Yên ngồi trong phòng khách một ngày mà cứ ngỡ bằng một năm trôi qua.

Cuối cùng sau lưng cũng vang lên tiếng bước chân quen thuộc. Ngay sau đó một cái bóng đổ xuống người cô mang theo mùi hương thuốc lá nhàn nhạt.

Bùi Duật Thành dừng lại ngay trước mặt cô rồi chậm rãi khom gối quỳ một chân xuống.

Lâm Yên: "...!!!"

Cái này... Tư thế gì vậy...

Ngày thường cô cứ ru rú ở nhà xem những bộ phim lãng mạn trên TV, cảnh bạn trai quỳ một gối xuống trước mặt bạn gái mình mà xem chẳng có chút cảm giác nào.

Thế nhưng nếu là Bùi Duật Thành dùng tư thế này khụy một gối xuống chân cô thì trong thâm tâm cô như có hàng ngàn con nai tơ điên cuồng chạy loạn trong lòng, hết sức rung động.

Cái... Tình huống gì đây...

Ánh mắt Bùi Duật Thành không hề nhìn cô mà lại rơi vào chân trái của cô gái nhỏ.

Sau đó anh vươn tay ra, chạm vào bắp chân của cô gái nhỏ.

Lâm Yên lập tức vô thức theo phản xạ co chân lại.

Bùi Duật Thành: "Đừng nhúc nhích."

Lâm Yên: "..."

Lâm Yên lập tức không dám động đậy nữa.

Sau đó liền thấy Bùi Duật Thành nhẹ nhàng xắn ống quần của cô lên tận đầu gối.

Có lẽ là do hôm nay vận động quá sức nên vị trí đầu gối trên bắp chân cô đã hơi sưng tấy.

Thấy thương tật ở chân trái của mình, sắc mặt Lâm Yên đanh lại.

Năm đó tai nạn xe thảm khốc như vậy nếu là người khác thì tuyệt đối sẽ biến thành tai nạn dẫn đến tử vong. Nhưng cô có thể may mắn giữ lại cái mạng nhỏ này của mình thì đã hạnh phúc tốt đẹp lắm rồi.

Dựa vào năng lực hồi phục của cô thì chỉ cần không chết, vết thương ở chân có thể tĩnh dưỡng có chuyển biến tốt hơn.

Sau khi Bùi Duật Thành xắn ống quần xong thì lấy ra một lọ thuốc nhỏ làm bằng thủy tinh. Sau đó không biết thứ nước gì lạ hoặc màu xanh lá đổ ra lòng bàn tay mình, bắt đầu xoa đầu gối của cô, dịu dàng thoa bóp...

Ngay tức khắc, Lâm Yên lộ vẻ kinh ngạc.

Hôm nay trong lúc thi đấu xong cô còn đánh nhau một trận. Thực ra khi kết thúc trận đấu chân cô đã nhoi nhói đau nhức rồi nhưng cô không để biểu hiện ra ngoài, càng không để cập gì tới.

Ngay cả Bùi Vũ Đường cũng không biết điều này.

Vì sao Bùi Duật Thành lại biết chân của cô bị đau... Còn tìm đúng ngay vị trí bị thương nữa...

Cảm giác làn da đang lạnh lạnh lại nhận được nhiệt độ từ lòng bàn tay mang tới mà trở nên ấm áp lạ thường. Từng chút xua tan đi những đau đớn, nhẹ nhàng vỗ về an ủi.

Chút đau đớn này cô cũng đã sớm hình thành thói quen chịu đựng. Từ trước đến giờ sẽ không nói cho bất kì một ai...

Nhìn người đàn ông đang không nói lời nào bồi thuốc, xoa bóp cho mình. Trong lòng cô nảy ra loại cảm giác ghen ngào không nói nổi thành lời...

Trong phòng khách tĩnh mịch, bóng đêm ngoài cửa sổ rơi xuống.

Bùi Duật Thành xoa bóp cho cô ước chừng hơn mười phút mới dừng lại. Sau đó anh vẫn duy trì tư thế cũ, quỳ một gối rồi đưa tay ra từ tốn kéo nhẹ phần góc áo ở phía hông bên phải của cô lên một chút.

Anh lặp lại y hệt động tác xoa bóp bắp chân vừa rồi. Đổ thuốc ra lòng bàn tay rồi thoa lên hông cô.

Lại thêm lần nữa khiến Lâm Yên khiếp sợ.

Đây cũng là một trong những vị trí vết thương gây ra bởi vụ tai nạn năm đó khiến cô suýt thì liệt nửa người. Vì cơ thể cô tốc độ hồi phục rất nhanh nên giờ đã không còn nghiêm trọng lắm, nhưng nếu hoạt động quá mạnh thì vẫn sẽ có chút đau buốt nhức nhối...

Người đàn ông này... Sao có thể biết tất cả mọi chuyện?

Anh là con sâu trong bụng cô sao?

Từ đầu chỉ cuối Lâm Yên đều ngồi rất ngay ngắn tại chỗ, một cử động nhỏ cũng không dám nhúc nhích.

Ngay lúc trong đầu Lâm Yên còn đang suy nghĩ lung tung đủ thứ chuyện thì Bùi Duật Thành cất giọng: "Cởi áo khoác ra."

Lâm Yên tựa như vô thức nghe theo, "A... Được ạ..."

Bùi Duật Thành nhìn bộ dáng nghe lời của cô gái nhỏ mà khẽ cười nhẹ một tiếng, lập tức ngừng đầu. Ánh mắt thâm thúy xen lẫn với không chút biểu cảm nhìn cô, "Sao nghe lời vậy... Yên tâm về tôi thế ư?"

Lâm Yên nghe vậy ho khan một tiếng, lập tức nói ngay, "Dĩ nhiên là yên tâm rồi! Bùi tiên sinh ngài là ánh mặt trời sáng rọi, ánh trăng trong như gương nước, là chính nhân quân tử! Sao tôi lại không thể tin tưởng ngài được cơ chứ!"

"Lâm tiểu thư..."

Ngón tay thon dài của Bùi Duật Thành khẽ vuốt ve bên hông của cô gái. Anh hơi ngừng lại một chút, sau đó dùng ánh mắt kín đáo, sâu thẳm thăm hút hồn, nói với cô rằng: "Ai nói với em, tôi là chính nhân quân tử?"

- - -

Kia~ người ta hỏi kia =)))))) anh ư phải chính nhân quân tử gì. Anh là lưu manh có văn hoá nha.

Chào mừng các tình yêu đến với quyền mới!!!!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 202: Lại bị tóm rồi!

Edit: Kali

Beta: Byun

"Ai nói với em tôi là chính nhân quân tử?"

Bùi Duật Thành vừa dứt lời, trong nháy mắt, cả người và đầu Lâm Yên cứng đờ ra như máy móc.

Phản hông bị đụng chạm cũng càng ngày càng nóng hơn, nhiệt độ thiêu đốt lan toả khắp cơ thể của cô.

Trong chốc lát Bùi Duật Thành cất tiếng, ngay lập tức cô cảm nhận được hơi thở áp bức và nguy hiểm tột cùng khiến Lâm Yên theo bản năng vô cùng lo lắng và hoảng sợ.

Cho dù cô vẫn cố gắng duy trì, nhưng theo phản xạ vẫn vô thức "vèo" cái rụt cổ lại.

Hình như nhận thấy đáy mắt của cô gái lóe lên một tia lo lắng rồi biến mất, anh tự nhiên cũng thu ánh mắt mình lại, cười nhẹ rồi mở miệng: "Yên tâm, tôi sẽ không làm gì em cả."

Lâm Yên nghe vậy mới thở phào nhẹ nhõm, trái tim nhỏ đã lên tận cổ họng cuối cùng cũng có thể rớt xuống.

Nhưng mà trái tim vừa mới rơi xuống không lâu đã nghe Bùi Duật Thành tiếp tục bổ sung một câu: "Ít nhất là bây giờ sẽ không."

Lâm Yên: "!!!"

Nói bóng gió có nghĩa là về sau sẽ làm sao?

Sau khi Bùi Duật Thành thoa thuốc cho cô xong thì chu đáo sửa sang lại quần áo cho cô, sau đó mới từ từ nói tiếp: "Trừ phi em yêu cầu."

Lâm Yên: "Ày. "

Câu nói kia của Bùi Duật Thành thay đổi đến bất ngờ làm hai gò má của Lâm Yên lại bắt đầu nóng lên như lửa đốt.

Lâm Yên vô thức mở miệng lẩm nhẩm tự nhủ, an ủi chính mình: "Đùa thôi mà, chắc chắn là nói đùa. Bùi Duật Thành không thể đến mức như vậy... bụng đói mà ăn quảng được. "

Lâm Yên vội vàng chuyển sang chuyện khác: "Cảm ơn ngài, Bùi tiên sinh, nhưng mà ngài làm sao lại biết trên người tôi có hai chỗ bị thương này?"

Ánh mắt của Bùi Duật Thành lóe lên, thuận miệng nói: "Thấy cử động của em có chút bất tiện nên tôi đoán."

Lâm Yên: "Lợi hại vậy."

Chuyện này cũng có thể đoán được sao? Còn đoán chuẩn như thế? Vị trí cũng không sai chút nào.

Lâm Yên mặc dù vẫn không hiểu, nhưng cũng không hỏi nhiều.

Nghĩ thầm quả nhiên siêu boss chính là siêu boss, năng lực quan sát quả nhiên bá đạo hơn người bình thường.

Thật vất vả mới thoa thuốc xong, thấy Bùi Duật Thành cất thuốc mỡ đi, Lâm Yên tranh thủ mở miệng: "Bùi tiên sinh, đã muộn rồi, tôi về trước đây. Không quấy rầy ngài nghỉ ngơi."

Bùi Duật Thành: "Tôi đưa em về."

Lâm Yên vốn còn chút lo lắng ngờ nhờ Bùi Duật Thành đưa ra yêu cầu ngủ lại gì, nhưng bây giờ làm sao không ngờ tới Bùi Duật Thành lại đồng ý rất thoải mái, không có đề ra bất kỳ yêu cầu gì.

Vậy mới nói, người đàn ông như Bùi Duật Thành, làm sao có thể làm gì cô chứ? Cô cũng quá mơ mộng rồi!

Nghĩ như vậy, Lâm Yên bèn an tâm, soạt cái đứng lên rồi vui vẻ đi ra ngoài.

Vừa đi đến cổng, sau lưng đột nhiên truyền đến giọng nói của Bùi Duật Thành: "Lâm tiểu thư, túi xách của em bị rơi."

Túi?

Túi gì?

A đúng rồi! Túi vải của tôi a a a!

Trong nháy mắt Lâm Yên quả thực bị dọa gần chết, nhanh như chớp chạy như bay về phía Bùi Duật Thành.

Càng luống cuống hơn nữa, cô vốn định cầm lấy túi. Kết quả bởi vì quá gấp không cầm chắc, cái túi vải kia rơi thẳng xuống đất, tấm poster lặn ra từ trong túi vải, lộn vào vòng rồi lập tức mở ra ngay trên mặt đất.

Một tấm poster bản số lượng có hạn có chữ ký của Bùi Nam Như cứ như vậy hoàn toàn mở ra trước mặt hai người.

Lâm Yên: "..."

Bùi Duật Thành: "..."

Một giây, hai giây, rồi ba giây trôi qua.

Trong phòng khách yên lặng như tờ, chỉ còn tiếng tim đập.

Một giây như vậy, Lâm Yên quả thực hận không thể tát chết mình cho rồi rồi.

Vì sao... Vì sao mỗi lần ở trước mặt Bùi Duật Thành cô lại lúng cuống tay chân như vậy, còn phạm phải sai lầm ngu xuẩn và cơ bản này?.

Cô có thể đừng bị bắt gặp nữa?

--

Chết cười.:))) Đùng là "lén lút" sau lưng đi đêm lăm có ngày gặp ma!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 203: Đây là cảm ơn đối với em

Edit: Er ■ (① ω ①) ■

Beta: Dochan

Đây có phải chỉ đơn giản là bị đội nón xanh thôi đúng không?

Từ khi người cô bắt đầu xuất hiện nhân cách khác, cuộc sống của cô bỗng mở ra rất nhiều khó khăn.

Lâm Yên không dám nhìn Bùi Duật Thành, với quan niệm của Bùi Duật Thành mà nói chỉ sợ là không hiểu được idol là cái gì. Huống hồ trước đó cô đã nhiều lần nói yêu anh đến chết đi sống lại, trong lòng không có bất kì ai cả nhưng bây giờ cô lại cất giấu ảnh chụp của người đàn ông khác, mà người này lại chính là em trai của anh. Lâm Yên cũng tự cảm giác bản thân cô rất cạn bả.

Cô thật sự rất oan uổng mà!

Nhưng mà hết cách rồi, cái nhân cách ngu xuẩn kia lại chọc đến nợ đào hoa, cô chỉ có thể ôm lấy mà thôi.

Lâm Yên nhanh chóng cúi người, cuộn lại tấm ảnh của Bùi Nam Như thật kỹ, sau đó trên mặt đầy vẻ thần nhiên mở miệng nói: "Haizz, đều tại tam thiếu, hôm nay tôi đi xem cậu ta thi đấu. Cậu ta nhất định phải kín đáo đưa cho tôi, tôi không nhận cũng không được, cuối cùng nghĩ đi nghĩ lại nên vẫn nhận nó. Dù sao tôi cũng là chị dâu cả, ủng hộ sự nghiệp của nhị thiếu một chút cũng là việc tôi nên làm."

Lâm Yên chưa dứt lời thì bên hông đột nhiên xiết chặt, ngay tức khắc cả bị kéo vào một vòng tay ấm áp, dọa cô giật nảy mình đến nỗi tấm ảnh trong tay cô lập tức rơi xuống đất.

Sau đó, một nụ hôn cực kỳ nhẹ nhàng áp lên môi cô.

Không giống với lần đầu tiên anh vô tình chạm vào trán của cô như lông vũ mềm mại, không giống với lần trước lúc cô giả vờ tụt huyết áp anh cũng đưa gờn ngọt ngào hôn một cái, cũng khác biệt với nụ hôn tạm biệt đêm đó anh đưa cô về.

Lần này, mặc dù động tác Bùi Duật Thành vẫn dịu dàng như vậy, thậm chí còn cẩn thận trân trọng. Nhưng không hiểu vì sao lúc này Lâm Yên lại cảm thấy sâu trong nụ hôn này lại chứa đựng một loại cảm giác thô bạo và sợ hãi.

Giống như là một tấm lưới lớn rất mềm mại bao trùm lấy mình. Lúc đầu không hề có chút uy hiếp nào, thậm chí còn khiến người ta chìm sâu trong đó, nhưng dần dần cái lưới kia lại càng ngày càng thu chặt lại.

Tại sao lại như vậy?

Rõ ràng là một người rất dịu dàng và lịch lãm như vậy mà tại sao cô lại cảm thấy sợ hãi đến thế?

Đúng lúc này, trong đầu Lâm Yên đột nhiên xuất hiện một cơn đau rất sắc bén.

Bùi Duật Thành không hôn lâu, chỉ nhanh chóng chạm vào môi cô rồi tách ra.

Cùng lúc đó, sự hoảng hốt và cơn đau vừa rồi lại đột nhiên biến mất, giống như tất cả chỉ là ảo giác của cô.

Lâm Yên lấy lại tinh thần, vô thức sờ lên môi của mình: "Tại sao vậy? "

Bùi Duật Thành cúi người, giúp cô nhặt tấm ảnh lên bỏ vào bên trong túi vải, sau đó đưa cho cô. Dưới ánh mắt ngỡ ngàng của cô gái, anh đưa ngón tay thon dài ra chạm vào môi cô, âm thanh khàn khàn trầm lắng nói: "Đây là cảm ơn."

Hai gò má Lâm Yên lập tức đỏ bừng.

Cảm ơn cô vì đã ủng hộ Bùi Nam Như?

Tại sao anh ấy luôn luôn không dựa theo kịch bản mà nói thế?

Lâm Yên còn có thể làm gì được nữa.

Đành phải mở miệng cười nói: "Không cần khách sáo không cần khách sáo, việc tôi nên làm."

Mặc kệ thế nào thì cô cũng đã vượt qua ải khó cuối cùng này.

Bùi Duật Thành đưa Lâm Yên tới cửa, dường như là phát hiện ra cô khá khẩn trương khi ở trước mặt mình, thậm chí là vô cùng không muốn anh đưa về nên Bùi Duật Thành đã bảo một tài xế đưa cô về nhà.

Lâm Yên khoát tay một cái nói tạm biệt: "Vây tôi về trước đây, chúc Bùi tiên sinh ngủ ngon."

Bùi Duật Thành: "Ngủ ngon."

Trong bóng đêm, Lâm Yên ngồi lên xe chậm rãi rời đi, từng chút một biến mất trong bóng tối.

Đến khi không nhìn thấy bóng chiếc xe nữa Bùi Duật Thành mới đốt một điếu thuốc, đứng trong gió đêm một lát.

Sau khi hút xong, Bùi Duật Thành xoay người đi vào biệt thự.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 204: Sóng ngầm cuộn cuộn

Edit: TH

Beta: Richi

Trong phòng làm việc.

Trong tay người đàn ông bùng một tách cà phê. Trên người mặc một chiếc sơ mi trắng, ẩn sâu dưới cặp kính là khuôn mặt mang vẻ ôn nhả, đang ngồi trước bàn đọc sách.

Sắc mặt người đàn ông bình tĩnh không gợn sóng. Trước mặt bày một đồng văn bản tài liệu đặt trên mặt bàn, chỉ là không lật lại chút nào. Không biết đang suy tư điều gì, anh ngồi thẳng người rất lâu, cho đến khi tách cà phê trên tay nguội lạnh.

Màn hình máy tính rọi sáng chiếu lên khuôn mặt tuấn mỹ của người đàn ông. Sau chiếc kính ấy là đôi mắt hun hút sâu như dưới lòng biển không thấy đáy. Ánh sáng không thể chạm đến tận cùng trong đôi mắt anh.

Nhìn kĩ thì sẽ phát hiện ra, ánh mắt người đàn ông luôn nhìn về phía đối diện bên ngoài cửa sổ. Nơi mà xe vừa đưa Lâm Yên đi mất.

Cô gái sau khi biết anh không giữ mình lại, đồng thời cho xe đưa cô về thì trên mặt rõ ràng đang thờ phào nhẹ nhõm. Cả người biến mất không kịp đợi ai, giống như cảm nhận được điều gì đó nguy hiểm từ bản năng sinh tồn của con thú nhỏ. Cần phải bức thiết tránh xa.

Hình như chính bản thân cô cũng không phát hiện ra điều này, nhưng tâm tư của cô lại quá dễ dàng nhìn thấu.

Đôi mắt Bùi Duật Thành vẫn luôn bình tĩnh không dịch chuyển, nhưng trong chớp mắt đột nhiên dâng trào, một tay bùng tách cà phê, tay còn lại gõ theo nhịp tiết tấu lên bàn đọc sách.

Bóng đêm càng ngày càng chìm sâu. Trong phòng yên tĩnh lạ thường, không hề có bất cứ một âm thanh nào, chìm vào tĩnh mịch như không người tồn tại, chỉ có đồng hồ treo tường phát ra những tiếng tic tắc nhỏ cùng với tiếng gõ lên mặt bàn đều đều của người đàn ông vang lên "cộp cộp".

"Vù vù vù".

Tán cây bên ngoài đung đưa, hình như ngoài cửa sổ có gió nổi.

Ngay khi tán cây đung đưa trong chớp mắt thì trong phòng làm việc phát ra một tiếng động lớn khiến người ta không rét mà run.

Ngay sau đó thấy tách cà phê đã sớm nguội lạnh trong tay Bùi Duật Thành đột nhiên vỡ nát thành bụi phấn.

Mảnh vỡ và nước cà phê chảy dài xuống đôi tay thon dài, nhỏ vào bộ quần áo vest trang trọng của người đàn ông.

Bùi Duật Thành nghe tiếng "crack" một cái, anh liếc mắt nhìn tách cà phê kia, tựa như đang thấy một thứ gì đó khiến mình đầy chán ghét đến tận xương tủy.

Tuy nhiên, rất nhanh biểu cảm trên khuôn mặt người đàn ông liền khôi phục lại như thường. Y như không có gì xảy ra.

Anh thôi gõ mặt bàn, tiện tay phui qua vết bẩn dính trên quần áo. Sau đó đứng dậy đi ra ngoài phòng làm việc.

Trong giây lát ngay khi anh đứng dậy ra ngoài.

Sau lưng anh phát ra những tiếng động cực mạnh. Rầm một cái, bàn đọc sách trực tiếp gãy thành một nửa, mọi thứ để trên mặt bàn rơi vãi lung tung xuống mặt đất.

Dưới mặt đất, khắp nơi bừa bộn.

Đúng lúc này cửa phòng sách bật mở, có vẻ trợ lý Trình Mặc của Bùi Duật Thành có chuyện muốn báo cáo nên vội vàng đi tới.

Sau khi nghe thấy tiếng động lớn vang lên từ phòng làm việc của Bùi Duật Thành, Trình Mặc lấy làm kinh hãi.

Nhìn trong phòng, chiếc bàn đọc sách đã bị xẻ thành đôi và khắp nơi bừa bộn. Đáy mắt Trình Mặc hiện lên một tia khiếp sợ nhưng rất nhanh liền biến mất không thấy gì nữa, biến thành một thói quen lạnh nhạt, chỉ sót lại mấy phần kính hãi.

Trình Mặc không dám nhìn Bùi Duật Thành đang ở sau lưng, anh ta không chớp mắt cất giọng báo cáo: "Bùi tổng, ban giám đốc lại xảy ra chuyện. Hiện tại tất cả nhân viên đều đang có mặt ở công ty chờ trong phòng họp, họ nói muốn xin ngài đích thân tới một chuyến."

Bùi Duật Thành hơi chỉnh lại cổ áo, vừa đi về phía phòng tắm, vừa không cảm xúc nói một câu: "Chuẩn bị xe."

"Vâng" Trình Mặc lập tức gật đầu.

Trước khi đi, Trình Mặc không nhịn được nhìn thoáng qua căn phòng đang lộn xộn, lông mày hơi nhăn lại, sau đó mới quay người rời đi.

- ----

Hoi hải hùng =))))))

Ồ, Bùi Duật Thành cũng là siêu nhân sao? ㄟ_ㄟ

Hôm nay chỉ có 4 chương thôi, team cũng đã cố gắng để hoàn thành sớm nhất rồi đây ạ.

Chúng mình luôn hi vọng sẽ đưa ra các bản edit chất lượng nhất cho độc giả bằng tất cả tâm huyết chứ không phải làm kiểu hời hợt hay chỉnh sửa qua loa vớ vẩn bản raw/ convert để câu view của các bạn. Điều này có lẽ rất nhiều bạn độc giả gần bó với chúng mình từ quyển một đã biết rồi nhỉ? Vì vậy nên, team mong các bạn hãy luôn ủng hộ và đóng góp ý kiến để team ngày một phát triển hơn nhé!

Thân ái,

Meow_team

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 205: Mạnh mỗi mới

Edit: Kali

Beta: Sun

Xe rất nhanh đã chờ Lâm Yên đỗ lại dưới lầu, Lâm Yên cuối cùng vẫn còn sống sót để về đến nhà.

Hôm nay cũng vì sinh tồn mới cố gắng hết sức cả ngày.

Sau khi về tới nhà, Lâm Yên phát hiện có một cuộc gọi nhỡ trong điện thoại.

Sau khi nhìn rõ số máy gọi nhỡ này trong phần đề xuất, sắc mặt của Lâm Yên mau chóng thay đổi, vội vàng gọi lại ngay.

"Alo! Có tin tức gì mới sao?"

Điện thoại truyền đến giọng nói quen thuộc của một người đàn ông: "Đúng vậy, vừa mới tra ra được một ít đầu mối mới."

Lâm Yên gắt gao siết chặt chiếc điện thoại: "Đầu mối gì?"

Người của đầu dây bên kia điện thoại nghe vậy đột nhiên yên lặng, không ngay lập tức mở miệng, giống như là đang đắn đo lựa lời để nói.

Cùng với sự im lặng của đầu điện thoại bên kia, trái tim của Lâm Yên từng chút rơi xuống đáy vực thẳm: "Là tin tức xấu à...?"

Người đàn ông thờ dãi một tiếng, mở miệng nói: "Tôi đã phong tỏa một tổ chức, cơ bản xác định được cái tổ chức kia khả năng cao chính là những người đứng đầu năm đó đã bắt cóc cô và em trai cô nhốt vào phòng thí nghiệm. Tôi đã rất khó khăn nhưng cố lắm chỉ tra được một chút tin tức. Trong phòng thí nghiệm đó, người bị bắt như cô và em trai của cô còn có rất nhiều. Đồng thời tất cả vật thí nghiệm căn cứ vào tổ chất mỗi cá nhân đều được phân thành nhiều cấp."

"Phân cấp?" Lâm Yên nhíu mày.

Năm đó cô tuổi tác còn quá nhỏ, rất nhiều chuyện cũng không còn nhớ rõ. Quả thực thì lảng máng nhớ được trên người mỗi đứa trẻ đều mang theo số hiệu, mà cách một khoảng thời gian, cái số hiệu này sẽ được thay đổi một lần.

Chẳng lẽ đó chính là đang phân cấp bọn họ?

"Đúng thế." Người đàn ông mở miệng: "Tổ chất của vật thí nghiệm chia làm A, B, C, D, E, F với cấp bậc khác nhau. Mà tổ chất của cơ thể cô vốn rất tốt, sau khi trải qua thí nghiệm, cấp bậc của cô... Tôi đoán rằng, rất có thể đã đạt đến cấp A. Đương nhiên tôi cũng không loại trừ đã tâm của bọn chúng lớn hơn, phía trên cấp A còn có vật thí nghiệm càng kinh khủng hơn với cấp bậc còn cao hơn thế."

Lâm Yên càng nghe càng kinh hồn bạt vía: "Vậy em trai của tôi đâu? Với cơ thể của em trai tôi, chẳng phải là..."

Người đàn ông mở miệng nói: "Theo tình huống cô từng chính miệng nói với tôi thì tổ chất của em trai cô chắc chắn là cấp độ kém nhất F. Nếu như không phải lúc còn có cô ở bên cạnh bảo vệ, em trai của cô không thể nào cạnh tranh với nhiều vật thí nghiệm như vậy mà còn sống sót. Sau này cô nói với tôi rằng em trai mình đã bị bọn họ mang đi, ép buộc tách ra khỏi cô, có đúng không..."

"Đúng như vậy, không sai." Sóng lưng của Lâm Yên cứng đờ, không biết nghĩ đến điều gì, trong lòng không hiểu có loại dự cảm không tốt.

Giọng nói của đầu dây bên kia dừng một chút, sau đó nói về nghiêm trọng: "Tôi nghe ngóng được trong phòng thí nghiệm đó, từ cấp C trở xuống đều sẽ bị loại bỏ."

Câu nói này quả thực giống như sấm sét giữa trời quang sập xuống đầu Lâm Yên: "Anh nói cái gì!? Loại bỏ..."

"Đúng vậy, cho nên rất có thể thời điểm năm đó em trai cô bị buộc mang đi, em trai của cô đã bị bọn chúng..."

"Không thể nào!" Lâm Yên kích động cắt ngang lời của đối phương.

Đầu dây bên kia biết cô không thể chấp nhận được, cố gắng dùng giọng xoa dịu để an ủi: "Cô cũng đừng nản chí, có lẽ tin tức tôi nhận được sai cũng không chừng. Có thể bọn chúng mang em trai của cô đi không phải là vì loại bỏ. Cũng có thể là em cô giống như cô, đã chạy thoát rồi..."

Lâm Yên đứng không vững nổi nữa, lão đạo bám lấy vách tường bên cạnh, không ngừng lẩm bẩm: "Anh nói đúng... Tất cả đều có thể..."

Nói không chừng em trai cô phúc lớn mạng lớn...

Đứa bé kia lương thiện như vậy, ngay cả một con kiến cũng không nỡ giẫm chết, ông trời làm sao có thể nhẫn tâm đối xử với cậu bé như thế...

"Tôi sẽ tiếp tục giúp cô điều tra, có tin tức lập tức thông báo với cô. Nhưng tôi khuyên cô, tốt nhất cũng hãy nghĩ đến dự tính xấu nhất."

"...".

...

Chương 206: Nhất định phải đưa ra một câu trả lời

Edit: Kali

Beta: Sun

Cùng lúc đó, tại cao ốc của tập đoàn JM.

Đêm hôm khuya khoắt như vậy trong phòng họp điện đèn sáng trưng. Tất cả những lão giữ chức vị cao trong hội đồng ban giám đốc của công ty đều đã đến đông đủ. Tất cả mọi người đang chờ Bùi Duật Thành đưa ra một câu trả lời.

"Thằng ranh này! Lại còn tưởng mình là người chèo lái Bùi gia à. Ông đây làm việc ở đây nhiều năm như vậy, chỉ với một mình cậu ta nói cách chức thì cách chức?"

"Năm đó lúc chúng ta đi theo chủ tịch đầu đá trên thương trường thì cậu ta còn đang mặc quần yếm thôi. Vậy mà cũng dám ở trước mặt ông đây khua tay múa chân!"

"Cho dù như thế nào, hôm nay cậu ta nhất định phải cho chúng ta một câu trả lời!"

"Nói không sai! Cậu ta lại còn coi Bùi gia này là một mình cậu ta có thể một tay che trời rồi?"

...

Trong phòng họp có đến khoảng hai phần ba lão già đều quát lớn và tức giận mắng chửi, chỉ có cực ít một bộ phận người an tĩnh ngồi, duy trì trạng thái trầm mặc.

Đang ồn ào thì đúng lúc này cửa lớn đột nhiên bị đẩy ra.

Bùi Duật Thành thay một bộ âu phục màu xám nhạt, không nhanh không chậm bước vào, lập tức ngồi xuống chiếc ghế cấp cao nhất: "Thật xin lỗi, để các vị đợi lâu."

Trình Mặc thì ngồi xuống bên phía tay trái của Bùi Duật Thành.

Bùi Duật Thành vừa đến, một đám lão già lập tức như bị nhóm lửa mà bùng nổ.

"Bùi tổng thật là tự cao tự đại, một đám người đi mời mà lúc này mới thông dong đi tới!" Có một lão giám đốc trạc năm sáu chục tuổi, dáng người béo phệ, ưỡn cái bụng bía ra rồi lạnh mặt nói.

Một lão giám đốc tóc hoa râm ngồi ở bên tay phải của Bùi Duật Thành dù bận nhưng vẫn ung dung mở miệng nói: "Bùi tổng, hôm nay những lão già này mời cậu đến là có nguyên nhân, chắc cậu cũng rõ."

Không nói những cái khác, chỉ nói chúng ta những năm này, tốt xấu gì cũng là năm đó đi theo cha cậu cùng nhau xông pha trên thương trường. Xem như không có công lao thì cũng có khổ lao.

Trước đó cậu khẳng khái muốn tùy ý phát triển đất đai, giảm bớt tiền vốn kinh phí đầu tư của các hạng mục, xem như cậu cũng là vì sự phát triển của công ty nên chúng tôi cũng không có ý kiến.

Nhưng là bây giờ thì ngược lại, cậu điều động cho một đám người thăng chức một cách mờ ám. Thậm chí dùng thẳng những hạng mục trong tay chúng tôi... Đối với những việc này, cậu có phải là nên cho chúng tôi một câu trả lời hay không?"

Gã giám đốc này vừa nói xong, ngay lập tức những lão giám đốc khác cùng phe cánh cũng hòa nhau phụ họa thêm.

"Ông Phùng nói không sai! Bùi Duật Thành, cho dù cậu là tổng giám đốc của tập đoàn JM, chuyện lớn như vậy cậu cũng không có quyền tự quyết định được!"

...

Đối mặt với một đám giám đốc kháng nghị và chất vấn, Bùi Duật Thành nghiêng một tay đỡ trán, một tay khác theo thói quen nhẹ nhàng gõ theo nhịp lên mặt bàn, thần sắc bình tĩnh giống như là đang kiên nhẫn lắng nghe bọn họ.

Lúc này trong đám có một vị giám đốc từ đầu đến cuối không nói gì nhưng cũng không nhìn nổi nữa, đứng lên phát biểu: "Giám đốc Tiền, ông Phùng, hai vị xin cứ yên tâm chờ đợi. Vừa rồi ông Phùng nhắc tới kế hoạch phát triển đất đai gần đây, mọi người đều biết ánh mắt của Bùi tổng rất độc đáo và sắc bén, chỉ cần là hạng mục mà cậu ấy đầu tư trong hai năm trở lại đây thì không có một hạng mục nào là lỗ vốn."

Về phần điều chỉnh chức vị, đó chẳng qua là dựa vào sự phát triển của công ty đều phải tiến hành như bình thường hay làm đó sao. Chứ vị nếu là thật lòng vì sự phát triển của công ty thì không nên chỉ cân nhắc tới lợi ích của bản thân mới phải."

Vị giám đốc mới phát biểu này mặc bộ âu phục màu xanh đậm. Đầu tóc gọn gàng, khuôn mặt mang vẻ nghiêm nghị tầm trạc hơn bốn mươi tuổi, quét mắt nhìn những tay giám đốc gây chuyện kia mà trên mặt đầy vẻ khinh thường.

Lão giám đốc họ Tiền ưỡn bụng bịa ra, nghe được như vậy lập tức chửi ầm lên: "Hay cho Hồng Chí! Mẹ nó ông ít ở chỗ này chằm chọc tôi đi! Lời nói thì dễ nghe quá nhỉ, hóa ra là lừa này không đốt tới ông đứng không! Nửa đường mới tiến vào công ty làm chó săn, ý vào cái thằng nhãi con này làm chó dựa mà cũng dám đứng trước mặt ông đây làm càn! Cũng không hỏi thử một chút xem thân phận của ông đây ở Bùi gia là gì à!"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 207: Người đàn ông kia quay về rồi!

Edit: Er:))

Beta: Byun

Nhậm Hồng Chí nghe vậy thì mặt đỏ bừng: "Ông... Tiền tổng, ông muốn tôi dùng lời khó nghe phải không? Mấy năm nay, các người ý vào thân phận và địa vị của mình, lợi dụng chức vụ đã hút cạn bao nhiêu máu của công ty, hẳn là trong lòng các người biết rõ. Nếu tiếp tục như thế thì công ty có lớn hơn nữa cũng không chịu được sự chèn ép của các người đâu."

Nhậm Hồng Chí vừa dứt lời, lão giám đốc họ Tiền và lão già họ Phùng đứng đầu hội đồng quản trị ngay tức thì giận đến nổi sùi bọt mép, đập mạnh bàn rồi bắt đầu mắng:

"Nhậm Hồng Chí, ông nói chuyện cần phải có chứng cứ. Chúng tôi vì công ty mà chịu biết bao cực nhọc mấy năm nay, để đến bây giờ ông chửi bới chúng tôi như thế hả?"

"Thật quá đáng! Chuyện này Bùi tổng cậu nhất định phải cho chúng tôi một câu trả lời."

"Không sai. Nếu không thì đừng trách chúng tôi làm kinh động tới chủ tịch Bùi. Năm đó, chủ tịch Bùi chắc hẳn đã nhiều lần nói với cậu không được xê dịch vị trí của chúng tôi. Trái lại, tôi muốn xem xem, nếu chủ tịch Bùi biết được chuyện tốt mà cậu làm thì vị trí tổng giám đốc này cậu còn có thể ngồi yên được nữa không."

Đám thành viên trong hội đồng ban giám đốc và lão già ở vị trí này lâu năm, ý vào tuổi tác đã cao, còn có chỗ dựa là chủ tịch. Tất nhiên là không kiêng nể gì cả, vẫn kêu gào như cũ.

Cộng với tin đồn mà họ nghe được là gần đây Bùi Duật Thành bị mắc một căn bệnh nghiêm trọng, bọn họ càng không nhịn được đi gây sự.

Trong công ty Bùi Duật Thành cũng có một nhóm người tâm phúc, nhưng phần lớn là người mới, chỉ có lẻ tẻ vài người dám đứng lên, nhưng cũng không dám đấu với những người có địa vị vững chắc này. Chỉ có Nhậm Hồng Chí vẫn luôn tranh luận với bọn họ.

Mà Trình Mặc là tâm phúc lớn nhất của Bùi Duật Thành nhưng từ đầu tới cuối chủ im lặng giống như tên của anh ta, không nói một chữ nào, chỉ là mặt không thay đổi mà nhìn những người này, đáy mắt dường như có một tia đồng tình và thương hại...

Hai năm trước, Bùi Duật Thành mới chính thức bắt đầu tiếp nhận công ty.

Cũng vào hai năm trước, tính tình Bùi Duật Thành thay đổi rất lớn. Đột nhiên trở nên ôn hoà. Tất cả mọi người ở bên ngoài đều đánh giá anh là biết giữ lễ nghĩa, biết đối nhân xử thế, khiêm tốn và điềm đạm, hoàn toàn không nghĩ xem trước hai năm đó rốt cuộc Bùi Duật Thành là người như thế nào...

Nếu bọn họ biết thì hôm nay sẽ không tự đâm đầu tìm đường chết như vậy.

Ngón tay Bùi Duật Thành đang gõ mặt bàn dừng lại, ngừng đầu, ánh mắt anh chậm rãi quét qua mọi người, mở miệng nhẹ như gió thoảng: "Xem ra các vị rất có thành kiến đối với tôi. Chẳng qua chuyện này, không nhất thiết phải kinh động tới ba tôi."

Gương mặt mập mạp dữ tợn của lão giám đốc họ Tiền kia run lên, cười lạnh: "Hừ. Đây, đầu vàng*, bây giờ cậu đã biết sợ rồi sao? Nói cho cậu biết, bây giờ đã chậm rồi. Chúng tôi đã báo lên chủ tịch Bùi, còn chuẩn bị bay một chuyến sang nước Mỹ để nói rõ hành động của cậu trong khoảng thời gian này cho chủ tịch nghe."

(*Tên đầu vàng là nói về những người trẻ tuổi đi theo trào lưu nhuộm tóc từ những năm 9x của Trung Quốc lúc bấy giờ. Ở đây dùng từ này ý muốn nói cái lão họ Tiền kia chửi xéo Bùi Duật Thành còn non trẻ, vất mũi chưa sạch với lão ta.)

Trên khuôn mặt lạnh nhạt của Bùi Duật Thành vẫn rất bình thản, thậm chí còn hơi có vẻ ôn hòa: "Xin các vị yên tâm. Đừng vội, tôi cũng có một cách khiến cho tất cả mọi người hài lòng."

Nghe thấy lời nói của Bùi Duật Thành, những người gây chuyện kia lập tức mặt lộ ra vẻ đắc ý.

Thằng oắt con lông cánh mọc còn chưa đủ này quả nhiên là vẫn chấp nhận thỏa hiệp!

"Nói sớm một chút có phải tốt không."

"Chờ một chút, nói lời tạm biệt dễ dàng như vậy. Trước tiên cậu hãy nói rõ xem, rốt cuộc là có phương pháp gì?"

"Nếu chúng tôi không hài lòng thì cũng vô dụng thôi."

...

...

Bùi Duật Thành cười cười, đáy mắt hiện ra một tia điên cuồng như ác ma làm người ta rét run.

"Là..."

Trình Mặc nhìn Bùi Duật Thành lúc này, sắc mặt hơi đổi.

Quay về rồi, người đàn ông từng khiến cho thế giới tuyệt vọng kia đã quay về rồi!

Những người đứng vị trí cao ở đây chỉ sợ bọn họ sẽ không nghĩ tới, Bùi Duật Thành đã từng điên cuồng như thế nào. Cho dù có dùng từ "kinh khủng" để diễn tả thì cũng không quá đáng chút nào.

Bùi Duật Thành không phải là cấp S, so với cấp S còn hơn thế nữa, không thể dùng phân chia đẳng cấp để nói được.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 208: Sao tên đó dám?

Edit: Er:))

Beta: Sun

Trình Mặc lạnh nhạt nhìn qua tất cả mọi người ở đây, trong đầu chỉ có hai chữ: "Ngu xuẩn".

Bọn họ căn bản là không thể biết nội tâm của người đàn ông này rốt cuộc là điên cuồng và âm u đến cơ nào. Mấy năm nay anh nguy trang rất tốt, không chệch vào đâu được, nhưng mà một ngày nào đó lớp nguy trang ấy cũng sẽ biến mất.

Người này có năng lực mà người bình thường không thể tưởng tượng nổi. Và sự âm u cùng sự điên cuồng trong lòng lại khiến anh có đủ khả năng hủy diệt thế giới này.

Trình Mặc nhìn người đàn ông bên cạnh, vốn trong mắt là bình thản nhưng bây giờ đã lộ ra vẻ kính sợ.

"Vào đây."

Lúc này, Bùi Duật Thành nhẹ giọng nói.

Bùi Duật Thành vừa dứt lời, người bên ngoài đây cửa phòng họp ra, ba người trẻ tuổi bước tới.

Đi đầu là một người đàn ông, trên mặt là vẻ bình tĩnh mang theo ý cười như gió xuân, mặc bộ âu phục cao cấp, túi đằng trước ngực cắm bông hoa Uất Kim Hương* màu trắng, nhìn qua rất cao quý và nhã nhặn, lịch thiệp.

(*Uất Kim Hương hay còn gọi là loại hoa tulip. - Bản edit được cập nhật nhanh nhất tại: https://www.wattpad.com/user/Meow_team và

<https://meowteam.home.blog/>)

Phía sau là một cô gái mặc đồ màu đen, sắc mặt lạnh lẽo, cả người giống như một khối băng khiến cho người khác không dám đến gần.

Người cuối cùng, tuổi tác không lớn, hình như là một chàng thiếu niên. Mặt mũi cậu chàng sáng sủa, tóc xoăn màu trắng, trong miệng ngậm một cây kẹo mút, nhìn qua rất ư là ngây thơ.

"Bọn họ..."

Nhìn thấy ba người, ánh mắt Trình Mặc cuối cùng cũng không còn bình tĩnh nữa.

Mặc dù bây giờ anh ta là người mà Bùi Duật Thành tin nhiệm và thân thiết nhất nhưng trên thực tế, thực lực của anh ta không phải là cao nhất bên cạnh Bùi Duật Thành.

Anh ta có thể ở bên cạnh Bùi Duật Thành chỉ là bởi vì tính tình của anh ta ôn hoà và tốt nhất mà thôi.

Thế nhưng ba người này...

Ba người nhanh chóng đi tới cạnh Bùi Duật Thành. Người đàn ông cầm hoa Uất Kim Hương trắng trước ngực kia chậm rãi đến bên người Bùi Duật Thành, thái độ cung kính gặp người, chào hỏi theo phong cách lịch sự của một quý ông, trên mặt vẫn mang ý cười chưa từng biến mất.

Thấy có ba người xa lạ đột nhiên bước vào, thành viên trong ban hội đồng quản trị gây chuyện lúc trước lập tức không vui.

Lão giám đốc họ Tiền sầm mặt: "Bọn họ là ai? Coi đây là nơi nào mà lại tùy ý ra vào như thế!"

Lão già họ Phùng cũng không kiên nhẫn nói: "Bùi tổng cậu đừng thừa nước đục thả câu, nên tranh thủ báo cáo cho chúng tôi rồi cuộc cậu có phương án giải quyết gì mà tất cả mọi người đều hài lòng!"

"Ha ha..." Người đàn ông trẻ tuổi trên ngực cầm hoa Uất Kim Hương trắng nhẹ nhàng cười một tiếng, không nhanh không chậm mở miệng nói: "Phương án mà khiến cho tất cả mọi người đều hài lòng là gì. Vấn đề đơn giản như vậy mà còn không biết đáp án sao?"

Cậu ta dừng một chút, sau đó nói tiếp: "Chỉ cần những người không hài lòng biến mất... Như vậy... Tất nhiên là phương án sẽ khiến tất cả mọi người hài lòng rồi."

Người đàn ông này rõ ràng vẫn luôn nở nụ cười, nhưng nụ cười ấy lại khiến cho những người đó không rét mà run.

Không biết là có chuyện gì xảy ra, rõ ràng chỉ là ba người trẻ tuổi nhưng mà khi bọn họ bước vào, toàn bộ phòng họp đều chìm vào trong một loại áp bách cực lớn.

Nhất là người này, không hiểu sao lại khiến cho người ta run mình.

Lão giám đốc họ Tiền nghe xong lời ngầm có ý uy hiếp này, lập tức dùng sức vỗ bàn: "Bùi Duật Thành! Cậu có ý gì? Uy hiếp ông đây?..."

Ông ta còn chưa dứt lời thì có một bông hoa Úc Kim Hương trắng phi tới, trực tiếp xuyên qua mu bàn tay đầy mồ của ông ta, sau đó cắm chặt ngay trên mặt bàn.

"A a ——"

Trong chốc lát, lão giám đốc họ Tiền đột nhiên phát ra một tiếng gào thét như chọc tiết heo.

Tất cả mọi người đều kinh ngạc đến ngây người, trợn mắt há mồm nhìn chăm chăm bàn tay không ngừng chảy máu của ông ta.

Trước mặt mọi người mà lại làm bị thương người quan trọng của công ty, sao tên đó dám?

Còn nữa, cậu ta rốt cuộc là làm thế nào? Tất cả mọi người đều không thấy rõ cậu ta đã làm gì, sao lại có thể dùng một cành hoa đâm xuyên qua mu bàn tay của người khác?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 209: Lão đại là người ôn hoà nhất

Edit: TH

Beta: Dochan

Bùi Duật Thành nghe thấy tiếng lão già họ Tiền kia kêu rên thì tựa như có chút không vui. Ánh mắt lạnh nhạt từ từ nhìn về phía người đàn ông trẻ tuổi vừa mới đã thương người khác: "Tôi bảo cậu ra tay à?"

Ngay khi câu nói này vừa dứt thì con mắt Bùi Duật Thành trở nên lạnh lẽo đến tột độ.

Người đàn ông này ho nhẹ một cái, nói với giọng yếu ớt: "Chỉ là trượt tay thôi ạ..."

Anh chàng đứng bên cạnh thấy tên này bị Bùi Duật Thành cảnh cáo thì rất há hê nhìn anh ta: "Đáng đời! Không biết lão đại ghét nhất là bạo lực à?"

Người đàn ông trẻ tuổi nhỏ giọng lẩm bẩm: "Vâng vâng vâng, lão đại ghét nhất bạo lực. Lão đại là người ôn hoà nhất. Tôi đây chỉ lỡ tay thôi mà..."

Chàng trai tóc quăn ném cây kẹo mút ngậm trong miệng đi, vuốt lại quần áo rồi lấy chồng tài liệu từ trong tay cô gái có khuôn mặt lạnh lùng, đi tới trước mặt đám cán sự rồi lần lượt phát cho họ.

Vừa phát cậu ta vừa nói: "Vừa rồi đã bắt kính mong các vị có thể lượng thứ bỏ qua cho. Những văn kiện này do chúng tôi đã cẩn thận chuẩn bị tất cả các phương án cho các vị, tin rằng nhất định có thể làm cho mọi người có mặt tại đây đều hài lòng."

Sau đó đến lượt phát cho đám người trong ban giám đốc mới vừa rồi gây chuyện mỗi người một phần tài liệu.

Những người này vốn đang rất vui vẻ kiêu căng, đợi xem Bùi Duật Thành rốt cục chuẩn bị phương án gì có thể khiến bọn họ hài lòng.

Kết quả khi thấy rõ được nội dung trong những phương án đó, sắc mặt của ai nấy đều đồng loạt thay đổi.

Lão già giám đốc họ Tiền lúc này đã không còn quan tâm nỗi đau tay còn đang đau buốt nhức nhối nữa. Hai tay nắm chặt lấy tài liệu, những người còn lại biểu cảm thái độ cũng y hệt, trên trán đã chảy ròng ròng mồ hôi lạnh.

Nội dung trong văn bản tài liệu này đủ để bọn chúng thân tàn danh liệt, chết không có chỗ chôn...

Tất cả những chuyện này đều được làm rất kín kẽ, tại sao Bùi Duật Thành... Sao cậu ta có thể phát giác được!

Còn ba người đột nhiên xuất hiện cạnh cậu ta cũng không hề đơn giản gì.

Cả đám y như lần đầu tiên mới

biết đến Bùi Duật Thành, trên khuôn mặt đầy vẻ nghi ngờ và hoảng hốt...

Lúc này mặt lão Tiền giám đốc đã biến thành màu gan heo, then quá hoá giận trực tiếp đứng dậy, chỉ mặt gào lên: "Bùi Duật Thành, cậu... Cậu đây là ý gì? Cậu lại dám giở trò với chúng tôi! Cái thằng oắt con miệng còn hôi sữa! Cậu chả là cái thá gì! Dám chơi ông mày à! Tôi sẽ lập tức gọi điện cho chủ tịch, để ông ấy nhìn chuyện tốt cậu đang làm! Những thứ này của cậu mà có thể ngăn cản tôi à! Cậu cho rằng... Cậu cho rằng..."

Bùi Duật Thành cũng không hề sai người cản lão già họ Tiền này ngậm miệng. Anh từ tốn ngả người dựa vào ghế, đôi mắt khẽ khép lại, đốt một điếu thuốc lên.

Một giây sau, dưới lớp khói mỏng bao quanh. Người đàn ông chậm rãi ngẩng đầu lên, con mắt đen như bóng đêm xuyên qua mắt kính và hơi thuốc lá nhìn thẳng vào mặt lão Tiền tổng...

Trong giây lát, cuống họng của Tiền tổng như vệt bị cắt cổ. Tất cả lời muốn nói đều bị chặn lại ở họng, chỉ phát ra được tiếng ú ớ kinh hoàng.

Người đàn ông đang ngồi trên ghế ấy rõ ràng là đáng vẻ ôn tồn lễ độ. Nhưng chỉ một ánh mắt thôi cũng có thể khiến cho linh hồn người ta cứng đờ.

Phòng họp rộng như vậy nhưng hoàn toàn rơi vào tĩnh mịch, y như đang nằm trong phần mộ heo hút.

Ngay cả Trình Mặc và ba người kia cũng đồng loạt không dám thở mạnh, không dám nhìn ánh mắt của Bùi Duật Thành lúc này.

Loại khí thế áp bức mạnh mẽ thế này ngay cả bọn họ còn không chịu nổi huống chi là người bình thường...

Mồ hôi Tiền tổng rơi như mưa, cơ thể to ục ịch run lẩy bẩy như cây sậy. Từ chiếc ghế lão ta đang ngồi thế mà chảy ra nước tiểu màu vàng khè...

Tất cả những người có mặt ở đây đều bị bầu không khí đáng sợ này dọa cho tới nỗi tựa như trái tim cũng ngừng đập...

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 210: Là tôi quá phận

Edit: Kali

Beta: Byun

Ngay khi tất cả mọi người sắp bị bầu không khí đáng sợ này dọa đến tim như muốn ngừng đập thì đột nhiên có một loạt tiếng chuông điện thoại vang lên.

Tiếng chuông này là từ điện thoại của Bùi Duật Thành.

Bùi Duật Thành nhẹ nhàng nhả ra một làn khói thuốc, cũng không nhìn điện thoại, thuận tay ấn nút nghe.

Từ đó trong điện thoại truyền đến giọng nói của một cô gái: "Bùi tiên sinh..."

Dường như khi giọng nói của cô gái này vang lên, toàn bộ cảm giác áp bức ngọt ngào trong phòng họp như muốn làm tim mỗi người nổ tung đột nhiên biến mất không còn vết tích, như thể tất cả vừa rồi đều là ảo giác.

Bùi Duật Thành cầm điện thoại lên, trên mặt vẫn không có biểu cảm gì.

Nhưng bầu không khí lại đột nhiên thay đổi.

Bùi Duật Thành: "Có chuyện gì?"

"Ày... Có một chút... Tôi ngày mai... Chúng ta có thể gặp mặt không?" Cô gái mở miệng.

Bùi Duật Thành: "Được."

Bùi Duật Thành cúp điện thoại, một lần nữa quét tất cả mọi người đang ngồi: "Từ hôm nay trở đi, Nhậm Hồng Chí sẽ tiếp nhận chức vụ giám đốc tài chính của tập đoàn JM, quản lý chi nhánh Á Châu. Các vị nếu có gì không hài lòng thì có thể ý kiến."

Nếu là bình thường, tin tức nặng ký như vậy được tuyên bố sợ là những lão già giám đốc phía dưới cũng sớm đã chửi ầm lên. Nhưng bây giờ toàn bộ trong phòng họp lặng ngắt như tờ, không một ai dám có ý kiến.

"Nếu ý kiến của các vị đã thống nhất như vậy thì tan họp."

Bùi Duật Thành nói xong, đứng dậy rời đi.

Công việc hội nghị còn lại phía sau trực tiếp giao cho Trình Mặc.

Ánh mắt của cô gái trẻ tuổi mặc một bộ đồ màu đen vẫn trước sau như một rơi trên gương mặt của Bùi Duật Thành, thái độ cung kính đi sau lưng của Bùi Duật Thành, người đàn ông trẻ tuổi và cậu thanh niên cũng đi theo sau.

Tiếng bước chân vang lên khắp nơi trên hành lang vắng vẻ.

Cô gái sau lưng Bùi Duật Thành về mặt muốn nói lại thôi, cuối cùng không nhịn được cất tiếng hỏi: "Anh Duật, thực ra muốn cho những người này nghe lời thì dễ như trở bàn tay. Những người này là sợ mạnh hiếp yếu nên chưa thấy quan tài chưa đổ lệ! Cứ thẳng tay tàn nhẫn một chút, bọn chúng làm sao dám không nghe lời. Cần gì phải phiền toái như vậy, còn để chúng em phí thời gian lâu như vậy đi điều tra những thứ này..."

Nghe được sự chất vấn của người phụ nữ này, bước chân của Bùi Duật Thành hơi dừng lại, thoáng xoay người, ánh mắt lạnh nhạt tùy ý lướt trên mặt của cô ta.

Bất gặp ánh mắt lạnh lùng cực điểm của người đàn ông, sống lưng của cô ta lập tức run lên, cúi thấp đầu xuống: "Là tôi đi quá phận."

Bùi Duật Thành xoay người, tiếp tục bước đi.

Ước chừng qua vài giây đồng hồ, trên hành lang vắng vẻ truyền đến giọng nói hững hờ của anh: "Cô ấy không thích..."

Người phụ nữ còn tưởng rằng là ảo giác của mình. Hơn nửa ngày trôi qua mới phản ứng lại được, vừa rồi Bùi Duật Thành là trả lời câu hỏi của mình.

Cô ấy không thích...

Trong nháy mắt sắc mặt của cô ta trắng bệch như tờ giấy, ngơ ngác đứng đó, nhìn chằm chằm bóng lưng lạnh lẽo của người đàn ông phía trước.

Lúc này người đàn ông trẻ tuổi bên cạnh nhìn cô gái rồi sâu xa nói: "Ày, Quý Lan, sao cô hà tất phải hỏi câu này chứ. Hai năm này, lão đại tu thân dưỡng tính là vì ai, cô còn không rõ sao?"

Người đàn ông trẻ tuổi lại cắm hoa Uất Kim Hương màu trắng vào túi trước ngực, chẳng qua là trên cánh hoa màu trắng kia có nhuộm màu máu tanh.

Đang nói chuyện thì lúc này trong điện thoại của người đàn ông hiện lên một tin tức trong giới giải trí: "Khái quát danh sách scandal tình ái của Lâm Yên..."

Trên mặt người đàn ông hiện nụ cười như có như không nhìn thoáng qua tin lá cải kia rồi nói tiếp: "Nhưng mà yên tâm, cứ tiếp tục với như thế này, tôi đoán chừng lão đại cũng không giả bộ được bao lâu..."

Các người biết không? Vừa rồi nghe Tiểu Mặc Mặc nói, đêm nay lão đại không biết nổi trận lôi đình vì điều gì. Toàn bộ cốc và cái bàn cũng nát, không biết là bị cái gì kích thích."

- - -

Hôm nay hết 2 chương rồi nha. Xuất hiện em gái tơ tưởng anh Thành.:)))

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 211: Bộ dạng an tĩnh rất đáng sợ

Edit: Er (͡° ͜ʖ ͡°)

Beta: Byun

"Hai người đoán xem là bạn trai trong scandal tình ái nào của chị dâu đã chọc tới lão đại? Là Tiểu Thiên Vương của giới ca hát Vệ Từ Phong, hay là Thẩm Triều Mộ, Đường Gia Nghiệp..."

Chàng thanh niên miệng ngậm kẹo mút, nghiêng đầu liếc anh ta, đoạn mở miệng nói: "Scandal tình cảm của chị dâu trải rộng toàn bộ giới giải trí, tôi làm sao mà biết được. Cũng may hai năm nay lão đại chẳng quan tâm tới, nếu không thì thế giới đã sớm bị hủy diệt rồi."

Nếu lão đại tiếp tục giống như hai năm trước, mặc kệ không hỏi han, hoàn toàn rời khỏi chị ấy thì hiện tại lại đột nhiên hện hò. Những chuyện này chắc chắn là thật, làm sao có thể nhìn được. Đến bây giờ mới chỉ làm vỡ một cái cốc và một tủ sách, như vậy đã cảm ơn trời đất lắm rồi..."

Cậu ta sờ cằm, khuôn mặt mang vẻ khó hiểu nói tiếp: "Còn nữa, lão đại không phải quyết tâm thả chị ấy tự do sao? Sao đột nhiên lại đổi ý chứ?"

Người đàn ông kia nhún vai: "Ai biết được... Có thể là không quên được chăng? Lúc đầu lão đại thả người đi tôi đã cảm thấy không thực tế rồi..."

Người phụ nữ áo đen đứng bên cạnh nghiêm mặt lạnh lùng nói, trên mặt đầy vẻ chán ghét: "Nhất định là cô ta đã làm cái gì đó rồi. Nếu không thì tại sao anh Duật lại hên hò với cô ta được?"

Chàng trai chớp chớp mắt, chần chừ nói: "Chị Lan, chị không thể nói như vậy được. Người phụ nữ kia không nhớ gì hết, cũng không biết lão đại là ai. Với thân phận và địa vị của chị ấy bây giờ chắc chắn là không có cơ hội tiếp cận lão đại. Vậy thì chị ấy có thể làm gì được chứ?"

Người đàn ông trẻ tuổi khẽ cười một tiếng: "Chắc chắn là lão đại chủ động đào hố đó. Bây giờ, chị dâu không biết cái gì hết. Với IQ của lão đại, muốn lừa chị ấy không phải rất dễ dàng sao?"

Chàng trai kia lườm anh ta một cái: "Anh đừng nói linh tinh. Gương mặt lão đại của chúng ta còn cần lừa gạt sao?"

Sắc mặt người phụ nữ kia trở nên âm trầm, liếc xéo bọn họ: "Đến bây giờ hai người còn nói đỡ cho cô ta? Tinh Lan, cậu quên cái tay của cậu tại sao lại tàn phế rồi sao? Còn có cậu, Tần Hoan, lúc trước là ai nằm liệt giường ba tháng?"

Chàng trai tên Tinh Lan xoay xoay cổ tay trái một chút, phát ra một loạt tiếng kim loại "kẹt kẹt", trên mặt còn đầy vẻ sợ hãi, thờ dãi một hơi rồi nói: "Haizz, cũng không thể trách lão đại được. Ai bảo tôi không chú ý cơ chứ, biết rõ lão đại sẽ không khống chế được bản thân. Bệnh đa nghi còn rất nặng lại còn dám tới gần cô gái kia trong vòng ba bước, dám nói chuyện với chị ấy vượt quá mười chữ. Đây chẳng phải là chán sống sao?..."

Người đàn ông tên Tần Hoan lẩm bẩm nói: "Tôi mới là thiệt thòi đây này. Cô ấy đột nhiên ngắt xiu, tôi không thể để cô ấy ngã xuống đất mà không đỡ được. Đỡ cũng bị đánh mà không đỡ chắc chắn cũng bị đánh. Tôi thật sự rất khó khăn..."

Không biết anh ta nghĩ đến cái gì, lấy hoa Uất Kim Hương màu trắng trong túi ra, lấy tay nghịch nghịch, nói tiếp: "Haizz, nói đến đây thì người tôi bái phục nhất chính là bạn trai cũ của Lâm Yên, gọi là cái gì nhỉ? Đúng rồi, Hàn Dật Hiến..."

Người đàn ông họ Hàn kia mạng thật là lớn! Lão đại vừa thả chị dâu đi, chị dâu lập tức qua lại với tên Hàn Dật Hiến kia. Tuy hai năm đó lão đại không

biết, nhưng bây giờ dù sao cũng đã biết rồi, bị cấm sừng lớn như vậy mà bây giờ người đàn ông đó vẫn còn sống rất tốt.

Hai năm nay tình tình lão đại rất tốt, thật sự giống một mạch thượng nhân như ngọc, công tử thể vô song*. Đôi khi tôi còn nghi ngờ có phải lão đại đã khôi phục lại bình thường không."

(*) Câu "Mạch thượng nhân như ngọc, công tử thể vô song" (chữ Hán: 陌上人如玉, 公子世无双) nghĩa là người ở trên đường đẹp như ngọc, các công tử trên đời không ai sánh bằng. Đây là một câu thơ khuyết danh ở trên mạng, dùng để miêu tả người đàn ông thanh lịch, ôn hoà. - Nguồn tham khảo của nhà Chengdu Chengdu trên wordpress. Bản edit được cập nhật hoàn thiện nhanh nhất trên Wattpad Meow_team và <https://meowteam.home.blog/>)

Tĩnh Lan miệng vẫn còn ngậm kẹo mút, nhìn chăm chăm bóng lưng Bùi Duật Thành cuối hành lang, tự dưng thấy sợ run người: "Nói thật, tôi cảm thấy bộ dạng bình tĩnh này của lão đại trong hai năm nay càng đáng sợ hơn nhiều..."

- - -

Ồm, hết hai chương hôm nay rồi ạ.-.

Vote và cmt mạnh mẽ lên nào các tình yêu <3

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 212: Idol nhờ giúp đỡ

Edit: Kali

Beta: Myl

Tất cả vật thí nghiệm từ cấp C trở xuống đều sẽ bị loại bỏ...

Đêm nay, tin tức này đã dả kích vào tâm trí Lâm Yên quá lớn.

Cho tới bây giờ trong lòng cô vẫn còn hi vọng, cho rằng em trai mình nhất định còn sống ở một nơi nào đó trên thế giới này. Mặc kệ sống như thế nào đi chăng nữa, chỉ cần cậu còn sống thì cô nhất định sẽ tìm được cậu bé.

Nhưng mà tin tức này dường như đã dập tắt hết tất cả mọi hi vọng của cô...

Về mặt Lâm Yên bàng hoàng đứng trên ban công, gió đêm lạnh lẽo thổi qua mặt.

Vào lúc đang mất hồn thì tiếng chuông điện thoại đột nhiên vang lên, trên màn hình điện thoại gọi đến là một dãy số xa lạ.

Lâm Yên tiện tay nhận: "Alo? Ai thế?"

"Chị dâu cả, là tôi."

Giọng nói ôn hoà của đầu dây bên kia điện thoại làm Lâm Yên kinh hãi, rất lâu mới khôi phục tinh thần: "Bùi... Bùi ảnh đế...?"

"Thật xin lỗi, muộn như vậy còn quấy rầy cô, có ảnh hưởng cô nghỉ ngơi không?" Giọng nói của Bùi Nam Như nghe giống như có chút mệt mỏi.

"Không có không có, tôi còn chưa ngủ đâu, có chuyện gì không?" Lâm Yên vội vàng hỏi.

Bùi Nam Như: "Quả thật có chút việc... Có thể phiền cô giúp một tay..."

Lâm Yên: "Giúp một tay?"

Cô làm sao có thể giúp được Bùi Nam Như bận bịu công việc chứ?

"Đừng thế..." Bùi Nam Như trầm mặc một hồi, muốn nói lại thôi, cuối cùng lưỡng lự mở miệng: "Bây giờ cô có thể gọi điện thoại cho anh cả của tôi không?"

"Hả?" Lâm Yên có chút không hiểu: "Gọi điện thoại cho Bùi tiên sinh?"

Bùi Nam Như: "Đúng thế."

Lâm Yên: "Thế nhưng... Vì sao đột nhiên lại gọi điện thoại cho anh ấy... Tôi biết nói gì đâu?"

Bùi Nam Như mở miệng: "Chỉ cần bây giờ cô gọi điện thoại cho anh ấy thôi. Tùy tiện nói cái gì cũng được, hoặc là cô có thể hẹn anh ấy tối mai gặp mặt các thứ..."

"Chuyện này..." Lâm Yên hoàn toàn bị Bùi Nam Như làm cho không hiểu.

Đang yên đang lành tại sao lại đột ngột bảo cô gọi điện thoại cho Bùi Duật Thành?

Bây giờ cô đang muốn chia tay nên đương nhiên liên hệ càng ít càng tốt...

Bùi Nam Như từ đầu dây điện thoại bên kia cực kỳ thành khẩn cầu xin: "Nhờ cô, có được không?"

Idol nhờ cô giúp... Sao có thể từ chối chứ...

Lâm Yên: "Được rồi, vậy chờ lát nữa tôi sẽ gọi."

"Cảm ơn!" Bùi Nam Như thở phào nhẹ nhõm.

Mặc dù hoàn toàn không biết Bùi Nam Như vì sao lại yêu cầu như thế, nhưng thái độ của đối phương rất khẩn thiết, giọng nói lại hình như có vẻ rất gấp gáp, chắc là có chuyện gì gấp.

Thế là cuối cùng Lâm Yên vẫn nghe theo Bùi Nam Như, lập tức gọi điện thoại cho Bùi Duật Thành.

"Alo, Bùi tiên sinh..."

Điện thoại rất nhanh đã được kết nối, đầu dây bên kia truyền đến giọng nói khàn khàn của người đàn ông: "Có việc?"

Lâm Yên cũng không biết có phải là do ảo giác của mình hay không, rõ ràng vẫn là giọng nói quen thuộc kia nhưng lại khiến cho người ta không hiểu sao lạnh cả sống lưng.

Lâm Yên không suy nghĩ nhiều, làm theo những Bùi Nam Như nói, áp ứng lên tiếng: "Ày... Có chút việc... Tối mai... Chúng ta có thể gặp nhau không?"

Bùi Duật Thành: "Được."

Như thế vừa rồi chỉ là ảo giác của cô, giọng nói của Bùi Duật Thành lại vô cùng nhã nhặn và lễ độ như trước đây.

Sau khi gọi xong cú điện thoại này, Lâm Yên đập máy ngay.

Lập tức hồi âm ngay một tin nhắn cho Bùi Nam Như: [Bùi anh để, đã gọi xong điện thoại, cũng đã theo lời anh nói hẹn Bùi tiên sinh tối mai gặp mặt.]

[Được, cảm ơn rất nhiều!]

[không cần khách sáo.]

Sau khi gửi xong tin nhắn, Lâm Yên bất đắc dĩ nằm nhoài trên lan can rồi thở dài.

Ai da, gọi điện thoại thì dễ rồi, tối mai một mình gặp mặt làm sao mà ứng xử được, đến lúc đó cô nên nói gì đây...

Cô cũng không tiện nói cái gì đó liên quan tới Bùi Nam Như. Dù sao như Bùi Nam Như nghĩ, thì cô và Bùi Duật Thành là quan hệ yêu đương. Giữa người yêu với nhau gọi điện thoại hẹn gặp vào ban đêm là chuyện hết sức bình thường.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 213: Anh muốn nói thì tôi phải nghe sao?

Edit: Kali

Beta: Myl

Ngày thứ hai tại đoàn làm phim

Tinh thần Lâm Yên không tốt lắm, ngay cả game cũng không chơi. Sau khi trang điểm xong thì liên tục ngồi trên ghế ngẩn người.

Đa Đa đứng bên cạnh, nhìn lên cô hơn nửa ngày, cuối cùng ho nhẹ một tiếng, nhin không được mở miệng nói: "Chị cũng đừng quá để ý cái đám anti fan trên mạng kia. Trong giới giải trí lắm điều bị soi mói mổ xẻ. Dù sao thì cũng tốt hơn so với chẳng ai thèm đoái hoài đến. Và lại kỹ thuật diễn xuất của chị thật ra rất tốt, chỉ do trước đây nhận những bộ phim quá kém mà thôi. Sau này nghe theo chị Lăng cố gắng quay phim, từ từ sẽ tốt lên thôi..."

Lâm Yên thoáng mở mắt ra, hơi có chút ngoài ý muốn nhìn Đa Đa, mặt đầy vẻ thụ sủng nhược kinh: "Cục cưng Đa Đa, em đang an ủi chị sao?"

Sắc mặt của Đa Đa lập tức cứng đờ: "Ai an ủi chị chứ? Chẳng qua em sợ tâm trạng của chị sẽ làm ảnh hưởng đến quay phim thì công sức của chị Lăng sẽ đổ xuống sông xuống biển! Nghe nói hôm nay Hàn Dật Hiền vào đoàn phim, nếu như bị ảnh hưởng thì cảnh quay hôm nay coi như hỏng bét!"

Lâm Yên cười híp mắt nhìn bộ dáng cô nhóc nói một đằng làm một nẻo: "Anh ta vào thì chị cũng không máy mảy để ý đâu. Yên tâm đi, cảnh diễn hôm nay rất đơn giản."

Vệ Từ Phong xin nghỉ nên những cảnh quay còn lại phía sau của cô được đẩy lên trước.

Cũng không biết có phải bị đá kích quá lớn hay không. Thằng nhóc kia hai ngày nay mỗi ngày đều đăng lên microblogging mấy bài xuân đau thu buồn...

Mỗi đợt đăng bài là y như rằng cô lại bị người ta chửi một đợt...

Lâm Yên giữ vững tinh thần, thuận lợi quay xong cảnh quay của hôm nay.

Thay xong quần áo và tháo đồ trang điểm, cô đem theo túi vải in chữ "giàu nhanh" rời khỏi đoàn làm phim.

"Chị Yên, sau đó chị về thẳng sao?"

"Hẹn bạn ăn cơm, chị đi tàu điện ngầm là được rồi, em đi trước đi."

"Chị Yên, chờ sự nghiệp của chị tốt lên một chút thì để chị Lăng phân cho chị một chiếc xe mà đi. Không thể để chị ngày nào cũng đi tàu điện."

Hai người Lâm Yên và Đa Đa vừa nói chuyện vừa đi ra ngoài, lúc đến khúc rẽ của hành lang phía đối diện đụng phải một người.

Lần trước đụng phải Bùi Nam Như thì lần này thậm hại hơn, thế mà chạm trán phải Hàn Dật Hiền..

Nhìn thấy Hàn Dật Hiền và trợ lý bên cạnh anh ta, Đa Đa trong nháy mắt mở to hai mắt nhìn, vô thức tóm chặt áo của Lâm Yên.

Bốn người đối diện chạm mặt ai nấy đều mang vẻ mặt hơi sùng sốt.

Hàn Dật Hiền ngẩng đầu thì nhìn thấy Lâm Yên, lông mày cau lại.

Trong lúc nhất thời, không ai biết nói gì.

Ánh mắt Lâm Yên chỉ dừng lại trên mặt Hàn Dật Hiền một cái chớp mắt mà thôi. Ngay cả nửa giây cũng không tới, đi thẳng rồi vượt qua đối phương, trực tiếp tiến về phía trước...

Đa Đa thở phào nhẹ nhõm, nhanh nện đuổi theo Lâm Yên.

Nhưng hai người vừa đi chưa được mấy bước thì lưng lại đột nhiên vang lên giọng nói của người đàn ông: "Lâm Yên, chúng ta cần nói chuyện."

Đa Đa nghe được lời này của Hàn Dật Hiền mà tê cả da đầu.

Tình huống gì thế này?

Làm sao mỗi lần đều là đối phương chủ động nói chuyện với Lâm Yên?

Bùi Nam Như đã thế, Vệ Từ Phong cũng vậy, Hàn Dật Hiền lại thế này...

Cái kịch bản này phát triển không lấy lần nào giống như trong truyền thuyết.

Đa Đa nuốt nước bọt, cẩn thận e dè nhìn Lâm Yên bên cạnh.

Sau đó vốn không phản ứng lại Hàn Dật Hiền, như không nghe thấy gì mà tiếp tục đi về phía trước.

Hàn Dật Hiền trực tiếp chặn ngay trước mặt Lâm Yên, sắc mặt lạnh lùng: "Lâm Yên!"

Không hiểu sao bị chặn đường, Lâm Yên không vui liếc nhìn thời gian trên điện thoại: "Thật xin lỗi, Hàn tiên sinh, tôi có hẹn vào tối nay."

Hàn Dật Hiền vẫn như cũ không buông tha: "Tôi chỉ nói vài câu."

Mùi nước hoa trên người Hàn Dật Hiền làm tâm tình của Lâm Yên càng tệ hơn mấy phần: "Anh muốn nói thì tôi phải nghe sao?"

--

Ồm... Hôm nay chả biết nói gì cả.-. Vote và cmt nhiệt tình để ủng hộ team nhé các tình yêuv

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 214: Nhớ tôi?

Edit: Er (o" _ ·)づ

Beta: Byun + TH

Hàn Dật Hiền dường như không quen với thái độ của Lâm Yên đối với mình, sắc mặt càng lúc càng khó coi hơn, lạnh lùng sắt đá nói:

"Lâm Yên, nếu không phải Thư Nhã thay cô cầu xin thì cô cho rằng mình có thể ở đây quay phim sao? Tôi cảnh cáo cô lần cuối, Thư Nhã và cô không giống nhau. Cô ấy rất vô tư, rất hiền lành, cô ấy không hiểu cái gì cả. Mà tôi cũng không cho phép bất kỳ ai làm tổn thương cô ấy.

Nếu để tôi phát hiện ra cô dám ở sau lưng dùng thủ đoạn gì để làm tổn thương Thư Nhã thì tôi chỉ có thể khiến cô không bao giờ xuất hiện trước mặt cô ấy nữa. Nói đến đây thôi, cô tự giải quyết cho tốt vào."

Lần này, Hàn Dật Hiền như một tổng giám đốc bá đạo uy hiếp người ta xong rồi sau đó xoay người sai bước rồi đi.

Đa Đa đứng bên cạnh thở mạnh cũng không dám, mãi đến khi Hàn Dật Hiền đi xa mới ôm ngực lại: "Làm em sợ sắp chết..."

Đa Đa nhìn về phía Lâm Yên, nói với vẻ bất đắc dĩ: "Chị Yên, em bảo này, chị muốn nổi tiếng nên mới cùng các nam diễn viên tạo cái scandal thì không nói. Nhưng tại sao ngay cả Hàn Dật Hiền mà chị cũng dám chọc? Chị không biết Hàn gia ở để đồ là một tay che trời sao? Lờn Hàn Dật Hiền vừa rồi không phải chỉ hù dọa chị để vui đùa một chút, chỉ cần một câu của anh ta thôi chị sẽ lập tức biến mất khỏi thế giới này..."

Lâm Yên chớp chớp mắt: "Ồ."

Đa Đa bất mãn với thái độ qua loa này của cô: "Ồ...? Chị không có gì muốn nói sao?"

"Nói gì?"

Lâm Yên nhìn cô ấy một cái, mặt tỉnh bơ nói: "Nói bạn trai cũ của chị rất lợi hại? Vậy thì sao, bạn trai hiện tại của chị còn lợi hại hơn."

Đa Đa đen mặt, thực sự không còn gì để nói: "Một ngày chị không chém gió thì sẽ chết sao? Hơn nữa còn một câu chém hai người đều siêu lợi hại, Hàn Dật Hiền lại là bạn trai cũ của chị à? Bạn trai hiện tại của chị còn lợi hại hơn? Sao chị không lên trời luôn đi?"

Lâm Yên bĩu môi, thời đại bây giờ nói thật không ai tin là sao?

...

Vì do Hàn Dật Hiền nên đã chậm trễ, cô sắp đến muộn rồi, đành phải nhịn đau bỏ tiền bắt xe, đi tới chỗ gặp mặt.

Lâm Yên đến nơi cũng muộn mất vài phút, Bùi Duật Thành cũng đã tới.

Địa điểm gặp mặt là Bùi Duật Thành sắp xếp là một vườn hoa yên tĩnh phía sau khu VIP của nhà hàng, thanh tịnh và lộng lẫy, còn có thể ngăn cách người bên ngoài tới quấy rầy.

Sương đêm đọng đầy lên những cánh hoa hồng mọc trên giàn. Bóng đêm mê ly hút hồn, những ngôi sao nhỏ điểm đầy bầu trời huyền ảo. Bùi Duật Thành lúc này đang ngồi trên ghế mây dưới giàn hoa hồng đỏ, tay bưng một tách trà làm bằng men sứ trắng.

Vì kế hoạch chia tay của mình bị đảo lộn nên trong lòng Lâm Yên vốn đang rất kháng cự lần gặp mặt này. Nhưng cũng đúng vào lúc này, nhìn người đàn ông trước mắt mặc một bộ âu phục theo phong cách retro đang ngồi dưới giàn hoa y như người đàn ông bước ra từ trong bức tranh Châu Âu thời Trung cổ. Trong đầu Lâm Yên lúc này chỉ còn mấy chữ: Năm tháng tĩnh lặng, cảnh say lòng người.

Lâm Yên mất hơn nửa ngày mới lấy lại tinh thần, vội vã nói: "Thật xin lỗi Bùi tiên sinh, tôi đến muộn. Thật là xin lỗi vì để ngài đợi lâu."

Bùi Duật Thành nghe thấy, quay đầu lại: "Không sao, tôi cũng vừa mới đến."

Nói xong, động tác ưu nhã rót cho cô một chén trà hoa nhài.

Lâm Yên vội vàng đưa hai tay nhận chén trà: "Cảm ơn..."

Sau đó, Lâm Yên chỉ ngồi đấy, không biết nên nói cái gì. Chỉ có thể uống nước để che đi sự xấu hổ.

Tâm trạng Bùi Duật Thành hình như không tệ, khuôn mặt làm điển đảo chúng sinh kia nhìn càng lâu càng thêm mê người: "Lâm tiểu thư hẹn tôi ra đây là có chuyện gì?"

Lâm Yên nghe vậy thì khuôn mặt lộ ra vẻ khổ sở, cô cũng không biết cô hẹn anh ra đây để làm gì nữa.

Tất cả là do Bùi Nam Như, anh ta bảo cô gọi điện thoại thì cô gọi điện thoại, bảo cô hẹn thì cô hẹn...

..

Lâm Yên suy nghĩ lựa từ sao cho dễ nghe một chút: "Chuyện này cũng không có việc gì lớn. Tôi thì có thể nói chuyện gì được chứ. Thực sự rất xin lỗi vì đã mạo muội hẹn anh ra đây. Có phải là đã quấy rầy đến công việc của anh không? Thực ra cũng không có chuyện gì đâu, chỉ là... Nghĩ muốn hẹn anh ra đây ngồi một chút, ăn cơm và trò chuyện mà thôi..."

Bùi Duật Thành nhấp một ngụm trà, cười như không cười nhìn về phía cô: "Nhớ tôi rồi?"

- ----

Sợ các tình yêu đội lâu nên cổ lét thân tàn ma dại này đi phục vụ.< Có lỗi gì báo lại với team nha.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 215: Hôm nay là ngày cô bị ép làm

Edit: Er (͡° ͜ʖ ͡°) ͡°

Beta: TH

"Phụt... Khụ khụ khụ..." Bị trêu chọc bất ngờ mà không kịp đề phòng, Lâm Yên trực tiếp phụt ra một ngụm nước.

Ngay lập tức sau lưng có một bàn tay dịu dàng vuốt vuốt, "Có sao không?"

"Không sao không sao..." Lâm Yên đỏ mặt, vô thức rút lại phía sau.

Rất may Bùi Duật Thành nhanh chóng lùi lại giữ khoảng cách.

Lâm Yên cuối cùng cũng thở ra một hơi: "Tóm lại, không quấy rầy ngài là tốt rồi..."

Bùi Duật Thành: "Gần đây không bận lắm."

Lâm Yên nghe vậy thì hơi nghi ngờ, "Hả? Nhưng giữa trưa nay tôi còn nghe thấy bản tin tài chính và kinh tế nói tập đoàn JM gần đây đang tiến hành sửa đổi lớn, tôi còn tưởng rằng anh rất nhiều việc chứ?..."

Trực giác Bùi Duật Thành có thể nói là tương đối nhạy cảm, sau khi phát hiện ra giọng điệu của Lâm Yên, vẻ mặt hơi cứng lại một chút, "Lâm tiểu thư hình như đang... Rất thất vọng?"

Lâm Yên giật nảy mình, vội vàng xua tay, "Sao lại thất vọng được! Anh không bận thì đương nhiên là tôi rất vui rồi!"

Nói xong cô lại bắt đầu uống nước.

Khi cô chột dạ thì sẽ không nhận được mà uống nước.

Trước mặt Bùi Duật Thành mà nói dối thật sự là quá khó khăn, bởi vì ánh mắt của người đàn ông này giống như có thể xuyên thấu lòng người khác.

Vẫn còn may Bùi Duật Thành không tiếp tục đề tài này nữa, cầm menu ở trên bàn lên hỏi: "Muốn ăn gì?"

"Cái gì cũng được, anh chọn đi." Lâm Yên lòng rồi bời mở miệng.

"Được."

Bùi Duật Thành nhanh chóng gọi món.

Mắt Lâm Yên nhìn mũi, mũi lại nhìn tim, yên lặng ngồi trên ghế tiếp tục uống nước.

"Hình như đây là lần đầu tiên Lâm tiểu thư chủ động hẹn tôi." Bùi Duật Thành mở miệng.

Thực ra là không phải cô hẹn...

Hôm nay là ngày cô bị ép phải làm...

Hai người đang nói chuyện thì lúc này điện thoại Lâm Yên đột nhiên vang lên, có tin nhắn mới nhất từ wechat.

Lâm Yên nhìn một chút, là wechat của Đa Đa gửi tới.

Lo Đa Đa có chuyện công việc muốn tìm mình nên Lâm Yên trực tiếp mở tin nhắn ra xem.

Đa Đa gửi tới là một đường link của bài báo nào đó, còn kèm theo một tấm ảnh.

Lâm Yên không suy nghĩ nhiều, trực tiếp bấm mở hình ảnh. Kết quả vừa mở ra lại thấy gương mặt được phóng to của mình và Hàn Dật Hiền.

Trước đây không lâu, cô và Hàn Dật Hiền gặp nhau ở hành lang lại bị người chụp lén, còn nhanh chóng bị đưa lên mạng.

Tội tệ nhất là lúc ấy rõ ràng là có hai người trợ lý ở đấy, thế mà người đưa ảnh lên mạng lại cố tình cắt hai người đó đi, chỉ còn lại Lâm Yên và Hàn Dật Hiền.

Thế là hình ảnh hai người mặt đối mặt đứng chung một chỗ nhìn vào vô cùng mập mờ. Trong mắt người ngoài hoàn toàn thì có hàng nghìn cách để suy đoán lung tung...

Thảm hơn chính là... Lâm Yên không có chút phòng bị nào mà ngay tại trước mặt Bùi Duật Thành dám mở ra xem...

Ánh mắt Bùi Duật Thành liếc qua, rơi vào tấm hình và thời gian đánh dấu ảnh chụp.

Thời gian đánh dấu trên tấm ảnh chính là lúc mà Lâm Yên và anh vừa hẹn hò chưa được bao lâu.

Đang hẹn hò bạn trai mới mà lại gặp riêng bạn trai cũ...

Lâm Yên cũng tự cảm thấy bản thân mình không thể nào nói nổi.

Lâm Yên vội vàng tắt màn hình đi, giải thích rõ lý do với Bùi Duật Thành, "Lúc kết thúc công việc, tôi đi lang thang trên hành lang thì gặp Hàn Dật Hiền. Lúc ấy hai trợ lý của tôi với anh ta đều có mặt ở đấy, chẳng qua là người đăng lên lại cắt mất..."

Trong bóng tối, không biết Bùi Duật Thành đang nghĩ về điều gì. Anh không hề mở miệng đáp lại.

Trong lúc Bùi Duật Thành còn đang trầm mặc thì không hiểu sao Lâm Yên lại có cảm giác có gì đó cực kỳ đáng sợ và nguy hiểm đang từng chút tới gần.

Nhưng mà khí thế khủng khiếp kia lại nhanh chóng biến mất, giống như vừa rồi chỉ là ảo giác của cô.

Không biết qua bao lâu, Bùi Duật Thành cuối cùng mới chậm rãi đốt một điếu thuốc, phá vỡ bầu không khí tĩnh lặng: "Sao lại thích Hàn Dật Hiền?"

Hừm, đây đúng là một câu hỏi đòi mạng...

- ----

Đã khuya rồi nhưng vẫn cố làm QAQ. Đêm nay có 4 chương thôi nhé, tuy vẫn còn 4 chương nữa phía sau... Đánh khát đến ngày mai nha! Thực sự hôm nay rất bận. Nhóm trường vừa lết về đến nhà thôi nên mong các bạn thông cảm. Còn được bà tác giả cứ ngày đối ngày no chương nên nó mới thế này đây... (Ý là ngày thì 1-2 chương, ngày thì 4-6 chương bù lại, bà làm tui tui cũng chết theo. TT Khóc tooooo...)

~Spoil chương sau:

"Mình chia tay đi."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 216: Tôi muốn nói chuyện thẳng thắn với anh

Edit: Kali

Beta: TH

Lúc này đây biểu tình của Bùi Duật Thành quả thật giống như là vợ cả đang chất vấn chồng vì sao tìm bồ nhí ở ngoài, làm Lâm Yên không tránh khỏi có chút chột dạ.

Lúc trước cô đã giải thích rõ ràng, trước khi quen biết Bùi Duật Thành cô từng qua lại với Hàn Dật Hiền...

Lâm Yên còn thậm chí có loại cảm giác sợ hãi quen thuộc khắc sâu vào tận xương tủy...

Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì...

Người đàn ông ở trước mắt rõ ràng ôn nhu như vậy, và lại cho dù từ phương diện nào đi nữa cũng là một người bạn trai rất thần thánh. Vì sao cô tự nhiên luôn có loại cảm giác kháng cự?

Thật ra đây cũng là một trong những nguyên nhân khiến cô luôn luôn giữ ý định chia tay này...

Hôm nay cái tin tức là cái này cũng nhắc nhở cô, cho dù cô chỉ ngoài ý muốn đụng phải Hàn Dật Hiền mà thôi, ngay sau đó lập tức có thể bị người ta chụp ảnh tới tấp tung lên mạng. Nếu như cô tiếp tục qua lại với Bùi Duật Thành thì cũng quá nguy hiểm rồi.

Chuyện này nếu ngày nào đó bị lộ ra ngoài, sợ không phải là chuyện đùa.

Đã qua thời gian lâu như vậy, cơ thể của cô vẫn luôn bình thường, không còn xuất hiện khác thường, chắc là không có vấn đề gì nữa...

Lâm Yên đang suy nghĩ miên man mau chóng nói việc chia tay với Bùi Duật Thành. Hoàn toàn không để ý tới tách trà bằng sứ màu trắng đặt trên bàn của Bùi Duật Thành đột nhiên xuất hiện những vết nứt như mạng nhện giăng...

Lâm Yên nhìn người đàn ông trước mặt, bỗng nhiên cũng cảm thấy mình trải qua mấy ngày này ngụy trang cũng quá ích kỷ.

Luôn luôn chối bỏ trách nhiệm cái gọi là nhân cách thứ hai để rồi lại lần lượt lừa gạt Bùi Duật Thành...

Bùi tiên sinh là ôn hòa phân rõ phải trái đúng sai như thế, cô cứ nói rõ nguyên nhân sự việc cho tốt thì không được ư? Do dự lưỡng lự mãi rốt cuộc là đang sợ cái gì chứ?

Thế là lần này Lâm Yên quyết định không tiếp tục qua loa, cô nhớ lại hồi ức khi xưa rồi nói, "Thích là một chuyện mà không cần lý do, chỉ đơn giản là thích mà thôi. Thật ra cũng không có lý do đặc biệt gì.

Năm đó rất nhiều chuyện tôi đã không nhớ rõ nữa. Chỉ nhớ rõ Hàn Dật Hiền khi đó đã nói với tôi một câu rằng. Anh ta nói rằng thích đáng về tự do tự tại của tôi, bởi vì câu nói này tôi đã chọn đi cùng với anh ta..."

Bùi Duật Thành không biết đang nghĩ gì, khi Lâm Yên nói xong câu đó, ánh mắt sâu thẳm thêm mấy phần, "Xem ra Lâm tiểu thư quên đi một người và thích một người, cũng thật dễ dàng."

Lâm Yên hít một hơi thật sâu, nhìn về phía Bùi Duật Thành rồi mở miệng nói, "Bùi tiên sinh, thật ra có một chuyện tôi muốn nói thẳng thắn với ngài. Thực ra thì trước đó tôi đã từng giải thích với ngài, nhưng ngài có vẻ không tin tôi. Trong cơ thể của tôi thật sự có một ý thức khác không thuộc về chính mình, thậm chí cái ý thức này không phải ý thức của bản thân tôi đây."

Lâm Yên sắp xếp lại mạch suy nghĩ cẩn thận rồi nói tiếp, "Lần đầu tiên, tôi nằm trên giường ở biệt thự của ngài, lần đó cũng không phải là ý thức của tôi. Lần thứ hai tôi xuất hiện trong phòng bệnh của ngài, lần đó cũng không phải là ý thức của tôi. Kể cả cái lần xâm nhập vào nhà ngài không cẩn thận ngã vào người ngài, cũng không phải là tôi..."

Lúc ấy cơ thể của tôi hoàn toàn là bị một ý thức khác thao túng. Tôi cũng không hề biết chuyện gì xảy ra. Tôi biết giải thích như vậy ngài chắc chắn sẽ không tin tôi, cho nên sau đó thực sự không còn biện pháp nào, tôi mới nói dối như thế..."

Lần này, khi Bùi Duật Thành nghe những lời ấy, trên mặt không có cười nhạo và đùa giỡn với cô nữa, cũng không có kinh ngạc. Trái lại sự bình tĩnh này làm Lâm Yên có chút bất an.

"Dối chuyện gì." Bùi Duật Thành mở miệng.

Giọng điệu của Bùi Duật Thành vẫn ôn hòa lễ độ nhưng lại hờ hững nói: "Tôi từng nói, đúng là không kết hôn. Nhưng cũng chưa từng bảo sẽ chia tay."

Lâm Yên sững sốt: "..."

Hả?

Nghe thấy vậy, Lâm Yên tức khắc rơi vào trầm mặc.

Bây giờ cô có ngu ngốc đến mấy cũng cảm thấy trạng thái của Bùi Duật Thành có chút không đúng lắm.

Lúc này, thuốc lá trên tay Bùi Duật Thành đã cháy hết. Anh bóp mẩu tàn thuốc, đưa ngón tay nhiễm mùi thuốc lá ấy từ từ chạm lên gương mặt cô, âm thanh thờ dài vang lên bên tai cô, "Lâm tiểu thư... Tôi hối hận..."

Rõ ràng là tiếng "Lâm tiểu thư" quen thuộc đó nhưng lại giống như một tiếng sấm nổ ngang đầu Lâm Yên, một cơn đau dữ dội ập đến.

"Bóp ——" một tiếng, Lâm Yên vô thức đẩy tay của Bùi Duật Thành ra, trên mặt đầy vẻ chán ghét.

Sau khi phản ứng lại được, Lâm Yên mới biết được mình vừa làm cái gì.

Mẹ nó! Chuyện gì xảy ra với cô vậy?

"Bùi tiên sinh, thật xin lỗi... Tôi..."

Bùi Duật Thành nhìn mu bàn tay của mình bị đập đến đỏ, âm thanh khàn khàn giống như đang ní non tự nói với chính bản thân anh, "Thật xin lỗi, quả nhiên là tôi vẫn không thể nào chấp nhận được..."

"Cái gì?" Lâm Yên nhíu mày.

Lâm Yên chưa kịp lấy lại tinh thần thì cô nhìn thấy ánh mắt người đàn ông này giống như một cái lồng giam che ngợp bầu trời bao phủ lấy cô: "Không thể nào chấp nhận được... Em không phải là tôi..."

"Lâm tiểu thư, tôi từ chối chia tay."

...

...

- ----

Lâm Yên gạt phăng tay của Bùi Duật Thành, trên mặt đầy vẻ chán ghét.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 218: Có ánh sáng thì sẽ có bóng đêm

Edit: Er ■ (① ω ①) ■

Beta: Byun

"Lâm tiểu thư, bắt đầu từ ngày mai, tôi hi vọng em có thể dừng quay bộ phim này lại, rời khỏi giới giải trí. Dĩ nhiên, nếu như em yêu thích công việc hiện tại thì có thể ký kết với giải trí Đình Phong. Tôi sẽ giúp em sắp xếp người đại diện mới, trụ sở của em, tôi sẽ lần nữa cử người qua thu xếp. Tất cả lịch trình và sắp xếp công việc của em, bất luận là những chuyện em làm, vẫn sẽ do tôi trực tiếp quản lý."

Lâm Yên nghe từng chữ một, lòng mày càng lúc càng cau chặt, có chút không hiểu được lời của Bùi Duật Thành có ý gì, vẻ mặt đầy thắc mắc: "Bùi tiên sinh, tại sao?"

Đang yên đang lành, vì sao lại muốn cô rời khỏi giới giải trí hoặc là vào công ty giải trí Đình Phong của Bùi Duật Thành chứ?...

Ngón tay của Bùi Duật Thành nhẹ nhàng gõ lên mặt bàn, đôi mắt dưới kính gọng vàng hiện ra tia lạnh lẽo, "Bởi vì đối với tôi, đối với em, đều tốt cả."

Lúc này, Lâm Yên đã hoàn toàn hiểu rõ hàm ý trong lời nói của Bùi Duật Thành. Đây là muốn nhốt mình vào trong lồng như chim hoàng yến sao?

Ngay sau đó, sắc mặt Lâm Yên lạnh lùng, cô nói: "Bùi tiên sinh, tôi nghĩ là anh đã hiểu lầm chuyện gì rồi. Chúng ta đã chia tay, với lại cũng coi như là không chia tay, anh cũng không có quyền sắp xếp cuộc sống của tôi."

"Cho nên, câu trả lời của em?" Sắc mặt Bùi Duật Thành không thay đổi nhìn cô gái trước mặt.

"Tôi từ chối." Lâm Yên không chút do dự nào nói.

Nghe thấy vậy Bùi Duật Thành trầm mặc một lát, chợt ngón tay đặt lên gong kính, nhẹ nhàng đẩy lên trên, "Lâm tiểu thư, em sẽ đồng ý thôi. Buổi sáng ngày mai, tôi ở Vân Gian Thủy Trang chờ em."

"Bùi Duật Thành!"

Không đợi Lâm Yên nói hết câu, Bùi Duật Thành đã quay người rời khỏi vườn hoa nhỏ.

Sắc mặt Lâm Yên lập tức trở nên khó coi.

Vì sao Bùi Duật Thành lại đột nhiên biến thành người khác?

Hay là...

Đây mới chính là anh ta?

Cô nên sớm có dự liệu trước, có ánh sáng thì sẽ có bóng tối. Trên thế giới này làm sao lại có người hoàn mỹ mà không thiếu sót gì như vậy?

Bùi Duật Thành quá hoàn mỹ, hoàn mỹ đến không chân thực.

Chỉ là bởi vì cho tới tận bây giờ, cô chỉ thấy được một mặt sáng của Bùi Duật Thành mà thôi...

Thực ra lúc mới bắt đầu Bùi Vũ Đường đã rất nhiều lần nhắc nhở cô, nhưng cô chưa từng để trong lòng.

Cho tới hôm nay...

Lâm Yên hạ quyết tâm, những yêu cầu kia chỉ cần cô không đáp ứng là được, nhưng mà trong lòng không hiểu sao lại có loại dự cảm xấu...

...

Phòng khách trên tầng hai của quán ăn đêm nào đó ở Đê đô.

Tần Hoan dựa nghiêng vào thành bậc thang, bàn tay vuốt vuốt hoa Uất Kim Hương màu trắng. Còn Tinh Trầm thì miệng ngậm kẹo mút nằm trên ghế salon. Quý Lan mặc quần màu áo màu đen khoanh tay đứng ở cửa ra vào, sắc mặt không tốt lắm.

Hai người Bùi Nam Như và Bùi Vũ Đường cũng ở đó.

Bùi Nam Như nhìn bốn phía: "Trợ lý Trình đâu?"

"Đi đổi bàn sách cho anh Duật!" Tần Hoan nói xong nhìn về phía Bùi Nam Như cười cười, "Tôi nói tới hôm qua lão đại nổi bão được một nửa sau đó đột nhiên thu lại, hóa ra là nhị thiếu ngài tìm người cứu hỏa!"

Bùi Nam Như trầm mặc một hồi, "Cho nên Lâm tiểu thư chính là người là hai năm trước kia? Vì sao cô ấy giống như hoàn toàn không biết anh cả?"

Tần Hoan nhún vai, trả lời: "Chị ấy quên hết tất cả chuyện liên quan tới lão đại, bao gồm cả ba người chúng tôi."

"Năm đó chúng tôi không ở nước ngoài, rất nhiều chuyện chưa biết. Lâm tiểu thư và anh của tôi, rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì?" Bùi Nam Như trầm ngâm hỏi.

Tần Hoan suy nghĩ một chút để tìm câu trả lời, sau đó mở miệng nói: "Nói như thế nào nhỉ... Quan hệ của Lâm Yên và anh Duật không phải là người yêu đơn giản như vậy, mà Lâm Yên chính là "thuốc an thần" của anh Duật."

- - -

Không biết nên trách ai. Trách Lâm Yên vì tuyệt tình hay trách Bùi Duật Thành vì quá yêu nên điên cuồng chiếm hữu?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 219: Trạng thái hiện giờ cực kì nguy hiểm

Edit: TH

Beta: Sun

"Thuốc an thần?" Về mặt Bùi Nam Như hơi thảng thốt, "Lúc trước sức khoẻ của anh cả cực kì yếu, suýt nữa thì hoá điên. Máy người tìm được cái gọi là thuốc an thần, chẳng lẽ không phải tự tay nghiên cứu ra thuốc đặc hiệu gì. Mà là..."

Tần Hoan gật đầu: "Không sai, Lâm Yên mới chính là thuốc an thần của anh Duật."

"Làm sao có thể..." Bùi Nam Như thất thần thều thào, anh ta không hiểu hỏi lại: "Trên người cô Lâm có gì đặc biệt sao?"

Tần Hoan nhún vai: "Không biết, chúng tôi đã kiểm tra Lâm Yên toàn diện rồi. Trên người cô ấy hoàn toàn như người bình thường, không có bất kì thứ gì khác biệt. Nhưng không biết vì sao, chỉ cần cô ấy ở bên anh Duật thì anh ấy sẽ bình tĩnh lại. Tôi cho rằng không nhất định liên quan đến vấn đề thể chất mà trái lại ngay cả thuốc an thần cũng không thể bằng Lâm Yên được..."

Bùi Vũ Đường đứng ở một bên, đảo mắt liên tục. Nghe đến đây, cuối cùng không nhịn nổi bèn nói: "Thế sau này rốt cuộc có chuyện gì đã xảy ra? Từ sau khi về nước, anh cả không hề đề cập đến chị Yên!"

"Đừng nói ngài ấy không đề cập đến, ngài ấy còn cảm chúng tôi không được nhắc lại." Tần Hoan thở dài: "Chuyện năm đó thật sự rất phức tạp. Vốn vì mệnh lệnh của anh Duật không cho bất cứ người nào được nhắc tới Lâm Yên. Tuy nhiên xem ra hiện giờ không cần nữa. Không ngờ ngài ấy và Lâm Yên lại một lần nữa tái hợp. Lại còn tự mình giới thiệu cho hai người, vậy nên bây giờ nói cho mấy người biết cũng không sao..."

Tĩnh Trầm nằm trên ghế salon, vừa cắn kẹo mút vừa nói: "Nếu chỉ là thuốc đơn thuần thôi thì dĩ nhiên không thành vấn đề. Nhưng dù sao Lâm Yên cũng là một cá thể. Mấy người cũng biết rồi đấy, anh Duật tình tính rất cực đoan. Hết lần này tới lần khác tính cách Lâm Yên còn kinh khủng hơn cả anh Duật. Cô ấy y như thuốc nổ, động một cái liền nổ. Cô ấy ghét nhất là bị trói buộc nhưng anh Duật thì lại hết lần này tới lần khác không thể cách xa cô ấy. Hai người không tìm được điểm chung, đến với nhau kết quả là gì chắc mấy người cũng đoán được..."

Nói tới đây, Tần Hoan cũng lập tức phụ họa theo: "Các người ai cũng cảm thấy anh Duật đáng sợ. Nhưng thực ra người phụ nữ đó còn đáng sợ hơn, ngay đến cả mạng cũng không cần. Chỉ vì muốn được tự do mà cho dù đâm xe gây tai nạn suýt chết cũng không chịu ngoảnh đầu lại! Cuối cùng phải khiến anh Duật thật sự thoả hiệp. Anh ấy không những thả cô ấy đi mà hai năm nay còn như biến thành người khác. Tu thân dưỡng tính, thậm chí ngay cả một lần phát hoả cũng chưa từng, quả thật rất kinh khủng..."

Đột nhiên nuốt trọn được tin tức lớn như vậy, Bùi Vũ Đường tròn mắt há hốc mồm: "Thảo nào! Tôi bảo mà, chả trách đột nhiên hai năm gần đây tính tình anh cả lại trở nên tốt như vậy. Tốt đến mức tự dưng nhìn trúng một diễn viên mới quê mùa... Không ngờ chị Yên và anh cả đã sớm quen biết nhau từ lâu rồi ư?"

Bùi Nam Như cũng rất lâu sau mới hồi phục lại tinh thần: "Thế nên anh cả định bắt đầu lại lần nữa với cô Lâm sao?"

Tần Hoan phẩy tay: "Tâm tư của anh Duật, chúng ta sao có thể đoán ra được. Chắc là vậy rồi..."

Bùi Vũ Đường chấp tay trước ngực, thành kính cầu khẩn: "May mà chị Yên quên hết rồi. Anh cả bây giờ dịu dàng như nước, bắt đầu lại từ đầu chắc là có khả năng cao đấy! Cầu mong anh chị cả bách niên giai lão, vợ chồng hoà hợp, sớm sinh quý tử. Đầu giường cài nhau cuối giường hoà..."

Tĩnh Trầm lầu bầu mở miệng: "Tốt nhất là đừng lạc quan quá, tôi luôn cảm thấy trạng thái hai năm nay của anh ấy rất nguy hiểm. Hai năm nay anh ấy nhìn được đúng là rất tốt, nhưng một khi đã gặp lại, biết được khoảng thời gian này đã xảy ra chuyện gì. Còn cả đồng scandal tình ái và bạn trai cũ của cô ấy thì còn nhịn nổi nữa không? Nổi giận lôi đình đạt đến ranh giới giới hạn rồi! Chẳng qua chỉ là giấu đi mà thôi..."

Tần Hoan tức khắc tròn mắt trắng dã nhìn cậu chàng: "Cậu có thể ngậm cái miệng quạ đen của mình lại được không?"

Mấy người còn đang ồn ào nói chuyện thì cả Tần Hoan, Tĩnh Trầm và Quý Lan đột nhiên biến sắc, đồng loạt đứng lên. Trên mặt ai nấy đều đầy cảnh giác như gặp phải quân giặc lớn mạnh nhìn về phía cổng ra vào.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 220: Cuối cùng cũng tới ngày này, không không chế nổi nữa

Edit: Kali

Beta: TH

Chuyện gì thế này?

Ngay cả Bùi Vũ Đường và Bùi Nam Như đều nhận ra bầu không khí có chút không đúng, sau đó vô thức quay lại nhìn về phía cổng.

Ngay tức khắc bọn họ nhìn thấy từ cửa ra vào xuất hiện bóng người âm u chậm rãi cất bước vào.

Người đàn ông mặc một âu phục theo phong cách retro cầm dục. Thế nhưng lúc này chiếc cà vạt thắt chỉnh tề đã bị giật ra, treo lủng lẳng trên cổ. Cúc áo trên áo sơ mi cũng bị cởi ra ba nút, đầu tóc đen nhánh gọn gàng giờ cũng có chút lộn xộn...

"Lão... Lão đại..."

"Anh Duật..."

"Anh cả..."

Tất cả mọi người trong đó bao gồm cả Bùi Nam Như và Bùi Vũ Đường, hầu như đều phát hiện ra trạng thái của Bùi Duật Thành lúc này có chút không bình thường.

Cả đám người liếc mắt nhìn nhau rồi ngáy ra.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người đều không dám cử động, cũng không dám tới gần.

Cuối cùng vẫn là Bùi Nam Như đứng dậy trước, cẩn thận dè dặt đến cạnh Bùi Duật Thành.

Bùi Nam Như biết Bùi Duật Thành không uống rượu. Thế là đứng dậy đi đến quầy bar, rót cho Bùi Duật Thành một ly nước chanh đem đến, cố gắng dùng giọng thoải mái mà mở miệng nói, "Anh cả, sao anh lại tới đây?"

Bùi Duật Thành không nói chuyện, đôi mắt sâu như hố đen của anh lướt qua trên mặt Bùi Nam Như, sau đó lạnh nhạt nhận lấy ly nước chanh mà Bùi Nam Như đưa.

Thế nhưng lúc Bùi Duật Thành cầm lấy chiếc ly thủy tinh trong suốt kia, ngay lập tức chiếc ly nát vụn trong tay anh, những mảnh vỡ rơi đầy xuống đất.

Như thể anh hoàn toàn không cách nào khống chế được sức lực của mình...

Bùi Nam Như giật mình, lập tức ngón tay bị mảnh vỡ cửa vào xuất hiện mấy vết máu...

Cùng lúc mà cái ly vỡ vụn, trong chớp mắt toàn bộ không khí trong phòng khách đột nhiên ngột ngạt đến mức kinh khủng.

Tần Hoan đứng ngây ra bất động tại chỗ, vẻ cà lơ phớt phơ trên mặt đột nhiên biến đổi, vô thức lui về sau một bước, biểu cảm như gặp phải đại địch: "Xong rồi! Trạng thái của lão đại thật sự không đúng! Con mẹ nó! Tiểu Tinh, tôi đã nói cậu không được mồm quạ đen mà!"

Tinh Trầm cũng có chút luống cuống, cầm cây kẹo mút trong miệng ném đi, "Anh Duật là bị cái gì kích thích? Lúc trước tâm tình không phải rất tốt sao? Chỉ số cũng luôn luôn rất ổn định mà! Chuyện này... trạng thái này... Làm sao lại giống như đã đạt tới giới hạn..."

Tinh Trầm bên này vừa dứt lời, chiếc đồng hồ màu bạc trên cổ tay của Bùi Duật Thành đột nhiên bắt đầu điên cuồng phát ra tiếng chuông cảnh báo ——

Reng reng reng ——

Reng reng reng ——

Reng reng reng ——

Âm thanh kia giống như lá bùa đòi mạng vang lên trong phòng khách lạnh như tờ.

"Cái âm thanh này là gì? Đồng hồ báo thức của ai vang lên vậy?" Bùi Vũ Đường cũng có chút bị anh cả hù, nghe được thanh âm đột ngột này thì lắp bắp hỏi.

Tần Hoan không khỏi nhìn cậu một cái, "Đồng hồ báo thức cái gì chứ tam thiêu. Đó là dụng cụ đo lường sinh mạng, các chỉ số cơ thể của anh Duật đột nhiên tăng vọt, sắp đạt đến giới hạn rồi!"

"Đã hai năm luôn luôn kìm nén, đoạn thời gian trước đây nguy hiểm như vậy cũng vượt qua được. Sao đột nhiên biến thành dạng này..." Bùi Nam Như không quan tâm vết thương trên tay, vẻ mặt đầy lo lắng.

Tinh Trầm cảm chặt một cái gối ôm trong ngực, vẻ mặt đưa đám nói, "Tôi nói mà, anh Duật thời điểm bình tĩnh lại càng đáng sợ hơn ấy! Các người không tin, còn nói tôi là mồm quạ đen! Cơ thể của anh ấy vốn cũng không phải là thật sự ổn định lại, mà là vì anh ấy cưỡng ép khống chế mình mà thôi. Ròng rã

đề nén hơn hai năm, cuối cùng tới hôm nay cũng không không chế nổi..."

Tần Hoan gấp đến độ xoay vòng vòng. "Chuyện này không đúng! Đoạn thời gian trước không phải anh Duật đã bắt đầu lại từ đầu với Lâm Yên sao? Số lần gặp mặt cũng không ít! Lâm Yên còn có tác dụng hơn cả thần dược đấy! Có cô ấy làm "thuốc an thần" ở đây, sao lại không không chế nổi thế này?"

Tĩnh Trầm: "Sợ là..." "thuốc an thần" có vấn đề gì xảy ra rồi?"

- ----

Tác giả ra hết chương của ngày hôm nay rồi nha.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 221: Thuốc an thần đình công rồi

Edit: Richi

Beta: TH, Dochan

Dường như bị âm thanh xì xào, thì thầm của mấy người xung quanh làm ảnh hưởng, Bùi Duật Thành liếc mắt một cái.

Trong nháy mắt, mọi người đều im re, đến thở mạnh cũng không dám.

"Gọi Trình Mặc tới gặp tôi."

Bùi Duật Thành nói xong thì bước lên tầng hai.

Từ phía trên vẫn đang vang lên tiếng đồng hồ cảnh báo không ngừng mà càng ngày càng có xu hướng gấp rút hơn...

Tần Hoan nhanh chóng gọi Trình Mặc tới.

Trên mặt Quý Lan đầy lo lắng, hằm hằm liếc mắt nhìn đám người: "Mấy người còn lo lắng cái gì? Còn không mau gọi bác sĩ!"

Tần Hoan bắt đầu dĩ bụng tay nói: "Tốt xấu gì cũng đã đi theo anh Duật nhiều năm như vậy mà cô như kiểu lần đầu tiên gặp loại tình huống này vậy? Nhiều chuyên gia hàng đầu như thế. Nào là bác sĩ, giáo sư, mấy năm nay tiền bạc đổ vào giúp bọn họ nghiên cứu, lại không nghiên cứu ra biện pháp nào hiệu quả. Đừng nói bác sĩ, ông trời tới đây cũng vô dụng!"

Quý Lan cắn răng mở miệng nói: "Vậy trời người phụ nữ kia tới đây!"

Tần Hoan nghe vậy liền co rúm lại: "Không có mệnh lệnh của anh Duật, ai dám?"

Tĩnh Trầm khản trương lại moi ra một que kẹo mút, buồn bã nói: "Tôi cũng cảm thấy lúc này tốt nhất đừng bảo cô ấy tới. Theo bản năng của tôi, thuốc an thần tám phần mười là xảy ra vấn đề..."

Bùi Nam Như bên này không biết nghĩ đến điều gì, nói về với trầm ngâm: "Tôi hôm qua tôi nhờ Lâm Yên gọi cho anh cả, thuận miệng nói với cô ấy có thể hẹn anh cả tối nay gặp mặt. Tôi đoán, anh cả tối nay là đi gặp Lâm Yên..."

Tĩnh Trầm nghe vậy lập tức nói ngay: "Tối nay anh Duật đã gặp Lâm Yên rồi? Tôi cực một que kẹo mút, thuốc an thần mười phần mười là xảy ra vấn đề!"

"Vậy cũng không thể dễ yên như vậy, kể cả có biện pháp nào hay không có thì tóm lại bây giờ vẫn phải gọi tất cả chuyên gia tới trước. Sau đó tôi sẽ đi thông báo cho ba..." Bùi Nam Như mở miệng nói.

Quý Lan trầm mặt: "Được, tôi vừa gọi điện thoại với bên Mỹ rồi."

...

Đình hoa Giang Phong.

Sau khi Lâm Yên trở về nhà trọ, trạng thái tinh thần vẫn không hề tốt lành gì. Đầu đau muốn nứt vỡ ra, hết như bị kim đâm trên đầu.

Nằm trên giường đánh một giấc ngủ đến tận tối ngày hôm sau.

Lúc này, một loạt tiếng gõ cửa vang lên.

Uông Cảnh Dương đứng trước cửa ra vào, đang muốn nói chuyện thì vừa thấy Lâm Yên liền biến sắc: "Sắc mặt bà sao kém vậy? Lại bị anti fan vậy à?"

Lâm Yên: "..."

Trăm triệu anti fan cũng không đỡ được lực sát thương lớn như Bùi Duật Thành.

"Vào đi, tìm tôi làm gì?" Lâm Yên vuốt trán.

"Không có chuyện thì không thể tìm bà sao? Mấy ngày nay bà vẫn đi sớm về muộn, chưa thấy bà được mấy lần..." Giọng điệu Uông Cảnh Dương có chút ai oán.

Lâm Yên lườm anh ta một cái: "Chị đây muốn kiếm tiền, không có thời giờ lêu lổng với ông đâu."

Uông Cảnh Dương nói thầm "Tôi thấy... Bà tự mình khổ cực như vậy... Còn không bằng... Không bằng tìm người bạn trai đi..."

Lâm Yên: "..."

Ha ha, cô tìm.

Không chỉ tìm đâu, mà là tìm xong lại chia tay.

Mặc dù hình như chia tay bất thành.

"Lâm Yên... Tôi bảo này..."

Uông Cảnh Dương nhìn Lâm Yên, muốn nói lại thôi.

"Nói nói nói, nói cái con khỉ ấy! Chính mình cũng là chó độc thân còn có mặt mũi đi nói người khác." Lâm Yên liếc mắt lườm Uông Cảnh Dương, tên này không biết mình đang chó chê mèo lắm lông à?

Đêm qua mới chia tay với Bùi Duật Thành, vẫn còn đang bức bối. Cô không hơi đâu tranh cãi nhảm nhí với Uông Cảnh Dương. Chính bản thân cô còn một đồng chuyện lớn chưa giải quyết xong.

"Tôi còn có việc phải ra ngoài một chuyến, đêm nay nói tiếp." Nói xong, Lâm Yên quay người rời khỏi nhà trọ.

"Bà là chó độc thân, tôi cũng là chó độc thân... Một cộng một không phải bằng hai sao?!" Thấy Lâm Yên đã đi mất Uông Cảnh Dương đen mặt lắm bầm.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 222: Sóng gió nổi lên

Edit: TH

Beta: Sun

Không bao lâu nữa là đến vòng đấu loại của đội xe phía bên ông ngoại. Nhân dịp thời gian còn chưa đến, Lâm Yên cần phải làm cho rõ ràng quy tắc của bản thân mình.

Cái gọi là tình yêu với đàn ông và cuộc sống sai lầm này, cô sẽ không đâm đầu phạm phải lần thứ hai...

Đến cả những lời ngày hôm qua Bùi Duật Thành đã nói, chỉ cần cô liều mạng không đồng ý là được.

Sau khi ra cửa, Lâm Yên gọi một chiếc xe taxi tới chỗ ở của mẹ mình.

Lâm Yên gõ cửa một tiếng, phải chờ một lúc trong phòng mới phát ra tiếng động.

Cửa phòng bật mở vang lên tiếng "kẹt kẹt", Hạ Mộ Vân đứng trước cửa.

"Tiểu Yên, sao con lại tới đây?" Hạ Mộ Vân nhìn thấy Lâm Yên, vẻ mặt có hơi ngạc nhiên, không ngờ con gái lại đột nhiên tới thăm.

"Mẹ làm sao vậy ạ?" Nhảy bén phát hiện ra vẻ mặt mẹ mình có chút không đúng, Lâm Yên nhíu mày hỏi.

"Không có gì... Mẹ rất khỏe..." Hạ Mộ Vân khẽ mỉm cười, lắc đầu đáp. Nhưng trên mặt bà lại có vẻ như đang giấu giếm chuyện gì.

"Mẹ, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?" Lâm Yên sao có thể không hiểu rõ mẹ mình, khẳng định là Hạ Mộ Vân đang có tâm sự trong lòng.

"Không phải là vì... Chú Tạ Tranh đấy chứ ạ..." Lâm Yên nhìn Hạ Mộ Vân, hơi ý vị hỏi dò.

Nghe Lâm Yên nói thế, Hạ Mộ Vân tức khắc cau mày: "Tiểu Yên, đừng nói bậy..."

Thấy thái độ của Lâm Yên kiểu có đập vỡ nồi cũng phải hỏi cho ra lẽ, Hạ Mộ Vân cũng không chịu được sự truy hỏi dồn dập của con gái. Biết Lâm Yên sớm muộn gì cũng sẽ biết, chỉ đành thành thật trả lời: "Vì căn phòng này lập tức sẽ bị phá dỡ..."

"Hả, phá dỡ ấy ạ?!"

Lúc này Lâm Yên bỗng kích động nói: "Quá tốt rồi mẹ ơi. Lúc nào họ dỡ mẹ có muốn con qua giúp một tay không ạ?"

Hạ Mộ Vân: "..."

"Tiểu Yên, căn phòng này vướng phải vấn đề về quyền tài sản, cho nên... Sau khi dỡ thì một đồng cũng không được bồi thường." Hạ Mộ Vân nói rõ lý do.

"Hả?" Lâm Yên sững sờ.

"Không chỉ có chuyện phòng ở bị phá dỡ... Còn cả công ty của chú Tạ của con hình như cũng xảy ra vấn đề. Hôm nay chú Tạ của con đến đây, mẹ thấy ông ấy vẫn đứng ở dưới lầu, vẻ mặt không tốt lắm nên hỏi thăm mấy câu..."

"Công ty của chú Tạ làm sao vậy ạ?" Lâm Yên vội hỏi.

"Ông ấy nói là vốn định mượn của bạn bè để quay vòng vốn đầu tư. Nhưng không hiểu sao người bạn đó lại đột nhiên đổi ý..."

Hạ Mộ Vân thở dài: "Kể cả đội xe của ông ngoại con nữa. Cũng không biết vì sao lại bị tránh né và chèn ép. Đáng sợ hơn là ngay cả thi đấu vòng loại cũng không thể tiến hành được... Bất cứ lúc nào cũng sẽ phải giải tán..."

"Cái gì..."

Nghe mẹ mình nói xong, vẻ mặt của Lâm Yên lập tức thay đổi, càng nghe càng cảm thấy không hợp lý.

"Tất cả chuyện này xảy ra khi nào ạ?" Lâm Yên hỏi.

"Đều là buổi sáng hôm nay vừa mới biết được..." Hạ Mộ Vân trả lời.

Lâm Yên: "..."

Trong một đêm ngắn ngủi mà nhiều chuyện như thế đến cùng một lúc, còn toàn là những người thân xung quanh mình...

"Tiểu Yên, ông ngoại con vì chuyện này mà không nuốt nổi cơm. Vài ngày sắp tới là đến trận đấu vòng loại rồi. Đây là tôn nghiêm cuối cùng mà ông ngoại con chấp nhất không buông. Nếu như ngay cả đấu vòng loại cũng không thể thì đội xe ngay lập tức sẽ bị giải tán. Mẹ sợ... Sẽ để lại đả kích lớn với ông ngoại." Trên mặt Hạ Mộ Vân đầy vẻ u sầu.

Thực ra căn phòng này bị dỡ và vấn đề liên quan đến tranh chấp quyền tài sản đối với Hạ Mộ Vân bà cũng không sao. Nhưng chủ yếu là lo lắng ông ngoại của Lâm Yên bên ấy mà thôi.

"Con biết rồi mẹ ạ. Thế còn chú Tạ bên đó thì sao ạ?" Lâm Yên trầm mặt, hỏi Hạ Mộ Vân.

"Tình hình thật sự không khả quan. Nếu như không có vốn đầu tư các hạng mục thì rất có thể công ty sẽ lâm vào cảnh nguy hiểm là bị phá sản." Hạ Mộ Vân đáp.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 223: Vợ nổi giận rồi, làm sao đây?

Edit: Er

Beta: Myl

Mọi chuyện cần thiết đều phát sinh vào sáng nay.

Cộng thêm lời nói của Bùi Duật Thành vào đêm qua, Lâm Yên không thể không biết là đã có chuyện gì xảy ra được.

Khó trách lúc ấy Bùi Duật Thành tự tin và chắc chắn nói cô sẽ đồng ý như vậy.

Cô cho là Bùi Duật Thành nhiều nhất chỉ tức giận vì bị chia tay nên mới nói ra lời ấy thôi, nhưng không hề nghĩ tới anh ta vậy mà lại làm đến nước này.

Không chỉ nhúng tay vào chuyện của cô, vì để cô tuân theo sự chi phối và điều khiển nên đã không tiếc gì mà ra tay với người bên cạnh cô.

Đáy lòng Lâm Yên nổi lên một cảm giác chán ghét và bài xích cực kì mãnh liệt, cộng với sự hoảng hốt trước đó đã khắc sâu vào trong lòng cô...

"Tiểu Yên... Tiểu Yên... Con không sao chứ? Mẹ không muốn nói cho con biết, là vì sợ con sẽ lo lắng..." Hạ Mộ Vân lo lắng nói.

Lâm Yên vội vàng lấy lại tinh thần, mỉm cười với Hạ Mộ Vân, rồi mở miệng nói: "Mẹ, con không sao. Đúng rồi, bên con còn có chút việc cần làm, con đi trước đây."

"Được được được, con đi làm việc của con đi. Mọi việc trong nhà không cần phải quan tâm!"

"Được rồi, mẹ."

...

Lâm Yên vừa bước ra khỏi nhà thì trong nháy mắt sắc mặt lập tức lạnh xuống.

Tính tình của cô chính là cực kì nóng nảy, trong mắt bây giờ đã nổi lửa!

Bùi Duật Thành!

Có thể nào cô cũng không ngờ được Bùi Duật Thành lại là người như vậy.

Rõ ràng là người hoàn hảo không tỳ vết như vậy...

Loại cảm giác này không chỉ là hoảng hốt và chán ghét, còn có... Thất vọng...

Giống như là lòng tràn đầy ngưỡng mộ, trong sáng như ánh trăng, nhưng thực chất lại là vũng bùn vẩn đục.

Vậy trước đó có chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ anh ta đều nguy trang sao?

Vừa đi xuống lầu, Lâm Yên lập tức gọi điện thoại cho Bùi Duật Thành.

Cô dường như là đề xuống nút bấm đỏ trong nháy mắt, đầu dây bên kia lập tức nhận cuộc gọi.

Sau đó không đợi cô mở lời, âm thanh trầm thấp của người đàn ông truyền đến từ đầu bên kia: "Quán bar SE."

Giọng nói ấy không hề giống như ngày thường ôn hòa du dương, mà thay vào đó lại như rơi vào trong vực thẳm của sự lạnh lẽo.

Người đàn ông báo địa chỉ xong thì lập tức cúp máy.

Lâm Yên nhìn chăm chăm điện thoại bị cúp máy, vì thái độ Bùi Duật Thành nên cơn giận càng lớn hơn.

Đây hoàn toàn là đang uy hiếp cô!

Lâm Yên hít sâu một hơi, cưỡng ép lửa giận xuống, sau đó bắt xe đi tới địa chỉ Bùi Duật Thành nói.

Địa chỉ của quán ăn đêm này vô cùng vắng vẻ, ở trong một con hẻm nhỏ. Cửa chính đã đầy han rỉ, trên bảng hiệu còn treo tên "Seabed", ai không biết còn tưởng là nhà kho bỏ hoang.

Nhưng mà sau khi đẩy cửa vào, bên trong lại là một không gian hoàn toàn khác.

Đại khái là bởi vì chưa tới giờ mở cửa nên trong quán bar không có người.

Lâm Yên vừa đi vào thì thấy một người khá quen thuộc, anh ta mặc một bộ âu phục nghiêm chỉnh đứng chờ.

Lần trước trong biệt thự của Bùi Duật Thành cô đã thấy qua người này. Hình như là trợ lý của Bùi Duật Thành, tên là Trình Mặc.

Trình Mặc nhìn thấy Lâm Yên, thái độ cung kính và lễ độ: "Lâm tiểu thư, mời đi bên này."

Lâm Yên lạnh lùng đánh mặt, lòng vẫn còn mang theo cơn lửa giận, mặt không biến sắc đi theo.

Đời này của cô không biết hai chữ "chịu thua" viết như thế nào!

Trong từ điển của cô, chỉ có "thà làm ngọc vỡ cũng không làm ngói lành"!

- - -

Thực tế là 3 chương này Quấn Quấn ra đêm hôm qua, nhưng khuya khoắt quá rồi nên chúng mình đã dời sang ngày hôm nay để edit và beta ạ ٩_٩

Nếu có một ước ao, tôi ước Quấn Quấn sẽ có lịch ra chương nhất định, chứ cứ ra chương kiểu này thì không biết đăng nào mà lần, ví dụ như đợt bão 30 chương vừa rồi o(〒_〒)o

Nhưng các độc giả yên tâm nhé, dù Quấn Quấn có ra chương thất thường như thế nào, team cũng sẽ dùng toàn bộ tâm huyết cố gắng cho ra các bản edit hoàn thiện nhất, sẽ không vì lượng deadline nhiều hay ít mà làm qua loa hời hợt ảnh hưởng đến độc giả đâu ạ (◡_◡)💎

Thân ái,

Meow_team

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 224: Có chuyện gì không dám?

Edit: TH

Beta: Richi

Trình Mặc nhanh chóng dẫn Lâm Yên tới trong một căn phòng bí mật nằm trên tầng hai.

Lâm Yên đứng trước cửa ra vào, nhìn thoáng qua bên trong.

Chỉ thấy trong căn phòng tuy bài trí xa hoa theo kiểu retro nhưng lại đầy âm u lạnh lẽo tột cùng. Thế nhưng lúc này đây, xung quanh phòng khách đầy những mảnh thủy tinh vỡ rơi tứ tung, nào là bàn trà, bình hoa... Bức tranh treo trên tường cũng nghiêng xiêu xiêu vẹo vẹo. Ngay cả những cái tủ để đồ cũng đổ nát.

Toàn bộ phòng khách có thể nói là khắp nơi bừa bộn, không biết là đã xảy ra chuyện gì..

Chỉ thấy một chàng trai trẻ tóc quăn đang ngồi trên ghế salon trong miệng ngậm một cây kẹo mút.

Còn một cô gái mặc bộ đồ màu đen, tóc tết đuôi ngựa sau lưng đang đi đi lại lại khắp phòng, trên mặt đầy vẻ lo lắng.

Đối diện với cầu thang ở tầng một là một người đàn ông đang dựa vào lan can. Người đàn ông này ăn mặc hết sức lịch lãm, mái tóc đen dài được buộc bằng dây kim loại không biết là loại gì. Trên túi ngực màu đỏ thẫm có cài một bông hoa tulip màu trắng.

Tuy nhiên bông hoa tulip này bị nhặt từ đồng hồ vỡ nên thành ra tan tác chỉ còn lẻ tẻ vài cánh hoa còn sót lại.

Dường như trong chớp mắt khi Lâm Yên cất bước vào thì ba người này lập tức ngồi dậy, đồng loạt nhìn thẳng về phía cô.

Nhất là cô gái áo đen đứng ở giữa. Ánh mắt nhìn cô hằn học lạnh đến thấu xương, như có thâm cừu đại hận* gì với cô.

(*) Thâm cừu đại hận: Thù sâu muôn kiếp, hận đến thiên thu. Ở đây có thể hiểu là mối oán hận sâu xa, oán sâu hận lớn - Bản edit được cập nhật và hoàn thiện nhất trên Wattpad https://www.wattpad.com/user/Meow_team và trên Wordpress <https://meoteamweb.wordpress.com/>

Lâm Yên không hơi đâu để ý tới ba người này làm gì, trực tiếp hỏi người dẫn đường là Trình Mặc: "Bùi Duật Thành đâu?"

Không chờ Trình Mặc trả lời thì đột nhiên một người đột nhiên xông ra, kích động lao về phía cô: "Chị dâu cả! Cuối cùng chị cũng đến rồi!!!"

Bùi Vũ Đường...

Thấy Bùi Vũ Đường, sắc mặt Lâm Yên mới thoáng hòa hoãn lại mấy phần: "Tam thiếu."

"Chị dâu cả..."

Bùi Vũ Đường còn chưa nói hết, Lâm Yên đã cau lông mày lại ngắt lời cậu ta: "Tam thiếu, cậu gọi tên tôi đi."

"Ách, vì sao...?" Không hiểu sao Bùi Vũ Đường có loại dự cảm xấu.

Lúc này Bùi Nam Như cũng đi tới, sắc mặt anh ta nhìn trông rất mệt mỏi, vừa nhìn thấy Lâm Yên đã lập tức truy hỏi với vẻ lo âu: "Lâm tiểu thư, tối hôm qua cô và anh trai tôi gặp mặt đúng không? Xin phép thất lễ hỏi một câu, tối hôm qua... Có phải đã xảy ra chuyện gì rồi không?"

"Tôi với anh trai anh đã chia tay." Lâm Yên tỉnh bơ nói.

Sau khi nghe Lâm Yên nói xong, nháy mắt sắc mặt Nam Như đã biến đổi.

Bùi Vũ Đường cũng trợn mắt há hốc mồm, lộ vẻ như trời sắp sập đến nơi: "Chị... Chị nói cái gì? Chị với anh trai em đã chia tay?!"

Không chỉ có Bùi Vũ Đường, những người còn lại cũng biến sắc.

Tần Hoan lặng lẽ đỡ trán: "Ôi trời ạ... Chẳng trách..."

Tĩnh Trầm bên cạnh cắn cây kẹo rồi nhún vai nói: "Tôi đã nói mà, nhất định thuốc an thần có vấn đề! Máy người tất cả đều nợ tôi một cây kẹo!"

Quý Lan nghe vậy sắc mặt âm trầm như nước, trực tiếp bước đến trước mặt Lâm Yên.

Cô gái này tiến lại gần trong tích tắc, Lâm Yên lập tức nhận thấy áp bức và nguy hiểm lớn đang cận kề.

"Lâm Yên! Sao cô dám? Cô cho mình là thứ gì?"

Câu nói này của người phụ nữ kia vừa dứt, sắc mặt của Lâm Yên trong nháy mắt cũng sầm hẳn xuống. Đôi mắt thả nhẹ ra khẽ cười một cái: "Ồ, sao lại không dám? Trái lại tôi còn muốn hỏi... Tôi chia tay thôi mà, có gì lại không dám? Tôi chia tay với ai thì liên quan gì tới cô!"

"Cô..." Quanh người Quý Lan tỏa ra khí thế ngút trời chụp xuống. Tay phải nhanh như chớp chớp nhắm thẳng Lâm Yên chuẩn bị bóp cổ.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 225: Cô không có tư cách từ chối

Edit: TH

Beta: Richi

Quá nhanh!

Động tác của cô gái này thật sự là quá nhanh. Quả thật không phải tốc độ của nhân loại loài người.

Lâm Yên cực kỳ chật vật lách mình tránh né nhưng vẫn phải lao đảo mấy bước.

Quý Lan từ trên cao nhìn xuống Lâm Yên y như nhìn một con sâu bọ, kiến hôi không đáng kể. Trong con mắt ngập tràn vẻ khinh miệt.

Lúc này Tần Hoan đã nhìn không nổi nữa, chạy nhanh tới hoà giải: "Quý Lan, cô điên rồi! Làm gì thế?!"

Quý Lan trực tiếp ném một ánh mắt lạnh như băng khiến Tần Hoan lùi bước: "Tôi làm gì à? Á đàn bà này lại dám từ chối anh Duật! Á ta có tư cách gì? Á ta cho là mình là ai?"

Trong mắt rất nhiều người Bùi Duật Thành là ác ma thì đồng dạng trong mắt người khác anh chính là vị thần.

Hành vi của Lâm Yên đối với bọn họ mà nói như tên ăn mày dơ bẩn kéo thần linh của cô ta xuống vùng bùn đục. Đồng thời còn chẳng thèm ngó ngang gì mà đập hung hăng mấy phát.

Tuyệt đối không thể chịu đựng được!

"Quý Lan, cô bình tĩnh lại đi! Đừng quên anh Duật anh ấy..." Tần Hoan bóp ấn đường.

Cô gái trực tiếp cắt lời Tần Hoan, ánh mắt đầy sát khí nhìn về phía Lâm Yên đang đứng đối diện: "Vậy thì sao? Nếu cần thì chẳng qua chỉ cần thể xác cô ta mà thôi. Cô ta có nguyện ý hay không thì có gì quan trọng? Tôi có 1000 biện pháp để cô ta phân biệt được rõ đâu là hiện thực!"

Lâm Yên thấy lời của cô ta, đáy mắt từ chập chùng lửa từng chút hóa thành tảng băng lạnh lẽo.

Mẹ kiếp!

Những người này là đồ vô lại ức hiếp người khác sao?

Không tình nguyện thì bắt người ta phải tình nguyện?

Còn nữa, chẳng qua chỉ cần thân xác của cô là có ý gì?

Quả nhiên lão đại thế nào thì có loại thù hạ thế ấy!

Mắt Quý Lan âm trầm nhìn về phía Lâm Yên: "Tôi cho cô một cơ hội cuối cùng. Ngoan ngoãn trở lại bên người anh Duật, nghe theo tất cả mệnh lệnh của anh ấy."

Lâm Yên khẽ cười một tiếng, gần từng chữ một: "Nếu như... Tôi từ chối?"

"Từ chối..." Quý Lan nhìn chằm chằm Lâm Yên. Một lúc sau, khóe môi hơi nhếch lên, "Cô không có tư cách từ chối."

Chưa dứt lời, đột nhiên cả người hết như quỷ dị xông thẳng về phía.

Lần này Lâm Yên không lùi lại phía sau, cũng không né tránh, mạnh mẽ nghênh chiến với cô ta.

Ngay khi Quý Lan đến gần trong tíc tắc, Lâm Yên mới từ từ động tay.

Tốc độ của Quý Lan không còn ở mức người bình thường nữa rồi.

Bằng mắt của Lâm Yên không tài nào bắt kịp thân hình của Quý Lan tới trong chớp mắt này.

Đội Lâm Yên nhìn được Quý Lan thì cô ta đã tới cạnh cô rồi, mang theo sức gió mãnh liệt vụt qua mặt Lâm Yên.

Ngay sau đó Quý Lan đưa tay ra, tùy ý tung ra một đòn bổ thẳng phía Lâm Yên.

Cơ hồ theo bản năng, Lâm Yên đưa tay cản lại.

"Rầm!"

Chỉ thấy Lâm Yên đưa hai tay ra đỡ trước ngực, cả người lao đảo mất cân bằng lùi về sau.

Ngay tức khắc, trong mắt Lâm Yên lộ ra vẻ kinh ngạc. Người phụ nữ này, là quái vật gì vậy...?!

Trong trí nhớ của Lâm Yên, cũng là lúc từ khi chào đời cho đến nay. Lần đầu tiên cô gặp phải đối thủ mà mình ở thế yếu hơn.

Không chỉ có vậy, Lâm Yên hoàn toàn có thể nhìn ra được cái cô Quý Lan này căn bản không dùng toàn lực.

"Tôi bảo này Quý Lan, cô không bị làm sao đấy chứ? Nếu cô đánh chết cô ấy thì làm sao bây giờ?" Tần Hoan nhìn về phía Quý Lan, trong mắt hiện ra vẻ không vui.

"Tôi tự có chừng mực. Chẳng qua chỉ dạy cho cô ta một bài học, để ả tự nhận ra địa vị của mình ở đâu." Quý Lan nhàn nhạt mở miệng.

"Đã thương cũng không được." Tần Hoan tiếp tục khuyên can.

Chờ lão đại về, nếu trông thấy Lâm Yên bị đánh thương thì anh ta gấp xui xẻo là cái chắc.

"Im miệng, không liên quan gì với anh." Quý Lan lạnh lùng nói.

Tần Hoan: "..."

Giờ phút này, Quý Lan nhìn chăm chăm vào Lâm Yên, nụ cười trên khuôn mặt càng đậm thêm mấy phần: "Cô thật sự không muốn ngoan ngoãn nghe lời?"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 226: Đừng ép tôi

Edit: Er

Beta: Richi

"Cô có thể thử xem." Lâm Yên lạnh lùng nói.

"Ha ha, chỉ trong vòng một đêm, người bên cạnh cô đều bị cô liên lụy... Dù vậy, cô cũng không quan trọng?" Quý Lan cười trào phúng.

"Cô..." Nghe thấy vậy, Lâm Yên lập tức nổi giận.

"Xem ra đến bây giờ cô vẫn chưa biết rõ vị trí của mình."

Trong lúc nói chuyện, Quý Lan trong nháy mắt đã biến mất tại chỗ, tốc độ nhanh đến mức Lâm Yên dùng mắt thường cũng chỉ nhìn thấy một bóng đen.

Tốc độ của Quý Lan lúc này còn nhanh hơn so với lần trước.

Lâm Yên chưa kịp lấy lại tinh thần đã bị Quý Lan bóp cổ.

Quý Lan bóp cổ Lâm Yên, dùng lực cực lớn khiến cho Lâm Yên không thở nổi.

"Đừng... Ép tôi." Lâm Yên chỉ cảm thấy đầu óc choáng váng hoa mắt vô cùng, ý thức dần tiêu tan.

"Ép cô?" Nghe thấy thế, Quý Lan nhìn chăm chăm Lâm Yên, khoe miệng nhếch lên cười trào phúng, "Cô xứng không?"

Loại cảm giác này khiến cho Lâm Yên cực kỳ bài xích, lạ lẫm mà xa xôi. Đã rất lâu rồi cô không mất khống chế thế này nữa... Tại sao lại muốn trêu ngươi cô?

Ngay lúc này, đáy mắt lạnh lẽo của Lâm Yên giống như có phong ấn nào đó đã được giải trừ, không dễ gì phát hiện đang bắt đầu từ từ rạn nứt sau đó vỡ toang..

Nơi tối tăm trong quán rượu này, căn bản không có ai phát hiện Lâm Yên đang biến hóa.

Chỉ thấy lúc này trong mắt Lâm Yên không có bất kỳ cảm xúc gì. Tay phải quơ lên nhẹ nhàng nắm lấy cánh tay của Quý Lan.

Một giây sau âm thanh chấn động vang lên. Cánh tay của Quý Lan trong nháy mắt đã bị đánh văng ra ngoài, cơ thể cũng bị ảnh hưởng lùi lại mấy bước.

Trong mắt Quý Lan hiện ra vẻ kinh ngạc, ngay tức khắc cánh tay cô ta bỗng đau đớn kịch liệt và đang tê liệt từ từ.

"Tần Hoan, cậu làm gì vậy?" Bỗng nhiên Quý Lan nhìn về phía Tần Hoan bên cạnh.

Nghe thấy cô ta gọi mình, Tần Hoan ngơ ngác: "Tôi làm sao?"

"Vừa rồi không phải là cậu dùng ám khí tập kích tôi?" Trong giọng nói Quý Lan lộ ra vẻ phẫn nộ.

Tần Hoan: "Cô có bị bệnh không, tôi không làm gì hết."

"Không phải cậu?" Lòng mày Quý Lan hơi chau lại, sau đó ánh mắt lại rơi vào người Tinh Trầm.

Ánh đèn quán bar hơi tối nên vừa rồi Quý Lan căn bản chưa nhìn thấy Lâm Yên tung một đòn đã đẩy lui cô ta. Nhưng trong lòng cô ta lại coi là Tần Hoan hoặc Tinh Trầm dùng ám khí đánh lên mình.

Tinh Trầm ngậm kẹo mút, không hiểu gì nhìn Quý Lan: "Đừng nhìn tôi, tôi không làm gì cả."

Quý Lan chưa kịp nói tiếp thì Tần Hoan lại dùng ngón tay chỉ vào Lâm Yên.

Lúc này Lâm Yên vẫn đang trong trạng thái mất khống chế, toàn thân tản ra một loại khí thể nào đó rất dọa người, đang nhanh chóng đi về phía Quý Lan. Không hiểu sao Tần Hoan lại cảm thấy có chút không được tự nhiên.

"Sao tôi lại có cảm giác cô gái này bỗng nhiên trở nên đáng sợ như vậy chứ... Áo giặc sao?" Tay Tần Hoan vuốt quần xúc xắc trong tay, miệng lầm lẫm

"Trên người cô có cảm giác đau đớn không, đã đủ kịch liệt chưa?" Mắt thấy thần thái Lâm Yên như vậy, ý lạnh trong mắt Quý Lan lóe lên.

Ngay sau đó Quý Lan biến chuyển làm quyền, nhanh chóng đánh về phía Lâm Yên.

Một lực của quyền này cực kì lớn, theo nắm đấm vung lên có thể nói là một độn xé gió bay tới.

"Cô điên rồi sao?"

Thấy vậy, Tần Hoan quát lớn.

Mà tốc độ của Lâm Yên lúc này còn nhanh hơn. Cô vậy mà lại tới gần Quý Lan trước, không chờ Quý Lan phản ứng, trong nháy mắt bắt lấy cổ họng của cô ta.

Vị trí của Lâm Yên là quay lưng về phía ánh đèn, y như là một người quỷ quyết. Không ai thấy rõ Lâm Yên rốt cuộc đã làm cái gì, thậm chí ngay cả bản thân Quý Lan cũng không biết là có chuyện gì đang xảy ra.

Lâm Yên lạnh lùng nhìn Quý Lan, chỉ cần cô ta chấp nhận thì cô sẽ lập tức bóp nát cổ của người phụ nữ này.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 227: Lại muốn phá nhà

Edit: Er

Beta: Sun

Nhưng mà vào đúng lúc này, Tinh Trầm vẫn đang yên tĩnh ngồi trên ghế sa lon ăn kẹo mút bỗng nhiên đứng lên.

"Rầm!"

Theo tiếng động, cả người Quý Lan trực tiếp bị Tinh Trầm một cước đạp bay ra ngoài.

Chỉ thấy Tinh Trầm tóc xoắn mây trắng, hai tay đút túi quần, lạnh lùng liếc qua Quý Lan vừa bị mình đạp bay: "Còn muốn tiếp tục không?"

"Ồ, Tiểu Tinh Tinh tức giận." Cách đó không xa, Tần Hoan đặt cái rây* đang cầm trên tay lên mặt bàn.

(*) Rây là đồ dùng gồm lưới kim loại, lỗ nhỏ li ti, căng trên khung để lọc lấy những hạt mịn nhỏ. Không hiểu thằng này cầm cái này làm chi? Chi tiết các bạn có thể tra google hình ảnh. – Bản edit được cập nhật nhanh nhất tại https://www.wattpad.com/user/Meow_team và <https://meowteam.home.blog/>

"Tinh Trầm, cậu làm cái quái gì vậy?" Quý Lan nhìn chằm chằm Tinh Trầm, lạnh giọng quát.

"Tôi cứu chị." Tinh Trầm lạnh lùng nói.

Người bên ngoài không nhìn thấy nhưng Tinh Trầm lại nhìn thấy rất rõ ràng. Nếu như cậu ta không một cước đạp bay Quý Lan thì cổ của cô ta đã sớm bị cô gái này bóp nát mà bản thân Quý Lan lại không biết gì, thật sự rất hài hước.

Ngay cả Bùi Vũ Đường bên cạnh cũng phát hiện ra Lâm Yên bình thường nhìn qua rất dễ thương còn biết nói ngọt, thậm chí còn là một người rất hay sợ hãi nhưng bây giờ cảm giác như cả người cô ấy đều thay đổi.

"Ha ha, cứu tôi? Cậu cho rằng lão đại thật sự coi trọng cô ta? Cô ta chẳng qua chỉ là "thuốc an thần" mà thôi." Quý Lan cười lạnh.

Quý Lan không hiểu hàm ý trong lời nói của Tinh Trầm, chỉ nghĩ rằng ý của Tinh Trầm là nếu như cô ta làm tổn thương cô gái kia thì lão đại sẽ không bỏ qua cô ta.

"Ngu ngốc." Tinh Trầm đứng thẳng hai vai, "Tùy chị, cứ tiếp tục đi."

Dứt lời, Tinh Trầm lại ngồi xuống đàng xa.

Rất nhanh Quý Lan một lần nữa lại đứng dậy, đi thẳng tới chỗ Lâm Yên.

Hiện tại Lâm Yên đang nhìn về phía Quý Lan, tận lực không để mình hoàn toàn mất khống chế. Một khi cô đã hoàn toàn mất khống chế...

Lâm Yên luôn biết sức lực của cô cao hơn người thường. Thế nhưng mấy năm nay cô sử dụng cực ít, cũng không muốn sử dụng. Nhất là lúc cô không kìm chế được nổi lòng thì so với tưởng tượng còn đáng sợ và cực đoan hơn nhiều.

Sát khí trên mặt Quý Lan càng lúc càng nặng, trong miệng lầm bầm: "Bây giờ 'thuốc an thần' là cô ta đã không còn tác dụng thì giữ lại cũng chả có ý nghĩa gì. Hiện tại cô ta sẽ chỉ làm lão đại càng mất khống chế thêm mà thôi! Căn bản cô ta không có tư cách ở cạnh lão đại, cô ta không xứng..."

Quý Lan cũng không phát hiện ra lúc mình đang nói chuyện, trên cầu thang sau lưng cô ta có một người đang chậm chậm từ trong bóng tối đi xuống.

"Anh... Anh Duật..." Tần Hoan vì đứng ở đối diện nên là người đầu tiên nhìn thấy Bùi Duật Thành.

Nghe được lời Tần Hoan, trên mặt Quý Lan đầy hoảng sợ vô thức xoay người sang chỗ khác.

Ngay khi cô ta xoay người thì trong nháy mắt Bùi Duật Thành bỗng nhiên bước tới.

Chỉ thấy tay Bùi Duật Thành nhẹ nhàng đặt lên vai trái Quý Lan.

Một giây sau, mọi người nhìn thấy cả người Quý Lan giống như con điều bị quật bay ra ngoài, đập mạnh vào bên cạnh tủ rượu làm bằng pha lê.

Tủ rượu pha lê ầm ầm đổ xuống, ngăn tủ và rượu ở trong tất cả đều vỡ vụn thành từng mảnh.

Hiện trường vô cùng hỗn loạn, ngay cả lan can cầu thang cũng bị ảnh hưởng bởi sức lực mạnh khủng khiếp này mà sập xuống...

Sau khi tiếng động kết thúc, trong phòng hoàn toàn tĩnh mịch. Tất cả mọi người cảm như hén nhìn người đàn ông đứng trên bậc thang.

Vốn trong phòng khách đã rất bừa bộn nhưng bây giờ lại càng bừa bộn hơn, quả là so với đồng hoang tàn phế tích không khác gì...

Về mặt Bùi Vũ Đường cầu xin, lại muốn phá nhà rồi...

Vậy phải làm sao bây giờ?

Vốn còn tưởng rằng chờ chị dâu cả tới thì có thể đỡ dành anh cả. Hoàn toàn không ngờ được tính tình chị dâu cả lại nóng nảy như vậy.

Hai người này mà ở cùng một chỗ thì không phải là Sao Hỏa đựng Trái Đất sao?

Quý Lan chặt vật ngã khuy xuống đất. Sau đó không để ý tới xương cốt gãy gãy đau đớn trên người mà lập tức đứng lên, cung kính nửa quỳ trước người Bùi Duật Thành: "Anh Duật..."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 228: Xảy ra chuyện lớn rồi!

Edit: Er

Beta: Cá

Ánh mắt Bùi Duật Thành chỉ liếc qua mà không dừng lại ở trên người Quý Lan, sau đó ánh mắt lại rơi vào Lâm Yên.

Lâm Yên thấy Bùi Duật Thành cuối cùng đã xuất hiện, nắm đấm nắm chặt ở bên người. Người đàn ông mặc một bộ áo sơ mi trắng, tóc có chút xộc xệch đầy quyen rũ, đôi mắt sau chiếc kính màu vàng hiện ra vẻ âm trầm và lạnh lẽo.

Hoàn toàn không có cảm giác ôn hòa cảm dục của ngày thường. Đôi mắt kia giống như vực sâu thăm thẳm không thấy đáy, y như hoàn toàn biến thành người khác. Không! Có lẽ đây mới chính là Bùi Duật Thành...

Bùi Duật Thành xuất hiện, trong tích tắc trong phòng không có ai dám mở miệng. Tất cả mọi người đều lùi xa một chút, thờ mạnh cũng không dám. Bùi Duật Thành chậm rãi đi xuống bậc thang, trông mắt hững hờ sửa lại ống tay áo. Sau đó anh ngẩng đầu lên, lạnh lùng nhìn đôi mắt đang bùng lửa của cô gái: "Suy nghĩ kỹ chưa?"

Nghe Bùi Duật Thành nói, lồng mày Lâm Yên cau chặt. Bỗng "ầm" một tiếng, hai tay Lâm Yên đập mạnh vào cái bàn bên cạnh Bùi Duật Thành. Thấy Lâm Yên nóng nảy như vậy, Bùi Vũ Đường sốt sắng hơn bất cứ ai.

Làm gì vậy chứ, sao bảo là "thuốc an thần" cơ mà?

Cái bàn bên cạnh anh cả đã nhanh như chớp bị chị ấy đập nát!

Trong trí nhớ Bùi Vũ Đường, gần như là không có ai dám nói chuyện kiểu này với anh cả, còn dám đập cả bàn của anh cả!

Đây là sắp xảy ra chuyện, xảy ra biến lớn rồi! Bùi Duật Thành ngồi trên ghế salon, khí thế lạnh lẽo đến cực độ. Ngay cả Tần Hoan và Tinh Trâm cũng theo bản năng mà đánh hơi thấy mùi nguy hiểm.

Trên trán hai người đều chảy mồ hôi lạnh, hai mắt nhìn nhau.

Lâm Yên hung hăng trừng Bùi Duật Thành: "Đừng nói nhảm, tôi có việc muốn hỏi anh!"

"Hỏi đi." Người đàn ông mở miệng nói.

Đôi mắt của Lâm Yên híp lại: "Nhà ở của mẹ tôi, công ty của chú Tà, còn cả ông ngoại của tôi... Tất cả đều là do anh làm?"

Bùi Duật Thành cũng không phủ nhận mà ngược lại còn trực tiếp gật đầu: "Đúng."

Lâm Yên nắm chặt hai quả đấm, sau đó cười lạnh thành tiếng: "Cho nên, anh khẳng định tôi nhất định sẽ đồng ý?"

"Em sẽ đồng ý." Anh dùng giọng chắc như đinh đóng cột nói. Dứt lời đôi mắt đầy nguy hiểm nhìn Lâm Yên.

Lâm Yên hít sâu một hơi cưỡng ép đè lại lửa giận trong lòng, muốn nói chuyện hoà bình với Bùi Duật Thành: "Rốt cuộc anh muốn thế nào thì mới bằng lòng buông tha cho người nhà của tôi?"

"Em biết mình nên làm gì rồi đấy." Mặt Bùi Duật Thành không biến sắc nhìn cô. Nếu Lâm Yên không kích động như vậy, thì có lẽ cô sẽ phát hiện trạng thái của anh lúc này vô cùng không thích hợp.

Lâm Yên nghe thế thì trực tiếp cười lạnh thành tiếng, nghĩ đến câu nói vừa rồi của người phụ nữ áo đen kia. Ở bên cạnh Bùi Duật Thành thì phải nghe theo tất cả mệnh lệnh của anh ta.

"Làm gì? Ngoan ngoãn làm chim hoàng yến của anh hay là nô lệ? Phải tuân theo mệnh lệnh của anh?" Lâm Yên nhìn chòng chọc người đàn ông trước mặt, giọng điệu không có chút hơi ấm nào, gần từng chữ một rít qua kẽ răng.

"Thật xin lỗi, Bùi tiên sinh! Đại khái là không hiểu rõ tôi cho lắm. Con người của tôi là một tảng đá khó chơi, ghét nhất là bị người khác uy hiếp, cùng lắm thì ngọc nát đá tan!"

Cô gái vừa dứt lời thì trong nháy mắt, con người Bùi Duật Thành vốn tĩnh lặng lập tức nổi sóng.

Cùng lúc đó đồng hồ màu bạc đeo trên cổ tay bắt đầu phát ra âm thanh "reng reng reng"...

"Mẹ nó... Xong rồi..." Vừa nghe thấy tiếng cảnh báo, sắc mặt Tần Hoan lập tức tái mét.

Những người khác cũng luống cuống theo.

Bùi Vũ Đường gấp đến nỗi đi đi lại lại: "Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ, các người hãy nghĩ biện pháp đi!"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 229: Thuốc an thần trở thành thùng thuốc nổ

Edit: Kali

Beta: Dochan

Mặt của Bùi Nam Như đầy vẻ lo lắng bất an: "Nghiên cứu ở nước Mỹ không có một chút tiến triển nào cả. Hơn nữa anh cả lại không chịu phối hợp, chuyên gia có đến cũng vô dụng thôi..."

Bùi Nam Như dừng lại một chút rồi nói tiếp: "Thật ra chuyện này anh cả quả thực làm hơi quá... Nếu là với người con gái khác nói không chừng có thể thỏa hiệp. Nhưng với tính cách thà làm ngọc vỡ cũng không làm ngối lạnh của Lâm Yên, uy hiếp cô ấy như thế chỉ sợ sẽ chỉ làm chuyện ngày càng trở nên tệ hơn mà thôi..."

Trong lòng Tần Hoan vẫn còn sợ hãi: "Anh nói đúng, quá đúng luôn! Anh nghĩ vì cái gì ảnh hưởng của Lâm Yên lại quan trọng như vậy? Năm đó không ai dám cản cô ấy. Là không dám đó! Cô em này cũng không phải dạng vừa! Ngay cả anh Duật vừa rồi cũng chăm nom không nổi! Dù mất trí nhớ cũng chẳng thay đổi một chút nào. Tình tình vẫn nóng nảy như vậy..."

Thảm nhất là trạng thái của lão đại đã rơi vào mất khống chế, anh ấy cũng hoàn toàn không biết mình đang làm cái gì. Chẳng qua là theo bản năng mà dùng tất cả khả năng để giữ Lâm Yên lại...

Tôi thấy đợt này không ngưng được rồi... Chết chắc... Chết chắc rồi..."

Ánh mắt của Quý Lan lạnh lùng nhìn Lâm Yên, nghe tiếng cảnh báo đang liên tục kêu mà sắc mặt càng thêm âm trầm "Tôi đã sớm nói rồi, cô ta chính là một quả bom hẹn giờ. Anh Duật sớm muộn gì cũng bị cô ta hại chết..."

Tần Hoan ho nhẹ một tiếng: "Cũng không thể nói như vậy được, trước kia nếu không có cô ấy thì lão đại đã sớm không biết chết đi bao nhiêu lần rồi. Nhưng bây giờ, cô ấy quả thực nên cách xa lão đại một chút thì tốt hơn..."

Bùi Vũ Đường lo sốt vó đến độ ôm đầu: "Con mẹ nó! Các người không phải nói chị Yên là thuốc an thần của anh cả sao? Bây giờ sao lại trở thành thùng thuốc nổ rồi? Nếu tác dụng ổn định của chị Yên cũng vô dụng, vậy anh cả của tôi phải làm sao bây giờ..."

Tần Hoan cảm thấy nhức đầu, liền đưa tay lên vỗ đầu bứt tai: "Tôi thấy việc cấp bách trước tiên là phải tách hai người này ra, đừng để cô ấy lại tiếp tục khiêu khích lão đại nữa!"

"Thà làm ngọc vỡ..." Bùi Duật Thành lẩm bẩm bốn chữ này, chậm rãi nhắm mắt lại. Tựa như nhớ lại được chuyện gì làm anh cực kỳ đau khổ, trong miệng đầy máu.

Lâm Yên vừa dứt lời, ngay lập tức âm thanh của đồng hồ cảnh báo trên người Bùi Duật Thành vang lên dữ dội khiến người khác càng hoảng sợ.

Mà Lâm Yên lúc này mới phát hiện đồng hồ của Bùi Duật Thành không biết làm sao mà bắt đầu từ nãy giờ vẫn còn kêu.

Nhưng mà Lâm Yên cũng không để ý nhiều, cô vốn đang phẫn nộ cộng thêm với luồng cảm giác mất khống chế trong cơ thể. Lúc này đây cô đã hoàn toàn bị phẫn nộ làm đầu óc mụ mị choáng váng. Về mặt đây tức giận tiếp tục nói: "Bùi Duật Thành, thứ lỗi cho tôi nói thẳng. Cho dù anh có hàng tỉ gia sản, cho dù địa vị và sự sùng bái của anh cao đến nỗi không thể chạm đến thì sao? Anh ích kỷ, máu lạnh vô tình, không hiểu được tôn trọng người khác thì làm sao có thể yêu một người? Lâm Yên tôi đời này dù là thích một đứa ắt ơ đi nữa cũng nhất định sẽ không thích anh, trong từ điển của tôi không có hai chữ "chịu thua" này..."

Reng reng reng...

Reng reng reng...

Reng reng reng...

Ngay sau đó là hồi chuông cảnh báo càng ngày càng đáng sợ. Giọng nói đầy tức giận của Lâm Yên vừa phát ra, Bùi Duật Thành đột nhiên ôm ngực, trên mặt trắng bệch cắt không còn giọt máu.

"Anh Duật!!!"

"Lão đại!"

Tần Hoan và Bùi Vũ Đường khuôn mặt ngay lập tức biến sắc.

Trong nháy mắt, Bùi Duật Thành đứng dậy rồi một tay anh run rẩy chụp lấy cánh tay của Lâm Yên.

Thấy thế vẻ sắc bén trong mắt Lâm Yên lóe lên, chưa kịp có bất kỳ động tác nào nhưng cơ thể Bùi Duật Thành trước mặt lão đảo sắp ngã.

"Anh..." Lâm Yên nhìn chằm chằm Bùi Duật Thành, vẻ mặt đầy khó hiểu...

Một giây sau Bùi Duật Thành đột nhiên lại phun ra một ngụm máu tươi. Cơ thể cuối cùng đã chạm đến mức giới hạn...

- - -

Hãy tha thứ cho anh:< Nghiệp quật anh hơi nhanh.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 230: Em biết sai rồi

Edit: Kali

Beta:Byun

Thấy Bùi Duật Thành sắp ngã sắp xuống, Tần Hoan đứng gần đấy nhất lập tức muốn đi đỡ. Thế nhưng vừa tới gần một bước đã bị Bùi Duật Thành thẳng tay đánh bay ra ngoài.

"Mẹ nó..."

Tần Hoan ngã trên một đồng mảnh vụn, kêu thảm rồi vịn eo bò dậy: "Suýt chút nữa thì quên. Lúc này không được tới gần lão đại... Nhị thiếu, tam thiếu, các người nhất định đừng qua... Đi sẽ bị đập cho ra bã đó..."

Lúc lão đại mất khống chế, ba người bọn họ cũng không chịu nổi chứ đừng nói đến Bùi Vũ Đường và Bùi Nam Như.

Lâm Yên hoàn toàn không nghĩ tới người đàn ông lại đột nhiên thổ huyết, biểu cảm trên mặt gần như mất khống chế thì đột nhiên cứng đờ. Vẻ mặt trống rỗng ban này thì giờ thay vào đó là vẻ bối rối.

Lâm Yên ngờ ngác đứng yên tại chỗ nhìn người đàn ông trước mắt, ngọn lửa thiêu đốt trong cơ thể y như bị máu của anh dập tắt.

Bùi Duật Thành rốt cục đã chống đỡ đến cực hạn, cơ thể chậm rãi ngã xuống đất...

Con người của Lâm Yên hơi co lại, dường như theo bản năng đưa tay đỡ lấy Bùi Duật Thành.

Tuy nhiên... Lại bị Bùi Duật Thành thẳng thừng né tránh đụng chạm...

Sắc mặt của Lâm Yên cứng nhắc, một giây sau động tác ngang ngược mà mạnh mẽ đỡ người Bùi Duật Thành dậy: "Anh phát điên cái gì chứ. Em mới là người sắp bị anh làm tức chết đấy, có được chưa?"

"Khụ khụ..." Bùi Duật Thành che ngực.

Thấy Bùi Duật Thành giống như lại muốn thổ huyết, Lâm Yên lo đến mức xoay vòng vòng. Dưới con hoảng sợ không chút do dự lập tức thỏa hiệp nói: "A a a... Được, được...Được rồi! Lỗi của em, lỗi của em. Tất cả đều là lỗi của em. Anh đừng kích động! Đừng kích động mà!"

"Con mẹ nó... Có làm không cơ chứ? Chẳng qua giữa người yêu âm ỉ một chút thôi mà, làm sao lại bị tức hộc máu luôn..." Lâm Yên nhỏ giọng thì thầm.

Cô hung tàn như vậy sao?

Moá...

Hình như vừa rồi cô quả thực rất dữ tợn...

Nhưng cũng là do anh đụng chạm người khác trước mà...

Được rồi, được rồi, mặc kệ! Người ta cũng đã thổ huyết rồi!

Lâm Yên cũng mặc kệ ai đúng ai sai, chỉ biết là nhìn vẻ mặt vì thổ huyết mà suy yếu của Bùi Duật Thành thì ngay lập tức cục tức ghen hờn của cô đều bay biến mất.

Bùi Duật Thành tựa như vẫn còn có chút kháng cự sự đụng chạm của Lâm Yên, nhưng mà đến lần thứ ba Lâm Yên đỡ anh thì cuối cùng cũng không né nữa.

Thế là Lâm Yên tranh thủ cẩn thận đỡ Bùi Duật Thành lên ghế salon. Sau đó dùng bàn tay nhỏ vuốt vuốt lưng của anh: "Anh đỡ hơn chút nào chưa?"

Reng reng reng...

Reng reng reng...

Còi báo động trên đồng hồ của Bùi Duật Thành vẫn kêu dồn dập, nhưng mà tần suất đã như giảm đi không ít.

Đồng hồ đeo tay này rốt cuộc là thứ gì? Liên tục khiến lòng người hoảng sợ!

Lâm Yên không nhận được nhìn cái đồng hồ kia một cái, sau đó nhìn lại Bùi Duật Thành.

Chỉ thấy lúc này quần áo của người đàn ông lộn xộn. Trên đầu đầy mồ hôi lạnh, khuôn mặt đẹp trai kia đầy vẻ trắng bệch và yếu ớt. Đôi mắt dưới chiếc kính gọng vàng nhắm chặt lại, nằm hấp hối trên ghế salon...

Trong lòng Lâm Yên ngay lập tức cảm thấy mình như vừa tạo nghiệt xong.

Có nhầm không vậy.

Rõ ràng cô mới là người bị thiệt mà, vì sao lại giống như kiểu anh ấy bị mình giày xéo vậy...

Cho dù thế nào đi nữa thì bây giờ Lâm Yên hoàn toàn một câu nói nặng cũng không dám nói. Thế mà cô có thể làm người ta tức hộc máu!

Tóm lại trước tiên là phải vỗ về người ta xong đã rồi những chuyện khác tính sau.

Lâm Yên mềm giọng, vừa vỗ nhẹ sau lưng Bùi Duật Thành vừa cực kỳ dịu dàng nói: "Đừng nóng giận có được không? Em biết sai rồi... Thật đấy..."

Mặc dù cô cũng không biết mình sai ở đâu...

Không quan tâm sai ở đâu nữa, dù sao xin lỗi là được chứ gì!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 231: Không hổ là thuốc an thần công dụng cao!

Edit: Kali

Beta: Richi

"Em... Em không nên hung dữ với anh như vậy... Nhưng mà cũng không thể trách em... Ai bảo anh đụng vào những người bên cạnh em... Em cũng là nhất thời nóng nảy..." Lâm Yên lải nhải nói.

Bởi vì sức khỏe của Bùi Duật Thành quá yếu, cô chỉ có thể vịn hờ anh, để anh tựa vào trên người mình.

Nhìn trên mặt người đàn ông lộ vẻ đau đớn, Lâm Yên cảm thấy trái tim mình đau như cắt, cắn răng sau đó dứt khoát nói: "Cùng lắm thì... Cùng lắm thì không chia tay nữa... Chúng ta tái hợp lại! Nhưng mà anh cũng không được uy hiếp em nữa! Có được không?"

Lời vừa dứt, Lâm Yên lại cảm thấy có chút buồn cười. Thứ mà Bùi Duật Thành quan tâm vốn không phải là chuyện chia tay, mà là quyền uy của anh không cho phép ai dám thách thức mình.

Vậy mà Bùi Duật Thành yên lặng, không biết qua bao lâu anh mới mở miệng nói: "Được."

Nghe thế, vẻ mặt của Lâm Yên lóe lên tia kinh ngạc.

Thế mà... Đồng ý rồi ư...

Đồng ý một cách dễ như vậy???

Lâm Yên hơn nửa ngày mới hồi phục tinh thần, ánh mắt sâu xa: "Anh chắc chứ? Anh đồng ý với em, mẹ em bên kia, còn cả chú Tà nữa. Anh cũng không thể làm như vậy, em không thích anh làm như vậy..."

Bùi Duật Thành từ từ mở mắt, đôi mắt đen nhánh không chớp nhìn cô gái trước mắt: "Ừm."

Lâm Yên: "Còn cả ông ngoại của em bên đó nữa..."

Bùi Duật Thành: "Được."

Lâm Yên: "...???"

Hả...

Có nhầm hay không?

Cô ảm tử long trời lở đất như thế, tưởng rằng anh rất độc ác tàn nhẫn.

Kết quả tùy tiện nói vài câu xin lỗi, anh cái gì cũng đồng ý luôn?

Lâm Yên ngờ ngác nhìn người đàn ông trước mắt, chính mình cũng thấy bối rối.

Vậy nên cô tức giận chết, lấy bộ dạng anh chết tôi sống chạy tới nháo thành thế này, rốt cuộc là vì sao???

Lâm Yên thử thăm dò tiếp tục mở miệng: "Vậy... Vậy cũng không cho phép nhúng tay vào công việc của em.. Cái gì mà đòi công ty đòi người đại diện... Còn muốn quản lý trình của em.. Em cũng không thích... Được không?"

Chỉ có điều này Bùi Duật Thành lại không đồng ý: "Không được."

Lâm Yên: "..."

Cái gì cũng đồng ý, vì sao mà cái này lại không được. Hơn nữa thái độ lại còn rất kiên quyết như thế...

Chắc không phải bởi vì ở những đoàn làm phim khác mình sẽ tiếp xúc với nhiều nghệ sĩ nam đấy chứ?

Bùi Duật Thành lại quan tâm cô như vậy? Sao có thể như thế được...

Lần này Lâm Yên cũng không nổi giận và xù lông nữa.

Lâm Yên đảo mắt sau đó lộ ra mấy phần khổ sở, cúi đầu nhìn người đàn ông, chắp tay trước ngực cầu xin nói: "Vậy... Bùi tiên sinh, em có thể đến trễ một chút công ty anh sắp xếp cho hay không? Bên này em còn có nhiều chuyện chưa xử lý xong. Em đồng ý với anh, chờ em xử lý xong thì nhất định sẽ qua, có được không?"

Bùi Duật Thành trầm mặc vài giây: "Được."

Lâm Yên: "..."

Ồ...

Quả nhiên...

Lại đồng ý...

Lâm Yên quả thật hơi ngẩn người.

Cô thật sự không nghĩ tới Bùi Duật Thành dễ dãi như vậy.

Reng reng...

Âm thanh của chiếc đồng hồ màu bạc trên cổ tay của người đàn ông càng ngày càng nhỏ dần.

Cùng lúc đấy, bọn người Tần Hoan bên cạnh như gặp phải đại địch, vội vã đến mức xoay lung tung đi gọi chuyên gia, gọi bác sĩ: "...???"

Bùi Vũ Đường trở mắt nhìn Lâm Yên đột nhiên dịu giọng thì thầm rồi còn nũng nịu: "Đã nói là trong từ điển không có hai chữ "chịu thua" cơ mà?"

Tần Hoan nhìn Lâm Yên nói gì, lão đại nhà mình cũng nghe nấy: "Lão đại nhà tôi không thể nào để nói chuyện như vậy được..."

Tĩnh Trâm chứng kiến toàn bộ mà hoảng sợ làm rơi cả kẹo que mút trong miệng xuống đất: "Trạng thái của anh Duật ổn định lại rồi! Mà còn là chỉ số thấp nhất trong vòng hai năm qua! Không hồ là... thuốc an thần công dụng cao mà!"

--

Nay hết chương rồi nhé, cũng sắp hết ngày rồi ~ Các tình yêu nghỉ lễ có vui không?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 232: Thật đúng là ba con đồng lòng!

Edit: Er

Beta: Byun

Thấy Bùi Duật Thành đáp ứng, đôi mắt Lâm Yên sáng lên, giữ chặt tay anh như sợ anh đổi ý: "Vậy chúng ta cứ quyết định như thế đi!"

Lúc bàn tay nhỏ của cô gái đặt lên mu bàn tay của người đàn ông thì hình như trong nháy mắt, chiếc đồng hồ màu bạc trên cổ tay của anh vốn vẫn đang phát ra tiếng "teng teng" đột nhiên đã hoàn toàn im lặng.

Lâm Yên nghi ngờ nhìn chằm chằm đồng hồ trên cổ tay Bùi Duật Thành lẩm nhẩm: "Cái đồng hồ Vacheron Constantin* cao cấp thế vậy? Còn có cả chức năng báo thức nữa sao?"

(*) Vacheron Constantin thương hiệu đồng hồ nổi tiếng có lịch sử lâu đời nhất Thụy Sĩ. Ra đời tại thành phố sầm uất Geneva của Thụy Sĩ vào năm 1755, trải qua hơn 250 năm trên chặng đường xây dựng thương hiệu.

Bùi Duật Thành: "..."

Mọi người: "..."

Bùi Vũ Đường kích động nói nhỏ: "Không hổ là ba ruột của con! Ngay cả suy nghĩ cũng giống hệt nhau. Thật đúng là ba con đồng lòng mà!"

Sau khi đồng hồ của Bùi Duật Thành hoàn toàn im lặng, lúc này Trình Mặc từ đầu tới cuối đều không nói gì nói cất bước đi tới.

Trình Mặc nhìn Lâm Yên, lên tiếng: "Lâm tiểu thư, có chuyện cô đã hiểu lầm rồi. Tôi nghĩ tôi cần giải thích với cô một chút. Vừa rồi cô nói việc phát sinh biến cố liên quan tới mẹ của cô, chú và ông ngoại cô không phải là cách làm việc của Bùi tổng."

Lâm Yên nghe thế, sắc mặt lập tức giật mình: "Cái gì cơ?..."

Nhưng chính anh ta đã thừa nhận mà!

Trình Mặc gật đầu, giọng điệu khẳng định nói: "Tất cả mệnh lệnh của Bùi tổng đều được tôi đảm nhiệm nhưng tôi chưa bao giờ nhận được mệnh lệnh này."

Đêm qua, Bùi tổng xác thực đã gọi cho anh ta nhưng không hề sai anh ta làm gì cả.

Anh ta cứ đứng ở bên cạnh như vậy nhìn Bùi tổng hút thuốc một đêm.

Cho nên, những chuyện này không thể nào là Bùi tổng làm được.

Ban nãy anh ta đã muốn giải thích, nhưng vừa rồi lại có tình huống bất đắc dĩ nên anh ta không thể chen vào nói được. Thậm chí ngay cả Bùi tổng cũng đã trực tiếp thừa nhận nên anh ta càng không có cách nào nói ra sự thật.

Cho tới bây giờ, thấy hai người đều đã tỉnh táo lại. Trình Mặc cuối cùng mới tìm được cơ hội nói chuyện rõ ràng.

Sau khi nói rõ lý do xong, Trình Mặc nhìn về phía Quý Lan đang nửa quỳ ở bên kia.

Lúc này, trên mặt người phụ nữ đó đã đầy mồ hôi lạnh. Chẳng qua biểu cảm vẫn căm phẫn như cũ, cắn răng mở miệng nói: "Là tôi làm, anh Duật không biết gì hết!"

Lâm Yên nghe vậy, lông mày cau chặt. Khó trách trước đó cô ta lại nói với cô những lời uy hiếp kia, hóa ra là cô ta tự tiện làm việc.

Lúc đó cô không tỉnh táo nên đã theo bản năng mà khẳng định là Bùi Duật Thành ra lệnh.

Trên mặt mấy người Tần Hoan đầy vẻ kinh ngạc nhìn Quý Lan.

"Quý Lan, cô điên thật rồi! Loại chuyện này mà cũng dám làm!" Tần Hoan bất khả tư nghị** nói, không ngờ lá gan của Quý Lan lại lớn như vậy.

(**) Bất khả tư nghị là một câu trong Phật giáo. Nghĩa là không thể nào suy nghĩ bàn luận ra được, vượt ngoài lý luận; Câu này dùng để tả cái tuyệt đối. Ý ở đây là Tần Hoan không tài nào tưởng được Quý Lan dám làm vậy. - Bản edit được cập nhập nhanh nhất tại <https://meowteam.home.blog/> và <https://my.w.tt/xgGOLWjpGZ>

Anh ta còn thật sự cho rằng là anh Duật làm nữa chứ...

Bởi vì phong cách làm việc này quả thực rất giống anh Duật, cho nên anh ta không có bất cứ nghi ngờ gì.

Ai ngờ lần này lại là Quý Lan tự tiện chủ trương.

Lưng Quý Lan thẳng tắp, biểu cảm vẫn như cũ hoàn toàn không cảm giác là mình đã sai.

Tĩnh Trầm lắc đầu, lộ ra vẻ mặt thương hại.

Ánh mắt Lâm Yên lạnh lùng liếc qua người phụ nữ kia sau đó lập tức nhìn về phía Bùi Duật Thành, vẻ mặt hơi phức tạp: "Không phải anh làm... Vừa rồi, vì sao anh lại thừa nhận?"

Bùi Duật Thành không nói gì.

Trên mặt anh cũng không biểu lộ gì, cũng không đẩy hết trách nhiệm lên người Quý Lan, chỉ nhàn nhạt mở miệng nói một câu: "Cũng không khác nhau lắm, đây đúng là việc tôi muốn làm."

Không phủ nhận, là bởi vì đây là suy nghĩ u ám nhất trong lòng anh.

Huống gì cô cũng nhận định như thế.

"..." Lâm Yên nghe thấy lời Bùi Duật Thành thì nói không nên lời, trong lòng không biết có cảm giác gì.

Sao lại không khác nhau cơ chứ?

Cho dù Bùi Duật Thành thật sự có ý nghĩ như vậy nhưng cuối cùng anh vẫn là không có làm như vậy mà.

Cô biết rõ hơn ai hết, lúc mình mất khống chế thì muốn khống chế bản thân còn khó khăn hơn nhiều.

- ----

Bóp Tự và mặt x 10 huhu xin lỗi anh Thành. Em sai rồi!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 233: Như thế này là được rồi

Edit: Er

Beta: Dochan

Thực ra Bùi Duật Thành rất kiên định chuyện để cô đi đến công ty giải trí Đình Phong.

Lâm Yên không khỏi nhớ lại lần Bùi Nam Như đi đón cô ở đoàn làm phim kia. Lúc trên xe Bùi Duật Thành có nói với cô.

Hôm đó, cô từng hỏi Bùi Duật Thành. Anh không để ý việc cô mang thanh danh kém, bị quần chúng bôi đen, bị chửi không có tố chất, không có nhân phẩm, không có kỹ thuật diễn xuất, là đồ cặn bã...

"Để ý."

"Cần tôi giúp em xử lí bọn họ không?"

Đây là câu trả lời của Bùi Duật Thành lúc đó. Cái anh để ý là những người coi khinh cô, nhục mạ cô.

Bùi Duật Thành không phủ nhận là bởi vì anh thực sự đã nghĩ sẽ làm như vậy. Nhưng cảm thấy cô căn bản sẽ không tin mình, cho nên không định giải thích?

Mặc dù anh thực chất là vững bền vẫn đục, nhưng sâu trong đó lại là ánh sáng mờ nhạt bị vùi lấp...

"Khụ..." Bùi Duật Thành lại ho khan.

Lâm Yên thấy thế, lập tức liếc mắt nhìn đám người thân cận của Bùi Duật Thành, giận dữ gầm lên: "Này, anh ấy đã ho ra máu rồi. Mấy người còn đứng ngây ra đó làm gì? Nhanh gọi bác sĩ đi!"

Mọi người đột nhiên bị quát thì ngơ ngác: "..."

Vừa rồi không phải chị còn hận không thể giết chết lão đại cơ mà?

"Trước đó có tin đồn rằng anh bị bệnh hôn mê bất tỉnh rất nặng gì đó... Chẳng lẽ là thật?" Sắc mặt Lâm Yên nghiêm trọng, cô hạ giọng hỏi.

Bùi Vũ Đường nghe vậy lập tức nhảy vào nói: "Chị dâu cả, chuyện này thì chị không cần lo lắng. Chỉ cần chị ở bên cạnh anh của em, đừng nháo nhào chia tay với anh ấy thì anh cả chắc chắn sẽ khỏe mạnh!"

Cái quỷ gì vậy?

Lâm Yên im lặng trừng mắt nhìn Bùi Vũ Đường: "Chẳng lẽ tôi là thuốc tiên sao?"

Lúc này Tần Hoan đứng bên cạnh, Tinh Trầm, Trình Mặc tất cả mọi người đều nhìn chăm chăm Lâm Yên, lộ ra biểu cảm "cô không chỉ là thuốc tiên thôi đâu."

"Tôi đang nghiêm túc hỏi cậu đấy!" Lâm Yên tức giận nói.

"Em cũng trả lời vô cùng đứng đắn mà..." Bùi Vũ Đường yếu ớt nói nhỏ.

Chỉ cần anh cả không mất khống chế, vậy thì sẽ không có bất cứ vấn đề gì.

Lâm Yên cảm thấy những người này thật sự rất không đáng tin cậy, buông tay của Bùi Duật Thành ra. Sau đó tìm kiếm điện thoại của mình để gọi xe cấp cứu đưa Bùi Duật Thành tới bệnh viện.

Kết quả, gần như là cô vừa buông tay Bùi Duật Thành ra...

Thì đồng hồ bạc trên cổ tay anh lại bắt đầu kêu "reng reng reng"...

Tất cả mọi người: "...!!!"

Bùi Vũ Đường hoảng hốt nhìn chiếc đồng hồ, cuống quýt nói: "Nhìn đi! Em đã nói không thể rời xa rồi mà! Không thể chia tay đâu!"

Hả?

Lâm Yên bị Bùi Vũ Đường dọa đến nỗi vô thức nhanh chóng nắm tay của Bùi Duật Thành lần nữa. Âm thanh "reng reng reng" của chiếc đồng hồ lập tức chậm lại nhưng vẫn kêu lên không ngừng.

Lúc này Lâm Yên mới phát hiện, tất cả đám người Bùi Vũ Đường vừa nghe thấy tiếng đồng hồ của Bùi Duật Thành vang lên đều lộ ra biểu cảm vô cùng khản trương.

Vừa rồi Bùi Duật Thành ới máu trong chớp mắt, hình như vào lúc ấy cũng là cái đồng hồ này bắt đầu dồn dập báo hồi chuông động..

Chẳng lẽ đồng hồ này là một loại dụng cụ đo sức khỏe nào đó?

Được kết nối với cơ thể của Bùi Duật Thành?

Lâm Yên vô thức cảm thấy Bùi Duật Thành với chiếc đồng hồ đeo tay này hình như có liên quan tới cô.

Nhưng lại hoàn toàn không nghĩ ra, sao lại có quan hệ với cô được có chứ?!

"Cái này... Không phải là đồng hồ mà là dụng cụ đo sức khỏe cơ thể sao?" Lâm Yên thử mở miệng dò hỏi.

Bùi Duật Thành không phủ nhận.

Lâm Yên vẫn nghe thấy tiếng đồng hồ kêu thì có chút nóng nảy: "Cho nên đây chính là dụng cụ đo sức khỏe cơ thể? Chỉ cần nó kêu lên thì chứng minh là trạng thái sức khỏe của anh không tốt? Vừa rồi đã ngừng rồi mà? Sao bây giờ lại tiếp tục kêu cơ chứ?! Chuyện này... Vậy phải làm như thế nào thì nó mới không kêu nữa?..."

Bùi Duật Thành lẳng lặng nhìn khuôn mặt nhỏ có chút lo lắng của cô gái. Giây tiếp theo anh chậm rãi cúi người, đặt một nụ hôn nhẹ nhàng rơi vào khóe môi của cô...

Sau khi nụ hôn nhẹ như lông hồng này kết thúc, anh nói: "Như thế này là được rồi..."

Một giây sau, đồng hồ yên tĩnh trở lại.

Lâm Yên: "..."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 234: Mất hết hình tượng

Edit: Kali

Beta: Richi

Mấy người bên cạnh yên lặng nhìn hai người rõ ràng vừa rồi còn ảm ỉ long trời lở đất mà lúc này lại bắt đầu nhét thức ăn cho chó: "..."

Bùi Vũ Đường vô cùng sung sướng và kích động: "Quá tốt rồi! Lời cầu nguyện của tôi cuối cùng cũng thành hiện thực!"

Cái này không phải là đầu giường cãi nhau cuối giường hòa sao?

Lâm Yên tròn tròn mắt, lông mi chớp liên tục. Đến khi Bùi Duật Thành đã đứng dậy, cô rốt cục mới phản ứng lại.

Cô ngơ ngác dõi theo Bùi Duật Thành hơn nửa ngày, sau đó lập tức nhìn đồng hồ đeo tay kia của anh.

Im lặng...

Thế mà thật sự không vang nữa.

Đây là loại đồng hồ gì kì lạ thế?

Chẳng lẽ cô thật sự có năng lực như thuốc an thần gì đấy hay sao?

Lúc này Trình Mặc nhận một cuộc điện thoại, lập tức đi tới báo cáo với Bùi Duật Thành: "Bùi tổng, giáo sư Wil Son và đoàn thể đều đã đến. Hiện tại họ đang ở Vân Gian Thủy Trang, ngài muốn để họ khám bệnh cho ngài không ạ...?"

Bùi Duật Thành còn chưa kịp mở lời, Lâm Yên nghe xong, lập tức nói ngay: "Bác sĩ đã tới rồi sao? Vậy thì mau để cho họ xem cho Bùi tiên sinh một chút đi!"

Trình Mặc nghe vậy, đưa mắt nhìn lại Bùi Duật Thành.

Bùi Duật Thành luôn rất chán ghét những tay bác sĩ kia. Nếu không phải rơi vào tình huống mất đi ý thức cũng sẽ không để bọn họ tới.

Bùi Duật Thành: "Chuẩn bị xe đi."

Nghe vậy, hầu như tất cả mọi người đều thở phào nhẹ nhõm.

Được rồi được rồi, hợp lại rốt cục thế giới cũng hoà bình!

Bọn họ cuối cùng không cần trải qua khoảng thời gian kinh hồn bạt vía, gió tanh mưa máu nữa!

Hòa bình muôn năm!

Thức ăn cho chó muôn năm!

Chỉ có Quý Lan vẫn quỳ suốt ở đó, vẻ mặt càng ngày càng âm u.

...

Vân Gian Thủy Trang.

Trên người Bùi Duật Thành cắm đủ các loại thiết bị ống tiêm, đang tiến hành kiểm tra kỹ càng bên trong cơ thể.

Quá trình kiểm tra không thể bị quấy nhiễu nên Lâm Yên đành đứng chờ ở hành lang nhỏ ngoài phòng.

Lúc này, một loạt tiếng chuông điện thoại vang lên, là mẹ gọi đến.

Lâm Yên thấy mẹ gọi, vội vàng nghe máy: "Alo, mẹ? Làm sao ạ? Có chuyện gì không ạ?"

Đầu dây bên kia vang lên giọng nói mừng rỡ của Hạ Mộ Vân: "Không có việc gì, không có việc gì! Mẹ gọi điện thoại báo với con một chút, rắc rối trong

nhà con đừng lo nữa. Mẹ vừa mới nhận được tin đều đã được giải quyết hết rồi..."

Lâm Yên nghe vậy hơi kinh ngạc: "Đều đã được giải quyết sao?"

Nhanh như vậy...

"Đúng vậy, nhắc tới cũng hơi kỳ lạ. Nhà đầu tư đột nhiên đăng thông báo nói kế hoạch có phát sinh nên không phá dỡ nữa. Chú Tạ cũng gọi điện thoại báo sự việc đã được giải quyết..." Hạ Mộ Vân mở miệng nói.

"Vậy ông ngoại bên đó sao rồi ạ?" Lâm Yên hỏi.

Hạ Mộ Vân: "Mẹ bây giờ đang ở chỗ ông ngoại con đây. Mẹ cũng không rõ tình huống cụ thể lắm, tóm lại Nhạc Phong nói cuộc tranh tài có thể diễn ra như bình thường."

"Vậy là tốt rồi!" Lâm Yên thở phào nhẹ nhõm, lập tức nói với mẹ: "Bên này con còn có chút việc bận, chờ lát nữa con sẽ qua ông ngoại với mẹ."

"Được được, Tiểu Yên, con đừng vội, đi đường chậm một chút, biết không?"

"Vâng, con biết rồi mà!"

Lâm Yên và mẹ sau khi nói chuyện xong thì cúp điện thoại.

Vừa cúp điện thoại quay người lại đã thấy Bùi Nam Như đứng ở sau lưng cô cách chỉ mấy bước.

"Bùi anh để..." Lâm Yên lảo đảo.

"Cô Lâm, hôm nay thật sự cảm ơn rất nhiều. Nếu như không phải có cô, anh cả tôi có thể thật sự sẽ gặp nguy hiểm." Về mặt của Bùi Nam Như đầy cảm kích.

Lâm Yên nghe vậy, hơi nhẹ một tiếng hơi ngượng ngùng. Hôm nay tính tình nóng nảy, bộp chộp của cô bộc phát, thế mà lại bộc phát ngay trước mặt idol nữa chứ.

Quả thực là mất hết hình tượng.

"Tôi cũng có lỗi, do tôi cũng quá kích động. Nếu như lúc ấy tôi tỉnh táo một chút, cố gắng ngồi nói chuyện với Bùi tiên sinh có lẽ cũng sẽ không vì hiểu lầm mà xảy ra thành ra thế này..." Lâm Yên mở miệng nói.

Bùi Nam Như nhìn cô gái, chần chừ hỏi thăm: "Cô Lâm, có thể mạo muội hỏi cô một chuyện không?"

- - -

Ôi mẹ ơi có khi nào sau này Quý Lan sẽ là nhân vật phản diện cùng phe với Thư Nhã không ta?:))) Chắc là không đâu nhỉ?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 235: Sức ảnh hưởng của cô lớn vậy sao?

Edit: Kali

Beta: Byun

Bùi Nam Như nhìn cô gái, chần chừ mở miệng hỏi thăm: "Cô Lâm, tôi có thể mạo muội hỏi cô một chuyện không?"

Lâm Yên: "Chuyện gì?"

"Tại sao muốn chia tay với anh cả? Là anh tôi đã làm sai chuyện gì hay chọc giận cô không vui sao?" Bùi Nam Như có chút không hiểu.

Trước đó quan hệ của hai người rõ ràng vẫn rất tốt mà, anh không hiểu vì cái gì mà tối hôm qua lại đột nhiên chia tay.

Làm sao có thể?!

Trước đó, Bùi Duật Thành ở trong mắt cô vẫn luôn là người bạn trai lý tưởng đó, có được không?

Suýt chút nữa thì cô bị anh thả thính đến mức phản bội con đường kiếm tiền...

Lâm Yên nghe vậy gãi đầu, vẻ mặt rầu rĩ, cô cũng có nỗi khổ tâm riêng.

Mấu chốt là từ lúc bắt đầu, cô và Bùi Duật Thành đã là một sự hiểu lầm...

Nếu không phải là bởi vì cái ý thức kia của cô thỉnh thoảng bị khổng chế, làm ra chút chuyện không thể cưỡng lại được thì sao cô phải vội vã chia tay với Bùi Duật Thành chứ...

Hả?

Sau khi phát hiện ý nghĩ vô thức nhảy ra trong đầu này của mình, Lâm Yên giật nảy mình.

Chẳng lẽ cô chỉ là vì chuyện ý thức mất khổng chế ấy mới chia tay với Bùi Duật Thành sao?

Lâm Yên thu lại suy nghĩ, cân nhắc một chút sau đó mở miệng nói: "Chuyện này có chút phức tạp. Tôi có lí do bất đắc dĩ, thôi cũng không sao nữa rồi. Lát nữa tôi sẽ nói rõ tất cả chuyện này với Bùi tiên sinh. Đến lúc đó chia tay hay không sẽ do Bùi tiên sinh tự mình quyết định."

Bùi Nam Như khẽ cười một tiếng, ngữ điệu chắc chắn: "Cho dù là vì điều gì, anh ấy cũng sẽ không chia tay với cô đâu."

Anh vốn rất tò mò vì cái gì anh cả lại để ý một cô gái đột nhiên xuất hiện từ đâu ra như vậy, có thể chỉ là nhất thời cảm thấy hứng hay không?

Nhưng mà khi biết được hai năm này anh cả thay đổi tất cả đều là vì cô gái này, anh ta mới dám chắc Lâm Yên có vị trí như thế nào trong lòng anh cả.

Lâm Yên cũng không biết vì sao Bùi Nam Như lại chắc nịch như vậy.

Thật ra, cô vẫn thấy rất lạ. Cô và Bùi Duật Thành cũng đã quen biết bao lâu đâu...

Cô thậm chí vẫn luôn còn tưởng rằng Bùi Duật Thành chỉ tùy tiện chơi đùa với cô thôi...

Cuối cùng lại phát hiện, Bùi Duật Thành so với trong tưởng tượng của cô còn nghiêm túc hơn. Mà cô mới chính là cái người tùy tiện đấy.

Nghĩ tới đây, trong lòng Lâm Yên khó tránh khỏi có chút chột dạ.

"Đúng rồi, sức khỏe của Bùi tiên sinh thế nào rồi?" Lâm Yên vội vàng hỏi.

"Vẫn đang làm kiểm tra toàn diện. Trong lúc đó không thể có bất kỳ ai quấy rầy. Thời gian kiểm tra đoán chừng sẽ khá lâu, cho nên anh ấy bảo tôi sắp xếp xe để đưa cô về nghỉ trước."

"Chắc chắn không có vấn đề gì chứ?"

"Kết quả kiểm tra vẫn chưa có, nhưng nhìn vào chỉ số của máy móc thì trước mắt đã rất ổn định. Không cần lo lắng."

Lâm Yên ngập ngừng hỏi: "Ừm. Cho tôi mạo muội hỏi một câu, Bùi tiên sinh rốt cuộc là bị bệnh gì?"

"Chuyện này... Tôi cũng không giải thích rõ được..." Bùi Nam Như tận lực dùng cách bình thường dễ hiểu nhất để giải thích: "Cô có thể hiểu bệnh rằng nó là một loại bệnh không chịu được bị kích thích. Nếu như bị kích thích thì sẽ rơi vào trạng thái mất kiểm soát, sau đó sẽ rất nguy hiểm."

Nghe Bùi Nam Như nói vậy, Lâm Yên vô thức nhớ tới nụ hôn trước đó với Bùi Duật Thành.

Sức ảnh hưởng của cô đối với Bùi Duật Thành... Lớn thế ư?

Cô đây chẳng phải là thật sự đã trở thành thuốc an thần rồi sao?

"Như vậy à..."

Lâm Yên cảm thấy trong chuyện này không đơn giản như vậy.

Nếu nhẹ giống như Bùi Nam Như nói vậy thì lúc bọn họ nghe được tiếng đồng hồ vang sẽ không trung ra một bộ dạng giống như chuẩn bị tận thế tới nơi, trời sắp sụp như vậy...

...

Cho dù như thế nào thì chuyện này cuối cùng cũng đã được giải quyết.

Lâm Yên và Bùi Nam Như nói chuyện xong, sau khi đại khái xác định Bùi Duật Thành đã không có gì đáng ngại nữa thì cô mới bảo lái xe đưa đến nhà ông ngoại...

Cô lo lắng chỉ một mình mẹ cô ở chỗ ông ngoại bên đó lại sẽ bị đám người bác cả ức hiếp.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 236: Có ý muốn đầu tư

Edit: Er

Beta: Dochan

Sau khi đến nhà cũ, Lâm Yên lại đi tới cửa hàng gần đây mua ít đồ cho ông ngoại, xách túi lớn túi nhỏ đi vào trong.

Lúc này một đám người và ông ngoại là Hạ Định Khôn đang ngồi ở giữa đại sảnh, mẹ cô - Hạ Mộ Vân cũng đang ở đó.

"Chị Yên, chị đến rồi."

Nhìn thấy Lâm Yên về, em trai họ Hạ Nhạc Phong nhanh nhẹn chạy tới đỡ lấy túi đồ mà Lâm Yên đang xách trong tay.

"Mấy người tới đây làm gì?"

Hạ Minh Khải liếc Lâm Yên, sau đó lại nhìn về phía Hạ Mộ Vân cách đó không xa, cười lạnh nói: "Sáng mai đội xe sẽ tiến hành thi đấu vòng loại, có vài người đã không biết gì còn nhất định phải tới tham gia xem nào nhiệt."

"Anh Minh Khải, đừng nói như vậy..." Lòng này Hạ Nhạc Phong nhủ lại, nhìn về phía Hạ Minh Khải nói với giọng khuyên lơi.

"Đừng nói như vậy?" Nghe thấy thế, Hạ Minh Khải lờm Hạ Nhạc Phong, lạnh giọng cười, "Vậy anh đây phải nói như thế nào. Bây giờ trong nhà biến thành thế này là do ai làm, trong lòng em còn không biết sao?."

"Anh Minh Khải, chuyện này không thể trách cô và chị Yên được. Tất cả mọi người đều không muốn như thế mà. Và lại trước mắt chủ yếu là tại đội xe không có thực lực... Nếu không thì cũng sẽ không sa sút như vậy." Hạ Nhạc Phong hạ thấp giọng nói.

Ngay sau đó, đột nhiên vang lên giọng điệu lạnh lùng của bác cả Hạ Hùng: "Tiểu Phong, cháu còn nhỏ thì biết cái gì? Anh Minh Khải của cháu nói không sai. Huống hồ nếu như không phải vì tài chính có vấn đề nên không thể đầu tư vào đội xe được thì với thực lực của Minh Khải nói không chừng đã sớm trở thành tay đua hạng hai trong nước. Thậm chí còn là tay đua hạng nhất."

"Ba, không cần tốn công nói với mấy người đó. Căn bản là bọn họ chả biết cái quái gì, nhất là hai mẹ con nhà này, nhìn đã thấy chướng mắt." Hạ Minh Khải ghét bỏ nói.

"Giỏi quá rồi!"

Lúc này lòng này của Hạ Định Khôn đã cau chặt lại, trên mặt đầy vẻ không vui.

Thấy ông ngoại nổi giận, mọi người không dám nói gì nữa.

"Đứng rồi... Ông ngoại, ba... Con mang về một tin tức tốt cho mọi người đây." Khóe môi Hạ Nhạc Phong hơi nhếch, vẻ mặt đầy kiêu ngạo.

"Tin tức gì?" Hạ Hùng hỏi.

"Là ông chủ của đội đua Tất Phi - Bùi Vũ Đường." Hạ Minh Khải cười nói: "Trước đó con ngẫu nhiên quen biết ông chủ của đội xe Tất Phong, đã gặp qua mấy lần, anh ta đã đáp ứng ngày mai sẽ đến xem đội xe chúng ta thi đấu. Chỉ cần biểu hiện khá một chút thì có lẽ sẽ nhận được sự đầu tư của Bùi Vũ Đường."

"Bùi Vũ Đường?" Hạ Hùng sững sờ: "Hình như chưa nghe qua bao giờ."

Hạ Nhạc Phong nói: "Trương đối có thực lực, trang bị của đội xe Tất Phong có thể coi là cực kỳ tốt. Chẳng qua do năng lực của các tay đua hơi kém, mãi không tiến xa thêm được trên bảng xếp hạng. Nhưng những chuyện đó đều không quan trọng. Nếu như ông chủ của đội Tất Phong nguyện ý đầu tư thì coi như là đội xe của chúng ta thua trận cũng chẳng sao hết."

"Đội Tất Phong thì ông biết rất rõ." Hạ Định Khôn nhìn Hạ Minh Khải, nói, "Chỉ có điều con chắc chắn ông chủ của đội đua đó ngày mai sẽ đến xem thi đấu sao? Còn có ý muốn đầu tư vào đội xe chúng ta?"

"Ha ha ông cứ yên tâm đi, quan hệ giữa con và ông chủ của đội xe Tật Phong không tệ. Khẳng định sẽ không có vấn đề gì, con có thể cam đoan điều này." Giọng điệu của Hạ Minh Khải chắc như đinh đóng cột.

"Ừm... Minh Khải, ông thật không ngờ được con lại có thể mời ông chủ của đội xe Tật Phong đến... Trong khoảng thời gian này con vất vả rồi." Hạ Định Khôn nhìn về phía Hạ Minh Khải, nhẹ gật đầu.

"Minh Khải làm rất tốt, con đã làm ba thấy vinh hạnh." Hạ Hùng nhìn Hạ Minh Khải, vẻ mặt vui mừng. Sau đó liếc qua Lâm Yên và Hạ Mộ Vân, cười chế nhạo, "Không giống một số người, chỉ có nước làm hại gia đình, không có chút cống hiến gì, lại dám trưng ra bộ mặt như chưa từng có chuyện gì xảy ra."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 237: Lâm Yên đảm nhận vị trí hoa tiêu?

Edit: Er

Beta: Sun

Lúc này Lâm Yên lườm Hạ Hùng và Hạ Minh Khải, không hề muốn phản ứng lại bọn họ.

"Ăn cơm đi."

Ông ngoại Hạ Định Khôn mở miệng nói.

...

Một lát sau trên bàn ăn, Hạ Hùng nhìn về phía Hạ Nhạc Phong, mở miệng nói: "Tiểu Phong, trước cháu có nói sẽ giải quyết chuyện hoa tiêu, ngày mai sẽ không có vấn đề gì chứ?."

"Sẽ không có vấn đề gì đâu ạ." Tầm mắt của Hạ Nhạc Phong rơi vào người Lâm Yên.

Bấy giờ Lâm Yên mới cho Hạ Nhạc Phong một cái nhìn trấn an.

"Bác bảo này Tiểu Phong, sao lại không có vấn đề gì được? Sân thi đấu nếu không có hoa tiêu thì sẽ không thể vào sân, mặc dù có thể ra sân nhưng trận này sẽ thi đấu kiểu gì? Đây không phải là đùa cợt hay sao?" Hai hàng lông mày của Hạ Hùng nhăn tít lại.

"Vâng cháu biết rồi ạ, ngày mai hoa tiêu nhất định không có vấn đề gì." Hạ Nhạc Phong nhẹ nhàng gật đầu.

"Hoa tiêu mà cháu tìm được rốt cuộc là ai, mời người ngoài à?" Hạ Hùng hỏi Hạ Nhạc Phong.

Cho tới tận bây giờ, tính tình Nhạc Phong vốn không khéo ăn nói lại cộng với biểu hiện trên sân đấu không tốt lắm cho nên hầu như không có ai muốn để Hạ Nhạc Phong đi làm hoa tiêu cả.

Thời gian trước, vị hoa tiêu cuối cùng của Hạ Nhạc Phong cũng đi mất dạng rồi.

"Trước đó cháu và chị Yên đã thương lượng với nhau... Ngày mai thi đấu vòng loại, chị Yên cũng sẽ tham gia, hoa tiêu của cháu sẽ do chị Yên đảm nhiệm." Hạ Nhạc Phong trầm tư một lát sau đó mở miệng nói.

Hạ Nhạc Phong vừa dứt lời, mọi người ở đây ai ai cũng sững sờ. Ngay đến cả Hạ Mộ Vân này giờ không hề nói một câu nào vào lúc này vẻ mặt cũng hơi biến đổi.

Lâm Yên đảm nhiệm hoa tiêu ư?

"Tiểu Yên, con muốn làm hoa tiêu của Tiểu Phong sao?" Hạ Mộ Vân nhìn Lâm Yên, vẻ mặt kinh ngạc.

Nghe vậy, Lâm Yên gật đầu rồi nói: "Mẹ, con đã sớm nói với Tiểu Phong rồi. Hơn nữa con cũng là thành viên trong nhà nên muốn giúp mọi người một tay."

"Chuyện này Tiểu Yên, con có nắm chắc không?" Hạ Mộ Vân hơi ngờ ngàng hỏi lại.

Mặc dù hoa tiêu không phải là người cầm lái nhưng lại càng đòi hỏi sự chuyên nghiệp cao. Đồng thời cần có một trí nhớ và năng lực phân tích cực tốt, nếu không thì căn bản là không làm được hoa tiêu.

"Mẹ, không sao đâu ạ, con sẽ cố hết sức." Lâm Yên cười nói.

Hạ Mộ Vân còn muốn nói gì đó nhưng bác cả Hạ Hùng đã nhanh chóng đứng dậy, tức giận quát Lâm Yên: "Mày định tấu hài gì vậy, làm hoa tiêu? Đầu óc mày không có vấn đề đấy chứ, nghĩ mình là ai?"

"Ha ha xem như tôi đã hiểu rồi. Cái gì mà cũng là thành viên trong nhà nên muốn giúp một tay? Tôi thấy các người muốn hủy hoại cái nhà này và đội xe của ông ngoại thì có!" Lúc này, Hạ Minh Khải cũng lớn tiếng cười giễu cợt.

"Bác cả, anh Minh Khải, nếu chị Yên nói có thể đảm nhiệm vị trí hoa tiêu thì nhất định là đã nắm chắc trong tay rồi... Huống hồ nếu như không có hoa tiêu thì trận này cháu không thi đấu được." Hạ Nhạc Phong nhìn về phía hai cha con Hạ Hùng và Hạ Minh Khải đang ngồi cạnh mình, thờ dãi nói.

"Nắm chắc? Tiểu Phong, đầu óc cháu cũng bị hỏng rồi à?" Hạ Hùng liếc qua Hạ Nhạc Phong. "Bác nghe nói nó học hết cấp 3 thì bỏ học, sau đó tới nơi khác làm việc thì sao mà biết tới đua xe được?! Tưởng rằng đây chỉ là ngồi ở ghế phụ của xe taxi thôi sao? Cháu có biết trận thi đấu vòng loại này đại biểu cho điều gì không?!"

Không đợi Hạ Nhạc Phong mở lời thì Hạ Hùng lại nói: "Anh Minh Khải của cháu vất vả lắm mới mời được ông chủ của đội xe Tật Phong là Bùi Vũ Đường tới để đầu tư vào đội của chúng ta. Con ranh này lại muốn làm gì, muốn phá đội đua à? Để ông chủ của đội Tật Phong nghĩ chúng ta không biết gì hết, tùy tiện để một thứ mèo mà gà đồng này đi làm hoa tiêu?"

- - -

Úc chế vaiz, không muốn đọc nữa:)

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 238: Điều quan trọng nhất là phải biết tự lựa sức mình

Edit: Kali

Beta: Byun

"Ba, con tin tưởng Tiểu Yên... Tiểu Yên đã nói được thì chắc sẽ không có vấn đề gì đâu ạ." Hạ Mộ Vân nói với Hạ Định Khôn.

Hạ Mộ Vân đương nhiên hiểu con gái bà nhất. Cho dù Lâm Yên không có trình độ như một hoa tiêu xuất sắc nhưng từ nhỏ trí nhớ đã rất tốt, chỉ cần cho cô chút thời gian làm quen để có thêm kinh nghiệm ứng phó xử lý tình huống thì đảm bảo sẽ không có vấn đề gì.

"Ba, ba cũng biết Tiểu Yên từ nhỏ trí nhớ rất tốt mà. Với lại hoa tiêu trước đây của Tiểu Phong cũng là một hoa tiêu mới vào nghề. Nếu để cho Tiểu Yên làm quen được thì dù không bằng hoa tiêu mới vào nghề, cũng có thể tạm được mà." Hạ Mộ Vân thấy lão gia tử không nói gì, tiếp tục khuyên nhủ.

"Mày thì biết cái gì?!" Hạ Hùng hung dữ trợn Hạ Mộ Vân, "Hoa tiêu là việc mà ai cũng có thể làm được à? Trí nhớ tốt thì có ích gì, năng lực phân tích đường đua thì sao? Tổ chất tổng hợp đâu? Các người tưởng chuyện đùa à? "

"Thật là nực cười." Hạ Minh Khải lườm Lâm Yên một cái, "Rốt cuộc là ai cho nó dừng khí? Thật đúng là Lâm gia, cái quần què gì cũng muốn."

"Đủ rồi!"

Không đợi Lâm Yên mở miệng, Hạ Định Khôn đã vỗ mạnh bàn một phát.

Lúc này rốt cuộc cũng không ai dám ho he thêm nữa.

"Buổi sáng ngày mai đã bắt đầu thi đấu rồi, bây giờ cho dù muốn tìm một hoa tiêu tạm thời cho Tiểu Phong cũng căn bản tìm không ra. Hơn nữa trận đấu này Tiểu Phong cũng không phải chủ chốt. Vậy nên để Tiểu Yên làm hoa tiêu cho Tiểu Phong cũng xem như là đủ người." Hạ Định Khôn trầm mặc một lát, sau đó cất tiếng nói.

Ánh mắt của Hạ Định Khôn nhanh chóng rơi vào người Hạ Minh Khải: "Minh Khải, ngày mai trên sân thi đấu trách nhiệm của con quan trọng nhất. Cho dù như thế nào đi nữa, kể cả có bị thua cũng nhất định phải giành được vị trí top 3 ở vạch đích. Có vậy ông chủ của đội xe Tật Phong mới có thể đầu tư cho chúng ta được."

"Hạng 3..."

Nghe được lời này của ông ngoại, sắc mặt của Hạ Minh Khải có chút khó coi. Mặc dù trình độ của anh ta cũng không tệ nhưng muốn giành được vị trí

thứ 3 khi về đích thì chỉ sợ có chút khó khăn...

Ngày mai thi đấu vòng loại bọn họ có tất cả ba đội ngũ, mà ba đội ngũ này khoảng chừng mười mấy chiếc xe ra sân.

Thấy sắc mặt của Hạ Minh Khải hơi khác thường, Hạ Định Khôn thở dài một hơi, nhẹ nhàng nói: "Minh Khải, con chỉ cần cố gắng hết sức mình. Phần còn lại để Tiểu Phong và mấy vị thành viên khác ra sân, dốc toàn lực phụ trợ cho một mình con thì có lẽ còn có hi vọng."

"Trông cậy vào bọn họ?"

Hạ Hùng liếc xéo Lâm Yên, sau đó khinh thường cười khẩy một cái.

"Ông ngoại, con sẽ cố gắng hết sức cùng nhau vượt qua trận đấu vòng loại này với Tiểu Phong." Lâm Yên nhìn Hạ Định Khôn, khẽ cười.

Hạ Nhạc Phong: "..."

"Được, nhưng mà con và Tiểu Phong cố gắng giúp đỡ Minh Khải là ổn. Chỉ cần để Minh Khải giành được top 3 thì coi như dù có thua cũng không thua quá khó coi lắm." Hạ Định Khôn nói.

"Vâng thưa ông ngoại, con biết rồi ạ." Lâm Yên gật đầu.

Thật ra Lâm Yên vốn không có nổi một chút hứng thú nào tham gia cuộc thi đấu này. Nếu như không phải nể mặt ông ngoại thì cô căn bản sẽ không tham gia, càng đừng nói đến làm hoa tiêu làm cái gì.

Nhưng việc đã đến nước này thì giữ được đội xe của ông ngoại mới là việc cấp bách nhất...

"Ha ha... Ông nghe khẩu khí của người ngoài nghề này đi! Cùng nhau vượt qua trận đấu vòng loại này với Tiểu Phong? Cười chết tôi rồi, điều quan trọng nhất là phải tự biết mình là ai. Ngay cả xe đua rốt cuộc là gì chắc nó cũng không biết, còn nghĩ thi đua xe như đi taxi hay sao?!" Hạ Minh Khải lườm Lâm Yên một cái.

- - -

T đang nghĩ xem có nên đổi ca đăng chương hôm nay không, đọc ức chế lắm rồi)

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 239: Một trời một vực

Edit: Kali

Beta: Richi

Nghe được những lời này của Hạ Minh Khải, Lâm Yên cũng không tranh cãi gì nhiều. Với trình độ đua xe của anh ta, thậm chí ngay cả ý muốn trò chuyện cô cũng không thêm. Giữa bọn họ không phải là khoảng cách giữa hai sự khác biệt mà sợ rằng là khoảng cách cách xa nhau một trời một vực.

"Được rồi Minh Khải, ông con đã lên tiếng rồi thì ngày mai con chuyên tâm lái cho tốt là được. Cho dù thua cũng không phải lỗi của con, coi như con bé kia không tồn tại, đừng để làm ảnh hưởng đến sự phát huy thực lực của con." Hạ Hùng nói với Hạ Minh Khải.

"Ba, con hiểu rồi ạ. Ba yên tâm đi, ngày mai con sẽ cố gắng hết sức." Hạ Minh Khải gật đầu rồi cười cười, "Cho dù có thua, chỉ cần để ông chủ của đội Tật Phong - Bùi Vũ Đường nhìn thấy thực lực của con thì chuyện đầu tư cũng có chút cơ hội."

Trong lúc đang nói chuyện thì chuông điện thoại của Lâm Yên lại vang lên.

Lúc này, Lâm Yên lấy điện thoại ra, nhìn thoáng qua trên màn hình: "Bùi...Con gấu con...Tam thiếu."

Lâm Yên đứng dậy rồi khỏi phòng khách, vào trong sân nhận điện thoại.

"Alo, chị dâu cả ơi!" Giọng nói của Bùi Vũ Đường từ điện thoại đầu kia truyền ra.

"Thế nào, anh cả cậu lại xảy ra chuyện gì rồi?" Lòng mảy của Lâm Yên cau lại.

"Anh cả em?" Nghe vậy Bùi Vũ Đường lập tức sững sờ, ngay lập tức nói, "Không có, anh cả em rất tốt. Các chuyên gia đã kiểm tra cho anh ấy rồi, hiện tại không có vấn đề gì cả!"

"Vậy thì có chuyện gì?" Lâm Yên tò mò hỏi.

"Chị dâu cả, sao chị lại lạnh lùng với em như vậy? Chị cứ như vậy sẽ làm tổn thương con tim bé nhỏ của em đấy." Bùi Vũ Đường thờ dãi nói.

Lâm Yên: "..."

Gọi điện thoại không phải là có việc mới gọi sao? Không đi thẳng vào vấn đề luôn đi chẳng lẽ muốn tiếp tục tốn tiền điện thoại à? Cuộc phí dịch vụ của cô không bao gồm thời gian gọi điện thoại tám nhăm miễn phí, thu phí rất đắt đấy có được không?!

"Chị dâu cả, chị vẫn còn ở đó đấy chứ? Chị nói gì đi!" Bùi Vũ Đường vội vàng nói.

"Vẫn còn, có chuyện gì thì cậu nói đi mới đúng chứ." Lâm Yên thoáng có chút bất đắc dĩ.

"Chị dâu cả, đội xe Hạ gia đấy... Chính là đội đua của ông ngoại chị à?" Bùi Vũ Đường mở miệng hỏi.

"Ừm, đúng thế." Lâm Yên nói.

"Vậy là tốt rồi, em còn sợ trước đó do em nhầm nữa chứ." Bùi Vũ Đường nói, "Đội đua xe của Hạ gia trên cơ bản thuộc loại đội đua xe hạng bét nhất. Muốn tiền cũng không có tiền, muốn người cũng chẳng có ai, muốn cái gì cũng không có..."

"Cuối cùng cậu muốn nói cái gì?" Lâm Yên có chút cạn lời. Cậu ta gọi cú điện thoại này đến không phải chỉ để chê bai đội xe của ông ngoại đấy chứ?!

"Chị dâu cả, trước đó em nghe nói đội đua của Hạ gia vào ngày mai sẽ tiến hành đấu vòng loại. Em đoán chị chắc chắn cũng sẽ xuất hiện, dù sao nếu lần này ngộ nhờ đội đua của Hạ gia thua thì vậy chắc chắn là phải giải tán rồi!

Hôm nay một thành viên của đội xe Hạ gia tên là Hạ Minh Khải đến tìm em, mời em đi xem thi đấu, em đã đồng ý rồi... Chị dâu, ngày mai chị phải xuất hiện, nếu chị không thì còn ý nghĩa gì nữa, em chắc chắn sẽ không đi!"

Lâm Yên: "..."

Nói nửa ngày rốt cuộc là vậy sao?! Trước đó cô còn có chút buồn bực. Thằng nhóc Bùi Vũ Đường này sao có thể coi trọng đội xe của Hạ gia, còn có thể chơi chung với Hạ Minh Khải.

"Ngày mai tôi sẽ thi." Lâm Yên trầm mặc một lát, sau đó mới lên tiếng.

"Chị dâu cả, em biết rồi. Ngày mai em nhất định sẽ đến sớm cổ vũ cho chị... Mẹ nó, hai cái đội thi đấu vòng loại với Hạ gia ngay cả đội của em cũng không bằng. Chị dùng một ngón chân cũng đủ để hạ đo ván bọn họ, chắc chắn không cần phí nhiều công sức. Chuyện này y hệt cấp bậc vương giả tối cao đánh vào cấp thanh đồng* quen ấy. Không được, em phải báo cho mấy người Z Thần, bọn họ đều rất muốn xem chị thi đấu!" Bùi Vũ Đường cười nói.

(*) Cấp bậc này đã từng chú thích ở chương 41.

- - -

Ừm, xuất hiện Đường Đường làm mình đỡ tức, tiếp tục đăng chương thôi v

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 240: Bản lĩnh lớn đến vậy

Edit: Kali

Beta: Sun

"Không có việc gì nữa chứ? Không có gì thì tôi cúp máy đây." Lâm Yên nói.

Bùi Vũ Đường: "..."

"Tút TUT TUT TUT..."

Bùi Vũ Đường: "..."

...

Sau khi cúp điện thoại xong, Lâm Yên trở về phòng.

Chưa được bao lâu sau, ước chừng khoảng vài giây thì điện thoại Hạ Hùng bỗng nhiên vang lên.

"Cái gì? Thật không?!" Hạ Hùng nhận điện thoại, vẻ mặt lập tức đại biến, trong mắt ngập vẻ không tài nào tin nổi.

"Được, tôi hiểu rồi. Ngày mai nhất định phải tổ chức hình thức tốt nhất, cố gắng tiếp đãi chu đáo!" Hạ Hùng nghiêm mặt nói.

"Ba, ai vậy?" Chờ sau khi Hạ Hùng cúp điện thoại, Hạ Minh Khải hơi tò mò hỏi.

"Ba, Minh Khải, con nói cho mọi người biết một chuyện không thể nào tưởng tượng nổi." Vẻ mặt của Hạ Hùng đầy kích động: "Mọi người biết ngày mai ai muốn qua xem chúng ta thi đấu không?"

Hạ Định Khôn nói: "Nói thẳng đi."

"Ba, là ZH1 đấy ạ!" Vẻ mặt của Hạ Hùng hưng phấn.

"Con nói gì... ZH1?" Nghe được lời này của Hạ Hùng, Hạ Định Khôn ngay lập tức phấn chấn cả người. ZH1 - đội đua hàng đầu cả nước!

Hạ Định Khôn để ý chiến đội ZH1 này đã rất nhiều năm nay rồi, vô cùng thích đội trưởng Z Thần và đám người Mộc Mộc.

ZH1 hoàn toàn được xem như là một trong những chiến đội đua quyền lực nhất trong nước!

Mà với đẳng cấp của chiến đội như ZH1, bọn họ chỉ có thể đứng nhìn từ xa mà thôi. Sao lại vô duyên vô cớ đến xem bọn họ thi đấu?

"Ba, là thật hay giả vậy? ZH1 thật ư?" Trong lúc nhất thời, Hạ Minh Khải cũng có chút khó tin.

Lúc trước ZH1 được ông chủ chiến đội Tật Phong mời đi đấu một trận thi đấu giao hữu. Lần đó hẳn ta còn gặp được mấy thành viên của đội ZH1, đáng tiếc là chưa đủ tư cách vào sân mà thôi.

"Chờ một chút." Lão gia từ rất nhanh đã bình tĩnh lại, nhìn Hạ Hùng một lần nữa: "Là ZH1 nào?"

"Ba, còn có thể là chiến đội ZH1 nào nữa. Là đội mà ba luôn luôn chú ý tới và thích nhất - chiến đội hàng đầu trong nước ZH1!" Hạ Hùng mở miệng cười nói.

"ZH1... Làm sao lại đến xem chúng ta thi đấu, chúng ta không hề có quen biết gì mà." Vẻ mặt Hạ Định Khôn đầy nghi ngờ.

"Ha ha ba à, chuyện đó còn phải hỏi sao. Ông chủ của đội Tật Phong - Bùi Vũ Đường là một trong những nhà tài trợ của chiến đội ZH1. Bùi Vũ Đường lần này là rể mặt mũi con trai của con, cháu trai của ba, Hạ Minh Khải mà tới. ZH1 chắc chắn cũng là đi theo Bùi Vũ Đường đến xem Minh Khải thi đấu!" Hạ Hùng vội vàng nói.

Nghe được những lời này của Hạ Hùng, trong mắt Hạ Minh Khải hiện lên một vẻ phấn khích khó diễn tả thành lời. Hắn ta lập tức vỗ bàn: "Lúc trước con từng gặp được Z Thần rồi đấy. Không ngờ rằng Z Thần thế mà đích thân đến xem trận thi đấu ngày mai của con!"

Lâm Yên: "..."

Hai cha con này... Xem nhiều phim quá bị ảo à? ZH1 đến xem bọn họ?

Phải nói tốc độ và hiệu suất của Bùi Vũ Đường quá nhanh. Lúc gọi điện thoại nói muốn báo cho Z Thần. Vừa mới đó thôi ZH1 thế mà đã thông báo muốn đến xem thi đấu rồi.

Lúc trước sau khi trận đấu với đội Speed kết thúc. Z Thần từng gọi điện thoại cho cô vài lần nhưng vì cũng đang bận nên không bắt máy.

Hơn nữa Lâm Yên cũng biết Z Thần nghĩ cái gì. Đơn giản là muốn cô gia nhập đội xe đua ZH1, nhưng mà Lâm Yên quả thật là một chút hứng thú cũng không có với cái đội ZH1 này.

"ZH1... Anh Minh Khải, anh thật là... Quá lợi hại!" Vẻ mặt của Hạ Nhạc Phong ngỡ ngàng nhìn Hạ Minh Khải.

ZH1 đại diện cho điều gì, là một tay đua như Hạ Nhạc Phong tất nhiên hiểu rõ. ZH1 là chiến đội hàng đầu trong nước, đừng nói là đi xem tranh tài của người nào đó, cho dù là muốn gặp mặt cũng khó như lên trời!!

Hạ Nhạc Phong cũng không nghĩ tới, Hạ Minh Khải lại có bản lĩnh lớn như vậy. Không chỉ mời tới được ông chủ của đội đua Tật Phong mà ngay cả ZH1 cũng đích thân ra mặt...

- - -

Chạy deadline đêm muộn.< Tuy muộn rồi chắc không ai thức đầu nhưng mong các bạn thông cảm cho tội mình vì đã đăng trễ nha. Ngày mới tốt lành~

Góc tự kỉ của TH: Tôi là tôi sắp phát điên với deadline của ngày hôm nay.< Sai sót rất nhiều khiến tốn nhiều thời gian để sửa cho chính xác. Nếu các bạn độc giả thân mến thấy câu cú chỗ nào còn gượng thì mong được góp ý hơn. Xin cảm ơn mọi người.

Góc kết bài: Ừm, xin lỗi các bạn, nhưng hôm nay do công việc khá bận, không kịp chạy dl nên chúng mình xin phép được dừng lại tại đây ạ. Mong các bạn thông cảm và thấu hiểu cho team mình(((

Ngày mai khai giảng không có chương mới để đọc, nhưng nếu rảnh rồi các bạn có thể lôi truyện ra nghiền ngẫm lại và biết đâu sẽ phát hiện những điều hay ho nhỉ?

À phải rồi, có rất nhiều bạn cmt nói cảm ơn team. Mình xin chân thành cảm ơn các bạn vì đã cảm ơn chúng mình, nó cũng là nguồn động lực to lớn giúp chúng mình phát triển. Thực ra thì Meow_team vẫn luôn xem các bạn độc giả như người một nhà, mà người một nhà thì sẽ không cần nhắc đến hai chữ "cảm ơn", bởi người một nhà là gì? Người một nhà chính là cho đi tất cả mà không cần nhận lại!

Nói thế thôi, chứ đừng thấy chúng tôi bảo không cần "cảm ơn" rồi đừng ủng hộ chúng tôi luôn nha các tình yêu:V

Khuya rồi, ngủ ngon nhé <3

Chúc các bạn có một ngày lễ khai giảng thật trọn vẹn ^^

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 241: Làm người ta sợ hãi quá!

Edit: Kali

Beta: Byun

Bởi vì trời cũng khuya rồi nên Lâm Yên và mẹ ngủ lại một đêm ở nhà cũ bên này.

Mấy ngày nay xảy ra quá nhiều chuyện, Lâm Yên có hơi đau đầu. Ban đêm cô nằm trên giường không sao ngủ được nên khoác áo khoác ra khỏi cửa.

Cách nhà cũ không xa là một bãi biển. Trên bờ biển vắng tanh không có một bóng người, bốn bề tĩnh lặng.

Gió biển thổi vào khiến lòng Lâm Yên lúc này mới cảm thấy có chút bình tĩnh hơn.

Từ sau khi cô về nước do bị cấm thi đấu lại xảy ra quá nhiều chuyện. Tất cả những thứ thân thuộc với cô sớm đã thay đổi hoàn toàn.

Đời này... Không biết còn có hi vọng có thể trở lại trường đua hay không...

Bây giờ điều cô lo lắng nhất vẫn là sự sống chết của em trai. Cô nhất định phải nhanh chóng tìm ra phòng thí nghiệm kia, tìm ra em trai cô. Cô phải bắt được thủ phạm thật sự phía sau năm đó, băm hấn thành trăm mảnh!

Về Lâm Thư Nhã...

Thật ra thì, năm đó cô tốt với Lâm Thư Nhã như vậy cũng là bởi vì cô đã mất đi người em trai yêu thương nhất. Vậy nên tất cả quan tâm đều đổ dồn vào người em gái duy nhất này của cô.

Những năm gần đây, cô gặp phải nhiều khó khăn như vậy, thậm chí bao gồm việc bị bắt cóc năm đó đều không hề làm cô suy sụp. Thế mà lại suýt chút nữa rơi vào vực sâu vì Lâm Thư Nhã...

Cũng may đã cắt đứt quan hệ, cô mới có thể bắt đầu lại từ đầu.

Nghĩ đến đây, trong đầu Lâm Yên không khỏi hiện ra khuôn mặt dịu dàng với nụ cười nhàn nhạt của Bùi Duật Thành...

Suýt nữa quên mất, bên này còn có chuyện càng khó giải quyết. Cô phải cố gắng suy nghĩ một chút, đến lúc đó làm sao để giải thích rõ ràng với Bùi Duật Thành...

Lâm Yên nằm trên bờ biển mềm mại, suy nghĩ xa dần, sau đó bắt đầu dâng lên cảm giác buồn ngủ...

"Vù vù vù..."

"Lồm bồm, lồm bồm"

Bỗng nhiên một loạt âm thanh kỳ lạ vang lên bên tai. Ở cái bốn bề vắng lặng giữa đêm khuya này, âm thanh này quả thực làm cho người ta tê cả da đầu.

Sau đó ngay lập tức, cơn buồn ngủ của Lâm Yên hoàn toàn biến mất, thay vào đó là cảnh giác cao độ nhìn khắp bốn phía.

Nhưng mà bốn phía vẫn trông trơn như cũ, đừng nói là người mà ngay cả ma cũng không thấy.

"Bồm bồm..."

Nhưng mà, cái âm thanh kì lạ này vẫn chưa ngớt, ngược lại càng ngày càng nhiều hơn.

"Mẹ nó!"

Toàn thân của Lâm Yên nổi da gà, cái quỷ gì thế này làm người ta sợ hãi.

Nhờ ánh trăng mà khoe mắt Lâm Yên bỗng nhiên quét đến bờ biển, thấy có mấy cái chìa khoá.

Lâm Yên cũng không suy nghĩ nhiều, vội vàng chạy lên trước, nhìn chăm chăm những cái chìa khoá kia, sẽ không phải là có người chết đuối chứ?

Lúc này, trên mặt biển đang không ngừng sủi bọt.

sắc mặt của Lâm Yên lập tức thay đổi, cũng không kịp nghĩ nhiều mà vội vàng tới gần hơn, chìa tay ra mò khắp nước biển.

Ước chừng qua vài giây, cánh tay của Lâm Yên nặng nề nhấc lên được.

Chỉ thấy một người đàn ông trẻ tuổi khuôn mặt điển trai bị Lâm Yên nắm lấy tóc xách lên từ dưới biển.

Người đàn ông trẻ bị Lâm Yên nâng lên giữa không trung, cặp mắt nhìn chòng chọc vào Lâm Yên.

"Anh... Không sao chứ?" Lâm Yên nhíu mày hỏi.

"Cút... Cút... Mau cút đi..." Người đàn ông mở miệng nói.

Lâm Yên: "..."

"Thật ngại quá, tôi còn tưởng rằng anh bị chết đuối..." Lâm Yên có chút xấu hổ, sau đó buông tay.

Ngay tức thì cơ thể của người đàn ông lần nữa chìm vào trong nước biển.

Hai tay anh ta không ngừng quẫy mặt nước: "Tôi tôi... Tôi... Tôi là... Vừa rồi... Không cẩn thận... Ngã ngã... Ngã... Ngã xuống nước....Á!"

Lâm Yên: "... Con mẹ nó!

Rất cục cũng nghe xong câu sau của người đàn ông này, Lâm Yên giật nảy cả mình, lần nữa một phát nắm được tóc của anh ta, kéo anh ta lên bờ.

"Không sao chứ?"

Thấy người đàn ông há miệng thở dốc, Lâm Yên hỏi.

"Có... Có..."

"Tôi gọi 120 giúp anh." Lâm Yên lập tức lấy điện thoại di động ra.

"Có... Có cái... Có cái khi chuyện gì ấy!" Người đàn ông nói.

Lâm Yên: "..."

Lúc này, Lâm Yên nhìn người đàn ông toàn thân ướt sũng trước mặt, vẻ mặt kì quái.

Sau khi cô đi dạo bãi biển thì căn bản không hề gặp một ai, người này lặn dưới nước bao lâu rồi?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 242: Chẳng lẽ là anti fan?

Edit: Richi

Beta: Byun

Lúc này, Lâm Yên khoanh tay trước ngực, nâng cằm nhìn về phía người đàn ông toàn thân ướt nhẹp, vẻ mặt trầm tư.

"Nhìn... Nhìn... Nhìn tôi... Làm cái gì?" Người đàn ông vắt nước trên quần áo, nhìn Lâm Yên hỏi.

"Anh ngã xuống biển lúc nào?" Lâm Yên mở miệng hỏi.

"Hình như... Một... Một tiếng rồi." Người đàn ông suy nghĩ một chút, thành thật đáp.

"Một tiếng?"

Nghe vậy, vẻ mặt Lâm Yên sững sờ.

Chẳng trách mình đi dạo bãi biển này mà không nhìn thấy hắn.

Lặn xuống biển những một tiếng đồng hồ mà tại sao lại không chết đuối?

"Không có việc gì thì tốt rồi."

Lâm Yên dò xét người đàn ông này thêm vài lần rồi đi ra xa chỗ khác.

Nhưng ngay lập tức, anh ta lại nhìn Lâm Yên rất lâu, trong mắt hiện ra một tia kỳ quái.

"Sao vậy?" Lâm Yên cau mày.

"Cô... Cô... Trông giống về... Có... Có chút... Giống..." Người đàn ông nhìn Lâm Yên, lắp bắp nói.

"Anh nhận lầm người rồi! Không phải tôi!"

Chẳng lẽ là anti fan của mình? Lâm Yên nhanh chóng lắc đầu một cách chắc chắn, cô phủ nhận ý kiến này.

Đêm hôm khuya khoắt như vậy, cô không trang điểm mà tóc tai còn bù xù như thế thì sao ai có thể nhận ra mình?

"Giống... Trước đây tôi từng quen biết... Một người... Một người... Biến... Biến thái!" Người đàn ông nói.

Lâm Yên lập tức cau mặt lại: "..."

Biến thái?

Nhưng chưa đợi Lâm Yên kịp mở miệng, trong mắt người đàn ông kia lại lóe lên một sáng lạnh lẽo, nhìn về bãi biển trước mặt.

"Giúp... Giúp tôi cái... Vội vàng..." Người đàn ông vội vàng hướng về phía Lâm Yên mở miệng.

"Cút xuống đi." Lâm Yên mặt tỉnh queo, liếc mắt lườm người đàn ông.

Giấy trước còn nói mình giống tên biến thái, giấy sau lại tìm mình giúp đỡ, vừa rồi đúng là không nên cứu anh ta.

"Đừng nói cô... Thấy... Đã nhìn thấy tôi!"

Người đàn ông dứt lời, dưới ánh mắt kinh ngạc của Lâm Yên, "ùm" một tiếng lặn xuống đáy biển.

Thấy tình huống này, Lâm Yên bày ra vẻ mặt khó hiểu. Không đợi Lâm Yên suy nghĩ thêm thì đám người nam nữ trẻ tuổi mặc áo quần đen sì chạy tới.

Người đàn ông dẫn đầu đang đánh giá xung quanh.

"Ồ gần đây thôi." Gã đàn ông mặc áo đen mở miệng.

"Không phải vừa mới tìm thấy sao?" Một người mang khuôn mặt nữ tính hỏi lại.

Giờ phút này Lâm Yên ung dung và thản nhiên nhìn về phía bọn chúng. Vừa rồi cái tên nói lắp kia không phải là vì tránh đám người này nên mới cố ý lặn xuống biển sao?

Không chỉ có vậy, thứ người đàn ông áo đen dẫn đầu này cầm trong tay có vẻ giống như một thiết bị tìm kiếm nào đấy.

"Cô." Bỗng nhiên một người phụ nữ đi đến cạnh Lâm Yên, lãnh đạm nói: "Có trông thấy một người nói lắp ở quanh đây không?"

Dứt lời, cô ả lấy ra một bức ảnh, giơ lên trước mặt Lâm Yên.

Người đàn ông trong tấm hình này chính là tên nói lắp mới vừa rồi đã lặn mất dế xuống biển.

"Ồ... Chưa từng gặp qua. Tôi vừa mới tới nơi này thôi, trừ các người ra thì không thấy ai khác." Lâm Yên trầm ngâm một lát rồi lắc đầu.

Mặc dù Lâm Yên không rõ đám người này cùng tên nói lắp kia có ân oán gì, nhưng nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, vốn cũng chẳng liên quan gì tới cô.

"Chưa từng thấy qua?"

Người phụ nữ trẻ này lạnh lùng đánh giá Lâm Yên, cố gắng tìm ra dấu vết nào đó trong mắt Lâm Yên. Đôi mắt Lâm Yên lẳng lẳng như một miệng giếng sâu hun hút.

Rất nhanh cô ả đã quay người, không tiếp tục tra hỏi Lâm Yên nữa.

"Đội trưởng, không có." Người phụ nữ trẻ nói với người đàn ông dẫn đầu

"À... Thật thú vị."

Người đàn ông này cũng không có ý định muốn rời đi. Tầm mắt vẫn luôn bám sát lấy Lâm Yên, khóe miệng hơi nhếch lên vẽ thành nụ cười lạnh lẽo.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 243: Mày rất đáng giá

Edit: TH

Beta: Sun

Lúc này, thiết bị dò tìm trong tay gã đàn ông cầm đầu không ngừng phát ra những tiếng còi hiệu chói tai.

Ngay sau đó gã đàn ông này từ từ đến cạnh Lâm Yên, đồng thời cầm cái máy thiết bị dò tìm này đi lại gần Lâm Yên.

Một giây sau, trên màn hình thiết bị dò tìm xuất hiện ánh sáng màu đỏ rực.

Trong nháy mắt, những người sau lưng gã đàn ông trẻ tuổi này nhanh chóng vây chặt xung quanh Lâm Yên.

"Thật không đơn giản, là thể chất thuộc đẳng cấp A." Gã đàn ông nhìn Lâm Yên một lượt từ trên xuống dưới, nụ cười trên mép ngày càng sâu thêm vài phần: "Cái giá này lấy về cũng không tệ chút nào."

"Có ý gì?" Lâm Yên cau mày nhìn đám người trước mắt. Sao bọn hắn biết cô thuộc cấp A...

"Ý là mày rất đáng tiền." Gã đàn ông khẽ liếc đôi môi nứt nẻ, đồng thời đánh mắt ra hiệu với ả đàn bà phía sau.

Dường như không có bất kì dấu hiệu nào cho thấy sự nguy hiểm cận kề. ả ta tung ra một đòn bổ thẳng về phía người Lâm Yên.

"Rầm!"

Chỉ nghe được âm thanh gió vút gào xé vang lên. Sức lực của con ả này mạnh tới khủng khiếp. Một đòn này mà đánh trúng thì chỉ sợ đến cả tảng đá lớn cũng bị ả ta đánh nát.

Ngay trong chớp mắt, Lâm Yên nhanh nhẹn lùi về sau một bước.

Đột nhiên một tiếng nghe rất nặng nề vang lên. Một đòn này của ả ta tung ra bị hụt, thoáng cái y như không khí bị cô đặc lại.

Con mắt của Lâm Yên hơi híp lại. Xem ra mấy tên trước mặt này không phải dạng tầm thường.

"Ồ, vật thí nghiệm này không có vấn đề gì... Quả nhiên loại cấp A này đúng là có hiệu quả cao." Trông thấy Lâm Yên né được đòn, gã đại ca càng cười đậm.

"Các người là ai?" Lâm Yên nói với giọng băng lãnh.

"Suýt..." Lúc này gã đàn ông cầm đầu đặt ngón trỏ lên miệng ra vẻ đừng nói gì, gã ta cười nhẹ: "Đừng vội, mày sẽ biết ngay thôi."

Vừa dứt lời, ả đàn bà kia lại tiếp tục đánh về phía Lâm Yên, chiêu nào chiêu nấy dứt khoát mãnh liệt, không nhường nhịn hạ tay chút nào.

Nhất thời trong lòng Lâm Yên sôi ruột như nước sôi lửa bỏng. Cô chỉ đơn giản ra hóng gió ngoài bờ biển thôi mà. Mới vừa rồi tâm trạng còn có chút vui vẻ thì giờ đều bị đám người này quấy phá bằng sạch.

"Bốp!"

Lâm Yên chỉ dùng một tay đã chặn được cú đấm của ả đàn bà này.

Trong tay cô ta đang đeo "hăm đấm thép*" được bao bọc quanh khớp đốt ngón tay. Lực sát thương cực mạnh.

(*) Năm đấm thép/ Cú đấm thép hay còn gọi là tay gấu - Một đặc sản trong giới côn đồ xã hội đen. Những quả đấm thép cổ nhất được tìm thấy quanh các lãnh thổ của người Ba Tư từ thế kỷ 18. Sau đó, môn vũ khí này lan truyền sang châu Âu và rồi đi theo những đoàn thuyền buôn đến châu Mỹ. Trong hàng trăm năm, nó được xem như môn vũ khí - công cụ tự vệ và là món đồ bất ly thân của giới côn đồ và tội phạm châu Âu suốt thế kỷ 19. - Bản edit hoàn thiện nhanh nhất tại: https://www.wattpad.com/user/Meow_team và <https://meowteam.home.blog/>

"Các người... Rốt cuộc là ai..." Mặt Lâm Yên không cảm xúc nhìn chằm chằm ả đàn bà trẻ nọ, trong lòng bàn tay dùng lực, gắt gao bóp chặt tay của ả đàn bà này.

Lực tay mạnh mẽ của Lâm Yên khiến cho ả đàn bà nhăn mặt, trên trán đổ mồ hôi lạnh.

"Cút."

Lâm Yên lạnh lùng nhả một câu, dứt lời nhanh nhẹn tiến nửa bước. Đầu gối phải nâng lên, mạnh mẽ đá vào bụng của ả tã.

Ngay lập tức từ trong miệng ả đàn bà này kêu lên một tiếng thét kinh hãi. Cả người y như con diều đứt dây bay thẳng ra ngoài cách xa đấy 10 mét, ngã xuống nền cát đá dưới chân.

Sau khi thấy Lâm Yên lên gối đập bay ả đàn bà kia, gã đàn ông liếc mắt nhìn kĩ lại Lâm Yên lần nữa.

Lâm Yên còn đang muốn nói thì đã thấy đám đàn ông còn lại trong nháy mắt hành động. Tất cả đồng loạt đánh về phía Lâm Yên.

Lâm Yên cũng phản xạ cực nhanh. Trong tích tắc đã tóm được hai gã đàn ông, dùng sức hung tợn ném thẳng hai tên quăng xuống biển.

Giây tiếp theo, một cú đấm vụt qua. Lâm Yên theo bản năng dùng tay đỡ lấy.

Tuy nhiên hai lực đẩy nhau khiến tay Lâm Yên run lên rồi lan ra khắp người, suýt nữa không trụ nổi.

Đúng lúc Lâm Yên lùi về sau thì gã đàn ông cầm đầu này dường như hiện rõ mồn một phóng đại trước mắt cô, gã ta nhanh như chớp đã nắm được cổ họng của Lâm Yên.

"Mặc dù cấp A cũng không tệ nhưng sao đầu lại được cấp S." Gã đàn ông nhếch mép nhìn Lâm Yên.

Chương mới lại có rồi. Mọi zô, mọi zô....

Lần này liệu Yên tỷ có thoát được không nhỉ???

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 244: Hình như cô ta không phải cấp A

Edit: TH

Beta: Dochan

Ngay sau khi gã đàn ông vừa dứt lời, ánh mắt Lâm Yên chợt loé lên tia lạnh lẽo: "Mày cũng là người từ trong phòng thí nghiệm mà ra? "

"Phòng thí nghiệm?"

Nghe Lâm Yên nói vậy, gã đàn ông cầm đầu cười lạnh: "Mất nửa ngày chẳng qua chỉ là hàng ra từ phòng thí nghiệm thôi à? Chắc chắc... Thật là rẻ tiền."

"Bớt nói xàm đi... Em trai của tao ở đâu?"

Nghĩ tới rất có khả năng đám người này có liên quan đến tung tích của em trai mình, Lâm Yên dần dần mất kiểm soát.

"Em trai mày?" Gã đàn ông cầm đầu lườm Lâm Yên: "Mày ăn cái gì mà hỏi ngu thế, sao tao biết ai là em trai mày."

"Không nói thật à..."

Trong phút chốc, trên trán Lâm Yên nổi đầy gân xanh, con ngươi hơi híp lại.

"Bốp!"

Ngay sau đó, Lâm Yên nện một quyền đánh vào bụng gã đàn ông.

"Ôc."

Trên khuôn mặt gã đàn ông bắt đầu có chút vặn vẹo. Cả người hơi lão đảo, nhanh chóng lùi lại phía sau mấy bước.

"Đội trưởng, hình như cô ta không phải cấp A..."

Bấy giờ một tên khác nhủu mày nói.

Gã đàn ông cầm đầu hừ lạnh một tiếng: "Cấp bậc càng cao thì giá cả càng đắt, lấy cái kia ra đây."

Ngay khi gã đàn ông vừa dứt thì vài tên còn lại nhanh chóng lôi ra một cái túi nhỏ cỡ bằng lòng bàn tay ném bay về phía Lâm Yên.

Lúc này Lâm Yên đang rơi vào trạng thái nửa mất kiểm soát nên không đề phòng vùng tay đâm nát những cái túi kia.

Tuy nhiên sau khi những chiếc túi này vỡ ra lập tức biến thành vật dạng hình lưới khiến Lâm Yên không kịp chuẩn bị đã bị tóm gọn ở trong.

Kế tiếp, Lâm Yên chỉ cảm thấy toàn thân mình như đang bị sấm sét đánh vào. Cả người đau đớn tê liệt khiến ý chí của cô dần biến mất.

"Thật là lãng phí một cái túi của tao." Gã đàn ông liếc qua Lâm Yên đang quần quai, đáy mắt lướt qua vẻ thương hại.

Hiện giờ Lâm Yên đã nằm gọn trong lưới, đau đớn khổ sở tới cùng không nói nổi thành lời. Cơ thể cô cứng đờ như đá, không tài nào cử động nổi, ngay cả nhích một đầu ngón tay cũng không làm được.

Từ lúc chào đời tới nay, đây là lần đầu tiên Lâm Yên thấy không thể chịu nổi cảm giác tra tấn này.

Nhưng cũng chính lúc trong cơn đau dữ dội này, trong đầu cô lại thoáng qua những hình ảnh rời rạc, những mảng kí ức không thuộc về cô.

Cô nhìn thấy em trai mình... Lâm Dược Thông, còn cả mẹ và ông ngoại.

Chỉ có điều, người thân của cô lại nhìn cô với ánh mắt hãi hùng.

Giống như đang cầu xin cô... Xin cô tha cho bọn họ.

Trong căn phòng thí nghiệm xa lạ mờ ảo, khuôn mặt chính mình hiện qua đám khói mù mịt... Hình như tất cả mọi người đều sợ cô...

Một thoáng hình ảnh lướt qua khiến Lâm Yên cảm thấy hoang mang, lạ lẫm và hoảng sợ tới độ.

Nhưng thoáng cái hình ảnh đã biến đổi.

Là hình ảnh cô và Bùi Duật Thành ôm nhau ngủ say.

Sau đó là những trận cãi vã không hồi kết. Thậm chí trong tiềm thức mơ ảo cô còn nghe được âm thanh như có như không đang gọi mình.

"Mẹ ơi..."

...

Rất nhanh sự đau đớn kịch liệt này khiến Lâm Yên lại lần nữa tỉnh táo lại, vừa rồi những hình ảnh thoáng hiện lên trong đầu như chỉ là ảo giác mà thôi.

Lâm Yên dùng toàn lực mong ném cái lưới này đi nhưng cơ thể cô vẫn hết như cũ, không cách nào động đậy được.

...

Cùng lúc đó tại Vân Gian thủy trang.

Bùi Vũ Đường đột nhiên thấy Bùi Duật Thành đang đứng yên mà tự nhiên ngã xuống đất, nước trái cây trong miệng phụt ra, vội vàng đỡ lấy anh trai đang hôn mê bất tỉnh.

"Anh cả! Anh sao rồi, anh cả? Mịa nó! Người đâu mau tới đây! Anh cả bất tỉnh rồi!"

...

Bãi biển.

"A... Thế mà còn gãy dựa được. Đến tận bây giờ còn chưa hôn mê à. Khá đáng sợ đấy, tao nhất định phải bán mày với giá cao." Gã đàn ông cầm đầu cười cợt.

Tuy nhiên ngay lập tức khi gã ta vừa dứt lời thì thiết bị trong tay đột nhiên rung lên hồi chuông cảnh báo dữ dội.

- - -

Ai xem phim viễn tưởng của Mỹ nhiều có khi lại nghĩ ra đây là cái lưới điện đấy. =)))))) Đoán xem sao đồng hồ kêu kinh khủng vậy nhỉ?

Cả nhà đã ngủ chưa nào. Chúc mọi người ngủ ngon.

Đừng quên vote cho team một sao nha. Yêu thương mọi người ☺☺☺

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 245: Cấp SSS?

Edit: TH

Beta: Sun

"Hử?"

Thấy thế gã đàn ông cầm đầu lập tức sững người.

Thiết bị định vị dò tìm trong tay gã hoàn toàn có công dụng cảnh báo vô cùng chính xác. Cho tới tận bây giờ gã ta từng đi bắt rất nhiều người biến dị nhưng chưa từng gặp tình huống bất ngờ thế này phát sinh.

Cho dù kẻ cả có gặp được người biến dị tốt nhất cũng chưa từng có dạng báo động đỉnh tai đòn đập thế này...

"Đội trưởng, có chuyện gì đang xảy ra?"

Mấy tên đàn em khác nhìn đại ca của mình, tất cả đều thắc mắc.

"Không biết, chắc có trục trặc rồi?" Trong mắt gã đại ca lộ vẻ nghi hoặc.

"Đội... Đội trưởng, anh mau nhìn đi!"

Đột nhiên trong đám có một tay trẻ tuổi chỉ còi báo động, mặt mũi đầy kích động.

Theo phản xạ, gã đại ca nhìn về phía còi báo động.

Trên màn hình vốn hiển thị ra màu đỏ nhưng trong nháy mắt chuyển thành màu khác.

"Màu cam?!"

Tận mắt thấy trên máy định vị từ màu đỏ chuyển thành màu cam, gã đại ca lập tức biến sắc.

Thiết bị dò tìm có rất nhiều màu sắc, phân chia thành nhiều cấp bậc cho đủ các loại người biến dị.

Màu đỏ là tượng trưng cho biến dị thể chất cấp A. Màu cam là thuộc biến dị thể chất cấp S. Màu vàng là cấp S+, màu xanh lá là cấp SS, màu đen là đại biểu cho siêu cấp SSS.

"Đội trưởng, biến thành màu xanh lá rồi!"

Bỗng một người trong đám mặt mũi tràn đầy run sợ hét lên bằng hoảng.

Gần đây đang xuất hiện thể chất biến dị thuộc cấp SS ư?!

Nhưng lúc gã đại ca nhìn về phía màn hình hiện tại thì từ xanh lá đã lên thành màu đen mất rồi.

"SSS?!" Thấy vậy gã đại ca run lấy bầy, cánh giác dò xét bốn phía xung quanh.

Chỉ có điều trên bãi biển này trừ bọn chúng ra thì căn bản không có ai khác.

"Tẹt tẹt tẹt tẹt tẹt!"

Trong thiết bị vang lên từng hồi còi báo động rùng động. Ngay càng đình tai, y như báo động khẩn cấp của ngày tận thế đến gần đang gào thét gầm rú.

"Nhất định là đã xảy ra trục trặc rồi."

Lông mày gã cầm đầu cau chặt lại. Làm sao trên thế giới này lại tồn tại người biến dị thể chất cấp SSS được.

"Đội trưởng, anh nhìn người phụ nữ kia kia!"

Nghe thế, gã ta ngoảnh đầu nhìn về phía "Lâm Yên".

"Sao lại có thể thế được?!"

Chỉ thấy "Lâm Yên" lúc này lại một lần nữa đứng dậy, cái lưới điện quanh người phát ra tia điện khủng khiếp cũng không hề bị mất tác dụng gì.

Một giây sau trước con mắt của bao nhiêu người, "Lâm Yên" hơi hợt xé lưới điện ra, tiện tay ném sang một bên.

"Thiết bị dò tìm xảy ra vấn đề thì vũ khí không chế này cũng xảy ra vấn đề." Gã đại ca lẩm bẩm trong miệng.

"Đội trưởng để tôi đi xử lý đi. Hiện giờ cô ta cũng không còn bao nhiêu sức chiến đấu." Trong đám người có tay đàn ông mặt thoẹ nhanh chóng tiến về phía "Lâm Yên".

Ngay tức khắc, tên mặt thoẹ này tới cạnh "Lâm Yên", lạnh lùng lên tiếng: "Mày thức thời chịu trời hay tao ra tay động thủ?."

"Lâm Yên" vẫn đứng nguyên tại chỗ, lục lọi trong túi xách của mình như đang tìm cái gì đó.

"Xem ra mày cũng thật sự quật cường đấy." Tên mặt thoẹ cười lạnh.

"Lâm Yên" lục túi một lúc, đôi mắt đột nhiên nhìn thẳng tên mặt thoẹ.

"Có lừa không?."

"Lâm Yên" nhàn nhạt mở miệng hỏi.

"Muốn chết à!" Tên mặt thoẹ bị thái độ dửng dưng của cô gái chọc điên, vừa gầm quát tháo vừa tung chiêu đánh phủ đầu "Lâm Yên".

"Rầm!"

Chỉ nghe thấy một tiếng nặng nề vang lên.

Trước những con mắt khó tin của tất cả, chỉ thấy tên mặt thoẹ này ngã lăn quay ra đất hôn mê bất tỉnh. Còn lại không một ai thấy "Lâm Yên" ra tay thế nào.

Lúc này, "Lâm Yên" đẩy vai trái của tên mặt thoẹ này sang một bên rồi lục túi của thằng này.

Ngay sau đó "Lâm Yên" tìm thấy chiếc bật lửa trong túi áo của tên này.

Tiếp theo, "Lâm Yên" tiện tay ném thẳng cẳng tên mặt sẹo này vào vùng nước biển cách đó không xa.

- - -

Hôm nay một vài người trong team bị ốm nên đi trễ, mong các ái phi thông cảm(((((((. Mới vừa hôm qua nhắc các ái phi đừng để bị cảm mà hôm nay các vị trong nhà chúng ta đã ốm giờ què hết cả. Có thể trong mấy ngày tới đây còn trễ nữa nên mọi người ngủ sớm đi nhé, đừng chờ. Chúng tớ sẽ cố gắng hoàn thiện nhanh nhất có thể.

Ở đây truyện đi theo diễn biến này có lẽ đã đoán ra phần nào, chắc hẳn ai cũng biết đó có thể là phòng thí nghiệm đào tạo ra những người bị đột biến gen, có năng lực "siêu nhiên". Xin nhắc lại lần nữa là thể loại đã ghi rõ có yếu tố viễn tưởng~

Các ái phi chắc biết "Lâm Yên" trong ngoặc kép này là ai rồi đúng không? *Phân kích* Ngoài ra khảo sát nhẹ một tý cho vui. Mọi người là nhà trai hay nhà gái? Ý là nhà họ trai/họ nội (theo Bùi Duật Thành) còn nhà gái/nhà ngoại (Lâm Yên)?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 246: Dám miệt thị bọn tao?

Edit: Er

Beta: Byun

"Lâm Yên" vẫn đứng nguyên tại chỗ, thân nhiên vuốt vuốt cái bật lửa trong tay, bỗng một âm thanh "bùm" như động đất vang lên.

Trong đêm, ánh lửa sáng bùng lên, thuốc lá đã bén lửa, khói trắng bay lượn lơ giữa bóng tối.

"Lâm Yên" vẫn đứng im ở đó, đôi mắt lạnh lẽo từ từ quét qua mấy người đang đứng ở đó.

Nhưng lúc đôi mắt "Lâm Yên" đối diện với hai người một nam và một nữ kia thì bọn họ theo phản xạ tránh né ánh mắt ấy.

Cũng không biết tại sao lại có một áp lực vô hình khiến cho tim của họ đập mạnh lên, trong lòng thấy hơi lạnh.

Gã đại ca sau khi đối mặt với đôi mắt lãnh lẽo thấu xương, không có chút cảm xúc nào của "Lâm Yên" thì sắc mặt hắn ta có chút không được tự nhiên.

Lúc này, gã ta nhìn chằm chằm vào "Lâm Yên", một ý cười lạnh nhạt từ trong miệng phát ra: "Quả nhiên thật đúng là đã xem thường mày rồi, thế mà còn sức để chiến đấu."

"Đội trưởng, tốc chiến tốc thắng đi. Trong đội có người bị thương." Một tên trai trẻ trong số đó nhìn về phía tay có vết sẹo trên mặt đang lặn lội từ dưới biển lên, nhẹ giọng mở miệng nói.

"Mà tôi cảm thấy cô ta... Hình như có chút kì lạ, không biết có phải là tại cảm giác của tôi sai hay không nữa..."

"Vừa rồi thiết bị dò tìm đã vang lên báo động nhắc nhở. Có người biến dị thể chất cấp SSS, nói không chừng gần đây thật sự là có người thuộc cấp SSS xuất hiện, nơi này không nên ở lại lâu."

Nghe thấy vậy gã đại ca trầm tư một lát sau đó gật đầu, bỗng gã ta giơ tay lên phẩy một cái ra hiệu.

Một giây sau, "Lâm Yên" lại bị bọn chúng vây lại.

Chỉ có điều tiếng cảnh báo của thiết bị dò tìm trên người gã đàn ông kia càng ngày càng đinh tai nhức óc khiến cho tâm người khác hoảng loạn. Gã ta cau mày nhìn thiết bị dò tìm rồi tiện tay ngắt nguồn điện của thiết bị đi.

...

Đối mặt với mấy người đang vây xung quanh, "Lâm Yên" vẫn đứng yên không động đậy. Về mặt ấy vẫn điềm nhiên giống y như đang nhìn một đám tôm tép không đáng lọt vào mắt.

"Mẹ nó, một á thể chất cấp A mà dám miệt thị bọn tao?!"

Về lãnh đạm, điềm nhiên và cao ngạo như có từ khi sinh ra của "Lâm Yên" khiến một gã trai trẻ trong số đó run rẩy, buột miệng chửi.

"Đánh gãy tay chân của nó đi, làm nó quỳ xuống đất cầu xin chúng ta tha thứ!"

"Ha ha ha, tay chân đều bị đánh gãy thì sao mà quỳ xuống xin tha được nữa?"

"Đúng là không được thật. Vậy thì nằm xuống mặt đất cầu xin tha thứ cũng được."

Tuy thế, đối với tiếng cười đầy trào phúng châm chọc và khiêu khích của bọn chúng: "Lâm Yên" không hề bị lay động, tay phải vẫn đang vuốt vuốt chiếc bật lửa.

"Mẹ nó! Mày đúng là muốn chết mà!"

Vừa dứt lời thì trong chớp mắt tất cả bọn họ cùng nhau xông lên đánh về phía "Lâm Yên".

Nắm đấm của họ cực kì mạnh, một quyền vung ra nếu bị trúng đòn thì đừng nói đến cơ thể con người làm bằng xương bằng thịt này mà ngay cả tảng đá lớn cũng bị đập nát.

"Bốp!"

"Lâm Yên" lúc này vẫn đứng yên không nhúc nhích thì bỗng nhiên hơi cử động, tùy ý bắn chiếc bật lửa trong tay.

Bật lửa bắn ra trong nháy mắt

giống hệt như mũi tên rời khỏi dây cung, lao với tốc độ nhanh vô cùng về thành một đường cong trên không trung.

Bất chợt "bùm" một tiếng vang nhỏ, tên đàn ông trẻ tuổi nhất xông lên đầu tiên bị bật lửa đập trúng mặt, lúc ấy bật lửa hình như đã bị nổ tung.

Mảnh vỡ của bật lửa cắm sâu hoắm vào trong da thịt của hắn ta, mà chỉ với lực bắn chiếc bật lửa này thôi đã khiến cho hắn ta bay ra ngoài mấy mét.

"A...Mặt của tôi!"

Mí mắt của tên đó hình như sắp rách, ánh mắt dữ tợn như muốn ăn tươi nuốt sống "Lâm Yên". Nếu ánh mắt có thể giết người thì e là lúc này "Lâm Yên" đã chết hàng ngàn lần rồi.

Lúc này, chỉ còn lại mấy người nam nữ trẻ đang nhìn nhau. Cầm bật lửa mà đã thương được người khác?

May thay cái bật lửa đấy chỉ làm bằng nhựa plastic, nhưng nếu là làm bằng đồng hoặc sắt thì...

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 247: Kẻ ác tự có người ác trị

Edit: Er

Beta: Sun

"Tất cả cùng xông lên, không cần phải nương tay." Gã cầm đầu bỗng dưng lạnh lùng nói.

"Vút!"

Nhận được mệnh lệnh của gã ta, giây tiếp theo một ả đàn bà trong số đó nhanh chóng tung đòn về phía "Lâm Yên" với lực cực mạnh. Không tin nổi được một quyền này vung lên lại mang theo âm thanh rít gió giữa không trung.

"Lâm Yên" lờ mờ cô ả đang vung nắm đấm về phía này, chưa kịp nhìn thấy "Lâm Yên" có bất kỳ động tác gì thì ngay lập tức tiếng hét thảm thiết của con ả này gào lên. Khuôn mặt vì phải chịu đau đớn kịch liệt mà vặn vẹo méo mó, bước chân xiêu vẹo sau đó ngã xuống bờ cát, ngất lịm đi.

Tiếp theo đó chỉ nghe thấy tiếng "rầm" không ngừng vang lên bên tai.

Cơ thể bọn chúng nhẹ như một mảnh giấy bị bão táp hất văng xuống biển.

"Đội trưởng!"

Dưới tình thế cấp bách, vài tay nam nữ còn lại vội vàng nhìn về phía gã đại ca.

Vừa dứt lời, gã ta cười lạnh một tiếng sau đó vung nắm đấm đánh về phía "Lâm Yên".

Tuy nhiên "Lâm Yên" vẫn đứng im, từ đầu đến cuối không di chuyển chút nào mà chỉ duỗi ra một ngón tay, cản trước người.

"Ha ha ha... Mày thực sự rất... Đáng yêu!"

Gã ta thấy thế lớn tiếng cười to, đáy mắt hiện ra một vết khát máu điên cuồng. Một con ranh thể chất cấp chỉ đến A lại dám dùng một ngón tay để cản một đòn toàn lực của người thuộc thể chất cấp S?!

Đây chẳng phải là muốn chết hay sao?

"Rầm rầm!"

Ngay tức khắc những tiếng nặng nề vang lên.

Lúc này đám người còn lại nhìn "Lâm Yên", trong con mắt bọn chúng ai cũng rụt lại.

Nụ cười trên mặt của gã đại ca này lập tức cứng đờ, không thể tin được nhìn "Lâm Yên".

Con ranh này... Không chỉ dùng một ngón tay cản một chiêu xuất ra toàn lực của gã ta mà thậm chí còn khiến cho cả người gã run lên bần bật...

"Chuyện này không thể thế được..." Ông ta lắc đầu với ánh mắt đầy run sợ: "Lừa người!"

Gã còn chưa kịp phản ứng thêm thì "Lâm Yên" đã dùng hai ngón tay cái và ngón trỏ lập tức bóp cổ và nhấc bổng lên rồi khỏi mặt đất dưới vẻ mặt đầy kinh sợ của gã.

Y có giấy giũa như thế nào cũng không thoát khỏi bàn tay của "Lâm Yên", giống như một ngọn núi lớn đổ xuống đè bẹp khiến y không thể thở nổi.

"Mày..."

Bây giờ cả người gã ta đã thấm ướt mồ hôi lạnh nhìn cô gái trước sau như hai người khác nhau. Trong đáy mắt lộ ra một tia e sợ.

"Không... Không có khả năng... Cấp A... Không có khả năng!"

Gã nhìn chằm chằm "Lâm Yên", cảm xúc hoảng loạn như sắp mất khống chế.

Chỉ có điều cô gái trước mặt lại không hề lên tiếng một câu nào. Cả người giống như dòng sông băng

lạnh lẽo đã chảy nghìn năm làm cho người ta không thể thở nổi, muốn thoát khỏi nơi này.

Gã ta vừa dứt lời thì ngay lập tức cảm nhận được sức lực lòng bàn tay "Lâm Yên" càng ngày càng kinh người hơn.

Nhiều nhất gã chỉ trong vòng mấy hơi rồi mặt đỏ bừng, sau đấy hoàn toàn ngất luôn tại chỗ.

Ngay lập tức, "Lâm Yên" tiện tay vứt cơ thể mềm nhũn của gã đàn ông này sang một bên.

Một lát sau, "Lâm Yên" bóp hết mẫu tàn thuốc đã cháy hết, nhẹ nhàng bỏ vào túi rồi quay đầu đi thẳng khỏi bãi biển.

...

"Lồm bồm lồm bồm..."

Chờ "Lâm Yên" đi khỏi, hai tay của tên cà lăm mới giờ lên từ mặt nước bám lấy bờ biển bò lên.

"Tôi... Tôi... Tôi tôi... Lặc Lặc... Cái đi!"

Tên cà lăm trông mặt mũi khá sáng sủa này nhìn rất lâu theo bóng lưng của "Lâm Yên" rồi đi.

"Kê... Kê ác... tự... tự có... người ác... trị, đừng... đừng phải... Cọng rom cứng... Góc rạ rồi!" Tay cà lăm liếc gã đàn ông đang hôn mê bất tỉnh tại chỗ, nở nụ cười lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 248: Tại sao cô gái này lại kinh khủng như vậy?

Edit: Er

Beta: Cá

Lúc này, "Lâm Yên" vẫn đang đi bộ lang thang trên con đường nhỏ không rõ địa chỉ cụ thể.

Ánh mắt cô nhanh chóng từ lạnh lùng biến thành mơ màng, sau đó khôi phục lại ánh mắt trong veo.

Lâm Yên giật cả mình, theo bản năng nhìn bốn phía dò xét.

Ngay tức khắc, cô ngơ ngác đứng ở đó.

Bãi biển đâu? Còn nữa... Mấy đám thanh niên nam nữ trước đó muốn bắt cô cũng không thấy bóng dáng đâu cả.

Lông mày Lâm Yên cau lại, chẳng lẽ cô lại bị bệnh rồi à?

Trí nhớ của cô chỉ dừng lại lúc cô bị vật như lưới điện bao trùm. Sau đó trong đầu hiện ra rất nhiều hình ảnh hỗn loạn, mà những chuyện xảy ra tiếp theo thì cô lại không còn có bất cứ ấn tượng gì. Nơi đây cách bãi biển cũng không xa lắm.

Lâm Yên quan sát bốn phía.

Chỗ này là một con đường nhỏ, ngày bình thường rất ít người qua lại, nhất là vào ban đêm.

Sau đó Lâm Yên cảm thấy đầu có chút choáng váng, thế là cũng không nghĩ tới chuyện những hình ảnh nữa, tìm một chỗ ngồi xuống.

Không biết vì sao cô luôn có cảm giác cả người mình mềm nhũn. Y như tất cả sức lực đều bị rút sạch, không chỉ có thế, đầu còn hơi đau nhức.

Lâm Yên cảm giác mình hình như là đã uống say. Ngoại trừ đầu đau nhức thì còn có chút chóng mặt.

Rốt cuộc trước đó đã xảy ra chuyện gì?!

Cô nghĩ rất lâu nhưng không thể nhớ được gì cho dù là một chi tiết rất nhỏ.

...

Bãi biển.

Lúc này, cái đám người kia đã toi tả, cạn kiệt sức lực đang lội từ dưới nước biển lên.

Ai ai cũng ướt nhẹp, sắc mặt trắng bệch, cả người không kín được mà run lẩy bẩy. Nhất là gã đại ca đã tỉnh lại kia, trong mắt gã ta đầy sợ hãi.

Tất cả hành động của cô gái biến dị thuộc thể chất cấp A kia đã hoàn toàn vượt ngoài tầm kiểm soát của bọn họ.

Sao người thể chất cấp A tầm thường lại có thể đáng sợ như thế được?

"Đội trưởng, báo cho cấp trên đi... Con nhãi vừa rồi quá kinh khủng, tuyệt đối không phải là người mà chúng ta có thể xử lý!"

Một cô ả trong đám lên tiếng, nói với gã đại ca.

"Thế mà cô ta không giết chúng ta, thật khó mà tin nổi. Tôi còn tưởng hôm nay tôi sẽ chết chắc..."

Trên mặt tên có vết sẹo do dao chém nhớ lại cảnh trước đó, lập tức hoảng đến nỗi không rét mà run lập cập.

"Tại sao cô ta lại kinh khủng như vậy, không phải chỉ là thể chất cấp A thôi sao?!"

Sắc mặt gã đại ca âm trầm, nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"Thông báo cho cấp trên đi!" Một lát sau, gã ta lạnh giọng quát.

"Đội trưởng, chúng ta cứ đi trước đã. Chờ lúc nữa cô ta quay lại thì... Chúng ta sẽ gặp nguy hiểm!"

"Tôi biết một con đường nhỏ, chúng ta đi đường vòng đi. Mịa nó, thật là xui xẻo, đụng phải quái vật biến thái!"

Dứt lời, bọn họ đỡ nhau, lắc lư đi về phía con ngõ nhỏ....

Chưa đi được bao lâu thì tên mặt sẹo thấy có người ngồi ngay giữa lối đi, đầu hơi nghiêng nghiêng như đang suy tư cái gì.

"Cút ngay!"

Vốn tâm trạng lúc này của hắn ta không tốt nên thấy có người ngồi giữa đường đã thuận miệng chửi.

Lâm Yên đang tự hỏi rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì thì bị tên mặt sẹo quát to một tiếng kéo về hiện thực.

Cô xoay người lại, nhìn về phía tên mặt sẹo đang đứng.

Lúc Lâm Yên quay đầu lại nhờ có ánh trăng chiếu sáng nên hắn ta ngay lập tức thấy rõ khuôn mặt Lâm Yên.

"Á!"

Gần như là trong nháy mắt gã đó hít sâu một hơi, hai chân lùi lại mấy bước cho đến khi lão đảo ngã ngồi trên mặt đất.

Mà sau khi Lâm Yên thấy rõ cái đám thanh niên đang ướt sũng như chuột lột này, theo bản năng mà sững người.

Bỗng cô lập tức đứng lên, đẩy mắt đầy về đề phòng.

Nhóm người này rốt cuộc là có lai lịch gì mà như âm hồn bất tán vậy? Cô đi đến đâu là đuổi đến đó sao?!

- - -

Ừm, sau hai hôm ốm vật vã trên giường thì mình đã trở lại rồi đây (— —)

Năm học mới thế nào rồi các tình yêu?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 249: Cô đừng tới đây!

Edit: Er

Beta: Cá

"Cô cô cô... Cô... Là cô!" Tên mặt sẹo đầy hoảng sợ, tay chỉ vào Lâm Yên.

Hai tay hắn chống xuống đất, hai chân khua khoắng đập lung tung, bỏ giạt lùi về phía sau, hận không thể để ba mẹ đẻ ra mình ra có mấy cái chân.

"Âm hồn bất tán!"

Ý lạnh trong mắt Lâm Yên lóe lên, không đợi hắn ta kịp mở miệng đã lao tới nhanh như gió đi, dơ chân lên hung hăng đập vào người tên mặt sẹo một cái.

Ngay tức khắc hắn ta bị Lâm Yên đập bay, cả người hết như một con quay, trực tiếp lăn đến cạnh chân gã đại ca.

Không còn hơi đâu mà kêu đau, tên mặt sẹo hoảng sợ nhìn về phía đám người vội la lên: "Chạy mau đi, con nhãi kia cố ý ở đây chờ chúng ta đấy. Cô ta muốn giết chúng ta!"

"Hả?!"

Hắn vừa dứt lời, sắc mặt gã đại ca và đám người kia đều lập tức tái mét.

Lúc này mọi người dõi theo ánh mắt của tên mặt sẹo, nhìn về phía trước.

"Đừng tới đây! Cô đừng tới đây!"

Tên mặt sẹo nhìn chằm chằm Lâm Yên đang cực kỳ tức giận, trên mặt đầy sợ hãi.

Lâm Yên: "..."

Tình huống gì đây? Bản thân cô không phải là đối thủ của bọn hắn, nên sợ nên chạy không phải là cô sao?

Dựa theo suy nghĩ logic thì những người này không phải vẫn đang tìm cô khắp nơi, muốn bắt cô về sao?

Chỉ là chuyện khiến cho Lâm Yên không thể nào hiểu được chính là lúc này những người đó nhìn thấy cô giống như là nhìn thấy quỷ vậy.

Phần nộ, xấu hổ, sợ hãi, khủng hoảng... Biếm cảm trên mặt bọn họ giống như ngũ vị tạp trần* vậy.

(*) Ngũ vị tạp trần: ngọt mặn đắng chua cay cùng lúc, ý chỉ cảm giác phức tạp hỗn độn. Ở đây ý là cảm xúc của đám người kia nhiều thứ đan xen, rối loạn.- Bản edit được cập nhật và hoàn thiện nhất tại: https://www.wattpad.com/user/Meow_team và <https://meowteam.home.blog/>

Sắc mặt Lâm Yên kỳ quái, thử đi lên phía trước thăm dò một chút.

Kết quả, Lâm Yên chỉ tiến lên một bước thì mấy người kia lùi về phía sau mấy bước.

"Cô làm gì vậy, cô muốn thế nào?"

Một cô ả còn trẻ trong số đó nhìn thấy Lâm Yên bước lên thì gần như hét lên.

"Rốt cuộc các người muốn gì?" Lâm Yên nhìn đám người trước mặt, lạnh lùng quát.

Bản thân cô căn bản là không biết bọn họ, nhưng những người này lại ra tay với cô, còn lấy cả lưới điện giật cô, suýt chút nữa thì cô bị giật chết.

Tuy vậy Lâm Yên vẫn không thể nhớ ra tốt cùng là trước đó đã xảy ra chuyện gì. Nhưng cũng rất có thể là do lưới điện nên cô hoàn toàn bị mất không chế, thoát khỏi lưới điện rồi chạy ra ngoài.

Nhưng không ngờ rằng những người này lại đuổi theo mình.

Cô đáng tiền như vậy sao?

Lúc này, mọi người nghe Lâm Yên nói vậy thì ai cũng giống như đã đớp phải ruồi và cảm thấy buồn nôn.

Ở bãi biển cô ta đánh bọn họ gần chết, chỉ kém chút nữa thôi là họ đã bị giết chết... Không chỉ có vậy còn ở chỗ quái quỷ này cản đường.

Đây chính là không muốn cho bọn hắn một cơ hội sống mà, bây giờ tên biến thái này còn hỏi bọn hắn muốn gì?!

Bọn họ muốn gì? Muốn ba mẹ sinh ra mình có mấy cái chân để có thể chạy nhanh hơn có được không?!

"Đừng tới đây! Nếu cô tới đây... Chúng tôi sẽ... Không khách sáo đâu!"

Trên trán tên mặt sẹo đồ đầy mồ hôi lạnh, nhìn về phía Lâm Yên nạt nố.

"Khách sáo?"

Nghe hắn ta nói vậy, Lâm Yên cười.

Mấy người có khách sáo à?

Chỉ là biểu hiện của đám người này khiến cho Lâm Yên không thể hiểu nổi.

Trước đó còn hung ác vô cùng, đòi đánh đòi giết, bây giờ nhìn thấy cô thì lại y như nhìn thấy Diêm Vương.

Chẳng lẽ, trước đó cô thật sự không khống chế được nên hoàn toàn bị mất kiểm soát sao?

"Hiểu lắm rồi, cô cứ đứng đây đừng nhúc nhích. Đúng đúng đúng, cách chúng tôi một khoảng này là được, tôi sẽ giải thích với cô, tất cả chỉ là hiểu lầm thôi."

Gã đại ca nhìn sắc mặt Lâm Yên tinh bơ liền la lớn.

"Ồ?"

Lâm Yên nhìn chằm chằm gã ta, lạnh nhạt cười: "Vậy mày nói xem là hiểu lầm gì?"

- - -

Vote đi các tình yêuuuu >~<

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 250: Chúng tôi thành thật xin lỗi cô!

Edit: Nhan Tịch

Beta: Cá

Mặc dù Lâm Yên cũng không rõ trước đó đã xảy ra chuyện gì nhưng mà xem thái độ của bọn chúng hình như rất sợ hãi cô thì phải.

Trong lòng Lâm Yên cũng hơi nghi ngờ.

Mỗi khi hoàn toàn mất kiểm soát thì lúc tỉnh lại cô cũng có một ít trí nhớ có liên quan.

Vậy nhưng lần này lại hoàn toàn không có bất kỳ trí nhớ gì về những chuyện ban nãy cả, căn cứ vào lẽ thường và kinh nghiệm để phán đoán thì cô không bị hoàn toàn mất kiểm soát mới đúng.

Nhưng nếu như không hoàn toàn mất kiểm soát thì lấy năng lực của bọn người này, đặc biệt là cái tên đội trưởng dẫn đầu kia, mắc cái quái gì mà sợ hãi cô thế chứ?

"Thật ra là do chúng tôi tìm nhầm người. Người lúc trước tìm không phải là cô đâu. Chúng tôi thành thật xin lỗi cô, cô xem như thế có được không?"

Gã đại ca nhìn chằm chằm vào Lâm Yên, âm thầm nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng khuôn mặt lại nịnh nọt đầy tươi cười.

"Hiểu lắm?"

Lâm Yên khẽ cau mày.

Gã này đang tưởng cô là con đàn chắc?

Tuy rằng những chuyện xảy ra lúc sau là do trí nhớ của cô lại bị gián đoạn nên không thể nhớ ra được, nhưng những chuyện lúc trước cô cũng có quên đâu.

Dùng cái máy định vị chó má gì đó để kiểm tra thân thể cô, đo lường ra thể chất cấp A còn muốn bắt cô đem bán lấy tiền.

Chỉ là, nhìn trạng thái của bọn họ hiện giờ chắc cô có thể tra hỏi được một ít chuyện. Gã đại ca vừa định nói gì thì Lâm Yên đã mất kiên nhẫn nói: "Đừng có nói chuyện vô nghĩa với tao nữa, tao hỏi mày, em trai tao đang ở đâu."

"Hả?"

Lâm Yên vừa dứt lời, đám người ở đây đều sững sốt.

Em trai của cô ta ở đâu? Em trai của cô ta rốt cuộc là ai vậy? Ai mà biết em trai của người phụ nữ quái dị này là ai đâu chứ?!

Đừng nói là em trai của cô ta, ngay cả cô ta là ai, bọn họ cũng không biết có được không?!

"Bà cô à, chúng tôi thật sự không biết em trai của cô. Không chỉ không biết em trai của cô mà ngay cả cô là ai chúng tôi cũng không biết."

Gã đại ca nhìn Lâm Yên, vội vàng mở miệng nói.

Người phụ nữ này khủng khiếp đến mức nào bọn họ sớm đã đã lĩnh giáo rồi. Trước mắt bọn họ chỉ muốn bảo vệ tính mạng mà thôi.

"Không quen biết tao?"

Lâm Yên liếc mắt nhìn qua bọn người này, cười lạnh nói: "Coi tao là con khờ à?"

"Không không không, ngài thật sự hiểu lầm rồi. Chúng tôi mà quen biết em trai của cô hoặc là bắt em trai của cô, chúng tôi sẽ bị trời giáng trúng năm tia sấm sét!" Tên mặt sẹo vội vàng nói.

"Bọn mày bắt em trai tao?"

Về mặt Lâm Yên lập tức thay đổi.

Tên mặt thẹo: "..."

Gã đại đội trưởng: "..."

Người phụ nữ này dùng lỗ tai đi nghe người ta nói chuyện mà cũng cần chọn lọc những gì nghe được nữa à?!

Con mịa nó, bọn họ bắt em trai của cô ta lúc nào?

"Bọn mày rốt cuộc là ai? Tại sao lúc trước lại tấn công tao?"

Lâm Yên nhìn đám người tiếp tục hỏi dồn.

"Chúng tôi..."

Gã mặt thẹo vừa muốn nói chuyện, nhưng lời đến cửa miệng thì sắc mặt khế đổi. Hình như ý thức được điều gì, vội vàng ngậm miệng lại, không hề nói thêm câu nào. "Chạy!"

Gã đại ca nhìn Lâm Yên chăm chăm, cắn chặt răng, chột hết lớn với đám người. Trong phút chốc đám thanh niên này hành động gần như giống nhau, vất chân lên cổ bỏ chạy.

Thấy thế, Lâm Yên theo bản năng muốn đuổi theo.

Nhưng mà vừa mới nhấc hai chân lên rồi lại cảm thấy có gì đó sai sai. Nếu cô thật sự đuổi theo bọn họ, nhiều người như vậy, còn có cả lưới điện, cô cũng đánh không lại! Hơn nữa bọn họ là ai cô cũng không rõ, không suy nghĩ kỹ mà lại đuổi theo tuyệt đối không phải là hành động lý trí.

Con chó nóng nảy còn nhảy rào, hướng chỉ là người.

Bất đắc dĩ Lâm Yên chỉ có thể trở mắt nhìn bọn chúng chạy thoát. Nghi ngời một lát, đầu Lâm Yên tỉnh táo hơn rất nhiều. Vốn muốn lấy điện thoại đi động ra nhìn thời gian, trong túi ngoại trừ điện thoại đi động..

Lâm Yên nhìn chăm chăm lửa tàn của điều thuốc bị bóp tắt, rơi vào trầm tư.

- - -

Hôm nay có một nàng editor mới gia nhập với nhóm~ Nhiệt liệt hoan nghênh nào.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 251: Đúng là rất lợi hại

Edit: Nhan Tịch

Beta: Cá

Lâm Yên nhìn lửa tàn của điều thuốc ở trong tay về mặt cổ quái.

Cái tàn thuốc này thật sự được móc ra từ trong túi của cô sao? Nhưng cô không hút thuốc là mà. Tại sao lại có tàn thuốc được?

Lâm Yên cũng không suy nghĩ nhiều, xoay người rời khỏi nơi này.

Về tới nhà cũ thì trời đã khuya. Đại sảnh ở nhà cũ chỉ còn lại có một người là em họ Hạ Nhạc Phong.

"Chị Yên, chị đi đâu vậy? Muộn thế này rồi mới trở về." Hạ Nhạc Phong nhìn về phía Lâm Yên nhanh lẹ hỏi.

"Đi ra bãi biển hóng gió."

Lâm Yên nhìn Hạ Nhạc Phong nhẹ nhàng cười.

Những chuyện đêm nay gặp phải Lâm Yên cũng không có ý định nói với bất cứ ai, cũng hoàn toàn không cần thiết.

Sáng sớm ngày mai là vòng loại trực tiếp của đội đua và làm hoa tiêu của Hạ Nhạc Phong, đêm nay Lâm Yên cũng ở lại nhà cũ.

"Tiểu Phong, đã trẻ thế này sao còn không đi ngủ đi." Lâm Yên nhìn Hạ Nhạc Phong, mở miệng nói.

"Chị Yên, em có chút khản trương." Hạ Nhạc Phong nhìn về phía Lâm Yên, khẽ thở dài.

Đối với vòng loại trực tiếp vào ngày mai, Hạ Nhạc Phong không chán chẵn, tự tin lắm.

"Không sao đâu, thả lỏng người đi." Lâm Yên nhìn Hạ Nhạc Phong cười cười.

"Haizz..." Hạ Nhạc Phong lắc đầu, "Chị Yên, chắc chị không hiểu rõ lắm về vấn đề liên quan đến đội đua. Thật ra xét về thực lực đội đua xe của Hạ gia chúng ta, muốn thắng trận thi đấu với hai đội xe vào ngày mai thật sự rất khó!"

Ngay từ đầu đội xe Hạ gia chỉ còn một số tay đua và hoa tiêu có danh tiếng, tất cả các trận đấu có quy mô lớn nhỏ thì còn có thể thử liều mạng một lần.

Nhưng mà cho đến ngày hôm nay, kể cả hoa tiêu và các tay đua bởi vì đội đua xe của Hạ gia xuống dốc nên đã sớm rời khỏi đội đến đội đua khác rồi.

Hiện nay đội đua của Hạ gia căn bản không chịu nổi một kích này, chỉ có thể đi lót để cho người ta thôi.

"Tiểu Phong vẫn chưa thi đấu mà, kết quả ra sao không ai có thể nói trước được, phải không?"

Lâm Yên nhìn Hạ Nhạc Phong, nở nụ cười.

"Chị Yên, chủ yếu là năng lực của em quá kém. Hơn nữa tâm thái cũng không được tốt lắm, em sợ liên lụy đến anh Minh Khai và toàn bộ đội đua... Nếu đội xe thật sự giải tán..." Hạ Nhạc Phong cau mày lại.

Lâm Yên: "..."

Thật ra đối với những chuyện mà Hạ Nhạc Phong đang lo lắng Lâm Yên cũng có thể hiểu được.

Dù sao trận chiến ngày mai có ý nghĩa rất quan trọng đối với đội đua của Hạ gia. Nếu thua trận thi đấu này thì đội đua xe Hạ gia rất có thể phải giải tán.

"Đúng rồi chị Yên, mấy hôm nay em đang xem giải đấu quốc tế theo thể thức vòng tròn hạng hai."

Bỗng nhiên, Hạ Nhạc Phong lại chuyển chủ đề nhìn về phía ti vi ở đại sảnh.

Hiện tại trên ti vi đang chiếu tin tức về cuộc thi đấu toàn thế giới về giải đấu này, những chiếc xe đang chạy lướt qua nhau.

"Đây là giải đấu theo thể thức vòng tròn hạng hai toàn thế giới." Lâm Yên theo bản năng mở miệng nói.

Nghe tiếng, Hạ Nhạc Phong hơi sùng sốt: "Chị Yên, chị biết giải thi đấu quốc tế này à?"

Lâm Yên gật đầu nói: "Ừm... Biết một chút."

"Trận này là trận mà Lăng Mãng đại thần thành danh đấy."

Hạ Nhạc Phong cười nói: "Chị Yên chị xem, chính là chiếc xe đua màu đỏ đó đó, quá ngẫu... Lăng Mãng đại thần chính là học trò của Tử Thần đường đua Yeva."

"Đúng là rất lợi hại." Lâm Yên nói.

"Em nghe nói, ở nước ngoài hiện đang muốn quay một bộ phim điện ảnh về đua xe lấy giải đấu theo thể thức vòng tròn hạng hai trên thế giới làm bối cảnh. Vai chính chính là Lăng Mãng đại thần!"

"Ồ?" Lâm Yên đẩy về kính ngạc, "Lăng Mãng đi đóng phim điện ảnh á?"

"Không phải là Lăng Mãng đại thần đi đóng phim điện ảnh mà nam chính phim này dựa trên hình tượng của Lăng Mãng. Hiện tại chỉ thiếu mỗi nhân vật Tử Thần đường đua Yeva thôi. Hình như phim này là về tình cảm, kết cục cuối cùng là Tử Thần đường đua Yeva và Lăng Mãng thi đấu với nhau. Tuyệt đối đáng được chờ mong, chỉ tiếc người đóng vai Tử Thần đường đua Yeva đến bây giờ cũng chưa quyết định." Hạ Nhạc Phong nói.

- - -

Ồm, vote đi các tình yêu ~

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 252: Nguyện vọng của cậu sẽ được toại nguyện

Edit: Kali

Beta: Sun

Lâm Yên ngồi trên ghế salon ăn táo, thấy vẻ mặt Hạ Nhạc Phong có chút kích động mà hơi khó hiểu.

Ở nước ngoài đang phát hành loại series điện ảnh này? Sao cô lại không biết nhỉ?

Theo Hạ Nhạc Phong kể thì nhân vật chính của bộ phim này là Lăng Mãng, mà casting của Tử Thần đường đua Yeva chỉ là một mảnh khoé của bộ phim. Đứng trên đỉnh cao tại sân đấu, Tử Thần đường đua Yeva xuất hiện để so tài một trận với học trò của mình - Lăng Mãng.

Cho dù là như vậy đi nữa thì nhà sản xuất cũng cần phải thông báo cho Tử Thần đường đua Yeva là cô chứ!

Mà suy nghĩ kỹ một chút, cô cũng đã bị cấm thi đấu rồi, coi như là nhà sản xuất phim muốn tìm cô thì đi đâu để tìm chứ.

Lâm Yên đoán chừng nhất định là Lăng Mãng tự ý quyết định, đồng ý với bên làm phim có thể dựa vào hình tượng ban đầu của cậu ta và thầy mình - Tử Thần đường đua Yeva để casting đồng thời quay phim.

Chỉ có điều đánh vào lá cờ tình xưa là có ý gì? Cô cũng chưa chết mà...

Thoáng qua trong chớp mắt, trong đầu Lâm Yên lại hiện ra một cảnh tượng.

Tại đường đua đỉnh cao, Lăng Mãng vất vả dốc hết sức lực để giành được ngôi vị quán quân.

Trên đường đua, mặt trời ngả dần về hướng Tây. Lăng Mãng ôm mũ bảo hiểm với vẻ mặt sa sút, sau đó nhớ về người thầy của mình - Tử Thần đường đua Yeva.

Ánh nắng chiều tà rơi nghiêng, nhuộm vàng một góc trên đường đua ôm lấy bóng lưng Lăng Mãng cô độc đi về cạnh chiếc xe đua.

Thế mà ngay trong nháy mắt, Tử Thần đường đua Yeva lại xuất hiện.

Thấy thầy của mình, Lăng Mãng rung rung giọt nước mắt vui mừng.

Cuối cùng hai người bắt đầu tiến hành quyết đấu trên đường đua đỉnh cao...

Lâm Yên: "..."

Cảm thấy thế nào ấy nhỉ... Hay là cô đi chết cho rồi?

Chuyện này rốt cuộc là cái quái gì vậy, tuyệt đối đừng diễn lớ như thế chứ?!

Hơn nữa ai là người đóng vai Tử Thần đường đua Yeva? Nhất định không được phá hủy hình tượng của cô!

Vào lúc Lâm Yên đang suy nghĩ, Hạ Nhạc Phong giật góc áo của Lâm Yên: "Chị Yên, nhìn kia!"

Nghe thế, Lâm Yên nhìn lại TV.

Lúc này trên TV đang phát hình ảnh của trận đấu quốc tế về giải đấu vòng hạng nhất.

Một chiếc xe đua màu bạc cực nhanh lướt qua, trong nháy mắt xông đến vạch đích.

Một giây sau, toàn bộ hội trường bùng nổ.

"Yeva!"

"Yeva!"

"Love you pác pác!"

Tất cả người xem cùng lúc đứng dậy, nhìn chiếc xe đua Vệ Miện vương màu bạc ấy.

Lúc này, trong mắt Lâm Yên hiếm thấy nổi lên gợn sóng.

Chiếc xe đua riêng của cô tên là "Tinh Tú Màu Bạc" cơ mà!

Cửa xe nhanh chóng mở ra, Từ Thần đường đua Yeva mặc đồng phục đua xe màu bạc chậm rãi đi xuống xe, vẫy tay chào bốn phương tám hướng.

"Đẹp quá đi mất! Trời ạ, đẹp quá mà!"

Bỗng nhiên Hạ Nhạc Phong nhảy trên ghế salon một cái, trong mắt đầy kích động.

"Chị Yên, chị thấy không, người này là sư phụ của đại thần Lăng Mãng - Yeva! Không chỉ đại thần Lăng Mãng, còn có Từ Vong Đồ Tề cũng là học trò của Yeva!" Hạ Nhạc Phong kích động nói.

Lâm Yên: "Biết rồi, em đừng nhảy nữa, coi chừng sập ghế bây giờ."

"Chị Yên, trong cái nghề này của em, nếu có thể chung đường đua với Từ Thần đường đua Yeva... Không, có thể thi đấu chung đường đua với bất kì một vị học trò nào của Yeva, em có chết cũng không hối tiếc!" Hạ Nhạc Phong nói.

"Cố gắng lên, một ngày nào đó nguyện vọng của em sẽ được toại nguyện." Lâm Yên cười nói.

Hạ Nhạc Phong lắc đầu: "Quá khó, với đẳng cấp như chúng ta thì ở trong mắt người ta so với con bọ con kiến còn không bằng."

Lâm Yên đứng dậy rồi nói với Hạ Nhạc Phong: "Nhanh đi nghỉ đi, ngày mai cần phải đảm bảo tinh thần và thể lực. Nếu như ngày mai thật sự bị loại thì để em thi đấu với bọn họ một trận cũng không mất gì."

Lâm Yên vừa dứt lời sau đó đi vào phòng khách, rồi quay lưng lại vẫy tay với Hạ Nhạc Phong.

"Chị Yên... Chị chờ một chút!" Đột nhiên Hạ Nhạc Phong gọi Lâm Yên lại.

Lúc này, Hạ Nhạc Phong nhìn Yeva trong TV, rồi nhìn lại Lâm Yên.

- - -

Các tình yêu đã ngủ chưa?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 253: Sao đáng vẻ giống nhau đến vậy?

Edit: Kali

Beta: Byun

Lúc này, Hạ Nhạc Phong đứng trên ghế salon, ánh mắt nhìn vào màn hình TV Từ Thần Đường Đua Yeva bước ra từ chiếc xe Tinh Tú Màu Bạc, chột quan sát lại Lâm Yên.

Lặp đi lặp lại nhiều lần, vẻ mặt của Hạ Nhạc Phong cũng càng thêm kì lạ.

"Kỳ lạ... Làm sao cảm giác có chút không đúng ở đâu nhỉ?" Hạ Nhạc Phong nhìn chăm chăm Lâm Yên, tự lẩm bầm trong miệng.

"Sao thế?" Lâm Yên hơi tò mò nhìn chăm chăm Hạ Nhạc Phong, gọi mình lại vậy mà không nói lời nào.

"Chị Yên, em cũng là vừa mới phát hiện. Chị nhìn thử vị Từ Thần Đường Đua Yeva này đi, so với dáng người của chị thì có phải rất giống nhau hay không... Ngoại trừ hơi cao một chút hơn so với chị, còn lại chỗ nào cũng giống nhau cả." Hạ Nhạc Phong nói với Lâm Yên.

Lâm Yên: "... Cao hơn một chút... so với cô?"

Mẹ nó! Còn đang đội mũ bảo hiểm nên trông có vẻ cao hơn thôi có được không?!

Nếu như tháo mũ bảo hiểm xuống, bọn họ đâu chỉ có dáng người giống nhau, Hạ Nhạc Phong sẽ biết ngay cả ngũ quan hay dáng vẻ đều giống nhau như hai giọt nước!

"Tắm một chút rồi ngủ đi." Lâm Yên thở dài, quay người đi khỏi.

"Này, chị Yên, thật sự rất giống mà!"

Giọng nói của Hạ Nhạc Phong vang lên từ phía sau.

...

Nằm trên giường lớn ở phòng khách, tâm tư của Lâm Yên chất cao như núi.

Những năm gần đây đã xảy ra nhiều chuyện, thật sự là quá nhiều.

Lâm Yên đoán chừng với kinh nghiệm của mình, cô đã có thể đủ để viết thành một quyển tiểu thuyết ly kỳ.

Nhất là hôm nay, cái tên nói lấp kia và còn cả một đám người đuổi theo bắt hấn nữa. Rốt cục là có lai lịch gì, có liên quan gì đến phòng thí nghiệm đó, trước mắt Lâm Yên đều không có chút đầu mối nào.

Thật ra điều Lâm Yên để ý nhất vẫn là câu nói trước đó của tên đội trưởng của đám người kia, muốn bán cô để đổi lấy tiền.

Nếu như là người bình thường Lâm Yên sẽ giải thích được, chắc chắn là một kẻ buôn người khổ nạn.

Nhưng mà những người kia cũng không phải người bình thường. Thậm chí còn không biết mang theo bên người cái dụng cụ quái quỷ gì, lại có thể kiểm tra được thể chất cơ thể...

"Có phải là thợ săn tiền thưởng hay không?" Lâm Yên nằm trên giường, lông mày nhăn lại.

Lăn qua lăn lại, cuối cùng Lâm Yên cũng gọi một cuộc điện thoại.

Lâm Yên giải thích chuyện ngày hôm nay một cách rõ ràng lại lần nữa.

"Suy đoán của cô hết sức chính xác." Một giọng nói nhanh chóng phát ra từ trong điện thoại.

"Quả thật, có rất nhiều kiểu tổ chức như thế này. Chúng chuyên truy bắt những người có thể chất mạnh để đổi tiền. Mà kẻ truy bắt người khác cũng là người có thể chất rất mạnh, tổ chức phía trên của bọn chúng đều hết sức bí ẩn. Hơn thế lại có mạng lưới quan hệ rắc rối phức tạp, sau này nếu gặp loại người này, tốt nhất là cô phải cố gắng tránh xa."

"Vậy em trai tôi có phải có liên quan đến bọn chúng hay không?" Lâm Yên vội vàng hỏi.

"Dựa vào suy đoán logic, hẳn là không liên quan gì."

...

Sau khi cúp điện thoại, Lâm Yên nằm trên giường, không ngừng hồi tưởng đến tất cả những chuyện đã xảy ra trong hôm nay.

Sau khi bị vật hình lưới trời lại, trong đầu cô hiện ra rất nhiều hình ảnh liên quan đến nhưng lại không thuộc về ký ức của mình. Lúc ấy thậm chí còn thấp thoáng nghe được một giọng nói xót thương, gọi mình là mẹ...

Thậm chí cô còn ôm Bùi Duật Thành ngủ nữa.

Nghĩ đến đây, Lâm Yên không khỏi rung mình một cái, tinh thần của cô nhất định có vấn đề!

Hôm sau, lúc sáng sớm.

Lâm Yên đã sớm rời khỏi giường.

Hạ Mộ Vân đã chuẩn bị xong bữa sáng.

"Tiểu Yên, đánh răng rửa mặt đi rồi ăn sáng." Hạ Mộ Vân gỡ tạp dề xuống, nói với Lâm Yên.

Nghe vậy Lâm Yên nhẹ gật đầu, sau khi đánh răng rửa mặt xong thì ngồi vào bàn cơm.

Chưa bao lâu, mấy người ông ngoại và Hạ Hùng còn có Hạ Minh Khải, từ những phòng khác nhau đi ra.

Hạ Minh Khải lờm Lâm Yên một cái: "Hôm nay, nếu như mày dám kéo chân sau của tao thì lần sau mấy người tuyệt đối đừng bước chân vào cái nhà này nữa."

Không đợi Lâm Yên mở miệng, Hạ Hùng đi lên trước, giọng nói lạnh lùng: "Hôm nay tranh tài, có đội xe hàng đầu trong nước là ZH1 và ông chủ đội xe Tật Phong - Bùi Vũ Đường đều là đến xem Minh Khải thi đấu, đừng làm Minh Khải mất mặt."

- - -

Vote nào các tình yêu~

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 254: Không hứng thú quan tâm

Edit: Kali

Beta: Dochan

"Anh cả, Tiểu Yên không hiểu gì về chuyện đội đua xe. Con bé cũng chỉ là có lòng muốn giúp đỡ thôi mà, sao anh có thể nói như vậy." Hạ Mộ Vân nhìn Hạ Hùng, nhún mày mở miệng.

"Ha ha không hiểu thì ở yên ở nhà đi, chạy tới đường đua xem náo nhiệt cái gì chứ? Tôi nói cho các người biết, lần này chiến đội hàng đầu trong nước và cả nhà đầu tư lớn đều ở đó đấy. Nếu như các người để xảy ra sơ suất gì thì tôi sẽ không để yên cho các người đâu. Chiến đội xe đua như ZH1 và cả Bùi Vũ Đường nữa, nếu như không phải là nể mặt Minh Khải, bọn họ sẽ chú ý đến loại thi đấu quy mô nhỏ hẹp như này sao? Lại còn đích thân đến cổ vũ cho Minh Khải?"

Thấy Hạ Mộ Vân không nói lời nào, Hạ Hùng Lân cười nói: "Minh Khải là hy sinh cho cái nhà này, cho đội xe, mang đến vinh dự và hi vọng to lớn như thế. Cho nên tất cả sắp đặt trên đường đua đều phải nghe theo Minh Khải hết!"

"Ba uống công nói với mấy người này làm gì, bọn họ thì biết cái gì?" Hạ Minh Khải lườm Lâm Yên và Hạ Mộ Vân một cái, vẻ mặt đầy khinh thường.

"Được rồi! Đừng âm ỉ nữa!" Bỗng nhiên, Hạ Định Khôn lạnh giọng quát. "Ba, con nói đều là sự thật. Ba nhìn xem lần này nếu như không phải là vì Minh Khải ZH1 còn có cả ông chủ của đội xe Tật Phong kia - Bùi Vũ Đường thì sao lại chú ý đến đội đua nhỏ của chúng ta." Lúc này Hạ Hùng nhíu giọng nói với Hạ Định Khôn.

Nghe vậy, ông cũng không nhiều lời nữa, ánh mắt lại rơi vào người Hạ Minh Khải.

Một lát sau, Hạ Định Khôn nói với Hạ Minh Khải: "Tiểu Khải, lần này con đã lập được công lớn... Trên đường đua nhất định phải biểu hiện tốt một chút. Cho dù thua trận đấu này nhưng chỉ cần con biểu hiện tốt, nói không chừng còn có thể có cơ hội tiến vào đội đua xe ZH1 nữa đấy."

"Ông nội, ông yên tâm! Chỉ cần một số người không cản trở, con không dám nói có thể thắng. Nhưng mà nếu có thua, cũng thua một cách đẹp mặt." Hạ Minh Khải gật đầu nói với Hạ Định Khôn.

Lúc này Lâm Yên liếc qua người Hạ Hùng và Hạ Minh Khải, hai cha con này thật sự là không biết rõ tình hình gì cả.

Nhưng Lâm Yên nhưng cũng không thêm để ý hai cha con này. Mục đích lần này của cô chỉ có một, bảo vệ được đội xe của ông ngoại là được. Về những chuyện khác, cô cũng không quan tâm.

...

Sau khi ăn sáng xong, Lâm Yên và một đoàn người của Hạ gia đi đến trường đua.

Đường đua Lần này so với đường đua thi đấu với Speed trước đó hoàn toàn khác biệt.

Trước đó đường đua mà Lâm Yên thi đấu với Speed là sân bãi thi đấu.

Sân thi đấu là nơi được xây dựng bãi xe đua rất hoành tráng, tiến hành thi đấu có quy định lộ trình chạy rõ ràng.

Mà lần này không phải sân bãi thi đấu mà là được tiến hành ở bên

ngoài, đường xá hết sức phức tạp, cho nên bây giờ mới cần có hoa tiêu.

Sân thi đấu lần này là ở vùng hoang dã ở ngoại ô của Đế Đô. Diện tích sân lớn, chủ yếu là đường núi.

"Đường đua hoang dã cấp B..."

Nhìn bốn phía sân bãi đường đua, vẻ mặt của Hạ Nhạc Phong có chút mất tự nhiên.

Trước kia đường đua hoang dã mà Hạ Nhạc Phong từng thi đấu, toàn là sân bãi cấp C.

Sân bãi cấp C tuy Hạ Nhạc Phong từng chạy qua mấy lần, nhưng mỗi lần đều không được tốt cho lắm cộng thêm hoa tiêu của cậu cũng không đủ chuyên nghiệp, nhiều khi đều sẽ xảy ra tình huống gì đấy.

"Các cậu nhớ kỹ cho tôi."

Lúc này, Hạ Hùng cùng Hạ Minh Khải đi tới Hạ Hùng bắt đầu nói: "Chờ khi trận đấu bắt đầu, các người phải phụ trách ngăn cản hai đội xe đua khác để Minh Khải có thể từ đầu đến cuối chạy ở vị trí số một phía trước, hiểu không!"

Lâm Yên vừa định nói cái gì, Hạ Nhạc Phong đã liên tục gật đầu như mổ thóc, vội vàng nói: "Được... Cháu và Chị Yên nhất định sẽ cố hết sức, đảm bảo anh Khải sẽ thuận lợi."

Lâm Yên: "..."

"Còn nữa cô ta chỉ là tham gia cho đủ người, cháu cứ chạy như thường. Đừng nghe cô ta, cô ta cái gì cũng không biết đâu." Hạ Hùng liếc qua Lâm Yên.

- - -

Hôm nay đến đây là hết rồi nhé ><

Các tình yêu ngủ ngon, đừng thức khuya quá để rồi bị ốm nhé, sức khỏe là quan trọng lắm< Các bạn mà ốm thì Meow buồn lắm đấy:<

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 255: Trang phục đua xe màu bạc

Edit: Er

Beta: Sun

Hạ Nhạc Phong nhìn về phía Hạ Hùng, nhẹ nhàng nói: "Bác cả, cháu và chị Yên sẽ cố gắng hết sức."

Sau khi Hạ Hùng đi khỏi, hai người Lâm Yên và Hạ Nhạc Phong ngồi bên cạnh nhìn đội đua Hạ gia đang kiểm tra xe và trang bị trước thi đấu.

"Không có trang bị gì tốt cả." Sau khi Lâm Yên liếc vài lần thì nhẹ nhàng nói.

Về mặt Hạ Nhạc Phong có chút hơi xấu hổ: "Chị Yên, thực ra vậy là đã tạm được rồi. Mặc dù kém xa những đội xe lớn kia nhưng những trang bị và cơ sở vật chất cần thiết cũng có đầy đủ cả."

Nghe thấy thế Lâm Yên không khỏi đỡ trán.

Nếu trang bị cơ sở cũng không có thì sao có thể thi đấu được chứ, cái gì gọi là cơ sở vật chất chứ?!...

"Chị Yên, thực ra ngoài trang bị đua thì phán đoán và kỹ thuật đua xe mới là quan trọng." Hạ Nhạc Phong nói.

Nghe cậu ta nói vậy, Lâm Yên khẽ mỉm cười. Cho dù có là trang bị hoặc con xe đạt tiêu chuẩn tân tiến nhất nhưng không có kỹ thuật đua thì sao có thể thắng trận. Chỉ cần chất lượng con xe không quá tệ thì mọi kỹ năng có thể bù đắp được.

"Tiểu Phong, Tiểu Yên, xuống đây."

Một lát sau, ông ngoại hô lên với đám Lâm Yên.

Nghe thấy lão gia từ gọi, Lâm Yên và Hạ Nhạc Phong gật đầu, hai người cùng đứng dậy đi về hướng khu chuẩn bị đường đua.

"Tiểu Phong, trang phục bảo hộ."

Lão gia từ Hạ Định Khôn đưa một bộ trang phục bảo hộ màu bạc cho Hạ Nhạc Phong.

"Giày, mặt nạ, găng tay chịu nhiệt. Còn cả mũ bảo hiểm con tự kiểm tra đi, sau đó đưa cho Tiểu Yên một bộ." Hạ Định Khôn nói.

"Cháu biết rồi ông ạ." Hạ Nhạc Phong ngồi xổm xuống bên cạnh, cẩn thận kiểm tra trang bị đua xe.

Sau khi xác định trang bị không có vấn đề gì, Hạ Nhạc Phong mới mặc bộ đồ đua màu bạc vào, bỗng nhìn về phía Lâm Yên nói: "Chị Yên, trước đó hoa tiêu của em là nam nên chắc là trang bị của anh ta chị sẽ không dùng đến. Mấy ngày trước người của ông đã chế cho chị một bộ, đội lát nữa lên xe em sẽ đưa cho chị."

"Được." Lâm Yên nhẹ gật đầu.

Ánh mắt Lâm Yên nhanh chóng rơi vào trang phục đua xe mà Hạ Nhạc Phong đang mặc trên người, trong mắt hiện ra một tia quái lạ.

"Tiểu Phong, trang phục đua xe của chúng ta... Tại sao chị lại thấy có chút quen quen nhỉ?..." Lâm Yên mở miệng hỏi.

Trang phục đua của đội xe Hạ gia, ngoại trừ logo của đội khác biệt ra thì kiểu dáng và màu sắc rất giống với trang phục đua của cô. Nếu như không cẩn thận phân biệt thì rất có thể sẽ nhận lầm.

Nghe thấy lời của cô, Hạ Nhạc Phong cười nói: "Chị Yên, chắc chắn là chị sẽ cảm thấy quen thuộc rồi vì tối qua chị đã nhìn qua mà."

"Tối hôm qua đã nhìn qua?" Sắc mặt Lâm Yên có chút không hiểu.

"Đúng vậy." Hạ Nhạc Phong nhẹ gật đầu, mở miệng giải thích với Lâm Yên: "Tối hôm qua chúng ta chẳng phải đã xem đua xe trên tivi đó sao... Bộ quần áo Từ Thần đường đua Yeva mặc chính là trang phục thi đấu này đó."

Lâm Yên: "...". Quả nhiên cô không đoán sai.

"Ha ha, chị Yên, chị không biết đấy thôi chứ thực ra trang phục thi đấu của chúng ta ở trong nước vô cùng thịnh hành. Rất nhiều đội xe lớn nhỏ đều ưa thích trang phục đua xe màu bạc." Hạ Nhạc Phong cười nói.

Đối với giới đua xe ở trong nước, Lâm Yên đúng là không hiểu rõ lắm.

"Từ khi Từ Thần đường đua Yeva liên tục giành quán quân của giải đấu trên trường đấu quốc tế thì trang phục đua xe màu bạc này đã trở thành bộ đồ rất thịnh hành. Ngay cả mấy học trò của Từ Thần đường đua Yeva là đại thần Lăng Mãng, Từ Vong Đồ Tề, về sau bọn họ cũng dùng trang phục tất cả đều là màu bạc hết." Hạ Nhạc Phong giải thích nói.

"Nói nhảm xong chưa?"

Không đợi Lâm Yên mở lời, hai người Hạ Hùng và Hạ Minh Khai bước lên phía trước.

"Nó chỉ là một đứa ở đây cho đủ người, cháu cần gì nói nhiều như vậy! Nó thì biết cái gì chứ, lãng phí thời gian, nhanh kiểm tra xe của mình đi." Hạ Hùng không nhịn được khua tay nói.

- - -

Có ai đã và đang đi chơi Trung Thu rồi không tar?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 256: Xe dõm gì đây?

Edit: Kali

Beta: Cá

Nghe Hạ Hùng nói, Hạ Nhạc Phong vỗ gáy một cái.

Nãy giờ mãi nói chuyện phiếm với chị Yên mà suýt chút nữa quên kiểm tra tình trạng xe.

"Chị Yên, chiếc xe đua màu bạc này chính là của em."

Hạ Nhạc Phong đứng bên cạnh xe đua màu bạc, cười tươi với Lâm Yên.

Lâm Yên: "...".

Làm sao mà về ngoài của chiếc xe này trông giống như chiếc Tinh Tú Mâu Bạc của cô vậy?!

"Tiểu Phong, mọi người không có chuyên viên kiểm tra xe sao?"

Lâm Yên nhìn Hạ Nhạc Phong, rất hiếm gặp tay đua nào tự mình tiến hành kiểm tra xe của mình trước trận đấu. Cho dù có cũng là sau khi chuyên viên kiểm tra xong thì tay đua mới theo thói quen kiểm tra một lần nữa.

"Trước kia từng có, chẳng qua bây giờ tài chính của đội đua Hạ gia có chút vấn đề. Ông nội nói có thể tiết kiệm chừng nào hay chừng đấy. Dù sao cũng không có vấn đề gì, mặc dù chúng ta không chuyên nghiệp, nhưng nếu có vấn đề thì cũng có thể nhìn ra."

Hạ Nhạc Phong nói. Lâm Yên nhẹ gật đầu, bây giờ đội xe Hạ gia quả thực rất nghèo.

"Chị Yên, chị nhìn chiếc xe đua này có cảm thấy nhìn rất quen mắt không... Thực ra ông nội là fan hâm mộ trung thành của đại thần Lăng Mãng và Từ Vong Đồ Tề Xa Hoàng. Đặc biệt là cuồng nhiệt sùng bái Từ Thần đường đua Yeva nhất, cho nên xe đua của đội xe Hạ chúng ta cũng như đồng phục xe đua đều được làm giống Từ Thần đường đua Yeva cả."

Hạ Nhạc Phong cười nói.

"Có thật không?..."

Lâm Yên nhéo cằm, sức ảnh hưởng của cô lớn như vậy? Ngay cả ông ngoại cũng là fan cuồng trung thành của mình?

Hơn nữa Lâm Yên cũng không nghĩ tới, bây giờ sức ảnh hưởng của mấy con gấu con Lăng Mãng và Đồ Tề sẽ không lớn như vậy.

Nhất là con gấu Lăng Mãng kia, ở nước ngoài thế mà cũng bắt đầu dùng cậu ta làm nguyên mẫu để dựng thành phim điện ảnh.

"Chị Yên, chị thấy xe của em thế nào?"

Hạ Nhạc Phong lau mồ hôi trên mặt, cười nói với Lâm Yên.

Nghe thấy thế, Lâm Yên vô thức đánh giá chiếc xe màu bạc của Hạ Nhạc Phong.

"Nói thật hay nói đùa?" Lâm Yên hỏi Hạ Nhạc Phong.

"Ày..."

Hạ Nhạc Phong sững sờ, rõ ràng không nghĩ tới Lâm Yên lại nói như vậy, ngay lập tức nói: "Vậy thì trước tiên nghe thử lời nói dối một chút?"

"Lời nói dối?"

Lâm Yên nhẹ giọng cười một tiếng, lượn quanh chiếc xe màu bạc của Hạ Nhạc Phong một vòng: "Xe của em, là chiếc tốt nhất trong đội xe của Hạ gia, nhất là cái động cơ này, gần như là hoàn mỹ."

Hạ Nhạc Phong: "..."

"Vậy nói thật?" Hạ Nhạc Phong tiếp tục hỏi.

"Chiếc này là xe nát." Lâm Yên thần nhiên nói.

"Chị Yên, thực ra cũng tạm được mà?" Hạ Nhạc Phong tựa như có chút không phục.

"Trong đội xe Hạ gia, chiếc của Hạ Minh Khải là tốt nhất, ngoài ra mấy chiếc khác là hơi nát, xe của em là nát nhất." Lâm Yên nói.

"Kỹ thuật của anh Minh Khải tốt nhất, thực lực cũng là mạnh nhất, chuyện này cũng dễ hiểu thôi." Hạ Nhạc Phong cười nói.

"Đúng rồi, Chị Yên, chị có muốn cân nhắc gia nhập đội xe Hạ gia hay không? Em thấy chị Yên thật ra cũng có hứng thú với xe đua... Nếu như chị không đề ý thì em có thể thu nhận chị làm học trò, dạy cho chị kiến thức căn bản và kỹ thuật."

Không đề Lâm Yên có cơ hội mở miệng, Hạ Nhạc Phong tiếp tục cười nói.

Nghe được lời này của Hạ Nhạc Phong, Lâm Yên thờ dãi rồi nói: "Có thể suy nghĩ lại."

"Đáng tiếc, anh Minh Khải có thành kiến rất sâu với chị. Nếu không để cho anh Minh Khải dạy chị đảm bảo mới là tốt nhất." Hạ Nhạc Phong suy nghĩ một chút nói.

Lâm Yên: "... Con mẹ nó không cần, cảm ơn cậu!"

"Đúng rồi Chị Yên, trang bị của chị này."

Đang nói chuyện thì Hạ Nhạc Phong mở cửa xe, lấy một bộ trang phục đưa xe màu bạc đưa cho Lâm Yên.

Lúc này, Lâm Yên nhận lấy trang phục đưa xe màu bạc rồi nói một tiếng cảm ơn với Hạ Nhạc Phong.

Lâm Yên còn chưa mặc trang phục đưa xe lên thì lão gia tử Hạ Định Khôn đã gọi Lâm Yên và Hạ Nhạc Phong lại.

- - -

Góc tâm sự: Hôm nay toiiii vừa bị mấy bạn Meow cà khịa các bạn ạ:(Buồn lắm(((

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 257: Sao lại để ý trận thi đấu này được?

Edit: Nhan Tịch

Beta: Richi

"Ông nội, có chuyện gì không ạ?" Hạ Nhạc Phong đi tới cạnh lão gia tử mở miệng hỏi.

"Tiểu Phong, hai người các cháu cùng nhau kiểm tra tình trạng của chiếc xe giúp Minh Khải đi." Hạ Định Khôn nói.

Lần này hy vọng của lão gia tử Hạ Định Khôn gửi gắm lên người Hạ Minh Khải thật sự quá lớn vì vậy mới cố gắng không để xảy ra sai sót gì cả.

"Vâng." Hạ Nhạc Phong đồng ý rồi bước nhanh về phía của Hạ Minh Khải bắt đầu kiểm tra xe giúp anh ta.

Lâm Yên đứng ở bên cạnh rảnh rỗi không có việc gì làm, ánh mắt cũng dừng ở trên chiếc xe đua của Hạ Minh Khải.

"Tiểu Phong xe của anh không có vấn đề gì chứ?" Hạ Minh Khải tháo găng tay ra rồi phui tay và quay sang Hạ Nhạc Phong hỏi.

"À không có gì vấn đề cả, tình trạng của chiếc xe rất tốt." Hạ Nhạc Phong gật đầu.

"Yên tâm đi Minh Khải, tôi đã kiểm tra qua rồi. Không có vấn đề gì đâu." Gã đầu đinh trẻ tuổi đứng bên cạnh vừa cười vừa nói.

"Ừm, không có vấn đề gì là tốt rồi." Lão gia tử Hạ Định Khôn nói.

Lâm Yên này giờ chưa từng mở miệng, nhìn về phía lão gia tử Hạ Định Khôn, không chút do dự nào nói: "Ông ngoại, lốp xe trái phía sau của xe anh ấy áp suất quá cao, dễ bị nổ bánh."

"Cái gì?"

Lâm Yên vừa mới nói ra mọi người ở đây bao gồm Hạ Nhạc Phong đều hết sức kinh ngạc.

Áp suất quá cao dễ bị nổ bánh.

Làm sao thấy được chứ?

"Cô nói bậy bạ gì đó" Gã đầu đinh trẻ tuổi lập tức giận dữ.

"Nhạc Phong, người phụ nữ này là ai thế? Lại ở đây ăn nói bậy bạ! " Gã đầu đinh nhìn về phía Hạ Nhạc Phong hỏi.

"Anh Lý đây là chị họ em- Lâm Yên, chị ấy hôm nay là hoa tiêu của em." Hạ Nhạc Phong giải thích nói.

Ngay sau đó Hạ Nhạc Phong lại nhìn sang Lâm Yên nói: "Chị Yên vị này chính là anh Lý Vinh, anh Vinh là hoa tiêu của anh Minh Khải."

"Ồ, dù sao thì áp suất của lốp xe trái phía sau có chút cao, không tin thì thôi." Lâm Yên nhún vai.

Nghe cô nói Lý Vinh đen mặt, trực tiếp mở cửa xe mở đồng hồ đo lên.

Trên đồng hồ đo có biểu thị áp suất.

Lý Vinh nhìn thoáng qua đồng hồ đo nói: "Đồng hồ đo biểu hiện bình thường."

Lâm Yên "Thì đồng hồ đo hồng rồi chứ sao."

"Cô im miệng cho tôi." Bỗng nhiên Hạ Hùng ở bên cạnh tức giận quát lớn với Lâm Yên, "Chó má, còn không hiểu cô ở đây nói bậy bạ gì nữa."

"Chờ một chút, cô ta là hoa tiêu của Hạ Nhạc Phong?" Lý Vinh nhú lông mày: "Cô ta cái gì cũng không biết sao có thể làm hoa tiêu, cái này không phải là hại Hạ Nhạc Phong à?"

"Mặc kệ cô ta đi, hoa tiêu của Nhạc Phong trước đó đã chạy mất rồi. Hôm nay cô ta tới đây chỉ để cho đủ số thôi." Gương mặt Hạ Hùng đầy vẻ không kiên nhẫn.

"Chắc chắn." Lý Vinh liếc mắt nhìn Lâm Yên chột lác đầu.

"Tôi đã nhắc nhở rồi, tin hay không là chuyện của các người." Lâm Yên nhún vai, cô đơn thuần chỉ là vì đội xe của ông ngoại mà suy nghĩ thôi.

Lâm Yên dứt lời, ngáp một cái rồi xoay người đi về phía chiếc xe đua màu bạc của Hạ Nhạc Phong, trực tiếp ngồi vào ghế phụ, bắt đầu thay trang phục.

Đang lúc này điện thoại Hạ Hùng vang lên, nhân viên bên ngoài thông báo đội ZH1 và ông chủ của đội Tật Phong - Bùi Vũ Đường đến.

"Được tôi biết rồi, đưa bọn họ tới phòng nghỉ vip mà tôi và Minh Khải đã sắp xếp, chúng tôi lập tức qua đón tiếp."

Hạ Hùng vừa cúp điện thoại liền cùng lão gia tử và Hạ Minh Khải đi ra ngoài sân.

Bên trong phòng vip.

Z Thần nhìn về phía Bùi Vũ Đường không chắc chắn lắm hỏi: "Cô Lâm Yên thật sự sẽ tham gia loại thi đấu này à?"

Lúc trước Z Thần nhận được điện thoại của Bùi Vũ Đường thì hết sức kinh ngạc. Dựa vào tiêu chuẩn của Lâm Yên thì tại sao lại để ý tới trận thi đấu này được.

"Dĩ nhiên rồi." Bùi Vũ Đường vội vàng nói: "Lão gia tử của đội xe Hạ gia là ông ngoại của chị ấy. Còn cả cái gã gì tên Hạ Minh Khải hình như là anh họ của chị ấy đấy."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 258: Sự tồn tại của BUG

Edit: Nhan Tịch

Beta: Richi

"Anh họ của cô Lâm Yên ấ à?"

ZH1 Mộc Mộc nhẹ nhàng gật đầu nói: "Thì ra Lâm Yên xuất thân là thế gia chuyên về đua xe... Khó trách lại lợi hại như vậy, chắc anh họ của cô ấy cũng rất lợi hại phải không."

Bùi Vũ Đường nói: "Tôi không biết cũng không rõ lắm. Dù sao đội đua xe Hạ gia bây giờ lại đang đứng hạng chót. Nếu mà lợi hại như vậy thì làm sao kết quả lại ra thế này?! Không chừng cũng chẳng lợi hại mấy, bằng không thì trận thi đấu này cũng không cần nhờ chị Yên tới cứu đâu."

Bùi Vũ Đường vừa mới nói xong, Hạ Hùng và đám người của Hạ Minh Khải, cũng đã đẩy cửa vào.

"Hoan nghênh!"

Nhìn thấy toàn đội ZH1 và Bùi Vũ Đường lão gia tử Hạ Định Khôn lên tiếng chào.

Hạ Định Khôn không ngờ rằng Hạ Minh Khải này lại có năng lực lớn như vậy, ngay cả toàn đội ZH1 đều tới.

"Chào ngài."

Z Thần tiến lên cùng bắt tay với lão gia tử Hạ Định Khôn.

"Các vị, mời ngồi." Hạ định Khôn cười nói.

Nghe vậy, đám người Bùi Vũ Đường nhẹ gật đầu rồi ngồi xuống.

"Ha ha ngài chính là Z Thần phải không? Ngưỡng mộ đại danh đã lâu, ZH1 rất nổi tiếng ở trong nước chúng tôi. Khi các cậu thi đấu Minh Khải cũng thường xuyên đi xem, không ngờ rằng hôm nay được nhìn thấy người thật!" Hạ Hùng cũng vội vàng cười nói.

"Ba, con cùng Z Thần và Đường thiếu đều là người quen cũ!" Hạ Minh Khải nói.

"Người quen?"

Nghe câu nói này, Mộc Mộc và đám người Z Thần đều kinh ngạc.

Hình như bọn họ căn bản không quen biết người đàn ông này mà.

"Hắn chính là anh họ của chị Yên, tên gì Hạ Minh Khải ấy." Bùi Vũ Đường nhẹ giọng ghé tai nói thầm với Z Thần.

"Thì ra là thế..." Nghe vậy, Z Thần nhẹ nhàng gật đầu.

"Hôm nay, các vị đến đây vì Minh Khải đúng thật là rùng đến nhà tôi, chúng tôi rất vinh hạnh được đón tiếp các ngài... Z Thần, một lát nữa ngài nhất định phải xem Minh Khải thể hiện đó." Hạ Hùng nhìn Z Thần cười nói.

"Ồ... Được thôi." Sắc mặt Z Thần hơi xấu hổ.

Mộc Mộc và đám thành viên của ZH1 cũng không hiểu, tại sao họ đến lại là vì Hạ Minh Khải?

Lần này họ đến đây rõ ràng là để xem Lâm Yên biểu diễn...

Chẳng qua nói thì nói thế nhưng Hạ Minh Khải này dù sao cũng là anh họ của Lâm Yên, hiển nhiên cũng không nên nói thêm gì nữa.

"Z Thần, chắc ngài cũng đã xem qua Minh Khải nhà tôi thi đấu rồi. Vậy ngài cho rằng Minh Khải nhà tôi có tư cách gia nhập vào chiến đội ZH1 làm dự bị hay không?" Hạ Hùng nói xong những lời thì mở miệng mỉm cười.

Z Thần: "..."

Anh ta đúng là chưa có xem qua mà.

"Ừ... Còn có khả năng, còn có khả năng" Z Thần xấu hổ cười nói.

Trong lúc nói chuyện màn hình TV trong phòng vip đột nhiên hiện lên.

Bên trong màn hình là toàn bộ đường đua đã ngoại được máy bay không người lái chụp và truyền đến phòng khách vip trong thời gian thực.

Z Thần tập trung nhìn vào chỉ thấy một cô gái mặc bộ trang phục đua xe màu bạc, đứng bên cạnh chiếc xe đua màu bạc chính là Lâm Yên.

...

"Minh Khải thời gian sắp tới rồi, chúng ta đến khu vực thi đấu thôi." Sau một lúc Hạ Hùng quay sang Hạ Minh Khải nói.

Nghe thấy thế Hạ Minh Khải gật đầu.

"Các vị trước hết cứ ở nơi này nghỉ ngơi xem thi đấu, để Minh Khải đi thi đấu trước." Hạ Đình Khôn cười nói.

"Được, mấy người cứ đi đi." Mộc Mộc gật đầu nói.

Chờ mấy người kia rời đi hết, Mộc Mộc nhủ thầm nói: "Không đúng lắm, cô Lâm Yên lần này hình như không phải đảm nhận vị trí tay đua?"

"Chẳng lẽ là hoa tiêu?" Z Thần cũng hơi sững sờ.

"Không thể nào, sao lại thế này?" Bùi Vũ Đường cũng đẩy về kinh ngạc, sao lại khác hoàn toàn với dự đoán của cậu thế?

"Bà mẹ nó, thằng nhóc kia là Hạ Nhạc Phong mà là tên kỹ thuật kém nhất trong đội xe của Hạ gia đó, chị Yên làm hoa tiêu cho tên đó á?" Bùi Vũ Đường vẻ mặt ngờ ngác.

Giờ phút này, ZH1 toàn đội cùng với Bùi Vũ Đường đều rơi vào trầm mặc, đoàn xe của Hạ gia này toàn là tên ngốc à?

Lâm Yên tham gia loại thi đấu này có khác gì là BUG* đâu, vậy mà không thèm dùng BUG, để cô đi làm hoa tiêu?

(*) BUG là một lỗi gây nghiêm trọng trong các chương trình. Ở đây ý là Lâm Yên đã trở thành "bug" vượt qua tầm kiểm soát. - Bản edit...

Cho dù kỹ thuật của Lâm Yên tốt nhưng mà làm hoa tiêu cũng không có chỗ để phát huy thực lực thì làm sao có thể thắng trận thi đấu này được.

- - -

Hôm nay team lại có editor mới rồi nhé, sẽ ra mắt mọi người trong thời gian sớm nhất ạ ^^

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 259: Nhắm mắt lại cũng có thể thắng

Edit: Nhan Tịch

Beta: Richi

Bên trong phòng VIP.

Chẳng mấy chốc Hạ Hùng đã đưa Hạ Minh Khải đến khu chuẩn bị thi đấu, rồi lại trở về.

Thấy lão gia tử cùng Hạ Hùng, Z Thần chỉ vào Lâm Yên trong TV, vẻ mặt có chút cổ quái nói: "Tôi muốn hỏi cô ấy là hoa tiêu của Hạ Nhạc Phong à?"

Nghe thấy lời này, lão gia tử Hạ Định Khôn gật đầu nói: "Đúng vậy."

Sau khi chính tai nghe được Z Thần cùng toàn thể đội viên ZH1 về mặt lại càng thêm cổ quái. Đây là chiến thuật thi đấu gì vậy, tại sao bọn họ xem mà hoàn toàn chẳng hiểu cái quái gì?

Trận thi đấu của chiến đội Hạ gia lần này lúc trước, bọn họ cũng có biết được một ít là vòng loại trực tiếp. Nếu trận thi đấu này mà thua thì đội xe Hạ gia có thể sẽ đối mặt với vấn đề phải giải tán đội.

Hơn nữa chiến đội Hạ gia trong vòng loại trực tiếp này có đối thủ là đội xe lão già họ Thang đó và đội Tia Chớp.

Trong đó, tổng hợp năng lực của đội xe lão họ Thang kia là mạnh nhất. Đội đua xe của Hạ gia đã thua đội đua của lão Thang không phải chỉ có một lần mà là chưa từng thắng được lần nào.

Nếu để cho Lâm Yên ra sân thì vòng loại trực tiếp này hoàn toàn không cần lo lắng và hồi hộp gì cả, chỉ cần một mình Lâm Yên nhắm mắt cũng có thể thắng.

Nhưng mà đội xe Hạ gia lại để cho Lâm Yên đi làm hoa tiêu của Hạ Nhạc Phong...

Đây là tâm thái và suy nghĩ quái gì thế này? Đội xe Hạ gia chẳng lẽ đang nôn nóng muốn giải tán á?

Hoa tiêu và tay đua xe hoàn toàn là hai chuyện khác nhau. Tuy rằng thực lực của Lâm Yên mạnh cũng không có năng lực đưa đội xe Hạ gia chiến thắng trong vòng loại trực tiếp này.

"Thật ra là..." Z Thần nhìn về phía lão gia tử Hạ Định Khôn và Hạ Hùng muốn nói lại thôi.

"Z Thần muốn nói chuyện gì sao?" Hạ Định Khôn hiểu kỳ hỏi.

"Ừm, tôi cho rằng là thế này. Tay đua và hoa tiêu là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau. Hoa tiêu yêu cầu một vị chuyên gia có trình độ chuyên môn cao đảm nhiệm, cho nên để cô ấy làm hoa tiêu thật sự không thích hợp lắm." Z Thần có ý tốt nhắc nhở.

Nhưng mà khi Z Thần vừa nói xong, Hạ Hùng lại mở miệng nói: "Haizz... Z Thần, cậu có điều không biết rồi. Chúng tôi cũng không có giải pháp nào cả, hoa tiêu của Hạ Nhạc Phong mấy ngày hôm trước vừa rời khỏi đội xe Hạ gia. Tạm thời chúng tôi tìm không ra người thay thế, chỉ có thể tùy tiện tìm người khác bù vào cho đủ số. "

"Ồ?" Nghe thấy lời này, Bùi Vũ Đường vẻ mặt ngạc nhiên. Chỉ tùy tiện tìm người cho đủ số?

"Con mịa nó trâu bò, thật sự rất trâu bò, bội phục!" Lúc này Bùi Vũ Đường gãi ngón tay cái lên với Hạ Hùng

Tùy tiện tìm người sau đó tìm một mình Lâm Yên có thể tùy tiện ngược chết mấy thành viên của chiến đội Speed?!

Sao đội xe Hạ gia bọn họ không lên trời luôn đi?

Nếu như anh ta nói người của đội xe Hạ gia đều có thực lực như Từ Thần đường đua Yeva vậy cậu còn có thể chấp nhận được. Một cái đội đua chỉ đứng hạng chót, sắp phải bị giải tán đội nên tùy tiện tìm Lâm Yên làm hoa tiêu...

Cậu ta ngoại trừ dơ ngón tay cái lên bội phục, còn có thể nói cái gì nữa đây?

"Ày các người có lẽ hiểu lầm ý của đội trưởng rồi." Mộc Mộc về mặt lúng túng nói.

Ý của Z Thần là thực lực của Lâm Yên quá mức mạnh mẽ, không thích hợp đi làm hoa tiêu. Cứ trực tiếp vào sân mà đua là có thể thắng rồi, vì vậy hoa tiêu nên để một vị chuyên nghiệp đến đảm nhiệm. Sao có thể để vua đường đua, người có thể tùy ý lựa chọn thắng thua đối với tay đua đi đảm nhiệm chứ. Nếu như vậy thì đội xe Hạ gia không cần phải giải tán nữa.

"Tôi hiểu ý của Z Thần mà, các vị xin yên tâm đi!" Hạ Hùng cười nói: "Trận thi đấu này là do con trai của tôi - Hạ Minh Khai làm chủ lực. Còn Hạ Nhạc Phong với hoa tiêu thì chỉ bù cho đủ số kia, cái này phụ thôi, sẽ không có vấn đề gì lớn đâu."

Z Thần: "..."

Tất cả các thành viên: "..."

Bùi Vũ Đường: "..."

- - -

T đọc mà t tức ák, t đọc mà t chỉ muốn vả vỡ mặt cha con Hạ Hùng ák

Góc bàn luận: Đạo gần đây Meow phát hiện có "một vài" thành phần đi reup truyện của Meow mà không xin phép, thậm chí còn xóa cả tên editor và beta-er để trở thành tác phẩm do chính bạn đó edit.

Xin thưa với các bạn, tuy rằng chúng mình chỉ là team edit nghiệp dư, tuy chưa edit được bao lâu nhưng "Cuộc đời ngọt ngào khi có em" là tác phẩm do chúng mình dành tất cả tâm huyết và mọi nỗ lực để edit, đồng thời cũng chính là đứa con tinh thần đầu tay của nhà Meow.

Các bạn có thể reup, nhưng vui lòng không reup trên Wattpad hay Wordpress, và nếu có tâm, hãy hỏi xin và ghi nguồn khi reup, đừng để chúng mình phải đưa bạn lên cho cả thiên hạ biết (◡‿◡)

Đừng trách Meow ác hay ích kỉ này kia, vì có lẽ các bạn chưa từng trải qua cảm giác bị người khác ăn cắp "chất xám". Xin hãy tôn trọng công sức của chúng mình, xin đừng biến nó trở thành tài sản cá nhân của các bạn (◡‿◡)

À mà các bác đừng trách Meow nhé, dù nghiệp dư nhưng Meow chỉ muốn mọi người tôn trọng công sức của Meow thôi (◡‿◡)

Thế nhé, hôm nay Ri buồn, Ri không up lời ngọt ngào đâu (◡‿◡)

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 260: Không phải là tự tìm tai vạ sao?

Edit: Er

Beta: Sun

Vài thành viên của đội ZH1 nhìn về phía Hạ Hùng.

Mộc Mộc há hốc mồm, muốn nói gì đó nhưng cuối cùng lại không nói nên lời. Đối với sự mạnh tay của Hạ gia, hắn không biết nên nói cái gì cho phù hợp.

"Đội trưởng, đội xe Hạ gia này có phải đầu óc của họ có vấn đề gì không?"

Nhân lúc đám người Hạ Hùng rời đi, một thành viên nào đó của ZH1 nhìn về phía đội trưởng Z Thần, mở miệng hỏi.

Nghe thấy vậy, về mặt Z Thần cũng có chút kì lạ.

Để Lâm Yên làm hoa tiêu, chính xác là chơi hơi lớn.

Đổi lại bất cứ người nào trong đám bọn họ vào sân thi chắc chắn sẽ thắng được trận đấu này. Nhưng nếu như đổi thành vị trí hoa tiêu, vậy thì sẽ không thể phát huy năng lực. Là một tay đua xe mà lại không được cầm lái thì sao mà mang thắng lợi về cho đội được.

"Đội trưởng, sau khi cuộc thi đấu kết thúc, chúng ta sẽ thi đấu với cô Lâm Yên thật sao?" Mộc Mộc hướng về phía Z Thần hỏi.

Nếu quả thật thi đấu với Lâm Yên thì không phải là tự tìm tai vạ sao?

Nghe thấy lời này, Z Thần nhẹ nhàng cười một tiếng, nói: "Tất nhiên là có rồi, trước khi đến tôi đã quyết định như vậy."

"Đội trưởng, như này chỉ sợ... là tự làm mất mặt, ngay cả Speed cũng thua dưới tay Lâm tiểu thư." Một thành viên nào đó của ZH1 cau mày nói.

Tuy hôm nay bọn họ không mặc đồng phục của đội nên cho dù là thua trận thì cũng không phải đại biểu cho ZH1 nhưng biết rõ ràng là kỹ thuật của mình không bằng người ta mà vẫn muốn tranh tài thì không phải là tự làm nhục mình sao?

"Vây cũng chưa chắc." Z Thần lắc đầu: "Trước đó chúng ta thấy Lâm Yên tranh tài ở sân thi đấu rất lợi hại, loại tranh tài ở ngoài sân thi đấu này chúng ta lại tương đối am hiểu, mà cho dù có thua đi chăng nữa thì bại dưới tay cô Lâm cũng không mất mặt lắm."

Z Thần vừa dứt lời, ánh sáng trong mắt Bùi Vũ Đường lập tức lóe lên, sau đó vội vàng đứng dậy, nhấc tay nói: "Đúng đúng đúng, cả tôi nữa, tôi cũng muốn đua một vòng!"

...

Lúc này, ở khu chuẩn bị đường đua.

Đội xe lão Thang và một đội xe khác đã đến đông đủ.

"Ha ha, lão gia tử tới sớm quá." Lão họ Thang này tay cầm cặp công vãn, chậm rãi đi đến bên cạnh Hạ Định Khôn, mở miệng cười nói.

Nhìn thấy ông ta, sắc mặt Hạ Định Khôn hơi đổi nhưng cũng lười phản ứng lại.

"Lão gia tử. Ngài nói xem, vốn là tôi muốn thu mua đội xe của ngài và ngài cũng sẽ được một khoản tiền đủ để chi tiêu trong nhà. Tuổi tác đã lớn như vậy rồi, nửa đời sau cũng đã già yếu. Nhân lúc chưa chết thì cầm lấy tiền rồi sống thật thoải mái và tận hưởng tuổi già... Đội xe này nếu thua thì phải giải tán, ngài lại bị tức chết, thật sự không tốt đâu!" Lão Thang thấy Hạ Định Khôn không nói lời nào, tiếp tục cười nói.

"Mày cút cho tao!"

Hạ Định Khôn giận đến run.

"Haizz, lão gia tử, nghe ngài nói kìa, đây là tôi có ý tốt thôi. Ngài nhìn ngài xem, lớn tuổi như vậy, còn không có tổ chất, mở miệng ra là nói những lời bần thiù, đúng là già rồi xấu tính." Lão Thang thở dài.

Không đợi lão gia tử mở lời, ánh mắt lão già họ Thang này rơi vào người Lâm Yên đang mặc bộ trang phục đua.

"Chờ một chút, con nhóc làm gì ở đây thế?" Ông ta nhìn chằm chằm Lâm Yên, mở miệng nói.

"Con bé làm gì không liên quan tới mày!" Hạ Định Khôn tức giận mở miệng nói.

"Ha ha lão gia tử, đương nhiên là có quan hệ chứ. Đội đua này của ngài sẽ thi đấu với đội của tôi, tôi tìm hiểu một chút cũng chả sao cả. Hơn nữa trước đó tôi có nghe nói, hoa tiêu của thằng nhóc Hạ Nhạc Phong kia đã chạy mất. Không có hoa tiêu thì Hạ Nhạc Phong không thể vào sân." Lão Thang cười lạnh nói.

"Ai nói tôi không có hoa tiêu!" Ngay lập tức, Hạ Nhạc Phong đi lên phía trước, lạnh lùng nhìn về phía Lão Thang, sau đó chỉ vào Lâm Yên: "Người này chính là hoa tiêu của tôi."

- - -

Vote nào các tình yêu~

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 261: Giấy phép hoa tiêu

Edit: Er

Beta: Dochan

"Nó là hoa tiêu của cậu?"

Sau khi nghe Hạ Nhạc Phong nói xong lão Thang nhìn chăm chăm Lâm Yên, giống như là đang suy nghĩ cái gì.

Nhưng mà, sắc mặt Hạ Định Khôn lại hơi biến đổi, nhìn Hạ Nhạc Phong, lòng mày cau lại.

"Ồ... Hoa tiêu mới?" Lão Thang nhìn chăm chăm Lâm Yên, vuốt vuốt cằm, chợt nói với Lâm Yên: "Cô gái nhỏ, nào, đưa giấy phép hoa tiêu của cô cho tôi xem một chút."

Ông ta vừa dứt lời, sắc mặt của lão gia tử Hạ Định Khôn và Hạ Nhạc Phong bắt đầu có chút mất tự nhiên.

Lâm Yên chỉ là người bọn họ cho thêm vào cho đủ người, làm gì có giấy phép hoa tiêu chứ?!

Loại thi đấu sơ cấp này, xưa nay sẽ không kiểm tra giấy phép hoa tiêu. Nhưng tất nhiên cũng có quy định, hoa tiêu nhất định phải có giấy phép chứng nhận hoa tiêu chuyên nghiệp, nếu như không có thì không thể tham gia trận đấu.

Mà Hạ Định Khôn đã báo cho ban tổ chức là Lâm Yên sẽ làm hoa tiêu dự bị. Nếu như lão Thang thật sự muốn truy xét giấy phép hoa tiêu của Lâm Yên thì đội đua của Hạ gia rất có thể vì việc này mà trực tiếp bị loại..

"Ông không phải là ban tổ chức, có quyền gì mà đòi xem giấy phép hoa tiêu của tôi?" Hạ Nhạc Phong hướng về phía lão Thang quát.

Nghe thấy thế ông ta nhẹ gật đầu, nói: "Đúng, Tiểu Phong, vẫn là đầu óc của cậu tốt, tôi nên gọi điện thoại cho ban tổ chức bảo họ tới kiểm tra. Cảm ơn cậu đã nhắc nhở."

Dứt lời, lão già họ Thang này thực sự lấy điện thoại ra gọi cho ban tổ chức. Thấy thế sắc mặt Hạ Nhạc Phong lại càng khó coi, hận không thể cho mình mấy cái tát. Nếu như không phải cậu nói lung tung thì chắc chắn sẽ không xảy ra chuyện như vậy.

Lâm Yên ở bên cạnh vẫn im lặng, loại tranh tài này thế mà còn cần giấy phép hoa tiêu chuyên nghiệp... Chắc là không nghiêm khắc như vậy chứ...

"Ông đừng có mà quá đáng!" Lão gia tử Hạ Định Khôn tức giận quát lão Thang.

"Quá đáng?" Ông ta nhìn về phía Hạ Định Khôn, mỉm cười: "Lão gia tử, ngài xem tôi là sợ ngài hồ đồ không tuân thủ quy tắc tranh tài, gian lận... Tự tiện kéo người khác tới thật già lẫn lộn... Đến lúc xảy ra chuyện thì làm sao bây giờ, tôi đây là đang nghĩ cho ngài mà thôi."

Không đợi lão gia tử mở miệng, ông ta lại tiếp tục vừa cười vừa nói: "Ha ha, lão gia tử, ngài kích động như vậy chẳng lẽ tôi nói đúng rồi sao... Con nhóc đó không có giấy phép hoa tiêu?"

Mặt Hạ Định Khôn đen xì, cả người khẽ run lên.

"Lão gia tử, phiền phức lớn rồi. Nếu như cô ta thật sự không có giấy phép thì các người đã vi phạm quy định cuộc thi, sẽ bị cấm thi đấu. Chắc sẽ không nghiêm trọng như vậy đâu... Nhì?" Lão họ Thang lớn tiếng cười to.

Lúc này, trong lòng Hạ Nhạc Phong nóng như lửa đốt. Lão già này, mẹ nó không khác gì một lão cáo già!

"Người phụ trách đội đua xe Hạ gia đâu?"

Một lát sau, vài nhân viên bên tổ chức thi đấu chạy vào.

"Chào ngài..." Hạ Định Khôn cười nói với vài nhân viên đó.

"Là thế này, có người báo cáo là trong đội xe của ông có một hoa tiêu không có giấy phép." Một nhân viên mở miệng nói: "Vị hoa tiêu kia đâu?"

"Ở đây." Lâm Yên vẫy vẫy tay.

"Chào cô, mời cô lấy giấy phép hoa tiêu ra. Nếu như không có, cô không thể dùng thân phận hoa tiêu để tham gia trận thi đấu này." Sắc mặt nhân viên đó rất nghiêm túc nói.

"À..." Lâm Yên hơi nghiêng đầu, trầm tư một lát sau đó nói với vị nhân viên kia: "Cái đó... Nếu tôi nói là tôi không mang theo thì anh có tin không?"

- - -

Vote vote vote ~

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 262: Tôi có giấy phép cấp quốc tế về giải đấu vòng hạng nhất

Edit: Kali

Beta: Byun

Thực ra sau khi Lâm Yên nói ra câu này lại cảm thấy có chút hối hận. Chính cô cũng không tin hướng chi là người khác.

"Ha ha, ông có muốn quay về nhà mang hoa tiêu khác tới không?" Lão Thang cười với Hạ Định Khôn.

Nghe thấy vậy, Hạ Định Khôn đen mặt lại, cũng không mở miệng đáp trả.

"Cô gái, cô rốt cuộc có giấy phép hoa tiêu không vậy?" Nhân viên nghiêm mặt hỏi.

"Ày... Có... Hay là không có?" Ánh mắt Lâm Yên rơi trên người Hạ Nhạc Phong, cô rốt cục là có hay là không có...

"Chị Yên, chị có à?" Đầu óc của Hạ Nhạc Phong có chút trống rỗng, một ánh mắt Lâm Yên làm da đầu cậu ta tê dại cả lên.

"A, tôi có." Lâm Yên nghiêm túc nói.

Nhân viên gật đầu: "Được rồi, mời lấy ra."

Lâm Yên: "Tôi không đem."

Nhân viên: "..."

Hạ Nhạc Phong: "..."

"Cô chắc chắn mình có giấy phép chứng nhận làm hoa tiêu đúng không?" Vẻ mặt của nhân viên nghiêm túc.

Lâm Yên: "... Cô biết nói gì đây, có ai đó có thể chỉ cô một chút được không?"

"Được rồi, nếu cô đã chắc chắn thì mời theo chúng tôi vào văn phòng. Chúng tôi có thể dùng mạng để tra cứu." Nhân viên mở miệng.

Lâm Yên: "... Cô cũng không hề nói qua mình chắc chắn mà.

Nhưng mà đã đến nước này, Lâm Yên chỉ có thể đi theo mấy vị nhân viên vào khu vực làm việc.

...

Lúc này, trong văn phòng.

Một cậu thanh niên trẻ tuổi, mặc đồng phục đang ngồi trước máy tính.

Lâm Yên ngồi ở đối diện.

"Họ và tên." Nhân viên nói.

"Lâm Yên." Lâm Yên thờ dãi.

"Chờ một lát." Nhân viên nhẹ gật đầu, bắt đầu tra cứu.

Sau một lát, ánh mắt của nhân viên rơi trên người Lâm Yên, cau mày nói: "Cô gái, cô không có thông tin về giấy phép chứng nhận làm hoa tiêu!"

Nghe được lời này, sắc mặt của mấy vị nhân viên vừa dẫn Lâm Yên vào phòng đều thay đổi.

Cô không có giấy phép chứng nhận làm hoa tiêu thì đồng nghĩa với việc đội xe Hạ gia vi phạm quy tắc thi đấu!

"Trận này, đội xe của Hạ gia bị loại, lại còn phạm luật, ghi chép lại sau đó làm báo cáo." Trong đó có một vị nhân viên lạnh lùng nói.

Nghe thấy vậy, Lâm Yên vội vàng mở miệng: "Đừng đừng đừng, đừng như vậy."

"Cô gái, cô không có giấy phép chứng nhận làm hoa tiêu vậy nên cô tuyệt đối bị cấm tham gia bất kì giải đấu nào liên quan đến xe đua!" Nhân viên nghiêm túc nói.

"Bằng ở trong nước thật sự tôi không có, nhưng... Ở nước ngoài tôi có." Lâm Yên nói.

"Nước ngoài?" Nhân viên lạnh nhạt nói: "Tiểu thư, chỉ có giấy phép hoa tiêu cấp quốc tế về giải đấu vòng hạng mới được lưu hành toàn cầu. Cho nên, cho dù cô có giấy phép hoa tiêu ở nước ngoài thì ở trong nước cũng vô hiệu thôi"

Lúc này, Lâm Yên gật đầu nói: "Tôi hiểu rồi, nên giấy phép chứng nhận làm hoa tiêu của tôi cũng chính là giấy phép cấp quốc tế về giải đấu vòng hạng."

Lâm Yên vừa dứt lời, nhân viên ngồi trước máy tính suýt nữa phun hết trà trong miệng ra ngoài.

Giấy phép hoa tiêu cấp quốc tế về giải đấu vòng hạng?

Cô gái này chẳng lẽ bị kích thích đến điên rồi?

Nếu cô ta thật sự có giấy phép chứng nhận làm hoa tiêu cấp quốc tế về giải đấu vòng hạng thì còn tham gia loại thi đấu trình độ bình thường như thế này làm gì?

Thấy ánh mắt của mấy người nhân viên càng thêm sắc bén, Lâm Yên cũng thực sự rất bất đắc dĩ. Thực ra lúc đầu cô cũng có giấy phép hoa tiêu trong nước, nhưng sau đó bởi vì không khảo hạch nên đã bị hủy bỏ. Hơn nữa, sau khi có được giấy phép hoa tiêu cấp quốc tế về giải đấu vòng hạng thì không cần giấy phép trong nước nữa, vì vậy Lâm Yên cũng không có quan tâm đến nữa.

Với lại cô là tay đua, chứ không phải hoa tiêu.

"Tôi có thật mà, không tin các người tra đi." Lâm Yên bất đắc dĩ nói.

"Được"

Một nhân viên bên cạnh nói với nhân viên máy tính: "Tra đi. Để tôi xem cô ta đùa giỡn kiểu gì với chúng ta."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 263: Người được cấp bằng- Yeva, tên tiếng Trung: Lâm Yên

Edit: Kali

Beta: Byun

Lâm Yên nhẹ gật đầu, nói: "Đúng, tra một chút đi, chắc là vẫn chưa hết hạn..."

"Hiểu rồi." Nhân viên liên lạc đến mạng lưới quốc tế về giải đấu vòng hạng, rồi nói với Lâm Yên: "Nhìn thẳng vào camera."

Sau một loạt tiến trình nhận diện khuôn mặt, nhân viên nói: "Tôi cũng không có tra ra cô gái này có giấy phép chứng nhận làm hoa tiêu trong giải đấu quốc tế vòng hạng."

Y vừa nói xong, ánh mắt của những người khác cùng lúc nhìn chằm chằm vào Lâm Yên.

"Không thể nào..." Về mặt của Lâm Yên kinh ngạc: "Không thể nào nhanh như vậy đã hết hạn..."

"Cô gái, còn điều gì muốn nói sao?" Trong đó có một vị nhân viên đã hơi mất kiên nhẫn.

"Có có có..." Lâm Yên nhủ mảy sau đó mở miệng nói: "Anh kiểm tra là bằng cấp quốc tế về giải đấu vòng hạng mấy?"

"Cấp quốc tế về giải đấu vòng hạng ba." Nhân viên phụ trách tra cứu mở miệng nói.

Lâm Yên: "...". Khó trách tra không ra, cô chưa từng tham gia giải đấu quốc tế về thể thức vòng tròn hạng ba.

"Nếu không... Anh điều tra lên một chút nữa, tra thêm hạng hai hay hạng nhất gì đấy cũng được..." Lâm Yên cười nói.

Nhân viên: "..."

"Giải đấu quốc tế về thể thức vòng hạng hai?"

Nghe Lâm Yên nói vậy, mấy người nhân viên còn lại đều cười nhẹ, cô gái này, đầu óc không có vấn đề gì đó chứ?

"Cô rốt cuộc có giấy phép chứng nhận làm hoa tiêu hay không đấy?" Nhân viên nghiêm nghị quát.

"Đừng nóng giận. Tôi có thật mà, không tin các người tra tiếp đi." Lâm Yên nói.

"Lại còn cái gì mà giải đấu quốc tế về thể thức vòng hạng hai? Cô có biết giải đấu quốc tế về thể thức vòng hạng ba là như thế nào không?" Nhân viên cười lạnh mồm miệng: "Cô đang cố ý kéo dài thời gian à? Tôi cho cô biết, vô ích thôi. Chỉ cần trái với quy định thì nhất định sẽ bị xử phạt."

Lâm Yên: "Ày... Trước tiên tra đã rồi hãy nói."

"Được, tiếp tục tra cho cô ta!" Nhân viên nói.

Lâm Yên làm theo yêu cầu, tiếp tục nhìn thẳng vào camera.

...

"Cũng không có tra ra được cô gái này có liên quan đến giải đấu quốc tế vòng hạng hai." Nhân viên nói.

"Vậy thì tra giải đấu quốc tế về thể thức hạng nhất đi. Lần này chắc chắn là tôi có." Lâm Yên xấu hổ cười nói.

Ban đầu, lúc cô tham gia giải đấu quốc tế về thể thức vòng hạng hai, hoàn toàn chính xác có giấy phép hoa tiêu cấp quốc tế về giải đấu vòng hạng hai. Chỉ có điều sau khi tham gia vào giải đấu quốc tế về thể thức vòng hạng nhất thì đã không thêm đề ý đến giải đấu quốc tế về thể thức vòng hạng hai kia nữa rồi. Chắc bởi vì thời gian quá dài cho nên giấy phép cấp quốc tế về giải đấu vòng hạng hai hẳn là đã bị loại bỏ.

Nhưng Lâm Yên có thể đảm bảo, giấy phép cấp quốc tế về giải đấu vòng hạng nhất chắc chắn vẫn còn!

"Giải đấu quốc tế về thể thức vòng hạng nhất?"

Lâm Yên vừa dứt lời, người quản lý liền nói: "Tra, tra cho cô ta."

"Cô gái, mời cô tiếp tục nhìn thẳng vào camera. Nếu như giấy phép cấp quốc tế về giải đấu vòng hạng nhất cũng tra không ra thì chúng tôi hy vọng cô có thể khai báo đúng sự thật tình hình của đội xe Hạ gia." Nhân viên phụ trách thẩm tra nghiêm mặt nói.

"Được rồi." Lâm Yên nhẹ gật đầu.

Lâm Yên điều chỉnh tư thế sau đó nhìn vào camera.

Ánh đèn bên trong camera chợt lóe lên.

Ánh mắt của nhân viên phụ trách thẩm tra rơi vào trên màn hình máy tính.

Ước chừng khoảng sau mười mấy giây, con ngươi của nhân viên phụ trách thẩm tra đột nhiên co rút lại. Trong mắt hiện lên một tia không thể nào tin được.

Lúc này, vị nhân viên này tháo chiếc kính xuống, xoa xoa hai con mắt của mình, sau đó lại đeo vào, cẩn thận nhìn chằm chằm màn hình máy tính, không bao lâu lại nhìn lại Lâm Yên.

"Không... Chuyện này... Làm sao..." Nhân viên phụ trách tra cứu nhìn chằm chằm Lâm Yên, cả người run lên.

Người nhân viên này rất nhanh thu hồi lại ánh mắt và vẻ mặt ngạc nhiên, tiếp tục nhìn lại màn hình máy tính.

Màn hình máy tính hiện ra thông tin.

Trận đấu cấp quốc tế về thể thức thi đấu vòng hạng nhất: Người được cấp giấy phép cấp quốc tế về giải đấu vòng hạng nhất - "Yeva", tên tiếng Trung: Lâm Yên.

- - -

Yeah, hôm nay đến đây là hết rồi nhé, cảm ơn các tình yêu đã đón đọc ~

Dạo này Meow đọc được rất nhiều cmt ý nghĩa của các bạn đọc giả, thực sự là Meow vô cùng xúc động trước những cmt ấy.

Tuy Meow chỉ mới thành lập được hơn 2 tháng, trình độ vẫn còn vô cùng nghiệp dư, ấy vậy mà lại được các bạn đọc giả yêu quý và ủng hộ, quả là vinh hạnh của nhà Meow (´ 3 `)

Hy vọng các bạn sẽ luôn đồng hành và ủng hộ Meow trên con đường edit, chứ không phải chỉ riêng bộ truyện này, nhé?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 264: Cô gái này là thần tượng của hần!

Edit: Er

Beta: Sun

Lúc này nhân viên phụ trách tuần tra nhìn chăm chăm vào màn hình máy tính, đầu óc trống rỗng.

"Làm sao vậy?"

Một nhân viên trong đó nhanh chóng hỏi.

"Tra được chưa?" Lâm Yên cũng nhẹ giọng hỏi.

"Tra... Tra được rồi..."

Ánh mắt nhân viên ngồi trước máy tính chậm rãi rơi trên người Lâm Yên, vô thức nuốt nước bọt.

Bên trong màn hình máy tính là ảnh chụp của Yeva.

Tên tuổi... và khuôn mặt tất cả đều giống hệt cô gái đang đứng trước mặt này.

Là fan hâm mộ trung thành của Tử Thần đường đua Yeva, tất nhiên anh ta biết rõ là Yeva chưa bao giờ lộ mặt ra bên ngoài. Khuôn mặt của Yeva chỉ có mấy học trò của cô ấy biết mà thôi.

"Có thật sao?"

Lúc này, sắc mặt của vài vị nhân viên hơi kinh ngạc, nhân viên đứng đầu bước nhanh đến trước màn hình máy tính.

Nhân viên thẩm tra thấy thế thì dường như theo bản năng dùng cốc nước che đi ảnh chụp của Lâm Yên và tên tiếng Anh "Yeva".

Ánh mắt tên nhân viên kia nhanh chóng rơi vào màn hình máy tính.

"Giấy phép giải đấu vòng hạng nhất trên trường đua quốc tế, người nắm giữ tên tiếng Trung là Lâm Yên."

Sau khi nhìn thấy một hàng số trên máy tính, hần ta kinh ngạc nhìn về phía Lâm Yên.

"Cô... Cô Lâm, cô thật sự có giấy phép giải đấu vòng hạng nhất trên trường đua quốc tế ư...?!" Trên mặt anh ta hiện lên vẻ "không thể tin nổi", nói.

Nghe thấy vậy, lúc này Lâm Yên mới thở phào nhẹ nhõm, gật đầu nói: "Trước kia tôi ở nước ngoài, tiện thể thi luôn giấy phép."

"Tiện thể..."

Nghe Lâm Yên nói, tất cả các nhân viên ở đây đều nhìn nhau.

Cô gái này thế mà lại thật sự có giấy phép thi đấu trên trường đua quốc tế. Hơn nữa còn là giải đấu vòng hạng nhất trên trường đua thế giới.

Giải đấu vòng hạng trên trường đua thế giới chính là thánh địa đua xe, còn phân bố thành ba cấp bậc.

Không giống như những đội đua đứng đầu trong nước. Tối đa cũng chỉ là tham gia giải đấu vòng hạng ba trên trường đua quốc tế, nhưng cho dù là như thế cũng đủ để đi khoác lác khoe khoang rồi.

Nhưng mà cô gái này lại có được bằng chứng nhận của giải đấu vòng hạng nhất trên trường đua quốc tế!

Sau khi xác nhận giấy phép của Lâm Yên xong, nhân viên thẩm tra ngồi bên cạnh máy tính không chút do dự đóng trang web lại, ánh mắt rơi trên người Lâm Yên, tim vẫn còn đang đập bùm bụp.

Chuyện gì xảy ra thế này... Làm sao có thể?

Vậy mà cô gái này lại là thần tượng của hắn!

Từ Thần đường đưa Yeva...

Tên nhân viên đứng đầu nhìn Lâm Yên, có chút hơi kích động hỏi: "Cô Lâm, cô dùng thân phận hoa tiêu để tham gia giải đấu vòng hạng nhất trên trường đua quốc tế sao? Vậy ai là tay đua đã hợp tác với cô thế?"

"Không phải." Lâm Yên lắc đầu.

"Không phải?" Nhân viên đó sững sờ.

"Không phải dùng thân phận hoa tiêu tham gia giải đấu vòng hạng nhất trên trường đua thế giới." Lâm Yên nói.

Cho tới bây giờ cô luôn dùng thân phận là tay đua tham gia thi đấu, chẳng qua chỉ là tiện thể thi cái giấy phép chứng nhận làm hoa tiêu mà thôi. Chỉ là tiện thể chứ chưa từng dùng thân phận hoa tiêu tham gia thi đấu.

"Chuyện này..."

Mấy vị nhân viên nhìn nhau, có giấy phép thi đấu vòng hạng nhất trên trường đua quốc tế mà lại chưa từng tham gia thi đấu thực tế bao giờ? Vậy cái giấy phép này rất cao quý nhưng lại không có chỗ phát huy?!

"Chuyện đó, vậy giải đấu vòng hạng hai trên trường đua quốc tế thì sao? Chắc cô Lâm Yên nhất định đã tham gia rồi, có thể nói cho chúng tôi biết cô hợp tác với tay đua nào không?" Nhân viên kia tiếp tục hỏi.

"Cũng chưa từng." Lâm Yên nhún vai.

"Vậy vòng hạng ba..."

"Cũng chưa."

Tên nhân viên: "..."

"Cho nên, ý là cô chỉ thi giấy phép thi đấu vòng hạng nhất trên trường đua quốc tế chứ chưa từng dùng thân phận hoa tiêu tham gia thi đấu vòng hạng nhất trên trường đua thế giới... Là như vậy phải không?"

"Đúng vậy, chưa từng tham gia." Lâm Yên nhẹ nhàng gật đầu.

Nghe chính miệng Lâm Yên thừa nhận, vẻ mặt vài vị nhân viên kia từ kích động rồi lại đến thất vọng, tất cả biến đổi chỉ trong chớp mắt.

- - -

Hôm nay team bạn, up chương muộn nên mong các tình yêu thông cảm~

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 265: Sóng biển đập cho là ngắc ngoải

Edit: Er

Beta: Dochan

"Cô Lâm, vậy thân phận hoa tiêu của cô hắn là đã tham gia thi đấu với rất nhiều đội đua hàng đầu nhỉ?"

Nghe thấy vậy Lâm Yên lắc đầu: "Thực ra cũng không phải thế... Đây là lần đầu tiên tôi dùng thân phận hoa tiêu tham gia trận đấu." Nghe thấy câu trả lời của Lâm Yên, trong mắt tên nhân viên đứng đầu và mấy người còn lại hiện ra một tia thất vọng.

Thực ra, người có giấy phép chứng nhận làm hoa tiêu thi đấu vòng hạng nhất trên trường quốc tế cũng không ít, nhưng thi đấu giấy phép và tham gia thi đấu lại là hai việc hoàn toàn khác nhau.

Thi đấu giấy phép hoa tiêu hạng nhất tức là có tư cách tham gia thi đấu vòng hạng nhất trên trường quốc tế, nhưng cũng không có nghĩa là người đó có đủ năng lực để thi đấu vòng tròn hạng nhất trên trường quốc tế.

Có tư cách và có năng lực cũng là hai việc khác nhau.

Mấy nhân viên kia cho rằng nếu cô gái này đã từng tham gia giải đấu vòng hạng trên trường quốc tế thì cho dù là hạng hai. Thậm chí là thi đấu vòng hạng ba trên trường quốc tế thì tiền mà cô ấy kiếm được sẽ rất lớn, tiếc là lại chưa từng tham gia trận đấu nào.

Nhưng cho dù là thế nào đi chăng nữa thì cô gái trước mặt này cũng đã thi đấu giấy phép chứng nhận giải đấu vòng hạng nhất trên trường quốc tế. Coi như là cô ấy không tham gia bất cứ trận đấu nào trong nước thì cũng chắc chắn rằng đây là một nhân tài hoa tiêu.

"Cô Lâm, đây là trận đấu đầu tiên của cô, tôi nghĩ cô hãy đi tìm những tay đua hạng nhất hoặc là đội đua hàng đầu trong nước đi. Cô có kiến thức chuyên nghiệp, nhất định phải phối hợp một tay đua chuyên nghiệp thì mới có thể phát huy được thực lực. Còn Hạ Nhạc Phong của đội xe Hạ gia thì... Hai người hoàn toàn không phối hợp được với nhau, thắng thua trên đường đua không phải là do hoa tiêu quyết định mà là do người cầm lái quyết định." Quản lý có ý tốt nhắc nhở Lâm Yên.

"Đúng vậy cô Lâm, dùng giấy phép thi đấu vòng hạng nhất trên trường quốc tế của cô, nếu như thua trận... thì tương lai của cô sẽ có hình ảnh xấu. Hiện tại cô rời khỏi có lẽ vẫn còn kịp đây." Một vị nhân viên khác cũng lên tiếng phụ họa.

Đây là lần đầu tiên bọn họ gặp được hoa tiêu có giấy phép thi đấu vòng hạng nhất trên trường quốc tế.

Nhưng cho dù là chuyên nghiệp mà lại đi phối hợp với một tay đua xe yếu kém, cũng không có phép thuật để thay đổi tình huống đó nên chỉ có thể trông mắt nhìn đội xe nhà mình thua trận. Đối với tất cả hoa tiêu chuyên nghiệp thì việc lựa chọn tay đua là quan trọng nhất.

Hoa tiêu chuyên nghiệp phối hợp với một tay đua năng lực yếu kém chắc chắn sẽ không thể thắng được, thật là đáng tiếc.

Vai trò của hoa tiêu là trợ giúp tay đua phát huy năng lực đến ngưỡng tối đa. Như Hạ Nhạc Phong, thực lực của cậu ta có hạn, cho dù có phát huy đến cực hạn thì cũng không thể dọa được ai hết.

"Hạ Nhạc Phong, là em họ tôi..." Lâm Yên hơi lúng túng nói.

"Em họ... Hóa ra là thế... Chẳng trách!"

Lúc này mấy vị nhân viên mới hiểu rõ là vì sao Lâm Yên lại đồng ý làm hoa tiêu cho Hạ Nhạc Phong.

Nhưng... như thế không phải là hại chị mình sao?

Không nói đến cô gái này chưa từng tham gia bất cứ trận đấu nào, thì coi như là hoa tiêu đã tham gia thi đấu vòng hạng nhất trên trường quốc tế đích thân ra trận cũng không thể khiến đội xe Hạ gia thắng trận đấu này được.

Nếu hình dung chính xác thì hoa tiêu là biển còn tay đua xe chính là cá bơi dưới biển.

Hoa tiêu chuyên nghiệp phối hợp với tay đua chuyên nghiệp chính là biển cả và cá voi xanh.

Nhưng phối hợp Hạ Nhạc Phong?

Ngại quá, đây gọi là game over.

Thằng đó chỉ là cọng tảo biển, sóng biển đập cho là ngã ngoài luôn chứ nói chi tới chuyện cười sóng.

Tất nhiên đây là việc nhà của Lâm Yên. Mặc dù mấy nhân viên thấy có hơi đáng tiếc, nhưng cũng không tiện nói thêm gì nữa.

Cũng không thể nói cô phối hợp với em họ cô chính là game over, vẫn mau chóng thay người đua xe đi thôi...

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 266: Cô ký tên cho tôi được không?

Beta: Richi

Lâm Yên thở dài, làm hoa tiêu sao mà phiền phức thế?

"Lâm tiểu thư, cô có thể tham gia trận đấu, đã làm phiền cô như thế, chúng tôi thật lòng xin lỗi." Thái độ của quản lý với Lâm Yên ngay lập tức chuyển biến tốt.

Dù sao cô gái trước mặt cũng có giấy phép cấp quốc tế về giải đấu vòng hạng nhất, một nhân tài như thế làm sao dám mạo phạm? Dù chưa từng tham gia một trận đấu nào nhưng giấy phép của cô gái này là thật!

Thấy đám nhân nhân rời đi, Lâm Yên cũng đứng dậy và chuẩn bị trở về trường đua.

"Lâm tiểu thư, xin chờ một chút!"

Không đợi Lâm Yên đi được mấy bước, đã bị nhân viên phụ trách thẩm tra gọi lại.

"Hả, sao vậy?" Nghe thấy vậy, Lâm Yên dừng bước rồi có chút không hiểu hỏi.

"Cô chờ một lát!"

Tên nhân viên quan sát xung quanh, sau khi chắc chắn không còn ai nữa thì ngay lập tức đi đến đóng cửa chính lại.

Lâm Yên: "... Có ý gì?"

Lúc này, nhân viên đeo kính nhìn chằm chằm Lâm Yên, vẻ mặt kích động nói: "Cô... Cô chính là... Từ Thần Đường Đua Yeva?!"

Nhân viên vừa dứt lời, vẻ mặt Lâm Yên lập tức thay đổi.

Làm sao mà anh ta biết được?

"Tôi sao?" Lâm Yên cười cười, "Anh nhận nhầm người rồi."

"Lâm tiểu thư... Cô có từng tra qua thông tin về giấy phép cấp quốc tế về giải đấu vòng hạng nhất của chính mình hay không?" Nhân viên kích động mở miệng.

Lâm Yên vô thức lắc đầu. Trước đó sau khi cô giành được hai lần quán quân ở trận đấu cấp quốc tế về giải đấu vòng hạng nhất thì thuận tay thi qua, về sau cũng không có quan tâm đến nhiều.

"Lâm tiểu thư, trong thông tin giấy phép hoa tiêu cấp quốc tế về giải đấu vòng hạng nhất, trong đó có ghi tên tiếng Trung của cô... Cũng có tên tiếng Anh nữa..." Nhân viên vừa nhìn Lâm Yên vừa nói rõ lý do.

Vị nhân viên này vừa dứt lời, Lâm Yên vỗ đầu một cái.

Nếu nói như vậy, năm đó cô thật sự hình như đã dùng danh nghĩa Yeva đi thi giấy phép.

"Nhưng mà Lâm tiểu thư, cô yên tâm, tôi là fan trung thành của cô! Tôi biết xưa nay cô không công khai tướng mạo của mình ở bên ngoài, cho nên vừa rồi khi mấy vị đồng nghiệp kia của tôi tới xem xét, tôi đã giúp cô che giấu đi thân phận Yeva!" Nhân viên nói.

Ánh mắt của nhân viên này nhìn Lâm Yên với vẻ đầy mong chờ.

"À, là như thế à... Vậy thì thật sự rất cảm ơn anh." Lâm Yên cười nói với nhân viên.

Lâm Yên vừa nói ra hai chữ "cảm ơn" này, nhân viên kích động suýt nữa nhảy dựng lên. Quả nhiên tất cả những chuyện mới làm vừa này quá đáng giá!

"Thần tượng, cô có thể cho tôi thêm số điện thoại của đại thần Lăng Mãng và đại thần Đồ Tề..." Nhân viên vội vàng nói.

Lâm Yên: "..."

"Không phải, chết, thật xin lỗi. Tôi quá kích động... Tôi muốn số điện thoại của cô, tôi có thể mời ngài ăn cơm không? Không không không... Cô ký tên cho tôi được không?!" Trong lúc nói chuyện, nhân viên đưa cho Lâm Yên một cây bút, chạy nhanh đến phía dưới tủ làm việc lấy ra đồng phục của mình đưa cho Lâm Yên ký tên lên trên áo quần của anh ta.

...

Một lát sau, nhìn chữ Yeva trên quần áo mà nhân viên như lượm được kho báu, kích động tiếp tục khoa tay múa chân.

"Thần tượng, còn hình như cũng không thi đấu nữa. Năm đó cô còn nói sẽ một lần nữa tham gia giải đấu đỉnh nhất, là lúc nào chứ? Hiện nay ở nước

ngoài rất nhiều diễn đàn lớn đều nói cô có thể đã bị cấm thi đấu, đây tuyệt đối đều là tin đồn nhảm!” Nhân viên nói.

Không để Lâm Yên có cơ hội mở miệng, nhân viên tiếp tục nói: “A... Đúng rồi, cô có biết trong nước có một vị minh tinh tên là Vệ Từ Phong, cũng là fan hâm mộ siêu cấp đáng tin cậy của cô. Trận đấu này... Vệ Từ Phong tối nay cũng sẽ tới xem, nếu như cho cậu ta biết...”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 267: Tôi muốn xin nghỉ để đi xem trận thi đấu

Edit: Kali

Beta: Richi

Nhưng không đợi vị nhân viên trước mắt nói xong, Lâm Yên vội vàng dùng tay ra hiệu.

"Giữ bí mật... Giữ bí mật..." Lâm Yên nói với nhân viên.

Với năng lực đu bám người khác của tên Vệ Từ Phong kia, nếu như thật sự để cậu ta biết...

"Đúng đúng đúng, giữ bí mật!" Nghe thấy vậy, nhân viên dùng sức gật đầu.

Đương nhiên việc anh ta giữ bí mật vẫn phải giữ bí mật, nhưng nếu như người khác tự biết, vậy thì chuyện không liên quan tới anh ta.

"Thần tượng, tôi có một yêu cầu vô cùng quá đáng... Tôi có thể lưu số điện thoại của cô được không?... " Nhân viên nhìn chằm chằm Lâm Yên, vẻ mặt có chút thấp thòm.

Thế mà anh ta lại đang nói chuyện với truyền kỳ trong giới đua xe - Từ Thần đường đua Yeva. Không chỉ thế mà thậm chí còn to gan muốn hỏi số điện thoại của Từ Thần đường đua nữa!

Cái thế giới này thật sự quá điên rồ...

Lâm Yên tiện tay viết một dãy số đưa cho nhân viên: "Có rảnh thì mời tôi ăn cơm nhé, tôi đi thi đấu đây!"

Lâm Yên nói xong không quay đầu lại rồi khỏi văn phòng đi thẳng đến sân bãi.

Nhìn tờ giấy nắm trong tay, nhân viên quả thực hạnh phúc muốn ngất đi.

Thần tượng của anh ta thế mà mẹ nó thật sự cho anh ta số điện thoại đấy!

Lúc này, nhân viên lấy điện thoại ra, gọi một cuộc điện thoại: "A lô... Tôi muốn xin phép nghỉ... Cái gì, không cho nghỉ? Vậy cứ coi như là tôi bỏ bê công việc đi, tôi muốn đi xem trận thi đấu ngay hôm nay!!!"

...

Khu chuẩn bị đường đua.

Lúc này, sắc mặt của lão gia tử Hạ Định Khôn và Hạ Nhạc Phong có chút khó coi.

"Chị Yên."

Lâm Yên cuối cùng cũng rất nhanh ung dung mà đi tới.

"Không sao, thi đấu như thường." Lâm Yên nói.

Lâm Yên vừa dứt lời, lão gia tử Hạ Định Khôn và Hạ Nhạc Phong đều sửng sò.

Về mặt của lão già họ Thang bên kia giống như hơi có chút khó coi, không ngờ rằng con nhóc này thật sự có giấy phép chứng nhận làm hoa tiêu.

Nhưng cũng sao, vậy thì đề đội xe Hạ gia được chạy một trận cuối cùng vậy.

"Ai nha, ông xem việc này nào động đến, xem chút gây hiểu lầm." Lão Thang cười cười: "Được thôi, vậy chúng ta cũng đừng lãng phí thời gian nữa, hãy nắm chặt thời gian, tranh tài sắp bắt đầu rồi."

Dứt lời, Lão Thang quay người rời đi.

Chờ sau khi Lão Thang rời đi, lúc này Hạ Nhạc Phong mới thở phào nhẹ nhõm, nói với Lâm Yên: "Chị Yên, dọa em sợ muốn chết!"

"Tiểu Yên, chắc chắn không có vấn đề gì nữa à?" Lão gia tử nhíu mày nhìn về phía Lâm Yên.

"Ông ngoại, không có vấn đề gì nữa ạ." Lâm Yên cười nói.

"Ừm, ông an tâm rồi." Hạ Định Khôn nhẹ gật đầu sau đó nói với Hạ Nhạc Phong: "Nhanh gọi Hạ Minh Khải đến, mười phút sau lên xe!"

...

Lúc này, bên ngoài sân.

Một chiếc siêu xe chậm rãi dừng bên lề đường.

Vệ Từ Phong đeo kính râm và khẩu trang màu đen, chậm rãi xuống xe.

Vệ Từ Phong được công nhận là một fan cứng của đua xe. Đội đua gì cậu ta cũng đều sẽ quan tâm, trận đấu gì mà chỉ cần có thời gian, cậu ta đều sẽ đích thân tới hiện trường xem.

"Tới rồi à?"

Vị nhân viên đeo kính trước đó bước nhanh đến.

"Anh hôm nay không đi làm hả?" Vệ Từ Phong thấy hấn thì không hiểu hỏi.

"Làm cái rắm, hôm nay ông muốn bỏ bê công việc!" Nhân viên nói.

"Ồ? Trước đó không phải kêu gào muốn vì ngành xe đua mà hiến một phần nhiệt huyết của mình, nhanh như vậy đã chán rồi sao? Xem ra, trải nghiệm cuộc sống cũng không dễ dàng." Vệ Từ Phong cười nói.

"Cậu thì biết cái gì, tôi đây là bỏ bê công việc để xem trận thi đấu!" Nhân viên vội vàng nói.

"Anh không phải nói không có chút nào hứng thú với loại cấp bậc thi đấu này à?" Vệ Từ Phong lườm nhân viên liếc mắt.

"Ai, thật ra tôi... Cậu không biết... Thật ra..." Nhân viên dường như muốn nói gì, nhưng cuối cùng vẫn ngậm miệng lại.

"Làm sao vậy?" Vệ Từ Phong thấy khó hiểu.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 268: Quả thực rất giống

Edit: Bonie

Beta: TH + Byun

Nhân viên công tác nhìn Vệ Từ Phong, muốn nói rồi lại thôi.

"Kỳ Thiệu Nguyên, nói thật đi. Tôi còn không hiểu rõ anh à, anh thì liệu có thể giữ được bí mật cái gì?!" Vệ Từ Phong liếc nhân viên đó một cái.

"Bí mật, cậu biết cái gì gọi là bí mật à, đó chính là không thể nói! Tôi đã đồng ý với cô ấy, có đánh chết tôi, tôi cũng không nói." Nhân viên đó làm vẻ khổ sở.

Nghe vậy, trong mắt Vệ Từ Phong hiện ra một tia kinh ngạc.

Nhiều năm trước đó, Vệ Từ Phong quen biết với Kỳ Thiệu Nguyên nhau ở chỗ ngồi VIP dành cho khách quý tại giải đấu vòng hạng nhất.

Về sau mỗi một đợt thi đấu, hai người đều hẹn nhau cùng đi. Đối với Kỳ Thiệu Nguyên, Vệ Từ Phong hiểu rất rõ, cái miệng của người kia lỏng như dây lưng thắt quần bông vậy. Đừng nói bí mật của người ngoài giữ còn không được, ngay cả bí mật của mình cũng không giữ kín nổi.

"Móa! Kỳ Thiệu Nguyên..."

"Đừng hỏi, hỏi thì không còn là bí mật đâu!" Nhân viên công tác không đợi cậu ta nói xong, không chút do dự lắc đầu: "Là anh em với nhau đừng ép tôi. Chuyện này nếu tôi nói cho cậu thì tôi không có tư cách làm fan ruột nữa."

Vệ Từ Phong: "..."

"Đồ thân kinh, cứ làm tiểu mật ong* của anh đi." Vệ Từ Phong liếc mắt lườm đối phương, không hề quay đầu lại, đóng cửa xe phía sau, nhanh chân đi về phía phòng khách quý.

Thấy thế, công nhân viên hô: "Áy, chờ tôi một chút, cùng nhau đi đi. Hôm nay tôi cố ý bỏ bê công việc..."

(*) Tiểu mật ong (con ong nhỏ:小蜜蜂 - Xiǎo mìfēng) viết gần giống fan ruột (小迷弟 - Xiǎo mí dì)

...

Trong khu chuẩn bị tại đường đua.

Ba đội nhà đã chuẩn bị sẵn sàng, đội đua của Hạ gia bên này Hạ Minh Khải cũng đã quay lại, lão gia tử Hạ Định Khôn đang xác định phổ biến chiến thuật.

"Nhớ kỹ, nhiệm vụ của các người là toàn lực là giúp đỡ Minh Khải, ngăn chặn các tay đua giỏi khác." Hạ Định Khôn nói.

"Nhất là cháu đấy Tiểu Phong." Hạ Hùng đứng bên cạnh nhìn về phía Hạ Nhạc Phong: "Cháu nhớ kỹ cho bác, cô ta chẳng qua là thêm cho đủ số lượng mà thôi. Tiểu Phong, con không có người dẫn dắt, cho nên nhất định cần cẩn thận hơn nữa, biết chưa."

Nghe vậy, Hạ Nhạc Phong gật đầu.

Rất nhanh, Hạ Hùng lạnh lùng nhìn về phía Lâm Yên: "Nhớ kỹ, mày ngồi kế bên tài xế, không được nói chuyện với Tiểu Phong. Mày thích làm gì thì làm nhưng nếu ảnh hưởng tới phát huy của Tiểu Phong, kéo chân sau của Minh Khải, tao nhất định sẽ không để cho mày yên đâu!"

Nghe những lời nady của Hạ Hùng, Lâm Yên cười lạnh một tiếng, đang định muốn nói gì thì đã nghe thấy Hạ Nhạc Phong vọng vàng lên tiếng: "Bác cả, bác yên tâm đi ạ, chị Yên sẽ không ảnh hưởng tới đâu!"

"Tốt nhất là vậy." Giọng của Hạ Hùng lạnh lùng.

"Đừng nói nhảm nữa, mau đến điểm xuất phát đi." Hạ Định Khôn nói.

...

Một lát sau, một nhóm người đi tới vạch xuất phát.

Trên bầu trời có rất nhiều flycam đang tiến hành quay. Bởi vì là sân thi việt dã ngoài trời, phía trước đều là đường núi cho nên không có thính phòng. Trước sân xem thi đấu chỉ xem trực tiếp thông qua máy quay.

"Lên xe!" Hạ Định Khôn nói.

Lão gia tử vừa dứt lời thì mọi người của đội Hạ gia nhanh chóng chui vào trong xe.

Trong ngực Lâm Yên cảm mũ bảo hiểm, ngay tại khoảnh khắc này chậm rãi giờ lên đội lên đầu.

Đúng lúc này, không ít người còn ở hiện trường, trong nháy mắt ánh mắt bị Lâm Yên thu hút.

Bộ đồ trang phục màu bạc, mũ bảo hiểm màu bạc, xe cũng màu bạc...

Nhất là dáng người kia, cùng với người nào đó trong trí nhớ của mọi người quá mức giống nhau.

Cơ hồ trong nháy mắt, Hạ Định Khôn nhìn đứa cháu gái trước mắt này, vẻ mặt đầy kinh ngạc.

Cho tới tận bây giờ, ông cũng không hề phát hiện, cháu gái của mình, và tay đua ông thích nhất - Từ Thần Đường Đua Yeva sao lại y hệt nhau. Nhất là sau khi Lâm Yên đội mũ bảo hiểm lên, quả thực... Quá giống...

...

Ngay tại lúc này, trong phòng dành cho khách quý.

Vệ Từ Phong vào phòng, vừa mới ngồi yên tại chỗ, trong nháy mắt, ánh mắt đã bị TV trực tiếp hấp dẫn.

"Chuyện này..."

Vệ Từ Phong về mặt có chút hốt hoảng.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 269: Khoảng cách giữa người với người quá lớn!

Edit: Er

Beta: Dochan

Ánh mắt Vệ Từ Phong rơi vào màn hình TV, lông mày cau chặt lại, trong mắt hiện lên tia nghi ngờ.

"Lão đại..." Vệ Từ Phong thì thảo.

"Lão đại" là nickname mà fan hâm mộ Yeva đặt cho cô.

"Ha ha thế nào, kinh ngạc không, kích động không, phấn khích không?" Kỳ Thiệu Nguyên ngồi bên cạnh Vệ Từ Phong mở miệng cười nói.

Nghe thấy vật Vệ Từ Phong quay đầu lại, liếc Kỳ Thiệu Nguyên rồi nói: "Đúng là rất giống lão đại nhưng đáng tiếc, quá nhàm chán."

Giới đua xe ở trong và ngoài nước đều rất thích dùng màu bạc, vô cùng phổ biến. Thậm chí rất nhiều tay đua còn bắt chước tạo hình của Từ Thần đường đua Yeva.

Kỳ Thiệu Nguyên: "..."

"Người này là ai?" Vệ Từ Phong chỉ Lâm Yên ở trên TV, hỏi Thiệu Nguyên.

Kỳ Thiệu Nguyên: "Cậu nói xem."

"Người mới của đội đua xe Hạ gia à?" Vệ Từ Phong hỏi.

Kỳ Thiệu Nguyên: "..."

Anh ta có thể nói gì bây giờ, chẳng lẽ lại trực tiếp nói với Vệ Từ Phong rằng "cậu đúng là không phải fan hâm mộ chính hiệu mà, ngay cả Từ Thần đường đua Yeva cũng không nhận ra?"

Nhưng đúng là không thể trách Vệ Từ Phong được. Nếu đổi lại là người khác thì sợ rằng họ cũng không tin là Yeva đích thân tới đây, hơn nữa còn tham gia loại thi đấu cấp thấp này.

"Cứ cho là thế đi." Cuối cùng, Kỳ Thiệu Nguyên thở dài nói: "Là hoa tiêu mới của Hạ Nhạc Phong ở đội đua Hạ gia."

Vệ Từ Phong nhẹ gật đầu, cũng không nói thêm gì nữa, tiếp tục xem thi đấu.

"Anh nói xem, tại sao đã lâu như vậy rồi lại không có bất cứ tin tức nào của lão đại, có phải cô ấy sẽ không tham gia giải đấu vòng hạng nhất lần tới không?..."

Vệ Từ Phong không thể im lặng được hai phút, lại quay sang hỏi Kỳ Thiệu Nguyên đang ngồi bên cạnh.

"Tôi làm sao mà biết được, nói không chừng lại xa tận chân trời gần ngay trước mắt thì sao." Kỳ Thiệu Nguyên ngồi dậy, nhìn thẳng Vệ Từ Phong.

"Gần ngay trước mắt?" Vệ Từ Phong hơi sững sờ, bỗng cau mày nói: "Ý của anh là... Cô ấy thật sự là người nước Hoa?"

Kỳ Thiệu Nguyên: "..."

Anh ta đã ám chỉ như vậy rồi mà.

"Chắc chắn là người nước Hoa." Kỳ Thiệu Nguyên gật đầu nói.

"Như thế cũng không chắc lắm, có lẽ là người của nước khác." Vệ Từ Phong nói.

"Tôi nói là người nước hoa thì là người nước hoa, nếu không phải thì tôi sẽ đập đầu mà chết." Kỳ Thiệu Nguyên có chút kích động nói: "Hơn nữa, cậu chưa từng nhìn thấy lão đại sao?."

Vệ Từ Phong thở dài: "Haizz, khi đó lão đại đeo khẩu trang, không nhìn rõ mặt... Nhưng mà tôi nói thật, chắc chắn lão đại là một cô gái rất xinh đẹp. Với lại trừ tôi ra thì hình như cũng chưa có fan hâm mộ nào đã gặp lão đại ở ngoài đời thật!"

"Chưa có ai gặp lão đại ở ngoài đời?"

Nghe thấy lời nói của Vệ Từ Phong, Kỳ Thiệu Nguyên cười nhạt: "Ha ha..."

Anh ta không chỉ nhìn thấy lão đại ở ngoài đời, còn nhìn thấy mặt của lão đại, còn được nói chuyện với lão đại cơ. Hơn nữa anh ta còn có thể mời lão đại đi ăn cơm! Anh ta giúp lão đại và cô ấy còn cảm ơn anh ta!

Còn nữa còn nữa! Cô ấy còn cho anh ta số điện thoại!!

"Haizz, khoảng cách giữa người với người quá lớn, thật đáng thương." Kỳ Thiệu Nguyên nhìn chăm chăm Vệ Từ Phong, chép miệng nói.

Vệ Từ Phong nhìn Kỳ Thiệu Nguyên đang cười, nói: "Anh cũng đừng nản chí, còn có rất nhiều cơ hội... Có lẽ, sẽ có một ngày anh giống tôi được nhìn thấy cô ấy ở khoảng cách gần, vậy nên anh đừng buồn nữa."

Kỳ Thiệu Nguyên: "..."

Rõ ràng anh ta đang thương hại Vệ Từ Phong mà, đến bây giờ cái tên hâm này vẫn chưa hiểu rõ tình hình sao?.

Anh ta không phải là thương hại Vệ Từ Phong chưa từng nhìn thấy mặt lão đại mà là rõ ràng cô ấy đang ở ngay trước mắt nhưng Vệ Từ Phong lại mù mịt không biết.

Kỳ Thiệu Nguyên muốn nói rõ ra, nhưng anh ta đã đáp ứng lão đại rằng sẽ không nói cho bất kỳ người nào hết, trong lòng kìm nén rất khó chịu... Anh ta thật là khổ quá đi mà.

- - -

Nay toi đi chơi Trung Thu, up hàng hơi muộn, mong các tình yêu thông cảm">

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 270: Cuộc đánh cược giữa fan hâm mộ

Edit: Er

Beta: Sun

Kỳ Thiệu Nguyên rất muốn không thêm quan tâm mà nói ra tất cả, sau đó giẫm lên đầu Vệ Từ Phong chế giễu cậu ta.

Nếu như là bí mật của người khác, cho dù là bí mật của mình, anh ta cũng không nhìn được mà nói ra... Nhưng mà đây là bí mật của lão đại!

Không được, anh ta tuyệt đối không được nói, đánh chết cũng không nói... Nhiều nhất chỉ ám chỉ thôi!

...

"Trận đấu này, chắc chắn Hạ gia thua." Bỗng nhiên, Vệ Từ Phong chuyển đề tài, nói với Kỳ Thiệu Nguyên.

Kỳ Thiệu Nguyên hơi sững sờ, chợt lắc đầu nói: "Còn lâu đi, chắc chắn Hạ gia sẽ thắng!"

Nghe thấy thế Vệ Từ Phong lờm Kỳ Thiệu Nguyên, cười lạnh mở miệng: "Thực lực đội đua lão họ Thang đó rất mạnh, cho tới bây giờ đội đua Hạ gia vẫn không thể thắng nổi. Mấu chốt là có tên Hạ Nhạc Phong ở đây, còn tạm thời thay hoa tiêu của hắn, chỉ sợ hai người đó không hợp tác được với nhau nên xác suất đội đua Hạ gia thắng là số không."

Là người nổi tiếng xem thi đấu chuyên nghiệp, nếu ngay cả chuyện này cũng không nhìn ra, vậy mấy năm nay cậu ta xem các đội xe thi đấu là vô ích rồi.

"Haizz, nếu không phải thì sao, chúng ta đánh cược đi, tôi cược đội đua Hạ gia thắng, nếu tôi thắng thì tôi muốn chữ kí của lão đại!" Kỳ Thiệu Nguyên vội

vàng nói.

Vệ Từ Phong cất giữ một tấm ảnh chụp chữ ký của Từ Thần đường đưa Yeva, ngày bình thường ở nhà cậu ta lấy ra cúng bái, ai xin nhìn một chút cũng không cho, Kỳ Thiệu Nguyên đã thèm nhò dài rất lâu rồi.

"Ha ha, cuộc chữ ký lão đại của tôi, được, vậy anh đặt cuộc cái gì?" Vệ Từ Phong cười lạnh nói.

"Áo có chữ ký của lão đại!" Kỳ Thiệu Nguyên kích động nói.

"Áo có chữ ký?!" Vệ Từ Phong lập tức giật mình, kinh ngạc nói: "Anh có sao?"

"Nói nhảm!" Kỳ Thiệu Nguyên lập tức đứng dậy, đi đến bên cạnh Vệ Từ Phong, ngón tay cái chỉ vào lưng mình: "Tự mình nhìn đi!"

Lúc này, Vệ Từ Phong vô thức nhìn vào lưng Kỳ Thiệu Nguyên: "Yeva "

"Chắc chắn là giả!" Gần như là Vệ Từ Phong không nghĩ ngợi gì, lập tức cười lạnh nói.

"Mẹ nó, cậu cần thận nhìn cho rõ vào, rốt cuộc đây có phải chữ ký của lão đại không?" Kỳ Thiệu Nguyên tức giận nói.

Lại còn nói chữ ký của lão đại là giả, thật sự không thể tha thứ!

Lúc này, Vệ Từ Phong lại nhìn vào lưng của Kỳ Thiệu Nguyên dò xét, sau mấy giây, bỗng nhiên lông mày Vệ Từ Phong cau chặt lại.

Không phải là giả...

Đây thực sự là chữ ký của lão đại.

Vệ Từ Phong có một tấm ảnh chụp chữ ký, hơn nữa lão đại còn tự mình kí ở trên người cậu ta, cho nên cậu ta rất quen thuộc với chữ ký của Từ Thần đường đưa Yeva.

"Mẹ nó!"

Vệ Từ Phong bỗng nhiên kích động đứng bật dậy, muốn lột áo của Kỳ Thiệu Nguyên ra.

"Làm gì thế? Muốn cướp sao, muốn cướp đúng không?" Kỳ Thiệu Nguyên vội vàng xoay người lại, lùi lại phía sau mấy bước.

"Anh lấy ở đâu?" Vệ Từ Phong gắt gao nhìn chăm chăm Kỳ Thiệu Nguyên, nghiêng răng nghiêng lợi, trong mắt đầy ghen tị.

Cậu ta bỏ ra nhiều tiền như vậy mới ở buổi tiệc tối từ thiện, đấu giá cả một sợi dây chuyền, vốn nhìn thấy được người thật thì sẽ có cơ hội được kí tên, kết quả lại không có giấy. Chất liệu quần áo của cậu ta lại không viết lên được nên chỉ có thể ký trên lưng, sau này cậu ta đã phí sức ba bò chín trâu mới có thể lấy được tấm ảnh chụp chữ ký kia. Thế mà con hàng Kỳ Thiệu Nguyên này lại ung dung thản nhiên lấy được một cái áo có chữ kí!!

Không thể nhìn được... Tuyệt đối không thể nhìn được!

Mà làm cho Vệ Từ Phong cảm thấy kì lạ nhất là với tính cách của Kỳ Thiệu Nguyên. Nếu như anh ta thật sự có áo có chữ ký của lão đại thì chỉ sợ đã sớm cầm đi khoe khắp thế giới, sao có thể nhìn tới bây giờ mới khoe ra...

"Mẹ nó cậu cần thận một chút, nếu làm hỏng, tôi sẽ giết chết cậu đấy!" Kỳ Thiệu Nguyên vội vàng cởi áo, nhìn thấy chữ ký không sao hết mới thở phào nhẹ nhõm, vừa mới ký sẽ dễ dàng bị mờ!

"Đợi chút, chữ ký này của anh... Hình như vừa mới kí?" Về mặt Vệ Từ Phong kì lạ.

"Ha ha, ai cần cậu lo, hàng thật là được." Kỳ Thiệu Nguyên cười ngao nghể.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 271: Rất nhanh sẽ thành của tôi

Edit: Er

Beta: Cá

"Tôi thêm vào, mẹ nhà anh... Chắc chắn cái này là giả! Đồ giả. Anh nhìn đi, mực còn chưa khô!" Vệ Từ Phong nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"Mẹ nó, cái này chính là lão đại tự tay ký cho tôi! Đúng rồi, tôi nói cho cậu biết một bí mật nhỏ... Tôi có số điện thoại của lão đại đấy. Thế nào, có tức không? Có đồ kị và ghen ghét không, ao ước hâm mộ không?" Kỳ Thiệu Nguyên vừa cười toe toét vừa nói, trên mặt đầy đắc ý.

"Lão đại tự tay ký cho anh... Còn có số điện thoại?" Vệ Từ Phong ngờ ngạc nói.

"Thế nào, giả cái gì chứ, chữ viết là thật, không tin thì chúng ta đi tìm chỗ chuyên nghiệp xem xét. Nếu là giả thì tôi sẽ gọi cậu là ba." Kỳ Thiệu Nguyên ngạo nghễ nói.

"Anh... Anh nói gì?" Đáy mắt Vệ Từ Phong hiện lên sự phẫn nộ và ghen ghét, thái độ này của Kỳ Thiệu Nguyên không giống nói láo chút nào.

"Ha ha ha, đồ không có năng lực, chỉ biết quát mắng!" Kỳ Thiệu Nguyên lại ngồi xuống, bắt chéo hai chân, cả người đang run không ngừng vì sung sướng.

"Mẹ nhà anh... Nhất định là anh có chuyện giấu tôi, mau nói!" Vệ Từ Phong đi đến bên cạnh Kỳ Thiệu Nguyên.

"Ày, nào có bí mật gì chứ, không có đâu." Kỳ Thiệu Nguyên lắc đầu.

"Thế mà anh nói có số điện thoại của lão đại? Rốt cuộc là có chuyện gì, anh nói rõ cho tôi... Không, anh đưa số điện thoại của lão đại cho tôi!" Vệ Từ Phong vội vàng nói.

Nghe thấy lời của Vệ Từ Phong, sắc mặt của Kỳ Thiệu Nguyên biến đổi.

Lúc này mới nhớ ra là vừa rồi anh ta đắc ý quá mức nên đã lỡ miệng nói ra.

Quả nhiên đồ to mồm lọt gió này, đúng là không giữ được bí mật gì hết, không sớm thì muộn bí mật này anh ta cũng tự nói ra mất.

"Nhanh lên, cho tôi số điện thoại!" Hiện tại, vẻ mặt Vệ Từ Phong có chút kích động.

"Làm... Làm gì có chứ, vừa rồi tôi khoác lác thôi, tôi sao lại có số điện thoại của lão đại được. Nhưng cái áo có chữ ký này là thật." Kỳ Thiệu Nguyên lẩm bẩm nói.

Lão đại là của một mình mình, anh ta còn lâu mới cho người khác số điện thoại của lão đại!

Không, không đúng... Quan trọng là phải giữ kín bí mật, đưa số điện thoại của lão đại cho cậu ta thì không phải anh ta bán lão đại đi sao? Ừ... Anh ta nghĩ như vậy đấy.

"Thôi đi, chắc chắn là anh nói dối. Sao mà anh có số điện thoại của lão đại được chứ." Vệ Từ Phong cười lạnh nhạt, sau đó cũng trở lại chỗ ngồi.

Kỳ Thiệu Nguyên không kịp mở lời, Vệ Từ Phong lại tiếp tục nói: "Tôi và anh cược, nếu như trận đấu này đội xe Hạ gia thắng thì ảnh chụp chữ ký của tôi sẽ là của anh. Nhưng nếu như đội xe Hạ gia thua thì áo có chữ ký trên người nhất định phải đưa cho tôi."

Nghe thấy thế Kỳ Thiệu Nguyên lập tức vội vàng gạt đầu: "Được, được thôi! Mẹ nó, thực là là tốt quá!"

Lần này anh ta nhất định phải để Vệ Từ Phong thua thiệt sau đó nước mắt nước mũi tùm lùm.

Lão đại đang ở đội xe của Hạ gia, mặc dù chỉ là một hoa tiêu nhưng anh ta không tin đội xe Hạ gia sẽ thua. Bởi vì đã có Tử Thần đường đua Yeva ở đấy rồi mà!

"Ngồi thẳng lên!" Vệ Từ Phong thấy Kỳ Thiệu Nguyên chuẩn bị nằm xuống thì lạnh giọng quát.

Dường như là Kỳ Thiệu Nguyên vô thức mà ngồi thẳng người, ngờ ngạc nhìn Vệ Từ Phong.

"Gì thế?"

"Đừng làm mờ chữ ký trên áo của tôi." Âm thanh Vệ Từ Phong cực kì lạnh lùng nói.

Kỳ Thiệu Nguyên hung hăng lườm Vệ Từ Phong: "Là của ông đây!"

"Rất nhanh sẽ thành của tôi thôi." Vệ Từ Phong cười lạnh.

"Nhóc con, cậu sẽ phải trả giá đắt cho sự cuồng vọng và dốt nát của cậu..." Kỳ Thiệu Nguyên cắn răng nói.

"Bớt nói nhảm đi, cởi áo ra cho tôi, cẩn thận giữ đi, đừng làm bẩn. Thứ quý giá như vậy, ai cho anh mặc lên người chứ?" Lòng mảy Vệ Từ Phong nhằn lại.

Kỳ Thiệu Nguyên: "..."

Anh ta cũng không muốn mặc đâu, nhưng trận thi đấu này có lão đại, đây là trang phục của anh ta đấy, chỉ là muốn cổ vũ cho lão đại thôi nếu không thì anh ta cũng không mặc đâu nhé!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 272: Nghe tôi chỉ huy

Edit: Kali

Beta: Richi

Kỳ Thiệu Nguyên sờ mũi, chợt lắc đầu nói: "Tại sao tôi phải cời, bây giờ nó vẫn là của tôi thì tôi mặc thôi."

"Tôi hỏi anh lại một lần nữa, cời hay không cời?" Vệ Từ Phong liếc qua Kỳ Thiệu Nguyên, đã hoàn toàn coi như bộ đồng phục này là vật sở hữu của chính mình.

"Không cời, không cời! Ông đây không cời!" Kỳ Thiệu Nguyên nói.

Kỳ Thiệu Nguyên vừa nói xong, trong nháy mắt Vệ Từ Phong đã đứng dậy, nhanh chân hướng phía Kỳ Thiệu Nguyên đi đến, lạnh lùng nói: "Anh không cời, được, tiểu gia tôi đây tự mình giúp anh cời!"

Kỳ Thiệu Nguyên: "Vệ Từ Phong, dừng tay... Tổ cha cậu!"

...

Lúc này, ở vạch xuất phát.

"Chuẩn bị, lên xe!"

Lão gia tử Hạ Định Khôn vừa dứt lời, mọi người nhanh chóng đi vào trong xe đua.

Lâm Yên cất bước đi đến trước ghế phụ trước sau đó bẻ cổ nửa ngày, quả thực cũng không mở cửa xe ra.

Thấy thế, lão gia tử nhú mày lại, cửa xe cũng không biết mở?

Hạ Hùng cười lạnh một tiếng: "Thật là mất mặt."

"Chị Yên, chị..."

Ghế lái bên trong, Hạ Nhạc Phong một mặt không hiểu mà nhìn Lâm Yên.

"Mở cửa giúp tôi!" Về mặt của Lâm Yên không chút thay đổi nói.

Loại xe đua cấp thấp như thế này, vẫn là lần đầu tiên cô lái...

Hạ Nhạc Phong: "..."

Lúc này, Hạ Nhạc Phong cởi giây an toàn ra, từ trong xe nhòai người mở cửa giúp Lâm Yên.

Trong chốc lát Lâm Yên lúc này mới khom lưng chui vào trong xe.

Hạ Nhạc Phong thắt chặt dây an toàn một lần nữa, nói với Lâm Yên: "Chị Yên, thắt dây an toàn lại đi."

Chờ sau khi tất cả đã chuẩn bị sẵn sàng, Hạ Nhạc Phong có chút khẩn trương nắm chặt tay lái, ánh mắt cứ một lúc lại nhìn chăm chăm cò hiệu lệnh ở phía trước.

"Đừng khẩn trương." Lâm Yên nói với Hạ Nhạc Phong.

"Chị Yên... Em không khẩn trương!" Hạ Nhạc Phong nói.

"Trán cũng đỏ đầy mồ hôi." Lâm Yên rút ra một tờ giấy đưa cho Hạ Nhạc Phong lau mồ hôi trên mặt.

Thân là một tay đua, còn chưa bắt đầu chạy sao đã toát mồ hôi rồi?

"Điều chỉnh kính chiếu hậu đến 90 độ." Lâm Yên nhắc nhở.

"A... Đúng rồi, suýt chút nữa quên mất!" Hạ Nhạc Phong vội vàng điều chỉnh kính chiếu hậu.

Nhưng đúng lúc đang điều chỉnh kính chiếu hậu thì chợt một tiếng súng vừa vang lên, còi hiệu lệnh tung bay trong gió.

"Bùm!"

Dường như trong nháy mắt, tất cả con xe trong nháy mắt lao khỏi vạch xuất phát, nhanh chóng chạy như bay về phía trước.

"Mẹ nó!"

Hạ Nhạc Phong chửi một tiếng rồi vội vàng đạp chân ga.

...

Hạ Nhạc Phong vốn xuất phát chậm hơn một chút, lại cộng với trình độ bản thân có hạn, lúc này đang đứng thứ nhất từ dưới đếm lên trong ba đội đua xe.

Lâm Yên: "..."

Kỹ thuật này thật sự chính là nát bét, không nỡ đành lòng nhìn thẳng.

Trận này toàn bộ hành trình của đường đua là đường núi, đường xá hết sức phức tạp. Hạ Nhạc Phong chỉ có thể nhìn chung quanh, không dám tăng tốc độ lên tới tối đa.

"Đạp ga hết cỡ vào." Lâm Yên lạnh lùng nói.

"A... Chị Yên, chị đừng chỉ huy lung tung, rất nguy hiểm!" Hạ Nhạc Phong vô thức mở miệng.

"Đạp ga hết cỡ, đừng để chị phải nói lại lần thứ hai." Lâm Yên quát.

"Chị Yên..." Ánh mắt của Hạ Nhạc Phong rơi vào trên người của Lâm Yên.

"Đừng nhìn chị, nhìn về phía trước!" Lâm Yên cau mày nói.

"Ày..." Hạ Nhạc Phong thờ dài, chỉ có thể là đạp mạnh chân ga, đề tốc độ lên.

Ước chừng một lát sau, Hạ Nhạc Phong lái con xe đi đến đường rẽ của đường núi phía trước.

Lúc này, phía trước có một chiếc xe đua của đội lão họ Thang, nhìn thấy đường rẽ thì lập tức giảm tốc độ chậm lại.

Rất nhanh, Hạ Nhạc Phong trông thấy đường rẽ của đường núi, vô thức cũng giảm chân ga.

"Đạp ga hết cỡ!" Lâm Yên lạnh giọng chỉ huy nói.

"Chị Yên, đó là khúc rẽ của đường núi đấy!" Hạ Nhạc Phong vội vàng mở miệng.

"Đừng nói nhảm, nghe chị chỉ huy đi. Em chỉ cần nhấn ga và khống chế hướng đi là được." Lâm Yên cau mày nói.

Lúc này khí thế của Lâm Yên đã hoàn toàn thay đổi, so với bình thường thì như hai người khác nhau hoàn toàn.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 273: Nhất định sẽ vượt lên

Edit: Kali

Beta: Byun

Ở sảnh chính đang phát trực tiếp, Hạ Đình Khôn đắm đắm nhìn tình hình xe của Hạ Nhạc Phong lái trên màn hình lớn, không khỏi thở dài.

Hạ Hùng lắc đầu rồi nói: "Cha, cha cũng đừng trách Tiểu Phong. Dù sao thằng bé cũng không có hoa tiêu, chạy ở chót thực ra cũng không còn cách nào khác."

Hạ Đình Khôn thở dài một tiếng, lắc đầu nói: "Chỉ có thể đặt hi vọng vào mấy thành viên khác của đội thôi. Hy vọng bọn họ có thể giúp Minh Khải ngăn cản những xe còn lại, đường đi thuận lợi..."

Về Hạ Nhạc Phong, lão gia tử đã hoàn toàn mất hết hi vọng, không tiếp tục quan tâm nữa.

"Cha, yên tâm đi, Minh Khải không có vấn đề gì." Hạ Hùng cười.

...

Phòng khách VIP số 3.

Lúc này, toàn bộ đội ZH1 đều đang ngó chừng màn hình TV.

"Con mẹ nó, thằng nhóc Hạ Nhạc Phong kia thật đúng là gánh không nổi. Lâm tiểu thư làm hoa tiêu cho hắn, thật sự là phí quá. Trận này chắc chắn là về cuối cùng, không tránh đi đâu được."

"Cũng không phải chứ, xuất phát đã chậm hơn người khác. Đường thẳng thế cũng không dám tăng tốc, này thì làm thế nào mà đuổi kịp. Tôi đoán chừng người ta chạy xong hai vòng thì cậu ta còn đang ở vòng thứ nhất."

"Thật sự là quá đáng tiếc cho cô Lâm, kỹ thuật thi lái xe cho dù tốt thế nào thì khi trở thành hoa tiêu cũng không thể cứu vãn."

Mộc Mộc cười cười, nói: "Thực ra, chuyện này cũng không còn cách nào khác. Dù sao Lâm Yên là một tay đua hết sức ưu tú, làm hoa tiêu chỉ có thể là phối hợp giúp đỡ tay đua thôi, kỹ thuật tay đua không tốt thì hoa tiêu có thể còn cách nào nữa đâu."

...

Phòng khách VIP số 2

Vệ Từ Phong chăm chú nhìn màn hình TV, khóe miệng hơi nhếch lên: "Bây giờ với tình hình hiện tại của đội Hạ gia đã là hạng chót. Tốc độ của Hạ Minh Khải kia nhanh nhất, vị trí quan trọng nhất, nhưng phía trước Hạ Minh Khải còn có ba chiếc xe nữa."

Kỳ Thiệu Nguyên nhàn nhạt nói: "Vội cái gì, cậu cứ chờ xem. Tôi chắc chắn xe kia của Hạ Nhạc Phong nhất định sẽ vượt lên!"

"Vượt lên?" Vệ Từ Phong liếc mắt Kỳ Thiệu Nguyên: "Một tên đứng bết thì sao mà vượt lên được?"

"Tôi mặc kệ! Tôi nói cậu ta vượt được thì nhất định được!" Kỳ Thiệu Nguyên tức giận nói.

Vệ Từ Phong: "..."

Cái con hàng Kỳ Thiệu Nguyên này hôm nay có phải là mắc bệnh gì rồi không?

...

Đường núi trong trường đua.

Hạ Nhạc Phong lái chiếc xe đua màu bạc, tốc độ trong chớp mắt chậm lại.

"Tăng tốc." Lâm Yên nói.

"Chị Yên, phía trước là khúc rẽ của đường núi!" Hạ Nhạc Phong vội vàng mở miệng.

"Con mẹ nó! Chị bảo cậu tăng tốc lên!" Lâm Yên lạnh lùng nhìn về phía Hạ Nhạc Phong.

Cậu ta muốn tiếp tục chơi như vậy thì trực tiếp nhận thua là được rồi.

Kỹ thuật của cậu có thể không được tốt nhưng nhất định phải nghe lời!

Nếu như kỹ thuật không tốt, còn không nghe lời thì trận đấu này nhất định sẽ thua.

"Được rồi..."

Hạ Nhạc Phong chẳng biết tại sao lúc này Lâm Yên làm cậu ta thấy trong lòng hơi e ngại.

"Brùm"!

Trong tích tắc khi vừa đạp chân ga hết cỡ, tốc độ của chiếc xe màu bạc đã đến ngưỡng tối đa, đuổi sát những xe đua ở khúc rẽ phía trước.

"Chị Yên tiếp đến là khúc cua rồi, rất nguy hiểm!" Lý trí không thể không khiến Hạ Nhạc Phong mở miệng đặt câu hỏi.

"Nghe tôi chỉ huy." Lâm Yên lãnh đạm lên tiếng.

Lúc này Hạ Nhạc Phong chỉ có thể thờ dài.

Cũng được thôi, dù sao cũng đã chót hạng rồi, không quan trọng gì nữa.

...

Ước chừng mười giây sau, Hạ Nhạc Phong lái xe đua đã đuổi kịp xe đua của đội lão Thang ở phía trước.

Nhưng người đang lái của đội lão họ Thang lại giơ tay trái từ cửa kính xe ra, ngón cái ra hiệu hướng xuống dưới giống như đang giễu cợt Hạ Nhạc Phong.

"Móa!" Hạ Nhạc Phong mắng một tiếng.

"Vượt nó." Lâm Yên nói.

"Vượt thế nào chứ?" Hạ Nhạc Phong cau mày nói.

"Lái xe dựa vào ngọn núi, quay phải 90 độ." Lâm Yên ra lệnh.

"Mặc kệ, vượt hần thôi!" Hạ Nhạc Phong cắn răng, nghe theo lệnh của Lâm Yên mà hành động.

- - -

Hôm nay nhà Meow đã đón thêm một cộng tác edit và một cộng tác beta nữa rồi ạ, dự kiến sẽ ra mắt mọi người trong thời gian tới ~

Hôm nay mình đăng chương hơi muộn, mong các bạn thông cảm ~

Các tình yêu ngủ ngon nhé, chúc các bạn có một lễ Trung Thu vui vẻ bên gia đình và bạn bè <3

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 274: Em dám không?

Edit: Er

Beta: TH

Thấy xe của Hạ Nhạc Phong sắp đi đến ngọn núi, tay đua phía trước nhanh chóng đánh lái sang bên phải, chặn đường không cho Hạ Nhạc Phong vượt qua.

Đội xe Hạ gia và lão Thang đã thi đấu với nhau nhiều lần nên đã tìm hiểu rất kỹ với kỹ thuật đua của Hạ Nhạc Phong. Bất kể là trình độ hay trang bị đua xe thì Hạ Nhạc Phong luôn là người đứng hạng cuối trong đội đua Hạ gia. Nhưng sao hôm nay cậu ta lại có vẻ khác hoàn toàn so với trước kia.

Mọi khi thi đấu, Hạ Nhạc Phong đều lái rất cẩn thận và chậm rãi. Nhất là loại thi đấu trên địa hình đường đua như thế này. Nhưng hôm nay cậu ta lại dám đi đến ngọn núi này khiến cho tay đua nhà lão họ Thang vô cùng kinh ngạc.

Chỉ là sao hần ta có thể để cho Hạ Nhạc Phong dễ dàng vượt qua được.

...

"Không được rồi... Hần cản đường em.."

Lúc này đây, lông mày Hạ Nhạc Phong cau chặt lại, vô thức muốn bỏ giẫm chân ga, định từ bỏ việc vượt qua chiếc xe phía trước.

"Tiếp tục." Lâm Yên lạnh lùng nói.

"Hả... Chị Yên, nếu cứ tiếp tục thì sẽ đâm vào xe phía trước mất!" Hạ Nhạc Phong vội vàng mở miệng nói.

Là một tay đua, tất nhiên là Hạ Nhạc Phong tự có khả năng phán đoán của mình, mà tình huống bây giờ thì căn bản là không có cách nào vượt qua xe phía trước.

Lâm Yên: "..."

Cô phục rồi, tại sao lại có tay đua ngu ngốc như thế cơ chứ.

Khoảnh khắc tới gần ngọn núi mà muốn vượt qua xe đang trước thì rất đơn giản, không cần kỹ thuật cũng có thể vượt qua được.

Mà tay đua phía trước của đội xe lão Thang kia cũng là một tên gà mờ thôi. Cách chặn đầu xe của hắn ta căn bản là nhắm mắt cũng có thể vượt qua chứ hoàn toàn không tốn kỹ thuật cao siêu nào hết.

Nói Hạ Nhạc Phong là một tay đua xếp cuối đúng là không sai.

"Nếu em không muốn đội xe của ông ngoại giải tán thì hãy nghe theo chị. Nếu em cảm thấy thắng thua của trận đấu này không quan trọng thì bây giờ em có thể lái xe sang một bên và dừng lại." Lâm Yên lạnh lùng nhìn Hạ Nhạc Phong.

"Haizz, chị Yên... Coi như là em xin chị đấy, chị đừng quấy rối nữa. Chị không biết gì về đua xe hết, nếu nghe theo lời chị thì rất có thể sẽ xảy ra sự cố, trên địa hình đường núi hiểm trở như thế này mà một khi xảy ra chuyện thì sẽ rất nghiêm trọng!" Hạ Nhạc Phong nhú mày mở miệng.

Lúc này này Lâm Yên chỉ có thể thở dài, hơi bất đắc dĩ.

Bây giờ, quyền điều khiển xe đang nằm trong tay Hạ Nhạc Phong. Mặc dù cô có năng lực cao nhưng lại không có quyền cầm lái, hơn nữa nếu Hạ Nhạc Phong không chịu nghe lời thì cho dù có phải ông trời xuống đi chẳng nữa cũng tốn công vô ích mà thôi.

Hạ Nhạc Phong này hoàn toàn không thể nói được nữa rồi, có nói nữa cũng chỉ đàn gảy tai trâu thôi!

"Chắc chắn." Lâm Yên nhìn xem Hạ Nhạc Phong, cười lạnh một tiếng: "Tiểu Phong, với trình độ của em thì chẳng trách tại sao lại xếp cuối."

Nghe nói Lâm Yên nói vậy, Hạ Nhạc Phong hơi sững sờ: "Chị Yên, chị nói thế là có ý gì... Chị Yên, chị căn bản là không hiểu gì về đua xe hết. Em không thể vì tức giận mà làm chuyện nguy hiểm như vậy được!"

Nghe thấy thế Lâm Yên lắc đầu, nói: "Tức giận cái gì chứ, chuyện này liên quan đến lòng tự trọng của em, tay đua phía trước nhục nhã em như vậy mà em cũng cho qua được sao? Em nhìn đi, xe của hắn ta ở bên phải đường đua, cách ngọn núi khoảng 5 mét trở lên. Còn xe của em cách bao nhiêu, 5 mét sao?"

Không đợi Hạ Nhạc Phong mở lời, Lâm Yên lại nhẹ giọng cười một tiếng, nói: "Thôi, chạy xong vòng này thì cho chị xuống xe đi. Chị đây không thể ngồi trên xe mà chịu nhục thế này được nữa rồi!"

"Chị Yên, sao... sao chị lại nói như thế được. Chị đã tiếp xúc với đua xe rồi sao? Chị chạm vào xe đua rồi à? Rõ ràng là chưa làm cái gì cả còn chị đạo lung tung!" Hạ Nhạc Phong nổi giận.

"Chị chưa bao giờ chạm vào xe đua nhưng chị dám vượt qua hắn, em dám không?." Lâm Yên cười lạnh.

- ----

Mấy ngày không gặp không biết ai nhớ Meow không?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 275: Dù có thế nào thì hôm nay em cũng phải vượt qua hắn ta!

Edit: Er

Beta: TH

Nghe Lâm Yên nói, trong nháy mắt lửa giận của Hạ Nhạc Phong bốc lên đầu: "Có gì mà em không dám chứ?!"

"Em dám? Vậy em vượt chiếc xe trước mặt cho chị xem" Lâm Yên lườm Hạ Nhạc Phong.

"Vượt thì vượt!"

Hạ Nhạc Phong cắn răng.

"Brùm"

Tiếng xe vang lên, chân ga đạp hết cỡ, lao nhanh về phía trước.

Tay đua đằng trước nhìn qua kính chiếu hậu thấy Hạ Nhạc Phong đang cố gắng đạp ga vượt lên, vẻ mặt hơi sùng sốt. Đây là muốn vượt qua mình trên đường rẽ ở ngọn núi sao? Cậu ta không sợ chết?!

Lúc này, hắn ta cười lạnh một tiếng, điều khiển xe đua đi tới phía sau sườn ngọn núi, Hạ Nhạc Phong lái sang bên nào thì hắn lách sang bên đó. Hắn ta muốn xem xem Hạ Nhạc Phong làm thế nào để vượt qua mình.

"Chết tiệt!" Hạ Nhạc Phong thấy thế thì chửi thề một tiếng, càng ngày càng đến gần ngọn núi hơn.

Hạ Nhạc Phong dùng mắt thường cũng đoán được, bây giờ bên trái và phía bên phải đều không có cách nào để vượt qua được. Cậu ta đi bên nào thì tên đằng trước đi bên đấy, đây đúng là đẩy cậu ta vào ngõ cụt rồi.

"Mịa nó, thật đúng là oan gia ngõ hẹp!" Hạ Nhạc Phong nghiêng răng nghiêng lợi, "Mỗi lần thi đấu với đội xe lão họ Thang kia đều cho một tên chặn trước đầu xe của em."

"Sau đó thì sao?." Lâm Yên hỏi.

"Sau đó... Làm gì còn sau đó nữa, mỗi lần đua hắn ta đều nhanh hơn em, đi trước chặn đường em. Em không có cách nào vượt qua được." Hạ Nhạc Phong nói.

"Không được, dù có thế nào thì hôm nay em cũng phải vượt qua hắn ta!" Hạ Nhạc Phong nghiêng răng nghiêng lợi.

Bình thường thì không sao nhưng hôm nay lại bị chị họ - một người không biết gì về đua xe xem thường mình, chuyện này làm sao mà nhịn được!

Tuy năng lực của cậu ta không tốt cho lắm, nhưng cũng không đến mức lần nào cũng xếp từ dưới xếp lên chứ?!

Hạ Nhạc Phong lái con xe đua màu bạc với tốc độ cực lớn, chỉ trong chớp mắt đã đuổi sát chiếc xe đằng trước.

"Đi vào giữa." Bỗng nhiên, Lâm Yên mở miệng nói.

"Đi vào giữa?" Hạ Nhạc Phong sững sờ, "Đi vào giữa không phải sẽ bị đụng sao?"

"Tránh ra!" Sắc mặt Lâm Yên không đổi, nắm lấy vô lăng của Hạ Nhạc Phong.

"Đừng làm bừa!" Thấy thế Hạ Nhạc Phong lập tức giật mình.

Trong nháy mắt Lâm Yên từ ghế phụ nhào sang cướp tay lái, Hạ Nhạc Phong cũng không dám di chuyển vô lăng nữa, sợ xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

"Chị Yên, chị làm gì thế? Mau buông tay ra!" Thấy Lâm Yên ngồi ở ghế phụ cướp tay lái của cậu ta, còn dùng tay trái để điều khiển vô lăng. Hạ Nhạc Phong bị dọa đến nỗi mồ hôi lạnh chảy ra ướt sũng cả người.

"Thẳng ly hợp!" Lâm Yên lạnh lùng nói.

Hạ Nhạc Phong giống như vô thức đạp vào ly hợp.

"Đạp phanh xe hết cỡ." Lâm Yên tiếp tục nói.

"Tốc độ như thế này mà lại đạp gấp phanh xe?" Hạ Nhạc Phong kinh ngạc nhìn Lâm Yên.

Lúc này, Lâm Yên đang điều khiển vô lăng bằng tay trái, Hạ Nhạc Phong không dám động chạm vô lăng, chỉ sợ mình lỡ tay dẫn tới thân xe sẽ bị nghiêng.

Hơn nữa cho dù có đạp chân phanh dừng ngay xe lại cũng là do Lâm Yên cầm vô lăng làm loạn.

Hạ Nhạc Phong cắn răng, đạp mạnh chân phanh.

Tuy nhiên một giây sau, điều khiển Hạ Nhạc Phong không thể tin nổi đó là ngay khi đạp mạnh chân ga thì chiếc xe vững vàng lao về phía trước, chiếc xe màu bạc nghiêng một góc 180 độ một cách điêu luyện.

"Thả phanh, nhấn ga lên!" Lâm Yên nói.

Lần này, Hạ Nhạc Phong giống như theo phản xạ mà nghe lời Lâm Yên, lập tức đạp ga xuống hết cơ.

"Brùm!"

Dưới ánh mắt kinh ngạc của của Hạ Nhạc Phong và tay đua bên phía đội lão họ Thang kia, phần đầu chiếc xe đua màu bạc bám lấy ngọn núi, gần như thực hiện một cú trượt ngang bánh sau qua khúc cua.

Nhanh đến mức thậm chí chiếc xe đang chạy đằng trước còn không kịp phản ứng thì đuôi chiếc xe này đã đồng thời vừa trượt ngang vừa vượt qua chiếc xe chạy phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 276: Tuyệt chiêu nổi tiếng

Edit: Bonie + Er

Beta: Byun + TH

"Mẹ nó! Cái quái gì vậy? "

Tay đua phía trước của đội lão họ Thang kia vốn đang chặn đầu xe của Hạ Nhạc Phong thì ngờ ngác nhìn xe màu bạc của Hạ Nhạc Phong. Sau khi thực hiện một cú bẻ đuôi một cách ngoạn mục thì phần đầu xe quay vào vách núi rồi cứ như vậy nhẹ nhàng lướt qua.

Thậm chí... Mẹ nó, thậm chí còn tiện đường vượt qua xe của hắn ta?

Càng kỳ quái hơn chính là lúc này chiếc xe đua màu bạc kia... Đang lao đi với tốc độ cực nhanh!

Rốt cuộc là thằng nhóc đó làm bằng cách nào?!

Mà kỹ thuật vừa rồi hình như có chút quen mắt, hắn từng thấy ở đâu đó rồi thì phải.

...

Tại phòng VIP dành cho khách quý.

"Mẹ nó! Tại sao tên nhóc Hạ Nhạc Phong kia lại trâu bò như vậy?"

Nhìn thấy cảnh vừa rồi ở trên TV, Bùi Vũ Đường tròn mắt há mồm, kinh ngạc thốt lên.

"Chờ một chút, kỹ thuật này... Tại sao tôi thấy hơi quen quen nhỉ, hình như đã nhìn thấy ở đâu rồi? " Sắc mặt các thành viên của đội ZH1 kinh ngạc, không tài nào tin được.

"Tuyệt chiêu nổi tiếng của ông trùm giới đua xe - Đồ tể chết chóc... Lateral drift (*)?!" Z Thần đứng bật dậy, không thể tin được nhìn màn hình tivi.

(*) Drift là thuật ngữ trong giới đua xe thể thao, còn lateral có nghĩa là đánh ngang. Cho nên chúng ta có thể hiểu nôm na Lateral drift là một cú drift bẻ lái ngang. Có thể còn sai nên nếu bạn nào hiểu rõ về thể thao thì xin góp ý nhé. - Bản edit được cập nhập và hoàn thiện nhanh nhất tại <https://my.w.tt/2ZTVcp7JYZ> và <https://meowteam.home.blog/>.

"Cái gì, sao có thể chứ?"

Đám thành viên của ZH1 nhìn nhau.

Trình độ của Hạ Nhạc Phong như thế nào tất nhiên là bọn họ đều biết rõ. Nhưng chỉ dựa vào chút trình độ đó của Hạ Nhạc Phong mà lại thực hiện được kỹ thuật lateral drift tuyệt đỉnh thế này, mở trò đùa quốc tế đấy à?

"Trùng hợp, nhất định là trùng hợp, chỉ là mèo mù vớ được cá rán mà thôi." Một thành viên nào đó của đội ZH1 mở miệng nói.

Anh ta chắc chắn không tin, với trình độ của Hạ Nhạc Phong thì sao có thể làm ra một cú lateral drift đẹp như vậy.

"Độ nguy hiểm của loại kỹ thuật này cực kỳ lớn, các chi tiết để thực hiện được cũng rất nhiều. Nhất là đối với người cầm lái phải có trình độ tốt nhất, cần đạt tới cấp bậc đáng sợ như những kẻ đứng đầu. Nếu không thì coi như là có thể thực hiện được lateral drift thì chắc chắn là không thể hoàn mỹ đến như thế." Z Thần nhủ mày nói.

Nghe thấy vậy, đám người ở đây liếc mắt nhìn nhau.

Lúc này, bình luận viên của trường đua hình như cũng bị Hạ Nhạc Phong làm cho kinh ngạc, thậm chí họ còn chiếu chậm lại cảnh vừa rồi. Đồng thời lên tiếng bình luận.

Bình luận viên: "Có thể nhìn ra vị tuyến thủ của đội đua Hạ gia lái chiếc xe màu bạc này lại có thể thực hiện được kỹ thuật lateral drift! Thực sự rất đẹp, nếu tôi không nhìn nhầm thì tuyến thủ điều khiển chiếc xe màu bạc này là Hạ Nhạc Phong của đội đua Hạ gia và hoa tiêu mới của cậu ấy...

Vị tuyến thủ Hạ Nhạc Phong này, chúng ta cũng không xa lạ gì trong các trận đấu trước đó. À... Đúng rồi, mọi khi tay đua này thi đấu rất có quy củ, nhưng hôm nay cậu ấy lại phối hợp đạp chân ga và chân phanh kết hợp với ly hợp cực kỳ hoàn hảo. Quả thực là quá tuyệt vời."

Bình luận viên: "Không biết mọi người có nhìn thấy không? Đoạn khúc cua ở ngọn núi, ước chừng chỉ có tám mươi mét. Lúc đó Hạ Nhạc Phong đang bị tay đua của đội đua ông Thang gắt gao chặn đầu xe. Đầu tiên là Hạ Nhạc Phong giảm tốc độ xuống, đi được khoảng bốn mươi mét rồi sau đó chỉ trong năm giây cậu ta đã hoàn thành xong cú lateral drift.

Còn thêm một chi tiết vô cùng đáng sợ nữa đó chính là vị tuyến thủ Hạ Nhạc Phong đúng là đã sử dụng chân ga một cách chính xác và hoàn hảo, sau đó mới thực hiện một cú lateral drift vô cùng tuyệt vời. Đồng thời còn vượt qua cả chiếc xe của đối thủ đang dẫn trước mình, anh ấy đã sử dụng kỹ năng lateral drift để hoàn thành khúc cua trên địa hình đường núi. Và với khoảng cách ước chừng tầm 40 mét... Hơn nữa chỉ trong khoảnh khắc anh ấy hoàn thành khúc cua này thì chiếc xe còn đang tiến thẳng... Có vẻ rất giống với giải đấu vòng hạng một không? Động tác kinh điển mà của ông vua giới đua xe - Đồ tể chết chóc đã thực hiện gây chấn động!"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 277: Điên cuồng gọi ý

Edit: Kali

Beta: Sun

Lúc nhắc đến "giải đấu vòng hạng nhất", bình luận viên vô thức cười nhạt, giống như so sánh Hạ Nhạc Phong với tuyến thủ chuyên nghiệp của cuộc thi cấp quốc tế về thể thức thi đấu vòng hạng nhất có chút hài hước.

Bình luận viên: "Vừa rồi Hạ Nhạc Phong còn dẫn trước tay đua trong đội đua của Lão Thang. Mọi người hẳn đều rất quen thuộc, cũng đã qua mấy trận nhưng thứ hạng của Trương Nghị và Hạ Nhạc Phong không chút thay đổi nào, một người thì xếp thứ nhất từ dưới đếm lên, người còn lại thì xếp thứ nhì từ dưới đếm lên.

Mà lần này xem ra Hạ Nhạc Phong đã rửa được nhục, từ vị trí thứ nhất từ dưới đếm lên đã giành được vị trí thứ nhì từ dưới đếm lên của Trương Nghị. Không biết Trương Nghị có thể một lần nữa đoạt lại vị trí của mình hay không, chúng ta cùng chờ xem nhé!"

...

Phòng VIP số 2.

Vệ Từ Phong nhìn chằm chằm pha highlight tua chậm lại động tác trên TV với vẻ mặt kinh ngạc, không tài nào tin được.

Đội xe Lão Thang và đội xe Hạ gia thi đấu, cậu từng xem qua rất nhiều lần. Hạ Nhạc Phong là trình độ gì, trong lòng của cậu ta hiểu rất rõ, đây là tay đua mà cậu ta nhìn không lọt mắt nhất.

Nhưng thế mà Hạ Nhạc Phong lại thực hiện được một cú lateral drift đẹp như thế?

Chuyện này làm sao có thể?!

"Ha ha ha." Kỳ Thiệu Nguyên ngồi bên cạnh cười to, nhìn Vệ Từ Phong: "Thế nào, tôi nói rồi mà, lần này đội xe Hạ gia nhất định chiến thắng, mà người chủ chốt của trận thắng lần này chính là Hạ Nhạc Phong."

Nghe vậy, Vệ Từ Phong cười lạnh một tiếng: "Trùng hợp mà thôi, chỉ bằng hấn mà có thể dựa vào kỹ thuật của mình tự hoàn thành cú lateral drift hay sao?"

Vệ Từ Phong hết sức khinh thường Hạ Nhạc Phong.

"Trước tiên không nói chuyện này... Cậu thấy cú lateral drift này có phải cảm thấy có chút quen hay không?" Kỳ Thiệu Nguyên nói khẽ.

"Hoàn toàn không xa lạ gì." Vệ Từ Phong nhẹ gật đầu.

"Dĩ nhiên không xa lạ gì, là tuyệt chiêu của Đồ tể chết chóc..." Kỳ Thiệu Nguyên nói.

"Tôi nhớ ra rồi, hình như đúng là như thế này... Cho nên nhất định là Hạ Nhạc Phong đánh bậy đánh bạ, trùng hợp mà thôi." Vệ Từ Phong nói.

"Khụ khụ... Cậu ngừng lại xem, Đồ tể chết chóc là học trò của ai? Anh ta nổi tiếng với danh hiệu này, vậy chắc chắn là thầy của anh ta dạy đó..." Kỳ Thiệu Nguyên điên cuồng gợi ý.

Nhưng Vệ Từ Phong giống như nghe không hiểu ẩn ý của Kỳ Thiệu Nguyên, cau mày nhìn TV, lẩm nhẩm trong miệng: "Kì lạ... Highlight chiếu lại quá trình, không giống như trùng hợp, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì..."

...

Trên đường đua, vừa qua khỏi đường rẽ của ngọn núi quay lại đường bằng phẳng thì Lâm Yên thả lỏng tay ra, để cho Hạ Nhạc Phong tiếp tục chạy bình thường.

Lúc này, vẻ mặt của Hạ Nhạc Phong đầy kích động nhìn Lâm Yên đang ngồi kế bên.

Vừa mới xảy ra chuyện gì? Đầu của cậu ta có chút choáng.

"Đừng nhìn chị, nhìn đường!" Lâm Yên cau mày nói.

Loại đường đua ngoài sân bãi này đường xá cực kỳ phức tạp, xe đua tốc độ lại nhanh, thay đổi trong nháy mắt. Hạ Nhạc Phong không nhìn đường mà nhìn người là điều tối kỵ nhất của một tay đua.

"Trời ạ, chị Yên... Vừa rồi, em thực hiện một cú lateral drift, thật sự là... lateral drift!!" Giờ phút này vẻ mặt của Hạ Nhạc Phong đầy kích động, cả người đều có chút run rẩy.

Lâm Yên không để ý đến Hạ Nhạc Phong, chú tâm nói: "Duy trì đi đường bên trái, quẹo, rẽ phải lên số 4."

Lâm Yên: "Đến đường rộng tăng tốc, thêm 120 mét quẹo, rẽ trái ở số 4, đạp hơn nửa chân ga."

Hạ Nhạc Phong vô thức nghe theo lời Lâm Yên làm, kết quả phát hiện vậy mà tất cả đoạn đường phía trước đều giống y như đúc chỉ dẫn của Lâm Yên.

Sau khi thực hiện xong một chuỗi động tác, thế mà Hạ Nhạc Phong lại vượt qua được một đối thủ...

Về mặt của Hạ Nhạc Phong chấn động, không phải chị Yên từng nói chẳng qua chỉ là làm giả bằng lái hoa tiêu ở đẳng cấp thấp nhất thôi sao?

Làm sao lại biết rõ lộ trình một đường đua hoàn toàn xa lạ như lòng bàn tay thế này?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 278: Cậu là tay đua tề nhất mà chị từng gánh

Edit: Kali

Beta: Byun

Phải biết rằng trong thi đấu kiểu đường đua việt dã thì hoa tiêu có vai trò cực kỳ quan trọng, có thể được ví như đôi mắt thứ hai của tay đua.

Nếu như hoa tiêu có khả năng am hiểu đủ các loại tên tuyến đường thi đấu, đồng thời kết hợp với tình huống thực tế của tay đua để trong quá trình thi đấu hướng dẫn một cách chính xác thì tay đua có thể xem như là hổ mọc thêm cánh.

Thế nhưng những hoa tiêu đẳng cấp cao như thế này thật sự rất ít. Nhất là với tình hình trong nước, rất nhiều người thậm chí còn cảm thấy hoa tiêu chẳng qua là người ngồi ở ghế lái phụ đọc báo cho tay đua nghe.

Thực tế thì ở trong các trận đấu cậu ta từng tham gia cho đến bây giờ vẫn chưa từng gặp qua một hoa tiêu nào chuyên nghiệp như thế!

Nếu như miễn cưỡng nói có thì chính là gặp ở trên TV!

Trận đấu quốc tế về giải đấu vòng hạng nhất được chiếu lại trên TV, cậu ta đã từng thấy qua rồi!

"Không đúng!" Bỗng nhiên, Hạ Nhạc Phong giống như ý thức được cái gì, về mặt đầy xúc động: "Cú lateral drift vừa nãy... Vốn không phải là do mình lái!"

Về mặt của Hạ Nhạc Phong kinh hãi, nhìn chằm chằm bộ dáng hừng hờ của Lâm Yên đang ngồi ở ghế phụ.

Trước đó quẹo rẽ ở địa hình đường núi, tất cả đều là nghe theo mệnh lệnh của Lâm Yên rồi mới làm. Đầu tiên là điều chỉnh hướng đi thẳng, sau đó đạp chân phanh và dừng ngay, cuối cùng là đạp ga vào cho đến hết...

Mỗi một bước, mỗi một chi tiết nhỏ đến bây giờ suy nghĩ lại một chút cũng không liên quan gì đến cậu ta!

Mà quan trọng nhất là khi đó Lâm Yên đang ngồi ở ghế phụ, mắt nhìn thẳng đồng thời dùng tay trái để lái!

Tất cả thao tác đều là do Lâm Yên thực hiện!

Mà công dụng của cậu ta cũng chỉ là đạp cái chân phanh... Đạp ga, Lâm Yên vẫn bảo cậu ta làm như vậy.

"Chị Yên, chị..." Về mặt của Hạ Nhạc Phong rung động đến khó tả.

"Đừng nhìn chị!" Lâm Yên hơi mắt kiên nhẫn liếc qua Hạ Nhạc Phong: "Nhìn đường!"

Cô đã nói bao nhiêu lần? Từ lúc lên xe đến giờ Hạ Nhạc Phong nhìn cô không biết bao nhiêu lần, mẹ nó như này là thật sự muốn chết à!

Lâm Yên cô thề rằng thẳng em họ Hạ Nhạc Phong này của cô là tay đua tệ nhất cô mà cô từng gặp. Quả thực làm người khác tức lộn ruột đến mức phát rồ, giống như bùn nhão không thể trát được lên tường vậy.

Nếu như năm đó Đồ tể chết chóc và Lăng Mãng giống hệt Hạ Nhạc Phong như thế này, Lâm Yên sớm đã một cước đạp chết bọn họ hết rồi.

Hết lần này đến lần khác, Lâm Yên tự nói với chính mình đây là em họ của cô, em họ...

"A a a!" Lúc này, Hạ Nhạc Phong liên tục gật đầu, nhìn phía trước, không dám tiếp tục quan sát Lâm Yên.

"Chị Yên, em vừa rồi... Không không, không phải em... Là chị Yên thực hiện lateral drift... Rốt cuộc là làm sao làm được ạ, quá lợi hại!" Giọng nói của Hạ Nhạc Phong kích động.

Mặc dù lateral drift này cậu ta có bắn đại bác cũng không tới được, không liên quan nhưng mà tối thiểu cậu cũng tham gia đó. Tốt xấu gì cũng góp phần vào một cước đạp phanh xe và một cước đạp ga.

Nhưng mà Lâm Yên cũng không đáp lại Hạ Nhạc Phong, tiếp tục nói: "Rẽ trái số 5, tăng tốc, đi 80 mét, rẽ phải số 4, tiếp tục rẽ trái ở số 4, tăng tốc đạp ga, tiếp tục đi thẳng."

"A a a..." Hạ Nhạc Phong vội vàng dựa theo lời của Lâm Yên tiến hành điều khiển.

"Đến đường hẹp, xuống số 2, lên số 3 để rẽ phải ngắn, đạp nửa chân ga, rẽ trái ngắn ở số 4." Lâm Yên mắt nhìn phía trước, tiếp tục nói.

Lúc này, Hạ Nhạc Phong nuốt một ngụm nước bọt, đã hoàn toàn không còn dám nghi ngờ mệnh lệnh của Lâm Yên nữa. Lâm Yên chỉ huy vô cùng chính xác, đây chính là đẳng cấp chuyên nghiệp của chuyên nghiệp!

Kiểu hoa tiêu như thế này quả thực là mơ ước tha thiết của tất cả tay đua đó!

Chẳng qua là Hạ Nhạc Phong bỗng nhiên ý thức được, với trình độ của bản thân mà có được hoa tiêu kiểu này, thì có phải quá phung phí của trời hay không? Quá lãng phí...

"Chị Yên, rốt cuộc chị có lái lịch gì?" Về mặt của Hạ Nhạc Phong rung động hỏi.

"Em không biết chị là ai?" Lâm Yên nhún mày quét mắt nhìn cậu một cái.

"Không phải... Ý của em là, ai, được rồi... Em cũng không biết nói thế nào nữa. Chị Yên, chị nói lái thế nào đi, em nghe theo chị hết!" Hạ Nhạc Phong vội vàng nói.

Trong khoảng thời gian ngắn ngủi vùn vùn này, vì năng lực làm hoa tiêu của Lâm Yên, cậu đã dựa vào thực lực của bản thân để điều khiển và liên tục vượt qua bốn chiếc xe phía trước. Trong đó bao gồm ba chiếc xe đua của đội đua Hạ gia, và một chiếc xe đua của đội đua Lão Thang.

Cho đến tận bây giờ, ánh mắt của lão gia tử Hạ Định Khôn lúc này mới có chút nghi ngờ mà chú ý tới chiếc xe của Hạ Nhạc Phong...

Chương 279: May mắn như vậy?

Edit: Kali

Beta: Sun

"Vọt lên vị trí thứ tư."

Về mặt của Hạ Định Khôn kinh ngạc, không lý giải được.

Với trình độ của Hạ Nhạc Phong, Hạ Định Khôn đương nhiên hiểu rất rõ. Nếu không cũng sẽ không đưa chiếc xe đua có trang bị kém nhất trong đội đua cho Hạ Nhạc Phong.

"Tiểu Phong may mắn như vậy sao?" Lúc này Hạ Hùng bên cạnh nói.

"Chắc là những chiếc xe đua phía sau nó xảy ra một chút vấn đề nhỏ gì đấy." Hạ Định Khôn trông có vẻ hình như đang suy nghĩ gì đó.

Ngoại trừ lí do đó ra cũng không còn cách giải thích nào khác. Đừng nói là do Hạ Nhạc Phong không có hoa tiêu, cho dù là có thì với trình độ của Hạ Nhạc Phong, có thể dựa vào năng lực của bản thân để chạy lên được top 4 đã được coi là kỳ tích rồi.

Bây giờ phía trước Hạ Nhạc Phong còn có ba chiếc xe, trong đó hai chiếc là xe đua của đội đua lão họ Thang đó, chiếc còn lại chính là của Hạ Minh Khải.

Nhưng xe Hạ Minh Khải đang ở ngay phía trước Hạ Nhạc Phong, lúc này toàn bộ hai xe đua chạy thứ nhất và thứ hai đều là của đội đua bên lão Thang đồng thời sắp chạy xong vòng đua thứ nhất.

Lâm Yên nhìn đường xá phía trước, không khỏi rơi vào trong trầm tư.

Hạ Nhạc Phong làm trễ nải thời gian quá nhiều. Ngay tại vị trí vạch xuất phát đã xuất phát muộn rất nhiều, nhất là lúc do dự ở khúc cua của địa hình đường núi lại càng làm trễ một đồng thời gian nữa.

Tình huống bây giờ cũng không quá thuận lợi. Trừ phi Hạ Nhạc Phong dùng xe để đổi cô vào sân, nếu không thì bây giờ Hạ Nhạc Phong dù nghe lời đến đâu thì nhiều nhất cũng chỉ có thể vượt qua được Hạ Minh Khải phía trước. Muốn lấy được top 1 là điều không thực tế...

"Chị Yên, chúng ta sẽ thua ư?." Hạ Nhạc Phong thở dài, có chút bất đắc dĩ nói.

Xe của Hạ Minh Khải còn cách bọn họ một đoạn.

Trước đó, lão gia tử đã đưa ra chiến thuật bảo bọn họ toàn lực giúp đỡ Hạ Minh Khải, ngăn cản tất cả chiếc xe muốn vượt qua Hạ Minh Khải.

Nhưng với tình hình hiện tại Hạ Minh Khải đang đứng thứ ba, Hạ Nhạc Phong thứ tư, những chiếc khác đã đuổi không kịp nữa, cho nên nắm giữ quyết định thắng bại của trận đấu này chỉ có tên thứ nhất và thứ hai của đội đua lão già họ Thang đó thôi.

Tuy nhiên tên thứ nhất và thứ hai đang cách bọn họ rất xa, đuổi theo chắc chắn là đuổi không kịp.

Bọn họ càng không thể nào để Hạ Nhạc Phong dẫn đầu được.

Nói vậy thì kết quả chỉ có một. Trận đấu này, đội đua Hạ gia phải chấp nhận thua.

Khoảng chừng mấy chục giây sau, Hạ Nhạc Phong lái con xe đua màu bạc vòng lại một vòng, trở lại vạch xuất phát. Còn hai tay đua của đội đua lão Thang đã dẫn trước quá nhiều thời gian, phóng tới vòng thứ hai rồi.

Mà có thể thấy rất rõ ràng, trình độ đua của Hạ Minh Khải và tay đua đang dẫn ở vị trí số một và hai chênh lệch nhau không ít. Hy vọng Hạ Minh Khải có thể đuổi kịp cũng không nhiều.

"Hết rồi!" Hạ Nhạc Phong có chút không cam lòng.

"Dừng xe." Bỗng nhiên, Lâm Yên ngồi ở ghế phụ quả quyết mở miệng.

Dường như theo phản xạ, Hạ Nhạc Phong đạp chân phanh lại, hoàn toàn dừng xe đưa màu bạc tại vạch xuất phát vòng thứ nhất.

"Chị Yên, làm sao vậy?" Sau khi Hạ Nhạc Phong dừng xe, có chút không thể nào hiểu được nhìn Lâm Yên.

"Ở đây chờ là được." Về mặt của Lâm Yên không đổi nói.

"Hả? Không chạy nữa?" Hạ Nhạc Phong sững sờ.

"Đừng nói chuyện, nghe chị chỉ huy." Lâm Yên nói.

Hạ Nhạc Phong vốn muốn nói gì nhưng cuối cùng vẫn gật đầu, không tiếp tục nhiều lời nữa.

Ước chừng qua mấy phút đồng hồ, mấy chiếc xe đua của đội đua lão Thang trước đó bị Hạ Nhạc Phong bỏ lại phía sau giờ đã dồn dập đuổi theo. Mặc dù không biết xe đua của Hạ Nhạc Phong vì sao mà dừng lại, nhưng cũng chẳng ai quan tâm lắm.

Một lát sau, trong sảnh VIP, trên màn hình TV lại một lần nữa xuất hiện nổi bật trước ống kính hình ảnh con xe của Hạ Nhạc Phong.

Bình luận viên: "Chiếc xe của Hạ Nhạc Phong đã hoàn toàn dừng lại, không biết có phải là chiếc xe đã xảy ra vấn đề gì hay không. Tuy nhiên trước mắt Hạ Nhạc Phong lại một lần nữa trở thành tay đua dẫn chót, nhưng mà kì lạ ở chỗ là nếu như xe thật sự xảy ra vấn đề thì trước tiên tay đua hẳn là đã thông báo để đồng thời tiến hành sửa chữa khẩn cấp mới phải nhưng vị tay đua này lại rất thờ ơ, tình huống này, thực ra mà nói thì tôi cũng là lần đầu tiên gặp, vô cùng... phục."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 280: Trở về lúc ban đầu

Edit: Kali

Beta: Richi

Trong sảnh VIP, mọi người cũng không biết Hạ Nhạc Phong xảy ra chuyện gì.

Hạ Định Khôn nhăn mày lại: "Tiểu Phong rốt cuộc đang làm gì, có phải chiếc xe xuất hiện trục trặc gì hay không? Sao không có thông báo gì vậy?"

Hạ Hùng bên cạnh, vẻ mặt cũng hơi nghi ngờ: "Chưa có thông báo, hẳn không phải là chiếc xe có vấn đề... Mặc dù đội đua của chúng ta trận này không có hi vọng thắng được, nhưng thắng bé cũng không đến nỗi dứt khoát không chạy nữa chứ."

"Hèn hạ!" Lão gia tử Hạ Định Khôn lập tức giận dữ.

Dù có thua thì cũng phải chạy cho xong!

Lúc này, Hạ Hùng điều chỉnh kênh bộ đàm chuyên dụng, liên hệ đến kênh của chiếc xe Hạ Nhạc Phong.

Sau đó, trong chiếc xe của Hạ Nhạc Phong nhanh chóng phát ra giọng nói của Hạ Hùng: "Hạ Nhạc Phong, cháu đang làm cái quỷ gì vậy, xe xảy ra vấn đề sao lại không ra thông báo?!"

Nghe nói vậy, Hạ Nhạc Phong hơi sững sờ, vô thức đáp: "Bác ơi... Xe không xảy ra vấn đề..."

"Không xảy ra vấn đề?" Hạ Hùng quát: "Không xảy ra vấn đề vậy tại sao cháu lại dừng xe lại?!"

"Là... Là... Chị Yên bảo cháu dừng..." Hạ Nhạc Phong hơi xấu hổ nói, thực ra cậu cũng không biết chị Yên vì sao lại bảo mình dừng xe.

"Cháu nói cái gì? Lâm Yên bảo cháu dừng xe?!" Hạ Hùng vẻ mặt lập tức thay đổi, lập tức quát lên: "Cô ta là thứ gì?! Nó bảo cháu dừng xe, thì cháu dừng xe sao?! Hạ Nhạc Phong, đầu óc của cháu có phải có vấn đề hay không?! Con ranh đó chỉ là đồ vô dụng cái gì cũng không hiểu, cháu lại đi nghe lời một người tới thi cho đủ người?!"

"Tất đi, ồn ào quá." Lâm Yên hơi không kiên nhẫn nói.

Nhưng lời này của Lâm Yên đã bị Hạ Hùng nghe thấy.

"Lâm Yên, ai bảo mày chỉ huy Hạ Nhạc Phong, ngay đến cả vô lăng mày cũng chưa sờ qua thì mày có tư cách gì chỉ huy Hạ Nhạc Phong dừng xe. Thật sự xem mình là hoa tiêu chuyên nghiệp rồi?!" Hạ Hùng nghiêm nghị thét.

"Còn không tắt?" Lâm Yên liếc Hạ Nhạc Phong.

"Vâng..." Hạ Nhạc Phong nhẹ gạt đầu, trực tiếp tắt kênh.

Quả nhiên, sau khi tắt kênh thì yên tĩnh đi rất nhiều.

Chẳng qua hành động Lâm Yên bảo Hạ Nhạc Phong dừng xe, bao gồm cả bọn người ZH1 và Vệ Tử Phong hoàn toàn nhìn không hiểu.

Hạ Nhạc Phong vốn đang ở vị trí thứ tư, tiếp tục giữ vững, coi như thua thì cũng không đến mức quá thảm bại. Bây giờ thì tốt rồi, lại trở về như lúc ban đầu, được top 1... Từ dưới đếm lên.

"Tiểu Yên tại sao lại để Tiểu Phong dừng xe?!" Sắc mặt của Lão gia tử Hạ Định Khôn lập tức khó coi.

"Cha, con đã sớm nói rồi, không nên để cho loại người này tham gia. Cái thứ vô dụng này ban đầu Tiểu Phong đã ổn định lại, có thể chạy lên được vị trí thứ tư rồi thế mà nó lại bảo Tiểu Phong dừng xe. Bây giờ thì đứng thứ nhất từng dưới đếm lên, tức cười kinh khủng." Hạ Hùng cười lạnh một tiếng.

...

"Brùm!"

Lúc này, phía sau điểm xuất phát truyền đến một loạt tiếng nổ.

Lâm Yên dò xét một lát qua kính chiếu hậu, khóe miệng hơi nhếch lên: "Đến rồi."

"Cái gì đến rồi?" Hạ Nhạc Phong khó hiểu.

"Thứ nhất và thứ hai đến rồi." Lâm Yên nói.

"Đúng vậy, bọn họ cũng đã vòng thứ ba, chúng ta mới vòng thứ nhất..." Hạ Nhạc Phong thở dài.

"Nhấn ga, tăng tốc độ lên 40." Lâm Yên nói.

"Ồ ồ!" Hạ Nhạc Phong vội vàng tiến hành thao tác.

Chỉ thấy Hạ Nhạc Phong điều khiển chiếc xe đua màu bạc y như ốc sên bò chậm rề chạy trên đường.

Tới lúc người chạy thứ nhất và thứ hai của đội đua lão Thang kia đến, Lâm Yên lần nữa dùng tay phải nắm chặt tay lái của Hạ Nhạc Phong, gắt gao chặn đầu của hai chiếc xe đua.

Hiện tại, chỉ thấy Hạ Nhạc Phong lái chiếc xe màu bạc giống y như thuốc cao da chó, dính chặt lấy đầu xe của 2 con xe này, hoàn toàn không để cho bọn họ có bất kì cơ hội nào vượt lên.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 281: Sống lâu mới thấy

Edit: Nhan Tịch

Beta: Richi

Phía trước vạch xuất phát, hai tên tay đua của đội lão già họ Thang đang điên cuồng di chuyển qua lại muốn thoát khỏi chiếc xe màu bạc phía trước. Tuy nhiên lại thật không may, dù bọn họ có làm thế nào cũng không thoát khỏi được. Chiếc xe màu bạc ở ngay phía trước từ đầu tới cuối vẫn duy trì một khoảng cách nhất định.

“Tránh đường!”

Một trong những tên tay đua tức giận mắng to: “Bọn tao chạy vòng thứ ba, mẹ mày! Mày chỉ mới chạy được một vòng, mày không lo đi chạy tiếp đi, mà ở đây ngăn cản bọn tao làm què gì!”

Nghe thấy tiếng mắng, khóe miệng Lâm Yên hơi nhếch lên, nở một nụ cười nhẹ.

Cô hiểu rõ ràng các quy tắc của trận thi đấu này. Trận này cũng đâu có cấm chiếc xe của vòng đua thứ nhất với chiếc xe của vòng đua thứ ba không được tiếp xúc hay cạnh tranh trong thi đấu thể thao đâu.

Lúc này, Hạ Nhạc Phong dường như hiểu ra được gì, vẻ mặt trở nên kinh ngạc.

Cậu hiểu ra rồi...

Cuối cùng cậu ta cũng biết tại sao chị họ lại bảo cậu dừng lại ở ngay điểm xuất phát khi cậu chỉ vừa mới chạy xong vòng đua thứ nhất rồi.

Không phải bởi vì trận thi đấu này chắc chắn sẽ thua nên không cần chạy nữa, mà là bởi vì... Chị họ muốn ở điểm xuất phát chờ người về nhất và về nhì của vòng đua thứ ba!

“Mở radio lên, điều chỉnh lại âm lượng trên kênh cho tốt vào. Nói với ông ngoại rằng bảo Hạ Minh Khải đuổi theo rồi sau đó trực tiếp vượt qua từ phía bên phải, tốc độ nhất định phải nhanh nhất.” Lâm Yên nhìn sang Hạ Nhạc Phong mở miệng nói.

“Vâng!” Hạ Nhạc Phong gật đầu, hoàn toàn nói lỏng vô lăng. Dù sao Lâm Yên cũng đang nắm nửa vô lăng, cậu ta có nắm hay không cũng chẳng sao.

“Ông ơi... Ông nói với anh Minh Khải, khi anh ấy chạy tới vòng đua thứ ba thì chạy vượt qua từ phía bên phải, tốc độ nhất định phải nhanh, tuyệt đối đừng giảm tốc độ!” Hạ Nhạc Phong nhanh chóng chuyển lại lời nói của Lâm Yên với lão già từ Hạ Định Khôn, sau khi nói xong thì tắt âm đi.

“Brum!”

Mất chục giây sau, chiếc xe mà Hạ Minh Khải lái nhanh chóng lao lên, không hề giảm tốc độ chạy thẳng tới phía sau xe của Lâm Yên.

Ngay lập tức, Lâm Yên nhẹ chuyển hướng vô lăng để cho chiếc xe của Hạ Minh Khải chạy vượt lên trước.

Mà cảnh này một lần nữa được ống kính quay cận cảnh.

Giờ phút này tất cả khách quý trong phòng VIP và trong sảnh chính nghị luận sôi nổi.

“Mịa nó, thi đấu theo kiểu gì thế này?! Chiến thuật ghê quá rồi đó!” Một vị thành viên nào đó của đội ZH1 nhìn vào chiếc xe màu bạc do Hạ Nhạc Phong điều khiển, chặc chặc chép miệng nói.

“Thật đúng là sống lâu mới thấy, người ta đều ở vòng đua cuối cùng còn Hạ Nhạc Phong chỉ mới chạy được một vòng. Vậy mà cậu ta lại dám chạy đi cản mấy chiếc xe đua ở vòng đua cuối cùng.”

“Thiên tài mà!” Bùi Vũ Đường gương mặt tràn đầy khâm phục.

“Cái này... Đây không phải phạm quy à?!”

Z Thần nhìn chăm chăm vào màn hình TV như đang suy nghĩ chuyện gì đó, một lát sau mới mở miệng nói: “Các người cho rằng đó là do chiến thuật đấy à?”

“Đội trưởng, chẳng lẽ không phải sao?”

“Nếu để cho một người trong số các người vào đường đua, bao gồm cả tôi... Cho dù sử dụng chiến thuật giống nhau thì cũng không có khả năng ngăn lại hai chiếc xe cùng một lúc được.” Z Thần nhìn TV màn hình, thờ dãi một hơi.

Hiện giờ, hơn bảy chiếc xe đã bị chiếc xe màu bạc cản lại, đội đua của lão già họ Thang cùng những đội đua khác đều bị ngăn cản, chỉ có đội đua của Hạ gia có thể chạy qua mà thôi.

Theo giải thích của Z Thần, trong phòng dành cho khách quý mọi người đều rơi vào im lặng.

...

“Đúng là quá vô sỉ.” Vệ Từ Phong nhìn chăm chăm vào chiếc xe màu bạc trên TV mở miệng nói.

“Cái gì mà gọi là vô sỉ, đây được gọi là chiến thuật...” Kỳ Thiệu Nguyên cao mày nói.

“Ha ha, quy tắc của trận thi đấu này cũng không hoàn thiện. Nếu không thì xem như trận này phạm quy là chắc rồi.” Vệ Từ Phong lắc đầu: “Thực lực không đủ, thì sử dụng hành vi dè tiện như vậy, đúng là quá vô sỉ.”

.....

Trong sảnh chính, ánh mắt của Hạ Định Khôn và Hạ Hùng chỉ dừng lại trên người của Hạ Minh Khải. Họ chỉ biết được Hạ Nhạc Phong đang chặn xe ở phía sau, nhưng lại chẳng thêm quan tâm Hạ Nhạc Phong tí nào.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 282: Sẽ lập tức nổ ngay

Edit: Nhan Tịch

Beta: Kali

“Cha, Minh Khải giành được vị trí thứ nhất!” Về mặt của Hạ Hùng kích động nói.

Nghe thấy thế, trong mắt của lão gia tử Hạ Định Khôn hiện ra vẻ vui mừng, vuốt cằm nói: “Hai chiếc xe của đội đua còn lại, cũng được hạng nhì và hạng ba, vòng cuối cùng này... Chỉ cần giữ vững thì chúng ta sẽ thắng!”

...

Tại vạch xuất phát, Lâm Yên bỗng nhiên quay vô lãng lại giữa rồi để Hạ Nhạc Phong đạp phanh xe.

“Chị Yên, chúng ta không ngăn cản nữa hả?!” Hạ Nhạc Phong vội vàng hỏi.

“Không cần.” Lâm Yên lắc đầu và nói: “Bây giờ cho dù bọn họ có đuổi theo, cũng không đuổi kịp đâu.”

Quả thật là vậy, đám người của Hạ Minh Khải sắp chạy xong vòng đua thứ tư rồi.

“Chuyển xe sang hướng bên phải.” Bỗng nhiên, Lâm Yên ra lệnh.

“À!”

Mặc dù không biết mục đích của Lâm Yên là gì? Tại sao lại làm vậy! Nhưng theo phản xạ, Hạ Nhạc Phong đã hoàn toàn tuân theo lời nói của Lâm Yên mà không nghi ngờ gì.

Chẳng mấy chốc, Hạ Nhạc Phong đã lái chiếc xe màu bạc rời khỏi vạch xuất phát. Vì Lâm Yên không nói gì cho nên Hạ Nhạc Phong vẫn luôn cho xe chuyển động.

Khoảng chừng vài phút sau, khi chiếc xe của Hạ Minh Khải chạy qua từ bên trái, Lâm Yên mới bảo Hạ Nhạc Phong dừng lại, lái xe chạy về phía trước đuổi theo chiếc xe của Hạ Minh Khải.

“Chị Yên, chuyện này là sao? Chị có thể nói cho em biết không?” Hạ Nhạc Phong rất tò mò.

“Lốp xe của Hạ Minh Khải sẽ nổ ngay lập tức.” Về mặt của Lâm Yên không cảm xúc mà nói.

“Hả?” Nghe thấy vậy, về mặt của Hạ Nhạc Phong ngay lập tức thay đổi.

Đúng như dự đoán, Hạ Nhạc Phong chạy ở phía sau, nhìn xe của Hạ Minh Khải, lốp xe đã bị biến dạng.

Nhưng mà, dường như có Hạ Hùng nhắc nhở nên hiện tại tốc độ chiếc xe của Hạ Minh Khải không nhanh, dù sao cũng sắp đến vạch đích.

Vài phút sau, chỉ nghe thấy một tiếng vang lớn. Lốp xe của Hạ Minh Khải nổ tung, thân xe trượt lệch về phía bên phải, còn cách vạch đích chừng có bảy mươi, tám mươi mét.

“Đụng vào xe của anh ta đi.” Lâm Yên nói.

“Được!” Hạ Nhạc Phong lập tức đạp ga, nhưng tốc độ cũng không nhanh, dùng đầu xe đẩy phía sau chiếc xe đua của Hạ Minh Khải, vững vàng dần dần tiến về phía vạch đích.

Chỉ trong chốc lát, chiếc xe của Hạ Minh Khải được đẩy đến vạch đích, trở thành tuyển thủ đầu tiên trong mùa giải này chạm tới vạch đích.

Chợt chiếc xe thứ hai và thứ ba của đội đua Hạ gia theo sát phía sau cũng đồng thời cán đích.

Giờ phút này, Hạ Minh Khải mở cửa xe, khí thế hung hăng đi về phía Hạ Nhạc Phong về mặt về không vui mà hỏi: “Tiểu Phong, em đụng vào xe của anh làm gì?”

“Anh Minh Khải... Em sợ anh bị mấy chiếc xe của lão già họ Thang vượt nên mới đưa anh đến vạch đích.” Hạ Nhạc Phong giải thích nói.

“Vượt con khi nó chứ, anh cách vạch đích chỉ có bảy mươi, tám mươi mét, còn cần em đưa chắc?” Hạ Minh Khải cười lạnh: “Có phải thấy mình đua xe hạng nhất từ dưới đếm lên, trong lòng không chịu nổi nên vì vậy muốn tìm cảm giác mình vẫn còn tồn tại. Cho rằng lớp xe anh bị nổ nên dừng xe anh đẩy đến vạch đích, anh hạng nhất thì có liên quan quái gì đến hai người?”

Hạ Nhạc Phong: “...”

Lâm Yên liếc nhìn Hạ Minh Khải, cũng chẳng buồn muốn nói gì.

Đưa gã ta đến vạch đích chỉ là vì lão gia tử mà thôi. Nếu Hạ Minh Khải bởi vì lớp xe nổ mà bị đội đua của lão già họ Thang đuổi kịp, tối đa thì cũng hòa nhau đôi bên không phân thắng bại. Nếu không thì Lâm Yên cũng chẳng thêm quân gã ta làm gì!

Không bao lâu, lão gia tử Hạ Định Khôn và Hạ Hùng chạy lại đây.

“Minh Khải, làm tốt lắm!” Hạ Hùng vỗ nhẹ lên vai Hạ Minh Khải, vẻ mặt hào hứng.

“Cha, lúc trước con đã nói, không có vấn đề, tất cả cứ giao cho con!” Hạ Minh Khải mỉm cười.

“Minh Khải, không tồi.” Lão gia tử Hạ Định Khôn nhìn Hạ Minh Khải, gương mặt đầy vui mừng.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 283: Kết quả là quan trọng nhất

Edit: Nhan Tịch

Beta: Kim Đào

"Ông ơi..."

Bên cạnh, Hạ Nhạc Phong khẽ cau mày.

Trận thi đấu này có thể thắng thì liên quan gì tới Hạ Minh Khải chứ?!

Nếu không nhờ chị họ, trận này họ đã sớm thua rồi!

Chỉ là khắp nơi đều là tiếng hoan hô, không ai thêm chú ý đến Hạ Nhạc Phong và Lâm Yên cả.

Lâm Yên nhìn Hạ Nhạc Phong lắc đầu, chỉ cần thắng trận thi đấu này, ông ngoại có thể vui vẻ là được. Vậy thì mục đích của cô đã đạt được rồi. Cho dù ai làm cho trận thi đấu này thắng lợi thì có liên quan gì đến cô đâu.

"Lâm Yên, Hạ Nhạc Phong, hai cô cậu lúc trước làm cái gì? Đặc biệt là cô, Lâm Yên, chỉ là thùng rỗng kêu to thôi mà cô dám kêu Hạ Nhạc Phong dừng xe?!" Hạ Hùng bỗng nhiên nhìn về phía hai người, lạnh giọng quát.

Nghe thấy tiếng quát, toàn trường trở nên im lặng, ánh mắt đều nhìn Lâm Yên với Hạ Nhạc Phong. Trong mắt vài tên tay đua của Hạ gia hiện lên đầy vẻ khinh thường.

Quả nhiên là một tên đua xe hạng bét với một tên bù vào cho đủ số mà! Bọn họ đều đã chạy xong vòng đua thứ tư, hai tên này chỉ mới chạy xong vòng đua thứ nhất.

"Bác à, nếu không nhờ chị Yên ở phía trước chặn lại xe, thì sao anh Minh Khải cùng đám người đó có thể chạy đến vạch đích?" Hạ Nhạc Phong mặt đầy vẻ không phục.

"Nực cười!" Ngay lập tức, Hạ Minh Khải bước lên phía trước, "Lấy cái lý do chó má gì vậy? Hạng nhất từ dưới đếm lên chính là hạng nhất từ dưới đếm lên. Nên luyện tập kỹ thuật đua xe cho nhiều vào, định kiếm có để nâng cao thực lực à? Nếu lần này không có chúng tôi, đội đua có thể thắng chắc?! Dựa vào cậu cùng với cô ta đó hả?"

"Anh Minh Khải... Anh!"

Hạ Nhạc Phong giận đến mức tái mét. Rốt cuộc chuyện gì xảy ra, Hạ Minh Khải cùng đám người kia chuyên tâm lái xe, không có chú ý nên chắc không thấy rõ, nhưng nếu bọn họ xem lại cảnh quay một lần, thì sẽ thấy rõ ràng!

Nếu không phải nhờ chị họ, bọn họ thì tính là con khi khô gì? Còn muốn đua được hạng nhất á? Chạy marathon đi cho nhanh!

Sở dĩ cậu và chị họ đua được hạng nhất từ dưới đếm lên, hoàn toàn nhờ chị họ hy sinh bản thân vì bảo toàn đại cục, cũng không biết tên nào thùng rỗng kêu to.

"Được rồi Tiểu Phong, chúng ta thắng là được rồi, kết quả là quan trọng nhất." Lâm Yên nhìn về phía Hạ Nhạc Phong, nhẹ nhàng cười.

Loại cấp bậc thi đấu này, thật sự trong lòng Lâm Yên không muốn tranh đoạt thắng thua làm gì. Có khác gì mấy đứa nít ranh đâu? Nếu như ngay cả cấp bậc thi đấu này cô cũng phải đi tranh đấu để làm vua trên đường đua thì cô đã sống uổng phí quá rồi!

"Tao nói cho mày biết, sau này cứ xa ra cho tao, không cần mày về nhà cũ nữa. Cũng may mày là hoa tiêu của Hạ Nhạc Phong... Tao chưa từng nghe nói qua hoa tiêu bảo tay đua dừng xe trong khi tình trạng chiếc xe với đường đua đều tốt!" Hạ Hùng lạnh lùng nhìn chằm chằm Lâm Yên, "Một kẻ không biết cái gì lại chạy tới hại đội đua, tao biết mày hại chết Hạ gia chúng tao mà!"

"Được rồi!"

Không đợi Lâm Yên mở miệng, lão gia tử Hạ Định Khôn không vui nhìn về phía Hạ Hùng: "Tại sao lại là hại, Tiểu Yên tới là để hỗ trợ. Con bé không hiểu đua xe mà đây lại là lần đầu tiên ngồi ở ghế phó lái, tốc độ quá nhanh, người cũng không thoải mái, bảo Tiểu Phong dừng xe có thể thông cảm!"

"Ba..." Hạ Hùng khề cau mày.

"Đừng nói nữa, con chỉ cần nhớ kỹ, chúng ta thắng rồi, những chuyện còn lại đều không quan trọng!" Hạ Định Khôn nói.

...

Bất chợt đám người Z Thần cùng với Bùi Vũ Đường đang bước nhanh đến đây.

"Chúc mừng." Z Thần mỉm cười nói.

Thấy thế, Hạ Hùng và lão gia tử nhanh chóng tiến lên phía trước.

"Ha ha Z Thần, Minh Khải không làm cho ZH1 thất vọng phải không?" Hạ Hùng vừa cười vừa hỏi.

Z Thần: "..."

"Cũng không tệ lắm." Z Thần xấu hổ cười một tiếng.

"Đúng rồi, nếu thi đấu đã kết thúc, chúng tôi muốn... So một trận, vừa hay mời Hạ lão gia tử và đội đua của Hạ gia cùng nhau chứng kiến."

Ánh mắt của Z Thần nhìn vào trang phục đầy đủ trên người của Lâm Yên.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 284: Cô ấy đi!

Editor: Bonie + TH

Beta: Kim Đào

"Đấu với cậu một trận sao Z Thần?" Hạ Hùng sừng sốt, chợt liếc qua người Hạ Minh Khải.

Chẳng lẽ Z Thần muốn đích thân thử trình độ của con ông ta sao?

"Là thế này, chỉ đua một vòng thôi sao đủ, toàn đội ZH1 chúng tôi ra trận hết." Z Thần cười nói.

"Ha ha Z Thần, sao Minh Khải có thể vượt qua các cậu được. Nhưng tuy nhiên nếu Z Thần đã coi trọng Minh Khải thì đó là vinh hạnh của nó." Hạ Hùng vỗ vỗ bả vai của Hạ Minh Khải.

"Minh Khải, còn không mau cảm ơn Z Thần cho con cơ hội này, được đấu với toàn đội ZH1 đó chính là vinh dự của con đấy. Bây giờ con có thể đấu mấy vòng với đội đua ZH1 hàng đầu trong nước rồi." Lão gia tử Hạ Định Khôn cũng phấn khởi, đây là đem lại vinh quang cho ông và toàn thể đội đua của Hạ gia.

"Chuyện này..."

Về mặt của Z Thần có chút kì quái. Trong lòng anh ta biết rõ đám người Hạ lão gia tử và Hạ Hùng này hiểu lầm rồi.

Người mà anh ta muốn đấu chính là Lâm Yên, Hạ Minh Khải là ai? Bất kể vị thành viên nào trong đội ZH1 đều cũng không có hứng thú gì...

Nhưng những người này đều là người quen của Lâm Yên, trong lòng Z Thần nghĩ cũng không thể huych toẹt nói thẳng với đám người này. đành chỉ có thể tiếp tục để bọn họ hiểu lầm, nếu giải thích rõ ra thì sẽ cực kỳ khó xử.

"Vậy thế này đi... Để Minh Khải đấu với chúng tôi, đội đua Hạ gia lại đưa ra thêm một người nữa, thế nào." Z Thần cười nói.

"Được, Z Thần nhìn trúng ai, ngài tự chọn đi ạ!" Hạ Hùng vội vàng nói.

Nghe vậy, Z Thần không chút nghĩ ngợi nhìn về phía Lâm Yên đang mặc đầy đủ trang phục trên người, vừa cười vừa nói: "Cô ấy đi."

"Cô ta?!"

Z Thần vừa dứt lời, sự chờ mong trên khuôn mặt của các vị thành viên đội đua Hạ gia trong nháy mắt biến mất. Ai ai cũng không hiểu nổi, một người đàn bà đến vô lăng còn chưa từng được sờ thử thì lên đấu với ZH1 kiểu gì?

"Z Thần... Cậu có muốn đổi người khác lần nữa không?" Hạ Hùng cau mày nói.

"Không cần." Z Thần cười nói, "Chính là cô ấy."

"Z Thần, là như vậy. Đây là cháu ngoại của tôi, là một hoa tiêu, không phải là tay đua... Nếu không..." Lão gia tử Hạ Định Khôn uyển chuyển nói.

"Lão gia tử, không liên quan, cô ấy đi." Z Thần nói.

Z Thần đã yêu cầu như thế, nếu như bọn họ tiếp tục từ chối thì trái lại còn bị phản tác dụng, rơi vào đường cùng, lão gia tử chỉ có thể đồng ý.

"Tiểu Yên, lái chậm một chút... Tùy ý lái một chút là được, đừng lái quá nhanh." Lão gia tử đi đến bên cạnh Lâm Yên, nhẹ nhàng dặn dò.

Hạ Định Khôn sợ Lâm Yên xảy ra chuyện gì, vì vậy nói thêm một câu.

Lâm Yên: "...". Hình như cô còn chưa đồng ý mà?

Loại đấu này, cô không có hứng thú chút nào!

Hạ Hùng lườm Lâm Yên, cười lạnh: "Tiểu Yên, đây đều là tay đua hàng đầu trong nước đấy. Mà đúng là được dựa hơi vào hào quang của Minh Khải mới có thể cùng đấu với những tay đua đỉnh thế này trên đường đua. Sau này mang đi khoe khoang, chỉ sợ tất cả mọi người đều không tin mày."

"Được rồi ba, đấu với Z Thần đâu có cơ hội thắng. Cứ để nó ở đằng sau từ từ chơi lung tung, không cần phải để ý đến nó." Hạ Minh Khải liếc xéo Lâm Yên, nói với vẻ mặt lạnh đơ.

Nghe vậy, Bùi Vũ Đường nhìn hai ba con Hạ Minh Khải như nhìn kẻ ngu.

Mong rằng đến lúc đấu thật thì hi vọng bọn họ đừng bị hù đến nỗi quỳ xuống đất là được.

"Lâm tiểu thư, mời."

Z Thần cười cười.

Lâm Yên: "...".

Đây coi như là bắt đầu đi à?

Tuy nhiên, nếu đã nói đến nước này, cô mà không đua thì hình như cũng hơi kì.

"Được thôi, vậy chúng ta đua một vòng, tốc chiến tốc thắng." Lâm Yên nhún vai.

Lâm Yên cũng không nói nhảm thêm, trực tiếp mở cửa leo lên chiếc xe đua màu bạc.

Còn tất cả thành viên đội đua ZH1 thì mang theo đội ngũ xe đua chuyên nghiệp của bọn họ tiến vào sân bãi, dừng lại ở vạch xuất phát.

- - -

Ừm, nhà chúng tớ đã bắt đầu cho ra các cộng sự editor và beta rồi ạ ^^

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 285: Một vụ làm ăn lớn

Edit: Kali

Beta: Richi

Thấy Lâm Yên chui vào trong xe đưa, vẻ mặt của toàn bộ thành viên của đội ZH1 đau khổ, sau đó họ đưa mắt nhìn nhau. Vì sao nhất định phải thi đấu với cô ấy chứ, rõ ràng là không thể thắng được mà...

Cách đó không xa, Hạ Minh Khải đổi một chiếc xe đưa khác.

Đang lúc thành viên của đội ZH1 chuẩn bị lên xe, không biết từ đâu xuất hiện một người đàn ông trung niên mặc âu phục đang bước nhanh vào sân. Dưới ánh mắt khó hiểu của mọi người, ông ta đi tới bên cạnh chiếc xe đưa màu bạc của Lâm Yên, rồi gõ lên cửa kính xe.

Lúc này Lâm Yên hạ cửa kính xe xuống, nhìn vẻ mặt tươi cười của người đàn ông trung niên đang mặc âu phục, cô hơi nghi ngờ một chút.

"Chào cô gái." Người đàn ông trung niên vừa cười vừa nói.

"Ông là?" Lâm Yên hỏi.

"Là vậy, cô có thể để tôi ngồi vào ghế phụ không, tôi muốn tán gẫu một chút với cô." Người đàn ông trung niên giải thích.

Lúc này Lâm Yên đẩy cửa xe bên ghế phụ ra, nhìn người đàn ông trung niên đi vào.

"Cô gái, cô có thể gọi tôi là Martin." Người đàn ông trung niên hết sức lễ độ mở miệng.

"Lâm Yên." Lâm Yên tự giới thiệu mình qua loa.

"Cô Lâm, rất vui được gặp mặt." Người đàn ông trung niên nhẹ gật đầu.

"Chuyện này, Martin tiên sinh, xin hỏi ông tìm tôi rốt cuộc là có chuyện gì? Tôi bận thi đấu rồi..." Lâm Yên nhìn Martin, mặt đầy vẻ không hiểu.

"Ha ha Lâm tiểu thư, trận thi đấu này của cô cũng không quan trọng bằng đâu. Cô Lâm cũng là người trong giới đua xe, chắc sẽ biết ở nước ngoài đang sắp khởi quay một bộ phim điện ảnh có liên quan tới giới đua xe với kinh phí khủng chứ." Martin cười nói.

"Lấy Lăng Mãng làm nguyên tác phải không?" Lâm Yên giống như có điều suy nghĩ, cũng nghe nói qua một chút.

"Không sai." Martin nhẹ gật đầu, "Lâm tiểu thư, thực không giấu gì cô, tôi thấy ngoại hình và dáng người của cô đều hết sức phù hợp với một nhân vật trong bộ phim điện ảnh này, không biết Lâm tiểu thư có hứng thú thử vai hay không?"

"Thích hợp với ai?" Lâm Yên vô thức hỏi bật lại.

"Nhân vật này ấy, tôi tin Lâm tiểu thư tuyệt đối không xa lạ gì. Đồng thời nếu như có thể thử vai thành công, tin chắc rằng cô cũng sẽ vì diễn nhân vật mà thấy vô cùng vinh quang và tự hào. Nhân vật đó chính là tay đua nhanh nhất thế giới, Từ Thần đường đua... Yeva!"

"Hả???" Nghe vậy, mặt Lâm Yên vẫn tỉnh bơ.

Nhìn thấy vẻ mặt bình thản của Lâm Yên, Martin hơi kinh ngạc. Đó chính là Từ Thần đường đua Yeva đấy, cô gái này làm sao lại không nhìn ra một chút tỷ phần khởi và kích động nào cả.

Lâm Yên tuyệt đối không ngờ rằng, cô đến để thi đấu thể mà lại có thể lượm được một vụ làm ăn, thế nhưng... Tự mình diễn về chính mình... Cô thật sự không có chút hứng thú nào, hoàn toàn không có tính thách thức.

"Khoảng chừng năm phút xuất hiện trên màn ảnh, nhưng tiền cát xê gần bảy chữ số đó. Cô thật sự không suy xét một chút nào sao?" Martin tiếp tục nói.

"Martin tiên sinh, tôi cho rằng vai này trừ tôi ra không còn ai khác có thể đảm nhận được đâu. Vai diễn này căn bản chính là được đo đóng giày cho tôi!" Lâm Yên bỗng nhiên đứng dậy, đung đưa vào trần xe.

Martin: "..."

Mới vừa rồi còn làm vẻ mặt như không có chuyện gì, không có chút nào hứng thú mà...

"Đến giờ thi đầu rồi, Martin tiên sinh, mời ông xuống xe."

Lâm Yên xoa đầu, chọt nhanh nhẹn mở cửa xe, đi xuống.

Sau khi thấy Martin bước xuống dưới, Lâm Yên một cước gác lên động cơ, nhẹ giọng cười nói: "Martin tiên sinh, thế nào, thấy giống hay không?"

"Chuyện kia, Lâm tiểu thư, vẫn không được giống cho lắm!"

Một vị thành viên nào đó của đội ZH1 bên kia nhìn về phía Lâm Yên, vẻ mặt khó hiểu.

Lâm Yên và người đàn ông trung niên mặc âu phục này đang nói chuyện gì vậy?

"Đi đi đi!" Lâm Yên phát phát tay, "Nhìn cái khi gì, tôi đang bàn chuyện làm ăn bảy chữ số, đừng gây sự!"

Nghe Lâm Yên nói thế, Mộc Mộc, Z Thần và đám người ZH1 tất cả đều treo đầu hỏi to đùng, sao lại bàn chuyện làm ăn rồi?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 286: Thật sự thích hợp với việc này!

Edit: Kali

Beta: Richi

Lâm Yên cũng không trả lời lại mấy thành viên của đội ZH1, mắt nhìn thẳng vào Martin, dịu giọng cười nói: "Martin tiên sinh, vai này khẳng định là ngoài tôi ra không còn ai khác có thể đảm nhận. Ông nhìn động tác này của tôi có giống hay không?"

"Ây..." Martin nhìn chằm chằm Lâm Yên rồi suy tư, sau đó nói, "Thật ra thì cảm giác không thật sự giống mấy, Yeva không phải tuýp người thô bạo như thế này..."

Có thể là do tôi cũng không hiểu rõ giới đua xe của mọi người. Tôi chỉ là phụ trách tuyển chọn ở nước Hoa mà thôi, muốn xét thử vai thi là những người chuyên nghiệp cấp trên của tôi tiến hành. Tuy nhiên tôi có thể cho cô Lâm đây một tư cách thử vai..."

Lâm Yên: "..."

Không hiểu rõ về Yeva vậy mà ông còn nói không giống cái khi gì chứ!

Nhưng mà vì tiền cát xê khách mời gần bảy chữ, chỉ có thể nhịn.

"Martin tiên sinh, thực không dám giấu gì ngài. Ngoài là một tay đua ra tôi còn một diễn viên chuyên nghiệp. Tôi mà diễn vai đó quá thích hợp... Đúng rồi, nếu tôi đi thử vai, ông cảm thấy có khó lắm không?" Lâm Yên nhìn Martin không chớp mắt, mỉm cười.

Nghe vậy, Martin lui ra phía sau mấy bước, quan sát tỉ mỉ Lâm Yên, gật đầu nói: "Trước đó tôi từng xem qua video ghi lại của Yeva, cảm thấy ngoại hình của Lâm tiểu thư hết sức phù hợp, nhưng muốn qua được buổi thử vai, độ khó cũng rất cao.

Bởi vì ngay ở nước Hoa, có được tư cách thử vai đã hơn một ngàn người. Mà căn cứ từ tin tức mới nhất tôi vừa lấy được, một vị nữ diễn viên vô cùng nổi tiếng ở nước Hoa cũng có được tư cách thử vai, lại được ủng hộ cực nhiều."

"Ủng hộ cực nhiều?" Lâm Yên sững sờ: "Ai vậy?"

Martin trầm tư một lát sau, mở miệng nói: "Hình như tên là... À, có cùng họ với Lâm tiểu thư đấy, là một vị nữ diễn viên tên là Lâm Thư Nhã."

Martin vừa dứt lời, trong mắt của Lâm Yên hiện lên một tia sắc bén.

Lâm Thư Nhã? Diễn Từ Thần đường đưa Yeva? Cô ta mà cũng xúng sao?

Nếu như không phải là vì Lâm Thư Nhã, sao Từ Thần đường đưa Yeva lại bị cấm thi đấu?!

Thực ra Lâm Thư Nhã cũng không hề biết đến thân phận Từ Thần đường đưa Yeva của Lâm Yên.

Năm đó ở nước ngoài, Lâm Thư Nhã đến thăm cô, Lâm Yên cũng chưa từng nhắc đến với Lâm Thư Nhã.

Cho nên từ đầu đến cuối, Lâm Thư Nhã cũng chỉ biết cô là một tay đua, đồng thời cũng có chút danh tiếng, thu nhập không tệ. Nhưng cho tới bây giờ không nghĩ tới thế mà chị ruột của cô ta lại là Tử Thần đường đua Yeva.

...

"Cô Lâm, nếu như không có điều gì bất ngờ xảy ra, ứng cử viên cho vai Tử Thần đường đua Yeva tốt cuộc cũng sẽ rơi vào tay của Lâm Thư Nhã, nhưng... Tôi lại nghĩ như vậy, Lâm Thư Nhã cũng không phải là một tay đua, cho nên cho dù tôi chỉ còn chút cơ hội, những ngày gần đây tôi đi khắp để xem các giải đua xe, nghĩ rằng có thể từ trong đó tìm thêm ra một vài tay đua nữ có ngoại hình tương đối giống với Tử Thần đường đua Yeva. Dù sao thì nếu như phía nhà làm phim dùng người mà tôi chọn lựa ra thì thù lao của tôi cũng không ít..." Martin hết sức thành thật vừa cười vừa nói.

Lâm Yên: "..."

Nói nửa ngày, hóa ra là nhân viên phụ trách giảng lối tìm kiếm diễn viên của đoàn làm phim, giống với loại săn tìm ngôi sao.

Giống kiểu nhà làm phim kinh phí khổng lồ như vậy thì nhân viên như Martin, mỗi bước tìm kiếm đều phải trên trăm triệu. Đi tìm khắp các ứng cử viên phù hợp, nhưng lại không có bất kỳ quyền lên tiếng nào, nhiều nhất là đưa một danh sách thử vai.

"Vậy ông tìm được bao nhiêu người tương tự rồi?" Lâm Yên tức giận hỏi.

Nghe thấy vậy, Martin cười cười: "Tính cả Lâm tiểu thư thì có hơn mười vị... Thực ra tôi chẳng qua là tùy tiện thử vận may thôi, dù sao Lâm Thư Nhã cũng có danh tiếng cực lớn ở nước Hoa, mà ngoại hình của Lâm Thư Nhã cũng cực giống với Tử Thần đường đua Yeva, cho nên..."

Lâm Yên nhìn Martin, khóe miệng hơi co rúm. Con hàng này thật sự rất thành thật!

"Được rồi, Lâm tiểu thư, đây là danh thiếp của tôi. Nếu như Lâm tiểu thư suy nghĩ kỹ, hoàn toàn có thể đi thử vận may." Martin dứt lời, thừa dịp Lâm Yên không chú ý, cố nhét một tấm danh thiếp cho Lâm Yên, rồi cũng không quay đầu lại mà rời khỏi sân bãi.

- - -

Tác giả rất biết cách gây ức chế. Aaaaa Lâm Thư Nhã mà đi cast vai ngẫu thế ư? Tức ói máu

P/s: Đoán xem hôm nay có bao nhiêu chương?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 287: Nhận lời hay từ chối?

Edit: Nhan Tịch

Beta: Richi

Nhìn bóng dáng của Martin đã khuất xa, Lâm Yên hận không thể rút ra con dao dài 50 mét mà chém chết ông ta, đùa với cô đó hả?!

"Tiểu Yên, cháu sao vậy?"

Một lát sau, lão gia tử Hạ Định Khôn bước tới, mở miệng hỏi.

Nghe vậy, Lâm Yên lắc đầu: "Cháu không sao đâu ông."

Nhưng mà, còn chưa đợi lão gia tử mở miệng nói chuyện, đột nhiên từ phía sau truyền đến một tiếng nổ vang.

Tiếp theo, những chiếc siêu xe màu đỏ xuất hiện trong tầm mắt của mọi người.

Nhìn thấy những chiếc siêu xe màu đỏ kia, Z Thần và những thành viên của đội ZH1, sắc mặt hơi thay đổi.

Một chiếc siêu xe màu đỏ trong số đó hất đuôi xe một cái làm tất cả bụi bẩn trên mặt đất văng hết lên người Lâm Yên.

Lâm Yên ho sặc sụa, chau mày lại, nhìn chiếc siêu xe màu đỏ trước mặt.

Rất nhanh mấy chiếc siêu xe màu đỏ đã ngừng lại, một số thanh niên bắt đầu bước ra khỏi xe.

"WW?"

Nhìn thấy những thành viên của đội đua đi xuống, lão gia tử Hạ Định Khôn và đám người Hạ Hùng về mặt đều hết sức chấn kinh.

"Má ơi, chị Yên, là đội đua WW!" Hạ Nhạc Phong đứng ở bên cạnh Lâm Yên, vội vàng mở miệng nói.

"WW?" Lâm Yên về mặt đầy nghi hoặc.

Đối với đội đua trong nước, Lâm Yên không quen thuộc cho lắm.

"Chị Yên, ngay cả WW mà chị cũng không biết?!" Hạ Nhạc Phong nhìn chăm chăm Lâm Yên thì thầm: "WW là một trong những đội đua có quyền lực trong nước. Trước đó ở giải đấu vòng trên trường quốc tế, thua trong tay đội ZH1. Tuy nhiên, gần đây WW đã thay đổi một vị đội trưởng mới và ba lần liên tục đạt quán quân trong giải đấu vòng hạng ba trên trường quốc tế!"

"Ồ..." Lâm Yên như đang suy nghĩ chuyện gì, giải đấu vòng hạng ba trên trường quốc tế... Không biết cũng không rõ lắm.

Đừng nói là giải đấu vòng hạng ba trên trường quốc tế. Bây giờ mà có bảo Lâm Yên kể tên vài vị tuyển thủ nổi tiếng trong giải đấu vòng hạng hai trên trường quốc tế, cũng chưa chắc là cô kể được.

...

"O kìa, Z Thần lại chạy đến chỗ này để trốn chúng ta đó hả?"

Một tên thanh niên đầu đinh đeo kính râm trong đám người nhìn Z Thần, cười lạnh một tiếng.

"Có gì không?" Z Thần mở miệng.

"Đương nhiên là có rồi." Tên đầu đinh cười lạnh mở miệng: "Gửi chiến thư cho mấy người, WW chúng tôi muốn khiêu chiến với đội ZH1 của mấy người."

Giờ phút này, Mộc Mộc với một đám thành viên của đội ZH1 về mặt rất khó coi.

Cả nước tổng cộng có hơn mấy trăm đội đua báo danh tham gia giải đấu vòng hạng ba trên trường quốc tế, thông qua rút thăm, hai bên tiến hành thi đấu.

Về giải đấu vòng hạng ba trên trường quốc tế lần này, ZH1 bọn họ đã chuẩn bị lâu lắm rồi, hiện tại bọn họ chỉ cần lại thắng trận này thì có tham gia giải đấu vòng hạng ba trên trường quốc tế.

Tuy nhiên, còn có một quy tắc bổ sung thêm trong giải đấu vòng hạng ba trên trường quốc tế đó là đội đua cũng có "quyền chủ động thách đấu".

Miền là hai đội đua có cùng điểm tích lũy thì họ có thể thách đấu nhau ở cùng cấp độ.

Trong giải đấu vòng hạng ba trên trường quốc tế lần trước ZH1 đã loại WW ra khỏi đường đua. WW ghi hận trong lòng, lần này chắc là tới trả thù, chỉ cần bọn họ đánh bại ZH1 thì giải đấu vòng hạng ba trên trường quốc tế lần này ZH1 sẽ không có tư cách tham gia nữa.

"Mấy người có ý gì? Ở giải đấu vòng hạng ba trên trường quốc tế vừa qua, kỹ thuật không bằng người khác nên ghi hận trong lòng đấy à?" Một vị thành viên của đội ZH1 tức giận nói.

"Ồ, tức cười quá đi mất, đua hay không đua là quyết định của mấy người, chúng tôi cũng không ép buộc, đúng không nào." Tên đầu đinh vừa cười vừa nói.

Tên này nói cũng không sai, bọn họ có quyền khiêu chiến, ZH1 cũng có quyền từ chối.

Trong lúc nói chuyện nhiều phóng viên tập trung vào chương trình đua xe dưới sự chỉ dẫn của nhân viên công tác, bước vào địa điểm.

Nhìn thấy nhiều phóng viên như vậy, Z Thần nhú chặt mày.

WW sớm đã có chuẩn bị, kêu nhiều phóng viên đến quá mà! Nếu bọn họ không nhận lời thách đấu, chẳng phải là để cho người ta cảm thấy bọn họ sợ WW...

Đây rõ ràng là buộc bọn họ phải đồng ý!

"Z Thần, năm nay đội đua ZH1 còn chưa thua trận nào là bởi vì thể chế đua xe của đội đua, hay là vì ZH1 quá may mắn, không gặp phải đội đua quyền lực như WW?"

Tên phóng viên nhìn về phía Z Thần, mở miệng nói.

"Xin hỏi Z thần, tại sao hôm nay tất cả thành viên của đội ZH1 lại đến xem đội đua nhỏ của Hạ gia thi đấu? Hay là vì muốn trốn tránh đội đua WW tới khiêu chiến?"

"Z Thần, đội đua WW tới thách đấu, đội ZH1 có muốn nói gì không? Nhận lời hay từ chối?"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 288: Bay lên tận trời

Edit: Nhan Tịch

Beta: Dochan

"Z Thần, xin hỏi có phải vì Trương Hạo vừa mới gia nhập đội đua WW trong năm nay và đảm nhiệm chức đội trưởng, thế nên ZH1 không dám nhận lời thách đấu hay không? Vì nếu thua trong trận thi đấu này thì sẽ không thể tham gia được giải đấu vòng tròn hạng ba trên trường quốc tế có phải không?"

Đối mặt với các câu hỏi dồn dập từ phía phóng viên, Z Thần nhú mày, rõ ràng đám người này đã có chuẩn bị rồi mới đến.

Nếu nhận lời thách đấu, bên kia lại có tên Trương Hạo ba lần liên tục đạt quán quân của giải đấu vòng trên trường quốc tế gánh đội thì ZH1 gần như không thể thắng nổi. Nhưng nếu không nhận lời khiêu chiến, không cần chờ đến ngày mai, ngay tối nay thôi chắc chắn danh tiếng trong nước của đội ZH1 sẽ giảm mạnh. Không chỉ vậy chuyện này còn khiến cho phần lớn fans hâm mộ của đội thất vọng, điều này đối với đội ZH1 mà nói quả thật không thể chấp nhận được.

"Z Thần, chẳng lẽ ZH1 không dám cùng WW thi đấu một trận hay sao? Bây giờ chỉ có thể đứng đây bắt nạt cô nhóc này thôi à?"

Một tên phóng viên truyền thông trong giới đua xe đưa ánh mắt nhìn Lâm Yên đang đứng cạnh chiếc xe màu bạc và nói.

"Đúng vậy, vừa rồi chúng tôi thấy tất cả thành viên của ZH1 muốn đua xe với loại đội đua cấp thấp như Hạ gia, chuyện này là sao? Không lẽ ZH1 định ý mạnh hiếp yếu, gặp đội mạnh thì không dám thi đấu?"

Vào lúc này, sắc mặt lão gia tử Hạ Định Khôn hơi thay đổi, chuyện này thì liên quan gì đến đội đua Hạ gia chứ?! Hơn nữa, ZH1 muốn Hạ Minh Khai gia nhập vào đội nên mới thử năng lực của Hạ Minh Khai.

"Cô gái này, xin hỏi lúc này cô muốn thi đấu cùng với đội đua ZH1 phải không?"

Bỗng nhiên, tên phóng viên bước tới bên cạnh Lâm Yên và hỏi.

Lúc này Lâm Yên đang đội mũ bảo hiểm nên không thấy rõ gương mặt, nhưng lộ ra cặp mắt cực kỳ sáng ngời.

Nghe thấy thế Lâm Yên liếc mắt nhìn tên phóng viên kia, có trả tiền không nào? Không trả tiền thù lao mà lại tùy tiện đem cô biến thành sủng à?

"Đúng vậy." Lâm Yên nhẹ giọng cười nói.

Ngay lập tức, các phóng viên truyền thông của giới đua xe đều cùng một biểu cảm quả nhiên là thế.

"Chúng tôi đang tiến hành huấn luyện thi đấu, chuẩn bị nghênh chiến với đội đua khác." Lời nói của Lâm Yên đột nhiên lại xoay chuyển. Khi Lâm Yên nói xong, không kể đến các phóng viên truyền thông trong giới đua xe đang kinh ngạc đến ngây người mà ngay cả đội đua của Hạ gia và Z Thần cũng sững sờ tại chỗ.

Lời nói thế này sao có thể tùy tiện nói bậy được? Lâm Yên lại nói như vậy, chẳng phải là ép tất cả thành viên của đội ZH1 phải làm chuyện mà họ không có khả năng làm sao?

"Đội trưởng Z Thần nói, thực lực đội WW quá kém, để đội đua của Hạ gia thi đấu là được." Lâm Yên tiếp tục nói.

"Để đội đua của Hạ gia thi đấu là được."

Mọi người ở đây đưa mắt nhìn nhau.

Z Thần và đám thành viên của đội ZH1 kinh ngạc nhìn về phía Lâm Yên, cô ta có ý gì?

"Z Thần còn nói, cái loại đội đua như WW thế này không xứng để cho bọn họ tự mình thi đấu, thế nên mới nhờ đội đua của Hạ gia chúng tôi ra mặt nhận lời thách đấu." Lâm Yên nói.

"Tiểu Yên."

Lão gia tử Hạ Định Khôn nhíu chặt mày, rõ ràng là đang làm càn mà!

"Nó muốn làm gì?!" Hạ Hùng ở bên cạnh tức giận nói.

Cố ý làm cho Hạ gia xấu hổ trước mặt mọi người? Bảo Hạ gia đi thi đấu? Không nói đến kết quả ra sao, cũng chẳng cần phải lo lắng vì đội đua WW chắc chắn không đồng ý.

Một khi đội WW đồng ý, nếu đội đua của Hạ gia chiến bại. Nhất định sẽ gặp phải đám fans hâm mộ của đội đua WW bao vây tấn công, loại hành vi ăn vạ này ở trong giới bị coi thường nhất.

Cái gọi là đội đua ăn vạ chính là đội đua cấp thấp như Hạ gia thi đấu với đội đua có quyền lực trong nước, rồi tự đề cao danh tiếng của bản thân người ta gọi là đội đua ăn vạ.

Nếu đội WW mà đồng ý, Hạ gia mà thắng thi đấu thì gọi là bay lên tận trời. Nhưng nếu thi đấu thua sẽ bị người trong giới đua xe khinh bỉ, lão gia tử Hạ Định Khôn để ý nhất là mặt mũi, nếu mà thế chỉ bằng cứ để đội đua của Hạ gia giải tán cho xong.

Khoảnh khắc này tất cả ống kính của phóng viên giới đua xe đều nhắm vào Lâm Yên.

Lời nói ngông cuồng như thế này đây là lần đầu tiên họ nghe thấy, đúng là rất kiêu ngạo.

"Cô gái này, cô có phải là thành viên của đội đua Hạ gia? Cô có biết loại hành vi này của đội đua Hạ gia gọi là chiêu bản của những đội đua chuyên ăn vạ không?"

"Ha ha, mấy năm gần đây đều rất ít nhìn thấy thi đấu kiểu ăn vạ bản thủ thế này. Đội đua của Hạ gia này chắc sắp giải tán rồi, nên muốn trước khi giải tán liều mạng ăn vạ đội đua WW sao?"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 289: Muốn nổi tiếng đến điên rồi!

Edit: Kali

Beta: Richi

Lâm Yên nghiêng đầu, nhìn về phía một đám phóng viên truyền thông trong mắt tràn ngập chán ghét và khinh thường. Thực ra bọn họ nói cũng không hề sai, trước đây đội đua ăn vạ không phải là chuyện hiếm thấy gì.

Giống như loại đội đua cấp thấp như Hạ gia này, cho dù là xét về phương diện nào mà nói cũng đều không thể so sánh được với đội đua WW.

Chỉ có điều Lâm Yên nói như vậy, chính là có mục đích của cô.

Chỉ với một lần thắng được trận thi đấu lần này, thì đối với Hạ gia mà nói thật sự giống như hạt cát trong sa mạc, còn thiếu rất nhiều, cô nhất định phải dùng một chút thủ đoạn.

Không ngờ WW lại đến thật đúng lúc.

Vừa có thể giúp ZH1 giải vây, lại có thể làm cho danh tiếng của đội đua Hạ gia tăng vọt, sau này nhà tài trợ chắc chắn sẽ không thiếu, cũng xem như có thể hoàn thành giấc mơ của ông ngoại.

Nhưng muốn cho đội đua Hạ gia và đội đua WW thi đấu một trận cũng không dễ, cần phải có đội ZH1 phối hợp cùng.

Lúc này, Hạ Hùng và một đám thành viên của đội đua Hạ gia lạnh lùng nhìn chằm chằm Lâm Yên.

Con ả này chính là muốn đẩy đội đua Hạ gia của bọn họ vào vực thẳm!

Cách đây nhiều năm, thi đấu kiểu ăn vạ có thể được gọi là một loại chiến thuật, nhưng mà theo thời gian đội đua ăn vạ thế này càng ngày càng làm cho người khác khinh thường, cho dù là có tiếng vang nhưng cũng chỉ là tiếng xấu.

Nhất là đến thời điểm hiện tại, đội đua ăn vạ giống như đã trở thành dĩ vãng, đội đua ăn vạ xảy ra gần đây nhất ở Đế Đô cũng đã xảy ra từ hai năm trước rồi.

Một nhánh đội đua nhỏ cường ép ăn vạ một trong những đội đua uy tín và quyền thế nhất ở Đế Đô - KO, song đã bị toàn bộ cư dân mạng của giới đua

xe chữi rùa. Ngay sau đó nhà tài trợ của nhánh đội đua nhỏ kia cũng đã rút vốn, quản lý thì bị đuổi việc, thậm chí dưới sự bức bách và áp lực cực lớn từ dư luận đã phải tuyên bố giải tán.

Nhưng mà không ai từng nghĩ đến, bây giờ đội đua Hạ gia so với nhánh đội đua nhỏ kia còn không bằng, lại trực tiếp đụng phải đội đua quyền thế như WW.

"Vị tiểu thư này, đội đua Hạ gia của các người cũng thật sự không biết xấu hổ."

Lúc này, một vị phóng viên nào đó nhìn chằm chằm Lâm Yên, lạnh giọng cười nói.

Coi như đội đua Hạ gia thật muốn ăn vạ thì cũng tìm đội đua nào đẩy bình thường một chút, đừng đụng rõ ràng như thế, lại có thể tìm thắng WW, muốn nổi tiếng đến điên rồi.

"Các vị, thực ra..."

Lúc này lão gia tử Hạ Định Khôn bước lên, trên trán đã rịn một lớp mồ hôi lạnh.

"Thực ra, thực lực của đội đua WW cũng tạm được mà thôi, tôi cho rằng đội đua Hạ gia của chúng tôi mới là lợi hại." Lâm Yên cười nói.

Lúc này, Hạ Định Khôn hơi bất mãn nhìn Lâm Yên.

Cô có biết rằng một câu nói này hôm nay của cô, cũng đủ đẩy đội đua Hạ gia xuống vực thẳm, vạn kiếp bất phục hay không?

"Đúng, vị tiểu thư này nói quá đúng."

Còn không đợi Hạ Định Khôn mở miệng, lão Thang mang theo một cái cặp công văn đi nhanh tới cười nói: "Chào mọi người, tôi là ông chủ của đội đua lão Thang. Năm nay đội đua Hạ gia thi đấu với đội đua lão Thang của chúng tôi bảy trận, thì thua thảm bại sáu trận, lần này cũng là nhờ may mắn mới có thể thắng được... Thực lực như thế này thì sớm muộn gì cũng nhanh giải tán thôi, trước khi chết kiểm được cái bình sứ, nói không chừng có thể cải tử hoàn sinh chứ! Dù sao thời đại này chỉ cần có độ hot, có danh tiếng thì đều có thể kiếm tiền được mà!"

Lão Thang cười lạnh một tiếng, mắt quét qua Lâm Yên.

Chính là con bé hoa tiêu chết tiệt này của Hạ gia, nếu như không phải do cô ta, đội đua Lão Thang của bọn họ sao có thể thua trận này chứ?

Hạ Định Khôn và đám người Hạ Hùng không đặt lực chú ý trên người của cô, nhưng ông thì toàn bộ trận đấu đều nhìn chiếc xe đua màu bạc kia, thậm chí ông còn lấy được một bản ghi âm trong bộ điều khiển xe đua của Hạ Nhạc Phong nữa!

Ban đầu ông đã cảm thấy kỳ lạ, với trình độ bết bát như Hạ Nhạc Phong thì làm sao có thể biểu hiện tốt đến tỏa sáng như lần này, rõ ràng là đã một mình vực dậy cả đội đua xe của Hạ gia lên. Sau khi nghe xong đoạn ghi âm mới phát hiện, tất cả đều là do cô gái này...

Hoa tiêu siêu cấp chuyên nghiệp!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 290: Còn một chút hi vọng sống

Edit: Kali

Beta: Byun

Mặc dù, cô gái này không biết lái xe đua, nhưng kiến thức trên lý thuyết và năng lực chuyên môn của một hoa tiêu lại làm người ta không thể tưởng tượng nổi.

Nếu như cô ta không phải là cháu gái của Hạ Định Khôn, thì bằng giá nào ông cũng sẽ đào cô ta về đội đua lão Thang.

Lão Thang dò xét trên người Lâm Yên một lát.

Ăn không được thì đập đồ!

Cũng may là năng lực hoa tiêu của cô gái này dù mạnh đến đâu, nhưng sợ là đầu óc lại có chút vấn đề, đừng ai không đụng lại đụng vào WW.

Cũng may là như vậy. Nếu như cô gái này không đi ăn vạ, trong thời gian ngắn ông chưa nghĩ ra một vài cái cớ để có thể phá hủy đội đua Hạ gia, nhưng

ai mà ngờ được đội đua Hạ gia này lại tự tìm chết, muốn cản cũng cản không được!

Dứt lời, Lão Thang không cho phóng viên có cơ hội đặt câu hỏi, phất phất tay, không quay đầu lại mà rời khỏi hiện trường.

Hạ Hùng nhìn chăm chăm Lâm Yên, cái đồ súc sinh hèn mạt, cô ta và mẹ của cô ta đều là con quý hút máu của Hạ gia, vong ơn bội nghĩa, đã không mang lại cho gia tộc bất kỳ tiếng thơm nào mà ngược lại còn muốn phá hủy Hạ gia!

"Các vị... Các vị, xin hãy nghe tôi nói, đây chẳng qua chỉ là hiểu lầm!" Hạ Hùng vội vàng tiến lên mở miệng.

"Hiểu lầm? Có gì mà hiểu lầm chứ, thành viên của đội đua Hạ gia các người, lời đã nói rõ ràng như thế."

"Không sai, chẳng lẽ cô ta không phải là người trong đội đua Hạ gia các người sao?"

"Chuyện này..." Hạ Hùng không biết nói sao cho phải, Lâm Yên đích thật là dùng thân phận hoa tiêu của Hạ gia dự thi.

"Ha ha." Bỗng nhiên, một thanh niên đầu trọc của đội đua WW cười lạnh một tiếng, nhìn Z Thần: "Không nghĩ tới, bây giờ ZH1 đã đến mức như thế này, không dám tự mình nhận lời thách đấu, lại để cho cái đội đua nhỏ ra mặt ăn vạ."

Z Thần còn chưa kịp mở miệng, ánh mắt của thanh niên đầu trọc rơi vào trên người Lâm Yên: "Các người cũng không có tư cách chơi cùng WW."

"Không có tư cách sao?" Khóe miệng của Lâm Yên hơi nhếch lên, nhìn Z Thần, "Nếu như, đội đua Hạ gia của chúng tôi là đội đua dự bị của ZH1 thì chắc là đủ tư cách rồi chứ."

Lâm Yên vừa dứt lời, ánh mắt của tất cả mọi người toàn bộ đều rơi vào trên người của Z Thần.

Z Thần không chỉ là đội trưởng của đội đua ZH1, mà còn là một trong những ông chủ của ZH1 nữa. Nếu như Z Thần thừa nhận chuyện đội đua Hạ gia làm đội dự bị thứ hai của ZH1 thì đội đua Hạ gia hoàn toàn có đủ tư cách thay ZH1 tiếp nhận trận đấu này.

Đương nhiên, nếu như đội đua Hạ gia thua, ZH1 cũng sẽ phải trả một cái giá rất đắt. Đó là ZH1 không thể tham gia được trận đấu vòng hạng ba quốc tế lần này.

"Z Thần, đội đua Hạ gia có phải là đội dự bị thứ hai của ZH1 không?" Một vị phóng viên nào đó vội vàng hỏi.

Nghe thấy vậy, Z Thần nhún mày không nói.

"Hãy tin tôi." Lúc này, Lâm Yên đi đến bên cạnh Z Thần, vỗ nhẹ vào vai trái của Z Thần, nói nhỏ.

Z Thần và Lâm Yên bốn mắt nhìn nhau, thật lâu sau đó Z Thần giống như đưa ra quyết định gì đó trọng đại, nhìn lại phía đông đảo phóng viên truyền thông và nói: "Phải..."

Hôm nay, ZH1 tiến thoái lưỡng nan, không thể tiếp nhận thách đấu, càng thêm không thể từ chối khiêu chiến. Chấp nhận đồng nghĩa với thất bại, không thể tham gia được trận đấu cấp quốc tế về thể thức thi đấu vòng hạng ba lần này, nhưng nếu từ chối thì hậu quả ZH1 cũng không thể nào gánh nổi.

Nhưng nếu như là Lâm Yên... Có lẽ, thật sự còn một chút hi vọng sống sót.

Anh ta không muốn đánh cược nhưng đã đến nước này thì không thể không đánh cược...

Z Thần vừa dứt lời, toàn bộ xôn xao một hồi.

"Ồ, thật là thú vị. Đường đường là một đội đua đẳng cấp như ZH1, thế mà lại giúp đỡ loại đội đua nhỏ này tới ăn vạ đội WW của tôi, thật là làm chúng tôi buồn nôn quá mà." Tên đầu trọc cười lạnh một tiếng.

Nhưng mà đầu trọc còn chưa nói xong, mắt của Lâm Yên sáng như đuốc, nhàn nhạt lên tiếng: "Cho nên, lời khiêu chiến này của WW, đội đua Hạ gia của chúng tôi... Nhận."

Cuối cùng, trận đấu này cứ như vậy đã được quyết định xong, toàn bộ phóng viên đều xôn xao.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 291: Giúp Hạ gia bật chế độ hack mà thôi

Beta: Byun

Một bên khác, sau khi trận đấu kết thúc, Vệ Từ Phong và Kỳ Thiệu Nguyên ra khỏi phòng VIP.

"A ha ha ha! Tôi thắng rồi. Nhớ đưa ảnh chụp chữ ký của lão đại cho tôi đấy!" Về mặt của Kỳ Thiệu Nguyên đầy hưng phấn mà mở miệng.

Trận đấu này đối với anh mà nói quả thực là không hồi hộp chút nào.

So với vẻ mặt đầy đắc ý của Kỳ Thiệu Nguyên, thì sắc mặt của Vệ Từ Phong đen như đất nòi: "Chuyện đó không thể nào, Hạ gia làm sao có thể thắng được. Tên phế vật Hạ Minh Khải và Hạ Nhạc Phong kia sợ là tuyệt đối không có bản lĩnh này. Mấy tên khác trong đội cũng đều là rác rưởi, căn bản không giúp được cái gì...

Hạ Nhạc Phong không ngờ lại có thể thực hiện được tuyệt chiêu của Đồ Tề chết chóc. Coi như là tên nhóc Hạ Nhạc Phong kia học tám trăm năm nữa cũng không thể nào học được.

Đến mức chiến thuật vô sỉ của một vòng sau đó của cậu ta, cho dù là cậu ta muốn giở trò khôn vặt, cố ý chờ một vòng chặn trước hai tên kia thì cậu ta cũng phải có chút bản lĩnh mới được!

Phải biết rằng kỹ thuật lái xe của người thứ nhất và người thứ hai kia đủ để bỏ xa Hạ Nhạc Phong mười con phố. Cậu ta dựa vào đâu mà có thể cùng lúc ngăn được hai người kia, chặn hai tên kia lại cuối cùng để cho tên phế vật Hạ Minh Khải kia giành được quán quân?"

Những đoạn chiếu trực tiếp hiện trường trên màn hình cơ bản đều là nhắm vào những tuyến thủ ưu việt, phân cảnh của Hạ gia cực kỳ ít. Cuối cùng Hạ Minh Khải đột nhiên đoạt giải quán quân, kết quả này không chỉ có Vệ Từ Phong, mà cũng ngoài dự tính của mọi người.

Bây giờ Hạ Minh Khải đứng thứ nhất, toàn bộ những người hâm mộ yêu thích xe cùng truyền thông đều vô cùng tò mò và quan tâm. Chờ sau khi kết thúc trận đấu, tổ quay và ban tổ chức chắc chắn sẽ tung ra đoạn ghi hình hoàn chỉnh, tung ra toàn bộ quá trình Hạ Minh Khải đoạt giải quán quân như ban đầu.

Đoán chừng chỉ có thể chờ đến lúc đó mới có thể biết Hạ Minh Khải rốt cuộc làm thế nào đoạt được giải quán quân.

Nghe Vệ Từ Phong nói liên tục, không ngớt để phân tích, Kỳ Thiệu Nguyên xem chút nữa nhin không được mà thốt ra: Đừng suy nghĩ nhiều nữa bạn thân ơi, chẳng qua là Yeva đích thân ra trận, bắt hack giùm Hạ gia thôi mà.

"Chẳng lẽ mấu chốt ở đây là cô gái hoa tiêu của Hạ Nhạc Phong..." Vệ Từ Phong tự nhủ nói thầm.

Trận đấu này, sự thay đổi duy nhất của Hạ gia và nguyên nhân không xác định hình như chỉ có việc Hạ Nhạc Phong mới đổi hoa tiêu...

Ngoại hình của cô gái kia cực kỳ giống với lão đại...

Kỳ Thiệu Nguyên nghe vậy, tâm tình có chút kích động nhỏ, thằng nhóc này cuối cùng cũng được khai sáng rồi sao?

Vừa nghĩ như vậy, đã nghe được Vệ Từ Phong đen mặt lại rồi nói, "Không thể nào, cô gái kia đoán chừng chỉ là một bình hoa lõe người mà thôi..."

Bây giờ trong giới đua xe bên có một hiện tượng hết sức mắc ói. Tay đua nữ vốn đã thừa thớt, còn có rất nhiều đội đua để tạo độ hot mà cố tình lảng xê mấy tay đua nữ xinh đẹp, nhưng trên thực tế thực lực thì bằng không.

Kỳ Thiệu Nguyên: "..."

Kỳ Thiệu Nguyên đã triệt để bó tay rồi, nói thẳng: "Vệ Từ Phong, đừng đánh trống lảng, chấp nhận hiện thực đi! Nếu cậu thực sự không nỡ bỏ tấm ảnh chụp chữ ký kia, vậy đổi thành sợi dây chuyền trên cổ kia cho tôi cũng được, tôi cũng không có ý kiến!"

Kỳ Thiệu Nguyên vừa nói, hai mắt vừa sáng lên mà nhìn chăm chăm vào cái tấm thẻ tròn tròn nhỏ nhỏ trên cổ của Vệ Từ Phong.

So với ảnh chụp chữ ký, thực ra anh càng nhớ thương sợi dây chuyền mà Yeva từng mang này hơn. Cũng là do tin tức của anh chậm hơn một bước so với Vệ Từ Phong, không biết tiếc tối từ thiện đêm hôm đó lão đại sẽ tham gia. Nếu không thì làm sao sẽ để cho thằng nhóc này chiếm tiện nghi chứ.

Nhưng mà không sao hết, bây giờ anh ta là fan hâm mộ duy nhất từng gặp qua lão đại ngoài đời thật!

"Anh nằm mơ à!!!" Vệ Từ Phong chửi thẳng mặt Kỳ Thiệu Nguyên.

Kỳ Thiệu Nguyên: "Há, Vệ Từ Phong, có chơi có chịu. Cậu không phải là muốn chơi xấu đó chứ?"

Vệ Từ Phong: "Có cái khi ấy, rõ ràng là Hạ gia chơi xấu, dùng thủ đoạn xấu gì đó!"

Hai người đang vừa đi vừa nói nhao nhao, lúc này đối diện đụng phải một người.

Lâm Yên thấy bên này không có ai, thì tháo mũ bảo hiểm xuống. Kết quả bên này vừa tháo nón an toàn xuống, ngẩng đầu một phát đã thấy hai bóng

người quen thuộc đi ra từ trong phòng VIP xem trận thi đấu.

Một người là người nhân viên vừa rồi kia, còn người còn lại dĩ nhiên là... Vệ Từ Phong...

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 292: Cậu là đồ Fan giả!

Edit: Kali

Beta: Byun

Lão đại!!!

Vừa nhìn thấy Lâm Yên, Kỳ Thiệu Nguyên lập tức như bị điện, xém chút thốt ra, cũng may mà kịp thời dừng lại.

Vệ Từ Phong hoàn toàn không ngờ tới lại gặp được Lâm Yên ở chỗ này, nhìn chằm chằm gương mặt của cô, nhất thời sững sờ ở đó: "Lâm Yên...?"

Sau đó, ánh mắt của cậu nhìn lướt qua bộ đồ bảo hộ màu bạc trên người Lâm Yên, lại nhìn trang phục đua xe bên trên đội đua Hạ gia. Một giây sau, sắc mặt lập tức trầm xuống: "Cô chính là hoa tiêu của Hạ Nhạc Phong trong đội đua Hạ gia?!"

Vệ Từ Phong có thể nào cũng không nghĩ tới, hoa tiêu của Hạ Nhạc Phong, cô gái cực giống với lão đại, vậy mà lại là Lâm Yên!

Lâm Yên thấy Vệ Từ Phong, sắc mặt cũng có chút khó coi, thật sự là oan gia ngõ hẹp...

"Khụ... Vệ thiếu gia, thật là trùng hợp!" Lâm Yên hòa theo lên tiếng chào.

Vệ Từ Phong nhìn chằm chằm Lâm Yên, nhìn một thân trang phục đua xe màu bạc mặc ở trên người cô, quả thực cảm giác chướng mắt vô cùng, cười lạnh liên tục nói: "Trùng hợp cái con khỉ ầy! Lâm Yên, cô lại theo dõi tôi?"

Lâm Yên: "Hả?"

"Tôi có phải đã cảnh cáo cô rồi không? Đừng có ý đồ đến tiếp cận tôi, cố ý bắt chước Yeva. Loại người như cô cũng xứng đựng vào xe đua sao? Cũng xứng mặc cái màu này sao?" Vệ Từ Phong nhìn chằm chằm bộ đồ bảo hộ của Lâm Yên, ánh mắt giống như hận không thể đốt được đồ của cô.

Khoé miệng Lâm Yên co giật, vẻ mặt bất đắc dĩ mở miệng: "Vị thiếu gia này, cậu có phải bị chứng hoang tưởng người bị hại hay không?"

"À, bây giờ dùng chiêu lật mềm buộc chặt với tôi à? Vậy cô nói xem, cô trà trộn vào đội đua rôm rỏ như Hạ gia này có mục đích gì?" Vệ Từ Phong bày ra một bộ dạng tôi đã sớm đã biết rõ mục đích của cô rồi.

Lâm Yên nhún mày: "Đội đua rôm rỏ này là của ông ngoại của tôi, tôi tới giúp đội đua của ông ngoại, có vấn đề gì à?"

Vệ Từ Phong: "Không ngờ ngay cả ông ngoại của mình mà cô cũng dám lợi dụng!"

Lâm Yên: "..."

Lúc này, Kỳ Thiệu Nguyên bên cạnh nghe đối thoại của hai người, đã hoàn toàn ngu ngơ tại chỗ.

Lúc này, anh mới nhớ tới, chẳng trách trước đó lúc anh vừa thấy Lâm Yên đã cảm thấy có chút quen mắt.

Lâm Yên... Chẳng lẽ là nữ diễn viên Lâm Yên mà từng tạo scandal với Vệ Từ Phong kia hay sao?

Nguyên lai lão đại còn có thân phận khác là diễn viên của giới giải trí?

Đúng, tiểu tử Vệ Từ Phong kia không phải quay phim chung một đoàn làm phim với Lâm Yên sao, lại còn diễn vai người yêu của nhau!

Con mẹ nó!!!

Tên tiểu tử thú vị Vệ Từ Phong này!

Cậu ta làm cái khỉ gì mà may mắn như vậy!

Thế mà có thể tạo scandal với lão đại!

Còn lại diễn vai người yêu với lão đại!

Nghĩ đến đây, Kỳ Thiệu Nguyên giận đến muốn cắn nát cả răng.

Nhưng mà cái tên đàn Vệ Từ Phong này, thế mà hoàn toàn không nhận ra lão đại!

Cái đồ fan giả!!!

Vệ Từ Phong lấy điện thoại ra, tức giận nói: "Lâm Yên, cô hãy bỏ ngay cái ý nghĩ đó. Bây giờ tôi sẽ ghim bài đăng trước đó lên microblogging! Để cô mỗi ngày vào xem cho dễ, biết rõ ràng sự thật!"

"Con mẹ nó, tiểu tử Vệ Từ Phong, cậu có biết cậu đang nói chuyện với ai không?" Kỳ Thiệu Nguyên ở sau lưng cuối cùng cũng nhin không được.

"Cô ta là ai, anh nói thử xem!" Vệ Từ Phong lập tức trừng mắt Kỳ Thiệu Nguyên nói.

"Cô ấy là..."

Thấy Kỳ Thiệu Nguyên muốn nói, Lâm Yên cười híp mắt tiếp tục mở miệng nói, "Ai da, bị các người phát hiện rồi, tôi chính là Từ Thần đường đưa Yevea!"

Trên trán Vệ Từ Phong nổi gân xanh: "Lâm Yên! Con mẹ nó cô còn dám làm nhục nữ thần của tôi, tôi sẽ không để yên cho cô!"

Về mặt của Kỳ Thiệu Nguyên như gặp phải đũa bị thiếu năng trí tuệ: "Vệ Từ Phong, không được như vậy, cô ấy thật sự chính là..."

Anh còn chưa nói xong đã bị Vệ Từ Phong phun nước bọt ra đầy đầu đầy mặt: "Kỳ Thiệu Nguyên, mịa nó anh cũng điên rồi đúng không?"

Vệ Từ Phong hình như là nhìn Lâm Yên nhiều thêm một chút cũng chịu không được "ừ" một tiếng rồi sải bước rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 293: Trợ thần công

Edit: Kali

Beta: Dochan

Lâm Yên nhếch môi nhẹ lộ ra vẻ mặt đúng như dự đoán của cô, cô càng nói như vậy thì ngược lại Vệ Từ Phong càng không tin.

Thừa dịp Vệ Từ Phong đi xa, Kỳ Thiệu Nguyên vội vàng tiến đến trước mặt Lâm Yên: “Lão đại, Vệ Từ Phong cậu ta...”

Lâm Yên dùng tay ra hiệu im lặng: “Nhớ phải giúp tôi giữ bí mật nha.”

Kỳ Thiệu Nguyên liên tục gật đầu, ngoan ngoãn mở miệng: “Nhớ rồi nhớ rồi. Tôi nhất định giữ bí mật! Lão đại yên tâm!”

Lúc này Lâm Yên mới hài lòng, mỉm cười rồi đi.

Sau khi Lâm Yên đi, Kỳ Thiệu Nguyên lại nhìn chằm chằm bóng lưng của nữ thần hơn nửa ngày, lúc này mới vừa lòng thỏa mãn.

Lúc này, Kỳ Thiệu Nguyên đột nhiên nhớ tới Vệ Từ Phong, vừa rồi Vệ Từ Phong mới vừa nói ghim một bài đăng lên trang đầu của microblogging, là bài gì?

Xuất phát từ tính tò mò, Kỳ Thiệu Nguyên mở microblogging ra, sau đó thấy ngay nội dung bài đăng kia:

Vệ Từ Phong: [Coi trọng cô ta? Trừ phi ông đây mù!]

Kỳ Thiệu Nguyên: “...”

Lúc này, sự ghen ghét của Kỳ Thiệu Nguyên đối với Vệ Từ Phong tất cả đều hóa sự đồng tình sâu sắc.

Không biết ngày mà Vệ Từ Phong biết rõ chân tướng sẽ có tâm tình gì..

...

Trong phòng Chuẩn bị thi đấu.

Tất cả người của đội đua Hạ gia và đội đua ZH1 đều có mặt ở đây, sắc mặt của mọi người đều có chút nghiêm trọng.

Lâm Yên cũng đổi trang phục đua xe, đi đến.

“Lâm Yên! Cái đồ sao chổi nhà mày, có phải mày nhất định phải phá cho Hạ gia chúng tao tan nhà nát cửa mới cam tâm hay không?! Hôm nay tao phải dạy dỗ mày thật tốt mới được!” Hạ Hùng vừa thấy Lâm Yên, ngay lập tức giận dữ vừa nói xong đã xông lên muốn tát Lâm Yên một bạt tai.

Nhưng mà còn chưa kịp tới gần, đã bị một bàn tay vững vàng giữ cổ tay của ông lại.

Bùi Vũ Đường không biết tới từ lúc nào: “Hạ tiên sinh, ra tay với một cô gái là không hay lắm đâu.”

Móa! Lại còn dám ra tay với chị dâu cả của cậu!

Thấy Bùi Vũ Đường, sắc mặt của Hạ Hùng mới thoáng hoà hoãn lại, mở miệng nói: “Bùi thiếu, ngài cũng thấy đó, lần này Minh Khai của chúng tôi trăm cay nghìn đắng thật vất vả lắm mới giành được quán quân, không phụ kỳ vọng của ngài. Nhưng mà ai ngờ tất cả đều bị con ranh này làm hỏng, rõ ràng là cô ta muốn hại chết Hạ gia chúng tôi!”

Bùi Vũ Đường bĩu môi, cậu đặt kỳ vọng vào Hạ Minh Khai lúc nào?

Sớm biết đã không cần ông ta lại nếu chị dâu tự mình ra tay có thể đã đánh cho ông ta liệt nửa người rồi.

Hạ Nhạc Phong bên cạnh nghe được Hạ Hùng nói như vậy, giận đến không được, cái gì mà trăm cay nghìn đắng chứ, thật vất vả mới giành được quán quân hử?

Rõ ràng hoàn toàn là dựa vào “thần trợ công” – chị Yên anh ta mới giành được quán quân đó có được không?

Nhưng mà cậu đã nói 800 lần rồi vẫn không có ai tin.

Lúc này, Hạ Định Khôn ngồi ở một bên, sắc mặt ngưng trọng lạ thường, nhìn Lâm Yên nói: “Giới đua xe không giống như giới giải trí, Tiểu Yên, lần này con quá ngông cuồng rồi.”

Hạ Hùng nghe vậy, lập tức nhìn Lâm Yên tức giận chửi: “Ngày ngày mày ở bên ngoài làm mất thể diện, bại hoại gia phong tao còn chưa tính sổ. Thế mà nay còn dám đem thủ đoạn hạ lưu ở giới giải trí của mày vào đây.”

Đội đua Hạ gia của chúng ta năm đó ở trong nước có tiếng tăm như thế nào? Bây giờ đã suy bại tới mức mà phải dùng đến thủ đoạn ăn vạ hèn hạ hay sao? Mà cho dù là lời kéo được nhà tài trợ, nhưng tất cả tiếng tăm đều bị ô uế hết đến lúc đó mày bảo Hạ gia chúng tao làm sao còn chỗ đứng trong giới đua xe?! Mặt của cả Hạ gia đều bị mày làm mất hết!”

“Đủ rồi.” Hạ Định Khôn cắt ngang Hạ Hùng, sau đó nhìn Z Thần một bên.

Sắc mặt Hạ Định Khôn ngưng trọng lại phức tạp, Lâm Yên quấy rối đã đành, điều ông không nghĩ tới, thế mà Z Thần lại đồng ý với Lâm Yên!

Hạ Định Khôn mở miệng nói: “Dù sao chuyện cũng đã xảy ra, vẫn nên nghĩ cách giải quyết như thế nào, Z Thần, thật xin lỗi đã liên lụy đến quý đội đua.”

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 294: Người anh cả hết sức mỏng manh

Edit: Kali

Beta: Richi

Z Thần lắc đầu nói: "Không liên lụy không liên lụy, đây là tôi đã thận trọng cân nhắc mới quyết định."

Nghe được lời này của Z Thần, Hạ Định Khôn và đám người Hạ Hùng đưa mắt nhìn nhau.

Chẳng lẽ... Z Thần có lòng tin với Minh Khai như vậy sao?

Z Thần nói xong, ánh mắt ung dung thản nhiên nhìn lại Lâm Yên một bên, mở miệng nói: "Tôi rất có lòng tin đối với đội đua Hạ gia."

Nghe nói như vậy, Hạ Hùng lập tức giống như điên cuồng, sắc mặt hồng hào: "Thật không ngờ Z Thần lại coi trọng Minh Khai như vậy! Ngài yên tâm, vì câu nói này của ngài, Minh Khai nhất định sẽ cố gắng!"

Hạ Minh Khai được Z Thần tán dương trước mặt mọi người như thế, cũng chợt cảm thấy nở mày nở mặt. Cộng với cậu ta vừa rồi còn xoay chuyển tình thế giành được quán quân, nên lòng tự tin cũng tăng mạnh.

"Z Thần, tôi nhất định không phụ sự kỳ vọng của anh!"

Z Thần: "..."

Bùi Vũ Đường: "..."

Z Thần và Bùi Vũ Đường liếc nhau một cái, vẻ mặt có chút khó mà hình dung.

Tháng sau sẽ thi đấu, vẫn còn chút thời gian, coi như là anh ta cố gắng nữa cũng vô dụng tốt không..

Z Thần thấy Lâm Yên không nói gì, cũng không nói nhiều thêm. Được rồi, tổ quay và bên tổ chức khẳng định sẽ tung ra video thi đấu kỹ lưỡng hơn, đến lúc đó bọn họ sẽ biết, trận đấu này Hạ Minh Khai có thể thắng được rốt cuộc là do ai giúp đỡ.

Nếu vừa rồi Lâm Yên đã hứa hẹn như vậy thì có nghĩa là lần này cô nhất định sẽ đích thân ra sân.

ZH1 muốn thắng được WW là tuyệt đối không thể nào xảy ra, bây giờ anh cũng chỉ có thể tin tưởng Lâm Yên, mạo hiểm thử một lần.

Thực ra Lâm Yên cũng đang vui mừng, cô đã bị cấm thi đấu các trận đấu cấp quốc tế về thể thức vòng hạng, không cách nào tham gia được bất kì trận đấu vòng hạng quốc tế nào nữa. Cũng may trận đấu này cấp bậc vẫn còn thấp, chẳng qua là tư cách thi đấu cô vẫn có thể ra sân.

"Oà, quá đáng ghét, vốn dĩ hôm nay có thể thi đấu với chị dâu cả một trận! Kết quả bị chút chuyện phá hỏng!" Thừa dịp những người khác đang nói chuyện với Z Thần, Bùi Vũ Đường nhỏ giọng bên tai Lâm Yên: "Chị Yên, chị làm sao lại chạy đi làm hoa tiêu cho Hạ Nhạc Phong chứ?! Một người có thể cầm MVP AD*, lại chạy đi hỗ trợ đánh SP? Quá phung phí của trời mà!"

(*AD là 1 trong những vị trí gánh team chủ lực trong Liên Minh Huyền Thoại (LOL), SP là vị trí chuyên hỗ trợ AD lẫn cả team MVP là người đóng góp lớn nhất cho chiến thắng của team – Bản edit được cập nhật hoàn thiện nhanh nhất trên Wattpad Meow_team và <https://meowteam.home.blog/>)

Thực ra, lần này quả thật có chút mạo hiểm.

Một mặt là vì ông ngoại bên kia không thể nào để cho cô vào sân làm tay đua, một mặt cũng là do trận đấu hôm nay là thi đấu đường trường, loại thi đấu việt dã này quá hao tổn thể lực, với tình trạng khôi phục chân trái hiện giờ của cô thì không thể nào đích thân ra sân được.

Lâm Yên cũng không nói rõ lí do.

Cô đề ý rằng Bùi Vũ Đường lại đối xung hô với mình thành "chị dâu cả", vẻ mặt có chút phức tạp, ho nhẹ một tiếng, mở miệng hỏi, "Sức khỏe anh cậu thế nào rồi?"

Bùi Vũ Đường nghe vậy vẻ mặt lập tức đầy u sầu, "Liên tục làm đủ loại kiểm tra phức tạp, trước mắt tạm thời đã ổn định lại, nhưng mà..."

Lâm Yên: "Nhưng mà cái gì?"

"Ổn định cũng chỉ là tạm thời, bây giờ trạng thái sức khỏe của anh em giống như là một tảng đá lớn ngàn cân đang treo lơ lửng trên một sợi tóc, hết sức khó giải quyết, mà anh của em tối hôm qua tự nhiên lại vừa ngất xỉu..."

Sắc mặt Lâm Yên ngay lập tức căng thẳng: "Tối hôm qua còn ngất xỉu? Tại sao cậu không nói sớm? Bây giờ anh ấy sao rồi?"

Bùi Vũ Đường nói: "Bây giờ đã không có gì đáng ngại. Thực ra trước đó cũng từng xảy ra nhiều lần, luôn luôn không có dấu hiệu gì đã ngất, không biết có phải là di chứng của bệnh tình đang chuyển biến xấu hay không..."

Lâm Yên trầm ngâm: "Anh của cậu... Rốt cuộc là bị bệnh gì?"

Bùi Vũ Đường đảo tròn mắt, lập tức mở miệng nói: "Cơ thể của anh cả em vô cùng mỏng manh, bình thường anh ấy không biểu hiện ra, chẳng qua là ráng chống đỡ lấy mà thôi. Anh ấy tuyệt đối không thể chịu nổi bất kì kích thích gì! Nhất là kích thích về mặt tình cảm!"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 295: Chị là gậy như ý

Edit: Er

Benta: Dochan

"Vẫn còn may là chị và anh cả em đã trở lại bình thường như cũ nên tình trạng của anh cả cũng đã tốt hơn nhiều!"

Bùi Vũ Đường nói xong lại khẩn trương nhìn Lâm Yên, cẩn thận nói: "Chị dâu cả, chị chắc chắn là đã quay lại với anh cả em rồi đúng không? Sẽ không đòi chia tay nữa chứ?"

Lâm Yên: "Áy..."

Thực ra cô còn muốn giải thích rõ ràng với Bùi Duật Thành, đến lúc đó việc chia tay sẽ do anh ta quyết định.

Nhưng bây giờ lại nghe thấy Bùi Vũ Đường nói như thế...

Sức khỏe của Bùi Duật Thành đang suy yếu như vậy, cô làm sao dám kích thích anh ta chứ?! Xem ra bây giờ chỉ có thể nói dối đến cùng thôi...

"Chị dâu cả?"

Kết quả Lâm Yên vẫn mở miệng nói: "Vâng vâng vâng, quay lại rồi, hôm đó không phải cậu cũng nghe thấy sao?!"

Nghe thấy Lâm Yên nói như vậy, cục đá lớn trong lòng Bùi Vũ Đường cuối cùng cũng để xuống được: "Vậy thì tốt, vậy thì tốt..."

"Đúng rồi, anh cả bảo em nói với

chị, mấy ngày sau anh ấy có việc cần phải đi sang nước Mỹ một chuyến." Bùi Vũ Đường mở miệng nói.

Lâm Yên nghe vậy thì lòng mảy may cau lại: "Lúc này mà còn đi xa như vậy, sức khỏe anh cả cậu sẽ không sao chứ?"

Bùi Vũ Đường mở miệng nói: "Chị Yên tâm đi, nhờ có chị dịu dàng, quan tâm, hiền lành và tốt bụng, còn đỡ dành anh cả em tốt như vậy nên sức khỏe anh ấy tạm thời rất ổn định!"

Lâm Yên nhìn cậu ta một cái: "Không phải vừa rồi cậu còn nói, sức khỏe anh cậu bây giờ là ngàn cân treo sợi tóc sao?"

Bùi Vũ Đường: "Chỉ cần chị không cãi nhau đòi chia tay với anh của em thì không phải là sợi tóc nữa mà chính là gậy như ý!"

Lâm Yên: "..."

Mẹ nó, lại còn là gậy như ý...

Chỉ là tại sao Bùi Duật Thành không trực tiếp gọi điện thoại nói với cô mà lại nhờ Bùi Vũ Đường chuyển lời lại?

Cô còn tưởng rằng con người thực sự của Bùi Duật Thành giống như Bùi Vũ Đường nói, là một người độc đoán và nghiêm khắc, luôn muốn kiểm soát người khác, sau lần vạch mặt này anh ta sẽ không nguy trang nữa.

Chẳng qua bây giờ Bùi Duật Thành lại khôi phục trạng thái như ban đầu, lúc mới gặp cô luôn giữ khoảng cách thích hợp để cho cô cảm thấy thoải mái nhất...

Cô có chút không hiểu được, rốt cuộc đâu mới là Bùi Duật Thành thực sự.

Mặc dù không nhìn ra thái độ của Bùi Duật Thành nhưng Lâm Yên cũng thở phào nhẹ nhõm, vừa mới làm loạn một trận xong nên cô không biết nên đối mặt với anh thế nào.

...

Tại đại sảnh trường đua.

Bùi Vũ Đường và thành viên đội ZH1 đã rời đi.

Không bao lâu sau người nhà Hạ gia đã chậm rãi đi vào.

Lúc này, sắc mặt của rất nhiều thành viên của đội đua Hạ gia đều là không vui, gần như là đang trốn tránh Lâm Yên. Y như đi cùng một con đường với Lâm Yên đối với bọn họ mà nói thì chính là sỉ nhục với bọn họ.

"Võn Minh Khải đang dẫn đầu, chúng ta đã nắm được phần thắng của trận thi đấu này. Đối với đội đua chúng ta mà nói thì đây quả thực là công lao to lớn... Kết quả, lại vì một con ả không biết gì khiến đội đua Hạ gia chúng ta mất hết mặt mũi!"

Sau khi đi vào đại sảnh, một thành viên nào đó của đội đua Hạ gia hung hăng trừng mắt với Lâm Yên vừa bước vào cửa chính, không hề kiêng kị mà mở miệng nói.

"Lão gia tử, đội đua này tôi không thể ở lại được nữa, thật xin lỗi, tôi muốn rời khỏi đội!"

Một thanh niên tóc chẻ ngôi giữa trong đó đi đến bên cạnh lão gia tử Hạ Định Khôn, đen mặt nói.

Nghe thấy vậy, Hạ Định Khôn hơi sững sờ, sau đó nhìn hẩn ta, cau mày nói: "Vương Liêu, làm sao vậy?"

"Lão gia tử, tôi biết Lâm Yên là cháu ngoại của ngài, nhưng... Sao ngài lại để loại người như thế này vào đội đua Hạ gia chúng ta làm ầu được chứ?" Không biết Vương Liêu vô tình hay cố ý mà nhìn về phía Lâm Yên, lạnh lùng nói, "Hôm nay, Minh Khải thắng được đội đua của lão họ Thang kia có thể nói là đã rửa sạch được nhục nhã. Ban đầu tâm trạng của mọi đều rất tốt, thế nhưng... Đứa cháu ngoại này của ngài..."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 296: Vả mặt tập thể!

Edit: Er

Beta: Cá

Không đợi Vương Liêu nói xong, một thanh niên ngắt lời: "Lão gia tử, Vương Liêu nói không sai, đứa cháu ngoại này của ngài không biết gì hết. Có lẽ còn không chịu nổi tốc độ đua xe, nhưng cũng không nên bắt Hạ Nhạc Phong dừng xe trên đường đua chứ! Nếu như không có Minh Khải thì hôm nay đội đua Hạ gia chúng ta sẽ trở thành trò cười mất!"

"Hai người đã thành trò cười rồi mới đứng chứ, nếu như thắng thì sao? Người ta dám ở trước mặt giới truyền thông khiêu khích chiến đội WW đấy, trời ạ, cô ta cho rằng mình là ai chứ? Thật sự nghĩ mình là hoa tiêu chuyên nghiệp sao? Hay là tay đua chuyên nghiệp? Ban đầu ở trận đấu này, cô ta đã mang đến cho chúng ta một phiền toái cực lớn rồi. Suýt chút nữa thì khiến chúng ta chịu sự sỉ nhục, thế mà còn không tự biết thân biết phận!"

Dưới sự phàn nàn của các thành viên đội đua Hạ gia, Hạ Nhạc Phong muốn nói gì đó nhưng cuối cùng lại chỉ thờ dài, hình như ở đây không đến lượt cậu ta nói chuyện.

"Ba, nếu như hôm nay không phải là nhờ có Minh Khải thì chúng ta sẽ có kết cục như thế nào? Con thấy nó còn ranh ma hơn mẹ của nó đấy!" Hạ Hùng lạnh lùng nói.

"Hạ Hùng!" Lão gia tử Hạ Định Khôn nhíu chặt lông mày, nhìn về phía Hạ Hùng: "Mẹ của con bé là em gái ruột của con, còn con bé là cháu gái của con đấy!"

"Cháu gái?" Hạ Hùng cười lạnh.

"Ba, con không có vinh hạnh này, có loại cháu gái chuyên tới hại người nhà như thế này đâu."

Hạ Định Khôn thờ dài, ánh mắt rơi trên người Lâm Yên. "Tiểu Yên, cháu đi về trước đi..."

Nghe thấy vậy, mặt Lâm Yên không biết sắc nhẹ gật đầu, cũng không nhiều lời, quay người rời đi....

"Minh Khải, may hôm nay nhờ có con, bằng không thì đội đua Hạ gia chúng ta sẽ thật sự là đồ sao chổi kia hủy hoại hoàn toàn!" Hạ Hùng nhìn Hạ Minh Khải nói.

"Ba, loại người như vậy thì chỉ cần đoạn tuyệt quan hệ là được rồi, không có bản lĩnh gì hết, nhưng bản lĩnh hại gia đình ta lại là số một." Sắc mặt Hạ Minh Khải mặt không thay đổi nói.

Nhưng Hạ Minh Khải chưa kịp nói thêm thì màn hình TV trên đại sảnh lại truyền tới âm thanh kinh ngạc của bình luận viên.

Bình luận viên: "Được rồi, trận đấu này đã kết thúc. Tuy nhiên phía chúng tôi lại phát hiện ra một chút quỷ dị giữa ống kính và tình hình thực tế, là liên quan tới đội đua Hạ gia... Không, nói đúng ra, là liên quan tới vị hoa tiêu của Hạ Nhạc Phong kia..."

Tiếng người bình luận vừa phát ra, ánh mắt của tất cả người Hạ gia gần như là đồng thời nhìn lên màn hình TV. Lúc này, âm thanh của Lâm Yên từ trong

TV truyền ra.

Lâm Yên: "Vượt hần ta."

Hạ Nhạc Phong: "Vượt kiểu gì?"

Lâm Yên: "Đi sát vào ngọn núi, quay bên phải 90 độ."

Một giây sau, cảnh đặc biệt trên TV được nhà bình luận viên nói đến đã xuất hiện, còn cố ý phát chậm lại cảnh đó.

Mọi người trong Hạ gia thấy trên TV, Hạ Nhạc Phong lái xe đua màu bạc, dùng góc độ vô cùng tinh xảo, đột nhiên tăng tốc, trong nháy mắt vượt qua xe đang trước thuộc đội đua lão Thang.

Chiếc xe đua màu bạc nhanh chóng vượt qua, đầu xe nghiêng cách ngọn núi khoảng bốn mươi mét, sau khi kết thúc góc cua ở ngọn núi chiếc xe màu bạc lại đi vào giữa rồi đi thẳng, chỉ trong nháy mắt đã không nhìn thấy chiếc xe đua phía sau nữa.

"Cái này...?!"

"Lateral drift!"

"Đây là Lateral drift?!"

Ngay sau đó ánh mắt của tất cả người trong Hạ gia lập tức rơi vào trên người Hạ Nhạc Phong vẫn đang im lặng ở bên cạnh.

Ngay cả trong mắt lão gia tử Hạ Định Khôn cũng hiện ra sự kinh ngạc và không thể tin được.

"Đây chỉ là trùng hợp thôi." Vương Liêu liếc nhìn Hạ Nhạc Phong, mặt không biến sắc nói.

Không đợi Hạ Nhạc Phong mở lời, âm thanh của Lâm Yên lại vang lên: "Ra đường rộng thì tăng tốc, đi 120 mét nữa thì vào số 4 rẽ trái, chân ga đạp một nửa."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 297: Là cô ấy giúp Hạ gia giành thắng lợi

Edit: Er

Beta: Cá

"Vào số 5 rẽ trái, đi thêm 80 mét, vào số 4 rẽ phải, sau đó vào số 4 rẽ trái, tăng tốc đầy ga, tiếp tục đi thẳng."

"Ra đường rộng thì tăng tốc, đi 120 mét nữa thì vào số 4 rẽ trái, chân ga đạp một nửa.."

"Đây là... Miêu tả của một hoa tiêu chuyên nghiệp mà?!" Một thành viên nào đó của đội đua Hạ gia, hưng phấn nói.

"Miêu tả đường đua luôn sao!" Một người khác không thể tin nổi mở miệng.

Cái gọi là miêu tả đường đua không phải là học bằng cách nhớ đường, mà là căn cứ vào địa hình và đường đua, cùng với khả năng phát sinh chuyện ở chỗ đó nữa, tạm thời đánh giá ra là số liệu chuẩn nhất.

Nhưng mà cho dù là hoa tiêu chuyên nghiệp cũng không thể nào làm được!

"Đó là hoa tiêu của ai?"

"Hình như là của... Hạ... Hạ Nhạc Phong?!"

"Là con nhãi kia?! Làm sao có thể?"

"Không thể nào là cô ta!"

Thành viên của đội đua Hạ gia thì nhau mở to hai mắt, sao có thể tin được chứ.

"Phanh xe." Một giây sau, âm thanh của Lâm Yên lại vang lên.

"Chị Yên, sao vậy?"

"Ở đây chờ là được."

"Hả? Không đi tiếp sao?"

"Đừng nói chuyện, nghe chỉ huy của chị."

... Ngay sau đó, cảnh ở trên TV khiến cho thành viên của đội đua Hạ gia tròn mắt há mồm. Chỉ thấy chiếc xe màu bạc vừa mới chạy xong vòng thứ nhất thì dừng xe, sau đó nhanh chóng lao ra chặn đầu xe của tay đua vị trí số một và tay đua vị trí số hai của đội đua lão Thang vừa chạy xong vòng thứ ba.

Dưới phán đoán cực kỳ chuẩn xác và chỉ huy của Lâm Yên, hai tay đua kia bất kể là vắt hết óc suy nghĩ cũng không thể vượt qua chiếc xe màu bạc của Hạ Nhạc Phong. Trong lúc mọi người đang hưng phấn thi âm thanh của Lâm Yên lại vang lên lần nữa.

"Mở radio ra, điều chỉnh kênh cho tốt, sau đó nói với ông ngoại là bảo Hạ Minh Khải đuổi theo sau đó vượt ở bên phải, nhất định tốc độ phải thật nhanh."

Không đợi thành viên Hạ gia mở lời, Hạ Minh Khải vốn là xếp thứ 3, cuối cùng cũng đuổi kịp tới, mà xe đua màu bạc của Hạ Nhạc Phong dùng tốc độ cực nhanh chừa lại cho Hạ Minh Khải một khoảng không gian để cho anh ta thuận lợi vượt qua.

Không bao lâu, xe đua đội Hạ gia lần lượt đi tới, mà mỗi một chiếc xe đua của Hạ gia đều được chiếc xe màu bạc của Hạ Nhạc Phong mở đường cho vượt lên, không chỉ như thế sau khi bọn họ vượt qua thì chiếc xe màu bạc lại nhanh chóng chặn trước đầu xe đua của đội đua lão Thang!

Lúc đó, tất cả các thành viên của đội đua Hạ gia đều đang tập trung thi đấu, cho nên không thấy gì. Nhưng nhờ xem lại trên TV, hơn nữa còn được phát chậm lên nên càng nhìn rõ hơn!

"Chuyện này... Chuyện này... Xe của tôi cũng thế... Lừa người thôi!"

Vương Liêu không thể tin được nhìn chằm chằm xe màu bạc đầu tiên được mở đường cho vượt qua trên màn hình TV, mà chiếc xe đua kia là chiếc xe hấn ta điều khiển.

"Chuyện này..." Lão gia tử Hạ Định Khôn lập tức đứng bật dậy, sắc mặt đầy chấn động.

Sắc mặt Hạ Hùng âm trầm, y như có thể vắt ra nước, sắc mặt Hạ Minh Khải bên cạnh cũng dần trở nên khó coi...

"Lùi lại!" Tiếng của Lâm Yên lại vang lên.

"Đi sang bên phải."

"Chị Yên, sao vậy, chị có thể nói cho em biết không?"

"Lốp xe của Hạ Minh Khải sắp nổ."

Bỗng, nghe thấy tiếng "bùm", bánh xe của Hạ Minh Khải phát nổ.

"Đâm vào xe của Hạ Minh Khải!" Lại là âm thanh của Lâm Yên... Nhìn đến đây, tất cả thành viên của đội đua Hạ gia trong đại sảnh đều im lặng, trên mặt mọi người đều là không thể tin nổi.

Hạ Minh Khải vừa rồi còn đắc ý, tự cho mình là công thần, bây giờ mặt đã hoàn toàn cứng đờ...

Chuyện này không có khả năng!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 298: Cô gái này mạnh như vậy ư?

Edit: TH

Beta: Richi

Bây giờ đã có video xác thực chân tướng sự việc, Hạ Nhạc Phong chịu uất ức lâu như vậy, cuối cùng cũng có thể nở mày nở mặt.

Cậu ta đứng dậy, lườm cả đám người đang ngây ra như phỗng, đột nhiên cười lạnh nhạt: "Mọi người cứ tưởng mình oai lắm? Nếu như không có chị Yên, mấy người còn tưởng mình về được vạch đích, thắng được trận đấu này? Mấy người cứ mơ mộng hão huyền cả đời như vậy đi thôi!"

Bây giờ, mọi buồn phiền Hạ Nhạc Phong cứ canh cánh trong lòng cuối cùng cũng được bộc phát.

Cùng lúc đó trong TV, tiếng của bình luận viên vô cùng kích động: "Sau khi phát hiện ra chuyện này, tôi cũng cảm thấy rất tò mò, thậm chí còn kinh ngạc, trường hợp thế này rất hiếm gặp... Với tình hình trong nước chúng ta thế mà còn có hoa tiêu tâm cỡ này... Có thể nói, vị hoa tiêu này là người đã đưa đội đua của Hạ gia giành được thắng lợi..."

"Ôi trời ơi! Chuyện này... Cô gái này mà... Mạnh như vậy ư?!"

"Loại hoa tiêu có năng lực thế này... Tôi chưa từng thấy ở trong nước!"

"Sao có thể thế được, không phải cô ta cái gì cũng không biết sao?"

Mấy thành viên của đội Hạ gia ai nấy đều ánh nhìn tới tới nhìn anh, trong mắt đầy vẻ không tin nổi.

Lúc này mới có một thành viên trong đội nhớ ban nãy khi Lâm Yên vào sân đã từng nói, y như sự tình ngộ: "Đúng rồi, tôi nhớ thời điểm mà cô gái này kiểm tra xe cho Minh Khải đã từng nói qua lớp xe Minh Khải có vấn đề, không ngờ thật sự có vấn đề thật..."

"Đúng vậy, không phải cuối cùng cô ấy bảo Hạ Nhạc Phong va xe vào thì vì cái sai lầm cấp thấp thế này mà đã thua trong gang tấc rồi!"

Có thể nói toàn bộ trận thi đấu từ đầu tới cuối đều là dựa vào phán đoán hết sức chuẩn xác của Lâm Yên, một tay đưa Hạ Minh Khải đẩy lên vị trí thứ nhất.

Trong chớp mắt ánh mắt của mọi người đổ dồn về phía Hạ Minh Khải, ban đầu rõ là ánh mắt kính mộ thì bây giờ đã trở nên hơi khác thường.

Bọn họ còn tưởng rằng trận thi đấu này đúng là do chính Hạ Minh Khải phát huy tốt vượt xa cả ngày thường, không ngờ rằng chân tướng lại là thế này...

Hạ Minh Khải vẫn đang đắm đắm nhìn vào màn hình lớn, nghe câu cuối cùng của bình luận viên nói "Cô ấy là người đưa đội đua Hạ gia giành vị trí thắng lợi" thì mặt mày đã co quại lại.

Chết tiệt, lại còn nói gã ta dựa vào nó mới giành được quán quân?

Lúc này, về mặt Hạ Hùng cũng có chút nghi hoặc, sao con nhãi này lại hiểu những thứ chuyên nghiệp này?

Ông ta nhớ hồi thằng em út còn sống, con ranh này rất thân thiết cậu út, chắc là đã học được ít nhiều từ tay thằng tư...

"Hừ!" Hạ Hùng hừ lạnh một tiếng, "Thật đúng là không nhìn ra con nhỏ đó lại là một hoa tiêu có năng lực, coi như cũng không tệ... Nhưng dù vậy thì đã sao? Hoa tiêu giỏi thì sánh ngang với tay đua đỉnh à? Dám ăn vạ đội WW, đợi sau khi trận thi đấu này thua thì chúng ta sẽ trở thành trò cười trong giới!"

Không đợi những người khác lên tiếng, Hạ Hùng tiếp tục nói: "Cho dù nó có trình độ làm hoa tiêu nhưng tự cho mình là cái thá gì? Nó cho mình là tay đua chuyên nghiệp à? Dám đòi thách đấu với đội WW?! Cho dù cô ta có năng lực làm hoa tiêu giỏi đi nữa thì có thể ngồi trên ghế lái điều khiển? Càng đừng nhắc tới chuyện thắng bất cứ thành viên nào trong đội WW!"

Hạ Minh Khải vẫn còn đang âm trầm lúc này mới hơi hòa hoãn mấy phần khi nghe ba mình nói: "Ba tôi nói không sai, đừng nói là thành viên trong đội WW, ngay cả thành viên trong đội Hạ gia chúng ta con nhỏ đó cũng không vượt nổi!"

Nghe thấy hai ba con nhà này nói vậy, các thành viên khác trong đội cũng gật đầu.

Lời này cũng không hề sai, dù sao đua xe là cần những thao tác thực chiến cụ thể. Chứ có đánh trận trên giấy thì cũng chỉ có thể là một hoa tiêu mà thôi...

Ánh mắt Hạ Hùng ngẩng ngạo từ trên cao nhìn xuống: "Tuy nhiên năng lực làm hoa tiêu của con nhỏ này không tệ. Để nó quay lại làm hoa tiêu cho Minh Khải thì cũng miễn cưỡng đủ tư cách chấp nhận được!"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 299: Được lợi mà còn ra vẻ

Edit: Kali

Beta: Sun

Hạ Hùng nói xong thì quay sang nhìn Hạ Minh Khải bên cạnh.

Hạ Minh Khải ho nhẹ rồi ra vẻ ngạo nghễ nói: "Có thể để nó thử xem."

Hạ Nhạc Phong nghe đến đây, lông mày nhíu chặt. Chị Yên làm hoa tiêu, xét về năng lực chuyên môn có thể là không bằng những vị hoa tiêu của những đội đua hàng đầu trong nước nhưng mà chênh lệch cũng không nhiều, thế mà hai người này lại cố làm ra vẻ đã được lợi còn khoe mẽ.

Hạ Định Khôn nghe vậy, trầm ngâm một lát rồi nói: "Trình độ hoa tiêu của Tiểu Yên có lẽ đã đạt tới độ chuyên nghiệp, nếu như phối hợp với Minh Khải thì thực sự là không tệ."

"Đúng vậy!" Một vị thành viên nào đó của đội đua Hạ gia gật đầu cười nói: "Năng lực hoa tiêu của Lâm Yên tiểu thư chắc chắn là mạnh nhất trong tất cả các hoa tiêu ở Hạ gia, để Lâm Yên làm hoa tiêu cho Minh Khải cũng không thua thiệt cho cô ấy!"

"Các vị hoa tiêu cảm thấy Lâm Yên thế nào?" Một vị thành viên nào đó trong đội đua của Hạ gia nhìn các vị hoa tiêu bên cạnh.

"Tạm được, không thể gọi là quá xuất sắc, nhưng cũng có thể gọi là tạm được."

"Thực ra thắng lợi lần này của chúng ta, Lâm Yên quả thực có công rất lớn... Nhưng mấu chốt là Lâm Yên cũng cần có sự ăn ý với tay đua nữa. Nếu nói là hoa tiêu hàng đầu thì không thể bằng, nhưng nếu như phối hợp với Minh Khải thì cũng không sao."

"Thanh Lễ, cậu cảm thấy thế nào?" Ánh mắt của Hạ Minh Khải rơi vào trên người một anh chàng: "Cậu là hoa tiêu chuyên nghiệp nhất của Hạ gia chúng ta, cậu đánh giá thử xem."

Nghe thấy vậy, Thanh Lễ vừa cười vừa đáp: "Cũng được, phản công bất ngờ, đầu óc lại vô cùng sáng suốt. Mặc dù chỉ dẫn đường đua hết sức chuyên nghiệp nhưng cũng có thể là sớm học thuộc trước đó. Không thể dùng từ hàng đầu để hình dung, nhưng năng lực cũng không đến nỗi tệ."

"Thế cứ vậy đi Thanh Lễ, những ngày tới cậu dẫn theo Lâm Yên để cho nó học hỏi cậu nhiều hơn một chút." Hạ Hùng nói.

"Nhưng mà cháu không có thói quen nhận học trò bữa bãi..." Thanh Lễ lưỡng lự, sau đó lại chột nói: "Nhưng nếu chú Hạ Hùng đã mở miệng thì cháu không đồng ý quả là không nể mặt chú rồi. Có điều cháu vô cùng nghiêm khắc."

"Chuyện này, tôi cho là trước hết vẫn nên hỏi qua ý kiến chị Yên thì tốt hơn chứ?" Hạ Nhạc Phong chau mày nói.

Mấy người này nói như đúng rồi nhưng toàn bộ hành trình cậu ngồi chung xe với chị Yên, chị Yên rút cuộc lợi hại như thế nào, cậu mới là người rõ nhất!

Thanh Lễ kia cố lắm chỉ có thể được xem như là một hoa tiêu trung cấp, thế mà gia bộ khó xử khi nhận chị Yên làm học trò?!

Biểu cảm của Hạ Hùng giống như Lâm Yên hỏi to rồi, khinh thường mở miệng nói: "Nó thì có thể có ý kiến gì? Minh Khải là tay đua giỏi nhất của Hạ gia chúng ta, gánh vác tất cả hi vọng của Hạ gia. Có thể làm hoa tiêu cho Minh Khải là vinh hạnh của nó! Hơn nữa Thanh Lễ là hoa tiêu có thực lực nhất trong Hạ gia, để Thanh Lễ làm thầy của nó, dạy nó các kinh nghiệm miễn phí, nó nên tạ ơn chúa trời mới phải?!"

"Đúng vậy, đội trưởng ZH1 - Z Thần cũng coi trọng Minh Khải như vậy, để Lâm Yên làm hoa tiêu cho Minh Khải cũng đồng nghĩa với việc chúng tôi rất xem trọng Lâm Yên rồi!"

Cuối cùng Hạ Định Khôn do dự một lát, sau đó mở miệng ngắt lời cả đám người Hạ Hùng: "Về hết đi, để ông thương lượng chuyện này với Tiểu Yên một chút."

...

Cùng lúc ấy, tại một biệt thự cao cấp nào đó ở vùng ngoại ô của Đế Đô.

Vệ Từ Phong đang hẹn một đám bạn ăn cơm uống rượu trong nhà, Kỳ Thiệu Nguyên cũng có mặt.

Vệ Từ Phong giao du với những thằng bạn cũng có sở thích giống như cậu ta, đều là những kẻ yêu thích xe đua.

Biệt thự rộng rãi vô cùng xa hoa, trong phòng khách có đặt màn hình tivi tinh thể lỏng lớn. Hiện tại trên màn hình lớn đang phát ra tin tức của một trận đấu, vừa hay là trận thi đấu của Hạ gia chiều muộn ngày hôm nay.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 300: Kính ngưỡng chị Yên cả đời

Edit: Kali

Beta: Byun

"Có thể nói là một mình vị hoa tiêu này đã đưa đội đua Hạ gia về vạch đích, giành được thắng lợi..."

Trong TV truyền đến giọng nói hào hứng của bình luận viên.

Trận đấu hôm nay vốn bởi vì cấp bậc thi đấu rất thấp nên cũng không có chút độ hot nào. Thế nhưng sau khi tung ra bản ghi hình lại tình huống thi đấu thực tế thì đã thu hút được không ít sự chú ý và lượt xem.

Hơn nữa, sau khi tin tức siêu hot: WW thách đấu ZH1 được tung ra, độ hot đã được đẩy lên cao trào, bây giờ trong giới đua xe cũng có rất nhiều người bắt đầu chú ý tới.

Trong phòng khách, vài thanh niên cuồng xe đua lúc này cũng đang nhao nhao cảm thấy hứng thú và bàn luận sôi nổi.

"Tay đua nữ thì cực kì ít, thế nhưng hoa tiêu nữ thật ra cũng rất nhiều, dù sao bản về sự tỉ mỉ và lý luận thì con gái vẫn giỏi, hoa tiêu này của Hạ gia đúng là có chút năng lực đáng kể."

"Nghe nói là cháu gái của Hạ Định Khôn, quả thực rất chuyên nghiệp, còn có thể dùng chiến thuật, nhưng dù là chuyên nghiệp đến đâu thì cũng chỉ có thể làm một hoa tiêu. Thế mà cô gái này lại dám phát ngôn ngông cuồng thay mặt Hạ gia nhận lời thách đấu của WW, bị ảo tưởng rồi à?"

"Điếc không sợ súng đó mà! Cô ta nghĩ là thi đấu thực tế cũng giống với lý thuyết suông sao?"

...

Hiện tại tất cả video trên mạng đều như bãi chiến trường, chỉ thấy trên màn hình lớn có rất nhiều bình luận, cũng tràn ngập không ít tiếng chửi của fan hâm mộ.

Một số fan hâm mộ thì khen ngợi năng lực chuyên môn của Lâm Yên, còn đông đảo số khác là fan hâm mộ của WW đều lên án mạnh mẽ việc Lâm Yên cố ý ăn vạ đóng vai nạn nhân trong thi đấu.

[Còn tưởng là nhân vật lợi hại nào chứ, thì ra chỉ là lí thuyết trên sách vở không tề mà thôi. Không có chút thực lực gì mà dám đi bịp người!]

[Ngông cuồng dám nhận lời thách đấu của WW, ai cho cô ta bản lĩnh này? Biết chút ít lý thuyết suông thì đã tự coi mình là tay đua rồi à? Cô ta tưởng xe đua là xe taxi à? Ai muốn lái cũng có thể lái?]

[Chờ tháng sau WW đè bọn họ xuống đất, triệt để loại bỏ cái thói thi đấu ăn vạ ung nhọt này trong giới xe đua!]

[Tôi muốn gọi cho WW! Cầu đội WW của tôi dạy cho cô ta một bài học!]

...

Vệ Từ Phong ngồi dựa vào ghế xem tin tức giải trí trong tivi, vẻ mặt có chút hốt hoảng.

Trong TV vừa phát ra đoạn ghi âm cuộc nói chuyện giữa Lâm Yên và Hạ Nhạc Phong. Nó vẫn xoay vòng vòng trong tâm trí của cậu ta.

Giọng nói của cô ta khi tức giận lại làm cho máu nóng trong người của cậu ta sôi trào...

Không ngờ Lâm Yên cũng có tí tài năng..

Xem ra đã tốn nhiều thời gian luyện tập, dù sao cô ta cũng xuất thân từ gia đình thiên về xe đua, biết những kiến thức chuyên môn này cũng không chẳng có gì quá kì lạ.

Đối với tất cả những nhân viên chuyên nghiệp, cậu ta đều hết sức tán thưởng và tôn trọng.

Nếu như cô ta không đến nỗi buồn nôn dám cố ý bắt chước Yeva thì có lẽ cậu ta cũng sẽ không ghét bỏ như thế.

Trong phòng khách, hoàn toàn không hòa chung với bầu không khí lúc này phải nhắc đến Kỳ Thiệu Nguyên.

Cái tên này từ nay tới giờ đều lướt điện thoại, không biết là cái gì hấp dẫn anh ta như thế.

Vệ Từ Phong thấy Kỳ Thiệu Nguyên như hận không thể dính cả mắt vào màn hình điện thoại thì tức giận giật chiếc điện thoại của anh ta: "Anh nhìn cái gì đây. Xem cả đêm rồi. Anh trở nên nghiện điện thoại như vậy từ khi nào?"

Nói xong, ánh mắt liếc qua rồi quét về phía màn hình điện thoại của Kỳ Thiệu Nguyên, sau đó thấy được...

Trên màn hình của Kỳ Thiệu Nguyên lúc này dĩ nhiên đang hiện ra trang cá nhân trên weibo của Lâm Yên, trong khung soạn văn bản là bình luận mà Kỳ Thiệu Nguyên viết xong còn chưa kịp đăng.

[A a a! Chết tôi rồi! Đây là tiểu tiên nữ xinh đẹp nhất tôi từng thấy! Chị Yên của em là vô địch! Chị Yên nổi tiếng nhất! Chị Yên đẹp nhất! Hôm nay là ngày mà thần tiên tỷ tỷ làm em thần hồn điên đảo!]

ID weibo của Kỳ Thiệu Nguyên: Kính mộ chị Yên cả đời

Vệ Từ Phong thấy cái bình luận này của Kỳ Thiệu Nguyên, lại thấy Kỳ Thiệu Nguyên mới đổi ID trên weibo, biểu cảm y như gặp quý: "Kỳ Thiệu Nguyên... Con mẹ nó anh bị bệnh à? Đầu óc bị úng nước rồi phải không?"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 301: Sợ bạn trai ăn giấm

Edit: Kali

Beta: Dochan

Kỳ Thiệu Nguyên chớp lấy điện thoại của mình: "Mẹ nó, cậu mới có bệnh đấy! Trả điện thoại cho tôi!"

Nói xong lập tức bấm nút enter đăng ngay đoạn bình luận này lên, sau đó tiếp tục like và bình luận mỗi bài đăng “giàu nhanh” của Lâm Yên.

Những bình luận khen ngợi của Kỳ Thiệu Nguyên thật sự không thích hợp chút nào, nổi bật giữa một đồng bình luận mắng chửi quả thực là hạc giữa bầy gà, vô cùng bất mắt.

"Thế mà mẹ nó anh lại hâm mộ ngôi sao... Hâm mộ ngôi sao còn chưa tính... Anh theo đuổi ai đã tốt... Theo đuổi loại con gái này? Tôi thấy đầu óc của anh không phải bị hỏng! Mà là bị rớt mất não rồi!" Mặt Vệ Từ Phong đầy vẻ không thể tưởng tượng nổi.

Kỳ Thiệu Nguyên lộ biểu cảm nhìn thấu tất cả, liếc mắt từ trên cao nhìn xuống lườm Vệ Từ Phong: "Cậu thì biết cái gì! Từ hôm nay trở đi, tôi chính là fan trung thành cao cấp của chị Yên! Con mẹ nó không cho phép cậu vũ nhục thần tiên tỷ tỷ của tôi!"

"Là vì cô ta giống với Yeva sao? Cô ta chỉ là hoàn toàn bất chúc bừa thôi có được không! Anh mù à! Anh thế này còn không biết xấu hổ mà nhận mình là fan hâm mộ của lão đại à? Tôi thấy anh đúng là đồ fan rơm thì có!" Vệ Từ Phong tức giận nói.

Kỳ Thiệu Nguyên nghe vậy thì đen mặt lại, khóe miệng co giật, gào ầm lên: "Cậu mới mù! Cậu mới là fan rơm!"

Anh ta mù mắt đã đành, thế mà còn không biết xấu hổ mắng cậu ta mù?

Vệ Từ Phong xem thường: "Fan rơm chính là fan rơm! Cho dù có giống, tôi cũng nhất định không bao giờ phản bội lão đại! Cô ta chuyên phát ngôn khoác lác, buồn cười, trái lại tôi muốn chờ xem đến lúc thi đấu cô ta có dám lên hay không!"

Kỳ Thiệu Nguyên: "Ha ha."

...

Ban đêm, Lâm Yên đang ngồi ở trước màn hình máy tính lướt weibo thì đột nhiên nhận được cuộc gọi liên tiếp đến từ Đa Đa.

"Chị Yên! Chị lại làm cái gì vậy!!!!" Điện thoại vừa kết nối đã truyền đến giọng nói đầy kích động của Đa Đa.

Lâm Yên chớp mắt: "Chị làm sao?"

"Tự chị vào xem weibo của Vệ Từ Phong đi!"

"Hả? Vệ Từ Phong?"

Lâm Yên nói xong sau đó click chuột, nghi ngờ vào xem weibo của Vệ Từ Phong.

Sau đó thấy ngay trên giao diện weibo cá nhân của Vệ Từ Phong được ghim một bài đăng vô cùng bất mắt lên đầu tường nhà mình.

Chính là bài đăng trước đó cậu ta đã nói trừ phi mù mới coi trọng cô.

Khoé miệng Lâm Yên méo xẹo, lúc này mới nhớ tới trước đó lúc Vệ Từ Phong cãi nhau với cô.

Cái tên này là học sinh tiểu học hay sao? Thật sự còn ghim cả bài đăng này lên đầu weibo...

Chịu có tý kích thích đã động cái

là đi đăng weibo, chuyện này...

Được rồi được rồi, dù sao cậu ta cũng là fan hâm mộ của mình, nên không so đo với tên này nữa.

Ai da, cô thật sự quá chiều fan mà.

Đầu dây bên kia Đa Đa sắp khóc tới nơi: "Tấm hình chị nói chuyện với Hàn Dật Hiền kia đã nhận không ít gạch đá. Bây giờ trong lúc mấu chốt thế này, Vệ Từ Phong đột nhiên lại hành động như vậy, quả thực là đạn bắn liên hoàn mà. Tấm hình kia rõ ràng chính là có người cố ý xuyên tạc bôi nhọ chị, Vệ Từ Phong thì càng không nói lý. Mấy ngày nay rõ ràng là cậu ta chủ động dính chị trước, chuyện này người khác không biết, nhưng tự cậu ta còn không biết rõ sao, bây giờ làm như vậy là có ý gì?..."

Lâm Yên nghe Đa Đa nói, khoé miệng hơi nhếch lên.

Con bé này chắc cũng không hề nhận ra thái độ của mình đã bắt đầu nghiêng nghiêng về phía cô.

"Bình tĩnh bình tĩnh, qua mấy ngày sẽ êm lại thôi. Và lại chị cũng không có nhiều đất diễn, rất nhanh sẽ đóng xong thôi! Sau này chị tuyệt đối sẽ không tham gia vào đoàn làm phim kinh dị thế này nữa!" Lâm Yên động viên nói.

Đa Đa: "Chị bớt lừa em đi, cho chị thêm ít tiền thì đoàn phim gì mà chị không dám tham gia?"

Lâm Yên: "Ày..."

Không ngờ mặc dù quen biết không lâu, nhưng Đa Đa lại hiểu cô như thế...

Thực ra, lời của Đa Đa mới là lời trong lòng của cô.

Cũng không phải bởi vì sợ bị anti fan xé xác, nhiều anti fan tới đâu cô cũng không sợ.

Chủ yếu là sợ... Bạn trai ăn giấm thôi...

- - -

Hic có ai thấy nhớ lão Thành không?< Buồn quá, bao lâu chưa gặp anh rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 302: Chị nhìn bạn trai chị mà

Edit: Kali

Beta: Cá

Mấy ngày tiếp theo, lịch trình quay chụp của Lâm Yên gần như kín tắt, hầu như hoàn toàn không có thời gian nghỉ ngơi.

Trong lúc đó ông ngoại bên kia đã gọi cho cô một cuộc điện thoại, đại khái là nói qua một chút chuyện thi đấu với WW vào tháng sau. Lâm Yên mấy ngày này chuẩn bị hoàn thành toàn bộ công tác bên đoàn làm phim, sau đó sẽ qua bên kia thương lượng với ông ngoại kỹ càng hơn.

Sau khi đoạn thu hình hiện trường đưa và đoạn ghi âm được tung ra, cô cũng thấy được, mặc dù năng lực hoa tiêu của cô cũng xem như tạm được, nhưng khẳng định trong mắt mọi người đó chỉ là một mớ lý thuyết suông chứ không phải là trình độ thi đấu thực tế. Hoa tiêu và tay đua là hai lĩnh vực hoàn toàn khác nhau, nếu cô muốn trực tiếp ra sân, còn phải cần nhiều thời gian bàn bạc thêm với ông ngoại.

Đoàn làm phim bên này quay phim cũng hết sức thuận lợi.

Lâm Yên vào vai một cỗ máy kiếm tiền không chút tình cảm nào vô cùng thuận buồm xuôi gió.

Mặc dù thái độ của Vệ Từ Phong vẫn rất ghét bỏ cô nhưng may mắn là thời điểm quay phim rất chuyên nghiệp, đồng thời cảm giác vừa yêu vừa hận đối với Lâm Yên Nhược được thể hiện vô cùng sinh động và có hồn.

Thoáng chốc, Lâm Yên chỉ còn lại một cảnh cuối cùng là có thể kết thúc hoàn toàn.

Cảnh này là đóng với Bùi Nam Như.

Hiện giờ, Bùi Nam Như đang diễn với Trương Tư Phi, Lâm Yên trang điểm xong thì ngồi chờ ở khu nghỉ ngơi.

Cảnh quay ngày hôm nay được quay ở ngoại thành, vô cùng yên bình và đẹp đẽ, phong cảnh hoà lòng người.

Lâm Yên nằm trên ghế trong khu nghỉ ngơi, nhìn Bùi Nam Như đang quay phim ở phía xa, trong lòng không khỏi có chút khâm trọng, dù sao cũng là lần đầu tiên chính thức diễn chung với idol cơ mà.

Đa Đa đứng cạnh hơi kinh ngạc nhìn thoáng qua Lâm Yên, nghĩ thầm Lâm Yên mà cũng có lúc bồn chồn cơ đấy.

Trước đó quay phim nhiều ngày như vậy, cho dù là diễn với ai thì thái độ của chị ấy vẫn thờ ơ như một, phần diễn với Vệ Từ Phong càng hoàn thành vô cùng thuận lợi. Chẳng qua cũng không phải kỳ lạ mấy, dù sao Lâm Yên cũng là fan hâm mộ của Bùi Nam Như.

Đoán chừng là vì điều này nên mới kích động.

"Chị Yên, xong việc rồi kích động sau, phải biết kiềm chế bản thân, đừng làm những điều không nên làm..."

Đa Đa nhin không được nhắc nhở một câu.

Lâm Yên ngồi chờ một lúc để có thể nhập vai, hoà tốt vào khí chất của một tổng giám đốc bá đạo, vừa mở video của Bùi Duật Thành trong điện thoại ra tua đi tua lại, vừa lên tiếng: "Yên tâm đi, chị vô cùng tiếc cái mạng này..."

Phải nói là cô không dám đấy!

Đa Đa xéo qua điện thoại trong lúc vô tình, thấy những video mà Lâm Yên vẫn xem tới xem lui từ nãy đến giờ hình như là cùng một người đàn ông.

Mặc dù chỉ là liếc mắt vội, vèn vèn chỉ nhìn ra một bên mặt, nhưng mà lại vô cùng đẹp trai.

Đa Đa vừa thấy thì lập tức lộ ra vẻ cảnh giác, thử mở miệng thăm dò: "Chị Yên, chị đang lén lút nhìn cái gì vậy? Đã xem được nửa ngày rồi đấy!"

Lâm Yên nghe vậy nhú mày, nâng cằm lên, khẽ cười một tiếng nói: "Xem video của anh đẹp trai đấy, sao? Không thể tán tỉnh trên chộc thì cũng thôi, chị còn không thể nhìn một chút được à?"

Khoé miệng của Đa Đa co quắp, đúng lúc này cô thấy trong video của Lâm Yên lóe ra bóng lưng của một người đàn ông đứng bên bể bơi, ngay lập tức sắc mặt càng đen hơn: "Chị... Ban ngày ban mặt mà chị dám xem mấy cái video hạn chế độ tuổi này à? Chị có thể tép tép lại một chút hay không!!!"

Lâm Yên: "Ày... Vì sao lại phải tép tép lại chứ?"

Tôi nhìn bạn trai của tôi, phạm quy một chút thì có sao đâu? Lại nói... Bùi Duật Thành ra nước ngoài cũng đã một tuần lễ, trong khoảng thời gian này, cô không có bất cứ liên lạc nào với Bùi Duật Thành.

Bùi Duật Thành cũng không chủ động gọi điện thoại cho cô, một tin nhắn ngắn cũng không có, Lâm Yên thì tình cảm ngớ ngẩn nên càng không biết nên nói gì. Hai người đều là thông qua Bùi Vũ Đường hoặc là Bùi Nam Như nhắn lại.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 303: Không chịu nổi khí thế này

Edit: Kali

Beta: Cá

Cho nên hai người cứ duy trì kiểu ở chung kì lạ như vậy, giống như chuyện cách đây không lâu, Bùi Duật Thành rơi vào trạng thái mất khống chế kia chỉ là cô nằm mơ mà thôi.

Trước đó cô còn lo Bùi Duật Thành sau khi lộ ra bộ mặt thật sẽ quá mức nhúng tay can thiệp, khống chế và quản lý cô.

Nhưng xem ra đến tận bây giờ, tất cả đều là lo lắng vô ích... Lâm Yên đang nói với Đa Đa thì lúc này vang lên tiếng "tách" ở đằng xa, Bùi Nam Như và Tường Tư Phi đã đóng xong cảnh quay này.

Đạo diễn Khương Nhất Minh thì đang trò chuyện với Bùi Nam Như và Tường Tư Phi một lát, sau đó đi tới chỗ Lâm Yên. "Lâm Yên này, chuẩn bị như thế nào rồi!"

Khương Nhất Minh lo lắng mở miệng hỏi. Lâm Yên vội vàng đứng dậy, trở lại nói: "Khụ, vâng ạ..."

Thực ra trong lòng cô rất hồi hộp không yên.

Dù sao thì vẽ hồ cũng khó thành, những cảnh diễn trước đó, cô còn có thể dựa vào các mẹo nhỏ mà ứng phó được.

Nhưng cảnh hôm nay phải quay với Bùi Nam Như thì phải độ khí thế đôi bên, sợ là quá sức...

Tuy thế nhưng Khương Nhất Minh có vẻ như vô cùng tin tưởng cô, trên mặt đầy vẻ tươi cười nói rằng: "Lâm Yên à, cô không cần khẩn trương, chỉ cần phát huy như bình thường là được rồi. Hôm đó cô thử vai vô cùng hoàn mỹ, tôi tin cô chính là ứng cử viên thích hợp nhất cho Lâm Phiên Nhược. Cứ dựa vào biểu hiện những ngày trước của cô là đủ rồi! Sợ là Nam Như cũng không chịu nổi khí chất của cô đâu!"

"Ày..." Lâm Yên nghe Khương đạo diễn nhắc lại ngày thử vai đó, lập tức càng thêm chột dạ. Lần ấy căn bản cũng không phải là trạng thái tỉnh táo của cô khi đi casting...

Đúng lúc này Bùi Nam Như cũng đi tới, vừa cười vừa nói: "Buổi thử vai hôm đó của cô Lâm, tôi cũng đã xem qua, quả thực diễn rất tốt. Tôi rất mong diễn chung với cô."

Lâm Yên nghe thấy Bùi Nam Như khen ngợi mình, quả thực thụ sùng nhược kinh: "Khụ, Bùi Ảnh Đế quá khen rồi, lúc ấy tôi cũng ăn may phát huy vượt xa mức bình thường..."

"Ha ha Lâm Yên, đừng khiêm tốn, lúc đó biểu hiện của cô không thể nào là tùy tiện phát huy vượt xa bình thường được, mà là kỹ thuật diễn xuất cực kỳ đỉnh mới có thể khống chế được đấy! Được rồi, vậy không có vấn đề gì nữa thì bây giờ chúng ta bắt đầu được rồi chứ?" Khương Nhất Minh không kịp chờ đợi nói.

Lâm Yên: "... Không còn cách nào khác, tạm thời thử một lần trước đã... Đạo này tốt xấu gì cô cũng học được kỹ thuật diễn xuất bù lại lâu như vậy, có khi thật sự có thể kích thích được năng lực tiềm ẩn thì sao?"

Khương Nhất Minh nhanh chóng thông báo cho tất cả nhân viên chuẩn bị quay, cảnh phim chính thức bắt đầu.

Cảnh ngày hôm nay chính là cảnh lúc Lâm Yên đi thử vai.

Nam chính Trần Kính đã bị chèn ép đến nỗi không trụ nổi, Lâm Phiên Nhược là đối thủ một mất một còn của Trần Kính, đến bệnh viện tìm anh ta đàm phán, mong muốn hợp tác với anh ta.

Khác biệt duy nhất chính là trước đây khi thử vai thì đạo cụ giả người còn hiện tại là Bùi Nam Như thật.

Bối cảnh của cảnh quay này là ở phòng bệnh của viện điều dưỡng, nam chính đang nằm trên giường bệnh.

"3, 2, 1! Action!!!"

Sau khi Khương Nhất Minh hô bắt đầu, ánh đèn quay phim vào vị trí.

Bùi Nam Như đóng vai nam chính Trần Kính đang nằm trên giường bệnh, thợ trang điểm hóa trang cho sắc mặt Bùi Nam Như mang vẻ tái nhợt và suy yếu, trên cằm hình như còn có râu ria, so với bình thường nghiêm túc bao nhiêu thì bây giờ lờ lờ thối lếch thếch như hai người khác nhau hoàn toàn.

Nhưng cho dù là thế thì trên màn ảnh Bùi Nam Như vẫn mang mị lực như cũ, đồng thời còn thêm vài phần vẻ đẹp bất cần và tuyệt vọng.

Cả đời này Trần Kính chưa từng gặp phải thất bại, đây là lần thất bại đầu tiên trong đời anh. Anh nghỉ ngơi ở viện điều dưỡng, tách mình ra khỏi tất cả mọi thứ bên ngoài, rỗng rã nửa tháng ngoại trừ bạn gái ra thì không muốn gặp bất kỳ người nào. Chính hôm đó, viện điều dưỡng có một vị khách không mời mà tới - Lâm Phiên Nhược.

Lâm Yên mặc một bộ âu phục màu đen ôm sát người, trên khuôn mặt đeo một chiếc kính râm to, đẩy cửa phòng bệnh ra.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 304: Diễn xuất của idol cô quả thật là bá đạo!

Edit: Er

Beta: Ann

Nhìn thấy Lâm Phiên Nhược xuất hiện, Trần Kính nằm trên giường bệnh đang ngăn người nhìn ra ngoài cửa sổ, vẻ mặt hơi mơ màng, trong nháy mắt khí chất lập tức thay đổi.

Vừa rồi còn đang ở trạng thái hoàn toàn vô hại không có chút uy hiếp nào nhưng ngay khi Lâm Phiên Nhược xuất hiện thì trong nháy mắt khí chất của Bùi Nam Như lập tức bùng nổ. Người đàn ông trên thương trường là người có bản lĩnh, luôn sát phạt quyết đoán kia đã trở lại.

Ánh mắt lạnh lẽo đột nhiên xuất hiện khiến Lâm Yên hít vào một ngụm khí lạnh.

Không hổ là ảnh đế danh giá của đất nước này...

Diễn xuất quá kinh khủng!!!

Rõ ràng ngày thường là một người dịu dàng như vậy mà lúc này lại không hề có tí gì gọi là dịu dàng cả.

Diễn xuất của idol cô quả thật là bá đạo!

Lâm Yên nhanh chóng chuyển sang trạng thái fan hâm mộ, bỏ qua ánh mắt không thiện cảm của Trần Kính, đi thẳng tới cái ghế bên cạnh giường bệnh rồi ngồi xuống.

Đối mặt với đối thủ trên thương trường, đôi mắt của Trần Kính khẽ híp lại, đáy mắt hiện ra ý lạnh: "Lâm tổng tới, thứ lỗi không tiếp đón từ xa."

Lúc này, vẻ mặt Trần Kính nhìn như đang ung dung và thản nhiên, nhưng lại có cảm giác áp bách cực lớn trút xuống, ngay cả mấy nhân viên xung quanh cũng cảm thấy áp lực chứ đừng nói gì là Lâm Yên đang ngồi bên cạnh Bùi Nam Như.

Lâm Yên phải cực kỳ tập trung mới có thể chống lại cảm giác áp bách này, cường ép nói lời thoại: "Trần tổng, chỉ trúng gió một chút mà đã không gượng dậy nổi rồi?"

Cách đó không xa, Khương Nhất Minh nhìn chăm chăm camera, sắc mặt đã có chút biến đổi.

Cảm giác không đúng lắm...

Mặc dù biểu cảm và giọng điệu lẫn lộn đều đúng, nhưng khí chất của Lâm Yên hoàn toàn bị đè ép...

Khác hoàn toàn trong tưởng tượng của ông ta.

Lúc này, mặc dù sắc mặt của Bùi Nam Như tái nhợt, thậm chí còn mặc quần áo bệnh nhân, không hề có uy nghiêm như ngày trước, nhưng mà chỉ cần một ánh mắt đã đủ để khiến người ta cảm thấy anh ta vẫn là Trần Kính không bao giờ ngã xuống kia, nhìn biểu cảm của Lâm Yên giống như đứa hề đang bỏ đá xuống giếng vậy.

Cho dù rỗng có vào chỗ nước cạn thì rỗng vẫn là rỗng.

Lâm Yên cũng bị Bùi Nam Như nhập sâu vào vai Trần Kính làm cho rung động.

Lâm Yên: "Hợp tác với tôi, là lựa chọn duy nhất của anh..."

Khương Nhất Minh xem đến đây thì lắc đầu: "Cắt! Dừng lại! Cảnh này không được, làm lại!"

Lâm Yên thở ra một hơi, chính cô cũng sợ mình diễn không được.

Sắc mặt Khương Nhất Minh phức tạp đi về phía Lâm Yên: "Lâm Yên, sao vậy? Có phải trạng thái hôm nay không tốt cho lắm không?"

Bùi Nam Như mở miệng nói: "Thực ra, vừa rồi Lâm tiểu thư diễn cũng không tệ."

Khương Nhất Minh gật gật đầu, mở miệng nói: "Tôi cũng không nói là vừa rồi Lâm Yên diễn không tốt, chỉ là tương đối tốt... Lâm Yên, đối với diễn viên chuyên nghiệp mà nói thì cô thế này là đã rất tốt rồi, nhưng kỳ vọng của tôi đối với cô không giới hạn ở đây, cô hoàn toàn có thể làm tốt hơn nữa, hiểu không?"

Lâm Yên nghe vậy thì không biết nên trả lời lời thế nào.

Lúc cô mất đi ý thức rồi cuộc là đã diễn như thế nào? Thật sự rất tuyệt sao?

Bùi Nam Như tốt bụng nói: "Không sao, chúng ta có thể diễn thử vài lần."

Khương Nhất Minh nhìn Lâm Yên, nói với cô: "Thực ra lời thoại ở cảnh này không nhiều, trọng điểm là cô, là khí chất của cô. Cô phải biết là trong kịch bản thì Lâm Phiên Nhược là đối thủ duy nhất, một mất một còn của Trần Kính, thế mà khí chất của cô ấy lại bị Trần Kính hoàn toàn áp đảo như vậy sao?"

Mặc dù tôi có thể bảo Nam Như thu khí thế lại một chút để phối hợp với cô tốt hơn, nhưng nếu như vậy thì trình độ của phim sẽ lập tức xuống dốc, cho nên chỉ có một cách duy nhất đó là cô nhất định phải theo kịp Nam Như!

Ví dụ như lời thoại đầu tiên của cô đã không được rồi. Cô phải lộ ra biểu cảm giống như là tới để cười trên nỗi đau của người khác. Với lời thoại thứ hai cô đã hoàn toàn bị khí thế của Nam Như ép xuống như thế này thì cô làm sao khiến cho người xem tin tưởng được, chỉ bằng một câu của cô, một ánh mắt là có thể khiến Trần Kính đồng ý hợp tác với cô ư?"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 305: Có một người có thể áp đảo được

Edit: Er

Beta: Ann

Lâm Yên nghiêm túc nghe Khương Nhất Minh giải thích về nhân vật: "Tôi hiểu rồi..."

Nhưng hiểu thì hiểu thôi, làm sao có thể theo kịp trong thời gian ngắn như vậy được chứ.

Cấp bậc của Bùi Nam Như là vua màn ảnh như vậy, nếu như anh ấy mà thể hiện toàn bộ khí thế thì coi như là toàn bộ giới giải trí cũng không có ai có khả năng đề lên khí thế của anh.

Bây giờ lại bảo cô - một người vừa mới học bù kỹ thuật diễn xuất được không bao lâu, cũng không phải diễn viên chuyên nghiệp gì ép khí thế của anh ta xuống, gần như là không thể nào.

Nhưng Khương Nhất Minh lại nói vô cùng hài lòng đối với biểu hiện của cô hôm đi thử vai.

Nếu không có lần kia thì có lẽ Khương Nhất Minh có thể miễn cưỡng cho qua, nhưng vì có so sánh đối lập nên dẫn đến kỳ vọng của Khương Nhất Minh đối với cô cực cao...

"Được rồi, không có gì, chúng ta thử lại một lần nữa." Khương Nhất Minh an ủi mở miệng nói.

Lâm Yên gật gù đầu, hít sâu một hơi: "Được."

Lần này, Lâm Yên sẽ cố gắng bài trừ Bùi Nam Như quá nhiều, để cho khí thế của cô không bị anh ta ảnh hưởng.

"Lâm tổng tôi, thứ lỗi không tiếp đón từ xa." Giọng điệu Bùi Nam Như không hề tức giận khi đột nhiên Lâm Phiên Nhược tìm tới cửa, ngược lại còn vô cùng bình tĩnh, nhưng trong sự bình tĩnh này lại giống như xem thường Lâm Phiên Nhược.

"Trần tổng, chỉ trúng gió một chút mà đã không gượng dậy nổi?" Lâm Yên nói lời thoại.

"Cát ——" Khương Nhất Minh lại một lần nữa hô ngừng: "Lâm Yên! Khí chất của cô đâu? Còn tệ hơn so với lần trước! Nhớ cho kỹ, cô không thể bị Nam Như đè bẹp! Không thể bị anh ta đè bẹp, hiểu chưa?"

Lâm Yên nhanh chóng khóc ròng: "Đạo diễn Khương, tôi cũng không muốn như thế đâu! Nhưng mà cho tôi xin, đây chính là Bùi Nam Như, là người duy nhất đứng đầu giới giải trí, vừa ra mắt thôi đã thành ảnh đế rồi! Với diễn xuất của Bùi ảnh đế thì đừng nói toàn bộ giới giải trí, cho dù là những boss lớn trên thương trường kia cũng không có ai có thể ép được khí thế của anh ấy..."

Ai bảo idol của cô lợi hại như vậy chứ...

Không đúng, có một người nhất định có thể áp đảo được...

Bùi Duật Thành...

Bùi Nam Như nghe Lâm Yên nói vậy thì nhin không được mà bật cười: "Lâm tiểu thư quá khen rồi."

Thấy Lâm Yên nói thế thì Khương Nhất Minh cũng đồng ý: "Lâm Yên, tôi biết, tôi đương nhiên biết, cho nên ban đầu tuyển vai Lâm Phiên Nhược này, tôi vô cùng lo lắng. Nhưng vẫn còn may, tôi đã phát hiện ra tài năng của cô! Chỉ cần cô biểu hiện như hôm thử vai đó là được, cho dù là... Cho dù là biểu hiện một nửa thôi cũng được, như vậy cũng đủ rồi! Tốt nhất là cô nên tìm lại trạng thái của mình đi!"

Lâm Yên: "..."

Lại là lần thử vai!

Mẹ nó! Rốt cuộc cái ý thức khác trên người cô là thứ quái quỷ gì? Lợi hại như vậy sao?

"Lâm Yên, tôi tin tưởng cô, cô nhất định có thể! Một lần nữa!" Khương Nhất Minh vẫn tràn đầy tin tưởng đối với cô.

"Ày..." Được thôi.

Thế là Lâm Yên chỉ có thể tiếp tục.

Nhưng mà, diễn mấy lần, Khương Nhất Minh vẫn không hài lòng.

Sau mấy lần quay ngắn ngủi, Lâm Yên cảm giác cô sắp bị vắt kiệt, nhưng Khương Nhất Minh vẫn nói câu "khí chất không đủ" kia.

"Không được, hoàn toàn không được... Được rồi, nghỉ ngơi một lát đi, Lâm Yên, tốt nhất là cô nhanh tìm lại trạng thái đi!" Sắc mặt Khương Nhất Minh không được tốt lắm.

Chắc là hi vọng càng lớn thì thất vọng càng cao.

Cuối cùng, Lâm Yên gần như sắp chết ngồi trên ghế nghỉ ngơi: "Cảm giác như cả người bị lấy hết..."

Bùi Nam Như ngồi xuống cạnh Lâm Yên: "Từ từ sẽ được thôi, đừng gấp, cô là người mới, có thể diễn như vậy là tốt lắm rồi. Chỉ là yêu cầu của đạo diễn Khương đối với cô tương đối cao."

Lâm Yên thở dài: "Tôi biết..."

Nói xong cô nhìn Bùi Nam Như: "Chuyện đó, Bùi anh để này, hôm thử vai tôi diễn rất tốt sao?"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 306: Lâm tiểu thư, nhớ em đến nghiện

Edit: Er

Beta: Byun

Bùi Nam Như suy nghĩ rồi nhớ lại một chút: "Nói thế nào nhỉ... Hôm đó cô diễn... Hình như là không thể dùng chữ "diễn" này để hình dung. Lúc đó cô không giống như đang diễn mà y như cô hoàn toàn đã là người như vậy, với lại cô..."

Lâm Yên: "Vội lại cái gì?"

Bùi Nam Như: "Vội lại, khí chất trong mắt cô rất giống với anh của tôi. Trước đây cô có cảnh thử vai đặc sắc như thế nên cũng khó trách yêu cầu của đạo diễn Khương đối với cô lại nghiêm khắc như thế."

"Không thể nào?" Lâm Yên nghe vậy thì khiếp sợ không thôi.

Mặc dù cô vẫn luôn dùng video của Bùi Duật Thành để học tập, nhưng cho tới giờ đều diễn như một cái hình thiếu bóng, cho dù là cô có trình độ cao siêu cũng không có khả năng diễn được khí chất của Bùi Duật Thành nha.

Lâm Yên đang kinh ngạc thì lúc này điện thoại của cô đột nhiên vang lên.

Có một tin nhắn mới từ wechat.

Sau khi Lâm Yên thấy được ai là người gửi wechat thì ngay lập tức trùng to mắt.

Bùi Duật Thành!?

Một tuần không liên lạc, thế mà Bùi Duật Thành lại chủ động gửi tin nhắn cho cô!

Bùi Nam Như: "Sao vậy? Tin nhắn của ai?"

Lâm Yên ho nhẹ một tiếng, hạ giọng nói: "Anh trai của anh..."

Bùi Nam Như cười khê: "Thế mà anh trai của tôi lại chủ động gửi tin nhắn cho cô?"

Lâm Yên: "Sao vậy? Kỳ lạ lắm sao?"

Là người yêu của nhau mà lâu như vậy lại không liên lạc gì thì mới kỳ lạ chứ?

"Không có gì." Bùi Nam Như ho nhẹ một tiếng, không nói tiếp nữa.

Sau đó Lâm Yên mở tin nhắn ra thì nhìn thấy được nội dung bên trong Wechat.

Bùi Duật Thành: [Ăn không ngon, ngủ không yên.]

Ăn không ngon, ngủ không yên?

Lâm Yên: "..."

Lâm Yên nhìn tin nhắn của Bùi Duật Thành, lông mày nhăn lại.

Có ý gì vậy?

Chẳng lẽ cơ thể của Bùi Duật Thành lại không ổn sao?

Cô đã nói rồi mà! Tình trạng sức khỏe như vậy mà còn đi xa!

Bùi Nam Như bên cạnh thấy sắc mặt Lâm Yên không đúng, vội vàng hỏi: "Làm sao vậy? Anh trai của tôi nói cái gì hả?"

Lâm Yên lo lắng, trực tiếp đưa điện thoại ra cho Bùi Nam Như nhìn: "Anh nhìn tin nhắn anh trai của anh gửi tới xem, có phải là bệnh tình anh ấy lại có chuyển biến xấu không?"

Bùi Nam Như nghe xong thì sắc mặt cũng lập tức biến hóa, nhìn tin nhắn kia.

Ăn không ngon, ngủ không yên?

Trên thực tế với tính tình anh trai của anh thì không có khả năng nói với Lâm Yên chuyện này đâu...

Lâm Yên đang chuẩn bị gửi tin nhắn hỏi thăm một chút thì một giây sau điện thoại lại nhận được một tin nhắn khác.

Lâm Yên vội vàng xem, sau đó nhìn thấy Bùi Duật Thành gửi tới mấy chữ ——

[Lâm tiểu thư, nhớ em đến nghiện.]

Lâm Yên: "..."

Bùi Nam Như: "..."

Bầu không khí rơi vào tĩnh lặng đến xấu hổ.

Gương mặt Lâm Yên không không chế được ngày càng nóng lên, gần như là sôi trào.

Bùi Nam Như ho nhẹ một tiếng, phi lễ chớ nhìn đánh mắt ra chỗ khác.

Trước đó Bùi Vũ Đường vẫn luôn phàn nàn với anh ta lúc mình bị kích thích, anh ta cũng không có cảm giác gì, hôm nay xem như là được cảm nhận sâu sắc.

Thời đại ngày nay lưu hành phong trào "đầu tiên lừa chó đến gần sau đó mới giết" sao?

Thức ăn cho chó này quả thực... quá bất ngờ, không chuẩn bị né kịp...

Mặt Lâm Yên đỏ lên, người đàn ông này... Rõ ràng một tuần không liên lạc, vừa liên lạc đã kích thích như vậy!

Có thể nghĩ cho trái tim không đủ năng lực chịu đựng này của cô một chút không?

Bùi Nam Như để tránh Lâm Yên xấu hổ nên cũng thức thối đi ra chỗ khác.

Lâm Yên lúng túng không thôi liếc nhìn Bùi Nam Như, cứ như tên trộm trốn vào một góc.

Ngồi đi nhìn lại tin nhắn của Bùi Duật Thành gửi tới, trái tim đập càng mạnh.

Móa! Quả nhiên sắc đẹp là hại nước hại dân, lát nữa cô làm sao có thể tỉnh táo để diễn nữa đây a a a!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 307: Anh thấy tôi giống như vẫn ổn sao?

Edit: Er

Beta: Byun

Người đàn ông này nhìn qua phong độ, lịch lãm như vậy, cấm dục như vậy, nhưng một khi nói lời tâm tình thì thực sự là muốn mạng người!

Một câu thật đơn giản "tôi nhớ em lắm" cũng có thể nói chọc người như thế.

Hết lần này tới lần khác khiến cho Lâm Yên chết chìm trong những lời đường mật do Bùi Duật Thành nói ra. Một trạch nữ như cô vậy mà cũng thấy lòng trở nên mềm mại và tâm hồn thiếu nữ đang lâng lâng.

Ày, cô phải trả lời lại như thế nào đây?

Lâm Yên có vắt hết óc cũng không thể nghĩ ra được cái gì, rơi vào đường cùng nên chỉ có thể cầu xin sự giúp đỡ của cư dân mạng.

"Nên trả lời lại tin nhắn của bạn trai thế nào mới tốt?"

"Xin hỏi làm sao để dỗ bạn trai vui vẻ?"

...

"Lâm Yên, cô chuẩn bị một chút đi, quay cảnh tiếp theo."

Lúc này, cách đó không xa, nhân viên cắt giọng nhắc nhở.

"Được rồi, đến đây đến đây!" Lâm Yên không kịp trả lời, chỉ có thể vội vàng cắt điện thoại đi, cố gắng điều chỉnh lại cảm xúc.

Chỉ có điều hiệu quả không tốt lắm.

Bùi Nam Như thấy Lâm Yên có chút hốt hoảng thì ho nhẹ một tiếng, lo lắng hỏi một câu: "Chị dâu cả, chị vẫn ổn chứ?"

Mặt Lâm Yên đen lại nhìn Bùi Nam Như: "Anh thấy tôi giống như vẫn ổn sao?"

Trạng thái của cô hoàn toàn bị một câu trêu chọc của Bùi Duật Thành mà biến mất hết rồi...

"Bùi Ảnh Đế, tôi hỏi anh một vấn đề nhé, xin anh hãy nghiêm túc trả lời tôi. Rốt cuộc anh cả của anh có bao nhiêu bạn gái? Có phải là 100 người không?" Lâm Yên nhin không được hỏi.

Cô cảm thấy anh ta không có 100 bạn gái thì tuyệt đối không thể luyện được loại kỹ năng này!

Bùi Nam Như dở khóc dở cười trả lời: "Làm sao có thể, theo tôi được biết thì chỉ có một người là cô thôi."

Lâm Yên: "..."

Mỗi lần nghe được đáp án này cô đều cảm thấy không khoa học...

"Lâm Yên, cô thế nào rồi? Nghi ngại một chút, có phải tìm lại được cảm giác rồi không?" Khương Nhất Minh mong đợi hỏi.

Lâm Yên: "... Ha ha.

Bùi Nam Như mở miệng: "Tôi cũng điều chỉnh lại một chút, thử lại lần nữa đi."

Thế là, quay chụp lại tiếp tục bắt đầu.

Bùi Nam Như: "Lâm tổng tới, thứ lỗi không tiếp đón từ xa."

Lâm Yên: "Trần tổng, chỉ trúng gió một chút mà đã không gượng dậy nổi?"

Đôi mắt của Bùi Nam Như híp lại: "..."

Khương Nhất Minh: "Cắt! Nam Như, tôi vừa mới nói cái gì, anh đừng cố gắng thu lại khí thế của mình, nhớ cho kỹ không được thu lại, cảnh này khí thế của anh nhất định phải bùng nổ đến tối đa! Lại lần nữa!"

Lần thứ hai tiếp tục bắt đầu.

Bùi Nam Như: "Lâm tổng tới, thứ lỗi không tiếp đón từ xa."

Lâm Yên: "Trần tổng, chỉ trúng gió một chút..."

Khương Nhất Minh: "Lâm Yên! Chuyện gì xảy ra với cô vậy? Thời điểm thử vai là cảnh này, lúc đó trạng thái cô không phải rất tốt sao? Ngay cả tôi và nhà sản xuất Phùng cũng bị khí thế của cô làm cho kinh ngạc! Sao hôm nay lại điều chỉnh không đạt vậy?"

Thấy sắc trời càng ngày càng muộn, chỉ có một cảnh mà đã liên tục NG mấy chục lần, tất cả mọi người đã cạn kiệt sức lực.

Nhiều lần như vậy đều không đạt tới hiệu quả mong muốn nên Khương Nhất Minh cũng khó tránh khỏi có chút gấp.

Đoàn làm phim vì đuổi kịp tiến độ nên phân ra làm hai tổ A và B đồng thời quay chụp, Phùng An Hoa và phó đạo diễn ở tổ A, sau khi biết được tình huống ở tổ B thì Phùng An Hoa cũng chạy tới.

"Lão Khương! Chuyện gì xảy ra vậy? Tôi thấy Lâm Yên diễn thật sự không tệ mà! Không khác lắm là được rồi! Chúng ta cần đuổi kịp tiến độ, nếu trong thời gian quy định mà vẫn chưa xong mà bị ảnh hưởng tới thời gian chiếu thì phải làm sao bây giờ?..." Phùng An Hoa mở miệng khuyên nhủ.

"Ông thì biết cái gì! Như thế này mà nói là không tệ? Ông quên trạng thái của cô ấy hôm thử vai là như thế nào rồi sao? Thời gian chiếu phim tính là cái gì chứ! Ông có biết cảnh này quan trọng bao nhiêu không? Cái gì gọi là 'không khác lắm là được rồi'? Ở nơi của Khương Nhất Minh này chỉ có tốt nhất, không có 'không khác lắm'!" Khương Nhất Minh đã nhìn Phùng An Hoa lâu lắm rồi nên nghe đến đó thì trực tiếp bộc phát.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 308: Tưởng niệm linh hồn

Edit: Kali

Beta: Ann

Phùng An Hoa bị phun một tràng, bắt đầu dĩ sờ sờ mũi: "Đạo diễn Khương này, bình tĩnh, bình tĩnh... Để tôi nói một câu nhé! Vừa rồi tôi xem hai người diễn, kỹ thuật diễn xuất của Nam Như ông cũng biết rồi đấy, kỹ thuật diễn xuất thật sự quá tốt. Ông lại nhất định bắt cậu ấy phải biểu diễn toàn bộ khí thế, kỹ thuật diễn xuất của Nam Như thuộc phái thực lực nhất trong toàn giới giải trí, ông yêu cầu một người hoàn toàn chưa từng học qua diễn kịch như Lâm Yên mà nhất định khí chất phải áp đảo cả cậu ấy, đây không phải ép buộc hay sao?"

Lúc này, Khương Nhất Minh rút cuộc mới thoáng tỉnh lại, trong lòng ông vô cùng hiểu rõ, thế nhưng quả thật ngày đó trạng thái của Lâm Yên lúc thử vai quá phù hợp yêu cầu của ông đến mức ông quá hi vọng Lâm Yên có thể phát huy lại trình độ kia một lần nữa.

"Lâm Yên, lần đó cô diễn như thế nào, hay là bây giờ cô thử nhớ lại một chút?" Phùng An Hoa đề nghị.

Lâm Yên hiện tại cũng hoàn toàn bó tay toàn tập, nếu cô còn nhớ thì đã tốt rồi.

Vấn đề mấu chốt ở đây là cô hoàn toàn không nhớ gì...

"Thật xin lỗi, lần kia có thể chẳng qua chỉ là trùng hợp..." Lâm Yên bắt đầu dĩ mở miệng.

Khương Nhất Minh nghe vậy, bảo không thất vọng là không thể nào, thế nhưng biểu hiện của Lâm Yên thực ra đã rất tốt rồi.

"Được rồi, cũng do tôi yêu cầu quá cao với cô, làm một lần nữa đi! Nam Như, cậu có thể hơi tiết chế lại một chút..." Khương Nhất Minh rốt cục cũng thỏa hiệp.

Phùng An Hoa thờ phào nhẹ nhõm, tranh thủ nói: "Mọi người ai vào chỗ nấy, làm lại một lần nữa!"

Cùng lúc đó, trên máy bay tư nhân.

Người đàn ông lẳng lặng ngồi trên cabin xa hoa, ánh mắt vẫn rơi vào màn hình điện thoại.

Tin nhắn cũng đã gửi đi rất lâu rồi mà Lâm Yên vẫn chưa trả lời.

Anh nhìn ra ngoài cửa sổ, suy nghĩ cũng từ đó mà bay xa.

Những hồi ức lớn như nước thủy triều tràn vào, cuốn theo linh hồn anh, băng qua những khoảng cách xa xôi để đến cạnh cô...

Hai ngàn mile* trên bầu trời, anh chậm rãi nhắm mắt lại, điện thoại trong tay từ từ rơi xuống mặt đất, ý thức dần mất...

(*) Mile là đơn vị đo chiều dài. - Bản edit được cập nhật và hoàn thiện nhanh nhất tại: <https://my.w.tt/Bnb60FYma0> và <https://meowteam.home.blog/>

...

"Ai vào chỗ nấy, một lần cuối cùng! Lâm Yên, cô có thể không?" Khương Nhất Minh mở miệng.

"Không sao đâu, thả lỏng!" Bùi Nam Như an ủi.

Khương Nhất Minh cuối cùng dè chừng, nếu ông khiêm tốn hơn một chút thì Lâm Yên sẽ diễn tốt hơn nhiều.

"Được." Lâm Yên hít sâu một hơi, bởi vì lúc quay phim với Bùi Nam Như mà cô lại NG nhiều lần như thế, nếu bảo cô không khó chịu là không thể nào.

Nhưng mà có thể làm gì khác chứ, dù có bị đánh chết thì kỹ thuật của cô cũng không thể nào áp được Bùi Nam Như.

Chẳng lẽ thật sự phải để vị tổng giám đốc bá đạo nào đó nhập vào thể xác à...

"Tối ồ, bắt đầu đi!" Lâm Yên mở miệng.

Công việc của nhân viên trong đoàn làm phim cầm là lấy tám action hô lên một phát, sau đó bắt đầu quay phim ——

Trước cửa phòng bệnh của viện điều dưỡng, Lâm Yên nhắm hai mắt lại, điều chỉnh trạng thái, đứng nghiêm chỉnh ở đó.

Một giây sau, cô mở to mắt, đẩy cửa phòng bệnh ra.

Ngay khi Lâm Yên đẩy cửa ra, ngay lập tức camera lấy nét cận để đặc tả khuôn mặt của cô ở khoảng cách gần.

Khi cô mở to mắt và đẩy cửa ra, thì ngay lập tức đôi mắt vốn sáng ngời trong nháy mắt biến thành đôi mắt sâu hun hút không thấy đáy...

Rõ ràng nhìn bình tĩnh mà ảm áp, nhưng lại giống như ẩn chứa cảm giác áp bức mạnh mẽ làm người ta không dám nhìn thẳng.

Vén vén lúc đẩy cửa ra, chỉ với một ánh mắt như gió nhẹ mây bay liếc nhìn về phía trên giường bệnh của Bùi Nam Như, một tràng áp bức của người bề trên kia giống như phủ xuống vây quanh khắp không khí ở đây.

Trên giường bệnh, Bùi Nam Như vốn còn đang chuẩn bị thu khí chất lại, trong lòng không khỏi giật mình.

Lúc này Khương Nhất Minh vốn không ôm hi vọng gì nhiều cũng mở to hai mắt nhìn, cũng không dám tỏ mạnh, mắt không chớp mà nhìn chăm chăm "Lâm Yên" trong camera.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 309: Đến lúc nhập vai!

Edit: Kali

Beta: Ann

Khi Bùi Duật Thành mở mắt ra đã thấy tất cả mọi thứ xung quanh đều thay đổi.

Bùi Nam Như...

Đủ các loại đèn chiếu, camera...

Khương Nhất Minh, Phùng An Hoa...

Đây không thể nào là góc nhìn của anh.

Anh lại một lần nữa không kiểm soát được ý thức của mình, để nó nhập vào cơ thể của Lâm Yên.

Lúc này, Bùi Duật Thành rút cuộc cũng xác nhận được nguyên nhân mà ý thức của anh bị mất khống chế trong khoảng thời gian này. Hình như là do cảm xúc của anh không ổn định, hoặc là khi quá mức thương nhớ Lâm Yên, ý thức sẽ tự động nhập vào cơ thể của cô.

Quả nhiên, linh hồn của anh luôn luôn thành thật hơn so với cơ thể...

Mọi người chỉ thấy sau khi "Lâm Yên" đẩy cửa ra, khí chất quanh người làm cho người ta cảm thấy đột nhiên thay đổi hoàn toàn.

Ánh mắt của cô mang theo mấy phần tìm tòi nghiên cứu, đánh giá phòng bệnh trong viện điều dưỡng, ánh mắt rơi trên người Bùi Nam Như rồi thoáng dừng một chút, sau đó lại lướt qua tất cả nhân viên xung quanh đoàn làm phim.

Tất cả mọi người bị ánh mắt kia quét đến không khỏi mà rung.

Rõ ràng là cùng một người, làm sao sau khi đẩy cửa ra lại làm cho người ta cảm giác thay đổi hoàn toàn?

Bùi Duật Thành không biết phát giác điều gì, lông mày thoáng nhíu lên.

Trên chân trái của Lâm Yên truyền đến cảm giác đau đớn quen thuộc.

Sau đó anh nhìn liếc qua thấy được tấm bảng trong tay nhân viên của đoàn làm phim cách đó không xa, trên tấm bảng này là thông tin diễn cảnh, hôm nay cảnh này đã NG hơn ba mươi lần.

Ngay sau đó mọi người chỉ thấy "Lâm Yên" không nhanh không chậm đi đến phía trước camera.

Không giống như vừa rồi Lâm Yên như gấp phải địch thẳng lưng bước vào, lúc này cô hoàn toàn ở trạng thái thả lỏng, thậm chí giống như đang đi dạo một cách nhàn nhã, nhưng không phải đi thẳng đến ngồi bên cạnh giường bệnh của Bùi Nam Như mà ngồi xuống trên ghế sa lon.

Nhưng trên trán đột nhiên tỏa ra lãnh ý làm người khác quả thực không dám nhìn thẳng.

Rõ ràng không hề làm gì, thậm chí lời thoại cũng không nói, thế nhưng một tràng áp bức đột ngột phủ xuống bao trùm lấy toàn bộ không gian.

Sau khi ngồi xuống, lực đè nặng trên chân trái biến mất, cơn đau lập tức được xoa dịu bớt.

Sắc mặt của Bùi Duật Thành vẫn khó coi, con ngươi sâu hoắm nhàn nhạt nhìn Bùi Nam Như trên giường bệnh, đầu ngón tay bắt đầu gõ xuống có tiết tấu.

Bùi Nam Như đối mặt với ánh mắt của Bùi Duật Thành, nhìn thấy động tác nhỏ không để gì thấy được của "Lâm Yên" mà bất giác rung mình một cái.

Chờ đến lúc sau khi phát hiện được cảm giác lo sợ và kiêng dè, Bùi Nam Như khó tránh khỏi kinh ngạc và sửng sốt...

Vậy mà anh ta...

Vậy mà anh ta có thể cảm nhận được từ trên người Lâm Yên cảm giác lo sợ và kiêng dè mà chỉ bắt gặp lúc anh đối mặt với anh cả.

Khương Nhất Minh đứng bên cạnh rút cuộc cũng hồi lại tinh thần sau khi bị sự áp bức to lớn làm cho ngột ngạt, ông xém chút nữa nước mắt tuôn đầy mặt.

Nhập vai rồi!

Cô nhóc Lâm Yên này, cuối cùng cũng bắt đầu nhập vai rồi!

Lâm Phiến Nhược là ai, cô là một người có quyền lực trong tay, hoàn toàn không thua kém bất cứ người đàn ông nào đứng đầu trong giới thương nghiệp. Suốt đời cô đặt việc theo đuổi sự nghiệp lên hàng đầu, không có bất cứ chuyện gì có thể ảnh hưởng để cô phải dừng chân, từ một ý nghĩa nào đó mà sức ảnh hưởng của nam chính Trần Kính đối với cô còn lớn hơn bạn trai hàng vạn lần.

Thứ cô quan tâm nhất là điều gì? Chính là đối thủ của mình!

Mà Trần Kính chính là đối thủ duy nhất của cô, cho nên khi thấy Bùi Nam Như bởi vì một lần thất bại đã sa sút như vậy, cho nên sẽ lộ ra vẻ lạnh lùng và bất mãn, thậm chí là về trách móc.

Sau khi Lâm Phiên Nhược đẩy cửa tiến vào phòng bệnh, đầu tiên là tùy ý đánh giá liếc mắt tình hình phòng bệnh, sau đó ánh mắt rơi vào trên người Trần Kính đang nằm trên chiếc giường bệnh nghèo, tinh thần sa sút, lập tức lộ ra vẻ bất mãn và trách móc, vẻ mặt cũng lạnh xuống.

"Lâm Yên" diễn từ khí chất cho đến những biểu cảm nhỏ trên mặt đều vô cùng hợp lí.

- ----

Ngày trước chúng ta có câu "Xem ra cơ thể em thành thật hơn miệng em" thì qua đầu ông Thành thì "tinh hồn thành thật hơn cơ thể"=)))))) Quá mức thương nhớ "thể giới" của mình đây mà.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 310: Nếu đây là mong muốn của cô

Edit: Er

Beta: Ann

Mà trong kịch bản là Trần Kính đã từng thất bại nhưng Lâm Phiên Nhược lại chưa từng.

Không giống với mấy kịch bản cung đấu, chỗ làm quảng cáo, cốt truyện đều nói về tình cảm của nữ chính, Lâm Phiên Nhược được coi là người duy nhất tập trung vào sự nghiệp của mình, thậm chí còn thắng qua được đàn ông. Hoàn toàn là một dòng suối trong suốt, cho nên mới có nhiều fan truyện chữ yêu thích đến vậy.

Cho nên, yêu cầu của Khương Nhất Minh đối với Lâm Yên là nhất định phải áp đảo được khí chất của Bùi Nam Như, nếu không thì nhân vật này sẽ không thành công.

Cuối cùng, bây giờ Lâm Yên cũng hoàn toàn hold nổi nhân vật này, khí thế vững vàng áp đảo Bùi Nam Như.

Quá tuyệt vời!!

Đừng nói là Khương Nhất Minh, ngay cả người ngoài nghề như Phùng An Hoa thấy biểu hiện của "Lâm Yên" lúc này cũng kinh ngạc và cảm thán không thôi.

"Con bé này, rất lợi hại... Nếu đại boss ở đây thì chắc là có khí chất như thế này?" Phùng An Hoa tặc lưỡi.

Khương Nhất Minh đối với chuyện này cũng vô cùng đồng ý, mỗi lần Lâm Yên nhập vai đều cho người ta cảm giác rất giống đại boss...

"Yên lặng đi!" Khương Nhất Minh khản trương và kích động tiếp tục nhìn hai người diễn.

Trên giường bệnh, Bùi Nam Như kinh ngạc, ấy vậy mà kỹ thuật diễn xuất của anh ta lại suýt chút nữa bị "Lâm Yên" áp ngược.

Anh ta tranh thủ thời gian cố gắng ổn định tâm trạng của mình lại sau đó nói lời thoái: "Lâm tổng tới, thứ lỗi không tiếp đón từ xa".

"Lâm Yên" nghe vậy thì ngón tay đang gõ gõ thành ghế sofa dừng lại, chỉ là trên trán vẫn có một tầng băng sương lạnh lẽo, đáy mắt cũng nổi lên gió lốc.

Chuyện diễn xuất này rõ ràng là khiến Lâm Yên mệt mỏi quá mức, anh vô cùng bất mãn.

Trong nháy mắt, Phùng An Hoa và Khương Nhất Minh đều có cảm giác rợn tóc gáy.

Chuyện gì vậy? Sao lại cảm giác sau lưng lạnh lạnh?

Thực ra, "Lâm Yên" ngồi gần Bùi Nam Như nhất nên anh ta đang phải đối mặt với áp lực cực lớn, chẳng qua là cố gắng chống đỡ mà thôi.

"Lâm Yên" lơ đãng nhìn ra ngoài cửa sổ, hình như là đang suy nghĩ nhớ lại gì đó...

Bùi Vũ Đường: [... Rõ ràng chị mới là người có hậu trường trâu bò nhất giới giải trí mà! Vì sao chị không thử tính khoe anh cả em ra xem?]

Lâm Yên: [Chuyện đấy vẫn nên thôi đi, đến lúc đó những người kia mừng anh cả cậu mất mù thì sao? Ít nhất thì chờ lúc tôi thành công trong sự nghiệp đi rồi hãy bàn tới!]

Bùi Vũ Đường: [Chuyện đó thì có sao đâu, anh em nhất định sẽ không để ý chút chuyện con con này đâu!]

Lâm Yên: [Thế thì không được! Anh cả cậu không thêm để ý nhưng tôi để ý, anh cả cậu là người tốt nhất hoàn hảo nhất bất kể mọi phương diện, cho nên bạn gái của anh ấy cũng nhất định phải tốt nhất!]

...

Trong đầu Bùi Duật Thành hiện lên lời nói của cô gái, trên mặt cuối cùng cũng hòa hoãn lại một chút, u ám và lạnh lẽo cũng dần tan đi, trên mặt chỉ còn vẻ lãnh đạm không thay đổi.

Bùi Duật Thành nhìn qua kịch bản Kỳ Phùng Định Thủ rồi, anh là người "chỉ nhìn qua là nhớ", đối với cảnh này của Lâm Yên thì lại càng nhớ.

Vì cảnh này là cảnh thử vai mà Lâm Yên đã diễn qua.

Nếu đây là mong muốn của cô vậy thì anh sẽ giúp cô thỏa mãn.

"Trần tổng, chỉ trúng gió một chút mà đã không gượng dậy nổi?"

Trong màn ảnh camera, "Lâm Yên" chậm rãi nói lời thoại.

Tiếp theo, sau khi "Lâm Yên" nói xong câu này thì trực tiếp đứng lên, cất bước rời đi.

Trước khi đi còn để lại một câu: "Hợp tác với tôi là lựa chọn duy nhất của anh".

...

"Cắt...! Tuyệt vời! Kết thúc công việc -- "

Sau khi Lâm Yên nói hết lời thoại, Khương Nhất Minh kích động hô kết thúc, nhìn chăm chăm bóng lưng "Lâm Yên" rời khỏi phòng bệnh trên camera, vô cùng hài lòng.

Rõ ràng chỉ tùy tiện nói mấy lời thoại, thậm chí còn không cần dùng kỹ xảo nhưng mỗi một câu đều giống như mang theo hàng nghìn đội quân lực lượng, còn tốt hơn so với trong tưởng tượng của ông ta!

Cảnh này, vậy mà Bùi Nam Như suýt chút nữa là bị áp đến nỗi không có một chút cảm giác tồn tại nào...

Đúng là ông ta không nhìn lầm người, con bé này thật sự là có thiên phú!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 311: Có phải đã làm gì với anh không?

Edit: Kali

Beta: Sun

"Lâm Yên! Quá tuyệt vời! Tôi biết cô có thể làm được mà!" Khương Nhất Minh nhìn Lâm Yên hoàn toàn giống như đang nhìn một bảo vật trân quý.

Bùi Nam Như nói với lời xuất phát từ tận đáy lòng: "Quả thực rất lợi hại, ngay cả tôi cũng xem chút bị áp đảo."

Bùi Nam Như đang cười nhưng nụ cười đột nhiên cứng đờ.

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Rõ ràng quay phim đã kết thúc, nhưng cổ cảm giác áp bức quen thuộc trên người Lâm Yên làm anh cảm thấy hoảng sợ và kiêng dè sao vẫn còn?

Trong lúc nhất thời, bầu không khí quả thật có chút quỷ dị.

Phùng An Hoa ho nhẹ một tiếng, cười ha hả nói: "Nhập vai quá rồi, chắc chắn là nhập vai quá rồi ha ha!"

Khương Nhất Minh cũng hòa theo: "Không tệ, phân cảnh này quả thực rất hao phí tinh lực! Lâm Yên, chúc mừng đã quay xong!"

Ông không ngờ Lâm Yên không có chút kinh nghiệm diễn xuất nào mà lại tạo ra nhiều bất ngờ cho ông như vậy.

Không chỉ hoàn thành những cảnh diễn chung với Vệ Từ Phong vô cùng xuất sắc mà phân cảnh diễn cùng với Bùi Nam Như lần này có độ khó rất cao cũng hoàn thành tốt vượt cả mong đợi của ông.

Lúc này, nhân viên xung quanh đều vỗ tay chúc mừng.

Mặc dù ngay từ đầu mọi người cũng không có ấn tượng tốt đẹp gì về Lâm Yên nhưng trong khoảng thời gian này tiếp xúc nhiều mới phát hiện ra Lâm Yên hoàn toàn không giống như trong tưởng tượng – là một người khó ở chung mà lại là một người cực kỳ dễ gần gũi, kỹ thuật diễn xuất cũng tiến bộ hơn rất nhiều.

"Chúc mừng chúc mừng!"

"Lâm Yên, chúc mừng xong việc nha!"

...

Có một nhân viên bung một bó hoa đi tới tỏ ý chúc mừng.

Lúc Lâm Yên tỉnh táo lại, thấy được một màn như vậy ——

Khương Nhất Minh bên cạnh dẫn đầu vỗ tay, vừa hài lòng không ngớt mà nhìn cô vừa khen ngợi đủ thứ, trong ngực của cô bị nhét vào một bó hoa, nhân viên ở bên cũng đến xem rồi vỗ tay chúc mừng cô đã xong việc.

Xong việc...?

Cô còn chưa quay xong cảnh này mà, làm sao lại xong việc rồi?

Lâm Yên có chút không hiểu, "Xong việc...?"

"Đúng vậy, đây là cảnh quay cuối cùng của cô rồi!" Bùi Nam Như mở miệng nói.

"Làm sao lại, tôi..."

Tôi không phải vẫn chưa quay đạt hiệu quả mà Khương Nhất Minh mong muốn sao?

Lâm Yên không nói ra câu này mà nhanh chóng phản ứng kịp điều gì đó.

Sợ là cô... Lại lên con rồi.

Trí nhớ của cô dừng lại lúc đang chuẩn bị bắt đầu quay phim, sau đó trí nhớ ở giữa hoàn toàn bị gián đoạn, giống y đúc mấy lần trước đó.

Chết tiệt, thời gian lâu như vậy không phát tác, cô còn cho là mình đã bình thường lại!

Làm sao đột nhiên lại xuất hiện?

Lâm Yên lập tức gấp gáp, lo lắng cô có thể đã làm ra chuyện gì đó khi trạng thái không có ý thức hay không.

Cô biết rõ lúc mình hôn mê, mỗi lần cái ý thức kia làm chủ cơ thể của cô là y như mỗi lần đều sẽ làm ra một số chuyện không thể nào tưởng tượng nổi...

Mấy lần trước đó là Bùi Duật Thành, ngộ nhờ... Ngộ nhờ tên kia háo sắc quá mức, làm ra chuyện gì với Bùi Nam Như thì cô phải làm sao bây giờ?

"Khụ, Bùi Ảnh Đế, tôi vừa rồi... Có làm ra chuyện gì... Không đúng... hay không?" Lâm Yên cẩn thận từng li từng tí hỏi thăm.

Bùi Nam Như không hiểu vì sao Lâm Yên đột nhiên hỏi như vậy: "Chuyện gì không đúng?"

Lâm Yên gãi đầu, cũng không biết nên giải thích thế nào, thế là nhìn về phía Khương Nhất Minh, ho nhẹ một tiếng mở miệng: "Khương đạo diễn, tôi có thể xem lại cảnh quay vừa rồi một chút không?"

"Tất nhiên rồi!" Khương Nhất Minh nói xong, dẫn Lâm Yên tới trước camera: "Cô có thể xem lại nó, nhớ kỹ loại cảm giác này!"

Sau khi mở video ra, ngay lập tức trên màn hình xuất hiện hình ảnh cảnh phim vừa quay ở viện điều dưỡng kia.

Thấy hình ảnh của mình xuất hiện trong video, ngay lập tức sắc mặt của Lâm Yên thay đổi.

Mịa nó!

Người này... Đây là cô sao?

Người này sợ là bị Bùi Duật Thành nhập vào người rồi!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 312: Chuyến xe tử thần

Edit: Kali

Beta: Sun

Đánh chết cô cũng không tin mình có thể diễn ra được trạng thái này.

Cho dù là kỹ thuật diễn xuất có điêu luyện hơn nữa, có nhiều thứ có thể diễn được, nhưng có một số ít những thứ mà trời sinh ra lại không thể nào mô phỏng theo được.

Đây là lần đầu tiên cô tận mắt trông thấy bản thân lúc mất đi ý thức trở thành đáng sợ gì.

Lâm Yên nhìn chằm chằm "chính mình" trong camera mà có cảm giác cực kỳ kì lạ.

Loại cảm giác này hoàn toàn không giống như chỉ là mất trí nhớ tạm thời mà giống như linh hồn cô bị người khác chiếm đoạt...

"Đúng rồi Lâm Yên này, vừa vặn hôm nay đoàn phim có tiệc liên hoan, tối nhớ phải tham gia đấy!" Phùng An Hoa cắt ngang suy nghĩ của Lâm Yên.

"À... Được được..." Lâm Yên vung tay trong đầu rối loạn suy nghĩ, lấy lại tinh thần.

"Cô đi về bằng gì?" Lúc này, Bùi Nam Như bên cạnh hỏi thăm.

"Tôi đi tàu điện ngầm." Lâm Yên mở miệng nói.

Bùi Nam Như nghe vậy lông mày nhíu lại, mở miệng nói: "Ồ đây cách đó cũng tương đối xa, nếu không gọi xe đến trạm xe sợ là phải đi bộ rất lâu, bằng không thì cô đi chung xe với tôi?"

Lâm Yên nghe xong, lập tức hai mắt sáng lên.

Nhưng mà một giây sau, lập tức liên tục lắc đầu: "Không cần không cần! Tôi có thể tự đi!"

Nói đùa! Cô vất vả lắm mới yên ổn vượt qua một tuần lễ, ngộ nhờ lại nháo ra thành scandal gì thì cô tìm ai nói rõ lí lẽ chứ.

Lúc này Phùng An Hoa bên cạnh thấy thế, biểu cảm hơi thoáng vẻ kinh ngạc.

Mặc dù Bùi Nam Như làm người luôn luôn nho nhã lịch sự, nhưng trên thực tế anh lịch sự là luôn biết giữ khoảng cách và có chừng mực với mọi người.

Không ngờ anh lại chủ động đề cho Lâm Yên đi chung xe, đây có phải là quan tâm quá mức rồi hay không?

"Nhà sản xuất Phùng, đoàn phim còn dư xe không?" Bùi Nam Như đại khái nghĩ lại thấy cũng không hợp lí, thế là nhìn về phía Phùng An Hoa hỏi.

Phùng An Hoa vội mở miệng: "Có có, đoàn phim có sắp xếp xe bảo mẫu*. Thế này đi Lâm Yên, cô chờ một lát, để tôi cho người gọi điện lái xe đến, anh ta cũng thuận đường có thể cho cô quá giang!"

(*)Xe bảo mẫu: Là những xe chuyên dụng của idol, bên trong có đầy đủ tiện nghi như một căn phòng thu nhỏ. – Bản edit được cập nhật và hoàn thiện nhanh nhất tại: https://www.wattpad.com/user/Meow_team và <https://meowteam.home.blog/>

Lâm Yên nghe vậy vội vàng cảm ơn: "Cảm ơn nhà sản xuất Phùng!"

Bùi Nam Như nghe vậy mới an tâm, sau đó tạm biệt mấy người Lâm Yên: "Tôi đi trước đây."

"Được rồi, hẹn gặp lại Bùi ảnh đế!"

...

Lâm Yên cầm túi xách, đứng đợi ở cửa ra vào khoảng một phút, một chiếc xe bảo mẫu màu đen chậm rãi dừng lại.

Tài xế dò xét mờ mờ: "Cô Lâm, nhà sản xuất Phùng gọi tôi tới đón cô, mời lên xe!"

"Được." Lâm Yên gạt đầu, mở cửa phía sau ra.

Một giây sau, Lâm Yên nhìn chăm chăm chỗ ngồi phía sau có bốn người đàn ông đang ngồi bên trong, đầu bỗng nhiên phình to ra.

Vệ Từ Phong mặc áo da jacket màu đen, quần jeans rách vá, tóc đỏ bay lộn xộn...

Thẩm Triều Mộ mặc một chiếc áo sơ mi hoa, cổ áo hở mở ba cúc, đôi mắt hoa đào tỏa ra vẻ câu người, cà lơ phớt lơ nghiêng người dựa lưng vào ghế ngồi...

Đường Gia Nghiệp mang dáng vẻ của một cậu thanh niên mười bảy mười tám tuổi, mặc một chiếc áo thể thao màu lam nhạt, mặt mũi đẹp trai lạnh lợi...

Hàn Dật Hiền mặc một bộ âu phục theo kiểu retro xa hoa màu xanh ngọc, đang bày ra một dáng vẻ tự phụ, lạnh lùng...

Nhất định...

Nhất định là cách mở cửa xe của cô có vấn đề!

Lâm Yên đóng sập cửa một tiếng "rầm!"

Một giây, hai giây, ba giây trôi qua.

Soạt một thoáng, cửa xe lại bị người ở trong mở ra.

Thẩm Triều Mộ ở nơi cửa xe nháy cặp mắt hoa đào diễm lệ kia, cười híp mắt với Lâm Yên: "Này, cô bạn gái tin đồn ời, sao lại không lên xe thế?"

Lâm Yên: "..."

Tại sao mà bốn người này đều ở trên xe???

Cô vất vả lắm mới nhận được cho đến lúc xong việc, tưởng là sắp được giải thoát rồi, thế mà phút cuối lại để cô tới nơi này???

Cái gì mà xe bảo mẫu chứ!

Mịa nó rõ ràng là con xe tử thần mới phải! Lái thẳng vào địa ngục!

- ----

Rất xin lỗi các bạn vì tuần vừa rồi team có việc bận nên ra chương rất thất thường, bù lại hôm nào ra chương tụi tớ cũng cố gắng để hoàn thành xong số chương của ngày hôm đó và tương tự hôm nay cũng vậy. Bắt đầu từ mai sẽ đăng chương lại mỗi ngày như cũ, cảm ơn các bạn thời gian qua đã luôn đứng lại đợi chờ chúng tớ ^^.

Với tư cách là trưởng nhóm, đầu tiên là thay mặt team cảm ơn các bạn đọc giả đã ủng hộ. Tiếp đó là cảm ơn các bạn thành viên còn lại trong team đã luôn cố gắng hết mình, đặc biệt có một bạn nhỏ còn thức tận đến 2h sáng để phục vụ đăng chương mang đến cho các bạn.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 313: Chết ở đâu mà chẳng là chết?

Edit: Tịch Nhan

Beta: Kim Đào

"Này, cô bạn gái tin đồn ời, sao không lên xe thế?"

Tiếng "lên xe" của Thẩm Triều Mộ lọt vào tai Lâm Yên quả thực cùng với tiếng "lên đường đi" giống hệt nhau.

Bảo cô lên chiếc xe này?

Truyện cười kinh điển gì vậy!

Vốn dĩ ban đầu Lâm Yên cũng rất may mắn, tuy rằng đoàn phim này toàn là bẫy rập, nhưng cô chỉ cùng Vệ Từ Phong và Bùi Nam Như diễn chung, nếu như không có bất ngờ gì xảy ra thì chắc cũng không chạm mặt với ai khác.

Lần đó chạm phải Hàn Dật Hiến cũng chỉ là tình cờ thôi...

Ai mà nghĩ được, ông trời không chơi thì thôi nhưng đã chơi là phải chơi một vở lớn ra trò như thế!

Đoàn phim vì để quay kịp tiến độ, phân ra hai nhóm A,B đồng thời quay phim. Lâm Yên ở nhóm B, những người còn lại thì ở nhóm A. Đoán chừng những người này đều đang quay phim kế bên cạnh, bởi vì muốn đi liên hoan nên mới cùng nhau ngồi xe của đoàn phim đi tới.

"Chuyện đó... Không... Không cần... Tôi tự đi là được rồi..." Trên mặt Lâm Yên đều là chữ từ chối.

Thẩm Triều Mộ thấy Lâm Yên nhìn chiếc xe như là nhìn rắn độc mãnh thú, không khỏi có chút buồn cười: "Cô chắc chắn chứ? Nơi này vắng vẻ lắm, gọi xe không được đâu. Nếu cô muốn đi bộ đến chỗ có xe, thì trời cũng tối hết rồi ~"

Lâm Yên theo phản xạ mà rũ mắt nhìn chân trái của mình, mày cau lại, tình trạng sức khỏe này của cô không nên di chuyển quá mức.

Hơn nữa, đoàn phim không thể nào sắp xếp riêng cho cô một chiếc xe được...

Thẩm Triều Mộ dường như biết cô đang lo lắng chuyện gì, mỉm cười và nói: "Nếu cô cứ tiếp tục đứng ở ngoài cửa xe thế này không chừng cũng bị người khác chụp thôi..."

Về mặt Lâm Yên lập tức căng thẳng, cuối cùng chỉ có thể căng da đầu, cắn răng mà leo lên xe!

Dù sao ngồi ở trong xe cũng không bị chụp được! Lại tiết kiệm được tiền!

Chiếc xe bảo mẫu này vô cùng xa hoa rộng rãi. Phía sau được lắp đặt sáu cái ghế ngồi, chia làm ba hàng, mỗi hàng hai cái và tất cả đều có chức năng massage tự động.

Nhân viên công tác đang ngồi trên ghế phụ, hàng thứ nhất là Vệ Từ Phong và Thẩm Triều Mộ đang ngồi, hàng thứ hai là Đường Gia Nghiệp và hàng thứ ba là Hàn Dật Hiến.

Trên xe còn dư lại hai chỗ là chỗ bên cạnh Đường Gia Nghiệp với Hàn Dật Hiến.

Vì thế, hiện tại Lâm Yên phải đối mặt với hai sự lựa chọn.

Cô muốn ngồi chỗ nào, bên cạnh Đường Gia Nghiệp hay là Hàn Dật Hiến?

Lâm Yên khom người, vẫn duy trì tư thế cất bước đi lên, nhất thời cảm thấy khó xử.

Vệ Từ Phong đang nhắm mắt dưỡng thần thoáng mở to mắt liếc nhìn Lâm Yên. Đường Gia Nghiệp đang ngồi ở hàng thứ hai, mở ra chiếc bàn nhỏ trên ghế và đặt một chồng bài thi của cấp ba, vui đầu cặm cụi viết, chắc là đang làm bài tập. Hàn Dật Hiến ngồi ở vị trí gần cửa sổ ở hàng cuối cùng đôi mắt nhìn cô vẫn âm trầm như mọi khi, mang theo một chút lạnh nhạt khó phát hiện.

Gần cô nhất là Thẩm Triều Mộ đang ngồi ở hàng thứ nhất cạnh cửa, chống cằm vẻ mặt như đang xem kịch vui, chớp chớp mắt: "Sao vậy? Cô bạn gái tin đồn, không chọn chỗ được à?"

Gương mặt Lâm Yên biến thành màu đen, con hàng này có thể đừng mở mồm ra là bạn gái tin đồn hay không?

Lâm Yên im lặng trợn mắt nhìn Thẩm Triều Mộ, cuối cùng lên xe, ngồi ở phía sau Thẩm Triều Mộ, cũng chính là ngồi bên cạnh của Đường Gia Nghiệp.

Thẩm Triều Mộ thấy thế mày chau lại, bộ dạng rất bất ngờ quay lại phía sau tìm Lâm Yên mở miệng nói: "OMG, tôi còn tưởng rằng... Cô sẽ ngồi ở hàng cuối cùng cơ."

Thẩm Triều Mộ một bên nói, một bên ý vị sâu xa nhìn thoáng qua Hàn Dật Hiến.

Lâm Yên nghe vậy, liếc mắt nhìn Thẩm Triều Mộ, gương mặt tràn đầy vẻ sống không còn gì luyến tiếc mà mở miệng: "Có gì khác nhau đâu? Chết ở chỗ nào mà chẳng là chết, còn chọn chỗ làm gì?"

Thẩm Triều Mộ: "..."

Đường Gia Nghiệp: "..."

Hàn Dật Hiền: "..."

Vệ Từ Phong: "..."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 314: Bạn trai tôi sẽ ghen

Edit: Nhan Tịch

Beta: Cá

"Chết ở trong tay fan hâm mộ của ai trong mấy người thì không phải là chết à, có khác gì nhau đâu..." Lâm Yên nhỏ giọng lầm bầm.

Thẩm Triều Mộ không nghĩ tới Lâm Yên sẽ trả lời như vậy, đầu tiên là sùng sốt, ngay lập tức cười ra tiếng, cảm thấy hứng thú nhìn cô gái trước mắt mắt: "Ha ha ha..."

Cô gái ngược mặt lên, tóc buộc đuôi ngựa, ăn mặc đơn giản, cũng không che dấu được khuôn mặt xinh đẹp. Nhất là đôi mắt linh động kia và khí chất sắc bén lười biếng tùy ý che giấu đi, hoàn toàn không giống như trong lời đồn, yếu đuối thích làm ra vẻ. Trái lại có thể hấp dẫn người khác chỉ trong một cái nháy mắt...

Vội lại Lâm Yên như thế này không chỉ trông khác với các bức ảnh trên mạng và video, mà dường như còn có một sự khác biệt rất xa về tính cách...

Thẩm Triều Mộ chống cằm, như con cáo già đánh giá cô gái trước mặt, chế nhạo nói: "Ái chà, tôi đột nhiên phát hiện, hôm nay cũng đông đủ ra phết! Còn thiếu Bùi Ảnh Đế nữa thì bạn trai trong tin đồn của cô ở đoàn phim cũng đầy đủ cả rồi!"

Nghe được lời này, khuôn mặt nhỏ của Lâm Yên hoàn toàn đen thui.

Lời này của anh ta, có vẻ rất tiếc nuối thì phải?

Quả thực là xem náo nhiệt thì không chê chuyện lớn mà...

Thẩm Triều Mộ cười tủm tỉm nói: "Thật ra cũng không sao, bốn người chúng tôi cũng đủ đánh một bàn mặt chược đấy!"

Lâm Yên: "... Anh câm miệng ngay đi!

Ánh mắt Lâm Yên như dao quét qua, lạnh lạnh mà mở miệng: "Làm sao so được với Thẩm tiên bối anh, scandal tình cảm cộng lại cũng đủ để triệu hoán một con Thần Long!"

Thẩm Triều Mộ bởi vì đẹp trai phóng khoáng, giọng nói ngọt ngào lại còn biết trêu ghẹo thả thính, vẫn luôn được đề cử thành tình nhân tốt nhất trong lòng fan hâm mộ.

Ngay cả khi sinh hoạt cá nhân hơi nhiều màu sắc, scandal bay đầy trời, thường xuyên đổi bạn gái, là hoa hoa công tử nổi tiếng trong giới giải trí, nữ nghệ sĩ qua lại cùng anh ta hết người này lại đến người khác.

Thẩm Triều Mộ vẻ như còn rất kiêu ngạo: "Quá khen quá khen! Trường Giang sóng sau đê sóng trước, sớm hay muộn gì tôi cũng sẽ bị cô Lâm đây đè chết trên bờ cát trắng thôi!"

"..." Đè cái ông nội anh!

Khỏe miệng Lâm Yên giật giật, kéo dây áo khoác lên để che một nửa khuôn mặt, lại nắm lấy vành mũ lưỡi trai đè thấp một chút, không thêm để ý Thẩm Triều Mộ nữa.

Thẩm Triều Mộ thấy thế, mở miệng nói: "Chiếc xe này có phim dán kính, bên ngoài nhìn không thấy bên trong đâu, không cần khăn trương như thế. Huống chi, tôi cũng không ngại thêm vài cái scandal nữa..."

Anh ta nợ hoa đào nhiều quen rồi, đương nhiên không ngại...

Nhưng mà, cô không giống vậy!

Lâm Yên im lặng nhìn Thẩm Triều Mộ, mặt không cảm xúc mà mở miệng nói: "Tôi đề ý, cảm ơn."

Lâm Yên nói xong, dừng một chút, vì không muốn để Thẩm Triều Mộ đoán mò nhiều lần, cô nói tiếp: "Bạn trai tôi sẽ ghen."

Rất hiếm khi Lâm Yên phát hiện, cuối cùng cô cũng bắt đầu ý thức được bản thân đã là người đã có bạn trai rồi.

Chủ yếu cũng là vì lần trước Bùi Duật Thành quá đáng sợ, cô không nhớ kỹ cũng không được.

Nghe được lời này, Hàn Dật Hiên ở hàng sau, lông mày chau lại không để gì thấy được, đôi mắt Vệ Từ Phong cũng hơi híp lại.

Thẩm Triều Mộ nhú mày: "Cô có bạn trai?"

Lâm Yên liếc nhìn anh ta: "Có vấn đề?"

Mặc dù cô không thể cho người khác biết thân phận bạn trai của cô được, nhưng mà cô cũng không định che dấu chuyện cô có bạn trai.

Thẩm Triều Mộ nghe vậy, vẻ mặt đầy khiếp sợ: "Không thể nào! Trong mấy người chúng tôi, vậy mà có một người là thật?"

Trán Lâm Yên lập tức nổi đầy gân xanh.

Cái năng lực phân tích này của anh ta là quái gì vậy? Cô có nói qua bạn trai của cô là một trong mấy người bọn họ bao giờ?

Nghe được Thẩm Triều Mộ nói, những người khác trong xe đều đưa mắt nhìn Lâm Yên, ngay cả Đường Gia Nghiệp đang làm bài tập cũng ngừng đầu lên.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 315: Xin cô hãy làm người tốt đi!

Edit: Nhan Tịch

Beta: Byun

Lâm Yên đang muốn mở miệng giải thích, Thẩm Triều Mộ đã bắt đầu đoán mò: "Chắc không phải là Vệ Từ Phong chứ? Trước tôi còn cảm thấy rất kỳ lạ, với tính cách của Vệ Từ Phong tại sao lại không đuổi cô ra khỏi đoàn làm phim, thì ra là bởi vì hai người có một..."

Không đợi Thẩm Triều Mộ sớm tối nói xong, khuôn mặt Vệ Từ Phong đã đen kịt ngắt lời anh ta: "Thẩm Triều Mộ, cậu muốn chết đúng không?"

Đối với nữ nghệ sĩ không có thực lực như Lâm Yên, chỉ có thể dựa vào lạng xê để nổi tiếng, là loại người mà anh ta khinh bỉ nhất.

Trong mắt anh ta, chỉ có cô gái giống như lão đại soái khí ngút trời, không phụ thuộc vào ai khác mới có sức hấp dẫn mê người nhất!

Anh ta cũng không nên bị loại phụ nữ như Lâm Yên làm bản!

Thẩm Triều Mộ cười như một con cáo: "Được rồi, thiếu chút nữa quên mất cậu đã đăng bài ghim lên đầu weibo! Và lại tôi còn nhớ rõ cậu đã lập lời thề phải vì nữ thần Yeva của cậu mà thủ thân như ngọc (*)."!

(*) Thủ thân như ngọc ý giữ mình thanh khiết, trong sạch.

Vệ Từ Phong hừ một tiếng.

Thẩm Triều Mộ nói xong, lại đánh ánh mắt dừng trên người Hàn Dật Hiên, tiếp tục đoán mò: "Đó là... Anh Hiên?"

Vừa dứt lời, vẻ mặt Hàn Dật Hiên lập tức cũng lạnh hơn vài phần, ánh mắt cực kỳ không vui mà nhìn Lâm Yên. Dường như đang cảnh cáo cô không được nói lung tung.

Thẩm Triều Mộ vừa nói xong lời đó liền lẩm nhẩm nói: "Nhưng mà, hình như không có khả năng lắm..."

Có ai mà không biết, Hàn Dật Hiên đã có chủ rồi.

Không đợi Thẩm Triều Mộ nói ra những lời này, ánh mắt Lâm Yên lướt qua khuôn mặt Hàn Dật Hiên, hờ hững nhàn nhạt nói: "Đương nhiên là không có khả năng, mắt tôi cũng đâu có mù!"

Lâm Yên vừa nói ra lời này, sắc mặt Hàn Dật Hiên lập tức trở nên có chút khó coi.

Vốn dĩ gã tưởng Lâm Yên nói thế là vì giống như trước kia, muốn tiếp tục dây dưa với gã, đi khắp nơi đều nói gã là bạn trai của cô. Nhưng gã không ngờ rằng lúc này cô lại trực tiếp phủ nhận và nói ra những lời như vậy.

Thẩm Triều Mộ hơi ngạc nhiên với câu trả lời không thêm giữ thể diện cho ai của Lâm Yên, anh ta còn tưởng rằng cô sẽ bám lấy Hàn Dật Hiên mới đúng..

Tiếp theo, không biết nghĩ tới chuyện gì, Thẩm Triều Mộ vẽ mặt kinh hãi mà nhìn về phía Đường Gia Nghiệp đang làm bài tập rồi sùng sốt nhìn Lâm Yên và nói: "Tiểu Gia Từ của chúng tôi còn chưa có trưởng thành nữa! Xin cô hãy làm người tốt đi!"

"Khụ khụ khụ..." Đường Gia Nghiệp trực tiếp ho khù khụ ra tiếng, khó khăn mà khoát khoát tay: "Không phải... Tôi... Tôi không phải....."

Lâm Yên siết chặt nắm tay, không nhìn được nữa mà trừng mắt nhìn qua: "Ai nói là cậu ta, anh mới nên làm người tốt ấy!"

Trong đầu tên này rốt cuộc đang suy nghĩ cái gì thế không biết!

"Thế nhưng cũng có phải tôi đâu, vậy thì là ai nhỉ?" Thẩm Triều Mộ càng nghĩ lại càng tò mò.

Lâm Yên trừng hấn một cái: "Tôi có nói là ai trong số mấy người à? Làm ơn đừng có suy diễn lung tung nữa Thẩm tiên bối à!"

...

Dọc đường đi, thiếu chút nữa Lâm Yên bị con hàng Thẩm Triều Mộ này làm cho tức chết.

Vất vả lắm mới đến được cửa khách sạn, Lâm Yên chạy như bay xuống xe.

Trong phòng bao, đám người Phùng An Hoa đã tới hết rồi.

Vừa nhìn thấy Phùng An Hoa, Lâm Yên lập tức bước tới: "Nhà sản xuất Phùng..."

"Ồi Lâm Yên, cô tới rồi à!" Thấy sắc mặt Lâm Yên không được tốt, Phùng An Hoa mở miệng hỏi: "Có chuyện gì à?"

Lâm Yên hít sâu một hơi: "Nhà sản xuất Phùng, xe bảo mẫu là ngài gọi đến?"

"Đúng vậy, không cần cảm ơn, đoàn làm phim chúng tôi vẫn luôn quan tâm diễn viên như thế!" Phùng An Hoa mở miệng cười.

Khóe miệng Lâm Yên giật giật: "Vậy ngài biết trên xe còn có những người khác không?"

"Hình như có Vệ thiếu trên đó, vậy thì sao?" Phùng An Hoa khó hiểu.

Lâm Yên: "Hàn Dật Hiên, Thẩm Triều Mộ, còn có Đường Gia Nghiệp cũng ở trên xe."

Phùng An Hoa: "Ây..."

- - -

Con hàng Vệ Từ Phong "thù thân như ngọc" vì Yeva mà lại đi si đắm Lâm Thư Nhã??? Và mặt hơi choáng luôn.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 316: Cố ý kiếm chuyện?

Edit: Nhan Tịch

Beta: Byun

Theo sau, Phùng An Hoa liền nhìn thấy Vệ Từ Phong, Hàn Dật Hiên, Thẩm Triều Mộ, cùng với Đường Gia Nghiệp ở phía sau Lâm Yên, lần lượt đi đến.

Phùng An Hoa nhìn chăm chăm vào bọn họ cùng lúc đi vào, tức khắc sùng sốt, sau một lúc lâu, yếu ớt mở miệng: "Ba người bọn họ tại sao cũng ở đó vậy?"

Lâm Yên nhú mi tâm thờ dài, nói: "Nhà sản xuất Phùng, là bởi vì hôm nay tôi đã kết thúc cảnh quay, không cần dùng nữa, cho nên ngài liền qua cầu rút

vấn sao?"

Phùng An Hoa vội ho nhẹ một tiếng: "Ha ha, Lâm Yên, coi cô kia, nói gì vậy. Đây chỉ là hiểu lầm hiểu lầm, tôi không biết bọn họ cũng ở trên chiếc xe đó, chắc không xảy ra chuyện gì chứ..."

Lâm Yên mới vừa trốn thoát từ một đám Tu La (*), đã hoàn toàn không muốn nói chuyện.

(*) Tu La là ác thần được thờ trong miếu, tín ngưỡng của Ấn Độ. - Bản edit được cập nhập nhanh nhất và hoàn thiện tại <https://my.w.tt/Bnb60FYma0> và <https://meowteam.home.blog/>

"May mắn là không xảy ra chuyện gì, nếu như bị paparazzi chụp được, tôi có thể bị fan của mấy nhà này cùng nhau đem đi tế sống luôn rồi!"

Bị anti fan đem đi tế sống là chuyện nhỏ, nếu như để Bùi Duật Thành biết, thì cô cũng đừng nghĩ có thể sống nữa...

Phùng An Hoa mở miệng trấn an nói: "Thật ra, bị chụp được cũng không sao, coi như là tuyên truyền giúp đoàn phim của chúng ta luôn! Scandal của cô có thể bù đắp được độ hot mà!"

Huống chi thế này thì chán chán sẽ bùng nổ thôi...

Lâm Yên nghe vậy mặt đen như đất nồi, nghiêm trọng hoài nghi chuyện này là do Phùng An Hoa cố ý làm, lại còn muốn làm một vở lớn nữa...

Hôm nay người của đoàn phim cũng đến rất đông đủ, từ đạo diễn, phó đạo diễn, biên kịch đến nhà làm phim, còn có một đám diễn viên chính trong bộ phim đều đến cùng nhau.

Hàn Dật Hiền tuy rằng chỉ là diễn viên trong vai khách mời, nhưng bởi vì gã chức cao vọng trọng, bối cảnh lại thâm sâu, cũng nhận được lời mời. Đồng thời lại ngồi ở vị trí đầu tiên bên cạnh của Bùi Nam Như.

Trước đó thân phận của Hàn Dật Hiền là Hàn đại thiếu gia cũng chưa công bố ra ngoài. Do vì lần nọ bị paparazzi phát hiện, mọi người mới biết được thì ra Hàn Dật Hiền lại là danh gia vọng tộc nổi tiếng ở Đế Đô Hàn đại thiếu gia, dấy lên không ít phong ba.

Thực ra ngay từ đầu Lâm Yên cũng không biết, thời điểm cô gặp gỡ Hàn Dật Hiền, gã ta chỉ là một tên sinh viên bình thường, sau một thời gian dài qua lại cô mới biết được gia thế của Hàn Dật Hiền.

Chẳng qua lúc ấy cô cũng không cảm thấy có chuyện gì. Rốt cuộc trong giới đua xe rất nhiều kẻ có tiền, với cấp bậc của cô khắp nơi đều có. Nếu người ta tùy tiện lấy một vật gì đó trong nhà đều là hàng tỉ gia sản. Bởi vì, trừ bỏ một số người có thiên phú bẩm sinh với đua xe, không có tiền căn bản không chơi nổi đua xe. Nếu chơi nổi đua xe, ít nhiều gì thân phận cũng không hề đơn giản.

Về sau, trong một lần Lâm Yên vô tình tiết lộ gia thế của Hàn Dật Hiền với Lâm Thư Nhã.

Có thể bắt đầu từ khi đó, tâm tư của Lâm Thư Nhã đối với Hàn Dật Hiền đã tồn tại...

Lâm Thư Nhã sớm đã biết bối cảnh của Hàn Dật Hiền, nhưng sau đó Lâm Yên lại nghe được Hàn Dật Hiền luôn miệng nói, chỉ có Lâm Thư Nhã mới yêu con người thật của gã, mà không phải nhìn trúng tiền của gã...

Trong cuộc phỏng vấn Lâm Thư Nhã đều tuyên bố khi cô ta nhìn thấy tin tức mới biết thân phận thật của Hàn Dật Hiền...

Lâm Yên tỏ vẻ ha ha.

Phùng An Hoa trấn an Lâm Yên có lẽ vài câu, rồi vội vàng đi chào hỏi Hoa Hồ Diệp.

Bùi Nam Như thấy Lâm Yên thuận lợi đến được đây, lúc này mới yên tâm. Đang muốn mở miệng nói chuyện thì di động anh lại reo lên, trên màn hình hiển thị "anh cả " nên anh vội vàng đẩy cửa ra ngoài nghe điện thoại.

Lâm Yên đang đứng một bên quét mắt nhìn chiếc bàn tròn, tìm một vị trí khó ai thấy để ngồi xuống.

Sau khi yên tâm ngồi xuống, Lâm Yên bỗng nhiên nhớ tới một vấn đề!

Thảm rồi, cô quên trả lời tin nhắn của Bùi Duật Thành rồi!

Lâm Yên vội vàng lấy điện thoại ra, click mở wechat, chăm chú nhìn tin nhắn cuối cùng của Bùi Duật Thành "Lâm tiểu thư, nhớ em thành bệnh", hai má không kiềm được lại có chút nóng lên.

- - -

Thôi thì đôi câu nam nữ kia ở với nhau cũng là bớt gây nguy hiểm cho xã hội.))

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 317: Nơi hẹn hò lý tưởng

Edit: TH

Beta: Cá

Ngoài cửa phòng bao.

Không biết phía đầu dây điện thoại bên kia nói gì, mặt Bùi Nam Như đầy vẻ ngoài ý muốn: "Cái gì... Muốn thấy ngay bây giờ sao? Ày... Chuyện này chỉ sợ không tiện lắm... Tuy nhiên cũng không có việc gì, không sao... Em sẽ nghĩ cách! Em sẽ chuẩn bị tốt!"

Sau khi cúp điện thoại, Bùi Nam Như lại gọi một cú điện thoại nữa gọi trợ lý của mình đến.

"Anh Như, anh gọi em ạ?"

"Cậu giúp tôi xem thử một chuyện..." Bùi Nam Như cân nhắc tìm từ sao cho được lý do phù hợp.

"Xem cái gì vậy anh Như?" Trợ lý nhỏ khó hiểu hỏi.

Bùi Nam Như ho nhẹ một tiếng: "Thử xem cái khách sạn này có thích hợp... Thích hợp để đơn độc gặp nhau, đồng thời bảo đảm không bị phóng viên phát hiện và tìm đến chụp ảnh!"

Trợ lý nhỏ không thể hiểu nổi: "Đơn độc gặp mặt? Ý anh là cần chỗ thích hợp để nói chuyện ấy ạ?"

Bùi Nam Như hết cách, chỉ có thể nói thẳng: "Nơi thích hợp để gặp riêng."

Tiểu trợ lý nghe vậy, một mặt hoảng sợ: "Tư... Gặp riêng tư ư!? Anh Như, anh hỏi chuyện này để làm cái gì?"

Chẳng lẽ anh Như nhà bọn họ định gặp riêng cô bé nhà ai?

Trợ lý nhỏ: "Là... là... Trong khách sạn này ư?"

Bùi Nam Như: "Ừm."

Về mặt trợ lý cầu xin: "Anh Như, anh đừng làm loạn mà, chẳng nhẽ anh đang hẹn hò với cô gái nào? Cho dù là anh có muốn riêng tư gặp ai thì cũng không cần gấp gấp như vậy chứ?"

Bùi Nam Như: "Cậu đi thu xếp là được, đừng hỏi nhiều."

Trợ lý muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn là không dám cãi lại, chỉ có thể dựa theo yêu cầu Bùi Nam Như đi làm.

Một lát sau, trợ lý cuối cùng cũng thở hồng hộc chạy về: "Nếu là phòng trong khách sạn này thì khả năng rất cao là bị chụp được, mà một khi bị vây xông thẳng vào phòng thì không có đường lui".

Em vừa tự đi xem thử thì thấy trên tầng mười ba có lối thoát hiểm khi bị cháy rất bí ẩn, có một căn phòng bỏ không chứa đồ, tuyệt đối sẽ không bị phát hiện đâu..."

Bùi Nam Như gật đầu: "Được rồi."

Nói xong, Bùi Nam Như lại gọi một cú điện thoại.

Nói chuyện điện thoại xong, Bùi Nam Như lại gửi một tin nhắn ngắn. Chờ sau khi xong xuôi hết, anh ta mới thở phào nhẹ nhõm, đẩy cửa rồi đi.

Cùng lúc đó, Lâm Yên đang trong phòng vắt hết óc suy nghĩ làm thế nào để trả lời Bùi Duật Thành thì bỗng đột nhiên nhìn thấy một tin nhắn ngắn.

Tin nhắn là Bùi Nam Như gửi đến, nội dung có chút kỳ quặc.

Bùi Nam Như: [Chị dâu cả, chị lên tầng mười ba tại ngay lối thoát hiểm bên cạnh phòng để đồ đi.]

Lâm Yên lạ lẫm nhìn cái tin này.

Bảo cô đến đó làm gì?

(Chương 307 đã được cập nhật trên wattpad của nhóm)

Vừa vặn lúc này Bùi Nam Như đẩy cửa về chỗ ngồi, Lâm Yên liền vô ý thức ngẩng đầu nhìn Bùi Nam Như với ánh mắt nghi hoặc.

Bùi Nam Như nhìn cô rồi hơi gật đầu, sau đó dùng ngón tay chỉ điện thoại, ra hiệu cô mau chóng tới đi.

Mặc dù yêu cầu của Bùi Nam Như thực sự rất kỳ quái nhưng Lâm Yên cũng không nghi ngờ gì anh ta.

Nếu Bùi Nam Như đã nói vậy, khẳng định là có chuyện gì mới đúng.

Thế là lúc này Lâm Yên bỗng đứng dậy, định ra ngoài phòng khách.

"Lâm Yên, cô đi đâu thế? Tiệc sắp bắt đầu rồi!" Khương Nhất Minh thuận miệng hỏi một câu.

"Tôi... Tôi đi toilet!" Lâm Yên trả lời qua loa một câu sau đó mau chóng rời đi.

Lâm Yên lo lắng Bùi Nam Như có chuyện quan trọng gì mà cô lại đến chậm, nên là tăng tốc chạy về chỗ mà anh ta đã chỉ.

Trong hành lang vắng tanh không có bất kỳ ai, chỉ có bước chân nhẹ nhàng của Lâm Yên.

Cuối cùng tìm thấy căn phòng đề biển "Phòng đề đồ", Lâm Yên đứng trước cửa ra vào, cô nháy mắt nhìn cái khung cửa sắt đã rỉ sét, càng thêm nghi ngờ.

Rốt cuộc Bùi Nam Như bảo mình qua nơi này làm gì?

Mặc dù là yêu cầu của idol nhưng... Cũng thật kì quái?

Nếu là gặp phải những người khác hẹn cô tới chỗ như thế này, cô đều cho rằng chắc chắn antifan muốn gọi cô đến phòng tối để mưu sát!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 318: Đến đây. . .

Edit: TH

Beta: Richi

Lâm Yên đứng trước cửa phòng đề đồ dụng cụ, khăn trương ướt nước bọt.

Trong đó sẽ không phải có một đồng anti lao ra chùm đầu úp sọt đánh cô đấy chứ?!

Không thể trách cô suy nghĩ lung tung, chủ yếu là do Bùi Nam Như đột nhiên bảo cô đến chỗ kì quái như vậy...

Lâm Yên lắc đầu, quên đi suy nghĩ vớ vẩn. Ban nãy ở trong phòng bao đã xác nhận ngay trước mặt Bùi Nam Như rồi, chắc chắn là anh ta có chuyện gì mới phải.

Nghĩ tới đây, Lâm Yên vội vàng đi vào phòng đề đồ, cô hơi vươn tay, thử thăm dò đẩy nhẹ cửa phòng ra.

Cánh cửa này bám đầy bụi bay mù mịt, phía ngoài cửa khóa cũng bị han gỉ, Lâm Yên nhẹ nhàng đẩy một khe cửa nhỏ, nhìn trông như cửa chỉ đang khép hờ.

Lâm Yên thấy thế, dùng lực thêm chút nữa, giây tiếp theo, "kẹt" một tiếng, cửa phòng đề đồ hoàn toàn bị đẩy ra hẳn.

Lâm Yên cất bước vào trong.

Chỉ thấy trong tối om, không bật đèn, ánh sáng mờ mờ từ khung cửa sổ nhỏ phía trên có thể nhìn thấy thoáng qua trong phòng toàn đồ chất đồng vô cùng bừa bộn, bụi cùng mạng nhện giăng đầy, xem ra là đã lâu rồi không ai sử dụng căn phòng này.

Lâm Yên đang suy nghĩ về ý của Bùi Nam Như là thế nào thì đúng lúc này, đột nhiên trong căn phòng tối tăm lại bùng lên ánh sáng đỏ rực.

Ánh sáng đó rực rỡ, lập lòe trong đêm tối.

Đội sau khi Lâm Yên thích ứng được tia sáng đỏ rực ấy thì cuối cùng cô cũng thấy rõ. Hoá ra là một chấm trên đầu mẫu thuốc đang cháy.

Dưới bóng đêm mờ mịt, có một bóng người cao ráo đang dựa nghiêng vào chiếc tủ cũ kĩ.

Gió đêm thổi tan mây mù dày đặc, vén màn mây để rơi những tia sáng rơi xuống ô cửa sổ khiến toàn bộ căn phòng theo đó cũng sáng lên mấy phần.

Chỉ thấy người nọ đang khoác trên người một chiếc áo măng tô rộng, đôi mắt hơi xa xăm, ngón tay vẫn còn đang kẹp điều thuốc. Tàn thuốc lẳng lẳng cháy dở, hiện lên một chấm nhỏ rực chập chồn trong đêm tối mịt mùng.

Dường như là nhận ra tiếng bước chân của Lâm Yên, người đàn ông đang hút thuốc lá nghiêng đầu nhìn về phía cô đang đứng.

Dưới hơi thở mang mùi thuốc lá nhàn nhạt, mặc dù Lâm Yên không thể thấy rõ khuôn mặt của người đàn ông nhưng vẫn có thể nhận ra anh là ai.

Bùi Duật Thành...

Trong bóng tối, đáy mắt của người đàn ông dường như còn sâu hơn cả màn đêm lúc này.

Trong phòng để đồ bị bỏ hoang rơi vào tĩnh lặng, nửa khuôn mặt của người đàn ông chìm vào đêm tối mịt mùng hoặc câu hồn đến nỗi khiến lòng người hoảng sợ.

Ngay lúc Lâm Yên còn đang kinh ngạc ngẩn người thì bên tai vang lên âm thanh trầm khàn: "Đến đây."

Gió đêm đã hoàn toàn xua tan những đám mây đen.

Cuối cùng Lâm Yên cũng hoàn toàn thấy rõ khuôn mặt của người đàn ông.

Trong bóng tối, sắc mặt của người đàn ông trông có chút mệt mỏi, trên người khoác tùy ý chiếc áo rộng, trông anh đầy vẻ phong trần. Ánh mắt anh lạnh nhạt hờ hững nhìn cô nhưng cũng đủ khiến cô nhen nhóm lửa, âm thanh khàn khàn ấy khiến cả người cô cứng lại.

Lâm Yên chớp mắt, vô thức bước từng bước một về phía người đàn ông, vừa đi vừa nói với vẻ hơi ngoài ý muốn, "Ày, Bùi tiên sinh? Đúng là anh à! Tự nhiên Bùi ảnh để bảo tôi tới đây, vừa mới đây tôi còn đang thắc mắc cuối cùng là có chuyện gì..."

Đồ đạc dưới chân Lâm Yên chất ngổn ngang, cô phải cẩn thận tránh những thứ này rồi mới đi tới phía Bùi Duật Thành phương đang đứng. Hiện giờ khoảng cách của cô với Bùi Duật Thành chỉ còn khoảng vài bước chân.

"Bùi tiên sinh, không phải tuần sau anh mới có thể về ư? Sao lại đột nhiên về nước vậy? Còn ở đây nữa..."

Còn chưa kịp dứt lời, một giây sau bên hông Lâm Yên đột nhiên bị ôm chặt lấy, tất cả những lời muốn nói đều nghẹn lại cổ họng.

Ánh mắt người đàn ông trước sau như một, lạnh đậm và lẳng lẳng nhìn cô gái trước mặt, không nhanh không chậm dụi tắt điều thuốc trong tay.

Không đợi nói Lâm Yên đi đến cạnh mình, cánh tay anh đã duỗi ra dùng sức kéo cô về, ôm vào lòng mình...

- - -

Eww lâu lắm rồi không vào watt, không biết các bạn đọc giả quên toiii chưa?:v

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 319: Nhớ em quá mức

Edit: Er

Beta: Dochan

Đội khi Lâm Yên kịp phản ứng thì đã bị kéo vào một lồng ngực lạnh lẽo.

Trong chốc lát, bao quanh cô ngập tràn hơi thở quen thuộc như lạc vào cánh rừng sâu hun hút xen lẫn với mùi thuốc lá nhàn nhạt...

Hẹn hò với nhau lâu như vậy, thậm chí hôn cũng hôn rồi, nhưng chưa bao giờ... Cô ở gần Bùi Duật Thành đến như vậy...

Vì Bùi Duật Thành thực sự không giống những người có cảm xúc mạnh liệt khác, cho dù lúc trêu chọc cô đều rất thành thạo và điều luyện, nhưng cái ôm

này lại tựa như để lộ ra một tia cảm xúc không ổn định nào đó trong anh.

Lâm Yên đồ ải đứng đó, vì đột nhiên bị ôm nên nên cứ hoàn toàn ngây ngốc tại chỗ.

Trong đầu cô vô thức hiện lên tin nhắn kia của Bùi Duật Thành...

Nhớ em đến bệnh...

Bùi Duật Thành đột nhiên trở về, thậm chí còn xuất hiện trong nhà kho chứa đồ này, chẳng lẽ là bởi vì...

Bởi vì nhớ cô, cho nên mới vội vàng trở về?!

Vì muốn nhìn thấy cô ngay lập tức, nhưng lại kiêng kỵ cô từng nói, không thể để người khác biết quan hệ của bọn họ, cho nên mới bảo Bùi Nam Như sắp xếp... Gặp mặt ở đây?

Trong nháy mắt, Lâm Yên có chút bị suy nghĩ của mình hù dọa.

Trong nhà kho chứa đồ vô cùng yên tĩnh, chỉ nghe thấy âm thanh hít thở của hai người.

Reng...

Reng...

Reng...

Lúc này, trong không gian yên tĩnh lại đột nhiên vang lên một âm thanh quen thuộc.

Lâm Yên vô thức nhìn vào đồng hồ của Bùi Duật Thành, căn cứ vào suy đoán của cô thì chiếc đồng hồ đeo tay này là một dụng cụ đo sức khỏe nào đó.

Hình như chỉ cần Bùi Duật Thành bị kích thích khiến trạng thái cơ thể vượt chỉ tiêu thì sẽ báo hiệu. Ày, cô lại kích thích chỗ nào của anh rồi?

Vừa thấy tiếng báo động vang lên, Lâm Yên lập tức khẩn trương: "Ày... Kêu rồi... Đồng hồ lại kêu rồi... Phải tới bệnh viện..."

Lâm Yên định thoát ra nhưng lập tức lại bị kéo trở về.

"Không có việc gì, sẽ ổn ngay thôi." Người đàn ông mở miệng nói.

Lâm Yên: "..."

Làm sao lại biết không có việc gì?

Trước đó Bùi Vũ Đường có nói với cô là bệnh tình của anh rất nghiêm trọng đấy!

Lâm Yên vô cùng gấp gáp: "Sao lại không có việc gì chứ, tam thiếu đã nói cho tôi về tình trạng sức khỏe của anh rồi, nói là anh không thể bị kích thích. Có phải lần xuất ngoại này khiến anh rất mệt không?"

Bùi Duật Thành nghe thấy giọng đầy lo lắng của Lâm Yên thì chậm rãi mở đôi mắt đang khép hờ, đáy mắt hiện ra ý cười, gật đầu nói: "Ừm"

Cô biết ngay mà!

Lâm Yên đang muốn nói gì đó thì một giây sau, Bùi Duật Thành lại tiếp tục nói: "Nhớ em quá mức."

Lâm Yên: "..."

Gửi tin nhắn và Bùi Duật Thành tự mình nói là hai cảm giác hoàn toàn khác nhau.

Gửi tin nhắn thì cô có thể chịu được, nhưng là bây giờ...

Cô có chút kích thích quá mức...

Cho nên thật sự là anh vì quá nhớ cô nên mới không tiếc bảo Bùi Nam Như sắp xếp cho một nơi bụi bặm như thế này để gặp cô sao?

Nghĩ tới đây, Lâm Yên có chút nói không nên lời.

Trước khi đại não bị kích thích đến rối loạn, Lâm Yên tranh thủ chuyển chủ đề: "Chuyện đó... Là chuyện... Chưa kịp nói cho anh biết, chuyện của mẹ tôi, ông ngoại, còn có chú Tà đã được giải quyết, cảm ơn anh."

Bùi Duật Thành mở miệng: "Lâm tiểu thư không cần phải khách khí, chuyện đó vốn dĩ là tôi gây ra."

"Dù sao cũng không phải anh làm... Trước đó là tôi hiểu lầm... Thật xin lỗi..."

Lâm Yên tiếp tục nói: "Dù sao dùng quyền thế của anh thì có vô số cách để ép buộc tôi. Những chuyện kia cũng vì câu nói kia của anh cho nên lúc ấy dưới sự kích động, tôi mới vô thức hiểu lầm anh, nhưng không ngờ..."

Cuối cùng Bùi Duật Thành cũng buông Lâm Yên ra rồi lại khôi phục trạng thái thản nhiên như gió nhẹ mây bay: "Muốn biết vì sao không?"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 320: Không nữa rồi xa

Edit: Er

Beta: Byun

Lâm Yên vô thức gật đầu.

Thái độ và hành động của Bùi Duật Thành nhiều khi đều rất mâu thuẫn với nhau khiến cô hoàn toàn không thể lường được.

Sau khi nhìn thấy con người thật của Bùi Duật Thành, cô hoàn toàn chắc chắn rằng Bùi Duật Thành thật sự sẽ làm loại chuyện này, cho nên cô không hiểu vì sao Bùi Duật Thành lại không làm như vậy.

"Thực sự... Không nghĩ ra..." Lâm Yên thẳng thắn nói.

Trong bóng đêm, người đàn ông mặc bộ quần áo màu đen lẳng lặng nhìn cô sau đó mở miệng nói: "Không nữa rồi xa."

Bởi vì, không nữa rồi xa...

Lâm Yên: "..."

Bùi Duật Thành vừa dứt lời, trái tim Lâm Yên lập tức như bị cái gì đó đập vào, cảm giác tê dại từ tim nhanh chóng lan tràn toàn bộ cơ thể.

Tạo nghiệp rồi...

Cô chỉ tùy tiện tìm đề tài, vốn nghĩ để hóa giải kích thích một chút, nhưng sao cuối cùng lại càng kích thích hơn vậy chứ?

Lúc này Lâm Yên hoàn toàn ngón ngang. Haizz, rốt cuộc thái độ của Bùi Duật Thành đối với cô là như thế nào?

Thực sự giống... Sương mù, vừa giống mưa cũng vừa giống gió... Hoàn toàn không thể nhìn thấu...

Lâm Yên lúng túng gãi gãi đầu, không biết nên đáp lại thế nào, lẩm bẩm nói: "Chuyện đó... Nơi này... Là ảnh đế Bùi tìm sao?"

Bùi Duật Thành: "Ừm"

Lâm Yên: "Khụ, quả thật rất an toàn..."

Cũng may mà Bùi Nam Như, đường đường là một ảnh đế mà lại phải tìm chỗ kín đáo để cho hai người họ có thể gặp nhau riêng tư.

Chẳng qua cũng là yêu cầu của Bùi Duật Thành nên Bùi Nam Như mới có thể cố ý làm vậy.

Sắc mặt Lâm Yên phức tạp nhìn Bùi Duật Thành trước mặt.

Rõ ràng là trước đây không lâu còn hận không thể kiểm soát tất cả mọi thứ liên quan tới cô, vậy mà hiện tại lại quan tâm và phối hợp với cô như vậy...

"Hình như anh trở về sớm hơn vài ngày, chuyện bên kia đã xử lý xong hết rồi sao?" Lâm Yên thuận miệng hỏi.

"Chỉ còn một chút công việc, không cần tôi tự có mặt." Bùi Duật Thành mở miệng.

Lâm Yên: "Hả... Đúng rồi, hôm nay em cũng xong việc rồi."

Bùi Duật Thành: "Ừm, tôi biết."

Hà? Biết rồi sao? Chắc là Bùi Nam Như nói cho anh ấy biết...

Trong nhà kho cũ nát này, hai người nói chuyện câu được câu không.

Lâm Yên nhìn người trước mắt, cho dù ở một nơi tồi tàn như vậy thì người đàn ông này vẫn luôn giống thần tiên hạ phàm, thật sự có một cảm giác rất không chân thật.

Trước đó vốn dĩ cô đang chuẩn bị chờ đến lúc gặp mặt thì sẽ cố gắng thử giải thích rõ ràng với Bùi Duật Thành một lần nữa.

Nhưng mà lần trước nói chuyện với Bùi Vũ Đường, biết được tình trạng sức khỏe của Bùi Duật Thành trạng nên cô đã hoàn toàn bỏ ý nghĩ này.

Huống hồ...

Lâm Yên nhìn đồng hồ trên cổ tay của Bùi Duật Thành.

Đồng hồ kia vẫn đang kêu "Reng reng reng", mặc dù tần suất kêu hình như là đang có xu hướng giảm dần, nhưng chỉ là dứt quãng thôi chứ không hề dừng lại, cho nên làm sao Lâm Yên dám mở miệng nữa chứ.

Lâm Yên ho nhẹ một tiếng, giả bộ lơ đãng nói chuyện phiếm: "Đúng rồi gần đây tôi có một cô bạn thân, cô ấy khiến tôi cảm thấy rất phiền muộn, luôn tâm sự với tôi rằng sợ dĩ cô ấy hẹn hò với bạn trai không phải là bởi vì thích hẳn, mà là vì chút nguyên nhân đặc biệt nên mới diễn trò giả vờ. Hiện tại cô ấy đang vô cùng xoắn xýt, rốt cuộc có nên nói cho bạn trai cho bạn trai cô ấy chuyện này không.."

Bùi Duật Thành lẳng lặng nghe cô gái nói, vẻ mặt kín như bưng, hoàn toàn không nhìn ra đang suy nghĩ gì.

"Bùi tiên sinh, anh nghĩ thế nào về chuyện này?" Lâm Yên cẩn thận hỏi.

Lâm Yên vừa dứt lời, trong lúc nhất thời, hai người đều không nói gì, căn phòng nhỏ hẹp lại hoàn toàn yên tĩnh.

Không biết qua bao lâu, âm thanh trầm thấp của người đàn ông vang lên bên tai: "Đoạn tình cảm chóng vánh và ở bên nhau cả đời khác nhau ở chỗ, tình cảm chóng vánh có lẽ lâu hơn một chút."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 321: Đùa giả làm thật

Edit: Kali

Beta: Dochan

Lâm Yên nghe vậy, lập đi lập lại nghiên cứu một chút câu nói này.

Đây là một câu danh ngôn của Wilde (*)...

(*) Oscar Wilde, tên đầy đủ là Oscar Fingal O'Flahertie Wills Wilde, là một nhà văn nổi tiếng của Ireland. Câu của Bùi Duật Thành vừa nói là danh ngôn của nhà văn này. Đây đủ được viết bằng tiếng Anh và dịch như sau:

Luôn luôn! Đó là một từ đáng sợ. Nó khiến tôi run lên khi nghe thấy nó. Phụ nữ thích dùng nó. Họ làm hỏng mọi cuộc tình lãng mạn khi cố gắng biến cuộc tình thành vĩnh cửu. Nó cũng là một từ vô nghĩa nữa. Sự khác biệt duy nhất giữa đoạn tình chóng vánh và đam mê suốt đời là đoạn tình chóng vánh tồn tại dài hơn chút xíu.

Always! That is a dreadful word. It makes me shudder when I hear it. Women are so fond of using it. They spoil every romance by trying to make it last forever. It is a meaningless word, too. The only difference between a caprice and a life-long passion is that the caprice lasts a little longer.

(Bản edit được cập nhật và hoàn thiện mỗi ngày trên <https://my.w.tt/Bnb60FYma0> và <https://meowteam.home.blog>)

"Hà, có ý gì?" Lâm Yên nghe không hiểu.

Đáy mắt của Bùi Duật Thành như phản chiếu màn đêm, anh nói: "Nếu như là lừa gạt tôi thì hãy lừa gạt suốt cả cuộc đời đi."

Bùi Duật Thành dùng ngòi thứ nhất như tự nói với chính mình...

Lâm Yên không hiểu sao lại có cảm giác bị nhìn thấu suy nghĩ nên không tránh khỏi có chút giật mình.

Đồng thời cô cũng hiểu rõ ý của Bùi Duật Thành. Cái được gọi là đoạn tình chóng vánh, nếu là đoạn tình chóng vánh cả đời thì làm sao có thể phân biệt được nữa... Vậy điều đó với tình cảm suốt đời không thay đổi có khác gì nhau đâu?

Cho nên dù biết rõ là lừa gạt, chẳng lẽ anh cũng không thèm để ý sao?

Điều này hẳn người kia phải yêu đối phương đến mức như thế nào mới có thể chịu được loại chuyện như thế này?

Nghĩ như vậy, trong lòng Lâm Yên nhất thời có chút hồi hộp.

Mịa nó!

Bùi Duật Thành yêu cô sao?

Sợ là cô điên rồi thì có!

"A... Ha ha... Chuyện này..." Lâm Yên gượng cười, lập tức vội vàng phủi sạch quan hệ: "Chuyện đó áy à, là chuyện của cô bạn thân tôi thôi mà, không liên quan gì tới tôi, đương nhiên tôi không thể nào làm ra chuyện như vậy được."

Lần trước nói chia tay, thực ra cũng là bởi vì scandal của tôi với ai bị lộ ra ngoài, tôi lo có một ngày anh cũng sẽ bị tôi làm liên lụy đến cho nên tôi mới nhất thời xúc động, chịu đựng cắn răng mà nói chia tay..."

Bùi Duật Thành cười như không cười nhìn vẻ mặt bối rối, giải thích mau lẹ của cô gái trước mắt, nhàn nhạt nói: "Thực ra, đoạn tình chóng vánh cũng có thể từ một nguyên nhân nữa."

"Nguyên nhân gì?" Lâm Yên đầu tiên là sững sờ, sau đó lập tức nhìn chằm chằm Bùi Duật Thành hỏi.

Lâm Yên rất tò mò, còn có thể là vì cái gì? Vì cái gì cơ chứ?!

Bùi Duật Thành nhìn cô: "Đùa giả làm thật."

Lâm Yên: "Ày..."

Lâm Yên ngơ ngẩn, một giây sau trái tim lập tức kinh hoàng. Đùa giả làm thật...?

Mịa nó, làm sao cô đột nhiên có lòng tốt giả dối như vậy?

Bình tĩnh! Bình tĩnh!

Vừa rồi nói nhiều như vậy, chẳng qua là đang nói thử một giả thiết. Là giả thiết thôi mà!

Lâm Yên vỗ mặt, để cho mình bình tĩnh lại, ho nhẹ một tiếng rồi mở miệng nói: "Thực ra thì lúc nói chia tay, một phần là vì tiếng tăm của tôi rất xấu sợ sẽ ảnh hưởng đến anh, một phần cũng là bởi vì..."

Bùi Duật Thành cũng không cắt ngang, kiên nhẫn nghe cô nói.

Lâm Yên tiếp tục mở miệng: "Bởi vì Bùi tiền sinh từ lúc mới bắt đầu, thái độ đối với tôi, cũng quá không chân thật!"

"Không chân thực..." Bùi Duật Thành lẩm bẩm.

Lâm Yên gật đầu: "Đúng thế... Bởi vì lần đầu tiên gặp anh, anh vẫn luôn ôn hòa và lễ độ, bình tĩnh biết kìm chế. Cho dù là lần trước tức giận nhưng sau khi hết tức giận, rất nhanh đã khôi phục lại thái độ như bình thường. Mặc dù kinh nghiệm yêu đương của tôi không nhiều, nhưng tôi cảm thấy, giống như... Không phải trạng thái yêu đương gì cho lắm..."

Đã mở lời được, Lâm Yên dứt khoát nói ra tất cả lo nghĩ của mình: "Cho nên là, tôi vẫn luôn cho rằng chẳng qua anh chỉ là xuất phát từ nhảm chán, tùy tiện vui đùa với tôi một chút thôi..."

Nghe đến đó, Bùi Duật Thành cuối cùng hơi nâng mắt lên nhìn cô rồi lẩm bầm bầm nói: "Bình tĩnh biết kìm chế..."

Lâm Yên gật đầu: "Đúng vậy..."

Sắc mặt của anh xạm đi một chút: "Xem ra, hình như Lâm tiểu thư có chút hiểu lầm với tôi."

"Hiểu lầm..." Lâm Yên nghi ngờ nháy mắt.

Dưới ánh mắt nghi ngờ và mơ màng của cô, cánh tay đeo đồng hồ màu bạc của Bùi Duật Thành đột nhiên chậm rãi giơ lên, sau đó ngón tay thon dài chậm rãi cầm bàn tay nhỏ của cô lên, từng chút một đan mười ngón tay của cô vào...

Chương 322: Bình tĩnh biết kiềm chế? Không còn nữa!

Edit: Kali

Beta: Kim Đào

Buổi tiệc của đoàn làm phim tổ chức trong phòng khách.

Chuẩn bị khai tiệc rồi mà Lâm Yên vẫn chưa quay về.

Trên bàn, Trương Tư Phi và mấy vị nữ diễn viên khác đã bắt đầu xì xầm to nhỏ.

"Làm sao lại thiếu mất một người?"

"Hình như là Lâm Yên!"

"Chỉ là một vai nữ phụ số bốn, vậy mà cũng thật kiêu ngạo để cho nhiều người như vậy đợi một mình cô ta?"

Phùng An Hoa nghe xong, cũng lộ vẻ không vui: "Đúng rồi, Lâm Yên đâu? Vừa mới còn thấy cô ấy ở chỗ này mà, làm sao đột nhiên không thấy đâu nữa?"

Bùi Nam Như ôn hòa mở miệng: "Vừa rồi tôi thấy cô ấy đi rửa tay, cô ấy sẽ đến sau, đều là người một nhà cả thì không cần quá câu nệ tiểu tiết, chúng ta khai tiệc trước đi."

Nghe Bùi Nam Như nói vậy, những người khác mới im lặng.

Sao lại cảm thấy Bùi Nam Như rất quan tâm Lâm Yên nhỉ?

Nhưng mà Bùi Nam Như đối đãi với ai cũng rất tốt, nên mọi người cũng không suy nghĩ nhiều nữa...

Chỉ có Thẩm Triều Mộ là sờ cảm, không khỏi đánh giá Bùi Nam Như thêm vài lần.

Thế nào chung quy vẫn cảm thấy giữa Bùi Nam Như và Lâm Yên... Có gì đó không bình thường?

Bùi Nam Như nói xong, lấy điện thoại ra rồi gửi cho Bùi Duật Thành một tin nhắn ngắn, nhưng mà chờ nửa ngày vẫn chưa được trả lời.

Thế là anh chỉ có thể gọi cho Lâm Yên một cú điện thoại, muốn nhắc nhở Lâm Yên về thời gian.

Nhưng mà điện thoại của Lâm Yên cũng tắt máy...

Bùi Nam Như nhìn chăm chăm điện thoại, sau đó có chút đau đầu.

Trường hợp hôm nay, Lâm Yên không thích hợp đến trễ quá lâu, mà lại cũng dễ dàng khiến người hoài nghi.

...

Cùng lúc đó, trong phòng để đồ tối om.

Lâm Yên chỉ cảm thấy lòng bàn tay bị nắm chặt một hồi đã trở lên nóng bỏng, mà lúc này ánh mắt của anh nhìn cô chăm chú đến bùng cả nhiệt độ, làm cô càng không dám đối mặt.

Một giây sau, một bàn tay khác của Bùi Duật Thành nhẹ nhàng đặt sau gáy của cô, kéo cô lại gần đến nỗi có thể nghe được tiếng thở của nhau.

Một nụ hôn thăm dò cực nhẹ rơi lên trán của cô.

Sau đó chậm rãi từ từ rơi trên môi của cô...

Ngay lập tức Lâm Yên trừng to mắt: "..."

Đang lúc hoảng hốt lo sợ thì đúng lúc này, Bùi Duật Thành chậm rãi cầm tay của cô đặt lên vị trí trái tim ở ngực trái của mình.

Lúc ngón tay đặt lên trên trái tim của Bùi Duật Thành, trong nháy mắt Lâm Yên giống như hoàn toàn ngây ngốc tại chỗ...

Mỗi khi bị Bùi Duật Thành trêu chọc, đầu óc của cô hoàn toàn trống rỗng, cảm xúc hỗn loạn, nhịp tim đập nhanh đến mức đựng chết vô số con nai con. Mà mỗi lần như vậy Bùi Duật Thành đều hết sức lãnh đạm như thường, bình tĩnh biết tiết chế giống như là một người ngoài cuộc.

Cho nên cũng không thể trách Lâm Yên luôn luôn có ý nghĩ như vậy, cảm thấy Bùi Duật Thành chỉ đang vui đùa một chút thôi.

Nhưng mà vào lúc này, nhờ động tác của Bùi Duật Thành mà Lâm Yên cảm nhận vô cùng rõ, dưới lòng bàn tay của cô, trái tim của anh cũng đang đập kịch liệt như vậy...

Từng giây từng phút như đánh trống vào lòng bàn tay của cô...

Mà lòng bàn tay lạnh lẽo của anh cũng càng ngày càng nóng lên...

Chuyện này... Tuyệt đối không thể nào là biểu hiện đang bình tĩnh được...

Một chuyện gần như không thể nào xảy ra đột ngột xuất hiện trong đầu của Lâm Yên...

"Lâm tiểu thư..."

Anh nhanh chóng rời khỏi môi của cô, những ngón tay vẫn đặt tay của cô ở trước ngực của mình, thanh âm khàn khàn mà đầy từ tính. Anh thờ dãi xen lẫn vài phần bất đắc dĩ vang lên bên tai cô: "Em rút cuộc đã hiểu làm gì về tôi mới cho tôi đứng trước mặt em bình tĩnh... Tự kiểm chế?"

"..." Lâm Yên cảm thấy lúc này mình y như một toa đầu tàu xe lửa đã nhanh chóng trật khỏi đường ray tự bao giờ rồi.

Mặc dù vừa rồi chẳng qua là ngắn ngủi vài giây đồng hồ, thế nhưng cảm giác như nhịp tim của Bùi Duật Thành vẫn còn ở trong lòng bàn tay cô chân thật đến như vậy.

Thật hay giả vậy...

Vậy mà... Vậy mà... Bùi Duật Thành

Thật sự bị mù sao?!

- ---

- Hỏi: Nghe đâu có ai đó vừa edit vừa xấu hổ... Các bạn có thấy xấu hổ không?

- Đáp: Khôngggg, muốn nóng bỏng hơn, muốn nhiều thịt hơn nữa T^T

Hôm nay Meow xin được tạm dừng tại đây nhé.

Vẫn là câu nói cũ, Meow xin chân thành cảm ơn các tình yêu đã luôn đồng hành và ủng hộ Meow trong suốt thời gian qua. Tuy rằng dạo gần đây lịch up chương của chúng mình có chút thất thường, thi thoảng vẫn còn xảy ra lỗi và nhiều khi còn chậm dl ảnh hưởng đến quá trình đọc của các bạn đọc giả, nhưng Meow xin cam đoan sẽ sớm khắc phục những khuyết điểm này, đem đến cho các tình yêu những bản edit hoàn thiện và nhanh nhất một cách có thể.

Meow hi vọng các tình yêu sẽ luôn sát cánh bên team, mạnh dạn bày tỏ quan điểm cá nhân về những thiếu sót của Meow để Meow khắc phục và hoàn thiện, chứ đừng bắt được lỗi mà không nói với Meow rồi đi nói xấu Meow với các nhà khác nha:V Buồn lắm đó:v

Ngủ ngon, các tình yêu <3

Thân ái,

Meow_team

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 323: Sao bảo chuyên tâm làm việc cơ mà?

Edit: Er

Beta: Byun

Cảm giác được trái tim kia đập mạnh dưới lòng bàn tay với tốc độ cao mà kinh ngạc, khác xa với người đàn ông ngày thường luôn bình tĩnh kia...

Lâm Yên ngơ ngác đứng tại chỗ, chưa tỉnh hồn lại...

Lúc này đầu óc của cô giống như nhồi bột bị nhào vào, vô cùng hỗn loạn.

Vốn là âm thanh cảnh báo vẫn luôn kêu dứt quãng, nhưng không biết đã dừng lại từ lúc nào.

Cốc cốc cốc...

Ngay lúc này, tiếng gõ cửa nhẹ nhàng đột nhiên vang lên đằng sau lưng.

Lâm Yên giật nảy mình, mặt đầy cảnh giác quay người lại nhìn cánh cửa.

Xong rồi!

Sao lại có người đến chỗ kín đáo như vậy chứ?

Lâm Yên đang hoảng sợ thì lúc này âm thanh quen thuộc từ ngoài cửa truyền vào: "Anh, chị dâu cả..."

"Bùi ảnh đế?"

Lâm Yên nghe thấy âm thanh của Bùi Nam Như mới thờ phào nhẹ nhõm, vội vàng vươn tay mở cửa phòng chứa đồ ra.

"Ảnh đế Bùi, sao anh lại tới đây?" Lâm Yên hỏi.

Bùi Nam Như nhìn Lâm Yên một chút, sau đó lại nhìn anh cả của mình một chút.

Lúc này, hai người vẫn còn đang nắm tay nhau...

Bùi Nam Như nhìn lướt qua anh cả của mình đang vô cùng lạnh lẽo, trên mặt đầy vẻ khó xử.

Anh ta cũng không muốn ngay lúc này lại tới đây quấy rầy hai người họ đâu, nhưng "đừng ảnh hưởng đến công việc của Lâm Yên" chính là mệnh lệnh của anh cả mà!

Bùi Nam Như chỉ có thể cố gắng chống đỡ nói rõ lý do: "Chị dâu cả, tiệc cơm đã bắt đầu. Cô đi lâu quá sẽ không tốt lắm, hơn nữa cùng rất dễ bị phát hiện. Vừa rồi tôi gọi điện thoại cho hai người, kết quả lại không ai nghe máy, tôi lại không yên lòng cử người khác tới nên chỉ có thể tự mình tới đây thông báo cho cô..."

Lâm Yên nghe vậy thì vô thức nhìn điện thoại của mình, lúc này mới phát hiện điện thoại của cô đã hết pin.

Bùi Nam Như nói xong, thực sự Lâm Yên vô cùng cảm động.

Đây là ông em chồng tuyệt vời của thế kỉ rồi!

Tri kỷ quá đi!

Idol của cô quả thật là thiên sứ hạ phàm mà!

"Thật ngại quá, thật ngại quá, tôi về ngay lập tức đây..." Lâm Yên vội vàng nói, sau đó quay đầu sang nhìn Bùi Duật Thành nói: "Bùi tiên sinh, tôi đi trước đây..."

Thật sự là tạo nghiệp mà, cô đang êm đẹp nói chuyện yêu đương, sao lại giống như một tên ăn trộm vậy chứ?

Nhất quả đất hơn đó là vậy mà còn dễ phiền idol đỉnh nhất giới giải trí trợ giúp cho cô...

Cũng may mà Bùi Nam Như đột nhiên xuất hiện nên đã đánh bay sự xấu hổ của cô.

Lâm Yên nói với Bùi Duật Thành một tiếng sau đó lập tức chuẩn bị rời đi.

Kết quả, cô vừa mới đi một bước thì cảm thấy cả người đột nhiên không cử động được.

Một giây sau, cô cúi đầu xuống, lúc này mới phát hiện ra tay của mình vẫn đang bị Bùi Duật Thành nắm trong lòng bàn tay, từ đầu đến cuối không hề buông ra.

"Ày..." Cơ thể Lâm Yên cứng ngắc, quay đầu nhìn phía bên cạnh người đàn ông.

Khuôn mặt anh ẩn giấu trong bóng tối, chỉ là mặc dù không thấy rõ biểu cảm nhưng Lâm Yên có thể cảm giác được lúc này áp suất trên người anh vô cùng thấp.

Vừa rồi khó khăn lắm âm thanh của đồng hồ trên tay anh mới dừng lại, bây giờ lại bắt đầu điên cuồng kêu "Reng reng".

Lâm Yên: "..."

Bùi Nam Như: "..."

Bùi Nam Như ho nhẹ một tiếng, vô cùng sáng suốt lựa chọn đi ra ngoài.

Rõ ràng là quang minh chính đại yêu đương nhưng Bùi Duật Thành lại phải lén lút gặp mặt, bây giờ mới gặp mặt không bao lâu mà cô lại muốn đi.

Lâm Yên nhìn người đàn ông đang vô cùng mệt mỏi đứng trong căn phòng chật hẹp và âm u như thế này, trái tim không hiểu sao lại mềm nhũn ra...

"Nếu không thì... Tôi tìm một lý do, không đi nữa?"

Lâm Yên vừa nói xong câu đó thì lập tức khóc ròng, phi nhò chính mình.

Sao bảo bỏ qua sắc đẹp, chuyên tâm làm việc cơ mà?

Hàng về rồi, mại zô, mại zô.....

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 324: Biện pháp để gặp nhau một cách quang minh chính đại

Edit: Er

Beta: Byun

Bùi Duật Thành nhìn cô gái đang ảo não với vẻ mặt bất đắc dĩ, gờ tay đang nắm tay cô gái lên, đặt nhẹ lên đầu cô rồi xoa xoa; "Không cần."

"Nhưng anh..." Lâm Yên nhìn chăm chăm đồng hồ của Bùi Duật Thành.

Nhưng cái cái đồ chơi này vẫn đang kêu đó...

Dựa theo việc vừa rồi trái tim Bùi Duật Thành đập mạnh sau đó tiếng kêu của đồng hồ dừng lại, cô không thể không thừa nhận một việc, chính là hình như cô đúng là có thể làm ảnh hưởng đến cảm xúc của Bùi Duật Thành...

"Không sao, sẽ ổn ngay thôi." Bùi Duật Thành mở miệng.

Đại khái là vài giây đồng hồ trôi qua, đồng hồ trên cổ tay của Bùi Duật Thành cuối cùng cũng ngừng kêu.

Tất cả những cảm xúc xao động kia, dường như là bị anh cưỡng ép đè xuống...

Lâm Yên thấy Bùi Duật Thành quan tâm cô như thế thì khó tránh khỏi càng thêm áy náy và tự trách: "Thật xin lỗi. Chúng ta rõ ràng là đang hẹn hò, nhưng lại vì lý do cá nhân của tôi mà khiến anh phải luôn phải lén lút gặp mặt..."

Đáy mắt Bùi Duật Thành lóe lên một vệt sáng, nhẹ mở miệng cười nói: "Cũng không phải là không có biện pháp để gặp nhau một cách quang minh chính đại."

Lâm Yên: "Há? Cách gì thế?"

Bùi Duật Thành không trả lời, nhìn phía sau cô rồi nói: "Đi thôi."

"Hả..." Lúc này Lâm Yên mới gật gật đầu, đẩy cửa đi ra ngoài.

Bùi Nam Như vẫn đang đứng cách cửa ra vào không xa chông coi, đại khái là sợ nếu có người tới thì sẽ lập tức thông báo cho bọn họ.

"Bùi ảnh đế, làm phiền ngài rồi!" Lâm Yên liên tục cảm kích.

"Chị dâu cả đừng khách sáo, đây là việc của tôi." Bùi Nam Như mở miệng cười.

Bùi Nam Như vừa đi vừa nhìn Lâm Yên đánh giá vài lần, thăm dò mở miệng nói: "Chị dâu cả, cô và anh tôi quan hệ thật rất tốt, anh của tôi vừa về đến nơi là vội vã chạy đi gặp cô rồi! Trước kia chưa từng có ai khiến anh ấy muốn gặp đến vậy!"

"Khụ, thế sao..." Lâm Yên thẹn thùng đỏ mặt.

"Đúng rồi, còn nữa, lần trước do tên cấp dưới kia tự tiện chủ trương, anh của tôi đã trừng phạt cô ta rồi. Mong cô đừng để bụng, về sau chắc chắn sẽ không xảy ra chuyện như vậy nữa." Bùi Nam Như mở miệng nói.

Hiện tại, anh cả khó khăn lắm mới quay lại với Lâm Yên được, anh sợ Lâm Yên sẽ vì chuyện gì rồi lại muốn chia tay.

Lâm Yên nghe vậy thì đôi mắt híp lại nói: "À, người phụ nữ đó... Có phải cô ta thích anh cả của anh không?"

Bùi Nam Như nghe vậy thì giật nảy mình: "Khụ khụ khụ... Sao có thể... Không phải đâu.."

"Thế sao?"

Rõ ràng ánh mắt cô ta nhìn Bùi Duật Thành vô cùng nóng bỏng mà, gần như là không che dấu chút nào.

"Tất nhiên rồi, bọn họ chỉ là quan hệ chủ nhân và tay sai mà thôi." Bùi Nam Như sợ Lâm Yên hiểu lầm cái gì nên vội vàng giải thích nói, sau đó chuyển đổi đề tài: "Chúng ta nhanh lên đi, nếu không thì đi quá lâu, ngộ nhờ bị phát hiện..."

Bùi Nam Như và Lâm Yên vừa nói chuyện, vừa bước nhanh tới căn phòng liên hoan của đoàn làm phim, nhưng vừa lên lầu đi đến hành lang thì lại gặp phải người không muốn gặp...

Hành lang vắng vẻ không người, Thẩm Triều Mộ đứng ở trong góc nhỏ, trong tay đốt một điếu thuốc, đang thả từng làn khói.

Mà Lâm Yên và Bùi Nam Như thì đang sánh vai từ dưới lầu đi lên...

Trong chốc lát, ánh mắt ba người nhìn nhau, sau đó hoàn toàn dời hẳn tại chỗ.

Bùi Nam Như: "..."

Lâm Yên: "..."

Thẩm Triều Mộ: "..."

Thấy Lâm Yên và Bùi Nam Như đang sánh vai nhau xuất hiện trên hành lang, miệng Thẩm Triều Mộ đang ngậm điếu thuốc "bẹp" cái rớt ngay xuống đất, mặt anh ta đầy kinh ngạc, nghẹn họng trở mắt nhìn chằm chằm hai người...

Mẹ nó! Lâm Yên... Lâm Yên và... Bùi... Bùi Nam Như!?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 325: Thân phận bạn trai thật sự còn kinh khủng hơn

Edit: Er

Beta: Byun

"Cô... Cô và Bùi Ảnh Đế... Hai người..."

Anh ta đang phát hiện ra bí mật long trời lở đất sao?

Trước đó, khi còn ở trên xe, anh ta còn nói đùa hỏi Lâm Yên trong số những vụ scandal tình cảm kia, có ai là bạn trai thật không.

Anh ta đoán tất cả mọi người ở trên xe nhưng lại quên mất một người duy nhất... Là Bùi Nam Như...

Lâm Yên và Bùi Nam Như? Hai người này khác nhau một trời một vực, chuyện này... Chuyện này sao có thể chứ?

Lúc này, Lâm Yên cũng tròn tròn mắt, không nghĩ tới cô đã cẩn thận như vậy mà lại dưới tình huống này đụng phải người khác.

Mà người này còn là một trong những bạn trai trong tin đồn của cô, Thẩm Triều Mộ!

Trên hành lang vắng vẻ thế này chỉ có cô và Bùi Nam Như, có vẻ như cô có nói như thế nào đi chăng nữa thì cũng không thể giải thích được?

Vốn cô và Bùi Nam Như định đi đến đây thì sẽ chia ra người vào trước người vào sau, ai biết được còn chưa kịp làm thì đã đụng phải Thẩm Triều Mộ.

Ai nghĩ tới tên này không ở trong phòng đợi mà lại đi ra đây?

Lông mày Bùi Nam Như nhíu lại, sắc mặt cũng có chút khó coi.

"Anh không vào trong ăn cơm mà lại ra đây làm gì?" Lâm Yên im lặng.

Thẩm Triều Mộ sững sờ mở miệng: "Trong kia quá ngột ngạt, tôi ra đây hít thở không khí một chút. Chuyện đó... Hai người thì sao..."

Lâm Yên sờ cằm, trầm ngâm nói: "Nếu tôi nói... Chúng tôi cũng ra ngoài hít thở không khí, anh có tin không?"

Thẩm Triều Mộ: "Cô cảm thấy tôi sẽ tin sao?"

Lâm Yên: "..."

Dáng vẻ giống như là sẽ không tin...

Thẩm Triều Mộ khiếp sợ không thôi nhìn chằm chằm vào Lâm Yên mở miệng: "Mẹ nó! Thượng đế ơi! Ông trời ơi..! Giết tôi đi! Lâm Yên à, vậy người bạn trai mà cô nói lúc trên xe kia chính là Bùi ảnh đế sao???"

Bùi Nam Như: "..."

Lâm Yên: "..."

Mặc dù trả lời sai, nhưng đáp án này cũng gần đúng với câu trả lời rồi đó.

Mặt Thẩm Triều Mộ đầy vẻ "thế giới quan bị phá vỡ": "Không có khả năng, không có khả năng! Chuyện này sao có thể chứ! Lâm Yên và Bùi Nam Như sao? Rốt cuộc là tại sao lại người lại hẹn hò với nhau được thế?"

Đôi mắt Lâm Yên híp lại: "Hai chúng tôi thì làm sao? Anh khiếp sợ đến vậy sao?"

Cô và Bùi Nam Như thì sao chứ, khiến người khác khó tin đến thế sao?

Đúng là không biết gì cả!

Thấy cô và Bùi Nam Như là bị dọa sợ đến như vậy, nếu biết bạn trai thật sự của cô là ai thì anh ta sẽ bị dọa thành dạng gì?

"Sao lại không đến mức đấy? " Thẩm Triều Mộ kích động nói: "Cô hẹn hò với Bùi Nam Như, nếu chuyện này mà bị lộ ra ngoài thì toàn bộ giới giải trí đều sẽ nổ tung!"

Lâm Yên bĩu môi, chuyện này cũng là thật...

Chẳng qua anh ta không biết, chân tướng sẽ càng kinh khủng hơn...

Lúc này, Bùi Nam Như cũng chỉ có thể vội vàng mở miệng giải thích: "Anh Thẩm, anh hiểu lầm rồi, không phải như anh nghĩ đâu..."

Lâm Yên cũng phụ họa: "Ai nói với anh là tôi hẹn hò với Bùi Nam Như vậy?"

Thẩm Triều Mộ nghe vậy thì không đợi Lâm Yên nói xong, lập tức gật đầu liên tục, làm một động tác kéo khóa trên miệng: "Tôi hiểu mà, tôi hiểu tất cả! Yên tâm, miệng tôi vô cùng kín đáo, không nói gì hết đây!"

Khóe miệng Lâm Yên giật giật, rốt cuộc anh hiểu cái gì chứ?

"Xin lỗi đã quấy rầy, hai người cứ tiếp tục, tiếp tục..."

Thẩm Triều Mộ hoàn toàn không nghe bọn họ giải thích, đã vô cùng tức thòi chuồn khỏi.

Bùi Nam Như đứng tại chỗ, thờ dài, cười khổ nhìn Lâm Yên, tình hình bây giờ là có miệng nhưng không thể nói rõ.

"Làm sao bây giờ?" Về mặt Lâm Yên như đưa đám nói.

Bùi Nam Như trấn an: "Chuyện này sợ rằng cho dù là chúng ta có giải thích rõ lý do thì cũng như không vậy. May là Thẩm Triều Mộ này mặc dù không đứng đắn, đời tư còn loạn nhưng được cái nhân phẩm không tệ. Chắc là sẽ không nói lung tung ra bên ngoài đâu, lúc về tôi sẽ nói với anh ta một tiếng, bảo anh ta không truyền ra ngoài."

"Hình như là chỉ còn cách này thôi..."

Lâm Yên cũng chỉ có thể tự an ủi mình, may là không đụng vào cô và Bùi Duật Thành...

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 326: Có một trợ thần công đáng tin cậy rất quan trọng

Edit: Kali

Beta: Ann

Một lát sau, Lâm Yên và Bùi Nam Như cuối cùng cũng thuận lợi đi vào phòng khách.

Mặc dù không phải đi vào cùng lúc, thế nhưng ba người Thẩm Triều Mộ, Bùi Nam Như và Lâm Yên tuần tự đi vào vẫn làm cho mọi người có chút tò mò nhìn ngó.

Càng tạo nghiệp hơn chính là, Thẩm Triều Mộ đang ngồi cạnh Bùi Nam Như vừa nhìn thấy Lâm Yên đi tới, lập tức đứng lên rồi nói với Lâm Yên: "Ai da Lâm Yên, chỗ ngồi của cô xem chừng khá thoải mái, tới đây, đổi chỗ với tôi đi!"

Nói xong thì đi ngay tới trước mặt Lâm Yên, ép cô đổi chỗ ngồi với anh ta.

Vừa nói còn vừa nháy mắt cho cô làm về "tôi biết cả mà".

Lâm Yên: "...???"

Lâm Yên quả thực không còn gì để nói, nhìn Bùi Nam Như lại nhìn Thẩm Triều Mộ. Nếu so sánh hai người thì thật sự sâu sắc cảm nhận được có một trợ công đáng tin cậy rất quan trọng.

Cuối cùng, cứ như vậy Lâm Yên bị Thẩm Triều Mộ ép đổi chỗ ngồi thành bên cạnh Bùi Nam Như.

Thảm hơn chính là chỗ ngồi của cô là bên trái Bùi Nam Như, bên phải là... Hàn Dật Hiền, bên phải nữa là Tưởng Tư Phi...

Thật sự là quá...

Trước đó cô vất vả lắm mới tránh đi tất cả bom, tìm một vị trí an toàn, bây giờ đều bị con hàng Thẩm Triều Mộ này làm hỏng hết cả.

Thấy Lâm Yên thế mà bị Thẩm Triều Mộ đổi đến chỗ bên cạnh Bùi Nam Như, sắc mặt của tất cả diễn viên nữ trên bàn đều trở nên không tốt lắm, nhất là nữ chính Tưởng Tư Phi.

"Chị Tư Phi, chỗ ngồi bên cạnh Bùi anh để chẳng phải là vai nữ chính mới đúng chứ, Thẩm Triều Mộ còn chưa tính, Lâm Yên dựa vào cái gì mà liếm láp ngồi ở đó!" Hạ San San ngồi bên cạnh Tưởng Tư Phi về mặt đầy ghen ghét lại cố tỏ ra đang bình vực kẻ yếu nói.

Ban đầu chỉ với vai nhỏ của Hạ San San thì không đủ tư cách được dự tiệc, nhưng mà bởi vì có quan hệ với Hàn Dật Hiền và Lâm Thư Nhã nên Phùng An Hoa vẫn mời cô ta.

Ý vào chỗ dựa của anh rể Hàn Dật Hiền mà Hạ San San nói ra lời nào đều không hề thấp giọng, người trên bàn đều nghe được câu này.

Mọi người chẳng qua là ghen ghét Lâm Yên, cũng mặc kệ là Thẩm Triều Mộ tự yêu cầu đổi vị trí, nên đều cảm thấy Lâm Yên trêu hoa ghẹo nguyệt, vừa ôm lấy Thẩm Triều Mộ, vừa đi với Bùi Nam Như...

Lâm Yên cắn răng trừng mắt liếc Thẩm Triều Mộ ở đối diện, thế mà còn bày ra một bản mặt vô tội.

Được rồi, với tiếng tăm hiện giờ của cô, dù không làm gì chỉ thờ thôi cũng bị ghét.

Tùy các người vậy...

Các người vui vẻ là được rồi ~

Phùng An Hoa dàn xếp: "Quá tốt rồi, người cuối cùng cũng tới đông đủ! Tới tới tới! Mọi người nâng chén! Tất cả chúng ta cạn một chén!"

Phùng An Hoa vừa dứt lời, mọi người sôi nổi nê tình giờ chén lên.

Tiến trình quay bộ phim này rất nhanh, hôm nay không chỉ có Lâm Yên xong việc, mà gồm có Trương Tư Phi và mấy vị diễn viên khác cũng xong việc, chỉ có Bùi Nam Như và Thẩm Triều Mộ có hơi nhiều phân cảnh còn phải tiếp tục quay.

"Hôm nay cũng là ngày Tư Phi xong việc, chúng ta mời Tư Phi một chén!" Phùng An Hoa ân cần nhìn về phía Trương Tư Phi, cố ý mở miệng nói.

Mặc dù hôm nay Lâm Yên xong việc, nhưng cô chỉ là một vai phụ nhỏ bé, tự nhiên là không quan trọng.

"Cảm ơn sản xuất Phùng, cảm ơn đạo diễn Khương, cảm ơn mọi người mấy ngày nay chiếu cố!" Trương Tư Phi thoải mái hào phóng đứng lên, đáp lễ mọi người.

"Ha ha ha ha, Tư Phi cô quá khách khí, là chúng ta cảm ơn cô mới đúng, có ảnh hậu Trương chống đỡ, bộ phim này của chúng ta nhất định sẽ siêu hot!" Về mặt của Phùng An Hoa đầy lòng tin mở miệng xu nịnh nói.

Về mặt Trương Tư Phi ngượng ngùng nhìn thoáng qua Bùi Nam Như: "Tôi làm sao có thể so với Bùi ảnh đế được, coi như là siêu hot đi nữa cũng đều là công lao của Bùi ảnh đế."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 327: Linh hồn của bộ phim này

Edit: Kali

Beta: Ann

Bùi Nam Như nghe Trương Tư Phi nói vậy, trên mặt không có biểu cảm gì chẳng qua là cười nhẹ.

Bây giờ Trương Tư Phi xưa đâu bằng nay được, là người mới được công ty quản lý của Lâm Thư Nhã toàn lực lăng xê, đủ loại tài nguyên mà không cần đập nhiều tiền vào.

Phùng An Hoa coi trọng tiềm năng của cô, tự nhiên cũng nâng đỡ cô, bắt đầu ba hoa chèo nhỉnh đủ loại: "Bùi ảnh đế của chúng ta đương nhiên không cần nói nhiều, cho dù là kỹ thuật diễn xuất hay thực lực đều thuộc hàng đầu. Nhưng mà con đường công danh của Tư Phi cũng rất xán lạn, tuổi còn trẻ mà đã giành được nhiều giải thưởng lớn đẳng cấp như vậy, trong giới ai mà phủ nhận thực lực của cô chứ!

Bây giờ cô nhìn toàn bộ diễn viên nữ của giới giải trí, cũng không có mấy ai vừa xinh đẹp vừa có thực lực như cô, cô và Bùi ảnh đế chính là linh hồn của bộ phim này của chúng ta..."

Phùng An Hoa lẫn lộn trong giới giải trí nhiều năm như vậy, gặp người nói tiếng người, gặp quý nói tiếng quý, quả thực là mỗi một câu đều nói trúng lòng của Trương Tư Phi, làm Trương Tư Phi vui như mở cờ trong bụng.

Nhưng mà trên mặt Trương Tư Phi vẫn tỏ vẻ khiêm tốn, mở miệng nói: "Sản xuất Phùng ngài quá khen rồi, tôi còn rất nhiều thứ cần phải học hỏi nhiều hơn, học học nữa học mãi. Tôi luôn luôn tin tưởng điều đó, chỉ có làm việc đến nơi đến chốn và dùng thực lực mới có thể đi được lâu dài."

Trương Tư Phi vừa dứt lời, ánh mắt như có như không rơi vào trên người Lâm Yên.

Hạ San San bên cạnh nghe nói thế, lập tức phụ họa mở miệng nói: "Chị Tư Phi, chị nói thật sự là quá đúng, giới giải trí chúng ta nên ít bớt mấy người diễn viên giống như thế này mới đúng."

Đáng tiếc có vài người, thực lực gì cũng không có, kỹ thuật diễn xuất cũng nát muốn chết, cả ngày chỉ kéo fame tạo scandal, nếu không sẽ không chịu được.

Nghe nói, hôm nay một phân cảnh vô cùng đơn giản với Bùi ảnh đế mà cũng NG mấy chục lần, làm hại tất cả mọi người chỉ có thể hầu cô ta làm tăng ca,

đúng là một con sâu làm rầu nồi canh. Thật sự là tự hạ thấp đẳng cấp của đoàn làm phim chúng ta xuống mà..."

Hạ San San đang nói ai, mọi người tự nhiên trong lòng hiểu rõ.

Đoàn làm phim luôn được phân tổ để quay phim, trong khoảng thời gian này khi Lâm Yên quay phim, bên trong đoàn làm phim chỉ có một số người biết và nhìn qua kỹ thuật diễn xuất của Lâm Yên, hơn nữa cảnh phim của Lâm Yên cũng không diễn với nhiều diễn viên lắm.

Cho nên, trên bàn com không ít người có thái độ bài trừ và khinh bỉ Lâm Yên.

Nhưng mà Khương Nhất Minh, Vệ Từ Phong, Bùi Nam Như thì lại rất rõ, nhất là Vệ Từ Phong - anti fan số một của Lâm Yên.

Nghe được lời này của Hạ San San, lông mày của Vệ Từ Phong không dễ dàng phát giác nhíu lại.

Cho dù cậu ta rất ghét Lâm Yên, nhưng không thể nào không thừa nhận, kỹ thuật của cô không có gì bắt bẻ được.

Thậm chí có thể nói quay phim với Lâm Yên là lần quay phim thoải mái nhất từ trước đến nay của cậu ta.

Chẳng qua hôm nay trong đoàn làm phim nghe đồn cô và Bùi Nam Như quay một cảnh mà NG tận mấy chục lần, dù sao cũng làm cậu ta có chút ngoài ý muốn.

Dù sao những phân cảnh của Lâm Yên và cậu hầu hết đều là một shot qua luôn, với thiên phú của cô và năng lực học tập kinh người ấy, dù là tình cờ NG cũng có thể rất mau tìm lại cảm giác. Sao đến phiên diễn với Bùi Nam Như lại NG nhiều lần như vậy?

Chắc là do không phải xuất thân chính quy, đoán chừng không phát huy được ổn định...

Về phần Bùi Nam Như đương nhiên sẽ không lên tiếng vào lúc này, nếu anh ta mở miệng nói giúp Lâm Yên sợ chỉ làm cho Lâm Yên càng rước thêm nhiều phiền phức hơn.

Hướng chi cũng không cần nhiều lời, chờ khi phim điện ảnh được chiếu lên, kỹ thuật diễn xuất của Lâm Yên như thế nào thì người xem cũng không phải mù, bọn họ tự nhiên sẽ thấy được.

Mặc dù phân cảnh của Lâm Yên không nhiều, nhưng với kinh nghiệm của mình thì anh dám chắc, trong bộ phim này nhân vật rất có thể sẽ nổi danh tạo được sự ấn tượng nhất chính là là vai diễn Lâm Phiên Nhược của Lâm Yên.

Ngược lại Tường Tư Phi bị Phùng An Hoa thổi phồng đến mức chân không chạm đất, chỉ có bay trên trời, thực ra biểu hiện trong bộ phim này lại không xứng với tên tuổi ảnh hậu cho lắm..

Tường Tư Phi có một câu nói không sai. Đó là một người diễn viên, quan trọng nhất vẫn là kỹ thuật diễn xuất và thực lực.

- ----

Mọi người ngủ ngon~ ngày mới tốt lành. ♥

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 328: Không mời mà tới

Edit: TH

Beta: Nấm

Trên bàn com, tiệc tùng linh đình.

Vị trí ngồi cạnh Bùi Nam Như này thật sự là quá gây chú ý, Lâm Yên chỉ có thể vui đầu ăn một cách khổ sở, tận lực giảm bớt cảm giác tồn tại của mình.

Qua ba lần rượu, có một nhân viên ở đầu đột nhiên đẩy cửa tiến vào, nói thầm gì đó vào tai Phùng An Hoa.

"Cái gì, Lâm Thư Nhã đã tới đây?" Phùng An Hoa nghe vậy lập tức hơi kinh ngạc, vội vàng đứng dậy đi nghênh đón.

Trong lúc nói chuyện, cửa phòng bị người đẩy ra, Lâm Thư Nhã mặc một bộ lễ phục xa hoa điểm những vì sao nhỏ đang đi đến.

"Lâm tiểu thư!"

"Oa! Là Lâm Thư Nhã!"

"Chị họ!"

Thấy Lâm Thư Nhã tới trong nháy mắt, trong phòng mọi người nhất thời nhiệt tình chào hỏi.

Hàn Dật Hiền sắc mặt vẫn còn đang âm trầm thì khi nhìn đến người tới, trong giây lát cũng lập tức trở nên nhu hoà.

Hạ San San vui vẻ nghênh đón, nhiệt tình khoác tay Lâm Thư Nhã, "Chị họ, sao chị lại tới đây?"

Lâm Thư Nhã nở nụ cười, "Hôm nay vừa hay tôi vừa tham gia một bữa tiệc, sau đó nghe anh Dật Hiền nói đoàn làm phim của mọi người cũng đang tổ chức liên hoan ở đây, nên đã không mời mà tới!"

Nói xong nhìn về phía Phùng An Hoa cùng Khương Nhất Minh nói, "Thật xin lỗi, quý rầy các vị, sản xuất Phùng và đạo diễn Khương sẽ không để ý chứ!"

Trên mặt Phùng An Hoa lập tức tràn đầy ý cười, "Thư Nhã, cô khách sáo rồi! Ước còn không được nữa là! Cô có thể tới đoàn làm phim của chúng tôi quá là rông đến nhà tôm! Nhanh, mau mời ngồi!"

Nói xong thì phân phó người đi gọi phục vụ chuẩn bị thêm một bộ bát đĩa.

Hàn Dật Hiền ngồi bên cạnh Tưởng Tư Phi tự giác đứng người lên, "Thư Nhã, ngồi bên này đi!"

Hàn Dật Hiền đứng dậy đi về phía cô ta, quan tâm nắm tay kéo cô ta ngồi xuống, trong chớp mắt giọng điệu dịu dàng như nước, "Không phải nói có việc gì bận bịu sao?"

"Có bận mấy đi chẳng nữa cũng không quan trọng bằng anh Dật Hiền!" Lâm Thư Nhã dịu dàng đáp lại, lập tức khiến cho cả phòng ồ lên.

Câu này của Lâm Thư Nhã khiến Hàn Dật Hiền rất hưởng thụ, trên mặt đều là cung chiêu vô hạn.

Trong mắt cô gái này, bất cứ lúc nào cũng cho gã cảm thấy mình là quan trọng nhất, luôn luôn dùng ánh mắt ý lại ngẩng đầu nhìn gã, thế giới này có rộng đến đâu cũng chỉ có gã. Lâm Thư Nhã nói xong, lại theo thói quen nhìn về phía Vệ Từ Phong, "Từ Phong, rất mong ca khúc chủ đề của anh nha! Nhất định sẽ rất hay!"

Sắc mặt Vệ Từ Phong mặc dù đang tăm tối nhưng lúc đối diện với Lâm Thư Nhã thì thoáng hòa hoãn mấy phần, "Cảm ơn."

Trên bàn ăn, Lâm Thư Nhã thuận lợi có thể nói như cá gặp nước.

Một cô gái hồn nhiên, ngây thơ lại hoà đồng, y như thiên sứ. Từng lời nói, từng cách cư xử lại tao nhã cao quý. Bất kể là ai cũng đều vô cùng thích cô ta, ngay đến cả tên chánh chọi khó ỡ, hay cau có như Vệ Từ Phong mà cũng phải ôn hoà đi mấy phần. Hoa hoa công tử như Thẩm thiếu cũng phải có thái độ ân cần với người đẹp.

Đáy mắt Hàn Dật Hiền dịu dàng đến nỗi tràn đầy vẻ cung chiêu không giới hạn.

"Đúng rồi chị họ, chị tham gia bữa tiệc nào vậy ạ?" Hạ San San hỏi.

Lâm Thư Nhã vuốt ve những sợi tóc mai của mình, đáy mắt lóe lên một tia kiêu ngạo, "Bữa tiệc đêm nay là gặp mặt với đạo diễn Garcia."

Hạ San San nghe xong, lập tức mặt mũi tràn đầy kích động, "Oa! Là vị đạo diễn trứ danh của Hollywood sao ạ? Nghe nói gần đây ông ấy muốn quay một bộ phim về chủ đề đua xe đó. Chị họ, chị muốn hợp tác phim điện ảnh cùng với đạo diễn Garcia sao?"

Nghe được lời Hạ San San nói, ai nấy có mặt trên bàn ăn đều vô cùng kinh ngạc.

Garcia là một trong những vị đạo diễn số một của Hollywood, đã từng nâng vô số diễn viên trở nên nổi tiếng. Hầu như tất cả diễn viên trong giới giải trí Trung Hoa đều lấy làm vinh dự tuyệt đối khi có thể tham gia đóng những bộ phim của ông.

Lâm Thư Nhã chỉ cười mà không nói, Tưởng Tư Phi bên cạnh ngay tức khắc trả lời hộ: "Bộ phim này đã sớm được quyết định quay rồi, trong bộ phim cô Lâm thủ vai vào một nhân vật cực kì quan trọng, hơn thế nữa còn là do chính đạo diễn Garcia tự chọn nữa."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 329: Không để vào mắt

Edit: Kali

Beta: Đ

"Woa, chị họ thật là lợi hại!" Hạ San San lộ vẻ sùng bái.

Lúc này vẻ mặt của Lâm Thư Nhã thần nhiên, hồ hững nói, "Chẳng qua cũng là do may mắn mà thôi, thêm nữa vừa vận tôi cũng có chút hứng thú với xe đua nên kiến thức sơ cấp cũng nắm được khá rõ. Và lại tôi khá giống với nguyên tác cho nên đạo diễn mới chọn trúng tôi."

"Đâu chỉ là hiểu rõ thôi, có thể sánh ngang với tay đua chuyên nghiệp!" Tường Tư Phi xu nịnh nói.

"Chắc chắn là vì chị họ quá ưu tú, học rộng tài cao mà! Cái gì cũng biết!"

Hạ San San nói xong, cười như không cười nhìn về phía Lâm Yên, cất giọng nói, "Khó trách chị Tư Phi sẽ chuyển sang công ty của chị họ, quả nhiên là ngư tầm ngư mã tầm mã (*) những người tài giỏi đều ở chung một chỗ, không giống như một số người..."

(*) Những người có cùng mục đích, chí hướng, sở thích (có thể là tốt hoặc xấu) sẽ tìm đến với nhau để kết bạn, để chơi với nhau.

Tuy nhiên câu thành ngữ này thường có ý nói về những người xấu, hèn kém, do trâu ngựa thì thường được ví là loài vật thấp hèn, xấu xa (đầu trâu mặt ngựa). - Bản edit được cập nhật hoàn thiện trên wattpad: https://www.wattpad.com/user/Meow_team

Lúc này, ánh mắt của Lâm Thư Nhã rơi vào trên người Lâm Yên, hơi mỉm cười, "Chị à, suýt nữa quên mất chào hỏi chị, đã lâu không gặp. Nghe nói hôm nay chị đã xong việc, chúc mừng chị nhé!"

Thấy Lâm Thư Nhã nói chuyện với Lâm Yên, ngay lập tức vẻ mặt của Hàn Dật Hiền đầy cảnh giác mà nhìn Lâm Yên.

Giống như sợ Lâm Yên lại nổi điên lên làm gì với Lâm Thư Nhã.

Về Lâm Yên, thực ra gã vốn yêu thích tính cách phóng khoáng và độc lập của cô, thích cô tự do cá tính như gió, cũng yêu thích sự cẩn thận quan tâm và giúp đỡ của cô.

Cô gái trước mặt này khi đối xử tốt với ai thì luôn luôn cố gắng hết sức bằng cả linh hồn và thể xác, không giữ lại chút nào, giống như một ngọn lửa, luôn nhiệt tình và nóng bỏng.

Khi gã bị đuổi ra khỏi nhà và lưu lạc ở nước ngoài, trong khoảng thời gian tối tăm nhất cuộc đời đó, chính Lâm Yên đã làm bạn với gã.

Gã đã từng thật lòng yêu thích cô.

Nhưng mà...

Dù sao hắn cũng là một người đàn ông, sao có thể chịu được chuyện dựa dẫm vào sự giúp đỡ của một cô gái.

Mãi đến sau khi gã trở về nước, Lâm Yên nhờ hắn chiếu cố em gái của mình - Lâm Thư Nhã.

Cô hoàn toàn khác biệt với Lâm Yên, không giống với Lâm Yên sôi đời từng trải. Lâm Thư Nhã sạch sẽ đơn thuần giống như một tờ giấy trắng, vẻ thể xác và tinh thần đều ý lại và ngưỡng mộ gã vô cùng, trong nháy mắt đã làm gã rung động...

Vừa mới bắt đầu, sau khi quan hệ giữa gã và Thư Nhã bị phát hiện, gã vẫn còn có chút áy náy và tự trách với Lâm Yên, vẫn cố gắng mong muốn đền bù cho cô.

Nhưng mà lúc đó cảm xúc của Lâm Yên lại đột nhiên trở lên vô cùng bất thường giống như biến thành người khác vậy.

Thời gian lâu dài, lập đi lập lại nghe cô kể ra những chuyện năm đó, nghe cô từng lần giúp mình nhớ lại ký ức về việc gã có bao nhiêu nghèo túng. Thấy cô giống như người điên ở trước mặt mọi người tìm gã và Thư Nhã gây phiền phức, sự áy náy của gã từng chút một biến thành phiền chán...

Cô gái mà lúc trước gã từng thích kia, càng ngày lại càng cảm thấy đáng ghét.

Mà tri kỉ đệ đệ như Lâm Thư Nhã cứ vậy hoàn toàn đi vào lòng gã.

Lâm Yên càng tìm Lâm Thư Nhã gây phiền phức thì gã càng chán ghét cô hơn...

Biểu cảm cảnh giác của Hàn Dật Hiền làm Lâm Yên cảm thấy có chút buồn cười.

Xem ra lúc trước mình quả thực rất ngu xuẩn, đến mức bây giờ Hàn Dật Hiền vẫn cho rằng cô vẫn như trước kia. Vì cái loại người rác rưởi này mà ở trước mặt mọi người náo loạn, làm trò hề sao?

Lâm Yên chậm rãi bùng chén rượu lên, mời lại Lâm Thư Nhã một ly, hơi cười, "Cảm ơn."

Lâm Thư Nhã thấy Lâm Yên biểu lộ như không có gì mà không khỏi âm thầm nhủ mày.

Không biết từ khi nào, Lâm Yên đột nhiên lại khôi phục bộ dáng bất cần, coi thường tất cả như trước kia, làm ả trong lòng đầy chán ghét.

Bây giờ chị ta đã không còn gì cả, dựa vào cái gì mà dùng kiểu ánh mắt này nhìn cô ta?

Hàn Dật Hiền thở dài một hơi đồng thời cũng có chút nghỉ ngơi.

Cô gái trước mặt với khuôn mặt nhỏ nhắn trắng mịn đang lộ ra vẻ lười biếng và lãnh đạm, một bộ dáng mà gã chưa từng trông thấy.

- ----

Chị Yên của chúng ta phải tìm anh Thành để xứng đôi vừa lứa chứ đi cùng với loại đũa lệch làm gì?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 330: Cũng không phải ai cũng có thể tạo scandal với tôi

Edit: Kali

Beta: Đ

Lúc qua lại với nhau mặc dù tính tình của Lâm Yên tùy tiện, nhưng ở trước mặt gã luôn luôn quan tâm và nhiệt tình. Sau khi chia tay thì cô ta còn không biết xấu hổ cưỡng bảm Thư Nhã.

Nhưng gã chưa từng thấy qua vẻ mặt như thế của Lâm Yên.

Hờ hững và khinh miệt...

Giống như cô chưa từng để cái gì ở trong mắt...

Hạ San San bĩu môi, mặt đầy vẻ trào phúng nói, "Chị họ, chị làm sao còn tốt với cô ta như vậy chứ! Trước đó không lâu cô ta còn không biết xấu hổ mua chuộc bản thảo, tạo scandal với anh rề để lăng xê bản thân!"

Nghe nói như thế, trên bàn com lập tức xuất hiện một loạt tiếng xì xầm nghị luận, tất cả mọi người đều lộ vẻ sắp có kịch vui để xem.

Lâm Yên nghe vậy liền cười khê, cảm thấy vô vị mà đưa ly rượu đỏ trong tay lên nhấp một miếng, mở miệng nhẹ nhàng nói, "À, cô Hạ này, đoàn làm phim chúng ta nhiều boss như vậy, chỉ một mình Bùi ảnh đế thôi cũng đủ để đề bạt 100 người anh rề của cô rồi. Người đang có nhiều fan hâm mộ nhất của giới giải trí đang ngồi đây, nếu tôi muốn lăng xê kéo fame, tại sao lại không tạo với Bùi ảnh đế mà nhất định phải tạo với một người làm khách mời?"

Bùi Nam Nhứ: "Khụ..."

Lâm Yên tiếp tục nói: "Coi như là lăng xê với Thẩm Triều Mộ, chỉ dựa vào số lượng scandal của riêng hai chúng tôi cũng xem như là liên kết bền vững!"

Thẩm Triều Mộ: "..."

Liên kết bền vững...

Dùng từ này để hình dung... Có hơi...

Lâm Yên uống ly rượu đỏ một hơi cạn sạch, cười tủm tỉm nói: "Cho nên, thật sự xin lỗi, Lâm Yên tôi cho dù muốn lăng xê, cũng không phải ai cũng được tôi chọn để tạo scandal đâu."

Lâm Yên không cho là nhục nhã, ngược lại thái độ còn rất tự hào, làm Hạ San San ghen đến không bác bỏ được.

"Mày..." Hạ San San giận đến đập bàn đứng dậy: "Mày là cái thá gì, thế mà còn dám đồng dạng nói không nhìn trộm anh Dật Hiền, không phải mày biết rõ anh Dật Hiền có gia thế tốt, mới sống chết cần mãi không tha sao?"

Lâm Yên lập tức nhủ mày, "Hả? Gia thế tốt ở Đê Đô này, chẳng lẽ chỉ có một mình Hàn gia sao? Cô để Vệ thiếu của chúng ta ở đâu rồi?"

Mặc dù Hàn gia có rất nhiều chi nhánh ở Đé Đô, là một trong những hào môn thế gia lớn nhất ở Đé Đô này, nhưng Vệ gia cũng tương đương như thế thậm chí hai năm này tốc độ phát triển không thua gì Hàn gia.

Vệ Từ Phong: "..."

Lâm Yên nói tiếp: "Coi như là so về độ tươi trẻ, Hàn tiên sinh cũng không thể nào bì nổi Đường Gia Nghiệp!"

Đường Gia Nghiệp: "..."

Lâm Yên tùy tiện nói mấy câu, tất cả Bùi Nam Như, Thẩm Triều Mộ, Vệ Từ Phong, Đường Gia Nghiệp nằm không cũng trúng đạn.

Hạ San San giận đến dậm chân, "Mày... Mày không biết xấu hổ! Lúc trước cũng không biết là ai nói rằng nhất định phải gọi anh Dật Hiên là bạn trai mày!"

Lâm Yên thở dài: "Haiz! Tuổi trẻ mà! Ai mà chẳng có lúc mất mù chứ?"

Hạ San San: "..."

Mọi người đang đứng nhìn Lâm Yên thở dài: "..."

Bùi Nam Như cúi đầu nhấp một ngụm trà, ở bên cạnh ho nhẹ một tiếng, triệt để dập tắt ý định mở miệng nói chuyện.

Hình như anh ta đã đánh giá thấp sức chiến đấu của chị dâu...

Chỉ mở miệng thôi cũng đủ để giết người không thấy máu.

Lúc này, sắc mặt của Hàn Dật Hiên đã tối lại, ánh mắt âm trầm nhìn Lâm Yên.

Bộ dáng Lâm Yên dường như có chút ngà ngà say rượu, để tránh sau đó không có đường lui, Phùng An Hoa chạy qua pha trò, muốn xoa dịu tài đi.

Đêm khuya, bữa cơm cuối cùng cũng kết thúc.

"Lâm Yên này thật sự là quá ghê tởm! Chưa từng thấy ai không biết xấu hổ như vậy!" Hạ San San tức giận cảm phẫn.

Tường Tư Phi cười lạnh nói, "Miệng lưỡi sắc bén, dẻo quẹo, loại người này, cũng chỉ chiếm một chút tiện nghi ngoài miệng thôi!"

"Lâm Yên gần đây ở đoàn phim thế nào?" Lâm Thư Nhã vừa vuốt móng tay tinh tế, vừa hững hờ nhàn nhạt hỏi một câu.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 331: Hoa tiêu có năng lực

Edit: Kali

Hạ San San tỏ vẻ không để ý: "Chị Thư Nhã chị yên tâm đi, cái đồ ăn hại này, kỹ thuật diễn xuất hết sức bất bết. Hôm nay chỉ một cảnh với Bùi ảnh đế mà còn NG (*) mấy chục lần! Bộ phim này nhiều boss như vậy, còn có ảnh hậu là chị Tư Phi nữa, đến lúc đó cô ta tha hồ nổi bật, còn không bị thành trò cười và không bị mắng chết mới là lạ chứ!"

(*) Quên chưa chú thích, cho những bạn đọc giả nào không biết: NG = Not good: Cảnh quay hỏng. Bản edit được cập nhật hoàn thiện trên wattpad Meow_team và wordpress.

Tường Tư Phi khẽ xì một tiếng: "Trước đó cô ta còn tự tìm đường chết, cùng đánh cược với Triệu Hồng Lăng chỉ trong vòng ba tháng giành được danh tiếng cơ đấy."

Lâm Thư Nhã than nhẹ một tiếng, lắc đầu, "Tôi còn tưởng Triệu Hồng Lăng có bản lĩnh gì, không nghĩ cũng chỉ đến thế mà thôi."

Ánh mắt của Tường Tư Phi lóe lên, "Lâm tiểu thư, đến lúc đó chờ trước khi phim được công chiếu lên, chúng ta hoàn toàn có thể châm thêm một mồi lửa, làm cô ta hoàn toàn cắt khỏi giới giải trí..."

...

Sau khi tụ họp kết thúc, Lâm Yên về nhà.

Vào lúc ban đêm, Lâm Yên nhận được một cuộc điện thoại của ông ngoại Hạ Định Khôn, bảo cô trưa mai qua khu nhà cũ ăn cơm.

Bởi vì phần diễn《Kỳ Phùng Dịch Thủ》của cô đã xong việc, không cần gì phải vội vàng, Lâm Yên đồng ý ngay lập tức.

Ngày kế tiếp, giữa trưa Lâm Yên gọi một chiếc xe taxi đi tới khu nhà cũ.

...

Lúc này bên trong khu nhà cũ Hạ gia đang rất náo nhiệt, hình như tất cả thành viên của đội đua Hạ gia đều tới.

"Ông ngoại, ông để cho chị Yên làm hoa tiêu cho anh Minh Khải, con cảm thấy không quá phù hợp... Thực sự không được, chị Yên chỉ có thể làm hoa tiêu cho con, dù sao con từng hợp tác một lần với chị Yên, rất ấn ý." Hạ Nhạc Phong nhìn Hạ Định Khôn cách đó không xa, mở miệng nói ra.

"Ha ha, Hạ Nhạc Phong, cậu thôi đi, kỹ thuật hoa tiêu của Lâm Yên coi như không tệ. Vậy nên phải kết hợp với Minh Khải mới không xảy ra vấn đề lớn. Theo lời của cậu làm tôi cảm thấy có hơi tiếc, tôi chỉ nói thật mà thôi, cậu đừng tức giận!"

Một vị thành viên trong đội đua Hạ gia nhìn về phía Hạ Nhạc Phong cười nói.

Nghe được lời ấy, Hạ Nhạc Phong có chút không phục. Nếu như lần trước không phải cậu phối hợp với Lâm Yên tốt như vậy, ai trong số những người này có thể vọt tới điểm cuối cùng, bây giờ lại còn dám nói ra những lời này.

...

"Đã mấy giờ rồi, sao còn chưa tới?"

Không bao lâu sau, về mặt của một vị hoa tiêu nào đó của đội đua Hạ gia có chút không kiên nhẫn, giọng điệu lạnh lùng: "Mặc dù kỹ thuật hoa tiêu của cô ta được cho là trình độ chuyên nghiệp, thế nhưng so với Thanh Lễ hẳn là còn thua kém nhiều. Hôm nay để cô ta tới bãi sư học hỏi Thanh Lễ một ít, thế mà lại không đến đúng giờ?"

"Đúng vậy, nếu không phải Thanh Lễ bị bệnh, cơ thể không thoải mái, sao có thể đến phiên cô ta làm hoa tiêu cho Minh Khải."

Một cậu thanh niên trẻ tuổi bên cạnh mỉm cười, cũng không nói thêm gì. Trong mắt cậu ta Lâm Yên cũng chỉ đến thế mà thôi, có thể là vì là con gái nên lúc trước bình luận viên đã quá khen ngợi.

"Thanh Lễ, cậu nghỉ xem, trận đấu trước đó Lâm Yên đưa ra được chỉ dẫn đường đua, nói được tình hình đường đua kỹ càng như vậy, có phải chỉ là tạm thời phát huy hay không?" Lúc này, một tay đua nào đó của Hạ gia, ánh mắt rơi trên người Thanh Lễ.

Nghe thấy vậy, Thanh Lễ mỉm cười sau đó thản nhiên nói: "Dĩ nhiên không thể nào là tạm thời phát huy, nhưng cũng chưa chắc có thể đạt đến trình độ như những hoa tiêu hàng đầu trong trận đấu cấp quốc tế vòng hạng ba được. Có thể do trước đó Lâm Yên đã học thuộc lòng tình hình đường đua, cho nên mới đưa được chỉ dẫn kỹ càng như thế. Nhưng mà những điều này đều là chuyên môn căn bản của một hoa tiêu, nên chỉ có thể nói Lâm Yên hoàn toàn có năng lực chuyên môn của hoa tiêu thôi."

"Nói cũng đúng."

"Còn nữa, cú lateral drift rất cuộc là thế nào mà làm được, quá kì lạ..."

Thanh Lễ trầm tư một lát sau, mở miệng nói: "Chắc là Nhạc Phong trùng hợp làm được, chuyện này khẳng định không có liên quan gì tới Lâm Yên."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 332: Cấp bậc đại thần hàng đầu

Edit: Er

Beta: Cá

"Ai nói không có quan hệ?"

Nghe Thanh Lễ nói vậy Hạ Nhạc Phong bên cạnh bỗng nhiên đứng bật dậy, cau mày nói: "Là chị Yên..."

"Lâm Yên thì sao vậy?" Thanh Lễ cười hỏi.

Về mặt Hạ Nhạc Phong hơi chút nghi ngờ, hoàn toàn chính xác. Ngày đó thực hiện cú lateral drift này thật sự là quá nhanh. Thực ra, hình như bọn họ cũng chẳng làm gì cả, cứ tự nhiên bẻ lái đánh ngang như vậy thôi. Để mà nói cụ thể rõ ràng tại sao làm được điều này thì với lý giải của Hạ Nhạc Phong, cậu ta đúng thật là nói không nên lời.

"Ày... Tôi cũng không biết, nhưng ngược lại chắc chắn là tôi và chị Yên phối hợp thực hiện." Giọng điệu Hạ Nhạc Phong chắc như đinh chém sắt.

"Nói nhảm, đương nhiên là hai người phối hợp thực hiện, không phải là hai người thì chẳng lẽ là quỷ sao?." Một tay đua nói: "Ai cũng biết là các người thực hiện, nhưng chúng tôi muốn cậu nói rõ cuộc là làm như thế nào? "

Rốt cuộc là thực hiện lateral drift bằng cách nào...

Hạ Nhạc Phong trầm tư một lát sau đó nghi ngờ nói: "Giống như là chị Yên bảo tôi phanh xe, sau đó tôi đạp phanh thế là thực hiện xong..."

Hạ Nhạc Phong vừa dứt lời, các thành viên đội đua Hạ gia đưa mắt nhìn nhau, vài tay đua không khỏi nở nụ cười.

"Ha ha Nhạc Phong, cậu xem, cậu nói liên tục như vậy nhưng lại không ai hiểu gì. Lại còn phanh xe sau đó thực hiện xong như thế thì không phải là vận may thì là cái gì."

"Tôi đã nói rồi mà, tôi cũng không rõ lắm, với lại tôi chỉ đạp phanh xe còn lại là do chị Yên..."

Nhưng mà, Hạ Nhạc Phong chưa nói hết thì Thanh Lễ lại nhẹ giọng cười một tiếng, nói: "Nhạc Phong, dù sao cậu cũng là một tay đua nghiệp dư, có mấy lời, chúng tôi muốn nói với cậu, chúng tôi có thể cười trừ bỏ qua, nhưng nếu như bị truyền ngoài ngoài thì sẽ làm trò cười cho thiên hạ mất."

Lâm Yên nhiều nhất chỉ là một hoa tiêu có tố chất. Nếu nói về kiến thức của cô ta thì chắc chắn là hơn cậu nhưng về kỹ thuật thì cô ta không thể so với cậu được."

Mặc dù Hạ Nhạc Phong không phục nhưng không biết phải phản bác lại như thế nào.

Bởi vì lúc ấy Lâm Yên ở trên xe chỉ huy, quá đơn giản, mà vô lăng lại luôn ở trong tay Lâm Yên nên Hạ Nhạc Phong không thể thấy rõ.

Bây giờ quả nhiên là Hạ Nhạc Phong có lý cũng không thể nói được, trong lòng kìm nén đến cực độ.

Thôi đầu sao cũng tốt, trận tiếp theo là thi đấu với WW là đội đua giàu có hàng đầu. Coi như không thắng được thì cũng có thể để mấy người này thấy trình độ hoa tiêu ở chị Lâm một chút!

Thậm chí trận thi đấu với WW này có lẽ là không phải thi đấu trên sân bãi, nếu thi ở sân bãi bình thường thì không cần hoa tiêu với thực lực của chị Yên như vậy chắc chắn là có thể tự mình vào sân!

Chỉ có điều, trong lòng Hạ Nhạc Phong cũng không nắm chắc, cậu ta chỉ biết là trình độ hoa tiêu của Lâm Yên chắc chắn là cấp bậc đại thần hoàng đầu. Nhưng nếu như Lâm Yên thành tay đua... E là chỉ có thể dựa vào hên xui mà thôi.

"Thanh Lễ, trình độ của Lâm Yên rốt cuộc là có tư cách để trở thành hoa tiêu của Minh Khái không?" Một lát sau, Hạ Hùng nhìn Thanh Lễ hỏi.

Nghe thấy vậy, Thanh Lễ cười nói: "Chú Hùng, trước không phải chú nói rồi sao, bảo tôi huấn luyện cô ta mấy ngày, chờ sau khi huấn luyện kết thúc thì hẳn là không có vấn đề gì. Trình độ miễn cưỡng có thể phối hợp với Minh Khái."

"Ừm, cậu nói như vậy tôi cũng yên tâm, Lâm Yên được cậu huấn luyện, đó là vinh hạnh của nó." Hạ Hùng cười nói.

Mọi người đang trò chuyện thì Lâm Yên xách túi lớn túi nhỏ đi vào khu nhà cũ.

"Tiểu Yên, tới đây."

Thấy Lâm Yên vào cửa, lão gia tử Hạ Định Khôn cười nói.

"Ông ngoại, cháu mua cho ông chút quà." Lâm Yên đặt đồ xuống, quay người nhìn Hạ Định Khôn nói.

Sau khi xong việc, cô có một ít cát xê, đoàn làm phim đã phát cho cô.

"Cháu kiếm tiền không dễ dàng gì, ông ngoại cũng không thiếu gì cả, không cần mua đồ nhiều, tất cả ngồi xuống nói đi." Hạ Định Khôn nói.

"Đúng rồi, ông ngoại vội vã gọi cháu tới như vậy là có chuyện gì sao?" Lâm Yên ngồi xuống ghế salon mở miệng hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 333: Tư cách thi đấu

Edit: Kali

Beta: Cá

"Còn có chuyện gì nữa, còn không phải là chuyện tốt của mày làm ra à?" Hạ Minh Khải lườm liếc mắt Lâm Yên: "Nếu không phải do mày, chúng ta cũng không cần vật vả với những đội xe quyền thế như WW và ZH1."

Lúc này, Lâm Yên lườm Hạ Minh Khải, còn không đợi Lâm Yên mở miệng, Hạ Hùng lạnh mặt nói: "Lâm Yên, Thanh Lễ là hoa tiêu giỏi nhất của đội đua Hạ gia chúng ta, cậu ấy đang hợp tác với Minh Khải."

Chỉ là gần đây sức khỏe của Thanh Lễ không được tốt, cần nghỉ ngơi một khoảng thời gian. Thanh Lễ đã đồng ý nhận mày làm học trò, chờ trình độ của mày không tệ lắm sẽ để mày hợp tác với Minh Khải, cố làm cho tốt hoa tiêu của Minh Khải đi."

Nghe Hạ Hùng nói, Lâm Yên liếc nhìn Thanh Lễ cách đó không xa khoe miệng mỉm cười, "Nhận cậu ta làm thầy?"

"Dĩ nhiên." Hạ Hùng gật đầu nói: "Thanh Lễ cũng đã nói, trình độ hoa tiêu của mày cũng không tệ, thế nhưng bây giờ vẫn chưa xứng Minh Khải được. Nhận Thanh Lễ làm thầy, trước hết để cho Thanh Lễ dạy bảo thêm rồi nâng trình lên nữa, sau đó sẽ được làm hoa tiêu của Minh Khải."

"Lâm Yên tiểu thư, trình độ hoa tiêu của cô có thể cao hơn chúng tôi, nhưng vẫn chưa thể bằng Thanh Lễ được. Nếu như muốn trở thành hoa tiêu của Minh Khải, phải để Thanh Lễ chỉ bảo cô thêm nhiều nữa, điều này vô cùng cần thiết." Trong đó có một vị hoa tiêu cười nói với Lâm Yên.

Trở thành hoa tiêu của Hạ Minh Khải...

Nhận một tên hoa tiêu bình thường của đội đua Hạ gia làm thầy...

Lúc này, Lâm Yên nháy mắt, tâm tình có chút khó mà hình dung.

"Ha ha báai thầy á, tôi thấy hình như không cần thiết đâu." Lâm Yên cười khan một tiếng mở miệng nói.

Nghe lời ấy, sắc mặt Thanh Lễ hơi đổi, liếc nhìn Lâm Yên, nhàn nhạt nói: "Nếu như không phải nể mặt cô là cháu gái của lão gia tử, tôi sẽ không bao giờ dạy một người như cô."

Nghe giọng điệu của đối phương đầy coi thường, Lâm Yên nghiêng đầu, hơi nhúm mày, nhìn người đàn ông kia, "Xin hỏi, anh là ai?"

Lâm Yên vừa dứt lời, sắc mặt Thanh Lễ lập tức khó coi thêm mấy phần.

"Lâm Yên, làm sao mày có thể nói chuyện như vậy, Thanh Lễ là tiền bối của mày đấy. Lúc người ta làm hoa tiêu chuyên nghiệp thì không biết mày đang đứng ở đâu!" Hạ Hùng quát Lâm Yên.

Không đợi Lâm Yên mở miệng, Thanh Lễ cười lạnh nói: "A... Lão gia tử, chú Hùng, không phải tôi không muốn nhận cô ta làm học trò, nhưng mà loại người bản lĩnh không lớn lại không coi ai ra gì như thế này, quả thực tôi dạy không nổi."

Lúc này, không ít ánh mắt của mấy vị hoa tiêu rơi trên người Lâm Yên, trước đó còn có một chút hảo cảm với Lâm Yên nhưng lúc này đã tan tành mây khói.

"Cô Lâm Yên, Thanh Lễ là hoa tiêu có trình độ cao nhất trong những hoa tiêu của đội đua Hạ gia chúng ta đấy. Với trình độ bây giờ của cô chỉ sợ là không xứng với Minh Khải, cô không để Thanh Lễ dạy cô thì làm sao mà trở thành hoa tiêu của Minh Khải được?"

Trong đó một vị hoa tiêu có chút không vui nhìn Lâm Yên.

"Ai nói tôi muốn làm hoa tiêu của Hạ Minh Khải." Lâm Yên nhàn nhạt lên tiếng nói.

Từ lần trước sau khi làm hoa tiêu của Hạ Nhạc Phong một lần, Lâm Yên đã thề, tuyệt đối sẽ không làm hoa tiêu cho bất cứ ai nữa, quá tức khi ngồi ở ghế phụ rồi. Cô hận không thể một cước đạp tay đua điều khiển xe xuống xe cho rồi.

Cô ngồi ở vị trí lái vẫn là đáng tin nhất.

"Lâm Yên, mày phải biết rằng có thể trở thành hoa tiêu của Minh Khải, được đấu một trận với chiến đội WW, đó là vinh hạnh của mày! Nếu như không có Minh Khải, mày làm sao có thể đủ tư cách thi đấu với WW?" Hạ Hùng cau mày nói.

Lâm Yên không thêm đề ý Hạ Hùng, nhìn lão gia tử mới từ trong đi ra, "Ông ngoại, thi đấu khi nào bắt đầu ạ?"

"Chờ mấy ngày nữa, ZH1 nói chờ thông báo." Hạ Định Khôn nói.

"Ông ngoại, con biết rồi, con còn có chút việc nên đi trước, khi nào thi đấu diễn ra con sẽ qua."

Lâm Yên dứt lời, không để lão gia từ kịp nói thì cô đã quay người rời khỏi khu nhà cũ Hạ gia.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 334: Thắng là được

Edit: Kali

Beta: Cá

Sau khi rời khỏi khu nhà cũ, Lâm Yên gọi điện thoại cho Z Thần.

"Lâm tiểu thư có dặn dò gì?" Thái độ của Z Thần rất ân cần.

"Cố gắng thi đấu càng sớm càng tốt, còn nữa đến lúc quyết định sân bãi, đừng chọn thi đấu kiểu việt dã nữa, chọn sân bãi thi đấu bình thường là được, không cần hoa tiêu." Lâm Yên nói.

Z Thần nghe vậy mở miệng nói, "Chuyện này cũng không có vấn đề gì, tôi sẽ dàn xếp..."

Dù sao trận đấu này, cho dù là sân bãi gì cũng đều như thế, bọn họ đều không có cơ hội thắng nào.

Sau khi cúp điện thoại, lúc này Lâm Yên mới thở phào nhẹ nhõm.

Những vị hoa tiêu kia của đội đua Hạ gia hoàn toàn nói không thông nổi, vẫn nên mau chóng thi cho xong trận thi đấu này để cho ông ngoại một câu trả lời, cô cũng thành công rút lui.

Với độ hot lần này Hạ gia cũng đủ để đông sơn tái khởi (*).

(*) Đông sơn tái khởi một thành ngữ xuất phát từ một câu chuyện khá hay từ thời Đường của Trung Quốc, các bạn có thể tham khảo. Ý của câu này là khôi phục lại lực lượng sau khi thất bại. - Bản edit được cập nhập nhanh và hoàn thiện nhất tại <https://my.w.tt/2ZTVcp7JYZ> và <https://meowteam.home.blog/>.

...

Mấy ngày gần đây, tin tức đội đua WW và đội đua Hạ gia sắp thi đấu đã truyền ra ngoài.

Trên mạng đầy ắp tiếng máng chửi của cư dân mạng với đội đua ZH1 và Hạ gia càng ngày càng nhiều.

Tôi muốn mua GTR (*): [Cái gì mà đội đua Hạ gia, một đội đua nhỏ bé sắp phải giải tán cũng muốn thi đấu với WW sao? Ai cho chúng nó dừng khí, đua xe kiểu ăn vạ rõ mà, đội đua Hạ gia cút khỏi giới đua xe đi!]

(*) GT-R tên một loại siêu xe.

Thần xe Thu Danh Sơn: [Hoa tiêu của đội đua Hạ gia, các người có biết là ai không.. Đã bị phơi bày rồi, là Lâm Yên của giới giải trí đó!]

Heo tốt bị xe tông: [Con mẹ nó, là Lâm Yên khắp nơi kéo fame như đĩa đối đó sao?]

Tự và mặt sưng như bánh bao: [Chính là Lâm Yên kia, tạo sự chú ý lợi dụng cả giới giải trí chưa đủ, bây giờ lại chạy đến giới đua xe để gây sức hút à?!]

Ngày ngày nhanh giàu: [Con ả này là kẻ buồn nôn nhất mà tôi từng gặp. Vì muốn nổi tiếng mà chuyện xấu hổ gì cũng có thể làm ra. À biết cái gì là xe đua, lại còn hoa tiêu nữa chứ, dẫn đi đâu, dẫn tới Tây Thiên chắc? Ông ngoại cô ta là ông chủ của đội đua Hạ gia, chắc là dựa vào quan hệ này mà trà trộn vào được!]

Lâm Yên đen đủi cả đời, đen đen cả đời: [Con mẹ này còn chút liêm sỉ nào không? Trước đây từng lợi dụng sức hút của idol chúng ta, bây giờ lại còn tới ăn vạ WW của tôi?!]

...

Lâm Yên nằm trên ghế sa lon ở nhà trọ, vừa cắn hạt dưa, vừa nhìn mình bị toàn bộ cư dân mạng điên cuồng chửi bới.

Ầy, đã lâu như vậy, cô rốt cuộc cũng bị chửi tiếp, chiến tích từ giới giải trí sang đến giới đua xe...

Một loạt tiếng chuông điện thoại nhanh chóng reo lên.

Điện thoại đầu bên kia truyền đến giọng nói nghiêm trọng của Z Thần: "Lâm Yên tiểu thư, cô đã xem tin tức trên mạng chưa? Tình huống bây giờ sợ là không lạc quan cho lắm. Nếu cứ tiếp tục như vậy, đội đua Hạ gia của các người sau này sợ là sẽ không có chỗ đứng trong giới!"

Lâm Yên mỉm cười, lơ đãng nói: "Xem rồi, không sao, thắng là được."

"Ầy, thắng..." Nghe Lâm Yên nhẹ nhàng nói như là giọng điệu khi nói "hôm nay thời tiết rất đẹp", đầu điện thoại bên kia lâm vào im lặng rất lâu.

Một lát sau, giọng nói của Z Thần mới một lần nữa truyền ra: "Lâm Yên tiểu thư, thực lực của cô ta rất rõ, thế nhưng... Thực lực của những người khác ở đội đua Hạ gia... Hón nữa, thực lực của những thành viên của đội đua WW rất ngang bằng nhau, chiến thuật cũng nhiều vô cùng, lại thêm đội trưởng tân nhiệm của bọn họ, sợ là..."

Z Thần nói bóng gió rất rõ ràng, trận đấu này phần thắng thật sự không lớn.

"Không sao, khi nào thì thi đấu bắt đầu." Lâm Yên hỏi.

"Sáng ngày mốt, sân thi đấu là đường đua tại Ninh Nam." Z Thần trả lời.

Z Thần nói xong, thở dài, tiếp tục khuyên nhủ: "Lâm Yên tiểu thư, nếu như các người bây giờ rút khỏi vẫn còn kịp. Dù sao thì rốt cuộc chuyện này vẫn là chuyện của đội đua ZH1 chúng tôi, tôi không muốn kéo đội đua Hạ gia các người xuống nước cùng..."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 335: Chính là tôi lái

Edit: TH

Beta: Năm

Z Thần vẫn còn chưa yên tâm nên cứ lái nhai mãi. Đúng lúc này đột nhiên Lâm Yên có một cuộc điện thoại gọi tới, vậy là tùy tiện nói qua loa vài câu rồi cúp điện thoại.

Vừa nhìn thấy cái tên trên màn hình, quả nhiên Triệu Hồng Lăng gọi tới.

"Alo, chị Lăng..."

"Những thứ bị đăng lên mạng vạch trần là đã xảy ra chuyện gì? Em muốn làm hoa tiêu của đội Hạ gia, tham gia với tư cách thi đấu giải đấu vòng hạng ba quốc tế tại nước chúng ta ư?" Triệu Hồng Lăng đi thẳng luôn vào vấn đề.

Lâm Yên chớp mắt: "Hoa tiêu ấy à... Không có nha..."

Triệu Hồng Lăng nghe vậy thì thở phào nhẹ nhõm, nghĩ bụng chắc là do anti fan lại tung truyền tin nhảm nhí.

Kết quả một giây sau cô liền nghe thấy Lâm Yên nói tiếp, "Không phải làm hoa tiêu nha, là em tự lái xe luôn."

Triệu Hồng Lăng: "..."

Đầu dây bên kia im lặng vài giây đồng hồ.

Vốn dĩ Triệu Hồng Lăng cho rằng không có Lâm Thư Nhã khổng chế thì Lâm Yên đã khôi phục lại lý trí. Nhưng cô hoàn toàn không ngờ con bé lại đột nhiên hành động như vậy.

"Em cảm thấy mình vượt giới còn chưa đủ à?"

Triệu Hồng Lăng thở dài, không biết nên nói gì. Cô cân nhắc tìm từ ngữ thích hợp, lập tức nói tiếp: "Lâm Yên, chị biết em vội vàng muốn có khả năng nổi tiếng. Tuy nhiên tất cả mọi chuyện sẽ trở thành dục tốc bất đạt. (*)

Độ hot vừa phải thôi có thể sẽ đem lại cho em một chút lợi ích. Tuy nhiên cũng có mặt trái của nó, nếu tin tức xấu như vậy cứ tiếp tục gia tăng thì các fans hâm mộ sẽ phản đối quyết liệt, sẽ bị phong sát thật đấy. Trong khoảng thời gian này chị đã thử tranh thủ một chút tài nguyên cho em thể nhưng không ai dám dùng em cả. Lần này nếu không phải em may mắn vào được đoàn làm phim 《 Kỳ Phùng Định Thù 》 thì chỉ sợ là không có cơ hội nổi tiếng nào cả..."

Nghe Triệu Hồng Lăng phía đầu dây bên kia điện thoại kiên nhẫn nói rõ lý do với mình, trong lòng Lâm Yên thấy ấm áp: "Chị Lăng, em hiểu rồi, chị yên tâm, em biết bản thân mình đang làm gì, trận đấu này em nhất định sẽ giành được."

Lông mày Triệu Hồng Lăng cau lại, không hiểu sao Lâm Yên có thể tự tin nói như vậy.

Cho dù con bé có là cháu gái ngoại của Hạ Định Khôn, cũng không có nghĩa là con bé biết đua xe. Hơn nữa trước đó con bé chỉ làm hoa tiêu đi lên sàn đấu mà thôi, đề tự mình lái xe thì lại là chuyện khác hoàn toàn.

Dù cô chỉ là người ngoài nghề nhưng cũng hiểu rõ lý luận trên giấy và thực tiễn khác xa nhau. Huống hồ cô còn thử tìm hiểu trước tình hình của đội đua, được biết đội đua WW có thực lực mạnh phi thường, ngay cả đội ZH1 cũng không phải là đối thủ.

Vậy nên hiện tại Lâm Yên muốn chen chân vào, đừng nói là cư dân mạng. Ngay cả chính cô cũng khó tránh khỏi cho rằng Lâm Yên lại muốn thu hút sự chú ý để tăng sức hút cho bản thân.

Nhưng... Không biết vì sao nghe Lâm Yên nói vậy, trong lòng Triệu Hồng Lăng không biết tại sao lại vẫn tin tưởng cô.

Trong khoảng thời gian gần đây, Lâm Yên quả thật đã thay đổi không ít, không giống lúc trước bởi vì nhất thời cuồng cuồng không suy nghĩ làm ra những chuyện không để ý đến hậu quả...

"Được, nếu như cần gì thì bên này chị sẽ phối hợp với em, lúc nào cũng có thể gọi điện thoại cho chị." Triệu Hồng Lăng nói.

"Vâng, cảm ơn chị Lăng." Lâm Yên ngừng lại một chút rồi mở miệng hỏi, "Chị Lăng, bên chị thế nào rồi? Những người đó còn tìm chị gây phiền phức nữa không?"

"Không sao, chị rất khỏe." Giọng điệu của Triệu Hồng Lăng không nghe ra chút gợn sóng nào.

Hai mắt Lâm Yên híp lại, sao có thể tốt được? Cái đám chuyên bò đá xuống giếng đó! Trước kia gặp trở ngại vì Triệu Hồng Lăng là cấp dưới của Tướng Tư Phi được cô ta chống đỡ, không ai dám nói gì. Nhưng hiện tại tất cả đều cho rằng sau ba tháng kỳ hạn thì Triệu Hồng Lăng sẽ bị mất chức. Đương nhiên sẽ không bỏ qua bất kỳ cơ hội chen ép chế nhạo nào. Cái đám người đó vì để cô không thể hoàn thành nhiệm vụ, chắc chắn sẽ nghĩ mọi cách cướp đoạt tài nguyên trong tay của chị ấy...

"Đúng rồi, trong khoảng thời gian này tạm thời em không có lịch trình gì, chị đã để Đa Đa trước qua chỗ diễn viên khác rồi." Triệu Hồng Lăng giải thích.

"Ồ được được, không thành vấn đề ạ, tự em sẽ chú ý." Lâm Yên tỏ ra hiểu chuyện, dù sao Đa Đa cũng không phải trợ lý chuyên dụng của cô, chẳng qua chỉ tạm thời tới giúp cô mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 336: Là anh của Bùi Ảnh Đế

Edit: Er

Beta: Richi

Sau khi nói chuyện với Triệu Hồng Lăng, Lâm Yên gửi cho Đa Đa một tin nhắn wechat.

Yên Thành Sơ Vũ Cách Tà Dương: [Cục cưng Đa Đa à, em yên tâm, cầu phú quý không quên đi. Chờ ngày chị giàu có chắc chắn sẽ cho em làm trợ lý chuyên môn của chị!]

Giải trí Khải Tinh - Tiền Đa Đa: [Chắc là em không đợi được đến ngày đó, may mắn may mắn!]

Yên Thành Sơ Vũ Cách Tà Dương: [Phi phi phi, cục cưng Đa Đa, tại sao em có thể nói điều không may như vậy chứ? Chị muốn lên weibo giải xúi quẩy!]

Đầu bên kia điện thoại, Đa Đa đã sớm bó tay đối với việc Lâm Yên mỗi ngày đều chỉ có đăng "kiếm tiền" lên weibo rồi.

Giải trí Khải Tinh - Tiền Đa Đa: [Đến lúc này rồi chị có thể dừng vào weibo nữa được không?]

Yên Thành Sơ Vũ Cách Tà Dương: [Vi sao?]

Giải trí Khải Tinh Tiền Đa Đa: [Chị tự vào xem weibo của Vệ Từ Phong đi!]

Vệ Từ Phong? Vệ fan hâm mộ kia lại làm cái gì vậy?

Lâm Yên tò mò mở weibo của Vệ Từ Phong ra sau đó thấy... Vệ thiếu gia tìm làm bằng pha lê lại bắt đầu nhắc tới cô...

Nguyên nhân gây ra là có một dân mạng đăng một bài viết có nội dung là: [Chị Yên cố gắng lên, chị Yên tuyệt nhất, yêu chị nhất thế giới moah moah, chị nhất định sẽ thắng! Chờ chị dạy WW làm người, đề WW xuống đất mà ma sát ma sát!]

Mà dân mạng cũng không có nhân tính cố ý kêu gọi weibo của Vệ Từ Phong.

Thế là, Vệ Từ Phong thế mà lại trả lời bài viết của fan hâm mộ, trực tiếp nói: [Lừa người, đồ bất chước bừa, nếu cô ta có thể thắng thì tôi sẽ cời hết quần áo rồi chạy ngoài đường!!!]

Lâm Yên thấy thế hơi nhú mày, ánh mắt lộ ra một chút đồng tình.

Chơi lớn như vậy sao?

Haizz, thật là có lỗi với fan mê muội...

Cùng lúc đó, Lâm Yên cũng chú ý người đăng bài lên weibo mà bị Vệ Từ Phong trả lời kia.

ID là "Kính ngưỡng chị Yên cả đời", nhìn qua giống như là fan hâm mộ của Lâm Yên.

Ngoại trừ "Cây pháo nhỏ" ra thế mà cô còn có fan hâm mộ khác?

Sẽ không phải là một tên dùng nick clone để đi bôi nhọ đó chứ?

Dù sao tên "Kính ngưỡng chị Yên cả đời" này đăng bài giống như đang cố ý nâng cô lên nên dẫn đến tranh cãi.

Nào có fan hâm mộ nào chắc chắn cô sẽ thắng như vậy chứ?

Lâm Yên suy nghĩ một lát, đột nhiên phát hiện ID này có chút quen mắt, lúc này mới nhớ ra là cái ID này gần đây vô cùng sôi nổi trong weibo của cô, gần như là bài viết nào vừa cô cũng vào khen, tất cả trang weibo của ID này đều có nội dung liên quan tới cô.

Nếu như đây là dùng nick clone để bôi nhọ thì giả bộ đúng là rất giống...

Lâm Yên vừa suy nghĩ vừa tiện tay mở khu tin nhắn ra, kết quả trong một loạt tin nhắn mừng chửi thì lại vô tình nhìn thấy ID "Kính ngưỡng chị Yên cả đời" nhắn tin cho cô.

Kính ngưỡng chị Yên cả đời: [Lão đại, tôi đã mua vé vào cửa rồi, chỉ chờ lão đại quay về trường đua, lão đại tuyệt nhất! Lão đại cố lên!]

Lão đại...?

Chỉ có thân phận Yeva này thì fan hâm mộ mới gọi là lão đại, fan hâm mộ này rốt cuộc là ai? Thế mà lại biết thân phận thật của cô?

Theo cô biết thì thân phận này của cô không có bất kỳ người nào biết mới đúng...

À không phải, hình như còn một người khác...

Chẳng lẽ là tên nhân viên thẩm tra giấy chứng nhận thi đấu lúc nhận ra cô kia, hình như tên là Kỳ Thiệu Nguyên...

Giải trí Khải Tinh - Tiền Đa Đa: [Trước đó em muốn hỏi chị, ID Wechat và avatar của chị sao lại sửa? Người đàn ông trong avatar của chị là ai? Là Bùi Ảnh Đế sao? Hình như là chưa từng thấy tấm ảnh này của Bùi Ảnh Đế bao giờ...]

Đầu dây bên kia điện thoại Đa Đa đột nhiên cảnh giác gửi một tin nhắn cho cô.

Khung cảnh trong ảnh avatar của Lâm Yên hình như là chụp ở trong nhà, không giống Bùi Nam Như...

Yên Thành Sơ Vũ Cách Tà Dương: [Hm, đúng vậy, là Bùi Ảnh Đế...] Anh của anh ta đó.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\).Net](http://EbookFull(cham).Net).

Chương 337: Ở trước mặt em, tôi không có ý thức tự chủ

Edit: Er

Beta: Dochan

Lâm Yên ngồi dựa vào cửa sổ, đang lờ đãng ánh mắt liếc qua một chiếc xe quen thuộc đang đỗ dưới lầu.

Sao lại giống xe của Bùi Duật Thành thế?

Lâm Yên mở mở sổ ra, nhìn kỹ lần

này không chỉ nhìn thấy xe mà còn nhìn thấy bên cạnh chiếc xe hình như có một bóng người.

Không thể nào...

Đêm hôm khuya khoắt Bùi Duật Thành lại đứng dưới nhà cô làm gì?

Hơn nữa tối cũng không nói cho cô biết?

Lâm Yên xoay người một cái đứng lên, định đi xuống xác nhận một chút.

Lâm Yên tùy ý khoác một cái áo khoác sau đó lập tức đi xuống lầu.

Dưới lầu một tòa nhà bên đường, chỉ có một ánh đèn đường mờ, xe màu đen yên lặng đỗ sát ở nơi đó, dưới ánh đèn đường dáng người cao to của người đàn ông bị kéo thành một cái bóng thật dài.

"Bùi tiên sinh...?" Lâm Yên đứng cách đó bốn năm bước, thử mở miệng thăm dò gọi một tiếng.

Người đàn ông nghe thấy, ngón tay cầm cầm điều thuốc hơi ngừng lại, chột xoay người về phía cô gái.

"Hả, đúng là anh à..." Sau khi thấy rõ khuôn mặt anh, trên mặt Lâm Yên lộ ra vẻ ngoài ý muốn.

Trên người Bùi Duật Thành mặc một bộ vest chỉ là caravat bị nói lỏng, áo sơ mi màu sáng bên trong cũng được mở ra hai nút, sợi tóc vì gió đêm thổi nên hơi có chút lộn xộn.

"Bùi tiên sinh, sao anh lại ở đây?"

Lâm Yên vội vàng đi tới.

Làn khói từ điều thuốc trong tay lẳng lẳng bay lên, Bùi Duật Thành mở miệng nói: "Vừa vặn đi ngang qua."

Đi ngang qua...

Ánh mắt Lâm Yên liếc xuống dưới chân Bùi Duật Thành, nơi đó đã có không ít tàn thuốc.

"Ày, đi ngang qua... Anh tới đây bao lâu rồi? Thế mà lại không nói với tôi một tiếng nào!"

"Có muốn đi lên nhà tôi ngồi một chút không?" Lâm Yên mở miệng hỏi.

Cô gái vừa dứt lời trong nháy mắt, vẻ mặt Bùi Duật Thành hơi ngừng lại, đáy mắt giống như là xẹt qua một tia ngoài ý muốn.

Lâm Yên thấy lời nói của cô hẳn là không có vấn đề gì nhưng lại không biết vì sao Bùi Duật Thành lại lộ ra biểu cảm ngoài ý muốn đó.

Coi như là bạn bè bình thường thì mời người ta lên phòng ngồi một chút cũng là chuyện nên làm, huống hồ quan hệ của cô và Bùi Duật Thành là quan hệ người yêu.

Dưới đèn đường, Bùi Duật Thành nhìn khuôn mặt nhỏ của cô gái, chậm rãi mở miệng nói: "Tham vọng là không bờ bến, đạt được một chút thì sẽ càng muốn nhiều hơn."

"Hả?"

Lâm Yên nghe thấy vậy thì không hiểu gì, Bùi Duật Thành nói lời này là có ý gì..

Cô chỉ mời anh lên phòng ngồi một chút thôi mà, sao lại đột nhiên trả lời một câu vượt ngoài sức tưởng tượng như vậy?

"Là sao...?" Lâm Yên sững sờ mở miệng.

Bùi Duật Thành khẽ cười một tiếng, hồ hững mở miệng nói: "Ồ trước mặt em, tôi không có ý thức tự chủ."

Lâm Yên: "Ày..."

Sau khi suy nghĩ kỹ mới hiểu được ẩn ý trong câu nói của Bùi Duật Thành, Lâm Yên lập tức có chút xoắn xuýt.

Mẹ nó! Chẳng qua cô chỉ là cảm thấy theo phép lịch sự cũng nên mời anh lên phòng uống chén trà, thật sự là không có ý gì khác mà...

Còn nữa cô cũng có ý đồ đen tối vậy đâu!

"Gặp được em là đủ rồi." Bùi Duật Thành đưa tay vuốt ve mái tóc của cô gái, sau đó nói một tiếng ngủ ngon rồi quay người rời đi.

Từ sau khi cô quay lại với Bùi Duật Thành, thì ngoại trừ yêu cầu chuyển cô tới công ty giải trí Đình Phong ra thì những thứ khác đều khôi phục lại bình thường, hai người bọn họ ngoại trừ "tình cờ" gửi tin nhắn thì cơ bản là không liên quan gì tới nhau.

Khó được anh đi ngang qua một chuyến, nhưng lại chỉ có gặp mặt thôi sao?

Thậm chí nếu không phải là cô tự phát hiện ra thì đoán chừng là anh sẽ không để cho cô biết.

Gặp được em là đủ...

Câu nói của Bùi Duật Thành vẫn vang vọng ở bên tai Lâm Yên, cô vô thức đưa tay lên sờ nơi vừa rồi Bùi Duật Thành chạm vào, không hiểu cô cảm thấy đáy lòng như một tảng đá cứng nhắc bỗng trở nên mềm mại, từng chút một nhẹ đi...

Ý thức được mình thất thần, Lâm Yên tranh thủ lắc đầu, khiến mình tỉnh táo lại.

Mẹ ơi! Tỉnh táo một chút! Tỉnh táo một chút!

Đúng là anh hùng khó qua ải mỹ nhân!

Nhưng cô lại muốn là mỹ nhân giàu nhất!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 338: Ai cho cô dũng khí?

Edit: Er

Beta: Sun

Hai ngày này Lâm Yên vẫn luôn chú ý tới tình hình làm phim về đua xe ở nước ngoài.

Tên phim Lâm Yên đã được biết và đó là《Chuyện cũ trên đường đua》.

Phim kể về nhân vật nam chính là Lăng Mãng mới ra đời, bước vào giới đua xe, sau đó liên tục đoạt được quán quân của giải thi đấu vòng hạng hai trên trường đấu quốc tế. Từ lúc bắt đầu cho đến khi gặp được thầy của mình là Từ Thần đường đua Yeva, đạt được kỹ thuật cao siêu, đi đến đỉnh cao thể giới, tiến vào giải đấu vòng hạng nhất trên trường đấu thể giới.

Thậm chí còn kể về một câu chuyện tình yêu của Lăng Mãng.

Sau khi xem xong nội dung cốt truyện của《Chuyện cũ trên đường đua》, Lâm Yên lại cho rằng bộ phim này rất có tâm, tối thiểu là có đủ nội dung, hoàn toàn chính xác là có chuyện như vậy.

Chỉ tiếc, phần diễn của Từ Thần đường đua Yeva cũng không có nhiều, chẳng qua là chút mảnh khoé làm màu mà thôi.

Muốn nói lực ảnh hưởng và độ nổi tiếng thì trong giới đua xe rất ít người có thể sánh với Từ Thần đường đua Yeva.

Lợi dụng Từ Thần đường đua Yeva để hấp dẫn người xem đúng là có hiệu quả vô cùng tốt.

Mà bên đoàn làm phim đối với ứng cử viên Tử Thần đường đua Yeva rất coi trọng và vô cùng nghiêm khắc, cũng chính bởi vì vậy mà đến bây giờ vai này vẫn chưa tuyển được ai.

Vốn là Lâm Yên muốn đi thử xem, dù sao thời gian ngắn, cát xê lại cao, hơn nữa vai diễn lại cũng có màu sắc.

Nhưng người cạnh tranh nhân vật này quá nhiều, mà muốn bắt trước Tử Thần đường đua Yeva cũng không dễ dàng.

Phim《Chuyện cũ trên đường đua》này cũng không phải việc cấp bách gì, vẫn nên tập trung giải quyết việc thi đấu với đội đua WW trước đã.

Sáng sớm hôm sau.

Lâm Yên đi đến sân thi đấu từ rất sớm.

Bởi vì Lâm Yên đã nói rõ lý do với ZH1 nên trận đấu này thi đấu ở sân bãi, cũng không cần hoa tiêu.

Mà Lâm Yên sẽ trực tiếp nhảy vào đội đua Hạ gia, bảo ZH1 đăng kí để cô vào dự thi.

Với lại cũng không biết Bùi Duật Thành có thấy tin tức bất quái gần đây của cô không...

Bùi Duật Thành chán ghét đua xe như vậy, ngộ nhờ bị anh biết cô muốn tham gia thi đấu thì chẳng phải là tiêu rồi sao?

Cũng may Bùi Duật Thành là ông chủ lớn nên mỗi ngày đều bận trăm công nghìn việc, hẳn là sẽ không quan tâm mấy tin bất quái này đâu.

Nghĩ tới đây, Lâm Yên mới yên tâm.

Lúc này, sân thi đấu Ninh Nam đã đông chật kín người.

Bởi vì tình huống của trận đấu này rất đặc biệt, cho nên chỉ là một trận thi đấu giao hữu nhưng lại thu hút được nhiều sự quan tâm.

Các thành viên của đội đua Hạ gia đã sớm ở đây.

"Con nhóc kia cũng tới."

Lúc này, một vị hoa tiêu nào đó trong đội đua Hạ gia nhìn thấy Lâm Yên đang đứng cách đó không xa, lông mày cau lại, mặt đầy vẻ chán ghét.

Trước kia, hoa tiêu của đội đua Hạ gia đối với Lâm Yên vẫn có một chút hảo cảm, chẳng qua là hai ngày trước nghe Lâm Yên nói những lời kia nên khiến bọn họ không còn cảm thấy một tí hảo cảm nào.

Nhưng bọn họ lại càng tức giận hơn vì Lâm Yên lại trao đổi với ZH1, đổi một tay đua không tệ của chiến đội Hạ gia thay vào đó là để cho Lâm Yên ra sân.

"Ha ha, hoa tiêu tự mình cầm lái sao, thật sự là lần đầu nghe nói." Thanh Lễ lườm Lâm Yên, cười với giọng lạnh lẽo.

"Cô ta chỉ là một hoa tiêu, thực sự dám đổi một tay đua thực lực không tệ của chúng ta, ai cho cô ta dũng khí vậy?!"

"Đúng là quá hài hước, cô ta thật sự cho rằng một hoa tiêu có đủ kiến thức là có thể làm một tay đua?!"

"Chú Hùng, ban đầu chúng ta đã không thể nào thắng được, bây giờ lại để cho cô ta tới quấy nhiễu thì càng không đua được."

Nghe thấy vậy, ánh mắt âm trầm của Hạ Hùng rơi vào người Lâm Yên.

"Tiểu Yên muốn ra sân, vậy cứ để cho con bé ra đi, trái lại trận này cho tới tận bây giờ chúng ta cũng không có cơ hội thắng." Lão gia tử Hạ Định Khôn thờ dãi.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 339: Không có hứng thú?

Edit: Er

Beta: Kim Đào

Đối với việc Lâm Yên có nhờ ZH1 đổi một tay đua của Hạ gia để vào sân hay không, căn bản là Hạ Định Khôn không quan tâm.

Trận này đối thủ của Hạ gia là ai chứ?

Chiến đội có quyền thế và uy tín lâu năm nhất trong nước, WW.

Dùng trình độ của Hạ gia bây giờ mà muốn thắng WW thì chẳng khác gì là người si nói mộng.

Vấn đề hiện tại mà lão gia tử Hạ Định Khôn muốn cân nhắc là đội đua Hạ gia sẽ phải đối mặt với thất bại.

Tuy rằng có chỗ dựa là ZH1, thừa nhận đội đua Hạ gia là chiến đội dự bị của ZH1, nhưng chỉ có như vậy thì căn bản là không đủ.

Bây giờ, ở trên mạng tiếng chửi rủa đã che ngợp bầu trời, sau khi thi đấu với WW, nếu như lại đóng giả nạn nhân làm người bị hại, lại ăn vạ tiếp thì bọn họ sẽ phải chịu tiếng xấu, chắc chắn sẽ bại thảm hại.

Không chỉ như thế, đội đua Hạ gia khả năng cũng sẽ không có một ai tài trợ và đầu tư nữa.

"Con à này, sao cô ta dám đổi chỗ tôi?!"

Lúc này, một vị tay đua nào đó đội mũ lưỡi trai của đội đua Hạ gia, lạnh lùng nhìn chằm chằm Lâm Yên.

"Trương Vân, coi như là cậu không may đi. Và lại trận thi đấu với WW này cũng không có cơ hội thắng, cậu bị thay thế cũng không quan trọng." Một thành viên nào đó nhìn thanh niên trẻ tuổi đội mũ lưỡi trai.

"Nói là như vậy, nhưng người khác thì không tính, nhưng cô ta? Dựa vào cái gì chứ? Cô ta biết chân ga ly hợp và phanh xe ở đâu sao, cô ta thật sự cho rằng trước đó thắng được đội đua lão già họ Thang đó thì có thể ở đội đua Hạ gia tùy ý làm bậy à?!" Trương Vân lạnh giọng quát.

"Haizz, quên đi thôi, dù sao cô ta cũng là cháu ngoại của lão gia tử."

"Cháu ngoại thì sao? Cô ta còn biết mình là cháu ngoại của lão gia tử cơ à? Nếu cô ta thật sự cho rằng như vậy thì nên học tập với Thanh Lễ cho tốt, tranh thủ bảo ZH1 đem thể thức thi đấu đổi thành thi đấu đường trường mới phải. Cho dù là không thắng được WW thì cũng tối thiểu là có thể làm về vang thanh danh của Minh Khải mà!" Trương Vân liếc Lâm Yên đứng cách đó không xa cười đầy lạnh lẽo, vẻ chán ghét trong mắt không che giấu chút nào.

"Được rồi, không cần quan tâm tới cô ta làm gì." Lúc này, Hạ Minh Khải lên tiếng nói: "Chúng ta cứ làm việc của chúng ta là được, coi cô ta là không khí."

"Ai thêm quan tâm cô ta, chẳng qua là cô ta dám đổi chỗ của Trương Vân, thật sự là đáng giận. Cho dù là không thể thắng thì loại đường đua này rất quan trọng, là nơi mà cô ta có thể làm ầu được sao?!"

"Haizz, thực ra tôi cảm thấy Lâm Yên tiểu thư chắc cũng không có ý xấu đâu. Nhiều nhất chỉ là khờ dại một chút, tự cho mình là hoa tiêu thì có kiến thức, nên có thể vào sân đua xe." Một tay đua nào đó trong đội Hạ gia thờ dài nói.

...

Một lát sau, Vệ Từ Phong và Kỳ Thiệu Nguyên cũng đi vào trong sân đấu.

Trận thi đấu trên đường đua này, bởi vì là khiêu chiến thi đấu nên phóng viên giới đua xe không thể vào bên trong, chỉ có các thành viên trong đội và nhân viên, còn có một số rất ít khách quý được mời mới có thể vào, giống như Vệ Từ Phong và Kỳ Thiệu Nguyên, hai người là dùng thân phận khách quý nên mới được vào.

"Trận đấu này tôi không có hứng thú mấy." Sau khi ngồi xuống ghế dành cho khách vip, Vệ Từ Phong buồn bực ngán ngẩm mở miệng nói.

"Không có hứng thú?"

Nghe Vệ Từ Phong nói vậy Kỳ Thiệu Nguyên liếc mắt nhìn cậu ta, mặt đầy hoài nghi: "Ngay cả loại thi đấu của đội đua Lão Thang và đội đua Hạ gia cậu cũng cuồng nhiệt đi xem, bây giờ lại nói với tôi rằng cậu không có hứng thú với trận thi đấu của chiến đội WW?"

"Không, anh sai rồi." Vệ Từ Phong nhìn Kỳ Thiệu Nguyên: "Tôi cảm thấy hứng thú chính là thực lực hai đội thi đấu không cách xa nhau lắm, vì khoảng cách không lớn nên mới có thể xác định được nhiều nhân tố, mới có hứng xem, nhưng đội đua WW và đội đua Hạ gia thì còn cần phải xem sao?"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 340: Trong mắt chúng tôi hai người chẳng là cái thá gì cả

Edit: Er

Beta: Byun

Nghe vậy, Kỳ Thiệu Nguyên xoa cằm, trông có vẻ như đang suy nghĩ điều gì đó: "Không đúng sao. Năm đó, mỗi lần lão đại thi đấu chúng ta đều tới xem chẳng lẽ... Có lão đại ở đây, còn lên đường đua thi đấu, có gì khó tin sao..."

"Lão đại là ngoại lệ, xem lão đại thi đấu y như là đang bồi bổ cho mắt, hưởng thụ toàn bộ quá trình chèn ép đè bẹp đối thủ vô cùng sáng khoái." Vệ Từ Phong lắc đầu.

"Haizz, xem thi đấu thì cứ xem đi, đừng nói nhảm nhiều như vậy. Có khi đội đua Hạ gia có thể thắng thì sao." Kỳ Thiệu Nguyên vừa cười vừa nói.

"Đội đua Hạ gia thắng WW?" Vệ Từ Phong nhìn về phía Kỳ Thiệu Nguyên: "Nếu đội đua Hạ gia thắng tôi sẽ trần truồng chạy ngoài đường. Kỳ Thiệu Nguyên, với mắt nhìn của anh, hẳn là không nên nói cái câu kiểu như nhờ đâu đội Hạ gia thắng chứ."

Kỳ Thiệu Nguyên cười lạnh một tiếng, nếu không phải biết lão đại ở đây thì anh ta còn lâu mới đến xem loại thi đấu mà trình độ chênh lệch quá xa như này.

Lão đại không ở đây thì trận đấu này sẽ không có chút hồi hộp nào.

Mà lão đại có ở đây thì trận đấu này cũng chẳng có chút hồi hộp nào.

Ngôn ngữ Trung Hoa thật là tinh thâm uyên bác...

Chỉ là vẻ mặt của Kỳ Thiệu Nguyên có chút phức tạp nhìn đăm đăm Vệ Từ Phong. Hình như cậu ta đúng là có đăng lên weibo là nếu như đội đua Hạ gia thắng thì cậu ta sẽ trần truồng chạy ngoài đường.

Sao cậu ta tàn nhẫn với chính mình như thế được nhỉ... Đúng là tên hung hãn mà.

...

Lúc này, Z Thần chờ một đám thành viên của ZH1 sau đó mới đi vào khu tập trung của đội đua Hạ gia.

Thấy thế, tất cả thành viên của đội đua Hạ gia đều dồn dập đứng dậy, gật đầu chào hỏi với ZH1.

"Hôm nay, mọi người vất vả rồi." Mộc Mộc cười nói.

Nghe thấy vậy, Hạ Hùng nói: "Đâu có, đây là Z Thần và thành viên của ZH1 tín nhiệm Minh Khải nhà tôi nên mới cho Minh Khải có cơ hội biểu hiện. Tuy dù là không thắng được đội xe WW uy tín lâu năm này thì Minh Khải cũng nhất định sẽ không để cho mọi người thất vọng."

"Yên tâm đi, hôm nay trạng thái của tôi rất tốt." Hạ Minh Khải nói.

Z Thần: "..."

Thành viên ZH1: "..."

"Z Thần, tôi có việc muốn nói với cậu, là về Lâm Yên... Có thể thay con nhãi đó không, vẫn nên để Trương Vân vào sân, nếu không thì nhất định nó sẽ làm liên lụy đến phát huy của đội đua." Hạ Hùng nhìn Z Thần nói.

"Thay Lâm Yên sao?"

Hạ Hùng vừa dứt lời, vẻ mặt đám thành viên của ZH1 kinh ngạc, thậm chí là có chút "không thể tin nổi" nhìn chằm chằm Hạ Hùng.

Đầu óc người này không có vấn đề gì chứ?

Sở dĩ là để đội đua Hạ gia trở thành chiến đội dự bị của ZH1 dự bị, hoàn toàn là vì nể mặt của Lâm Yên.

Đương nhiên, chuyện này không phải là chỉ có vấn đề mặt mũi.

Nếu đội đua Hạ gia không có Lâm Yên lên sân thì chỉ với cái đám người kém cỏi của Hạ gia này cũng có tư cách thi đấu với chiến đội WW hàng đầu trong nước trên đường đua tranh đấu ư?

Lâm Yên tự mình ra trận mà tất cả thành viên của ZH1 còn không tự tin chút nào, chứ đừng nói gì là Lâm Yên không ở đây.

Tất nhiên, thân phận của người đàn ông này trước mặt này, trong lòng đám thành viên ZH1 cũng biết đó là bác ruột của cô Lâm Yên.

Vì đó là bác ruột của cô Lâm Yên nên nếu nói ra lời trong lòng thì e là không tốt lắm.

Chẳng lẽ lại muốn bọn họ nói với Hạ Hùng là: "Con của ông, Hạ Minh Khải, còn cả ông nữa Hạ Hùng, trong mắt chúng tôi hai người chẳng là cái thá gì cả. Đội đua Hạ gia trở thành chiến đội dự bị của ZH1 chủ yếu là vì nể mặt của cô Lâm Yên cùng với lời đồng ý của cô Lâm Yên sẽ tự mình ra sân. Tất cả đều không có một chút quan hệ gì với con của ông là Hạ Minh Khải".

Nếu nói ra lời này thì chỉ sợ là không phù hợp lắm, dù sao hai người họ cũng là anh họ và bác cả của Lâm Yên.

"Ha ha, chú Hạ Hùng, là thế này, có quy định rõ ràng rồi mà, thi đấu sắp bắt đầu thì sẽ không thể thay đổi thành viên." Z Thần vẫn đang im lặng thì một thành viên nào đó của ZH1 đứng bên cạnh nhìn Hạ Hùng, cất tiếng cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 341: Không phải tới xem các người thi đấu

Edit: Er

Beta: Sun

Nghe thành viên của ZH1 nói vậy, Hạ Hùng suy nghĩ một chút.

Đúng thật là có quy định như vậy, vào ngày thi đấu, những thành viên xác định sẽ vào sân và đã có báo cáo chuẩn bị, cho nên không thể tạm thời thay thế thành viên khác.

"Chuyện đó, thực ra tôi có chuyện muốn nói với mọi người." Hạ Hùng trầm tư một lát sau đó nhìn Z Thần và đám thành viên của ZH1.

"Chú Hạ Hùng, có chuyện gì cứ nói thẳng." Mộc Mộc cười nói.

"Là như vậy, con nhóc Lâm Yên kia chẳng qua chỉ là một hoa tiêu bình thường, chỉ hiểu biết đua xe dựa trên kiến thức lý thuyết thôi. Nếu để nó vào sân thi chỉ sợ là sẽ náo thành chuyện chê cười, mặc dù nó là em họ của Minh Khải nhưng mọi người không cần để ý tới việc nó có tình gây sự đâu." Hạ Hùng mở miệng nói ra.

Lần này, sở dĩ ZH1 đổi chỗ của Trương Vân là tay đua của Hạ gia, Hạ Hùng cho rằng nhất định là ZH1 thấy Lâm Yên là em gái họ của Minh Khải.

Nghe thấy Hạ Hùng nói vậy, tất cả thành viên của ZH1 đều hai mắt nhìn nhau.

Rốt cuộc người này có bao nhiêu tự tin đối với con ông ta thế?

Có lẽ con của ông ta trong đội đua cấp thấp thế này được cho là kỹ thuật đua xe cũng không tệ, nhưng nếu đặt vào đội đua cấp trung bình thì ngay cả thành viên dự bị cũng không đủ tư cách chứ đừng nói tới đội đua hàng đầu cả nước thế này.

"Các vị, trận đấu sẽ lập tức bắt đầu, vất vả cho mọi người rồi."

Z Thần nhìn Hạ Hùng và Hạ Minh Khải cùng với tất cả thành viên của đội đua Hạ gia, mỉm cười.

Nói xong, Z Thần cũng không nói thêm gì nữa, chỉ rời đi cùng với thành viên của ZH1.

...

"Con mẹ nó, mấy người nhìn kia!"

Sau khi Z Thần và các thành viên của ZH1 rời đi, một vị hoa tiêu nào đó trong đội đua Hạ gia thấy một đám người vừa mới vào sân cách đó không xa.

"Mấy người đó có chút quen quen."

Thanh Lễ nói nhỏ.

"Chờ đã... Không phải là quen mắt, những người này, không phải chiến đội Speed sao!"

Một tay đua nào đó của đội đua Hạ gia nhìn với vẻ mặt kinh ngạc: "không thể tin nổi" kêu lên.

"Cái gì?!"

"Speed?!"

"Chiến... Chiến đội của Không Quân, Speed!"

"Là người đã từng tham gia giải đấu hạng hai trên trường đấu quốc tế, còn thi đấu với đại thần Lăng Mãng, Không Quân sao?!"

"Không sai, chính là anh ta!!"

Lúc này, sắc mặt Hạ Hùng kích động, nhìn Hạ Minh Khải đứng bên cạnh: "Minh Khải, con thấy không, trận đấu này rất oanh động, ngay cả toàn đội Speed cũng tới!"

"Minh Khải, đây là cơ hội của cậu." Thanh Lễ nghiêm mặt nói: "Ngay cả đội đua Speed cấp bậc cao siêu như vậy cũng tự mình đến xem trận đấu này..."

Thanh Lễ vừa dứt lời, tất cả thành viên của đội đua WW đều lập tức đứng dậy nghênh đón.

"Speed đến, thứ lỗi chúng tôi không thể tiếp đón từ xa!" Một thành viên nào đó trong đội WW vội vàng nói.

Thanh danh của đội trưởng Speed là Không Quân trong giới đua xe quốc tế cũng không nhỏ.

"Các vị chờ một lát, tôi gọi đội trưởng của chúng tôi tới!" Thành viên của đội WW kích động nói.

"Không cần."

Bỗng nhiên, một anh chàng mặc áo sơ mi trắng trông có vẻ khá đẹp trai đang dẫn đầu lờm thành viên đội đua WW, lạnh nhạt nói: "Chúng tôi tới không phải để xem các người thi đấu."

"Hà?"

Không Quân vừa dứt lời, vẻ mặt đám thành viên đội đua WW vô cùng kinh ngạc.

Trận đấu này, là thi đấu giữa đội đua WW và đội đua Hạ gia, mà Speed tới không phải là vì đội đua WW, vậy là vì...

"Lần này chúng tôi tới đây, chủ yếu là vì đội đua Hạ gia, các người ra chỗ khác đi." Một thành viên nào đó trong đội đua Speed không nhịn được nói.

Đội đua WW có quyền thế đứng đầu nước Hoa này, trong mắt bọn họ chẳng là cái thá gì.

Lần này, mục đích Speed tới vô cùng rõ ràng, chỉ có một chuyện.

Đó chính là chiêm ngưỡng kỹ thuật đua xe của Tử Thần đường đua Yeva.

Thời gian gần đây, Không Quân đã tìm ra thân phận thật của Lâm Yên.

Là cháu gái ngoại của ông chủ đội đua Hạ gia, tên là Hạ Định Khôn.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 342: Vinh hạnh lớn lao

Edit: Kali

Beta: Richi

Toàn bộ thành viên của đội Speed và đội trưởng Không Quân làm sao cũng không ngờ đến Tử Thần đường đua Yeva – người đã từng càn quét ngôi vô địch của cả các trận đấu quốc tế vòng hạng nhất lại là cháu gái của ông chủ một đội đua nhỏ bé ở nước Hoa.

Loại đội đua nhỏ bé như Hạ gia này lại lại ra được một tay đua truyền kỳ như Yeva thì thật sự làm người ta khó có thể tin được.

"Thật không thể tin được, lúc trước chúng ta đã từng thi đấu với Yeva một trận. Trời ạ, dù có thua thì tôi vẫn cảm thấy đó là vinh hạnh lớn lao." Về mặt của một vị thành viên trong đội Speed đây kích động.

"Suyt, mịa nó cậu nói nhỏ một chút, đừng để người khác nghe thấy. Yeva chưa từng lộ mặt ở ngoài đâu, nếu cậu lộ tin này ra chắc chắn sẽ bị Yeva giết chết!"

"Yeva tiểu thư xinh đẹp như vậy, làm sao có thể hung dữ như thế chứ?!"

"Cậu cũng quá ngây thơ rồi, Tử Thần đường đua, cái danh hiệu Tử Thần này là làm sao mà có. Còn nữa trước đó đám người Tổng Diệu Nam còn xém chút bị Yeva đánh chết, tin tức này là thật đấy!"

"Tử Thần đường đua Yeva trong các trận đấu quốc tế vòng hạng nhất có tiếng là một tay đua có tính khí nóng nảy, nghe nói tính cách của cô ấy cũng giống như phong cách lái xe vậy!"

...

Lúc này, mọi người của Hạ gia đều nhìn Hạ Minh Khải với vẻ mặt chấn động, thật sự có chút khó tin nổi.

Hoa tiêu tên Thanh Lễ nói: "Vừa rồi, đội trưởng Không Quân của Speed nói, bọn họ tự mình đến đây quan sát trận đấu này, không phải là vì WW, mà là bởi vì đội đua Hạ gia của chúng ta..."

"Bởi vì Hạ gia?"

Lúc này, ánh mắt của một vị tay đua nào đó rơi vào trên người lão gia tử Hạ Định Khôn.

Lúc này, vẻ mặt của Hạ Định Khôn cũng hết sức nghi ngờ. Ông chưa từng gặp đội đua truyền kỳ như Speed lần nào, lại càng không thể nhận ra thành viên của đội Speed và đội trưởng Không Quân, nhiều nhất chẳng qua là nhìn Speed thi đấu trên tivi mà thôi.

Cho nên làm sao mà Speed lại vì đội đua Hạ gia mà đích thân tới sân thi đấu Ninh Nam được?

"Tôi cũng không nhận ra thành viên và đội trưởng của Speed, cũng chưa từng gặp nhau." Vẻ mặt lão gia tử Hạ Định Khôn quả quyết nói.

Nghe vậy, Thanh Lễ như có điều suy nghĩ rồi chợt ánh mắt rơi trên người Hạ Minh Khải.

"Nếu là như vậy thì Speed có phải là vì Minh Khải mà tới không? Chẳng lẽ Speed chú ý tới Minh Khải, cho là tiềm năng của Minh Khải rất tốt..."

Thanh Lễ vừa dứt lời, Hạ Hùng liên tục gật đầu nói: "Đúng vậy, chắc chắn là như vậy!"

Lúc này, ánh mắt của Hạ Hùng rơi trên người Hạ Định Khôn, vẻ mặt có chút kích động: "Cha, Speed chắc là tới vì Minh Khải rồi!"

Nhưng Hạ Định Khôn nghe vậy lại lắc đầu, cười nói: "Mặc dù thực lực của Minh Khải không tệ, nhưng có thể lọt vào mắt của ZH1 đã có thể gọi là kỳ tích, đội đua truyền kỳ như Speed này thì không thể nào."

"Không thể nào? Ông nội, vì sao lại không thể? Đội trưởng Không Quân của Speed đã nói là vì đội đua Hạ gia chúng ta mà tới rồi, ông nội ông nghĩ bọn họ không biết trong đội đua Hạ gia này kỹ thuật của con là giỏi nhất sao? Bọn họ không phải là vì con mà tới, còn có thể là vì ai?" Hạ Minh Khải cau mày nói.

"Cha, Minh Khải nói rất đúng, những người chúng ta đều không có ai từng gặp Speed cả. Nhất định bọn họ vì Minh Khải mới tới xem, mặc dù bây giờ kỹ thuật của Minh Khải còn chưa đạt tới đẳng cấp hàng đầu, thế nhưng tiềm năng rất lớn. Những đội đua truyền kỳ như bọn họ rất thích đi khắp nơi tìm kiếm những tay đua trẻ có tiềm năng." Hạ Hùng cũng mở miệng nói.

Lão gia tử Hạ Định Khôn nhìn Hạ Hùng hình như là muốn nói gì đó nhưng cuối cùng lại thôi.

Chuyện này nói đến cũng hơi lạ, với trình độ Minh Khải không thể lại được đội đua truyền kỳ như Speed nhìn trúng được. Dù Hạ Minh Khải có chút tiềm năng đến đâu cũng không đến mức toàn bộ đội Speed đích thân tới.

Chẳng lẽ là ông già thật rồi, nhìn không ra tiềm năng to lớn của Hạ Minh Khải...

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 343: Tiềm lực lớn đến vậy?

Edit: Kali

Beta: Cá

Không bao lâu, Không Quân dẫn đầu một đám thành viên của đội Speed đi tới chỗ của đội đua của Hạ gia.

Thấy mọi người của Hạ gia kích động, đội trưởng Không Quân cười nói: "Mọi người là đội đua Hạ gia sao, ngưỡng mộ đã lâu, có thể bồi dưỡng ra được Ye... Ày, không gì, hôm nay chúng tôi chỉ là tùy tiện đến nhìn một chút vì rất thích một thành viên của đội đua Hạ gia. Hy vọng không có quấy rầy đến mọi người."

Nghe được lời này của Không Quân, Hạ Hùng vội vàng tiến lên: "Làm gì có quấy rầy, được Speed đích thân tới xem là động lực to lớn cho Minh Khải nhà chúng tôi, thật sự là may mắn của chúng tôi!"

Nghe Hạ Hùng nói, toàn bộ thành viên của đội Speed bao gồm đội trưởng Không Quân đều sững sờ, Minh Khải nhà ông ta?

Tay đua của đội đua Hạ gia, cháu trai của Hạ Định Khôn, anh họ của Yeva...

"Ha ha, mọi người cố gắng lên."

Không Quân cười cười có chút xấu hổ, nhưng dù sao cũng là người nhà của Yeva, anh ta cũng không nhiều lời nữa.

Chờ sau khi Không Quân và các thành viên của đội Speed đi đến ghế ngồi dành cho khách quý vị, khoe miệng Thanh Lễ hơi nhếch lên, "Sao, tôi nói không sai chứ? Lần này Speed là đến xem Minh Khải."

Hạ Hùng chần chừ nhìn Hạ Định Khôn: "Cha, thế nào, cha thấy được không?"

Nghe thế, vẻ mặt lão gia tử Hạ Định Khôn vẫn hết sức nghi ngờ, không phải chứ...

Năng lực của Hạ Minh Khải thật sự lớn như vậy sao? Ngay cả Speed cũng đích thân tới hiện trường quan sát, đừng nói là ông già thật rồi? Theo không kịp xe đua thời nay?

...

Chiến đội WW và đội đua Hạ gia nhanh chóng đều tiến vào khu chuẩn bị đường đua riêng của mình, mà xe đua của hai bên đã lái lên đường đua, chỉ chờ giờ thi đấu bắt đầu nữa thôi.

Trong khu vực chuẩn bị đường đua, Hạ Hùng lạnh lùng nhìn Lâm Yên, lạnh nhạt nói: "Lâm Yên, trận đấu này nếu như mày làm ảnh hưởng tới Minh Khải thì sớm muộn mày cũng sẽ trả giá!"

"Lâm Yên tiểu thư, cô phải biết Minh Khải được ZH1 nhìn trúng, còn nữa lần này ngay cả Không Quân và toàn bộ thành viên của đội Speed cũng tới xem. Mặc dù với trình độ của Lâm Yên tiểu thư có thể không biết đội đua Speed, nhưng bất kể như thế nào thì tôi vẫn hi vọng cô, không muốn lên đường đua thì cô có thể nói cơ thể không thoải mái rồi xin rút khỏi. Sau đó chúng tôi có thể để Trương Văn một lần nữa vào sân."

Nghe câu này, mặt của Lâm Yên không cảm xúc liếc qua Thanh Lễ, nhàn nhạt mở miệng: "Cút."

Lâm Yên vừa dứt lời, mọi người của đội đua Hạ gia đều sững sờ, thế mà Lâm Yên dám bảo Thanh Lễ cút?! Cô ta có biết mình đang nói chuyện với ai không?!

Hoa tiêu mạnh nhất của đội đua Hạ gia! Ngay cả lão gia tử Hạ Định Khôn cũng phải nể mặt Thanh Lễ!

"Cô... Nói gì?"

Lúc này, Thanh Lễ nhìn trừng trừng Lâm Yên, vẻ sắc bén trong mắt lóe lên.

Con ả này, cô ta nghĩ mình là ai?!

"Lâm Yên, mày dám ăn nói như vậy à!" Hạ Hùng nhìn Lâm Yên, tức giận hét lớn.

Nhưng Lâm Yên chỉ ngáp một cái, đội mũ bảo hiểm bảo hộ lên, sau đó cũng không nhìn đám người Hạ Hùng nữa mà quay người đi thẳng khỏi khu vực chuẩn bị đường đua. Là người đầu tiên tiến vào đường đua, mở cửa xe đua ra rồi ngồi vào vị trí lái.

"Cái thứ mất dạy!"

Thấy Lâm Yên tiến vào đường đua, trên trán Hạ Hùng nổi gân xanh lên.

"Cha, nó tự cho mình là ai rồi?! Không có con, nó có thể nhìn thấy chiến đội ZH1, nhìn thấy chiến đội Speed, rồi những nhân vật tai to mặt lớn trên ghế khách quý kia nữa ư? Thật sự nó giống mẹ nó, đều là những kẻ vong ơn bội nghĩa!" Hạ Minh Khải lạnh lùng nói.

"Được rồi." Thanh Lễ nhìn Hạ Hùng: "Chú Hùng, trận đấu này cực kỳ quan trọng, cứ xem như là cô ta không tồn tại đi. Nhưng tôi hi vọng sau này, cô gái này không nên có chút liên quan nào dính dáng tới đội đua Hạ gia nữa. Tôi cảm thấy cô ta sẽ hại Minh Khải, hại đội đua Hạ gia."

"Hừ, cái con ranh chết tiệt này..." Hạ Hùng lạnh giọng nói: "Lão gia tử đã quá nuông chiều cô ta, chờ xong lần này tôi nhất định phải để nó trả giá đắt!"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 344: Tin tức của lão đại

Edit: Er

Beta: Cá

Sân thi đấu Ninh Nam, ghé khách quý.

Vệ Từ Phong nhìn chăm chăm đám người ở đằng xa, vẻ mặt có chút kinh ngạc. Cậu ta dùng khuỷu tay huých Kỳ Thiệu Nguyên: "Này, đó có phải đội đua của Không Quân không?"

Nghe thấy thế, Kỳ Thiệu Nguyên cũng nhìn về phía trước, sau đó nhẹ gật đầu, nói: "Speed, đúng là đội đua của Không Quân."

Sau khi nghe được đáp án, vẻ mặt Vệ Từ Phong có chút kỳ lạ: "Nếu đây là thi đấu giữa WW và ZH1, có lẽ tôi còn có thể hiểu được, nhưng WW thi đấu với đội đua Hạ gia thì sao Speed lại đến xem chứ? Còn chưa kể đến Speed, trình độ của đội đua Hạ gia so với WW hay ZH1 đều kém xa."

Chuyện Speed - đội đua cao cấp thế này lại đến sân thi đấu Ninh Nam xem thi đấu, Kỳ Thiệu Nguyên cũng cảm thấy có chút kỳ quặc, theo thực tế thì thân phận của lão đại chỉ có mình anh ta biết, Speed hẳn là sẽ không có khả năng biết được Lâm Yên chính là Yeva, nếu là như vậy thì Speed đến đây làm gì?

"Đúng rồi." Lúc này, Vệ Từ Phong chuyển đề tài, nhìn Kỳ Thiệu Nguyên, "Anh có nghe tin tức của lão đại không?"

"Lão đại làm sao vậy?" Kỳ Thiệu Nguyên vô thức nói.

"Lí do lão đại không thi đấu nữa hình như là bởi vì bị chấn thương." Vệ Từ Phong thờ dãi, trong mắt có chút buồn bã.

"Có nghe nói, nhưng cụ thể là đã xảy ra chuyện gì thì tôi cũng không biết." Kỳ Thiệu Nguyên nói.

Lúc trước, ở nước ngoài, do Lâm Yên dùng thuốc kích thích nên bị cấm thi đấu. Chuyện này cũng không được truyền ra ngoài, vì đây điểm đáng nghi, cho nên cuối cùng lại tuyên bố là Yeva vì chấn thương nên mới nghỉ thi đấu.

Đầu tiên, thực lực của Yeva rõ như ban ngày, danh hiệu Tử Thần đường đua Yeva không phải là thổi phồng lên. Ở giải đấu vòng hạng nhất trên trường quốc tế, gần như là không có bất kỳ đối thủ nào, hơn nữa còn là người có rất nhiều kỉ lục trên đường đua.

Nếu nói về trình độ của Yeva thì sự việc trong lúc thi đấu lại dùng thuốc kích thích thì không hợp lí chút nào

Huống hồ, đua xe không giống với thứ khác. Thuốc kích thích không thể mang đến chút chuyện tốt nào đối với đua xe hết, ngược lại còn khiến cho tuyến thủ phát huy thất thường. Thậm chí dẫn đến phát sinh sự cố vô cùng nghiêm trọng. Bất cứ một tay đua nào, phàm là người bình thường và có suy nghĩ như một người bình thường thì chắc chắn sẽ không có khả năng dùng thuốc kích thích.

Chỉ có điều, ngay lúc đó Lâm Yên đối với chuyện này lại không có bất kì lời giải thích nào, chỉ rời khỏi trường đua với tinh thần chán nản.

Hơn nữa, lúc đó mấy tập đoàn tài chính lớn đều vô cùng căm hận Yeva và đội đua của Yeva.

Vì dưới tay mấy tập đoàn tài chính lớn đó đều có đội đua hàng đầu thế giới.

Nhưng Yeva lại liên tục giành được quán quân của giải đấu vòng trên trường quốc tế thế này, hoàn toàn trở thành chúa tể ở sân đấu Yeva nên khiến bọn họ rất căm hận.

Cho nên lợi dụng việc này để làm mưu đồ lớn, Lâm Yên chỉ có thể chọn cách im lặng rời đi. Dù sao có nói thế nào đi chăng nữa thì thi đấu đua xe là thuộc về thi đấu hạng mục, mà thi đấu hạng mục lại dùng thuốc kích thích thì rất không thích hợp.

Mấy tập đoàn tài chính lớn mặc dù dùng chuyện này làm nhược điểm để tạo áp lực cho Yeva và mấy người trong đội đua của cô. Tuy thế mấy bọn họ cũng biết, chuyện Yeva dùng thuốc kích thích được tung ra thì căn bản là không tồn tại được bao lâu. Với sức ảnh hưởng của Yeva ở giới đua xe và thực lực, ngôi vua quán quân trên các giải thi đấu trên trường quốc tế lại dùng thuốc kích thích, gần như là chẳng có ai tin. Vì thế bọn họ cũng chấp nhận lí do Yeva vì bị chấn thương nên nghỉ thi đấu.

Gần đây, chuyện này mới dần được truyền ra ngoài. Người ngoài cũng chỉ biết là Yeva vì bị thương nên không thích hợp cho việc đua xe, phải tạm thời

nghe thi đấu và đang ở nơi nào đó để đường thương. Còn việc có cơ hội hay dự định quay lại đường đua thì trước mắt là chưa có tin tức gì, người ngoài lại càng không biết được.

Mà bây giờ chỉ sợ là không ai nghĩ đến, Yeva - người từng giật vô số ngôi quán quân tại giải đấu vòng hạng trên trường thể giới thể mà lại đang ở sân thi đấu Ninh Nam của nước Hoa giúp đội đua Hạ gia - một đội đua nhỏ như thế này giành chiến thắng.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 345: Nhắm mắt cũng có thể thắng

Edit: Kali

Beta: Cá

Ở hàng ghế VIP, Không Quân nhìn chăm chăm chiếc xe đua màu bạc tại vạch xuất phát của đường đua, trong miệng lầm bầm: "Thật sự khó tin được, Từ Thần đường đua Yeva lại bởi vì chấn thương mà nghe thi đấu..."

"Đội trưởng, dù cho Yeva có bị thương thì cô ấy nhắm mắt cũng có thể hành ra bã loại đội đua WW này, chênh lệch quá lớn, căn bản không cùng một thế giới." Một vị thành viên nào đó của đội Speed nói.

"Đừng nói là nhắm mắt chạy thắng được WW, dù có nhắm mắt cũng chạy thắng được đội trưởng... Cũng là chuyện đương nhiên mà." Một vị thành viên khác nói, nói xong cũng không quên nhìn trộm thoáng qua Không Quân bên cạnh.

Chỉ có điều Không Quân cũng không mở miệng phản bác, dù sao đây coi như cũng là lời thật lòng. Dù Yeva bị thương nghe thi đấu đi nữa thì việc thắng anh trên đường đua xem ra cũng rất đơn giản.

...

Bên trong khu vực chuẩn bị đường đua.

Mọi thành viên của đội Hạ gia đã chuẩn bị sẵn sàng.

Trận đấu này, đội đua Hạ gia không lập ra bất kỳ chiến thuật nào, bởi vì thực lực so với WW vốn cách biệt quá lớn. Cho dù là chiến thuật nào đi nữa không cũng không tác dụng gì với loại chiến đội như WW, mà có khi lại trở thành trò cười, đã vậy thì để cho các thành viên tùy ý phát huy.

"Minh Khải, mạnh dạn lên, trận này là bước ngoặt trong sự nghiệp đua xe của cậu." Khi tới giờ gần vào sân, ánh mắt của Thanh Lễ rơi vào người Hạ Minh Khải, nói với anh ta.

"Trận đấu này, chúng ta chắc chắn đã không có cơ hội thắng, nhưng điều này đã không quan trọng bằng việc ZH1 coi trọng cậu như vậy. Ít nhất cậu cũng có thể trở thành thành viên của đội ZH1, hơn nữa hôm nay Không Quân cũng đã đích thân đến đây, điều này đủ để chứng minh năng lực tiềm ẩn của cậu rất lớn. Tôi cho rằng chiến đội Speed đã nhìn trúng cậu rồi, sau khi thi xong trận này chiến đội Speed sẽ mời cậu tham gia chiến đội của bọn họ." Thanh Lễ tiếp tục nói.

Nghe lời này Hạ Hùng nhẹ gật đầu, nhìn Hạ Minh Khải: "Minh Khải, chạy hết sức vào. WW cũng không hề gì, không nên bị danh tiếng của bọn họ hù dọa. Thanh Lễ nói không sai, nếu như con có thể tiến vào chiến đội Speed thì điều này đủ để chứng minh với năng lực tiềm ẩn của con, sau này có thể đủ bỏ xa chiến đội WW tám con phố!"

"Cha, con hiểu rồi ạ." Về mặt Hạ Minh Khải đẩy về ngạo nghễ.

"Minh Khải, cho dù đến lúc đó cậu chọn ZH1 hay là Speed, tôi đều sẽ đi theo cậu, giúp cậu khai thác tối đa tiềm năng của mình. Trận này trông cậy vào cậu rồi." Khoẻ miệng của Thanh Lễ hơi cong.

"Trận thi đấu sắp bắt đầu, ra sân."

Một lát sau, lão gia tử Hạ Định Khôn đi tới rồi mở miệng nói.

Nghe lời ấy, mọi người chiến đội Hạ gia liên tục gật đầu, đi đến vị trí xuất phát.

Bây giờ, các thành viên của chiến đội WW đã chuẩn bị sẵn sàng, toàn bộ thành viên chui vào xe đua.

Về phần thành viên của đội đua Hạ gia cũng nhanh chóng mở cửa xe, ngồi vào vị trí lái.

Thấy trận đấu bắt đầu, toàn bộ khán đài yên tĩnh lại.

Sau khi cò hiệu lệnh vung lên, chỉ nghe "bùm" một tiếng, trong nháy mắt mười mấy chiếc xe đua phóng về phía trước.

Nhưng mà ở trên điểm xuất phát, lại còn thừa lại một chiếc xe đua màu bạc.

"Đó là xe đua của đội đua Hạ gia sao?"

"Không chạy sao?"

"Chuyện gì xảy ra vậy..."

Thấy thế, mọi người trong sân đấu hoàn toàn không sao hiểu nổi, cho đến bây giờ chưa từng xảy ra loại chuyện này.

Lão gia tử Hạ Định Khôn và Hạ Hùng đứng ở đây, ánh mắt nhìn chăm chăm chiếc xe đua màu bạc kia vẫn chưa có bất kỳ động tác gì.

"Cha, con ranh này là cháu gái của cha đó, quả thực làm đội đua Hạ gia mất hết mặt mũi!" Hạ Hùng cười lạnh một tiếng.

"Được rồi, kệ Tiểu Yên đi, dù sao Tiểu Yên cũng không hiểu lái xe, kiểu này cũng an toàn hơn một chút." Lão gia tử Hạ Định Khôn nói.

"Cha, cha thật nên vui mừng vì có một người cháu trai như Minh Khải." Hạ Hùng nói.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 346: Quá kinh khủng

Edit: Kali

Beta: Sun

"Chuyện gì xảy ra vậy..."

Ở ghế VIP, Không Quân nhìn chăm chăm chiếc xe đua màu bạc vẫn chưa chạy, trong miệng lẩm bẩm.

Chuyện này cũng không giống với phong cách của Yeva.

Đối với phong cách trên đường đua của Yeva, Không Quân nghiên cứu hết sức thấu đáo, mà lần này anh ta nhìn lại không hiểu.

"Đội trưởng, là có ý nhường ư?" Bỗng nhiên, một thành viên của đội Speed mở miệng nói.

Nghe lời ấy, Không Quân lập tức sững sờ.

Nhường?

"Đội trưởng, Yeva là trình độ gì, WW là trình độ gì? Nếu tôi là Yeva khi gặp phải chiến đội WW như này thì tôi cũng sẽ không có hứng thú gì, nếu không nhường một chút vậy thì còn chạy cái gì nữa, không khỏi cũng quá nhàm chán mà."

Giờ phút này, ở điểm xuất phát, chiếc xe đua màu bạc khởi động.

"Chết tiệt (*)... Rốt cuộc là chế độ liều chết nằm ở đâu?"

(*) [1] 雾草 có đồng âm với từ "địch mọe" tức là chửi thề.

[2] 雾草 còn có nghĩa là một nút chức năng bật tắt đèn sương mù, công dụng của đèn này trên ô tô thì chi tiết các bạn hãy bỏ mấy phút tìm hiểu trên google.

Câu thoại trên có thể chưa chính xác, nếu có sai sót sẽ sửa lại sau.

- Bản edit được cập nhật và hoàn thiện sớm nhất tại: https://www.wattpad.com/user/Meow_team và <https://meowteam.home.blog/>

Lâm Yên nghiêng đầu, đôi mắt chăm chú nhìn chăm chăm màn hình điều khiển.

Những xe đua này đều là ZH1 cung cấp, trước đó Lâm Yên cũng không quen với con xe này.

"Tìm được rồi."

Một lát sau, Lâm Yên mỉm cười, ngón tay gõ nhẹ lên trên màn hình điều khiển.

Lúc này, Lâm Yên kéo thắng tay lên, chân trái đạp phanh xe, chân phải lại mạnh mẽ đạp ga đến hết mức.

Trong chốc lát, cái xe kia như một con dã thú gầm càng ngày càng lớn.

Hai bánh sau điên cuồng lắc mạnh nhưng mà con xe vẫn đứng nguyên ở đó.

Dưới khu vực khán giả, Z Thần nhìn chiếc xe đua màu bạc mà lông mày nhíu lại: "Cô ấy đóng tắt cả hệ thống hỗ trợ..."

"Không thể nào, Lâm Yên tiểu thư rốt cuộc nghĩ cái gì, không đến mức phải như vậy chứ?!"

Mộc Mộc: "Tôi tin tưởng Lâm Yên tiểu thư, về kỹ thuật lái xe của cô ấy, tôi tin Speed đã từng lĩnh giáo sâu sắc qua rồi."

Nghe Mộc Mộc nói, mọi người lúc này mới thoáng yên tâm. Đúng vậy, kỹ thuật lái xe của Lâm Yên, bọn họ đã từng tận mắt chứng kiến qua.

"Brùm!"

Mộc Mộc vừa dứt lời, chỉ thấy hình ảnh Lâm Yên lái chiếc xe đua màu bạc đó trong nháy mắt hóa thành một dải ánh sáng hào quang màu bạc, dùng tốc độ cực nhanh lao về phía trước.

Thời khắc này.

Trên đường đua của đội Hạ gia.

Một cảm giác bất lực và tuyệt vọng bắt đầu bao trùm lên mọi người.

Bình thường cũng không cảm giác được gì nhiều, thế nhưng lúc chính thức lên đường đua rồi tiến hành thi đấu với WW, bọn họ mới phát hiện lúc này năng lực khổng lồ chế đường đua của WW thật sự rất kinh khủng... Bọn họ hoàn toàn không thể nào đủ khả năng để chống đỡ.

Nói một cách dễ hình dung hơn thì đội đua Hạ gia giống như là một đứa trẻ sơ sinh vừa chào đời, còn chiến đội WW đã là người trưởng thành, quả thực không có chỗ nào có thể so sánh được.

Bất kì một vị thành viên nào của đội WW đều có thể vô cùng dễ dàng mà đè bẹp được bọn họ.

"Làm sao có thể mạnh đến vậy..."

Hạ Minh Khải nghiêng răng nghiêng lợi, dù làm gì đi nữa cũng đuổi không kịp bất kì một chiếc xe đua nào của chiến đội WW, thậm chí đuôi khói cũng không kịp hít.

...

Bình luận viên: "Được rồi, chúng ta rốt cuộc đã thấy chiếc xe đua màu bạc kia của đội đua Hạ gia khởi động. Nếu như tôi không nhìn lầm thì vị tay đua này hẳn là không quen với chiếc xe này lắm. Ha ha, bài học này vừa nhìn đã có chỗ làm không đúng, thế mà lại đóng hết tắt cả hệ thống hỗ trợ. Chúng ta phải biết ở vạch xuất phát mà đóng tắt cả hệ thống hỗ trợ thì không có ảnh hưởng gì, nhưng mà về sau trong lúc lái xe nhất định sẽ xảy ra nguy hiểm. Dĩ nhiên sau khi đóng hết tắt cả các hệ thống hỗ trợ, tốc độ của vị tuyển thủ của đội đua Hạ gia này quả thật vô cùng nhanh. Nhưng phía trước chính là đường rẽ thứ nhất, tay đua này tốt hơn hết vẫn nên ngay lập tức mở hệ thống hỗ trợ ra..."

Bình luận viên vừa dứt lời, chiếc xe đua màu bạc cuối cùng cũng lần nữa trở lại trong tầm mắt của mọi người. Tầm bốn đến năm trăm mét nữa sẽ gặp phải khúc cua đầu tiên của đường đua.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 347: Tên điên này phá vây!

Edit: Nhan Tịch

Beta: Cá

Bình luận viên: "Có lẽ khoảng vị trí ba trăm mét, vị tay đua này của Hạ gia vẫn chưa mở bất kỳ hệ thống hỗ trợ xe nào cả. Tôi cho rằng, tay đua này là người có ý tưởng nhất trong đội đua của Hạ gia. Nhưng dù thế nào đi nữa, trong trường hợp không sử dụng hệ thống hỗ trợ, làm sao vượt qua khúc cua của đường đua được?"

Khi giọng nói của bình luận viên vừa phát ra mọi người chỉ thấy Lâm Yên lái chiếc xe màu bạc, chuyển hướng quẹo thật nhanh, thân xe nhanh chóng lắc nghiêng đi. Bởi vì không có sử dụng hệ thống hỗ trợ xe nên biên độ rung lắc của chiếc xe màu bạc càng lúc càng dữ dội.

Đang lúc này, chiếc xe màu bạc tăng tốc mãnh liệt, bánh xe bên phải nằm ở phía trước cộ sát lề lao thẳng tới trước.

Sau khi vượt qua khúc cua thì có chút thay đổi, chiếc xe màu bạc vẫn ở trạng thái mất khống chế mà ở ngay phía trước trùng hợp lại là một tên tay đua của Hạ gia.

“Mợ nó!”

Tên tay đua của Hạ gia chỉ cảm thấy có tiếng gầm gừ giống của dã thú vang lên, theo phản xạ liếc nhìn kính chiếu hậu.

Chỉ thấy Lâm Yên lái chiếc xe, đúng là xem chiếc xe đua của hắn ta là khúc cua để quẹo, từ bên trái quẹo qua luôn.

Sau khi vượt qua tên tay đua của đội đua Hạ gia, Lâm Yên dịch chuyển phương hướng và lập tức ổn định thân xe, lái xe về lề giữa, chớp mắt lại không thấy bóng dáng đâu.

Bình luận viên: “Tuyệt vời, thao tác này thật sự quá tuyệt vời, đội đua của Hạ gia quả nhiên có chút bản lĩnh. Trên loại đường đua thế này, tắt hết hệ thống hỗ trợ xe vậy mà có thể trôi chảy hoàn thành khúc cua thậm chí còn lợi dụng chiếc xe tưởng chừng trời dạt bên lề đường của đồng đội để hỗ trợ bản thân vượt qua, nice!”

“Không thể nào, đó là Lâm Yên?!”

Tên tay đua của Hạ gia về mặt chấn động.

Lúc này bởi vì Lâm Yên đã tắt hệ thống hỗ trợ xe, nên tốc độ của chiếc xe vượt xa bình thường, trong tích tắc mấy tên thành viên của đội đua Hạ gia đều bị Lâm Yên tùy ý vượt qua.

Hiện tại, phía trước Lâm là chiếc xe của Hạ Minh Khải.

“Sao cô ta lại đuổi theo kịp?!”

Thông qua kính chiếu hậu, Hạ Minh Khải thấy Lâm Yên lái xe đua màu bạc, lập tức sửng sốt.

Sau đó, theo phản xạ, Hạ Minh Khải lái xe chặn lại chiếc xe màu bạc, không cho Lâm Yên vượt qua.

“Ngăn cản à?”

Lâm Yên mặt không biểu cảm gì, cưỡng ép chiếc xe của Hạ Minh Khải tránh đường. Vừa mới vượt qua thì chiếc xe đua màu bạc của Lâm Yên lại chặn ở trước xe của Hạ Minh Khải, còn cố ý đập phanh xe.

Thấy thế, sắc mặt của Hạ Minh Khải liền thay đổi, đạp gấp phanh xe. Cho dù như thế, do quán tính, chiếc xe vẫn đâm vào đuôi xe của xe đua màu bạc.

Một giây sau, Lâm Yên mỉm cười, trong nháy mắt đập ga hết mức “brum” một tiếng, không còn thấy bóng dáng.

"Khốn khiếp!"

Hiện tại chiếc xe của Hạ Minh Khải đã dừng lại, mồ hôi lạnh tuôn ra ướt hết cả người.

Người phụ nữ chết tiệt đó đang cố ý chơi gã ta đây mà!

"Không thể nào... Làm sao có thể?!" Hạ Minh Khải không thể tin được, Lâm Yên làm sao lại biết lái xe đua, còn trong thời gian ngắn ngủi, vượt qua luôn chiếc xe đua của mình!

...

Lúc này đây, xe đua màu bạc mở ra hình thức cuồng bạo, đuổi sát theo chiếc xe của chiến đội WW.

"Trời ạ, người phụ nữ này điên rồi sao?!"

"Đừng cản cô ta! Cô ta tắt hết hệ thống hỗ trợ rất dễ đụng vào xe khác!"

Một tên thành viên của chiến đội WW sắc mặt trắng bệch, cái trán tràn đầy mồ hôi lạnh. Nếu không phải hắn ta tránh nhanh, xem chút nữa là đi chết

cùng chiếc xe đua màu bạc rồi còn gì!

“Đội trưởng, tôi không chống đỡ nổi... Tên điên này phá vòng! Sắp đuổi tới anh rồi!” Một tên thành viên khác của chiến đội WW không cam lòng dừng xe, điều chỉnh lại âm lượng radio cho tốt rồi nói với đội trưởng chiến đội WW.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 348: Cô ta muốn làm cái gì?

Edit: Nhan Tịch

Beta: Năm

"Sao còn có loại người như thế này, không thể nào, đội đua Hạ gia... Làm sao có trình độ này được?!"

Dám từ bỏ tất cả các hệ thống phụ trợ, trên đường đua mạnh mẽ lao thẳng về phía trước không thèm để những chiếc xe đua khác vào trong mắt. Cho dù bị chiếc xe phía trước cản trở, vẫn đạp ga tới cùng, chẳng thèm đạp phanh lại!

Trường hợp thế này, chỉ có thể chia ra làm hai loại.

Loại thứ nhất, người phụ nữ này chắc chắn là một tên điên, cô ta không phải đến để đua xe, mà cô ta đến đây để tự sát!

Loại thứ hai, người phụ nữ này có thể kiểm soát được toàn bộ. Dù như thế nào vào phút cuối cùng cũng có thể xử lý tất cả các tình huống xảy ra một cách hoàn hảo.

Chẳng qua, tất cả thành viên của chiến đội WW không muốn đánh cược, bọn họ tới đây là để thi đấu, chứ không phải tới đây để cùng chết với kẻ khác!

Nếu như không nhường đường, lỡ như đụng vào, với lực mạnh như thế mà đụng trúng thì chỉ có nước xe hủy người vong, chẳng có tí may mắn nào đâu!

“Ồ.”

Giờ phút này, đội trưởng của chiến đội WW thông qua kính chiếu hậu, phát hiện chiếc xe màu bạc đang theo sát phía sau.

Trên đường đua có rất nhiều chướng ngại vật. Không phải toàn bộ đường đua chỗ nào cũng có, nên chỉ cần xử lý tốt thì khoảng cách với chiếc xe phía trước sẽ được kéo gần hơn. Nhưng với tình hình chiếc xe của hai bên, chỉ có tay đua có trình độ và kỹ thuật thống nhất mới có thể duy trì khoảng cách được.

Nhưng rõ ràng, tình huống cũng không phải thế.

Lúc này, chiếc xe đua màu bạc chạy sát phía sau, mà đường đua phía trước thì quá hẹp, không có không gian để vượt qua cũng chẳng có khu vực giảm tốc.

Căn cứ theo logic thì chiếc xe phía sau không thể vượt qua được.

“Muốn vượt qua, vậy tới thử xem.” Đội trưởng của đội WW khẽ mỉm cười, sắp tới đường đua hẹp cuối cùng.

Thấy thế, Lâm Yên ngồi bên trong chiếc xe đua màu bạc đang suy nghĩ gì đó. Trước khi chiếc xe sắp tiến vào đường đua hẹp thì di chuyển sang bên trái. Gần rìa đường đua, có một đoạn dốc nứt ra.

“Cô ấy... Muốn làm gì?!”

Trong sân thi đấu, về mặt Z Thần sừng sốt, như vậy không phải muốn rời khỏi đường đua à?!

Một khi rời khỏi đường đua thì sẽ bị loại trực tiếp ra.

Căn bản không cho người khác cơ hội suy nghĩ kỹ lại. Chỉ thấy, chiếc xe màu bạc không có giảm tốc trực tiếp xông đến đoạn dốc bị nứt ra.

Hơn nữa, sau khi tiến vào đoạn dốc cao bị nứt, tốc độ của chiếc xe màu bạc lại tăng lên..

“Brum”!

Giây tiếp theo, trong ánh mắt khó tin của mọi người chiếc xe đua màu bạc lao qua đoạn dốc bị nứt, toàn bộ chiếc xe bay lên. Sau khi đã vượt qua đoạn

đốc kia Lâm Yên lái xe về bên phải.

Vốn là chiếc xe màu bạc sắp bay ra khỏi đường đua. Bây giờ lại như có kỳ tích mà quay về đường đua.

“Rầm!”

Một tiếng động lớn vang lên.

Chiếc xe đua màu bạc rơi xuống đất, không nghiêng không lệch, dừng ở ngay trước chiếc xe của đội trưởng chiến đội WW.

“Cái gì?!”

Vào lúc này, các thành viên của chiến đội WW nhìn chiếc xe đua màu bạc vừa mới rơi xuống đất, con người đột nhiên co rụt lại.

Mới vừa rồi trong toàn bộ hành trình hấn ta đều nhìn vào kính chiếu hậu. Cho nên, những gì xảy ra với chiếc xe đua màu bạc hấn ta nhìn thấy cực kỳ rõ ràng.

Giờ đây đầu óc của đội trưởng chiến đội WW trống rỗng, trơ mắt nhìn chiếc xe màu bạc vọt vào điểm trung tâm, bản thân lại chẳng có cách đảo ngược tình thế và ngăn chặn lại mọi chuyện.

Mọi thứ xảy ra quá nhanh, còn ngoài cả dự đoán.

“Lừa... Gạt người... Gạt người phải không?!”

Ngay trong sân thi đấu, đội đua của Hạ gia đều trợn mắt há hốc mồm.

Kể cả lão gia tử Hạ Định Khôn, vẻ mặt cũng đại ra, sững sờ hoá đá tại chỗ.

Từ lúc Lâm Yên điều khiển chiếc xe màu bạc, vượt qua Hạ Minh Khải, bọn họ cảm thấy có gì đó không đúng, cho đến bây giờ...

Lâm Yên điều khiển chiếc xe đua màu bạc... Căn bản chính là đang biểu diễn...

Mỗi một thao tác đều không giống người bình thường, tất cả đều là biểu diễn!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 349: Quả thực biểu diễn quá xuất sắc

Edit: Nhan Tịch

Beta: Sun

Trong đội ngũ của Hạ gia, vài tên hoa tiêu về mặt chấn động, thật sự là Lâm Yên lái chiếc xe đó ư?!

Tạm thời không nói đến chuyện khác, cái thao tác cuối cùng dùng để vượt qua chiến đội WW căn bản chỉ có thể dùng từ kinh điển để miêu tả, thực sự quá tuyệt vời!

Thế này có phải tới thi đấu đâu, rõ ràng là tới biểu diễn còn gì!

“Tại sao lại thế được... Nó... Nó làm sao có thể?!” Hạ Hùng nhìn chăm chăm Lâm Yên hững hờ mở cửa từ vị trí lái của xe đua đi xuống, về mặt cả kinh đến tột cùng.

Lúc còn trẻ tuổi, Hạ Hùng cũng là một tay đua, chạy qua không ít đường đua, cũng tiếp xúc qua không ít tay đua, kỹ thuật lái xe thế này hấn ta chưa từng gặp qua.

Cách đó không xa, nụ cười trên mặt Thanh Lễ đã sớm cứng đờ.

“Cô ta... Là cô ta lái sao?! Trên xe có còn người nào khác không?” Một tên hoa tiêu trong số đó hỏi với vẻ mặt đầy nghi vấn...

“Tôi cảm thấy rất kỳ lạ, làm sao có thể có loại kỹ thuật lái xe này? Đây giống như là đang biểu diễn!” Một tên hoa tiêu khác đang ngồi kế bên Thanh Lễ vội la lên.

“Đồ đàn!”

Lúc này, Trương Vân đã bị thay thế lờm hai tên hoa tiêu kia: “Là mấy người ngốc hay là WW ngốc, loại thi đấu này còn có thể gian lận được sao, trên chiếc xe kia chỉ có một mình Lâm Yên.”

Lời nói của Trương Vân vừa nói ra, hai tên hoa tiêu ngậm miệng không trả lời được gì nữa.

“Cô ta đổi tôi đi, bây giờ tôi không có lời gì để nói, cô ta một người thắng toàn bộ chiến đội WW...” Trương Vân nhìn chăm chăm chiếc xe màu bạc trên đường đua trọng điểm, về mặt tràn đầy chấn động.

Hạ Định Khôn đứng ở đằng xa, sắc mặt đến bây giờ cũng còn chưa hồi phục lại.

“Không thể nào... Sao nó lại giỏi như vậy, chẳng qua nó chỉ là một hoa tiêu! Sao nó lại vượt qua Minh Khải được!” Hạ Hùng sắc mặt khó coi.

“Cô ấy không vượt qua Minh Khải, mà căn bản trong trận thi đấu này cô ta đã vượt qua toàn bộ tay đua trên đường đua.”

Giờ phút này, Không Quân chậm rãi đi tới.

Chợt, Không Quân nhìn Hạ Định Khôn, nhẹ giọng cười nói: "Hạ tiền bối, cô cháu ngoại này của ngài thật sự rất lợi hại. Chắc hẳn là lúc còn trẻ Hạ tiền bối cũng là một vị tay đua rất xuất sắc."

Nghe thấy thế, Hạ Định Khôn lúc này mới hồi phục tinh thần lại: “Ồ.. Không Quân đại thần, ngài quá khen rồi..”

“Không thể nào, chắc chắn có vấn đề hoặc là do may mắn.” Bỗng nhiên, Hạ Hùng vội vàng mở miệng nói.

“May mắn?” Lòng mày của một thành viên trong đội Speed bỗng nhiên nhú lại nhìn đám người của Hạ Hùng: “Chỉ sợ các người đối với Ye... Đối với Lâm Yên tiểu thư có hiểu lầm gì đó? Chuyện này cũng nằm trong dự liệu của chúng tôi. Lần này chúng tôi tới là để xem Lâm Yên tiểu thư thi đấu, sao lại là may mắn được chứ?”

“Cậu nói cái gì?” Hạ Hùng sững sờ.

"Các người... Các người không phải là vì Minh Khải mới tới sao?!" Lòng mày của Thanh Lễ trong nháy mắt cũng nhăn lại, nhìn đám người Không Quân.

“Minh Khải?” Một tên thành viên trong đội hơi ngo ngắc: “Minh Khải là ai thế?”

“À, chắc là anh họ của Lâm Yên tiểu thư phải không? Cũng là một tay đua bình thường của đội đua Hạ gia. ” Một tên thành viên khác trong đội nói rõ lý do.

Nghe thấy lời ấy, Hạ Hùng và đám người Thanh Lễ khó có thể tin, bọn họ... Bọn họ ngay cả Hạ Minh Khải là ai cũng không biết?!

Còn có, tay đua bình thường của đội đua Hạ gia?

Sao lại thành bình thường được chứ?!

Không bao lâu, Lâm Yên tháo mũ bảo hộ xuống, đi tới chỗ đội đua Hạ gia.

Thành viên của đội ZH1 về mặt tràn đầy kích động đi theo phía sau.

“Các vị của đội Speed, đã lâu không gặp." Z Thần nhìn Không Quân và đám người hơi sững sờ, chợt mở miệng nói.

“Đúng vậy, khoảng cách lần trước thua Lâm Yên tiểu thư đã qua không ít thời gian rồi. Lần trước, Lâm Yên tiểu thư chỉ có một mình mà đã đưa toàn bộ thành viên của đội chúng tôi ra khỏi đường đua. Lần này lại một mình đá đội đua WW ra đường đua. Chẳng qua đội đua WW cũng chỉ có đội trưởng của bọn họ mạnh một chút mà thôi.” Một vị thành viên nào đó của chiến đội Speed cười nói.

Lời nói của vị thành viên này vừa nói ra, Thanh Lễ và đám người Hạ Hùng toàn bộ ngây ra tại chỗ.

Lâm Yên... Không lâu trước đó, tự tay đưa chiến đội Speed ra khỏi đường đua?!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 350: Khinh thường giải thích lý do

Edit: Kali

Beta: Ann

Lúc này về mặt của toàn bộ đội đua Hạ gia dờ ra.

Nhất là mấy vị hoa tiêu của đội đua Hạ gia, không tài nào tin được tự một mình Lâm Yên có thể hạ gục Speed trên đường đua!

Sao chuyện này có thể là sự thật chứ?!

Nhưng với đội đua như Speed thì còn cần phải nói dối à, bọn họ thì có âm mưu gì chứ?

Hơn nữa hôm nay bọn họ cũng đã tận mắt trông thấy, Lâm Yên quả thật đã chiến thắng WW trên đường đua...

Những người của đội đua Hạ gia đưa mắt nhìn nhau, vì vậy mà ngay từ ban đầu, Lâm Yên vốn đã có kỹ thuật đua xe đẳng cấp như vậy rồi?!

Bây giờ ngẫm lại, lần trước ở vòng đầu loại với đội đua của lão Thang ấy, làm gì mà trùng hợp như vậy chứ, Lâm Yên không chỉ là một tay đua đẳng cấp mà còn là một hoa tiêu hàng đầu!

Nực cười hơn nữa là thế mà bọn họ vẫn luôn giễu cợt Lâm Yên, thậm chí còn cho rằng Lâm Yên nên bái Thanh Lễ làm thầy!

Chẳng mấy chốc đã có vài ánh mắt của những vị tay đua trong Hạ gia rơi vào người của Thanh Lễ.

Nhớ tới Thanh Lễ từng nói qua trước đó, thật đúng là vô cùng nực cười.

Anh ta nói cái gì mà trình độ hoa tiêu của Lâm Yên chỉ ở mức bình thường... Lần trước có thể thắng là hoàn toàn nhờ vào may mắn?

Trình độ hoa tiêu của Thanh Lễ ở đội đua Hạ gia quả thật là mạnh nhất. Tuy nhiên đội đua Hạ gia bọn họ chẳng qua cũng chỉ là một đội đua nhỏ mà thôi, Thanh Lễ nhiều nhất cũng chỉ bằng với trình độ của một hoa tiêu trung cấp.

Chỉ với trình độ này mà cũng dám châm chọc và khiêu khích một tay đua đẳng cấp kiêm luôn hoa tiêu hàng đầu!

Thậm chí còn đào hố bọn họ nữa chứ...

Bây giờ không ít thành viên của đội đua Hạ gia mới hiểu được, vì sao đối mặt với những lời châm chọc và khiêu khích, mà Lâm Yên vẫn luôn không hề mở miệng phản bác bất cứ điều gì.

Đứng từ vị trí như vậy mà nghĩ, nếu như bọn họ là tay đua và hoa tiêu hàng đầu, gặp phải những tay gà mờ, chỉ sợ bọn họ cũng sẽ không giải thích gì cả.

Bởi vì... Xem thường...!

Là chẳng thèm ngó tới mới không đi phản bác hay nói rõ lý do gì.

Là chênh lệch đẳng cấp quá lớn, quá khinh thường thì còn giải thích cái gì nữa chứ!

Trong mắt của Lâm Yên thì những người như bọn họ căn bản chính là những con kiến nhỏ đến nỗi không đáng nhắc tới...

Ngay sau đó, những người đã từng không ít lần giễu cợt và giáo huấn Lâm Yên, mặt đã đỏ tới tận mang tai, hận không thể tìm được một cái lỗ để chui xuống ngay lập tức!

"Lâm Yên, con khôn chết tiệt, lại dám gài bẫy tao trên đường đua!"

Không nhịn được bao lâu, Hạ Minh Khải nhanh chóng đến gần, nhìn hằm hằm Lâm Yên, quát với giọng lạnh băng: "Ông nội, cha, nếu như không phải do nó... Con không thể nào chỉ có thành tích thế này, cô ta vốn đang cố ý hại con, muốn cho con mất mặt mũi trước mặt ZH1 và Speed!"

Nghe thấy vậy, Hạ Hùng cắn răng, có vẻ như là có điều gì muốn nói nhưng cuối cùng không thốt ra được.

"Mẹ kiếp... ZH1 và Speed cũng là vì tao mà tới, không có tao thì mày có thể tham gia loại thi đấu này sao! Mày học trộm kỹ thuật lái xe ở đâu ra mà lại gài bẫy tao trên đường đua, đồ vong ơn bạc nghĩa này!" Hạ Minh Khải giận không kiềm được.

"Anh bạn này."

Bỗng nhiên ánh mắt Không Quân liếc qua Hạ Minh Khải, nhàn nhạt mở miệng nói: "Tôi nghĩ chắc là cậu có hiểu lầm gì đó rồi. Lần này Speed chúng tôi tới vốn chính là đến để cổ vũ cho cô Lâm Yên, ngay cả cậu là ai... Thật xin lỗi, chúng tôi còn không biết. Tôi nói chuyện có thể có chút khó nghe, xin bỏ qua cho. Tuy nhiên với trình độ đua xe của cậu thì ngay cả tiến vào đội đua xe chính quy bình thường nhất tại Trung Hoa cũng không dễ nữa là."

Không Quân vừa dứt lời, ngay lập tức Hạ Minh Khải sững sờ tại chỗ, anh ta vừa nói cái gì, Speed không phải là vì mình mà tới sao?!

"Ha ha, Minh Khải, thực ra cậu có thể tham gia loại quy mô tranh tài này... Không, là Hạ gia các người có thể tham gia loại quy mô tranh tài này, hoàn toàn là bởi vì chúng tôi có lòng tin với Lâm Yên tiểu thư, mới có thể để đội đua Hạ gia trở thành đội đua dự bị của ZH1, thay mặt chúng tôi ra sân. Cậu thật sự đã hiểu lầm rồi." Mộc Mộc của ZH1 vừa cười vừa nói với Hạ Minh Khải.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 351: Niềm nở đến mức vậy ?

Edit: Kali

Beta: Ann

Bây giờ cho dù là Speed hay ZH1 đều đã thấy rõ, quan hệ giữa Hạ Minh Khải và Lâm Yên không được tốt lắm, thậm chí có thể là kẻ thù.

Đã như thế thì bọn họ cũng hoàn toàn không cần phải nể mặt Lâm Yên, cũng chẳng cần cho cái đám người Hạ Minh Khải một bậc thang để xuống.

"Hạ Minh Khải, với kỹ thuật lái xe này của cậu thì cho dù là tùy ý chọn ra một vị tay đua của một đội đua chính quy bình thường, cậu cũng chưa chắc chạy thắng được. Cậu và cha mình rốt cuộc là bị ai tuyên truyền cho suy nghĩ là mình vô cùng mạnh?"

Một vị thành viên nào đó của đội ZH1 liếc mắt lườm Hạ Minh Khải và Hạ Hùng.

"Đúng rồi, còn có hoa tiêu kia, tên là Thanh Lễ gì đó, chỉ dẫn đường đua cơ bản nhất cũng không nhớ được đầy đủ, thế mà còn muốn cô Lâm Yên bái mình làm thầy? Chuyện này sợ là chuyện buồn cười nhất trên đời mà tôi từng nghe."

"Đúng vậy, lúc trước Lâm Yên tiểu thư chỉ với một mình đã tùy tiện hạ gục vài vị thành viên của đội Speed, bái cậu ta làm thầy? Ngồi trong trong giếng quá lâu nên không nhớ hình dáng của bầu trời ra sao nữa rồi (*)."

(*) Ý chỉ ech ngồi đáy giếng. - Bản edit được cập nhật và hoàn thiện nhanh nhất tại https://www.wattpad.com/user/Meow_team và <https://meowteam.home.blog/>

Nghe những lời này, mặt Thanh Lễ xám ngoét nhưng cũng không dám nói.

"Lâm Yên... Cô ta? Đua thắng cả Speed?!" Hạ Minh Khải khó có thể tin nói: "Không thể nào, tuyệt đối không thể nào! Nhất định là có chỗ nào đó sai rồi, cô ta dựa vào cái gì chứ!"

Lúc này ánh mắt Không Quân rơi vào trên người Lâm Yên, cười nói nhẹ nhàng: "Lâm Yên tiểu thư... Chuyện là, có thể trao đổi một chút số điện thoại với tôi được không? Tôi có một ít kỹ thuật đua xe cần thỉnh giáo Lâm Yên tiểu thư..."

"Tôi?"

Lâm Yên nhìn Không Quân, chợt nở nụ cười, đoạn nói: "Không Quân đại thần, kỹ thuật điều khiển của tôi rất nông cạn. Lần trước thắng Speed và hôm nay thắng WW, đều do may mắn mà thôi."

Không Quân vội vàng nói: "Lâm tiểu thư, cô quá khiêm tốn rồi!"

Đùa cái gì vậy?! Làm như tôi không biết, cô là Từ Thần đường đua Yeva... Yeva ấy!

"Lời tôi nói đều là thật." Lâm Yên hít sâu một hơi, kiên nhẫn lần nữa lặp lại lời từ chối.

Phải nói là thái độ của đội trưởng Speed - Không Quân đối với mình không khỏi cũng quá kì lạ mà?

Coi như mình lần trước thắng bọn họ, cũng không thể nào niềm nở đến mức như thế...

Dù sao tay đua cũng rất ngạo nghễ, dù có thua nhưng phần lớn cũng không ai phục ai...

Mọi người đội đua Hạ gia kinh ngạc nhìn Lâm Yên, Không Quân đại thần lại muốn trao đổi số điện thoại với Lâm Yên, mà lại còn bị Lâm Yên từ chối!

"Ày, Lâm tiểu thư, đừng như vậy, cho tôi đi mà, tôi cam đoan không tùy tiện quấy rầy Lâm tiểu thư! Thật đấy!" Không Quân quắc mắt quát lấy.

Số điện thoại của Từ Thần đường đua Yeva!

Anh ta nhất định phải có được!!

Thừa dịp lúc này Yeva đang dùng thân phận Lâm Yên, bằng không thì chờ ngày nào đó cô khôi phục thân phận Từ Thần đường đưa Yeva, đừng nói là số điện thoại mà đến lúc đó gặp một lần đã là vô cùng khó rồi!

Thấy Không Quân quẩn mãi không buông, Lâm Yên có chút cạn lời, cuối cùng quả thật bất đắc dĩ đành trao đổi số điện thoại với Không Quân.

Sau khi có được số điện thoại của Lâm Yên, lúc này Không Quân mới vừa lòng thỏa ý.

"Được rồi, Lâm Yên tiểu thư, hôm nay không quấy rầy nữa... Chúng tôi còn có việc nên đi trước."

Dứt lời, Không Quân và mọi người của đội Speed rời khỏi đây.

"Đội trưởng, cho tôi số điện thoại đi!"

"Đội trưởng... Tôi... Tôi cũng muốn!"

Lâm Yên: "..."

Sau khi thắng xong trận đấu này, về sau vẫn chưa ai trong đội WW ra mặt, dường như trong lòng đầy không phục. Tuy thế Lâm Yên cũng không quan tâm lắm, chuyện này không liên quan tới cô, WW không ra mặt không có nghĩa là trận đấu này thua.

"Ông ngoại, con còn có chút việc nên đi trước ạ."

Lâm Yên ném mũ bảo hiểm và bao tay sang một bên, nhìn Hạ Định Khôn cười lễ phép.

Còn chưa chờ Hạ Định Khôn hồi lại tinh thần, Lâm Yên đã bỏ đi mất, để lại đám người Hạ gia toàn bộ ai nấy còn đang bày vẽ mặt đều cả kinh.

- - -

Hôm nay tác giả chỉ có 2 chương, có lẽ mai sẽ bù chương.

Cùng gọi hôn Vệ thú gia nào =))))))

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 352: Thật sự là vô cùng sáng suốt

Edit: Er

Beta: Năm

Lúc này thật sự không ai kích động bằng thành viên của đội đua ZH1.

Vốn là bọn họ sẽ phải tự mình thi đấu với WW, kết quả chắc chắn là không chỉ thua mà còn mất tư cách tiến vào giải đấu vòng hạng ba trên trường thế giới, hơn nữa còn bị toàn bộ đội đua được tham gia chế nhạo.

WW rõ ràng là cố ý khiêu khích trước, mượn cơ hội để trả thù!

Nhưng bây giờ, ZH1 lại giành chiến thắng, quả là kỳ tích, nhận được vé tiến thẳng tới giải đấu vòng hạng ba trên trường quốc tế!

Z Thần chưa bao giờ vui mừng như thế, anh ta cảm thấy quyết định ban đầu của mình!

Thật sự là vô cùng sáng suốt!

Z Thần nhìn Hạ Định Khôn, cảm kích mở miệng nói, "Hạ lão tiên sinh, ơn này của đội đua Hạ gia, chúng tôi sẽ ghi nhớ, phiền ngài thay tôi cảm ơn cô Lâm Yên!"

Lúc này Hạ Định Khôn vẫn còn đang khiếp sợ, nghe vậy thì vội vàng mở miệng: "Cậu khách khí quá..."

Thực ra đội đua Hạ gia hoàn toàn không giúp đỡ được gì, đều là nhờ có Tiểu Yên...

Z Thần thờ dài, tiếc nuối nói: "Trước kia, tôi vốn định mời cô Lâm Yên tới đội đua ZH1 của chúng tôi, thế nhưng cô Lâm Yên lại từ chối. Lúc ấy tôi còn

cảm thấy kì lạ, sau này mới biết được, không ngờ cô ấy lại là cháu gái ngoại của ngài, khó trách luôn kiên trì muốn ở lại giúp đội đua Hạ gia."

Lúc này, thành viên của đội đua Hạ gia nghe đến đó thì hai mặt nhìn nhau, về mặt ai cũng đều có chút không được tự nhiên.

Lâm Yên từ chối lời mời của Z Thần, để tới đội đua Hạ gia giúp sức, nhưng bọn họ lại đối xử với người ta với thái độ như vậy, thậm chí còn coi tất cả đều là công lao của Hạ Minh Khải...

Nếu Hạ Minh Khải thật sự có thực lực như vậy thì đến bây giờ đội đua Hạ gia cũng không đến mức rơi vào tình trạng này.

Bọn họ đứng là ếch ngồi đáy giếng, tự cao tự đại quá mức...

...

Cùng lúc đó, tại chỗ khách quý.

Kỳ Thiệu Nguyên nhìn chăm chăm Vệ Từ Phong đang trợn mắt há mồm, tay phải khua khua trước mặt cậu ta, cười híp mắt mở miệng nói, "Người anh em, có chạy không đấy?"

Người nào đó lại đăng lên weibo rằng, nếu đội đua Hạ gia thắng thì mình sẽ trần truồng lông không chạy ngoài đường...

"Chạy cái em gái anh!" Vệ Từ Phong lấy lại tinh thần, hung hăng lườm Kỳ Thiệu Nguyên.

"Chắc chắn, Vệ tiên sinh, tôi nghĩ nên phỏng vấn cậu một chút, xin hỏi tâm trạng lúc này của cậu lúc này như thế nào?" Kỳ Thiệu Nguyên ngồi bên cạnh Vệ Từ Phong, nhẹ giọng cười nói.

Lông mày Vệ Từ Phong nhăn lại, trong đầu vẫn hiện lên hình ảnh đường đua vừa nãy.

Làm sao có thể!

Kỹ thuật đua xe của Lâm Yên, thế mà lại kinh khủng như vậy?

Chẳng lẽ cô ta là thiên tài đua xe? Chỉ trong khoảng thời gian ngắn mà đã có thể làm được như vậy sao?

Hay kỹ thuật đua xe của cô ta vốn đã siêu như thế rồi?

Nhưng cho dù có lợi hại hơn nữa thì cũng không có khả năng chạy thắng đội đua WW hàng đầu trong nước chứ.

Chẳng lẽ, bên trong có chuyện bí ẩn gì sao?

Nhưng cậu ta là tận mắt nhìn thấy, trình độ của Lâm Yên chính xác là vô cùng cao siêu, hơn nữa là chính Lâm Yên điều khiển xe, không thể là giả được.

"Lâm Yên, cô ta không giống như đang thi đấu mà giống như đang biểu diễn vậy..." Vệ Từ Phong lẩm bẩm nói.

Thực ra, một tay đua bình thường đều có đủ sức để biểu diễn trên đường đua, nhưng dùng kỹ thuật trên sân khấu để thắng WW, đó là chuyện không thể nào, nói đúng là nằm mơ giữa ban ngày.

Trừ khi, WW có ý để Lâm Yên thắng.

Chỉ có điều, nghĩ lại thì cũng không thực tế cho lắm. Dựa vào đâu mà WW phải nhường cho đội đua Hạ gia thắng trận đấu này chứ?

"Haizz, Vệ Từ Phong, nhanh làm tròn lời hứa đi thôi! Lần trước cậu còn nợ tôi một tấm ảnh chụp chữ ký đấy! Cậu thế này là không được đâu đấy!" Kỳ Thiệu Nguyên nhìn chăm chăm Vệ Từ Phong cười nói.

Vệ Từ Phong tức giận trừng Kỳ Thiệu Nguyên: "Cút!"

...

Tại khán đài, Lâm Yên vừa rời khỏi khu thi đấu, lúc đi đến khán đài, ánh mắt vô tình lướt qua một nơi, thế mà lại thấy được một hình bóng quen thuộc.

Sau khi nhìn thấy rõ người đó là ai, Lâm Yên lập tức lao đảo, bị dọa đến nỗi hồn bay phách lạc...

Mẹ nó!

Bùi... Bùi Duật Thành...

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 353: Muốn thưởng cái gì?

Edit: Er

Beta: Ann

Sao Bùi Duật Thành lại xuất hiện ở đây?

Còn ngồi ở khán đài VIP nữa chứ?!

Bộ não của Lâm Yên toàn bộ đều ngừng hoạt động...

Kính khùng nhất chính là, hình như Bùi Duật Thành cũng nhìn thấy cô, ánh mắt của anh đang nhìn về phía cô.

Cả người Lâm Yên cứng đờ đứng im tại chỗ không nhúc nhích. Lúc này, Bùi Vũ Đường chậm chậm chạy tới chỗ cô.

Vừa nhìn thấy Bùi Vũ Đường, Lâm Yên vội vàng kéo cậu ta sang một bên, nhỏ giọng hỏi: "Anh của cậu sao lại biết mà tới đây? Có phải cậu nói cho anh ấy biết chuyện tôi thi đấu không?"

Về mặt Bùi Vũ Đường méo xệch: "Làm sao có thể chứ! Em rất kín miệng mà! Em cũng không biết tại sao anh ấy lại biết được, đột nhiên anh ấy xuất hiện khiến em vô cùng kinh ngạc!"

"Vậy sao cậu lại không nói sớm cho tôi biết?"

"Lúc ấy chị sắp thi đấu, em sợ làm ảnh hưởng tới chị!"

"Ảnh hưởng cái khí gió!"

Loại thi đấu cấp thấp như vậy, có chuyện gì có thể ảnh hưởng đến phát huy được chứ?

Chỉ là...

Lâm Yên nhìn lướt qua Bùi Duật Thành, yếu ớt nuốt nước miếng.

Hình như cũng không đúng lắm...

Nếu trạng thái không tốt thì sẽ bị ảnh hưởng thật...

"Chị đầu cả, bây giờ chị vẫn nên nghĩ xem phải làm gì đi đã! Khó lắm hai người mới quay lại được với nhau, chị đừng náo chia tay nữa, em thật sự không thể chịu nổi đã kích này đâu..." Mặt Bùi Vũ Đường đầy tuyệt vọng mở miệng.

Lâm Yên nghe vậy thì đen mặt, cô và Bùi Duật Thành chia tay, không phải cậu ta chia tay thì bị đã kích cái gì chứ?

Lâm Yên đau đầu nói: "Đúng rồi, anh của cậu thật sự ghét đua xe như vậy sao?"

Bùi Vũ Đường lau bầu mở miệng nói: "Anh của em vì chuyện xe đua nên mới đuổi em ra khỏi nhà, mỗi lần chỉ cần em nhắc đến hai chữ "đua xe" thôi. Không, chính xác là chỉ cần em lái xe với tốc độ nhanh một chút thì anh của em đều tức giận, chị cảm thấy thế nào?"

Lâm Yên ngẩn ngơ: "Vậy thì chẳng phải là xong rồi sao..."

Bùi Vũ Đường: "Em cũng cảm thấy thế..."

Lâm Yên: "..."

Hết cách rồi, Lâm Yên chỉ có thể kiên trì đi về phía Bùi Duật Thành.

Hôm nay anh mặc một bộ quần áo bình thường, rõ ràng là rất bình thường nhưng vẫn đẹp trai khiến nai con trong lòng người khác nhảy loạn.

"Thi đấu xong rồi sao?" Bùi Duật Thành nhìn cô, mở miệng nói.

Nhìn biểu cảm trên mặt anh gần như là không nhìn ra chút tức giận nào.

Chẳng qua, ngay từ đầu cảm xúc của Bùi Duật Thành đã rất khó để phỏng đoán, cho nên Lâm Yên cũng không đoán được thái độ bây giờ của anh là

như thế nào.

Lâm Yên nghe vậy, cẩn thận từng li từng tí gật gật đầu: "Khụ, đúng thế... Kết thúc rồi..."

Bùi Duật Thành: "Cùng nhau ăn một bữa cơm được không?"

Làm sao Lâm Yên có thể từ chối được, vội vàng gật đầu liên tục: "Được thôi... Được thôi..."

Lâm Yên nói xong, nhin không được mở miệng hỏi: "Chuyện đó, Bùi tiên sinh, vừa rồi tôi thi đấu... Anh nhìn thấy sao?"

Bùi Duật Thành gật đầu: "Nhìn thấy."

Trong lòng Lâm Yên yên lặng rơi lệ, vậy chẳng phải là muốn bắt gian trước mặt mọi người sao?

"Chuyện đó... Chuyện đó... Nói thế nào mới tốt đây... Thực ra..."

Hay là bảo cô căn bản là không biết đua xe, cũng không thích đua xe, hoàn toàn là vì đội đua của ông ngoại, bắt đắ dĩ mới thắng nhưng cũng chỉ là mèo mù vớ cá rán thôi...?

Lâm Yên đang vắt hết óc nghĩ nên giải thích thế nào thì bàn tay rộng lớn của Bùi Duật Thành đột nhiên vươn ra vuốt vuốt tóc của cô, dùng âm thanh khàn khàn và đầy từ tính mở miệng nói: "Thắng trận đấu rồi, muốn thưởng cái gì?"

"Hả...?" Lâm Yên sững sờ, ngây ngốc tại chỗ, chưa kịp phản ứng lại.

Bùi Duật Thành không những không tức giận còn muốn thưởng cho cô?

Tay lái phụ là Bùi Vũ Đường đang dựng thẳng lỗ tai: "...!"

"Không có muốn gì sao?" Ánh mắt của Bùi Duật Thành lảng lảng nhìn cô, dừng một chút sau đó tiếp tục mở miệng: "Muốn gì cũng được."

Trong mắt người đàn ông đầy dung túng và cứng chiều, giống như dòng nước biển âm áp đang ôm lấy cô, thực sự đủ để cô chìm chìm..

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 354: Trên sân thi đấu em rất đẹp

Edit: Kali

Beta: Dochan

Lâm Yên: "..."

Bùi Vũ Đường: "...???"

Lúc cậu thi đấu thì anh cả ngay cả một trận cũng không thèm xem, chị dâu thi đấu thì anh cả lại đích thân đến tận trường đua...

Khi cậu thắng thì một cái bánh xe cũng không kiếm được, khi chị dâu thắng thì muốn cái gì cũng cho...

Anh của cậu quả thực là...Người có tiêu chuẩn kép nhất quả đất!

Được rồi được rồi, chỉ cần anh cả và chị dâu mặn nồng với nhau, cậu chịu bao nhiêu tủi thân cũng không đáng kể!

Thực ra, Lâm Yên cảm thấy thái độ của Bùi Duật Thành cũng thật sự ngoài ý muốn, ngờ ngác mở miệng nói: "Ách, Bùi tiên sinh, tôi đi đua xe, anh không tức giận sao?"

Bùi Duật Thành nghiêng tay đỡ trán, đôi mắt sau chiếc kính chăm chú nhìn cô gái trước mắt, nói với giọng dịu dàng: "Vì sao lại tức giận? Trên sân thi đấu em rất đẹp."

Lâm Yên: "..."

Bùi Duật Thành vừa dứt lời, trong chốc lát Lâm Yên cảm giác trái tim mình quả thực bị hoà tan ra, hóa thành những dòng suối âm áp chảy róc rách trong cánh mùa xuân...

Nếu như trước đó nói rằng Bùi Duật Thành chẳng qua chỉ là tình cờ động tâm, như vậy giờ phút này là lần đầu tiên Lâm Yên thật sự nghĩ mình cùng cảm giác với Bùi Duật Thành...

Bùi Vũ Đường nghiêng đầu, nhìn trợ lý Trình đang ngồi ở ghế lái: "Thực ra lúc đưa xe tôi cũng rất đẹp trai..."

Trình Mặc: "..."

"Nghĩ được chưa?" Bùi Duật Thành hỏi.

Lâm Yên hồi lại tinh thần, kịp phản ứng trong đầu của mình vừa rồi lóe lên cái gì suy nghĩ về sau làm mình giật nảy mình.

Điên rồi mà! Thế mà cô dám nghĩ giống như Bùi Duật Thành!

Lâm Yên gãi đầu, vội vàng mở miệng nói: "Khụ, không cần thương gì đâu, hơn nữa tôi cũng không có mong muốn gì..."

Thực ra câu "muốn gì cũng được" của Bùi Duật Thành rất mê hoặc lòng người...

Bùi Duật Thành không để ý nói: "Không vội, em có thể từ từ suy nghĩ, bất cứ lúc nào cũng được."

...

Xe chạy nhanh chóng chạy đến biệt thự của Bùi Duật Thành.

Vừa mới vào nhà đã thấy Bùi Nam Như.

Thấy ba người trở về, Bùi Nam Như đứng dậy cười nói: "Mọi người về rồi!"

Bùi Nam Như nhìn Lâm Yên, thuận miệng hỏi: "Chị dâu, nghe nói hôm nay chị tham gia một trận thi đấu xe đua?"

"Ày, đúng vậy, làm sao anh biết?"

"Trong lúc vô tình thấy được những bài báo lá cải nên biết, ban đầu tôi cũng muốn đi cùng anh cả để đi cổ vũ cho cô, chẳng qua là hôm nay có lịch trình nên không thể đi được." Bùi Nam Như giải thích nói.

"Thì ra là thế..."

Quả nhiên vẫn là bởi vì những tin đồn kia tiết lộ, chẳng qua là không ngờ được Bùi Duật Thành cũng xem những tin tức kiểu này...

"Kết quả thi đấu thế nào?" Bùi Nam Như hỏi.

Bởi vì chỉ là một trận thi đấu cấp thấp nên cũng sẽ không được phát trên TV, chứ đừng nói là phát trực tiếp, mà người ngoài giới đua xe càng sẽ không chú ý đến loại thi đấu này. Chỉ có những người mê xe ở trường đua mới có thể biết trước được kết quả thi đấu.

Không đợi Lâm Yên mở miệng, Bùi Vũ Đường lập tức kích động không thôi xen vào nói: "Chị dâu đích thân ra trận, đương nhiên là thắng rồi! Chuyện này còn có hồi hộp gì chứ?"

Bùi Nam Như cười nhẹ: "Không ngờ chị dâu còn có kỹ năng đặc thù này. Thực ra lần thi đấu này có thể linh hoạt lợi dụng mà thay đổi ấn tượng của fan hâm mộ sẽ tốt hơn."

Lâm Yên liên tục gãi đầu: "Ừm ừm, tôi cũng nghĩ như vậy. Trước đó người đại diện Triệu Hồng Lăng của tôi và công ty đã quy ước trong vòng ba tháng phải giành được nhiều thành tích nhất, nếu không sẽ phải cách chức bộ tổng thanh tra tài chính."

Vậy nên tôi luôn tìm biện pháp để có được thành tích tốt. Bây giờ đã không còn nhiều thời gian lắm, nên tôi nghĩ rằng sau đợt điện ảnh được công chiếu lại dùng lần thi đấu này tạo thêm một lần sóng mới. Hai lần sóng và độ hot cùng lúc, đến thời hạn chót vọt lên giật được nhiều thành tích hơn chắc cũng không có vấn đề lớn lắm!"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 355: Ánh mắt của tôi luôn luôn rất tốt

Edit: Kali

Beta: Ann

Bùi Nam Như nghe Lâm Yên phân tích, mở miệng nói: "Xem ra cô đã sớm đã dự tính xong. Khó trách anh của tôi lại tin tưởng cô như vậy. Trước đó chúng tôi hỏi anh tôi có cần những tay giúp đỡ cô hay không, anh của tôi còn nói rằng tự cô có thể giải quyết được."

Lâm Yên nghe nói như vậy, ngoài ý muốn nhìn lại Bùi Duật Thành bên cạnh.

Bùi Duật Thành tin tưởng cô quá thực làm cô có cảm giác được tôn trọng, so với động tâm bình thường thì càng làm rung động cô hơn...

"Cảm ơn..." Lâm Yên nhìn Bùi Duật Thành, nhin không được nói một tiếng cảm ơn: "Cảm ơn anh... Tin tưởng tôi."

Khi cô bị cả thế giới phi nhỏ.

Bùi Duật Thành cúi người, rót giúp Lâm Yên một ly nước trái cây, thuận miệng nói: "Không cần khách khí, ánh mắt của tôi luôn luôn rất tốt."

Nghe Bùi Duật Thành nói câu này, Lâm Yên cảm thấy mình quả thực hình như sắp điên lên!

Ngay cả chính cô cũng cảm thấy Bùi Duật Thành mất mủ, Bùi Duật Thành lại nói ánh mắt của anh luôn luôn rất tốt!

Boss lại coi trọng cô như thế!

Lâm Yên lập tức kích động mở miệng nói: "Tôi đồng ý với Bùi tiên sinh sẽ gia nhập vào công ty giải trí Đinh Phong, nhưng cũng không thể cứ thế mà tiến vào được, đương nhiên là phải nở mày nở mặt ký kết mới được, cho nên ngài yên tâm, tôi nhất định sẽ cố gắng!"

Hả? Lời này nghe vào làm sao lại giống như "hở mày nở mặt mà gả đi"?

Bùi Duật Thành nhìn cô đang làm một bộ dáng phải cố gắng công tác, đền đáp công ty, đáy mắt lóe lên một tia bất đắc dĩ. Anh lập tức lấy từ ngăn kéo ra một tập văn kiện, mở miệng nói: "Hợp đồng đã chuẩn bị xong, em nhìn qua một chút có cần sửa đổi chỗ nào hay không? Nếu như không có vấn đề thì lúc nào ký cũng được."

Lâm Yên nhận lấy hợp đồng: "Chuyện là... Tôi có thể... Mua thêm hai người hay không? Người đại diện của tôi và trợ lý, mọi người đã làm việc với nhau rất lâu rồi. Hơn nữa tôi cam đoan người đại diện của tôi rất có năng lực, trợ lý cũng rất cẩn thận, ngoan ngoãn nghe lời lại dễ thương!"

Bùi Duật Thành mở miệng: "Tùy em, em tự quyết định là được. Người đại diện và trợ lý trong hợp đồng tôi sẽ để cho quản lý chuẩn bị một phần hợp đồng khác."

Không ngờ Bùi Duật Thành không hề suy nghĩ mà sẽ đồng ý ngay lập tức như vậy...

Lúc này, Lâm Yên nhìn người đàn ông trước mắt, sau lưng anh y như mọc ra một đôi cánh trắng!

Đây quả thực là thiên sứ!

"Đêm nay muốn ăn cái gì, tôi nấu cho em." Bùi Duật Thành mở miệng, làm bộ chuẩn bị xuống bếp.

Lâm Yên: "...!!!!"

Nghe nói vậy, trong nháy mắt Lâm Yên như bị tiêm đầy máu gà đến mức rùng mình.

Bùi Duật Thành lại muốn nấu cơm!

Bùi Vũ Đường đang uống nước trái cây cũng phun ra, ngay lập tức trên mặt Bùi Nam Như cũng đầy vẻ khản trương.

Lâm Yên vội vàng mở miệng nói: "Không cần không cần! Sao có thể lại để cho Bùi tiên sinh tự mình xuống bếp nấu cơm chứ?"

"Đúng vậy anh cả, vẫn nên để đầu bếp trong nhà làm đi! Vừa vặn chị dâu còn chưa thưởng thức qua tay nghề của đầu bếp mà!" Bùi Vũ Đường phụ họa.

Bùi Nam Như nói: "Anh cả, em không biết anh chuẩn bị tự mình xuống bếp, đã để phòng bếp chuẩn bị đồ ăn rồi."

Thấy Bùi Duật Thành hình như còn đang do dự, Lâm Yên một tay kéo lấy cánh tay của Bùi Duật Thành: "Bình thường chúng ta ít gặp mặt như vậy, thật vất vả mới gặp một lần, anh nói chuyện với tôi nhiều một chút có được hay không?"

Bùi Duật Thành nhìn cánh tay bị cô kéo: "Được."

Bùi Vũ Đường một mặt kích động, làm tốt lắm chị dâu!

Bùi Nam Như cũng thờ phào nhẹ nhõm.

Để tránh Bùi Duật Thành nghĩ quần lại muốn xuống bếp, Lâm Yên kéo Bùi Duật Thành vào trong phòng ngủ.

Lâm Yên vốn đang lo lắng đơn độc ở cùng Bùi Duật Thành không biết nói gì sẽ rất chán ngắt. Kết quả Bùi Duật Thành vô cùng tự nhiên nói chuyện với cô về những việc nhỏ nhặt trong sinh hoạt, hoàn toàn không xấu hổ giống như trong tưởng tượng...

- ---

Ủa sao nói chuyện kéo vô phòng ngủ làm gì?!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 356: Là người khác gặp nguy hiểm

Edit: Byun

Beta: TH + Sun

Trong phòng khách.

Bùi Nam Như nhìn về phía Trình Mặc: "Tình trạng của anh tôi thế nào rồi?"

Trình Mặc mở một tấm hình trong điện thoại ra rồi nói: "Bắt đầu từ lần trước, tình trạng của Bùi tổng vẫn luôn không ổn định. Chủ tịch đã mời tất cả các chuyên gia từ Mỹ đến nước ta, tùy thời chờ yêu cầu để đề phòng các tình huống bất ngờ có thể xảy ra.

Vừa rồi, bên phía bác sĩ đã gửi đến số liệu kiểm tra ngày hôm nay. Họ nói rằng trị số của Bùi tổng cao gấp sáu lần so với tiêu chuẩn bình thường, nhưng lại có một đoạn thời gian ngai ấy vô cùng ổn định cho nên bác sĩ hỏi tôi trong khoảng thời gian này Bùi tổng đang làm cái gì.

Tôi có xem qua, trong khoảng thời gian ổn định này đúng là lúc tôi theo Bùi tổng tới trường đưa xem Lâm tiểu thư cho đến tận bây giờ."

Bùi Vũ Đường chắc chắn tắc lưỡi: "Không hổ là ba của tôi! Đúng là mạnh mẽ! Hơn nữa nếu như chị dâu cả một ngày hai mươi tư giờ đều ở bên anh cả, vậy thì anh ấy chẳng phải là không chữa mà vẫn khỏe?"

Bùi Nam Như nhú mày nói: "Lâm Yên cũng là người, làm sao có thể để tự do một ngày hai mươi tư giờ của cô ấy đều bị hạn chế được. Em quên sự việc lần trước rồi à?"

Bùi Vũ Đường liên tục gật đầu: "Đúng thế, mặc dù chị dâu cả làm thuốc an thần rất lợi hại, thế nhưng bản chất loại thuốc an thần này cũng lại là một quả bom hẹn giờ! Lần trước chị ấy nổi giận thật là đáng sợ!"

Trình Mặc cũng đồng ý nói: "Hiện tại quan hệ của Bùi tổng với Lâm tiểu thư có thể đã bình thường lại rồi. Đây đã là kết quả tốt nhất nên chúng ta không thể nóng vội."

Bùi Vũ Đường: "Ngược lại, chỉ cần chị dâu cả không chia tay với anh cả thì mọi thứ đều dễ nói chuyện! Có chuyện gì em còn có thể đi nhờ vả chị ấy là được rồi!"

...

Lâm Yên ở lại ăn cơm tối, sau khi ăn cơm xong thì cô, Bùi Duật Thành và Bùi Nam Như bàn bạc một vài chuyện về hợp đồng.

Bởi vì tình trạng sức khỏe của Bùi Duật Thành không tốt lại không thích tiếp xúc với người khác cho nên trong khoảng thời gian gần đây Bùi Nam Như đều sống ở biệt thự bên này, thuận tiện chăm sóc cho anh trai mình.

Đến mức ngay cả kẻ bỏ nhà ra đi như Bùi Vũ Đường, bình thường cậu ta cũng không thể tùy tiện trở về chỗ này nhưng cũng thừa dịp Lâm Yên còn ở đây, tranh thủ thời gian hưởng thụ cảm giác ở trong biệt thự lớn.

Rất nhanh cũng đã hơn mười một giờ.

Bùi Duật Thành mở miệng nhắc nhở: "Muộn rồi, về sớm một chút nghỉ ngơi đi."

Lâm Yên này giờ không chú ý thời gian, mãi đến khi Bùi Duật Thành nhắc nhở mới phát hiện đã trôi qua rất lâu.

"À, vậy tôi đi trước đây! Bùi tiên sinh, ngài cũng sớm nghỉ ngơi một chút!" Lâm Yên đứng lên nói.

Thấy Lâm Yên muốn đi, Bùi Vũ Đường đang ngồi ở trên ghế salon chơi game cũng lập tức đứng dậy: “Em cũng đi đây!”

Chị dâu cả không ở nữa, cậu ta cũng không dám tiếp tục một mình ở lại.

Bùi Duật Thành và Bùi Nam Như tiễn Lâm Yên đến cổng, sau đó để Bùi Vũ Đường thuận đường đưa Lâm Yên về.

Bùi Vũ Đường nghe vậy thì mắt giật giật, lông mày cau lại, sao anh cả không tự mình đưa về?

Nhưng cậu ta cũng không dám cãi lời anh cả, cũng không dám hỏi..

Cậu cảm thấy quan hệ giữa anh cả và chị dâu quá xa cách, không hề giống quan hệ nam nữ bình thường..

Tiến triển thế này cũng quá chậm đi?

"Được rồi, em nhất định đưa chị dâu về đến nhà an toàn!"

Bùi Vũ Đường vừa nói, vừa không nhận được phi nhủ trong lòng. Coi như để chị dâu một mình đêm hôm khuya khoắt ở bên ngoài, có gặp nguy hiểm thì cũng là người khác...

Lâm Yên nói lời tạm biệt với Bùi Duật Thành và Bùi Nam Như, sau đó lên xe Bùi Vũ Đường.

Lúc này Bùi Duật Thành cũng không lập tức quay về phòng. Đôi mắt anh khẽ rũ xuống, đốt một điếu thuốc, bình tĩnh đứng dưới màn đêm, nhìn xe chậm rãi rời đi.

Reng...

Reng...

Reng...

Đồng hồ màu bạc trên cổ tay reo lên từng hồi chuông cảnh báo, từ chậm chậm đến dồn dập mãnh liệt...

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 357: Con trai thì chỉ có một mình em

Edit: Er

Beta: Sun

"Anh cả, anh không sao chứ?..." Bùi Nam Như khẩn trương đứng bên cạnh, muốn nói gì đó.

Theo Bùi Nam Như thì từ nhỏ đến lớn. Anh cả trong lòng hai anh em bọn họ chính là lạnh lẽo và xa cách, đối với tình cảm luôn là lãnh đạm, y như một vị thần không gì là không làm được, không có bất kỳ sơ hở gì, cũng không có bất kỳ ai có thể ảnh hưởng tới tình cảm.

Mãi cho đến khi Lâm Yên xuất hiện...

Mặc dù không biết nguyên do, nhưng Lâm Yên đối với anh cả mà nói thì gần như là còn quan trọng hơn bọn họ.

Đối với anh cả mà nói, cả đời anh, không có bất kỳ người nào có thể thoát khỏi sự quản lý của anh.

Đây là lần đầu tiên anh đối với một người cẩn thận, quý trọng, kìm nén và khẩn trương như vậy...

Xe dần dần xa hút.

Trên ghế lái phụ, lông mày Lâm Yên cau lại, vô thức quay đầu nhìn về phía sau, hình như là mơ hồ nghe thấy âm thanh cảnh báo quen thuộc của chiếc đồng hồ.

Không biết vì sao trong lòng cô luôn có chút lo lắng.

Trong đầu không khỏi hiện ra đêm hôm đó, hình ảnh Bùi Duật Thành đứng dưới lầu của cô...

Bùi Vũ Đường không hề phát hiện ra là Lâm Yên đang lơ đãng, kích động nói: "Ba! Chị thật sự rất lợi hại! Thế mà thắng cả WW! Ba, chị nhận em làm học trò đi! Em muốn bái chị làm thầy!"

Lâm Yên lườm cậu ta một cái, không có tâm trạng cãi nhai với cậu ta, thuận miệng đáp: "Tôi từ chối."

Trên mặt Bùi Vũ Đường lập tức lộ ra vẻ uất ức: "Vì sao?"

Lâm Yên: "Tôi không nhận học trò tùy tiện."

Tay đưa dưới tay cô không có ai dưới giải đấu vòng hạng nhất trên trường quốc tế.

Bùi Vũ Đường đứng là "vàng thật không sợ lửa" nói luôn: "Em giống với người khác sao? Tốt xấu em vẫn là em chú nhỏ của chị! Cho em đi cửa sau không được sao?"

Lâm Yên: "..."

Thế mà cô lại không có cách nào phản bác...

Nhưng ba, em chú nhỏ, nếu lại thêm một học trò thì đây là quan hệ quỷ quái phức tạp gì vậy?

Lâm Yên thuận miệng nói qua loa: "Tôi cảm thấy quan hệ cha con là tốt rồi, nếu trở thành thầy trò thì chẳng phải là tôi sẽ bị giảm đi một bồi phận sao!"

Bùi Vũ Đường nghe vậy thì hình như cũng cảm thấy rất có lý, nghiêm túc suy nghĩ một chút sau đó mở miệng nói: "Em không biết đâu! Không phải có câu là "một ngày làm thầy, cả đời làm cha" sao? Tóm lại, bất kể lúc nào, chị mãi mãi là ba của em! Chuyện này chắc chắn không thể thay đổi!"

Nghe lời thề son sắt của Bùi Vũ Đường, Lâm Yên thật sự cạn lời.

Bùi Vũ Đường thấy Lâm Yên không nói gì, con người đảo loạn, đột nhiên kích động nói: "Chị không nhận em làm học trò cũng không sao, trái lại chị là ba ba của em, vốn là chị nên dạy em! Ba nói xem có đúng không? Học trò thì là gì chứ! Học trò chị có thể nhận rất nhiều, nhưng con trai thì chỉ có một mình em mà thôi!"

Lâm Yên: "..."

Cậu nói đủ chưa...

Chẳng lẽ cậu không nghĩ tới, cậu còn có hai người anh nữa sao?

Cậu tự mình nhận một người ba thế này có ổn không?

"Ba ơi, sao chị vẫn lo lắng vậy? Nghĩ gì thế?" Cuối cùng Bùi Vũ Đường cũng phát hiện ra cảm xúc của Lâm Yên có chút không đúng.

Lâm Yên chống đỡ trán, ánh mắt nhìn vào biệt thự của Bùi gia đang càng ngày càng cách xa qua kính chiếu hậu, lầm bầm nói: "Nghĩ tới anh của cậu..."

"Khụ khụ khụ khụ..." Bùi Vũ Đường ho khan một hồi sau đó oán trách lầm bầm: "Chị dâu cả, lần sau lúc nhét thức ăn cho chó thì hãy nhắc nhở em một tiếng có được không? Vội vàng như thế em sẽ không kịp chuẩn bị, sẽ bị nghẹn chết đấy!"

"Gần đây tình trạng sức khỏe anh của cậu thế nào rồi? Hồi phục chưa?" Lâm Yên hỏi.

Bùi Vũ Đường mở miệng nói: "Làm sao mà hồi phục được, mỗi ngày đều phát tác rất nhiều lần, trạng thái hết như cáp treo vậy, lúc cao lúc thấp, rất không ổn định..."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 358: Quên mất anh

Edit: Er

Beta: Sun

Lâm Yên nghe vậy thì lông mày nhú chặt lại, vậy tại sao Bùi Duật Thành lại luôn nói với cô là không sao hết.

Cô còn tưởng rằng dùng quyền lực của Bùi Duật Thành thì những chuyên gia kia chắc chắn là có cách...

"Chẳng qua, chỉ cần ở cùng chị dâu cả một chút thôi thì trạng thái của anh em đặc biệt ổn định!"

Thực ra chuyện này Lâm Yên cũng đã phát hiện ra...

Vốn là không tin lắm, còn cảm thấy chẳng qua chỉ là trùng hợp mà thôi.

Khi xe sắp rời khỏi khu biệt thự, Lâm Yên đột nhiên nói với Bùi Vũ Đường: "Chờ một chút, dừng lại đi, quay đầu, trở lại biệt thự."

"Hả? Trở lại biệt thự? Bây giờ sao?" Bùi Vũ Đường sửng sốt.

"Đúng! Bây giờ!" Lâm Yên lo lắng nói, sợ mình cứ lưỡng lự thì sẽ hối hận mất.

Sinh vật càng đẹp mắt thì lại càng có độc, lần này, cô muốn thuận theo lòng mình, tùy hứng một lần...

"À, được thôi!" Bùi Vũ Đường tưởng rằng cô có chuyện gì gấp, nên chỉ có thể quay đầu trở lại biệt thự lần nữa.

Cửa biệt thự.

Những vì sao lấp lánh trên bầu trời đêm chiếu xuyên qua kẽ lá trên tán cây.

Bùi Duật Thành vẫn duy trì tư thế lúc Lâm Yên rời đi, yên tĩnh đứng ở đó, đầu ngón tay kẹp điếu thuốc nhưng không hề hút, khói thuốc nhàn nhạt lượn lờ quanh đầu ngón tay.

Mặc dù trên mặt vẫn là sự lạnh lùng và hờ hững, nhưng chiếc đồng hồ trên cổ tay vẫn đang kêu đút quãng, tiết lộ cảm xúc chân thực của anh.

Ở phía sau, Bùi Nam Như lo lắng đứng cách đó mấy bước trông chừng.

Gió đêm có hơi lạnh, Bùi Nam Như nhìn liếc qua anh cả mình, cuối cùng vẫn có chút lo lắng tới sức khỏe của anh, nhắc nhở nói: "Anh cả, về phòng thôi, bên ngoài gió lạnh."

Bùi Duật Thành hơi gật đầu, ném tàn thuốc trong tay, dập tắt, quay người đi về phòng.

Ngay khi hai người chuẩn bị cất bước đi vào nhà thì đột nhiên sau lưng có tiếng động cơ xe ô tô.

Bùi Nam Như quay người lại, kinh ngạc nhìn Bùi Vũ Đường trở về: "Vũ Đường?"

Cùng lúc đó, Bùi Vũ Đường và Lâm Yên đi xuống xe.

"Sao hai người lại quay lại đây?" Bùi Nam Như vô thức hỏi.

Bùi Vũ Đường gãi gãi đầu: "Em cũng không biết, chị dâu cả bảo em quay lại!"

Thấy Lâm Yên quay lại, Bùi Duật Thành cũng nhìn cô gái, sắc mặt không có gì khác thường, mở miệng hỏi: "Quên cái gì sao?"

Lâm Yên nhanh chóng đi tới trước mặt anh, ngẩng đầu lên nhìn anh, mở miệng nói: "Vâng, là..."

"Là cái gì? Tôi giúp em lấy." Bùi Duật Thành mở miệng.

Đang định xoay người vào trong thì cánh tay lại đột nhiên bị một bàn tay nhỏ nắm kéo lại, trước mặt xuất hiện một đôi mắt sáng như ánh sao.

Sau đó, nghe thấy cô gái lâu lâu mở miệng nói: "Không quên đồ... Mà là... Quên mất anh."

Bùi Duật Thành: "..."

Bùi Nam Như đứng bên cạnh: "..."

Cùng với Bùi Vũ Đường: "..."

Hình như Bùi Duật Thành còn chưa kịp phản ứng, Lâm Yên luôn đối với anh rất cung kính, xa cách và khách khí. Bây giờ lại đột nhiên nói một câu như vậy khiến anh bất ngờ đến mức nhất thời không thể đáp lại được.

Đối mặt với ánh mắt kinh ngạc của anh, mặt Lâm Yên hơi nóng lên, thừa thời cơ trực tiếp mở miệng nói: "Lúc trước không phải anh nói tôi thắng nên anh sẽ thưởng cho tôi sao? Còn nói là cái gì cũng được?"

Bùi Duật Thành: "Đúng vậy..."

"Ha ha, vậy tôi muốn... Tôi muốn anh và tôi ở cùng nhau, có được không?" Lâm Yên mở miệng hỏi.

Bùi Duật Thành: "..."

Bùi Nam Như: "..."

Bùi Vũ Đường: "..."

Anh vừa mới... Nghe thấy cái gì???

- - -

Bị thả thính nhiều rồi cũng có ngày vùng lên làm cách mạng. =))))))

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 359: Lần đầu tiên chủ động

Edit: Kali

Beta: Ann

Trong đáy mắt của Bùi Duật Thành trước sau không chút gợn sóng nào, lúc này rõ ràng đã lóe lên một tia kinh ngạc.

Bùi Nam Như và Bùi Vũ Đường cũng hoàn toàn không ngờ Lâm Yên lại đột nhiên chủ động rải thức ăn cho chó như thế, còn là cả một tấn nữa chứ.

Trong lúc nhất thời, cả ba người đều ngẩn người không nói gì, không khí rơi vào tĩnh lặng.

Lâm Yên ho nhẹ một tiếng: "Không được sao?"

Thực ra suy nghĩ của Lâm Yên rất đơn giản, người khác đối xử tốt với cô thì cô cũng sẽ đối xử tốt lại.

Hơn nữa thái độ của Bùi Duật Thành về chuyện cô thi đấu đua xe và công tác ở giới giải trí đều rất thấu hiểu và tôn trọng.

Thậm chí là tán thưởng.

Đây là điều làm cô xúc động nhất.

Bây giờ cô đã biết rõ trạng thái cơ thể của Bùi Duật Thành không tốt, mà Bùi Nam Như phải cắt giảm công tác để chăm nom anh.

Mặc kệ quan hệ này có phải giả hay không, có phải diễn trò hay không. Dù sao cô cũng là bạn gái của Bùi Duật Thành, dù thế nào thì việc nên làm cũng phải làm.

Lúc này, Bùi Duật Thành đối mặt với ánh mắt hỏi thăm của cô, trong nháy mắt đôi mắt ấy y như trời đêm lấp lánh đầy vì sao tinh tú, anh thấp giọng nói: "Dĩ nhiên có thể."

Cho đến nay đã lâu như vậy, đây là lần đầu tiên Lâm Yên... thử chủ động tới gần anh.

Bùi Vũ Đường ngơ ngác đứng bên cạnh xe, lúc này cậu cảm giác mình và anh hai quả thực giống như là hai cái bóng đèn công suất lớn vô cùng sáng chói.

"Chuyện này... Chuyện ở chung á? Trời ạ, trước đó em còn phi nhò nói mức độ tiến triển của anh trai và chị dâu quá mức chậm nữa chứ, kết quả làm sao trong nháy mắt đã nhanh như bão tố vậy?" Bùi Vũ Đường nhìn mà than thở: "Tốc độ như đua xe thế này! Không hổ là ba của em!"

Bùi Nam Như ho nhẹ một tiếng, mở miệng nói: "Xem ra, trước đó chúng ta đã quên mất một khả năng khác..."

Đó là Lâm Yên sẽ chủ động thân mật với anh cả...

Thái độ của Lâm Yên đối với anh cả đúng là quá khách khí. Thậm chí giống như sợ sệt anh ấy, anh ta quả thực không ngờ Lâm Yên vậy mà lại chủ động yêu cầu ở lại.

Cứ như vậy thời gian cô ấy và anh cả ở cùng một chỗ càng nhiều, thì cơ thể của anh ấy có thể khôi phục càng tốt!

Bùi Vũ Đường kích động không thôi nói: "Ha ha, em đã nói rồi! Chỉ cần chị dâu và anh cả không chia tay, tình cảm sẽ càng ngày càng tốt. Bọn họ tự

nhiên sẽ ngày càng mặn nồng đến mức hận không thể hai mươi tư giờ không rời nửa bước đấy! Còn lo lắng cái gì chứ! Em thấy đề cho một đám chuyên gia kia bay về còn không bằng chị dâu của em tùy tiện nói một câu đâu!"

Bùi Nam Như nghe vậy cười cười nhưng cũng không phản bác, Bùi Vũ Đường nói quả thực không sai.

"Chẳng qua là làm một cầu độc thân, thực sự trong lòng có chút chua xót..." Bùi Vũ Đường than khổ rồi thở dài: "Vì chuyên tâm gây dựng sự nghiệp, em đã lâu lắm rồi không yêu đương gì!"

Nhớ năm đó cậu cũng từng ăn chơi khắp Tiểu Bạch Long, kết giao qua không ít các cô gái...

Nhưng mà từ khi bắt đầu yêu xe đua, con gái con lúta gì cậu cũng không còn cảm thấy hứng thú nữa, cậu chỉ muốn yêu xe đua!

Người chưa từng trải qua yêu đương - Bùi Nam Như: "Khụ..."

Lâm Yên đến lúc này mới nhớ ra Bùi Nam Như và Bùi Vũ Đường cũng ở một bên, họ nhẹ một tiếng mở miệng nói: "Chuyện kia thật ra, tôi không có ý gì khác đâu, gần đây trạng thái sức khỏe của Bùi tiên sinh không phải không được tốt lắm sao, vậy nên tôi đang nghĩ ở cùng một chỗ cũng dễ chăm sóc. Nếu không lại phiền đến Bùi ảnh để cắt bớt thời gian công tác nữa, một người bạn gái như tôi cái gì cũng không làm thì cũng không được hay cho lắm..."

Bùi Duật Thành khẽ cười một tiếng: "Không sao, có ý gì khác cũng đều được."

Lâm Yên: "..."

Bùi Nam Như: "..."

Thân là một Bùi ảnh để luôn luôn nhận được hàng vạn sự say mê cuồng nhiệt, bây giờ lần đầu tiên cảm thấy mình hình như bị thừa thãi quá rồi?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 360: Tôi có bạn trai đấy, không được sao?

Edit: Nhan Tịch

Beta: Ann

Lâm Yên vốn không hề suy nghĩ nhiều nhưng sau khi nghe xong câu "có ý gì khác cũng đều được" của Bùi Duật Thành, cô đã không kiềm chế được bắt đầu suy nghĩ viển vông.

Nói cho cùng yêu cầu của cô đúng là rất dễ làm người ta hiểu lầm.

Đau lòng quá đi, chẳng lẽ Bùi Duật Thành cho rằng cô có ý đồ gì nên mới muốn ở chung một chỗ với anh?

Ông trời làm chứng, cô không có ý đó đâu!

Ý định ban đầu của cô rõ ràng hết sức trong sáng mà!

Đành chịu thôi bây giờ có giải thích cũng giải thích không rõ nữa...

Bùi Vũ Đường đang ở bên cạnh vui mừng hơn hờ mở miệng: "Chị dâu cả, chị dâu cả, chị dâu cả để em giúp chị chuyển nhà nha!"

Lâm Yên im lặng nhìn bộ dáng vui vẻ như đi ăn tết của Bùi Vũ Đường: "Giờ cũng muộn rồi, tôi muốn về thu dọn đồ đạc, với lại căn phòng đó là do một người bạn tốt của tôi giúp tôi thuê, tôi muốn dọn đi thì cũng phải báo với cậu ấy một tiếng đã."

Ánh mắt của Bùi Duật Thành lóe lên: "Ông Cảnh Dương?"

Lâm Yên gật đầu về mặt hơi ngạc nhiên: "Đúng vậy, chính là Ông Cảnh Dương. Bùi tiên sinh, sao anh lại biết tên bạn tôi thế?"

"Em có nói qua." Bùi Duật Thành thuận miệng nói.

Lâm Yên: "Ồ? Vậy sao?"

Cô không nhớ cô có nhắc gì về Ông Cảnh Dương trước mặt Bùi Duật Thành không nữa...

Chắc do trong lúc vô tình cô có nhắc, xong rồi quên mất tiêu luôn.

"Đúng là nên báo một tiếng." Bùi Duật Thành mở miệng: "Khi nào em thu dọn xong thì gọi điện cho tôi, tôi đến đón em."

"Vâng!"

...

Trở lại chung cư.

Lâm Yên định sáng ngày mai đi tìm Uông Cảnh Dương, không ngờ rằng mới vừa đến dưới lầu lại đụng phải Uông Cảnh Dương.

"Này Cậu Từ!" Ánh mắt Lâm Yên sáng lên, vội vàng lao nhanh về phía trước.

"Sao về muộn thế?" Uông Cảnh Dương nhăn mày mà nhìn cô.

Lâm Yên: "Quá tốt rồi, đúng lúc tôi có chuyện muốn nói với ông không bằng ông mời tôi ăn khuya đi!"

Uông Cảnh Dương liếc mắt dò xét cô: "Tại sao tôi phải mời bà ăn khuya?"

Lâm Yên nhướn mày, bộ dáng như là điều hiển nhiên: "Hôm nay tôi thi đấu thắng đó! Ông không định chúc mừng tôi sao?"

Uông Cảnh Dương liếc mắt nhìn cô: "Thôi đi, bà thắng trận nào cũng muốn tôi mời bà đi ăn thì chắc tôi táng gia bại sản quá! Và lại trận thi đấu nhỏ này cũng muốn tôi mời bà, bà không biết ngược à?"

Uông Cảnh Dương biết rõ chuyện hôm nay Lâm Yên đi giúp Hạ gia thi đấu, không cần nghĩ cũng biết kết quả. Anh ta chẳng thèm quan tâm, cũng không có hứng thú đi xem cô ngược mấy tên gà mờ.

"Bà còn chưa trả lời tôi đấy, sao trễ vậy bà mới về?" Uông Cảnh Dương truy hỏi.

Lâm Yên tự dung cảm thấy hơi chột dạ, con người chuyển động qua lại nói: "Tại sao tôi không thể về trễ?"

"Không phải gần đây bà không đi đóng phim à? Thi đấu cũng kết thúc lâu rồi, trong nước bà lại không có bạn bè để đi chơi, thì sao về muộn thế được?" Uông Cảnh Dương lại vòng trở về đề tài cũ.

Lâm Yên nghe được lời này, không biết nên nói gì hơn.

Có cần phải ghim dao vào tim cô thế không?

Lâm Yên nhắm mắt làm ngơ mà nói thẳng: "Tôi ở trong nước không có bạn bè, nhưng tôi có bạn trai không được sao?"

Trong nháy mắt Uông Cảnh Dương còn nghĩ chắc bản thân nghe lầm: "Bà nói cái gì? Bà có cái gì?"

"Bạn trai!"

"Bà lại uống nhiều rồi?" Về mặt Uông Cảnh Dương đầy ghét bỏ.

Lâm Yên: "Không uống nhiều, tôi thật sự có bạn trai!"

Vốn là Lâm Yên cảm thấy Bùi Duật Thành chắc không muốn yêu đương lâu đâu, cho nên không định nói rõ với Uông Cảnh Dương, đỡ cho anh ta lại hỏi lung tung này nọ.

Kết quả là theo tình hình hiện tại chỉ sợ trong thời gian ngắn không thể nào chia tay được. Nói thế nào thì Uông Cảnh Dương cũng là anh em tốt của cô nên không cần thiết phải gạt anh ta làm gì.

Uông Cảnh Dương không biết nên nói gì: "Ừ ừ ừ, bà có bạn trai, chắc bà định nói bạn trai bà chính là Bùi Nam Như phải không?"

Mỗi cô gái theo đuổi idol bình thường đều xem idol là bạn trai hay là ông xã. Không ít lần Lâm Yên xem poster Bùi Nam Như và nói bạn trai cô rất đẹp trai, Uông Cảnh Dương sớm đã quen rồi.

Lâm Yên mở miệng nói: "Tuy rằng không phải Bùi Nam Như, nhưng mà đúng là có chút liên quan đến Bùi Nam Như..."

Uông Cảnh Dương thấy vẻ mặt Lâm Yên nghiêm túc, bộ dạng lại nghiêm trang, không giống như đang nói giỡn, ánh mắt hơi ngưng lại: "Có thật á? Là ai thế?"

Lâm Yên: "Anh cả Bùi Nam Như, Bùi Duật Thành."

Uông Cảnh Dương: "..."

Chương 361: Bà đôi góc tường rồi à?

Edit: Nhan Tịch

Beta: Ann

Uông Cảnh Dương hơi sững sốt, rất nhanh đã phản ứng lại, khóe miệng co rút nói: "Ày, phụ nữ đúng là sinh vật dễ thay đổi! Không phải lúc trước bà nói cả đời hâm mộ Bùi Nam Như sao? Cả đời không treo tường sao? Thế nào, bây giờ muốn đổi góc tường?"

Rõ ràng Uông Cảnh Dương vẫn không tin là thật, anh ta chỉ cảm thấy đối tượng theo đuổi của Lâm Yên lại thay đổi thành người mới thôi.

Dù sao hiện tại hai người bọn họ cũng ở gần nhau thế, thường ngày Lâm Yên làm gì anh ta biết rõ ràng. Sao cô có thể ở dưới mí mắt anh ta mà quen bạn trai trong khi anh ta lại không biết gì được?

Hơn nữa anh ta với Lâm Yên đã quen biết nhiều năm như vậy, sao có thể không hiểu rõ cô chứ?

Chỉ cần cô đã đưa ra quyết định gì thì tuyệt đối sẽ không thay đổi.

Lúc trước cô nói muốn từ đại gia không, chuyên tâm đóng phim, lúc này không thể nào lại chạy đi yêu đương. Huống chi không lâu trước đây cô vừa ở chỗ Hàn Dật Hiền té đến đầu roi máu chảy, nên không thể trong thời gian ngắn như thế mà quen bạn trai mới được.

Đối tượng lại là một người đàn ông không bao giờ cô có thể chạm mặt được nữa chứ...

Lâm Yên: "..."

Về mặt Lâm Yên đầy bất đắc dĩ và ghen khuất, đầu năm nay nói thật mà chẳng ai tin?

Lâm Yên: "Không phải đổi góc tường! Bạn trai có thể đổi! Nhưng góc tường của tôi thì tuyệt đối không đổi! Tôi thật sự có bạn trai! Sao ông lại không tin tôi chứ?"

Uông Cảnh Dương: "Tôi tin bà mới lạ đó!"

Lâm Yên: "..."

Không sai, cô đúng là gặp quý rồi, cho nên tự dung lại lời đầu ra một tên bạn trai.

"Bà muốn tôi tin đường đường là ông chủ của tập đoàn JM là một tên vừa mù mà đầu óc lại có vấn đề? Bà cảm thấy có khả năng không?" Uông Cảnh Dương nghiêng qua nhìn cô rồi nói.

Hai con người của Lâm Yên hít lại: "Con mịa ông... Ông lặp lại lần nữa cho tôi xem!"

Uông Cảnh Dương bị dọa đến sống lưng phát lạnh, liên tục lui về phía sau lắp bắp nói: "Ý của tôi là... Là... Bà là người đặc biệt có nội hàm.. Người bình thường không thể nào thường thức được, chỉ có thể nhìn thấy được bề ngoài của bà... Trừ phi là người giống bà, có nội hàm và là nhân tài, kiến thức không hạn hẹp như tôi mới có thể quen bà được..."

Uông Cảnh Dương nhỏ giọng nói.

Lâm Yên hít sâu một hơi, thật sự đã lười phải giải thích.

Lúc trước cô không nói với Uông Cảnh Dương, chính là bởi vì đã biết trước được anh ta sẽ không tin.

Được rồi, đừng nói Uông Cảnh Dương không tin, đổi lại là cô, cô cũng sẽ không tin.

Dù sao chuyện nên nói cũng đã nói rồi, đến lúc đó Uông Cảnh Dương không nên trách cô không có nghĩa khí anh em, cố ý gạt anh ta...

"Đúng rồi, vừa rồi bà nói có chuyện muốn nói với tôi, là chuyện gì?" Uông Cảnh Dương hỏi.

Lâm Yên: "Tôi muốn nói với ông, tôi chuẩn bị chuyển nhà, dọn tới chỗ bạn trai tôi ở."

Uông Cảnh Dương: "Tình lại đi nào người anh em! Bà thật hâm mộ idol tới choáng váng?"

Lâm Yên: "...". Ông mới choáng váng!

"Dù sao tôi chuẩn bị dọn đi rồi." Lâm Yên nói thẳng.

Uông Cảnh Dương có chút kinh ngạc, mày nhú lại nói: "Bà muốn dọn đi đâu? Không phải căn phòng này mới vừa thuê chưa được mấy tháng sao?"

Lâm Yên suy nghĩ một chút: "Nếu ông không tin tôi muốn dọn tới chỗ bạn trai của tôi thì cũng có thể hiểu thành tôi muốn dọn vào căn hộ của công ty ở."

Ừm, Bùi Duật Thành là ông chủ của cô, cô nói là căn hộ của công ty chắc không có vấn đề gì chứ?

"Kê có chút ít công trạng như bà, công ty không dùng một cước đem bà đập ra đã là may lắm rồi, còn sắp xếp cho bà ở căn hộ chắc?" Uông Cảnh Dương vẻ mặt không tin.

Lâm Yên hừ một tiếng: "Bà đây chuyển công ty khác không được hả? Công ty mới sắp xếp cho tôi căn biệt thự siêu cấp lớn!"

Uông Cảnh Dương nghe Lâm Yên nói lời này, dường như là thật sự muốn dọn đi, sắc mặt hơi đen: "Để tôi nhắc nhở bà một câu nè, đừng quên bà đã thanh toán một năm tiền thuê nhà. Nếu bây giờ làm trái với hợp đồng không thuê nhà thì tiền thuê nhà sẽ không hoàn trả lại đâu nhé!"

Lâm Yên nghe vậy ngẩn ngơ, trái tim bỗng chốc đau nhói: "Không thể nào..."

- - -

Hôm nay hết 2 chương, tác giả chỉ ra có thể nha. QAQ

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 362: Đưa Bùi Duật Thành vào miệng cọp

Edit: Er

Beta: Richi

Lúc này Lâm Yên mới nhớ ra, hình như lúc trước trên hợp đồng đúng là có một điều khoản như vậy.

Chính là điều khoản không trả lại tiền thuê nhà, còn không thể cho thuê lại.

Uông Cảnh Dương thỏa mãn nhìn biểu cảm đau khổ của Lâm Yên, ho nhẹ một tiếng, mở miệng nói: "Dù sao thì bà cũng đã trả tiền rồi, không bằng chờ hết thời hạn thuê phòng sau đó mới dọn tới căn hộ của công ty?"

Cô đã đáp ứng Bùi Duật Thành, lúc này chắc chắn là không thể đổi ý được.

Cuối cùng, Lâm Yên chỉ có thể cắn răng: "Không trả thì không trả! Cùng lắm thì cái nhà này bỏ không vậy!"

Uông Cảnh Dương nghe vậy thực sự khiếp sợ, vì cậu ta biết rất rõ là Lâm Yên vô cùng keo kiệt.

Không ngờ ngay cả khi không trả lại tiền thuê nhà mà cô vẫn kiên trì muốn dọn đi.

"Bà nhảy sang công ty nào mà lại có thể sẵn sàng hy sinh lớn như vậy?" Vốn Uông Cảnh Dương cho là Lâm Yên chuyển đổi công ty khác, chắc chắn là vì không thể ở với cái sự quản lý của công ty cũ, nên không khỏi có chút hiếu kỳ.

"Bây giờ vẫn chưa chính thức ký kết hợp đồng mà, chờ ngày mai tôi thương lượng với chị Lăng một chút, xong việc sẽ báo lại với ông sau." Lâm Yên hùa theo mở miệng nói.

Nếu cô nói mình ký hợp đồng với công ty giải trí Đinh Phong thì Uông Cảnh Dương chắc chắn sẽ không tin, sau đó lại hỏi han nửa ngày...

Sau khi trở về nhà trọ, Lâm Yên sắp xếp lại đồ đạc của mình.

Đồ của cô không nhiều, chỉ cần một cái vali cộng thêm một cái túi lớn là đủ, sau khi sắp xếp gọn gàng thì ngày mai là có thể trực tiếp dọn đi.

Lâm Yên đi quanh nhà một vòng, nhìn xem còn quên cái gì không.

A đúng rồi, suýt nữa quên mất thứ quan trọng nhất!

Lâm Yên lật cái gối lên, sau đó lấy ra một củ tỏi còn nguyên, một cái gương bát quái, còn cả mấy lá bùa.

Lần trước rõ ràng là cô mua về rất nhiều, kết quả Uông Cảnh Dương lại nói với cô, chính cô là người bảo Uông Cảnh Dương vứt những thứ kia đi.

Sau này cô lại mua không ít, giấu ở dưới gối.

Mặc dù nhìn qua hình như là không có tác dụng gì...

Xong việc, cuối cùng lần đóng phim ngày đó của cô và Bùi Nam Như, rõ ràng căn bản là không cô diễn...

Chỉ là lần đó cũng không hề gây chuyện cho cô, còn giúp cô một ân huệ lớn!

Chẳng lẽ là vì đã đạt được ước muốn nắm Bùi Duật Thành vào trong lòng bàn tay?

Nghĩ tới đây, Lâm Yên đột nhiên nhớ tới một chuyện, vốn cô đang lo lắng lúc mình mất đi ý thức thì ý thức kia sẽ làm gì đó đối với mấy diễn viên nam khác. Nhưng kết quả từ đầu tới cuối nó hình như chỉ làm chuyện không thể tả nổi với Bùi Duật Thành mà thôi.

Cho nên hóa ra mục đích cuối cùng của ý thức khác trong cơ thể cô chính là Bùi Duật Thành sao?

Má ơi!

Vậy bây giờ cô sẽ ở cùng với Bùi Duật Thành thì chẳng phải là tương đương với việc tự tay đưa Bùi Duật Thành vào miệng cọp sao?

Lâm Yên nắm chặt một củ tỏi trong tay, sắc mặt tái nhợt.

Không được, nhất định cô phải nghĩ cách bảo vệ Bùi Duật Thành thật tốt, tuyệt đối không thể để xảy ra chuyện như vậy!

...

Ngày hôm sau, Lâm Yên đi một mình tới công ty giải trí Khải Tinh, định tìm Triệu Hồng Lăng để hỏi về lịch trình gần đây của cô, thuận tiện nói chuyện ký kết hợp đồng với công ty giải trí Đình Phong.

Đến công ty, vừa mới đi tới trước cửa phòng làm việc của Triệu Hồng Lăng thì đã thấy không ít người đang vây quanh ở đó chỉ trỏ.

Còn có không ít nhân viên đang ân cần ra ra vào vào khuôn đồ.

Ánh mắt Lâm Yên liếc qua bọn họ, sau đó thấy mấy người đó đang chuyển đồ ra bên ngoài, tất cả đều là đồ đạc của Triệu Hồng Lăng.

Triệu Hồng Lăng lạnh nhạt đứng một bên, Đa Đa thì vừa tức vừa vội vàng cố gắng ngăn cản những người kia.

"Dừng tay! Dừng khuôn nữa! Người đại diện Cao! Cô thế này là có ý gì? Cô dựa vào cái gì mà chiếm văn phòng của chị Lăng?"

Một người đàn ông trung niên mặc quần áo sang trọng dương dương tự đắc ngồi tại vị trí vốn thuộc về Triệu Hồng Lăng, mặt đầy trào phúng mở miệng nói: "Có ý gì sao? Cô nói xem chúng tôi có ý gì? Không có thành tích thì rời khỏi vị trí tổng thanh tra thôi! Căn phòng này, ban đầu nên thuộc về người có năng lực!"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 363: Cô có thể làm gì được tôi ?

Edit: Er

Beta: Richi

Lúc này, bên cạnh Cao Chí Uy là một cô gái trẻ có dung nhan đẹp dễ và cách ăn mặc thời thượng, liếc mắt nhìn Triệu Hồng Lăng sau đó cười lạnh một tiếng rồi lạnh nhạt nói: "Không có thành tích gì thì sẽ tự từ chức tổng thanh tra, đây chính là lời của tổng thanh tra Triệu nói lúc trước mà!"

"Nhưng rõ ràng thời hạn ba tháng chưa kết thúc!" Đa Đa cắn răng phản bác.

Mặc dù cá cược trước kia căn bản là không có khả năng thắng, chỉ là có thể kéo dài thêm ba tháng mà thôi, nhưng những người này lại không thể chờ hết thời hạn được sao?

Lúc này, mấy diễn viên bên cạnh đang vây xem nói: "Chỉ còn lại có một tuần, còn hi vọng trong thời gian ngắn như vậy có thể vượt qua thành tích mùa này của anh Uy? Nằm mơ đi!"

"Đừng vậy! Mấy tháng này tài nguyên của Thiến Thiến vô cùng tốt, hai bộ phim điện ảnh có kinh phí cao sắp được công chiếu. Còn có cả một bộ phim truyền hình sắp được khai máy, kí được cả hợp đồng làm người phát ngôn của CA tại Trung Quốc! Mấy người lấy cái gì so với người ta chứ? Chẳng lẽ là lấy cái loại người thuốc cao da chó suốt ngày bị nắng chửi đến nổi không dám ra khỏi cửa sao?"

"Ha ha ha, thuốc cao da chó Lâm Yên đấy, cho dù Triệu Hồng Lăng để cô ta đưa bá m toàn bộ người nổi tiếng trong giới giải trí cũng không bằng một ngón tay Thiến Thiến đâu. Đừng sĩ nhục Thiến Thiến chứ!"

"Không phải sao, chỉ có duy nhất một bộ phim điện ảnh đóng vai nữ phụ số bốn sắp được công chiếu, sợ là phim còn chưa chiếu đã bị dân mạng chửi chết rồi! Đến lúc đó khẳng định là bị kỹ thuật diễn xuất của Tường Tư Phi đâm thành cặn bã!"

"Nghe nói trước đó còn mất mặt ném người ta vào giới đua xe nữa đó!"

...

Cao Chí Uy vốn là người đại diện cấp dưới của Triệu Hồng Lăng, so với Triệu Hồng Lăng luôn là người đại chú trọng thành tích làm việc dựa trên đánh giá thực tế thì Cao Chí Uy thích nhất xây dựng các mối quan hệ hơn.

An Thiến Thiến là một nữ diễn viên dưới tay Cao Chí Uy, điều kiện bên ngoài không tệ. Chẳng qua trong giới giải trí, những nữ minh tinh có dáng vẻ đẹp mắt có quá nhiều. Hơn nữa cô ta lại chẳng có tài năng gì, nhiệt độ ở mức không nóng cũng không lạnh.

Thế nhưng, gần đây Cao Chí Uy bảo An Thiến Thiến tìm một ông chủ vô cùng lợi hại làm hậu thuẫn cho, thế là An Thiến Thiến lập tức bay lên, tài nguyên tốt nhiều đến muốn bùng nổ, trong nháy mắt phá kỉ lục thành tích của giải trí Khải Tinh.

Công trạng như vậy ở đây thì cho dù Triệu Hồng Lăng có Tường Tư Phi đi cùng thì cũng không đuổi kịp.

Trong công ty, ai là người có thành tích cao nhất thì người đó có thể đi ngang.

Bây giờ Cao Chí Uy vô cùng đắc ý, đã sớm coi vị trí bộ tổng thanh tra kinh tế diễn viên là thứ trong bàn tay, còn quan tâm gì đến Triệu Hồng Lăng nữa.

Mà những nhân viên kia thấy Triệu Hồng Lăng thất thế, chắc chắn là không thể vùng lên được nữa thì đương nhiên tất cả đều quay lưng đến bên Cao Chí Uy kia.

"Cho dù có như thế nào thì thời hạn còn chưa kết thúc, chị Lăng vẫn là tổng thanh tra, các người không có quyền làm như vậy!" Đa Đa cố nén cơn giận dữ, mở miệng.

Cao Chí Uy cười cười: "Ha ha... Thời hạn chưa kết thúc! Thời hạn đúng là chưa kết thúc, nhưng tôi muốn đuổi các người đi đấy, cô có thể làm gì được tôi? Có giỏi thì đi tìm sếp khiếu nại đi! Thử xem sếp có thêm chú ý tới mấy người chút nào không?"

An Thiến Thiến hai tay khoanh trước ngực, khề xì một tiếng nói: "Muốn ý vào loại diễn viên rác rưởi như Lâm Yên để vùng lên sao? Vẫn còn coi mình là bộ tổng thanh tra dưới tay có ảnh hưởng sao?!"

Hiện tại An Thiến Thiến dựa vào boss lớn, tất nhiên là không thêm kiêng nể gì cả, ngón tay trắng nõn tiện quơ quơ, dịu giọng ra lệnh: "Không cần phải để ý đến bọn họ, tiếp tục chuyển đồ ra ngoài cho tôi! Đúng rồi, phòng nghỉ tầng ba cũng khuôn hết ra cho tôi, về sau ngoại trừ tôi, ai cũng không thể vào đó!"

Đa Đa nghe xong thì mặt càng đen lại, tầng ba là phòng nghỉ tự tay chị Lăng sắp xếp và trang trí. Vì thời điểm Tường Tư Phi về công ty sẽ có một chỗ yên tâm để nghỉ ngơi, ngay cả cái này bọn họ cũng muốn chiếm đoạt...

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 364: Nghĩ đến thôi cũng thấy chơi đẹp vô cùng

Edit: Er

Beta: Cá

Những nhân viên kia nghe An Thiên Thiên nói xong thì lập tức thô lỗ đẩy Đa Đa, tiếp tục khuôn chuyện.

Nghe nói hậu trường lần này của An Thiên Thiên có lai lịch vô cùng lớn, cho dù là ông chủ của công ty giải trí Khải Tinh cũng không dám chọc đến An Thiên Thiên, hoàn toàn cung phụng cô ta như Phật tử, chỉ kém cúng bái nữa thôi.

An Thiên Thiên muốn căn phòng và không gian nghỉ ngơi mà thôi, tất nhiên là không đáng kể.

Nói xong, An Thiên Thiên chậm rãi đi đến một hàng giá sách trước mặt, ánh mắt rơi vào một cái cup thủy tinh ở bên trên, lập tức vươn tay, cầm chiếc cup lên.

"Ồ... Cup nữ phụ suất sắc nhất của Tướng Tư Phi đây mà..."

Đây là chiếc cup đầu tiên của Tướng Tư Phi, mặc dù chỉ là một cái cup nữ phụ suất sắc nhất, nhưng cũng là chiếc cup mà Triệu Hồng Lăng quý trọng nhất.

Chiếc cup này xuất hiện ở thời điểm mà cô khó khăn nhất, lúc đó cô đã không nhận được mà muốn từ bỏ rất nhiều lần. Chiếc cup đó khiến cô nhìn thấy ánh sáng của hi vọng, khiến cô tiếp tục giữ vững con đường của mình. Cuối cùng, từng bước một khiến cô đã đưa Tướng Tư Phi đi tới vị trí ảnh hậu, còn cô cũng từng bước một đi lên chức bộ tổng thanh tra kinh tế diễn viên, trong giới giải trí có được một thế giới nhỏ thuộc về mình...

Triệu Hồng Lăng nhìn chiếc cup kia, trên mặt đầy âm đạm.

Nhưng ngay khi cô khó khăn lắm mới có thể nở mày nở mặt, thời điểm chuẩn bị hướng tới vị trí cao hơn thì Tướng Tư Phi lại không chút do dự mà rời đi, tất cả tâm huyết của cô đều trở thành trống không.

Một giây sau, một tiếng "keng keng" đột nhiên truyền đến bên tai.

Con người của Triệu Hồng Lăng vốn đang tỉnh lặng đột nhiên nổi sóng lớn, nhìn thấy cup thủy tinh trong tay An Thiên Thiên trượt xuống, rơi xuống đất, chia năm xẻ bảy.

"An Thiên Thiên!" Đa Đa thấy chiếc cup bị rơi vỡ, hét lên ra tiếng.

"Ai da, thật xin lỗi, tôi trượt tay..." An Thiên Thiên nói xong, trên mặt lại không có chút áy náy nào.

"Cô... Các người thật quá đáng!" Đa Đa đỏ cả vành mắt.

Rõ ràng cô ta biết Triệu Hồng Lăng vô cùng coi trọng chiếc cup này, mỗi sáng đều cẩn thận lau chùi, tâm trạng không tốt hay vào thời điểm khó khăn, cũng thích được cầm cái cup này.

Những người này, quả thực là "chó cầy gần nhà, gà cầy gần chuồng" mà!

Triệu Hồng Lăng sững sờ nhìn chằm chằm những mảnh vỡ kia, chậm rãi cúi người, ngón tay chạm vào những mảnh vỡ kia...

Mảnh vỡ sắc nhọn trong nháy mắt cửa vào đầu ngón tay, máu đỏ tươi chảy ra.

Nhưng Triệu Hồng Lăng lại giống như không để ý, tiếp tục nhặt những mảnh vỡ kia lên...

"Ày, thật là xui xẻo! Đây chính là văn phòng mới của tôi! Đừng làm máu của cô nhỏ lên sàn nhà!" Cao Chí Uy bắt mắt phàn nàn.

Nói xong, Cao Chí Uy muốn sai người đuổi người đi: "Triệu Hồng Lăng, đừng ở ở chỗ này nữa, mau rút đi! Cô cũng đừng trách tôi không đủ nhân nghĩa. Từ hôm nay trở đi, cô sẽ làm trợ lý của tôi, tôi cho cô ở lại trong căn phòng chứa đồ ở tầng một! Nếu không với thành tích bây giờ của cô bây giờ thì ngay cả văn phòng cũng không có, hiểu không?"

Cách đó không xa, Lâm Yên nhìn đến đây thì khóe miệng hơi nhếch lên.

Cao Chí Uy này, đánh thật hay chủ ý vậy, bản thân không có năng lực, cần bản không biết bồi dưỡng người mới, chỉ biết đi khắp nơi xây dựng quan hệ, cho nên muốn ép buộc Triệu Hồng Lăng làm trợ lý của hắn. Nai lưng ra làm việc cho hắn, đến lúc làm ra thành quả vậy thì người hưởng chỉ có thể là hắn thôi.

Còn đứng ở đây giả nhân giả nghĩa.

Nghĩ đến cũng thôi cũng thấy chơi đẹp vô cùng!

"Còn chần chờ gì nữa? Không nghe thấy lời của anh Cao sao? Còn không mau mang mấy thứ rác rưởi này đến phòng làm việc của các người đi!" Một nhân viên trong đó nói, trên mặt đầy vẻ mặt kiên nhẫn vứt một cái hòm đầy giấy tờ rách nát vào trong ngực Đa Đa.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 365: Anh không có đủ tư cách quản lý tôi!

Edit:Byun

Beta: Cá

An Thiên Thiên "à" một tiếng, dù đang bận rộn nhưng vẫn ung dung mở miệng nói: "Tổng thanh tra Triệu, cô phải biết rằng lần này Tường Tư Phi ký hợp đồng với công ty khác thì không thể thiếu một phần trách nhiệm của cô. Cô gây ra tổn thất lớn như thế cho công ty, công ty không đuổi việc cô đã là rất tốt rồi. May mắn lần này nhờ có anh Cao đứng trước mặt ông chủ nói đỡ cho cô, cô mới có thể ở lại làm trợ lý của anh ấy! Cô làm người không thể không biết ơn được!"

Cao Chí Uy tay sờ sờ cằm, tiếp tục mở miệng nói: "Đúng rồi, dưới trướng cô ngoại trừ Tường Tư Phi kia, cũng chẳng còn ai có tài cán gì để dẫn dắt. Mặc dù cô Lâm Yên này suốt ngày bị bôi đen, nhưng gương mặt đó cũng còn có thể tạm chấp nhận được. Tôi đã nói qua với cấp trên rồi, từ hôm nay trở đi, Lâm Yên liền đổi tới chỗ tôi. Về sau tôi sẽ phụ trách, lo liệu tất cả công việc và lịch trình của Lâm Yên!"

Triệu Hồng Lăng ngay từ đầu vẫn chưa nói lời nào, mãi đến khi nghe được câu này ngay lập tức nói: "Không có khả năng!"

Cô quá hiểu rõ cách làm việc của Cao Chí Uy!

Nếu một nữ diễn viên như Lâm Yên được hân quản lý thì chính là một con cò trong tay hân.

Mà hân tuyệt đối sẽ không thật lòng nâng đỡ Lâm Yên.

Hân sẽ đưa Lâm Yên đi hầu rượu những nhà đầu tư, sau đó đổi lấy tài nguyên cho những diễn viên cốt cán mà hân quản lý.

Cao Chí Uy cười lạnh một tiếng: "Tổng thanh tra Triệu... À không, bây giờ không thể gọi cô như thế. Cô Triệu, thứ lỗi nhưng tôi nhắc nhở cô một câu, bây giờ ngay cả tư cách quyết định, sắp xếp lịch trình của diễn viên dưới trướng, cô cũng không có!"

Cao Chí Uy vừa dứt lời, sau lưng đột nhiên truyền đến tiếng nói của một cô gái:

"Cảm ơn ý tốt của tổng thanh tra Cao tương lai..."

Lâm Yên từng bước đi vào trong văn phòng, chậm rãi cúi người, đỡ Triệu Hồng Lăng đứng lên. Sau đó mỉm cười nói: "Có điều tôi quả thật là phải xin lỗi, tổng thanh tra Cao này, anh cũng không đủ tư cách quản lý cho tôi đâu."

Cao Chí Uy thấy Lâm Yên dám từ chối mình thì sắc mặt lập tức tối đen: "Cô thì tính là cái thá gì? Tôi chịu thu nhận cô, đó chính là vinh hạnh của cô! Bằng không chỉ với tính tình này của cô, ngoại trừ cả người đây vết nhơ ra, muốn trình độ học thức lại không có tí tri thức nào. Muốn kỹ thuật diễn xuất thì cũng không có kỹ thuật, thế mà cô còn dám từ chối tôi!"

Cao Chí Uy dừng một chút, tiếp tục nói: "Còn nữa, Lâm Yên, tôi không có tư cách quản lý cô? Cho cô biết một chút tình hình hiện tại, bây giờ trong công ty này, tôi - Cao Chí Uy chính là người quyết định tất cả. Tôi muốn cô làm cái gì, thì cô phải làm cái đó, đừng được nước mà lấn tới, cho cô thể diện mà cô không cần!"

Lâm Yên lẳng lặng nhìn Cao Chí Uy ngồi như một vị quan to, cũng không mở miệng nói gì thêm.

Cao Chí Uy thấy Lâm Yên không nói lời nào, tưởng cô đã chịu thua, dịu giọng xuống như vừa đánh vừa xoa, như bố thí mở miệng nói: "Mấy ngày nữa, tôi có nhận lời tham gia một bữa tiệc cho cô, nhớ ăn mặc xinh đẹp một chút, đến đúng giờ. Nếu phá hỏng, tôi sẽ khiến cho cô sống không bằng chết!"

Chờ cuối cùng Cao Chí Uy cũng nói xong, Lâm Yên mới nói tiếp: "A, đừng nói anh là tổng thanh tra, coi như có là sếp tổng cũng vô dụng. Tôi đã chuẩn bị hủy hợp đồng với công ty. Kể từ hôm nay, tôi đã không còn là nghệ sĩ của giải trí Khải Tinh nữa."

Nghe được lời này của Lâm Yên, Cao Chí Uy sùng sốt một chút: "Cô nói cái gì? Cô muốn hủy hợp đồng?"

Với tình trạng hiện tại của Lâm Yên, giải trí Khải Tinh còn tình nguyện làm việc với cô ta, cô ta hẳn là phải cảm thấy biết ơn vậy mà cô ta lại dám hủy hợp đồng với công ty?

Đối với những loại diễn viên không đủ khả năng thế này, tác dụng duy nhất của bọn họ là đi lấy lòng những ông già lớn tuổi kia, trao đổi một chút tài nguyên cho Thiên Thiên. Đến lúc đó chia cho Lâm Yên một chút canh thịt đó thì coi như là ông trời đã ban phát một chút ân tình với cô ta rồi.

Thế mà cô ta còn dám hủy bỏ hợp đồng với công ty, ai cho cô ta dũng khí làm như thế?

Cô ta lấy đâu ra tiền đền bù vi phạm hợp đồng, còn chưa nói sau khi hủy hợp đồng, có công ty nào muốn ký hợp đồng với loại sao chổi phiền toái như cô ta sao?

Chương 366: Là may mắn lớn nhất của đời cô

Edit: Byun

Beta: Sun

Không chỉ là Cao Chí Uy, Triệu Hồng Lăng và Đa Đa ở bên kia cũng kinh ngạc không kém.

Đa Đa vội vàng kéo Lâm Yên lại: "Chị Yên, chị muốn hủy hợp đồng? Chị khùng hả!"

Coi như giải trí Khải Tinh là một công ty nhỏ, nhưng tốt xấu gì cũng có chỗ trú ẩn, còn có chị Lăng chăm sóc chị ấy. Nhưng một khi đã rời khỏi Khải Tinh thì chị ấy thật sự không có bất kỳ chỗ nào để đi nữa.

"Trước đó, ngay cả quảng cáo chị cũng không có, đến com cũng không có tiền để mua, chị đã quên sao?" Đa Đa lo lắng nhắc nhở.

An Thiên Thiên thấy Lâm Yên dám từ chối, sắc mặt cũng không tốt lắm.

Gần đây, cô ta nhìn trúng một bộ phim không tệ lắm. Tuy nhiên người đầu tư của bộ phim đó rất khó để lấy lòng, còn có sở thích biến thái, chơi đùa không ít nữ diễn viên đến chết. Cô ta không muốn lấy lòng người này, nên mới nghĩ cách để Cao Chí Uy đưa Lâm Yên đi hầu hạ tay đầu tư đó.

Ai mà biết, Lâm Yên này lại không hiểu chuyện như thế.

An Thiên Thiên dùng giọng điệu nghe như xuất phát từ ý tốt nhưng lại mơ hồ nghe ra vài phần uy hiếp: "Lâm Yên, trợ lý nhỏ này nói không sai, cô nên nghĩ cho kỹ đi. Anh Uy chịu nhận cô, còn muốn dẫn cô đi bữa tiệc, cho cô cơ hội này, đây chính là vận may trời cho của cô. Nếu bỏ qua cơ hội lần này thì sẽ không có lần sau đâu! Đợi đến lúc cô lưu lạc đầu đường xó chợ rồi lại hối hận không kịp!"

Triệu Hồng Lăng cau lại lông mày, đi tới bên cạnh Lâm Yên: "Lâm Yên, em đừng vội, chuyện này cũng không phải là không có cách giải quyết, chị sẽ đi tìm ông chủ nói chuyện. Cho dù như thế nào chị cũng làm việc nhiều năm ở công ty như vậy, sắp nhất định sẽ nể mặt chị thôi."

Thực ra ông chủ dung túng Cao Chí Uy làm như thế đã thể hiện rõ ràng thái độ của ông ta.

Cho dù Triệu Hồng Lăng làm việc nhiều năm liều sống liều chết vì công ty, đã từng đem lại nhiều lợi ích thì trong mắt ông ta, bây giờ chị ấy cũng chỉ là một kẻ không thể mang lại bất kỳ giá trị nào cho ông ta nữa.

Lâm Yên đang nghĩ như vậy, sau lưng lại vang lên tiếng các nhân viên nghiêm trang chào ——

"Ông chủ!"

"Ông chủ đến rồi!"

"Chào ông chủ!"

Chỉ thấy một người đàn ông bụng phệ và trợ lý xinh đẹp cùng nhau đi tới, mặt mũi không vui quát lớn: "Các người không đi làm việc cho tốt, ở đây gây sự cái gì?"

Vừa thấy được ông chủ, Cao Chí Uy lập tức chân chó chạy lên đón tiếp, cười rạng rỡ: "Ôi chào! Ông chủ, ngài đã tới! Chuyện nhỏ như vậy làm sao lại kinh động đến ngài rồi! Chuyện bên này tôi có thể giải quyết được!"

An Thiên Thiên đi tới bên còn lại của ông ta, thân mật kéo cánh tay của ông ta, mặt mũi đầy ảm ức, thò thẻ tổ cáo: "Ông chủ, ngài đến rất đúng lúc, ngài giải quyết bọn họ đi! Triệu Hồng Lăng gây ra tổn thất lớn cho công ty như thế, còn cả Lâm Yên nữa, vứt hết toàn bộ thẻ diện của công ty. Bây giờ anh Uy niệm tình chị Lăng cũng công tác nhiều năm ở công ty, đưa chị ấy điều đến bên cạnh làm trợ lý, còn đồng ý thu nhận người phiên toái như Lâm Yên này. Kết quả là hai người này lại chế giễu, hoàn toàn không cảm kích anh Uy!"

An Thiên Thiên lòng đầy căm phẫn: "Lâm Yên mới vừa rồi còn uy hiếp nói muốn hủy hợp đồng nữa!"

"Đúng không?" Tổng giám đốc giải trí Khải Tinh Đỗ Bằng Thịnh sắc mặt âm trầm, nhìn Lâm Yên và Triệu Hồng Lăng.

Triệu Hồng Lăng sợ Lâm Yên xúc động lại làm ra thêm chuyện không hay liền kéo Lâm Yên ra sau lưng, tiến lên một bước mở miệng nói: "Đỗ tổng, Lâm Yên đi theo tôi thời gian dài như vậy, tôi hiểu khá rõ em ấy. Hi vọng ngài có thể để tôi tiếp tục dẫn dắt em ấy. Còn tôi... Tôi có thể làm trợ lý của tổng

thanh tra Cao."

Đỗ Bằng Thịnh nghe vậy rất bất mãn. Với hấn mà nói, nếu như Triệu Hồng Lăng nghe theo sắp xếp của công ty, sẽ không có chuyện gì nữa. Nhưng mà bây giờ thành tích của cô ta thảm hại thế này, để cô ta làm trợ lý tổng thanh tra là đã nể mặt lắm rồi, chẳng lẽ còn thiệt thòi cô ta à?

Thế mà cô ta vẫn muốn dùng chuyện này để nói điều kiện với ông ta?

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 367: Cảm giác có chỗ dựa là big boss

Edit: TH

Beta: Sun

Thái độ của Đỗ Bằng Thịnh càng lạnh hơn mấy phần: "Cô được điều đi làm trợ lý cho tổng thanh tra Cao, bao gồm cả Lâm Yên, tổng thanh tra Cao cũng sẽ nhận. Tổng thanh tra Cao cũng đã nói với tôi rồi, tôi cũng đã phê duyệt, cho nên không cần thảo luận lại nữa.

Từ hôm nay trở đi, cô làm trợ lý của tổng thanh tra Cao. Ngay cả Lâm Yên sau này cũng phải đi theo tổng thanh tra Cao, bảo làm gì thì nhất định phải ngoan ngoãn tuân theo, tất cả đều phải nghe theo sự sắp xếp của tổng thanh tra Cao!"

Triệu Hồng Lăng không ngờ Đỗ Bằng Thịnh không chừa cho mình chút thể diện nào, sắc mặt không khỏi tái nhợt: "Đỗ tổng, tôi..."

Giờ đây thì Đỗ Bằng Thịnh đã hơi mất kiên nhẫn, nghiêm nghị cắt ngang lời cô: "Triệu Hồng Lăng, lần này cô chọc trúng cái bị như vậy, tôi để cô có thể tiếp tục ở lại công ty đã là hết sức niệm tình rồi. Cô đừng có mà được nước lấn tới!"

Lâm Yên đứng một bên cười nhạt, chậm rãi lên tiếng: "Đỗ tổng, lúc trước thì giải trí Khải Tinh chỉ là một công ty nhỏ vô danh, thậm chí nhiều lần còn suýt nữa không trụ nổi. Người đại diện trong công ty chỉ có một người duy nhất đó là chị Lăng..

Vào thời điểm trước đó khi công ty lâm vào cảnh khó khăn nhất, cũng là nhờ chị Lăng không rời bỏ, hết lòng xây dựng công ty. Và cũng là nhờ một tay chị Lăng đưa Tường Tư Phi vào khiến danh tiếng của công ty vang dội, làm công ty dần dần đi vào quỹ đạo. Ngài đây giờ là muốn... qua cầu rút ván (*)?"

(*) Nguyên gốc là một câu thành ngữ cả Trung Quốc, "mượn cối xay, lợi dụng cối xay (lúa) để giết lừa" (tá ma giết lừa), cối xay ngày xưa có đòn dài, cho người hoặc ngựa/lừa kéo, dùng xong thì giết chết. Câu này nghĩa tương tự với "ăn cháo đá bát", "qua cầu rút ván"... – Bản edit được cập nhật hoàn thiện và nhanh nhất tại wattpad Meow_team (https://www.wattpad.com/user/Meow_team) và wordpress (<https://meowteam.home.blog/>)

*Đạo gần đây nhận được phản hồi rằng truyện edit tràn lan trên các web có vài chỗ chưa mượt, ồ vậy thì chúng tôi xin thưa là bạn đang đọc tại những chỗ reup và không fix lỗi sai tất tần tật nên các bạn đừng có kêu ca. Ít nhất thì nên đọc đúng nơi chúng tôi tự tay đăng rồi hãy chỉ trích rằng lỗi sai ở chỗ nào, vì chúng tôi tự tin rằng chỉ ít chúng tôi luôn sửa lỗi hằng ngày nếu có trên chính trang của mình, những web khác copy sai lệch ra sao chúng tôi không quan tâm và cũng chả có nghĩa vụ gì phải giải đáp cho những bạn đọc không đúng chỗ còn muốn chê bai. Cảm ơn. Xin lỗi vì phải chen ngang giữa chương thế này vì chúng tôi lo rất có thể các web copy sẽ xóa dòng này.

Đỗ Bằng Thịnh nghe được lời này của Lâm Yên thì đột nhiên giận dữ, gầm lên: "Cô là ai mà dám nói với tôi như vậy!"

Thấy Lâm Yên chọc giận sếp lớn, Cao Chí Uy và An Thiên Thiên trên mặt đều là cười trên nỗi đau của người khác.

Cao Chí Uy tranh thủ thời gian tiến lên trấn an Đỗ Bằng Thịnh: "Sếp à, ngài đừng chấp nhặt cái loại lòng lang dạ sói này. Gì mà đều là nhờ Triệu Hồng Lăng đánh bóng tên tuổi cho công ty, rõ ràng là sếp tổng ngài có đôi mắt tinh tường biết nhìn xa trông rộng, mưu kế tài ba!"

An Thiên Thiên cũng khinh bỉ nhìn về phía Lâm Yên rồi nói: "Triệu Hồng Lăng cũng chỉ được nhờ tí ánh sáng của công ty mà thôi! Cô tưởng rằng Khải Tinh không có Triệu Hồng Lăng thì không được à? Lâm Yên, cô cũng đừng không biết tốt xấu, hiện tại anh Uy là tổng bộ thanh tra kinh tế, bao nhiêu người muốn được anh Uy quản lý còn không được, thế mà cô còn kén cá chọn canh! Thật sự coi mình là bạn gái của Hàn Dật Hiền rồi? Hay là cho Bùi Nam Như sẽ coi trọng cô? Thật sự là nực cười chết tôi rồi!"

Đỗ Bằng Thịnh nghe xong lời này, lập tức thoải mái đi không ít: "Thiên Thiên, không cần nhiều lời với mấy người này. Tóm lại hoặc là nghe theo sự sắp xếp của công ty, hoặc là cắt ra khỏi công ty cho tôi!"

Trong lòng Triệu Hồng Lăng vẫn còn quyến luyến với tổng công ty, giờ đây nghe thấy lời này thì trong lòng đã triệt để nguội lạnh như tro tàn.

Đỗ Bằng Thịnh: "Tôi cho mấy người thời gian cân nhắc là một ngày, nghĩ tốt rõ ràng cho tôi!"

Lâm Yên cười cười, giọng điệu nhẹ như gió thoảng mây trôi: "Không cần suy nghĩ, tôi huỷ hợp đồng."

Hầy, cảm giác có chỗ dựa là đại boss vẫn là tốt nhất!

Trái lại hợp đồng với công ty giải trí Đình Phong cũng đã đến tay cô rồi, chỉ chờ kí tên mà thôi. Lúc này cô hoàn toàn có thể không cần kiêng kị mà huỷ hợp đồng luôn.

Nghe thấy câu này của Lâm Yên, sắc mặt của Đỗ Bằng Thịnh, Cao Chí Uy và An Thiên Thiên lập tức đều có chút khó coi.

"Lâm Yên, cô đừng có mà cho thể diện lại không cần!" Cao Chí Uy lạnh mặt lên giọng.

Cái loại toàn lịch sử đen như Lâm Yên, nếu như không phải nhìn gương mặt cô ta còn có khả năng sử dụng thì làm sao hẳn ta có thể muốn quản lý, lại còn không nề mặt hẳn ta nữa.

Triệu Hồng Lăng đứng một bên, muốn nói rồi lại thôi, cuối cùng, lần này cô không tiếp tục ngăn cản Lâm Yên nữa.

Hiện giờ ngay cả bản thân cô còn không đảm bảo được cho mình, đứng trước mặt sếp lớn không có chút tiếng nói nào. Coi như Lâm Yên có ở lại Khải Tinh, cô cũng không thể bảo vệ được cô ấy...

Chắc là Đa Đa cũng nghĩ tới điều này, không lên tiếng nữa.

Tuy nhiên, huỷ hợp đồng..

Nhưng tiền bồi thường vì phạm huỷ hợp đồng trước cũng không hề nhỏ chút nào!

Triệu Hồng Lăng đang lo âu thì Lâm Yên cũng lười nói nhảm với bọn chúng. Cô vẫy vẫy tay rồi trực tiếp lờ Triệu Hồng Lăng và Đa Đa quay người bỏ đi: "Chị Lăng, yên tâm đi! Cho dù trời có sập xuống thì cũng còn có em đây!"

Còn có... Big boss đây...

Cao Chí Uy: "Triệu Hồng Lăng không có Tường Tư Phi thì cũng chỉ là con hổ giấy quèn!"

Lâm Yên nghe rằng: "Ồ? Muốn cảm nhận sâu sắc việc bà đây đang làm à?"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 368: Rồi sẽ khóc lóc quay về cầu xin tôi

Edit: TH

Beta: Năm

Triệu Hồng Lăng đưa Đa Đa và Lâm Yên thu dọn qua chút đồ rồi lập tức rời khỏi công ty.

An Thiên Thiên nhìn theo hướng ba người rời đi, ghé vào tai Cao Chí Uy hạ giọng nói: "Anh Uy, con ranh Lâm Yên thế mà còn dám dọa huỷ hợp đồng với công ty, không phải Triệu Hồng Lăng đã giúp cô ta tìm được chỗ khác đây chứ? Nếu không thì cô ta dựa vào đâu mà dám kiêu ngạo như vậy?"

"Nếu đúng là vậy thì tiệc rượu mấy ngày tới đây sau này phải làm sao bây giờ?" An Thiên Thiên lo lắng nói.

Cao Chí Uy nghe vậy, cười một tiếng rồi nói: "Thiên Thiên, em thật đúng là ngây thơ. Triệu Hồng Lăng không có Tường Tư Phi thì cũng chỉ là con hổ giấy mà thôi, không tìm được chỗ lợi ích nào giúp đỡ, cô ta có bản lĩnh gì giúp Lâm Yên tìm được công ty khác? Người đắc tội với công ty giải trí Khải Thăng như Lâm Yên thì công ty nào dám nhận cô ta, người đại diện nào dám nhận quản lý? Chắc chắn Lâm Thư Nhã hy vọng cô ta càng thâm càng tốt! Đời này Lâm Yên không bao giờ có khả năng vùng dậy được!"

An Thiên Thiên nghe đến đó thì lập tức an tâm, trong lòng vui vẻ không thôi gật đầu: "Vẫn là anh Uy cơ trí! May lúc đầu em theo anh Uy, nếu không theo Triệu Hồng Lăng thì không biết ngày nào mới có thể nở mày nở mặt được!"

Cao Chí Uy dương dương tự đắc nói: "Ha ha, biết thế là tốt! Chỉ cần em ngoan ngoãn nghe lời thì không chỉ đứng đầu Khải Tinh này mà ngày sau sẽ còn là số một giới giải trí! Em đấy, cứ đợi đi, đến lúc đấy Lâm Yên tự nhiên sẽ khóc lóc quay về cầu xin anh!"

...

Bên kia, Lâm Yên và Đa Đa tới trụ sở làm việc của Triệu Hồng Lăng.

Suốt cả quãng đường đi, Đa Đa đều im lặng không nói lời nào. Cô bé đang ngồi trên ghế salon toàn thân xung quanh toả ra khí áp âm trầm.

"Chị Lăng, giờ phải làm sao đây? Đồ tổng hoàn toàn không cho tý thể diện nào, chỉ nghe mỗi cái đám Cao Chí Uy và An Thiên Thiên! Rõ ràng năng lực nghề nghiệp của Cao Chí Uy là cái hạng dốt đặc cán mai, chỉ biết đi tạo dựng quan hệ. Sao có thể nghĩ ra được cái ý để chị làm trợ lý của hắn ta, hắn ta không có liên si đúng không?" Đa Đa càng nghĩ càng tức thay Triệu Hồng Lăng.

Triệu Hồng Lăng thờ dãi: "Bây giờ nếu không đáp ứng điều kiện của hắn thì cũng chỉ có thể rời khỏi công ty."

Lâm Yên nghe đến đó, nhìn về phía Triệu Hồng Lăng, thừ mớ miệng thăm dò nói: "Chị Lăng, thật ra vừa rồi em đã muốn nói, với năng lực của chị thì đi đâu mà chẳng được! Cần gì phải tiếp tục chờ đợi giải trí Khải Tinh nữa? Quả lãng phí tài năng!"

Lâm Yên vừa nói vừa suy nghĩ sao để dẫn dắt Triệu Hồng Lăng vào với câu chuyện của công ty giải trí Đình Phong.

Triệu Hồng Lăng nghe vậy thì cười khổ nói: "Lâm Yên, có một số việc không hề đơn giản như vậy."

Nghe câu này của Triệu Hồng Lăng có vẻ còn có ẩn tình gì khác?

Đa Đa đánh mắt nhìn Lâm Yên, giải thích rõ lý do: "Chị Yên, chị đến công ty chưa lâu, có một số việc không biết. Đồ Bằng Thịnh có tác phong làm việc vô cùng buồn nôn, đối với những người rời khỏi Khải Tinh, mặc kệ là diễn viên hay là người đại diện, đều sẽ bị hắn bôi đen đồn vào chỗ chết! Khiến những công ty khác đều không dám tuyển họ! Loại người như Tướng Tư Phi bị Khải Thắng đào thì là ngoại lệ! Cô ta có hậu trường, Đồ Bằng Thịnh không dám đụng vào cô ta!"

Đa Đa nói xong lại bổ sung thêm một câu: "Dĩ nhiên, chị đã đen thành thế này thì không phải lo lắng nhưng sợ rằng bọn chúng sẽ không bỏ qua cho chị Lăng."

Lâm Yên: "...". Sao lúc nào cũng không quên độc miệng mắng cô vậy?

"Ừm, nói rất chí lý, chị đây không cần sợ bọn chúng!" Lâm Yên đáp.

Triệu Hồng Lăng lắc đầu, lo lắng mở miệng: "Lâm Yên, chuyện không dễ dàng như em nghĩ đâu. Bây giờ trạng thái của em chẳng khác nào bị nửa phong sát. Sau khi hủy hợp đồng, chặng đường này sẽ càng khó đi hơn. Không những không có công ty nào khác dám tuyển em, mà với tình huống bây giờ của chị thì ngay cả bản thân chị cũng khó đảm bảo, sợ là cũng không giúp em được..."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 369: Cùng em tới giải trí Đình Phong

Edit: Byun

Beta: Sun

Nói đến đây, Triệu Hồng Lăng và Đa Đa đều rơi vào trầm tư.

Tình huống hiện tại của bọn họ cực kỳ không ổn, chẳng khác nào đang lâm vào ngõ cụt...

Triệu Hồng Lăng liếc mắt nhìn Đa Đa, Đa Đa lập tức biết chị ấy đang muốn nói cái gì, không đợi chị ấy mở miệng, trực tiếp chen lời: "Chị Lăng, chị đừng khuyên em! Em đã nói rồi, chị đi đâu, thì em sẽ đến đó! Chị ở lại Khải Tinh, em cũng sẽ ở lại Khải Tinh! Nếu chị đi, em cũng đi theo chị! Cho dù là đến một công ty nhỏ hơn, em cũng cam tâm tình nguyện đi theo chị!"

Triệu Hồng Lăng nghe vậy, bất đắc dĩ thờ dãi, không biết nên nói gì hơn.

Lâm Yên nâng cằm lên, nhìn thoáng qua Triệu Hồng Lăng, lại nhìn Đa Đa: "Chuyện này... Chị Lăng, Đa Đa! Em có chuyện muốn hỏi ý kiến của hai người một chút!"

Đa Đa nhìn về phía Lâm Yên: "Chuyện gì ạ?"

Triệu Hồng Lăng: "Em nói đi."

Lâm Yên ho nhẹ một tiếng nói: "Sau khi hủy hợp đồng với giải trí Khải Tinh, em có dự định sẽ tới giải trí Đình Phong, hai người có muốn đi với em không?"

Triệu Hồng Lăng: "..."

Đa Đa: "..."

...

Trong lúc nhất thời, bầu không khí ngưng đọng lại chìm vào yên ắng.

Một lúc lâu sau, Đa Đa ho khan một lúc mới mở miệng nói: "Khụ... khụ... khụ... Chị Yên, chị bị kích thích đến nỗi thần kinh không được bình thường hả???"

Lâm Yên cũng biết trước Đa Đa sẽ phản ứng như thế này, bắt đầu đã nói: "Không, chị nghiêm túc đó. Thực ra hôm nay chị tới công ty tìm chị Lăng chính là để nói chuyện này với chị ấy."

Khóe miệng Đa Đa hơi giật giật: "Chị Yên, em không có ý gì đâu nhưng mà cho dù có nằm mơ thì chị cũng phải biết chừng mực chứ!

Chị có biết giải trí Đình Phong là công ty thế nào không? Chị biết những diễn viên có thể ký hợp đồng với giải trí Đình Phong là ai không? Tưởng Tư Phi trâu bò như thế, cũng chỉ có thể ký với giải trí Khải Thăng là công ty con của truyền thông Vạn Chúng! Ngay cả ngón út giải trí Đình Phong cũng ôm không nổi!"

Lâm Yên sờ sờ lên cằm: "Lợi hại như vậy?"

"Dĩ nhiên! Giải trí Đình Phong cũng không phải công ty quản lý bình thường, sau lưng nó là tập đoàn JM! Là Bùi thị đó!

Công ty đó là nơi quản lý những diễn viên nhất nhì của showbiz, như idol Bùi Nam Như của chị! Toàn là những người đứng trên đỉnh cao danh vọng!

Bên trong đó cao thủ nhiều như núi! Hơn phân nửa diễn viên hạng A và những quản lý nổi danh của toàn bộ giới giải trí đều là người của giải trí Đình Phong! Trong giới giải trí, đó là công ty quản lý duy nhất có thể so sánh với giải trí Khải Thăng, mà có khi thực lực của họ còn mạnh hơn!

Bùi Duật Thành chính là người có bản lĩnh, tài giỏi của giới kinh doanh, là đại boss trong mộng của tất cả các cô gái trong giới giải trí. Đó là đại boss của tất cả boss - Bùi Duật Thành, chị có biết không? Sếp tổng phía sau điều khiển cả giải trí Đình Phong chính là anh ta! Là người có bối cảnh thâm sâu nhất trong giới giải trí!" Đa Đa thao thao bất tuyệt phổ cập kiến thức cho Lâm Yên.

Lâm Yên gật đầu học hỏi, nghe Đa Đa khen Bùi Duật Thành như thế, cô lại có chút cảm giác hành diện.

"Bùi Duật Thành, chị biết!"

Bạn trai cô, cô sao có thể không biết?

Sau khi nghe xong, Lâm Yên tiếp tục mở miệng: "Cho nên, hai người cuối cùng có muốn đi với em không?"

"Chị Yên, em sợ là chị đã điên thật rồi..." nhìn Đa Đa một bộ dạng mồm miệng không thể tả, có vẻ không muốn tiếp tục nói chuyện với Lâm Yên nữa: "Chị Lăng, chị đi khuyên nhủ chị ấy đi! Khuyên chị ấy nghĩ thoáng hơn một chút, không cần không thực tế như thế! Chị ấy vậy mà còn muốn tiến vào giải trí Đình Phong! Thật đúng là điên thật rồi!"

Lâm Yên nâng cằm lên, nhướn mày hỏi: "Nếu là chị thật sự có thể tiến vào giải trí Đình Phong thì sao?"

Đa Đa liếc cô một cái: "Trước đó em đã từng nói rồi, nếu chị có thể đạt được thành tích đầu tiên của mình trong ba tháng, em sẽ làm kẻ hầu bưng bê rót nước cho chị! Nếu chị có thể tiến vào giải trí Đình Phong, bắt em gọi chị bằng bà em cũng được!"

Lâm Yên gật đầu: "Há, vậy ư... Không ngờ tuổi chị còn trẻ vậy lại có thêm một đứa cháu gái..."

Lâm Yên nói xong, lấy từ trong cái túi vải ra một bản hợp đồng, đặt trên bàn trà ngay trước mặt Đa Đa và Triệu Hồng Lăng.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 370: Chắc do nhìn trúng tiềm lực của em

Edit: Nhan Tịch

Beta: Richi

Lâm Yên lấy hộp đồng ra, ngoài bìa hộp đồng thỉnh thoảng ghi dòng chữ: Bản hộp đồng diễn viên của giải trí Đình Phong

Bên A: Công ty giải trí Đình Phong

Bên B: Lâm Yên

...

Đa Đa ngó ra vài giây, nhanh tay chớp lấy bản hộp đồng nhìn xem.

Mặc dù cô xem không hiểu, thế nhưng trên hộp đồng ghi bên A và bên B thì cô bé hiểu.

"Chị Lăng, chị xem bản hộp đồng này đi..." Đa Đa vội vàng đem bản hộp đồng đưa tới tay Triệu Hồng Lăng.

Triệu Hồng Lăng cẩn thận lật ra xem, thế mà là hộp đồng của giải trí Đình Phong thật.

"Chị Yên, bản hộp đồng này chắc không phải chị làm giả đấy chứ?" Đa Đa cũng không thể nào tin được giải trí Đình Phong vậy mà lại ký hộp đồng với Lâm Yên.

Khoé miệng Lâm Yên co rút: "Xin hỏi chị làm giả thứ đồ chơi này thì có lợi ích gì?"

Đa Đa suy nghĩ một chút, cũng cảm thấy hình như Lâm Yên không cần thiết làm mấy chuyện hoàn toàn không có giá trị này...

Cho nên nói, bản hộp đồng này chẳng lẽ là thật sao?

Trong khi đang nói chuyện, Lâm Yên lại lấy ra hai bản hộp đồng từ trong túi xách và mở miệng nói: "Chị Lăng, cái này là hộp đồng quản lý của chị, còn đây là hộp đồng trợ lý của Đa Đa."

Đa Đa lại lấy hai bản hộp đồng đó để xem, ngay sau đó mắt đối mắt với Triệu Hồng Lăng, biểu cảm không thể nào tin được.

Trên trời rớt xuống loại bánh có nhân, cảm giác như bị nện ngất, là chuyện như thế nào đây?

"Lâm Yên, chuyện này rốt cuộc là thế nào?" Triệu Hồng Lăng hỏi.

Chị ấy cũng không nghĩ ra, tại sao Lâm Yên lại lấy được bản hộp đồng của giải trí Đình Phong.

Không chỉ vậy, ngay cả hộp đồng của chị ấy và Đa Đa cũng lấy được luôn...

Giải trí Đình Phong có tiếng là khắt khe, nếu diễn viên không phải là người có thực lực hạng A thì sẽ không tuyển làm gì. Có nhận người mới cũng đòi hỏi tư chất cực cao, đối với lý lịch riêng của người đại diện cũng thế.

Mặc dù chị ấy tạo ra được một Ảnh hậu là Trương Tư Phi, ở nơi như giải trí Khải Tinh đã có thể ngồi vào chức bộ phận tổng thanh tra kinh tế của diễn viên. Thế nhưng nếu đặt ở giải trí Đình Phong, kiểu người đại diện như chị ấy cũng có một đám.

Đương nhiên Lâm Yên không thể nói thật, cũng không phải do cô không tin chị Lăng và Đa Đa, chẳng qua quan hệ của cô với Bùi Duật Thành càng ít người biết thì càng tốt.

Thế là, Lâm Yên nghiêm túc cân nhắc tìm tòi, sau đó mở miệng nói: "Thật ra đây là chuyện ngoài ý muốn, có lẽ do giải trí Đình Phong nhìn trúng tiềm lực của em? Cho rằng nhất định em sẽ siêu hot luôn!"

Lâm Yên càng biên soạn lại càng mượt, tiếp tục cảm thán nói: "Không nghĩ tới nha, thời đại này còn có công ty có đôi mắt tinh tường có thể nhận ra được châu ngọc là em đây!"

Đa Đa nghe Lâm Yên khoe khoang thì im lặng đen mặt, nhin không được mở miệng nói: "Tên nào trong giải trí Đình Phong đầu óc bị hư? Thế mà lại nhìn trúng tiềm lực của chị Yên đây?"

Lâm Yên lắc nhẹ bản hộp đồng trong tay: "Khụ khụ, chị cho em thêm một cơ hội nữa hệ thống lại ngôn ngữ đó!"

Đa Đa: "... Tên nào trong giải trí Đình Phong đầu óc bị hư, thế mà lại nhìn trúng tiềm lực của bà nội thế?"

Lâm Yên lúc này mới hài lòng gật đầu: "Cháu gái ngoan!"

Đa Đa: "..."

Triệu Hồng Lăng đang muốn mở miệng nói chuyện thì lúc này trong hộp thư của chị ấy đột nhiên bật lên một vài email công việc.

"Chị Lăng lại xảy ra chuyện gì nữa thế?" Đa Đa vội vàng hỏi.

Triệu Hồng Lăng nhìn email nằm trong hòm thư có hơi thất thần nói: "Chị bị sa thải, Lâm Yên cũng bị hủy hợp đồng."

Đa Đa giận đến sắp nổ tung: "Bọn người này đúng là lòng lang dạ sói! Bọn họ dựa vào cái gì đuổi chị Lăng đi! Còn có tên Cao Chí Uy kia, hắn ta thì tính là gì chứ, loại tiểu nhân đắc chí! Trước đó khi còn làm cấp dưới của chị Lăng thì mở miệng lại gọi một tiếng chị. Hiện tại thế mà có ý tốt để cho chị Lăng làm trợ lý cho hắn ta, còn làm bộ như là ân đức lớn của trời ban, không đồng ý thì trực tiếp sa thải khỏi công ty! Chị Lăng đã vì cái công ty này hao tốn bao nhiêu tâm huyết chứ?"

Triệu Hồng Lăng nhìn hòm thư, thở thật dài, một chút lưu luyến cuối cùng trong lòng cũng biến mất hầu như chẳng còn gì nữa.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 371: Hậu trường của ông chủ mới rất cứng

Edit: Nhan Tịch

Beta: Ann

Lâm Yên khẽ cười một tiếng: "Đa Đa cục cưng, bình tĩnh đi nào, không phải kết quả sớm đã dự đoán ra được rồi sao? Bây giờ Cao Chí Uy đang ra oai phủ đầu với chúng ta, chờ chúng ta đi đầu đá đến đâu rồi máu chảy lại quay trở về tìm bọn họ. Sau đó ngoan ngoãn bị bọn họ đàn áp! Chỉ tiếc..."

Lâm Yên vừa lắc đầu vừa mở miệng: "Chỉ tiếc là bọn họ nào có ngờ tới ông chủ mới của chúng ta có đôi mắt mù... Phì, là ông chủ mới của chúng ta hậu trường rất cứng nhé!"

Đa Đa: "..."

Những lời này không có gì sai...

Ông chủ mới đầu chỉ có hậu trường cứng, cho dù cô ấy có đốt nhang thơm tám đời nghề cũng không dám nghĩ tới!

Lâm Yên nhìn hai người mở miệng nói: "Chị Lăng, Đa Đa nếu hai người đều cảm thấy không có vấn đề gì vậy ký tên đi, ký xong thì hợp đồng sẽ có hiệu lực ngay!"

Triệu Hồng Lăng và Đa Đa liếc mắt nhìn nhau, Triệu Hồng Lăng hết sức thận trọng lại hỏi thêm một câu nữa: "Người nào trong công ty giải trí Đình Phong tìm em ký hợp đồng vậy, quyền hạn của anh ta chắc cao lắm. Nếu không, không thể nào có quyền đồng ý ký hợp đồng với chị, lại còn cho em tự chọn trợ lý."

Chuyện này Lâm Yên đã sớm bàn bạc kỹ với Bùi Duật Thành, vì thế cô trực tiếp nói ra tên một người phụ trách bộ phận kinh tế của diễn viên trong giải trí Đình Phong: "Là Trì Thịnh của tổ ba."

Bộ phận kinh tế của diễn viên trong giải trí Đình Phong phân thành nhiều tổ khác nhau. Mỗi tháng các tổ đều cạnh tranh rất khốc liệt, Trì Thịnh là tổ trưởng của tổ ba.

Triệu Hồng Lăng nghe thấy cái tên này cũng yên tâm hơn phần nào: "Hóa ra là anh ta... Người này ở trong giới chị cũng có nghe chút ít danh tiếng, phong cách làm việc không theo khuôn mẫu, thích ký hợp đồng với một số diễn viên đặc biệt. Tuy rằng thành tích ở giải trí Đình Phong không nhiều lắm, nhưng làm người lại ngay thẳng chính trực, chắc không có vấn đề gì."

"Ừm, chị Lăng đã nói không có vấn đề gì thì chắc chắn là không có vấn đề!"

Triệu Hồng Lăng bất đắc dĩ mà nhìn bộ dạng không tìm không phổi của Lâm Yên: "Em để hợp đồng lại cho chị, chị xem kỹ giúp em nếu không có vấn đề gì rồi ký."

Lâm Yên: "Được, vất vả cho chị Lăng rồi!"

"Đúng rồi, chuyện em muốn ký hợp đồng với giải trí Đình Phong, nhất định phải giữ bí mật, tuyệt đối đừng để lộ cho những người không đáng tin cậy biết. Đây không phải chuyện nhỏ đến lúc đó sợ là sẽ dấy lên không ít phong ba."

Còn chuyện làm thế nào công bố với bên ngoài, giải trí Đình Phong tự có sắp xếp riêng. Chờ chị xem xong hợp đồng chúng ta hẹn gặp tổ trưởng Trì để trao đổi vài chuyện." Triệu Hồng Lăng dặn dò nói.

"Vâng, em biết rồi, không thành vấn đề, cảm ơn chị Lăng nhiều nè ~"

Triệu Hồng Lăng cảm ba bản hợp đồng với tâm tình không thể nói thành lời: "Cũng coi như em đã khổ tận cam lai* rồi, mặc dù con đường phía trước phải đối mặt với nhiều thách thức lớn hơn, nhưng đây cũng là cơ hội lớn nhất của em..."

(*) Khổ tận cam lai: Hết khổ thì sẽ được sung sướng. - Bản edit được cập nhật hoàn thiện và nhanh nhất tại wattpad Meow_team (<https://my.w.tt/Bnb60FYma0>) và wordpress (<https://meowteam.home.blog/>)

Đồng thời, cũng là cơ hội của cô.

Thật ra lúc trước cũng có rất nhiều công ty kinh tế đưa ra giá cao để mời cô. Những công ty đó tuy rằng không bằng giải trí Đình Phong nhưng vẫn tốt hơn nhiều so với giải trí Khải Tinh. Thế mà cô lại chưa bao giờ nghĩ đến việc rời đi.

Không ngờ rằng, cuối cùng lại rời đi theo cách thức này.

Triệu Hồng Lăng dừng một chút, nhìn Lâm Yên mở miệng nói: "Mặt khác, cảm ơn em Lâm Yên, cảm ơn em đã tin nhiệm chị."

Nhất thời Lâm Yên vẫn chưa quen với một Triệu Hồng Lăng nghiêm túc như thế bèn nở nụ cười nói: "Chị Lăng, chị nói lời này làm gì, em gây ra nhiều phiền phức cho chị như vậy, chị lại chưa từng bỏ rơi em. Trong thâm tâm em, cho dù có đi đến nơi đâu, em cũng chỉ nhận chị là người đại diện."

Đa Đa nghe những lời này của Lâm Yên, sắc mặt hơi dao động, nhỏ giọng mở miệng: "Hừm... Không ngờ chị cũng là người có nghĩa khí... Được rồi, thật ra lúc trước em cũng có ít hiểu lầm chị, em xin lỗi chị."

Cũng cảm ơn chị đã để em làm trợ lý của chị, để em được tiếp tục theo chị Lăng. Sau này em nhất định sẽ làm tốt công việc của mình! Cho dù chị không đạt được thành tích tốt nhất, em cũng nhất định sẽ săn sóc chị như săn sóc tổ tông."

"Phụt, vậy thì cảm ơn em nhé!"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 372: Tôi phụ trách đón em!!

Edit: Byun

Beta: Sun

Sau khi giải quyết xong chuyện của giải trí Khải Tinh, Lâm Yên tranh thủ thời gian đi về dọn nhà.

Vừa tới dưới phòng trọ cô đã thấy một chiếc xe thương vụ khiếm tốn đậu gần đó.

Bùi Vũ Đường vừa nhìn thấy Lâm Yên, lập tức mở cửa xe đi xuống: "Chị dâu cả, chị về rồi ạ! Những chuyện bên kia chị đã giải quyết xong chưa?"

Lâm Yên tinh thần sáng khoái, búng tay: "Đã xong! Thành công bị đuổi việc!"

Bùi Vũ Đường không biết nói gì nữa, nói thầm: "Lần đầu tiên em thấy có người bị đuổi việc mà vui vẻ như vậy!"

Lâm Yên đắc ý mở miệng nói: "Chẳng lẽ cậu chưa từng nghe qua câu nói này sao: "Nếu bạn chưa quên được tình cũ thì là do người mới chưa đủ tốt!"

Bùi Vũ Đường: "..."

"Ha..."

Sau lưng đột nhiên vang lên tiếng cười khê đầy quen thuộc, Lâm Yên ngoảnh đầu lại thì thấy Bùi Duật Thành từ hàng ghế sau của xe bước xuống, cô lập tức xấu hổ: "Khụ... khụ... Bùi tiên sinh, tại sao ngài cũng đến vậy!"

Hôm nay, Bùi Duật Thành mặc áo sơ mi trắng được đặt may riêng cộng với áo len mỏng màu xám tro nhạt, bên ngoài khoác thêm một chiếc áo đen, lộ ra đường cong của cái cổ thon dài, cả người phong độ và nhã nhặn, lịch sự khiến cho người khác không cưỡng lại được sự thu hút đó.

"Xem ra Lâm tiểu thư vẫn thật rất hài lòng với người mới là tôi đây?" Người đàn ông mỉm cười.

Lâm Yên không nghĩ tới mình tùy tiện nói chơi một chút đã bị tóm, kiên trì đáp lại: "Hài lòng, hài lòng! Dĩ nhiên là tôi hài lòng! Không thể hài lòng hơn được nữa!"

Bùi Vũ Đường đứng một bên yên lặng làm bóng đèn: "..."

"Đúng rồi, tam thiếu, tại sao cậu đưa Bùi tiên sinh đến đây? Dọn nhà là việc nặng cực nhọc, sao có thể làm phiền Bùi tiên sinh được! Hiện tại, sức khỏe của Bùi tiên sinh chưa ổn định mà!" Lâm Yên mở miệng trách cứ.

Bùi Vũ Đường nghe vậy mặt mũi đều méo xẹo, vô cùng oan uổng: "..."

Thế nên, là do cậu ta làm à?

Còn nữa anh cả của cậu ta không khỏe? Sức chiến đấu của anh ấy khủng bố đến nỗi làm người khác sợ hãi đó có được không?

Được rồi, được rồi. Vốn dĩ là do bản thân mình nói ra, cậu ta có thể làm gì khác? Chỉ có thể nuốt ngược nước mắt vào trong, thế nào cũng phải giúp anh cả của mình giữ hình tượng yếu đuối này...

Bùi Duật Thành nhìn đáng vẻ lo lắng của cô gái, đưa bàn tay lạnh lạnh, nhẹ nhàng vuốt đầu của Lâm Yên: "Không sao, Vũ Đường phụ trách dọn nhà, còn tôi phụ trách đón em."

Lời nói ôn nhu của người đàn ông vang lên bên tai lại một lần nữa trên choker Lâm Yên, cô không khỏi ôm lấy trái tim nhỏ bé của mình. Cho dù bị người đàn ông này thả thính bao nhiêu lần đi chăng nữa thì cô cũng y như là thiếu nữ tuổi mười tám lần đầu tiên được thả thính...

Bùi Vũ Đường đứng bên cạnh lại yên lặng lần thứ ba: "..."

Bùi Vũ Đường ai oán nhìn hai người, cuối cùng nhịn không được mà lên tiếng: "Mặc dù em rất vui về ăn thức ăn cho chó mà hai người phát, nhưng cũng đâu có nghĩa là hai người có thể ngược cầu như thế chứ?"

...

Rất nhanh, ba người đã lên trên lầu đến phòng trọ của Lâm Yên.

Phần lớn đồ đạc của Lâm Yên đều đã thu dọn, đóng gói kỹ lưỡng vào túi hôm qua. Duy chỉ còn một ít đồ vật nhỏ lặt vặt, cô kiểm tra lại một lần nữa, coi thử còn bỏ sót thứ gì không.

Bùi Duật Thành đứng trong phòng khách, liếc mắt đánh giá căn phòng vừa lạ lẫm vừa quen thuộc này, ánh mắt dừng lại trên tờ giấy nhỏ dán trên đèn bàn mà Lâm Yên đã từng đưa cho anh, khóe miệng không dễ dàng phát hiện nhếch lên một cái.

Tờ giấy này vẫn còn được dán trên đèn bàn.

"Cái đèn bàn này chị còn sử dụng không chị dâu cả?" Bùi Vũ Đường vừa giúp đỡ thu dọn vừa mở miệng hỏi: "A, trên đèn này tại sao lại dán mảnh giấy lớn như vậy, chị dâu cả viết cái gì trên đây vậy? Không nên tôi gần Bùi..."

Lâm Yên đang vui đùa dọn dẹp lại nghe vậy sắc mặt lập tức thay đổi, một bước chạy lại đem đèn bàn và tờ giấy nhét vào thùng rác: "Bỏ, bỏ! Đừng vứt hết đi!"

"A..."

Bùi Vũ Đường tiếp tục thu dọn, lại cầm một cái túi lên, trong lúc vô tình nhìn thấy đồ vật đựng ở bên trong, nghi ngờ hỏi: "Chị dâu cả, sao trong này lại có một xâu tỏi vậy? Chị giữ thứ này làm gì vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 373: Đúng là rất đặc biệt

Edit: Nhan Tịch

Beta: Sun

Lâm Yên tức giận nhét xâu tỏi về chỗ cũ: "Tôi để dành từ từ ăn không được à?"

Bùi Vũ Đường nghe vậy, biểu cảm không thể nào hình dung được. Nhưng mà theo nguyên tắc của chị dâu cả thì "đúng cũng là đúng, sai cũng là đúng, tóm lại chị dâu cả tuyệt đối không có sai".

Bùi Vũ Đường lập tức nói: "Thì ra là thế! Tôi rất tốt đó! Tôi sát trùng chống viêm, ngăn ngừa khối u với ung thư còn có thể làm giảm mỡ máu và cholesterol! Chị dâu cả, chị rất biết chăm sóc sức khỏe đó!"

Lâm Yên: "Khụ, không sai không sai..."

Lâm Yên mới vừa thở phào nhẹ nhõm, lời nói còn chưa dứt thì lại nghe thấy tiếng "loảng xoảng " cái bao lớn kia bởi vì đựng quá nhiều món đồ lung tung nào là gương bát quái, bùa, kiếm gỗ đào lần lượt rơi ra...

Lâm Yên: "..."

Bùi Vũ Đường: "..."

Bùi Duật Thành: "... "Mấy cái thứ này, anh nhớ rõ lần trước anh đã ném rồi mà...

Bùi Vũ Đường tò mò nhặt đồ lên: "Ồ... Gương bát quái... Bùa..... Còn đây là kiếm gì thế... Chị dâu cả? Mấy cái này để làm gì vậy?"

Bùi Vũ Đường không ngờ ở phòng trọ của Lâm Yên hầu như chẳng thấy mấy thứ đồ của con gái nên có, thế mà mấy thứ đồ kỳ lạ thì lại có nguyên một đống lớn.

Lâm Yên đen cả mặt, đưa mắt nhìn trộm Bùi Duật Thành một cái, vừa dọn dẹp lại vừa nghiêm trang mở miệng: "Khụ, đồ trang trí đó! Cậu không cảm thấy rất có phong cách sao? Tóm lại cậu dọn mà có gặp trướng thì nhớ cẩn thận một chút, tuyệt đối đừng làm hư!"

Bùi Vũ Đường chớp chớp mắt: "Trang... Đồ trang trí?"

Lâm Yên gượng cười gật đầu, thật ra bản thân cô cũng cảm thấy rất khó tin... Cô đang nghĩ nên giải thích như thế nào để quay lại như lúc ban đầu. Đôi mắt của Bùi Vũ Đường sáng lấp lánh lên sờ mấy món đồ kia, giọng điệu khoa trương mở miệng: "Chị dâu cả! Ánh mắt của chị quá độc đáo luôn! Ngay cả đồ vật trang trí trong nhà cũng không giống người thường, quả thật là dòng nước trong trong giới giải trí! Không hổ danh là chị dâu cả của em! Chị dâu cả, mấy món này chị mua ở đâu thế? Khi nào về nhớ cho em xin địa chỉ, em cũng muốn trang trí cho nhà em giống thế này để sánh kịp với phẩm vị của chị ấy mà!"

Lâm Yên nghe Bùi Vũ Đường thao thao bất tuyệt, khoe miệng run rẩy mím tí cái cằm cũng rơi xuống luôn: "Ày..."

Chàng trai trẻ à, cậu đang nghiêm túc đó hả? Nhưng mà giờ phút này trong mắt Bùi Vũ Đường đều tràn đầy sùng bái và kích động, lời nói khi nãy đều là lời thật lòng, không giống như đang nói giỡn.

Bùi Vũ Đường: "Chị dâu cả! Nhớ cho em xin địa chỉ đó nha!"

Lâm Yên: "..."

Lâm Yên xấu hổ mà nhìn thoáng qua Bùi Duật Thành, Bùi Duật Thành buông cái gương bát quái trong tay ra, khẽ cười một tiếng: "Đúng là rất đặc biệt."

Lâm Yên biểu cảm một lời khó nói hết: "..."

Người của Bùi gia, thâm mỹ đều kỳ lạ thế sao???

Chẳng lẽ thâm mỹ của cô xảy ra vấn đề gì?

"Chị dâu cả, chị còn đồ đặc gì muốn dọn nữa không?"

"Phòng ngủ còn có một ít."

"Ok!"

Bùi Vũ Đường vừa mới đi, Lâm Yên rót cho Bùi Duật Thành ly nước rồi mở miệng nói: "Bùi tiên sinh, anh ngồi ở đây chờ một chút, đồ đặc của tôi cũng không nhiều lắm, lát nữa là dọn xong ngay!"

Bùi Duật Thành: "Được."

Lâm Yên nói xong thì đi theo Bùi Vũ Đường vào phòng ngủ.

Mới vừa tới phòng, cô lại nhìn thấy Bùi Vũ Đường đang nhìn chăm chăm cô với vẻ mặt phức tạp.

Lâm Yên vẻ mặt khó hiểu, lại sao nữa đây?

"Sao thế?" Lâm Yên hỏi.

Bùi Vũ Đường quay đầu nhìn tấm poster trên bức tường đối diện cửa phòng, dùng ngón tay chỉ lên bức tường, nhỏ giọng hỏi: "Cái này... Cũng là đồ trang trí?"

Sau đó Lâm Yên nhìn theo ánh mắt của Bùi Vũ Đường thì thấy được trên bức tường kia là tấm poster chân dung cỡ lớn của Bùi Nam Như...

Chương 374: Chàng trai trẻ à, suy nghĩ của cậu rất nguy hiểm

Edit: Nhan Tịch

Beta: Kim Đào

Lần này Bùi Vũ Đường nhìn chằm chằm tấm poster, không dám thốt ra câu "chị dâu cả rất có phẩm vị".

Lần trước Bùi Vũ Đường cho cô tấm poster có ký tên, cô không dám đem ra nên đã đem nó đi cất dấu cẩn thận.

Tấm poster này là lúc Lâm Yên mới vừa thành fan đã mua, vẫn dán ở mép giường không động tới nên Lâm Yên mới quên luôn.

Bùi Vũ Đường vẻ mặt hoảng sợ nhìn Lâm Yên hỏi: "Chị dâu cả, sò dĩ chị đột nhiên muốn dọn tới chỗ anh cả em ở, chắc không phải là vì... Vì anh hai của em đó chứ? Bởi vì anh hai em cũng ở bên chỗ của anh cả?"

Lâm Yên càng thêm hoảng sợ: "...!!!"

Chàng trai trẻ à, suy nghĩ của cậu nguy hiểm lắm cậu có biết không...

"Trong đầu cậu lại suy nghĩ vớ vẩn gì nữa thế? Tôi nói bao nhiêu lần rồi, tôi với anh hai cậu chỉ là quan hệ thuần khiết giữa fan hâm mộ và idol thôi! Còn nữa, trước khi quen biết anh cả của cậu, anh hai của cậu cũng có biết tôi là ai đâu!" Lâm Yên hết biết nói gì đành đáp lại chắc nịch.

Giờ phút này, Bùi Vũ Đường lại bắt đầu lo lắng nếu lỡ như là thật thì đến lúc đó cậu nên đứng về phe "anh cả" hay là "anh hai" đây, rồi rầm quá đi mất: "Dù sao, chị dâu cả à, chị tuyệt đối phải giữ vững lập trường bằng không em với anh hai đều phải chết. Cho dù chị không thêm quan tâm cái mạng chó này của em, thì cũng phải quan tâm mạng của anh hai chứ..."

Lâm Yên khỏe miệng run rẩy: "Biết rồi biết rồi, chỉ cần anh cả cậu tùy tiện cười với tôi một cái cũng làm đầu óc tôi mê muội rồi, tôi đâu còn tâm tư mà đi nghĩ mấy chuyện lung tung khác! Đừng có nghĩ bậy bạ nữa, mau giúp tôi tháo tấm poster đó xuống đi!"

Bùi Vũ Đường nghe thấy thế mới yên tâm được vài phần.

Vóc dáng của cậu ta rất cao, tay chân luống cuống bắt đầu tháo tấm poster.

"Cẩn thận một chút, đừng có xé hỏng!" Tuy rằng chữ ký trên tấm poster đều là in ra, giá chỉ mười đồng tiền, có điều đây cũng là tấm poster đầu tiên mà cô đã mua.

Khi còn đi học cô đã bắt đầu yêu thích Bùi Nam Như...

Khi đó, cô cũng giống như rất nhiều thiếu nữ khác vô ưu vô lo, thích diện váy đẹp, thích kẹp tóc lấp lánh, cũng thích theo đuổi idol.

Chẳng qua sau này...

Đối với cô mà nói ý nghĩa của Bùi Nam Như có lẽ là biểu trưng cho đoạn năm tháng thanh xuân bị ép phải kết thúc kia, mặc dù ngắn ngủi nhưng đó là quãng thời gian đơn thuần tốt đẹp nhất mà cô đã từng trải qua.

"Biết rồi mà! Chắc chắn không làm hư của chị đâu!" Bùi Vũ Đường vừa đáp lại cô vừa tháo tấm poster.

Lâm Yên đang đứng nhìn chăm chú vào Bùi Vũ Đường. Bỗng nhiên phía sau truyền đến một loạt tiếng bước chân ——

"Có cần giúp đỡ không?"

Lâm Yên: "...!!!"

Bùi Vũ Đường: "...!!!"

"Xoẹt xoẹt" một tiếng, Bùi Vũ Đường bị dọa đến tay run lên, trực tiếp xé hỏng một lỗ lớn trên tấm poster.

Lâm Yên tro mắt nhìn lỗ hỏng lớn kia, che lại trái tim, xém tí nữa đã học máu.

Chẳng qua bây giờ cô đâu thèm lo lắng cho tấm poster làm gì...

Làm sao đây, phải làm sao đây...

Tại sao cuộc sống của cô nếu không phải đang gặp khó khăn thì cũng sắp gặp khó khăn thế này???

Lần trước Bùi Duật Thành nổi giận, tấm poster của Bùi Nam Như chính là một trong số nguyên nhân...

Ba, ba mau nghĩ cách nhanh lên đi ba!

Bùi Vũ Đường giang hai tay, liều mạng muốn dùng tấm thân này để che chắn tấm poster.

Cùng lúc đó, Bùi Duật Thành đã từ phía sau đi đến...

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, Lâm Yên xoay người một cái "vèo" trực tiếp bỏ nhào về phía Bùi Duật Thành bởi vì quán tính mà lùi về sau hai bước...

Vào lúc ánh mắt Bùi Duật Thành vừa kinh ngạc vừa hoài nghi thì Lâm Yên nhón chân lên, nhắm mắt lại, quyết định chắc chắn nhắm ngay môi Bùi Duật Thành, rồi hôn lên...

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 375: Ở cùng với Bùi Duật Thành?

Edit: Er

Beta: Năm

"...?!" Bùi Vũ Đường đứng bên cạnh thấy vậy thì than thở.

Còn có thể làm như vậy sao???

Ngây ngốc một lát, Bùi Vũ Đường tranh thủ thời cơ nhanh chóng xé toàn bộ tấm poster xuống sau đó cuộn lại nhét vào trong hòm, đóng sập "rầm" một tiếng, khóa lại!

Giờ thì an toàn rồi!

Ánh mắt Bùi Duật Thành vừa mới liếc qua poster của Bùi Nam Như giờ đã chuyển đến người Lâm Yên, đôi mắt gần như lập tức lộ ra vẻ u ám.

Vây quanh anh tất cả đều là hơi thở và mùi sữa tắm nhẹ nhàng của cô gái, xen lẫn mùi hương đặc biệt trên người cô...

Đây là lần đầu tiên cô chủ động thân cận với anh...

Mặc dù lí do cô làm như vậy khiến tâm trạng của anh không được tốt lắm, chỉ là... Đã tan biến mất rồi...

Lâm Yên rốt cuộc cũng không biết là Bùi Duật Thành có nhìn thấy tấm poster đó không? Sau khi hôn xong, thái độ cô rất tự nhiên mở miệng nói: "Khụ, thật xin lỗi, nghĩ đến về sau có thể được ở cùng Bùi tiên sinh nhiều hơn nên nhất thời có chút vui quá đà..."

Tất nhiên anh biết cái miệng này của cô rất biết dỗ người...

Đúng hơn là khi cô làm việc trái lương tâm mới làm như vậy với anh...

Chỉ là...

Bùi Duật Thành cúi người, nhẹ nhàng đặt một nụ hôn trên trán của cô, dùng giọng khàn khàn mở miệng: "Tôi cũng vậy."

Chỉ là, cho dù phải uống rượu độc để giải khát nhưng vẫn sẽ vui vẻ chịu đựng.

Bên ngoài, tim của Bùi Vũ Đường vẫn đang đập không được bình thường, vừa rồi anh của cậu đi vào quá đột ngột, hình như đã nhìn thấy tấm poster này mất rồi...

Chỉ là nhìn dáng vẻ của anh lại giống như hoàn toàn không nhìn thấy, cũng không tức giận?

Là không nhìn thấy thật hay là do chị dâu cả đổ dành?

...

Lâm Yên nhanh chóng sắp xếp đồ đạc, ba người cùng nhau chuyển đồ vào trong xe ở dưới lầu, sau đó đi về biệt thự của Bùi Duật Thành.

Trên xe, Lâm Yên nhận được tin nhắn của Uông Cảnh Dương.

Cầu Từ: [Tôi tan làm sớm, sau đó sẽ sang giúp bà dọn nhà!]

Yên Thành Sơ Vũ Cách Tà Dương: [Không cần không cần, tôi đã dọn xong rồi.]

Cầu Từ: [Nhanh như vậy sao? Sao lại không đợi tôi?]

Yên Thành Sơ Vũ Cách Tà Dương: [Cũng không có nhiều đồ lắm, không cần làm phiền ông ~]

Đầu bên kia điện thoại, Uông Cảnh Dương nhìn tên wechat đã được sửa đổi của Lâm Yên, không hiểu sao luôn có loại dự cảm vô cùng không tốt...

...

Vân Gian Thủy Trang.

Sau khi đến biệt thự, Bùi Nam Như đi ra giúp khuôn chuyển đồ của Lâm Yên vào trong.

"May mà có chị dâu cả qua đây giúp đỡ chăm sóc anh cả, vừa rồi tôi có nói chuyện với người đại diện, giúp tôi sắp xếp một ít công việc." Bùi Nam Như cười nhẹ nói.

Nói bóng nói gió là anh ta sẽ không ở đây quá lâu, hai người sẽ hoàn toàn có thể giới riêng.

Nếu không phải là vì đáp ứng với ba rằng trong khoảng thời gian này anh ta nhất định phải ở bên cạnh chăm sóc anh cả, nhưng bây giờ đã có Lâm Yên tới rồi thì anh ta chắc chắn sẽ không phải ở lại đây nữa.

"Bùi anh để khách khí quá, chắc chắn rồi..." Lâm Yên vội mở miệng nói, vừa nói vừa cố ý nắm chặt tay Bùi Duật Thành.

Mãi đến lúc vừa nãy Bùi Vũ Đường nhắc nhở cô mới nghĩ đến, trong khoảng thời gian này Bùi Nam Như cũng ở đây, để tránh Bùi Duật Thành hiểu lầm, cô nên chú ý hơn một chút mới được.

Bùi Duật Thành nhìn qua cô gái đang cẩn thận nắm tay mình, ánh mắt nhìn về phía đứa em trai thứ hai có chút không ôn hòa cho lắm.

Sau khi vào nhà, Lâm Yên cứng đờ, đột nhiên nhớ đến một việc.

Chuyển tới đây thì cô ở phòng nào vậy?

Không phải là ở cùng với Bùi Duật Thành đấy chứ...

"À, Bùi tiên sinh, chuyện đó... Cho tôi hỏi một chút, tôi ở phòng nào vậy?" Lâm Yên giờ cánh tay lên, yếu ớt mở miệng hỏi.

Bùi Duật Thành dùng cặp mắt khiến người khác hồn xiêu phách lạc kia nhìn cô gái, dưới đáy mắt hiện lên một tia chế nhạo và ý cười, chậm rãi mở miệng nói: "Vậy em muốn ở phòng nào?"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 376: Làm sao lúc này có thể phanh xe chứ!

Edit: Kali

Beta: Ann

Lâm Yên nghe được câu "em muốn ở phòng nào" này, ngay lập tức hai gò má có chút nóng lên, cô cũng không có ý nghĩ không nên có nào mà!

Bùi Duật Thành không tiếp tục chọc cô nữa, mở miệng nói: "Đã giúp em chuẩn bị xong phòng rồi, là phòng ngủ chính cạnh phòng khách."

Lâm Yên nghe vậy lập tức thở phào nhẹ nhõm: "Được rồi được rồi, cảm ơn Bùi tiên sinh!"

Bùi Duật Thành dẫn Lâm Yên đi về phía phòng khách, Bùi Vũ Đường theo sau thấy thế thì lo lắng không thôi.

Hóng trông như ngôi sao đợi mặt trăng lên, xe đã lên ga rồi sao lúc này có thể phanh lại chứ!

Bùi Vũ Đường nhìn không được nữa, vội vàng đuổi kịp Lâm Yên, hạ thấp giọng ghé vào bên tai Lâm Yên xúi giục: "Chị dâu, em thấy chị thích những thứ đồ trang trí kia, chắc chị sợ quý có đúng không? Em nói cho chị biết, đàn ông có rất nhiều dương khí có thể đuổi quỷ! So với mấy thứ đồ gì để đuổi quỷ đều có hiệu quả hơn!"

Khóe miệng Lâm Yên co giật sau đó chỉ biết câm nín: "..."

Bùi Duật Thành đuổi quỷ?

Với nhan sắc của Bùi Duật Thành thì gọi quỷ mới đúng!

Cô nào dám ở chung phòng với Bùi Duật Thành, ngộ nhờ bị ý thức sắc quý kia xuất quỷ nhập thần một phát nhân lúc thừa dịp làm cái gì với Bùi Duật Thành thì chẳng phải cô sẽ thành tội nhân thiên cổ sao!

Đến lúc đó cô sẽ chịu nhiều thiệt thòi!

Mỗi lần đều hứng vò oan thì thôi không nói, cô còn hoàn toàn không biết quá trình...

Mặt Lâm Yên vô cảm mở miệng: "Cậu suy nghĩ nhiều rồi, tôi không sợ quý chút nào, những thứ kia chính là đồ trang trí, vì muốn căn phòng có vẻ phong cách, có chút phẩm vị!"

"Vậy thì... Vậy chị muốn phòng nhìn có vẻ phong cách, có phẩm vị, thì sao còn muốn trang trí vật phẩm trang sức gì nữa. Bỏ anh của em vào thì không phải càng phong cách, càng có phẩm vị hơn sao!" Lúc này Bùi Vũ Đường quả thực y chang một thanh niên bán hàng đa cấp.

Lâm Yên: "..."

...

Bùi Duật Thành đưa Lâm Yên đến phòng, Lâm Yên đứng ở cửa ra vào, liếc mắt đánh giá căn phòng.

Cả phòng là một gam màu morandi* cao cấp và yên tĩnh, trang trí tạo cảm giác thoải mái, dễ chịu và gọn gàng. Đồ dùng hàng ngày cũng đầy đủ mọi thứ, Lâm Yên dường như không còn gì cần phải tự chuẩn bị thêm cả.

(*) Màu "Morandi": Màu xám được nâng tone. Màu của nó không quá sáng, chỉ tựa như một lớp của tone xám, độ bão hòa bằng không. Tuy nhiên trong toàn thể một khung hình, chúng sẽ khắc chế, bù trừ lẫn nhau để tầm nhìn đạt được sự cân bằng hoàn hảo nhất, bình yên và tính kiên định, nhẹ nhàng và thanh lịch, đôi khi mang một chút an tĩnh, nhưng mọi người sẽ ngày càng có sự yêu thích đối với gam màu này. – Bản edit được cập nhật hoàn thiện và nhanh nhất tại wattpad Meow_team (<https://my.w.tt/Bnb60FYma0>) và Wordpress (<https://meowteam.home.blog/>)

Bùi Duật Thành: "Nếu như còn cần gì thì có thể nói với tôi."

"Không cần không cần, đã rất tốt lắm rồi, không thiếu gì cả. Cảm ơn Bùi tiên sinh, tôi mang đồ của tôi qua rồi sắp xếp một chút là xong rồi!" Lâm Yên vội vàng mở miệng.

Lâm Yên nhìn căn phòng lớn thoải mái dễ chịu này, lại nhìn người đàn ông trước mắt một chút, nhớ lại mấy tháng trước cô xem chút lưu lạc đầu đường xó chợ, có cảm giác giống như vừa trải qua cả một đời người.

Ày, từ địa ngục đến thiên đường cũng chỉ như thế mà thôi...

Đột nhiên cảm thấy tên "sắc quý" kia buộc cô vì giữ mạng nhất định phải diễn trò yêu đương với Bùi Duật Thành, thật ra cũng không phải tất cả đều hồ cồ...

"Trước tiên em sửa sang lại một chút, có vấn đề thì gọi tôi, tôi đi nấu cơm." Bùi Duật Thành mở miệng.

Lâm Yên: "...!!!!"

Nấu... Nấu cơm...???

"Bùm!" một tiếng vang thật lớn sau đầu ——

Lâm Yên lại từ thiên đường rớt xuống địa ngục...

"Ôi trời! Anh cả chị dâu, bên kia đội đua còn có chút việc gấp. Chị cũng biết lão Vương của đội đua chúng em rồi đó, hấn bị xe tông! Em phải mau chóng tới xem một chuyến! Em đi trước đây! Không cần tiễn em! Bái bai!" Bùi Vũ Đường phản ứng nhanh chóng mở miệng nói.

Lâm Yên một tay giữ chặt Bùi Vũ Đường, nghiêng răng nghiêng lợi nhò giọng: "Cậu cứ như vậy bỏ ba của mình lại sao? Đưa con bát hiếu này!"

Về mặt Vũ Đường cầu xin: "Ba, ba để con bị anh của con đánh một trận cũng được, nhưng mà ăn com của anh cả thì con thật sự không làm nổi đâu!"

Nói xong thì lòng bàn chân lập tức như được bôi dầu nhót, chạy còn nhanh hơn thỏ.

"..."

Móa! Lâm Yên nghiêng răng, thẳng con không có tình nghĩa này. Lần sau tôi sẽ cho cậu biết thế nào gọi là "công cha như núi Thái Sơn"!

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 377: Ăn cũng không đến nổi chết người!

Edit: Kali

Beta: Đ

Lâm Yên chỉ có thể dùng ánh mắt chứa tia hi vọng cuối cùng nhìn Bùi Nam Như.

Nhận thấy ánh mắt cầu giúp đỡ của Lâm Yên, Bùi Nam Như ho nhẹ một tiếng rồi mở miệng, "Khụ, đêm nay tôi có một bữa tiệc..."

Dù sao cũng là ngày đầu tiên chị dâu chuyển tới, ban đầu anh cũng cố ý né đi để cho cô và anh cả có không gian riêng tư.

Không nghĩ đến vậy mà có thể thoát được một kiếp nạn, thật sự đây cũng là việc ngoài dự kiến.

Lâm Yên: "... Được rồi."

Không ngờ đến cả idol cũng bỏ cô mà đi.

Lâm Yên nhìn thoáng qua phòng bếp, nhìn không được mở miệng hỏi Bùi Nam Như, "Bùi ảnh đế, tôi có một câu hỏi, chẳng lẽ... Chẳng lẽ Bùi tiên sinh không biết mình làm đồ ăn vô cùng... vô cùng khó ăn sao?"

Cô nhớ kỹ ngày đó anh rõ ràng cũng ăn mà?

Bùi Nam Như nghe vậy thì giật mình, sau đó lắc đầu nói, "Anh cả anh ấy... Quả thực không biết."

"Làm sao lại không biết cơ chứ? Chính anh ấy cũng ăn mà!" Lâm Yên khó hiểu.

Bùi Nam Như trầm mặc một lát, sau đó mở miệng nói, "Bởi vì anh tôi từ nhỏ đã không có vị giác."

"Cái gì...?" Lâm Yên nghe vậy, lập tức sững sờ tại chỗ.

Dù thế nào cô cũng không nghĩ tới, nguyên nhân lại như vậy.

"Anh nói Bùi tiên sinh không có vị giác sao?" Về mặt Lâm Yên đầy kinh ngạc.

"Đúng vậy, cho nên trong khi người bình thường có thể dễ dàng cảm giác được dầu muối tương dấm ngọt bùi cay đắng thì anh ấy hoàn toàn không biết gì cả." Bùi Nam Như giải thích.

"Nguyên do là như vậy... Chẳng trách..." Lâm Yên thì thào, "Nhưng mà làm sao biết được mình không có vị giác chứ? Là nguyên nhân gì mà bị thành như vậy? Không có cách nào chữa trị sao?"

"Chuyện này tôi cũng không rõ lắm, nhưng mà theo ghi chép lại thì tôi chỉ biết anh cả không có vị giác, dường như trời sinh đã như vậy rồi. Mà anh ấy cũng không thích người khác nhắc tới những điều này. Chỉ là, khụ, anh cả của tôi thật sự rất thích nấu com, trước kia còn thường xuyên thích nấu com cho chúng tôi ăn..." Về mặt của Bùi Nam Như bất đắc dĩ mà nói.

Thực ra ban đầu anh và anh cả ở chung, thế nhưng về sau thực sự có chút không chịu nổi tài nấu nướng của anh ấy...

Lâm Yên: "Ày..."

Làm sao cô lại có chút hoài nghi nguyên nhân thật sự mà Bùi Vũ Đường bỏ nhà ra đi chứ?

Nguyên nhân thật sự chắc không phải là vì không muốn ăn cơm của anh cậu ta làm đó chứ?

Lúc này Bùi Nam Như nghe điện thoại, có lẽ là người đại diện bên kia đang thúc giục.

Sau khi nghe điện thoại xong, Bùi Nam Như mở miệng, "Lâm tiểu thư, tôi đi trước đây, nhờ cô chăm sóc anh của tôi."

"Được rồi, không thành vấn đề, anh yên tâm đi!"

Sau khi Bùi Nam Như rời đi, Lâm Yên đứng một chỗ rồi bắt đầu rửa rử.

Ban đầu cô còn nghĩ làm thế nào cũng không thể để Bùi Duật Thành nấu cơm, thế nhưng vừa rồi sau khi nghe Bùi Nam Như nói xong, Lâm Yên lại do dự.

Nếu như lúc này cô kích động như vậy chạy tới không cho nấu cơm, chẳng phải là giống như đang ghét bỏ anh ấy hay sao...

Kiểu này cũng quá hại người!

Thế nhưng nếu không ngăn lại, cô sẽ rất đau đớn...

Ánh mắt Lâm Yên rơi vào thân ảnh cao lớn bên trong phòng bếp kia, lúc này anh cởi áo khoác trên người ra, tay áo tùy ý xắn lên nửa, đang rửa rau...

Ai, làm sao chỉ nấu cơm mà cảnh đẹp ý vui như thế?

Được rồi được rồi, chẳng phải chỉ là một bữa cơm thôi mà! Có gì mà ghê gớm chứ! Ăn cũng không đến nỗi chết người!

Bùi Duật Thành rất nhanh đã nấu xong tất cả đồ ăn.

Nói thật Bùi Duật Thành làm việc rất nghiêm túc và cẩn thận, động tác lại rất đẹp mắt. Nhất là lúc đôi tay thon dài kia làm những chuyện này làm người ta không thể rời mắt khỏi. Nếu như chỉ xem quá trình anh làm đồ ăn thì quả thực tựa như đang hoàn thành một tác phẩm nghệ thuật, làm người ta rất mong ngóng thành phẩm ra lò.

Đương nhiên điều kiện tiên quyết là lần trước Lâm Yên không có chính miệng ném qua món ăn mà Bùi Duật Thành làm...

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 378: Em phụ trách ăn là được rồi

Edit: Er

Beta: Đ

Lúc này, Lâm Yên ngồi trước bàn cơm mà cảm thấy như đang ngồi trên bàn đầy gai vậy.

Ăn một bữa cơm mà thôi nhưng không hiểu sao lại có loại cảm giác sắp bị dùng hình.

"Ném thử xem." Bùi Duật Thành tốt bụng gấp cho cô một miếng thịt kho tàu.

"Ừm, cảm ơn! Tôi tự gấp được rồi!"

Lâm Yên nhìn miếng thịt kho tàu kia, nhìn màu sắc bên ngoài vẫn còn có khả năng.

Có lẽ sẽ không đáng sợ như vậy?

Lần trước là không may mắn, ăn miếng đầu tiên đã trúng món khó ăn nhất!

Lâm Yên nghĩ như vậy, thế là lập tức bỏ miếng thịt kho tàu vào trong miệng.

Một giây sau, cô đang nhắm nuốt miếng thịt thì trong nháy mắt ——

Lâm Yên cảm giác được rõ ràng... Mùi vị của chết chóc!

Thế mà còn khó ăn hơn lần trước!

Đây mà nó đúng là ăn một miếng sẽ chết người mà!

Hóa ra lần trước không phải là kém may mắn ăn trúng món khó ăn nhất, mà lần trước là cô quá may mắn nhưng lại không biết quý trọng..

Có thể làm ra món khó ăn như vậy, cũng không dễ dàng cho lắm nhỉ?

Big boss à, rốt cuộc là ngài làm như thế nào vậy?

Vậy mà lại có thể làm ra món ăn kinh khủng như vậy!

Mặc dù đối diện là khuôn mặt như thiên thần của Bùi Duật Thành nhưng cô ăn vô cùng khó khăn, có thể thấy lực sát thương của những món ăn này mạnh như thế nào!

Đúng là nên để cho mấy fan hâm mộ điên cuồng của Bùi Duật Thành nếm thử món ăn do anh làm, đến lúc đó chắc chắn là có rất nhiều người chọn bỏ hâm mộ.

Mà lúc này Lâm Yên thân là bạn gái chỉ có thể yên lặng nuốt toàn bộ thức ăn xuống bụng...

Lâm Yên: "Ăn ngon... Ăn rất ngon..."

Đòi người như vợ kịch, tất cả đều nhờ vào kỹ thuật diễn xuất.

"Ngon là tốt rồi, đồ ăn ở ngoài không đảm bảo, về sau khi em đi làm, tôi sẽ giúp em chuẩn bị cơm hộp, em có thể mang đi." Bùi Duật Thành mở miệng nói.

Trúng chim cú đang được Lâm Yên gấp lên, đột nhiên lại lăn trở về đĩa: "..."

Sấm sét giữa trời quang, cũng chỉ như thế mà thôi...

Nhưng dù dạ dày đã bị những món thịt kho tàu, rau xanh, sườn xào chua ngọt ăn mòn thành sa mạc hoang vu, Lâm Yên vẫn cười nhẹ mở miệng nói: "Được, tốt quá! Cảm ơn Bùi tiên sinh!"

Chẳng lẽ đây chính là... Cảm giác của tình yêu sao?

Nếu như không phải là yêu thật thì mà nó ai mà làm được như vậy chứ?

Sau khi ăn xong, Lâm Yên có cảm giác vừa rồi cô giống như là đã vượt qua được một trận thiên kiếp.

"Ngài đã vất vả tự mình nấu cơm cho tôi nên để tôi rửa bát cho!" Lâm Yên chủ động mở miệng nói.

Bùi Duật Thành xoa xoa đầu cô, "Không cần đâu, em đi nghỉ ngơi đi, em phụ trách ăn là được rồi."

Lâm Yên: "... A ha ha..."

Em phụ trách ăn là được rồi...

Câu nói này vốn là vô cùng lãng mạng!

Nhưng đến tai cô thì lại thành đòi mạng người...

Lâm Yên nghĩ cô đúng là cần bình tĩnh lại một chút, thế là trở lại phòng khách, tranh thủ vụng trộm lấy đồ ăn vặt của mình ra.

Liên tục bóc mấy viên kẹo sữa bò, một lúc nhét hết tất cả trong miệng...

Cho đến khi mùi vị của kẹo sữa tan trong miệng Lâm Yên mới cảm giác được cô đã trở lại trần gian.

May mà cô có mạng theo đồ ăn vặt.

Rất nhiều diễn viên ưa thích giảm béo nên phải ăn uống điều độ, chỉ là lượng tiêu hao của cơ thể Lâm Yên so với người khác lớn hơn rất nhiều, cho nên không cần tận lực ăn uống điều độ, đồ ăn vặt vẫn ăn như bình thường, trong nhà cũng chuẩn bị không ít.

Chỉ cần không ăn quá nhiều thì sẽ không béo lên.

Tay đưa cũng cần phải nghiêm khắc khống chế cân nặng, cho nên phương diện này cô vẫn rất chú ý.

Sau khi ăn chút đồ ăn vặt, cuối cùng Lâm Yên mới bình tĩnh lại, sau đó cô bắt đầu sắp xếp đồ đạc của mình.

Nhìn cái túi lớn chứa tỏi, kiếm gỗ đào, lá bùa và các loại vật phẩm khác...

Lâm Yên liếc mắt nhìn cách trang trí ưu nhã của căn phòng, thế nào cũng đều cảm thấy những vật này để ở đây quá là phá hư phong cách.

Nhưng hết cách rồi, giữ tiết tháo vẫn quan trọng hơn!

Khoảng thời gian trước kia cô rất bình thường, nói không chừng là nhờ có mấy thứ này thì sao!

Nhìn bầu trời ngoài cửa sổ đang dần tối lại, vẻ mặt Lâm Yên đành lại, cứ treo mấy thứ này lên rồi nói sau...

- ----

Hôm nay chỉ có 2 chương. Mấy hôm nay tác giả ra chương thất thường. QAQ

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 379: Nếu buổi tối ngủ một mình thấy sợ

Edit: Er

Beta: Ann

Sau khi treo xong, Lâm Yên lấy tấm poster hôm nay bị Bùi Vũ Đường xé ra.

Tên nhóc ngu ngốc này!

Có biết là tấm poster này đã tồn tại bao nhiêu năm không?

Thế mà lại xé thành một cái lỗ lớn như vậy...

Được rồi, khi nào tìm cậu ta lại lừa một tấm poster bản số lượng có hạn vậy!

Lâm Yên đang chuẩn bị tìm băng dính dán tấm poster lại thì đột nhiên âm thanh của Bùi Duật Thành vang lên từ phía sau lưng ——

"Sắp xếp xong chưa? Cần tôi giúp một tay không?"

Lâm Yên suýt thì phun ra một ngụm máu, sợ gần chết vội vàng vàng đá tấm poster vào trong gầm giường.

Đúng là không thể làm việc trái với lương tâm mà, mẹ ơi hù chết cô rồi!

Suýt nữa quên mất đây là nhà của Bùi Duật Thành, cô phải chú ý hơn mới được...

Lâm Yên ổn định cảm xúc lại sau đó cầm lấy một xâu tỏi, vừa treo tỏi lên nắm tay cầm của cửa tủ vừa lên tiếng nói: "Không cần không cần, tôi sắp xếp gần xong rồi!"

Đại khái là Lâm Yên không biết, tốc độ phản ứng của Bùi Duật Thành nhanh hơn rất nhiều so với người bình thường.

Cho nên, cô tự cho là động tác của mình rất nhanh, nhưng thực ra Bùi Duật Thành đã nhìn thấy cô giấu đồ dưới gầm giường.

Tuy thế nhưng trên mặt anh lại hoàn toàn không biểu lộ gì, liếc mắt nhìn đồ Lâm Yên treo trong phòng, dịu dàng nói: "Được, vậy em nghỉ sớm một chút."

Lâm Yên gật đầu liên tục: "Được được, Bùi tiên sinh anh cũng đi ngủ sớm một chút!"

Bùi Duật Thành hơi gật đầu sau đó lập tức quay người rời đi.

Cuối cùng anh cũng đi ra ngoài, Lâm Yên thở phào nhẹ nhõm.

Bỗng Bùi Duật Thành vừa mới đi một bước thì dừng chân lại, quay đầu nhìn cô, mở miệng nói: "Đúng rồi, Lâm tiểu thư..."

"Làm... Làm sao vậy?"

Lâm Yên cho là Bùi Duật Thành còn có chuyện gì đó muốn nói với cô nên nhìn anh hỏi.

Dù thế nào cũng sẽ không phải phát hiện gì đâu nhỉ?

Dưới ánh sáng dịu nhẹ trên đầu, dáng người cao to của người đàn ông như hoà vào trong ánh đèn vàng nhạt. Chiếc kính đeo trên gương mặt có hơi bị ánh sáng phản quang lại, che đi cảm xúc giấu trong đôi mắt anh.

Người đàn ông đứng ngược lại với ánh sáng, nhìn cô, dùng âm thanh trầm thấp như tiếng đàn cello mở miệng nói: "Nếu buổi tối ngủ một mình thấy sợ thì có thể tới tìm tôi."

Phản ứng đầu tiên của Lâm Yên là sợ hãi, sau đó lập tức ho khan: "Khụ khụ khụ..."

Chuyện... chuyện này... Chẳng lẽ đây là lời mời sao???

Nhìn bộ dạng bị hoảng sợ của cô, Bùi Duật Thành khẽ cười một tiếng rồi quay người trở về phòng ngủ chính ở sát vách.

Chỉ còn lại Lâm Yên ngây ngốc đứng trong phòng, đầu óc của cô giờ đang hỗn loạn...

Tỉnh táo lại một chút!

Nghĩ gì thế, Bùi Duật Thành chỉ quan tâm nói vậy thôi mà, sợ cô chưa quen với nơi này sao?

Nhưng sao lại là... Lại là mời như vậy...

Haizz...

Coi như là mời thì... Cũng không đền bù được bữa cơm tối nay của cô...

Sau khi vệ sinh cá nhân xong, Lâm Yên mới nằm lên giường.

Dưới người là chăn đệm mềm mại ấm áp, trong không khí ngập mùi thơm của cây cối hoa cỏ từ ngoài cửa sổ vào, xen lẫn những tiếng chim khê hót...

Suy nghĩ rối loạn trong đầu dần dần bay xa, Lâm Yên dần dần chìm vào giấc mộng...

Bên trong phòng ngủ chính.

Trong tay người đàn ông cầm một quyển sách ngồi dựa vào đầu giường, áo ngủ trên người tùy ý mở ra, lúc này dưới chiếc kính lộ ra một đôi mắt u ám hơn cả bóng đêm.

Khoảng cách giữa phòng ngủ chính và chiếc giường của Lâm Yên rất gần, còn cộng thêm cửa sổ mở, nếu như động tĩnh hơi lớn một chút thì có thể nghe thấy.

Phát hiện Lâm Yên ở phòng bên cạnh đã chìm vào giấc ngủ, người đàn ông cũng thả quyển sách trong tay ra, nằm xuống giường.

Đêm càng ngày càng sâu...

Lâm Yên cũng đã sớm ngủ say.

Nhưng khi cô ngủ say thì lại mơ hồ nghe thấy tiếng kêu đứt quãng "reng reng reng" từ phòng bên cạnh...

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 380: Thuốc an thần lại mất tác dụng sao?

Edit: Er

Beta: Năm

Cửa chính của Văn Gian Thủy Trang.

Vì Bùi Nam Như muốn tạo cơ hội cho anh cả và Lâm Yên có không gian riêng nên vốn là định ngày hôm sau mới trở về.

Kết quả nửa đêm lại đột nhiên nhận được tin tức của chuyên gia, nói là chỉ số cơ thể anh cả lại bắt đầu tăng lên không dừng lại.

Sao cơ thể anh cả lại đột nhiên xảy ra vấn đề được chứ?

Rõ ràng là có Lâm Yên ở đó mà!

Anh ta cũng biết có Lâm Yên ở đó thì anh cả sẽ không xảy ra vấn đề gì, cho nên anh mới yên tâm rời đi, nhưng lại không ngờ chuyên gia lại đột nhiên gọi điện thoại cho mình.

Bùi Nam Như chỉ có thể hơn nửa đêm lái xe trở về.

Trên đường đi anh ta gọi điện thoại cho Lâm Yên, nhưng đại khái có thể là Lâm Yên ngủ thiếp đi nên điện thoại tắt máy không ai nhận.

Khi anh tới nơi, ngoại trừ một loạt giáo sư và chuyên gia thì Tần Hoan và Tinh Trầm cũng ở đó.

"Xảy ra chuyện gì vậy?" Bùi Nam Như thờ hồng học mở miệng nói.

Tần Hoan cũng mơ màng nói: "Tôi cũng không biết, rõ ràng là đã ổn định được một ngày một đêm, chúng tôi còn tưởng đã có chuyển biến tốt, ai ngờ lại đột nhiên phát tác!

Mà thời gian duy trì còn cực kỳ dài, đến bây giờ vẫn chưa dừng lại! Tôi nói này Nhị thiếu, sao anh lại không ở bên cạnh canh chừng vậy? Bây giờ anh Duật thành ra như thế này là do người nào?"

Về mặt Bùi Nam Như lo lắng mở miệng nói: "Vì có cô Lâm ở cạnh anh ấy nên tôi nghĩ sẽ không xảy ra vấn đề gì..."

Tần Hoan nghe vậy thì lập tức sững sờ, kinh ngạc mở miệng nói: "Cô Lâm? Anh nói Lâm Yên sao? Đêm nay cô ấy ở đây với anh Duật sao?"

Bùi Nam Như: "Trước mắt là ở chung."

Tần Hoan lập tức lộ ra vẻ vui mừng rất giống Bùi Vũ Đường: "Không chỉ quay lại mà còn ở chung sao? Thật hay giả vậy? Đây không phải là quá tốt rồi sao? Chuyện đó... Nếu đã có thuốc an thần là Lâm Yên ở đây thì anh Duật hẳn là sẽ không xảy ra vấn đề gì mới đúng! Đây là có chuyện gì? Thuốc an thần lại mất tác dụng rồi sao?"

Bùi Nam Như lắc đầu: "Tôi vừa mới trở về nên cũng không biết tình huống ra sao, điện thoại của cô Lâm tắt máy không gọi được, bây giờ hoàn toàn không có ai biết tình hình bên trong thế nào."

Lúc Bùi Duật Thành phát bệnh, ngoại trừ Lâm Yên thì những người bên ngoài không thể tới gần anh. Bởi vì bất cứ lúc nào sức lực của anh cũng có thể mất không chế, hơn nữa có người khác ở bên cạnh còn có thể kích thích đến tâm trạng của anh.

Cho nên trong lúc nhất thời, bọn họ không biết điều kiện tiên quyết để giải quyết chuyện này là gì nên không dám tùy tiện vào trong.

Tinh Trầm nghe vậy thì cắn cắn que kẹo trong miệng, về mặt cũng có chút nghi ngờ.

Lúc này, một bác sĩ cầm trong tay hộp dụng cụ nhỏ màu đen, tay kia cầm bom kim tiêm chứa thuốc màu đen, trầm giọng mở miệng nói: "Tình hình này quá nguy hiểm, nhất định phải lập tức tiêm cho đại thiếu gia một ống thuốc an thần!"

Bùi Nam Như nhìn chằm chằm bom kim tiêm trong tay bác sĩ kia, lông mày nhíu chặt: "Giáo sư Đàm, không phải các người nói, thuốc an thần này mới được nghiên cứu nên có tác dụng phụ rất lớn sao?"

Tần Hoan cũng phụ họa nói: "Đúng vậy, cơ thể của anh Duật đang vô cùng yếu, lúc này lại tiêm thứ đồ chơi đó vào thì ai mà chịu được chứ?"

Tinh Trầm mở miệng: "Trên thực tế thì không nên, chỉ cần Lâm tiểu thư ở đây thì anh Duật sẽ không mất khống chế, chưa từng có ngoại lệ. Trừ khi..."

Bùi Nam Như biết Tinh Trầm có ý gì, lập tức mở miệng giải thích: "Trong khoảng thời gian này quan hệ của hai người họ rất tốt, trước khi đi tôi còn thấy anh ấy làm cơm tối cho cô Lâm."

Tần Hoan nghe xong, lập tức lộ ra biểu cảm kinh dị: "Anh Duật nấu cơm cho Lâm Yên!!! Sao anh lại để cho anh Duật nấu cơm cho cô ấy ăn chứ? Xong xong rồi! Cô ấy ăn xong cơm anh Duật nấu chắc chắn là sẽ chia tay anh ấy!"

"..."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 381: Mặc dù hai người họ ở cùng nhau

Edit: Byun

Beta: Richi

Bùi Nam Như ho nhẹ một tiếng, mở miệng: "Lần trước cô Lâm đã được ăn cơm do anh cả tôi nấu rồi. Lúc ấy cô ấy cũng giống như chúng ta, im lặng không nói gì cả, cũng không vì điều này mà bất mãn với anh cả."

Tần Hoan nghe vậy trầm tư thật lâu, cảm thán không thôi: "Không nghĩ tới cô gái này đối với anh Duật... Lại có thể là tình yêu đích thực?"

Tinh Trầm cau mày nói: "Đừng nói nhảm, bây giờ nên nghĩ chúng ta phải làm gì? Thuốc an thần này đến cùng là ngăn cản, hay là không ngăn cản?"

Nghe được lời Tinh Trầm nói, Tần Hoan và Bùi Nam Như đều rơi vào trầm mặc.

Cho dù Bùi Nam Như là em ruột của Bùi Duật Thành, anh ta cũng không có quyền quyết định chuyện lớn như vậy.

Tần Hoan nói thầm: "Tôi cảm thấy nếu có thể không tiêm thì đừng tiêm nữa! Trước đó, lần nào tiêm thuốc an thần, lão đại cũng như đi dạo một vòng qua quỹ môn quan..."

Đàm giáo sư khó chịu nhìn thoáng qua Tần Hoan, lập tức nghiêm túc nhìn nói với Bùi Nam Như: "Nhị thiếu gia, xin ngài hãy mở cửa cho bọn tôi vào. Hiện tại đại thiếu gia nhất định phải lập tức tiêm thuốc an thần. Mặc dù thuốc an thần này có tác dụng phụ, thế nhưng so với mất mạng thì vẫn tốt hơn."

Với tình hình sức khỏe hiện giờ của đại thiếu gia, nếu cứ kéo dài thời gian trễ hơn một phút cũng rất nguy hiểm rồi. Bùi chủ tịch đã chỉ thị rằng trong những tình huống như thế này trước tiên phải để chúng tôi tiêm vào thuốc an thần cho đại thiếu gia.

Còn cô gái kia, cô ấy nhiều nhất cũng chỉ có thể ảnh hưởng đến cảm xúc Bùi tiên sinh, hạn chế bệnh tình phát tác mà thôi. Làm sao có thể thay thế thuốc an thần được?"

Bùi Nam Như nghe lời này của Đàm giáo sư cũng có chút dao động: "Như vậy... Loại thuốc an thần mới nghiên cứu này có tác dụng phụ như thế nào?"

Đàm giáo sư mở miệng: "Trước mắt thì tác dụng phụ của nó so với loại trước đó cũng không khác lắm. Ảnh hưởng đến cơ chế đề kháng của cơ thể, tổn thương tới hệ thống miễn dịch. Ngoài ra, trên cơ thể cũng sẽ bị lở loét ở một vài chỗ. Vì đại thiếu gia đột nhiên phát bệnh nên chúng tôi còn chưa kịp thực hiện xong kiểm nghiệm cuối cùng của loại thuốc này, cho nên... Còn các tác dụng phụ khác thì tạm thời chúng tôi cũng không thể biết trước được."

"Cái gì?" Bùi Nam Như nghe xong, sắc mặt càng thêm khó coi.

Chỉ riêng tổn thương hệ miễn dịch đã là rất nghiêm trọng, huống chi còn có thể xảy ra các tình huống xấu chưa lường trước được?

Thế nhưng cũng như Đàm giáo sư nói, trong trường hợp này thì tính mạng quan trọng hơn cả...

Lúc này, Tần Hoan đứng một bên mở lên tiếng: "Ông Đàm, ông cũng đừng trách tôi thẳng thắn quá. Vấn đề là tác dụng của những loại thuốc an thần trước đây cũng chưa chắc hiệu quả? Cái đồng hồ bị anh Duật phá hư kia cứ ba ngày hai bữa đều rung báo reng... reng! Về cơ bản, tất cả cũng đều là tạm thời, không được bền bỉ! Với lại, nhiều tác dụng phụ như thế cũng đủ lấy nửa cái mạng của anh Duật rồi..."

Giáo sư Đàm nghe xong, giận đến nổi râu ria đều dựng đứng cả lên: "Nhóc con như cậu thì biết cái gì? Cậu có biết để nghiên cứu ra loại thuốc này chúng tôi đã tốn biết bao công sức và tâm huyết không? Tôi dám nói ngoại trừ đội nghiên cứu của tôi, tuyệt đối không có người thứ hai có thể nghiên cứu, chế tạo ra loại thuốc này! Nếu như không phải nhờ có tôi thì cơ thể của đại thiếu gia cũng không thể chịu đựng được lâu như vậy!"

Tần Hoan sờ sờ mũi nói thầm: "Lời tôi nói đều là thật, xem ngài đó, ngài còn tức giận! Thứ thuốc kia của ngài cũng không so được với Lâm Yên là thứ thuốc an thần thuần tự nhiên vô hại..."

Đàm giáo sư: "Nhóc con, cậu...! Tôi đã nói thuốc của tôi so với cô gái kia còn hiệu quả hơn. Nếu không tại sao cô ta vẫn đang ở bên cạnh đại thiếu gia, cậu ấy vẫn bị tái phát?"

Tần Hoan sờ cằm: "Ồ, mặc dù hai người đó đang ở cùng nhau! Thế nhưng..."

Tần Hoan nói xong, nhìn đến chỗ Bùi Nam Như: "Nhị thiếu gia, cô ấy và anh Duật ngủ chung một chỗ hả?"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 382: Không uống thuốc, vậy phải dùng cái gì?

Edit: Byun

Beta: Dochan

Bùi Nam Nhứ hơi xấu hổ, ho nhẹ một tiếng nói: "Không có, họ chia phòng ngủ."

Tần Hoan lập tức búng tay: "Vậy là đúng rồi! Tôi còn tưởng rằng bọn họ ngủ trong cùng một phòng! Ở cùng một chỗ nhưng không phải lúc nào cũng thời thời khắc khắc ngồi sát bên cạnh nhau cho nên bệnh của anh Duật phát tác là do thuốc an thần ở chưa đủ gần mà thôi!"

Bùi Nam Nhứ: "..."

Mặc dù lời này của Tần Hoan có chút... Nhưng cũng không phải không có lý...

Cuối cùng, Bùi Nam Nhứ chỉ có thể trước tiên đưa tất cả những chuyên gia kia vào trong nhà.

Ở một chỗ khác, Lâm Yên chưa cảm giác được điều gì bất thường, cô vẫn đang ngủ trên giường.

Trước đó, khi Lâm Yên ngủ rất say, điện thoại lại đột nhiên vang lên cô thấy ồn ào trong lúc vô thức đã tắt đi động đi.

Trong lúc ý thức mơ mơ màng màng trở lại, cô lại lo lắng là Triệu Hồng Lăng có chuyện gấp tìm cô, thế là lại khởi động máy lên nhìn một chút.

Sau đó thì thấy thông báo là cuộc gọi nhờ của Bùi Nam Nhứ.

Lúc này đã hơn nửa đêm rồi, Bùi Nam Nhứ gọi cô làm cái gì?

Cô đang cảm thấy kì lạ thì nhìn qua cửa sổ lại thấy một đám người đang đứng ở cửa chính, trong đó cũng có Bùi Nam Nhứ.

Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Lâm Yên cũng không kịp nghĩ nhiều, vội vàng xuống giường, chuẩn bị đi ra cổng nhìn một chút xem đang có chuyện gì xảy ra.

...

Lâm Yên vừa bước ra khỏi phòng, vừa vặn lại gặp phải đám người Bùi Nam Nhứ đang đi tới.

Vừa nhìn thấy Lâm Yên, Bùi Nam Nhứ lập tức đón tiếp: "Cô Lâm! Cô không sao chứ?"

"A hả? Tôi không sao? Bùi ảnh đế, anh vội vã gọi điện thoại cho tôi có chuyện gì không? Thật xin lỗi, lúc đó tôi đang ngủ, mơ mơ màng màng liền dập máy! Còn mấy người này đêm hôm khuya khoắt đến đây?..."

Lâm Yên dùng ánh mắt nghi ngờ nhìn thoáng qua Tần Hoan, Tinh Trầm và bộ dạng những chuyên gia, giáo sư kia.

Tần Hoan và Tinh Trầm cô đều biết, lần trước có gặp qua, chỉ thiếu cô gái mặc đồ đen thôi.

Tần Hoan vội vàng gạt Bùi Nam Nhứ qua một bên đi tới: "Chị dâu!"

Lâm Yên im lặng mà nhìn người đàn ông đột nhiên tới lời kéo làm quen: "... Anh là ai?"

Tần Hoan: "Chị dâu, hiện tại tình trạng cơ thể anh Duật đang rất nguy hiểm, chị có biết tình hình bên trong như thế nào không?"

Lâm Yên nghe nói như thế, sắc mặt lập tức thay đổi: "Rất nguy hiểm? Sao lại như thế! Chúng tôi ăn cơm tối xong đã tách ra về phòng ngủ! Không có bất kỳ điều gì kì lạ cả!"

"Ai! Sao hai người có thể chia phòng ngủ chứ!" Tần Hoan đau đầu nhưóc.

Lâm Yên: "A?"

Đây là có ý gì?

Tần Hoan ho nhẹ một tiếng: "Ý của em là... Dù sao hiện tại tình huống sức khỏe của anh Duật rất nguy hiểm, chị tự xem đi!"

Tần Hoan nói xong, đem điện thoại đang trong tay giáo sư cho cô nhìn, chỉ thấy những đường cong đang tăng cao dần, đèn đỏ trên dụng cụ vẫn nhấp nháy sáng

lên.

"Vậy mọi còn đứng ở đây làm gì! Tranh thủ thời gian mau đi vào đi!" Lâm Yên nói, chỉ kém chưa trực tiếp đạp từng người vào phòng.

"Lời của cô gái này nói không sai. Tên nhóc này, nếu như cậu lại tiếp tục nói nhảm, tính mạng đại thiếu gia thật khó mà giữ được! Tất cả đều tránh ra cho tôi!" Lão già tóc trắng nổi giận đùng đùng.

Tần Hoan vội vàng cản những

người đó lại, lại tiếp tục nói với Lâm Yên: "Chị dâu cả, không thể để cho bọn họ vào! Thuốc nào cũng có ba phần là độc, loại thuốc có thể áp chế được bệnh tình của anh Duật có quá nhiều tác dụng phụ, nếu có thể không dùng thì tốt nhất đừng dùng!"

Lâm Yên không đồng ý: "Đây là cái logic gì của anh vậy? Ngã bệnh không uống thuốc, vậy thì phải dùng cái gì? Dù là tác dụng phụ lớn nhưng cũng tốt hơn là mất mạng? Dĩ nhiên chúng ta phải nghe theo lời của bác sĩ!"

- - -

Dự là sắp... Ngủ chung à?>

Lại sắp có xôi thịt:)) ư ư ~ Con tỳm mong manh nhỏ bé của tui.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 383: Chẳng lẽ còn biện pháp nào khác?

Edit + Beta: TH

"Chị dâu, chị đừng tin những lời ma quỷ của đám lão già này. Bọn họ chế tạo và nghiên cứu loại thuốc cho anh Duật so với thuốc độc cũng chẳng khác nhau là bao. Bọn họ một mực muốn hoàn thành nhiệm vụ, tạm thời trì hoãn căn bệnh chứ đâu nhìn sức khỏe của anh Duật đã ốm yếu và phải nhận lấy bao nhiêu đau đớn chứ!

Để thành thể này, người không ra người ma không ra ma, ngay cả tiếp xúc với bầu không khí thôi cũng gặp nguy hiểm thì còn gọi là sống nữa ư?" Tần Hoan lo lắng mở miệng.

"Thằng nhãi ranh ngu dốt này, cậu thì biết cái gì mà dám đứng đây ăn nói lung tung, xằng bậy..." Giáo sư Đàm tức giận chết.

Thằng ôn con này nhiều lần hoài nghi thành quả tâm huyết mà bọn họ nghiên cứu ra được, quả thực là không coi ai ra gì. Đằng sau ông ta, những tay giáo sư khác cũng ôn ào lên tiếng trách cứ.

"Chúng tôi mới là những người chuyên nghiệp được đào tạo, nếu các người còn muốn tốt cho đại thiếu gia thì mau mở cửa ra!"

"Đúng đấy, nếu không xảy ra chuyện gì thì các người có gánh nỗi không?"

"Tác dụng phụ của thuốc đúng là có hại nhưng còn gì quan trọng hơn tính mạng cơ chứ?"

...

Lâm Yên bị tiếng ồn làm đau cả đầu, nhưng những lời của Tần Hoan quả thực khiến cô bận tâm. Cô chần chờ rồi hỏi lại Tần Hoan, "Vậy trừ uống thuốc ra thì anh còn biện pháp nào nữa không?"

Tần Hoan nghe xong thì lập tức phát hiện có tia hi vọng, nói luôn, "Có có có, chỉ cần chị đi ngủ chung với anh Duật... Phì phì... Ý của em là chị chỉ cần ở trong tầm mắt của anh Duật là được! Nếu có sự than mặt đụng chạm thì càng hay!"

Lâm Yên: "...???"

Lâm Yên đứng cạnh nghe xong đen cả mặt, đây rốt cuộc là cái gì?

Sau khi im lặng nửa ngày, sắc mặt Lâm Yên nghiêm túc cất lời, "Tôi cảm thấy bác sĩ vẫn đáng tin cậy hơn..."

Dù sao thì Tần Hoan cũng là cái tên vui buồn thất thường, sáng nắng chiều mưa.

Cho dù căn bệnh này của Bùi Duật Thành rất ảnh hưởng về mặt cảm xúc, mà cô thì chỉ tính là làm tâm trạng anh bình tĩnh lại một chút. Nhưng đã nguy hiểm đến nước này rồi còn đem ra để đùa giỡn nhau nữa ư?

Thật đúng là xem cô như nhân sâm trân quý rồi à?

"Ôi trời ơi! Chị dâu, sao chị không tin lời của em! Chị chính là bài thuốc của anh Duật đó! Chị so với cái loại thuốc bổ thần, thuốc an thần các loại vợ vẫn gì đó còn hữu hiệu hơn!"

"Thằng nhóc kia! Cậu dám nói tôi nghiên cứu ra loại thuốc vợ vẫn sao..."

...

Mất thấy một đám người lại muốn làm âm ỉ lên, sắc mặt Lâm Yên lập tức lạnh xuống, "Tất cả đều im miệng hết cho tôi! Tôi vào xem tình hình của Bùi tiên sinh thế nào!"

"Cái gì! Không được! Quá nguy hiểm! Lúc này không ai có thể tới gần đại thiếu gia..."

Không đợi ông già giáo sư có mái tóc bạc trắng dứt lời, Lâm Yên trực tiếp đi tới trước cửa phòng ngủ của Bùi Duật Thành. Mọi người còn chưa kịp phản ứng lại thì cô đã vịn mở khoá cửa bước vào trong.

Bùi Nam Như lấy làm kinh hãi, muốn ngăn cản nhưng cũng không kịp nữa rồi.

Giáo sư Đàm mặt đầy vẻ thất vọng, "Cô gái trẻ này! Không muốn sống nữa sao?"

Lúc này mà dám lại gần Bùi Duật Thành, không chết thì cũng què!

Bọn họ mỗi lần tìm liều thuốc an thần cho Bùi Duật Thành cũng đều là sử dụng những dụng cụ máy móc đặc biệt điều khiển từ xa...

Nhưng việc đã đến nước này, mọi người cũng chỉ có thể đứng nhìn cô gái lỗ mãng xông vào. Sau đó tất cả ánh mắt khẩn trương đổ dồn về thiết bị báo động vẫn còn chớp đỏ liên tục đang đeo trên tay giáo sư Đàm.

...

Thời điểm Lâm Yên bước vào căn phòng cô cũng không thấy có gì bừa bộn như lần trước, càng không thấy có gì đáng sợ như những người bên ngoài đó nói.

Trong cả căn phòng rất yên tĩnh, chỉ là vẫn mơ hồ nghe thấy tiếng cảnh báo phát ra từ chiếc đồng hồ đặt đầu giường.

Mà bây giờ Bùi Duật Thành đang an tĩnh nằm ngủ say...

Tuy nhiên hiện tại tình trạng của anh khác với bình thường. Trên trán đỏ đầy mồ hôi, vẻ mặt đau đớn, hô hấp càng ngày càng dồn dập y như đang gặp phải chuyện gì đó cực kì đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 384: Nói chuyện yêu đương kiểu này cũng thật dễ mất mạng!

Edit: Byun

Beta: TH, Năm

Lâm Yên vội vàng tiến lên mấy bước...

Ngay khi cô đến gần trong tích tắc, người đàn ông đang nằm trên giường đột nhiên mở mắt.

Trong bóng tối, Lâm Yên chưa từng thấy qua ánh mắt nào đáng sợ, lạnh lẽo như vậy, hệt như dã thú khát máu, bất cứ lúc nào cũng có thể hủy diệt mọi thứ...

Trong chốc lát, một cảm giác bức bách ập xuống cả căn phòng khiến da đầu Lâm Yên tê dại. Đôi chân y như mọc rễ cắm sâu xuống sàn nhà, đứng im tại chỗ, cũng không dám đi thêm nửa bước nữa.

Đồng thời, đồng hồ đeo trên cổ tay Bùi Duật Thành dường như nhận thấy anh bị kích thích, bắt đầu vang lên dồn dập.

Âm thanh ấy càng khiến người khác rung mình...

Giống như đang cảnh báo sắp có điều nguy hiểm...

Trong chớp mắt, tận sâu trong tâm trí Lâm Yên xuất hiện cảm giác hoảng hốt. Phản ứng đầu tiên là định co chân lên mà chạy, thoát khỏi người đàn ông trước mặt cũng như sự nguy hiểm này...

Thế nhưng, lúc cô có ý nghĩ như vậy, ánh mắt Bùi Duật Thành càng thêm đáng sợ...

Lâm Yên cố tự trấn an bản thân, muốn bình tĩnh lại.

Tình hình hiện tại của Bùi Duật Thành hình như là mơ thấy ác mộng, do vì bị cô đột nhiên đánh thức nên trong lúc nhất thời chưa kịp nhận ra cô mà thôi.

Vậy nên, bình tĩnh! Phải bình tĩnh!

Đừng sợ...

Cô mơ hồ cảm thấy thái độ sợ hãi của mình sẽ kích thích đối phương.

Trong đầu nhớ lại người đàn ông này từ trước cho tới giờ đều đối xử dịu dàng, nhẹ nhàng với mình...

Nghĩ tới một câu nói "không nỡ bỏ" của Bùi Duật Thành, nhớ anh hỏi "muốn được thưởng cái gì?", nhớ lời anh tự nói "đáng về khi thi đấu của em rất đẹp"...

Lâm Yên nhắm hai mắt lại, cố gắng khống chế bản thân không tiếp tục lùi lại, đứng im tại chỗ. Cô cả gan mở miệng nói với giọng nhẹ nhàng: "Bùi tiên sinh..."

Chỉ còn lại âm thanh cảnh báo trong căn phòng, câu nói nhẹ nhàng "Bùi tiên sinh" của cô gái như ánh sáng le lói, mong manh chiếu sáng khắp chốn đầm lầy âm u trong tâm trí người đàn ông.

Ánh mắt lạnh lẽo của Bùi Duật Thành hơi đảo một cái, dường như hồi phục tinh thần.

Lập tức cặp mắt đáng sợ đó dần dần khôi phục tiêu cự, đôi mắt chậm rãi nhìn cô gái trước mắt——

"Bùi tiên sinh, anh cảm thấy thế nào, không sao chứ?" Lòng mày Lâm Yên cau lại, nhìn người đàn ông đang chậm rãi từ trên giường ngồi dậy, nhẹ nhàng hỏi.

Nhưng Lâm Yên cũng không kịp đợi câu trả lời của người đàn ông.

Cả người Bùi Duật Thành y như hoàn toàn không có tình cảm và lý trí của dã thú, trong chốc lát, anh đã đi tới bên cạnh Lâm Yên.

Lúc này, Lâm Yên và Bùi Duật Thành bốn mắt nhìn nhau.

Ánh mắt Bùi Duật Thành cuộn cuộn bao la như bầu trời đầy sao khiến lòng người mê say.

Tuy nhiên bây giờ Lâm Yên cũng không còn tâm tư đâu đi thương thức đôi mắt Bùi Duật Thành, nhìn vào mắt anh lại làm người hoảng sợ, không hít thở được.

Nhìn thẳng vào đôi mắt lạnh lẽo này, Lâm Yên lập tức muốn bỏ chạy.

"Bùi tiên sinh... Ngài có khỏe không?" Lâm Yên nhìn về phía Bùi Duật Thành, tận lực kéo lại suy nghĩ của mình.

Lâm Yên vừa dứt lời thì Bùi Duật Thành bỗng nhiên vươn tay ra, nhân lúc Lâm Yên còn chưa phản ứng kịp, một tay đã nắm lấy tay phải của cô.

Cảm nhận được sức lực trong cái nắm tay của người đàn ông, trán Lâm Yên chảy ra một giọt mồ hôi lạnh, người đàn ông này muốn dứt luôn cánh tay của cô sao?

Nói chuyện yêu đương thế này... Cũng thật dễ chết?

"Bùi..."

Không chờ Lâm Yên mở miệng, trong mắt Bùi Duật Thành càng lạnh lẽo hơn.

"Àm ầm!"

Một giây sau, mọi người ở ngoài phòng chỉ nghe được một tiếng vang thật lớn phát ra từ trong phòng.

"Chuyện gì đang xảy ra trong đó vậy?!"

Sắc mặt Bùi Nam Như hơi biến đổi, ngay tức khắc muốn chạy vào trong phòng nghỉ.

Nhưng Bùi Nam Như còn chưa kịp làm gì thì đã bị Tần Hoan kéo lại, "Nhị thiếu gia! Ngài chờ chút đi!"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 385: Trao đổi tình cảm?

Edit: Kali

Beta: Kim Đào

"Mây đen gió lớn..." Tần Hoan nhìn chăm chăm Bùi Nam Như, khẽ cười nói, "Bây giờ mây đen gió lớn, CÔ NAM QUẢ NỮ ở chung một phòng... Khụ khụ, đây chắc chắn là đang trao đổi tình cảm, động tĩnh hơi bị lớn, có thể hiểu được, hoàn toàn có thể lý giải được. Nhị thiếu gia, cậu tuyệt đối đừng quấy rối!"

Bùi Nam Như nghe vậy có chút cạn lời, động tĩnh lớn như vậy mà có thể là đang trao đổi tình cảm hay sao?

...

Lúc này, bên trong phòng.

Lâm Yên không ngờ bản lĩnh của Bùi Duật Thành lại đáng sợ như vậy!

Lâm Yên còn chưa kịp suy nghĩ nhiều, đã thấy một đôi mắt u ám đang chăm chú nhìn mình.

Lâm Yên vốn đang trốn dưới bàn làm việc, chưa từng nghĩ Bùi Duật Thành thoát nhìn không tinh táo lắm, nhưng phản ứng cực nhanh đã ngay lập tức phát hiện ra cô.

"Bùi tiên sinh..."

Còn chưa chờ Lâm Yên nói hết câu thì bàn đọc sách đã bị Bùi Duật Thành một chương hất bay.

Ngay sau đó Bùi Duật Thành giờ tay định bắt lấy Lâm Yên.

"Chết tiệt!"

Lâm Yên cắn răng, mặc dù không biết xảy ra chuyện gì, nhưng lúc này Bùi Duật Thành rõ ràng không bình thường.

Không có thời gian cho cô lưỡng lự, Lâm Yên đánh một quyền tới Bùi Duật Thành, hy vọng có thể dồn ép Bùi Duật Thành để cô có thể thoát khỏi đây.

Còn một đám đàn độn bên ngoài kia nữa, chẳng lẽ bên ngoài không nghe được âm thanh trong phòng sao?!

Thế mà một bóng người cũng không thấy!

"Bốp!"

Lâm Yên vùng một quyền ra, gần như trong nháy mắt đã bị Bùi Duật Thành giữ lại.

Bàn tay của Bùi Duật Thành giống như một tòa núi cao, mặc cho Lâm Yên giãy giụa thế nào cũng không cách nào thoát khỏi.

Xong rồi! Chết chắc!

Nhưng mà...

Ngay khi Lâm Yên thấy mình chết chắc rồi thì lại nhận ra lúc tay của Bùi Duật Thành tiếp xúc với bàn tay của cô, cái lực đáng sợ của ban đầu cũng dần một thu lại chút ít.

Ánh mắt lạnh như băng hình như cũng dần khôi phục lại nhiệt độ...

Lâm Yên vô thức giật mình vì bị anh nắm chặt tay nhỏ, lần nữa thử thăm dò gọi một tiếng, "Bùi tiên sinh?"

Bùi Duật Thành nhẹ nhàng nắm bóp bàn tay nhỏ bé của cô, sự tàn bạo trên người giống như nước biển lúc thủy triều rút xuống, bỗng nhiên biến mất...

Lâm Yên ngạc nhiên để ý ra Bùi Duật Thành cuối cùng cũng đã tỉnh lại. Thậm chí ngay cả đồng hồ bạc trên cổ tay anh, không biết lúc nào cũng đã ngừng kêu, dường như chưa từng xảy ra chuyện gì cả.

Lúc này, trong đầu của cô đột ngột vang lên lời nói của thanh niên cầm hoa tulip trắng trước ngực lúc ở bên ngoài.

Chẳng lẽ... Chẳng lẽ ảnh hưởng của mình đối với Bùi Duật Thành thật sự lớn như vậy?

Ảnh hưởng đến tâm tình của anh ấy thì thôi coi như xong, vậy mà còn có thể trị bệnh cứu người được nữa sao?

Chuyện này quả thật khó mà tin nổi mà...

Nhưng dù thế nào đi nữa, cô nhớ lại gần đây những lúc tiếp xúc nhiều với Bùi Duật Thành hình như là đúng như vậy thật...

"Bùi tiên sinh! Là tôi đây! Anh... Anh có phải gặp ác mộng hay không?" Lâm Yên cố gắng cất giọng dịu nhẹ nhất có thể.

Bùi Duật Thành nhìn cô gái trước mắt, chỉ thấy trên người cô mặc đồ ngủ, dép lê, đang lúng túng đứng đối diện anh cách mấy bước, tiến cũng không được, lùi cũng không xong.

"Lâm tiểu thư?"

"Là... Là... Tôi, là tôi..." Lâm Yên nghe được Bùi Duật Thành gọi vậy, đột nhiên thở phào nhẹ nhõm.

Bùi Duật Thành buông tay cô ra, bóp trán, "Làm sao vậy?"

"Ày... Khụ... Chuyện đó..." Lâm Yên gãi đầu, trong lúc nhất thời không biết làm sao để trả lời.

Chẳng lẽ cô phải nói chuyện này là đêm hôm khuya khoắt bên ngoài đã nhốn nháo hoảng loạn, cô bị ép nên mới tranh thủ chạy vào xem anh đã chết hay chưa, kết quả là đánh nhau với anh một trận hay sao?

Mà bây giờ với trạng thái này của Bùi Duật Thành, Lâm Yên cũng không dám chắc chắn là anh ấy đã hoàn toàn bình tĩnh...

Thế là Lâm Yên mở miệng nói, "Bùi tiên sinh, trước đó không phải anh từng nói, nếu như... Nếu như ban đêm tôi đi ngủ một mình mà sợ thì có thể tới tìm anh hay sao?"

Lâm Yên ngẩng đầu, nháy mắt nhìn anh rồi tiếp tục mở miệng nói, "Tôi sợ lắm..."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 386: Quả nhiên theo tự nhiên vẫn là tốt nhất

Edit: Kali

Beta: KĐ

Sự sợ hãi của cô cũng là sợ hãi thật...

Nên lúc này biểu cảm trên mặt của Lâm Yên hoàn toàn không cần phải giả bộ.

Bùi Duật Thành nghe vậy hơi có chút giật mình, một tia u ám trong đáy mắt cuối cùng cũng biến mất hoàn toàn, ánh mắt lạnh lùng cũng dần tan ra.

Lâm Yên thấy thế, lá gan lại lớn hơn một chút, "Thật xin lỗi, tôi không nên tùy tiện xông vào... Có phải đã quấy rầy anh hay không..."

Trên mặt Bùi Duật Thành trắng nhợt, đáy mắt hiện lên một mảnh màu xanh đen lờ mờ. Về mặt cũng hơi có chút hốt hoảng, thoát nhìn vô cùng suy yếu, so với bộ dáng thô bạo vừa rồi thì như hai người khác nhau hoàn toàn.

Lâm Yên thấy vậy có chút do dự không biết có nên thừa dịp lúc này Bùi Duật Thành đang buông lỏng cảnh giác mà trốn đi hay không.

Nếu không chờ một lúc nữa ngộ nhờ anh ấy lại mất không chể, thì cô quả thật là vì yêu đương mà bỏ mạng.

Đều do Bùi Vũ Đường kia đào hố, lúc nào cũng truyền bá tư tưởng Bùi Duật Thành hết sức dịu dàng với cô, làm cô suýt nữa quên mất lần trước anh ấy từng mất khống chế thể nào, đã thẳng tay vung một chưởng đánh cô gái áo đen kia bay ra ngoài ra sao...

Lúc ấy còn cả trong cái quán ăn đêm khắp nơi bữa bọn đó nữa, đoán chừng cũng đều do Bùi Duật Thành mà ra!

Tạo nghiệp mà!

Cô tới nơi nguy hiểm này để làm gì cơ chứ?

Sau khi nghĩ tới đây, Lâm Yên quả quyết quyết định ——

Kéo tay Bùi Duật Thành lại!

Cô duỗi tay nhỏ ra, nhẹ nhàng sờ bàn tay to lớn của anh, nũng nịu mở miệng nói: "Nếu ở lại bên cạnh anh, tôi sẽ không sợ nữa."

Sau khi Lâm Yên vừa nói xong câu này, thì hận không thể băm nát hai bàn tay!!!

Móa móa móa!

Tại sao lời nói ra hoàn toàn trái ngược vậy?

Con gái khi yêu đều nghĩ một đằng nói một nẻo như vậy sao?

Rõ ràng đang nghĩ muốn chạy trốn, vậy mà lúc cô kịp phản ứng lại kéo tay của Bùi Duật Thành lại.

Cô ăn gan hùm mật báo rồi hay sao?

Cô không sợ một giây sau Bùi Duật Thành có thể bẻ gãy đầu cô hay sao?

Lâm Yên sợ run cả người, hồi hận phát điên. Lúc cô đang hồi hận muốn chết thì ngay sau đó bỗng nhiên đã rơi vào một lòng ngực ấm áp...

Trong chốc lát, hô hấp dần được lấp đầy bởi hơi thở lạnh lạnh quen thuộc của anh.

Ánh trăng xuyên thấu qua cửa sổ rơi vào, nhẹ nhàng soi đến hai người, một lớn một nhỏ như vậy trong phòng ngủ, một mảnh tĩnh lặng.

Đồng hồ bạc trên cổ tay anh đã yên lặng, không còn vang lên bất cứ tiếng động gì nữa.

Àm——

Một giây sau, một tiếng xô cửa rõ to phá vỡ sự yên tĩnh này.

"Anh cả, cô Lâm..." Bùi Nam Như vừa phá cửa xông vào thì thấy được hình ảnh hai người đang ôm nhau.

Bùi Nam Như, Tần Hoan và các giáo sư chuyên gia sau lưng tất cả đều dờ dẫm tại chỗ.

Giáo sư Đàm không thể tưởng tượng nổi mà nhìn chăm chăm vào thiết bị trong tay, "Ổn định... Ổn định rồi..."

Tần Hoan nháy mắt, sau đó kích động không thôi mở miệng, "Trời ạ! Nhị thiếu! Cậu xem! Tôi đã nói là trao đổi tình cảm rồi mà, cậu còn không tin tôi!"

Thế là, Bùi Nam Như cũng lúng túng đứng tại chỗ như vậy.

Trong phòng hai người cứ như vậy bị quấy rầy.

Sau khi bắt gặp được ánh mắt lạnh như băng của Bùi Duật Thành, Bùi Nam Như và đám người Tần Hoan tranh thủ chuồn lẹ ra ngoài.

"Anh cả, thật xin lỗi, vì chỉ số trên thiết bị biến động nên chúng em không yên lòng, tới kiểm tra một chút. Thật xin lỗi, quấy rầy đến các người!"

Vừa dứt lời, một tiếng "rầm" nữa, cửa phòng được đóng lại vô cùng chặt.

Ngoài cửa, đám người Bùi Nam Như làm một bộ dáng tỏ vẻ như vừa sống sót sau tai nạn.

Tần Hoan nhìn chăm chăm chỉ số của thiết bị đang vô cùng bình ổn, dương dương đắc ý mở miệng, "Thế nào, ông già? Tôi đã nói thuốc an thần theo tự nhiên vẫn là tốt nhất mà! Xúm lại một đám mà cái gì cũng không giải quyết được! So với mấy cái sản phẩm hóa học kia của ông còn tốt hơn nhiều!"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 387: Đều là anh ngụy trang

Edit: Er

Beta: Cá

Mặc dù Bùi Duật Thành đã tạm thời bình ổn lại nhưng không ai dám xem thường. Bùi Nam Như, Tần Hoan và Tinh Trầm cùng với mấy vị chuyên gia kia vẫn luôn ở bên ngoài canh chừng suốt đêm, cũng chuẩn bị tất cả đề phòng trường hợp khẩn cấp.

Sáng ngày hôm sau, ngoại trừ Tần Hoan thì tất cả mọi người đều có một đôi mắt gấu mèo.

Tần Hoan cúi lưng một cái, mở miệng nói: "Tôi đã nói rồi mà, có cô ấy ở đây thì chắc chắn sẽ không xảy ra chuyện gì! Các người cứ thích quan tâm ~ "

Nhìn bộ dạng không tìm không phổi này của Tần Hoan, Tinh Trầm chỉ nhàn nhạt liếc nhìn anh ta, theo thói quen giật giật tay trái của mình, lập tức phát ra tiếng kim loại ma sát "kềo kẹt kẹt".

Đó là do Tần Hoan may mắn, chưa nhìn bộ dáng đáng sợ của anh Duật khi thật sự mất khống chế...

Còn cậu ta đã tận mắt chứng kiến.

Đến bây giờ cậu ta vẫn không dám nhớ lại tình huống lúc đó.

Khi đó, cậu ta có thể giữ được mạng, mà chỉ bị phé một cánh tay, bây giờ nghĩ lại, cậu ta đúng là phúc lớn mạng lớn.

Sau khi xác định Bùi Duật Thành trước mắt đã bình tĩnh lại thì lúc này mọi người mới rời đi.

...

Lúc này, trong phòng ngủ rộng rãi sáng trưng.

Trên chiếc giường lớn trải ga trắng, Lâm Yên thức trắng một đêm nằm bên cạnh người đàn ông.

Tay của cô cẩn thận từng chút một nắm tay anh, cả đêm không dám thả lỏng.

Cô sợ khi buông lỏng tay thì chiếc đồng hồ trên cổ tay anh lại bắt đầu vang lên âm thanh của chết chóc "reng reng reng"...

Cô sai rồi, cô sai thật rồi..

Đột nhiên cô phát hiện mình đã phạm một sai lầm lớn!

Trước đó cô vẫn nói với bản thân rằng phải tin tưởng mặt dịu dàng và hiền lành của Bùi Duật Thành, nhưng lại quên mất mặt đáng sợ kia của anh.

Cô đã quên, dịu dàng và lương thiện kia... Đều là anh ngụy trang...

Chỉ là anh ngụy trang đúng là rất thành công...

Cô bị bộ mặt thiên sứ của Bùi Duật Thành từng bước một dụ dỗ cô đi vào địa ngục...

Thế nhưng không thể trách cô được. Trên đời này, không có bất cứ ai có thể thừa nhận rằng người đàn ông này đã dùng hết sức để giả vờ dịu dàng.

Người đề nghị ở chung chính là cô, bây giờ muốn đổi ý cũng không được...

Huống gì cô cũng không dám.

Lâm Yên mở to mắt nằm trên giường, cả một đêm tinh thần của cô đều là vô cùng khẩn trương, thấy bàn tay đang bị cô nắm chặt đột nhiên giật giật, cô nhanh chóng phát hiện ra và cảnh giác.

Lâm Yên dời tầm mắt từ cái tay lên phía trên, lập tức nhìn thấy khuôn mặt của người đàn ông.

Chỉ thấy anh đã tỉnh lại từ lúc nào, đôi mắt u ám kia đang lạnh lẽo nhìn cô...

Lâm Yên giật nảy mình, suýt chút nữa thì co cứng chạy. Cô rụt cổ một cái, không dám thở mạnh, ho nhẹ một tiếng, cẩn thận mở miệng: "Bùi tiên sinh... Anh... Anh tỉnh rồi..."

Bùi Duật Thành không nói gì, ánh nắng sáng sớm rơi vào trong mắt anh nhưng lại không thể đánh tan sự lãnh lẽo và âm trầm trên gương mặt ấy.

Thấy Bùi Duật Thành im lặng, Lâm Yên lại càng thêm bất an, khẩn trương nín thở, không dám tùy tiện mở miệng nữa.

Ngộ nhỡ không cẩn thận làm kích thích anh?

Không biết qua bao lâu, ánh mắt anh mới rơi vào bàn tay nhỏ của cô, ngón tay thon dài nhẹ nhàng nhéo lòng bàn tay cô một cái, hờ hững mở miệng: "... Hối hận rồi sao?"

Người đàn ông vừa dứt lời, trong lòng Lâm Yên bỗng nhiên có hơi hồi hộp.

Lúc này, ánh mắt của Bùi Duật Thành giống như đã hoàn toàn nhìn thấu cô, khiến cô không thể che giấu bất kì chỗ nào cả.

Người này thật là đáng sợ mà!

Chỉ cần liếc một cái là thấy cô đang nghĩ gì sao?

Mà lúc này Bùi Duật Thành lại khiến cô có cảm giác vô cùng xa lạ, khiến cô cảm thấy y như cô chưa từng quen và hiểu rõ người trước mặt...

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 388: Bây giờ còn có thể trốn sao?

Edit: Er

Beta: Ann

Hối hận rồi sao?

Đương nhiên là hối hận! Cô có thể không hối hận được sao?

Nhưng mà bây giờ có đánh chết cô cũng không dám nói ra hai chữ này.

Thật là nghiệp chướng, trước đó rõ ràng là Bùi Duật Thành vẫn rất tốt mà, rốt cuộc là tại sao lại tự nhiên mất không chế chứ?

Hay là vì mơ thấy ác mộng sao?

Có tục ngữ là "ngày nghĩ gì, đêm mơ thấy", chắc là anh bị kích thích sau đó mơ thấy ác mộng nên anh mới đột nhiên mất không chế chứ...

Chẳng lẽ là... Hôm nay, lúc cô giấu tấm poster bị phát hiện rồi sao? Hơn nữa cả hai lần đều bị phát hiện?

Chắc là... Không... Xui xẻo... Như thế đâu?

Lâm Yên không kịp nghĩ nhiều, lúc này vì giữ mạng nên chỉ có thể chớp chớp mắt giả ngu: "Hả? Hối... Hối hận? Hối hận cái gì?"

Một ngón tay của Bùi Duật Thành giữ bàn tay của cô gái, sau đó trở tay ngăn chặn, hạ giọng mở miệng nói: "Hối hận khi ở bên cạnh tôi... Hối hận... Bị tôi kéo xuống địa ngục."

Âm thanh người đàn ông trầm thấp với ánh mắt sâu xa và lạnh lẽo thực sự, hết như xiềng xích từng chút một kéo cô vào sâu trong bóng tối.

Lâm Yên: "..."

Ày...

Hối hận, rất hối hận, nhưng mà anh dựa vào bản lĩnh kéo tôi vào, tôi cũng đồng ý, bây giờ còn có thể trốn sao?

Cuối cùng, Lâm Yên ho nhẹ một tiếng, nâng khuôn mặt nhỏ lên, vô cùng thành khẩn mỉm cười: "Sao lại thế được chứ? Nơi nào có anh, cho dù là sa mạc hoang vu vắng vẻ thì đối với tôi mà nói đó chính là ốc đảo! Anh là nguồn nước nơi hoang mạc, anh là nắng ấm ở trên đỉnh núi tuyết, anh là ánh sao vô tận trong đêm tối!!!"

Đại khái là Lâm Yên không ngờ rằng bản thân cô chăm chỉ nâng cao kỹ thuật diễn xuất, một ngày nào đó lại có thể dùng để cứu mạng.

Ý là muốn nói gì?

Ý là muốn nói cô nhất định phải học thật giỏi, từng ngày tiến lên phía trước, nhiều hơn một kỹ năng cũng có nghĩa là nhiều hơn một thủ đoạn để có thể sống sót!

Mà cô còn phải tiếp tục cố gắng, không ngừng tiến lên phía trước thì mới có thể ứng phó, đồng thời cũng phải không ngừng thăng cấp để vượt qua các cửa ải khó khăn của boss.

Lần này, dưới cảm giác áp bách và mạnh mẽ thúc đẩy, Lâm Yên nhanh chóng tiến vào trạng thái, đối mắt với ánh mắt của anh, biểu cảm càng thêm chân thành tiếp tục mở miệng nói: "Với lại, cho dù anh dẫn tôi đi vào ngục Vô Gian* thì sao chứ? Nơi đó có anh mà!"

(*) Ngục Vô Gian chú thích ở chương 158. - Bản edit được cập nhật và hoàn thiện nhanh nhất tại wattpad Meow_team (<https://my.w.tt/Bnb60FYma0>) và wordpress (<https://meowteam.home.blog/>)

Bùi Duật Thành nghe được lời của cô gái, đôi mắt đột nhiên rung động kịch liệt như đắm chìm vào suy nghĩ phức tạp nào đó.

Cả đời này anh chưa bao giờ hy vọng xa vời rằng có thể nghe được lời này từ trong miệng cô...

Không ngờ một ngày nào đó lại thật sự nghe được câu nói ấy được từ chính miệng cô nói ra.

Chỉ cần nơi đó có anh...

Địa ngục thì sao chứ? Nơi đó có anh mà!

Câu nói này cứ lặp đi lặp lại ở bên tai anh, giống như một ly rượu độc, khiến anh biết rõ là độc nhưng vẫn nếm thử thương thức, uống rượu độc để giải khát...

Về mặt Bùi Duật Thành lập tức giật mình, qua một lúc lâu, khoe miệng anh hơi giật, dường như là trong mắt hiện lên ý cười, môi mỏng khẽ mở, lẩm bầm một câu gì đó.

Đồ nhỏ lừa gạt...

Bởi vì giọng của anh quá nhỏ, cho nên Lâm Yên không nghe rõ, cẩn thận từng li từng tí mở miệng hỏi: "Hả? Bùi tiên sinh... Ngài nói cái gì vậy? Tôi nghe không rõ..."

"Lâm tiểu thư không cần khẩn trương..." Bùi Duật Thành nhẹ nhàng cười một tiếng, tiếp tục duy trì động tác véo nhẹ tay cô, chậm rãi mở miệng nói: "Bất cứ lời nói dối nào của em, tôi đều tin."

"Phụt, Khụ khụ khụ..." Lâm Yên nghe vậy thì trực tiếp bị sặc nước miếng, vội vàng nói: "Không... Không phải không phải! Tôi không hề nói dối! Những câu nói kia đều phát ra từ tận sâu đáy lòng tôi mà!"

Bùi Duật Thành: "Ừm, tôi tin."

Lâm Yên: "..."

- - -

Ngược con trai tôi quá mà..((((Họ nhà trai đang rí máu.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 389: Lần này làm tốt lắm

Edit: Byun

Beta: Cá

Sáng sớm, ở công ty giải trí Khải Tinh.

Quan mới đến đốt ba đồng lửa*. Sau khi Cao Chí Uy vừa được thăng chức tổng thanh tra kinh tế diễn viên, sáng sớm đã triệu tập tất cả mọi người để họp, bày ra đáng về tiếp quản quyền hành.

(*) Quan mới đến đốt ba đồng lửa là thành ngữ Trung Quốc. Ý chỉ những vị sếp, quan chức vừa được bổ nhiệm vào chức vụ trước hết phải làm điều gì để thể hiện, khoe khoang mình tài giỏi. - Bản edit được cập nhật và hoàn thiện nhanh nhất tại wattpad Meow_team (<https://my.w.tt/Bnb60FYma0>) và wordpress (<https://meowteam.home.blog/>)

Những người bên dưới ngậy lập tức nịnh nọt, tặng bốc, quà cáp.

"Tôi thật sự rất hả lòng hả dạ. Coi như là có thể đuổi Lâm Yên dai như đĩa muối ra khỏi công ty rồi! Nếu không phải là nhờ có tổng thanh tra Cao, con đàn bà kia được Triệu Hồng Lăng che chở thì chắc đến bây giờ nó vẫn còn ở lại công ty, đi đâu cũng bêu xấu mặt mũi công ty của chúng ta!"

"Đúng đấy. Với năng lực làm việc của Triệu Hồng Lăng, cô ta cũng không ngại mà dám đảm nhận vị trí tổng thanh tra. Cái gì mà có đôi mắt tinh tường, nhìn người biết là châu là ngọc được chứ, thế mà cô ta xem loại rác rưởi như Lâm Yên như bảo bối, chẳng lẽ còn hy vọng cô ta có thể hot được hay sao?"

"Phụt? Lâm Yên còn có thể hot? Nếu cô ta có thể hot, tôi sẽ nuốt chửng cái bàn này!"

...

An Thiên Thiên ngồi bên tay trái Cao Chí Uy, cười duyên dáng mở miệng nói: "Mọi người cũng đừng nói như vậy chứ. Dù sao phim điện ảnh mới của người ta lập tức sẽ được chiếu nhanh thôi, bộ phim đó có kinh phí cực cao! Còn có ảnh đế, ảnh hậu và các sếp lớn hợp tác với nhau! Nói không chừng sau một đêm cô ta lại nổi như cồn đấy!"

Mọi người nghe vậy thì đáy mắt đều ngập vẻ khinh thường và trào phúng: "Coi như là bộ phim đó có hot cũng không có nửa xu quan hệ với cô ta? Thiên Thiên, cô không thấy trên mạng mọi người骂 cô ta thành cái dạng gì sao?"

Cũng bởi vì cô ta, rất nhiều fans hâm mộ phim điện ảnh cũng bắt đầu phản đối rồi. Chắc lúc này các nhà sản xuất của bộ phim này cũng đang sút đầu mẻ trán, hối hận đến phát điên rồi!

Loại người như Lâm Yên, căn bản một chút bản lĩnh cũng không có, chỉ biết đi lằng xê, hôi thối không chịu nổi. Danh tính trong giới cũng không còn gì. Tóm lại, ai dính vào cô ta người đó gặp phải xui xẻo rồi!"

Người này lại nhìn về phía Cao Chí Uy, chuyển chủ đề nói rồi bắt đầu khen ngợi: "Cũng may tổng thanh tra Cao cao tay, vừa đến đã giúp chúng ta đuổi cút chuột này ra ngoài. Nếu không chỉ sợ hiện tại công ty của chúng ta cũng bị dính lú!"

"Tổng thanh tra Cao nhất định có thể dẫn dắt giải trí Khải Tinh chúng ta đi lên tầm cao mới!"

Cao Chí Uy nghe mọi người nịnh nọt, trên mặt tràn đầy vẻ đắc ý, mở miệng nói với người phụ trách liên quan: "Cũng nhờ mọi người nhắc nhở tôi. Hiện tại Lâm Yên đã cùng với công ty chúng ta hủy hợp đồng, như vậy từ nay về sau công ty của chúng ta không có bất cứ quan hệ nào với cô ta.

Bộ phận PR chút nữa sắp xếp một chút, công khai tuyên bố nói rõ ràng chuyện này, đừng đến lúc đó để ảnh hưởng đến công ty."

"Tôi đã hiểu rồi thưa tổng thanh tra, tôi cũng đã sớm sắp xếp mọi chuyện xong xuôi." Người phụ trách bộ phận PR lập tức mở miệng nói.

Rất nhanh, weibo của giải trí Khải Tinh đã phát ra một tuyên bố: "Tuyên bố đã cùng diễn viên Lâm Yên chính thức hủy hợp đồng".

Giải trí Khải Tinh chẳng qua là cái công ty nhỏ trong giới giải trí, nhờ vào Trương Tư Phi nên mới có chút danh tiếng.

Chỉ là sau khi trang chủ đăng tuyên bố cũng thu hút sự quan tâm của mọi người.

Phía dưới, tất cả bình luận đều là đang hoan hô hả lòng hả dạ, không ít người còn khen giải trí Khải Tinh.

"Trời ơi! Khỏi u ác tính Lâm Yên của giới giải trí rốt cuộc cũng bị đuổi rồi! Giải trí Khải Tinh lần này làm tốt lắm!"

"Đây là điều giải trí Khải Tinh nên sớm thực hiện mới phải? Vấn đề loại diễn viên thế này ở lại công ty! Khó trách trước đó Trương Tư Phi cũng không tiếp tục chờ được nữa, cuối cùng ký hợp đồng với truyền thông Vạn Chúng!"

"Nghe nói là vị gần đây bên giải trí Khải Tinh đổi người quản lý, trước đó vị tổng thanh tra kia luôn che chở Lâm Yên. Quả nhiên vẫn là người quản lý mới này có ánh mắt tốt hơn!"

...

Trong văn phòng đã được trang trí lại xa hoa hơn. Cao Chí Uy ngồi nhìn máy tính trước mặt, nhìn đám fan hâm mộ trên mạng tán thưởng mình, mặt mũi đầy đắc ý, sung sướng.

"Thiên Thiên, em chờ đi. Qua mấy ngày nữa, cô ta sẽ ngoan ngoãn tới cửa cầu xin! Chỉ là đến lúc đó, chúng ta cũng không dễ nói chuyện như vậy đâu. Hừ..."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 390: Nên tự mình đến chịu trách nhiệm

Edit: Er

Beta: Richi

Mấy ngày gần đây, giải trí Khải Tinh rất chú ý đến mấy tin tức trên mạng, nhất là các trang web lớn nổi tiếng.

Trước mắt bộ phim « Kỳ Phùng Dịch Thủ » còn chưa được công chiếu, nhưng gần như là đã bị toàn bộ cư dân mạng ném đá.

Mà tình huống này cũng đã nằm trong dự tính của giải trí Khải Tinh.

An Thiên Thiên cười lạnh: "Con nhãi Lâm Yên này, chỉ dựa vào những scandal nóng để nổi tiếng lên một chút. Cô ta đóng phim tất nhiên sẽ bị toàn dân cư mạng ném đá, chuyện này quá bình thường!"

Nghe thấy vậy khoe miệng Cao Chí Uy hơi nhếch lên: "Gần đây, bộ phim này có phát hành một đoạn trailer, mà nội dung lại có Lâm Yên xuất hiện, nhưng mấy ngày qua dân mạng ném đá quá quyết liệt nên cảnh của Lâm Yên trong trailer đều bị xóa bỏ!"

Lúc này, một người đại diện nào đó đứng bên cạnh nói: "Tổng thanh tra Cao, bây giờ mới chỉ có thế này thôi, nhưng chắc qua một thời gian nữa thì có lẽ bộ phim « Kỳ Phùng Dịch Thủ » này sẽ cắt hết phần diễn của Lâm Yên, thậm chí ngay cả lần chụp ảnh casting cũng chưa chắc đã được đăng lên!"

Tuy nhân vật Lâm Yên diễn trong phim « Kỳ Phùng Dịch Thủ » này rất có sức hút, nhưng phần diễn lại không nhiều. Nếu vì khán giả phản đối quá dữ dội thì toàn bộ cảnh quay của Lâm Yên sẽ bị cắt sạch, chuyện này cũng có thể xảy ra.

...

Đối với chuyện này, đám người Cao Chí Uy cũng đoán không sai.

Ngay lúc này, đoàn làm phim « Kỳ Phùng Dịch Thủ » đúng là đang bị chuyện này làm cho rối loạn.

Trước đó, bọn họ đã cố gắng giảm sự tồn tại của Lâm Yên xuống, nhưng không ngờ khi phát hành trailer vẫn bị phản đối mạnh mẽ như vậy.

Trong số đó tất nhiên là có người đối địch với bọn họ, muốn nhân cơ hội này chen ép nhóm bọn họ, mặt khác lại có thể lực nữa ra tay từ bên trong.

Nhưng cuối cùng vẫn vì thanh danh của Lâm Yên quá kém nên fan hâm mộ có chút bất mãn nên mới kêu gọi toàn dân cư mạng phản đối.

Bây giờ kết quả đã định sẵn, cho dù bọn họ có dùng tiền mua thủy quân* đi chăng nữa thì cũng không thể ép xuống được, hơn nữa hiệu quả còn ngược lại hoàn toàn.

(*) Thủy quân tức là chỉ những người trên mạng được một tổ chức hay các nhân nào đó trả tiền để định hướng truyền thông theo ý mình (có thể là nâng/dìm, phát tán thông tin...). – Bản edit được cập nhật và hoàn thiện mỗi ngày trên wattpad và wordpress Meow_team

Nhưng tình hình bây giờ lại càng tệ hơn, nhiều nhà phê bình phim điện ảnh nổi tiếng trong giới giải trí cũng bắt đầu theo fan hâm mộ phản đối bộ phim « Kỳ Phùng Dịch Thủ » này, đồng thời cũng tuyên bố rằng, sau này chương trình truyền hình hay phim điện ảnh, chỉ cần là có Lâm Yên đóng thì bọn họ sẽ kiên quyết phản đối, không bao giờ xem.

Dưới tình huống như vậy đoàn làm phim phải chịu áp lực cực lớn.

Trong cuộc họp của đoàn làm phim

Lúc này Phùng An Hoa đang vô cùng rối rắm, tức giận đập bàn: "Cắt! Cắt hết tất cả! Trong khoảng thời gian này, những trailer được công chiếu kia không phép có bất cứ cảnh quay nào của Lâm Yên xuất hiện!"

"Nhà sản xuất Phùng, chúng tôi đã cắt bỏ rồi, trước khi công chiếu cũng cắt bỏ phần quan trọng, nhưng... Hiệu quả không nhiều... Bây giờ làm gì có ai là không biết Lâm Yên đóng bộ phim này đâu chứ?" Về mặt nhân viên đau khổ mở miệng nói.

Lúc này, phó đạo diễn Ngô Văn Hải ngồi bên cạnh liếc nhìn Khương Nhất Minh, cười lạnh nói: "Nếu không phải lúc trước có người ủng hộ Lâm Yên, nhất định phải cho cô ta diễn nhân vật nữ phụ số bốn thì chúng ta sẽ không gặp vấn đề khó giải quyết như vậy."

Bây giờ lại vì một con sâu này mà mấy ngàn vạn đầu tư của chúng ta đều trở thành công cốc! Có mấy người cũng nên tự mình đến chịu trách nhiệm chứ?"

Khương Nhất Minh trầm mặt, không nói lời nào.

Ông ta vô cùng tin tưởng bản thân mình không sai, nhưng ông ta cũng rất rõ ràng, đoàn làm phim là muốn kiếm tiền.

Trong giới này, không phải nơi để nói đúng sai...

Phùng An Hoa trầm giọng nói: "Vậy thì cắt bỏ tất cả cảnh quay của Lâm Yên đi, sau đó đăng bài viết nói lời xin lỗi với fan phim điện ảnh!"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 391: Em tới truyền tin tức cho chị

Edit: Er

Beta: Richi

Mãi đến khi nghe thấy vậy, Khương Nhất Minh mới đổi sắc mặt: "Không được!"

Phó đạo diễn Ngô Văn Hải nhú mày: "Đạo diễn Khương, không phải lúc này rồi mà ông vẫn muốn nói giúp Lâm Yên đấy chứ?"

Khương Nhất Minh mở miệng nói: "Nếu muốn cắt bỏ phần diễn của Lâm Yên, vậy tất cả phần diễn của Vệ Từ Phong cũng nhất định phải cắt bỏ. Dù sao hai người này cũng diễn cùng nhau. Không chỉ như thế, mặc dù phần diễn của Lâm Yên không nhiều, nhưng đây là chuyển thể. Nhất là nhân vật này vô cùng quan trọng đối với vai của Bùi Nam Như, nếu bị cắt bỏ thì bộ phim lập tức bị hủy hoại!"

Nói đến Vệ Từ Phong, mọi người cuối cùng cũng có chút lưỡng lự. Vệ thiếu gia kia cũng không phải dạng dễ trêu.

"Thế này không được, thế kia cũng không xong. Vậy đạo diễn Khương đạo diễn có cách gì? Tất cả đã định rồi, còn sắp công chiếu nữa, bây giờ đòi người đề bù thì sẽ không kịp mất! Hơn nữa nếu hủy thì so với mất cả chì lẫn chài cũng bằng nhau?" Ngô Văn Hải mở miệng nói.

Không chỉ có ông ta mà lúc này tất cả thành viên trong đoàn làm phim đang có mặt trong phòng họp cũng khó tránh khỏi có chút oán trách.

Phùng An Hoa cũng không lên tiếng, ông ta đã hợp tác với Khương Nhất Minh nhiều năm, quan hệ của hai người không tệ. Nhưng chuyện lần này, trách nhiệm của Khương Nhất Minh đúng là rất lớn, không thể chối bỏ được.

Trong phòng họp, mọi người mồm năm miệng mười bàn tán và phản nản.

Lúc này, Khương Nhất Minh đột nhiên chậm rãi đứng lên, sắc mặt nghiêm túc mở miệng: "Là đạo diễn chính của bộ phim này, tôi phản đối cắt cảnh quay của Lâm Yên, tôi quyết định phim sẽ được công chiếu đúng hạn. Đến lúc đó, nếu bộ phim này bị hao hụt và tổn hại thì tôi sẽ tự gánh chịu hậu quả, tôi sẽ đi nói rõ với nhà đầu tư. Tan họp!"

Khương Nhất Minh nói xong, cúi người, chầm chậm chào tất cả mọi người trong phòng họp.

Tất cả mọi người trong phòng đều im lặng như tờ.

Hơn nửa ngày, mới có người nhỏ giọng nói: "Nếu bộ phim này bị hao hụt và tổn hại thì làm thế này? Bây giờ không phải bộ phim đang bị thiệt thòi hay sao?"

"Đúng vậy, không thấy chúng ta đã thảm hại đến thế này rồi ư? Các rạp chiếu phim lớn cũng không đồng ý cho chúng ta chiếu phim, tất cả đều cho rằng là "nửa đêm còn làm trò"..."

"Haizz, vốn cho là nhất định sẽ kiếm được tiền chiếu phim, cuối cùng lại bị con đĩa đói kia hủy hoại mất. Thật đúng là xui xẻo mà, lần này đạo diễn Khương nhìn lầm thật rồi, hơn nữa còn sống chết cũng không chịu thừa nhận..."

...

Vân Gian Thủy Trang

Sau khi trải qua một đêm kinh khủng thì mấy ngày sau lại là gió yên biển lặng.

Bình thường Bùi Duật Thành trăm công nghìn việc, thường xuyên về khuya nên hai ngày nay bọn họ hầu như không kịp chạm mặt, trước mắt hai người đều bình an vô sự.

Lâm Yên buồn bực và ngán ngẩm lẫn lộn trên giường, thỉnh thoảng lấy điện thoại ra xem tin tức.

Thấy thông báo mới nhất của giải trí Khải Tinh, Lâm Yên chống cằm rồi cắn môi, Cao Chí Uy này đúng là không biết xấu hổ.

Thế mà lại lợi dụng cô khiến công ty được tăng độ yêu thích, còn giả nhân giả nghĩa đòi thay trời hành đạo nữa chứ...

Nhưng Lâm Yên cũng lười giải thích làm sáng tỏ. Với cả trong lúc này bản thân cô không cần mở miệng cũng bị dân mạng mắng đến nổi chết đi sống lại rồi. Bây giờ mà lên tiếng thì sẽ còn đến mức nào nữa.

Vì « Kỳ Phùng Định Thủ » sắp được công chiếu, cô thành công tạo một cơn bão mạng chửi từ phía cư dân mạng.

Đóng phim là công việc của cô, công việc đã hoàn thành nên xứng đáng nhận tiền cát-xê. Còn sau này ra sao thì không phải chuyện cô có thể can thiệp.

Tất cả chỉ nhìn vào phản ứng của người xem mà thôi.

"Ba ơi!"

Lúc này, giọng nói của Bùi Vũ Đường vang lên từ bên ngoài.

"Cửa không khóa, vào đi." Lâm Yên nói.

Nghe thấy thế, Bùi Vũ Đường mới bước nhanh vào trong.

"Sao cậu lại tới đây?" Ánh mắt Lâm Yên rơi vào người Bùi Vũ Đường.

Bùi Vũ Đường nịnh hót mở miệng: "Ba ba, đương nhiên là em đến đây để truyền tin tức cho chị rồi!"

Thuận tiện đến thăm biệt thự sang trọng và bể bơi một chút.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 392: Tôi với người anh nào của cậu ?

Edit: Er

Beta: Nấm

Cũng vì Lâm Yên ở nhà nên cậu ta mới dám lên vào, nếu không có đánh chết cậu ta cũng không dám trở về đâu!

Hai ngày nay, Bùi Vũ Đường kiếm cớ đủ thứ để đến biệt thự, Lâm Yên đã thành thói quen, cũng không hề vạch trần: "Tin tức gì?"

"Haizz, được rồi, tự chị xem đi." Lúc này, Bùi Vũ Đường đưa điện thoại cho Lâm Yên.

Sau khi xem xong nội dung trong điện thoại của Bùi Vũ Đường, vẻ mặt Lâm Yên lãnh đạm, chỉ là thông báo trước đó của giải trí Khải Tinh mà thôi.

"Ba ba, không thể không nói chị đúng là rất nổi tiếng!"

Bùi Vũ Đường nhìn chằm chằm Lâm Yên: "Bài viết này mới đăng lên không được bao lâu, mà đã có hơn mười vạn bình luận, sáu vạn lượt chia sẻ... Rất nhanh chị sẽ trở thành diễn viên hạng A thôi."

Không thể không nói, bị toàn dân mạng chỉ trích, cũng là một loại có năng lực.

Bởi vì Lâm Yên tồn tại thì tình hình trên mạng xã hội sẽ không hòa bình chút nào, chỉ cần bạn mắng chửi Lâm Yên thì bạn chính là anh chị em của tôi, chúng ta là gia đình.

"Tôi không mù, thấy bài viết này lâu rồi, cảm ơn." Lâm Yên lặng lẽ nói.

Bùi Vũ Đường cười ha ha, làm vẻ thần bí mở miệng nói: "Chuyện đó... Còn có một tin nữa, chắc chắn là chị không biết!"

"Tin tức gì mà tôi không biết?" Lâm Yên hỏi.

"Nghe nói hiện tại đoàn làm phim « Kỳ Phùng Định Thủ » kia đang rất hỗn loạn, là vì không biết có nên cắt bỏ cảnh quay của chị không. Cuối cùng

Khương Nhất Minh tự mình chịu trách nhiệm, ngăn cản xóa bỏ cảnh quay của chị trong nội dung phim, quyết định đến đúng hạn sẽ công chiếu!"

Bùi Vũ Đường kích động nói tiếp, "Ai da, ba ba, chị nói xem, không nghĩ tới đoàn làm phim này cũng có người thông minh! Nếu những người nói muốn cắt cảnh quay của chị trong phim khi biết chị là bà chủ của công ty giải trí Đình Phong, là nguồn đầu tư cho bọn họ, không biết sẽ có biểu cảm như thế nào nhỉ? Chậc chậc..."

Vốn là Lâm Yên đang nghĩ cô chỉ cần làm việc thật tốt, sau đó sẽ không quan tâm gì tới chuyện chiếu phim nữa. Nhưng lúc này lại nghe được lời của Bùi Vũ Đường, dưới sự tín nhiệm của Khương Nhất Minh đối với cô, không thể tránh khỏi có chút rung động.

Hì vọng đến lúc đó, sự tín nhiệm của đạo diễn Khương là vô cùng xứng đáng.

"Đúng rồi ba ba này, hai ngày nay... Chị và anh em ở chung thế nào rồi?" Bùi Vũ Đường nhin vài ngày, cuối cùng vẫn không nhin được đành cười hề hề truy hỏi.

Lâm Yên vừa nghĩ tới việc cô tự chui đầu vào lưới, mà chuyện bị Bùi Vũ Đường tẩy não cũng là một nguyên nhân rất lớn nên lập tức nổi giận.

Sao bảo cơ thể suy yếu rất dễ dàng bị quật đổ cơ mà?

Như thế này mà gọi là cơ thể suy yếu sao?

Giá trị vũ lực đạt tuyệt đối thì có! Còn đọc được suy nghĩ của người khác! Cô đúng là tự tay dẫn mình vào hang sói mà!

Lâm Yên hờ hững lờm Bùi Vũ Đường, cười như không cười mở miệng đáp, "Ha ha, ở chung như thế nào? Cậu đang hỏi... Tôi với người anh nào của cậu vậy?"

Bùi Vũ Đường vừa nghe thấy thì phản ứng đầu tiên là ngẩn ngơ, sau đó lập tức bị dọa đến nổi hồn bay phách lạc: "Chị chị chị... Chị dâu cả! Chị đừng làm loạn đây! Tuyệt đối đừng làm loạn! Bình tĩnh! Không phải, chẳng lẽ chị đúng là đối với anh hai em..."

Lâm Yên hừ một tiếng, tức giận chất vấn: "Làm loạn cái đầu cậu! Tôi còn chưa hỏi tội cậu đâu! Không phải cậu nói với tôi rằng sức khỏe của anh cả cậu rất yếu sao? Không phải nói anh cả cậu ngay cả cất bước đi cũng khó khăn sao? Kết quả, cậu có biết đêm đầu tiên tôi tới đây đã xảy ra chuyện điên rồ gì không?"

Bùi Vũ Đường mở to hai mắt nhìn, đôi mắt lấp lánh: "Chuyện gì xảy ra vậy? Anh cả em làm gì chị sao???"

Lâm Yên: "..."

Biểu cảm mong đợi của tên này là sao đây?

"Anh cả cậu đánh nhau với tôi một trận! Suýt nữa thì tôi mất cái mạng nhỏ này!!!" Lâm Yên cả giận nói.

"Đánh... Đánh nhau..." Bùi Vũ Đường kinh ngạc đến ngây người, "Đêm hôm khuya khoắt, hơn nữa còn là cô nam quả nữ ở chung một phòng, hai người... Không thể làm chuyện có ý nghĩa sao? Cuối cùng lại... Đánh nhau?"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 393: Bà nội, bà đến rồi!

Edit: Kali

Beta: Cá

Hôm nay Lâm Yên hẹn Triệu Hồng Lăng đến để bàn về chuyện ký hợp đồng, không rảnh tám nhảm với Bùi Vũ Đường. Sau khi thu xếp xong thì đi đến nhà trọ của Triệu Hồng Lăng.

Hai người Đa Đa và Triệu Hồng Lăng đang hết lần này đến lần khác xem xét bản hợp đồng.

"Đa Đa, đi mở cửa." Nghe thấy tiếng chuông cửa, Triệu Hồng Lăng nói.

Lúc này Đa Đa đứng dậy, mở cửa.

"Chị Yên, chị đến rồi." Thấy Lâm Yên, Đa Đa chào hỏi.

"Gọi chị là gì?" Lâm Yên mỉm cười.

Đa Đa: "..."

"Bà nội, bà đến rồi!" Khóe miệng Đa Đa hơi co rúm, một lần nữa mở miệng nói.

"Cháu ngoan." Lâm Yên gật nhẹ đầu, để túi trên ghế salon.

"Lâm Yên, chị đã xem qua kỹ rồi, hợp đồng của chúng ta đều không có vấn đề gì hết. Chẳng qua là..." Ánh mắt của Triệu Hồng Lăng rơi vào người Lâm Yên, vẻ mặt hơi có chút kỳ lạ.

"Chị Lăng, làm sao vậy?" Lâm Yên hỏi.

"Vấn đề là ở tiền lương." Triệu Hồng Lăng đi thẳng vào vấn đề.

Lâm Yên: "Chị Lăng, tiền lương thấp quá, không hài lòng sao?"

"Không phải." Triệu Hồng Lăng lắc đầu: "Ngược lại mới đúng, tiền lương quá cao."

Trước đó Triệu Hồng Lăng cũng cố ý đi tìm hiểu một chút mức lương ở công ty giải trí Đình Phong, phần trăm hoa hồng của một người đại diện có chút uy tín và thâm niên đều hoàn toàn hết sức lý tưởng. Thế nhưng tiền lương của Triệu Hồng Lăng trong bản hợp đồng này so với những người đại diện uy tín và lâu năm của công ty giải trí Đình Phong còn nhỉnh hơn một chút.

Mà dựa theo logic của người bình thường, bọn họ giữa đường nhảy sang công ty khác thì ban đầu tiền lương gốc và trích phần trăm chia hoa hồng chắc chắn phải không thể nào bằng với những người lâu năm hơn mới đúng.

"Vậy thì không có việc gì rồi! Chị Lăng, chị là cảm thấy còn có vấn đề gì nữa không?" Lâm Yên khó hiểu.

Nghe thấy vậy, Triệu Hồng Lăng gật đầu rồi nói: "Đối với đãi ngộ của công ty giải trí Đình Phong, chị đương nhiên hết sức hài lòng. Chẳng qua là chị thấy kỳ lạ, vì sao công ty giải trí Đình Phong lại ra giá lớn như vậy? Chị có xem qua, hợp đồng diễn viên của em cũng có đãi ngộ rất tốt!"

"Chuyện kia còn phải hỏi sao, Đình Phong ký hợp đồng với người xứng đáng với giá này, bọn họ mới có thể ra giá như vậy. Bọn họ cũng không phải làm từ thiện." Lâm Yên cười nói.

Đối với lí do thoái thác này của Lâm Yên, Triệu Hồng Lăng cũng không nghi ngờ gì.

Đúng như Lâm Yên nói, công ty giải trí Đình Phong không phải là tổ chức từ thiện. Sau khi bọn họ nhìn trúng một người có năng lực và tiềm lực mới có thể tiến hành định giá.

Trước đó Triệu Hồng Lăng còn nghĩ tiền lương và phần trăm hoa hồng của bọn họ nhất định sẽ thấp hơn mức trung bình của công ty Đình Phong, nhưng tình huống bây giờ khiến Triệu Hồng Lăng không thể nào đoán trước được.

Bình thường thu nhập của người đại diện lên xuống theo diễn viên, bởi vì Đình Phong đối đãi với Lâm Yên rất tốt nên mới kèm theo đãi ngộ với cô và Đa Đa cũng rất cao.

Trước kia người đại diện giống như cô như thế này, nghĩ cũng không dám nghĩ có một ngày có thể gia nhập vào một công ty giải trí hùng mạnh như Đình Phong.

"Tiền lương của cháu cũng tăng gấp bội nữa!" Đa Đa nhìn chằm chằm Lâm Yên, vẻ mặt đầy hưng phấn.

Bên công ty Đình Phong, tiền lương của trợ lý đều là do công ty trực tiếp thanh toán.

Gia cảnh Đa Đa cũng không được tốt lắm, có thể nói cô là trụ cột trong nhà, thực ra tiền lương ở công ty giải trí Khải Tinh đã làm cô hết sức thỏa mãn rồi.

Nhưng mà Đình Phong phát tiền lương cho cô cao hơn gấp sáu lần Khải Tinh!

Hơn nữa đây chẳng qua chỉ là tiền lương trong giai đoạn thực tập mà thôi, nếu như biểu hiện của cô tốt hơn thì tiền lương còn có thể tăng nhiều hơn nữa.

Lúc vừa xem xong hợp đồng Đa Đa cảm thấy giống như đang nằm mơ, không tài nào tin nổi.

Lâm Yên và Triệu Hồng Lăng chờ một chút, nhân viên của công ty giải trí Đình Phong đã nhanh chóng đến.

Người vừa đến là nhân viên phụ trách ký kết và một đồng nghiệp bộ phận pháp vụ của công ty giải trí Đình Phong.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 394: Chuẩn bị tâm lí thật tốt

Edit: Byun

Beta: Cá

Quả nhiên là giải trí Đình Phong, nhân viên làm việc ở đây rất chuyên nghiệp. Sau khi cô tới, họ đều không nói nửa lời không liên quan đến công việc, họ lập tức đưa cho bộ phận pháp lý xác nhận nội dung bản hợp đồng. Sau khi bảo đảm hai bên đều không có thêm yêu cầu gì nữa thì cùng nhau ký hợp đồng.

Nhân viên đứng dậy cùng bắt tay với Lâm Yên: "Cô Lâm, hoan nghênh cô gia nhập giải trí Đình Phong. Sau khi ký kết, chúng tôi tạm thời không muốn đối ngoại tuyên truyền. Giải trí Đình Phong sẽ cử người liên lạc với người đại diện Triệu của cô, cùng nhau sắp xếp lịch trình của cô."

Lâm Yên: "Được rồi cảm ơn, mọi người vất vả rồi."

Nhân viên cùng Lâm Yên và Triệu Hồng Lăng nói thêm vài lời rồi lập tức rời khỏi nhà trọ.

Triệu Hồng Lăng và Đa Đa nhìn chữ ký trong hợp đồng, lần đầu tiên có cảm giác chân thực.

Bọn họ thật sự cùng giải trí Đình Phong ký hợp đồng...

Đa Đa nhéo nhéo mu bàn tay của mình, "Má ơi, thật sự là em không phải đang nằm mơ, tổ tiên lão Tiền nhà em hiện về..."

Sau khi bàn xong chuyện hợp đồng, Triệu Hồng Lăng nhìn Lâm Yên, trầm ngâm nói: "Đúng rồi Lâm Yên, 《 Kỳ Phùng Dịch Thủ 》 cũng sắp công chiếu rồi, tình hình bộ phim này em có biết gì không?"

Lâm Yên gật gật đầu, "Em đã nghe nói qua."

Triệu Hồng Lăng lật mấy bảng số liệu, mở miệng nói: "Em cũng biết, tình huống bây giờ không lạc quan lắm. Em tham gia diễn bộ phim này, những tin tức của em phát ra đều là tối khuya hoặc buổi sáng, mà mỗi ngày chỉ có một lần."

"Trước đó, có nhiều bộ phim cũng định công chiếu cùng thời gian với《 Kỳ Phùng Dịch Thủ 》, họ đều dự định nhường đường cho bộ phim này. Nhưng bây giờ lại sắp công chiếu rồi, chắc bọn họ cảm thấy bộ phim này đối với bọn họ không có bất kỳ sự uy hiếp nào. Nói cách khác, bộ phim này có thể sẽ thất bại vô cùng thảm hại." Triệu Hồng Lăng phân tích.

"Là bởi vì tin tức xấu trên mạng đúng không ạ?" Lâm Yên mở miệng nói.

Nghe vậy Triệu Hồng Lăng gật đầu, nói thật: "Đúng vậy, chuyện này cùng sự phản đối trên mạng có liên quan rất lớn. Nhất là bây giờ có một số nhà phê bình điện ảnh nổi tiếng đều vì em mà từ chối bộ phim này, từ đó tiến hành phản đối."

Bên làm phim cũng không phải nơi từ thiện, do bị cư dân mạng chống lại nên định sắp xếp công chiếu bộ phim này lúc nửa đêm, từ đó hạn chế tổn thất."

Triệu Hồng Lăng nhìn chằm chằm Lâm Yên: "Cho nên, chị muốn em chuẩn bị tâm lý thật tốt."

Nghe Triệu Hồng Lăng phân tích xong, Lâm Yên lại thở dài, thản nhiên nói: "Em chẳng qua chỉ là một diễn viên, chức trách của em là diễn tốt phần diễn của mình. Còn những vấn đề khác, em bất lực, cũng không hẳn là chuyện em cần quan tâm."

"Tư tưởng em rất ổn." Triệu Hồng Lăng nói: "Tuy nhiên em cũng không cần phải quá lo lắng. Nếu hiện tại em có hợp đồng với giải trí Đình Phong, mà bản thân em cũng có thực lực, còn có cơ hội đảo ngược tình thế."

Triệu Hồng Lăng cũng biết đại khái ai là người đứng đằng sau chuyện này, ngoại trừ mặt ngoài giải trí Khải Tinh ra thì công ty giải trí Khải Thắng của Lâm Thư Nhã cũng bỏ khá nhiều công sức.

Mục đích của bọn họ chính là hi vọng qua lần này khiến cho toàn giới giải trí triệt để phong sát Lâm Yên.

Loại phương pháp này đối với các nghệ sĩ của các công ty khác còn có khả năng, thế nhưng đây là giải trí Đình Phong. Bọn họ còn chưa có bản lĩnh lớn như vậy để phong sát diễn viên của giải trí Đình Phong.

Giải trí Đình Phong hiện tại nếu đã ký hợp đồng với Lâm Yên, đương nhiên sẽ không để đó mặc kệ em ấy, mặc em ấy tự sinh tự diệt được. Kiểu gì cũng sẽ tạo cơ hội chứng minh bản thân mình cho cô ấy.

Coi như 《 Kỳ Phùng Dịch Thủ 》 thất bại nhưng chỉ cần Lâm Yên có thể tiếp tục ổn định tính tình, duy trì kỹ thuật diễn xuất, có tài nguyên giải trí Đình Phong làm hậu thuẫn cho thì cô vẫn là có lòng tin có thể từ từ xây dựng lại hình tượng của em ấy.

Chương 395: Đánh chết cũng không đi xem

Edit: TH

Beta: Cá

Thời điểm quay bộ phim này, toàn bộ quá trình đều là Đa Đa đi theo Lâm Yên, nên rất rõ Lâm Yên diễn rất khá. Bây giờ cũng vì cô mà bệnh vực kẻ yếu, "Đằng sau chuyện này khẳng định là có người đang cố ý dẫn dắt dư luận! Tuy nhiên mấy người trên mạng này đúng thật là ai nói sao cũng tin vậy! Xem cũng chưa từng xem mà đã bắt đầu mắng! Chẳng lẽ bọn họ không có chính kiến của mình à?"

"Chỉ luôn tin vào một chân lý." Lâm Yên mở miệng.

Đa Đa: "Chân lý gì ạ?"

"Nếu bạn vượt qua mọi mảnh khoé, bất kể là âm mưu quỷ kế gì. Chỉ cần đứng trước thực lực chân chính thì tất cả đều không địch lại được."

Đa Đa: "Ây..."

Lại bắt đầu tự luyến như thường đây...

...

Toà cao ốc của công ty giải trí Đinh Phong, văn phòng tổng giám đốc trên tầng cao nhất.

Giám đốc của công ty giải trí Đinh Phong là Sở Gia Nghiêu đầy thối nát nhìn người đàn ông đang ngồi trên ghế salon, "Nam Như, mau thành thật khai báo, vậy mà bảo tôi kí hợp đồng với một diễn viên vừa quê mùa vừa xấu xí như thế! Rốt cuộc cậu và Lâm Yên có quan hệ thế nào?"

Bùi Nam Như đã bị Sở Gia Nghiêu làm phiền hỏi liên tục mấy ngày nay đành bắt đầu dẽ trả lời lại lần nữa, "Không phải đã nói rồi sao? Lỡ hợp tác này làm tôi cảm thấy cô gái này rất có tiềm lực, cậu kí hợp đồng với cô ấy sẽ không hối hận đâu."

"Cậu chắc chắn là không phải coi trọng cô ta đấy chứ?" Mặt Sở Gia Nghiêu đầy vẻ hoài nghi, "Cậu nhất định phải biết, chuyện này gây ảnh hưởng rất lớn. Nếu cậu mà yêu đương với cái loại nữ diễn viên đầy tai tiếng thế này thì toàn bộ công ty chúng ta sẽ động đất sập chết. Đến lúc đó tôi cũng không còn cách nào bàn giao với boss đâu!"

Bùi Nam Như: "..."

Nhưng sự thực là nói chuyện yêu đương là boss nhà cậu đấy...

"Yên tâm, không phải như cậu nghĩ đâu. Tôi cũng không có dự tính sẽ yêu đương, nếu có chắc chắn sẽ thông báo cho người đại diện là cậu đấy." Bùi Nam Như hết cách, chỉ có thể liên tục cam đoan bảo đảm.

Trong Đinh Phong, Bùi Nam Như không thuộc về bất kì người đại diện nào mà là do Sở Gia Nghiêu trực tiếp tiếp nhận mọi công việc.

Cho nên nói rằng ông chủ Sở Gia Nghiêu này chính là người đại diện của anh ta.

"Cũng vì sau khi hợp tác thấy cô ta rất có tiềm năng vậy nên tự đích thân nói với tôi, để tôi kí kết với cô ta, nói thế mà bảo tôi tin được à? Những nữ diễn viên có tiềm năng nhiều như thế, cậu cũng chưa từng đề cập với tôi lần nào. Vì sao lại muốn hết lần này tới lần khác giúp cô gái này?" Dĩ nhiên trong lòng Sở Gia Nghiêu vẫn còn nghi hoặc.

Bùi Nam Như biết Sở Gia Nghiêu không dễ lừa như vậy, chỉ có thể mở miệng nói, "Bởi vì tôi tin tưởng là cô ấy sẽ trở thành diễn viên nổi tiếng nhất Đinh Phong, lý do này được chưa?"

Ánh mắt Sở Gia Nghiêu liếc xéo qua màn hình laptop đặt trên bàn làm việc, quét mắt nhìn những bình luận chửi rủa của người hâm mộ che ngợp cả bầu trời, "Cậu chắc chắn...?"

Nhà phê bình điện ảnh nổi tiếng nào đó: "Trước đó tôi vẫn luôn cho rằng Khương Nhất Minh là đạo diễn có tâm nhất giới giải trí. Bây giờ tôi xin rút lại câu nói này! « Kỳ Phùng Định Thủ » dự chắc là một bộ phim tệ hại! Đời này tôi sẽ không bao giờ vào rạp chiếu phim xem những tác phẩm mà Khương Nhất Minh làm đạo diễn, thật sự quá thất vọng rồi!"

Đại V của giới người hâm mộ: "Má ơi! Tôi còn tưởng đoàn làm phim đã đổi Lâm Yên rồi, không ngờ cuối cùng vẫn dùng cô ta. Đúng là một người kéo cả một đoàn làm phim xuống thành trình độ trung bình, đoàn làm phim này điên rồi ư?"

Hay vẫn cho rằng chút fan hâm mộ như chúng tôi dễ moi tiền, cái gì cũng có thể nhét bừa vào việc miệng bọn tôi? Thật là ngại quá, lần này chúng tôi không ăn!"

Tổ chức hậu viện của Vệ Từ Phong: "Thật sự loại CP nào cũng định nhét vào miệng bọn này à, thế mà dám để cái loại người như Lâm Yên đóng vai tình nhân với thiếu gia nhà bọn này, còn muốn để chúng tôi xem loại phim điện ảnh chó má này ư? Nhiệt liệt phản đối 《 Kỳ Phùng Định Thủ 》!"

Fan trung thành của tiểu thuyết gốc: "**** nó! Tuyền loại người như thế này đến diễn vai nữ vương Lâm Phiên Nhược của tôi! Con m* nó chứ đoàn làm phim! Như thế mà còn tính fan tiểu thuyết như chúng tôi bỏ tiền đi rạp chiếu phim để duy trì doanh thu phòng bán vé ư? Nằm mơ đi! Chết cũng sẽ không công hiến một tấm vé xem phim nào!"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 396: Quả là quá ngon!

Edit: TH

Beta: Ann

Đêm khuya, tại quán bar nào đó trong phòng VIP.

Hạ San San chỉ vào những tin tức trên màn hình điện thoại, cười nghiêng ngả: "Ồi thật sự là cười bay luôn mạng của em rồi! Con ả đê hèn như Lâm Yên trước đó còn vênh váo tự đắc với em! Hiện giờ cũng bị người ta mắng nhục như chó! Em đã bảo rồi, nó cho rằng mình đã đoạt được hết mọi việc, chính nó nghĩ vậy đúng không? Nhưng mà cũng phải nhìn xem nó có bản lĩnh ăn cả không đã!"

"Cơ bản cũng nằm trong dự liệu, trước đó tôi đã khuyên đạo diễn Khương rồi. Chỉ tiếc ông ta không nghe, bây giờ làm liên lụy đến tất cả diễn viên trong đoàn làm phim." Tưởng Tư Phi thở dài, mở miệng nói.

Lâm Thư Nhã ngồi chính giữa trên ghế sofa, nhã nhặn nâng ly rượu vang đỏ, "Chờ đến khi thất bại tới mức đầu rơi máu chảy, bọn họ tất nhiên sẽ phải hối hận."

"Chỉ là thật đáng tiếc, cô Lâm đã tranh thủ vất vả lắm mới giúp tôi lấy được vai nữ chính của bộ phim này vậy mà..." Tưởng Tư Phi có hơi hơi ầm ức nói.

Dĩ nhiên Lâm Thư Nhã biết Tưởng Tư Phi đang lo lắng chuyện gì, cô ta khẽ cười rồi nói, "Yên tâm đi, bây giờ chỉ có thử chút thể này thôi. Phải làm cho bọn họ hiểu rõ một chuyện, trong cái giới giải trí này ai dám dùng Lâm Yên thì sẽ biết cái gì gọi là sóng to gió lớn."

Đến lúc ấy tự nhiên Phùng An Hoa sẽ cắt bỏ nội dung cốt truyện có phần diễn của Lâm Yên đi, chiếu lại một lần nữa. Tới lúc đó thì cô liên hệ với các ông chủ khác làm truyền truyền thoáng một chút cũng không sao."

Lâm Thư Nhã chẳng quan tâm Tưởng Tư Phi, cái mà cô ta muốn nhất... Đó là để Lâm Yên muôn đời không ngóc đầu dậy nổi!"

(*) Trong nguyên gốc là "Van kiếp bất phục" được trích từ một câu nói trong Kinh Phạm Võng của Phật giáo, có nghĩa là khó có thể lấy lại được. – Bản edit được cập nhật và hoàn thiện nhanh nhất tại wattpad Meow_team (https://www.wattpad.com/user/Meow_team) và wordpress (<https://meowteam.home.blog/>)

Tưởng Tư Phi nghe thế thì mặt mày mừng rỡ: "Vẫn là cô Lâm suy nghĩ thấu đáo!"

...

Hai ngày sau khi《 Kỳ Phùng Định Thủ 》 lần đầu công chiếu.

Trong rạp chiếu bóng rất vắng người, nhất là với nửa đêm thế này hầu như là không mấy ai xem.

Rạp chiếu bóng lớn nhất tại Đế Đô.

Một nhà phê bình điện ảnh nổi tiếng nào đó ngồi một góc không ai chú ý đến, về mặt ông ta càng thêm rung động. Nhất là vào khi ông ta thấy vai diễn Lâm Phiên Nhược này lên sân...

Cô gái mặc một bộ lễ phục màu đen, lạnh lùng kiêu ngạo, khí thế mạnh mẽ. Gần như chỉ trong nháy mắt, cô gái này như hoà mình vào trong vai diễn.

"Chuyện này... Làm sao có thể..."

Vốn nhà phê bình điện ảnh này đặc biệt đến xem Bùi ảnh đế và ảnh hậu Tưởng Tư Phi, nhưng sau khi xem xong bộ phim này thật sự không có cách nào bình tĩnh được.

Kỹ thuật diễn xuất của Bùi ảnh đế dĩ nhiên không có gì để bàn cãi. Nhưng khiến cho ông ta không tin nổi đó chính là một nhân vật phụ không đáng chú ý tới lại có thể hoàn toàn cướp hết hào quang của nữ chính.

Nữ diễn viên này chẳng phải gần đây bị chửi bới rất thảm tên Lâm Yên hay sao?

Thế nhưng lại khác hẳn so với thông tin truyền thông, cô gái này khắc hoạ lột tả được toàn vai diễn Lâm Phiên Nhược, hoàn mỹ y như nguyên tác trong tiểu thuyết gốc...

Hiện giờ, ngoại trừ nhà phê bình điện ảnh này ra thì chỉ có lẽ vài bóng người xem, chủ yếu đều là anti fan của Lâm Yên.

Bọn họ đến xem là vì còn về để chửi Lâm Yên hay hơn, vì muốn nói cho tất cả mọi người biết loại rác rưởi xấu xa như Lâm Yên chỉ là một đồng phân mà thôi...

Nhưng mà...

Khi lần đầu tiên Lâm Yên xuất hiện, ấn tượng ghi dấu đầu tiên của bọn họ đều là bị sắc đẹp làm cho u mê.

Trước đó thời điểm khi Tưởng Tư Phi xuất hiện bọn họ còn đang ngạc nhiên, hoá ra ảnh hậu không đóng vai xấu xí nữa trông cũng đẹp thật. Nhưng ngay lúc Lâm Yên lên sóng thì trong phút chốc, tất cả các diễn viên nữ trong bộ phim đều hoá thành tro bụi.

Càng khó tin hơn nữa đó chính là, thậm chí cô ta đóng chung với Tiểu thiên vương Vệ Từ Phong không giống lời đồn nhảm từ giới truyền thông báo chí mà trái lại còn khiến trái tim thiếu nữ vỡ oà!

Cuối cùng là cảnh phim giữa cô ta và Bùi Nam Như còn bùng nổ hơn thế!

Sau khi xem xong cả bộ phim, trong đầu mỗi người chỉ còn vền vẹn một ý niệm——

Quá ngon*!

(*) Ở chương trước, đám anti fan dùng những từ như "nhét vào miệng ăn", quả quyết nói rằng "không bao giờ ăn" (không xem phim) thì nghĩa ở trong câu này tội nó khen "món mỹ vị" này "quá ngon".

Lời của tác giả: Hôm nay cập nhật nhiều chương, đổi mới kết thúc. *Chuyên mục tặng quà dành cho độc giả hâm mộ may mắn*

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đòi Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 397: Từ anti biến thành fan

Edit: Nhan Tịch

Beta: Cá

Sáng sớm hôm sau.

Bài đăng trên weibo của một nhà phê bình điện ảnh đã lên hot search ——

"Tán dương 《Kỳ phùng địch thủ》, tán dương Lâm Phiên Nhược!!!"

Cũng không phải vì sức ảnh hưởng của nhà phê bình này lớn, mà vì trong một đồng bình luận mắng chửi bộ phim, thế mà lại xuất hiện một bình luận khen ngợi rất dễ làm người ta chú ý.

Về cơ bản tất cả bình luận phía dưới đều đang mắng nhà phê bình điện ảnh muốn lừa gạt thiên hạ, muốn nổi tiếng đến điên rồi.

Thế là nhà phê bình điện ảnh này lại đăng bài trên weibo giải thích:

"Tôi không quan tâm Lâm Yên là người như thế nào, tôi chỉ nói diễn xuất của Lâm Yên trong bộ phim điện ảnh mà thôi.《Kỳ phùng địch thủ》là bộ phim điện ảnh hay nhất mà tôi đã xem trong hai năm qua, có thể nói trong hai năm này Lâm Yên chính là diễn viên có kỹ thuật diễn làm tôi kinh ngạc vì diễn

xuất của cô ấy rất tuyệt vời!

Diễn xuất của cô ấy trong phim không chỉ không làm giảm chất lượng của bộ phim, mà ngược lại cô ấy là một phần không thể thiếu của cả bộ phim. Nếu bộ phim điện ảnh này cắt bỏ phân cảnh của cô ấy thì đây chắc chắn sẽ là tổn thất lớn nhất của bộ phim đấy!

Tại đây, tôi muốn nói lời xin lỗi với đạo diễn Khương Nhất Minh, người mà tôi đã công kích và chỉ trích trước đó. Quyết định của đạo diễn Khương rất chính xác!

Hy vọng mọi người sẽ không bị dư luận dẫn dắt, để một bộ phim hay như thế thực sự chôn vùi!"

Bài viết này mới vừa đăng lên trên weibo, tất cả bình luận bên dưới về bộ phim đều toàn là antifan chửi mắng.

[Ban đầu tôi còn cho rằng nhà phê bình này muốn thu hút sự chú ý, vì muốn được nổi tiếng. Bây giờ xem ra, mịa nó, chắc ông ta không phải là thủy quân do Lâm Yên mời tới đó chứ!]

[Loại lời nói dối trái lương tâm thế này mà cũng nói ra cho được, chắc chắn là thủy quân rồi! Rốt cuộc ông ta nhận bao nhiêu tiền hối lộ của Lâm Yên thế?]

[Sống lâu mới thấy! Đầu năm nay thế mà còn có người đi tẩy trắng cho Lâm Yên? Lương tâm bị chó tha rồi à?]

Chắc do nhà phê bình điện ảnh bị ép đến mức nóng nảy nên trực tiếp trả lời ngay ở bình luận phía dưới: [Mọi người có thể tự đi xem, nếu sau khi mọi người xem xong, sờ lương tâm nói phim không hay! Tôi có thể livestream toàn internet trực tiếp cạo đất ăn!]

Fan hâm mộ và sức ảnh hưởng của nhà phê bình điện ảnh này mặc dù không lớn lắm, nhưng mà thường ngày tính tình ngay thẳng, cũng chưa từng vì bộ phim nào mà tẩy trắng.

Vì thế bên dưới bắt đầu có một đám fan hâm mộ bình luận nói:

[Tôi đã xem qua rất nhiều bài bình luận về phim điện ảnh của chủ weibo này, đều rất đúng với nội dung của phim, tôi cảm thấy chủ weibo không phải loại người nhận tiền hối lộ đi làm mấy chuyện như thế này đâu?]

[Ha ha ha... Livestream cạo đất ăn? Lời này mà cũng dám nói? Nghiêm túc thì tôi cũng có chút tò mò, muốn đi xem bộ phim này rồi đó!]

Cùng lúc đó, một tay antifan nào đó đêm khuya lại đăng weibo tuyên bố, cũng tạo ra một làn sóng không nhỏ.

"Mịa nó móa móa móa! Mọi người đi xem《 Kỳ phùng địch thủ 》 đi! Nhất định phải đi xem 《 Kỳ phùng địch thủ 》đó! Sau khi xem xong mọi người sẽ yêu Lâm Yên mất! Từ hôm nay trở đi, tôi tuyên bố, tôi từ antifan Lâm Yên chuyển thành fan! Lâm Yên và Vệ Từ Phong đóng CP trong phim quá thật quá xuất sắc! KSWL (Tuyệt đến muốn chết luôn)!"

Bởi vì người này là antifan lâu năm của Lâm Yên, tất cả các bài đăng đều liên quan đến tư liệu bôi đen Lâm Yên, cho nên hầu hết fan hâm mộ chú ý đến cô ta đều là antifan của Lâm Yên.

Sau khi mọi người xem xong bài đăng của cô ta, tất cả đều cho rằng cô ta bị điên mất rồi.

[Mẹ kiếp! Tình huống này là sao đây chị em? Không phải tối hôm qua cô nói đi xem phim của Lâm Yên sao? Đã nói sau khi trở về sẽ chia sẻ cho chúng tôi biết diễn xuất câu phân của Lâm Yên mà? Tại sao lại quên mất rồi?]

[Lâm Yên cho cô uống bùa mê thuốc lú gì thế?]

[Các chị em! Cô ấy không điên đâu! Tối hôm qua tôi và cô ấy đi xem 《 Kỳ phùng địch thủ 》，vốn dĩ chúng tôi chuẩn bị chụp lên một ít tư liệu để bôi đen, trở về đim chết Lâm Yên. Trời ạ, kết quả là chúng tôi bị phản dame quá mạnh!]

Một antifan nhỏ của Lâm Yên, nếu như Lâm Yên thuê thủy quân, cũng không thể nào đi thuê loại người này. Cho nên lời mà fan hâm mộ này nói làm cho không ít người tò mò. Cuối cùng sau khi xem bài đăng của một antifan Lâm Yên lớn hơn, nhiệt độ càng ngày càng nóng lên.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đờn Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 398: Tán dương kỹ thuật diễn của Lâm Yên

Edit: Nhan Tịch

Beta: Cá

Mặc dù bọn họ vẫn nghi ngờ độ chính xác của những lời này, nhưng con người vốn hay hiếu kỳ. Sau khi xem bình luận, đúng là có không ít người bị khơi gợi lên tò mò.

Đặc biệt là sau đó vị antifan kia còn đăng lên không ít cảnh quay ngoài lề.

Bức ảnh thứ nhất là hình ảnh lần đầu tiên Lâm Yên mặc bộ lễ phục nhỏ màu đen xuất hiện trên sân khấu.

Tuy rằng hình chụp lén ở rạp chiếu phim có hơi mờ, thế nhưng cũng chẳng ảnh hưởng đến giá trị nhan sắc của Lâm Yên.

Bức ảnh thứ hai là hình ảnh Lâm Yên và Vệ Từ Phong, trong tay cô gái cầm chiếc điện thoại, ánh mắt cung chiều nhìn Vệ Từ Phong, nhưng trong đáy mắt lại không mang theo chút tình cảm nào.

Bức ảnh cuối cùng là hình ảnh Lâm Yên đang ngồi ở phòng bệnh, hồ hững nói chuyện với Bùi Nam Nhứ. Chỉ là ảnh chụp mà cũng có thể nhìn ra được khí chất mạnh mẽ trên người cô gái.

Trước đó lúc đoàn phim《 Kỳ phùng địch thủ 》tuyên truyền hoàn toàn không dám đưa ra tạo hình của Lâm Yên, một đoạn trailer ngắn có xuất hiện bóng dáng của Lâm Yên cũng cắt bỏ. Vì vậy tạo hình của Lâm Yên không có cơ hội xuất hiện được.

Sau khi nhìn thấy bức ảnh trên sân khấu trong bộ phim, không ít người đều ngạc nhiên đến ngậy người.

[Má nó! Có phải ánh mắt của tôi có vấn đề không? Tạo hình của Lâm Yên trong bộ phim đẹp quá đi mất! Quả thực rất giống với nữ vương Phiên Nhục trong lòng tôi!]

[Chỉ cần xem giá trị nhan sắc thế này cũng được rồi, mặt thì có thể photoshop, kỹ thuật diễn xuất còn có thể chỉnh được nữa à? Làm gì mà khoa trương thế được chứ?]

[Không hiểu sao, sau khi xem xong bức ảnh của Lâm Yên và Vệ Từ Phong thì thấy được cảm giác có CP, có phải tôi điên rồi không? Tự dung muốn đi xem quá!]

[Muốn xem +1]

...

Bị sự tò mò điều khiển, không ít fan đã vào rạp chiếu phim.

Đám người này, đa phần đều là antifan của Lâm Yên.

Sau khi đám antifan xem xong bộ phim đi ra khỏi rạp chiếu phim, gần như mỗi người đều ở trên các mạng xã hội phát biểu nhận xét của mình về bộ phim, không có chỗ nào mà không phải là khen ngợi.

Sau đó, dần dần dẫn đến không ít nhà phê bình điện ảnh chuyên nghiệp chú ý. Khi các nhà phê bình điện ảnh xem xong thì rít trả lời weibo của nhà phê bình lúc trước bị chửi mắng đầu. Mọi người đều hết lòng khen ngợi, sôi nổi bày tỏ đây là bộ điện ảnh hoàn toàn bị đánh giá thấp.

Vào lúc ban đêm từ khóa tìm kiếm bất mất: "Tán dương kỹ thuật diễn của Lâm Yên " nhanh chóng trèo lên vị trí thứ nhất của bảng hot search.

Mà suất chiếu nửa đêm của các rạp chiếu phim lớn 《 Kỳ phùng địch thủ 》 trong khoảng thời gian ngắn thế mà bị fan điện ảnh tò mò chen cứng. Suất chiếu nửa đêm của các rạp chiếu phim lớn đều kín người hết chỗ, cuối cùng ngay cả một vé xem phim cũng khó mà tìm.

Tiếng nói của những fan hâm mộ đã đến rạp chiếu phim để xem bộ phim, giống như dòng suối nhỏ dần dần hội tụ, cuối cùng ngưng tụ thành một dòng chảy lớn, bao phủ toàn bộ mạng lưới internet.

[Tôi xin lỗi vì trước đây tôi đã công kích đạo diễn Khương Nhất Minh, đạo diễn Khương đúng là một trong số ít đạo diễn có lương tâm trong giới giải trí. Vai diễn Lâm Phiên Nhục trừ Lâm Yên ra thì không thể là ai khác! Muốn chửi tôi thì cứ chửi đi! Lúc này đây, tôi đã sờ lương tâm mà tán dương kỹ thuật diễn của Lâm Yên rồi!]

[Sau khi thấy Lâm Yên xuất hiện, tôi không thể nào tin vào hai mắt của mình nữa, đây đúng là Lâm Yên sao? Kỹ thuật diễn tiến bộ cũng nhanh quá rồi! Trong khoảng thời gian này rốt cuộc tại sao Lâm Yên lại thay đổi được như thế?]

[Tôi là fan hâm mộ của Vệ Từ Phong, tôi cho rằng sau khi xem vai diễn của Lâm Yên và bảo bối nhà tôi đóng với nhau, chắc chắn sẽ đâm ra chán ghét. Nhưng mà không ngờ rằng kỹ thuật diễn của Lâm Yên quá tốt luôn, làm tôi hoàn toàn quên cô ấy là Lâm Yên! Thậm chí làm tôi có chút choáng váng! Chỉ tiếc, phân cảnh của Lâm Yên thật sự quá ít!]

[Tôi là fan hâm mộ tiểu thuyết của bộ phim này, làm fan hâm mộ của bộ tiểu thuyết khó tránh khỏi đối với casting chọn diễn viên càng nghiêm khắc hơn. Cho nên lúc ấy, khi mới vừa biết diễn viên đóng vai Lâm Phiên Nhục là Lâm Yên, đúng là tôi rất tức giận. Cảm giác như nữ thần trong suy nghĩ của mình bị si nhục. Nhưng mà sau khi xem xong bộ phim, tôi vô cùng cảm kích Lâm Yên. Cảm ơn cô ấy đã tạo ra một nữ vương Phiên Nhục hoàn mỹ đến vậy!]

Chương 399: Bà nổi tiếng rồi!

Edit: Er

Beta: Nấm

Bình luận trên mạng càng ngày càng nhiều, mặc dù vẫn có rất nhiều anti fan mắng chửi Lâm Yên và thủy quân đang làm trò, nhưng cuối cùng vẫn có rất nhiều người xem phim, căn bản là đã ép xuống được.

Kết quả toàn bộ page phim « Kỳ Phùng Dịch Thủ » đều bị một loạt bình luận khủng bố.

Mà những bình luận này chỉ có hai chữ —— quá ngon!!!

Ba ngày trước thì không ai thèm ngó ngang gì đến, đến nửa đêm của ngày thứ tư, thứ năm thì đông nghịt. Đến ngày thứ sáu thì các rạp chiếu phim đều bắt đầu nhanh chóng đề cao suất chiếu phim « Kỳ Phùng Dịch Thủ ».

Tất cả những lời phi báng Lâm Yên của anti fan đều bị cho vào dĩ vãng và chuyển hết thành vé xem phim, đúng là một chủ đề lớn. Phòng bán vé của bộ phim này nhờ có Lâm Yên nên lượt mua vé đã bắt đầu tăng lên nhanh chóng như tàu lượn siêu tốc, bao phủ toàn bộ tìm kiếm trên mạng...

Giải trí đúng là một nơi thần kỳ, một giây trước bạn đang là người vô danh, sau một đêm bạn lập tức trở nên nổi tiếng.

Một giây trước đang bị toàn cư dân mạng phi báng, một giây sau lại được họ khen ngợi!

Lúc Lâm Yên nghe được tin tức này thì cô vẫn còn đang ngủ trên giường.

Mấy ngày nay có quá nhiều người độc ác mắng cô, Triệu Hồng Lăng sợ cô bị ảnh hưởng nên cường chế không cho cô lên mạng, không cho phép quan tâm đến giới dư luận.

Bình thường lúc Bùi Duật Thành không ở nhà, một mình Lâm Yên ở trong biệt thự lớn như vậy nên cảm thấy rất an nhàn.

Vừa vặn Triệu Hồng Lăng lại không cho cô lên mạng vậy cô sẽ toàn tâm toàn ý mà nghỉ ngơi.

"Này, chị Lăng? Làm sao vậy? Lại có chuyện gì tìm chết nữa sao?" Lâm Yên mơ mơ màng màng hỏi.

Đầu bên kia điện thoại, không đợi Triệu Hồng Lăng mở lời thì đã nghe thấy âm thanh kích động của Đa Đa truyền đến: "Bà nội! Bà nổi tiếng rồi!!!"

"Hả? Không phải chị vẫn rất nổi sao?" Lâm Yên nhúm mày.

"Không phải! Không phải nổi vì bị phi báng! Mà là nổi tiếng thật! Hiện tại toàn dân mạng đều khen ngợi kỹ xảo của bà! Vì bà mà người mua vé xem phim « Kỳ Phùng Dịch Thủ » tăng vọt! Vừa rồi nhà sản xuất Phùng vừa gọi điện cho chị Lăng, nói là muốn liên lạc với bà, muốn mời bà tham gia chương trình tuyên truyền phim điện ảnh đấy!" Đa Đa kích động không ngừng mở miệng giải thích.

Lâm Yên hơi tỉnh táo lại một chút: "Mời chị tham gia chương trình tuyên truyền phim điện ảnh sao?"

Phùng An Hoa hận không thể biến cô thành người tàng hình, thế mà lại chủ động mời cô tham gia chương trình tuyên truyền phim điện ảnh?

Xem ra, lời Đa Đa nói là sự thật...

Thực ra Lâm Yên cũng nghĩ tới, danh tiếng của bộ phim này hẳn là sẽ có chuyển biến tốt đẹp thôi. Nhưng cũng không ngờ trong thời gian mấy ngày ngắn ngủi như vậy, thế mà lại có nghịch chuyển lớn như vậy.

"Là giải trí Đình Phong ra tay giúp sao?" Lâm Yên hỏi.

Đầu kia điện thoại, Triệu Hồng Lăng mở miệng nói: "Giải trí Đình Phong không làm gì cả, lần này chính xác là vì diễn xuất của em đã cứu sống bộ phim này."

"Cũng may là nhờ có đạo diễn Khương Nhất Minh kiên trì nên mới có thể khiến cho bộ phim này thuận lợi công chiếu như vậy." Lâm Yên mở miệng nói.

"Không cần khiêm tốn, diễn xuất của em đúng là rất tốt. Thực ra nguyên nhân lớn khiến mọi người phản đối em như vậy là vì em không có thực lực, đây chính là đòn trí mạng của một diễn viên. Còn bây giờ, em đã khiến cho mọi người thấy được thực lực của em, cũng khiến bọn họ thấy được thành ý của

em."

Triệu Hồng Lăng tiếp tục mở miệng nói, "Phùng An Hoa cũng không biết bây giờ chị vẫn là người đại diện của em. Ông ta vì không liên lạc được với em nên mới gọi cho chị, tạm thời chị cũng không tiết lộ gì nhiều với ông ta."

Chị là chị đã giúp em hỏi một chút, ông ta đúng là thành tâm thành ý mời em tham gia chương trình truyền hình truyền phim điện ảnh. Chương trình này em có thể tham gia, nó cũng có lợi đối với em."

Lâm Yên gật đầu, "Được thôi, chị Lăng, chị giúp em sắp xếp là được rồi."

- ----

Vậy là còn một chương nữa thôi là sang quyển mới rồi. Nhân đây cũng muốn hỏi một chút. Đã có ai cập nhật phiên bản mới của wattpad chưa? Nếu chưa xin đừng cập nhật =)))))) hãy tắt tự động cập nhật phiên bản đi vì phiên bản mới giới hạn lượng lưu truyện đọc off trong thư viện riêng tư của bạn là 02 truyện mà thôi. Muốn đọc free thì phải bật mạng online chứ muốn tải nhiều truyện về đọc off thì phải trả phí rất cao đấy. Vậy thôi thật sự bất ngờ hôm qua hình như có vẻ có những người tui chưa từng thấy cmt, vote gì... À hoá ra nhiều người đọc chùa ghê ha ha ha ha ha. Cảm ơn các bạn~ Mai chào đón quyển 4 nhé.

Follow team và theo dõi tường nhà chúng tớ để đọc Quyển 4 vào ngày mai nha. Đừng bỏ lỡ.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 400: Cái gói có vấn đề gì sao?

Edit: Er

Beta: KĐ

Sau khi cúp điện thoại, Lâm Yên nhìn thời gian trên màn hình, chắc là Bùi Duật Thành sắp trở về rồi.

Quả nhiên, vừa đặt điện thoại xuống thì lập tức nghe thấy tiếng mở cửa, sau đó là tiếng bước chân quen thuộc vang vọng ngoài cửa.

Chỉ thấy Bùi Duật Thành mặc một bộ âu phục màu xám hãng Dior, trên cánh tay vắt một chiếc áo khóa màu nâu nhạt, tay kia nói lỏng cà vạt, sải bước đi đến.

Tần Hoan đi phía sau đang báo cáo gì đó với Bùi Duật Thành. Còn Tinh Trầm mọi hôm ngậm kẹo mút, đáng vẻ bất cần đời nhưng hôm nay hình như là có chút tâm sự, yên lặng đi phía sau.

Lâm Yên đang ngồi thẳng lưng trên ghế salon, trong ngực đang ôm một cái gói mềm mại và thoải mái, thấy thế thì vội vàng đứng người: "Bùi tiên sinh! Ngài trở về rồi!"

Trên thực tế, bọn họ không chỉ là quan hệ người yêu mà còn ở chung, nhưng lại không hề đổi cách xưng hô, hình như có chút kỳ lạ.

Nhưng qua một thời gian dài, việc xưng hô như vậy đã thành thói quen của cô, Bùi Duật Thành cũng không hề muốn chỉnh sửa lại nên cô vẫn giữ nguyên cách xưng hô như vậy.

Nếu bảo cô gọi hẳn tên Bùi Duật Thành thì không hiểu sao luôn có cảm giác đang khinh nhờn thần linh.

Bùi Duật Thành hình như có uống chút rượu, sắc mặt so với ngày thường lại càng lười biếng hơn. Đôi mắt kia cũng càng thêm u ám và sâu xa, cộng thêm đang không tỉnh táo nên lại càng quyến rũ hơn.

Nghe thấy âm thanh của Lâm Yên, ánh mắt Bùi Duật Thành nhìn cô, đáy mắt lạnh lạnh và lười biếng lập tức chuyển thành sóng nước long lanh. Sau đó lại nhìn xuống chiếc gói cô đang ôm trong ngực, lập tức ánh mắt lại từng chút một trở nên lạnh lẽo...

Lâm Yên bị Bùi Duật Thành nhìn chằm chằm thì có chút không hiểu, chớp chớp mắt, không biết là anh đang nhìn cái gì.

Nửa ngày mới phát hiện ra, hình như là đang nhìn cái gói trong ngực cô.

...

Hả? Cái gói này thì sao chứ?

Ánh mắt Bùi Duật Thành như vậy là sao, không thích hả?

Nhưng sao đang yên đang lành lại ghét cái gối chứ?

Mấy ngày gần đây cô đã rất cẩn thận rồi mà, còn giấu kỹ tất cả những đồ nguy hiểm đi nữa. Còn đây là gối ở trong nhà của Bùi Duật Thành, không phải đồ cô mang đến, lại chọc vào chỗ nào của anh sao?

Lâm Yên vô thức nhìn Tần Hoan đứng sau lưng Bùi Duật Thành bằng ánh mắt nghi ngờ: Tình huống boss của anh bây giờ là sao?

Tần Hoan ho nhẹ một tiếng, lập tức yên lặng nâng trán, làm một động tác "Ném đi".

"Hả...?"

Tần Hoan phát tay là có ý gì?

Lâm Yên lại càng không hiểu.

Tần Hoan thấy Lâm Yên không hiểu ý của mình, lại dùng khẩu hình nói với cô hai chữ "ném đi".

Mà đúng lúc đó, Bùi Duật Thành lại chậm rãi bước tới trước mặt Lâm Yên.

Người đàn ông tới gần, mang theo một cảm giác áp bách vô cùng lớn trút vào cô...

Lâm Yên không khỏi lùi về phía sau một bước, vô thức ôm chặt chiếc gối trong ngực hơn một chút...

Sau đó, Bùi Duật Thành đi tới trước mặt cô, đồng thời đồng hồ màu bạc trên tay anh lại bắt đầu kêu "reng reng reng"...

Mẹ nó!

Chuyện gì thế này!

Vừa nghe thấy âm thanh đòi mạng này, Lâm Yên lập tức dựng hết lông lên.

Mấy ngày nay rõ ràng là rất tốt mà, nhưng sao rất tốt lại bắt đầu kêu "reng reng reng"!

Chẳng lẽ lại muốn đánh một trận nữa sao?

Có đánh chết cô cũng không muốn đánh nhau với Bùi Duật Thành nữa đâu!

Lần trước đập nát cái bàn đọc sách kia quả thực đã khiến cô đau lòng mấy ngày trời. Mấy đồ vật trong phòng này chắc chắn là không hề rẻ, chỉ tùy tiện đập nát một thứ thôi mà mất bao nhiêu tiền đấy!

Tần Hoan và Tinh Trầm ở đằng sau vừa nghe thấy tiếng cánh báo cũng đều thay đổi sắc mặt, hai người cùng nhau khoa chân múa tay ra hiệu cho Lâm Yên.

- - -

Đến đây là kết thúc quyển 2, quyển 3 mời các bạn vào trang nhà của chúng tớ để đọc tiếp. Sẽ tốt hơn nếu follow để nhận thông báo up quyển mới. Cảm ơn mọi người.

Góc chia sẻ to lớn: Tương lai có thể không đồng hành với nhau trên cùng chuyến đường nữa nhưng chắc là sẽ gặp lại đâu đó. Sẽ có người thay chúng tôi đưa nó tới các bạn... Thôi thì sống hết mình, edit hết mình, deadline hết mình vì hôm nay vậy.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Đời Ngọt Ngào Khi Có Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.